METHODUS STUDII MEDICI.

TOMUS SECUNDUS.

HERMANNI BOERHAAVE

VIRI SUMMI, SUIQUE PRÆCEPTORIS

METHODUS STUDII MEDICI

Emaculata & Accessionibus locupletata

AB

ALBERTO AB HALLER,

Med. & Ph. D. Anat. Chir. Bot. in Georg. Aug. P. P. O. Consiliario Aul. & Archiatro Reg. & Elect. Præside Regiæ Societ. Scientiar. Gotting. Acad. Cæsar. Natur. Curios. nec non Regg. Socc. & Acadd. Britann. Boruss. Suecic. & Upsal. Sodali. Reip. Bern. in Supr. Senatu CCviro.

TOMUS SECUNDUS.

AMSTELAEDAMI,

Sumptibus JACOBI a WETSTEIN.

M. DCC. LI.

METHODI
STUDII MEDICI
PARS IX.

Pathologia.

Pathologia apud medicos ſignificat eam partem medicinæ generalis, quæ docet generalia, quæ ſpectant ad cognitionem morborum, eorum præſentiam, differentias, cauſas, effectus. Illa nunc pars, quæ morborum naturam explicat in pathologia dicitur *Noſologia*, hoc eſt, deſcriptio morborum.

Quæ differentiam morborum explicat, etiam ad noſologiam refertur: verum, quæ cauſas explicat, *Aitiologia* dicitur, quæ vox occurrit apud bonos Auctores.

Pars porro quæ effectus explicat, *Symptomatologia* ſeu deſcriptio ſymptomatum.

Hiſce præmiſſis requiritur, ut enarrem medicinæ ſcriptores, qui hanc partem ita bona fide excoluerunt, ut legi mereantur. Ii vero admodum pauci (*a*) ſunt, ut perfectum fere nullum nominare poſſim. Et quamvis in inſtitutionibus meis, pathologiam poſt phyſiologiam poſuerim, neutiquam mihi placere hic ordo potuit; nam, ut bene hæc digerantur, debet pathologia partis uniuſcujuſque poſt ejuſdem partis phyſiologiam ſequi (*b*). Nec in medicum plus laudis redundare poſſet, quam ex eo labore, quo veterum pathologiam redigeret ad neotericorum phyſiologiam; debet enim ſequi pathologia ex phyſiologia, & hoc ordine poni debet: atqui hoc nuſquam adhuc factum eſt.

Optimus (*c*) vero eſt in hiſce JOHANNES FERNELIUS, egregium lumen me-

(*a*) Ad pathologiam referimus primo eos auctores, qui deſcriptiones morborum utiles dederunt. Ii denuo vel obſervationes ſuas in univerſales hiſtorias conjunxerunt, quos inprimis *Noſologiam* ſcripſiſſe dicimus: vel ſingularia morborum exempla & rariores maxime morbos deſcripſerunt, quos *obſervatores* vocamus. Utriſque ſua utilitas eſt, & obſervatores quaſi materiem ſuppeditant, ex qua ſtructuram ſuam perficiunt pathologi. Aliud denique adhuc magis univerſale genus pathologorum eſt, qui neque ſingulares, neque etiam communes morborum hiſtorias dederunt, ſed abſtractas quaſdam de morborum claſſibus, cauſis, differentiis aliiſque conſiderationibus contemplationes ediderunt, quales innumerabiles olim fuerunt, ne ipſi quidem futuri inutiles, ſi ſuo officio rite defuncti eſſent. Hos autem ſcriptores omnes promiſcue recenſeo, quia ſæpe dubium eſt, ad quam claſſem ſcripta eorum magis proprie pertineant, plerique etiam utrumque laborem conjunxerint. Quare ſolam annorum ſeriem ſecutus ſum.

(*b*) Uti quidem in RIOLANI enchiridio, in J. A. MOLINETTI *diſquiſitionibus*, in J. M. HOFMANNI opere, cui idem fere titulus eſt, & paſſim alibi. Verum multi morbi ſunt, quorum vera ſedes minime facilis eſt dictu. Febres ubi habitant? an in corde? an in nervis? an in ſanguine? an in eorum pluribus? Eadem de podagra quæſtio redit, & de tympanite, & de plurimis aliis morbis.

(*c*) Nos vero omnino ab HIPPOCRATE ordimur, quo nemo meliores morborum hiſtorias dediſſe fere in confeſſo eſt: adeo vero abſque ullo ſtudio ſcripſit, ut & medicationem ſuam omiſerit cita-

medicinæ. Gallus erat, matheſeos peritiſſimus: atque inde promotus ad medicinam docendam incepit excutere GALENI ſententiam, vidit HIPPOCRATEM opti-

citare, & pleræque hiſtoriæ eventus triſtes nactæ ſint, & ipſe SENEX in eam calumniam inciderit, ut mortis meditationes eum ſcripſiſſe cavillati ſint. Ego vero HIPPOCRATEM pro omnium antiquiſſimo, & pathologiæ primi ordinis auctore habeo, cum ante eum CNIDII ſingulares ægrorum hiſtorias & propria ſymptomata propoſuerint, quaſi totidem diverſi morbi eſſent, neque artem tenuerint, qua multorum ægrorum congeneres morbi in unam communem denominationem & deſcriptionem uniuntur. Vide Librum περὶ νούσων, & confer HIPPOCRATIS cenſuram in Libro περὶ διαίτης ὀξέων.

In Libris vero Hippocraticis, hi quidem pathologici argumenti ſunt. Liber περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς, qui mihi ſpurius videtur & recentior ARISTOTELE: A CONRINGIO ad Acronem, aut certe ad Empiricum refertur. Refutatur in eo theoria quatuor primariorum humorum, & demonſtratur alias eſſe, nihil cum iſtis commune habentes, morborum cauſas.

In *Aphoriſmis* multa huc ſpectant, tum ad morborum characteres & ſigna, tum ad eorum a temporibus anni, & a cæli ſtatu origines ad muliebria. Ad ſigna inprimis Libri IV. VI. & VII. pertinent. Commentatores in ſemeioticis recenſebo.

In Libro περὶ διαίτης *tertio* initia morborum deſcribuntur, ea inprimis, quæ ex nimio vel nimis remiſſo motu muſculari oriuntur. Suſpicamur eſſe HERODICI.

L. περὶ χυμῶν, quem ego pro genuino habeo, continet ſparſa & diſſoluta ſigna morborum, eorumque fontes, vere & breviter, fere eodem modo quo in primo Libro *popularium*, uti etiam aphoriſmi non pauci hic repetiti habentur. Morbi ad tempeſtates & anni tempora pertinentes, metaſtaſes morborum, & theoria morborum ex bile & ſanguine hic recenſentur. In eum commentarius exſtat GALENI tribus Libris comprehenſus, tum cura LUD. DURETI Pariſ. 1631. 8. editus, recuſus, ut jam monui a CL. GUNZIO.

Liber περὶ ὑδάτων ἀέρων καὶ τόπων, genuinus & ipſe, continet ventorum, regionum, annique temporum, ſitus urbium, &c. vires ad hos vel illos morbos producendos. Nimium videtur his tribuiſſe SENEX. Quis credat abortiri omnes vere ſicco poſt hyemem pluviam? dyſenteriam vernum morbum eſſe? In eum commentarii exſtant HIERONYMI CARDANI Baſil. 1570. fol. * LAZARI a SOTO *animadverſiones medicæ & Comment. in* HIPPOCR. *de aëre, aquis & locis*. Madrit. 1589. fol. * LUD. SETTALA Colon. 1590. fol. Francof. 1645. fol. (CORTE *Med. Mediolanens.* ANTONII PASIENI Brixiæ 1574. 4. * Anglice reddidit, & in ordinem redegit cum notis FRANCISCUS CLIFTON. Lond. 1734. 8. cum hoc titulo *Hippocrates upon air, water and ſituations, upon epidemical diſeaſes and upon prognoſtiks in acute caſes.* In ordinem HIPPOCRATIS ſermonem redegit translator, notas addidit, & deſcriptionem THUCYDIDEAM peſtis Athenienſis. Deinde ad *textum* 23. HIPP. *de aëre, aquis & locis, Diſp. iatrophyſicam*, &c. *in qua de calculorum cauſis & aquæ Tiberis ſalubritate agitur*, Romæ edidit BALDUS BALDIUS 1637. 4.

Liber περὶ τόπων κατ' ἄνθρωπον habet in ipſo initio theoriam catarrhorum & derivationum: ad catarrhos autem fere omnes morbos refert, hydropem etiam, & pleuritidem. Ipſas febres fere omnes explicat ab humore collecto in aliqua corporis parte, inde ſe conjiciente in aliquem locum minus reſiſtentem. Alios etiam morbos fere abſque pathologia deſcribit. Genuinus mihi videtur, etſi DURETUS eum, quod cum Coacis pugnare videatur, ad ſpurios releget. In eum commentatus eſt FRANCISCUS PERLA Romæ 1638 4. * PL.

Liber περὶ φυσῶν a PHILELPHO olim verſus. Minime HIPPOCRATIS, ſed ingenioſiſſimi tamen hominis opus, ab ANAXIMENIS forte diſcipulo aliquo profectum. Eloquentia & ordo & theoriæ probabilitas ſingularis eſt, ut recentiorum mores & methodum referat. Omnium fere morborum a flatu originem derivat & explicat. Deſtillationis hiſtoriam hic contineri ait O. BORRICHIUS *de ort. & progr. chem.* p. 92. Sed id non ſatis demonſtratum videtur.

Liber περὶ κρισίμων ſpurius eſt, & exſcriptus ex Tr. *de internis adfectibus* quem Cnidiis tribuunt, nominibus tantum mutatis. Ita *craſſus morbus* II. & *tetani tres*, & alia hic ex eo Libro repetuntur. Peripneumoniæ deſcriptio bona eſt.

Libri *Epidemicorum*. Inter iſtos *primus* & *tertius*, & GALENO auctore, & manifeſto etiam ſuadente dictione, gravitate & fide, maxime genuini ſunt. In primo continentur temporum & tempeſtatum hiſtoriæ apud Thaſios, per annos tres, & conſtitutiones duæ, remittentium febrium & arden-

optimum esse ad fundamenta & observationes, GALENUM vero errare ratiocinando, incepit ergo rem deducere ad simplicitatem, sed caruit lumine HARVEIA-

ardentium. Sequuntur ægroti XIV, fere ex posteriori classe, plerique a morbo exstincti. Medicamenta vix ulla adlegat AUCTOR, unde forte illa crisium regularitas, & illa *mortis exspectatio* antiquitus HIPPOCRATI objecta. Alia est BARKERI explicatio (*agreement of ancient and modern phys.* p. 44.) ægros nempe, quorum historias describit HIPPOCRATES non ab ipso curatos fuisse. In hunc Librum ejusque *sectionem* I. *commentarium* scripsit J. BAPTISTA MONTANUS Venetiis, 1554. 8.

Liber III. olim cum primo continuabatur, GALENO teste, ad cujus posteriorem *statum* ægri priores XII. manifesto pertinent. Posterior status pestilentialis est, ita tamen, ut mihi non pestis videatur, sed status in quo omnes fere morbi diri & maligni essent, ut tussis etiam, & phthisis, & angina, ægrotos omnes perimerent, & ab HIPPOCRATE in statu morboso recenseantur. Neque signum veræ pestis ullum ego quidem reperio, vel in generali descriptione morbi, vel in XVI. ægrotis. In hos Libros I. & III. exstant GALENI *comment.* & insignis in Græcis literis viri, HERMANNI CRUSERII. Paris. 1534. fol. (RIV.). Basil. 1570. 8. LIND. Liber etiam I. & III. Gr. & Lat. cum notis JOHANNIS FREIND 1717. 4. prodiit quem vide suo loco. Deinde in eosdem libros, cum parva ad IV. appendice exstant HIERONYMI MERCURIALIS *Prælectiones Pisanæ*, Venet. 1597. fol. *Demonstrationem prognosticorum* in Lib. I. & III. *Epid.* HIPP. HENRICUS COPE edidit Dublin. 1736. Seorsim vero *comment. on* 42. *histories described by Hipp. in the* I. *and* III. *books of Epidemics* dedit J. FLOYER Londini 1726. 8. & in 22. ægrotos H. CARDANUS, Rom. 1575. 8. In III. *primi Libri*, *Sectionem explanationes* J. B. MONTANI *collectæ* prodierunt Venet. 1544. 8. RIV. *Medico-criticam* vero *epistolam* ad J. FREIND super I. & III. *epidemicorum nuper ab ipso editam* Rudolf. 1720. 8. eruditam, ut solet, TRILLERUS, ad quam respondit JOHANNES KING, in *epistola ad* J. FREIND, in qua D. W. TRILLERI *Epist. Med. critica ad examen revocat*. Cantabrig. 1722. 8.

Liber V. *Epidemicorum* tribuitur HIPPOCRATI II. Nihil hic quidem ego reperio, quod indignum sit magno viro, nisi forte non satis obscurus est, & objicias, venas & arterias distingui. Sed veteres, CELSUS, PLUTARCHUS aliique ingenuam confessionem proprii erroris ex hoc Libro excitant, ex AUTONOMI historia. Observationes cæterum continet, sive historias morborum singularium, maxime ex genere Chirurgico, etiam rarissimas, qualis est risus Sardonii ex vulnere septi transversi: peripneumoniæ ex male judicata angina. Multa in hoc libro & in VII. repetuntur.

Liber VII. *popularium* omnino ejusdem Auctoris est, & eandem methodum morbos describendi singulares sequitur, & multa etiam historica habet. Multa hic egregia de febribus acutis, phrenitide, hydrope, gravidarum morbis, multa etiam Chirurgica. Fetus per novem annos gestati hic reperitur historia. Reliquis Libris hic amplior, & numerosissimas & fusissimas morborum historias habet.

Libri II. VI. & IV. minoris utilitatis sunt. Et II. quidem a GALENO habetur pro opera THESSALI HIPPOCRATIS F. qui ex pugillaribus patris excerpserit, unde aliena aliqua admista sint (*Comment.* II. in *Epid.* III.). In prima certe parte doctrinam crisium fere meliorem habet & magis ordinatam, quam in ullo alio HIPPOCRATIS opere. In IV. scilicet habetur fabulosa illa venarum descriptio, uti passim varia in hoc libro absque ullo ordine miscentur. In eum exstat PETRI JACOBI STEVA *comm.* Valent. 1551. fol. * tum HIERONYMI MERCURIALIS *Prælectiones Bononienses* Forilivii 1626. fol. LIND.

Liber VI. a GALENO eodem ordine cum *secundo* ponitur & ab eo commentario illustratus est, quem amisimus. Tribuitur POLYBO, qui ex pugillaribus HIPPOCRATIS soceri sui descripserit. Varia mista habet, observationes, prognoses, aphorismos absque ullo ordine. Multa in aliis HIPPOCRATIS Libris exstant, multa absque cautione admitti nequeunt. In eum librum exstat *commentarius* PALLADII Sophistæ a PAULO JUNIO CRASSO editus Basil. 1581. 4. Hunc etiam *latinitate donatum & luculentissima enarratione illustratum* edidit LEONHARDUS FUCHS. Basil. 1537. fol. NIC.

Liber IV. meo judicio cedit omnibus. Sparsas habet historias morborum hiulcas, aphorismos non satis veros, ut prudente lectore egeat. GALENUS THESSALO tribuit, qui ex patris pugillaribus descripserit.

In

VEIANO, hinc cespitat adhuc pluribus in locis. Morbus enim est tantum læsa actio, aut dispositio lædens actionem, sed actio prius integra haberi debet, antequam

In omnes *epidemicorum* JOHANNIS ALEXANDRINI exstat commentarius editus Venet. 1483. fol. Tum FRANC. PHRYGII *comm. in historias epidemicas* Lugd. 1644. 4. FRANCISCI VALESII in libros HIPP. *de morbis popularibus Commentaria* Madrit 1577. fol. & J. PETRI HYROLDTI opera Colon. 1588. fol. PL. & Turin. 1589. 8. & Neapoli 1621. fol. quæ etiam GAUDEUS AURELIUS recognovit & edidit Aureliæ 1654. fol. LIND. GEORGIUS vero FRIDERICUS LAURENTIUS *de notis* HIPPOCRATIS *in historicis epidemicis repertis & repurgatis* librum scripsit, quem *cum adnotatiunculis paradoxis, quas auctori extorsit* DIETERICUS, edidit Lubecæ 1666. 4. * PL. tum *observationes in* HIPP. *epidemicos* Venet. 1621. 4. LIND. *Nucleum Epidemicorum* suadente BAGLIVIO *adornatum* prodiisse video Francofurti 1708. 12. *

Libri IV. περὶ νούσων. Crediderim CNIDIORUM esse, eo enim vitio laborant, quod ex peculiaribus morborum historiis morbi ficti sint, hinc septem vel octo pleuritides &c. Medicamenta etiam purgantia ab omni fere sana ratione aliena sunt. Liber I. compendium reliquorum est, & pathologiam habet ex pituita & bile desumtam. In II. & III. descriptiones morborum habentur cum curatione. Mira hic morborum nomina, febris singultiens, febris interficiens, pulmo densus, pulmo plenus. Melior tamen *tertius*, ubi Peripneumonia, Pleuritis & Empyema bene describuntur.

In Libro IV, quem ad POLYBUM referunt, mira subtilitas est ratiocinii. Omnes ibi morbi a quatuor humoribus primigeniis, sanguine, bile, pituita & aqua derivantur, & a cibo, subtilius quam vere. Sub finem alia quædam miscentur, de hydrope, calculo, vermibus, & refutatur potus in asperam arteriam descensus. In hos 4. Libros egregii commentarii exstant PETRI SALII DIVERSII Francofurt. 1612. fol. &c.

Liber περὶ παθῶν non recedit ab HIPPOCRATICA doctrina, licet ad POLYBUM referatur, cujus præfixum nomen est in editione, quæ ALBANO TORINO interprete Basileæ prodiit 1544. 4. Multum hic bonæ observationis, parum ratiocinii, descriptiones morborum multæ, & denique egregia diætetica.

Liber περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν CNIDIUS omnino est, quod etiam CL. SCHULZIUS vidit, cum morbi subdivisi per numeros distinguantur, a symptomatibus, quæ vix nisi in individuis observari potuerunt: adeo sæpe paradoxe, ut quid sentias nescias, & morbi describantur, quos nemo ab eo tempore mortalium viderit. Quis ferat in morbo crasso IV. ægrum cadere ex odore pluviæ quæ terram contingit? Teterrima etiam hic cathartica commendantur, vinum nimium laudatur; potus in asperam arteriam descendere dicitur. Aliqua cum Libro III. περὶ νούσων eadem sunt.

In Libri περὶ διαίτης ὀξέων parte II. eximia habetur descriptio Pleuritidis, cum vera & immutabili ejus curatione. In IV. historiæ morborum variæ. In eum Librum etiam GALENI commentaria exstant.

Liber περὶ ἱερῆς νούσου non est HIPPOCRATIS sed egregii tamen viri. Epilepsiam demonstrat non a DEO inmissam esse, sed vitio fieri cerebri humidioris, etiam experimentis anatomicis ex brutis animalibus excitatis, cum comparatione cerebri hominis & animalium. Dictio fusa & Asiatica. *Prælectiones Vallisoletanas* in hunc Librum dedit PONTIUS de SANCTA CRUZ Archiater Hispanicus, Madriti 1631. fol.

Liber περὶ αἱμοῤῥοΐδων. Non genuinus est, omnes enim sanari jubet, cum unam apertam relinqui velit HIPPOCRATES. Sed utilitate minime destituitur.

Liber περὶ παρθενίων agit de furore uterino. In eum commentarium dedit J. BAPT. DONATIUS Francofurti 1597. 8. editum, & alios J. STEPHANUS. Venet. 1653. fol.

Liber περὶ γυναικείων α & β ejusdem Auctoris est cum Libro περὶ φύσιος τοῦ παιδίου, cum eum ipsum Librum ut suum citet. Cnidiam omnino manum adgnoscere videor. Morbos mulierum plures, quam ullus recentiorum medicorum habet, fluores albos omnis generis, inflammationes &c. Medicamentis numerosissimis luxuriat, sæpe valde paradoxis. Prior de *morbis mulierum interprete* M. CORDÆO seorsim prodiit Paris. 1585. fol. B. WALTH.

Liber περὶ ἀφόρων fere ex prioribus exscriptus est, tum Liber περὶ γυναικείης φύσιος, quo situs oris uteri varie mutatus fuse describitur.

Reliquos laudabo inter *semeioticos*, *practicos*, & *chirurgicos*.

Multos morbos HIPPOCRATIS, crassum, phœnicium, aliosque seorsim illustravit propriis dissertationibus G. WOLFG. WEDELIUS.

Eo-

quam morbus intelligatur, actio vero pendet unice a circulatione humorum ad ea loca: verum hanc circulationem non cognoverunt veteres; hinc in patholo-gia

Eodem & paulo posteriori tempore multum de eruendis morborum causis agitatum est. Ita DEMOCRITUS in visceribus animalium causam maniæ quæsivit, ex fide perantiquæ epistolæ. IDEM in emprosthotono nervos laborare invenit. (CÆL. AUREL. *acut.* III. c. 14.) EJUS. erat Liber de *elephantiasi*, quem citat CÆL. *tardor.* Lib. IV. c. I.

EMPEDOCLIS ἄπνους antiquissimæ observationis medicæ exemplum est, feminæ quæ triginta diebus absque cibo & absque respiratione fuit. Multi de eo casu scripserunt, & PAUSANIAS discipulus EMPEDOCLIS scripsit, dictatum sibi ab eo Librum LAERTIO teste & SUIDA editionis KUSTERI p. 265. & HERACLIDES PONTICUS *Galen. de diff. respir.* L. I.

ALCMÆON sanitatem ex contemperatione humidi, sicci, dulcis, amari, calidi & frigidi & reliquorum deduxit, ut uno eorum dominante morbi sequerentur (PLUTARCH. *plac. phil.* Lib. IV. c. 30.

ARISTOTELES in Lib. *de adjutoriis*, quem CÆLIUS citat (*acutor.* Lib. II. c. 13.), Pleuritidem ad liquidorum coactionem retulit. Idem in problematibus varia pathologica tetigit.

THEOPHRASTI *de sudore & de vertigine* etiamnum Libri exstant, seorsim *cum interpretatione & notis* BONAVENTURÆ GRANGERII editi Paris. 1576. 8. B. HARL. PL. *De animi* etiam *deliquiis & de pestilentiis* scripsit LAERTIO teste Lib. V.

Aegypti Reges, (sed procul dubio Ptolemæi, Herophili olim & scholæ Alexandrinæ patroni) in cadaveribus incisis phthisin cordis repererunt esse causam morbi epidemici PLIN. *hist. nat.* Lib. XIX. p. 168. ed. HARD.

Deinde DIOCLES Libr. *de mulierum morbis* scripsit (GAL. *Epid.* VI. Comm. II.) & librum *de passionibus*, *cum causis*, *curationibus* a CÆLIO sæpissime citatum, ut *tardor.* III. c. 8. V. c. 1. 2. *acutor.* II. c. 7. 8. 20. III. c. 4. 8. 17. ubi venas pulmonum in peripneumonia pati dixit, in pleuritide pleuram Lib. II. c. 16. Tum Libr. *de lumbricis*, eodem teste.

ERASISTRATUS per anatomen in sedes causasque morborum inquisiverat, uti ex CÆLIO apparet *Acutor.* Lib. II. c. 28. A peritonæi paralysi urinam supprimi, quod vesica non comprimeretur, IDEM reliquit CÆL. AUREL. *tardor.* II. c. 1. Hepar scirrhosum hydropis esse sedem post experimenta in cadaveribus auctor est, opinionis adeo, quæ diu superfuit. CÆL. III. *tard.* c. 8. Vomicam perniciosissime ad cor rumpi idem docuit *tardor.* V. c. 10. Idem uti ex CELSO notissimum est, ex subtili omnino anatome explicationem febrium hausit. EJUS Lib. *de podagra* citat CÆLIUS *Chronic.* Lib. V. c. 2.

Sed HEROPHILUS qui contra *prognostica* HIPPOCRATIS scripsit, ob omissam pulsuum observationem, quam ipse subtilissime consideraverat, etiam cupidior fuit causarum, ut ipsi institutum scrutandarum causarum in morbis tribuat PLINIUS Lib. 26. c. 8. Neque dedecet magnum anatomicum sedis pleuritidis adsignatio, quam in parte aliqua pulmonis, peripneumoniam in toto pulmone posuit. Ita etiam sectatores HEROPHILI studium causarum urserunt, ut GAIUS, qui hydrophobiam in cerebro & ejus membrana sedem habere non male certe suspicatus est CÆL. *Acutor.* Lib. III. c. 14. DEMETRIUS, qui subtiliter hæmorrhagiæ absque incisione causas divisit in sudationem, atoniam, anastomoses, raritatem, CÆLIO teste *tardor.* Lib. II. c. 10. & cujus Lib. XII. *de passionibus* idem citat CÆLIUS *Acutor. pass.* Lib. II. c. 25. Verum brevem esse oportet, & lectorem ad CLERICUM remittere, qui placita veterum magno cum judicio collegit.

Paucos adeo nominabimus, causarum etiam & theoriæ amatorem PRAXAGORAM, cujus *de morbis* Lib. & *de peregrinis passionibus* (forte rariores intelligit) citat CÆLIUS, & *de curationibus acut.* III. c. 17. & alibi III. *de morbis* Librum *Chronic.* V. c. 2. PHILUMENUM, cujus aliqua exstant apud TRALLIANUM de *rheumatismis* apud eundem Lib. VIII. c. 7. & *de diarrhoea* in Lib. VIII. minime mala. EJUS de apoplexia, insania, cerebri inflammatione, tetano, medicamenta excerpsit ORIBASIUS in *synopsi* Lib. VIII. HERACLIDEM denique TARENTINUM, peritissimum Empiricorum, qui viri, pertæsi inutilium & incertarum hypothesium, omnem causarum in morbis explicationem rejecerunt, artemque in sola observatione posuerunt. Et HERACLIDES quidem Hydropem κατὰ σάρκα & asciten distinxit (CÆLIUS *tardar.* III. c. 8.). Scripsit autem quatuor Libros de *internis passionibus* (EODEM teste *acut.* III. c. 17.).

gia hoc in casu errarunt, non in observationibus, sed, quoties pathologiam redigere ad aliquod systema conati sunt. Editio FERNELII optima est Genevensis an-

ANTIGENES CLEOPHANTINUS *de febribus & tumoribus* scripta reliquit CÆLIO citata Lib. II. c. 10. *Acut.* APOLLONIUS GLAUCUS vero de *interioribus* (*Chronic.* IV. c. 8.). APOLLONIUS Citiensis *de epilepsia* Lib. II. edidit, & de eadem NICANDER scripsit, (CÆL. *Chron.* I. c. 4.) cujus θηριακὰ sive animalium venenatorum historiam huc omnino revocare possumus. APOLLONIUS MYS ex eadem gente fuit, cujus *de secta* HEROPHILI Librum 28. citat CÆLIUS *acut.* II. c. 13. ejusque de sede Pleuritidis opinionem: tum ANTIPHANES, cujus *periopten* idem excitat, ubi de vermibus præsagium habet, qui felicius deorsum quam sursum repant, NICERATUS denique qui de *Catalepsi* scripsit, CÆL. *tardar.* II. c. 5.

Denique sub POMPEJI tempora ASCLEPIADES Rhetor novam theoriam condidit, morbos nempe oriri docuit a vitiata proportione elementorum per poros, quibus trajiciendis destinantur, eique opinioni praxin superstruxit, cujus autem omnia scripta interciderunt. Ad ERASISTRATUM *contradictorios* Libros scripsit CÆLIO dictos *Acut.* Lib. II. c. 33. Sedes morborum definire conatus est. Phrenitidem, & epilepsiam in membrana cerebri sedem habere posuit (CÆL. AUR. *acutor.* Lib. III. c. 14.). In Theoria adeo subtilis fuit, ut a corpusculis minimis quartanam, a parvis tertianam, a magnis continuam derivaret. Scripsit *acutarum passionum* Lib. III. CÆL. *Acut.* Lib. III. c. 21. *celerium* Lib. II. & *de febribus periodicis* II. c. 10.

PEDACII DIOSCORIDIS Libri *de venenis* cum materia medica conjuncti exstant, ut qui ad causas morborum pertineant, huc possunt trahi.

Eo tempore nata est secta methodica, THEMISONE inprimis auctore, qui sensim, repurgata ut vocat secta (CÆL. I. c. 10. *Chron.* V. c. 2.) eam theoriam in posterioribus Libris perfecit, serius editis quam Lib. *de celeribus pass.* & post Lib. II. *de tardis.* In ea Theoria omnes, uti notissimum est, morbi ad strictum, laxum & complexum genus reducti sunt; & maximum compendium factum est discenti. Scripsit omnium primus *de tardis passionibus* Lib. III. (CÆLII præf. ad *chronica*, & cachexiam primus constituit *tard.* III. c. 6. Idem *de elephantiasi* egit *tard.* IV. c. 1. & solus *de satyriasi* egit ibid. Lib. III. c. 18. Libros etiam *de acutis passionibus* reliquit EODEM CÆLIO Auctore *de acut.* Lib. II. c. 9. & *epistolarum* Lib. IV.

THESSALUS methodicam sectam perfecit, NERONE imperante, cujus *regular.* Libros passim CÆLIUS citat.

Ejusdem sectæ SORANUS fuit, vir egregius, HIPPOCRATI iniquior, ut ex CÆLIO apparet *acutor.* Lib. II. c. 19. & ex vita HIPPOCRATIS, quæ SORANO tribuitur. In αἰτιολογουμένοις incubum Deum non esse, merito defendit (CÆL. *tardar.* I. c. 3.). EJUS in hydrophobis observationes excitat CÆLIUS Lib. III. c. XI. qui SORANI *verissimas apprehensiones* latino sermone describere laboravit (*acut.* Lib. II. c. 28.) An idem fuerit SORANUS EPHESIUS junior, qui περὶ γυναικείων Libros IV. scripsit, SUIDÆ dictus III. p. 354. & anatomen matricis, difficile est definire. Sed Methodici parum delectabantur Anatome. Eum SORANUM tempore TRAJANI vixisse, conjectura est LAMBECII *Bibl. Vindeb.* Lib. VI. c. 2.

CÆLIUS AURELIANUS Siccensis Afer, *de morbis acutis & chronicis* reliquit Libros VIII. quos nuper edidit JOH. CONRADUS AMMANNUS, adjectis THEODORI JOH. F. ab ALMELOVEEN in CÆLIUM animadversionibus, & lexico CÆLIANO Amstelodami 1722. 8. & prius in quarto 1709. De eo viro alias fusius, nunc sufficiet dixisse, diligentem fuisse & in legendis scriptoribus, quos in *acutis passionibus* semper plurimos examini suo subjicit, & in signis morborum eruendis atque describendis morbis, nisi ea potius laus fuit SORANI. Ita hæmorrhoides vesicæ, nostro ævo adeo celebres, sanguinem per intervalla fundentes, omnino notas habuit. *Chronic.* Lib. V. c. 14. Mira cæterum secta fuit, quæ lethargum ad *strictum* genus morborum retulit (CÆL. *Acut.* Lib. I. c. 6.) & hydropem plerumque ad strictum, partim ad conplexum pertinere docet, Lib. III. *tardar.* c. 8. Reliqui ejus viri Libri, *responsiones* nempe *de muliebribus vitiis*, & *chirurgumena* interciderunt.

Inter Methodicos etiam is fuit, cujus inter *muliebria* nomen est MOSCHION, cum *diatriton* & *circulum Metasyncriticum* observet. EJUS Lib. I. *de morbis muliebribus* Græce cum C. GESNERI Scholiis prodiit opera CASP. WOLFII. Basil. 1566. 4. & cura WOLFII recusus est in collectione *muliebrium* Basiliensi 1586. 4. De eo inter practicos dicetur.

SEX-

anno 1697. in folio. Adeo hic Auctor certe excelluit, licet in GALENUM ſcripſerit eo tempore, quo pro GALENO certabant omnes, ut ipſo vivente in ſcholis

SEXTUS etiam, qui vulgo EMPIRICUS dicitur, & VINDICIANUS, & VALENS PHYSICUS, quem CÆLIUS citat *acutor.* Lib. III. c. 1. ad methodicos pertinent, qui VALENS ſubtiliter in Lib. III. *curationum* anginas in internas (cynanchen) externas (hyanchen) & paracynanchen ſive unius lateris diviſit.

ARETÆUS CAPPADOX inprimis ex pathologia & morborum bona deſcriptione laudem meretur. Ejus ſunt περὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων καὶ χρονίων παθῶν Lib. IV. de quorum editionibus & Auctore inter practicos dicetur. Inter omnes autem veteres ſcriptores medicos bono ordine & ingenioſa dictione mihi videtur excellere. Aliqua tamen omnino ex falſa theoria repetiit. Ita inflammari venam Cavam ad lumbos, & ſanguinem in abdomen effundi, ita ſubitam mortem ſequi, ſcripſit *Acut.* II. c. 8.

RUFUS EPHESIUS cum anatomicis Libris reliquit Lib. περὶ τῶν ἐν κύστει παθῶν. Liber autem *de peſtilentia* (ſive ſtatu potius in quo morbi ſolito maligniores erant) ab ORIBASIO excerpitur *ſynopſ.* Lib. VII. c. 25. cujus etiam loca de renum ſcirrho (Synopſ. Lib. IX. c. 25.) & de diabetis curatione c. 36. IDEM excerpſit. Cæterum RUFUS imperante TRAJANO vixit, ut facile credo SUIDÆ. Eraſiſtrateam ſectam ſecutus eſt, & ſpiritum in arteria contineri dicit, ventriculum etiam cordis ſiniſtrum *pneumaticum* vocavit. Recentiores Græcos Aegypti incolas valde exagitavit, ob ignorantiam. Operum RUFI penes me tres editiones ſunt, Græca Pariſ. 1554. 8. Latina JUNII PAULI CRASSI Baſil. 1581. 4. & nupera Londinenſis GUILIELMI CLINCH, qui diſſertationem de ſcriptis RUFI, & aliam de medicamentis veſicantibus addidit. Uſus eſt ad Græcum *textum* ea, quam citavi, editione, ad verſionem Latinam, CRASSI opere.

CELSUS multa ex HIPPOCRATE habet & ſigna & præſagia, uti curationem fere ex junioribus medicis.

Veterinariæ medicinæ Lib. II. ſive *collectio Auctorum qui de morbis equorum ſcripſerunt* Græce edita Baſil. 1537. 4. & Latine RUELLIO interprete Pariſ. 1530. fol. utcumque huc referri poteſt : ut & P. VEGETII *Mulomedicina* ex recenſione JOH. SAMBUCI inpreſſa Baſil. 1574. 4.

In ea collectione APSYRTI, HIEROCLIS, THEOMNESTI, PELAGONII, TIBERII, EUMELI, ARCHEDEMI, HIPPOCRATIS (etiam LINDENIANÆ editioni inſertus) & HIMERII Libelli habentur.

CL. GALENUS ſi numerum molemque conſideraveris, & ſi infinitam ſeriem Medicorum, qui ejus dogmata receperunt, princeps eſt pathologorum. Et cauſas quidem morborum multo ſubtilius, quam medici priores, indagatus, plerumque ad humorum exceſſum in aliqua primarum qualitatum poſuit, humores ipſos ad imitationem ARISTOTELICARUM qualitatum quaternos fecit, & quatuor eorum qualitates. Solidarum partium tonum aut nimium aut nimis parvum, forte ob odium Methodicorum, omnino rejecit. In ſignis morborum nonnullis multo reliquis ſubtilior fuit, ut in pulſu, cujus infinitas diverſitates ex ſimplicioribus notis conpoſuit. Hiſtorias morborum minus puras, aut ſimplices habet, bonas tamen paſſim obſervationes interſperſit, aut rariorum morborum, quos in ampliſſima illa Roma viderat, aut ſectionum morboſarum. Libros pathologicos, quorum plerique in tertia Claſſe GESNERIANÆ editionis continentur, unice præcipuos citabo. *De differentiis morborum* Lib. II. *de cauſis morborum* Lib. I. *de ſymptomatum differentiis* Lib. III. Græce ſeorſim prodierunt Antwerp. 1550. 8. in quos exſtat commentarius J. FRANSCICI ROSSELLI Barcinone editus 1627. fol. & J. SYLVII, in operibus omnibus excuſus & LAURENTII JOUBERTI. MELCHIOR vero SEBIZIUS *tres priores Libros in theſes contractos ad diſputandum* propoſuit Argentorati 1631. 4. & aliis annis. RIV. *tabulas* vero in eoſdem Libros condidit STEPHANUS du TEMPLE Lugdun. 1576. 8.;

De differentiis febrium Lib. II. quarum quæ intermittunt ab humorum definito exceſſu explicat, calidas ex putredine, &c. Seorſim eos edidit, & *accurate*, ut ait, *recognovit* SIMON THOMAS Lugd. 1548. 16. In eos Libros *commentarius* exſtat THOMÆ de GARBO Lugduni editus 1514. 4. LAURENTII LAURENTIANI Lugdun. 1550. 12. * alius PAMPHILI MONTIS Bonon. 1550. 8. alius CHRISTOPHORI a VEGA Compluti inpreſſus 1552. 8. alius JACOBI SYLVII, qui in *operum* collectione exſtat, alius FRANCISCI VALESII Complut. 1569. 8. Colon. 1592. in collectione operum Francofurti 1645. fol. repetitus. alius J. BAPT. NAVARRI Valentiæ excuſus

lis in nullum Auctorem præter ipſum & HIPPOCRATEM prælectum ſit, & ſe una cum

cuſus 1628. 8. LIND. alius VICTORIS TRINCAVELLII Venetiis 1575. fol. editus; alius JOHANNIS BRAVI Salmanticæ impreſſus, 1585. 4. * LIND. alius SIMONIS a CAMPO Neapoli 1642. 4. editus. In Caput I. & III. ANTONIUS NUNNEZ Salmanticæ commentarium edidit LIND. abſque anni mentione.

De difficultate reſpirationis Libri duo ſunt fere in ægros aliquos HIPPOCRATIS, in *epidemicis* recenſos, commentarii.

De locis affectis Libri VI. Hoc nobis primarium GALENI opus videtur, tum ob ordinem & concinnitatem, tum ob bona ſigna ad dignoſcendos morbos obſcuriores propoſita, tum ob obſervationes ex anatome practica deſumtas. Olim titulus erat περὶ τῆς διαγνωστικῆς μεθόδου τῶν πεπονθότων τόπων. Seorſim editi ſunt cum titulo *de adfectorum locorum notitia* GUIL. COPO interprete Pariſiis apud H. STEPHANUM Seniorem 1513. 4. Commentatus eſt in eos libros FRANCISCUS DURATIUS Venet. 1557. 8. LIND. & LEONHARDUS FUCHSIUS Baſil. 1554. fol. & FRANCISCUS VALESIUS Lugduni 1559. 8. LIND. quem multi animam GALENI dixerunt. In *compendium* redegit PETRUS SCHOTANUS Franeker. 1616. 8.

Exercitationes ſemejoticas diſputationibus XII. *conprehenſas* JOH. WOLFIUS in eoſdem Libros dedit, excuſas Helmſtadii 1620. 4.

Parvus eſt Lib. *de inæquali temperie* a LEONICENO verſus & editus Pariſ. 1514. 4. cum aliis GALENI Libellis, tum Baſileæ 1538. 8. in quem PROSPER CALANUS commentatus eſt Lugdun. 1638. 8. * tum & FRANCISCI VALESII *de maraſmo: de comate ſecundum* HIPPOCRATIS *ſententiam: de palpitatione: de plenitudine: de tumoribus præter naturam: de morborum temporibus: de typis: ad eos qui de typis ſcripſerunt: de cauſis procatarcticis.* Denique Commentarii jam citati, in Hippocratem, huc pertinent. *Hiſtorias medicinales* ejus J. B. SYLVATICUS *enarratas* dedit Hanov. 1605. fol. RIV. & *hiſtoriales campos* collegit in Lib. IV. eoſque *congeſtos & commentariis illuſtratos* dedit SYMPHORIANUS Baſil. 1532. fol.

Ex PHILAGRIO, Galenico, temperamenta & intemperies adhibente in pathologicis, fragmentum de lienis adfectibus habet TRALLIANUS Lib. VIII. c. 10.

ALEXANDRI APHRODISEI *opuſculum de febrium cauſis & differentiis* a G. VALLA latinitate donatum eſt. Prodiit Lugduni 1506. 8. & Baſil. 1542. 8. cum aliis Libellis de febribus, & in collectione *Medicorum Græcorum & Arabum de febribus*, quæ prodiit Venetiis 1594. fol.

ALEXANDER TRALLIANUS unicus fere ſcriptor eſt, quem poſt GALENUM laudes. Hinc ante AETIUM & ORIBASIUM poſui. EJUS XII. Libri Græce prodierunt 1548. fol. cum caſtigationibus GOUPYLI & RHAZE de peſtilentia, Græce vero & Latine Baſileæ 1556. 8. cum iiſdem GOUPYLI caſtigationibus, & GUINTERI Andernacenſis verſione quæ prodierat, cum eodem RHAZIS Libello. Venetiis 1552. 8. Hunc Auctorem plurimi facio, cum ordine bono, dictione ſimplici, morbos omnes a capite ad calcem tractet, ſignis ubique appoſitis & paſſim GALENO & antiquis Auctoribus recenſis & correctis. De practicis laudibus alibi dicetur. EJUS *de lumbricis* epiſtola Gr. Lat. cum H. MERCURIALIS *variis lectionibus* prodiit Venet. 1570. 4.

ORIBASII ævo medicina jam degeneraverat. A morborum ſignis & deſcriptionibus fere ad ſolam enarrationem auxiliorum Medici deflexerant, ut in MARCELLO & Arabum libris cum ſumma nauſea unicum fere morbi nomen cum longiſſima ſerie formularum invenias. Scripſit autem ORIBASIUS *Synopſeos* ad EUSTACHIUM Lib. IX. in cujus Libris V, & VI. VIII. & IX. ad morbos pertinent. In *collectionibus* auxilia potius quam morbos proſequitur.

THEODORI PRISCIANI Archiatri *Gynæcia ad Salvinam* Baſileæ 1532. 4. & alias edita, & *Phænomenon Euporiſton* Lib. I. ſive de externis adfectibus, & *Logicus* ſive de adfectibus internis, potius ad practicos, ob breviſſimas deſcriptiones, quam ad pathologos pertinent.

OCTAVIUS HORATIANUS, cujus Lib. I. *de curatione fere omnium morborum* Lib. II. *de acutis & chronicis paſſionibus*. Lib. III. *de Mulierum accidentibus* Argentorati prodiit 1532. omnino parum a priori differt & eadem verba habet, poſterior tamen editio plenior eſt.

AETIUS AMIDENUS, recentior ORIBASIO, in duodecim Libris poſterioribus, qui exſtant, morborum etiam deſcriptiones ex variis antiquis habet, & inter eos nonnullos rariores morbos citat, cum & ipſe & ORIBASIUS non viſos ſibi ſolos, ſed etiam alios morbos undique apud ſcriptores repertos congeſſerint. Multa habet ex veterum deperditis ſcriptis, uti ORIBASIUS.

PAU-

cum HIPPOCRATE citatum viderit superstes. Libri vero FERNELII de Pathologia præ reliquis ejus operibus optimi sunt.

PAULUS ÆGINETA ex GALENO & ORIBASIO plerumque morborum descriptiones breves habet, parum auctas. Reliqui Græci etiam deteriores sunt.

NONI *de omnium particularium morborum curatione, sic ut febres quoque & tumores præter naturam complectatur* Liber Græce cum versione Latina JEREMIÆ MARTII prodiit Argent. 1568. 8.

ACTUARII *de actionibus & affectibus spiritus animalis* Lib. II. Gr. ex recensione JAC. GOUPYLI Paris. 1557. 8. parvi momenti sunt. *In Methodi medendi* Libris duobus prioribus de signis & caussis morborum egit, non absque proprio experimento.

PALLADII *de febribus* concisa *synopsis* Parisiis JOH. CHARTIER interprete 1646. edita est, tum, cum notis J. STEPHANI BERNARD nuper recusa Leidæ 1745. 8. Theoriam sequitur GALENI, & febrium ætiologiam ex humoribus derivat, plurimum usus AETIO.

DEMETRIUS PEPAGOMENUS *de podagra* a MARCO MUSURO Romæ an. 1517. & a MORELLO Parisiis Græce & Latine 1558. 8. tum in collectione CHARTERIANA, nuper etiam cura J. S. BERNARD recusus est Leidæ 1743. 8. Ad postremos Græcorum pertinet, qui circa annum 1282. imperante MICHAELE PALÆOLOGO vixerit, cujus medicus fuit, cujusque nomini Librum inscripsit, sua fere ex HIPPOCRATE & GALENO sumsit, multoque magis in curatione quam in descriptione morbi versatus est. In ACT. ERUD. & Græcum codicem & versionem vitiosas esse objicitur, quam a TURNEBO habuerat BERNARDUS.

SYNESII *de febribus* Liber anonymi Græci opus est, cui casu SYNESII nomen præfixum est, versum ex Arabe ABUGHASAR AHMED, ubi Arabica medicamenta cum Græcorum descriptionibus & theoriis conjunguntur, & variolarum atque morbillorum curatio fere ex RHAZE proponitur.

Gynæciorum sive *de mulierum affectibus & morbis Gr. Arab. Lat. vet. & recent. quotquot exstant*, quos ISRAEL SPACHIUS edidit Argentin. 1597. fol. tetigi, cum agerem de mulierum partibus genitalibus & repetam in Chirurgicis. Sunt autem CLEOPATRÆ inscripti. Spurius Liber, parum decens, in cujus fatua præfatione dicit Auctor, se Librum ex THEODOTO & METHYCO in Latinum sermonem vertisse.

2. MOSCHIONIS methodici Liber περὶ γυναικείων παθῶν, ad anatomen non malus, in praxi chirurgica præposterus, qui nihil nisi unguenta moliatur in difficili partu. Videtur Latine scriptus fuisse, & in Græcam Linguam versus, argumento vocum latinarum, quas retinet ἐντύβου. Eam conjecturam nostram video ex Græco codice confirmatam esse a LAMBECIO Lib. VI c. 2. p. 137. Judæorum aliqua se vertisse ait, quod cum JULIÆ AGRIPPINÆ medico, ut alibi se vocat, vix potest conciliari, neque cum TRAJANI tempore, quo eum ponit LAMBECIUS Lib. VI. c. 2. Ut adeo diversus videatur a THEODORO MOSCHIONE, cujus ad epilepsiam medicamentum citat TRALLIANUS.

EROS *de passionibus mulierum* manifesto recentior est, qui MAGISTRUM GERALDUM, & THEODORICUM citet, & TROTULA ejusdem furfuris Liber Salernitani medici, cujus Lib. *de passionibus mulierum* seorsim editum cum BENED. VICTORII *Empirici* habemus Venet. 1555. 8. PRISCIANUS & ipse methodicus, jam dictus est.

Inter Arabes pauci recenseri merentur, princeps tamen RHAZES. Hujus *de pestilentia* Lib. ex Syrorum Lingua in Græcam translatus editus est Parisiis cum ALEXANDRO 1548. fol. Latine Venet. 1552. 8. & cum aliis *operibus* RHAZÆ *exquisitioribus* Basileæ 1544. fol. & seorsim 1529. 4. Nuper etiam ex Arabica Lingua in Latinam recenter versus cura RICHARDI MEAD Londini 1747. 8. In eo Libro variolas *pestilentiæ* nomine, morbillos *eulogii*, primus & exquisite descripsit, bonamque curationem addidit antiphlogisticam, si quidem RHAZÆ hi Libelli sunt, de quo dubitare licet. Certe in editionis Basilensis c. IV. citatur vir sapiens RHAZES, quod ab ipso RHAZE vix exspectes. Ea tamen vox omissa est in versione MEADII. In Lib. X. de *febribus* historias morborum, sed ex Græcis, habet. Lib. *de casibus qui ipsi acciderunt* continet non contemnendas & observationes & curationes. Ita v. c. Simiæ argentum vivum dedit RHAZES, vidit animali ventrem inde dolere; mercurium autem sublimatum utique nocere Lib. VIII. c. 42. In *divisionum* Lib. quæ praxis est, commune vitium habet Arabum, descriptiones morbi brevissimas, longissimas auxiliorum.

AVENZOARIS scripta non legi quidem, sed ex FREINDIO video, operæ pretium facturum, qui legerit, cum inflammationem pericardii, ejus tumorem durum, & hydropem, & rara alia ma-

la descripserit. Ex eo tamen parum seriam fabulam de catulis in urina hydrophoborum apparentibus, repeti video ex MARCELLO DONATO Lib. VI. c. 1. *hist. medic. mirab.* & a CODRONCHO *hydrophob.* p. 105. & ab aliis.

ALBUCASIS *de mulierum morbis* Lib. cum WOLFII & SPACHII collectione prodiit.

Reliquos Arabes omitto, cum & ipsi, & qui eos secuti sunt, inter Christianos barbari, vix ullam ad morbos cognoscendos industriam adhibuerint. Inter recentiores autem semibarbaros Arabum imitatores sunt.

GARYOPONTI Lib. *de febribus & earum causis & symptomatibus* Lib. II. Basil. 1531. 4. in collectione Librorum de febribus recusi.

CONSTANTINI AFRICANI, magni exscriptoris Lib. VII. *de morborum cognitione & curatione*, Lib. I. *de cognitione remediorum & ægritudinum*. Lib. I. *de stomachi adfectibus* Lib. II. *de melancholia*, Lib. I. *de mulierum morbis* in collectione operum exstant Basil. 1536. & 1539. fol.

VALESIUM de TARANTA reliquosque barbaros in practicis laudabimus.

PAULI BAGELLARDI de FLUMINE Lib. *de ægritudinibus infantum* Venet. 1487. 4. *de morbis puerorum* Lugdun. 1538. 8. *

GENTILIS GENTILIS *consilia* Venet. 1503. fol. *de febribus* Venet. 1526. fol. *de lepra* Venet. 1536. fol. *.

CLEMENTII CLEMENTINI *lucubrationes*: RICHARDI *de signis febrium*: ANTONII de GRADIS *de febribus*: CHRISTOPHORI BARSISII *de febrium cognitione & cura* Basil. 1535. fol.

J. MICH. SAVANAROL *Practica Canonica de febribus* Venet. 1503. fol. 1552. fol 1561. fol. PL. Lugd. 1560. 8. Accessit CÆSARIS OPTATI *opus de febre hectica*, quod seorsim prodierat Venetiis 1517. fol.

ANTONII de GRADI *de febribus Tractatus*, *signa*, *causas & curationem complectens* Lugduni 1517. 4. LIND.

BARTHOLOMÆI MONTAGNANA *Consilia* 305. *de ægritudinibus humano corpori evenientibus* Norib. 1652. fol. Hi omnes fere Arabes exscripserunt, & eandem censuram merentur.

Donec sub renatarum literarum tempus novus morbus, Venerea lues, in Europam incubuit, quæ ipsa sævitate sua coëgit Medicos, ut descriptionem & curationem molirentur, quod ipsum etiam initium fuit redintegrati studii quo singulares morbi describuntur. Hæc lues equidem aliquos quasi prodromos habuit. Lepram coitu concipi GORDONUS in *lilio* auctor est. GUILIELMUS de SALICETO bubones Venereos cognovisse videtur. GUIDO de CAULIACO fuse de incendio & pustulis a coitu cum femina fœtida nascentibus agit p. 81. ut ea loca omittam, quæ BECKETUS in *Phil. Transf.* adduxit, & ante cum HANSIUS SLOANE. Magis tamen innotuit lues Venerea, & magis forte specificam naturam morbi induit utique circa annum 1493. Ab eo tempore infinita vis scriptorum de eo unico morbo prodiit. Excerpam fere paucos, & utiliores, & de plerisque consultum velim plenissimum catalogum, cum judiciis, quem JOHANNES ASTRUC in suo *de morbis venereis* doctissimo opere dedit Lib. V. VI. VII. VIII. & IX.

MARCELLUS CUMANUS, cujus *centum observationes* a G. H. WELSCHIO Augustæ Vindelicorum an. 1668. 4. excusæ sunt, primus omnino luis venereæ symptomata in partibus genitalibus & in inguine orta anno 1495. descripsit, quam in exercitu Veneto viderat Gallis opposito.

NICOLAI LEONICENI (quem in Botanicis laudavimus) Liber *de Epidemia*, *quam Itali morbum Gallicum*, *Galli vero Neapolitanum vocant* Venet. 1497. 4. Basil. 1532. fol. in collectione operum ad descriptionem & historiam novi mali pertinet.

CONRADI GILINI *opusculum de morbo Gallico* scriptum an. 1497. & excusum cum AL. LUILINI collectione, inventionum mercurialium primus meminit.

JOHANNIS WIDMAN dicti MEICHINGER *de pustulis & morbo, qui vulgato nomine mal de frantzos appellatur* L. 1497. 4. Et ipse morbum describit, & unguenta mercurialia habet. EJUS Lib. *de pestilentia cum addita quæstione de fuga pestis* prodiit Tubing. 1501. 4. RIV.

Eundem morbum describit A. CASPAR TORELLA, cujus *tractatus cum consiliis contra pudendagram* sive *morbum Gallicum* Romæ prodiit 1497. 4. & *dialogus de dolore* cum *Tractu de ulceribus in pudendagra evenire solitis*, &c. anno 1499. editus est. Et mercurio usus est, & historias ægrotorum nescio annon primus proposuit. ASTR. EJUSDEM *de ægritudine ovilla consilium* Rom. 1505. Morbum in Hispania epidemicum, malignum, describit.

ALEXANDER BENEDICTUS, cujus inter observationum scriptores continuo nomen redibit, Veronensis, Medicus per multos annos castrensis, in exercitu Italo medicinam fecit, qui cum CAROLI VIII. exercitu (in quem lues venerea irrepserat) ad Tarum fluvium conflixit anno 1495. *In va-*

variis libris suis docte & fideliter de novo morbo scripsit, meminit gonorrhoeæ, salivationem, quæ mercurio excitetur, non ignoravit.

JOH. ALMENAR *libellus de morbo Gallico*, Venetiis prodiit 1502. 4. PLATN. Papiæ 1516. fol. LIND. suspicatur ASTRUC, exscriptum esse ex J. BENEDICTO, non bene certe, cum ALMENARIUS viginti fere annis prius scripserit.

WENDELINI HOCK DE BRAKENAO *mentagra* sive *tractatus de causis præservativis, regimine & cura morbi Gallici vulgo mali Frantzos*, Venet. 1502. 4. 1514. 4. Lugduni 1529. ASTR. Morbum descripsit, multum usus TORELLA, & interruptas inunctiones primus laudavit.

JACOBI CATANEI *Tractatus de morbo Gallico* scriptus ante annum 1505. & recusus in LUISINI collectione, pro eximio habetur a CL. ASTRUCIO, qui primus accurate mercurii usum descripserit.

ANGELUS BOLOGNINUS ex oppido prope Patavium natus, Medicus & Chirurgus, *de cura ulcerum exteriorum, & de unguentis de quorum numero nonnulla in morbum Gallicum adjecta sunt*, Bonon. 1514. 4. Unguenta mercurialia jam pro re confirmata fuse describit, administrationem hujus præsidii explicat.

JACOBUS BERENGARIUS Carpensis nihil de lue Venerea scripsit, habetur autem vulgo pro inventore inunctionis mercurialis, quæ quidem fama non levi FALLOPPII testimonio nititur. Repugnat equidem JOHANNES ASTRUC, cum omnino multi vetustiores Auctores id remedii genus proposuerint. Verum BERENGARII ætatem non satis novimus. Cum enim anno 1507. operationes Chirurgicas ipse susceperit, non adeo multo serius inclaruisse adparet, quam primi unguenti mercurialis descriptores.

NICOLAI POLL *de cura morbi Gallici per lignum Guayacanum*, Venet. 1535. scriptus anno 1517. laudat id lignum, & experimenta adducit. ASTR.

LEONHARDI SCHMAUSS *lucubratiuncula de morbo Gallico & cura ejus noviter reperta cum ligno indico*, Aug. Vind. 1518. 4. ASTR. Idem lignum laudat.

ULRICI DE HUTTEN *de Guajaci medicina & de morbo Gallico*, Moguntiæ 1519. 4. Morbum ex propria experientia descripsit, quem miserrimum passus erat, septies mercuriali inunctione administrata, & sanatum se credidit usu Guajaci, eamque laudem huic ligno in eo ipso libello tribuit. ASTRUCIUS, acris adversarius Guajaci, refutat id testimonium, & minime fidelem sanationem fuisse, nobilemque eum virum, triennio post libelli editionem, periisse ex eo ipso morbo ostendit p. 630. Libellus Anglice versus a THOMA PAYNEL prodiit 1540. 4. EJUSDEM ULRICI exstat *febris* I. & II. Dialogi Mogunt. 1520. 4.

Libellus novus de causis & curatione pestilentiæ ad praeservationem simul ac curam ejus mali optime utilis, Cracov. 1521. 4. 1522. 8. quem JOHANNI BENEDICTO tribuit CL. ASTRUC & *Regimen de novo & prius Germaniæ inaudito morbo quem passim Anglicum sudorem, alii Gurgulionem vocant*, Cracov. 1530. 8. PL. Mitiorem jam luem fieri, testatur, linimentum mercuriale laudat.

JACOBI de BETHENCOURT *nova pœnitentialis quadragesima nec non purgatorium in morbum gallicum sive venereum*, Paris. 1527. 8. Gonorrhæam primus describit. ASTR.

LAURENTII PHRISII *Epitome opusculi de curandis pustulis, ulceribus & doloribus morbi Gallici aliis Franzoss appellati*, Basil. 1532. 4. PL. Parvi momenti. EJUSDEM *Sudoris Anglici exitialis pestiferi morbi causa, præservatio & cura*, Argentin. 1529. 4. *

NICOLAI MASSÆ, celebris alias anatomici, Liber *de morbo Gallico*, Venet. 1532. & 1536. 4. & 1563. 4. auctior tractatione *de vi ligni indici, de cognitione salsæparillæ, de radicibus Cynæ, & horum usu & de casu capillorum & dentium*, &c. (RIV.) EJUSDEM *de febre pestilentiali, petechiis, morbillis, variolis, apostematibus pestilentialibus*, Venet. 1540. 4. * RIV. Eximias & magnas laudes meritus ab ASTRUC, ob sua in historiam venereæ luis merita, uti olim A. LUILINUS non alium potiorem Medicum invenit, cui dicaret collectionem suam. Unctionem mercurialem pro vero & solido luis remedio descripsit, & in *Epistolis* suasit interpolatam illam inunctionum repetitionem, quæ nunc quam maxime in omnium ore est.

Anno 1536. Lugduni in 8. prodiit morbi Gallici *curandi ratio exquisitissima*, qua PETR. ANDREÆ MATTHIOLI, JOH. ALMENAR, NICOLAI MASSA, NICOLAI BOLL, BENEDICTI de VICTORIIS & ANGELI BOLOGNINI scripta continentur.

HIERONYMI FRACASTORII *Syphilidem*, Veronæ 1530. 4. PL. excusam vel ideo cito, quod magni viri pro nobilissimo poëmate habeant. Hinc nuper Londini recudi meruit 1747. 4 & a PIETRO BELLI, ANTONIO TIRABOSCI & SEBASTIANO degli ANTON tribus diversis versionibus

Italice

Italice redditus est, quæ Neapoli 1731. 8. tum Veron. 1739. 4. & Bononiæ 1738. 4. excusæ sunt Carmina etiam Patavii conjuncta prodierunt 1739. 4. EJUSDEM L. III. *De contagione & contagiosis morbis* prodierunt, Venet. 1546. 4. Lugd. 1554. 8. Pestem, luem veneream, & alium morbum novum, petechialem nempe febrem, describit, quam aceto & hujusmodi acidis succis, sed etiam suo *diascordio* expugnare vult. De *diebus criticis* etiam acute scripsit, quos subtiliter explicat ex motu humorum morbosorum, quorum cuilibet suus dies concoctionis sit, &c. Opera omnia Venetiis 1555. 4. & 1574. 4. prodierunt. Mihi editio est Genevensis 1637. 8.

Non ultra pergam, sed reliquos, graves viros, suis locis laudabo, cum inprimis J. FREIND diserte negaverit post annum 1560. aliquem de lue Venerea scriptorem exstare, qui prioribus inventis multum adjecerit *hist. med.* p. m. 329. Quos autem hactenus dixi, ii collecti habentur (ALEXANDRO BENEDICTO & BOLOGNINO excepto) in *collectione scriptorum de morbis Venereis* quam Venetiis anno 1566. & 1567. duobus in fol. vol. recusis anno 1599. edidit ALOYSIUS LUISINUS, iterumque typis edi fecit HERMANNUS BOERHAAVE, Leidae 1728. fol. cum titulo *Aphrodisiaci* sive *de lue Venerea in duos tomos bipartiti.* Monet ASTRUCIUS multos scriptores mutile recenseri, fere omnium præfationes & titulos annosque, quibus primum prodierunt, resectos esse, neque ordinem temporum observatum, neque omnes ante LUISINUM scriptores collectos, multo minus recentiores suppletos esse.

PETRI DE ABANO L *de Venenis*, Mantuæ 1473. 4. HARL. Venet. 1548. fol. In conpilatione tamen etiam suas nonnullas observationes habere reperi.

SANTIS DE ARDOYNIS *de Venenis*, Venet. 1492. 4. HARL. Basil. 1562. fol. cum FERDINANDI PONZETTI *ejusdem generis commentario.* SANTIS opus conpilatio est ex Græcis & Arabibus, per singula venena, satis fusa. Brevior alter, neque absque sua observatione, ut in cap. *de elleboro* & alibi.

MARSILII de S. SOPHIA *Tractatus de febribus super* I. *Fen.* IV. AVICENNÆ Lugd. 1507. 8. PL.

ANTONII BENIVENII *de abditis & mirandis morborum & sanationum caussis*, Florent. 1507. 4. (ASTRUC.) Basil. 1529. 8. cum SCRIBONIO LARGO, & cum *comment.* R. DODONÆI *ad observationes*, Colon. 1581. 8. Amstelodami, sive Harderovic. 1621. 8. Pro primo observatore causarum morbificarum a COCCHIO habitus est *de usu art. anat.* p. 29. Sed jam GALENUS propriam simiam incidit, ut morbi causam disceret, & ÆGYPTIOS REGES citavimus, & arietis exemplum notum est, PERICLIS tempore nati, cujus fabricam ANAXAGORAS exciso cranio eruit. Scripsit autem BENIVENIUS observationes 117. inter quas etiam cadaverum sectiones sunt, & morbi rari, veteribus vix noti, & calculus vesicæ felleæ, abscessus mesenterii, &c. Aliqua vana & superstitiosa mista sunt. Lucem Veneream pro antiquo morbo habet, & lapsus est CL. ASTRUCIUS, quando ait, pro novo morbo a BENIVENIO declarari. Nam manifesto ad mentagram & lichenes veterum refert. Unctiones refutat.

PETRI DE BAYRO *de pestilentia ejusque curatione*, Turin 1507. 4.

LUDOVICI BONACIOLI *Enneas muliebris*, morbos etiam mulierum habet.

JOH. VOCHS *de pestilentia anni præsentis & ejus cura*, Magdeburg. 1507. 4. ASTR. EJUSD. *opus aureum de omni pestilentia & de diuturna peste morbi gallici per* J. DRYANDRUM *repurgatum*, Colon. 1537. 8.

PHILIPPI BEROALDI *de terræ motu & pestilentia*, Argentor. 1510. 4. *

HENRICI STROMERI *adversus pestilentiam obss. recens editæ*, Lips. 1516. 4. RIV.

PETRI ANTONII RUSTINI *tabulæ de peste, pestilenti febre, igne persico*, Papiæ 1521. fol. *

PHILIPPI ULSTADII *de epidemia*, Basil. 1526. 8.

JANI CORNARII *de peste* L. II. Basil. 1526. 8.

SIMONIS RICHINI *de* ἱδροπυρέτῳ sive *sudatoriæ febris curatione*, Colon. 1529. 4. *.

JACOBI CASTRII *Ep. de sudore epidemico quem Anglicum vocant*, Antwerp. 1529. 8. *

HIERONYMI AURIMONTANI *perhorrendæ pestilentialis ephemeris quam falso sudatoriam luem vocant curandi ratio*, Cracov. 1530. 8. PL.

JOACH. SCHILLER *de peste Britannica commentariolus*, ac AL. BENEDICTI *de observatione in pestilentia Libellus*, Basil. 1531. 8. PL. *

J. PETRI ARLUINI *de febre quartana commentarius*, Mediol. 1532. fol.

LAURENTII RUSII *hippiatricon* Lutet. 1532. fol. *

ALEXANDRI BENEDICTI *de omnium a capite ad calcem morborum signis, causis, differentiis, indicationibus & remediis* L. XXX. Venet. 1533. fol. Basil. 1539. 4. 1549. fol. Equidem anatomen, praxin, & inprimis aliorum scriptorum lectionem in hoc vastum opus congessit, observationes

tiones tamen passim, ut plurimum expertus in vulnerum & ægritudinum curationibus, raras admiscuit, quarum aliquas excerptas dedit editor obss. DODONÆI. Liber *de observatione in pestilentia* BENEDICTI prodiit, Venet. 1493. 4.

JOHANNIS PASCHALIS Lib. *de morbo quodam composito qui vulgo apud nos gallicus appellatur*, Neapoli 1534. 4. ASTR.

ALEXANDRI DE VICENTINIS *de foco putridarum febrium continuarum apologia pro* GALENO, Veron. 1535. 4. RIV.

MENGHII BLANCHELLI *de morbis a capite ad pedes*, Venet. 1536. L.

ALFONSI FERRI L. IV. *de ligni sancti multiplici medicina & vini exhibitione*, Rom. 1537. 8. Describit luem Veneream. Gallice prodiit 1540. 12. (ASTR.) & Germanice vertente G. H. RYFF (sed Auctoris nomine male omisso) Argentorati 1541. 8. ASTR.

JOH. ANTONII ROVERELLI *de morbo quodam Patursa affectu* 1537. 8. ASTR.

THOMÆ PHILOLOGI *Mali Gallici sanandi, vini, ligni & aquæ, unctionis, ceroti, suffumigii, præcipitati ac reliquorum modi omnes*, Venet. 1538. 4. RIV.

PETRI JACOBI TOLETI *de morbis puerorum*, Lugdun. 1538. 8. *

HIPPOLYTI BRILLI DE LENDENERIA *Opusc. de vermibus in corpore humano genitis*, Venet. 1540. 8. RIV.

Anno 1540. 8. Parisiis prodiit collectio in qua habentur GATENARIA *de curis ægritudinum*. BLASIUS ASTARIUS & LANDULPHUS *de febribus*. SEBASTIANUS AQUILANUS *de morbo gallico & febre sanguinis*.

SEBASTIANI AUSTRII *de infantium sive puerorum morborum ac symptomatum dignotione & curatione Liber ex Græc., Latinorum & Arabum placitis conpilatus*, Basil. 1540. 8. Lugd. 1549. 12. PL.

GEORGII AGRICOLÆ *de peste* Lib. III. Basil. 1540. 8.

MATTHIÆ THEODORI MELANELLI *de melancholia sive atra bile commentaria*, Antwerp. 1540. 4. LIND.

REMACLI FUCHSII *morbi hispanici, quem alii gallicum, alii neapolitanum appellant, curandi per ligni indici quod Guajacum vulgo dicitur decoctum exquisitissima methodus*, Paris. 1541. 4. PL.

J. BAPTISTÆ DE CAVIGIOLIS *de morbis novis cum aliquot paradoxis*, Pictav. 1541. LIND. *

ANDREÆ A LACUNA *compendium curationis præcautionisque morbi passim populariter grassantis, h. e. vera & exquisita ratio noscendæ, præcavendæ & propulsandæ febris pestilentialis*, Argent. 1542. 8. RIV. EJUSD. Liber *de articulari morbo*. Rom. 1551. 8. *.

GUL. INSULANI MINAPII *Encomium febris quartanæ, accessit ejusdem curandæ exactissima ratio....* Basil. 1542. 8. RIV.

NICOLAI ROCHEI *de morbis muliebribus curandis*, Paris. 1542. 12. Basil. 1566. 4. in collectione SPACHII recusus exigui momenti.

Medicina de' Cavalli composta da diversi antichi scrittori e del Greco tradotta, Venet. 1543. 8. *

JOH. KUEFNER *Trochorei de peste libellus*, Ingolstad. 1544. 8.

MICHAELIS ANGELI BLONDI *de crisi & diebus decretoriis*, Rom. 1544. 4. *de maculis corporum* ibid. eod. anno *de morbis puerorum*, Venet. 1539. 4. LIND. EJ. *de origine morbi Gallici deque ligni indici ancipite proprietate*, Venet. 1542. 8. Morbum antiquum esse, &c.

LEONELLI FAVENTINI de VICTORIIS *de ægritudinibus infantum: & Tractatus de febribus & hystericis affectibus*, Ingolstad. 1544. 8. LIND. Laudat CORINGIUS. EJ. *de ægritudinibus infantum Tractatus* cum appendice G. KUEFNERI, Venet. 1557. 8. PL.

ALOYSII LOBERA *de las quatro enfermidades corte sanas Catarrho, Gotta mal de piedra, y mal de Buas*, Tolet. 1544. ASTR.

GERHARDI BUCOLDIANI *de puella quæ sine cibo & potu vitam transigit*, Paris. 1547. 8. *

HIERONYMI GABUCCINI *de lumbricis alvum depopulantibus*, Venet. 1547. 8. Lugd. 1549. 12. quem Librum ex VALISNERIO video non inutilem neque absque observatione esse, cum cucurbitinorum fasciam minime ignoraverit. EJ. *de podagra* ibid. 1569. 4. EJ. *de morbo comitiali*, Venet. 1561. 4. Ad Praxin inprimis respexit.

JOHANNES FERNELIUS, Claromontanus, etsi Ambianum se vocat, natus sub finem seculi XV. mathematum peritus, RIOLAN. p. 789. Medicus felicissimus, pathologiæ post GALENUM primarius auctor fuit, a quo passim ausus est dissentire, vir magnus etiam hoc nostro ævo. EJUS exstant Libri II. *de abditis rerum causis*, Paris. 1548. fol. 1560. 8. Prior Liber nihil ad nos facit. In II. Libro nescio quæ in homine divina facit, Spiritus animales & alia. Plurimas occultas rerum causas esse recte docet, & digestionem ciborum male per calorem explicari ostendit, & alia in hunc

 modum.

modum. Deinde novos partium similarium morbos addidit GALENICIS, nempe totius substantiæ. Hæc dum fuse explicat, partem tradit pathologiæ universalis, & morbos epidemicos & contagiosos describit, quos ad morbos totius substantiæ revocat. Magicos morbos defendit. Febres aliud a putredine diversum principium habere demonstrat. Observationes raras interspergit, v. gr. ossium emollitorum. *Commentarios* in hoc opus *progymnasmata* scripsit JACOBUS AUBERTUS, Basil. 1579. 8. EJUSDEM FERNELII *Pathologiæ* Libri VII. prodierunt, Paris. 1554. fol. Egregius abor, inprimis Libri posteriores, quibus multæ peculiares observationes continentur ex incisis cadaveribus sumtæ. Hic polypos cordis reperias, & aneurysma aortæ, scirrhos œsophagi, polypos intestinales, & calculos. Vomitus ab incurvata cartilagine ensiformi (etsi costam vocat), Pancreas pro frequente sede diuturnorum morborum propositum, &c.

De luis Venereæ curatione perfectissima, Antwerp. 1579. 8. Gallice Paris. 1633. 8. In mercurium iniquior, favens Guajaco.

Omnia opera collecta habeo & edita, Ultraject. 1656. 4. cui editioni HEURNII utriusque & aliorum observationes adjectæ sunt, & interposita varia, quæ videbantur lacunas FERNELII replere.

JASONIS PRATENSIS *de uteri morbis*, Basil. 1549. 8.

PAMPHILI FLORENTINI *collectanea de febribus*, Venet. 1550. 8.

BENEDICTI VICTORII *de morbo gallico* Liber. Acc. Lib. *de curatione pleuritidis per sanguinis missionem ad* HIPP. & GAL. *scopum*, Florent. 1551. 8. In priori Libro gonorrhœæ meminit, luem absque contagio concipi credidit, guayacum pro specifico extulit.

JOH. RODERICUS, vel absque iis nominibus AMATUS LUSITANUS, (mam ita plerumque suos Libros inscripsit) edidit Florentiæ 1551. 8. & Romae, Venetiis, &c. sequentibus annis *Curationum medicinalium Centurias* VII. quæ sæpe conjunctæ recusæ sunt, & mea quidem editio Burdigalæ prodiit 1620. 4. Judæus, primum clanculum, ultimo manifesto, satis in HIPPOCRATE, GALENO & ARABIBUS versatus, observationes curationum & morborum rariorum, Chirurgicas etiam & physiologicas, non certe absonas nec inutiles proposuit. Salmanticæ in juventute Chirurgiam exercuerat, in nosocomio, cui præfectus erat.

J. HENERI *de tristissimo pestilentiæ morbo*, Paris. 1551. 12. *.

RAIMUNDI CHALIN DE VINARIO Lib. *de peste pure latinitate donatus a* DALECHAMPIO, Lugduni 1552. 16. LIND.

THIERRI DE HERY *la méthode curatoire de la maladie vénérienne, vulgairement appellée grosse Vairole, & de la diversité de ses symptomes*, Parisiis 1552. 8. 1634. 8. Pro bono conpilatore Italorum habet ASTRUC.

PETRI HASSARD *morbi Gallici compendiosa curatio*, Lovan. 1554.

AUGERII FERRERII *de pudendagra gravi lue hispanica* Lib. II. Tolos. 1553. 12. Antw. 1564. 8.

P. SIBYLLINI Lib. *de peste*, Prag. 1554. 4. 1564. 4. LIND.

JACOBUS SYLVIUS *de febre commentarium* edidit, Venet. 1555. 8. & *de peste & febre pestilentiali* Libellum, Parisiis 1557. 16. & *de sudore anglico* & *methodum sex Librorum* GALENI *de differentiis & causis morborum & symptomatum*, Parisiis 1539. Venet. 1554. 8. 1561. 8. Sed ea omnia antiquo more, & solæ theoriæ Galenicæ sunt.

J. B. MONTANUS Veronensis, celebris suo tempore pathologus & practicus, antiqui saporis & qui in theoriis sibi placuerit. EJUS *consultationes de rariorum morborum curationibus* prodierunt Basil. 1537. 8. & Norib. 1559. fol. & alias. *Opuscula de febribus & adfectionibus uteri* prodierunt Venet. 1554. 8. & posterius, Paris. 1557. 16. & in *Gynæciis Lectiones in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Venet. 1555. 8. *de causis & accidentibus, pulsibus & urinis*, ibid. 1557. 8.

Libri duo *de excrementis, fæcibus, urinis* & *de morbo Gallico*, Patav. & Venet. 1554. 4. Novum morbum esse utique ex India advectum docet, mercurium nocere, unam antidoton in Guajaco poni.

NICOLAI MACCHELLI *Tractatus de morbo Gallico*, Venet. 1555. 8. parum laudatus ASTRUCCIO.

BASSIANI LANDI *de origine & causa pestilentiæ Patavinæ* 1555. Venet. 1555. 8. RIV.

JAC. SYLVII & CAMILLI THOMAS Lib. *de febribus*, Venet. 1555. 8.

SEBASTIANI PAPARELLÆ *de catarrho*, Lib. II. Venet. 1556. 4. Lib. II. *de catarrho nunc magna diligentia recogniti*, Papiæ 1562. 8. GALENUM sequitur & scholas, catarrhique vias a cerebro ad fauces, pulmonem, cor & intestina persequitur. Calidum & frigidum dari, & diversas curationes requirere credit, vane astrologus, exemplo p. 116. ubi destillationes epidemicas ad prava sidera in signo piscis refert.

VICTOR. DE BONAGENTIBUS *de peste problemata* X. Venet. 1556. 8.

LUDO-

LUDOVICI PASINI *de pestilentia Patavina anni* 1555. Patav. 1556. 8. LIND.

J. FRANCISCI BOCHALINI *de causis pestilentiæ Venetæ*, Venet. 1556. 8. LIND.

In ANTONII GALATEI Libro *de situ Japygiæ*, Basileæ 1556. 8. excuso & in GRÆVII collectione denuo edito reperio historiam Brocolarum, ut vocat, sive *Vampyrorum*, ut nuper dicti sunt, sanguinis nempe ex ore hominum acuta febre exstinctorum post mortem exundantis. Ipse jam GALATEUS fabulam rejicit p. 31. edit. GRÆV. n. 117. seqq. Eam cum nomine *Lorzolacarum* in itinerum T. I. c. 63. etiam THEVENOTIUS habet, & in itinerario TOURNEFORTIUS.

JOH. CAII Britanni *de ephemera britannica*, Lovan. 1556. 8. Londin. 1721. 8. Egregius Liber, ut ipse Auctor ex doctissimis suis ævi fuit. Descriptionem continet febris sudatoriæ, quæ eo tempore in Europa sæviit.

JOH. ARGENTERII numerosos Libros, ex magna parte pathologicos, eo brevius recensebo, etsi ingeniosi & acuti viri sint, quo inutiliores nostro seculo eæ quæstiones sunt, de quibus eo tempore severissime inquirebatur. Deinde JOHANNEM infelicem & exosum practicum fuisse, manifesta exstant testimonia. Scripsit autem de *morbi generibus* Lib. I. *de differentiis* Lib. I. *de causis* Lib. III. *de effectibus* Lib. II. *de temporibus* Lib. I. *de signis* Lib. IV. Omnes Florentiae prodierunt 1556. fol.

PETRI JACOBI ZOVELLI *de pestilenti statu*, Venet. 1557. 8. L.

JACOBI PELLETARII *de peste compendium*, Basil. 1557. 8.

JOH. SYLVII *de morbo articulari* acc. *Tractatus de morbo gallico*, Lovan. 1557. 8.

PHIL. MICH. NOVENIANUS *von den bösen bauchflüssen und durchlauff, ursprung, ursachen und erkäntnüss und wie sie zu curieren* nempe, de dysenteria, Witteberg. 1558. 4. PL.

JAC. PACINI *de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem peractam incrassatione*, &c. Venet. 1558. 4.

HIERONYMI MONTUI *Halosis febrium* L. IX. Ej. *mali venerei curationes: & de febribus infantum*, Lugdun. 1558. 8.

JAC. SCHEGK *de causa continente medicorum*, Basil. 1559. 8.

PIETRO ROSTINIO *tratt. del mal francese nel quale si discorre sopra* 234. *sorti di esso male, e a quante vie si puo prender e causare e guarire ed evidemmente si mostra, chi ha il mal gallico e chi no con veri signi e prognostici*, Venet. 1559. 8. Conpilavit, & maxime ex BRASSAVOLA, neque ipse diffitetur. Germanice vertit L. van HOERNICK & Francofurti 1728. 8. edidit.

JODOCUS LOMMIUS *Medicinalium observationum* Libros III. edidit Antverp. 1560. 8. Sæpe recusos & nuper Amstelodami 1720. 8. Descriptiones sunt morborum in universum, non id, quod vulgo observationes vocant, more veterum diligenter & solicite conscriptæ, cum signis & præsagitionibus. EJUSDEM Lib. *de curandis febribus continuis*, Antverp. 1563. 8. alibi laudabitur.

JOH. STUBING *de pestilentia* Lib. III. *cum Lib. de Venenis*, Vienn. 1561. 8. L.

J. B. PELEGRINI *de causa continente deque morbo fiente*, Bonon. 1561. 4. EJUSD. *de ratione cognoscendi signa & causas morborum*, ibid. 1563. 4.

J. LONÆI BOSCII *de peste* Lib. Ingolstad. 1562. 4.

SIGISM. KOHLREUTER *Tr. de arthritide*, Weissenfels 1563. 4. 1574. 8. LIND.

In hæc tempora & paulo priora incidit PARACELSUS, natus in pago Gaiss Abbatiscellanorum, ex familia *Höhiner* etiamnum superstite. Novas is morborum astrales, tartareas & chemicas theorias introduxit, quibus nova & contraria priori praxis superstructa est. Ejus plurimi Libelli pathologici sunt. Lib. *de causis signis, & curationibus morborum ex Tartaro opera* ADAMI a BODENSTEIN, Basileæ 1563. 8. prodiit, qui non displicuit SCHELHAMMERO, *Von der bergsucht* Lib. III. sive de morbis eorum qui metalla effodiunt. Dilling. 1567. 4. *Drey nützliche bücher von der franzoeschen Kranckheit* [de lue Venerea] Noriberg. 1565. 8. EJUSD. *von ursachen und herkommen der kranckheit wie auch von unsichtbahren kranckheiten*, Colon. 1565. EJUSDEM defensiones contra æmulos suos de morbis tartareis, Colon. 1573. EJUSD. *tractat. von der pest cum comment.* JOBI KORNTHAVER, Francof. 1640. 4. De his quidem Libris nihil addo, neque merentur. Sed omnino monendum est, hunc hominem ejusque sequaces, aliosque Chemicæ sectæ homines, pathologiam pene pessumdedisse, atque antiquam empiriam revocasse, cum neglecta morbi historia, signorumque studio, confidentissime suis vehementibus medicamentis rem omnem absolvere sperarent, unde in pleraque scripta, & Germanica maxime, negligentia pathologiæ manavit.

JOHANNIS CORNICII *de pestifera contagione*, Wormatiæ 1563. 8.

GABRIEL FALLOPIUS magnus, uti notum, Chirurgus, & practicus non mediocris, observa-

tiones ex anatome practica passim habet, ut hydropis thoracis *de ven.* Obs. 7. &c. Sed *de morbo Gallico* posthumus Venetiis prodiit an. 1564. 4. & 1574. 8. Ex omnium optimis scriptoribus liber, etsi Guajaco faventior & iniquior in Mercurii usum.

ANTONII FRACANTIANI *fragmenta de morbo Gallico*, Bonon. 1563. 4. & cum Lib. FALLOPII *de morbo Gallico*, Bonon. 1564. 4. 1574. 8. Parum mutatus. Negat decoctum Chinæ quidquam posse, guajaci vires vindicat, & contactu innocuo docet concipi luem.

SEBASTIANI MARCELLANI *prælectiones de differentiis & causis morborum*, Patav. 1564. 16. LIND.

LEONHARDI JACCHINI *comm.* in Lib. IX. RHAZIS *de partium morbis*, Basil 1564. 4. LIND.

REMIGIUS MELIORATUS *de putredine adversus* ARGENTERIUM. Venet. 1564. 4. *

FERD. CASSANI *quæst. med. quod tertiana exquisita non sit morbus acutus* contra recentiores medicos, Venet. 1564. 8. UFF.

BERNARDI DESSENII, a patria CRONENBURGII dicti, *de peste commentarius aureus*, Colon. 1564. 4. RIV.

JOH. GUINTERI Andernacensis, Parisini Professoris, *Comment. de pestilentia*, Argentor. 1565. 8. Germanice 1564. 4. EJUSDEM *Gynæcia* edita a J. G. SCHENK, Argentor. 1606. 8.

ANDREÆ GALLI *fasciculus de peste & peripneumonia pestilentiali cum sputo sanguineo, febre pestilentiali*, &c. Brix. 1565. fol. Francof. 1606. 8.

Cum C. GESNERI Lib. *de fossilibus exstat* J. KENTMANNI Lib. *de calculis qui in corpore & membris hominis generantur:* per vera experimenta natus.

BARTHOL. WAGNER *nützliche unterrichtung von der pestilenz*, Francof. ad Od. 1565. 4. RIV.

CASP. PEUCERI *Commonefactio de peste quæ late per Europam vagatur*, Witteberg. 1565. 8. *

EJUSD. *de morbis contagiosis, de scorbuto, de utero, de destillationibus ex capite, de evacuationum generibus*, Witteb. 1574. 4.

H. GRATAROLI *de peste*, Basil. 1565. 8. *

PHILIPPI BORGARUCCII *de peste*, Venet. 1565. 8. EJ. *de lue Gallica* 1566. A. Guajacum laudat.

LEONHARDI BOTALLI *de fungo strangulatorio, catarrho & lue venerea*, Lugdun. 1565. 16. In illa mercurium tuetur, & proprias observationes proponit. Lib. *de luis venereæ curandæ ratione* prodiit solus, Parisiis 1563. 12. ASTR.

J. FRANCISCI ARMA *examen trium specierum hydropis*, Turin. 1566. 8. EJ. *De pleuritide* L. ibid. 1549. 8. EJ. *de vesicæ & renum adfectibus*, Brugellæ 1550. 8. * LIND.

ANDREAS VESALIUS sparsas habet ex sectis corporibus observationes morborum, & B. EUSTACHIUS sincerus fatetur, sibi valde nunc pœnitendum videri, quod in tanta oportunitate in morborum causas inquirere neglexerit *Opuscul.* p. 14. 143. EJUSD. EUSTACHII Lib. *de multitudine*, Venet. 1566. 4. & Leid. 1746. 8. præter theoriam more veterum observationes raras sparsas habet, & manifestam Auctoris resipiscentiam, qui in senio GALENI hiatus & vitia pervidere didicit.

JANI MATTHÆI DURASTANTIS *an dæmones sint morborum causa: an rhabarbarum ob lienteriam & dysenteriam ob adstrictionem sit conburendum*, Venet. 1567. 8.

LAURENTII JOUBERTI *Paradoxa*, seu de febribus, Leid. 1566. 8. & eorum defensio contra BRUNONEM SEIDELIUM sub titulo *provocationis a sententia* B. SEIDELII *de peste quartana, paralysi*, Lugduni 1567. 8. EJ. *de variola magna* sive crassa. EJUSDEM *de convulsionis essentia & causis, de uteri affectibus: de affectibus internis thoracis & aliis*, in collectione Operum. Non absque observationibus scripsit. Inflammationem Mesenterii in Gangrænam abeuntis observavit.

JOH. HOFMANNI *de peste*, Lips. 1567. 4.

JOHANNIS WIER, Cliviensis Ducis Archiatri *Observationum rararum* Lib. I. *de scorbuto, quartana pestilentiali, angina, pleuritide, peripneumonia, hydropis curatione*, &c. Basil. 1567. 4. Amstelod. 1657. 12. Utilis liber. Quartanam senes sæpe necare observat. Hydropem expugnat gratiola. Umbilicum nonnunquam sponte rumpi observat. Suas de atretis obss. aliquot habet: tum de gangrænis ex erysipelate, &c. EJUS Lib. *de præstigiis dæmonum*, Basil. 1564. 8. huc utcunque recensere possis, cum nimiam in magicis morbis credulitatem redarguerit. EJUSDEM *Arzneybuch von den Scheurbauch, von den Vahren Dracuntiis oder dürren Maden und Nachtgriff: von den franzosen ... von pestilenzialischer pleuresie und Squinancia: von der pestilenzischen algemeinen durch ganz Europa an. 1580. wutenden Krankheit: von dem Englischen Schweiss: von der rosen oder Rohtlauff: von Iliaca, Griess und auffsteigung der Bährmutter: neu vermehrt*, Francofurt. 1588. 8.

8. Historiam habet scorbuti, arthritidis scorbuticæ, luis veneræ, pleuritidis & peripneumoniæ, catarrhi epidemici, sudoris anglici, volvuli, &c.

GEORGII DORDONI *de morbi Gallici curatione* Tr. 4. Pap. 1568. 8. Observationes ex cadaveribus habet, visa in lue ossa brachii & calvariam carie erosam, ulcera brachii, &c.

BERNARDUS TOLUTANUS in Lib. *de morbo Gallico* qui cum LUISINI collectione primum excusus est, recte docet & novum morbum esse, & contagium a Venere provenire. 12.

JUSTINIANI ARCELLA *de ardore urinæ & stillicidio ac de mictu sanguinis non puri*, Patav. 1568. 8. LIND.

HIERONYMI CARDANI nonnulla sunt ad morborum historiam scripta, ut Lib. *de causis, locis & signis morborum*, Bonon. 1569. Basil. 1582. 8. *de venenis* 1564. fol. Patav. 1653. 4. & alia.

CORNELIUS GEMMA in *cosmocritica* non paucas observationes raras habet, & *in appendice* historiam pestilentis hemitritaæ.

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII Lib. de morbo Gallico in collectione LUISINI. Morbum sensim mitigari observavit: oriri absque contagio credidit: Mercurium nonnisi in morbo jam ossa depascente & loco frigido admisit: Petechia, anno 1563. primum in Italia apparuisse observavit.

JOH. FERRANDI *de arthritidis & lithiasis sede*, sive *de renum & vesicæ calculi definitione*. Parisiis 1570. 8. *de febribus* 1602. 12. ibid.

FRANCISCUS VALESIUS inter doctissimos GALENI interpretes fuit. Sed ea laus & una nomen VALESII dudum evanuit. Scripsit *de urinis, pulsibus, febribus commentarium*, Complut. 1565. 8. Colon. 1592. folio.

HIERONYMI DONZELLINI *Epistola de natura, causa, & curatione febris pestilentialis*, Venet. 1570. 4. L.

ODDI de ODDIS *de pestis & pestiferorum affectuum signis, præcautione & curatione* Lib. IV. Venet. 1570. 4. EJUSD. *de natura morbi*, Patav. 1589. 4. MARCI vero ODDI de ODDIS Lib. *de putredine germana ac nondum explicata Aristotelis & Galeni sententia adversus* ARGENTERII *apologiam* una, Venet. 1570. 4. edita est. EJUSD. MARCI ODDI Lib. *de morbi* natura & essentia, Pat. 1589. 4.

JACOBI GREVINI Lib. II. *de venenis*, Antverp. 1571. & Gallice 1568. 4. UFF. hic repetere ex physicis possumus, cum inter causas morborum sint.

JOH. BRAVI *de hydrophobiæ natura, causis & medela* L. Salmanticæ 1571. 12. LIND.

JOH. ANTONII SARACENI *doctissimi viri Commentarius de peste*, Genevæ 1571. 8. Lugduni 1572. 8. 1589. 8. & sæpe alias recusus.

JACOBI HOLLERII (HOULIER) Stempani, *de morbis internis* Lib. II. it. *de febribus & peste*, Parif. 1572. 8. Lugd. 1588. in qua editione & Auctoris scholia & observationes habentur, & LUD. DURETI & ANTONII VALESII citationes exstant. Observationes HOLLERII inprimis laudem merentur, tum interspersæ, tum 31. primo Libro subjectæ, ex propria praxi medica, neque raro ex incisis cadaveribus natæ. Notum est cæterum ex restauratoribus doctrinæ Hippocraticæ fuisse. Commentarios in Aphorismos HIPP. alibi laudabimus. Commentarius in hos Libros quem LUDOVICUS DURETUS scripsit, Parisiis 1611. 4. etiam prodiit.

BENED. PATINI *Opuscula de re medica* Lib. III. *de venenis quæ in humano corpore fiunt*, sive *de morbis pestilentialibus Ep.* sive *Comm. de natura & curatione febrium in quibus adparere solent peticulæ*, Brixiæ 1572. 8. RIV.

FRANCISCI VALERIOLÆ *Observationum medicinalium* Lib. VI. Lugduni 1573. fol 1589. 8. RIV. Genev 1605. 8. Eruditus vir, maxime in veteribus legendis versatus, observationes morborum gravium plerumque sanatorum, nonnunquam tamen etiam occumbentium ægrorum dissectiones proposuit.

LUDOVICI MERCATI Lib. *de febrium essentia, causis, signis, curatione & de febris malignæ in qua maculæ rubentes pulicum morsibus similes erumpunt per cutem*, Pinciæ (Valledolid) 1574. 8. L. Basil. 1594. 8. EJUSDEM *de essentia caloris febrilis* adjecto priori Libro Valledolid 1586. 4. 1611. fol. EJUSD. *de morbis mulierum* Lib. IV. Venet. 1587. 4. 1602. 4. EJUSD. *Gynæciorum* sive *de morbis mulierum*, Madrit. 1594. fol. In operibus omnibus singulos fere morbos percurrit.

JOH. PLANERII *dissert. & solutionum* In Lib. III. GALENI *de diebus criticis* Lib. I. *acc. Consilia ad varios morbos*, Venet. 1574. 4. cum historiis morborum.

VOLCHERUS COITER *in observationibus*, quas cum Anatomicis Libris laudavimus, bonas rariorum morborum in dissectis cadaveribus historias habet.

Aloysii Torei *de febris epidemicæ & novæ, quæ latine puncticularis dicitur, natura, cognitione & medela*, Burgis 1574. 8. * Valentiæ 1591. 8. Lind. Petechias describit, novum morbum.

Tussani Ducretii *de arthritide vera assertio & curandæ methodi adversus Paracelsistas*, Lugduni 1575. Lind. Ejusd. *Comm.* II. *de febrium cognoscendarum & curandarum ratione & de crisibus*, Lausannæ 1578. 8.

Didacus Merianus *de morbis internis*, Burg. 1575. fol. *

Venetiis anno 1576. in fol. magna *de febribus collectio* prodiit, qua Græcorum, Arabum, & Latinorum libelli eo pertinentes continentur.

J. Baptistæ Susii *de peste*, Mantuæ 1576. 8.

Ant. Grisento *Bresciano il summario delle cause che dispongono i corpi a patire la corrotion del presente anno* 1576. Venet. 1576. 4. *

Saladino Taro *Tr. della peste*, Venet. 1576.

Alessandro Canobbio *il successo della peste occursa in Padova l'anno* 1576. Venet. 1577. 4. *

Jacobi Trunconii *de peste & pestilenti morbo* Lib. IV. Florent. 1577. 4. Ejusdem de... *curandis puerorum morbis ex* Hippocrate *quousque caninos dentes amiserint: acc. Tr. de variolis, & morbillis &* Ejusd. *Ep. de pravis febribus cum peticulis*, quæ an. 1590. & 1591. *per Italiam regnarunt*, Florent. 1593. 4. maj.

Andreæ Gabrielli *de peste*, Bon. 1577. 4. L.

Cæsaris Rinci *disp. accuratissima de peste Mediolanensi quæ anno* 1577. *urbem adflixit.* Norib. 1583. 8. & Italice Mediolan 1632. edente Equite Ascanio Centorio, sed prius ante editionem Noricam, etsi annum ignorem. Nam ea ex Italico versa est. Non vidi, sed germanice vertit Joachimus Camerarius & Noribergæ 1583. 8. edidit.

Franciscus Alphanus *de peste, febre pestilentiali & febre maligna, variolis & morbillis*, Neapoli 1577. 4. Lind.

Simonis Simonii *vera & indubitata ratio periodorum nec non continuationis intermittentiæque febrium humoralium*, Lips. 1575. 4. Ej. *Synopsis novæ theoriæ de febrium humoralium natura, signis*, Lips. 1577. 8. *Acc. Examen sententiæ a* Brunone Seidelio *latæ de iis, quæ* L. Joubertus *ad explicandam febrium humoralium naturam & materiam disputavit*, Lips. 1577. 8. Riv.

Petri Pichot *de rheumatismo, catarrho variisque cerebri destillationibus & horum curatione Libellus*, Burdigalæ 1577. 8. Burch.

Giov. Filippe Ingrassias *informatione del pestifero e contagioso morbo il quale affligi e ha afflitto questa cittadi Palermo e molte altre terre ... di Sicilia nel anno* 1576, 1577. *con regimento preservativo*, Palerm. 1579. 4. maj. Pl.

Baldassare Pisanelli *discorso sopra la peste*, Romæ 1577. 4. maj.

Thomæ Jordan *descriptio novæ luis moravicæ*, Francof. 1577. 8. Astr. mihi 1580. 8. Luis venereæ species, quæ epidemice regnavit, ex Scarificatione, ut credit Jordanus, in balneo communi propagata. Ingeniosa & excitatior dictio. Ejusd. *pestis phænomena, de iis quæ circa febrem pestilentem apparent* Ep. Francof. 1576. 8. Acc. *Responsio ad* Laur. Jouberti *Paradoxon* VII. Dec. II. Luem Hungaricam bene descripsit.

Andreæ Camusii *excussio brevis principiorum morbi palpitationis nempe cordis* Maximiliani *secundi simul ac aliorum aliquot virorum illustrium p. n. adfectuum*, Florent. 1578. Lind.

Julii Palmarii *de morbis contagiosis* Lib. VII. Parisiis 1578. 4. * Francof. 1601. 8. Hag. 1664. 8. De lue Venerea, elephantiasi, febre pestilenti & morsu canis rabidi agit. Morem equidem veterum secutus est, sed suas, neque paucas, observationes protulit. In curatione multa neque satis fida auxilia congessit.

G. Dureti *Comm. de febribus & earum crisibus*, Lausan. 1578. 8.

Johannis Coyttar Thærei *de febre purpura epidemiali & contagiosa*, Lib. II. Paris. 1578. 4. Riv.

In Johannis Langii Lembergi *epistolis*, inprimis in Lib. III. multæ morborum historiæ continentur.

Sal. Alberti *Themata medica de morbis mesenterii & ejus quod πάγκρεας appellatur, de ardore stomachi & singultu*, Witteb. 1578. 4. Ejusdem *Scorbuti historia*, Witteb. 1591. 8. Ejusdem *Orat. de surditate, mutitate, grandinibus*, Norib. 1591. 4.

Thomæ Sommentii *de morbis qui per finitimos populos grassantur & num ad pestilentiam referendi sint*, Cremon. 1578. 4. Lind.

Joh.

JOH. BOKELLI *de novo morbo quem catarrhosam febrem vocant, qui per totam Europam grassatus est*, Helmst. 1580. 8. * EJ. *de peste quæ Hamburgum civitatem anno 1555. gravissime afflixit* Henricopoli (prope Wolfenbuttel.) 1577. 8. LIND. RIV. habet 1565. 8.

NICOLAI PISONIS Lotharingi, *de cognoscendis & curandis præcipue internis C. H. morbis* Lib. III. *Accessit L. de febribus*, Francof. 1580. 1585. 8. Multum laudabat hunc virum BOERHAAVIUS, quod aptissimas morborum descriptiones ex HIPPOCRATE, CELSO aliisque veterum concinnasset, cum præsagiis, uno continuo eoque facili sermone. Recudendum etiam curavit, Leid. 1736. 4.

BALTH. BRUNNER *bericht von der ietzigen hauptkrankheit* (de febre Hungarica) Lips. 1580. 4.

ALEXANDRI MASSARIAE Lib. *de peste*, Venet. 1579. 4. & EJ. *de adfectibus renum, vesicæ, pulsibus, urinis*, Venet. 1618. 4. Francof. 1608. 4. Lugduni 1634. fol. *de morbis mulierum, conceptu & partu*, Lips. 1600. 8. * LIND.

LUCÆ STENGEL *de natura, causis & curatione morbi epidemici*, August. Vind. 1580. 4. *

GUILIELMI GISCATERII *de febrium natura & curatione* Lib. II. Paris. 1581. 8. LEHM.

REMBERTI DODONÆI *Medicinalium observationum exempla rara*, Col. 1581. 8. Harderovic. 1621. 8. Egregiæ observationes 54. cum propriis scholiis. Pleraque exstant in libello DODONÆI *de vite vinifera*, Colon. 1580. 8.

ALPHONSI LOPEZ *de morbo pustulato* Lib. I. Valent. 1581. 4. *

THOMÆ ERASTI *Comitis* MONTANI *quinque Librorum de morbis viva anatome & theses de melancholia, convulsione*, &c. Basil. 1581. 4. & COMITIS MONTANI *defensio Librorum suorum de morbis adversus* ERASTUM, Venet. 1584. 4. Logica potius quam practica controversia. EJUSDEM cæterum ERASTI Lib. *de causa continente*, Basil. 1572. 4. & *Disput.* fere pathologici argumenti Bas. 1595. 4. COMITIS MONTANI Lib. V. *de morbis ex* GALENI *sententia* prodierunt Venet. 1580. & 1591. 4.

ANTON. PORTII *de peste* Lib. III. *& de variolis & morbillis*, Venet. 1580. 4. * Romæ 1589. 4.

NICOL de NANCEL *discours très ample de la peste*, Paris. 1581. 8.

JOH. SPORISCH *Idea Medici & Tr. de symptomatibus crudelissimis quæ scarificationi & cucurbitularum usui* Brunæ *incolis in Marchionatu Moraviæ supervenerunt & de febre epidemica anni* 1580. Francof. 1582. 8. PL.

J. FENI *comp. de flatibus*, Antv. 1582. 8. Francof. 1592. 8. Heidelberg. 1589. 8. Amstelod. 1643. 12.

MICHAELIS URANII *de morbo pestilente*, Smalkald. 1582. 8. *

AMBR. PARÉ *Discours des ... venins & de la peste*, Paris. 1582. 4. & in collect. Opp. IDEM præter monstra, Lib. VI. etiam de arthritide, Lib. XVIII. de lue Venerea, Lib. de variolis & morbillis, Lib. XX. de venenis egit, & ibi procul dubio inprimis adjumentum expertus est medicorum Parisinorum, quod ipsi passim exprobratur.

ALBERTINI BOTTINI *de morbis muliebribus*, Patav. 1583. & 1585. & in collectione Basileensi & Argentinensi muliebrium. Non maximi momenti.

PETRI MERCADO *de febrium differentiis, causis, signis, medela*, Granada 1583. 4. *

Synopsis commentariorum de peste H. DONZELLINI, INGRASSIÆ, CÆSARIS RINCI & aliorum JOACHIMI CAMERARII ope edita, Noriberg. 1583. 8. Utile opus. Germanice versum Lichæ in Comitatu Salmensi prodiit 1597. 4.

JANGELI DE CANTECILLIS *Tr. de febrium differentiis & curatione*, Venet. 1583. 8. *

VICTORINI SCHOENFELD *bericht von der rothen ruhr*, Francof. 1583. 4. *

ARCHANGELI MERCENARII *de putredine adversus Erastum*, Patav. 1583. 4. *

ANTONII FORNESII *de peste ejusque curatione*, Basil. 1583. 4. L.

PETRI SALII DIVERSI *de febre pestilente tractatus: accesserunt curationes variorum morborum, quorum tractatio ab ordinariis practicis non habetur*, Bonon. 1584. 4. SCHULZ. Francof. 1586. 8. In posteriori inprimis parte operis 23. morbos describit, aliquos rariores, non sine suis observationibus, ut inflammationem pericardii, mediastini: noctambulonum historias, rabiem caninam, cui opponit ante hydrophobiam Elleborum album, post hydrophobiam nihil sperat. Adjectæ sunt *Obss.* ad DON. ALTOMARUM, quem passim corrigit, suas observationes adspergit, doctus vir & veterum gnarissimus. In Librum III. AVICENNÆ *de morbis particularibus corporis humani* etiam *commentarium* edidit, cujus editionem MERCLINUS unicam Patavinam 1673. fol. citat.

MAURICIUS CORDÆUS in L. HIPP. *de morbis mulierum I. comment.* Paris. 1584. * nam etiam 1574.

1574. legi. fol. & in collectione WOLFII. Doctum opus & plenum bonis etiam rarioribus obſervationibus.

VIDI VIDII *de febribus* Lib. VII. acceſſit L. MERCATI *L. de febre maligna in qua puncticuli apparent*, Florent. 1585. 4. Patav. 1591. 4.

JOHANNIS CRATONIS *conſilia* ſæpe prodierunt & Hanov. 1610. fol EJUSDEM magni medici *aſſertio pro libello ſuo germanico de febre putrida & peſtilenti: adjecta eſt brevis de contagio & putredine commentatio*, Francof. 1585. 8. Ej. *de morbo gallico* poſthumus comment. prodiit, Francof. 1594. 8. a LAURENTIO SCHOLZIO editus. Conſilia in practicis laudabimus.

HIERONYMI SACCHETI *de podagricis & arthriticis morbis*, Brix. 1586. 4. *

MARCELLI DONATI Medici, deinde, abdicata arte, a ſecretis DUCIS MANTUANI (in Dedic.), Lib. VI. *de hiſtoria medica mirabili*, Mantuæ 1586. 4. LIND. 1588. 4. Venet. 1597. 4. Prima, mihi nota, collectio obſervationum, quas ex Medicis Græcis, Arabibus, Barbaris & recentioribus in titulos congeſſit, ætiologias de more ſeculi addidit, ſuasque proprias obſervationes. GREGORIUS HORSTIUS Librum recudi fecit, Francof. 1613. 8. LIND. mihi 1664. 8. adjecit librum VII. in quo inediæ & morbi magici habentur. EJUSDEM DONATI *de variolis & morbillis* Lib. non vidi Mantuæ 1569. 4. RIV. & 1591. 8. excuſum. LIND.

ÆMILII CAMPOLONGI *de variolis & de arthritide*, Venet. 1586. 4. 1596. MERCL. Ej. *De vermibus, uteri adfectibus & morbis cutaneis*, Pariſ. 1634. 4. * Ej. *de lue venerea*, citatus non tamen viſus CL. ASTRUC.

PETRUS FORESTUS Alcmarienſis practicus ingentem vim *obſervationum & curationum medicinalium* in 32. Libros congeſtarum reliquit. Editiones meae, pleræque ex primis hæ ſunt. *De febribus* Lib. II. Leidæ apud Raphelengium 1591. 1593. ſed dati ſunt an. 1584. tres alii *de febribus intermittentibus hecticis*, &c. (nempe III. IV. V.) ibid. 1591. dati an. 1585. L. VI. & VII. *de febribus epidemicis* ibid. 1591. L. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. *de capitis morbis* ibid. 1602. Lib. XVI. XVII. *de pectoris morbis* ibid. eodem anno. Lib. XVIII. *de ventriculi adfectibus* ibid. 1606. Lib. XIX. & XX. *de hepatis, lienis morbis & ſcorbuto* ibid. 1595. & 1611. Lib. XXI. XXII. XXIII. *de inteſtinorum omnium morbis* ibid. 1596. Lib. XXIV. XXV. *de renum & veſicæ morbis* ibid. 1596. Lib. XXVI. XXVII. *de penis ſcrotique morbis* ibid. 1597. Lib. XXVIII. *de mulierum morbis* 1599. Lib. XXIX. *de arthritide* 1603. L. XXX. XXXI. *de venenis* ibid. 1606. Lib. XXXII. *de lue Venerea* 1606. Quinque poſtremi Libri *poſthumi* prodierunt. Opera omnia FORESTI ſæpe recuſa ſunt. *Obſervationum* Lib. XXVII. prodierunt Francof. 1602. tum Opera ſucceſſive an. 1604. 1606. 1611. 1623. 1634. LIND. & Rothomagi 1654. fol. 4 vol. BOERHAAVIUS, cujus judicium merito ſuſpicimus, hunc uberrimum obſervationum Auctorem ajebat eſſe, ſed hiſtorias ſuas ita narraſſe, ut vel prognoſtico ſuo fidem faceret, vel felicitatem in curando propalaret, neque adeo plenam fidem mereri. Neque mihi ſigna videntur ſatis copioſa, aut ad veterum diligentiam exaſciata. Vix alius autem ſcriptor plenior eſt, & utique innumera ſcitu digna tradidit.

SCIPIO DE MERCURIIS Librum de *morbo gallico* J. ZECCHI *excepit & ſcholia addidit*, Bonon. 1586. 4. *

GUIL. ROMANI *de modo ſenſationis & depravato ſenſu tactus, h. e. de dolore ejus vera cauſa & ſedatione*, Baſil. 1586. 4. RIV.

GEOR. HAMBERGERI *de ſtomacace & ſcelotyrbe vulgo nuncupato ſcorbuto*, Tubing. 1586. 4. PL.

SALUSTII SALVIANI *de calore naturali acquiſititio & febrili* L. II *cum expoſit.* XIV. XV. Aphor. I. *Part. Acceſſerunt de concoctione* L. II. *in quibus exponuntur aphoriſmi* 23. & 24. P. I. Rom. 1586. 8. PL. Ej. *de criſibus*, Rom. 1589. 8.

ANDREÆ BACCII, polyhiſtoris, *de venenis & antidotis & canis rabidi morſu*, Rom. 1586. 4.

ANDRE' du LAURENS *quelques Opuſcules recueillis de ſes leçons es années* 1587. 1588. De lue venerea aliisque morbis. EJUSD. *de hyſtericis affectibus infantilibuſque morbis* 1595. 4. EJUSD. *diſcurſus de melancholia & catarrho e gallico latine verſus*, Auguſt. 1620. 12. EJUSD. *Opera Therapeutica* quibus priora repetuntur, Francof. 1627. 1628. fol.

RODERICI a FONSECA *de venenis eorumque curatione*, Rom. 1587. 4. * EJUS *caſus omnium febrium*, Florent. 1596. 4. *

FRANCISCI DIAZ *de todas las enfermidades de los Rinones* (renum) *vexiga* (veſicæ) *y carnoſidades de la verga y orina*, Madrit. 1588. ASTR.

ANDREÆ TREVISII *de cauſis, natura, moribus ac curatione peſtilentium febrium vulgo dictarum cum ſignis* ſive *petechiis Tr. & obſervatio* Mediolan. 1588. 4. Morbi qui an. 1587. & 1588. ſæviit hiſtoria eſt CORTE.

DAV.

DAV. de POMIS *enarratio de senum affectibus præcavendis atque curandis*, Venet. 1588. 4. RIV.

HIERONYMI MERCURIALIS valde numerosa opera sunt, quæ hic excitari debent. *De morbis cutaneis & de omnibus corporis humani excrementis* L. V. Venet. 1572. 4. RIV. Basil. 1577. 8. Venet. 1585. Leyd. 1623. 4. EJ. *de pestilentia in universum, præsertim vero de Veneta & Patavina*, Venet. 1577. 4. & Patav. 1580. 4. & Leyd. 1623. 4. EJ. *de maculis pestiferis & hydrophobia*, Venet. 1580. 4. Basil. 1577. 8. RIV. Patav. 1586. 4. R. EJ. *de morbis puerorum*, L. III. opera JOH. CHROSZIEYOIOSKI, Venet. 1583. 4. Basil. 1584. EJ. *de venenis & morbis venenosis*, Venet. 1584. 4. 1644. fol. Basil. 1584. EJ. *de morbis oculorum & aurium*, Venet. 1590. 4. *Morbi mulierum per* MICHAELEM COLUMBUM *locupletiores*, Venet 1601. 4. 1618. 4. & prius Basil. 1582. 8. EJUSD. *de cognoscendis & curandis morbis prælectiones Patavinæ*, Venet. 1627. fol studio GUILIELMI ALHENII. *Prælectiones Pisanas*, inter quas sunt commentarii in *Epidemica* HIPPOCRATIS, jam citavimus, tum eos qui in L. II. *Epid.* Forolivii 1626. fol. prodierunt. Ut dicam quod verum est, pleraque horum scripta prælectiones sunt a discipulis HIERONYMI in chartam conjectæ, & earum paucissimæ famam Auctoris tuentur, cum multo plus collectitiæ eruditionis, quam veri experimenti contineant, dictio etiam maculosa plerumque, & vitia non pauca. Id inprimis de libris de *mulierum morbis: de morbis puerorum*, & de *morbis cutaneis* & de *venenis* dictum volo. In curando nimis veteres sequi solet, qui serio guttur gallinæ ad frangendum calculum laudet, & graviditatem ex urina divinari posse credat. Pestem a muscis, quæ humores ægrorum suxerint, propagari subtiliter conjicit, &c.

LUCAE GHINI *morbi Neapolitani curandi ratio*, Spiris 1589. 8. LIND. Rostoch. 1589. 8. sæpe recusus.

J. PHIL. LONERI ἐξέτασις μεθοδικὴ *trium alvi fluxuum diarrhœæ nimirum, lienteriæ & dysenteriæ, quos* anno 1588. *sub finem æstatis Numburgi observavit*, Lips. 1589. 4. RIV.

BARTHOLOMÆI HUBNER *de morbis incurabilibus*, Erfurt. 1589. 4. *

JACOB HORST *von krankheiten und schwachheiten des leibes*, Lips. 1588. 4. Est *decimus Liber* operis cujus titulum fecit *wunderbare geheimniisse der natur*, parvi momenti, & multa habens ex aliis. EJ. *de aureo dente maxillari pueri Silesii*. EJ. *de noctambulonum causis & differentiis*, Lips. 1595. 8. Germanice recusus Hamburg. 1636. 8. & uterque Germanice, Lips. 1596. 8. Prior historiola fabulosa est, ut ridiculum sit medicos de fraude rudissima disputasse. Ita JOHANNES INGOLSTETTER *de aureo dente pueri Silesii responsionem* edidit. Lips. 1596. 8. ubi ostenditur dentis generationem non esse naturalem: deinde *de natura occultorum & prodigiorum*, Lips. 1597. 1598. iterum contra J. HORSTIUM scripsit. Liber vero HORSTII de noctambulis non absque propria etiam observatione est, præter ea quæ ex variis scriptoribus collegit.

J. FRIDERICI *probl. de lycanthropis pro* J. BODINO, Lips. 1591. 8. RIV.

FELICIANI BETERA *de cunctis humani corporis affectibus: de febribus malignis & pestilentibus: morbo gallico putredinis pestilentis fama, morbisque fulminantibus & vulgaribus, desumta ex Brisciana peste* anno 1577. *Tractatio* XII. *libr.* Brix. 1591. fol. HAEN. 1601. fol. 1625. fol. eadem editio cum novis titulis. Parum placuit ASTRUCIO.

PII ÆNEÆ CAPRILII L. II. *primus de febribus putridis in genere, alter in specie* Ferrar. 1591. fol. LIND.

PAMPHILI HERILÆII Aretini *de arthritide & podagra consilium*. Colon. 1591. 8. Bono ordine scriptum est, & morbi ad veterum mentem concinnatam historiam habet.

NICOLAI KLEINFELD *de morbis & symptomatibus, eorumque causis & differentiis patholog.* L. II. Antw. 1598. 12. (LIND. Leydæ 1592. 12.) *

JO. CALVO *libro di medicina y Cirurgia que tratta de las* llagas *en general en particulas y assi* mismo *del M. Gallico*, Barcinone 1592. 8. ASTR.

OCTAVIANI ROBORETI *de peticulari febre Tridentica* 1591. *publice vagante, deque vesicatoriorum in ea potissimum usu* Trident. 1592. 4. RIV.

JOH. BAUHINI *memorabilis historia luporum aliquot rabidorum qui circa Monpelgardum* anno 1590. *grassati sunt*. Montpelg. 1591. 8. Latine & etiam Germanice, ib. 1591. 6. L. & Gallice * Non visum Librum cito, qui nihil mediocre ab eo viro exspectem.

THADDÆI DUNI *de hemitritæo* I. Tiguri 1592. 8. cum epistolis medicinalibus. Non omittendum censui, qui satis, pro seculi modo, in inquirendis morborum causis curiosus fuerit, ut etiam cadavera eum in finem inciderit.

In PROSPERI ALPINI *medicina Aegyptiorum, & in posthuma historia naturali Aegypti* de morbis endemiis ejus regionis, ophthalmicis, febribus pestilentibus, phrenitide, crudite agitur. Pestem in Aegypto oriri negat.

ANDREÆ CHIOCCI *Apologia pro divina* H. FRACASTORII *fiphylide adverfus* J. C. SCALIGERI *cenfuram*, Veron. 1598 4. EJ. *Pforicon f. de fcabie carmen* L. II. Veron. 1593. 4. * & *de febre mali moris & de morbis epidemicis*, Venet. 1604. 4. LIND.

BRUNONIS SEIDEL L. *morborum incurabilium caufas mira brevitate exhibens*, &c. Helmftatt. 1593. 8. multum laudatur SCHELHAMMERO. *Phyfiolog*. p. XXXIV. & alibi. In editione Leid. 1662. 8. acceffit FABRICII de PADOANIS *tr. de morbis in quibus præfentaneis uti remediis convenit.*

HIERONYMI CAPIVACCII *de lue venerea acroafes* Spir. Nemet. 1593. Francf. 1594. 8. Non placent ASTRUCIO.

J. DONATELLI *de febre maligna difputatio cum* THOMA ANGELUCCIO *de ejus febris natura & curatione*, Venet. 1593. 4. RIV.

LUDOVICI ROSELLI *de morbo gallico tr.* Rom. 1593. 8. Jejunus omnino liber. ASTR.

THEODORI ANGELUCCII *de natura & curatione febris malignæ*, Venet. 1593. 4. OSB. EJUS *Bardica quibus rudens criminator valide repercutitur, & de natura malignæ febris accuratiffime differitur*, Venet. 1593. 4. Contra DONATELLIUM.

PETRI OLAI *Or. de febribus peftilentibus*, Herborn. 1594. 4.

ADAM LONICER *explicatio morborum*, Francof. 1594. 8. LEHM.

JACOBI MOCCII *de morbis fere totius corporis humani ex bolaria & fabulofa materie excitatis*, Friburg. 1594. 8. Lectu grata collectio de generatione lapidum omnis generis. Proprii vero nihil habet.

THADDAO HAYGK *Exegefis fingularis curationis fœdæ fcabiei in puella fexenni*, Prag. 1595. 8. LEHM.

J. BAPT. SYLVATICI *tr. de materia turgente*, Vicetiæ 1595. 4. Venet. 1600. 4. Difputatio mera ex veteribus. EJ. GALENI *hiftoriæ medicinales enarratæ*, Hanov. 1605. fol. EJ. *de iis qui morbum fimulant deprehendendis*, Francof. 1671. 12. EJ. *controverfiæ medicæ centum* Mediolan. 1601. fol. Pleraque de morbis & eorum curatione, fufe & ad veterum normam. Et de *anno climacterico*, Ticini 1615. 8.

PETRI LOWE *eafie certain and perfect method to cure and prevent the Spanifh Sickneff.*, Lond. 1596. 4. Circulatoris opus. ASTR.

AURELII MINABOI *tr. de virulentia venerea, in quo omnium de hac re fententiæ confiderantur, mali natura explicatur*, &c. Venet. 1596. 4. PL. Laudat fonticulos, fudorem.

RODERICI a CASTRO *de natura & caufis peftis quæ* anno 1595. *Hamburgum afflixit*, Hamburg. 1596. 4. EJ. L. *de univerfa muliebrium morborum medicina* L. VIII. Hamburg. 1604. fol. L. 1628. 4. 1662. 4.

GERHARDI COLUMBA *difpp. med. de febris peftilentis cognitione & curatione*, Meffanæ 1596. 4. MANDOS. EJ. *de lue venerea* L. ASTR. 1609. 8.

JOHANNES HEURNIUS Leidenfis Profeffor, diligens veterum lector fuit. EJUS L. *de morbis qui in fingulis partibus corporis humani infidere confueverunt, prodiit* Leid. 1594. 4. LIND. 1608. 4. EJ. *de febribus*, Leid. 1598. 4. 1610. 4. EJ. *de pefte*, Leid. 1600 4. RIV. EJ. *de morbis oculorum, aurium, nafi, dentium, pectoris* &c. Leidæ 1602. 1608. 4. pofthumi excufi funt. EJUS L. *de morbis pectoris*, Leid. 1608. 4. *de morbis ventriculi* (cui libro varia accefferunt), Leid. 1608. 4. *de morbis graviffimis mulierum*, Leid. 1607. 4. *de morbis novis & mirandis* epiftola cum priori libro prodiit, qua morbus ad fcorbutum pertinens *de Varen defcribitur*. Conjunctos hos libellos edidit OTTO HEURNIUS JOH. fil. Leid. 1609. 4. & recufi funt Lugd. 1658. fol. Fufas dedit morborum hiftorias, ordinatis in unum fermonem veterum inventis & defcriptionibus, ut pro compendio praxeos & pathologiæ vetuftæ haberi poffet. Delectum ut videtur non inftituit, & multa medicamenta folis antiquis cognita commendavit.

DIOMEDIS AMICI *de morbis communibus, item de variolis*, &c. Venet. 1596. 4. EJ. *de morbis fporadibus*, Venet. 1605. 4. TEICHM.

FRANCISCUS PERELLUS *de morbis intermittentibus & de intermiffionis caufis*, Parif. 1597. 8. * LIND.

FELIX PLATERUS celeberrimus practicus, qui, cum obfervationes ederet, totis 62. annis medicinam fecerat, *de febribus* fcripfit *Librum*, editum Francofurti 1597. cui viginti hiftoriæ curationum fubjectæ fuerunt. De praxi alibi dicetur. Denique *obfervationum libros tres* typis fubmifit Bafileæ 1614. 8. 1641. 8. ad Praxeos ordinem difpofitos, quos hic inprimis laudamus. Etfi enim fint, qui bonum fenem nimium effe voluerint in formulis, plurimas tamen & utiliffimas utique hiftorias dedit, & inter rariorum inprimis proprios obfervatores ex præcipuis haberi poteft.

J. B. MELLA *il cortesivo overo del mal di Castrone e di ogn' altra infirmita che il presente anno minaccia*, Neapol. 1597. 4. De morbo nempe pestilentiali capitis.

MARTINI RULANDI *demonstratio judicii de dente aureo pueri Silesii adversus responsionem* J. INGOLSTETTERI, Francof. 1597. 8. Ej. *de morbo Ungarico recte cognoscendo & curando*, Lipf. 1616. 8.

HENRIC BRUCÆI *de scorbuto*, Rostoch. 1589. & 1591. 8. Novus iste, aut certe decimo quinto seculo a medicis primum in libris sollicite relatus, morbus plurimos descriptores habuit, quorum collectio DANIELIS SENNERTI opera prodiit. Exstat ibi eruditi viri BALDUINI RONSEI *de magnis lienibus* HIPPOCRATIS, PLINII *stomacace ac sceletyrbo seu sic dicto scorbuto* libellus editus, Antwerp. 1564. 8. RIV. & 1585. 8. Wittebergæ. Tum JOANNIS ECHTII posthuma *epitome de scorbuto vel scorbutica passione* non prius quod sciam excusa: JOHANNIS LANGII duæ Epistolæ. SALOMONIS ALBERTI, quem in Anatomicis laudavimus, *scorbuti historia*, Wittebergæ 1594. 8. edita & MATTHÆI MARTINI L. *de scorbuto*. Hi omnes, BRUCÆO excepto, cum DANIELIS SENNERTI ejusdem argumenti libro, prodierunt Wittebergæ 1624. 8. Deinde SEVERINUS EUGALENUS *de scorbuto morbo* L. scripsit *observationum*, quem periti judices inter primos numerant, Lipsiæ 1614. 8. ex recensione JOSEPHI STUBENDORFII, editum, qui etiam observationes suas adjecit, excusum & alias, & Amstelodami 1720. 8. in quo omnia symptomata, quæ cum scorbuto conjungi solent, fuse enarrantur, ad quinquaginta usque, & observationes auctoris subjiciuntur. Adjectus est BALTHASARIS BRUNNERI parvus Libellus *de scorbuto*, Jenæ 1624. 8. etiam excusus.

HIERONYMI REUSNER *diexodicar. exercitt.* sive *de eo morbo Libellus* prodiit Francof. 1600. 8. 1610. 8. LEHM.

HERCULIS SAXONIÆ *de plica quam Poloni vocant Govodziec*, Patav. 1608. Ej. *de febrium putridarum signis & symptomatibus.... ac morbo gallico*, Francof. 1600. 8. ex editione PETRI UFFENBACH *luis venereæ perfectissimus tractatus ex ore H. S. lucidatus opera* ANDREGHETTI ANDREGHETTI editus Patav. 1597. 8. minime probatus ASTRUCIO, ob falsas observationes, adfirmationem non veram, morbum mitescere, &c. EJUSDEM *Pantheon medicinæ selectum*, Francofurti 1603. fol. editum est, quo plurimi morbi describuntur, capitis, thoracis, imi ventris, morbi mulierum, symptomata febrium putridarum, febres, lues venerea, plica. Opera omnia prodierunt Patav. 1681. fol.

MATTHIÆ ZEISII *de causis & periodis pestilentium morborum*, Francof. 1598. 4. *

OMNIBONI FERRARII *de sanitate & morbis*, Brix. 1598. 4. R. *de arte medica infantum* L. IV. Lipf. 1601. 4.

FRANCISCI INDIÆ *de symptomatum febri malignæ supervenientium natura & curatione*, Veron 1599. 4. Contra Medicum, quem Cacostermum vocat, docet symptomatum rationem in medendo habendam esse, & symptomata ea occasione percurrit. EJUSD. *de gutta podagrica, arthritica, chiragrica* L. II. Veron. 1600. 4. Contra FERNELIUM demonstrat, non unice a pituita, causisque frigidis hos morbos oriri, quos a quatuor omnino humoribus vitiatis derivat. Observat podagram a suppressis hæmorrhoidibus oriri, aut mensibus, & restitutis his evacuationibus sanari. Symptomata secundum quatuor humores persequitur, vanasque satis formulas laudat.

VALENTIN ESPICHT *bericht von den fleckfiebern*, Budissin. 4. 1598. *

ERASMI HEDENII *de contagione & infectione pestifera admonitio, in qua ostenditur, quot modis fiat contagium, in quibus rebus consistat*, &c. Lipf. 1598. 4. RIV.

CAROLO RUINI *dell' infirmità del cavallo*, Bologn. 1598. fol.

EUSTACHII RUDII *de adfectibus* C. H. *cognoscendis*, Venet. T. I. 1590. & T. II. 1595. fol. prodiit. Ej. *de morbis occultis & venenatis* L. V. ibid. 1610. fol. Ej. *de morbo gallico*, Venet. 1604. 4. Librum de morbo gallico laudat C. ASTRUC. ex cujus recensione videmus, virum observationibus & judicio valuisse. Magnum opus primo loco editum magis ad antiquum saporem est, & parcius in observando.

HORATII AUGENII *de febribus, febrium signis, symptomatibus & prognostico* L. VII. ab anno 1568. ad 1572. scripti, quibus etiam pestis, variolarum, & morbillorum historia continetur, posthumi prodierunt, Venet. 1597. fol. 1607. fol. &c.

ANDREÆ BASTELLI *speculum medicinæ*, Madrit. 1599. 4. ASTR. In eo liber est de febribus, ægritudinibus particularibus, peste, morbo Gallico.

PHILANDRI COLUTII *de uteri querimoniis*, Rom. 1599. 8. LIND.

Diomedis Cornarii Archiatri Austriaci *Observationes medicinales*, quæ cum Consiliis, Lipsiæ 1599. 4. prodierunt. Adjectæ sunt *Historiæ admirandæ* ab eodem D. C. collectæ, fere fetuum ultra tempus retentorum.

Bartholomæus Cabrolius in jam citatis *observationibus*, quæ cum Alphabeto anatomico prodierunt, etiam ad scopum nostrum pertinet, cum de magico morbo, vermibus intestina perrumpentibus habeat historias.

Carolus Gallus *de febribus pestilentibus & malignis*, Ferrar. 1600. 4.

Johannis Schenk de Grafenberg *observationum medicarum* L. VII. Francof. 1600. 8. 2. vol. Leid. 1644. fol. * postquam seorsim Basileæ ab anno 1584. inde Friburgi anno 1594. ad 1597. prodierant Haen. Idem opus a filio J. Georgio Schenk, deinde a Laurentio Straussio undequaque auctum, recusum est Francof. 1665. fol. Utile institutum. Ad universos corporis humani morbos, etiam ad rariores & monstrosas fabricas collectæ sunt observationes fere omnium auctorum, ab ipso retro Hippocrate, bono ordine dispositæ, quarum plurimas ipsa auctorum raritas suppressisset, si absque Schenkio foret. Multas etiam observationes amici suppeditarunt, quæ alibi non exstant, aliquas proprias habet.

Lucii Lælii Fulginatis *de sarmatica lue consultatio*, Ferrar. 1600. fol. Lind.

Thomæ Minadoi *de corporis humani turpitudinibus cognoscendis & curandis . . & de nova quadam affectione, plica* . . Patav. 1600. fol. Riv. Ej. *de variolis & morbillis*, Patav. 1603. 4. Ej. *de arthritide* L. ibid. 1602. 4.

Andr. Posthumi *dialogi* VII. *in quibus nova Pokutiensis lues quam* cirrhorum *morbum vocant*, *natura & essentia examinatur*, Vicent. 1600. 4. Pl.

Petri Verdier *de morborum ac symptomatum occultis manifestisque causis*, Venet. 1600. 4.

Nicolai Boccangelini *de febribus morbisque malignis & pestilentia earumque causis*, Madrit. 1600. 4. 1604. 4. *

Petri del Torres *libro che tratto de la enfermidad de los bubas*, Madrit. 1600. 4. Inunctiones præfert. Astr.

J. Hucher *de febrium differentiis, causis, signis, curatione* L. IV. Lugdun. 1601. 8. Ej. *de sterilitate* L. IV. Genev. 1609. 8. * L.

Andreæ Cæsalpini *Ars medica*, Rom. 1601. 2. 3. sive *speculum artis medicæ Hippocraticum*, Venetiis 1606. 4. editum & Tarvis. 1666. fol. Francofurti 1605. 8. Non legi, laudari video a Conringio: dignoscere & curare morbos omnes docet, & multa ab eo ingenio exspecto, specimina etiam quæ vidi, huic spei respondent.

Nic. Machelli *tr. de morbo gallico ejusque symptomatibus & curatione*, Francof. 1601. 8. Pl.

Petri Varezii L. *de epidemia pestilente*, Valentiæ 1601. 8. Lind.

Martini Rulandi filii *de perniciosæ luis Ungaricæ tractatione & curatione*, Francof. 1600. 8. Lips. 1610. 8. Lind.

Francisci Citesii (Citois) *abstinens Confolentana*, Genev. 1602. 8. cum Paulo Lentulo recusa.

Sylvius Lanceanus *de molæ generatione & cura casus illustriss. Dominæ*, &c. Rom. 1602. 8. Ej. *de hydrope quod non semper fiat ab hepate*, Rom. 1603. 8. Lind.

Jean Taxil *de l'épilepsie*, Lyon. 1603. 8. *

J. Wittich *von der rohten ansteckenden ruhr*, Jen. 1603. 8. Ej. *consilia & epistolæ medicorum Germanorum*, Lips. 1604. 4. Ej. *vom fleckfieber*, Lips. 1616. 8.

Ant. Varus *de morbo articulari seu arthritide*, Jen. 1603. 4. Pl.

J. Matthæi *de febre pestilentiali quæ superioribus annis universam ferme Germaniam pervagata est*, Francof. 1603. 8. Contra venæ sectionem. Riv.

Thucydidis *historia seu narratio de peste Atheniensium Gr. Lat. cum prælectiunculis & commentariis* Fabii Panvinii, Venet. 1603. 4. Platn.

Baptistæ Codronchi *de morbis qui Imolæ & alibi communiter hoc anno* 1602. *grassati sunt & de morbo novo, mucronatæ scilicet cartilaginis prolapsu*, Bonon. 1603. 4. Morbus ex lumbricorum vitiosa copia, & ex pleuritide compositus fuit. Deinde novum suum morbum, cartilaginis nempe ensiformis depressionem describit, introrsum factam, unde ventriculus comprimitur, vomitus excitatur, vel hepar urgetur & icterus fit. Curationem etiam addit, quæ fit vel depressis ad latus cartilaginibus costarum vel elevato sterno, vel admota cucurbitula. Idem Venetiis 1595. 8. Libros IV. *de morbis veneficis & veneficiis* scripsit, satis ut videtur credulus. Idem *de febris*

Un-

Ungaricæ ejusque symptomatum curatione Librum dedit Passaviæ excusum 1595. 8. * LIND. EJUSDEM *de rabie & hydrophobia*, &c. Francofurt. 1610. 8. Ex Græcis fere, parum ipse expertus.

VINCENTII ALSARII a CRUCE *de epilepsia seu comitiali morbo* L. III. *lectiones Bononienses*, Venet. 1603. 4. Theorias veterum contra recentiores defendit, FERNELIUM inprimis, & hypotheses habet, quæ admitti nequeunt, v. g. epilepsiam fieri ab occlusis ventriculis cerebri, pretium tamen ab admistis observationibus accipit. EJ. *de morbis capitis frequentioribus*, *catarrho*, *phrenitide*, &c. Rom. 1617. 4. EJ. *de verme admirando per nares egresso*, Ravennæ 1610. 4. MANDOS (inter archiatros Pontificios:) hunc autem L. LINDENIUS tribuit FULVIO ANGELINO. EJ. *Ephemeridum seu diurnarum observationum* L. II. Bonon. 1641. 4. opus ipse *de epilepsia* juvenile opus vocat. EJ. *de quæsitis per epistolas Cent.* IV. Venet. 1622. fol. ubi multæ observationes. EJ. *de hæmoptysi seu sanguinis sputo*, Rom. 1633. 4. EJUSDEM *consultatio pro nobili adolescentulo*, *oblivione*, *surditate secundum alteram aurem &c. laborante*, &c. Rom. 1629. 4. R.

JOH. SAPORTA *de lue venerea* Tr. editus cum ejus L. *de tumoribus præter naturam*, Lugd. 1624. 12.

PAULI LENTULI, viri nobilissimi, *historia admiranda Apolloniæ Schrejeræ*, Bern. 1604. 4. Præter propriam asitiæ historiam multas etiam aliorum scriptorum collegit, CITESII etiam & JOUBERTI.

MARII ZUCCARI *de morbis puerorum*, Neapol. 1604. 4. *de morbis partis animalis & de morbis complicatis*, Neapol. 1623. 4. EJ. HIPP. *epidemialium obss.* P. I. Venet. 1621. 4.

FAB. SCHEUNER *de catarrhis*, Eisleb. 1605. 8. LEHM.

ANDREÆ de LEON *pratica del morbo Gallico*, Valladolid. 1605. 4. ASTR.

JOH. TANCKII *Nosologia* HENRICI WARMII, seu *affectuum corporis humani curatio hermetica & galenica* posthuma, Lips. 1605. 8. *

J. HECKII *disp. de peste & quare tot annis in Belgio grassetur*, Daventriæ 1605. 4.

TOBIÆ COBER *obss. castrensium & Ungaricarum Decas* I. II. & III. Francofurt. 1606. 8. Helmstatt. 1685. 8.

ALPHONSI BAROCCI *Tract. de febribus* L. I. seu *de febribus generatim*, Ferrar. 1606. fol. L.

P. RENEAUME *ex curationibus observationes*, Paris. 1606. THU.

J. SIEGLITZ περὶ διαγνώσεως καὶ προγνώσεως τῆς ἐπιλεψίας. Lips. 1606. 4. PL.

Hippiatrique ou Traité des causes de la maladie des chevaux, Paris. 1607. 8.

ANDREÆ CHRISTIANI *Enchiridium de cognoscendis & curandis corporis humani morbis ex* V. TRINCAVELLIO, *accedit* Tr. *de febribus ex ejusdem prælectionibus ac Comm. in* GAL. *de differentiis febrium*, &c. Basil. 1607. 8.

VALERII BALDUTII *de putredine* L. II. Urbin. 1608. 4. *

JOH. CASTELLI *de peste ejusque causis*, *signis*, *præsagiis*, *curatione*, *præservatione*, Augustæ (in Hispania) 1608. 8. *

PETRI PALMARII *historia leprosæ mulieris sanatæ*, Paris. 1608. 8. *

J. GEORG. SCHENCK *lithogenesia seu de microcosmi membris petrefactis & de calculis eidem microcosmo innatis*, Francofurt 1608. 4. *Accedit argumentum de calculis brutorum corporibus innatis.*

PETRI MATTHÆI ROSSII *Consultationes & observationes selectæ*, Francof. 1608. 8. Apud Hispanos in Belgio medicinam fecit, argumentum partim medicum est, partim chirurgicum.

HENR. SCHEUNEMANNI *de morbo mercuriali contagioso*, Babenberg. 1608. 4. EJ. *de morbo sulfureo cagastrico quem febrem nominant ex quintuplici ente Dei*, *astrorum*, *veneni & naturæ pronato*, Francof. 1610. 8. Fanatici hominis & Paracelsici. RIV.

PETRI PIGRAI *Epitome præceptorum medicinæ & chirurgiæ*, Paris. 1612. 8. etiam Belgice editus sub titulo *kort begryp van de leere der Medecine en der Chirurgie*, Amstel. 1633. 4. Etsi ex genio seculi nimis habeat theoriæ, non est tamen absque observatione, cum etiam proprii morbi fusam det historiam, & dæmoniacorum fraudes audax revelet, & passim observationes ex morbosis cadaveribus proferat. Parvi facit ASTRUC.

SEBASTI PISSINII *de cordis palpitatione cognoscenda & curanda*, L. II. Francof. 1609. 8. PL. de *diabete & polypo cordis*, Mediol. 1654. 4.

J. CONR. RHUMELII *Loimographia*, Amberg. 1606. 8. * EJ. *prophylaxis med. practica epidemiæ* ἐγκεφαλονόσε, *seu centuria curationum medicarum feliciter factarum* (in lue Ungarica) Noriberg. 1624. 8. PL. EJ. *historia morbi qui ex castris ad rastra*, *ex rastris ad rostra*, *ab his ad nos & foras in Palatinatu superiori Bavariæ se penetravit* anno 1621. Noriberg. 1625. 8. RIV.

TARQUINII TARQUINETI *de gutta*, *seu juncturarum dolore*, Patav. 1609. 4. LIND.

JOSEPHI QUERCETANI *tetras gravissimorum totius capitis affectuum*, Marburg. 1609. 8. Gallice Parif. 1625. 8. *Pestis alexicacon*, Lipf. 1615. 8. EJ. *consilia de arthritide, calculo, nephritide, lue venerea & p. v. virgine morbo in immensum complicato laborante*, Lipf. 1613. 8. Indocti satis hominis & aliena opera utentis.

LÆLII a FONTE *consultationes medicinales . . ubi plurimorum notatu dignorum affectuum agnitio . . explicatur*, Venet. 1609. fol. Inter bonos observatores a Cl. FURSTENAU numeratur.

REINERI SOLENANDRI *Consilia Medicinalia* quorum *quinque sectiones* prodierunt, Francofurti 1596. fol. Hanov. 1609. f. ad praxin inprimis pertinent, huc tamen etiam ob morborum descriptiones revocari queunt.

J. CAES. CLAUDINI *responsionum & consultationum*, T. I. Francof. 1607. 8. Aug. Turin. 1628. EJ. *de catarrho, crisi, diebus criticis*, Bonon. 1612. fol.

THEODORI BARONII *de operationis mejendi triplici læsione & curatione*, L. II. Papiæ 1609. 4. GALENI adeo certus discipulus, ut cum eo errare malit, quam cum alio vera sentire. Ischuriam, diabeten, incontinentiam urinæ, mictionem cruentam, purulentam describit. Aliquas proprias observationes adspergit, & medicamenta lithonthriptica, quibus parum tribuo. Hæmorrhoides vesicæ habet.

GEORGII GARNERI *brachyologia loimodes desumta ex L. magno de peste quæ grassata est*, Venetiis anno 1576. & Bruntruti 1582. Bruntrut. 1610. 8. *

CHRISTOPH. GUARINONI *Consilia medica*, Venet. 1610. fol.

FR. NOLA *de epidemica phlegmone anginosa grassante Neapoli*, Venet. 1610. 4. HARL.

HENNING ARNISÆI *de lue venerea cognoscenda & curanda*, Francof 1610. 4.

GOTTFRIEDII SMOLLII *trias maritima proponens hypochondriacæ spleneticæ, hypochondriacæ mesaraicæ, hypochondriacæ phantasticæ ortum & interitum*, Hamburg. 1610. 12. PL.

J. ANDREÆ SGAMBALI *de pestilenti faucium affectu Neapoli sæviente*, Neapol. 1610. 4. * L.

DUNCANI LIDDELII L. III. *de febribus*, Hamburg. 1610. 8.

HENRICI SMETII a LEDA *Miscellanea medica in* L. XII. *digesta*, Francofurti 1611. 8. Epistolæ sunt varii generis, quæ etsi etiam alibi pathologica multa habent, *decimo* tamen libro inprimis unice rariorum morborum historias per 48 annos collectas, cum nonnullis cadaverum sectionibus, ab Auctore factas continent: deinde disputationes variæ & SMETII & amicorum ad pathologiam etiam spectantes, quæ seculum sapiunt, passim intersparguntur & WEYERI L. *de varis*, & alia.

ALPHONSI de FONSECA *de anginis disputationes*, Compluti 1611. 4. *.

JOH. CHIFFLET Vesontini *singulares ex curationibus & cadaverum sectionibus observationes*, Parif. 1611. 8. Polyhistoris, astrologi, qui fere omnes ægrorum mortes astris imputaret. Sectiones cadaverum morbosorum numerosæ & utiles. IDEM *asitiæ in puella helvetica mirabilis physicam ecstasin* dedit Vesuntione 1610. 8.

TANAQUIL GILLAUMET *tr. de la maladie crystalline*, Lion. 1611. 12. nempe de œdemate genitalium & lue venerea quam eadem voce intelligit.

LAUR. HAHN *Consultatio pestis*, Hanov. 1611. 8. RIV.

WOLFG. GABELCHOVER *Curationum & observationum medicinalium Centuria*, I. Tubing. 1611. 8. *Cent.* II. III. IV. ibid. 1612. *Cent.* V. VI. Tubing. 1627. 8. RIV.

JUNII PAULI CRASSI *mortis repentinæ examen cum brevi methodo præsagiendi*, Mutinæ 1612. 8.

FRANC. HILDESHEIM *de cerebri & capitis morbis internis spicilegia*, Francofurti 1612. 8. LEHM.

JOH. GUARGUANTI Medici Veneti *tres tractatus de dysenteria, morbo gallico, & febre pestilentiali*, Venet. 1613. 4. Lignum sanctum in lue venerea unice extollit., Recusa est 1618. 4. adjecta CYPRIANI MONTEGARRII *cognitione curandi fluxus.* *

ROD. GOCLENII *de peste*, Marburg. 1609. 1. EJ. *Loimographia in qua graves quæstiones medicorum quorumdam ignorantiam in curanda peste detegentes explicantur*, &c., Francof. 1613. 8. Credulus Amuletorum & sigillorum defensor, addictus formulis. Morbum tamen, quem ipse Loimiater cominus observaverat, non male describit, observat sanguinem, undecunque stillaret, malo eventu manasse, carbunculum in oculo sanavit, sanguinem solutum mali esse præsagii monuit, &c.

MART. PANSÆ *bericht vom Zipperlein* (arthritide), Lipf. 1613. 8. LEHM. EJ. *von der colic oder darmgrimmen*, Lipf. 1616. 8. LEHM. EJ. *Consilium Peripneunoniæ oder ein getreulicher Raht in der beschwerlichen berg- und lungensucht*, Fryburg 1681. 4. RIV.

HIE-

HIERONYMI PERLINI *declamatio adversus morborum contagionem hujusque auctores & fautores*, Hanov. 1613. 4. Negat contagium, ante nuperos Gallos. EJUS *instructiones medicæ, physilogicæ, pathologicæ, therapeuticæ*, Hanov. 1613. 4.

ANGELI VICTORII *Historia palpitationis cordis ruptarum costarum* PHILIPPI NERI, 1613. Ex ardore zeli tumor in pectore natus erat, quem bonus senex ad 80. annum superstes gessit. Repertæ duæ costæ spuriæ ruptæ, &c. EJUSD. *medicæ consultationes post obitum editæ a* VINC. MANUTIO, Rom. 1640. fol.

TOB. TAENDLER *diss. physicomedicæ* Earum 2. est de *fascino & incantatione*: 3. de *melancholia*. 4. *de melancholicorum vaticiniis & mirandis operibus*: *quinta de Antisagio*, Wittenberg. 1613. 8.

JOH. ZECCHII *methodus de urinis*: *accedit de laterali dolore cum febre putrida*, Bonon. 1613. 4. EJ. *de diebus criticis*, *lue gallica*, Bonon. 1629. 4.

AUG. ETZLERI *Tr. fundamentum sive medicinæ antidotum explanans, & ad quintuplicis entis .... morbosi cognitionem viam sternens*, Hall. 1613. 8. Paracelsista.

In CASPARIS BAUHINI *L. de lapide Bezoar, hoc anno edito, multæ de calculis etiam fellis observationes exstant.*

PHILOTHEI ELIANI MONTALTO *Archipathologia qua internarum capitis affectionum essentia, causæ, signa, præsagia & curatio . . edisseruntur*, Lutet. 1614. 4. RIV.

MARTINI FORSTER *tartarus hypochondriorum seu beschreibung der Tartar krankheit it. der pest*, Gera. 1614. LEHM.

PHILIP SECHTLENI *lapis lydius inediarum prodigiosarum, quas plurimi in multos dies, septimanas, menses & annos protraxerunt*, Paderborn. 1614. 12. HAEN.

HENRICI PETRÆI *Nosologia harmonica, dogmatica & hermetica 50. disputationibus disceptata*, Marburg. 1614. 1615. & 1616. 4. Conciliare studuit Chemicam & Galenicam sectam. EJ. *de luis Ungaricæ natura & cura*. Marburg. 1618. 4.

MATTHIÆ UNZER *de nephritide*, Hall. 1614. 4. EJ. *Κάταῤῥος δοιμώδης*, sive *de lue pestifera* EJ. *ἱερονοσολογία* chymiatrica seu *epilepsiæ descriptio*, &c. Hall. 1616. 4. RIV.

CURTIUS MARINELLUS *de morbis nobiliores animæ facultates obsidentibus*, Venet. 1615. 4. *. LIND.

LUDOVICUS GUYON *le miroir de la . . santé corporelle contenant toutes lès maladies tant externes qu'internes avec leurs causes, definitions*, &c. Lion. 1615. 8. 2. vol. Non penitus spernit ASTRUC, cum suas observationes & experimenta interponat.

JOH. MAGIRI *pathologia seu morborum omnium enumeratio cum brevi pathologiæ delineatione*, Francof. 1615. 8. RIV.

ILLEFONSI MINESII *de gutturis ulceribus anginosis*, Hispali. 1615. 4. *.

DOMINICI TERILLI *de causa mortis repentinæ distinctissima tractatio, in qua quæritur quid sit mors*, Venet. 1615. 4. cum observationibus & historiis. RIV.

JO. HENNEMANNI REYSING *Idea loimodes*, Francofurti 1615. 4. *.

HENRICI GUBERLETH *pathologia seu doctrina de affectibus*, Herborn. 1615. 8. LIND.

BART. PASCHETTII *de destillatione, catarrho vulgo dicta*, Venet. 1615. 4. PL.

Varia, quæ ad Chirurgiam inprimis pertinent, scripsit GUILIELMUS FABRICIUS HILDANUS. Sed *observationes* inprimis, tum *Epistolæ* plenæ sunt egregiis etiam ad medicam praxin historiis, & a nemine debent prætermitti. EJUS L. *de dysenteria*, Oppenh. 1616. 8. propius huc spectat.

JOHANNIS MACOLLO *theoria chymica luis venereæ*, Florent. 1618. 8. EJ. *Jatria chymica exemplo luis venereæ illustrata*, Londin. 1622. 8. Nullius momenti. ASTR.

JEAN GAUTIER *tr. de la maladie Venerienne*, Toulouse 1616. 12.

JUAN del SOTO L. *del conocimento curation y preservatione de la infermidad del Garotillo* (angina epidemica), Granada 1616. 4. HARL.

JOACH. URSINI *bericht von erkentnuss aller fieber nebst einem anhang von der pest*, Rostock. 1616. 8. LEHM.

VALENTINI RITTER *lien scirrhodes*, Basil. 1616 4. RIV.

MATTHÆI MARTINII *de morbis mesenterii abstrusioribus tractatio cum affectionum hypochondriacarum, prioribus quodammodo affinium, historia & curatione*, Islebiæ 1616. 8. Lips. 1630. 8. *& de scorbuto* L. Jenæ 1624. 8.

PETRI VASCII CASTELLI *Exercitationes medicinales ad omnes thoracis affectus X. tractatibus absolutæ*, Tolos. 1616. 4. *.

JOH.

(*a*) Inter eos porro, qui merentur commendari, princeps est DANIEL SENNERTUS, clarissimus vir ob summum ingenium, maximam scientiam & diligentiam,

JOH. AGRICOLAE *bericht von der rohten Ruhr* (dysenteria) *und febre maligna epidemica*, Erfurt. 1616. 8.

THEODORI CORBEII *Pathologia seu morborum & affectuum omnium* p. n. *qui corpus humanum invadere solent*, Francof. 1616. 8. L.

JOH. COLLE de BELLONA (JOHANNES COLLE Bellunensis procul dubio) *medicina practica seu nova methodus cognoscendorum & curandorum affectuum malignorum & pestilentium*, Pisaur. 1617. fol. Citatur a nupero auctore *history of air seasons and meteores*, qui plurimum eo opere usus est tamquam collectione epidemiarum. EJUSD. *notitia & medela singularis de malo gallico & ejus symptomate gonorrhœa*, Venet. 1628. 4. Ingenium & literas Auctori dat ASTRUCIUS, judicium negat.

GUIL. LOYSEAU *observations medicinales & chirurgicales avec histoires, noms, pays & temoignages*, Bourdeaux 1617. 12. Medico-Chirurgus. Historiam habet carunculæ in urethra HENRICI IV. quam ipse curavit.

GEORG. GARMANN *bericht von der weissen und rothen Ruhr*, Halberstatt. 1617. 4.

MICH. SCHOEN *bericht von hitzigen fiebern*, Lips. 1617. 4.

DANIEL LORIS *assertiones de hecticæ febris definitione, divisione, signis, curatione*, Basil. 1617. 4. RIV.

MELCHIORIS CARTERII *exercitatio in Epilepsiam*, Tolosæ 1617. 8. LIND.

ANTONII NOSII *de anthrace seu carbunculo*: EJ. *de nova quadam peripneumoniam curandi ratione a nemine hactenus excogitata*, Venet. 1618. 4. L.

J. ASSUERI AMPSING *de morborum differentiis*, Rostock. 1618. 4. EJ. *hectas affectionum capillos* C. H. *infestantium*, Witteberg. 1623. 8. LIND. Ex iatromathematicis-astrologis.

HANNIBALIS ALBERTINI *de adfectionibus cordis* (palpitatione, syncope, peste), Venet. 1618. 4.

CAROLUS PISO NIC. Filius, Medicus Lotharingus, *selectiorum observationum & consiliorum de prætervisis hactenus morbis & adfectibus præter naturam ab aqua seu colluvie serosa ortis* edidit Ponte ad Musson. 1618. 4. Leid. 1650. 8. & alias. Maximam famam hic liber consecutus est, inprimis ob bonam & ad morem optimorum veterum reformatam, signisque exquisitis depictam morborum historiam: tum ob sectiones cadaverum. Hydropem pectoris multis experimentis confirmavit, lethargum ad cerebrum aqua inundatum verissime revocavit. Observationes etiam extractæ & sub titulo PISONIS enucleati editæ sunt apud ELZEVIRIUM. 1639. 12.

DERMUTHII de MEARA *pathologia hereditaria generalis*, Dublin. 1619. 8. Amstelodami. 1666. 12. Inutilis.

JOH. VARANDAEI *de affectibus renum & vesicæ ad mentem* HIPPOCRATIS & GALENI, Hanov. 1617. 8. & *de affectibus mulierum* L. III. Lugdun. & Hanov. 1619. 8. Monspel. 1620. 8. *de elephantiasi seu lepra*, Monsp. 1620. 8. & *de lue venerea & hepatitide seu hepatis atonia*, Monspessuli 1620. 8. *de morbis ventriculi* ib. eodem anno. *Pathologia*, Monsp. 1620. 8. Opera denique omnia quibus Ventriculi, intestinorum, lienis, hepatis, renum, vesicæ, mulierum, genitalium virilium, & in universum omnes viscerum abdominis adfectiones continentur 1658. fol.

RAIMUNDI MINDERER *de pestilentia L. I. veterum & recentiorum obss. constans*, Aug. Vind. 1619. 8. RIV.

(*a*) DANIEL SENNERTUS Wittebergensis Professor collectionem de universis morbis forte optimam edidit earum, quas habemus. EJUS. L. IV. *de febribus* prodierunt, Wittebergæ 1619. 8. & Paris. 1633. 4. quo opere inprimis inclaruit, cum omnia, quæ ad morbi cognitionem pertinent, optimo ordine & dilucido proposuerit, unde non alio auctore magis, aut BELLINUS usus est, aut recentiores medici, quando historias morborum dederunt. Praxis ex more veterum est, pro quorum omnium utili compendio SENNERTI opera habeo. Deinde *Institutiones medicæ* prodierunt, Witteb. 1620. Eæ in Libro secundo; *Pathologiam* continent. De *scorbuto* L. dictus est, recusus cum RONSSEI, ECHTII, WIERI, LANGII, ALBERTI & MARTINII libris ejusdem argumenti, Francof. 1654. 4. *Practicæ Medicinæ* Libri VI. Witteberg. 1628. & annis sequentibus & Parisiis iisdem annis, prodierunt, quo opere omnes, etiam chirurgici morbi continentur. *De dysenteria tractatus*, Witteberg. 1624. 1626. 8. LEHM. & *de arthritide* ib. 1631. 4. &c. Opera omnia Lugduni 1656. fol. 2. vol. recusa sunt. To-

tiam, lectu ideo dignissimus, gnarus enim veterum & chemicarum sententiarum nomen meruit GALENI Germanici; hinc multoties typis excusus est. Optima e-jus

TOBIAE KNOBLOCH *Kurtzer bericht von den frantzosen*, Giess. 1620. 8. Parvi momenti, ut reliqua ejus viri scripta. ASTR.

J. MATTHAEI tr. *de febre pestilentiali quæ superioribus annis Germaniam pervagata est*, Francof. 1620. 8. *

J. THEODORI SCHONLIN L. *de melancholia & de catarrho* ex Gallico A. LAURENTII vidit A. August. Vind. 1620. 16.

HERM. CORBEI *gynæcion* L. II. seu *de morbis mulierum cognoscendis & curandis* L. II. Francof. 1620. 8. PL.

JOH. OBERNDORFER *descriptio morbi Hungarici* (germanice), Francof. 1620. 4. latine v. *de febre Ungarica*, ibid. 1601. 4.

J. BAPT. CARNEVALA *de epidemico strangulatorio affectu*, Neapoli 1620. 4. *. LIND. Nonne idem liber quem cum titulo J. BAPT. CAVALLARII *de morbo epidemico qui Nolam & Campaniam universam vexavit* idem LINDENIUS dixit? editus, si ipsi fides, 1602. 4.

BALDUINI RONSAEI (cujus magnos Lienes citavimus) *opuscula medica* Leid. 1618. 8. Amstelod. 1661. 8. Continentur hac collectione *Epistolæ medicinales* 69. editæ jam Leidæ 1590. 8. in quibus varii casus rariores morborum habentur L. *de morbis muliebribus* datus a 1593. ubi unci etiam aliqui & instrumenta depicta sunt, cum morbis infantum, gravidarum, puerperarum. *Venatio medica* alibi dicetur. In L. de *scorbuto* morbum HIPPOCRATI dictum credit, ut tamen exasperetur & invalescat ab ingluvie cœlique vitio humido. JOHANNES ECHTIUS in L. de *scorbuto* conjunctim edito non a solo lienis aut hepatis vitio, sed a sanguine putrefacto scorbutum derivat.

AETII CLETI *Opus de morbo strangulatorio*, Rom. 1620. 4.

FRANCISCI MORÆI *de maligna febre paroxysante opus, consultationes & observationes continens*, Francof. 1620. 12.

EPIPHANII FERDINANDI *centum historiæ seu observationes & casus medici*, Venet. 1621. fol. Historiæ morborum breves, viri antiquorum morum & styli barbari, cum fusis expositionibus suæ curationis. In Tarantulæ historia plenior est. Edidit etiam *aureum de peste libellum*, Neapoli 1631. 4. quem non vidi.

GUILIELMI ADER *de ægrotis & ægris in Evangelio*, Tolos. 1621. 8. HAEN.

MICHAEL BEYER *de podagra, chiragra & gonagra*, Francof. 1621. 8. L.

P. van der HOEVEN *de sympathia seu affectu per consensum*, Roterod. 1621. 8. *.

PAULI MUNCER *von den giftigen fiebern und der pest*, Lipf. 1621. 8.

J. RADEI *de podagra*, Francof. 1621. 8.

JOACH. BURSER *de febri epidemica seu petechiali agnoscenda & curanda comm.*, Lipf. 1621. 8. HAEN.

PETRI SCHOTANI *speculum luis pestiferæ*, Holm. 1621. 8. LIND.

VALENTINI JUNIORIS *observatio admiranda de ejectione membranarum per secessum formam viperæ referentium*, Venet. 1621. 8.

ANTON. PONCE de SANTA CRUZ *in Avicennæ primam primi*. Accedit. ALPHONSI de S. CRUCE L. *de melancholia*, Madriti 1622. fol. EJ. *comm. in* L. GALENI *de morbo & symptomate*, Madriti 1637. fol.

THOMÆ BRONCORI *de populari & pestilenti gutturis morbo*, Neapol. 1622. 4. LIND.

HUBERTI ARNOLDI RIETMAKER *Tractatus de nephritico dolore, calculo & arenulis*, Lovan. 1622. 4. Venet. 1664. 12.

JOH. POPPII *von der wassersucht*, Coburg. 1622. 8. Lipf. 1623. 8. *von der haupt Krankheit und pestilenzialischem gallen fieber*, Lipf. 1623. 8. *Ursprung der pestilenz*, Francof. 1625. 8. *von denen fiebern und kalten wehen*, Lipf. 1625. 8. *.

PRTRI POTERII *curationes & observationes*, Colon. 1622. 12. RIV. tum 1625. 12. 1645. 8. Sæpe recusæ, & in operibus omnibus, Francof. 1698. 4. præter curationes chemicas etiam raros morbos habet. EJUSDEM *de febribus* L. II. Bonon. 1643. 4. Contra GALENICOS ostendit, febris naturam esse in mistura sanguinis, spiritus & salini, &c.

FRANCISCI RUBEI *nocturnæ exercitationes in medicas historias*, Genuæ 1622. 8. *. Hamburgi

jus editio est in folio Lugduni anno 1667. sex voll. Ex hoc auctore poterimus discere in pathologia omnia, quæ vetustas græca, romana, arabica, de essentia & natura

burgi 1660. 8. cura JOH. GARMERI. Historiæ morborum quadraginta sunt, febrium inprimis, cum dissertationibus ad eos morbos. Signa diligenter observavit, veteres legit, eorum descriptiones cum suo diario conparat. Ad posteriorem editionem adnotationes adjecit GARMERUS.

HERMANI FOLLINI *de natura febris peticularis & curatione*, Coloniæ 1622. 8. L.

ANTONII FONSECÆ *de epidemia febrili grassante in exercitu R. Catholici in inferiori Palatinatu*, an. 1620. 1621. Bruxell. 1623. 4. LIND.

CAII HOLZMANN *de natura & cura febris malignæ*, 1623. 12. LEHM.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis*, Paris. 1623. 8. LIND.

DAVID de PLANISCANPY *la verole reconnue, combattue & abattue*, Paris. 1623. 8. A. Arsenico etiam intus ausus est uti.

JACOBI CARANTÆ *de morsu canis rabidi* Sarigliano, 1623. 4. Occasionem scribendi libello dedit historia funesta hominis, qui tertio a morsu mense, cum in securo is hactenus videretur, hydrophobia correptus interiit. Tunc multas theorias congregat, docet absque morsu & hominem & alia animalia in rabiem verti, exemplis inprimis a MARCELLO DONATO sumtis.

ADRIANI SPIGELII *de lumbrico lato* L. cum verme. Primus hanc historiam ordinasse videtur, caput se non vidisse fassus est. Vermes ex intestino perforato in venam portarum viam sibi fecisse vidit. EJUSD. L. *de semitertiana*, IV. Francof. 1624. 4. & in operibus omnibus editionis Amstelodamensis. EJ. *de arthritide* L. ibid.

PHILIPPI HOECHSTETTER *rararum observationum Decades tres*, August. Vindel. 1624. 8. & *Decades tres sequentes s. observationum*, P. II. ibid. 1627. 8. denique decem decades, adjectis quatuor *posthumis*, una excusæ, Lips. 1674. 8. Centum adeo observationes tum morborum integrorum, tum casuum, cum scholiis ad FORESTI morem. Curationes ex hypothesi. Ita in variolis malignis non sensit se *antidotis* suis lethiferam eam hæmorrhagiam excitasse, quam describit, &c. Cæterum ex melioribus scriptoribus sui ævi fuit, ingenio excitato, non ubique credulo, qui senserit inertiam unicornu & hujusmodi alexipharmacorum, multæ praxeos, qui 9255. ægros unice in Nosodochio curaverit.

J. JACOB FEDERER *brevis febris Ungaricæ cognoscendæ, curandæ & discernendæ methodus*, Friburgi 1624. 8. ENDT.

JOHANNIS RUDOLPHI CAMERARII *sylloge memorabilium medicinæ*. Hujus operis primæ *quatuor Centuriæ* prodierunt Argentorati 1624. 12. an. 1627. 1628. 1630 successerunt sensim aliæ & denique *viginti centuriæ*, Tubing. 1683. 8. cui editioni quatuor posthumæ centuriæ accesserunt. Inprimis autem ad rariora, & ad id respexit, quod admirationem moveret, eo ipso minus utilis

J. VIGUIER *Tractatus absolutiss. de catarrho, rheumatismo, vitiis dentium, linguæ, vocis, salivatione*, &c. Genev. 1624. 8. Accedit. A. LAURENTII L. *de catarrho*.

FRANCISCI COLUTI *de querelis nephriticorum*, Rom. 1624 4. LIND.

JOACH. OELHAFII *de seminario pestilenti intra corpus vivum latente*, Gedan. 1624. 4. SCH.

DAV. LIPSII *bericht von den Kinderblattern*, Erfurt. 1624. 4. * EJ. de *hydropis ejusque specierum triplici cognitione & curatione*, Jen. 1678. 4. EJ. *antipathiæ singulares*, ibid.

FRIDERICI van der MEY *de arthritide & calculo gemino* Tractatus II. EJ *historia medica de vertigine, catarrho, tussi & abortu*, Hagæ 1624. 4. EJ. *de morbis & symptomatibus Bredanis tempore obsidionis*, Antwerp. 1627. 4. *

LUDOVICI SETTALA (SEPTALII) *animadversiones & cautiones medicinales*, Mediolan. 1614. potius ad praxin pertinent. EJUS *de morbis ex mucronata cartilagine venientibus*, L. Mediolan. 1632. 8. (CORTE) & *de peste & pestiferis affectibus*, Mediolan. 1622 4. non legi.

STEPHANI RODERICI a CASTRO *de complexu morborum*, Florent. 1624. 8. *de asitia*, Florent. 1630. 8. *Quæ ex quibus, seu de morbis degenerantibus & succedentibus sibi*, 1627. 12. Francof. 1646. 12. *de pleuritide disceptatio*, Florent. 1641. *de epilepsia* 1640. 8. ibid. Noriberg 1646. 12. *de natura mulierum*, Hanov. 1654. 4. Francof. 1668. 4. *variæ exercitationes in aliquot ægrotos* HIPPOCRATIS, Florent. 1644. 4. Venet. 1656. 8. *de animalibus microcosmi*, Lugd. 1661. 4. Liber scriptor, neque ex GALENI Servis.

GRE-

tura morborum intima, de diversis morbis, de classibus diversis causarum, &c. docuerat, adeo ut hic auctor lectioni & attentioni nunquam satis commendari possit. Ve-

GREGORII HORST Archiatri Ulmensis opera. Multa ad rem nostram faciunt, inprimis *Observationum medicinalium singularium* L. IV. *Accessit Epistolarum &. consultationum liber* Ulm. 1625. 4. 1633. 4. UFF. Libri vero IV. posteriores *de morbis mulierum*, *de morbis contagiosis*, *de doloribus partium externarum*, *de chirurgicis casibus*, Ulmæ accesserunt 1628. 4. UFF. Observationes secundum tres ventres ordinatæ, plurimæ ad genium & præjudicia seculi. Epistolæ meliores sunt, variasque doctorum virorum rariores observationes continent. IDEM, uti dictum est, MARCELLUM DONATUM novo libro auxit, Francof. 1664. 8. EJUSDEM *disputationes* in operibus omnibus recusæ a V. ad XVI. pathologici argumenti sunt. Earum sex priores sub titulo *de morbis eorumque causis*, Giessæ 1612 4 prodierunt; *febrium* vero *continuarum & malignarum prognosis*, Giess. 1622. 4. Tr. *de scorbuto* duabus disputationibus traditus, Giess. 1609. 4. Germanice, tum 1611. 8. 1640. 8. EJUSDEM *bericht von den Kinder blattern und masern* (de variolis & morbillis) Giess. 1621. 8. Francof. 1668. 4. EJ. *bericht von der Ungarischen fiebersucht*, Francofurti 1663. 12. In Tomo II. operum omnium observationes omnes alio ordine redeunt, quarum IX. Libri omnino ad historiam morborum pertinent, & libri X. pars major.

DAVID HERLICH *Kurtzer extract von der pestilenz*, Stetten 1625. 8.

GEO. TORRÆI *Epilepsiæ consideratio*, *i. e. morbi comitialis qua theoretica qua practica medicina*, Francof. 1625. 4.

JOSEPHI DE AROMATARIIS *de rabie contagiosa*, Venet. 1625. 4. Celebris ob semina plantarum auctor.

ANDREAS LOBETTI *de foco putredinis in febribus intermittentibus*, Turin. 1625. 8. LIND.

J. STEPHANI STROBELBERGER & JOACH. BURSERI *concertatio epistolica super qq... febrim malignam seu petechialem concernentibus. Accedit disput. de venenorum natura & qualitatibus habita inter* J. BURSER & VALENTINUM HERTEL, Lips. 1625. 8. RIV. EJ. STROBELBERGER Tr. *de dentium podagra*, Lips. 1630. 8. ubi etiam chirurgiam habet. EJ. *Prælectionum Monspeliensium recapitulatio continens harum libri* I. *Gal. de int. affect notitia explanationem*, Noriberg. 1626. 12.

GEORGII TIDICÆI *epilepsiæ consideratio*, Francof. 1625. 4. L. & *de podagra positiones*, Monspel. 1626. 4.

ANTONII le GENDRE *de febre epidemica in Montalbani obsidione grassata*, Lugdun. 1626. 8.

D. PACI MORANI Lusitani *apologiæ tres de Epilepsia hysterica.* II. *de Venæsectione in fluore nimio hæmorrhoidum* III. *de ventris tumore*, Orthesii. 1626. 4. * LIND.

In J. B. CORTESII *Miscellaneis* varia huc pertinent & fere toti Libri VI. VII. VIII. IX. & X. qui ad pulsus, urinas, febres pertinent aut ad consilia practica.

JOH. LAMONIERE *obss. fluxus dysenterici Lugduni Galliarum populariter grassantis & auxilia*, Lugdun. 1626. 16. * L.

FRANCISCI RANCHINI Monspeliensis *opuscula medica*, Lugdun. 1627. 4. Hoc titulo venerunt *Pathologia universalis: Tractatus de morbis puerorum: de morbis virginum: de morbis senum: de morbis subitaneis: de purgatione vitiosa & morbis inde ortis:* fusa omnia & cum conjuncta Praxi. EJUSDEM *traité de l'origine, des causes, des signes & de la préservation de la vérole*, Lugdun. 1640. 8. Morbum novum esse, solo mercurio expugnari, &c.

ANDR. TENZEL *von der natur und cur der pest*, Erfurt. 1627. 4. HAEN.

J. E. BURGGRAVII *Tractatus von der Ungarischen hauptkrankheit*, Francof. 1627. 4.

THOMÆ MARQUIS *Decas pestifuga, seu X. quæstiones problematicæ de peste*, Antwerp. 1627. 4. *

THOMÆ GROSSI *lectiones de febribus*, Venet. 1627. 4. EJ. *de morbis capitis & thoracis*, Ferrar. 1628. 4. L. EJ. *quæstio an morbi in Italia & præsertim in Gallia cisalpina . . sub nomine pestis connumerari debeant*, Venet. 1631. 4 *

MELCHIOR SEBIZ *historia de femina quæ ventrem supra modum tumidum ultra decennium gestavit, & tum hydrope uterino, tum molis carnosis 76. tum . . ascite conflictata est, cum commentariolo de hydrope uterino*, Argent. 1627. 4. cum fig. IDEM GALENI L. *de differentiis & causis morborum & symptomatum in theses contraxit & ad disputandum proposuit*, Argent. 1630. sq. 4. EJUSDEM disp. περὶ Θείου HIPP. prodiit ibid. 1643. 4.

J. BAPT. SORI *consiglie avisi di chirurgia . . del morbo gallico*, Milano 1628. 8. A.

HYACINTHI de ALPHERIO *de peste & diversitate inter febrem pestilentem & malignam*, Neapol. 1628. 4. LIND.

Verum dolendum est, quod neque magnus FERNELIUS, neque SENNERTUS, hic satisfecerint, quia divisiones tam subtiles habent, ut fundamentum capere

POMPEII CEIMI L. de *febrium putridarum judicationibus*, Patav. 1628. 4.

J. EJER & GUIL. SCHMIDT *Kurtzer bericht von der rothen Ruhr oder hofgang*, Luneburg. 1629. 4. [de dysenteria]

HORATII LYMBISANI *de febribus* L. III. *de peste* L. XV. & *de terræ motu prout pestis causa est*, Neapoli 1629. 4. LIND.

GEORG. NYMMAN *de apoplexia Tractatus*. Esse ductuum cerebri spiritum vitalem vehentium præclusionem docet, Witteberg. 1629. 4.

BARTHOLOMÆI GALESII *Epistola super morbo hoc tempore grassante*, Bonon. 1630. 4. EJ. *Tractatus de podagra .. & morbo gallico .. veneficiis venereis*, Bonon. 1633. 4. ASTR.

SAMUEL HAFFENREUFFER πανδοχεῖος αἰολοδέρμων *seu cutis affectus omnes cognoscendi, & curandi methodus*, Tubing. 1630. 8. Ulm. 1660. 8. EJ. de *dysenteria maligna & epidemica disp.* Tubing. 1660. 6.

BALDI BALDI *Archiatri Romani de pestifera contagione*, Rom. 1631. 4. LIND. EJ. *De loco affecto in pleuritide disputatio* cum RENATI MOREAU libello prodiit, Parif. 1640. 8. Romæ 1643. 8. EJ. *disquisitio iatrophysica ad textum* 23. HIPPOCRATIS *de aëre, aquis & locis, in qua de calculorum causis & aquæ Tiberis bonitate disseritur, & quæstio de majori nunc quam priori seculo calculosorum in urbe frequentia elucidatur*, Rom. 1637. 4.

HENRICI ab HERS *observationes medicæ oppido raræ*, Leodii 1631. 8. & sæpe recusæ. Egregie scriptæ, & ingeniosi omnino viri.

MAURITIO TERILLO *de peste dell' Abadia del Polesino Rovigo* 1631. 4. HARL. EJ. *de maligna febre quantumque peccent nostrates in curatione*, &c. Venet. 1652. 4. EJ. *historia febrium*, Venet. 1630. 4.

LUDOVICI GARDINI *de pestis natura, causis, signis, prognosticis & curatione Epitome medica*, Duaci 1631. 12. LIND.

PETRI PASCHALI *praxis de febribus in qua omnium febrium cognitio & curatio traditur*, 1631 8. *

LEVINI FISCHER *Exetasis hippocratica de loco vero & foco affectus hypochondriaci deque viis per quas serositates morbificæ excernuntur*, Lipf. 1631. 12. PLATN. 1640. 8. LIND.

M. AURELII SEVERINI *de recondita abscessuum natura*, L. VIII. Neapoli 1632. 8. L. Francofurti 1643. 4. Fere omnes observationes suas huc congregavit auctor, inprimis autem spinæ ventosæ historiam in L. V. quam fusissime tractavit. Luem Veneream etiam adjecit. Sed nobile hoc opus in chirurgicis repetemus. EJ. *Therapeuta Neapolitanus seu curandarum febrium & morborum internorum methodus*. EJ. *de Pædanchone* Lib. cum *commentariis* THOMAE BARTHOLINI, Neapoli 1653. 8. Idem morbus quem MERCATUS & alii Hispani sub nomine *Garotillo* descripserant, exulceratio nempe colli, faucium, oris, narium, palati, inter juvenes sæviens.

GABR. NAUDAEI *quæstio an magnum homini a venenis periculum*, Rom. 1632. 8. *

MARCI ANTONII LAYMI *consultatio pro ulceris Syriaci more vagantis curatione*, Panorm. 1632. 4. De eodem morbo agit de quo SEVERINUS.

VIVIANI VIVIANI *de peste apologia*, Venet. 1633. 4. *

MICH. PERNER *consilium antipodagricum de vera arthritidis generatione & curatione*, Stettin. 1633. 8. *

JOH. HAWKINS *de melancholia hypochondriaca*, Heidelberg. 1633. 4. *

VAL. MARTIN *de veneno pestilentiali & pestilentia*, Venet. 1633. 4. *

J. ROETENBECK *und* CASP. HORNS *beschreibung des Scharboks*, Nurnberg. 1633. 8. *

JOH. SPERLING *Tr. phys. med. de morbis totius substantiæ*, Witteberg. 1633. 8. *

J. GEORG. PELSHOFER *de morbis totius substantiæ & cognatis Qq. pro* D. SENNERTO contra J. FREITAG Witteberg. 1633. 8. LEHM.

ALEXANDRI RIGHI *historia contagiosi morbi qui Florentiam populatus fuit* anno 1630. Florent. 1633. 4. LIND.

FARBRICII BARTHOLETTI *methodus in dyspnoeam seu de respirationibus* L. IV. cum *Synopsibus. Accessit quintus de curationibus*, Bonon. 1633. 4. Professor primarius Mantuanus anno 1628. hos

re non possimus, & verbosi nimis sint in exponendis his omnibus. Hi tamen bini viri unice commendari possunt in hoc studio; neoterici enim levi pede transcunt rem magni momenti, innixi suis hypothesibus, ut SYLVIUS.

PARS.

hos ipsos libros prælegerat, qui posthumi editi sunt, unde dictio & orthographia vitiosa. Sed in *quarta* parte multa utilia habet, & observationes ex morbosorum cadaverum sectionibus, quibus in veram causam mali inquisitum est. Tæniam etiam bene & describit, & depingit. Ej. *de hydrope pulmonis* Tr. Bononiæ 1629. 4. citatur a LINDENIO.

FORTUNII LICETI *pyronarcha seu de fulminum natura* L. II. *deque origine febrium*, L. II. Patav. 1634. 4. Ratiocinator, uti notum.

CASPAR AMTHOR *Exercitatio antiloimica epidemiorumque instantis anni morborum*; &c., Jen. 1634. 8. Ej. *nosocomium infantile oder von denen anstössen und krankheiten der jungen Kinder*, Schleusingen 1638. 8. *

STEPH. MICH. ANGELI ROTA *de peste Veneta anni* 1530. Venet. 1634. 4. *

ADOLPHI VORSTII περὶ τοῦ Θείου *seu de divino in morbis quod* HIPPOCRATES *in Prognosticis medicum observare jussit*, Leid. 1634. 4.

GUILIELMUS de BAILLOU, vulgo BALLONIUS, ex principibus Hippocraticæ sectæ, quæ eo tempore in Gallia florere desiit, phænomenorum in morbis & symptomatum diligens observator, cæterum totus veterum placitis addictus. EJUS *consiliorum medicorum* L. II. Parisiis editi sunt 1635. 4. Liber III. anno 1649. a JACOBO THEVART. Morborum integras historias, causasque habet, deinde subjicit exempla aliqua propriæ praxeos. Tertio libro adjecta sunt *Paradigmata* sive 220. historiæ breves rariorum morborum. EJUSDEM *Epidemiorum & Ephemeridum* L. II. eodem semper editore prodierunt Parisiis 1640. 4. Constitutiones epidemicas decem annorum, ab anno 1570. ad 1579. continent, Hippocratico more descriptas, tempestates nempe morbosque cum iis regnantes per anni tempora persecutus est. EJUS *commentarius* in L. THEOPHRASTI *de vertigine* brevi libello prodiit 1640. 4. EJUS L. *de convulsionibus* ibid. eodem anno. EJUS eximius liber *de virginum & mulierum morbis* anno 1643. 4. EJUSD. *opuscula de arthritide, calculo, urinarum hypostasi*, pro GALENO contra FERNELIUM, *de rheumatismo & pleuritide dorsali*, ibid. 1643. 4. Denique *definitiones medicæ*, quibus voces Hippocraticæ variæ explicantur, & hic & inter lexica medica citari possunt. Opera omnia recusa sunt Venet. 1734. 2. vol. 4.

THOMÆ CAMPANELLÆ *medicinalium juxta propria principia* L. VII. Lugdun. 1635. 4. Edidit JAC. GAFFAREL. Febrem naturæ opus esse, primus diserte docuit.

PHILIPPI JUSTI *disp. adversus* GALENUM *de fomite putredinis in febribus putridis continuis*, Utini 1635. 4. LIND.

J. LOSEL *de podagra* Rostoch. 1636. 16. * L.

VINCENTII BARONII *de pleuropneumonia anno* 1633. &c. *Flaminiam infestante & a nemine observata* L. II. Forli 1636. 4. 1638. 4. LIND.

JUL. CÆS BENEDICTI *de pepasmo seu criticæ quæstiones ad mentem* HIPP. Aquilæ 1636. 8. Ej. *tutelaris columna in qua statuitur pleuritidem fieri dum una pulmonis ala afficitur*, Rom. 1644. 8. PL.

P. PAW *de peste*, Leid. 1636. 12. cum H. FLORENTII additamentis.

J. MICHAELIS *Coll. theoretico-practicum de morbis subitaneis* Disp. XXIII. Lipf. 1636. seqq. 4. RIV.

LIBERATI de LIBERATIS *podagra politica & de dolore coxendicis, de podagrico, colicis doloribus vicissim afflicto*, Rom. 1637. 8. LIND.

JULII RECALCHI *de febre typhode Tr.* Ferrar. 1638. 8. LIND.

HONORII HERING *schediasma jatricum seu consilium medicinale extemporaneum febrium erraticarum per oras septentrionales grassantium & pene domesticarum theoriam & curationem exhibens*, Brem. 1638. 12. Ej. *de pestilentia, melancholia*, &c. ibid. eod. anno. *De arthritide, podagra*, ibid. 1639. 12. Inprimis in medicando versatur. PROSPERI CALANI *de atra bile, cordis remore, melancholia flatuosa*, Lugduni 1638. 8. LIND.

A relation of a strange monster found in the left ventricle of the heart of JOHN PENNANT, Lond. 1639. 4. *

NICOLAI FONTANI *responsionum & curationum* L. I. Amstelod. 1639. 12. Observationes & propriæ sunt, & COSTERI, PLEMPII aliorumque. Theoria Galenica. Ej. *observationum va-*

riarum analecta, Amstelod. 1641. 4. Observationes 22. & aliquæ Epistolæ. Nonnulla non inutilia, cranium monstrosum, lapis in utero, uterus resectus, &c. Ej. *comment.* in S. AUSTRIUM *de puerorum morbis*, Amstelod. 1642. 12. Ej. *fons seu origo febrium earumque remedia*, Amstelod. 1644. * Ej. *Syntagma de morbis mulierum*, Amst. 1644. 12. *

PAULI ZACCHIÆ *de' mali hypochondriaci* L. III. Rom. 1639. 4. 1641. 4. 1651. 4. Venet. 1665. 4. & Latine Aug. Vind. 1671. 8. De EJUS Medicina legali alibi dicetur. I. A.

THOMÆ REINESII *bericht von der izt regierenden sterbens seuche samt gutachten was dagegen zu thun seye*, Altenburgi 1639. 4. Altenburgi 1681. 4.

BERN. LANGWEDEL *Carolus Piso enucleatus, seu notæ in obss. medd. Car. Pisonis*, Amstelod. 1639. 12.

CHRISTOPH. TINCTORIUS *de scorbuto Prussiæ jam frequenti*, Regiom. 1639. 4.

ROBERT LYONNET *loimographia seu pestis & contagii causarum disquisitio*, Lion 1639. 8. *de morbis hereditariis* 1646. 4. ibid.

JOH. TILEMANNI *variarum observationum medicarum* L. Marpurg. 1639. *

C. HOFMANNI Altdorfini pathologici libelli numerosi prostant, *De ichoribus & in quibus illi adparent affectibus collectanea*, Lips. 1617. 8. &c. *Rejectanea pathologica*, Helmstad. 1639. 12. De morbis formæ & materiæ contra ARGENTERIUM & FERNELIUM. *Pathologia parva*, Jen. 1640. 8. Paris. 1647. 8. *De locis affectis* Lib. III Noriberg. 1642. 12. *Animadversiones in* S. L. *Comitis* MONTANI *de morbis &* T. ERASTI *anatomen eorumdem nec non anteristica ejusdem* MONTANI *cum auctario de causa continente*, Amstelod. 1641. 12. *Opuscula medica pro veritate quibus continentur Pathologia parva: rejectanea pathologica*, Paris. 1647. 4. *De febribus* Tubing. 1663. 12. *Apologiæ pro* GALENO *Tomus posterior*, Lugdun. 1668. 8. quo pathologia continetur. Uti de anatomicis absque scalpello ita de practicis rebus absque ægrorum cura scripsit, ex libris eruditissimus, magnus veterum, sed ARISTOTELIS maxime, adsertor.

CL. SALMASII *interpretatio aphorismi 79. Sect.* IV. *de calculo. Accesserunt Epistolæ duæ* BEVEROVICII *quibus respondetur*, Leid. 1640. 12. Ex Arabibus & Græcis eruditissime tuetur SALMASIUS, contra Beverovicium, arenas in lotio utique calculi signum esse.

JOH. PRÆVOTII Helvetii *de venenis & eorum alexipharmacis*, Francof. 1641. 8. Mediolan. 1646. 8. *de morbosis uteri passionibus*, Patav. 1669. 8. Ej. *opera omnia*, Hanov. 1666. 12.

RENATI MOREAU *Epistola exegetica de affecto loco in pleuritide*, Paris. 1641. 8. & sæpe alias, celeberrima ob conjunctam historiam medicamentorum.

CORNELII a SOMEREN *de variolis & morbillis tract. & de vesicæ calculo*, Dordrac. 1641. 8. *

J. BAPT. SITONI *miscellanea medica*, Patav. 1641. 4. Einsidlæ in Helvetia 1669. 4. Colon. 1679. 4. Morbos etiam boum describit, & luem veneream & alia.

MERCURII GISBERTI VOETII *tr. de vitæ termino & de peste*, Ultraj. 1641. 8. *.

CYPRIANI MAROJA *tr. de febrium natura in communi & in singulari earumdemque causis, signis & curatione cum tractatu de morbi Gallici natura & curatione*, Vallidolet. 1641. fol. & in operibus omnibus Lugd. 1688. fol. ASTR.

SCIPIONIS CLARAMONTII *de bile atra*, Paris. 1641. 8.

LAZARI MEYSSONIER *parænetica velitatio de abditis epidemion causis*, Lugdun. 1641. 4. ex Astrologica secta, Ej. *nova & arcana febrium doctrina ex sectione vivorum & mortuorum animalium*, ibid. eod. anno *

PETRI MORELLI *de febre purpurata epidemia pestilenti*, Lugdun. 1641. 8. LIND.

JACOBI BONTII *historia naturalis Indiæ*, Leid. 1642. 12. & cum PISONE, Leidæ 1658. fol. recusa. Liber II. & III. pertinent ad morbos endemios Javæ & regionum calidiorum Asiæ. Tertius inprimis observationes habet ex cadaveribus sumtas.

NICOLAI TULPII *observationum* L. III. Leid. 1641. 8. & Libri IV. 1672. 8. & alias recusi, & Leidæ 1739. 8. cum vita auctoris, & germanice anno 1650. 8. Amstelodami. Eximius observator, ob raritatem & prudentem selectum morborum, ob cautam observationem, fidem, etiam dictionem. Spinam bifidam ex primis descripsit.

VINCENTII MOLES *de morbis quorum mentio fit in sacris bibliis*, Madrit. 1642. 4. LIND.

PETRI CORTESII *de diebus decretoriis*, Panorm. 1642. 8. LIND.

DUARTE MADEIRA ARRAIS *Methodo di conhecer e curar o morbo Gallico*, Lisbon. 1642. ASTR.

J. van BEVERWYCK *Schat der ongezondheit*, Dordrac. 1642. 8. & Germanice 1671. fol. Omnes morbos corporis humani continet, per partes descriptos, lepido stylo, non absque propria

pria

pria observatione. EJ. *exercitt. in aphor. de calculo & eruditorum epistolæ*, Leid. 1644. 12. Calculum arenulas comites habere perpetuo, aut ab arenulis demonstrari negat. Epistolæ una prodierunt non inutiles TULPII, PATINI, MERSENNI. Accessit vesicæ J. CASAUBONI descriptio. Libri de termino vitæ alibi memini.

THEODORUS TURQUET de MAYERNE, Albonæ in Helvetia dominus, JACOBI I. & CAROLI I. Archiater, circa hæc tempora vixit. EJ. *Tractatus de arthritide cum* EJUS *consultationibus medicinalibus* post mortem prodiit edente BONETO, Genev. 1674. 12. & Londini, 1676. 12. EJ. *Praxeos Mayernianæ in morbis internis præcipue gravioribus & chronicis syntagma*, Lond. excusus est 1690. EJUSD. *de febribus, morbis externis, arthritide & lue venerea*, Londini 1695. denique opera omnia, *Consilia nempe medica, observationes, epistolæ*, &c. Lond. 1703. fol. opera JOSEPHI. BROWNE In medicamentorum selectu & laudibus arcanisque & formulis sibi placuit.

J. HIERON. PULVERINI *de singulis humani corporis morbis*, Neapoli 1643. fol. *

JAC. GUILLEMEAU *des maladies des accouchées*, &c. Paris. 1643. 8.

ZACUTUS LUSITANUS, Judæus, qui in Belgio vixit, & antiquam medendi rationem tenuit, scripsit de *Medicorum principum historia*, L. VI. & *Praxis historiarum*, L. V. editos Amstelod. 1637. seqq. in 9. vol. 8. tom. Lugd. 1642. fol. & quorum primus Amstelodami 1629. 8 prodierat. Prius opus habet sexcentas historias ex GALENO, CELSO, PAULO, Arabibus collectas, solo excepto HIPPOCRATE, scholiis & longis explicationibus illustratas, cum quæstionibus, dubiis, & propriis ZACUTI observationibus. In Libro VI. subjecta est anatome. Posterius continet *Introitum medici ad Praxin, Pharmacopœam, Praxin, historiarum* quæ conpendium est praxeos, per singulos morbos. *Admirandam* denique *Praxin*, in qua 500 fere historiæ exstant, passim ex priori opere repetitæ. Cœterum Judæus, ex Lusitania in Belgium secessit, magnus GALENI contra Arabes aliosque defensor, praxeos veterum æmulus, credulus tamen arcanis. Historias morborum protulit, quibus non omnes credunt, jam T. BARTHOLINO notante *anat. pract.* p. 29. & multa ad famam augendam ornata & admirationem excitandam ornasse suspicantur.

DOMINICI PANAROLI *Iatrologismorum* seu *medicinalium historiarum Pentecostæ quinque* (seu observationes 250.) Rom. 1643. 8. HARL. 1652. 4. LIND. Hanov. 1654. 4. Bonæ anatomicæ & practicæ observationes, & cadaverum sectiones. In efficaciis medicamentorum paulum nimis credulus fuit.

EZECHIELEI di CASTRO *Tr. di colostro e di diversi malidi bambini le loro cause e rimedi*, Veron. 1642. 4. THUAN. cum SCIPIONE MERCURIO recuditur.

J. DAN. SEILER *de gravissimo affectu Ileo* seu *Chordapso*, Regiomont. 1644. 4. PL.

LUD. von HOERNIGK *von der pestilenz nahmen, eigenschaft*, &c. Francof. 1644. 4. *

J. PETRI LOTICHII *consiliorum & observationum medicinalium*, L. VI. Ulm. 1644. 4. 1658. 4. practici potius argumenti sunt, cum historias morborum valde breves habeant & multa medicamenta. Pestem in se ipso passus est. EJ. *de febribus paradoxon*, Francofurti 1627. 4. * LEHM.

J. BAPTISTA ab HELMONT novam pathologiam orsus est. Humorum & qualitatum primarum vitia, quibus unice fere GALENICA hypothesis superstructa fuerat, omnino proscripsit. Calculi novam theoriam dedit. Morbos acutos ex acido hostili coagulante deduxit, noxia certe hypothesi, ex qua calidorum usus in acutis febribus in SYLVIANAM scholam irrepsit. Multas tamen bonas cogitationes, & utiles gnaro homini admistas habet. Multi ejus libelli huc pertinent *Asthma & tussis: Latex humorum neglectus: Pleura furens: Catarrhi deliramenta: Ignotus hospes morbus: ignotus hydrops*, &c. Tum *opuscula medica inaudita*, Colon. 1644. 8. edita *de febribus, de humoribus Galenistarum, de peste, de lithiasi.*

LAZARI RIVERII Monspeliensis *observationes medicæ & curationes insignes*, Londini 1643. 8. SCHULZE, Paris. 1646. 4 Delphis 1651. 8. &c. Trecentæ sunt observationes, cum communicatis bene multis appendicis loco subjectis. Scopus practicus est, ut demonstraretur, quibus remediis auctor morbos feliciter debellaverit, ipsæ vero historiæ breviores sunt. EJ. *obss. posthumarum centuria*, Hagæ Com. 1659. 8. & *quatuor centuriæ*, Genev. 1679. fol.

CASPARIS MERCUCCI *quadripartitum melancholicum de melancholiæ morbo, differentiis, causis, curatione*, Rom. 1645. 4. RIV. *

PETRI SARTORII *Frantzosen artzt oder tr. von der schwachheit der Frantzosen*, Strasburgi 1645. 8. Pro Guajaco. ASTR.

THOMÆ a CASTELLO OCHON *de venenis*, Granat. 1645. 8. LIND.

Ro-

ROBERTI NICANDRI *historia memorabilis feminæ bis triennio hypochondriis laborantis*, Paris. 1646. 8. LIND.

VINCENTII de PETROGONA *literarium duellum inter Neapolitanos & Salernitanos medicos de intestinorum phlegmone, tum de hepatis inflammatione*, Venet. 1647. 4. LIND.

THOMÆ de GARENCIERES *flagellum Angliæ sive tabes anglica numeris omnibus instructa*, Londini 1647. 12. PL.

PAULI NEUKRANZ *de purpura & morborum malignorum natura*, Lubec. 1648. 4. 1660. 4.

PHILIPPI SALMUTH *observationum medicarum centuriæ tres posthumæ*, Brunswic. 1648. 4. Edidit H. CONRING. Miracula amavit & multa nimia aut fabulosa scripsit.

ALEXANDRI TADINI *Raguaglio dell origine e giornali successi della gran peste nell. a.* 1629. 1630. 1631. *con l'aggiunta d'un breve compendio delle maggiore pestilenze per l'addietro avenute*, Milan. 1648. 4. *

DANIELIS BECKERI Regimontani *historia morbi academici Regimontani seu febris malignæ epidemicæ in convictorio electoralis mensæ funestæ*, Regiomont. 1649. 4. LIND. EJ. *bericht vom blutgang*, Regiom. 1650. 4. (v. *de dysenteria*). EJ. *de febribus in genere*, Regiomon. 1651. 4.

JOACHIMI LÆGERI *rari admirandi & plus quam ferini veneficio illati affectus historia*, Brunswic. 1649. 4. & Francof. 1651. 4. cum JORDANO.

HENR. BOTTER *de scorbuto Tractatus, cum epistola ad* J. WOLFIUM, Lubec. 1649. 4. *

AVICENNÆ L. *de morbis mentis* interprete PETRO VATTERIO, 1649. 8. *

ARNOLDI BOOTII *observationes medicæ de affectibus omissis*, Londini 1649. 12. LIND. a MEIBOMIO recusus, Helmstad. 1664. 4. Discessum futurarum, vomicam cerebri & alios rariores morbos describit.

PETRI CASTELLI, multiplicis eruditionis viri, L. *de febre tritæophya*, Consentiæ 1648. 8. LIND. EJ. *flagello della peste*, Messin. 1656. 4. *

NICOLAI ELLAIN *de peste ejusque præcavendi modo cum notis*. G. PATIN, Paris. 1649. 8. cum GUIBERTI opp.

LAURENTII RODOMONTE *de vitæ humanæ catastrophe ex pestilentia, seu de pestis essentia & natura*, Pisauri 1649. 4. LIND.

MICH. RAPH. SCHMUZENS *bericht von hitzigen fiebern*, Neuburgi 1649. 8.

LUDOVICI KEPLER *de febre epidemica Regiomontana anni* 1649. Elbing. 1650. 4. LIND.

HIERONYMI OCHI RIZETI *de pestilentibus & venenatis morbis*, L. IV. Brix. 1650. 4. & *de febribus* (nempe putridis) L. III. Venet. 1657. 4. LIND.

PETRI a CASTRO *de febre maligna puncticulari*, Veron. 1650. 16. LEHM. Noriberg. 1652. 12. EJ. *pestis Neapolitana, Romana & Genuensis annorum* 1656. 1657. *delineata & commentario illustrata*, Veron. 1657. 12. Paulum superstitiosus, qui sidera etiam & cometas inter causas epidemiarum referat. Morbi descriptio brevis est. In curatione sulfur ad sudorem movendum cum aceto insigniter laudat. Carbunculos non pestilentes a bile putrida derivat.

AUGUSTI HAUPTMANNI epistola *præliminaris tractatui de viva mortis imagine mox edenda sacrata*, Francof. 1650. 8. Omnes morbos mortemque a vermibus proficisci docet.

HIERONYMI JORDANI *de eo quod divinum est in morbis: historia morbi veneficio illati: consil. pro femina rarissimo cordis affectu laborante & de paralysi*, Francof. 1651. 4. RIV.

GUALTHERI CHARLETON *spiritus gorgonicus vi saxipara motus*, seu de *causis, signis, sanatione lithiaseos*, Leid. 1650. 8. Multum tribuit chemicis & HELMONTIO. Calculi materiem ponit in salsa terrestreitate. Inter remedia multum laudat Pacicum, & succum Betulæ, & sic HELMONTIUM imitatur. Formularum & antiquarum opinionum abunde.

EJUSDEM *Exercitationes pathologicæ in quibus morborum pene omnium natura & causæ ex novis anatomicorum inventis inquiruntur*, Londini 1661. 4. L. *de uteri rheumatismo*, Lond. 1685. 8. *de scorbuto* L. *singularis, accedit epiphonema in medicastros*, Londin. 1672. 8. In ratiociniis multus fuit. EJ. *Institutionum Anatomico-physicarum* prior de fulmine agit & historiam hominis habet, cui a fulmine rupta membrana tympani, cerebrum perforatum fuit. Londini prodiit 1665. 8.

AUGUSTINI THONER *observationum medicinalium haud trivialium*, L. IV. Ulm. 1651. 4. & *Consultationum & Epistolarum* L. II. subjecti prioribus potius ad curatoriam partem morborum, quam ad veram historiam aut rariores casus pertinent. EJ. *appendix epistol. medicinalium*, Tubing. 1653. 4. senex 82. & ultra annorum in formulis potius quam in bonis historiis morborum laborem posuit. Multa eristica in HORSTIUM, HELMONTIUM, alios.

MALACHIÆ GEIGER *microcosmus hypochondriacus seu de melancholia hypochondriaca* Tr. Monach. 1651. 4. PL.

HEN-

HENRICI BARNSTEIN *von der wunderbaren hypochondrischen krankheit oder darmsucht*, Erfurt. 1651. 8.

HENRICI REGII (ex CARTESII schola) *meditatio duorum ægrorum inflammatione & obstructione hepatis laborantium*, Ultraject. 1652. 4.

FRANCISCI PONÆ *Saturnalia Academica medica*, Veron. 1652. 12. De morbis variis, & lue venerea.

PETRI BORELLI *historiarum & observationum medico-physicarum* Centur. IV. Item ISAACI CATTIER *observationes medicinales raræ*, Castris 1653. 12. Parif. 1657. 8. Lipf. 1670. 8. In BORELLI observationibus multum est arcanorum, monstrorum, miraculorum. Historiæ breves, & unice raritate sua passim commendabiles. CATTERII Monspeliensis Professoris XX. observationes multo meliores sunt. IDEM CATTERIUS *de rheumatismo, de ejus natura & curatione, de natura doloris intricatissima*, scripsit Castris 1653. 8.

J. GUJOTI *enarratio & enodatio affectus rari & insignis*, Basil. 1653. 8. * L.

J. TEUBER *Tr. phys. medicus de natura, ortu, causis, signis, incrementis & curatione Podagræ*, Lipf. 1653. 4. *.

J. STEPHANI opera. In iis *pyrine, seu de natura febris dialogus: Paraphrasis in Locum* AVIC. I. fen. Lib. IV. *de febribus: Consilia* 100: *de vertigine, de contagionis natura*, Venet. 1653. fol.

JULII MILLI *naturæ morbos decernentis arcanum opus, seu de crisibus*, Venet. 1654. 4. LIND.

CHRISTOPHORI BENEDICI [BENNET] *theatrum tabidorum*, Londini 1657. 8. (& prius 1654. 8.) tum sæpe recusum & Leidæ 1733. 8. Francofurti 1665. 12. &c. Juvenile opus, scriptum dictione obscura & heteroclita, multæ tamen observationis. In *vestibulo* habet historiam *fluxionum* seu congestiones humorum. In pathologiam salsam proclivis est. Periodos congestionum ait se observasse, sputorum prognoses acute definit. In *theatro* historiam morbi gradusque in egregios aphorismos disposuit. Curatio peculiaris per suffitus, fonticulos, venæ sectionem, opiata.

NELLANI GLACANI *Cursus medicus cujus 2. pars pathologiam seu morbos, morborum causas & symptomata continet*, Bonon. 1655. 4.

J. RUD. SALZMANNI *observationes*, etsi serius prodierunt, Amstelodami 1669. 12. potuerant tamen ex temporis ratione, quo scriptæ sunt, etiam vetustioribus annis recenseri. Earum multæ ad anatomen practicam pertinent.

SEBASTIANI SCARABICCI *historia bovini cerebri in lapidem mutati & de lapidis concretione in homine*, Patav. 1655. 12. * C. PATIN *Lyc. Patav.* 22. 23. EJUSDEM *de ortu ignis febrilis historia physico-medica*, Patav. 1655. 4. Multum antiquæ disputationis, ad Arabum mentem, utilitatis parum.

JAC. PRIMEROSII *de mulierum morbis & symptomatibus*, L. V. Roterod. 1655. EJ. *de febribus*, Roterodam. 1658. 4. EJ. *de morbis puerorum*, P. II. Roterod. 1659. 12. Contentiosus veterum defensor.

JOH. CHICOT *Epistolæ & dissertationes medicæ de variolarum & morbillorum ortu, de dolore, somno & vigilia, de melancholia*, Parif. 1656. 4. &c. LIND.

J. DANIEL HORSTII *Decas observationum*, Francofurti 1656. 4. Morbos aliquos non vulgares describit, & paralysin lateris alterni a vulnere cerebri ortam. Calidam diætam in variolis rejicit & damnat. Variolas vidit in visceribus.

CAR. VALESII *Comm. de peste & exanthematibus*, Rom. 1656. 4.

SAMUELIS STOCKHAUSEN *libellus de lithargyri fumo noxio, vulgo dicto Hütten katze und Hutten rauch, cum appendice de montano affectu asthmatico, der bergsucht*, Goslar. 1656. 12.

ANTON. FULLDEZ *anmerkungen von urschlechten oder kinderblattern*, Hanau 1656. 4. De variolis.

ATANASII KIRCHER *scrutinium de peste*, Lipf. 1656. 12. Rom. 1658. 4. cum præfatione LANGII. Uterque causam pestis animatam & in insectis positam statuit.

JOSEPHI GALEANI *la lepra unita col mal francese o altro contagioso male il qua le degli spidali debba curarsi*, Panorm. 1656. 8. *

JOHANNIS RHODII *observationum anatomico-medicarum Centuriæ* III. Patav. 1657. 8. Ex Patavorum *medicorum praxi collectæ rariores obss. fere tribus verbis recitantur* EJ. *analecta & notæ in* SEPTALII *animadversiones & cautelas*, Patav. 1652. 8.

ATTILII BULGETII Patavini *de affectionibus cordis* L. III. *Accessit tr. de morbis venenatis venenisque*, L. I. Patav. 1657. 4. antiquo equidem more scriptus liber cum magna segete formu-

mularum. Ausus tamen est per experimentum arteriis vim pulsificam negare & tribuere sanguini a corde appulso.

SLATOLMUS *de febribus*, Londini 1657. 8. OSB.

ANDREÆ VETRANI *Medicum discrimen de lepra Gallica*, Panormi 1657. 4. A.

GOTTFRIED WELSCH *disp. vom Friesel*, Lips. 1657. 4. Ideo cito, quia morbi miliaris, nunc frequentissimi, hæc prima in Germania meminerit.

ANTON. DEUSING *de peste: an contagiosa sit: an vitanda*, Groning. 1656. 1658. 12. EJ. diss. *de morbo manschlacht lycanthropia*, ibid. 1660. 12. EJ. *idea doctrinæ de febribus*, Groning. 1655. 12. EJ. *de morborum quorundam superstitiosa origine*, ibid. 1656. 4. In libris magis quam in natura exercitatus.

FERDINANDI MENÆ *methodus febrium omnium*, Antwerp. 1658. 4.

J. JACOBI WEPFER *historiæ apoplecticorum observationibus & scholiis auctæ*, Scaphusii 1658. 8. auctius nonnullis historiis 1675. 8. Amstelodam. 1724. 8. Eximius Liber. Per dissectiones cadaverum ostendit, apoplexiam ab omni causa oriri, quæ sanguinis ad cerebrum iter moratur. Postrema editio adjectas habet observationes de apoplexia ex E. N. C. collectas, & BERNARDI HUETE curationem maniæ. EJUSDEM L. *de cicuta aquatica*, Basil. 1679. 4. 1716. 4. Leid. 1733. 8. Nobilissimum opus multo plura continet, quam quæ titulus promittit. Non moror Archæi theoriam, quæ magno viro placuit. Sed venenorum historiam, quæ alicujus usus esset, primus dedit, observatis in vivis animalibus symptomatibus, quæ hoc vel illud venenum propinatum secuta essent, tum mutationibus, quæ in cadaveribus apparuissent. Multa etiam alia recte observata miscet, de convulsionum causis, sanguine in morbis acutis non semper coacto, &c. EJUSDEM *observationes medico-practicæ de affectibus capitis internis & externis*, Scaphusiæ 1727. 4. & Tiguri 1745. 4. a nepotibus BERNHARDINO WEPFERO & GEORGIO MICHAELE WEPFERO editæ. Hoc eximio opere, cujus similia in schedis posthumis magni viri plura exstant, historiæ longæ & accuratæ morborum capitis 222. continentur, quas cum maximo fructu legi. Ubique curatio adjecta est.

HENRICI COELLEN *disq. jatrosophica de morbo sacro . . vulgata medicorum de eodem dogmate refellens, veram ejus essentiam, sedem, locum affectum, ex novis principiis pathologicis in scenam introducens*, Giess. 1658. 4. RIV.

JOH. SCULTETI *trichiasis admiranda, seu morbus pilaris mirabilis*, Noriberg. 1658. 12. & germ. 1663. 12. minime inelegans libellus, quo historia plicæ in abdominis adipe repletæ, & multa similia exempla collecta continentur.

J. CHR. FROMMAN *de consensu partium corporis humani*, Coburg. 1658. 4. *

CASP. HORN. JOH. ROETENBECK GREG. HORST und JOH. WYER *vom scharbok*, Nuremb. 1659. 12.

PHILIP. GRULING *sonderbarer tractat von der pest*, 1659. 4. EJ. *von kinder krankheiten*, Northausen 1660. 4. EJ. *Tr. de calculo & suppressione urinæ multis exemplis & obss. & notis illustratus*, Northus. 1662. 4. RIV. Lips. 1668. 4. EJ. *curationum dogmatico-hermeticarum Centuriæ VII.* Northus. 1662. sq. 4. EJ. *von weiber krankheiten*, Francof. 1680. 4. EJ. *von den weiber, kinder, und pest krankheiten* Lips. 1690. 4.

FRANCISCI GLISSON *de rachitide seu morbo puerili, qui vulgo Rickets vocatur Tr.* Londini 1659. 12. 1660. 12. & alias, & Hagæ 1682. 12. Observationes in cadaveribus defunctorum factas habet, notas adjuvantibus GEORGIO BATE & AHASVERO REGEMORTERO. Deinde causam morbi novam profert a flacciditate toni partium, maxime vero systematis nervosi. Symptomata, pectoris figuram mutatam, incurvationem spinæ & alia mechanice explicat. Egregius Liber, ut solent hujus viri esse. In L. *de hepate & de ventriculo & intestinis* passim observationes ex dissectis corporibus admistæ sunt.

CONRADI VICTORIS SCHNEIDERI magnum opus *de catarrhis*, Wittebergæ prodire cœpit an. 1660. 4. *Sextus* vero & ultimus Liber prodiit an. 1664. Alibi in Anatomicis laudavi scriptorem, qui catarrhorum falsam theoriam primus expugnavit. Cæterum in hoc opere omnium fere scriptorum, Italorum maxime, theorias & curationes exscripsit, summo cum labore, qui nobis, cum ii scriptores nunc obsoleti sint, parum utilis videtur. Catarrhis autem magnam partem morborum conjunxit, tum serosas congestiones pene omnes, tum arthritidem, podagram, morbum ischiadicum. EJUS L. *de morbis capitis seu cephalicis illis soporosis ut vocant*, Witteb. 1669. 4. EJ. L. *de nova gravissimorum trium morborum curatione*, Francofurti 1672. 4. nempe apoplexia, paralysi, lipopsychia. Non legi, neque librum *de spasmorum natura & subjecto*, Witteberg. 1678. 4. Dissertatio *de spasmo cordis* inprimis NICOLAO CHESNEAU opposita est. EJUSD. *de peripneumonia*,

monia, ubi statuitur veram sedem peripneumoniæ esse utrumque, pleuritidis vero alterutrum latus pulmonum, Witteb. 1662. 4. d. Ej. disp. *de inflammatione diaphragmatis seu paraphrenitide*, Witteb. 1665. 4.

J. ANTONII van der LINDEN *centum positiones de lue venerea*, Franekeræ 1630. 4. Disputatio inauguralis. *De hemicrania menstrua*, Leid. 1660. 4. Ej. *Meletemata medicinæ Hippocraticæ*, cujus erat quam peritissimus, Leid. 1660. 4. continent etiam pathologiam. EJUSDEM *selecta medica*, Leid. 1656. 4. sunt 16. dissertationes, quarum pleræque morbos & casus, ut vocarit, aliquos Hippocraticos continent.

SIMONIS PAULI παρέκβασις *de causa febrium malignarum, morbillorum, variolarum, luis venereæ, & similium morborum macularium*, Francof. 1660. 4. Argentor. 1678. 4. Scopus est demonstrare malignitatem a putredine & natura putrida differre, & ad sales atque sulfura valde exaltata pertinere. Miscet varia bonus senex de venenis bufonis, cicutæ. Accesserunt consilia ad vulnera ventricnli, intestinorum, scorbutum, &c. Ej. *relatio de periculosissimo & difficillimo anatomico & chirurgico casu*, Francof. 1660. 8. Ej. *bedenken über ein anatomirtes reitpferd*, Hafn. 1672. 4. Equi Regii morbo exstincti anatome.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium seu observationum, curationum & consiliorum medicinalium satura*, Lugdun. Batav. 1660. 12. RIV.

F. L. GUSTONIS *Tr. de peste*, Görliz 1660. 12.

N. CULPEPER *de lue Venerea & Podagra*, Londin. 1660. 8.

JOHANNIS WEYNELL *lues venerea wherein the nature, subject, causes, signs, and cure are handled*, &c. Londin. 1660. 12. AST.

NATHANAELIS HIGHMOR *Exercitationes duæ, prior de passione hysterica, altera de affectione hypochondriaca*, Oxon. 1660. 12. Amst. 1660. 12. & *de hysterica & hypochondriaca passione responsio epistolaris ad* D. WILLISIUM, Lond 1670. 4. Morbum sanguini & pulmoni tribuit.

ANTONII MENIOT *febrium malignarum historia & curatio*: accesserunt *diss. pathologicæ de rheumatismo, bombis aurium*, &c. Paris. 1660. & 1662. 4. Magis in verborum cincinnis, quam in ipso medendi opere versatum fuisse auctor est JOH. ASTRUC.

ANTONII EVERHARDI Middelburgensis *antiqui morbi recrudescentis per suctricem inducti cum Gallico vel Indico collatio, atque utriusque origo, indoles & curatio*, Medioburg. 1661. 12. Luis venereæ per suctricem propagatæ historia, & ex occasione totius mali descriptio.

RAMSEY *treatise of poysons*, Lond. 1661. 8. OSB. EJ. *elminthologia or consideration of several species of worms*, Londin. 1668. 8.

JOH. CONRAD. BROTBECK *catalepsis* a Gal. L. I. *Prorrhet. sect.* II. *Comm.* 56. *descripta*, Tubing. 1660. 4. EJUS *Comm. medicus in duas Galeni historias de febri hectica complicata*, ibid. 1661. 4.

TOB. HEINSII *cons. antidysentericum seu, beschreibung der epidemischen rohten Ruhr*, Zittav. 1661. 12.

In V. FORT. PLEMPII *ophthalmographia*, quam in Physiologicis laudavimus, habentur etiam morbi oculorum. Fundamenta Medica jam recensuimus. EJUS L. *de capillorum & unguium affectibus*, Lovan. 1662. 4. *

THOMÆ WILLIS *de febribus seu de motu* (particularum) *in sanguine animalium*, Londin. 1662. 12. Bilem Galenicam refutat, sedem febris in sanguine ponit, & a fermentatione turbata derivat. EJUSDEM *pathologiæ cerebri & nervosi generis specimen, in quo agitur de morbis convulsivis & de scorbuto*, Oxon. 1667. 12. Londin. 1678. 12. (ed. IV.) Theoriam non moramur spirituum se explodentium & in varias acrimonias degenerantium, multum autem observationum & cadaverum etiam sectiones habet. EJUSDEM *de affectibus hystericis & hypochondriacis* (accessit de mot. muscul. sanguinis accensione) Londin. 1671. 12. 1676. 4. Controversiam cum NATHANAELE HIGHMORO habet, qui *de hysterica & hypochondriaca passione* scripserat. Sed in theoreticis uterque versatur. EJUSD. *Pharmaceutice rationalis*, Oxon. 1679, &c. 8. continet plerosque morbos thoracis & abdominis cum observationibus propriis. In L. *de anima brutorum* & *de nervis* passim etiam observationes morbosas easque non raro magni momenti tradit. EJ. L. *de peste* non vidi insertum editionibus collectorum operum.

Contra L. *de febribus* scripsit EDMUNDUS de MEARA *Examen diatribæ* T. WILLISII *de febribus. Accesserunt historiæ medicæ aliquot annorum*, Londin. 1665. 8. Febres a bile esse more antiquorum tuetur, WILLISIO, ut verus Hibernus, gladium imprecatur. A febribus intermittentibus remanentes obstructiones viscerum dudum observavit. Observationes fere factæ sunt ad defendendam sententiam. Pro WILLISIO pugnam suscepit RICHARDUS LOWER & *vindicationem diatribes* THOMÆ WILLIS *de febribus continuis* MEARÆ opposuit Londini 1665. 8. Amstelod.

ſtelod. 1666. 12. excuſam, quo libello multa bona experimenta diſperſa continentur, theoria quatuor humorum & putredinis refutatur, &c.

ROBERTI SIBBALD *de variis tabis ſpeciebus* diſſ. inauguralis, præſide SYLVIO, Leid. 1661. 4. *

BALDASSARIS TIMÆI a GULDENKLEE *caſus medicinales praxi 36. annorum obſervati*, Lipſ. 1662. 4. 1667. 4. verſatur inprimis in curationibus. Opera recuſa ſunt 1715. 4. *Collectanea de diuturna graviditate* ex ALBOSIO PROVANCHER & aliis juncta edita ſunt, Amſtelod. 1662. 12.

RICHARDI BUNWORTH *a new diſcovery of the french diſeaſe, running of reins*, &c. Lond. 1662. 8. HARL.

ALBERTI OTTONIS FABRI *Paradoxon de morbo Gallico* Lib. II. *anglice redditi*, Londin. 1662. 12. ASTR.

BENEDICTI SYLVATICI *conſiliorum & reſponſionum Centuriæ IV.* Genev. 1662. fol. huc ob morborum hiſtorias pertinet.

J. DAN. MAJOR *hiſtoria anatomica calculi inſolentioris figuræ in renibus* SPERLINGII, Lipſ. 1662. 4.

J. JAC. WITTIG *Thematica ſeu hiſtoriarum ægrotorum exoticorum Claſſ.* I. Erfurt. 1662. 4. RIV.

VALENTINI MOLLENBROECK *de varis ſeu arthritide vaga ſcorbutica*, Lipſ. 1663. 8. 1672. 8. 1746. 8. In formulis inprimis collectis verſatur.

BAYFIELD *de morborum capitis eſſentiis & prognoſticis*, *Anglice*, Lond. 1663. 8. *

LAURENTII GISELER *obſervationes medicæ de peſte Brunſvicenſi*, Brunsvic. 1663. 4. PL.

JOH. HEYNENG *drey underſchiedliche tractätlein, deren* 1. *von aſtraliſchen, das* 2. *von Tartariſchen Krankheiten handelt*, &c. Francofurt 1663. 8. Paracelſinum opuſculum.

REGNER de GRAAF in diſſ. *de pancreate* theoriam febrium intermittentium a ſucci pancreatici efferveſcentia præternaturali propoſuit, SYLVII opinionem ſecutus, & ultra fere præceptoris adfirmationes progreſſus.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum continens methodum morborum cum clariſſ. virorum conſultationibus, epiſtolis, reſponſionibus, obſervationibus, hiſtoriis*, Francof. 1663. 4. *.

CASP. CALDERÆ de HEREDIA *Tribunal Apollini ſacrum* L. XIII. agit *de cordis palpitatione, pulmonis & pectoris tuberculo, peſte hiſpalenſi*, Antwerp. 1663. fol.

J. HENR. DAVIZER *de febre caſtrenſi maligna*, Leid. 1663. 4. diſp.

J. AND. GRABÆ *Erinnerung wegen des Fleckfiebers und hauptkrankheit*, Erfurt. 1663. 8. febris petechialis & Hungaricæ hiſtoria. EJ. *erinnerung wegen der böſen ſeuche der peſt und der rothen ruhr*, Erfurt. 1666. 4.

TROPHIMI SERRIER *Pyretologia ſeu de febribus*, Lugdun. 1663. 8. EJ. *obſſ. medicæ præſidiis Galenicis & chymicis ornatæ*, Lugdun. 1673. 12. *

J. CHR. JEHRING *Exercit. de genuina calculorum in Corpore humano generatione & ſignis*, Jen. 1663. 4. RIV.

FRANCISCI PLEMPII V. F. fil. *Loimographia*, Amſtelodam 1664. 4.

J. COSTERI *theoria & praxis præcipuorum corporis humani affectuum*, Francofurt. 1664. 4.

P. de MARCHETTIS in *obſervationibus medico-chirurgicis*, Patav. 1664. 8. parteque *tertia hiſtorias* ſpinæ ventoſæ habet.

ROD. LOENII *explicatio Fernelii Pathologiæ* L. IV. *de febribus, cum prognoſi & curatione*, Antwerp. 1664. 8 *

FRIDERICI MONAVII *cryſtallina ſeu luis venereæ novæ inventæ ſpecies*, Brunswic. 1665. 8. Male pro nova habuit.

HIERONYMI BARBATI *de arthritide* L II. Venet. 1665. 4. UFF.

Golgotha or a looking glaſſ for London ſhewing the cauſes, nature and efficacy of the preſent plague, Lond. 1665. 4. HARL.

PETR. MICH. ab HEREDIA *operum medicorum Tomi V. Tertius* agit *de morbis acutis totius corporis humani, de natura delirii & ejus cauſis*, Lugdun. 1665. fol.

SEPTIMI ANDREÆ FABRICII *diſp. de catulis hydrophoborum*, Patav. 1665. 4. EJ. *de termino vitæ humanæ*, Rom. 1666. 4.

W. KEMP *brief treatiſe of the nature, cauſe, ſigns and cure of the peſtilence*, Lond. 1665. HARL.

ISBRANDI van DIEMERBROECK L. IV. *de peſte* primum prodierunt Arenaci 1664. 4. Amſtelod. 1665. 4. ſæpe recuſi, & Genevæ 1721. 4. & in operibus omnibus Ultrajecti 1685. fol. Peſti ipſe interfuit, calido vero regimine unice uſus eſt, efferveſcentias inter cauſas admiſit, morborum tamen hiſtorias dedit. EJUSDEM exſtat L. *de variolis & morbillis*, practicus potius & in

cu-

curando occupatus; tum denique, quæ hujus inprimis loci ſunt, *obſervationes & curationes medicæ* 100. & diſpp. *de morbis trium ventrium*, quorum prima editio prodiit Traject. 1669. 12.

In *Philoſophicis Tranſactionibus* innumera huc pertinent, nos paucas obſervationes ex ordine numerorum excerpemus.

N. 3. Mors a vaporibus ſubterraneis.
N. 26. Calculi numeroſi in veſica.
N. 32. & 37. Morbus oculi equini.
N. 36. De morbis navigantium.
N. 40. Globulus plumbeus in urina.
N. 52. 53. Tumor mammarum monſtroſus.
N. 83. Calculus ſub lingua. THOMAS CORNELIUS contra vim fictitiam tarantulæ.
N. 84. Calculi equini.
N. 96. Ex ſtudiis morbus choleræ adfinis.
N. 99. Calculi numeroſi in veſica.
N. 109. Sanguinis ex variis corporis partibus ſudor.
N. 140. H. SAMSON hydrops ovarii.
N. 144. E. TYSON de veneno viperarum.
N. 147. Hiſtoria hydrophobiæ.
N. 157. & 182. F. SLARE calculi analyſis. Polypus cordis maximus.
N. 167. TURBERVILLE obſervationes practicæ variæ.
N. 169. Hydrophobia.
N. 170. Calculi per anum egeſti.
N. 172. COLE falſa graviditas.
N. 173. Obſervationes in cadavere apoplectico.
N. 174. Hiſtoria morbi convulſivi.
N. 176. Cornua per omnem cutem puellæ erumpentia.
N. 181. SIGISM. KOENIG de morbo feminæ cui calculi per anum decedebant.
N. 185. Glandula pinealis petrefacta.
N. 187. 191. Ad hydrophobiam.
N. 188. Cyſtides in fellis veſicula.
N. 193. E. TYSON lumbricus hydropicus.
N. 194. Lien morboſus NEH. GREW.
N. 207. Hydrophobia.
N. 209 Calculi fellei. Epidemica tuſſis.
N. 211. Icterus.
N. 12. Homo, qui omnia venena, inprimis bufonis deſpiceret.
N. 213. KING de vermibus linguæ.
N. 215. Dyſuria ſanata acidis. Univerſalis anchyloſis CONNORI.
N. 222 COWPER de rene morboſo ampliſſimo. Catellus per anum redditus.
N. 223. PRESTON ægri hydropici ſectio.
N. 224. Hydropici pectoris ſectio anatomica.
N. 226. Sectio corporis M MALPIGHII.
N. 228. Calculus in cerebro.
N. 229. Fetus ex ulcere umbilici.
N. 230. Excreſcentiæ in manibus pedibuſque.
N. 235. Mors ex terrore in cane. Polypus pulmonis.
N. 239. TYSON. Ventriculi perforati tria exempla poſt ulcera.
N. 242. Pueri hydrophobi ſanati. Calculi per anum egeſti.
N. 243. Fetus per ulcus ſuper os pubis eductus.
N. 246. Incommoda a deglutitis nummis.
N. 247. Calculus ſub lingua.
N. 249. Calculus in ventriculo & in veſicula fellis.
N. 252. Hydrops ovarii.
N. 253. Mors a deglutitis calculis.
N. 256. PH. LOYD de partium ſeptentrionalium morbis & remediis. Hydrocephalus.

N. 263. Polypus pulmonis rejectus.
N. 264. Bulimus.
N. 265. GREENHILL casus medico-chirurgicus peculiaris.
N. 266. Calculus capillatus. Silex intra calculum. Polypus in corde.
N. 268. Vesica triplex BUSSIERE.
N. 270. COWPERI polypus pulmonalis. FREIND morbus spasmodicus in quinque puellis cum ululatu, &c.
N. 272. MUSGRAVE hæmorrhagia peculiaris.
N. 273. Hydatides ex urina.
N. 275. Colica rara. HOLT intestina in thoracem translata. Cancer funestus peculiaris ingenii.
N. 277. De canibus rabidis.
N. 280. Epilepsia peculiaris.
N. 281. Observationes in cadaveribus morbosis. Mala varia a prunorum officulis deglutitis.
N. 283. BONOMO obss. de vermibus in scabie corporis humani.
N. 285. Ulcera pulmonis. A variolis ulcera pulmonis.
N. 290. Calenturæ historia.
N. 291. Pila per anum reddita & 304.
N. 295. Hydatides per alvum. Vermes in capite ovillo.
N. 297. Cornua ex digito nata.
N. 299. COWPER de valvularum cordis & arteriarum ossificationibus.
N. 300. GREENHILL scirrhus in pectore lethalis.
N. 302. Mira alvi constipatio.
N. 304. Somnus diuturnus.
N. 305. MESAPORITI observatio sanguinis menstrui erumpentis ex omni fere corporis superficie. Ossea substantia in tumore colli reperta. Ductus choledochus obstructus a calculo bilario.
N. 308. Tumor colli hydatidibus plenus.
N. 309. Pili in utero & ovario. Ulcus sinuosum brachii & 312.
N. 313. Apoplexia ab obstructione in ventriculis cerebri. Gangræna spontanea.
N. 323. Pili per urinam redditi & eorum observatio a LEUWENHOECKIO facta. Solida corpora per urinam egesta. Fetus extra uterum. Hydrophobitus. Fetus in utero canino mortuus.
N. 325. Calculi per alvum egesti. Ulcera renum.
N. 333. Hydrops cum maxima fellis vesicula YONGE.
N. 335. Observationes CL. COURTEN in canibus cum venenis variis institutæ peregregiæ. Corporis ægri dissectio.
N. 337. Variolæ a matre gravida in fetum translatæ. Fames sex diebus in viro tolerata. Scirrhus cysticus. De peste Hafniensi & Gedanensi.
N. 345. Ventriculus cordis sinister amplissimus.
N. 348. Graviditas diuturna.
N. 349. A deglutitis silicibus incommoda.
N. 351. S. ANDRE' de colica & volvulo a convulsione musculorum abdominis.
N. 353. Ex dissecto corpore pueri observationes BROOK TAYLOR.
N. 357. W. BECKET de luis venereæ antiquitatibus. Contendit præcedere inventionem Americæ. Pergit n. 365. 366.
N. 358. BATES morbus epidemicus in genere bubulo. TIMONIUS de peste Constantinopolitana.
N. 366. RUTTI de spina bifida.
N. 369. NAISH ossificatio arteriæ cruralis.
N. 370. Scapula per gangrænam destructa. Hydatides ex abdomine.
N. 371. BENEVOLI obss. de cataracta.
N. 378. Fetus ventralis HOUSTOUN.
N. 379. HUXHAM fabrica præternaturalis partium muliebrium.
N. 380. Calculi ex ano egesti.
N. 381. Hydrops ovarii. RANBY sectio oculi in quo cataracta.
N. 382. Omentum ingens.
N. 384. VATER visus partialis & obss. cataractæ.
N. 390. HUXHAM descriptio variolarum anomalarum.
N. 391. Insecta per urinam reddita.
N. 394. Historia hominis a fulmine enecti.

N. 395. Ossea massa præter naturam in thorace reperta.
N. 398. Calculus ex equo. Polypus asperæ arteriæ.
N. 399. Incisiones cerebri in epilepticis. De veneno serpentis *rattle snacke.*
N. 400. Ventriculus perforatus.
N. 405. Tumores abdominis rari.
N. 416. Fetus per anum exclusus.
N. 417. A. VATER plica polonica maxima.
N. 419. De variolarum epidemia. Polypus pulmonalis.
N. 420. Abscessus hepatis.
N. 421. De morbo colico singulari: de suppressione urinæ: de constrictione ventriculi.
N. 423. BELCHER hydrops ovarii.
N. 424. MACHIN pueri cute squamosa historia.
N. 437. Catalepsis.
N. 440. HODY substantia ossea in utero. VATER affectus cutanei singularis historia.
N. 442. A mercurio crudo discerptum intestinum, quod scirrhosum fuerat, & innatum habebat pruni ossiculum.
N. 445. 448. De morsu canis rabidi.
N. 445. WOLF. a lapsu ruptum intestinum.
N. 446. Colon ruptum a tumore parenchymatoso pelvis, qui rectum intestinum compresserat.
N. 449. Paralysis palpebrarum vespertino tempore rediens & duceia sanata. AMYAND de obstructione vesiculæ felleæ.
N. 451. J. HUXHAM de aëre, aquis & locis & morbis epidemicis PLIMUTHI. Hic libellus addito Ex. de morbo colico Datumoniensi prodiit Lond. 1739. 8.
N. 460. EJ. casus venereus miserrimus. Partus ventralis. Crustæ pilosæ & pili per urinam redditi. Cystides aquosæ in peritonæo. Hydatides per vaginam egestæ.
N. 464. Cancri interni historia. Epidemicæ mortes a polypis HUXHAM.
N. 465. SCHLICHTING de cancro. BASTER de hydrocephalo.
N. 466. SHORT casus hydropis.
N. 469. De morbo venereo antiquo Edimburgensi.
N. 470. BEVAN ossa mollia. Sanatus qui urinam cruentam in variolis reddiderat.
N. 471. AYLETT spina bifida.
N. 472. Morbus P. BOLOGNINI. HALLERI pili & steatomata in ovario.
N. 474. HALLER scirrhus cerebelli. Morbi oculi sanatio. Ureter clausus.
N. 475. Fetus per anum exclusus. Hydatis magna hepatis. MYDDLETON conceptus extra uterum.
N. 476. Bulimus. Volvulus.
N. 477. & 478. Morbus bubulus, nempe inflammationes ventriculi & pulmonis MORTIMER.
N. 480. AMYAND de spina ventosa.
N. 481. Scirrhus uteri & cordis polypus. Calculus equinus enormis cum analysi.
N. 483. HALLER historia aortæ officis squamis consperſæ.
N. 485. Fetus retentus, & per ulcus umbilici redditus.

In *Journal des Savans*, maxime vetustioribus annis, passim observationes aliquæ raræ ex morbis recensæ sunt, ut Tarantulæ historia 1678. n. 34. LAUWERIÆ calculos per intestina reddentis historia. 1682. n. 10. Vermes in corde 1679 n. 21. Trichiasis rara 1684. Morbi epidemici ex vermibus historia 1722. Lettre de M. VIDAL sur une maladie particuliere (calculi nempe vesiculæ felleæ) 1723.

MARCELLI MALPIGHII diss. *de viscerum structura & de polypo cordis*, Bonon. 1666. 4. Eo inclinat, ut acido sanguinem cogenti tribuat polypos. EJUS Consilia in practicis dicentur.

THOMÆ SYDENHAM *methodus curandi febres propriis observationibus superstructa*, Londin. 1666. 4. EJUDEM *observationes circa morborum acutorum historiam & curationem*, Londin. 1677. 8. Post veteres fere primus medicos a vanis theoriis & ab inutilibus vocum explicationibus ad rem ipsam & ad patientem morborum observationem reduxit, & in febribus inprimis curandis ita de suis civibus meritus est, ut *febrium debellatoris* nomen a consentientibus civibus ipsi impositum sit. Nescio an non ipsi debeamus observationem vis, quam constitutiones epidemicæ in ipsos morbos exerunt, ut non omni tempore penitus sui similes sint, neque, etsi uno nomine constanter veniant, eandem curationem patiantur, unde fiat, ut in constitutione nova patienter ingenium morbi explorare oporteat, prius quam potentior medicina adhibeatur. Descripsit

ſit autem in poſteriori opuſculo epidemias varias & regna febrium, peſtis, variolarum, dyſenteriæ, comatis, tuſſis, pleuritidis, peripneumoniæ, uno verbo conſtitutiones ab anno 1661. ad 1675. *Epiſtola reſponſoria prima* continuat conſtitutionum hiſtoriam ab 1675. ad 1680. qua febres fere intermittentes ſolæ graſſatæ ſunt. In *Epiſtola reſponſoria* II. *de morb. epidemic. & lue venera* luis venereæ hiſtoriam & curationem tradit. Prodiit utraque Londini 1680. 8. In *Diſſertatione epiſtolari* de variolis confluentibus & morbo hyſterico atque hypochondriaco obſervationes profert, Londini 1682. 8. Tract. *de podagra & hydrope* ſecutus eſt Lond. 1683. 8. Priorem ipſe paſſus, amaris ſanat. *Schedula monitoria de novæ febris ingreſſu*, Londini 1686. 8. Febrem peripneumoniæ adfinem deſcribit, multa contra falſam illam malignitatis ideam monet. *De febre putrida in variolis confluentibus: de mictu cruento in calculo: de affectione hyſterica* opuſcula, Londini 1682. 8. Curationum merita alibi laudabimus. Juncta opera ſæpe prodierunt Londini 1685. 8. quæ prima editio eſt. 1705. 8. 1734. 8. Amſtelodami, Lipſiæ 1695. 8. Genevæ 1736. 4. (cui editioni numeroſiſſima inprimis epidemiæ adjectæ ſunt ex aliis variisque ſcriptoribus.) Leidæ 1726. 8. & alibi.

THOMAS BARTHOLINUS praxin ipſam parum videtur ſecutus eſſe, hiſtorias tamen variorum morborum non inutiles dedit in ſuis *hiſtoriis anatomicis*: in *ciſta medica*: in *Actis Hafnienſibus*, & alibi. EJUS *de morbis biblicis miſcellanea medica prodierunt* Francofurt. 1672. 8. Opiniones proponit & optionem relinquit lectori. EJUS *de anatome practica ex cadaveribus morboſis adornanda* conſilium, Hafn. 1674. 4. Refert ſe eodem, quo BONNETUS, conſilio uſum collectos labores per incendium amiſiſſe, & fontes hujus ſtudii aperit, propria experientia minus dives. In *medicina Danorum domeſtica* etiam de morbis endemiis agit. EJUSD. *paralytici commentario illuſtrati*, Pariſ. 1649. 8. HARL. In SEVERINI pædanchonen commentarios edidit, quibus bonum ſenem defendit, recuſos cum REN. MORÆI ep. *de laryngotome*, Pariſ. 1646. 8. PL.

Cum LYSERI *cultro anatomico*, Hafniæ 1665. 8. edito LYSERI, HENRICI a MOINICHEN, BOGDANI utiles obſervationes chirurgico-medicæ, deteriores & nimis credulæ SEIDELII prodierunt. MOINICHENII obſſ. ſeorſim cum JOS. LANZONI adnotationibus prodierunt Dreſdæ 1691. 12.

FRANC. PIENS *Tr. de febribus in genere & ſpecie ex veterum & recentiorum ſcriptis perpenſis*, Amſtelod. 1665. 8. Neomag. 1669. 8. Genev. 1689. 4. *

GIDEON HARVEY *litle Venus unmaskd*, Londin. 1666. 8. ſæpe cum variis titulis recuſum opuſculum anno 1670. 1673. 1685. AST. EJ. *new diſcourſe of ſmallpox and malignant feavers with various methodes of curing them*, ibid. 1685. 8. HARL. EJ. *morbus anglicus or the anatomy of conſumtion containing the nature, cauſes, ſigns, ſubjects, progreſſ, prognoſtiks, preſervation and methods of curing conſumtions, ſoughs and ſpitting of blood*, Lond. 1673. & 1674. 8. PL. & HARL. EJ. *diſeaſe of London, or a new diſcovery of the ſuervey*, Lond. 1675. 8. EJ. *caſus medico-chirurgicus*, Lond. 1678. 8. ſcepticus uti notum, qui carperet multa, pauca melius traderet ipſe.

MAUR. HOFMANN *ſciagraphia morborum contagioſorum*, Altdorf. 1666. 4. 1672. 8. 1691. ſunt 40. Diſputationes. EJUSDEM *diſquiſitio corporis humani anatomico-pathologica*, Altdorf. 1713. 8. cum catalogo partium corporis humani conjungitur deſcriptio morborum, qui ſingulis moleſti ſunt.

S. SIBOLDI TIBERII HEMSTERHUYS *hiſtoria & analyſis arthritidis vagæ*, Leuw. 1666. 12.*

JOH. PURGOLD *kurtzer bericht von der rothen Ruhr und deren zufällen*, Mulhauſ. 1666. 4. RIV. de dyſenteria.

J. SOPHRONII KOZAK *Tr. de hæmorrhagia*, Ulm. 1666. 8. *

J. ADAM ZAPF *von der natur, præſervation und cur der izt umgehenden rohten Ruhr*, Weimar. 1666. 4. * de dyſenteria.

GEORG. LEISSNER *informatorium was die urſachen itziger graſſierenden ruhren ſeynd*, &c. Plauen 1666. 4. *

FRANCISCUS DE LE BOE SYLVIUS, Leidenſis Profeſſor, minime vilis homo fuit, uti nunc, deſtructa EJUS theoria, vulgo creditur. Chemiam cum anatome ad declarandam pathologiam & ætiologiam adhibuit, in diſſecandis morboſis cadaveribus diligens, in praxi felix, in docendo tantus, ut fere univerſam Europam in ſuam ſectam pellexerit. Doleo certe non modice, quando tantum virum video, abreptum Carteſiano illo ardore explicandi omnia, quæ nondum explicari poſſunt, acidum illud hoſtile HELMONTII in febrium cauſis ita admiſcuiſſe, ut ſolis alcalinis, oleo nempe, eos ignes coactus ſit exſtinguere. Ita in intermittentibus febribus ſucci pancreatici aberrantem aciditatem, in aliis morbis alias non firmas cauſas in praxin tranſtulit, noxius equidem

dem in eo Auctor, ut tamen cauto lectori multas utiles observationes exhibeat. Ad pathologiam pertinet inprimis *praxeos medicæ idea nova* Libris III. conprehensa cum *appendice.* Omnes ibi morbos ex sua theoria explicat, curationem ex hypothesi adsignat. L. I. prodiit Leidæ 1667. 12. Huc etiam pertinet *historia de febre epidemica Lugduni Batavorum* an. 1667. *plures adfligente : & de affectu epidemico ab Augusto mense* 1669. *ad Januarii* 1670. *finem in Leidensis urbis incolas sæviente*, Leid. 1670. & 1679. 12. & *Oratio de ejusdem febris causis naturalibus* habita an. 1670. Porro *Casus medicinales* seu curationes ægrotorum posthumas edidit JOACHIMUS MERIAN. Juncta opera prodierunt Ultrajecti 1695. 4. Venetiis 1736. fol.

PAULI BARBETTE Tr. *de peste*, Leid. 1667. 12. cum notis DECKERI. EJUS *anatome practica*, Amstelod. 1659. 8. in qua cum partium corporis humani anatome conjunctos habet morbos. In *praxi* Amstelodami 1665. edita, & a F. DECKERO recusa, observationes anatomico-practicæ interspserguntur. Cæterum SYLVIANUS est, amator sudoriferorum, osorque venæ sectionis.

CAR. LANCEANI PALTRONII HIPPOCRATIS *oracula de febribus ac symptomatibus*, Bonon. 1667. 12. *

J. AMMAN *bericht von der pest*, Schafhausen 1667. 8. *

CHRIST. SCHORER *unterricht von der pest*, Ulm. 1667. 8. *

J. SCHMIDTS *bericht vom hitzigen fieber*, Augspurg. 1667. 12. EJ. *von der pest, frantzosen und scharbock*, ibid. eodem anno & Aug. Vind. 1692. 12. *

ISAACI RAET *pestis adumbrata in* L. V. *aphorism.* Amstelod. 1667. 12. *

Febriologiæ & lectiones Pincianæ ad HIPPOCRATIS *mentem* JOHANNIS LAZARI GUTIEREZ, Lugdun. 1668. fol. LIND.

FRANCISCI CROSS *de febre intermittente*, Oxon. 1668. 12.

GEORGIUS HIERONYMUS WELSCH, vir variarum linguarum peritissimus, multas & suas & aliorum observationes edidit. Ita *sylloge curationum & observationum medicinalium* prodiit, *centurias* VI. *observationum conplectens cum notis & Episagmatum centuria* I. Ulm. 1667. 4. Aug. 1676. 4. Continet MARCELLI CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI, J. UDALRICI RUMLER, HIERONYMI REUSNERI obss. & hujus quidem duas, reliquorum unam centuriam. In MARTII observationibus reperio utiles cadaverum dissectiones, morbosque rariores & epidemicos. In RUMLERIANIS morbi etiam singulares & rari describuntur. GASSERUS fere in remediis unice occupatur, tum REUSNERUS. Centum propriæ WELSCHII obss. ex PRÆVOTIO & SLEGELIO magna ex parte sunt collectæ sed passim suspectæ. EJUSDEM *de Medinensi vena specimen & de vermibus capillaribus infantum*, Aug. Vindel. 1674. 4. cum plurima Arabica eruditione & collectis ad dracones & serpentes omnis generis numerosissimis veterum locis. Commentarius est ad AVICENNÆ caput. Multum non vulgaribus Libris & ipsis codicibus usus est. Omnia medicamenta quæ EBN SINA (sic enim scribit) nominaverat, fuse describit, in experimentis parcior, tum in morbi historia, quum nunquam cominus vidisset. Altera dissertatio deterior. Subjecta est GEORGII CUNELII *de Dracunculis* disputatio defensa Basileæ an. 1589. EJUSD. *Hecatosteæ duæ observationum physico-medicarum*, ibid. 1675. 4. EJUSDEM *curationum exoticarum chiliades* II. *consiliorum centuriæ* IV. *cum adnotationibus*, Ulm. 1676. 4. EJ. *curationum propriarum & consiliorum medicorum Decades* X. Aug. Vind. 1681. 4. a morte auctoris prodierunt. Observationes breves & multum formularum, adnotationes & loci aliorum scriptorum paralleli plurimi. Mirum adeo indulsisse astrologiæ judiciariæ. EJ. L. *de ægagropilis* diss. Aug. Vindelicor. 1660. 4. edita & aucta 1668. 4. utcunque huc etiam referri potest.

THEOPHRASTI VERIDICI SCOTI *plicomastix seu plicæ e numero morborum apospasma*, Gedan. 1668. 4. Pro DAVISSONIO Scoto, nisi ipse est DAVISSONIUS, scripsit & contra PLEMPIUM & THEODORUM SKUMINOVIUM plicam non esse morbum, sed ab immunditie provenire, & impune resecari, plurimumque fabularum in eam historiam misceri.

J. von der MARCK *de febre nuperrime epidemia*, Leid. 1668. 4.

HELM. CONRINGII *de febre maligna vulgo dicta Ungarica*, Helmst. 1668. 4.

BALTHAS. ANDR. FERREOLUS *morbosi ventriculi infelix hactenus tentata cura*, Francofurti 1668. 8. URT. Germanice etiam ibid. eodem anno PL.

SIMON van ASSENDELFT *de febre quadam epidemica*, Leid. 1668. 4. *

HENR. MEIBOMII eruditissimi viri dis. *de febribus intermittentibus epidemicis*, Helmstad. 1668. 4. EJ. *de suppressione urinæ* ibid. 1676. & aliæ eruditæ dissertationes exstant.

CHRISTOPH. ANDREÆ SCHONGAST *enkurek Persar. morsusque tarantulæ*, disp. Lips. 1668. 4.

WOLFG. SENGUERDI *de tarantula*, Tr. Leid. 1668. 12. Ex aliis.

JOB. van MEKERN *Heel- en geneeskonstige aanmerkingen*, Amstelod. 1668. 8. Eædem cum titulo *observationum medico-chirurgicarum* latine editæ sunt Amstelodami 1682. 8. Posthumum librum alibi laudabimus. Aliqua etiam ad medicos morbos pertinent.

THEOPHILI BONETI *Pharos medicorum, id est, cautelæ, animadversiones & observationes practicæ ex operibus* G. BALLONII *erutæ* L. X. Genev. 1668. 12. quod idem opus auctius cum titulo *Labyrinthorum medicorum extricatorum, seu methodi vitandorum errorum qui in praxi occurrunt* recusum est Genevæ 1679. 4. Compendium est operum BALLONII in ordinem methodicum distributorum, & inprimis secundum seriem omnium in corpore humano morborum. Addita ex SEPTALIO varia. EJUSDEM *sepulchretum seu anatomia practica ex cadaveribus morbo denatis proponens historias omnium pene corporis humani affectuum*, Genev. 1679. 2. vol. fol. & auctius 3. vol. fol. Genev. 1700. procurante J. JACOBO MANGET, cujus operis *prodromus* complectens morborum capitis observationes jam an. 1675. 8. Genevæ prodierat. Hoc opere vix aliud utilius est, magisve mereretur suppleri, & ad nostra tempora deduci, ex quo certe major lux ad veras morborum sedes & causas eruendas adfulget, quam ex omnibus aliorum ad ea tempora medicorum theoriis. Titulos morborum sub oculos incurrentium proponit a capite ad calcem, sub eos titulos ex omnibus fere scriptoribus ordinat non naturalem partium corporis fabricam, quæ incisis corporibus reperta fuit, & causam symptomatum præbuit, quæ per vitam ægrum torserant. Multas ipse & accuratas sectiones addidit, neque paucas in sua editione MANGETUS. EJUSDEM *medicina septentrionalis collatitia*, Genev. 1684. 2. vol. fol. est collectio observationum anatomicarum practicarum, omnis generis, ex Actis Hafniensibus, Philosophicis, & Academiæ Naturæ Curiosorum Ephemeridibus.

Mercurius conpitalitius, seu index medico-practicus, Genev. 1682. fol. continet omnium morborum signa & descriptiones. EJ. *polyalthes seu thesaurus medico-practicus*, Genev. 1690. fol. alibi laudabitur.

GUIL. DRAGEI *obss. de febribus intermittentibus*, Londini 1668. 12. LIND.

FRANCISCI REDI L. de viperis alibi citatus huc posset referri, ob experimenta cum veneno capta EJUSDEM *degli animali viventi negli animali viventi*, Firenz 1684. 4. Lumbricorum & vermium intestinalium & alibi in corporibus animalium repertorum historiam habet ex variis animalibus: cum adjecta historia animalculorum scabiei HYACINTHI CESTONI. Aliqua similis argumenti exstant in L. *de insectis*.

RAIMUNDI JOHANNIS FORTIS *consultat. & respons. medicinalium Cent.* IV. Patav. 1669. fol. EJ. *consilia de febribus & morbis mulierum dignoscendis & curandis*, Patav. 1688. 4.

E. MAYNWARINGE treatise *of the scorvy*, Londin 1668. 8. EJUSD. *mysterium luis venereæ*, Hamburg 1675. 12. *seu history and mistery of the venereal lues*, Londini 1673. 8. Parum favens judicium de collectore dedit ASTRUCIUS.

J. FERDINANDI de HERTODT *Tartaro-mastix Moraviæ*, Vienn. 1669. 8. * Exigui momenti Auctor.

WELLE *of the gout or joint evil*, Lond. 1669. 8. *

EBERHARDII GOCKELII *de peste Enchiridion medico-practicum cum antidotis & L. de venenis*, Augusт. Vindel. 1669. 8. LEHM. EJUSDEM *consiliorum & observationum medicinalium Decades* VI. Augsburg. 1683. 8. EJ. *beschreibung des durch silberglätte versüssten sauren weins und der davon entstandenen wein Krankheit*, Ulm. 1697. 8. EJUSDEM *bericht von dem beschreien und verzaubern, auch denen daraus entstandenen Krankheiten*, Francof. Lips. 1699. 8 [de morbis magicis] EJUSD. *Consiliorum & observationum & curationum medicarum novarum Centuriæ duæ cum dimidia*, Ulm. 1700. 4. Omnis generis, practicæ, chirurgicæ, rariorum & monstrorum observationes. Plus formularum quam historiæ aut signorum, & nonnullibi vix fidem adhibens, ut ovi sole signati, faciei humanæ in piso expressæ.

JOHANNIS MAYOW *liber de rachitide*, Oxon. 1669. 8. 1674. 8. Rachitidem ab obstructione medullæ spinalis derivat.

J. A. GRABENI *anleitung von der seuche der Plattern und Masern*, Mulhausen 1669. 8. [de variolis & morbillis.]

H. DORELL *casus de asthmate* disp. Leid. 1669.

JOH. ALBERTI SEBIZ *Exercitationum pathologicarum disputt.* 25. Argent. 1669. ad 1674. 4.

PETR. ANTON. MOLINETTI *diss. anatomicæ & pathologicæ de sensibus & eorum organis*, Patav. 1669. 4. & *diss. anatomico-pathologicæ* ibid. 1675. 4. continent totius corporis humani morbos cum anatome coniunctos, & variorum affectuum historias.

In

In E. N. C. quæ anno 1668. ceperunt prodire, multa egregia, etiam majora opera, practici argumenti continentur. Ita in Dec. I. annis IX. X. morbi convulsivi historia: in Dec. II. annis V. VI. & app. & VII. PAULLINI observationes in ejusdem annis VII. IX. & X. sectiones morbosæ multæ: in Dec. III. anno I. A BAUZMANN morbus hystericus continetur. Ita porro ALEXANDRI CNIPSMACOPPE historia sectionis corporis CAROLI PATINI *Decuriæ* III. anno II. WEPFERI epileptici anatome. Porro Dec. III. annis II. & III. P. Jac. HARTMANNI sectiones morbosæ. Anno III. V. VI. VII. VIII. IX. X. & seqq. epidemiæ Germaniæ. In Centuria III. IV. VII. & VIII. morbi epidemici Hungariæ exstant. Sed infinita sunt & recenseri nequeunt, quæ hic ad morbos rariores & sæpe nimis miraculosos pertinent.

HENR. WOLF *febris malignæ anatomia oder zerlegung des giftigen fleckfiebers*, Halberstad. 1670. 4. *

J. FRID. HELVETII cel. Chemici *Diribitorium medicum de omnium morborum accidentibus, definitionibus, curationibus*, Francof. 1670. 8.

J. BAPT. MAGINI *de podagra brevis disceptatio*, Rom. 1670. 8. *

G. KOVACS TATAI *hercules vere cognitus, seu epilepsiæ vera dignotio & curatio*, Leid. 1670. 12. *

FRANCISCI MORÆI *de febre maligna paroxyzante* L. Francof. 1670. 12.

GUIDONIS FANOIS *de morbo epidemico Leidæ* anno 1669. *grassante*, Leid. 1671. 12.

LEONHARDI BIMII *pestis ad vivum delineata & curata*, Leodii 1671. 8. * LEHM.

CAROLI de la FONT *de veneno* pestilentiali diss. II. Amstelod. 1671. 12. Jen. 1683. 12. Pestem non ex siderum influxu, sed ex terræ exhalationibus, & inprimis arsenicalibus oriri, neque per aërem propagari, sed unice contagio inficere, neque sanguinem cogere, sed erodendo operari, domari acidis docet. Non quidem ipse pestem vidit, satis tamen bene theoria cohæret. EJ. *Tr. de hydrope tympanite*, Genev. 1697. WILLISIUM, qui ad spasmos retulerat, refutat, refert autem ad flatus in pituita contentos.

JOH. DRAWIZ *bericht und unterricht vom schmerzmachenden scharbock*, Lips. 1671. 8. Ed. III. Celebrium medicamentorum auctor. Primam editionem ignoro.

FRANC. OSWALDI GREMBS *Arbor integra & ruinosa hominis*, Francof. 1671. 4. Morborum etiam historiam continet.

STUBBI *Bacons relation of the sweating sicknass examined*, Lond. 1671. 4. *

VALER. LOEBER *anchora sanitatis, cui annexa mantissa de venenis eorumque antidotis*, Hamburg. 1671. 8. *.

CASPARIS BRAVI de SOBREMONTE RAMIREZ *consultationes medicæ*, Colon. 1671. 4. 1674. 4. Habet varias historias sectionum cadaverum morbosorum, & morborum.

CAROLI CLARAMONTII *de aëre, aquis & locis Angliæ, deque morbis vernaculis & obss. medicæ Combrobritannicæ*, Lond 1672. 12. *

FRIDERICI LOSS Germani, sed qui in Anglia vixit, *observationum medicinalium* L. IV. Londini 1672. 8. & *consiliorum seu de morborum curationibus L. posthumus*, ibid. 1684. 8. Lips. 1685. 8. Act. Erud.

NATHANAELIS HODGES *λοιμολογία seu pestis nuperæ apud populum Londinensem grassantis narratio historica*, Londin. 1672. 8. & Anglice cum notis & JOHANNIS QUINCY *tentamine de causis pestis*, Lond. 1715. 8. & 1720. 8. Pestem eam vidit cominus, unus cum socio medicus pestilentiarius, quæ anno 1665. Londinum depopulata est, & a qua aufugit SYDENHAMIUS. Ab aëre causam deducit, morbi symptomata, & progressum & grassationem solide proponit, in curatione addictior sudorifero & calido regimini; occlusionem ædium damnat, ignes per urbem structos nocuisse monet, pestis cum lue venerea adfinitatem aliquam suspicatus est. In editione sua D. QUINCY addidit *an essay on the causes of pestilential diseases and how they turne contagious*.

VINCENTIUS KETELAER *de aphthis nostratibus seu Belgarum sprouw*, Leid. 1672. 12. & cum HARRISII L. *de morbis acutis infantum*.

NICOLAI CHESNEAU *obss. medicarum* L. V. Paris. 1672. 8. Leid. 1719. 4. 1742. 4. Morbi ex ordine describuntur, & comparantur cum veterum descriptionibus. Subjicitur series observationum propriarum Auctoris. Contra eum, uti dixi, scripsit SCHNEIDERUS disp. *de spasmo cordis*.

ROBERT TALBOT *Pyretologia or a rational account of the cause and cure of agues, with their signs*, London 1672. 8. Plurimum huic viro debemus, qui cortice peruviano fere primus efficaciter uti Gallos docuit, unde ad reliquam Europam ea methodus progressa est.

GUERN. ROLFINK inter numerosissimas disputationes habet *de dysenteria maligna urbem Vinariensem depopulante*, Jen. 1672 4 EJ. *methodus cognoscendi & curandi particulares corporis affectus secundum ordinem* RHAZIS Ed. II. Jen. 1675. 4. Morborum omnium historia.

Ad hæc tempora, ob Auctoris mortem refero JOACHIMI JUNGII *historiam vermium* c. M. S. *schedis Auctoris a* J. VAGETIO *aliisque emtam*, Hamburgi 1691. 4.

NICOL de BLEGNY *art de guerir les maladies vénériennes*, Parif. 1673. 12. 3. vol. & Anglice, Londini 1676. 8. vertente HARRISIO. Et ipse conpilator, qui luem veneream absque infectione credit oriri.

J JAC. DOEBEL HIPPOCRATIS & HELMONTII *super catarrhorum generatione conciliatio occasione catarrhi ferini a strenuo milite propulsi*, Rostoch. 1673. 4. RIV.

JEREMIÆ LOSS utilis *disp. de languore lymphatico*, Witteberg. 1673. 4. EJ. *pestis sub eo schemate quo nunc incedit*, Witteberg. 1682. 4.

FRANC. IGNATII THIERMAIRII *consultat. & scholiorum medicorum* L. II. Monach. 1673. fol. Collectio & propriorum consiliorum, & aliorum in Bavaria datorum, ad medicinam, Chirurgiam, anatomen, efficacia medicamenta, morbos omnes &c.

JOH. NICOLAI BINNINGER *observationum & curationum Centuriæ* V. Montisbelig. 1673. 8. Aliquid superstitiosi habet, neque satis plenas, aut Hippocraticas morborum historias, pluscúlas tamen incisiones cadaverum morbosorum, utilesque.

FRIDERICI DECKERI *Exercitationes practicæ circa medendi methodum* primum Leidæ anno 1673 8. prodierunt, deinde anno 1694. 4. multo auctius & ornatius. Ordo valde singularis est. Nam secundum classes medicamentorum totus Liber disponitur: subjiciuntur tamen bene multæ operationes medico-chirurgicæ, ubi minime eas exspectares.

JOSEPHI PANDOLPHINI *de ventositate spinæ sævissimo morbo*, Noribergæ 1674. 12. curante G. A. MERCLINO. Editionem primam statam non novi, quam tamen credo esse anni 1614. In theoriis auctor multus est & morbum a flatu maligno deducit, parcus cæterum observator. MERCLINI observationes neque indoctæ sunt, neque absque proprio experimento.

In JUSTI SCHRADERI *observationibus*, quæ anno 1674. 12. prodierunt, multa sunt hujus loci, ad morborum anatomicam inquisitionem pertinentia.

GERARDUS BLASIUS in *observationibus rarioribus* & in *miscellaneis anatomicis* rariorum morborum historias habet, quos a morte scalpello detexit.

GEORG. FRANCI *febris militum diætetica vulgo die bisher grassierende hitzige Krankheit*, Heidelberg. 1674. 4. EJ. *lapicina microcosmi* III. disp. Heidelberg. 1685. & 1688.

Anonymi Tractatus de natura, causa, temporibus, differentiis, signis, medelaque variolarum. Leid. 1675 LEHM.

J. CHR. FROMMAN *Tr. novus de fascinatione*, Noriberg. 1675. 4. An IDEM cujus supra libellum *de consensu partium* citavimus?

THOMÆ SHIRLEY *diss. phil. explicans causas probabiles lapid. in microcosmo* ex Angl. Latine versa, Hamburg. 1675. 12.

BERNH. SWALWE *querelæ ventriculi*, Amstelod. 1675. 8.

HENRICI CELLARII *bericht von scharbock*, Halberstatt. 1675. 12. EJ. *von vermeinter mutter beschwerung*, Halberstatt. 1677. 12.

THOMÆ MERMANN von SCHÖNBERG *consultationes ac responsiones medicæ* ope F J. THIERMAIRII. Ingolstatt 1675. fol. Consilia & propria & undique collecta etiam ex Italia, in L. VIII. conjecit FR. IGNATIUS THIERMAJER.

HYACINTHI BOVII *novi flores medicinales seu observationes, sententiæ, historiæ & medicamenta morbis probata complectens*, Venet. 1675. 8. *

J. BOHN *disp. de catarrhis* Lipf. 1675. 4. ubi aliquid per os cribrosum venire defendit. EJ. *de variolis hactenus in patria grassatis* Lipf. 1679. EJ. *de experientia fallace* disp. Lipf. 1710. continet morborum obss. EJ. *casus ægri somnambulationis morbo laborantis*, Lipf. 1717. d.

RICHARDUS WISEMANN in *tract.* suis *Chirurgicis*, Londin. 1676. fol. etiam de lue venerea libellum habet. Historias numerosas sanationum a se perfectarum refert, & sublimatum corrosivum parco usu laudat.

GUIDE *Tr. de la nature du mal vénérien*, Parif. 1676. 8. EJ. *expérience sur la vertu du vin rouge pour guérir la rétention d'urine avec quelques obss. sur le Quinquina*, Londin. 1684. 12.

MATTH. TILING *de febribus petechialibus Tractatus curiosus*, Francof. 1676. 8. UFF. EJ. *de recidivis* Minden. 1679. 12.

JOHN GRAUNT *natural and political obss. made upon the bill of mortality*, Ed. V. Londin. 1676. 8. Continet vices mortuorum, nascentium, &c.

JAC. TAPPII *diss. de læsionibus principum seu internorum sensuum functionum earumque veris causis & curationibus*, Helmstatt. 1676. 4.

FA-

Facultatis Med. Marburgensis *spasmus malignus oder tractätlein von der giftigen Krampfsucht oder erbärmlichen und aller orten heftig grassierenden Krümmen.. auf erfahrungen vermehrt von* Geo. Leiscner Plauen 1676. 4. Morbi convulsivi ex malo pane orti & grassantis historia.

Chr. Lipstorp *bedenken von der rothen ruhr und gifftigen hitzigen fiebern*, Stade 1676. 4. De dysenteria & febre maligna. *

W. R. M. D. *new treatise of windes offending mans' body*, Lond. 1676. 8. Flatuum historia. *

Christoph. Henr. Ruellii *consil. de morbo epidemico & febre pestilentiali*, Colberg. 1676. 4. Lehm.

Filippo Trombetti *apologia contra una lettera del* S. Stanislao orcati, *sopra la conitione e cura del passione ipochondriaca*, Genuæ 1676. 12. *

Matthæi Scherf *de febre petechiali quæ ante biennium Argentoratum & viciniam infestavit*, Argentor. 1676. 4. *

J. Joach. Hagers *judicium uber die diser zeit grassierende durchfälle*, Weissenfels 1676. 4.

Aug. Henr. Fasch *historia & curatio calculorum humanorum*, Jen. 1676. Burch. Ej. *parotides physiologice & pathologice consideratæ*, Jen. 1683. 4.

Herman. Buschot *genau untersuchtes Podagra*. Primam editionem non novi, sed Londin. 1676. 8. Anglice, Germanice vero anno 1693. 12. Uratislaviæ prodiit. Notum est inprimis moxa usum esse ad debellandum morbum.

Mich. Sennert *de peste Hungarica seu castrensi*, Witteberg. 1677. 4. d.

Justi Cortnummi *de morbo attonito* (seu apoplexia) L. I. Lips. 1677. 4. recusus cum titulo Justi Conradi Michaelis *novæ ac utilis apoplexiam seu morbum attonitum curandi methodi*, Hildesiæ 1685. 4.

Bernardini Christiani a Juvellina *Institutiones medicæ & regulæ, consultationes & observationes: accesserunt quinque centuriæ curationum cum brevi Romani contagii narratione: Tractatus de lue seu morbo venereo & de febre pestilentiali*, Venet. 1676. 4. * Astr. qui acerbissimum judicium addit.

J. Valentini Willii *de morbis castrensibus internis*, Hafniæ 1676. 4. Non magni momenti. Nuper in Belgio recusus est cum Portio.

Bernardi Velzaschæ *obss. medicarum centuria*, Basil. 1677. 8. Observationes practicæ, fusæ nonnullæ, & cum Wepferi epistolis. Multas pestis curationes adjecit, quæ eo tempore sæviit. Ej. *de apoplexia & paralysi inauguralis disputatio exstat*, Basil. 1662. 4.

Francisci Bayle *Tr. de apoplexia* prodiit, Tolosæ 1677. 12. Hag. 1678. 12. recusus ibid. 1681. 12. & in operibus omnibus. Fere in inquirenda causa apoplexiæ laborat, quam in atra bile sive sanguinis in vasis coagulatione quærit, & a vulgari opinione recedit, quæ vasa rupta ponit. Ejusd. *pathologia* continetur in *Institt.* P. III Ej. *rélation de quelques personnes prétendues possedées*, Toulouse 1682. 12. explicat morbum pro magico habitum a vitiis ventriculi. Ej. *historia anatomica graviditatis* 25. *annor.* Tolos. 1678. 12. Ej. *problemata* 119. edita anno 1681. 12. varia practici generis continent.

J. Freytag *bericht von der melancholia hypochondriaca*, Augsp. 1678. 12. *

J. Jac. Harder disp. *de νοσαλγία*, Basil. 1678. 4. recus. Basil. 1745. 4.

Charles Peter *obss. on the venereal disease*, Lond. 1678. 8. 1694. 8. Circulatoris programma pro vendendis pilulis. Astr.

J. Marci Marci *Liturgia mentis seu de epilepsiæ natura & causis cum tractatu de natura urinæ & Consil. med.* III. Ratisbon. 1678. 4. *

J. Georg. Macasii *appendix observationum rarissimarum medicarum* prodiit cum Ejusdem *promtuario materiæ medicæ*, Lips. 1678. 4.

Jon. Zipfel *vom scharbock, griesstein und podagra*, Dresd. 1678. 8. *

Diss. physico-medica de febre secundum principia Cartesii *prælecta in conventu .. in ædibus* D. *de* Montmor Leid. 1678. 12. *

J. Casp. Ignatii Voigt *de passione sive affectione hypochondriaca*, Prag 1678. 4. *

Benjamin Scharf *Toxicologia* seu de venenis. Jen. 1678. 8. *

Dominici de Marinis *de re monstrosa a Capuccino Pisauri per urinam excreta*, Rom. 1679. 12. Historia polypi sanguinis pro serpente habiti, qui post ischuriam cum lotio prodiit.

Casparis Theophili Bierling *adversariorum curiosorum Centuria* I. Jen. 1679. 4. Observationes practicas, etiam cadaverum sectiones, continet. Ej. *problema an in peste Magdeburgensi*

gensi medicamenta ἄνω καὶ κάτω evacuantia tuto adhibita fuerint, Helmstatt. 1684. 4. Ej. *Thesaurus theoretico-practicus* cum præf. Jac. Wolf. 1693. 4. continet etiam observationes & curationes varias.

Othonis Tachenii *tr. de morborum principe* (podagra) Osnabrug. 1678. 12. varia aliena & chemica interspergit. Idem L. cum Hippocrate *Chymico* etiam prodiit, Venet. 1678. 8. Londini recusus Anglice 1677. 4. In eo L. Tachenius theoriam morborum ab acido & alcali ortorum ipsi Hippocrati obtrudit.

Caroli Patini *de scorbuto* L. Patav. 1679. 4. * *de peste* Aug. Vindel. 1683. 8. In Ejus etiam vita quam ipse edidit cum Lyceo nonnullæ bonæ observationes exstant.

Matth. Ramelovii *ortus & occasus calculi renum, oder beschreibung des Nierensteins*, Lipf. 1679. 8. Uff.

J. David Portzii *demonstratio de tumoribus & inprimis de pædarthrocace seu spina ventosa*, Leovard. 1679. 12. Lehm.

Bernh. Rottendorff *gutachten von der neuen fiebersucht, rothen Ruhr und pest*, Osnabrügg. 1679. 8. Cölln 1691. 8. Lehm.

Diego Blanco Salgado *tr. de la epidemia pestilente que palecio la cividad de Malga el* anno 1678. y 1679. Malaga 1679. 4. Harl.

Joh. Andreæ Slegel diss. *medico practica de venenis & morbis venenosis*, Erfurt. 1679. 4. Ej. *Scriptum vom zipperlein*, Weissenfels 1687. 12.

Friderici Schroder disp. *de venenis & antidotis*, Leid. 1679. 4.

Herm. Grube *de Tarantula & vi musices in ejus curatione*, Francof. 1679. 8. Nihil proprium.

Christophori love Morley *de morbo epidemico tam hujus quam superioris anni* (1678. 1679.) *narratio & Lucæ Schacht de eodem morbo epistolica narratio*, Londin. 1680. 8. *

In Zodiaco Medico Gallico, in Actis Hafniensibus, in Blancardi *Jaarregister*, quæ hoc tempore prodierunt, plurimæ observationes morborum rariorum occurrunt, aliquæ etiam in *Actis Eruditorum Lipsiensibus.*

Samuel Janson *verhaal van venus plage of vuyle pokken*, &c. Roterd. 1680. 8. Astr. Negat, contra plerosque scriptores, luem veneream endemiam esse in America, & ad Aethiopes ortum mali transfert, salivationem rejicit, laudat guajacum, & decoctum sudoriferum una & catharticum.

Lamberti Velthusii *opera omnia* P. I. II. Roterd. 1680. 4.

Cum Jac. Wenzesl. Dobrzensky *præservatorio universali naturali* prodiit J. Bapt. Alpruneri L. *de contagione Viennensi experimento medico in fine adjecto*, Prag. 1680. 4. nempe liquorem de bubone pestilenti destillare sustinuit. Pl.

Petr. Rommel *bericht von der pest*, Francof. 1680. 8.

Zachar. Regii *morborum princeps, seu meditationes de natura & cura pestis*, Brig. 1680. 8.

Petr. Gabrielis *bericht von der pest*, Stuttgard 1680. 12. ex Gallico vers.

Johannis Helwig *observationes physico-medicæ posthumæ*, Augustæ Vindel. 1680. 4. Edidit & scholia addidit Lucas Schroeck.

Mart. Heer *consilium antidysentericum oder beschreibung der rothen Ruhr*, Görliz 1680. 4. *

Andr. Schilling *beschreibung der pest*, Dresdæ 1680. 12.

Thom. Colladonis *sphalmata medica tam in theoria quam in praxi adnotata & correcta*, Genev. 1680. 8. 2. vol.

Paul. Amman *dispp.* variæ ut ea *de palpitatione cordis*, Lipf. 1680. solent observationes continere.

Pauli de Sorbait *gespräch über den betrübten zustand der statt Wien bey der gefährlichen contagion*, Wien 1680. 12. historia pestis Viennensis. Haen. Ej. *praxis medica* Vienn. 1678. fol. etiam historias morborum ut solent, continet. Plagii accusatur ab Astr.

Aug. Quirin. Rivini *de peste* Lipf. 1680. & 1682. 8. 1714. 8. & alias. Terrorem pro causa pestis habet, quam cominus in patria viderat, & eo fere modo describit, quo Hodges. Ej. *de auditus vitiis*, Lipf. 1717. Disp. Ej. *de pruritu exanthematum ab acaris*, Lipf. 1722. disp.

Philippi Jacobi Schoenfelder *historiarum, enarrationum & curationum Liber* I. cum *annotationibus theoretico practicis*, Ratisbon. 1681. 8. Tom. II. 1686. 8. Ej. *tr. de Hieronosologia seu morbo sacro & comitiali infantum, puerorum, juvenum & feminarum*, Ingolstad. 1675. 8. Grienwald.

Hoc anno coepit scribere Bernardinus Ramazzini. Primum Ejus opusculum fuit *relazioni*

zioni sopra il parto e la morte della Marchese MARTELINI Modena 1681. fol. (contra D. MONIGLIA censuras) Deinde scripsit *exercitationem iatropologeticam* ad ANNIBALIS CERVII *scriptum eristicum.* Ea scripta in *operum* collectione Genevensi anni 1716. 4. desiderantur. Huc vero pertinent *constitutiones epidemicæ ruralis* anni 1690. Mutin. 1691. 4. *urbana* anni 1691. ibid 1692. 4. *constitutiones annorum* 1692. 1693. 1694. Deinde celebris & elegans *de morbis artificum* L. Mutinæ prodiit anno 1700. 8. Ultraj. 1703. 8. Patavii 1713. 8. Venet. 1743. 8. quo singularium artium proprii morbi bono & novo instituto recensentur, & curatio proponitur. Inde *orationes aliquæ iatrophysici argumenti secutæ sunt*, Patavii 1708. & 1709. editæ, in quarum IV. defendit febrium theoriam adhuc ignotam esse. Tandem diss. *de contagiosa lue epidemica quæ in Patavino agro & in tota Italia in boves irrepsit*, Patav. 1711. 8. Febrem malignam esse a Dalmatico bove in Italiam allatam: esse a causis sanguinem cogentibus, &c. Ej. diss. *de peste Viennensi* habita anno 1713. Plenissima operum editio est, Patav. 1718. 4. vol. 8.

In ABR. MUNTING diss. *de herba Brittanica* scorbutus discutitur. Prodiit Amstelodami 1681. & 1698. 4.

J. G. GREULICH *curandi hydropis vera methodus quam ex causis noviter observatis deduxit, perque experientiam confirmavit una cum diss. de bile fecunda morborum parente*, Francofurt. 1681. 8. RIV. EJ. *Cholelogia seu de bile sana & ægra illa sanitatis hac morborum causa*, Francof. 1682. 8.

C. W. D. *Leipziger pestschade und Gottes Gnade oder nachricht vom anfange, fortgange, abnehmen, cur, und beschaffenheit der zu Leipzig ausgestandenen Pestilenzischen seuche*, &c. Altenb. 1681. 4.

JOH. a FELDE & FRID. GUNTH. KIRCHHEIM *Tr. de peste*, Hall. 1681. 8.

J. CONR. AXT *abortus in morbis acutis lethalis*, Jen. 1681. 8.

J. SPON *obss. sur les fièvres & les fébrifuges*, Lyon. 1681. 12. & 1684. 12. auctius. EJ. *aphorismi ex* HIPP. *operibus collecti*, Lugd. 1684. 12.

J. HISKIÆ CARDILUCII *Tr. von der pest samt dessen anhang*, Nurnberg. 1681. 12. EJ. *bericht von der lagerseuche oder pedecken sucht und rothen Ruhr.* Nurnberg. 1684. 12.

D. BELON *new mystery of Physic discoverd. by curing feavers and agues by Quinquina* ex Gallico versum, Lond. 1681. 12. *

GEORGIO CALAFATTI *trattato sopra la peste*, Venet. 1682. 8. exigui momenti.

VITI RIEDLINI *patris obss. medicarum centuriæ* III. Aug. Vindelic. 1691. 12. VITI RIEDLINI filii obss. medicarum Cent. III. ibid. 1682. 12. EJUSDEM *linearum medicarum* annus I. Aug. Vindel. 1695. annus II. Aug. Vindel. 1696. 8. annus III. 1697. anni 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. ibid. 1700. & *curarum medicarum millenarius*, Ulm. 1709. 4. Hoc opere observationes variæ & sæpe paulum superstitiosæ continentur. Liber recusus est cum titulo *observationum physico medicarum sylloge ad modum* F. HOFMANNI *conscripta*, Lips. 1746. 4. EJUS *methodus curandi febres Ulmæ* secuta est 1705. 8. *Iter medicum cum admistis observationibus*, Augustæ Vindelicorum 1702. valde levibus. Neque meliores sunt GEORGII RIEDLINI una recusæ observationes chirurgicæ.

VALENT. HENR. VOGLER *de rebus naturalibus vel medicis, quarum in scripturis sacris fit mentio*, Helmstadt. 1682. 4.

J. MARIA LANCISIUS hoc anno edidit *lucubrationem de virgine quadam Calliensi mirabili vexata symptomate*, Romæ 1682. 4. quam non video recusam fuisse. Successerunt L. VI. *de subitaneis mortibus*, Romæ 1707. 4. Venetiis 1708. Intemperantiæ tribuit, cordisque & cerebri vitiis, aneurysmatibus &c. convulsionem cordis inter causas mortium subitanearum refert. EJ. *De nativis & adventitiis aëris Romani qualitatibus*, Rom. 1711. 4. melius fere repetetur inter Diæteticos. Accessit tamen *epidemiæ rheumaticæ* descriptio, quæ etiam seorsim Genevæ 1713. 12. prodiit. EJUSDEM L. *de noxiis paludum effluviis*, Rom. 1717. fol. Pestem ab insectis virulentis esse, febres pestilentes a noxiis paludum effluviis: esse adeo & animata & inanimata maligna paludum effluvia. Incisiones etiam aliquæ ægrotorum hic habentur. Eodem Doctissimo opere contendit adluviem febrium malignarum epidemicarum vulgo verissimam causam esse. Aquam palustrem destillavit, & inde sales acres & foetidissium oleum extraxit. Accedunt *historiæ quinque constitutionum Epidemicarum*, quibus confirmavit theoriam suam *Quintam* constitutionem ad lini & cannabis macerationem refert: *Tertiam* lapsui collis, unde suppresso fluviolo aquæ stagnarunt. IDEMque morbum siccatis paludibus profligavit. EJUSD. *de peste bovilla*, Rom 1715. 4. Erant gangrænæ œsophagi, ventriculi, intestinorum, &c. Præsidium fere ponit in separatione boum ægrotorum a sanis. EJUSD. *raggionamento interno all' Epidemia de' cavalli*, Neapol. 1712. 8. & cum diss. *de peste bovilla* Latine recusa. Inflammatio ventriculi & intestinorum erat. Inter *disserta-*

tationes sexta *de triplici polypo intestinorum* prodiit, Patav. 1710. 4. negat tænias, folium habet pro cucurbitinis vermibus conjunctos pituita, sæpe etiam solam pituitam. In L. posthumo *de aneurysmatibus*, Romæ 1728. fol. Venet. 1739. fol. Rom. 1745. 4. auctius edito, innumera exempla hujus morbi in dissectis cadaveribus proponuntur. Omnia opera collecta edidit primo PETRUS ASSALTUS, Genevæ 1718. 4. deinde EUSEBIUS SGUARIUS, Venetiis 1739. fol. Sed multa in chartis magni viri latent, qui equidem ad falsam theoriam & SYLVIANAM pronior fuit, in gubernanda vero populorum valetudine auctoritate & peritia excelluit, cujus nutu Sylvæ conservarentur, fossæ ducerentur, & plurima alia gubernarentur. In *dissertationibus posthumis* Rom. 1745. 4. editis observationes proponit pro sede cataractæ in lente crystallina. *Consultationes medicæ & dissertationes nonnullæ* MALPIGHII & LANCISII, Venet. 1747. editæ hactenus etiam huc pertinent, cum 59. scripta LANCISIANA ea collectione contineantur.

J. GEORG. SARTORII *admiranda narium hæmorrhagia nuper observata & curata*, Altdorf. 1682. 4. cum similium casuum collectione.

In Hammii libello de *herniis*, de mendace vesicæ calculo obss. habentur.

SAMUEL HAWORD *the true method of curing consumtions*, Lond. 1682. 8. Morbum describit, observationes allegat.

CHAMEAU *Tr. du scorbut*, Lond. 1683. 12. Lactis inprimis usum commendat.

POMPEII SACCHI *Iris febrilis*, Gen. 1683. 8. vel 1685. 8. neque enim legi. Veterum placita cum recentioribus conciliare studet, Sylvianus & alcalinæ hypotheseos defensor. Ej. *Nova methodus curandi febres* superstructa fundamentis acidi & alcali, Gen. 1685. 8. & Venet. 1695. 8. *Medicina theoretica practica*, Parmæ 1688. 1697. F. (qua casus medici describuntur) 1707. F. Ej. *Novum systema medicinæ*, Parm. 1693. 4. *Medicinam practicam rationalem*, Parmæ 1707. fol. editam & alia opera in practicis repetam. Theorias autem continent acidas & alcalinas, pancreaticum succum, acidum, bilem alcalinam.

JOH. ABRAH. a GEHEMA *de morbo vulgo plica polonica*, Hag. 1683. 8. Contagiosam esse, etiam in pube reperiri, & in animalibus &c. EJUS. *decas observationum medicarum prima*, Brem. 1686. 12. BONTEKOI discipulus quidem, non tamen omnino inutilis. Observationem habet partis tunicæ intestini Recti in dysenterico egestæ. Ej. *von der rothen Ruhr.*, Stettin. 1689. 12. Ej. *Kranker soldate nebst einer feld apotheke*, Hamburg. 1690. 12. seu de morbis militaribus.

JOH. JONES *de morbis abstrusioribus* Tract. I. *de febribus intermittentibus*, Londin. 1683. 8. Haag. 1684. 8. Febrium intermittentium paroxysmos explicat ab acescente chylo crudo in extremis vasorum finibus retento. Corticem laudat. EJUSDEM *de morbis Hibernorum & de dysenteria Hibernica exercitatio medica*, Londin. 1698. 4. HARL.

JAQUES MOREAU *de la véritable connoissance des fièvres continues pourprées & pestilentielles*, Dijon 1583. 12. WILLISII theoriam sequitur.

LEONARDO CAPUANO *lezioni intorno alla natura delle Moffete*, Neapol. 1683. 4. Seu de antris Charoniis.

J. DAN. STRAUSS *de ægro affectu hypochondriaco capitisque steatomate laborante*, Giess. 1683. 4.

CHRISTOPH. HELWIG *bericht von der pest*, Stettin 1683. 4.

CORNELII DECKER vulgo BONTEKOE Archiatri Brandenburgici, *diatriba de febribus*, Belgice edita, Hag. 1682. 8. & Hagæ 1683. 8. Latine versa a JANO ABRAH. a GEHEMA cum fragmento *de hostilitate acidi & alcali*. EJUSD. *Opbouw der medicyne* recusum cum titulo *Kurze abhandlung von dem menschlichen Leben, Gesundheit, Krankheit und Tod*, Budissin. 1683. 8. qui titulus etiam in belgica editione est, Haag. 1685. 8. Tractationem etiam de morbis & morte continet. In *kort begryp der medicine*, pathologia & reliquæ practicæ partes de more continentur. Ej. *ontwerp van 't gestel der medicyne derde boek*. Plethoram humoresque evertit, & fluxiones & congestiones, *de alcali & acido*, Amstelod. 1688. 8. EJUSD. *Kort bewys dat 'er geen mordjaer is*, contra annos climactericos. Ej. opera omnia seu *alle de Philosophische Medicinale en chymische werken* T. II. Amsterd. 1689. 4. Audax homo, facundus, magnus contemtor medicorum, acido & viscido seu scorbuto omnem theoriam superstruxit, ut ipsam febrem ad scorbuti genus referret. Quare omnem spem sanationis in attenuatione sanguinis posuit, & theæ potum effusissime laudavit.

WILHELMI ten RHYNE L. *de arthritide*, Lond. 1683. 8. dicetur inter practicos. Ej. *Verhandeling van de Asiatische Melaatsheit*, Amstelod. 1687. 8.

PHILIPPI VERHEYEN *compendium theoriæ practicæ* P. III. *de morbis capitis & thoracis*, Lo-

Lovan. 1683. 8. Ej. *vera historia de sanguinis ex oculis, naribus, auribus, ore* J. B. Onraet S. J. *fluxu & sanatione per intercessionem* S. Xaverii Lovan. 1708. 12.

Laurentii Bellini *de urinis & pulsibus, de febribus, de morbis capitis & pectoris*, Bononiæ 1683. 4. (non Pisauri) Leid. 1717. 4. & alias. Magnum applausum hoc opus invenit, quo febres ab obstructione mechanice explicantur, descriptionibus a Sennerto repetitis. Aëris etiam actionem in vasis morbosam & effervescentias admittit, &c.

In J. C. Brunneri diss. *de pancreate* experimenta etiam cum venenis facta habentur. Idem systema pathologiæ ab acido deductum in primis fregit.

Danielis Menonis matthiæ *Experimentorum medico-chirurgicorum Decades III. Accedunt observationes chymicæ, medicæ, anatomicæ*, Francof. 1683. 12. Habet etiam cadaverum morbosorum sectiones aliquas.

L. le Monnier *nouveau traité de la maladie Vénérienne*, Paris. 1683. 8. 1689. 8. salivationem pro unico vero remedio laudat, caruncul as defendit.

In J. C. Peyeri *parergis anatomicis & medicis* VII. quæ sæpe recusa sunt, *tertium* huc pertinet nempe *methodus historiarum anatomico-medicarum* quæ prius Parisis prodiit 1678. 12. & qua præter modum inquirendi in causas morbi mortisque egregium etiam hujus studii exemplum exhibetur in juvene, cujus pericardium cordi connatum fuit. Deinde V. & VI. historiæ sunt feminarum hydropicarum. Porro in *Paeonis & Pythagoræ* (Peyeri & Harderi) *exercitationibus anatomicis & medicis familiaribus*, Basil. 1682. 8. aliquas, non plurimas sectiones corporum morbosorum intermistas reperio. In J. Jacobi vero Harderi *Apiario observationibus medicis ac experimentis referto*, Basileæ 1687. 4. & 1736. 4. edito, anatome practica secundum ventrium ordinem, multa notatu dignissima tum Harderi habet, tum Sponii. Venenatorum etiam animalium morsus & venenorum eventus aliquos habet.

Nicolai Framchimont *de lithotomia medica, seu tractatus lithontripticus de calculo renum & vesicæ*, Prag. 1683. 8.

Melchioris Friccii diss. *de peste, seu nova methodus cognoscendi & curandi pestem*, Ulm. 1684. 12. Ej. *icon podagræ, seu accurata delineatio morbi podagrici, historiam, causas, prognosin & curationem repræsentans*, Ulm. 1693. 12. Ej. *paradoxa medica, ubi apoplexiæ, maniæ, hydrophobiæ & aliorum morborum theoria & praxis*, Ulm. 1699. 12. Ej. *paradoxa de venenis*, Aug. Vind. 1710. 8.

J. Jac. Nosset *delineata bilis dominantis idea*, Friburg. 1684. 4.

Minot *de la nature & des causes de la fièvre avec des expériences sur le Quinquina*. Paris. 1684. 12.

Martini Lister multa huc pertinent, ut I. *de fontibus medicatis Angliæ*, Lond. 1684. 8. Leid. 1686. 12. De calculo theoriam hic proponit, quem magna ex parte ad ferrum refert, hinc aquas ferratas damnat. Integra vero *de calculo humano* dissertatio excusa est, Londini 1696. 4. cum Ejusdem *conchylicis bivalvibus utriusque aquæ*, ubi curationes suas addidit ope asellorum, corunellæ & mitiorum purgantium peractas. Cum Exerc. *de buccinis utriusque aquæ*, Londin. 1694. 8. edita est diss. *de Variolis*. Ibi ejus morbi originem ad venenum, & quidem animalis alicujus venenati morsum, refert, hinc alexipharmaca laudat, & rejicit diætam refrigerantem. Ej. *sex exercitationes de hydrophobia, diabete, hydrope, lue venerea, scorbuto, arthritide*, Londini 1694. 8. & adjectis dissertationibus *de calculo & variolis* prodierunt, Londini. 1697. 8. In omnibus ingenii satis, sed paulo plus hypotheseos. Luem veneream refert ad esum lacertarum. Cantharides in gonorrhœa laudat. De *comment. in aphorismos* Hippocratis alibi dicemus.

Antonii de Heyde *centuria observationum* varia habet nostri argumenti, etiam cum venenorum effectibus facta experimenta.

Isaaci Ayme *trichiasis admodum rara, seu Observatio pilorum abdominis fistula & alvo per plures annos redditorum*, Londini 1684.

Postel (Professoris Cadomensis) diss. *sur les péripneumonies pour servir d'apologie*, &c. Paris. 1685. 12. * Contra ordinis sui medicos & Poylon, Parisinum Doctorem.

Just. Theodor. Schorkopf *de hydrope ovarii muliebris*, Basil. 1685. 4.

Georg. Simon Winter *Hippiater expertus*, Noriberg. 1685. 4.

Nathanael. Sprye *de fluxu menstruo, ubi de ejus etiam retardatione & nimia profusione tractatur*, Patav. 1685. 12.

Byfield *two discourses of consumtion with their cure*, London. 1685. 4. Ej. *disc. of the cise and management of the smallpox and all putrid feavers*, London 1695. 4.

Daniel Ludewig viri a sua pharmacia celebris, *zwey tractätlein von feld-Krankheiten und*

rother Ruhr vermehrt mit einer nachricht von hitzigen fiebern, masern, blattern, seiten-stechen, &c. Mulhausen 1685. 12. Chemniz 1691. 8. Lips. 1702. 2.

LAURENTII DONKERS *idea febris petechialis*, Leid. 1686. 8. Theoriam a peregrino æthere deduxit, quæ fere eo seculo Cartesianorum hæresis fuit. Primas vias purgandas esse etiam in malignis febribus vehementer suasit.

JACOBI SYLVII (Dublinensis) *novissima idea de febribus & earumdem cura mechanicis principiis suffulta*, Dublin. 1686. 12.

MICHAELIS ETTMULLER maxima suo tempore fama fuit. Scripsit, & vivus edidit disputationes nonnullas huc facientes: *de morsu viperæ*, Lips. 1666. *de dolore hypochondriaco* 16 1. *de epilepsia* 1676. 4. *de parvis magnorum morborum initiis* 1676. *de suffocatione hypochondriaca* 1676. *de corpulentia nimia* 1681. 4. Deinde a morte *Institutiones medicæ* excusæ sunt, quibus etiam pathologia continetur. EJ. *de morbis corporis humani* vastum satis opus, Gallice etiam versum est, Lion. 1691. 12. ut consilia nuperiorum editionum omittam. Notum est in SILVIANAM & chemicam sectam proniorem fuisse, acidum valde accusasse, hinc alcalinis plurimum usum esse, &c.

PANCRATII EVONYMI *pyretologia mystica*, Patav. 1686. 8. *

LAURENTII STRAUSSII *palæstra medica, plurimorum C. H. affectuum cognitionem & curationem juxta antiquorum & recentiorum principia exhibens*, Giess. 1686. 8.

HENRICI SCRETÆ *bericht von der lagersucht*, Scafus. 1685. 8. Id. L. latine *de febri castrensi maligna*, Scafus. 1686. 8. Historiam morbi epidemici describit, cujus causam in veneno quodam sive materie febrili ponit, hinc in mollium partium corporis humani inflammatione. An diversa est *succincta commentatio de peste & febribus pestiferis praesciendis & curandis*, Dresdæ impressa 1710. 8. RIV.

J. BAPT. a LAMZWEERDEN *historia naturalis molarum*, Leid. 1686. 8. Molas virgineas & vivas aliasque fabulas refutat.

JAC. AUGUSTIN. HUNERWOLF *nachricht vom blutigen durchlauf oder rothen Ruhr*, Arnstatt. 1686. 8.

FRANC. CAPPOCCII *artis medicæ praxeos, de morbis mulierum*, Venet. 1686. 4.

CORNELII STALPART vander WIEL *observationum rariorum medic. anat. Chirurgic. centuria* I. *& posterioris centuriæ pars prior*, Leid. 1687. 8. 2. vol. 1727. 2. vol. Belgice vero centuria prior, Amstelod. 1682. 8. utraque vero Haag. 1686. 8. Laudabili exemplo cum suis observationibus etiam similes aliorum virorum observationes conjungit.

BERNARDUS ALBINUS pater disputationes minime inutiles scripsit, inter quas hujus argumenti sunt *de venenis* 1682. 4. *de elephantia Javæ nova*, Francof. Viadr. 1683. 4. *de hydrophobia* 1687. *de dysenteria* 1693. *de polypis* 1695. *de cataracta* 1695. *de Tarantismo* qua observationes continentur etiam hydrophobiæ, aliæque.

J. JACOBUS WALDSCHMIDT ex præcipuis Cartesianæ sectæ cultoribus fuit, qui acidum hostile in plurimis morbis accusaret, ætherem peregrinum omnis effervescentiæ & tumultus causam faceret, &c. Scripsit ad BARBETTI praxin & TIMÆI casus suas fere ætiologicas notas, & disputationes multas practici & pathologici argumenti. Opera omnia prodierunt Francof. 1707. 2. vol 8. In epistolis cum Dolaeo mutuis anno 1689. editis, observationes etiam continentur.

ANDREÆ a KEIL *λοιμογραφία oder beschreibung der pest samt allen bösen ansteckenden sachen*, Zell. 1687. 8. EJUSD. *diversorum morborum descriptio*, Zell. 1688. 8.

DAVID ABERCROMBY *opuscula hactenus edita de lue venerea, varietate pulsus*, &c. Londin. 1687. 8.

J. VALENTINI SCHEID disp. *de duobus ossiculis in cerebro repertis*, Argentor. 1687. 4. *De lienibus disruptis* ibid. 1725. 4. aliæque utiles dissertationes.

JACOBI GROENEVELT (Greenfield) *diss. Lithologica*, Ed. II. Londin. 1687. 8. observationes aliquas & historias continet calculi enormis &c. absque chirurgia. IDEM ut videtur I. auctus recusus est sub nomine J. GREENFIELD *compleat treatise of stone and gravel*, Londini 1712. 8. ubi dissertatio de Lithontripticis, & sectione calculi adjecta est.

Le Médecin de soi-même ou l'art de conserver la santé par l'instinct, Leid. 1687. 12. ad diæteticam pertinet, sed causam morborum in plethora & corruptione humorum, hujus rationem in alvo sicca ponit.

De S. ANDRE' *refléxions nouvelles sur les causes des maladies & leurs symtomes*, Paris. 1687. 12. LEHM.

MONGINOTI collectionem libellorum de febribus in practicis laudabimus, quæ prodiit Ferrar. 1687. 4.

CONRAD. BARTHOLD BEHRENS *bedenken von schleunigen todes fällen*, Hildesheim 1687. 8.

cum

cum mortuorum diffectionibus. EJUSD. *selecta diætetica*, Franc. Lipf. 1710. 4. Varia habet de pefte, ejus exclufione, ortu, &c.

MANDUIT Diff. *sur la goute, où l'on en découvre la véritable origine jusqu'ici inconnue, & le moyen de s'en garantir*, Parif. 1687. 8. BEUGH.

Les opérations de Chirurgie avec un traité des maladies de l'estomac & un autre des maladies vénériennes, Parif. 1688. 12. Practici in primis fcopi.

STEPHANI BLANCARDI *Anatomia practica rationalis*, Amftelod. 1688. 12. prodiit. Inter opera BLANCARDI hoc præfero, quo breves fed utiles tamen ducentæ diffectiones corporum continentur, quas ipfe adminiftraverat. Hæ obfervationes in fuis titulis diftributæ redeunt in Praxi Medica BLANCARDI. EJUSD. *naeuwkeurige verhandelingen van het Scheurbuyk*, Amftel. 1684. 8. Lipf. 1690. 8. 1693. 1704. 4. Germ. cum app. de fermentatione * EJUSDEM *venus beleegerd en ontset*, Amftel. 1684. 8. & Gallice Amftel. 1688. 8. & Germanice, Lipf. 1689. 8. adjectis variis aliorum tractatibus. Morbum venereum vetuftum effe. Cartefianus cæterum & theoriæ plenus. EJUSD. *vom podagra und laufenden Gicht*, Germ 1690. Lipf. 8. EJUSD. *Tr. van de opvoedinge en zieckten der kinderen*, Amftelod. 1684. 4. SCH. EJ. *praxis der Medicin*, Hanov. 1703. 8.

THEODORUS CRAANEN aliquas in Libro de homine huc pertinentes obfervationes habet. EJ. *Lumen rationale medicum seu praxis medica reformata*, &c. Medioburgi prodiit 1686. 8. *Observationes medicas excerptas ex prælectionibus publicis privatisque* T. CRAANEN *quibus emendatur* V. *Liber Institt.* SENNERTI edidit P. U. D. Leidæ 1687. 12. Cæterum Cartefianam fcholam fequitur, ætherem peregrinum invocat, &c. EJUS *opera omnia* prodierunt Antwerp. 1689. 4.

A. V. L. diff. *Physico-medica de febribus*, Leid. 1688. 8. Eft difcipulus CRAANENI.

GUERNERI NEUHAUSEN *homo melancholicus*, Hamm. 1688. 12. Nempe melancholiæ in genere defcriptio.

A. PORSCHOU *du pourpre, de la rougeole, & de la petite vérole*, Parif. 1688. 8. adjectus tractatus de veficæ renumque calculo. In variolis leniora fudorifera laudat.

CASPARI PORTA *medicina brevis exhibens hominis machinam ejusque morbos*, Leid. 1688 8.

JUSTI VESTI *decas observationum rariorum* (ex anatome practica) cum CRAMERI collegio chymico prodit Erfurt. 1688. 4. EJ. *de dysenteria epidemia diss.* Erfurt 1709. 4.

J. CAR. LINK *casus medici ægri epileptici*, Altdorf. 1688. 4 PL.

CRISTIANI LANGII *miscellanea curiosa medica annexa disp. de morbillis quam prodromum esse voluit novæ suæ Pathol. animatæ*, &c. Francofurti 1688. 4. EJ. *pathologia animata seu animadversiones in pathologiam spagiricam* JOH. FABRI ibid. eod. anno. Omnes morbos ex pathologia putredinofa interpretatur.

JOSEPHUS LANZONUS obiit anno 1730. EJUS varia fcripta huc pertinent, ut pofthumum *de venenis*: diff. *de febre quartana* Ferrariæ 1691. fol. excufa: : *consultationes medicæ*: *observationes & animadversiones variæ ad medicinam, anatomiam & chirurgiam facientes*, Ferrar. 1688. editæ, quæ omnia conjuncta prodierunt Laufannæ anno 1738. 4. 3. vol. Collectanea fere funt, eruditi viri, qui otium in fuis fcriptis poliendis vix impenderet.

J. GASP. GROENEVELT *practica qua humani morbi describuntur*, Francof. 1688. 8.

RICHARDI MORTON *phthisiologia seu exercitt. de phthisi* L. III. Londin. 1689. 8. Videtur mihi hoc fuo labore fatis plene functus effe, cum phthifin & adfines morbos numerofos diftinxerit & defcripferit, hiftoriis, etiam cadaverum fectionibus confirmaverit. Phthifin pulmonalem ut plurimum a fcirrhofis, deinde in ulcus abeuntibus, glandulis (feu tuberculis) deduxit. Ad febrem inflammatoriam ex tuberculis natam corticem adhibuit. Calculos pulmonales inter caufas tabis per experimenta retulit. EJUSD. *pyretologia seu de morbis acutis universalibus* L. III. Lond. 1692. 8. & *de febribus inflammatoriis* ibid. 1694. 8. Vaftum opus, quo febres intermittentes & remittentes, & continuas & inprimis variolas fufo fermone conplexus eft. Corticis vim in plerisque remittentibus febribus extulit. Regimen calidum nimis & in variolis maxime, commendavit. Utrumque opus Genevæ 1696. 4. cum aliis variis recufum eft.

GUALTHER HARRIS *de morbis acutis infantum*, Londin. 1689. 8. 1705. 8. 1720. 8. Germanice F. Lipfiæ 1691. 12. & in collectione SYDENHAMIANA Genevæ 1736. 4. Plurimum laudat teftacea ob vim etiam ut credit anodynam, & fere ad omnia infantum mala idonea & efficacia. Ad finem obfervationes fingulares fubjectæ funt. Practicus cæterum magis quam pathologus fuit. In nuperiori editione, Londini 1713. 8. adjecta eft de luis venereæ origine *appendix*. Antiquam ibi luem effe defendit, falivationem improbat. EJUSD. *dissertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in amphitheatro societatis R.* Londini 1725. 8. ad praxin potius pertinent, & ibi recen-

recensebuntur. Ejusd. diss. *de peste & inoculatione variolari variolarum descriptio*, Londin. 1721. 8. Pro emeticis & fonticulis, & contra calida medicamenta. Multa ex Nathanaele Hodges.

J. Godfried de Berger eruditissimi viri disp. *de polypo cordis*, Witteberg. 1689. *de inflammatione* 1695. *de dysenteria superioris semestris*, Witteb. 1709. *de laude febris merito suspecta*, ibid. 1730. aliæ & eruditissimæ disputationes exstant.

Joh. de Muralto *von Krankheiten der kinder*, Zurch. 1689. 8. Per varia etiam ejus opera incisiones corporum ægrotorum dispersæ habentur.

Lange *Traité des vapeurs, ou leur origine, leurs effets & leurs remedes sont méchaniquement expliquées*, Paris. 1689. 12.

Franc. Seb. Vorster *experimenta de pleuropneumonia epidemica cum polypo cordis*, Basil. 1689. 4. Pl.

Diss. sur la goute 2. edit. Paris. 1689. 12. Nullius momenti.

Sigismundi Koenig Bernensis Medici *specimen lithogeneseos humanæ*, Bern. 1689. 12. Rara historia feminæ, cui plurimi lapides de ano decesserunt, cum experimentis ad analysin calculorum pertinentibus.

Francisci Calmette Riverius *reformatus*, Genev. 1677. 8. Lugd. 1690. 8. Morbos omnes percurrit & curationes breves addit. Eum exscriptum esse a Lanzonio auctor est D. Astruc.

J. Henr. Stark *de angina alba seu prunella, die weisse bräune oder der weisse ansatz*, Regiom. 1690. 4. Riv.

Jac. Sinibaldi *Apollo bifrons Medicus & amœnus.* Huc pertinent multæ disp. de ictero, sanguinis sputo, sudore, hydrope, &c. Rom. 1690. 4.

N. Pfister *von der weiber natur und Krankheiten mit anmerkungen vermehrt*, Nürnberg 1690. 8. [*de morbis muliebribus.*]

Gerald Sermes *Kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde stand der menschen*, Amstelod. 1690. 8. Beugh.

El. Rudolph. Camerarii *historia pleuritidis, &c. abscessus pectoris cum succedente colica spasmodica & gutta serena*, Tubing. 1690. 4. Ejusd. *anatome hydropici*, ibid. 1691. disp.

J. Constant de Rebecque *atrium medicinæ Helvetiorum*, Genev. 1691. 12. Præter pharmacopœam observationes tradit morborum non maximi momenti, neque ulla cum sectione cadaveris.

Fridericus Ruysch & in *obss. anat. chir.* & in *mus. rariorum* & in *thesauris* & *adversariis* multa etiam rarissimorum morborum monumenta habet.

Joh. Nicolai Pechlin *observationum physico-medicarum* L. III. Hamburg. 1691. 4. Viri ingeniosi, poetæ, medici, & politici, cujus nepotes in superiorem nobilitatem nunc recepti sunt, hic princeps labor est. Magna pars pertinet ad observationem morborum rariorum, vel causarum internarum quæ mala varia generarunt.

Chatelain (Prof. Monspeliensis) *Traité des convulsions*, Paris. 1691. 12.

Observationum medicarum centuria a Paulo Spindlero *consignata, scholiis aucta studio & opera* Caroli Raygeri, Francof. 1691. 4. Chirurgicas & medicas observationes minime inutiles continet, cum aliis adfinibus conparatas. Paulum superstitiosus, amuletis credit, ab amnio uxoris impotentiam conjugalem derivat, &c.

Desse *des fievres continues & intermittentes*, Paris. 1691. 12. A coagulo sanguinis, etiam pestilentes febres derivat.

C. Henric. Erndl *ex veneno Salus*, Giess. 1691. Observationem habet baccarum belladonnæ pro vacciniis funesto errore comestarum.

Conr. Horlacher *von denen Catarrhen.* Noriberg 1691. 8. Refutat vulgarem theoriam.

Besançon *nouveau Traité des Fièvres où après avoir examiné les différens systêmes .. on explique la nature & la cause de ces maladies avec les remèdes* &c. Paris 1691. 8. A sulfure sanguinis abundante febres derivat.

Johannis Viridet *de prima coctione & ventriculi fermento*, Genev. 1691. 8. recusus Morgiæ & Parisiis 1735. 2. vol. 12. Sub Titulo *Traité du bon chyle.* In parte II. practica continentur, in quibus aliqua paradoxa, multa tamen bona & curiosa ex cadaverum sectionibus & praxi repetita habet. Ejusdem boni senis *traité des vapeurs*, Iverdun. 1726. 8. Theoria equidem mirifica, quæ spiritus animales ponat modo acidos, modo alcalinos, volatiles, & ab his iisdem principiis morbum hystericum explicet, atque praxin superstruat, ut curatio in priori casu, vitioque acido, per alcalia volatilia, in posteriore per refrigerantia perficiatur. Observationes tamen mul-

multas admiſcet, inter quas ſectiones cadaverum etiam reperiuntur, & multa de opii vi & effectu & de idioſyncraſia experimenta habet.

CHRISTIANI von CAMPEN *collectanea therapeutica de pleuritide & apoplexia*, Breda 1691. 8. cum Exercit. medicis 12.

J. L. NEUHAUS *unterricht von der rothen ruhr*, Smalkald 1691. 8.

GEORG. WOLFG. GILGIUS *de memoriæ læſione ex nimio veneris uſu*, Altdorf. 1691.

HENR. MAJ *de morbo caſtrenſi quem vulgus Cephalalgiam epidemiam vocat*, Rintel. 1691. 4.

MARCI GERBEZII *Tractatus de morbis complicatis*, Labæ 1692. 8. EJ. *Chronologia medico-practica*, Francof. 1713. 4. Cum priori opere conjunctam continet hiſtoriam epidemiarum quinque annorum cum tempeſtatis obſervatione, curandi modo, &c.

M. MARCI diſp. *de lienoſis*, Argentor 1692. 4. & aliæ minime malæ.

JOS. PRATT *de lepra*, Leid. 1692. 4.

MAUR. van REVERHORST *de motu bilis circulari ejusque morbis*, Leid. 1692. 4. Calculorum felleorum hiſtorias habet.

J. HELFRICH SCHROOT *inſtruction derer fleck und buſtfiebern*, Marburg 1692. 8.

NATHANAEL LACY *de podagra*, Venet. 1692. 8. ſal in lympha reſidens pro cauſa morbi habet. Medicamenta arcana proponit.

F. MERCURII ab HELMONT *obſervationes circa hominem ejuſque morbos per* PAULUM BUCHIUM editæ Amſtelod. 1692. latine verſæ, quod miror, ab J. C. AMMANNO. Mirabilem theoriam ſexus duplicis maris & feminæ in omnibus corporibus, etiam in ſalibus conſtante a natura obſervati ponit, inde ortorum morborum deducit cauſas. &c.

G. W. WEDEL *tabulæ pathologico-therapeuticæ omnium morborum ſynoptice conplectentes*, Jen. 1687. fol. EJUSD. *pathologia dogmatica*, Jen. 1692. 4. EJUSDEM *excercitationes pathologico-therapeuticæ* ibid. 1697. 4. & *ſemeiotico-practicæ* eodem anno. ibid. In ſuis *exercitationibus philologicis* multa ad rariores morbos pertinent ut *morbum craſſum* anno 1688. *phœniceum* 1702. &c. EJUSDEM L. *de morbis infantum*, Jen. 1717. 4. Legi meretur ob morbos rariores, varios nævos etiam & monſtroſos partus quos recenſet. In theoria cæterum ſemi-Helmontianus & acidæ hypotheſi adfinior fuit, plurimus in abſorbentibus & bezoardicis. Innumerabiles etiam diſputationes pathologicas edidit, quibus morborum hiſtorias, & curationes tradidit, v. g. *de ileo poſt ileon inteſtinum ruptum* 1690. *ægrotus iſchuria laborans* 1699. *de morbo ſpaſmodico epidemico maligno in Saxonia, Luſatia vicinisque locis graſſata*, &c. Jen. 1717. &c.

GERVAISE UCAS *Traité de la maladie vénérienne*, Toulouſe 1693. 12. Pariſ. 1702. 12. & verſ. lat. Amſtelod. 1700. 8. Morbum veteribus jam notum fuiſſe, contrahi nimia etiam cum munda femina Venere, &c.

THOM. FRID. SUCHLAND *de paralyſi metallariorum*, Ultraject. 1693. 4.

G. COLE *novæ hypotheſeos ad febrium intermittentium ſymptomata & typos excogitatæ hypotypoſis*, Londin. 1693. 8. Cauſam quærit in nerveo ſucco depravato, unde primo in partium fibroſarum intervallis lancinatio & rigor, deinde iis acribus particulis in ſanguinem receptis calor ſuccedat. EJUSDEM *practical eſſay concerning the late frequency of apoplexies*, Oxford. 1689. 8. PL. Lond. 1693. 8. cum curatione & præſervatione.

JOH. LUDW. HANEMANN *commentarius ad miranda & anomalias humani corporis earumque cauſas*, &c. 1693. 4.

MICHAEL ANGELI ANDREOLI *de conſervanda valetudine ſeu de morborum cauſis procatarcticis*, Lugdun. 1693. 8. Agit de ſex rebus non naturalibus. EJUSD. *de febribus & morbis acutis febrem comitem habentibus*, Venet. 1711. fol.

AIGNAN *l'ancienne médicine à la mode*, Pariſ. 1693. 12. Omnes morbos ab alkali & acido derivat.

J.C.B. a GUELFALIONE *tutelaris columna ſeu de ſede affecta in pleuritide*, Rom. 1693. 8. B. WALTH.

NICOLAI GRIMBERG *obſervationes medicæ anatomico-practicæ*, Hafniæ 1693. 4. Abſque obſervatione & abſque anatome. EJ. *beſchreibung des Nieren und blaſen ſteines*, Hafn. 1695. 8. De calculo.

LUCAE TOZZI *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos commentarii ſeu univerſæ medicinæ theoreticæ & practicæ celebriores quaeſtiones*, Neapoli 1693. 4. EJUSD. *Medicinæ pars prior theoretica quæ etiam pathologica continet, de vitæ diſſolutione ejusque cauſis: de morbis, morborum cauſis, ſymptomatibus, ſignis adverſæ valetudinis, temporibus morborum, criſibus & diebus criticis*, &c. Lugd. 1681. 8. Plagiarii opus (MORGASON Ep. I. n. 80.)

CAROLI LEIGH *phthisiologia Lancastriensis*, Londin. 1694. 8. & in collectione SYDENHAMIANA, Genevæ 1736. 4. frequentem ejus regionis phthisin ex nimio vitriolo deducit. Adjectum est *tentamen circa aquas minerales in eodem comitatu observatas*, in quo acidulas deducit ex vitriolo, ochra [illegible]. In *natural history of Lancashire* de funestis effectibus vaporum mineralium [illegible].

J. F. VALLADE *idea generalis morborum & passionum hominis in tres partes divisa, secunda de morbis*, Roterodami 1694. 4.

J. BERNH. GLADBACH *Praxeos medicæ idea novissima. . in qua omnium morborum origo ex quatuor morbis cardinalibus deducuntur*, Herborn. 1694. 8. Morbos magnos facit febrem, catarrhum, cachexiam, scorbutum. Curationes addit.

PETRI CHIRÆ rarissimas disputationes non vidi. Scripsit an. 1694. Monsp. *thesin* ut vocat, in hanc quæstionem, *an passioni Iliacæ globuli*, & eodem anno, *an incubo ferrum*, quæ recusa exstat in operibus posthumis. Ingeniosus, audax adfirmator fabricæ ad explicandas actiones excogitatæ.

N. FROMENT *hypothèse raisonnée dans laquelle on fait voir que la cause de toutes les maladies vient des levains acides, acres ou salés des prémières voies*, Paris. 1694. 12. BEUGH.

GEORG. LUDWIG SCHLEYERMACHER *de affectuum rarissimo catalepsi*, Giessæ 1994. Utilis disputatio, cum observationibus.

PETRI LE CERF *de febre gallica*, Francof. 1694. 4. febrem malignam popularem deducit a fermentatione alcali gallici cum acido germanico.

J. ANT. CASSINIS de BUGELLA *de apoplexia*, Prag. 1695. 8.

FRANC. RAYNAUD *traité des fièvres malignes & pourprées*, Carpentras 1695. 8. Bruxellis eodem anno. A nescio quo astrali influxu oriri, &c.

J. BAPTISTÆ SCARAMUCCI *theoremata familiaria de physico-medicis lucubrat.* Urban. 1695. 4. Observationes practicæ acidi coagulantis theoriam recipit. EJUSD. *lettera sopra an idrofobo*, Macerata 1702. 8. Historia hydrophobiæ absque morsu ortæ, ex iracundia.

BERNARDI CONNOR *dissertationes medico-physicæ*, Londin. 1695. 8. Tres omnino huc pertinent, nempe de *antris lethiferis*, quæ explicat per vaporem æthereum ad respirationem ineptum: *de stupendo ossium coalitu* totius nempe sceleti universali ancylosi: & de *immani hypogastrii sarcomate*, uteri nempe in massam carneam inorganicam degeneratione.

MATTHIÆ SPIEWACZER *ægroti consideratio perpendens corporis humani partes & morbos in specie αἱμοφθίσεως naturam* &c. Prag. 1695. 8.

STEMAN *de hydrophobia*, Ultraj. 1695. Bona dissertatio cum observationibus.

JO. BRUNSMANNI *energumeni Coagiensis seu admiranda historia de horrenda cacodæmonis tentatione qua in Selandia Daniæ, ejusque urbe Coagio familia civis per aliquot annorum spatium est conflictata* ex Danico versa Lips. 1695. 12. RIV.

AND. BROWN *tentamen theoretico-practicum de febribus continuis*, Edenburg 1695. 4. HARL.

J. U. E. *venus sieke gasthuys*, Amstelod. 1695. 8. continet morbos sexuum.

JOHANNIS DOLAEI Cartesiani & hypothesium amantis viri *Encyclopædia medica dogmatica cum obss. autoris rarioribus & curiosis & comm. epistolari cum* WALDSCHMIDIO, Venet. 1695. fol.

W. WALL *a new system of the french disease*, Londin. 1596. 8. ASTR. Arcanista.

GUILIELMI COCKBURNE *account of the distempers incident to seafaring people*, Londin. 1696. 8. & *continuatio* 1697. 8. auctius, Lond. 1708. 8. sub nomine *sea diseases* 1736. 8. Germanice Rostoch. 1726. 8. Cum in navi medicinam fecisset, classicos morbos anni 1695. descripsit. Ej. *profluvia ventris seu de diarrhoea or account of loosenesses*, Lond. 1710. 8. & 1724. 8. EJUSDEM *the symptome nature cause and cure of a gonorrhoea.* Lond. 1713. 1719. 8. & IV. edit. 1728. 8. Latine, Leid. 1717. 8. Gallice Paris. 1730. 12. quæ editio reliquis melior est. Præter anatomen, quam diximus, ætiologiam bonam morbi habet, cujus sedem recte omnino non in prostatis, sed in sinubus urethræ ponit.

R. JAC. CAMERARIUS *de diabete periodico Hypochondriacorum*, Tubing. 1696. disp. *de variolis*, ibid. eodem anno, *Historia lienosi* 1707. *extispicia hepatitide defunctorum* 1716. *de diarrhoea & febre ardente a quibus plerisque exteris Lutetiæ Parisiorum agentibus periculum imminet* 1717. 4. & aliæ eruditi viri disputationes legi merentur.

PHIL. FRAUENDÖRFER *opusculum de morbis mulierum*, Noriberg. 1696. 12. HAEN.

JOH. ZELLER *de molis virilibus mirabilibus*, Tubing. 1696. disp. & Germanice 1696. 4. *de gonorrhoea virulenta* 1700. *de docimasia, signis, causis & noxa vini lithargyrio mangonisati* 1707. (recus.

recuf. Altdorf. 1721.) Ej. *de morbis a ſtrictura glandularum p. n.* habet obſſ. in corporibus ægrotis: tum in diſſ. in qua *theſes inaugurales eruditæ*, Tubing. 1704.

JOHN. FLOYER *præternatural ſtate of animal fluids deſcribed*, London 1696. 8. 1698. 8. Varias corruptiones chyli recenſet: fermenta admittit, morbos epidemicos periodice credit redire. Appendicis loco eſt *Tractatus de aſthmate*, recuſus Lond. 1710. 8. Aſthma explicat a ruptis veſiculis pulmonum, & aëre ſub membranam externam pulmonum effuſo, ex chyli flatulentia, & ſymptomata per periodos redire obſervat. Ipſe morbum expertus fuerat, cujus paroxyſmos ſatis exquiſite deſcribit.

ANDREAE PETERMAN *de ictero ex calculis veſicæ felleae*, Lipſ. 1699. Diſp. cum propria obſervatione. Ej. *bedenken vom ſaamenfluſſe und* CHR. FRID. PINKERS *vom blutfluſſe* ex Latino verſum, Dreſd. 1701. 8.

Inter BENJAMINI BENEDICTI PETERMANNI *obſervationum medicarum decadem* I. II. & III. Lipſ. 1707. editas, pleraeque etiam ANDREAE ſunt, Lipſienſis Profeſſoris, ſectiones cadaverum morboſorum, calculi, &c.

JEAN RAVELLY *Traité de la rage*, Pariſ. 1696. 12. Hydrophobiam deſcribit ortam ex morſu lupæ rabidæ. Suadet emetica antimoniata.

HUNAULD *diſcours phyſique ſur les fièvres qui ont regné les dernières années*, Pariſ. 1696. Acidam theoriam proponit. HUNAULD (Annon idem priori qui academici pater fuit) *ſur la ragé & ſes remèdes*, Chateau-Gontier 1714. 12. Bonus liber. Exempla dedit ægrorum, qui pluviam ferre non poſſent, & inviti ad morſum rabioſa vi abriperentur, tanto cum acumine auditus, ut etiam minimus ſtrepitus ipſis intolerabilis eſſet.

MICHAELIS ALOYSII SINAPII *Abſurda vera ſeu paradoxa medica*, Genev. 1697. 12. Audax in paradoxis homo, in morbis aliter a communi ſententia deſcribendis multus eſt. Luem Gallicam ſponte oriri, &c. Pars II. continet *quæſtiones & controverſias occaſione morborum ſeptentrionalium & de falſa exiſtentia morbi gallici.*

ANICET GAUSAPE' *nouvelle explication des fièvres*, Toulouſe 1697. 2. vol. 12.

JOH. PECHEY *treatiſe on infants diſeaſes*, Lond. 1697. 8.

J. LUD. APINI *febris epidemicæ annis 1694. 1695. in oppido Herſpruck* &c. *graſſari deprehenſæ tandemque petechialis redditæ in ſemicenturiam obſervationum digeſta relatio*, Norib. 1697. 8.

J. BAPTISTÆ CONTULI *brevis inſtructio medica de glutine in corpore humano producto & ejus affectibus calculo, arthritide* &c. Rom. 1697. 4. (& *Galer. di Minerva* V. p. 122). EJUSD. L. *de gl' aſcaridi*, Rom. 1701.

NICOLAI HEINSII *quynende venus ofte korte en nacuwkeurige verhandeling van de pocken*, Amſtelod. 1697. 8. Germanice Lipſ. 1700. 8. & denuo 1711. 8. ab alio verſa Gallice Amſtelod. 1706. 8. Morbum antiquum eſſe docet, ex theoria ſalina explicat. Arcana ſua laudat.

JOHN. COLBATCH *treatiſe of the gout*, London. 1697. 4. EJUSDEM *collection of tracts chirurgical and medical* II. ed. Lond. 1704. 8. Inter varios tractatus huc pertinet *a phyſico medical diſcourſe on alcali and acid*, in quo alcali pro cauſa febrium, ſcorbuti, mortiſque habet, acida autem pro univerſali medicamento morborum acutorum, phthiſeos, ſcorbuti, podagræ, &c. *Some farther conſiderations concerning acid and alcali*, ejuſdem ſenſus eſt. EJ. *treatiſe on the gout* podagram tribuit abundanti in ſanguine alcali, cujus pars aliqua critice deponatur ad articulos. *In libro the doctrine of acids in the cure of diſeaſes farther aſſerted*, Londin. 1698. 8. confirmat in podagra & ſcorbuto in ſanguine plus quam in ſanitate, alcalinarum partium eſſe, & alcali pro deſtructore vitæ & pene pro morte in corpore habitante habet. EJ. *relation of a very ſudden cure of a perſon biten by a viper* (primum excuſ. Lond. 1698. 8.) Continet viperæ morſum cum magnis ſymptomatibus ſanatum oleo vitrioli.

WILH. ULRIC. WALDSCMIDT J. JACOBI F. diſp. *pathologiæ animatæ ſpecimen*, Kiel. 1697. *de calculo renum* 1709. *de morbo epidemico convulſivo per Holſatiam graſſante oppido raro*, Kiel. 1717. *de ægroto ſpina ventoſa laborante* 1718. *de ſingularibus quibusdam variolarum & earum inſitionis*, 1725. & aliæ non ineruditæ diſputationes.

J. EVELYN *de lipothymia* exſtat cum numiſmatibus ejuſdem, ſeu diſcurſus in antiquos & modernos nummos, Londin 1697. fol.

J. JAC. STOLTERFOTH *diſſ. epiſtolica de ſudore ſanguineo*, Kiel. 1698. diſp.

EHRENFRIED HAGEDORN *obſervationum & hiſtoriarum medico-practicarum Centuriæ* III. Fr. Lipſiæ 1698. 8. Poſthumum opus, hinc vitia excuſatione digniora. Miraculorum nimius amator fuit, morborum hiſtorias nimis breves dedit, cum magna in calidam medicinam acutorum propenſione.

CH.

Ch. Denis de Launai *systême contenant la génération des maladies vénériennes*, Paris. 1698. 12

J. B. Alliot *Traité du cancer*, Parif. 1698. 12. Scirrhum ex acido derivat, cancrum credit curabilem esse per medicamentum escharoticum absorbens.

God. Bidloo obs. *de animalculis in hepate ovillo aliorumque animalium detectis*, Leid. 1698. 4. Descripsit, etiam microscopio adhibito. Os, oculos, cor, intestina habere, in bile proprie ejusque vasis vivere docuit. Ejusdem in *Exercitatione* II. decadum, quæ Leidæ 1708. & 1715. prodierunt, hydatidum theoria proponitur partim a lympha inter arterias venasque effusa, alias ex vase lymphatico inter duas valvulas tumente. Experimenta propria adfert. Habet etiam in *Decade* II. *Exercitationem* de morbo mirifico a limpidi humoris copiosissimo de naribus fluxu. Ejus *historia ultimi morbi & mortis* Guilielmi III. Leidæ 1702. Belgice & Germanice 1703. 8. Lipsiæ prodiit.

Daniel Tauvry *nouvelle pratique des maladies aigues*, Paris. 1698. 8. 2. vol. 1706. 12. 1720. 2. vol. Febres fermentationi tribuit, juvenis auctor & ante diem exstinctus. Ejusd. *des maladies chroniques & habituelles* Paris. 169.... & 1724. 12.

Joach. Targiri *medicinæ compendiariæ* P. II. Leid. 1698. 8. pathologiam continet.

G. Abraham Merclin *sylloge physico-medicinalis casuum incantationi vulgo tribui solitorum maxime memorabilium Decurias* VI. *complectens cum judiciis & curationibus*, Noriberg 1698. 4. 1715. 4.

Joh. Georg. Benz *de muliere capitis dolore periodico cum abscessu laborante*, Altdorf. 1699. 4.

J. Phil. Eysel *compendium pathologicum corporis humani morbos, causas & symptomata concinne describens*, Erfurt. 1699. 8. Ej. *scrutinium dysenteriæ malignæ epidemicæ nunc grassantis*, Erfurt. 1709. 4.

J. Frideric. Löw *de variolis & morbillis*, Noriberg. 1699. 4.

J. Victor. Jagerscmidt *der in denen durch die silberglätte bestrichenen wein enthaltene mercurius samt einer daher entstandenen colica spasmodica paresi* &c. Ulm. 1699. 8. Haen.

Nicol. Rainssant Quæstio curiosa, *an cometa morborum prænuncius?* Paris. 1699. 4.

In *Monumentis Academiæ Gallicæ* passim aliqua ad dissectiones morbosas pertinent, ob raritatem & fidem commendata.

1699. Tauvry de hydrophobia.
Poupart de scorbuto.
1700. Vernage hydrops chylosus.
1701. Mors a valvula venosa sinistri cordis ossea, tum ab aorta ossea & ab eadem ulcerata & ossefacta.
1702. Du Verney historia hydropis, fetus per anum egestus.
1703. Le Mery de calculis vesicæ felleæ.
Du Verney hydrops varius cysticus lamellatus ossi pubis adnatus &c. Cerebrum bovis petrefactum, testium scirrhus sponte discussus, Littre de hydrope.
1704. Polypus pulmonis, calculus intestinalis, cerebrum sero obrutum, calculi bilarii ex ulcere exeuntes, hydatides hepatis, pulsus in venis, hydrops cerebri, hydrops externus capitis.
1705. Littre polypus. Hydrocephalus.
1706. Glandulæ in toto corpore petrefactæ ab abusu spiritus vini, ossificationes in sene, tuba ovario adnata. Mery sceleton flexuosum
1707. Hydrops peritonaei. Littre de cataracta. Gandolphe Hydrops ovarii.
1708. La Hire contra cataractæ sedem in lente. Littre vermes per nares egesti.
1709. Mery cataractæ sedes in lente experimento adserta. Delirium melancholicum.
1710. Calculi in duodeno. Cystides abdominales. Aorta amplissima pene a corde divulsa. Hydrops lacteus.
1711. Littre gonorrhoeæ sedes.
1713. Littre officula in dura matre. Emphysema. Hydrops tympanites. Valvulæ aortæ parietes adnatæ, inde mors.
1714. Littre de flatibus.
1715. Contra cataractæ sedem in lente.
1716. Ancylosis universalis, partus ventralis. Littre de difficili deglutitione.
1717. Hydatides. Geisleri cataracta membranea, vitium peculiare oculi.
1718. Petit de hydrocephalo.

1719. Apoplexia sex mensium absque intermedio signo cogitationis.
MORAND de hydatidibus. (Non esse lymphatica) vid. etiam 1722.

1722. PETIT de ossibus mollibus.
MORAND de cataractæ sede in lente & ejus capsula. Tumor magnus internus pectoris. Fetus 10. annis gestatus semilapideus. Urina vomitu reddita.

1723. & 1727. MORAND & PETIT de Hydrope oculorum. Causa partus difficilis. MORAND de hydatidibus.

1724. De vena Medinensi.

1727. MALOET hepar cum liene connatum. DUPUY obstructio alvi & colon vastæ molis.

1728. Hydrops peritonaei.

1729. Tumor chylosus mesenterii. Valvulæ cordis præter naturam mutatæ.

1730. Abscessus hepatis. Ren scirrhosus & calculosus absque vitio urinæ. Lentis crystallinæ singulare vitium.

1731. CHICOINEAU phthiseos felix per anum crisis.

1732. Hydrops cysticus pulmonis & hepatis. Ren Hydropicus. Omentum scirrhosum. JUSSIEU de aquæ Sequanæ vi noxia.

1733. MALOET vermis per nares egestus.

1734. Ossium mollium historia.

1735. WINSLOW de colli curvitate. RIDEUX de mola. Cephalea ex pure in sinubus frontalibus. Sanguinis grumi vermium figura per urinam redditi. Valvulæ aortæ coalitæ. Aorta ossefacta & cor sinistrum tumens. Mors ab opio. Calculi vesicæ felleæ.

1738. Catalepsis. Placentæ retentæ ex ira exclusio. Mors ex devorata cannabe.

1739. Cystis hydropica amplissima in abdomine. Spina ventosa.

1740. Vermis in homine enormis. WINSLOW damnosus abusus vestium.

1741. De noxio usu thoracis balaenarii. De Vesiculæ felleæ calculis.

1742. Paralysis a conpresso cerebro. PETIT morbus quem vocant *filet*. SAUVAGES morbus ex somnambulatione & catalepsi conpositus.

1743. Pili in ovario. Du HAMEL de causa cur ossa in rachitide incurventur ab inaequali nutritione. BARRERE de verme Medinensi.

J. BAPT. FANTONI *observationes anatomico-medicæ scholiis illustratæ* a JOH. FANTONO fil. Turin. 1699. 12. & *auctæ* Venet. 1713. 4. sunt observationes 37. inprimis in morbis cordis omnino utiles. Eaedem cum *opusculis* FANTONI Genevæ anno 1738. 4. recusæ sunt, adjectis propriis JOHANNIS observationibus, raris & egregiis.

JAC. GAVET *nova febris idea*: *cum explicatione motus fermentationis, generationis animalium*, &c. Genev. 1700. 12.

JOH. AEGIDII EUTH (permediocris scriptoris) *agonisma de hydrope*, Hag. 1700. 8.

ANDREÆ WRIGHT *venus deceived or an account of the seat and nature of clap in man and woman with a perfect cure in 24. hours*, &c. Lond. 1700. 8. Arcanorum venditor.

In diario GALERIA di MINERVA, & TRIVULTIENSI, quæ circa hæc tempora prodierunt multa huc pertinentia reperiuntur.

T. NEEDHAM *treatise of consumtion and venereal disease*, Lond. 1700. 12. Arcanista.

SAVIARD in *recueil d'observations chirurgicales*, quæ prodierunt Paris. 1702. 8. multa egregia huc pertinentia habet, de abscessibus hepatis, ossibus emollitis, calculis cysticis, scorbuto gallico ejusque in glandulis mesenterii sede, hydrope, &c.

Historia morborum qui annis 1699. 1700. 1701. 1702. *Uratislaviæ grassati sunt*, Uratislav. 1702. 1706. 1710. Lausannæ recusa est 1746. cum præfatione mea. Auctores sunt MAXIMILIANUS PREUSS, MICHAEL PAULI, GODOFREDUS KLAUNIG, SAMUEL GRASS, CAROLUS OEHMB, & CHRISTIANUS de HALWICH. qui calamum suum commodavit. Stahlianam sectam secuti, in observando diligentes magis, quam in curando efficaces fuerunt; multa vero bona passim admista legas, etiam rariorum morborum, aut vulgatiorum accuratas historias. Subjecta est plena descriptio hydropis pectoris.

ANTONII SIDOBRE *de variolis & morbillis accedit* CAR. DRELINCOURTII *diss. de eodem argumento*, Lugd. 1699. 8. HARL. Leidæ 1702. 12. SIDOBRE fermentum admittit ex sale salso, methodum antiphlogisticam laudat. DRELINCOURTIUS fermentationes admittit.

Dudum recensere potuissem FRIDERICUM HOFMANNUM. Scripsit enim jam anno 1689. Francofurti 8. *Exercitationem de acidi & viscidi pro causis morborum & alcali pro iis debellandis* in-

insufficientia Germanice recusam Hall. 1696. 8. Sectam eo tempore epidemicam CARTESII, SYLVII & BONTEKOI, quæ omnes fere morborum causas in acido & viscido ponebat; inter primos, post tamen JOHANNEM BOHNIUM refutavit. Febres ab acido esse negavit, alcalinis curari perinde refellit, acida in febribus & nitrum laudat. Anno 1691. edidit *diss. epistolicam de affectu cataleptico rarissimo*, Francof. 1692. 4. Deinde anno 1698. cum P. POTERII operibus diss. *de febribus* edidit 4. Francofurt. conpendium nempe suæ theoriæ. POTERII vero *insignium curationum & singularium observationum Centurias* III. suis scholiis & parallelis historiis ornavit. Deinde amplum opus *Medicinæ systematicæ*, excepto primo Tomo, huc pertinet. Et secundo quidem Tomo traditur *philosophia corporis humani morbosi*, qui Halæ 1720. 4. prodiit, quæ pathologia mihi laude dignissima videtur. Causas morborum ex ipsa natura repetitas candide & fuse repetit. Venena tam propria quam malo usu noxia abunde tractat. Inter morbos ab excretis & retentis eos maxime explicat, qui ab alvo obstructa nascuntur, parum noti prioribus: tum ab ætatibus, temperamentis, aëre, &c. *Tomus* III. quo *vera therapiæ fundamenta* traduntur Hall. 1727. 4. Prima pars tota huc pertinet, quæ historias, causas morborum in genere, deinde singulatim, & alia etiam semeiotica de præsagiis ex urina, sanguine & pulsu tradit, & de crisibus. Tomi IV. P. I. *seu de febribus* Halæ secuta est 1729. 4. Morbos hic singulatim describere incipit per signa sua, tum cautelas & observationes adspergere, inde curationem, denique observationes peculiares. Ejusdem Tomi IV. P. II. *seu doctrina hæmorrhagiarum & dolorum*, Hall. 1732. 4. *Pars* III. seu *doctrina morborum convulsivorum*, Hall. 1734. 4. *Pars* IV. seu *doctrina morborum ex viscerum labe*, Hall. 1737. 4. *Pars* V. seu *doctrina vitiorum partes externas afficientium*, Hall. 1739. 4. (cui adjecta est vita Auctoris.) Eadem methodo scripti sunt. Pleraque capita prius totidem diversæ disputationes fuerunt, quas paulum mutatas AUCTOR hic repetiit, ut eo minus, cum adeo numerosæ sint, necesse videatur eas repetere. Aliquas tantum recensebo *decem* nempe illas, quæ sub nomine *decadis dissertationum physico-medicarum*, Leidæ 1713. 8. recusæ sunt. Earum pleræque huc pertinent, ut *Duodenum plurimorum morborum sedes: de morbis endemiis: de pulsuum differentiis: de inflammatione ventriculi: de origine & natura pestis* I. & II. & *de morbis metallicis* quarum ultima reliquis facile præstat. Aliæ *pathologico-practicæ selectiores* successerunt ibid. 1738. 4. EJUSDEM *medicina consultatoria, worinne consilia uber schwere casus*, &c. *enthalten* Tomi XII. qui ab anno 1721. ad 1739. prodierunt. Pars major ad medicinam forensem pertinet, passim tamen etiam historiæ morborum miscentur, de quibus consulebatur HOFMANNUS & corporum infirmorum sectiones. EJUSD. *consultationum & responsionum medicinalium centuria* I. Hall. 1734. 4. II. Centuria II. & III. eodem anno. Historiæ partim ex priori, germanico, opere sumtæ sunt, partim novæ. EJUSD. *Samlung auserlesener casuum von den vornemsten krankheiten mit nöhtigen anmerkungen aus dem lateinischen ins duitsche übersetzt*, Hall. 1734. 4 EJUSD. Tract. *de morbis infantum*, Basil. 1741. 8. Hæc omnia in editione Genevensi anno 1748. fol. continentur. Vir cæterum simplex, facilis lectu & dilucidus, in chemicis medicamentis industrius, ex viribus aquarum mineralium detectis & ex morum humanitate gratiosus & celebris. Disputationum reliquarum pathologicarum & practicarum, quas innumerabiles edidit, paucissimas recenseo, ex melioribus. *Metallurgia mortifera. De hydrope pericardii rarissimo* 1695. *historia variolarum epidemice Hallæ grassantium* 1699. *historia febris malignæ epidemicæ petechizantis, hactenus Hallæ grassantis*, Hall. 1699. 4. *de morbo nigro* HIPP. 1701. 4. *practicæ obss. circa febres tertianas hoc anno grassantes* 1701. 4. *de morbis fetuum in utero* 1702. *de morbis lienis* 1704. *de modo historias morborum recte consignandi & ad usum adplicandi* 1721. 4. *de hepatis inflammatione vera rarissima, spuria frequentissima*, Hall. 1721. *de dysenteria anni* 1726. *epidemica* 1727. *de spasmis vesicæ* 1727. *de morbis ex nimia venere* 1735.

Conjungere visum est huic viro collegam, & æmulum, GEORGIUM ERNESTUM STAHLIUM, qui in pathologia plurima mutavit, adversus salsis & acribus theoriis, ut majorem partem morborum ad plethoram ejusque retentionem referret, omnes autem motus febriles & crises & similes naturæ, ut vocant, conatus animæ rationali tribueret, quæ hos motus ad fines prævisos excitaret, unde in praxi maxima mutatio nata est, cum eos ipsos motus, & febrem, Medici hujus sectæ non supprimendam opio, cortice, venæ sectione, sed blande ad excretionem plethoræ dirigendam esse monerent. Inter numerosa viri opera cito inprimis *theoriam medicam veram*, Hallæ 1708. inpressam, cujus partem physiologicam dixi, *pathologica* multo fusior est, & principia STAHLII continet, cum non paucis peculiaribus observationibus. In *Majo* & *Junio* mense *opusculi Physico-Chymici*, Hallæ 1715. 4. excusi dedit descriptionem febris epidemicæ petechizantis. Dissertationes plerasque recudi curavit MICHAEL ALBERTI Hall. 1707. duobus bene

gran-

grandibus voluminibus. EJUS *ausführliche abhandlung von den zufällen des frauenzimmers*, Lipſ. 1724. 8. ex latinis diſſ. verſa eſt. EJUS *obſervationum medico-practicarum Claſſim* I. ſeu *febrium* edidit J. CHRISTOPHORUS GOETZ Noriberg. 1726. 4. ex ſcriptis nempe STAHLII collectas. Idem, ni fallor, opus *pyretologia ſeu febrium hiſtoria & cum obſervationibus practicis illuſtrata edita eſt* Francof. Lipſiæ 1732. 4. EJUS *collegium caſuale magnum a* STORCHIO editum eſt cum 76. hiſtoriis Lipſ. 1733. 4. Inter plurimas diſputationes vix operæ pretium eſt citaſſe paucas ut *novam pathologiam calculi renalis* 1698. *pathologiæ fundamenta practica* 1699. *de frequentia morborum in corpore humano præ brutis* 1695. 4. *autocratia naturæ* 1696. *de morborum infrequentia perſonali* 1697. ibid. *hiſtoria febris epidemicæ petechialis & hinc deſumptæ methodi ad curationem nec non nova Luis curatio per purgationem* 1698. *inflammationis pathologia* 1698. *morbi ætatum* 1698. *febris hiſtoria in genere* 1701. *mortis theoria medica* 1702. *pathologia in genere* 1702. *de affectibus oculorum in genere* 1702. *nova pathologia podagræ* 1704. *de abortu & fetu mortuo* 1704. *vena porta, porta malorum* 1705. *de motibus humorum ſpaſmodicis* 1707. &c.

J. HADRIANI SLEVOGT exſtant eruditæ diſputationes *de utero per ſarcoma ex corpore protracto*, Jen. 1700. 4. *vomicæ pulmonis & vicinarum glandularum læta triſtiaque exempla*, Jen. 1708. 4. & aliæ.

NIC. ANDRY *de la génération des vers dans le corps de l'homme*, Pariſ. 1700. 12. 1714. 12. quæ editio duobus capitibus auctior multiſque emendationibus ditior eſt, quas ad obſervationes ſuas factas eſſe VALISNERIUS monet II. p. 364. denique & 1741. 12. 2. vol. Amſtelodami recuſum eſt opus 1714. 12. tum germanice Lipſ. 1716. 8. EJ. *Eclairciſſemens ſur le Livre de la génération des vers*, Pariſ. 1704. 12. Amſtelod. 1705. 12. In priori libro ſolium eſſe animal vivum, oculatum, reſpirans, capitatum, diverſum a tænia, & a cucurbitinis vermibus. Tæniam vero eſſe animal immobile abſque capite, cucurbitaneos vero ſolii ova. Idem in ſeneſcente homine vermes in varias monſtroſas formas abire docet. In altero reſpondet LEMERYO. Contra eum ſcripſit LUDOVICUS LEMERY *lettre ſur le livre de la génération des vers par* M. ANDRY inſertam *Trivultinis commentariis* 1703. Nov. ubi præter varia critica in primis demonſtratur, nimis ſuis vermibus eum virum uti, & fere omnes morbos huic uni cauſæ tribuere. Ad eam epiſtolam reſpondet in poſteriori libello cui titulus *éclairciſſemens*, ſed longe acrior in eum adverſarius inſurrexit ANTONIUS VALISNERIUS qui in libello, quem continuo laudabo, falſas vermium hiſtorias & ficta capita taeniae, feſtive ut ſolebat, exagitavit. Ea cenſura gallice reddita & cum hoc titulo edita eſt *Lettre critique de* M. VALISNERI *à l'Auteur du livre de la génération des vers*, Pariſ. 1727. 12.

BOURDELOT *Lettre à* M. LISTER Pariſ. 1700. 8. Hiſtoria calculi maximi habitantis in equino inteſtino.

ALESSANDRO PASCOLI *delli febri teorica e pratica ſecondo il nuovo ſiſtema*, Venet. 1701. 4. IDEM in L. III. *de homine* cum anatome partium corporis humani utique earum partium morbos deſcripſit, & inprimis de febribus fuſe etiam egit.

FRANCISCI HENRIQUEZ *Pleuriticologia*, Wyſipon. 1701. 4. *

NIC. VENETTE *Traité des pierres qui s'engendrent dans les terres & dans les animaux, & des cauſes qui les forment dans les hommes*, Amſtelod. 1701. 8. non inutilis, neque abſque obſervatione, continet hiſtoriam concretionum calculoſarum in tota natura. Theoria vana eſt, calculos naſci a ſpiritu petrificante, qui inſit materiei petrificabili, & effervescentiam frigidam faciat cum Sale fixo, ex qua coagulatio ſequatur.

CAROLI MUSITANI *pyretologia ſeu de febribus*, Genev. 1701. 4. Theoria mera eſt. Deducit febres a corruptione urinæ, bilis, & ſanguinis. EJUSDEM *trutinæ chirurgico-phyſicæ*, Genev. 1718. 4. editæ Pars IV. recuſa Trivultii cum titulo *Traité de la maladie vénérienne & des remedes qui conviennent à ſa guériſon* 1711. 12. 2. vol. cum notis & additamentis, hiſtoriam luis venereæ habet. EJUSDEM *del mal Franceſe* L. IV. Neapoli 1697. 8. EJUSD. *trutina medico-phyſica*, Genev. 1701. 4. integrum nempe praxeos ſyſtema. EJUSD. *de morbis mulierum*, Genev. 1709. 4. ubi multa etiam ſuperſtitioſa habet, de virginitatis teſtimonio, ſpiritus ſeminalis ſede in centro nervoſo diaphragmatis. Germanice prodiit *Weiber Krankheiten worinn die erzeugung auf das genauſte unterſucht wird*, Leipzig 1743. 8. 1701. 4. Clericus fuit, a Pontifice licentiam ad Praxin medicam accepit, falſæ theoriæ credulus auctor. Contra GALENUM cum ubique, etiam præter neceſſitatem, inſurgeret, adverſarios nactus eſt, contra quos *apologiam celeberrimorum virorum* edidit cum fictitio nomine urbis Kruswick anno 1700. 4. nempe Genevæ.

LUCAE ANTONII PORTII *de militis in caſtris ſanitate tuenda* Neapoli anno incerto & nuper

 Pariſ.

Parif. 1744. 12. minime malus Liber huc etiam ob morbos militum referri poteft. EJUSDEM opufcula varia *Neapoli* prodierunt, in quibus etiam de tumoribus tractatus eft & morborum rariorum hiftoriæ cum cadaverum fectionibus.

In MICH. BERNH. VALENTINI *pandectis medico-legalibus*, Francofurt. 1701. 4. & in *novellis medico-legalibus* ibid. 1711. 4. ad rem noftram pertinent venenorum paffim hiftoriæ, molarum, abortuum. EJUSDEM *praxis medica infallibilis*, Francof. 1721. 4. continet confilia medica variorum Auctorum ad morbos plerofque, una cum rarioribus interfperfis obfervationibus.

CHRISTOPH. CUNRAD *de hydrope uteri*, Regiomont. 1701.

WYERI GUILIELMI MUYS, doctiffimi viri, difputatio inauguralis *de catalepfi*, Trajecti 1701. 4.

GEORGII BAGLIVI *fpecimen* IV. *reliquorum librorum de fibra motrice*, Rom. 1702. 12. In hoc fpecimine, cui vix ulla eft cum primo Libro connexio, varia habentur de morborum fucceffionibus, quæ JOHANNIS CASALECCHII effe, & pro fuis a BAGLIVO edita legimus in *Gal. di Minerv.* T. VI. *Spec.* 18. Porro de conftitutionibus epidemicis, præfagiis, febribus mefentericis aliifque huc fpectantibus ibi fua monita perfert BAGLIVIUS. EJUSDEM *de praxi medica* L. II. toti verfantur in reftituenda accurata methodo, qua veteres morbos defcribebant, fignifque pathognomicis & præfagiis accuratis.

Poteft etiam huc referri L. *de anatome*, *morfu & effectibus Tarantulæ* alibi citatus, cujus totam hiftoriam, & mufices vires recipit. Tum fectio anatomica corporis MARCELLI MALPIGHII & app. *de apoplexiis per urbem fere epidemicis.* Ragufinus auctor ætate parum provecta vivere defiit, hinc paulo nimis præceps in omnia abiit, & multa immatura extrudit. HIPPOCRATEM diligenter legit, & legi juffit, ejufque præfagia nonnullis etiam propriis obfervationibus auxit. Opera omnia fæpe recufa funt, Lugduni 1715. 4. & alias.

PETRI LAURENTII SNELL *de polypo cordis.* Difp. Gieff. 1702.

NICOLAI BOIREL *nouvelles obfervations fur les maladies vénériennes*, Parif. 1702. 12. Ab acido derivat.

JOH. CL. MULLER *cafus monftrofi affectus verminofi*, Erfurt. 1702. 4.

CHRISTIAN ROEPER *de falivatione critica in morbis acutis & chronicis*, Hall. 1702. 4.

Art de faire les raports en chirurgie, Parif. 1703. 12. & auctius 1743. 12. Auctor eft D. DEVAUX. Admiftæ funt hiftoriæ venenorum, morborum etiam, ut creditur, magicorum, fed cafus morbofi fere imperfecti funt & abfque eventu. IDEM CAR. MUSITANI *Traité de la maladie vénérienne*, vertit & edidit, Trivulti 1711. 12. & Parif. 1733 2. tom. cum adnotationibus, quæ laudes ASTRUCI meruerunt. IDEM vertit ANTONII DEIDIER, GUALTHERI HARRIS, JACOBI VERCELLONI & GUIL. COCKBURNE libros ad luem veneream pertinentes.

CAR. FRID. HOECHSTETTER D. *de fpina bifida*, Altdorf. 1703. cum icone.

H. RIDLEI *obfervationes quædam medico-practicæ de afthmate & hydrophobia*, *fubjiciuntur decem adminiftrationes totidem corporum anatomicæ*, Londin. 1703. 8. Leid. 1738. 8. Hiftorias & curationes morborum habet, deinde fectiones anatomicas fatis accuratas. Anatomica diximus.

J. TOBIAS KLETT *de trichiafi feu mictu pilari*, Noriberg 1703. habet obff.

JOH. KRUGER *de morbo literatorum feu affectione hypochondriaca*, Zittav. 1703. 4. EJ. *cafus* III. *medici de febre petechiali*, *phthifi hæreditaria*, *virgine in incendio a fumo pene mortua*, Budiffin. 1708. 4.

Lettre de M. RONIAT *à un Médecin*, Londin. 1703. 4. Chirurgi qui Vivifci vixit, refutatio hiftoriæ morbi ultimi GUILIELMI III. quam dederat BIDLOUS.

Mémoire fur les caufes de plufieurs maladies, Parif. 1703. 12. Acidam theoriam proponit.

DU MOULIN *nouveau traité du rhumatifme*, Parif. 1703. 4. (J. des SAV.)

GOD. STEIN *lithographia curiofa occafione diverforum in corpore ... Principis repertorum calculorum cum eorum iconibus*, Baruth 1703. 8. RIV.

CHRISTIAN FRANCISCI PAULLINI *difquifitio curiofa an mors naturalis fit plerumque fubftantia verminofa*, Franc. Lipf. 1703. 8. Morbos acutos a vermibus derivat, mortem ipfam unde ens facit & verminofam. EJUSD. *obff. medico-phyficæ* IV. *centuriis conprehenfæ cum fatura quinque alias decades obff. conplectente*, Lipf. 1706. 8. Mirabilia varia cum magno felectu continet.

PEDRO AGUENZA *de febre fardinica*, Madrit. 1703. 4. *

Genees en heelkonftige redenvoering over de fpanfche pocken, Amftelod. 1703. 8. *

GUILIELMI MUSGRAVE *de arthritide fymptomatica*, Lond. 1703. 8 nam ea editio non apud me eft, Genev. 1736. 4. Morbos defcribit adfines arthritidi, qui chlorofi, hydropi, melan-

lancholiæ, ſcorbuto, lui venereæ, aſthmati, &c. ſuperveniunt. Ej. *de arthritide anomala ſeu interna diſſertatio* Exoniæ (Exceter) 1707. 8. Amſtelod. 1710. 8. &c. Arthriticæ materiæ ad interiora repulſæ funeſtos effectus deſcribit, morbosque numeroſos inde ortos, quorum omnium curationem repetit ab expulſione materiæ morboſæ in artus.

IDONIS WOLF *obſervationum chirurgico-medicarum* L. II. *cum Scholiis & interſperſis hiſtoriis medicis* JOH. CRISTIANI WOLF M. D. Quedlinburg 1704. 4. Pater CHRISTIANI IDO medio ſeculo XVII. vixerat. Multa hic de venenis cicutæ, mercurii ſublimati, vermium.

J. PIERRE LA SALLE *des maladies de la poitrine*, Bourdeaux 1704. 12. (J. des SAV.)

CHRISTIANI JOH. LANGII *opera omnia* quæ RIVINUS Lipſiæ anno 1704. edidit, continent pathologiam, ſemeioticam, praxin, diſputationes varii argumenti, etiam huc facientes, ut illam de *morbis endemiis*, Lipſ. 1694. habitam.

ADRIAN HELVETIUS (pater) *Traité des maladies les plus fréquentes & des remedes propres pour les guérir*, Pariſ. 1704. 12. 1724. 2. vol. 8. Urinam in malignis fallere obſervat. Cuique morbo propria medicamenta opponit.

J. CONRAD ZACCHMANN *caſus memorabilis de vermiculis in vulnere cum oſſi fractura p. n. maxima quantitate genitis*, Baſil. 1704. diſp. PL.

J. ERNESTI SCHAPER diſſ. variæ & *de lippitudine cryſtallifera*, Epiſtola, Roſtoch. 1704. 4.

J. CAR. SPIES *melancholia hypochondriaca ſalivatione cito, tuto, & radicitus exſtirpata*, Helmſtad. 1704. 8.

BARTHOLOMAEI de MOOR *Veris œconomiæ humanæ principiis innixæ pathologiæ cerebri delineatio practica*, Amſtelodam. 1704. 4. Morbos inprimis ſoporoſos & reliquos capitis affectus deſcribit. Omnes interpretatur ex aucta vel imminuta ſanguinis preſſione. In EJUS *cogitationum de inſtauranda medicina*, Libro II. Amſtelodami 1695. 8. edito eandem theoriam proponit, SYLVII atque BONTEKOI diſcipulos refutat, & febrium intermittentium autumnalium hiſtoriam pro exemplo hiſtoriæ medicæ proponit.

BARTHOLDI FLORIANI GERSTMANN *tumulus peſtis hactenus metu veneni occluſus, nunc apertus & innoxius demonſtratus*, Francof. M. 1704. 8. PL.

Cum J. CONRADI BECKER L. *de ſubmerſorum morte ſine potu aquæ*, Gieſſæ 1704. 8. edito prodiit *dodecas obſervationum rariſſimarum*, omnino ob morborum in cadaveribus detectorum bonam deſcriptionem utilis.

DES GOUGES *epiſtola medicinalis hiſtorica, in qua argumenta refellentia res effuſas in epiſtola edita anno* 1687. *& addita obſervatio de lue venerea*, Pariſ. 1705. 4. Luem veneream veteribus notam fuiſſe.

J. C. HEYNE *tentamen de præcipuis oſſium morbis*, Gedan. 1705. 12. Repetetur in chirurgicis.

LAURENTII ROBERS diſſ. *de lue venerea* Upſal. 1705. 4. Singularis hypotheſis.

Magni viri JOHANNES FREIND & RICHARDUS MEAD circa hæc tempora inclareſcere coeperunt. Et illius quidem *Emmenologia* Oxonii anno 1703. 4. primum, deinde Amſtelodami an. 1726. 8. & alias prodiit. Phyſiologiam dixi. Morboſa menſium parciori fluxu ad duas claſſes reduxit, lentorem ſanguinis & nimiam vaſorum duritatem & reſiſtentiam: nimium vero menſium fluxum in laxitate vaſorum & humorum tenuitate poſuit. Inde indicationes & curationem repetiit. EJ. *Commentarii* IX. *de febribus ad* HIPPOCATIS *Epidemicor.* L. I. & III. Londini 1717. 4. Amſtelod. 1717. 8. &c. Diſſertationes variae ſunt, quibus potius ſuam ſententiam proponit, quam HIPPOCRATIS. EJUS morbos cum noſtris eosdem eſſe defendit, & eadem methodo egere, ſuperfluum vero fuiſſe SYDENHAMI ſtudium, qui tot diſtinctas ſpecies febrium fecerit, quæ tamen una generali methodo ſanari poſſint. Pleuritidem a peripneumonia diſtinguit, etiam ſanatione, quæ ſputa in iſta requirit, non ita in pleuritide. Obſervationem ulceris veſicæ addit Reliqua praxin potius reſpiciunt. EJ. *de purgantibus in ſecunda variolarum confluentium febre adhibendis Epiſtola ad* R. MEAD. Londin. 1719. 4. Amſtelod. 1720. 8. Præter practica conſilia, multa etiam habet de variolarum hiſtoria ex Arabibus repetita. EJUS *epiſtola de quibusdam variolarum generibus*, Lond. 1723. 4.

RICHARDUS MEAD, qui in beato ſenio ſupereſt, jam 1702. Londini 8. edidit *mechanical account of poiſons*, auctius quarta vice recuſum anno 1747. Venenata organa Viperæ & noſtratis & caudiſonæ deſcribit, aliter quam priores ſcriptores, & in ipſo veneno acria ſpicula etiam oculo manifeſta. Diabetis hiſtoriam ſubjungit. Inde araneas & tarantulam inprimis deſcribit, deinde morſum canis rabidi & hydrophobiam, quam ab acuta tenſione nervorum deducit, deinde venena mineralia & vegetabilia, opium, vaporeſque Charoneos erudite dilucidat. Italice redditus liber pro-

prodiit 1744. 4. Ejusd. L. *de imperio solis & lunæ in corpore humano & morbis inde oriundis*, Londini 1704. & 1746. 8. Lunam fortiori sua adtractione, quam plena & nova exercet, aërem atmosphaericum sursum a terra abducere, hinc aërem nobis vicinum leviorem reddere, ita corpus humanum minus comprimi, atque adeo omnes humores magis ad corporis ambitum ruere, vasa dilatare, augeri haemorrhagias, &c. Multas etiam alias egregias observationes admiscet, v. g. de cataracta, de causa amauroseos in nervo optico posita, &c. Ejusd. *Short discourse concerning pestilential contagion*, Londin. 1720. 8. sexies uno anno recusa, tum 1744. 8. &c. latine vero cum titulo *de peste* Lond. 1723. 8. magna parte ad praxin & politiam pertinet. Contagiosam esse defendit & in Africa nasci, & in nervos agere, & viscera in gangraenam vertere. Ejusd. *de variolis & morbillis* L. Londin. 1747. 8. sibi vindicat in *praefatione* laudatam a Freindio in variolarum secunda febre purgationem. Variolas pro pestis genere habet, quod in Africa nascatur. Malignas multorum generum describit, crystallinas, vacuas, verrucosas, sanguineas. De curatione alibi dicam. Rhazis una libellum prodiisse jam memini. Ejus. *Medica sacra seu de morbis insignioribus qui in bibliis memorantur*, Lond. 1749. 8. Multa a vulgari opinione aliena ad 15. morbos commentatur, lepram omnis generis, daemoniacos, lunaticos, &c. Opera Meadii duobus vol. in 8. curavi recudi Gottingæ 1748. & 1749. 8. ubi ea quæ Anglice scripsit, Latine a D. Georgio Christiano Oedero versa sunt.

Rosinus Lentilius Stutgardiensis Medicus edidit Altorfi 1680. 4. L. *de febre tertiana intermittente epidemica præterito vere septentrionem subque eo Curlandiam* (ubi tunc vivebat) *infestante*, Altorf. 1680. 4. Idem Ulmæ anno 1698. 4. edidit *Miscellanea medico-practica tripartita*, practica nempe, & historias fere morborum cum consiliis. Ej. *de hydrophobiæ causa* Lib. Ulmæ excusus est 1700. 8. Ejusdem *Eteodromus medico-practicus*, Stutgardiæ 1711. 4. continet unius anni epidemias, & ægrorum, qui auctorem consuluerunt, morbos, atque curationem in acta diurna relatam. Ejusd. *iatromnemata medico-practica*, Stutgard. 1712. 4. & ipsa magna ex parte historias morborum habent, tum dissertationes quasdam, de hydrophobia, quam ad acidum refert, &c. Sed in practicis repetetur.

Alex. Thomson *dissertationes medicæ*, Leid. 1705. 8. Sexta huc pertinet, quæ agit de morbis animi, qui saepe sub larva corporeorum morborum latent, eosque incurabiles reddunt.

Bartholomaei Beale *essay attempting a discovery of the true cause of all diseases proceding from vicious blonds, and the genuine operations of all remedies used in their cures*, Lond. 1706. 8. *

H. G. Herfeld *de origine morborum*, Amstelod. 1706. 8. Ex Cartesiana schola.

In J. B. Morgagni *Adversariis* & *Epistolis* passim varia de oculi morbis, glandulis vitiosis, vermibus (ep. XIV.), cerebri vitiis egregia habentur, & ab eodem Magno Viro integrum observationum in cadaveribus morbosis factarum opus exspectatur.

Samuel Koeleser de Kereseer *de scorbuto mediterraneo* L. Cibinii 1707. Morbus peculiaris est, nauseae genus referens, qui in scorbutum transit. Ejusd. *pestis Dacicæ* 1709. *scrutinium & cura* ibid. 1709. 12. * Ejusdem *Proteus febrilis novissima Virmondiana affligens* Cibinii 1722. 4. Est historia morbi novissimi Comitis Virmondii.

Petri Paxton *manuductio physicomedica* Londin 1707. 8. Compendium Ejusdem *essay concerning the Knowledge and cure of most diseases affecting human bodies*, London 1711. 8. Theoria morborum a spiritibus & a sanguine ortorum. Adjectus Tr. de Salivatione & usu mercurii.

Jacobi. Drakei *orationes* III. *de febre intermittente*, *de variolis & morbillis*, *de pharmacia hodierna* edidit Edwardus Milward, Londin. 1742. 4. Amstelod. 1742. 8. Auctor obierat anno 1707. Prima disp. Cantabrigiæ 1690. duæ reliquæ ibidem pro doctoris gradu obtinendo anno 1694. scriptæ fuerant. Febres intermittentes, ut erat hypothesium amans, a laxato tono vasorum biliariorum, hinc bilis in intestina copiosiore adventu: Variolas a vaporibus arsenicalibus in aëre obvolitantibus deducit, atque contendit symptomata sumto arsenico plurimum convenire cum iis, quæ superveniunt variolis, &c.

Johannis Caspari Westphal *pathologia daemoniaca*, Lips. 1707. 4. Curationes sympatheticas defendit, historias aut obsessarum, aut certe hystericarum feminarum narrat, & de prodigiis sanguinis obss. adfert.

Johannis Linder postea Lindestolpe *de virulentia luis venereæ*, Upsal. 1708. Originem a venere inter homines & simias deducit. Ejusdem L. *de venenis prodromus*, Leid 1708. 12. *recusus & animadversionibus illustratus a* C. Godofrido Stenzel Fr. Lips. 1739. 8. Linderus multa observavit, collegit, propria industria, ut tamen ab hypothesi tibi caveas.

Irenaei Vehr Prof. Francofurti ad Viadr. multæ sunt disp. ut *de ictero fusco cum plica polonica ex suppressione mensium*, Francof. Viadr. 1708.

J,

J. Gabr. Rudolphi *de observandis in mulieribus largiter menstruatis occasione haemorrhagiæ uteri pronatæ per cerevisiæ medicatæ abusum*, Leid. 1708. 8.

Crellii *marmorea memoria* J. F. Seligmanni *portentosis ejusdem calculis æternitati consecrata*, Lipſ. 1708.

Antonii Nicolai Barnabe *delle morti improvise*, Rom. 1708. 4. de iiſdem nempe apoplexiis frequentioribus, de quibus etiam Lancisius ſcripſit. Multos vult mortuos eſſe ex vitio ventriculi, ex catarrho ſuffocativo, alios ex vera apoplexia.

Joh. Marten *treatiſe of all degrees and ſymptoms of the venereal diſeaſe in both ſexes*, Lond. 1708. 8. & alias & *gonoſologium novum*, ibid. 1709. 8. Veterator eſt Astrucio judice.

Hermannus Boerhaave hoc anno immortales *Inſtitutiones rei medicæ* ſcripſit, toties recuſas, ut inter Anatomicos videre eſt. Earum pars poſterior *pathologiam* etiam continet, ubi morbi ob ſuas cauſas ſimpliciſſimas, in ſolidorum vitio, humorum acrimonia varia, lentore, fluiditate nimia poſitas revocantur: cauſæ plures, quam vulgo ſolent, recenſentur, ſymptomata, & ſigna enarrantur. In eum librum *Prælectiones proprias* auctoris edidimus, quæ exſtant in VI. Tomo operis, abſque noſtris notis Gottingæ 1744. 8. editi. Deinde anno 1715. edidit *Aphoriſmos practicos de cognoſcendis & curandis morbis* ſaepe recuſos Leidae in 8. anno 1737. & alibi, gallice etiam Rennes 1738. 12. anglice 1735. 8. Hi brevem de morbis univerſalibus ſolidorum, & humorum theoriam continent: tum chirurgiæ aliqua capita: inde febres & inflammatorios morbos (eos fuſiſſime), denique præcipuos chronicos adfectus breviter deſcribit, ſed magna tamen cum ubertate cauſarum & ſymptomatum, ut in apoplexia v. g. videre eſt. In hoc compendium ſolebat prælegere. Eæ lectiones cum titulo *Praxeos medicæ ſeu commentarii in aphoriſmos B. de cogn. & curand. morb.* aliquoties in Belgio & nuper anno 1745. Ultrajecti 5. vol. in 8. excuſi ſunt, ſatis vitioſe, inprimis quod ad dictionem adtinet, ut tamen auctorem adgnoſcas, & utilitatem interpretatio habeat, multasque proprias obſervationes magni viri. In eos aphoriſmos lectionibus Boerhaavii multis annis ſollicite conſignatis propriaque etiam obſervatione & bonorum obſervatorum adjumento uſus, edidit Gerardus a Swieten *Commentarios*, quorum Tomus I. Leidæ 1742. 4. alter 1745. 4. prodiit, reliqui ſequentur, facilitate ſua & ſimplicitate commendabiles. Aliquoties recuſi ſunt Turini cum meis prælectionibus, Venetiis & in Germania. Porro Boerhaavius Leidæ anno 1724. 8. edidit *hiſtoriam morbi atrocis & nondum deſcripti*: & anno 1728. ſubjunxit *hiſtoriam morbi atrocis alteram* 8. In priori ruptum a vomitu æſophagum, in altero eliſum a tumore in pectore adipoſo cor deſcripſit. Recuſæ ſunt gallice cum Car. Barbeirac L. *de morbis pectoris*, Amſtelod. 1731. 12. Inde cum *Aphrodiſiaco* Luisini quem Leidæ 1728. fol. edidit, in *præfatione* ſuas de lue Venerea cogitationes edidit quæ cum titulo *Commentariorum novorum de lue venerea*, Londini 1728. 8. excuſæ ſunt, & a Juliano Ofrai gallice aut verſæ aut ornatæ cum titulo *ſyſtême de* Boerhaave *ſur les maladies vénériennes*, Pariſ. 1735. 12. Bremæ vero 1737. 8. cum tit. *Verhandlung der venus ſeuche und deren geneſung*. *Introductio* Boerhaavii *ad Praxin Clinicam*, Leidæ 1740. 4. excuſa, breve compendium eſt, modumque docet, quo in cognoſcendis inprimis morbis novus medicus feliciter verſetur. Deinde Londini a morte auctoris anno 1741. 4. editus eſt Lib. *de calculo* minime certe inutilis, & anno 1744. 8. *conſultationes medicæ ſeu ſylloge epiſtolarum*, quæ juxta editionem Londinenſem Gottingæ 1744. adjectis nonnullis Boerhaavii conſiliis medicis, & curationibus in Noſodochio factis, & introductione quam dixi, edi curavi. Anno 1746. neſcio quo fato perſuaſus codicem corruptiſſimum *de morbis oculorum* edidi, Gottingæ 8. in quo emendando multis locis fruſtra laboravi, nunc codicem Heisterianum nactus curabo, ut melior editio ſequatur. Utilia tamen & ibi conſilia, & vera cataractæ, ex primis deſcriptio continetur. Recuſum eſt opuſculum, Pariſ. 1748. 8. Venet. 1747. 8. & alibi. Superſunt paſſim *de morbis nervorum* aliique magni viri codices, & *compendia lectionum publicarum in noſodochio* habitarum, & conſultationes, in tanta viri per totam Europam auctoritate vis inmenſa. Nuper etiam R. Tames edidit *the modern practice of phyſick being a tranſlation of Boerhaave and of ſuch parts of F. Hofmann's works as ſupply the deficiencies of Boerhaave*, Londini 1746. 2. vol. 8. Aphoriſmi ſunt Boerhaaviani, adjectis formulis ex *materia medica* ſumtis, quam alibi dicemus, & aliquæ ex Swietenio, aut ex ipſius auctoris obſervatione, deſumtæ notæ. Morbos cutaneos alioſque, quos non tractavit Boerhaavius, tranſlator ex Hofmanno in compendium contraxit. Haec in I. tomo, nam in II. hydrophobiam proprio labore fuſe deſcripſit, quam mercurio curandam ſuſcepit. Emanuel Christianus Loeberus anno 1744. & 1745. edidit *anführung zu einer heilſamen lebens art*. Ipſi ſunt Aphoriſmi Boerhaavii cum notis nonnullis & explicationibus, *A full view of childrens' diſeaſe tranſlated*

ted from HARRIS *and* BOERHAAVE Lond. 1742. 8. * Non vidi, neque BOERHAAVIUS quidquam cum hoc titulo scripsit.

DOMENICO MISTICHELLI *Tr. dell apoplessia* L. II. Rom. 1709. 4. In secundo libro historiam causasque mali describit, & pro principe medicamento laudat ferrum ignitum pedis plantis admotum. EJUSD. *aggiunta al trattato dell' apoplessia* Padova 1715. 4. anatomicus potius liber est, & physiologicus.

CHR. BALTH. WIEL *nachricht von der in der statt Thoren bey beschluss des Augusts* 1708. *angefangenen und bis den Januar* 1709. *angehaltenen seuche der pestilenz*, Thoren 1709. 8.

POLYCARPUS GOTTLIEB SCHACHER multas boni usus disputationes edidit quo referimus *de placentæ uterinæ morbis*, Lips. 1709. cum bonis observationibus *de taenia* 1717. Programma anno 1717. *de modo quo fetus absque putredine in utero manet*, *Lumbricorum renalium descriptio*, Progr. 1719. *de polypis* Progr. 1721. *de flatuum in corpore genitorum magna cum aëre cognatione*, 1723. 4. Aliud progr. *de ossificatione præternaturali* 1725. *de febre acuta exanthematica ægrum quinquies serie non interrupta invadente* progr. 1723. 4. *Anatome virginis ascitica* 1725. *Sectio juvenis phthisici* 1730., progr. *De melancholia hysterica* 1732. *De ægro ex lue venerea in cephalalgiam chronicam delapso* progr. 1732. Aliud *de pilis in ovariis muliebribus* 1735.

Lettere di ragguaglio di varie osservazioni nuove ne' vermi del corpore umano, Patav. 1709. sub nomine ROCCI DOMINICI MASTAGNO prodierunt, recusæ in collectione operum. ANTONII VALISNERII, cujus sunt opus, vermes timere dulcia; amara amare docet, ut in bile natos, ortum ducere cum ipso genere humano & a parentibus ad filios transire. Tres autem Epistolæ in ANDRYUM satis acres exstant. Eaedem cum L. *de corporibus marinis quæ in montibus reperiuntur*, recusæ sunt. EJ. VALISNERI *considerazioni ed esperienze intorno alla generazione de' vermi ordinari del corpo umano* excusæ sunt, Patav. 1710. Observationes pauciores fere habet, quibus theoriam superstruit, dari nempe & tæniam, quæ sit vermium se conprehendentium fasciculus, & animal aliud simile, sed unicum continuum. Congenitos esse homini vermes neque aliunde advenire urget. Fasciam mucosam nempe fasciculum membranæ similem cucurbitinis plenum, a tænia separat. Passim ANDRYUM corrigit. EJ. *Nuove osservazioni intorno all' ovaja ne' vermi tondi* 1713. 4. Anatomen horum animalium tradit. EJUSDEM *disamina d'un articolo dell' opera della generazione de' vermi del corpo umano: & seconda lettera del* S. G. T. BRINI *in cui si esposi gli motivi ne' qual il* S. ANDRY *ha ne suoi giornali maltrattato il nostro autore: Et terza lettera del* D. AGOSTINO SARASINI, *in cui si fa vedere quanto profitto ha fatto il* S. ANDRY *doppo la lettera dell' opera del* S. VAL. Acriusculæ omnes, a VALISNERIO ipso aut a discipulis profectæ, refutant transmutationes vermium, & monstrosa animalia ANDRYI. In Epistolis adjectis animum eo inclinat VALISNERIUS, ut unica sit species taeniæ, nempe catena. EJUSDEM *considerazioni ed esperienze intorno al creduto cervello di bue impietrito*, Patav. 1710. 4. Negat cerebrum fuisse, & ostendit ad exostoses pertinere. EJUSDEM *nuove osservazioni intorno alla constitutione verminosa ed epidemica seguite nelle cavalli*, &c. in diario Veneto 1713. T. XIV. excusæ causam offendit in vermibus latis, cucurbitinorum pene similibus, depositis a muscis, quas describit. Subjuncta est *nuova idea del mal contagioso de buoi.* A vermibus etiam derivat. Porro in *raccolta di varie osservazioni spettanti all' istoria medica e naturale*, Venet. 1710. 8. & in *Estratti di varie osservazioni & in nuove osservazioni ed esperienze intorno alla storia mediche e naturali* Padovæ 1726. 4. (ubi multa iterum de vermibus) & in *nuova giunta di osservazioni e di sperienze intorno alla istoria medicae naturale* ad morbos varios, verminationem, aliaque, Pathologiæ capita historias, utiles collegit. *In saggio d'istoria medica e naturale*, inque *consiliis medicis* varia ad pathologiam faciunt, morborum & sectionum historiæ. In L. *de generatione hominis* insignis tractatus est, de sterilitate ejusque causis.

ANTON. DOMINICI GOTTI *de hydrope*, Florent. 1709. 4.

FRANCISCI TORTI *Therapeutice specialis ad febres periodicas perniciosas, cui subnectuntur responsiones iatroapologeticæ ad* RAMAZZINUM Mutinæ 1709. 8. 1712. 4. 1731. 4. Venet. 1743. 4. cui editioni accessit vita & orationes auctoris. Scopus equidem practicus est, ad defendendum corticem, sed ea occasione & febres in genere describuntur, & peculiares febres perniciosæ remittentes, & intermittentes variæ funestis symptomatibus stipatæ, & denique casus & historiæ peculiares plurimæ.

AND. CHR. DIEDERICH *historia pestis seu umstandliche beschreibung der pest und fleckfieber* Hamburg. 1710. 8.

MANASSE STOEKEL *anmerkung bey der pest zu Danzig*, 1409. Hamb. 1710. 4.

JOH.

JOH. SPINKE *quakery unmaskd, or reflexions on the ſixth edition of* M. MARTINS *treatiſe* &c. Lond. 1709. 8. Refutat MARTINUM non dudum citatum. Recuſus eſt anno 1711. IDEM anno 1710. 8. edidit *the venereal diſeaſes in its cauſe, nature, ſigns, dangerous effects*, & anno 1717. 8. *the venereal patients refuge, or the ſecret diſeaſe in all its ſtages, degrees and circumſtancies*, 1717. ASTRUC.

His temporibus etiam *diarium Venetum* incepit, cui titulus GIORNALI de' LETTERATI, *de Italia*, quo multæ etiam propriæ obſervationes & eximiæ librorum cenſuræ continentur.

DAVID HAMILTON *de febre miliari & praxeos regulis*, Londin. 1710. 8. 1714. 8. Ulm. 1710. 8. Morbum, qui hoc inprimis ſeculo innotuit, & in genere & additis obſervationibus peculiaribus deſcripſit: medicamentis inprimis calidis uſus.

J. GEORG. a BERGEN *de bile icteri cauſa ficta*, Francof. 1710. diſp. & aliæ diſputationes exſtant.

J. BERN. SCHAAR *peſtis, Poloniæ deſcriptio* in ACT. ERUD. LIPS. 1710. Maj.

PIERRE DIONIS ſur la *mort ſubite avec l'hiſtoire d'une fille cataleptique*, Pariſ. 1710. 12. Ejuſdem frequentiæ apoplexiarum, de qua LANCISIUS, cauſas inquiſivit, & in crepantibus cerebri vaſis & in pulmone ſanguine infarto invenit. In *cours d'anatomie* aneuryſmatis cordis hiſtoriam, & aliqua huc pertinentia retulit.

ALARDI MAUR. EGGERDES *peſtis per cuſtodiam infectorum & ſanorum profligandæ & evitandæ ſolus modus: accedit hiſtoria peſtis per quadriennium quinquies in Sileſia reſuſcitatæ, ſemperque ex Polonia in hanc tranſlatæ*, 1710. 12. EJUSDEM *gründliche abbildung der grauſamen peſtſeuche*, Breſlau. 1720. 4.

SAM. FRID. LAUTERBACK *kleine frauenſtättiſche peſt chronic von* 1709. *bis* 1710. Lipſ. 1710. 8. *

HENRICI HENRICI diſp. *de cholera morbo*, Hall. 1710. cum ſectionibus cadaverum.

Cum J. B. BIANCHI *hiſtoria* hepatica multa prodierunt, quæ huc ſpectant. Nam pars *ſecunda & tertia* ſunt de morbis hepatis. In tertia J. THOMÆ GUIDETTI *de bilioſis affectionibus* ac *de bilioſa pleuritide* diſſ. ſequuntur, in quibus præter hepatis morbos plurimi alii ad bilem referuntur, adjectis etiam hiſtoriis ſingularibus. EJUSDEM GUIDETI *conſtitutiones epidemicæ bilioſæ* 14. ab anno 1711. ad 1724. una prodierunt: Deinde JACOBI VERCELLANI *de bile aucta & imminuta*. BIANCHI ipſius diſſ. *de impedimentis circuitus: febris natura & effectibus in genere*; & CAJETANI TACCONI icones morboſi hepatis, ampliſſimorum ductuum bilariorum &c. ad rem noſtram pertinent. &c. EJUSDEM *de naturali in corpore humano vitioſa & morboſa generatione*, Genev. aut Turin. 1741. 8. Habet ventrales & tubarios conceptus bene multos; tum falſa germina & ſpecies quatuor molarum, cum fetu deſtructo, nullo, vel mutato, & denique vermium humanorum hiſtorias, nonnullas ſatis inprobabiles, per totum corpus perſecutus eſt.

Cum eo tempore in Italia peſtis in boum genere graſſaretur, magna vis librorum de eo uno malo prodiit, ut PETRI ANTONII MICHELLOTI *conghietture ſopra la natura*, &c. *dell' infermita regnante negli animali bovini*, in quo hiſtoria morbi habetur, & pro febre peſtilenti a ſalibus acribus ſanguinem coagulantibus declaratur. Prodiit Venetiis 1712. 8.

DIEGO DOMINICO di FERRARIS *narrationi ſopra gli mali epidemici*, Rimini 1711.

FRANC. FANTASTI *de febre contagioſa*, Venet. 1711. 8. qui boves ſine cerebro & medulla fuiſſe adfirmat, & morbum a viſco ſubtili putrido derivat, qui ſanguinem reſolvat, non cogat.

GIOV. BATTISTA MAZINI *lettera intorno alla corrente epidemia contagioſa de buoi* 1711. Habet aliquas cadaverum morboſorum ſectiones, in quibus cerebrum corruptum fuit, veſicula fellis mole aucta. Derivat ab tempeſtate coeli mala, unde perſpiratio inpedita, &c.

ANTON. MARIA BORROMEO *iſtoria dell' Epidemia di bue*, Venet. 1711. 8. Opus clerici hiſtoricum. Sed bonum.

HIER. BIUMI *naturalezza del contagio bovino*, Milan. 1712.

GIUSEPPE GAZOLA *origine progreſſi e rimedio del corrente contagio peſtilenziale del bue*, Veron. 1712. 4.

LUIGI CASTELLI *de graſſante boum epidemia*, Venet. 1712. 8.

CAR. FRANC. COGROSSI *nuova idea del male contagioſo de buoi*, Milan. 1714. 12.

Parere del NIGRISOLI *intorno alla corrente epidemia delli animali bovini*, Ferrar. 1714. 8. quo morbus derivatur a vaporibus putridis occiſorum hominum & jumentorum gramen inficientibus.

ANTONIO DOMINICO GALLARATI *idea della infezione bovina*, Pavia 1714. 8. Hos libros omnes in *Diario Veneto* Giornali de' letterati video recenſeri.

Ad eundem morbum pertinet *Réflexions sur la maladie qui a commencé..à ataquer le gros betail en divers endroits de l'Europe par la Societé des Médecins de Geneve, avec un recueil de quelques autres pièces sur ce sujet*, Genev. 1716. 12. maj.

G. DIETERIC. HIERONYMI *merkwürdige relation von der cur einer funfzig jährigen krankenweibespersson*, Wolfenbuttel 1711. 4. fol.

J. PETRI ORELLI BARNABA *opera medica secondo la mente* D'IPPOCRATE, GALENO, CARISTIO, ORIBASIO, *nella quale si tratta de' morbi del corpo umano con le loro cause, segni e prognostici e con le cure de' medesimi*, Milan. 1711. 8.

NICOLAO CRESCENZI *Tr. physico-medicus in quo morborum explicandorum, & potissimum febrium, nova exponitur ratio*, Neapoli 1711. 4.

ADAMI BRENDELII, eruditi viri, Liber *de lapicidina microcosmica*, Witteberg. 1711. Ej. *commentatio de febre querquera, ex antiquitate eruta* ibid. 1715. 4.

ONUPHRII BONFIGLI *de plica polonica*, Uratislav. 1712. 4.

THEODORUS ZWINGER, Basileensis, multa practica scripsit, quibus cum adeo historiæ etiam morborum conjunguntur. Inter dissertationes Basileæ anno 1710. 8. editas huc pertinent de *pothopatridalgia*, singularis nempe morbi descriptio, *de somnambulatione, de nephralgia, de fœtoribus corporis humani.* EJUSDEM *pædoiatreia practica*, Basil. 1722. 8. edita est, qua morbi puerorum omnes descripti habentur, cum curatione & historiis nonnullis peculiaribus. Acri vero pathologiæ & medicamentis absorbentibus valde favit. EJUSD. *theatrum praxeos medicæ*, Basil. 1740. 4. cum curationibus morborum conjungit ætiologias ab acido, &c.

GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER in *artis medicæ universæ* T. II. posthumo edito anno 1748. 4. Wismariæ, pathologiam tradit, Aristotelico ordine, non tamen absque propriis, ut solebat, cogitationibus & observationibus. Criticos dies repudiat. IDEM dum vivebat in L. *de animi affectibus* Kiel. 1710. 4. & in *methodo curandi febres* & in L. *naturæ vindiciis* & in dissertationibus passim varia adspersit, quæ huc faciunt. Ej. *de spina ventosa* disp. Kiel. 1698. Ej. *de genuina febres curandi methodo* Jen. 1693. 4. parum therapiæ habet, in *Parte* vero I. *de natura*, & in II. *de causis* febris agit. Etsi non facile sit sequi EJUS opiniones, in igne tamen causam æstus febrilis ponere videtur, cui resistat viscitidas in sanguine, aliquam causam proegumenen principem bilem facit, GALENUM secutus, tum ciborum particulas immobiles, &c.

J. DANIEL GOHL *Casus von convulsivischer Engbrüstigkeit und nach dem tode gefundenen grossen herzgewächse*, Berlin 1710. 4. Polypi symptomata fuse describit, tum sectionem ægri, & ipsum polypum. Adeo Stahlianus, ut amaurosin ante mortem ortam tribuat animæ, quæ partem curarum desereret occupata gravioribus. EJUSDEM *historia pestis d. i. dem wahrheit gemässe nachricht von der natur und cur der pest*, Berolin. 1709. 4. EJUSDEM *Acta Berolinensia* plena sunt observationibus morborum epidemicorum, sectionum cadaverum ægrotorum.

CHRISTOPH. HELWIG *anmerkungen von allerhand raren medicinischen, anatomischen, chymischen, chirurgischen dingen*, Erfurt. 1711. 8. Responsa medica & observationes continet, utinam fidelis, credulus enim homo fuit, qui piscem ex morsu in digito piscatoris natum fuisse credat. *Einiger Medicorum schreiben von der in Preussen, Danzig &c. grassirenden Pest nebst dem rechten gebrauch der vomitoriorum und sudoriferorum*, Bresl. 1711. 4.

B. de MANDEVILLE *treatise of the hypochondriak and hysteric passion*, II. ed. Lond. 1711. 8. Dialogi sunt satyrici, ætiologici & practici, cum historiis ægrarum hystericarum & hominis hypochondriaci, & curatione. Laudat motum muscularem, frictiones & hujusmodi quasi naturalia remedia.

GEORGII WARREN *new method of curing without internal medicines...the gonorrhoea or Clap.* Lond. 1711. 8. 1734. Describit originem sedemque gonorrhoeæ ex COWPERO, & exempla addit curationum. Injectiones solas & unguenta arcana laudat. ASTR.

ELIAS CAMERARIUS varia scripsit, quæ huc pertinent. *Kurtze anmerkungen bey gelegenheit der krankheit a la mode*, Tubing. 1712. 8. Continet historiam febris catarrhalis epidemicæ, qualis etiam anno 1581. & 1733. per totam Europam grassata est. EJUSDEM *epistolæ Taurinenses*, Tubingæ 1712. 8. prodierunt, postquam cum principe FRIDERICO LUDOVICO iter in Italiam absolverat. Morbos magicos adfirmat, & dæmoniacos, historias catalepticas aliquas proponit. EJUSDEM *specimina quædam medicinæ eclecticæ*, Francofurt. 1713. 4. Dissertationes sunt, quarum multæ huc faciunt, ut I. II. & III. de delirio & melancholia X. de hypothesi MORTONI circa febres & de morbis a spiritibus ortis XI. Varia contra BAGLIVII theorias & fibræ solidæ hypothesin objicit. EJUSDEM *medicinæ conciliatricis conamina & primae lineæ*, Francofurt. 1714. 4. ali-

4. aliqua habent de conciliandis theoriis pathologicis vetustis cum nuperis. EJUSDEM *cautelarum medicarum systema*, Francofurt. 1721. 4. habet pathologicas etiam & semeioticas cautelas, has de signis morborum essentialibus, illas de causis morborum, quibus totus tamen pathologiæ ambitus continetur. Plusculas etiam disputationes edidit, vir diffidens in plerisque & cautus, nisi in magicis, quæ admittebat, magis, nisi fallor, tamen quietæ vitæ & erudito otio deditus, quam praxi clinicæ. Citabo paucas. *De Gemutsa Pliniana* 1722. 4. *Magici morbi historia attentius perpensa*, Tubing 1724. *De calculis in vesicula fellea repertis* 1724. *de mictione pultacea* 1738.

ALOYSIUS dalla FABBIA inter *dissertationes physico-medicas* varias habet, quæ huc pertinent, *de arthritide: animi affectionibus:* morbis *a meteoris: vitæ naturali termino.* Prodierunt Ferrariæ 1712. 4.

JAC. FRANC. VICARII *de intemperato Hippocratico seu cacochymicis* GALENI Argentor. 1712. 4. BURCH.

MAUBEC *de la dysenterie*, Paris. 1712. 12. Hypecacoanham commendat. Ab auctoribus *Diarii Eruditorum* laudatur. Video etiam ipsi tribui, *Traité des tumeurs & des obstructions*, Paris. 1701. 12. & poristam esse.

GIBBS *observations of various eminent cures of scrophulous distempers*, Lond. 1712. 8. Causam scrophularum ponit in acido lympham cogente, &c.

JOHN WHIT's *new and exact observations of fevers*, Lond. 1712. 8. repetetur in praxi. Plurimum de modo & dosi missionis sanguinis agit.

CONR. BERN. VOGTERN *schediasma de variolis adultorum*, Ulm. 1712. 4.

CHRISTIAN WEISBACH *wahrhafte und gründliche Cur aller der dem menschlichen Leibe zustossenden krankheiten*, Marburg 1712. 8. 1739. & alias, Stahlianum praxeos systema, cum morborum descriptionibus.

ANTON. DEIDIER in *Trivultinis* 1711. dedit historiam duorum catalepticorum, quæ etiam in nova editione L. *des tumeurs* exstat. EJUSDEM *Lettre sur la maladie de Marseilles*, Montpellier 1721. 12. IDEM in JOURNAL des SAVANS 1722. Dec. adfirmat, ægros Massiliæ periisse ex carbonibus ante adventum celebris Sidoniæ navis. IDEM in eodem diario *Mars & Septembre* 1722. dedit experimenta circa pestis causam, quæ paulo post cum titulo *expériences sur la bile & les cadavres des pestiférés* edidit, & recusa sunt Tiguri 1722. 8. Cum nempe Massiliæ pestilentiarii Medici periculoso munere fungeretur, & incidere cadavera ausus est, & experimenta cum bile facere. Sanguinem crassum reperiit, bilem viridem ex nigro, quæ quovis modo in sanguinem canum mista pestis symptomata produceret, cum bilis hominum unice febrientium nihil contagiosi haberet. Pestem non ab alcali fieri, neque epidemicam esse, sed a coagulo sanguinis & bile acido onerata docuit. In hac quam diximus editione nonnulla SCHEUCHZERUS adjecit contra hypothesin & nonnullas cadaverum sectiones. EJUSDEM *dissertations médicinales & chirurgicales sur la maladie vénérienne & sur la nature & la guérison des tumeurs*, Paris. 1725. 8. Prior liber ex thesi natus est, quæ anno 1713. Monspelii defensa, Romæ anno 1722. & Londini anno 1723. Latine recusa fuit, cum titulo A. D. *diss. de morbis venereis acc. Diss. de tumoribus* 8. Alter ex thesi anno 1711. defensa anno vero 1715. edita fuit, & thesis de variolis anno 1709. Luem Veneream deducit a vermibus, quos oporteat mercurio necare, non adeo salivationem requiri, sed interruptam frictionem. Cancrum sanare vult arsenicali medicamento. Ejusdem Libri editio VI. pro titulo habet *Traité des tumeurs contre nature*, Paris. 1738. 12. aucta & mutata, adjectis propriis in cancro observationibus: tum consultationibus medicis & morborum observationibus, etiam notabilibus, arteriarum coronariarum induratarum, membranæ post dejectam cataractam superstitis. Subjecta est dissertatio, qua pestem per contactum, non per aërem propagari defendit. EJUSD. Liber *de arthritide*, Monspel. 1726. Calculo adfinem morbum esse & eamdem utique curationem convenire. EJUSDEM *pathologia*, Paris. 1735. 12. quæ est altera pars *institutionum* gallice versarum, breve compendium est, & descriptiones continet morborum capitis & pectoris. Epilepsiam derivat a dilatabili natura vasorum. Crises negat fieri. Observationes nonnullas adspergit in cadaveribus epilepticorum, & de tumoribus lymphaticis, scirrho pylori, &c. Titulus latinus fuerat *Theoria morborum internorum, capitis, thoracis ac abdominis absque suppositione spirituum animalium*, Monspel. 1723. 8.

GIOV. SIMBENI *narrativa e riflessioni sopra i mali epidemici occorsi in* 1711. *del territorio di Savignano*, Rimini 1711. & latine cum titulo *Ex. med. philosophica de morbis epidemicis, in qua disseritur de febribus & de sanguine extra corpus*, ibid. 1713. 12. *

DEMOCRITI CHRISTIANI *vitæ animalis morbus & medicina*; Lipſ. 1711. 8. * F. Lipſ. 1713. 4. Leid. 1712. 8. Lubec. 1730. 8. & melius Germanica Francofurti 1736. 8. Febres intermittentes ſubtiliter ex ſucco pancreatico & bile interpretatur.

J. HERM FURSTENAU *deſiderata circa morbos eorumque ſigna*, Amſtelod. 1712. 8. & cum reliquis deſideratis Lipſ. 1727. 8. Hiſtorias, ſigna morborum, obſervationes frequentiæ & infrequentiæ, annorum, ætatum, viſcerum obſcuriores aliquas, mortis & morborum cauſas, aliaque minus vulgo a medicis obſervari queritur. EJUS *Epiſtola de morbis juriſconſultorum*, Francofurti 1721. 8. Brevis eſt, neque ſatis propria huic inprimis eruditorum generi.

ENGELBERTI KAEMPFER *amoenitates exoticæ*, Lemgov. 1712. 4. In faſciculo III. Dracunculus Perſicus aliique morbi Indiæ endemii & acupunctura Japonica deſcribitur.

JACOBI LUDEEN *de lithogeneſia macro & microcoſmi Exercitatio phyſico-medica*, Leid. 1713. 12. Calculos in veſica partim circa pus, partim circa nucleum naſci defendit, & ſuas paſſim obſervationes profert, Scaraburgenſis in Suecia phyſicus.

RUDOLPHI HUBERI diſſ. *de glandulis & tumore ſcrophuloſo maxillæ inferioris a retropulſa gonorrhoea virulenta orto*, Baſil. 1713.

JOH. GOTTLIEB BOTTICHER *morborum malignorum & inprimis peſtilentiæ brevis & genuina deſcriptio*, Hamburg. 1713. 8. Peſtem Hafnienſem viderat per ſex menſes anno 1711. Oriri ab alcali & ab humorum diſſolutione docet: nocere calida, hypochondriacos ſalvos fuiſſe, non oriri niſi a contagio, fomitem diu in veſtibus ſupereſſe, acida & venæ ſectionem in morbi initiis deinde ſudorem juvare &c. EJUSD. *gründliche betrachturg über die grauſame Hornvieh ſeuche*, Francof. 1747. 8. Peſtem bovillam a putredinoſo miaſmate eſſe, non a vermibus, omnino contagioſam, quæ ex ipſa duratione deterior reddatur. Laudat alexipharmaca. EJ. *ſcrutinium medicum .. de morbo hypochondriaco*, Hafniæ 1724. 8.

J. BAPT. VERNAE, nobilis viri, *morborum acutorum princeps pleuritis*, Venet. 1713. 4. Sanguinis ſputa eſſe ab arteria bronchiali. Pleuram ſedem pleuritidis eſſe, raro pulmonem. Inflammationes alias vicinarum partium per ſua ſigna a pleuritide diſtinguit. Hiſtorias 15. pleuriticorum adjicit. Venæ ſectionem defendit.

ACHANTII VALENTINI ROMEISEN *gründliche unterſuchung der izt wütenden epidemiſchen Vieh ſeuche nebſt dem dawieder gefundenen Gegenmittel*, &c. Wurtzburg 1713. 4. PL.

LUD. FRID. JACOBI *caſus de hydrope uterino*, Erfurt. 1713. 4.

BERNH. ARNOLD NOTTELMANN *vorſtellung was eigentlich die izt herumvagirende ſeuche ſey*, Nurenbergæ 1713. 4.

J. J. A. (ABEL) *beſchreibung der epilepſie oder ſchweren noth*, Altenburg. 1713. 8.

EMANUELIS TIMONII *hiſtoria variolarum* anno 1713. Conſtantinopoli prodiiſſe dicitur A. E. 1714. p. 382.

CHRISTIAN WARLIZ *de morbis biblicis*, Wittenberg. 1714. 8.

KLIFTONI WINTRINGHAM (patris) *Tractatus de podagra*, Eboraci 1714. 8. Vaſa minima in podagra rigidiora fieri, liquida craſſiora & viſcida, & per aortam inferiorem ad pedes vergere: dolorem oriri a liquore nerveo acri nervos pungente, &c. EJ. *Tr. of epidemical diſeaſes*, Eboræ 1718. 8. Non vidi, niſi forte idem cum ſequenti eſt nempe, *commentarius noſologicus morbos epidemicos & aëris variationes in urbe Eboracenſi per 16. annos graſſantes complectens*, Londin. 1733. 8. Morbos multos a conſtitutione & temperie aëris pendere docet. Hinc aëris temperiem, & calorem & ventos ab anno retro 1715. obſervavit, morboſque, qui mutationes manifeſtas aëris ſequebantur vel comitabantur. Febres varias deſcripſit, nexum morborum cum aëris temperie per quæſtiones propoſuit, omnia breviter.

RICHARD BOULTON *of the gout, Kings evil and lues venerea*, Lond. 1714. 8. Podagram explicat a ſalibus in glandulas articulationum inpactis, ſcrophularum ſubjecta facit viſcera, tendines, oſſa, adfecta ab humore viſcido, craſſo, luem a fermento peculiari. Febres intermittentes deducit ab acido vitriolico cum ſanguine efferveſcente. Parum laudat ASTRUC.

NEBEL *de coagulo bilis in veſicula fellea*, Heidelberg. 1714. 4.

JOH. PURCELL *treatiſe of the colic*, Londin. 1714. 8. Sedem mali eſſe in peritonaeo, capſulis atrabilariis, utero, umbilico, nonnumquam in pancreate, liene, hepate, inteſtinis frequentius: Meſenterium nervoſque innocuos eſſe, &c. EJUSDEM *Treatiſe of vapours or hyſteric fits*, Londin. 1707. 8. Theoria plurima. Hyſterici morbi fontem in ventriculo & vitiata digeſtione ponit, unde demum ſpirituum turbatus motus ſequatur. Inde, ad CHIRACI præceptoris exemplum, mechanice omnia ſymptomata hyſterica deſcribit.

Caroli Nicolai Langii *beschreibung des Vieh prestens, so seit* 1711. *bis* 1714. *gewütet hat*, Lucern. 1714. 8. Collectio est ex scriptoribus italicis, & medico, quem citavimus, D. Romeisen. Morbum ipse non vidit. Ej. *beschreibung der Kornzapfen in brote*, Lucern. 1717. 8. Morbum stuporiferum & gangrænosum, epidemicum, a secali corniculato ortum in Helvetia grassantem describit.

Davidis de Grebner *Tractatus philosophico-medici* VII. 1. *Ephemerides meteorologicæ*. Uratislav. *ab* anno 1692. *ad* 1712. 2. *animadversiones in his morborum qui anno* 1699. *Uratislaviæ grassati sunt*, Lips. 1714. 4.

Joh. Georg Hoyer *ausführliche untersuchung einiger in Europa grassierenden ansteckender pestilenzialischen Seuchen*, Gotha 1714. 8.

R. W. Craus *excerpta quædam de nupera peste Hamburgensi*, Jen. 1714. 4.

J. J. W. de Peima Baronis de Beintema *historia constitutionis pestilentis annor.* 1708. *ad* 1713. Vienn. 1714. 8.

Observationes clinicæ a viro experientissimo privatis prælectionibus traditæ zum druck befördert durch Gottf. Henr. Ulau. Lips. 1714. 8.

Vier tractätlein von der ansteckenden seuche die in Nieder Oesterreich eingeschlichen, Hamburg 1714. 4.

J. Barth. Ad. Beringer *de peste in genere & lue epidemica modo grassante in specie*, Würtzburg 1714. 4.

J. M. Muller *observationes & curationes medico-chirurgicæ* 1714.

Daniel Turner *treatise of diseases incident to the skin*, Londin. 1714. 8. 1726. 8. gallice redditus *Traité des maladies de la peau* Paris. 1743. 12. 2. vol. Ejusdem *siphilis*, Lond. 1717. 8. cum triginta morborum historiis. Ejusdem *aphrodisiacus*, Londin. 1736. 8. quo breve conpendium auctorum traditur, qui in Luisini collectione exstant. Ejusdem *siphilis* pars II. Lond. 1727. 1739 8. contra Johannem Astruc scriptus. Ej. *Discourse concerning gleats*, Lond. 1729. 8. Animadversiones habet in libellum Boerhaavii, quem diximus.

J. Antonii Terenzoni *de morbis uteri*, Luccæ 1715. 4. Observationes varias non vulgares habet, ut scabiosas asperitates, tubercula, squamas, cristasque in utero. Menses in accessione febris semper accedere observat. In *exercitationibus circa sex res non naturales* habet obss. de aëre, cibo, potu ejusque nimii noxa. Ej. *commentarius practicus ad crises acutorum retardatas vel præpeditas* prodiit Florent. 1733. 4.

Danielis Clerici *historia naturalis & medica lumbricorum latorum*, Genev. 1715. 4. Anglice redditus sub titulo *history of worms bred in the bodies of men and the animals*, Londin 1721. 8. Eruditissimo, ut omnes hujus viri sunt, labore, descripsit, quicquid boni ab omnibus auctoribus de vermibus humanis relictum fuit. Lumbricum latum capitatum, unicum animal, & alterum, congeriem cucurbitorum, sollicite describit, tum reliquos humani corporis vermes, usus in posteriori tænia Valisneri inprimis observationibus.

Michael de Kozamero diss. *de peste* Breslau 1715. 8. Gas pestilentiale accusat seu mumiam hominis volatilem...

J. B. Gastaldi *an venena inter se differant*. Avenione 1715. 12. Classes venenorum constituit cum suis signis, ut coagulantia, corrosiva, &c. Ejusdem *an variolarum una eademque natura*, Avenione 1717. 8. Ab impuritate sanguinis materni nasci, veteribus notas fuisse. Ejusd. *an morbi omnes primum ex fluidis*, Avenione 1725. Contra eos auctores, qui omnes morbos in solidis ponunt. In *Quæstione medica* anno 1708. proposita calculos numerosos describit, ex alvo egestos.

Conr. Ludov. Walther *thesaurus medico-chirurgicarum observationum*, Lips. 1715. 8. Historias aliquas morborum rariorum, nævorum, venenorum mistas cum chirurgicis habet. Ejusdem *specimen chirurgicum seu casus spinæ ventosæ admodum rarus ejusque explicatio* dicetur in chirurgicis. Prodiit Lipsiæ 1715.

J. Bapt. Werlosihnig & Ant. Loigk *historia pestis quæ ab anno* 1708. *ad* 1713. *Transylvaniam, Hungariam, Austriam, Pragam & Ratisbonam depopulabatur, per experimenta conscripta*, Styræ 1715. 8. Parvi momenti.

Francisci de Fonseca Henriquez *methodo di conecer e curar o morbo Gallico*, Lisboa 1715. fol.

Petri Haguenot *an ileus a motu antiperistaltico*, Monspel. 1715. 8. Negat, & conatur demonstrare, unice fieri ab obstructione, unde motus musculorum abdominis constrictorius ea, quæ inte-

intestinis continentur, inverso ordine sursum agat. EJUSDEM *de febre in genere* Monspel. 1724. & aliæ disputationes exstant.

A. J. F. *prælectiones academicæ seu specimen novæ pathologiæ theoretico-practicæ*, Francof. 1715. 4. Stahlianus.

Wahre eröfnung der Jenaischen Christnachts tragoedie, &c. Jenæ 1715. 4. Historia suffocatorum hominum, qui nocte natalititia thesauros effodere tentarunt, eorum mortes ad carbones accensos referuntur.

FRIDERICI ANDREAE *gründlicher gegensatz auf das in Hallé heraus gegebene bedenken vom tödtlichen dampfe der steinkohlen mit einer vorrede und anmerkungen von* J. H. SCULZE. Hall. 1716. 8.

CASPARI PETZOLD *observationes medico-chirurgicæ selectiores*, Uratislav. 1715. 8. Practicus Uratislaviensis, STAHLIUM secutus, observationes breviores, medicamenta fusiora habet: aliquæ tamen cadaverum sectiones, & nonnulla chirurgica intercedunt. Observationes sunt 94.

JACOBI VERCELLONI *de pudendorum morbis & lue venerea tetrabiblion*, Astæ 1716. 4. Leid. 1722. 8. Luem veneream nasci ex nimio etiam inter puros concubitu credit. Inde mali venerei in utroque sexu symptomata multa experientia sibi optime nota proponit. Parum blandum est JOHANNIS ASTRUCII de hoc viro judicium. Gallice versus est cum titulo *des maladies qui arrivent aux parties génitales*, Paris. 1730. 12.

IMMANUEL WEISMAN *historia mulieris lithotocæ*, Tubing. 1716. disp.

ALEX. CAMERARII *extispicia hepatitide defunctorum*, Tubingæ 1716. 4. EJ. *de apospasmate piæ matris* 1722. 4. & aliæ disputationes.

EDUARD STROTHER M. D. *Critical essay on feavers*, Londin. 1716. 8. Practici inprimis scopi EJUSD. *experienced measures how to manage the smallpox*, Londin. 1721. 8. Morbum ab acido derivat: purgationem in febre secunda rejicit, tractationem de peste addit.

GEORG. PHILIP. NENTER *pathologia* Argentor. 1721. 8. & in majori opere 1718. & 1721. 4. cui titulus *fundamenta medicinæ theoretico-practicæ*. De Stahlii secta, cum observationibus tamen & historiis morborum propriis.

J. HENRIC. HERLIN *hæmorrhoides in pectore seu de præternaturali ac lethali fluxus hæmorrhoidalis suppressi ad pectus translatione obss. anat. pathol.* Altenburg. 1716. 8.

J. P. WAGRET *observations de médecine & de chirurgie faites dans les hopitaux*, Paris. 1717. 8. In febrium theoria alcali & acidum recipit. Medicamentum suum antipleuriticum nimis laudat, & dictione hyperbolica utitur. EJUSDEM *nouveau traité de la petite vérole*, Douai 1718. 8. non vidi, sed video promisisse methodum quo impediatur ne erumpat.

GERARDI GORIS *mercurius triumphator*, Lugd. 1717. 12. Vanus declamator. Morbum antiquum facit, mercurio sanabilem non vulgari sed ex metallis extracto.

J. FRANCISCI LEAULTE' diss. *Ergo morbus antiquus siphilis*, Paris. 1717. Novis argumentis historicis confirmare conatur.

JOH. ADAMI MORUSCH *pyretologia* seu *Tr. de febribus*, Ingolstad. 1717. & aliæ dispp. EJ. *prælectiones academicæ de febribus & morbis capitis in unum volumen digestæ*, Ingolstatt 1725. 4.

J. MILLETER *de morbo Tzömör Hungaris endemio*, Leid. 1717. disp.

GOTTLIEB BUDAEI *consilium medicum von der Krampfssucht oder Kriebel krankheit*, Budissin. 1717. 8. EJ. *miscellanea medico chirurgica practica & forensia*, Görliz anno 1731. & seqq. septem omnino particulis. Multæ corporum morbosorum dissectiones. Venena etiam varia, descripta cum symptomatibus.

J. CHRISTOPH. HABERKORN *unvorgreifliche gedanken von denen ziehe oder nerven krankheiten*, Budissin. 1717. 8.

ANDR. HOYER *de febre petechizante epidemica*, Hafn. 1717. 8.

CHRIST. GOTTHARD WILLISCH *bericht von der Krampfsucht oder spasmodischen krankheit so an unterschiedenen orten in vergangnen jahr sich ereignet*, Pirnæ 1717. 4. Hic morbus a secali corniculato ortus idem est cum eo, quem descripsit LANGIUS.

J. DAN. LONGOLII *medicinische gedanken von der kornstaupe welche anno 1716. 17. an verschiedenen orten in Sachsen und Oberlausnitz unter dem titel des Reissens, der ziehe krankheit, Krampfsucht oder kriebel krankheit bekant worden ist*, 1717. 8.

GOTTLOB VALER. BRUNONIS *gedanken und untersuchung der itziger zeit herum schleichenden krampf und kriebel krankheit*, Budissin. 1717. 8.

LANGE *histoire de la fille maléficiée de Courson*, Lisiccane 1717. 12. Vomuit ea virgo erucas 22. tunc acus multæ sub cute emersæ & excisæ sunt, etiam ex mammis.

In

In Actis Uratislaviensibus (*Breslauer Samlungen*) morbi epidemici una cum historia tempestatum & aëris vicissitudinibus continentur, non absque plurimis morborum descriptionibus. Ibi etiam de Vampyris multa: historia litis de venæ sectione in pleuritide (1718.) & variæ parum probabiles observationes atque theoriæ v. g. variolas a rore melleo oriri. 1724. pag. 490. Auctor primarius est JOH. SLANOLD.

T. SPOONER *a short account of the itch, inveterate itching humours, scabiness and leprosies*, Lond. 1718. 8.

GEORG. CLACII *observationes chirurgico-practicæ*, Hanov. 1718. 8.

CHRIST. BENED. CARPZOV *de sexus sequioris gonorrhoea seu fluxu albo*, Lipf. 1718. 8.

CORN. HEATH COTE *de pleuritide solitaria*, Leid. 1718. 4.

J. HENR. LAVATER *de calculo renum & vesicæ & rheumatismo a muco præternaturali in istis partibus deposito ortum ducente*, Basil. 1718. 4.

GODOFR. KLAUNIG *nosocomium charitatis seu historiarum medicar. in nosocomio observationes*, Uratislav. 1717. 4. Historiæ morborum utiles & passim propria remedia.

J. GEORG. BECK *de viro palpitatione cordis & asthmate violento mortuo ejusque viscerum mirabili structura*, Giess. 1718. 4.

HERM. WERN. ENGELBERT A WESTHOFEN *de angina ex obstructis vasis lymphaticis deducta*, Lemgov. 1718. 8. Multa & passim aliena collectio absque propriis experimentis.

MICHAELIS ALBERTI Stahliani ex præcipuis plurima scripta exstant. Diss. academicæ XV. *de haemorrhoidibus .. in volumen collectæ*, Hall. 1719. 4. *Medicinische und philosophische schriften*, 1721. 4. cum obss. practicis. *Universæ medicinæ* Tom. II. *Semeiologia, hygieina*, Hall. 1719. 4. Deinde disp. practici argumenti plurimæ, ut *de auripigmento* 1720. *de morbo Hungariæ hagymaz ejusque cura per specificum* 1726. 4. (febres nempe cephalalgicæ). EJ. *de casu hydropicæ lapsu integro abdomine curatæ* 1727. EJ. *de scorbuto* Daniæ *non endemio* 1731. EJ. *casus singultus chronici* 24. *annorum* 1743. EJUSD. *dysenteria epidemica superioris anni* 1743. 4. EJ. *bericht vom podagra ohne saltz*, Hall. 1725. 4. contra pathologiam acrem.

JOSEPHI GUERRA *la coagulazione non essere vera causa del male ne' buoi*, Patavii 1719. 8.

A mechanical account of the case and cure of a virulent gomorrhoea in both sexes, Londini 1719. 8.

In PATRIK BLAIR *miscellaneis*, Londin. 1719. 8. habentur variæ observationes venenatorum hominum: de morbo Scotico a lue venerea diverso sed adfini.

J. MART. OTT *historia renis sinistri maxime tumidi & corrupti*, &c. Basil. 1719. disp. Habet varias observationes ex cadaveribus aegrorum sumtas.

J. HULDR. PEYER *ovarium hydropicum*, Basil. 1719. disp.

THOMAE WOODWARD *medicinæ & morborum status in specie de variolis*, Lond. 1718. 8. Tiguri 1720. 8. Multa speculatio. Bilem in sanguinem resorbtam pro causa motus animalis & vitæ, eamdem vitiatam pro causa morborum frequentissima habet. Variolarum causam ponit in ventriculo, & in salibus, hinc curari emeticis, & oleosis unguinosis medicamentis. Multum in methodum FREINDIANAM invehitur, & in experimentorum veritatem dubia movet. Multum etiam satyræ.

A sober vindication of D. WOODWARD *state of physic*, Londini 1719. 8. Inanis in FREINDIUM & MEADIUM invectiva.

JOH. ASTRUC disp. *de hydrophobia* Monspel. 1719. 12. Homines a lupo rabido morsi post multum demum tempus ægri, perierunt, ea cadavera celerrime conputruerunt. EJUSD. *diss. sur la peste, ou l'on prouve que ce mal est contagieux*, Toulouse 1724. 8. Egregie ostendit pestem & Massiliæ & in reliquis urbibus Galliæ nullam fuisse prius, quam homines vel merces infectæ in ea loca advenissent. Id venenum per oesophagum subire demonstrat ab excitato vomitu. In magna collectione recusus est. EJUSD. *de morbis venereis* L. IX. Paris. 1740. 4. sæpe recusi, eruditissimum opus, quo præter fusam morbi historiam, & curationem novam per semiplenam salivationem, inprimis habetur egregia censura fere omnium scriptorum qui de hoc morbo innumerabiles scripserunt. In editione Parisina 1740. 3. vol. 12. omittitur catalogus auctorum. EJUSDEM *tract. Pathologicus*, Genev. 1743. 8. simplex & bono ordine scriptum conpendium, cum multa causarum enumeratione. In pulsuum distinctione subtiliter versatur.

JOHANNIS ALLEN *synopsis universæ medicinæ*, Londin. 1719. 8. Amstelod. 1720. 8. 1730. 8. Londin. 1749. 8. Francofurt. 1749. 8. & gallice versa a DEVAUX, Paris. 1728. 12. cum *processibus integris* Sydenhami. BOERHAAVII aut discipulus, aut certe admirator, dispersas morborum descriptiones ex omnis generis scriptoribus collegit, ad classes suas titulosque disposuit, curationes subjunxit. Selectum forte scriptorum meliorem desideres, cum HIPPOCRATEM, ARETAEUM, ALEXANDRUM, BAL-

BALLONIUM, HOFMANNUM, STAHLIUM omnino neglexerit, adeo præter rem ubique ETTMULLERUM exſcripſerit. In *addendis* obſervationes auctoris propriæ & morborum rariorum deſcriptiones continentur. Inſtitutum cæterum utile eſt, quod perfici poſſet cum maximo tironum emolumento.

SIGM. AUG. PFEIFFER *variolæ ac inprimis epidemicæ malignæ verminoſæ cum tota embryologia ſeu doctrina fetus in utero*, Stettin. 1719. 8. PL.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER cum Libro *de applicatione mechaniſmi ad medicinam* edidit diſſ. *de apoplexia & catarrho ſuffocativo*, Amſtelod. 1720. 8. EJ. *æger ruminans hypochondriacus*, jam 1709. Hallæ prodiit.

MAGNI GABR. BLOCK *Betänckiande öfwr Eſter jonodottes longwarige faſtande i ſkone*, Stokholm 1719. 8. Non nimis credulus morbo, explicat tamen, qui fieri poſſit, ex defectu perſpirationis, viſciditate humorum, ut cibo puella diu potuerit carere. Monet omnes eas hiſtorias diuturni jejunii ad Sexum muliebrem pertinere, ad virilem nullum.

JOH. de KOKER *de morbo epidemico anni* 1719. diſp. Leid. 1720. 4.

MARTIN. JACOB KUPFER *de volvulo ſanguineo ejuſque curatione*, Regiomont. 1720. 4.

CHR. HOEPFNER *acta privata betreffend diejenige krankheit womit perſonen unterſchiedlichen geſchlechts zu S. Anneberg vom jahr* 1713. *bis* 1719. *befallen worden*, Leipzig 1720. 4.

TH. SPROEGEL *obſervationes ſelectiores*, Helmſt. 1720. diſp.

LE FEVRE *gouteux d'origine Traité de la goutte*, Rochelle 1720. 12. ſe, hæreditarium podagricum, ſanaſſe ſeipſum teſtatur. Arcana habet.

J. SALZMANN *de oſſificatione præternaturali*, Argent. 1720. *de verme ex naribus excuſſo* ibid. 1721. *de morte ſubitanea ex ſanguine in pericardium effuſo*, ibid. 1731. Multam ad obſervationes opportunitatem in tanta cadaverum varietate habuit.

Hoc tempore incepit ſævire peſtis Maſſilienſis, quæ innumeros libellos produxit.

CHICOINEAU, VERNEY & SOULIER (ſed tecto nomine) a Rege miſſi ut adflictæ urbi opem ferrent, ediderunt, *rélation ſuccincte de la peſte de Marſeille*, Pariſ. 1720. 8. p. 31. Leidæ cum Libello MEADII recuſa eſt 1731. 8.

CHICOINEAU, SOULIER & VERNEY *obſervations & réflexions touchant la nature de la peſte* Lyon 1721. 12. Contagioſam eſſe negant, &c. *Lettre de Mr.* CHICOINEAU *pour prouver ce qu'il a avancé dans les obſervations*, Lyon 1721. 12. EJ. CHICOINEAU *oratio de peſte* Monſpelienſi 1724. 8.

Lettera ſulla peſte di Marſilia, Milan. 1720. 8.

JOS. BROWNE *practical treatiſe on the plague*, London 1720. 8. Collectio peſtium ſeculi prioris ex variis auctoribus & conſilia.

MAURICE de TOLON, Capucin, *Traité de la peſte*, Lyon 1720. 12. Nullius momenti.

J. BOECLER *recueil des obſervations qui ont été faites ſur la maladie de Marſeille avec diverſes lettres ſur la peſte miſes en ordre*, Strasbourg 1721. 8. Negant contagioſam eſſe. Tribuunt, uti D. DEIDIER, ſanguini inſpiſſato.

J. JAC. SCHEUCHZERI λοιμογραφία *Maſſilienſis*, Tiguri 1720. 8. & EJ. *erſte zugabe von der Maſſilianiſchen peſt ſeuche* 1721. 8. ASTRUCII & aliorum opuſcula cum obſſ. SCHEUCHZERI. EJ. *vom fliegenden zungen krebs* (ulcere epidemico in lingua boum), Tig. 1732. 4.

Rélation hiſtorique ſur la peſte *de Marſeille* 1721. 12. cum nomine Coloniæ. Contra medicos Monſpelienſes.

GOUDEREAU *rélation des différentes eſpèces de peſte que reconnoiſſent les Orientaux*, Pariſ. 1721. 12. Vanus & inutilis.

BOUILLET *avis & remede contre la peſte*, Bezieres 1721. 8. Metum valde nocere.

Pièces diverſes de différentes natures ſur les remèdes & les précautions contre la peſte, 1721. 12. Exigui momenti.

PICHARTI de CROISSAINTE (Conſulis) *journal de ce qui s'eſt paſſé à Marſeille*, Carpentras 1721. 12. Accurata hiſtoria. Fruſtra ignes accenſi fuerunt.

Epiſtola reſponſoria ad epiſtolam D. *de* FORME Monſpel. 1721. Hiſtoria peſtis propagatæ in provinciam Gevaudan.

Rélation & diſſertations ſur la peſte du Gevaudan, Lyon 1722. 8. Auctor D. GOITTON, Lugdunenſis, qui peſtem a vermibus produci docet.

Diſſertation ſur l'origine des maladies epidémiques, Montpellier 1721. 8. Hiſtoria peſtis ſatis bona. Venæ ſectio non felix.

Nouvelles conjectures ſur la peſte de M. GAUTIER (ridiculæ) & BAUX, Meaux 1721.

LE

LE BEGUE *an pestis a seminio verminoso*, Besançon 1721. 8. Affirmat.

RICHARD BRADLEY *the pest of Marseilles considered*, London 1721. 8. Collegit varias pestium historias, & oriri ab animalculis ex Tartaria advenientibus conjecit.

Eines Marsilianischen medici sendschreiben von der pest zu Marseilles mit J. KANOLDS *reflexionibus*, Lips. 1721. 4. Epistola RAYMONDI inserta, & contra ejus pestis historiam objectiones propositæ. KANOLDUS ex Aegypto oriri docet, &c.

J. KANOLD *Kurtze jahr historie von den seuchen die von anno* 1701. *bis* 1717. *grassiret haben*, Budissin 1721. 8.

Remède contre la peste, Paris. 1721. 12. Esse a coagulo, hinc solventia convenire. HELVETII opus.

ANDRE' JOSEPH LARIN *diss. sur la peste*, Dijon 1721. 12. Contagiosam esse, oriri a vaporibus antimonialibus.

PESTALOSSI (Lugdunensis medici) *avis de précaution contre la maladie contagieuse de Marseille*, Lyon 1721. 12.

BESSINI (P. Monspel.) *reflexions sur la dissertation de* M. PESTALOZZI, La Haye 1722. 12. Negat pestem contagiosam esse.

GEORGES PYE *a discourse of the plague*, Londin. 1721. 8. Negat contra MEADIUM, & malo consilio, infectionem a mercibus, & solum aërem miasma pestilens transferre docet, hinc inutiles esse exclusiones illas quadraginta dierum, &c.

Some remarks on D. MEADS *short discourse of pestilential contagion and its explanation and also on* D. PYE'S *discourse*, Londin. 1721. 8. HARL.

A collection of very valuable and scarce pieces occasioned by the last Londin plague, Lond. 1721. 8.

RICH. BLAKMORE *discourse on the plague and malignant feaver*, Londin. 1721. 8. HARL. 1723. 8. EJUS. etiam exstant L. *on consumtions and the distempers of the heart and lungs*, Lond. 1724. 8. & 1725. 8. & *diss. on a dropsy, a tympany, the jaundice, the stone, and a diabetes*, Londin. 1727. 8. Tympanitidem a tensione fibrarum, diabeten a laxitate renalium vasorum derivat, velocis calami auctor.

D. MEADS *short discourse explaind or his account*, &c. *exploded*, Lond. 1722. 8.

Distinct notions of the plague with the rise and fall of pestilential contagion by the explainer, Lond. 1722. 8. HARL.

JAQ. MANGET *Traité de la peste, recueilli des meilleurs auteurs*, Genev. 1721. 12. est Liber F. de FOLONI cum adjectis auctariis ex D. EGGERDES & aliis. EJUSDEM MANGETI *nouvelles réflexions sur l'origine, la cause, la propagation, les préservatifs & la cure de la peste*, Genev. 1722. 8. IDEM etiam FRANCISCI PIENS L. *de febribus* recudi curavit, & addidit observationes & remedia salutaria. 1689. 4.

BLANQUET *Lettre sur les maladies pestilentielles*, Paris. 1722. 4.

Vermium in causam pestis erectorum debellatio a MICHAELE ERASMO WANESCHIO, Lips. 1722. Contra GOIFFONUM.

FILIPPO MASIERO *della peste*, Venet. 1722. 8.

PHIL. HECQUET *Tr. de la peste*, Paris. 1722. 12.

R. BROOKES *history of the most remarkable pestilential distempers*, &c. Lond. 1721. 8. Pestilentiarum a 300. retro annis collectio cum modo pestem evitandi & sanandi.

J. PRINGLE *rational enquiry into the nature of the plague drawn from historical remarks*, Lond. 1722. HARL.

FAGUENS *Systèma pestis physicum Epistola ad* C. RICHA, Turin 1722. 12. (GIORN de Letter. T. X. pag. 52.)

CHRIST. STEPH. SCHEFFEL *de lithiasi fellea seu calculo vesicæ felleæ cum historia lapidis porcini Malaccensis & fellis bovini*, Leid. 1721. 4.

FRANC. HOLLERI de DOELHOF *de morbis capitis*, Ratisbon. 1721. 4.

GIUSEPPE VOLPINI *sentimenti sopra le verme*, Parma 1721. 8. & cum operibus omnibus 1726. 4. ubi primam & secundam diss. efficit. De vermibus sententiam VALISNERII contra ANDRYUM defendit, & morbos a vermibus eorumque remedia describit.

JAC TRANT in thesi 1721 *passionem hystericam non ab utero sed a nervis esse* ostendit.

MIDRIFF *observations on spleen and vapours*, Lond. 1721. 8.

F. BELLINGER *treatise on the smallpox*, Lond. 1721. 8. Alexipharmaca laudat.

HENRICI JOSEPHI REGA *de sympathia seu consensu partium corporis humani*, Harlem. 1721. 8. Plerosque morbos a ventriculo esse docet, & ibi sedem febrium intermittentium ponit: corporis hu-

 mani

mani partes consentire per membranas, per oscillationem dolentem a loco affecto se undique dispergentem, per nervorum communicationes, &c. Multa collegit.

J. BARTHOLOMEO CORSE *introno agli effluvi engioni della peste*, Milan 1721. 8.

BENJAMIN MARTIN *new Theory of consumtions more especially of a consumtion of the lugs*, London 1722. 8.

J. CAN *miscellaneous essay on the rheumatism, gout and stone*, Lond. 1722. 8.

J. CL. ADR. HELVETII *Traité de la petite verole*, Paris. 1722. 11. Crystallinum genus describit. Venæ sectionem commendat, &c. Anglice prodiit, Lond 1723. 8.

SAMUEL DWIGTH *de vomitu & purgatione*, &c. & *de variolis & morbillis*, Londin 1722. 8.

NICOLAI ROBINSON *compleat treatise of the gravel and stone*, Londin. 1721. 8. 1734. 8. quam *tertiam* editionem legi. Calculi vinculum facit salem marini generis. Morbos nephriticos, ischuriæ exempla, calculi obscuriora signa exponit, etiam vesiculæ felleæ calculos. Pro dissolvente calculi, ut alibi dicetur, spiritum vitrioli dulcem laudat. EJUSDEM *new method of treating consumtions* ibid. 1727. 8. cum explicatione mechanica omnium generum phthiseos. EJUSD. *System of the spleen vapour and hysterical melancholy*, Londin. 1729 8. Post multa theoretica & physiologica morbos hystericos tribuit nervis, qui convulsione mechanica suborta se a causa mali liberent, ut cor fere solet in febribus intermittentibus. Curationem in debilitate nervorum restauranda ponit. EJUSDEM *discourse upon the nature and cause of sudden deaths*, Lond. 1732. 8. Cum anno 1730. & 1731. mortes apoplecticorum crebriores essent, de eo morbo scribendum sibi sumsit. Venæ sectionem in casu plethoræ, emeticum in morbo ventriculi laudat. Multa aliena miscet. EJUSD. *new treatise of the venereal disease*, Londin. 1736. 8. ASTRUCIO satis probatur.

BOUEZ de SIGOGNE *nouvelle méthode pour guérir les maladies vénériennes, avec une réfutation des anciennes hypothèses sur cette maladie*, Paris. 1722. 12. Circulator, auctore ASTRUCIO.

CHRIST. LUDOV. WUCHERER *pathologia specialis morbos eorumque causas & symptomata exhibens*, Jenæ 1722. 4.

GEORGII CHEYNE *essays on the gout*, Lond. 1722 8. Podagræ causam ponit in vasorum strictura & robore nimio, inque humorum acrimonia: curationem in diaeta vegetabili, labore & purgantibus. EJUSDEM *theory of acute and slow feavers*, Londin. 1722. 8. BELLINI theoriam sequitur, & febres omnes explicat a citatiori motu per canales liberos, dum aliqui obstructi sunt. Causam proximam febrium facit glandularum obstructiones. Febres lentas a diminutione massæ sanguineæ derivat. Pleraque physiologica sunt, & theoriis nituntur non firmissimis. EJUSD. *the English malady or a treatise of nervous diseases*, Londin. 1733. 8. Intelligit mentis illum nauseosum morbum, quem vulgo hypochondriacum vocant, quem fuse describit; eum tribuit carnis nimio usui & aromatibus, equitationem atque diaetam tenuem laudat, & proprium experimentum adducit, cum debile & morbidum corpusculum victu vegetabili instauraverit.

Inter numerosas CL. SCHULZII dissertationes paucas hic recensebimus. Nempe *mors in olla seu metallicum contagium in ciborum, potuum & medicamentorum præparatione & asservatione cavendum*, Altdorf. 1722. 4 Diaetetica varia sed morborum etiam ex cupro arsenico aliisque culinarum erroribus & immunditiis observationes habet. *Casus aliquot notabiles ægrorum mente alienatorum*, Hall. 1737. 4. EJ. *de lithiasi, sinistro quam dextro reni magis infesta*, 1738. 4. EJ. *de lumbricis effractoribus* 1740. cum collectione experimentorum *de hydrope pectoris saccato* 1742. 4. *de variolis nuper quæsita aliqua expensa* 1742. & aliæ.

CHRISTIAN. FRIDERICH RICHTER *deütlicher unterricht von der Erkenntnüss des menschen*, Lips. 1722. 8. Theoria Stahliana. Sed princeps scopus fuit commendare medicamenta quæ Halæ in Orphanotrophio parantur.

L. CONR. ZIEGLER *de natura & usu doloris*, Lips. 1722. disp.

BARTHOLOMAEI BOSCHETTI diss. *de salivatione mercuriali physico-medico-mechanica*, Venet. 1722. 4. recusa ibid 1744. 4. Non satis recte huc pertinet, & potius practica est, aut physiologica. ASTRUCII censuram meruit.

J. EHRENFRIED SCHLENKER *descriptio ovarii singulari morbo*, Leid. 1722. 4.

ABRAHAM VATER *de graviditate apparente* disp. Witteberg. 1722. 4. EJ. *de memoriæ & capitis læsione gravissima*, ibid. eodem anno. *De scirrhis viscerum* 1723. 4 *Causa mortis subitanea* 1723. EJ. *obss. calculorum rarissimorum* 1726. 4. EJ. *de casu singulari asthmatis a depressione sterni ex febre purpurata*. ibid. 1730. EJ *de febre tertiana ob empyema mortem . . relinquente* 1731. EJ. *de morbo spasmodico a variolis male curatis*, Witteb. 1732. 4. *De ictero a contusione dextri hypochondrii per diarrhoeam soluto* 1733. EJ. *chordapsus* CELSI 1738. EJ. *de casu singulari polypi post febrem epidemicam ex utero egresso*, ibid.

ibid. 1739. Ej. *de morbis magnis a parvis initiis* 1744. Ej. *de lienis prolapsu* pr. 1746. Ej. *de dysenteria epidemica maxime contagiosa superiori anno patriam infestante* 1747. 4. & alii omnia boni usus sunt.

CHRISTIANI VATERI, patris ABRAHAMI, disputationes numerosissimæ sunt, *de memoriæ læsione in colica spasmodica*, Witteberg. 1722. 4. *de morbo spasmodico populari* 1723. 4. *de morbis conplicatis & intricatis* 1728 4. & aliæ.

J. ANDR. FISCHER *de strumis & scrophulis*, Erfurt. 1723. 4. *de febribus intermittentibus epidemice in præsente anno grassantibus*, Erfurt. 1728. 4.

J. CASP. KÜCHLER Lipsiensis, *de glandulis colli puerorum tumefactis*, Lips. 1723. 4.

FR. ERNEST BRUCKMANN *observatio de excretione vermis numquam antea excreti*, Wolffenbuttel 1723. 4.

CHRIST. FRID. HAENEL *de morbis scroti* docta disp. Argentor. 1723. 4.

J. FRID. NEUCKANZ *historia febris petechialis epidemicæ, qua annis abhinc duobus Witteberga ejusque vicinia afflicta fuit*, Witteb. 1723. 4.

CAESARIS MARESCOTTI *de variolis*, Bonon. 1723. 4. Novum morbum esse, ortum ex principio exotico surgente de terræ sinu, hausto per inspirationem. Venæ sectionem & paregorica suadet, &c.

Hoc tempore inceperunt edi ACTA SUECICA, in quibus multa etiam practici & pathologici argumenti prodeunt.

NOEL FALCONET *Systême des fievres & des crises*, Paris. 1723. 12. Pro medicina moderna.

In SCHURIGII *sialographia*, *chylologia*, *embryologia* & reliquis conpilationibus varia argumenti pathologici reperiuntur & in chylologia de absurdis variis deglutitis, in chylologia hydrophobiæ historiæ, &c. EJUS *lithologia*, Dresd. 1744. 4. tota huc pertinet.

CAR. RICHA *historia morborum vulgarium seu constit. epid Turinensis anni* 1720. Turin. 1721. 4. *anni* 1721. ibid. 1722. 4. anni 1722. ibid. 1723. 4. Non legi sed laude summa digni viri opus est.

FLAMINIO CORGHII *rilazione dell' ultima malattia*, &c. Padova 1722 4.

Lettre de Mr. VIDAL *sur une maladie particuliere*, J. des Sav. 1723. Jan. Calculi vesiculæ felleæ post colicam.

J. BAPTISTÆ MAZINI *mechanice morborum*, Brix. 1723. 4. 1727. Offenbach 1731. 4. Tertio tomo febres, reliquis varios partium morbos, cum mechanismo partium describit.

CASP. THEOD. EHRLICH *de morbis & affectibus quibusdam, Westphalis familiaribus*, Duisburg. 1723. 4.

ALEXANDRI CAMERARII Professoris Tubingensis multæ sunt, neque inutiles disputationes. *De ægra purpura alba majori laborante*, Tubing. 1723. 4. *de ophthalmia venerea* 1734. *de tumore præcordiali interno* 1734. 4. *De pleuritide maligna miliaribus critice soluta* 1735. 4.

CHRIST. GODFR. STENZEL *de steatomatibus in principio aortæ*, Witteberg. 1723. disp Ej. *de venenis* L. III. Witteberg 1733. qui ex disputationibus coaluit, uti prius etiam in LINDERI venena commentatus fuerat. Collectio est cum nonnullis observationibus. EJUSDEM *de utero insonte* 1735. Ej. *pathologia pigrorum* 1735. 8. contra Stahlianos Ej. *casus aliquot hominum a lue venerea curatorum* Witteb. 1742. 4. Ej. *Medicina theoretico-practica*, Francof. 1732. 8. alibi dicetur.

JOH. TABOR *Exercitatio medica tertia*, Londin. 1724. 8. pathologica, & causas symptomatum febrilium & convulsivorum ad STAHLII mentem exponit, has acri irritanti tribuit.

RONGEART D. en Médecine de l'Aigle *sur les vers des Tanches*. Vermes in horum animalium abdomine describit. 1723. 4.

P. ANTON. MICHELOTTI *ragguaglio del male d'una monacha illustre*, Venet 1724. 4. EJUS *rari ex utero morbi historia*, Venetiis 1727. 4. edita cum apologia pro BERNOULLIO. Alias etiam morborum historias in diariis passim descriptas dedit.

JOH. DOEBEL (Professoris Lundensis in Scania) *vollständiger bericht von Ester Johannsen und ihrem langweiligen zehnjährigen fasten*, Hall. 1724. Curiosa collectio. Prima historia est virginis hystericæ per multos annos paralyticæ & cibis abstinentis, quam denique graviditas sanavit, & de qua MAGNUS BLOCKIUS etiam scripsit. In appendice historiæ exstant alterius hystericæ & asitæ puellæ, & hominis hypochondriaci, qui post inediam 40. dierum periit demum, cum ad cibum rediret.

THEODORI PHILIPPI SCHACHT *diss. exhibens ægrum memorabilem icteritia phthisi laborantem*, Herborn 1724. 4. icterus & scirrhus hepatis sanatus calculis felleis de ano dejectis.

JOSEPHI FERDINANDI GUIGLIELMINI (DOMINICI F.) *conamen de recto morbosorum cadaverum judicio ferendo*, Bononiæ 1724.

ROGER DIBON *obss. sur les maladies vénériennes avec une lettre d'un Physicien Chymiste sur la cause & la nature de ces maladies*, Paris. 1724. 12. & *Description de la nature, des causes des ma-*

maladies vénériennes, &c. ibid. 1725. Pro Agyrta scriptus libellus a medico Parisino. ASTR.

J. CHRIST. RIEGER eruditi viri disp. inaug. *de anxietate*, Leid. 1724. 4.

MATTH. ERNEST. BORETII *de epilepsia ex depresso cranio*, Regiomont. 1724 disp.

J CASP. ANHALT *casus rarior febris quartanæ duplicis cum hemicrania*, Altdorf. 1724 4.

JOH. STORCH, Stahliani, practici Gothani, *medicinischer jahrgang* I. und II. Lips. 1724. 4. *Annales* II. *oder jahrgang* 1722. ibid. 1725. *Annales* III. *oder* 1723 ibid. 1726. 4. EJ. *Annales* IV. (anni 1726.) ibid. 1729. 4. *Annales* V. VI. (anni 1727. 1728.) ibid. 1732. 4. *Annales* VII. VIII. (anni 1729. 1730.) ibid. 1735. 4. EJ. *Quinquepartitum practicum als eine continuation der jahrgänge*, Lips. 1738. 4. & T. II. 1740. 4. Hactenus enarrati libri continent historias morborum practicas. EJ. *praxis Stahliana* ibid. 1728. 1732. 4. *Collegium casuale magnum Stahlii*, Lips. 1733. 4. EJ. *nöthiger unterricht wie in fleck und hitzigen fiebern sich zu verhalten*, Eisenach. 1731. 4 EJ. *von den soldaten Krankheiten*, Eisenach 1735. 8. EJ *Tr. vom Scharlach fieber*, Gotha 1742. 8. EJ. *Krankheiten der weiber*, Gotha 1747. seqq Hujus operis T. IV. hoc anno 1749. prodiit, & numerosas historias molarum & abortuum continet, non inutile neque indoctum.

ANTONII COELESTINI COCCHI *Epistolæ physico-medicæ ad* LANCISIUM *&* MORGAGNUM Rom. 1725... Offenbach 1732. 4. Continetur his epistolis historia febrium epidemicarum, quæ Ferentini & Anagniæ anno. 1709. grassatæ sunt: & hysterici inmanis adfectus descriptio, & aneurysmatis in pectore, & dilatatæ venæ cavæ. EJUSDEM *narratio de morbo variolari quo nobilis monialis adfecta est* 1739. 4.

PHILIPPUS HECQUET ad superstitionem usque devotioni deditus, acris tamen in adversarios, ambiguarum phrasium & laxi ratiocinii amator, parum eruditus, si SCHELHAMMERUS audiendus est, diu Parisiis & multa scripsit. Huc pertinet præter L. *de peste*, in quo venæ sectionem, nitrum, refrigerantia, corticem peruvianum, & alia ex theoria laudat, Thesis *an morbi a serosa colluvie* Paris. 1696. fol. liber jam citatus in physiologicis *de la digestion & des maladies de l'estomac*, Paris. 1730. 12. *Novus medicinæ conspectus*, Paris. 1722. 12. in quo pars II. *pathologica* est, & *omnes morbos ex turbatis sanguinis motuum legibus eruit*. Inde *médecine naturelle vue dans la pathologie vivante*, *dans l'usage des calmans*, &c. ibid. 1738. 2. vol. ubi præter morbos ventriculi multa etiam de oculorum morbis habet, & in universum morbos ad systema stricti & laxi refert. Contra ea animadvertit in *Trivultinorum Actis* 1733. *Avril* Presbyter nomine BLANCHARD.

ROBERTI WELSTED *de adulta ætate*, Londin. 1725. 8. hæmorrhoidum fluxum pro naturæ lege habet. EJ. *de variis hominum naturis*, ubi morbos ætatum congruos enarrat. EJ. *tentamen alterum de propriis naturæ habitibus & remediis ad singulos accommodatis*, Londin. 1735. 8. Morbi simplicium adfines notantur cum suis symptomatibus.

GEORGII DETHARDING Stahliani, Professoris Rostochiensis, deinde Hafniensis disp. *de hæmoptysi ex consolidatione ulcerum pedum*, Rostoch. 1725. 4. *de febre Eyderostadienses corripiente vulgo Stoppelfieber*, Hafn. 1735. 4. EJ. *de obsessione eademque spuria*, Rostoch. 1734. 4. EJ *historiæ morborum scribendæ fida & arcana methodus*, ibid. eod. anno. EJUSD. *de situ coneptis partibus corporis humani vivi*, Rostoch. 1739. 4. EJUSD. *de peste variolosa*, Hafn. 1739. 4. Variolas ex Dania in Grönlandiam delatas describit, quæ indigenas ibi pene omnes destruxit. EJUS etiam aliæ *de podagra*, &c. disputationes exstant. EJUS *fundamenta pathologica prodierunt*, Hafn. 1740. 8. EJ. *de morbis novis in America advenis fatalibus* disp. Hafn. 1744. EJUSD. *meditatio academica de morte*, Rostochii jam 1729. 4. prodiit.

G. CHRIST. MEUDER *de contagii idea nova & succincta malignitatis febrilis* 1725. 8.

ALUISE KASTELLI *delle punte verminose grassanti*, Venet. 1725. 8.

An essay on the transmutation of blood cont. the ætiology of putrid feavers and agues, Londin, 1725. 8. Theoria chemica. IDEM auctor (D. THOMAS KNIGTH) hoc opusculum defendit alio, cui titulum fecit *a vindication of a late essay on the transmutation of blood*, London 1731. 8.

HIERONYMI LUDOLF *de malo hypochondriaco & hysterico incolis Saxoniæ inferioris proprio*, Erfurt. 1725. 4.

J. GEORG. PETZOLD *de cholelitho*, Argentor. 1725. 4. disp.

G. D. COSCHWITZ, Hallensis ex secta Stahliana Professoris, plusculæ disputationes sunt, ut *de virgine hydropica mola laborante*, Hall. 1725. disp. EJ. *de Spadone Hippocratico præcedente hæmoptysin & phthisin pulmonalem vulgo der seeberger Steinbrecher Krankheit*, Hall. 1721. EJ. *de morbillis cum purpura conplicatis*, Hall. 1722. 4. Deinde inter libros huc pertinet *pathologia*, Lips. 1728. 4. & *de gravidarum & puerperarum affectibus*, Lips. 1732. 4.

PETRI VIOLETTE du Bois *sur la petite verole*, Paris. 1725, 12. & EJ. *nouveau traité des ma-*

maladies vénériennes 1725. 12. EJ. *Traité des maladies chroniques*, Parif. Tom. 5. 1733. 12. Circulatoris opus. ASTR.

NICOLAI POINTET *remarques & obfervations fur les maladies vénériennes, fcorbutiques & les dartres*, Parif. 1725. 12. Contra Chirurgi DIBON fcriptum, fimilis cæterum hominis. ASTR.

WINTER's *effay on chronical difeafes*, Lond 1725. 8.

S. F. M. D. *Cafus medicinales* 26. *felectiores ad mentem* STAHLII *pathologice, theoretice, practice defcripti*, Lipf. 1725. 4.

J. WILH. SPARMAN *anguis in herba*, d. i. *natur und cur aller alten und inveterirten faamenfluffe beyderley gefchlechts*, Chemnitz 1725. 8 Promittit novum inftrumentum quo ægri feipfos, abfque falivatione funditus fanare queant. EJ. *von galanterie Krankkeiten*, Dresden 1733. 8. ASTRUCIO parce laudatur.

RICHARD TOWNE *a treatife of the difeafes moft frequent in the Weftindies and particularty Barbadoes*, Lond. 1726. 8. Morbos endemicos earum infularum defcribit, febres in quibus icterus criticus & falubris eft: colicas biliofas: colicam *pictonum*, fudamina, venam medinenfem, pedem tumidum, *jointevil*: Methodus curatoria & totum opus videntur laudem mereri.

SIMON du BUISSON *de diffenteria Indica*, Leid. 1726. 4.

TRAUGOTT LOHR *de colica flatulenta incolis Gedanenfibus frequentiffima*, Erfurt. 1726. 4.

GEORG. GOETZ *de polypofis concretionibus variorum in pectore morborum caufis*, Noriberg. 1726. 4.

J. MELCHIOR VERDRIES *de veneno canum & aliorum animalium rabidorum* exftat in EJUS *æquilibrio mentis & corporis*, Gieff. 1726. 4. & diff. *de convulfionibus* difp. Gieff. 1732. 4. EJ. *de pallitie verminofa*, Gieff. 1728. 4.

Nöthige gedanken von der Krampf und Kriebel feüche famt unterfchiedenen colligirten anmerkungen, Freyberg 1726. 8. Morbi a fecali corniculato nafcentis hiftoria.

Syftême d'un Médecin Anglois fur la caufe des maladies, Parif. 1726. 8. & *fuite du fyftême d'un Medecin Anglois* 1727. 8. ibid. Vix meretur recenferi agyrtæ Liber, qui microfcopii fraudulenti ope demonftrabat credulis latentia in fanguine infecta, unde omnes in corpore humano morbos deducebat, curaturus eosdem infectis aliis contrariæ naturæ, quæ priora devorarent. Fraudem liquido expofuit VALISNERIUS T. III. p. 217. & *Anonymus* in *Lettre à Mr.* ASTRUC in J. *des Sav.* 1740. M. Mart.

J. CHRIST. HUBNER *gründliche meinung von dem elemente, urfprung und zufammewachs des fteines im menfchlichen Körper*, Hall. 1726. 4. de calculi generatione.

In THOMAE SIMSON *diff. Medica* III. & IV. Edinburgi 1726. 8. refutantur theoriæ humorum, morbi tribuuntur folidis. Habet etiam experimenta de bile atra generata in ductibus bilariis, lienis, de conftrictione fpafmodica pulmonis.

AUGUSTI BLONDELLI L. *de imaginationis femininæ viribus*, Gallice Lond. 1727. 8. editus dictus eft in Phyfiologicis.

A difcours concerning feavers in two letters to a young Phyfician, Lond. 1727. 8. Curationem defcribit, theoriis exclufis.

EDWARD BARRY *treatife on a confumtion of the lungs* II. ed. Lond. 1727. 8. Explicationem morbi ab obftructione deducit.

A. E. BUCHNER *mifcellanea Erfortenfia* quæ hoc anno inceperunt, epidemias etiam, morbos rariores, vampyrorum hiftoriam habent. EJ. difp. *de febre catarrhali maligna epidemica hactenus graffante*, Erfurt. 1742. 4. EJUSDEM *fundamenta pathologiæ generalis ex anatomicis & phyfico mechanicis principiis & F.* HOFMANNI *Med. Syft. depromta*, Hall 1746. & *fundamenta pathologiæ fpecialis*, ibid. 1747. Conpendium eft operis HOFMANNIANI.

Sic in ACTIS PETROPOLITANIS morborum rariorum in fectis cadaveribus hiftoriæ.

HENR. WILHELM. ARNOLDI *de febre ftomachali epidemica*, Marburg. 1727. 4.

G. de GOLS *Theologico-philofophical differtation concerning worms in all parts of human body, containing feveral curious and uncommon obfervations*, Lond. 1727. 8.

JAC. SMITH *difq. phyfico-medico-legalis de fubmerforum morte*, Prag. 1727. 4. EJ. difp. *de pleuritide & inflammatione*, ibid. 1734. 4.

RUD. AUG. BEHRENS *epiftola ad* C. B. BEHRENS *qua trigam cafuum memorabilium hiftorico-medicorum fimul exponit*, Wolfenbuttel 1727. 4. Collectionem promittebat fcriptorum de morbis pecorum, fed ea morte clari viri intercepta eft. EJ. *de imaginario quodam miraculo in gravi oculorum morbo ejufdemque fpontanea atque fortuita fanatione*, Brunswic. 1734. 4. EJ. *epiftolica diff. altera* ad P. G. WERLHOF *pro fpicilegio obfervationum de morbo maculofo hæmorrhagico & noxa a nonnullis mytulis*, Brunswic. 1735. 4.

 Hu-

HUGONIS GOURAIGNE *specimen juxta circulationis leges*, Montpellier 1726. 12. EJUSDEM *dissertationes medico-chirurgicæ secundum circulationis leges*, Montpellier 1731. 8. Hoc majus opus est, cujus id, quod prius diximus, est quoddam quasi specimen. De febrium in genere origine mechanica agit, tum seorsim de febribus continuis ut vocat accidentalibus: de malignis, de exanthematicis, de hecticis. Miras illas veterum species retinet, observationes nonnullas interspergit. Altera pars tantum physiologiæ continet de motu cordis, arteriarum & nervorum, quantum ad systema febrium intelligendum necesse est.

MOUNSON SMITH disp. *de colica apud incolas Caribienses endemia*, Leid. 1727.

HERMANNI FRIDERICI TEICHMEYER soceri nostri *de hydrope pectoris* disp. Jen. 1727. 4. *de suffocatione a musto fermentante* 1729. 4. EJ. *historia morborum hyemis præteritæ* 1729. 4. EJ. disp. *de polypis inprimis cordis* Jen. 1729. 4. EJ. *de morsu canis non rabidi pernicioso* disp. 1736. 4. EJ. *de vomitu gravidarum primis gestationis mensibus* 1738. 4. *de melancholia adtonita raro literatorum adfectu* 1741. 4. EJ. *de morbo Hungarico seu febre castrensi* 1741. 4. EJUSDEM *medicina legalis* huc spectat, tum *medicinæ pathologicæ & practicæ institutiones*, Jen. 1741. 4.

JOHANNES de GORTER in variis scriptis habet, quæ huc faciunt. In Libro *de perspiratione* varia proponit de acrimonia, ejusque vi in corpus humanum, mechanice expliata. EJUS *compendium medicinæ*, cujus pars I. Leidæ anno 1731. 4. pars II. ibid. 1737. 4. totum vero opus Lipsiæ anno 1749. 4. excusum est. Continet physiologicam descriptionem partium corporis humani, & morbos subjectos singulis, similares inprimis EJUSD. *morbi epidemici brevis descriptio & curatio per diaphoresin*, Harderowic. 1733. 4. Est descriptio morbi catarrhalis. EJUSD. *medicina Hippocratica seu in aphorismos comment.* Lib. I. Amstelod. 1739. 4. Lib. II. anno 1740. Lib. III. IV. anno 1741. Lib. V. VI. anno 1742. Lib. VII. 1747. EJUSDEM. *medicina dogmatica tres morbos, delirium, vertiginem & tussim aphoristice conscriptos & commentariis illustratos pro specimine exhibens*, Harderowic. 1741. 4. Nunc maxime sub prelo habet *pathologiæ compendium* dilucidum, & facilis usus.

J. ERNESTI TURK *historia mulieris per alvum varia ossa ejicientis*, Traject. 1727. disp.

SOUMAIN *rélation de l'ouverture du corps d'une femme*, Paris. 1728. 12. Continet fusam historiam longi morbi & palpitationis cordis: a morte causa in corde reperta est, quod exiguum, contractum, a magnis vasis remotum erat, ut pericardium vice cordis fungeretur.

CHR. ERN. CLAUDER *mirabilis calculi humani historia*, Chemnitz 1728. 4.

J. BOECLERI *Epistola de fraudulenta muliere quæ per totam fere vitam ficto monstroso ventre omnium oculos decepit*, Argent. 1728. 4.

MELCH. CASP. BLAZER *specimen pathologiæ secundum methodum Stahlianam*, Lips. 1728. 4.

NICOLAI PATUNA (Chirurgi) *dell' erpete trattato*, Venet. 1729. 4. De morbo eo in genere agit & suam curationem in herpete sanando adhibitam defendit.

ANGELI PISANI *historiæ admirabilis hystericæ adfectionis in virgine Patavina explicatio*, Patav. 1729. 4. Morbus hystericus varii generis ex asthmate aliisque convulsionibus conpositus: singulare vero est, quod incredibili copia venæ sectionum exhaustum corpus suffecerit jacturis suis.

J. SIMON BAUERMÜLLER *de febre castrensi*, Herbipol. 1729. 4. 1735. 4. an una, an duæ dispp. non dixerim. Caeterum STAHLII primarius discipulus fuit.

CHRISTIAN. JOACHIM LOSSAU *beschreibung eines casus inediæ*, Hamburg. 1729. 4. Historiam puellæ ex morbo soporoso asitæ, accurate describit, ut de abstinentia perfecta satis certi esse possimus. Alia exempla multa colligit & conparat.

J. CHRIST. EHRLICH *mors ex sepulchris seu de noxis ex sepultura in templis facta oriundis*, Hall. 1729. 4.

STEPHANI COULET *Tractatus historicus de ascaridibus & lumbrico lato*, Leid. 1729. 8. Docuerat linguam Gallicam Leidæ: in amico, qui tænia laboraverat, omnia experimenta sua fecit. Lumbricum latum describit ex conjunctione ascaridum. In VALISNERIO & ANDRYO varia carpit, & inprimis negat umquam dari vermem unum continuum, capitatum, qui taeniæ similis sit, quod idem video jam LUDOVICUM BOURGUETUM in epistola ad VALISNERIUM monuisse.

J. AUG. STOELLER in Libro *de proceritate seu medicinische untersuchung des wachsthums der menschen in die länge*, Magdeburgi 1729. 8. edito, morbos militum recenset, & morbos ætatum, Stahlii sectator, brevisque.

Hoc tempore controversia de causa spinæ bifidæ in Belgio orta est. Et primus quidem HENRICUS UYLHOORN scripserat ad ABRAHAMUM TITSINGIUM *noodig denkbeeld van de spina bifida*, Amstelod. 1730. 8. quo morbum ad fetus in utero conplicatum situm, & exempla proponit. Respondit A. TITSING *heelkondige verhandeling seu de nondum descripto malo sub nomine spinæ bifidæ*

voto

noto (uti latine titulus redditur in Act. Erud. librum enim non vidi) Amstelod. 1732. 8. eodem anno, & morbum in imaginationem maternam refert. Acrius tunc respondit Uylhoornius, *tweede vertoog over de spina*, Amstelod. 1733. 8. Multa in Titsingi mores & peritiam objicit, mechanismum, quem docuerat, defendit, paralysin partium inferiorem frequenter a spina bifida oriri ostendit &c.

Vieussens (Medicus diversus a celebri anatomico) edidit *observations sur la maladie de Bergerac* 1731. 12. & *remedes qu'on peut employer pour la sortie des vers*, Lisieux 1730. 12. Ibi, ut lego, descripsit epidemiam, quæ a vermibus orta fuerat.

J. Jac. Neuhold *de inundatione capitis a sufflaminato recursu maris microcosmici*, Jaracin. 1730. 4. Hydrocephalum describit, trium cadaverum sectiones exhibet. Ej. *obss. pathologicarum* Dec. I. Altdorf. 1733. 4.

J. J. Grambs *anatomische beschreibung eines monströsen gewächses*, Francof 1730. 4.

J. Christ. Frissch *seltsame jedoch wahrhafte ... medicinische geschichte* T. I. anno 1730. T. VI. anno 1740. 4. Collectio casuum rariorum omnis generis.

B. Martini *casus de chorea S. Viti*, Argentor. 1730. 4.

J. Maximil. Joseph. Muhlpauer *de febre catarrhali passim hactenus epidemica*, Giess. 1730. 4.

Carl. Fridrich Loeuw *untersuchung des von dem jahr 1729. grassierenden contagiösen catarrhal fiebers*, Wien. 1730. 4. Ejusdem & Andr. Loeuw *historia epidemica Hungarica ab anno 1688. ad 1709.* prius prodierat, sed eam editionem non vidi.

Thom. Fuller *attempt to give a natural account of eruptive feavers especially of the menses and smallpox*, Lond. 1730. 4. Harl.

L. Heisteri & Moebii *observationes medicæ miscellaneæ*, Helmstad. 1730. 4. Varios rariores morbos continent. Ej. Heisteri multæ aliæ dispp. exstant, ut *de peste* progr. Helmst. 1728. 4. *de rachitide* 1725. 4. ubi partus illos dæmoni adscriptos wechselbälge rachitidi tribuit, quod etiam docuerat in *annalibus Julii*, Helmstad 1725.

Inter Nicolai Hartsoekeri varia opuscula anno 1730. recusa exstat etiam Ejus Libellus *de la peste* p. 115. quam tribuit invisibilibus insectis.

Hoc anno cepit edi *Commercium Literarium Noricum* cura viri Ill. C. J. Trewii, quo diario ut plurima utilissima, inprimis tamen morborum epidemicorum, & rariorum veneni varii generis, cicutæ &c. egregiæ observationes habentur.

Henrici Bass *observationes anatomico-chirurgico-medicæ*, Hall. 1731. 8. Præter anatomica & chirurgica varia continet etiam rariores morbos, erosionem ventriculi a mercurio dulci: scirrhum mammarum durissimum sanatum, atrophiam a fistula pulmonis, duodeni expansionem & indurationem, gonorrhoeam (ut credit) epidemicam absque contagio venereo, ulcera ilei a dysenteria, &c.

Christian Henr. Erndl *Warsavia physice illustrata*, Dresd. 1730. 4... Morbos endemios, arthritidem, hydropem, morbos auctos a vini usu liberiori, & constitutiones epidemicas describit. Plicam verum morbum esse defendit. Calidis in curando plurimum utitur. An idem cum auctore disputationis jam anno 1691. citatæ? Non crediderim.

Dissertations nouvelles sur les maladies de la poitrine, du cœur, de l'estomac, des femmes, &c. par M. Barbeirac, Amstelod. 1731. 12. Accesserunt duæ historiæ morborum atrocium Boerhaavianæ. Apud Astrucium lego hunc librum jam anno 1684. paulo minus plenum sub titulo, *Traité nouveau de médecine contenant les maladies de la poitrine, les maladies des femmes, & quelques autres maladies particulieres* prodiisse in 12. & vulgare esse parumque plenum opus.

Nicolai Willi *de stupendo abdominis tumore*, Basil. 1731. disputatio. Bona observatio hydropis maximi.

J. Henrici Cohausen jocosi hominis *archæus faber febrium & medicus*, Amstelod. 1731. 8.

J. G. Beusser *historia morbi & sectionis cadaveris variolis defuncti*, Heidelberg. 1731. 4.

Nachricht was bey der in der Nieder Lausnitz eingerissenen vieh seüche zu beobachten sey, Lubben 1731. 4. cum figura instrumenti.

Mich. E. Ettmuller *de scabie ejusque ortu ab impura lana*, Progr. Lips. 1731. 4.

Joh. Godofredi de Hahn *recensio febrium continuarum quæ anno 1729. Uratislaviæ populariter grassæ sunt*, Uratislav. 1731. 4. Ejusdem *variolarum antiquitates nunc primum e Græcis erutæ*, Brieg. 1733. 4. Variolas ab Hippocrate descriptas esse, & carbunculos Græcorum ab Arabum variolis non differre docuit, uti etiam A. Laurentius *hist. anat.* Libro VIII. *quæst.* 9. Ejusdem *carbo pestilens a carbunculis seu variolis veterum distinctus acc. duæ* Dan. Wilh. Trilleri *de eodem argumento epistolæ*, Uratislav. 1736. Variolarum antiquissimam cognitionem contra Cl.

Werl-

WERLHOFIUM tuetur, & *carbunculum* a *carbunculis* distinguit, qui cum variolis iidem & a pestilente carbunculo diversi sint.

J. ZACHARIAS PLATNER, vir eleganter eruditus, multas doctas disputationes & prolusiones subinde edidit, quæ post mortem ejus conjunctim prodierunt Lips. 1749. 4. Huc ergo pertinet Progr. *de morbo Campano Horatii* quem suspicatur venereæ lui adfinem fuisse Lips. 1732. *de morbo ἐνθεστιαζόντων καὶ ἐνεργουμένων* eodem anno. Deinde *de insanis & furiosis medicos erudiendos esse* anno 1740. *de pestiferis aquarum putrescentium exhalationibus* anno 1747. Tum disp. *de morbis ex immunditiis* 1731. Orat. *de ægris meticulosis*, & aliæ.

PAULI GOTTLIEB WERLHOF, Archiatri Regis nostri, viri in praxi felicissimi & ingeniosissimi *Observationes de febribus præcipue intermittentibus & ex earum genere continuis*, Hannov. 1732. 4. 1745. 4. Magna vis observationum est, inprimis funestæ speciei tertianarum, quæ senes apoplexia obruunt, cum variis omnigenæ eruditionis digressionibus. EJUSDEM *cautiones medicæ de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, Hanov. 1734. 4. & EJUSDEM *dissertatio epistolaris*, Hanov. 1735. 4. Contra A. OTTOMARUM GOELICKIUM demonstrat, neque febres intermittentes salubres, neque corticem noxium esse. EJUSDEM *disquisitio medica & philologica de variolis & anthracibus*, Hanov. 1735. 4. accessit R. A. BEHRENS *Ep. de affectionibus a comestis mytulis*. CL. WERLHOFIUS contra ILL. HAHNIUM hic demonstrat, non fuisse notas Græcis variolas, & multum ab eo morbo carbunculos illos differre.

GIROLAMO CASPARI *Observationi e leture*, Venet 1731. 8. minime inutiles variorum morborum observationes.

J. THEOD. ELLER *medicinische und chirurgische observaziones auf dem Berlinischen Lazareth der Charité*, Berlin. 1730. 8. Historiæ sinceræ, fideles & accuratæ, & curationes egregiæ.

In opusculis *scientificis & philologicis* quæ Venetiis prodeunt varia hujus generis continentur.

T. V. pulsus intermittens ex gelatina in corpore calloso.

T. VI. DODI de podagra recurrente & inde natis polypis.

C. F. COGROSSI de febribus periodicis T. VII. Ej. de divisione morborum ad modum botanicorum T. XV. Ej. de insania T. XVI.

CONSTANTINI GATTA graviditas 22. *mensium*.

T. XXIII. FR. PELIZZA de dysenteria.

T. XXIV. MARTIALI REGHELLINI historia Somnambuli, &c.

THOMÆ APPERLEY *observations on physic both rational and practical with a treatise of the smallpox*, London 1731. 8. Cogitationes miscellaneæ ex omni fere medicinæ ambitu, cum signis morborum, causisque hinc inde observatis, theoria inflammationis BOERHAAVIANA, laudibus mediocris diætæ neque valde calidæ neque frigidæ nimis. In variolis & alibi aliorum auctorum multa loca exscripsit.

ILL. WALTHERUS morborum historiam utilibus disp. & programmatibus illustravit, ut *de intestinorum ex obfirmati habitus vitio* 1731. *de obesis & voracibus* 1734. *de frigore in febrium intermittentium accessione* 1740. *de atra bile* cujus non dissimilem liquorem in liene invenit: *de inflammatione* 1741. *de temperamentis & deliriis* 1741.

GUILLAUME MAUQUEST de la MOTTE *Traité complet de chirurgie* Paris. 1732. 8. Passim morborum memoriæ intercedunt, hydrocephali, epilepsiæ sanatæ, calculis redditis per urinam, sanatæ diarrhoeæ.

Observations sur la convulsion par un Médecin de la Faculté de Paris, Paris. 1732. 12. Contra convulsiones sectæ Parisianæ.

JOH. HONORATI RAIBERTI *diss. medica de morbis venereis*, Rom. 1732. 8. A vermiculis oriri malum, in semine virulento viventibus. Inunctiones partiales laudat. ASTR.

J. FRID. ZIESNER *de raro oesophagi morbo*, Regiomont. 1732. 4.

NICOLAI ROSEN Achiatri Suecici, *resolutio casus ægræ variis malis a plethora ortis vexatæ & feliciter curatæ*, Upsal. 1732. 4. EJUSD. progr. editum Upsal. 1745. fol. Describit vir ILL. symptomata pueri qui hyoscyamum voraverat. EJUSDEM egregiæ diss. de morbo epidemico Upsaliensi, deque tænia exstant in Actis Stokholmiensis Academiæ.

LUD. CHR. DERN *de febre catarrhali petechizante superioribus annis in vicinia infesta & epidemica*, Giess. 1732. 4.

CAROLI GIANELLI *Saggi di medicina teorico prattica*, Venet. 1732. 8. Physiologica habet, de Solidi formatione ex succo concreto: tum pathologica de morbis ex stricto & laxo: denique de morbis fluidorum.

LUD.

LUD. JOH. le THIEULLIER *observationes medicæ*, Parif. 1732. 8. 1739. 12. & EJUSD. *consultations de médecine* T. III. Parif. 1745. 12. Morbos tum vulgares, tum raros, cum methodo medendi Parisina describit.

BELLOSTII *suite du chirurgien de l' hopital* in chirurgicis dicetur.

BARTH. WICHERS *medicinische wahrheit von Krankheiten und deren Kenzeichen*, Hamburg. 1732. 8.

JUST. ARNOLD. GULICH *de furore haemorrhoidum* ed. II. Leid. 1733. 8. disp. nempe inauguralis causæ sedem in arteriarum obstructione ponit, & methodo scribit mechanica.

THOMÆ SCHWENKE *rari casus explicatio*, Haag. 1733. 8. In *hæmatologia* etiam varia ad naturam febris pertinentia habet.

HENRICI A DEVENTER L. *de morbis ossium* in chirurgicis indicabimus.

FRANÇOIS SAUVAGE de la CROIX *nouvelles classes des maladies*, ad botanicorum morem, Avignon 1733. 12. EJUSD. *theoria febris*, respondente de la MURE, Monspel. 1738. 12. EJUSDEM *inflammationis theoria* R. LUD. PAYEN du MOULIN Bourg S. Andeol. 1743. .8 Hæ duæ recusæ & auctæ gallice cum *hæmastatik*. HALESII Genevæ prodierunt. Multa contra BELLINI theoriam objicit. Ab obstructione ita non accelerari sanguinis motum, ut etiam retardetur, nisi anima novum conatum ipsa adderet, febremque excitaret ad superanda obstacula. Vim etiam stimuli refutat. EJUSDEM *mémoire sur la maladie des bœufs du Vivarais*, Montpell. 1746. 4. dysenteria nempe ab inflammatione intestinorum nata, ad quam corticem Ribis nigri laudat.

FRAN. XAVER. KOEPFERLE *de febre catarrhali epidemica grassante*, Basil. 1733. 4.

J. JUNKER *conspectus medicinæ theoretico practicæ methodo Stahliana*, Hall. 1733. 4. Tabulæ 138. secundum morbos dispositæ. EJUSDEM *de dysenteria Pannonica* diss. 1732. EJUSDEM *conspectus pathologiæ & semiologiæ potissimum Hippocratico-Galenicæ forma tabularum repræsentans*, Hall. 1736. 4.

JOSEPHI BIANCHINI *parere sopra la cagione della morte della Contessa* ZANGARINA BANDI, Veron. 1733. 8. Historia feminæ, quæ in cineres per somnum redacta fuit. Ex pugna humorum flammam generatam esse credit. De eadem historia exstat *Lettre de* M. MAFFEI *sur un feu singulier qui s'est formé dans le corps d'une femme de Cesêne*, Parif. 1733. 12. Ea historia exstat etiam in TRIVULTINIS anni 1731. p. 1922.

WILL. STUKELEY *letter to sir* HANS SLOANE *about the cure of te gout*, Londin. 1733. 8.

G. CLINCH *observationes medicæ*, Londin. 1733. 8.

CL. BURGGRAVII *lexicon medicum* hoc anno prodiit.

T. BENNET *of the gout*, Londin. 1734. 8. Certo hunc morbum sanandum promittit: diætam animalem, vina generosa, motum & exercitia laudat.

MICHAELIS PINELLI *nuovo sistema dell' origine della podagra*, Rom. 1734. 4. Podagram ab alcali oriri, omnino uti J. COLBATCH, & acidis debellari per experimenta defendit. Arcana aliqua ad eum morbum laudat, quod non placet.

In *Actis Edinburgensibus*, quæ his annis prodierunt, maximus numerus historiarum morborum, constitutionum epidemicarum, sectionum cadaverum habetur, quæ omnia lectu dignissima sunt.

PIERRE de SAULT *diss. sur les maladies vénériennes.* Antiquam luem esse, a vermibus oriri, &c. Theoreticus auctor: una prodiit *une dissertation sur la rage & sur la phthisie*, Bourdeaux 1733. 12. & Parif. 1734. 12. Phthisin unice nasci a tuberculis pulmonis, sanari lumbricis, mercurio, lacte. Rabiem deducit a vermibus, mercuriale unguentum hic princeps medicamentum esse: experimento in hominibus a lupo demorsis facto. EJUSD. *dissertation sur la goute avec une dissertation sur les maladies dépendantes du défaut de la transpiration*, Parif. 1735. 12. Podagram sanat medicamentis transpirationem urgentibus. Etiam alios acutosque morbos, & tumores cysticos sanavit balneis, & restituta perspiratione. EJUSD. *dissertation sur la peine des reins & de la vessie* . . . (ubi promittit medicamentum solvens calculum) *avec une réponse contre la dissertation sur les maux vénériens* . . . *de* M. ASTRUC. Parif. 1736. 8.

J. SAM. LEDEL *breviarium epistolicum seu consultationum & observationum medicarum Decuriæ* III. Soræ 1734. 8. *

MONGIN *sur la petrification de l'epiploon*, Parif. 1734. 12. A contusione hydrops, sæpe sublevatus paracentesi: a morte vero repertus in omento tumor mobilis calculosus.

HALLOYS *description d'un paquet de vaisseaux pétrifié dans le cœur d'une Demoiselle*, JOURN. des SAV. 1734. Oct.

J. ROGERS *an essay on epidemic diseases*, Dublin 1734. 8. Epidemias urbis *Cork*, & inprimis pernicio-

niciosam febrem describit, quæ anno 1731. ibi grassata est. Deinde de variolis agit. Experimenta statica D. Rye subjiciuntur.

J. Sebastian Albrecht *von der in der nähe sich einschleichenden hornvech seuche*, Coburg. 1734. 4.

Jos. Th. Rosetti *Systema novum de morbis fluidorum & solidorum*, Venet. 1734. fol. Theoria mera.

Guil. Bull *de colica Pictonum*, Leid. 1734. 4.

Dominici Militia *de morbis exitialibus virginem Patavinam excruciantibus*, Patav. 1734. 4. Fere omne genus morborum passa est, cum tumore duro abdominis enormi. Vim eximiam corticis devoravit.

J. Frid. Bachströem *observationes circa scorbutum & ejus medelam*, Leid. 1734. 8. Experimento, Thoruniensis præsidii, in obsidione scorbutum passi, cum Sueci obsidentes sanissimi essent, demonstrat scorbutum fieri ab abstinentia vegetabilis recentis cibi.

J. Dominici Santorini *instruzione intorno alle febre*, Venet. 1734. 4. Partitionem febrium dat & plurimas species cum curatione.

Josephi del Papa *trattati vari fatti in diverse occasioni*, Florent. 1734. 4. Noxas vernicis Chinensis ostendit, vapores ex abdomine adscendentes refutat. De quartana agit & aquis Hetruscis.

Dezon D. en Méd. *lettres sur les principales maladies qui ont regné dans les hopitaux du Roi en Italie en* 1734. 5. & 6.

Theophili Lobb *method of curing feavers deduced from the structure of the human body*, Lond. 1734. 8. Theoriam quidem etiam continet, laudabitur autem in praxi, ad quam propius spectat. Ej. *medical practice in curing feavers*, ibid 1735. 8. Febrium tres classes facit, quarum una a dissolutione, altera a coagulatione sanguinis proveniat, tertia ex prioribus conplexa sit, quarum classium signa, characteres, curationem subjungit. Subjungit 53. breves historias ægrorum. Ejusdem *treatise of smallpox*, Lond. 1731. 8. & auctius 1748. 8. gallice vero 1749. In parte priori dat morbi historiam, & proponit curationem ejusmodi, ut nulla fiat eruptio. In T. II. habet historias 50. variolosorum. Ejusd. *practical treatise of painfull distempers*, Lond. 1739. 8. Dolorem in principio aliter quam Boerhaavius explicat a contactu particularum acrium, & a pressione aëris, deinde morbos dolorificos breviter recenset, historias sanationum 51. addit, cum formulis. Dolores a partu noviter interpretatur ab impedimento quod sanguis rediturus experitur in contracto utero. Ejusd. *letters relating to the plague and other contagious distempers*, Lond. 1745. 4.

Martin Gotthelp Loescher *de febre petechiali castrensi & epidemica*, Witteb. 1735.

J. Dan. Longolii *mantissa ad systematis Stahliani vindicias* 1735. 8. Contra Stenzelii *pathologiam pigrorum*.

Cheshire *treatise on rheumatism acute and chronical with obss. on its causes*, Londin 1735. 8. Oriri ab acrimonia & viscíditate sanguinis, sanari mercurio.

Will. Hilary *rational and mechanical essay on the smallpox*, Londin. 1735. 8. Novum morbum esse ostendit.

J. Jac. Geelhausen *de febribus malignis contagiosis*, Prag. 1735. 4.

Jos. Ignat. Rogg *de morborum castrensium perniciei causis*, Altdorf. 1735. 4.

John Catherwood *new method of curing apoplexies*, Londin. 1735. 8.

Franc. Carolin. Egloff *genuina febris epidemicæ hic grassantis adumbratio*, Insprug. 1735. 4.

A short method of curing continual feavers, Lond. 1735. 8.

Antonii Mombers *vom nieren und blasenstein*, Helmstatt. 1735. 8. non magni momenti cum inprobabili icone calculi in quo facies humana expressa sit.

Sigismund Hahn *schedia cyrtonosi* & J. Gottfridi filii *responsio cyrtonosi tabulas aliquas exhibens*, Breslau 1735. 4. Morbum rachiticum a læsa incrementi proportione deducit, & musculorum vi irregulari, & ligamentis laxis. Antiquitates morbi addit.

Caroli Linnaei *hypothesis nova de febrium intermittentium natura*, Harderwic. 1735. 4. Derivat ab aquis argillosis. Ejusd. *de tænia*, Upsal. 1748. Quatuor animalia ab auctoribus parum separata describit, reperiit in aqua vermes humanos & ova absorberi contra Valisnerium defendit. Ej. *de generatione calculi*, Upsal. 1749. vino tribuit & acido coagulanti.

Car. Gottl. Lindner *betrachtungen des roth und weissen friesels nebst erörtermng der frage warum der friesel zu Hirschberg im schwange gehe*, Schweidnitz. 1735. 8.

Juliani Offrai vulgo de la Mettrie *systême de Boerhaave sur les maladies vénériennes avec une dissertation du Traducteur sur l'origine, la nature & la cure de ces maladies*, Paris. 1735. 12.

Astru-

ASTRUCIUS bona aliqua sed quasi fortuito misceri scribit, neque enim legi. EJUSD. *Traité du vertige avec la description d'une catalepsie hystérique*, Paris. 1738. 12. Catalepsios autem historia prodiit Rennes 1737. 12. Ex BELLINO vertiginem explicat. EJUSDEM *Lettre* à Mr. ASTRUC, Paris. 1738. 12. & *Nouveau traité des maladies vénériennes*, Paris. 1739. 12. Pro BOERHAAVIANA hypothesi. Morbum in tunica cellulosa residere, neque antiquis notum fuisse. Festinato vero scripsit & cum evidentissimis erroribus. EJUSDEM *Observations de médecine pratique*, Paris. 1743. 12. Proprium crudelem morbum, choleram nempe describit. Vehementia medicamenta, venæ sectionem validissimam, & alia hujus modi amat: rariores cæterum morbos aliquos habet, in variolis, a venenis, &c. Sed fatetur se plerasque historias exscripsisse, *Ouvrage de Pénélop.* II. p. 76.

D. F. DANKWETS *de ratione paralyseos anatomica*, Delmstad. 1735. 4.

D. DUEGE *de syncope*, Monspl. 1735. 4.

JOH. TIMM *anmerkungen in eröfnungen der Körper*, Brem. 1735. 8. Viginti observationes & una, inter quas pericardii adhæsio, &c.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *Institutiones medicæ*, 1735. 4. Systema integrum cum collegio casuali. Contra mechanicos pugnat. EJUSDEM variæ disputationes huc faciunt, ut *obss. clinicæ circa febrim vesicularem*, Francof. ad Viadr. 1732. 4. EJ. *de morbo ructuoso* HIPP. 1734. 4. EJ. diss. *de febre catarrhali maligna petechizante nunc epidemice grassante* 1741. 4. Denique *Acta Francofurtensia* varias observationes & historias continent. Multas etiam eristicas disputationes edidit, quas omitto.

CHRISTOPH. MART. BURCHARD *de scorbuto maris Balthici accolis non endemio*, Rostoch. 1735. 4. EJ. *de affectibus spasmodicis frequentius recurrentibus* 1738. 4.

SIMON. PAUL. HILSCHER *de calculo renum*, Jen. 1734. cum analysi chemica. EJ. *de morbo castrensi epidemico qui a vere 1734. ad annum 1735. in castris ad Rhenum & in vicinia grassatus est*, Jen. 1736. 4. EJ. *progr: an in variolis viscera pustulis contaminentur*. Jen. 1738. 4. EJ. *de febribus malignis in agro Roemhiltensi anno 1741. grassatis*, Jen. 1741. 4. EJ. programma *de scelotyrbe memorabili casu illustrata* 1747. 4.

RICH. REYNELL *de catalepsi schediasma cum historia mulieris catalepticæ*, Londin. 1736. 4. parvi momenti.

FRANCISCI BALTHASAR von LINDERN *venus spiegel oder beschreibung der meisten venus krankheiten*, Strasburgi 1736. 8. EJ. *medicinischer. haubt schlüssel aller und jeder krankheiten des menschlichen leibes*, Strasburgi 1739. 8.

Hoc anno Genevæ prodiit editio SYDENHANIANORUM operum, cum quibus magna vis constitutionum epidemicarum recusa est, utili instituto. Inter eas plurimæ sumtæ sunt ex EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, aliæ ex aliis fontibus. Hic etiam RICHÆ constitutiones repetitæ habentur & varia ex LANZONO, RAMAZZINO.

CAROLI MAZUCHELLI *notizie pratthiche intorno all' Epidemie dell' animali bovini*, Mediolani 1736. 4.

BOUILLET *mémoire où l'on donne une idée générale de quelques maladies qui regnent à Beziers & que l'on appelle le Coup de Vent*, Beziers 1736. 4. Catarrhus epidemicus. EJUSDEM *plan d'une histoire générale des maladies*, Beziers 1737. 4. Promittit septem volumina & usurum se fatetur Manuscriptis D. CHIRAC, & CHATELAIN, secuturum ordinem peculiarem, ut v. g. conjunctos proponat morbos virginum. EJUSDEM *élémens de la médecine pratique*, Beziers 1744. 4. Varia sunt, non cohærentia. Epidemiæ Biterrenses. Regulæ ex HIPPOCRATE excerptæ. JAMES contra rabiem caninam: De fungorum noxis; alia practica utique pauca propria. EJUSDEM *suite des élémens de la médecine pratique*, Beziers 1746. 4. Varia continet: dissertationem de asthmate: aliam de peste, quam negat esse contagiosam: aliam de curatione febrium acutarum HIPPOCRATICA; denique constitutiones epidemicas Biterrenses annorum 1743. 1744. & 1745. & morbi acuti LUDOVICI XV. historiam.

BERGEROU *sur l'hydropisie de la poitrine*, Paris. 1736. 12. Describit hydropem in duplicis pleuræ intervallo, & totum morbum exponit.

WILLIAM DOUGLAS *practical history of an epidemical feaver with an angina ulcusculosa*, Boston (in nova Anglia) 1736. 8.

H. HENRICI *kurzer begriff und betrachtung des menschlichen körpers in seinem gesunden und kränklichen zustände*, Zerbst 1736. 8. Est pathologia & semeiotica. Multa ad BOERHAAVII mentem. Codex cæterum prælectionum auctoris est, quem post ejus mortem anonymus edidit.

JOH. MITTEMAYER *zuverlässige gedanken von der wahren existenz natur und beschaffenheit der polyporum*, Dresden 1736. 4.

Jos. WEITBRECHT *de febrili constitutione Petropolitana ann.* 1734. 1735. Regiomont. 1736. 4.

FRANC. JOS. MOLITOR *de febre continua maligna & intermittente tertiana utraque ad Rhenum ann.* 1734. *&* 1735. *epidemica castrensi*, Heidelberg 1736. 4.

J. FRANC. RAUCH *de anomaliis mensium cum annexis binis casibus rarissimis*, Vienn. 1736. 4.

PHIL. AD. BOEHMER *de præcavenda polyporum generatione*, Hall. 1736. 4.

J. GOTTFR. SALZMANN *historia purpuræ miliaris albæ Argentoratum & viciniam ante triennium infestante*, Argentor. 1736. 4.

JOH. CHRIST. KUNDMANN *rariora artis & naturæ*, Uratislav. 1737. fol. Pars posterior operis medici est & practicas observationes quam plurimas & emortuales fastos, & historiam pestis continet, quæ sub initium seculi floruit, STAHLII de secta est.

AHDREÆ PASTA *de motu sanguinis post mortem & de polypo cordis*, Bergami 1737. 4. Polypos vix admittit, qui a morte gignantur. Eam sententiam etiam in Ep. ad RONCALLUM defendit, quæ cum EJUS historia morborum prodiit. EJUSDEM *discorso medico chirurgico intorno al flusso di sangue dall' utero delle donne gravide*, Bergami 1748. 8. Non extrahendum ob ea mala fetum, sed quietem, venæ sectionem, & alia, quæ sanguinis impetum minuant, adhibenda suadet.

JOH. ARMSTRONG *a synopsis of the history and the cure of venereal diseases*, Lond. 1737. 8. Compendium est eorum, quæ de his morbis scripta exstant, non sine laude etiam ASTRUCII.

CHARLES FONTENELLE (médecin de Poitiers) *sur une fille de Grenoble, qui ne boit ni ne mange depuis quatre ans*, Poitiers 1737. 4.

J. G. H. CRANER *epistola de scorbuto*, Noriberg. 1737. 4. De scorbuto castrensi Hungarico, a febribus male sanatis, infarctu viscerum lienisque orto.

PAULI VALCARENGHI *medicina rationalis constitutionem epidemicam annor.* 1734. 1735. 1736. *in Cremonensi civitate conplectens*, Cremon. 1737. 4. Morborum epidemicorum singulares historias & curationes refert: de cortice fuse agit. EJUSDEM *continuatio epidemicarum constitutionum Cremonensium annor.* 1737. 1738. 1739. *&* 1740. *& morbis hepatis*, Cremon. 1742. 4. Describit inflammationes & ulcera hepatis, &c.

J. GER. WAGNER medici Lubecensis, celebris viri, *obss. clinicæ de febre acuta in tractu Germaniæ balthico & præsertim Lubecæ observatæ*, &c. Lubec. 1737. 4. EJUSDEM *de nutu naturæ & medendi methodo in malignis*, Hamburg. 1744. 4. Commendat emetica in principio.

CHRIST. PHIL. GLASS *de inflammatione ossium*, Hall. 1737. disp. Inflammationem non in sola stasi, sed in motu concitatiore poni fuse demonstrat.

DANIEL HOFMANN *de aëre microcosmi factitio*, Tubing. 1737. disp.

JOHN DOUGLAS (magni JACOBI fratris) *dissertation on the venereal disease*, Lond. 1737. 8. & *Part the* II. & III. omnes eodem anno. Practica quidem inprimis, ut laudet hydrargyrum ita datum, ut una ope catharticorum impediatur, ne erumpat in salivationem.

J. PHIL. METZ *obs. rara de diabete*, Basil. 1737. d.

J. FRIDER CRELLII *observationes in partibus morbidis factas ad illustrandam corporis sani œconomiam non esse temere applicandas*, Progr. Witteb. 1737. 4. EJ. *tumor fundo uteri externe adhærens*, Witteberg. 1739. 4. EJ. *de arteria coronaria cordis instar ossis indurata*, Witteb. 1740. EJ. *de viscerum nexubus insolitis*, Helmstatt. 1743. utiles disp.

CHRISTIAN AREND SCHERER *de calculis ex ductu salivali excretis*, Argentor. 1737. 4.

PHIL. CONR. FABRICIUS *de ægro epilepsia saltatoria laborante*, Gieff. 1737. 4. EJUSDEM *sciagraphia agri Butisbacensis*, Wetzlar 1746. 8. Habet morbos endemios urbis patriæ & observationes practicas. EJ. progr. 1749. Helmstadii editum continet morborum observationes.

JOSEPHI ANTONII PUJATI *decas rariorum observationum medicarum*, Venet. 1737. 4. * EJ. *de morbo Naroniano tractatus*, Feltri 1747. 4. Descriptio febris malignæ, cum stupore capitis, quæ Naronii quotannis epidemice grassatur. Cæterum multo plura hoc egregio libro continentur, de morbis palustribus in genere, quos viscido aëri tribuit etiam per experimenta in effluviis aquæ palustris adserto: tum ad pathologiam morbi, ad curationem per calida sudorifera absolvendam: ad parotides de quibus fuse agit, & in HIPPOCRATIS pluscula præsagia commentatur, denique de morbis Feltrinis Naroniani similibus. Multa physiologica perutilia intercedunt.

J. CHRISTOPH. POHLIUS *de prostatis calculo affectis*, Lips. 1737. bona disp. EJ. *de tumoribus cysticis feliciter maleque curatis*, Lips. 1738. 4. EJUSDEM *de hydrope saccato in hydatidibus*, Lips. 1747. 4. Ulcus cellulosæ diaphragmatis describit, in quo maxima vis hydatidum. De causa hujus morbi agit.

JAQUES EMILIEN CAMUSET *Traité des fièvres malignes pestilentielles qui ont grassé à Varsovie*

vie & en Pologne depuis Février 1737. *jusqu'en Septembre de la même année*, Dresden 1728. 8.

J. HARTMANNI DEGNERI *historia medica de dysenteria biliosa contagiosa, quæ ann.* 1736. *Neomagi & in vicinis pagis epidemice grassata est. Accedit relatio de morte per mercurium sublimatum in emplastro adplicatum*, Trajecti 1738. 8. Contagiosum malum fuisse ostendit, non sine carbonibus, sæpe in gangrænam abiisse, natum causa incerta, quam in anni æstate aut diæta non reperias. Theoriam proponit, venenum fuisse pene arsenicalis indolis, in quam ipsam bilis transiverit, quæ corrupta & putrescens ventriculum & intestina lancinaverit. Signa, prognoses, curationem, per ypecacoanham, rheum, simaroubam, cascarillam exponit. Ediderat anno 1717. 4. disp. *de notabili casu febris petechialis cum cholerico causoidea conplicatæ*, Ultraj. 1717. 4.

Traité de la communication des maladies & des passions, La Haye 1738. 8. In physiologicis aliqua de hoc opusculo diximus. Morbos fere omnes a lacte corrupto explicat, sive corporis sive animi. Hinc non a matre sed a vacca pueros ali debere, libera animi affectibus. In tensione fibrarum vitiata plerosque morbos ponit.

JOH. HUMMEL *de arthritide tam tartarea quam scorbutica*, Budingæ 1738. 8. STAHLII sectam sequitur. Podagram a spissitate deducit, acida pro curatione laudat, fabulosam de Nostoch historiam adfert, &c.

THEODORI van ZELST *de podagra & dolore colico, spasmodico simili sex annis durante subito in podagram mutato & curato*, Amstelod. 1738. 8. Ad colicam Pictonum.

MEYER *de morbis endemiis*, Leid. 1738. 4.

Medici circa sylvas Hercynias habitantis (CHRISTOPH. CONRADI) SICELII *Decades casuum clinico-medicorum* I. & II. Northusæ 1738. 1739. 8. quarum decadum, quæ VII. sunt, conjuncta editio prodiit 1744. 8. EJUSDEM *exercitationes praxeos casualis clinicæ medicæ* 1748. 8. quæ & ipsæ 73. historias morborum continent. IDEM jam anno 1722. Halæ ediderat *schediasma de causis febrium præsertim intermittentium his annis enormiter grassantium* 4.

J. G. GUNZ *de derivatione puris in bronchia*, Lips. 1738. disp.

CHRISTIAN. ANDR. KOCH *de affectu rarissimo ab* H. BOERHAAVE *sanato*, Leid. 1738. 4. vesicæ nempe internæ membranæ secedentis.

GOTTLOB CARL SPRINGSFELD *de partium coalescentia morbosa*, Lips. 1738. disp.

BROWNE LANGRISH *modern theory and practice of Physic*, Londin. 1738. 8. In naturas morborum inquisivit per experimenta. Sanguinis in febre degenerationem alcalicam, & cohæsivam, & urinæ similem alcalescentiam per analysin chemicam ostendit: In febribus intermittentibus pulsum tardiorem observavit. Egregius Liber. EJ. *physical experiments upon brutes*, Lond. 1746. 8. Aquæ laurocerasi & fumi sulfuris vim venenatam in canibus exploravit: ab illa sanguinem floridiorem fieri & pulsum augeri vidit, fumum innocuum esse expertus est.

J. JAC. RITTER disp. de falsa asitia CRAZERIÆ, Basil. 1737. 4. Laudatur amici & olim discipuli disp. in Trivultinis 1738. p. 2199.

JOHN BURTON *a treatise of nonnaturales*, Eboraci 1739. 8. De diætetico hoc scripto nuper gallice reddito alias dicetur. Multa autem omnino huc pertinent. Primo de morbis epidemicis fuse agit, quos ad aëris externas in calore, frigore ventisque mutationes refert, & illustrat ex HIPPOCRATE, SYDENHAMO & WINTRINGHAMIO, quorum observationes epidemiarum huc adplicat, singularum causas in statu præcedente aëris reperit, & SYDENHAMUM refutat, negantem hanc aëris potentiam, nimius nisi fallor in eo studio. Exhalationum etiam in aëre obvolitantium potentiam magni facit. BOERHAAVII cæterum adsecla. In subjuncto libello *of the Chincough* curationem tussis pertinacis puerorum proponit, per corticem, cantharides camphora correctas.

LUD. FRID. PELITZSCH *untersuchung der eigenschaften, ursachen und hülfs mitteln der arthritidis*, Leipzig 1739. 8.

JOACH. FRID. BOLTEN docti medici disputatio *de tussis phthisicæ incompescibilis vera causa*, Hall. 1739. 4.

GIOVANNE BATTISTA MOREALI *delle febbri maligne e contagiose nuovo sistema teorico-prattico*, Mutin. 1739. 4. A vermibus morbos malignos & exanthematicos derivat, & mercurio credit sanari.

G. F. CRENDAL Med. de l'hopital de Valence, *traité de quelques maladies de poitrine avec leur dignostic & prognostic*, Paris. 1739. 12. Morbos epidemicos describit qui Valentiæ regnaverant. Catarrhos, ex vetere theoria, descendere a capite per nervorum involucra docet.

CHRIST. GOTTLOB SCHOLZ *de causis inundationum & noxiis earum circa sanitatem corporis humani effectibus*, Erfurt. 1739. 4.

PAUL. GER. HENR. MOEHRING *historiæ medicinales*, Amstelod. 1739. 8. Observationes practi-

practicæ seu historiæ morborum 33. cum erudita similium casuum conparatione. EJUSDEM *de mytulorum quorumdam veneno*, Brunswic. 1742. 4. cum propriis & de horum & de aliis venenis observationibus. EJ. *entwurf der in den Niederlanden befindlichen pestilenzialischen vieh seuche*, Aurich. 1745. 4.

JOH. HUXHAM *obs. de aëre & morbis epidemicis ab anno* 1728. *ad finem* 1737. *Plimuthi factae*, Londin. 1739. 8. Valde laudatur ab auctore *natural history af air and meteores* p. XIV.

CAR. PHILIPPI GESNER *de divino* HIPPOCRATIS Gotting. 1739. 4.

J. G. SCHERB *de calculo in receptaculo chyli hydropis causa*, Leid. 1739. 4.

DANIEL WILHELM TRILLER *succincta commentatio de pleuritide ejusque curatione*, Francofurt. 1740. 8. Eruditissima morbi descriptio, subjectis ex CELSO & AURELIANO capitibus de pleuriticis, notis illustratis, & decem historiis. Curationem veram antiphlogisticam doctissime confirmavit.

Dissertationes duæ de febribus una, altera de succo nerveo, Rom. 1740. 8. STAHLII ad modum febrem animæ tribuit.

J. FRID. RUBEL *pathologia & therapia* P. I. II. III. IV. Norib. 1739. & 1740. 8.

MORANDO MORANDI *de febribus tertianis perniciosis commentatio*, Mutin. 1740. Duo, ut credit, nova genera horum malorum descripsit. EJ. *prima decade de lettere familiari continenti gli errori nella prattica fatti*, Mutin. 1748. 4. continet differentias doloris nephritici & colici, & Tr. de asthmate hypochondriaco.

ERNEST. EPHRAIM EBERT *de causis frequentioris proventus polyporum*, Francof. ad Viadr. 1740.

JOH. JAC. WOYT *abhandlung aller innerlichen Krankheiten*, Lips. 1740. 4.

JAC. HENRI. CHRISTIAN ADAMI *de materia calcaria post arthritidem per vias urinarias educta*, Lubec. 1740. 4. Observationem adfert.

RICHARD HOLLAND *a short view of the nature and cure of smallpox*, Lond. 1740. vel 1741. 8.

MILCOLUMBI FLEMYNG *neuropathia*, Eborac. 1740. 8. Amstelod. 1741. 8. Carmen de morbo hypochondriaco, ventriculi & Systematis nervosi debilitate.

THOM. THOMSON *historical, critical and practical treatise on gout*, Londin. 1740. 8. Esse morbum inflammatorium articulationum a sanguine ortum, & curationem refrigerantem perinde requirere.

J. CURVI SEMMEDI *Observationes ægritudinum*, Ulyssipone 1740. fol.

CAJETANI TACCONI *de variis hepatis adfectibus*, Bonon. 1740. 4. Egregius labor, quo calculi vesicæ felleæ, dilatationes miræ vasorum bilis & ulcera describuntur. Recusus est in *Mémorie de Valentuomini*, quæ Lucæ prodeunt.

In WILH. BECKET *obss. chirurgicis*, quæ hoc anno Londini prodierunt in 8. varii etiam interni morbi ex cadaveribus describuntur. IDEM contendit ante Indiam detectam luem veneream in Europa fuisse. Sed observat ASTRUCIUS eum uti testimoniis jam a SLOANEO in itinere Jamaicensi prolatis.

GOD. NEIGEFIND *de noxiis effectibus frigoris in corpus humanum*, Erfurt. 1740. 4.

J. CRISTIAN THEMEL *saccus sanguine repletus hydropem asciten referens*, Chemnitz 1740. 4.

HERMAN PAUL JUCH *pathologia & therapia*, Erfurt. 1740. 4. EJ. *de febre catarrhali epidemica cum tussi & coryza conplicata mensibus vernalibus anni præteriti in pluribus Germaniæ provinciis grassante*, Erfurt. 1743. 4.

JAC. HOFER *de terrore p. n. orto a nimia nervorum acusticorum sensibilitate, subsequentibus miris & singularibus symptomatibus*, Basil. 1740. 4.

J. CASP. SULZER *historia morborum quorumdam Helvetiæ indigenarum*, Argentor. 1740. 4.

J. FRIDERICI SCHREIBER *observationes & cogitata de peste Ukrainiæ ann.* 1738. 1739. Petrop. 1740. 4. & auctius Berolin. 1744. 8. Perspicacissimus auctor eadem, qua ANTONIUS DEIDIER comparatione usus, pestis bubonaceæ cum lue venerea analogiam ornavit, carbunculariæ cum variolis addidit, curationes ex hac theoria proprias opposuit, observationes in posteriori editione adjecit.

A. WARREN *treatise concerning the malignant feaver in Barbados*, Londin. 1740. 8. *Observations on the present epidemic feaver*, Londin. 1741. 8. *An enquiry in to the cause of the present epidemical feaver*, Londin 1742. 8. *

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI *dissertationes quatuor*, Brixiæ 1740. De ægagropilis. De homine, qui per fraudem se fingebat invulnerabilem. Miram etiam historiam virginis recenset, sub cujus cute infinitæ acus latebant, & similes in cadavere repertæ sunt. EJUSDEM *historiæ morborum observationibus auctæ & clarissimorum virorum observationibus illustratæ*. Brix. 1741. fol. Historiæ

sunt

ſunt omnino quinquaginta morborum, inter quos aliqui chirurgici, & aliquæ cadaverum ſectiones. Inter conſilia unum eſt MORGAGNI de luxatione conplicata tibiæ. Inter epiſtolas eſt POZZIANA, quæ legi meretur, & de polypis cordis agit.

PIERRE GUISARD *eſſai ſur les maladies vénériennes*, La Haye 1740. 8. vel potius Monſpelii. Pariſ. 1743. 8. Practicus potius quam theoreticus.

J. HENR. HEBENSTREIT *pathologia metrica*, Lipſ. 1740. 8. Magni certe laboris carmen, & variis floſculis adſperſum. EJUSDEM *de pulſu inæquali*, Lipſ. 1741. EJ. *de morbis a pervigiliis* diſp. Lipſ. 1740. 4.

Eruditi viri J. GODOFR. BRENDEL collegæ noſtri multæ exſtant diſputationes practicæ bonæ notæ. Citabo paucas: *obſervationum medicinalium faſciculus*, Gott. 1741. 4. *de morbis ex hæmorrhoidibus interceptis* 1741. *purpura retrograda ſoluta per ulcus veſicatorii* 1743. 4. *de mola oſſea* RHANCOPH 1746 *de tympanitide*, *de catarrho ſuffocativo*, eodem anno: *de ſpiſſitudine ſanguinis in morbis temere accuſata* 1747 *de febrium partitione* eodem anno.

PET. MAGNOL *de humorum craſſitudine & obſtructione in genere*, Monſpel. 1741. 8.

NICOLAO CIRILLO *conſulti medici*, Venet. 1741. 4. 1. vol. Poſthumum opus, cum auctor anno 1735. obierit. Cæterum a multis inſigniter laudatur & nuper in *Journal des Savans d'Italie* T. III.

C. AUG. a BERGEN *de inflammatione ſanguinea ex principiis anatomicis deducta*, Francof. ad Viadr. 1741. EJ. *de morbo epidemico ſpaſmodico, convulſivo, contagii experte*, ibid. 1742. 4. EJUSD. diſp. *de ſpina ventoſa*, Francof. ad Viadr. 1746. utiles diſpp.

GEORG. VAGHI *de inſectorum in corpore humano genitorum forma varia & indole*, Witteb. 1741.

ERNST ENDTERS *ausführlicher bericht von denen ſchmerzlichen glieder Krankheiten podagra, chiragra, malo iſchiadico*, Francofurt 1741. 8.

PHIL. MAXIMILIANI DILTHEY *obſervationes anatomico-phyſicæ medicæ rariores*, Herborn 1742. 8. Undecim ſunt obſervationes, rariorum morborum, aut ſectionum legalium.

PIERRE BRESCOU *Traité de l'épilepſie*, Beaucaire 1742. 12. Theoriam fuſe proponit. Laudat tincturam florum gallii, radicem pæoniæ, flores tiliæ & lilii convallium, &c. Agyrtæ cæterum propior. EJUSDEM *Traité du Scorbut*, Pariſ. 1743. 12.

THOMÆ GLASS *commentarii XII. de febribus ad* HIPPOCRATIS *diſciplinam accommodati*, Londin. 1742. 8. Amſtelod. 1743. 8.

PEHR HAMNERIN *röd ſoten til des atskilnad igenkännande och här ſtammende och grundlich botande beskrifwen*, Stokholm 1742. 8. Dyſenteriam deſcribit, quæ per aliquot annos in Wermelandia ſævierat: Cauſam morbi invenit in annonæ difficultate, hinc in putrefactis & inmaturis cerealibus; pane corticeo, & eſu ſeminis lini, & putredine per aërem obvolitante. Hiſtoriam morbi diligenter tradit. Uſus eſt in principio rheo, tum aqua menthæ fortiſſima, eſſentia caſcarillæ, & laudano liquido, doloribus vero jam fractis pulvere adſtringente ex tormentilla, catechu. Hiſtorias ægrorum ſubjicit.

WILHELM HENRICH AUGUST STROEHLEIN *de calculis bilariis*, Jen. 1742. 4. Præſide TEICHMEYERO. Experimenta adfert.

J. ANDREÆ WISLIZEN *lapides bilioſo-lymphatici per metaſtaſin febris catarrhalis exorti ac per abdomen exulceratum excluſi*, Lipſ. 1742. 8. Obſervatio memorabilis cum PETITI in Academiæ Chirurgorum documentis egregie convenit.

CAROLI GIANELLA *de ſucceſſione morbor.* L. III. Patav. 1742. 8. Morbos animi, aut inde ortos, tunc morbos ex morbis corporeis ortos, ratione vicinitatis, officii, conſenſus, metaſtaſeos diligenter tradit, & cum ſua laude.

J. JAC. HOFMEYER *ſendſchreiben von der in hieſiger gegend an vielen perſonen gefundenen krübel oder Krümmen und ſchweren noth krankheit*, Berlin 1742. 4.

The ladies phyſical directory or a treatiſe of all the weakneſſes and diſeaſes, particular to the female ſex, from eleven years to fifty and upwards, &c. and of barreneſſ, impotency, ſeminal weakneſſes of men, Lond. 1742. 8. Hæc octava editio eſt, priores ignoro.

ANDR. HOFFART *conſideratio variolarum Uratiſlaviæ anno.* 1740. *epidemice graſſantium*, Uratiſlav. 1742. 4.

GIOVANNE MARIA PIGATTI *iſtoria d'un ſomnambulo*, Venet. 1743. 8. Eadem hiſtoria eſt, quam in opuſculis ſcientificis propoſuit Marchio REGHILLINI, hominis nempe, qui per ſomnum variis & difficilibus atque plenis ratiocinio officiis vitæ humanæ, ſolo tamen tactu, abſque alterius ſenſus, ne guſtus quidem, ope ſolebat defungi.

DALE INGRAM *essay on the cause and seat of the gout*, Reading 1743. 8. Oleum cellulosum & Haversianum inspissatum pro causa mali habet, coagulari vero a vino acido & salibus acribus: laudat motum, balnea, cauteria, inter gastrocnemios inprimis.

Observations sur les différentes espèces de fièvre qui ont regné en Franche-Comté, Paris. 1743. 8. Febrium epidemicarum & malignarum historia, quæ per plusculos annos in Burgundia minori sævierant.

Méthode pour traiter les maladies qui regnent sous le nom de rhume, Grenoble 1743. 8.

CORNELII TRIOEN *observationum medico-chirurgicarum fasciculus*, Leid. 1743. 4. Ad ulcera ossium, partus abortivos & corruptos, volvulum, suppressionem urinæ, hæmorrhagiam uteri, spinam ventosam, &c. pulchras observationes profert.

ADRIANI van ROYEN *de historia morbi primo & perpetuo therapiæ fundamento*, Leid. 1743. 4.

HENR. FRID. DELII *de consensu pectoris cum imo ventre*, Hall. 1743. 4. EJUSDEM *amoenitatum medicarum circa casus non vulgares Decades* V. quarum prima anno. 1745. ultima anno. 1748. Quedlinburgi prodiit in 8. Non paucas rariorum morborum & observationes & curationes describit.

GEORG. CHRISTOPHOR. PAPPELBAUM *de febre maligna per gangrænam pedis critice soluta*, Gotting. 1743. 4. bona observatio viri multa experti.

SAMUEL ERNST *de tænia secunda* PLATERI, Basil. 1743. 4. utilis disp.

PAUL. WILH. SCHMIDT *historia hydropici paracentesi plus quam* 40. *instituta recidivam passi*, Gedan. 1743. 4.

J. ANT. JOSEPH. SCRINCI *de genuina notitia febrium malignarum præsertim exanthematicarum in genere & de febre castrensi maligna Gallorum, quæ cum ingenti eorum strage per totum regnum Bohemiæ grassabatur*, Prag. 1743. 4.

J. H. TRALLES *plurimorum morborum rationem ex inspiratione seri excernendi deducendam docet*, Hall. 1743. 4.

ERNESTI JEREMIÆ NEIGEFIND *de generatione caloris*, Lips. 1744. disp.

GEORG. AUG. LANGGUTH *de polypo infantis rachitici*, Witteberg. 1744. Defendit polypos.

J. WOLFG. FRID. BOENNEKE *biga casuum medicorum* ἀπὸ τῆς μανίας νοσομάδεος Wertheim 1744. 4. sanguinem asini pro antidoto maniæ habet.

Observations sur la maladie contagieuse qui règne en Franche-Conté parmi les bœufs & les vaches, Besançon 1744. 4. Pro morbo acuto curari venæ sectione suadet.

J. LUD. CHRISTOPH. BERINGER *de lumbricis in duplicatura omenti repertis*, Würtzburg. 1744. disp.

Traité des causes, des accidens & de la cure de la peste avec un recueil d'observations & un détail circonstancié des précautions, qu'on a prises pour subvenir aux besoins des peuples affligés de cette maladie ou pour la prévenir dans les lieux qui en sont menacés, Paris. 1744. Collectio regio jussu facta, dirigente operam, ut videtur, CL. CHICOINEAU. Continentur autem hoc volumine fere omnia scripta quæ occasione pestis Massiliensis citavimus. 1. *Idée générale de la peste*, ubi narratur pestis ortus ex Sidonia nave, & propagatio per hominem sceleratum in provinciam Gevaudan. 2. *Extrait de la rélation de* M. CHIÇOINEAU *& mémoires remis à* M. DODART. Historia pestis diversi generis, mitissimæ, quæ fere absque symptomate fuit aut periculis, hinc gravioris, pessimæ. 3. Ex ASTRUCII libello aliqua. 4. *Réponse à diverses objections, qu'on a faites contre la non contagion.* CHIRACI opus. Pestem ante navem Sidoniam Massiliæ nonnullos peremisse adfirmat. 5. *Mémoires concernant la peste: Consultations faites sur ce qu'il convient de faire par raport à la contagion.* Contra separationem ægrotorum. *Extrait des mémoires & lettres des Commendans & Médecins des places attaquées.* Contra priorem, ægros separari debere, in nosodochia publica transferri. 6. DEIDIER *observations sur les causes de la peste*, jam citatus. 6. M. B. *remarques sur les observations de* M. DEIDIER. Bilem nihil peculiare pati, & omnes humores venæ animalis injectos nocere: Pestem non fuisse Massiliæ ante navis adventum. Cadavera non inficere. 7. *Lettre de* M. EMERIC. Historia & curatio mali. 8. CHICOINEAU *rélation abrégée des accidens de la peste de Marseille avec le prognostic & la cure de la maladie.* Paris. 1720. 8. Aegrotos in tres classes divisit, benignam, gravem, gravissimam, singularum dat signa. Observat bono ordine restituto pestem mitiorem factam esse. Passim calidis est usus. 9. *Observations & réflexions propres à confirmer ce qui a été avancé par* MRS. CHICOINEAU, VERNY *&* SOULIER, Lugduni 1721. 12. jam excusa. Historiæ ægrotorum, quos hi medici aut curaverunt, aut mortuos dissecuerunt, utiles & singulares. 10. DEIDIER *discours*, &c. jam dictus. 11. *Lettres de Mrs. le* MOINE *&* BAILLY *envoyés par la Cour pour les maladies pestilentielles du Gevaudan.* Esse a contagio. Sudorem profuisse. Historiam dant morbi. 12. *Observations de* M. BERTRAND *sur la maladie contagieuse de Marseille.* Pro contagio. Sanguinem modo solutum fuisse, modo coactum fuisse qui facillime

me sanarentur. Alios mortuos esse absque symptomate aut corruptione viscerum. Sudores convenire, quos medicamentis non nimis calidis clicias. Curationem non omnibus eandem adhiberi posse. 13. *Observations pratiques de* M. COUZIER *traduites du latin.* Inutilitas pulveris bufonum experimentis confirmata. Prognoses. Carbones partium corporis superiorum funesti. Vomitus malus. Maculæ pessimæ. Venæ sectio infelix. Sectiones cadaverum utiles. 14. *Remarques de Mr.* STAHL *sur la peste.* 15. *Observations de Mr.* GEOFROI Chirurgien. Legi meretur ob curationem bubonum & carbonum. Carbunculos plures esse meliores, unicum potius funestiorem. Bubones profundi, invisibiles, lethales fuerunt. Parotides malæ. Glandulas tumentes solebat amputare. 16. *Tabula mortuorum.* In nonnullis urbibus $\frac{2}{3}$ & ultra deletæ, ut 1273. in 1660. & 8110. in 12000. 17. *Supplementum.* In isto liber continetur D. DEIDIER de quo alias dictum est, tum minores libelli. *Copie de la rélation de Canourgue*, auctoribus BAILLY, LEMOINE, CHEVALIER & aliis. Multi absque symptomate peribant. COUZIER Epistola de peste Aletana cum observationibus. Secunda pars potius practici & politici argumenti est, quam pathologici, & continet cautelas varias, quibus ad pestem supprimendam in locis infectis, & ad avertendam a locis integro adhuc aëre fruentibus in Gallia & Hetruria usi sunt.

STEPHENSON *mechanical practice of physic*, Londin. 1744. fol. Morbos omnes oriri ab aëre. Multa de materie electrica quam habet pro motu aëri & aëtheri inpresso.

J. GOTTLOB KRUGER *de diversitate corporum, morborum & anatomia secundum regiones Europæ* Hall. 1744. 4. Ejusdem *pathologia*, Hall. 1749. 8. systema BOERHAVIANUM de causis morborum, & modo, quo morbos producunt, nitida dictione proponit.

BURCHARD DAVID MAUCHARD *lumbrici teretis in ductu pancreatico reperti, nec non aliarum rerum p. n. in femina observatarum historia*, Tubing. 1738. 4. EJ. *de lue vaccarum* disp I. & II. Tubing. 1745. EJ. *de pulsu intermittente & crepitante*, ibid. 1748. utilis observatio polypi cum aneurysmate aortæ. Disputationes de morbis oculorum quas multas & egregias scripsit, eas quidem alibi laudabimus.

JOH. TENNENT *physical disquisitions demonstrating the cause of the bloods morbid rarefaction and stagnation*, Lond. 1745. 8. Duæ cum dimidia disquisitiones prodierunt. Pleuropneumoniam Americanam epidemicam describit, in qua sanguis coaguletur, crisis naturæ per urinam fiat, curatio in adtenuando sanguine ponatur. Morbum etiam huic adfinem alium subjicit. De febribus multa adfert, & curationem etiam magna ex parte in adtenuatione ponit, refrigerantia damnat, &c.

R. JAMES *treatise on gout and rheumatism*, Londin. 1745. 8.

LORENZO GAETANO FABBRI *diss. intorno alla febre*, Firenz 1745. 4. EJ. *diss. de variolis*, Florentiæ 1746. 4. Variolarum ferociam perpetuo augeri vult: oriri ex malo alimento fetus, cujus causa in impuro sanguine materno sit, &c.

Lettre d'un Médecin de Paris (JEAN BAPTISTE CHOMEL) *à un Médecin de province sur la maladie des bestiaux*, Paris. 1745. 8. Incisionum animalium historias habet, & spem curationis in setaceo helleborato ponit.

Réflexions sur la maladie qui a commencé à attaquer le betail, Paris. 1745. 12. Collectio est olim incepta Genevæ, cum scriptis jam citatis NIGRISOLI, COGROSSI, tum aliis D. DROUIN, HERMANT & aliorum.

A. de HAEN *de colica pictonum* diss. Hag. Com. 1745. docte scripta.

JOH. JUNKERI *institutiones physiologicæ & pathologicæ quibus accessit hygieine & semeiologia*, Hall. 1745. 8. Conpendii auctor fuit THEODORUS CHRISTOPHORUS URSINUS, qui quaestionum & responsionum forma usus est.

SIMON MASON *the nature of intermittent feaver considerd*, Lond. 1745. 8.

BERN. HECKLEY *enquiry into the nature of diabetes*, Lond. 1745. 8.

J. ERN. WREEDEN *untersuchung der izt grassierenden vieh seuche*, Hanov. 1745. 8. cum sectionibus cadaverum.

GEORG. CHRISTOPH. BEAT. BREGM *de hydatidibus*, Erfort. 1745. disp. Casus inest hydatidum, quæ per paracentesin in homine hydropico administratam prodierunt, aliæque utiles historiæ.

RAUDOT *sur la maladie épidémique des bestiaux*, Dijon 1745. 8. Venet. 1747. Italice. Ventriculos tertium & quartum inflammatione tentatos, tum intestina: vesiculam fellis summe distentam, vasa passim sanguine turgida vidit. Diætam antiphlogisticam & curationem febrium continuarum solitam malo opposuit.

ANTONII FIZES *de febre non humorali* diss. Monspel. 1745. 8. EJ. *de febribus intermittentibus in genere*, Monspel. 1746. 8.

Dialoghi d'un Romano e d'un Bolognese sopra la cura de vajuoli e d'altre malatie secondo la prattica del D. LODOVICO VITI Venet. 1745. 8. Refrigerantem curationem variolarum laudant discipuli VITI.

Ad finem describitur catarrhus epidemicus cum febre & magnis symptomatibus, qui humido autumno successit. Perusiæ anno 1713.

Essai de médecine à l'usage des pauvres gens de la campagne par M. VIGNON. Paris. 1745. 12. In secunda parte continentur morborum descriptiones.

CAJETTANO ARMILLEI *consulti medici di varii Professori spiegati con le migliori dottrine moderne*, Venet. P. I. anno 1743. P. II. ann. 1745. Multi morbi a præstantissimis Italiæ medicis curati hic describuntur. Appendicis loco adjecta est *Centuria consultationum medicarum*, ibid. 1744. 4. Hæc pars mihi priori etiam præferenda videtur, quæ multa habet a L. TOZZIO & ab HOFMANNO aliqua & eviscerationes aliquas cadaverum.

ERNEST. ANTON. NICOLAI *de dolore*, Hall. 1745. EJUSD. *bemühungen in dem theoretischen und practischen theil der arzneywissenschaft*, Hall. 1749. Ad hunc nostrum finem pertinet recusa diss. de dolore: theoria inflammationis, & obstructionis. EJUSD. *gedanken von der erzeugung der steine*, Hall. 1749. 8. De calculis vesicæ utriusque eorumque causis, & medicamento Anglico.

FLAMINIO CORGHI *il medico in Mantua overo quel metodo di medicare nelle palustri o nelle cita montane convenga*, Mantua 1745. 4. Morbi Mantuæ endemii describuntur, & in primis febris de lipyriæ genere. In altera parte curatio traditur.

Lettres sur le pouvoir de l'imagination des femmes grosses, Paris. 1745. 12. BLONDELLUM quidem, nimis rebus gestis incredulum carpit: nihil tamen ab inorganico motu fingi posse fatetur, neque quidquam a matre ad determinatum aliquem artum in fetu fluere; Nævos autem nasci a nimio aut nimis tardo motu sanguinis in aliquam partem fetus, tum a conpressione spasmodica musculorum abdominis.

PORE'E *observations sur les sépultures dans les eglises*, *Lettre* I. & II. Cadomi 1744. & 1745. Recte demonstrat publicæ saluti repugnare sepulchra in templis. EJUSDEM sensus est dissertatio D. HAGUENOT in *actis Monspeliensibus* 1746. prælecta.

RANBY *narratio of the late illness of the earl of Oxford*, London. 1745. 8. Diuturnus morbus ab inflammata vesica, calculis intus inter rugas plena, in viro illustri describitur, omnibus sanis.

ABRAHAMI ENS *disquisitio anatomico-pathologica de morbo boum Osterricensium pro peste non habendo*, Halberstad. 1746. 4. Negat luem boum contagiosam esse, etiam experimentis adjectis.

FRID. BRANDHORST *historia febris castrensis*, Leid. 1746.

PETR. GERICKE *de variolis* anno 1746. *præsertim Helmstadii grassantibus obss. & monita*, Helmstad. 1746. 4. EJUSD. etiam bona disp. *de ischuria* jam 1731. prodiit Helmstadii.

ADOLPH. BERNH. WINKLER *de lithiasi*, Gotting. 1746. 4. Historia rari in aorta morbi cum multis collatis exemplis, & theoria modi, quo ossa præter naturam nascuntur.

G. HANNAEI *beschreibung der viehseuche die seit ann.* 1745. *in hisigen gegenden grassirt*, Hamburg. 1746. 8. Diligenter scriptum opusculum, quo mali vis in ventriculi quarti inflammatione & in universum in febre acuta ponitur adjectis experimentis.

ORAZIO TURRIANO *memoria istorica del contagio della cita di Messina*, Neapoli 1746. 12. Pestis Siculæ, quæ omnium novissima saeviit, hic habetur descriptio & historia quæ crudeliter Messinam depopulata est.

PIERCE DODD *several cases in physic*, Lond. 1746. 8. Variolarum inprimis descriptionem dat, iniquior inoculationi, tum febris malignæ castrensis Hispanicæ.

P. FRINGS *treatise on frenzy*, Lond. 1746. 8.

L. *de morbis verminosis*, Leid. 1746. Contra COULETUM, esse omnino unum animal.

ABRAHAM BAECK *Tal om nyttan som tilflytet lackerekonsten af en wol in raettat lazaret*, Stokholm 1746. 8. Observationes suas adspersit, in dissectis corporibus factas: volvuli, hydropis pulmonis, &c.

JOH. FRANC. SCARDONA *aphorismi de cognoscendis & curandis morbis uberrimis commentariis atque adnotationibus illustrati*, Patav. 1746. & 1747. 4. Morbos secundum tres ventres ordinatos disposuit, mechanica principia sequitur desertis veteribus.

JOSEPHI MOSCA *dell' aria e di morbi dell' aria dipendenti*, Neapoli 1746. 8.

RICHARDI MANNINGHAM *the symptoms nature causes and cure of the febricula commonly called the nervous and hysterical feaver*, Londin. 1746 & 1748. 8. Morbum hystericum femininum multo graviorem esse credit & sæpe lethalem: causam in viscidítate sanguinis ponit, & spirituum decremento. Curationem ex theoria subjicit.

Mémoire sur la goute, Nantes 1746. 12. & *dialogue sur l'expérience des remèdes indiqués dans le mémoire sur la goute*, ibid. 1747. 8. Podagram explicat ab impedita transpiratione, hinc a convulsione spasmodica partium affectarum. Roborare autem oportere viscera, ut ea exspiratio ad exteriores partes determinetur, &c.

LIEBICH

LIEBICH *de morbis a munditie nimia*, Lipf. 1746. difp.

In J. HENRICI de HEUCHER *operibus omnibus*, Lipf. 1745. & 1746. recufis 4. varia huc pertinent. Pogr. *de anatome practica; arthritis ægrotorum culpa infanabilis: cautiones in cognofcendo & curando hydrope: cautiones in cognofcendo & curando fcorbuto: Araneus homini perniciofus: Morbi ex nimio veneris ufu: Sitis immodica: Strumæ & fcrophulæ: Errores circa cauffas mortis fubitæ.*

JOH. GOTTLIEB BAUER *de molis inteftinorum epiftola ad* J. G. *de* HAHN. Drefd. 1747. 4. Maffarum fibrofarum membranofarum adipe miftarum per anum feceffum defcribit.

SIMONIS FRIDERICI LINEKOGEL *de febre intermittente in regione Andrea montana exule Ep. ad* ILL. J. A. de HUGO Gott. 1747. 4. Abeffe eum morbum ab urbe fua ob defectum paludum, &c.

CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *opufcula medica*, Ultraject. 1747. 8. Quinque differtationes, quarum prima accurate defcribit morbum epidemicum petechialem, qui ann. 1741. fæviit, methodum refrigerantem laudat, de corio inflammationis obfervationes habet. In alia diff. figna periculi in morbis acutis proponit. Quarta de crifibus eft, de recidivis quinta. HIPPOCRATICUS & utilis auctor.

CARL. FRID. KALTSCHMID *de ileo a fcrupulis pirorum mefpilaceorum erofo & perforato*, Jen. 1747. difp.

JOHANNIS OSTERDYCK SCHACHT *inftitutiones medicinæ practicæ in epitomen redactæ*. Traj. 1747. 4. BOERHAAVIANUS eft. Subjecta differtatio de morte naturali, & de utilitate nonnullorum morborum ad emendandam valetudinem.

JOHAN BARKER *effay on the agrement betwixt ancient and modern phyficians or a comparifon between the practice of* HIPPOCRATES, GALEN, SYDENHAM *and* BOERHAAVE *in acute diffeafes*, Lond. 1747. 8. & gallice, Amftelod. 1749. 8. Quid natura fit in morbis conatur exponere. HIPPOCRATIS morbos a noftris non differre, neque clima adeo multum a noftro abludere, hinc crifes naturaliter perinde fequi. Morborum epidemicorum hiftorias ita fumendas effe, ut non HIPPOCRATIS ægri fuerint, quorum ibi mortes leguntur. Inter crifes HIPPOCRATEM fudorem non neglexiffe. De rheumatifmo calido fufe agit.

PINARD diff. *fur la fievre miliaire maligne*, Rouen 1747. 8. Albæ fpeciei defcriptionem dat, qualis anno 1741. Rothomagi fæviit, ejus caufam in nervorum inflammatione quærit, caufam frequentiæ in mutatis anni ætatibus.

FRANC. de PAULA COMBALUSIER *pneumatologia feu de flatulentis corporis affectibus*, 1747. 12. Tympanitidis fedem & in inteftinis & in abdomine invenit, caufam ponit in æquilibrio inter aërem & motum periftalticum interrupto, &c.

LAURENTII GRUBER *de febre acuta epidemica exanthematico-dyfenterica*, Bafil. 1747. difp.

MATTHIÆ LANDOLT *de angina inflammatoria cum febre acuta*, Bafil. 1747. difp.

J. F. CARTHEUSER *de fubita habitus cutanei inflatione*, Franc. ad Viadr. 1747. difp.

ABRAHM NITSCHE *abhandlung des fchaarboks wie er fich in der Ruffifchen armee gezeigt hat*, Petropol. 1747. 8. Multas fpecies fcorbuti conftituit, & chronicum inprimis ab acuto feparat. Deinde lividum, lenticularem, rancidum, & muriaticum fcorbutum per fua figna defcribit caufafque adjicit & curationem.

DAVID SAMUEL MADAI *abhandlung von den fo genannten wechfelfiebern*, Hall. 1747. 8. STAHLII fectam fequitur, febresque intermittentes habet pro conatu naturæ, quæ plethoram minuere, putredinem avertere ftudet. Febris tertianæ fedem in ventriculo & inteftinis, febris quartanæ in hepate, liene, renibus & mefenterio ponit. Obfervationes fuas paffim interfpergit.

La pefte di Meffina accaduta nell' ann. 1748. Venet. 1747. 12. Hiftoriam diri morbi defcribit carmine.

A practical effay on the tabes dorfalis, Londin. 1748. 8. Anonymi brevis & bono ordine fcripta differtatio.

GEORG. DOWMAN *phyfico mechanical differtation on the fcirrhus*, Londin. 1748. 8. Morbi inprimis diuturni, ex fcirrho ovariorum nati, cum ulcere uteri in inteftinum rectum patente huc refero.

GEORG. MATTHIÆ GATTENHOF *difp. de calculo renum & veficæ*, Herbipoli 1748. 4. Calculos veficæ felleæ & urinariæ ex propria obfervatione varios defcribit, inprimis autem enormem renem calculofum.

CHRISTIAN GOTTLIEB KRAZENSTEIN *von der erzeugung der würmer*, Hall. 1748 8. Plerofque vermes humanos aliunde in corpus advenire credit: Solium pro catena multorum infectorum habet. EJUSDEM *theoria fluxus diabetici*, Hall. 1746. 4. minime indocte fcripta.

JAC. LAZERME *Tr. de morbis internis capitis*, Amftelod. 1748. 8. Lectiones funt auctoris a difcipulo

pulo editæ, & subjuncta consilia medica. EJUSDEM etiam sunt disputationes *de Joano*, Monspel. 1728. 8. & de febre tertiana 1731. 8.

RICHARD CONYERS *de morbis infantum*, Londin. 1748. 8.

J. THEOD. ELLER *pathologia* edente JOH. CHRISTIANO ZIMMERMAN, Schneeberg. 1748. 8. Negat ILL. ELLERUS suam operam esse. Subjuncta est tractatio de morbis artificum.

BLONDET diss. *sur la maladie épidémique des bestiaux*, Paris. 1748. 12. Morbum esse pestilentem calidum, spem esse in cucurbitulis numerosis balneoque vaporis.

ANTONIO FELICE *dissertazioni epistolari teorico pratiche di medicina*, Venet. 1748. 8. De hydrope, cachexia, morbo hypochondriaco, carbunculo, præsagiis aliisque misti generis medicis rebus agit.

Lettera al S. CURZIO *in cui si ragguaglia di varie osservazioni medico fisiche*, Florentiæ 1748. 4. Morbos epidemicos Pietræ Santæ describit, de pleuritide & apoplexia aliqua addit.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI *trias disputationum physico-medicarum*, Lips. 1747. 4. & nuperius cum aliis anno 1748. recusæ, quibus morbus epidemicus cum tumore abdominis Cassoviensis, & hypochondriacum malum descripta habentur.

CHRISTOPH FRIDERICH DANIEL *beyträge zur medicinischen gelehrsamkeit*, Hall. 1749. 4. Discipulus HOFMANNI varios morbos, casusque peculiares suis dissertationibus illustratos proponit.

ANONYMI *general history of air and weather, meteors, seasons, with their effects on animal especially human bodies and vegetables*, London 1749. 2. vol. 8. Præter magnam & satis vitiosam conpilationem morborum epidemicorum & meteororum, in Tomo II. commoda sunt corollaria ex observationibus illis collectis deducta, tabulæ, quæ demonstrant causas epidemiarum, aut certe conjunctos coeli cum certis morbis status, tunc singulorum morborum epidemicorum descriptiones adjectis curationibus.

CADET *dissertation sur le scorbut avec des observations*, Paris. 1749. 12.

AUGUST SCHAARSCHMIDT *von den Krankheiten der knochen*. Vide in Chirurgicis.

MARTINO GHISI *lettere mediche la prine delle quali traita de vari mali curati del mercurio crudo, e la contienne l'historia dell' angina epidemiche degli an.* 1747. 1748. 4.

JANI REGHELLINI *Lettera Chirurgica sopra l'offesa della rista in una Domna consistenta nel radoppiamento degl oggetti, saguita dopo la depressione della cataratta*, Venet. 1749. 8. Admittit cataractam membraneam, quæ deponi possit, tum lentium, quæ perforari debeat, & crystallinam. Describit casum singularem a rore papillæ post cataractam depositam ortæ cum visu duplici.

Ego præter historias aliquas morborum in Norico Commercio propositas & dissectionibus cadaverum morbosorum VIII. progr. anno 1749. nuper descriptas nihil huc pertinens edidi.

Hisce libris nunc pene omnia diaria addere oportet, & inter nuperiora HENKELII collectiones, & SCHAARSCHMIDII, & ACTA UPSALIENSIA, & STOCKHOLMIENSIA, BONONIENSIA, ACADEMIÆ CHIRURGORUM PARISINORUM, MONTSPELIENSIUM; tum medicinæ forensis scriptores omnes, quotquot alibi laudabimus. Porro obstetriciæ artis auctores, qui morbos femininos internos plerumque una considerarunt. Denique chirurgos observatores plerosque, Dictionaria medica & practicos scriptores, quorum longe plerique pathologiam cum praxi conjunxerunt, & semeioticos.

METHODI
STUDII MEDICI
PARS X.

Semeiotica.

ΣΗμα & σημεῖον vocatur *signum*, σημειόω *designo*, per signum doceo, σημειωτικὴ ergo signum in medicina, & medicina per signum docens, seu indicans est.

In σημειωτικῇ jam traditur, quo modo per præsentia, præterita & futura phænomena, præsentia, præterita & futura vitæ, sanitatis aut morbi signa possint inveniri, & hæc est definitio σημειωτικῆς, seu cognitionis signorum.

Pro exemplo, si noverim hominem sanum heri violentissime corpus movisse, & nihil omnino bibisse, est præteritum phænomenon, quod cognosco [phænomenon autem medicis est omnis mutatio, quam sensus externi observant in homine] sequenti die, licet non adtingam pulsum, scio, durum esse & celerem, hominem anhelare, summopere sitire, &c. habeo ergo præsentia phænomena, unde concludo, laborare eum incipienti inflammatione: Verum, si hodie nunc audiam heri illud contigisse, dico tunc, illum hominem matutino tempore urinam reddidisse plane rubram, nec fallor, dum ex præterito phænomeno concludo ad aliud phænomenon præteritum. Si vero heri, cum corpus nimium moveret, vocatus fuissem, potuissem dicere, cras reddet hujusmodi urinam & brevi sentiet dolorem per totum corpus, ac si fustibus vehementer fuisset exceptus, & febrim patietur magnam, ita ex præsenti phænomeno concluderem ad futurum. In definitione ergo σημειωτικὴ æque habet pro objecto, describere conditionem vitæ præsentis & sanitatis, præsentis, præteritæ & futuræ, quam morbi. Signum ergo per exempla est illud phænomenon præsens, præteritum & futurum, unde concipio, quis corporis status præsens esse debeat, quis præteritus fuerit, & quis adhuc futurus sit. Ergo signum est phænomenon præsens, præteritum & futurum ita cognitum, ut me aliquid doceat de aliquo phænomeno nondum forte adparente, quod tamen adesse debet, aut prius adfuit, aut denique futurum est.

Signatum, per priora, est omne illud, quod ex signo præteritum, præsens, aut futurum esse cognoscitur. Videmus ex his definitionibus, nullam partem in medicina esse, quæ hac parte dignitate prior sit, & omnium maxime necessariam esse primamque. Necessariam esse adparet, nam, quoties ad ægrum accedimus, primum, quod inquirimus, sunt signa de statu morbi, an morbus prævaleat vitæ, an minus. Primam vero partem esse constat, nam medici primi nesciebant, quid esset morbus, videbant v. g. dolorem lateris, cum difficili respiratione, pulsu celeri, siti magna, &c. hæc omnia erant signa, sed quid esset ipse morbus internus, ignorabant adhuc. Videbant post duos & tres dies hujusmodi homines spuere sanguinem, reddere urinam crassam, & cum his signis sanitatem redire: videbant alium hominem post pe-

ctoris dolores & eo in casu mori, sed prius latus livescere, in cadavere totum latus gangrænatum & suppuratum esse, inde poterant concludere, qualis esset morbus in ea membrana lateris, nempe vehementem inflammationem, quæ tunc ipsis pleuritis dicta fuit.

Hoc adduxi, ut ostenderem, quid optimum in medicina a veteribus descriptum sit, id enim certe est σημειωτική. Ea vero medicinæ pars hodie omnium minime elucescit, quia systemata tantum finguntur, neque ex signis deducuntur; nam v. g. chemici non inquirunt in signa morbi, sed tantum, quo modo curandus sit, & quærunt medicinam universalem, semperque curare volunt.

Ab HARVEII tempore (*a*) nulli sunt auctores, qui bene de σημειωτικῇ scripserint, & tamen nihil certe magis necessarium est, melius esset omnino nil de medicina scire, quam σημειωτικὴν ignorare. Huic igitur parti incumbere debet medicus practicus, & totum se dedere.

Hi ergo sequentes auctores legendi sunt in hac parte, & semper legendi per totam vitam, licet medicus ad centum annos perveniret, nunquam enim hujus lectionis poenitebit.

1. HIPPOCRATES, qui eo legendus est ordine, quem præscribam, ut fundamentum faciamus firmissimum, in dignoscendis morbis, non enim legendus est absque bono consilio, nam opera ejus ordine debito non ponuntur.

Legendus ergo primo est liber qui dicitur *Prognosticon*, (*b*) qui latine redditur *de Præ-*

(*a*) SEMEIOTICE pars omnino est pathologiæ, quam quare distinxerint scriptores, ego quidem non video; sed sequamur receptum ordinem. Tota hæc scientia fere unice ad veteres pertinet. Ii paucis medicamentis, parca venæ sectione & diæta unice tenui & aquosa usi, magnam sapientiæ suæ partem in eo posuerunt, ut morbi signa, progressum, & eventus observarent, laudisque suæ non mediocrem partem in difficilioribus morbis adgnoscendis & in futuris eventibus præsagiendis quæsiverunt. Recentiores & theorias & anatomen magis secuti, usi vero medicamentis valentioribus, imbuti forte nimia opinione de eorum viribus, magis in subigendo quam in observando morbo laboraverunt.

(*b*) HIPPOCRATE nemo plura præsagia dedit, pauci æque bene morborum signa observaverunt. Et EJUS quidem fere omnes libri huc spectant. *Prognosticon* ex primariis est, neque alius liber magis gravitatem legislatoriam divini senis refert. Signa omnium morborum continet bono ordine, ut signa primo ex vultu, oculis & labiis; tunc ex decubitu; inde ex ulceribus, gestu, respiratione; tunc ex sudore & præcordiis; inde signa ex tumore præcordiorum & ventris; ex viribus; ex somno; egestionibus alvi; urina; vomitu; sputis; hæmorrhagia narium sequuntur, solo fere pulsu omisso, quo inter omnia signa omnium parcissime usus est HIPPOCRATES, quidcunque AMATUS contra dicat *curat.* 45. L. III. & SANCTORIUS in §. 12. p. 442. excitatis paucissimis locis, in quibus pulsus mentio fit. Sequuntur partim, & partim interspersæ sunt historiæ morborum, & signa hydropis, suppurationis, empyematis, parotidum, paraphrenitidis, inflammatæ vesicæ, doloris capitis, anginæ, febrium in universum, &c. Adeo vero suæ rei certus est bonus senex, ut signa sua & præsagia & in Scythia valere fidenter adfirmet; & morbos etiam, quos non nominat, sed qui iisdem diebus judicentur, eadem prognostica sequi moneat. In hunc librum exstant III. CLAUDII GALENI *commentarii*, qui cum nomine προγνωστικῶν Græce & Latine Parisiis prodierunt LAURENTIO LAURENTIANO interprete, 1532. fol. 1543. 8. Lugduni 1552. 12. & Græce Basil. 1536. 8. Vicetiæ 1611. 24. LIND. Eos etiam HENRICUS BLACVODAEUS cum latina interpretatione Parisiis edidit 1625. 24. LIND. Antiqua est etiam eorum *prognosticorum* editio Bonon. 1489. 4. tum cum GAL. *commentario* in *artisella* ann. 1483. & alias f. edita. In eosdem, & in GALENI commentarium exstant HIERONYMI CARDANI *commentarii*, Basil. 1568. fol. *Paraphrastica versio ejusdem operis & breves commentarioli* JOH. HEURNII exstant 1597. 4. 1603. 8. & in ejus operibus omnibus. BARTHOLOMAEI HORN *vates medicus Hippocraticus seu* HIPP. *prognosticor.* L. Græc. Lat. *illustrati commentariis*, Stralsundiæ editus 1645. 8. citatur a PL. BENEDICTI VICTORII *comment. in* HIPP. *prognostica*, Florent. 1551. fol. editi sunt (LIND). CHRISTOPHORI a VEGA *Prognosticor. versio cum expositionibus & adnotationibus in* GALENI *commentarium* Salmanticæ inpressa est 1552. fol. HENRICI a CUELLAR *in* HIPPOCRATIS *Pro-*

Prænotionibus. Unus tantum liber est, qui optima quæque continet, ut nullus certe liber ei unquam comparari mereatur.

Post hunc librum legatur alter προῤῥητικῶν, qui transfertur de *Prædictionibus (a).* Duo libri sunt, neque aliud HIPPOCRATIS opus melius conservatum est. Prædictio vero est aliud quid quam prænotio, nam dicit hic HIPPOCRATES quid amicis & ægris prædicendum sit.

Tunc legere debemus κωακὰς προγνώσεις, quas latine vocant *coacas prænotiones (b).* Li-

Prognostica commentarii Conimbricæ prodierunt 1543. 1582. fol. LIND. RODERICI vero a FONSECA *commentaria in* HIPP. *prognostica,* Patav. 1597. 4. & J. BRAVO in eundem L. Salmanticæ 1553. 8. JAC. ANTONII PHRYGII 1608. 8. & JAC. LAVELLII in L. I. *prognosticorum commentarius* Venet. 1620. 4. L. Etiam olim HEROPHILUS ad eum L. commentatus erat CAELIO AURELIANO teste *Chron.* L. IV. c. 8. & ALPHONSI LOPI *adnotationes breves* citat LINDENIUS editas, Madrit. 1596. 4. In *Prognostica* etiam HIPPOCRATIS exstat *poetica paraphrasis* ANDREÆ ELLINGER, Francof. 1579. 8. & *expositiones* THADDAEI Venet. 1527. fol. L. & *illustravit* eadem CAROLUS VALESIUS de BOURGDIEU Rom. 1659. fol. L. PETRUS BLONDEL in *prognosticon* HIPPOCRATIS *Coi latinam ecphrasin ex mente* GALENI edidit, Parif. 1575. 4. L. JOHANNES vero MOLPEUS *tabulas quibus* HIPPOCRATIS III. L. *prognosticorum conplectitur,* Parif. 1563. 4.

(*a*) *Prorrheticorum* duo Libri inæqualis sunt pretii. *Posterior* genuinus est HIPPOCRATIS labor, quod ex dictionis gravitate, ex methodo & continenti observationum serie cognoscitur. Initium agit de prædictionibus inprimis non veris medicorum sui ævi. Reliquus Liber morbos describit, eorum eventus, horumque futurorum signa, hydropem, phthisin, empyema, podagram, morbum sacrum, ulcera, vulnera, anginam, morbos oculorum, dysenteriam, lienteriam, diarrhoeam, conceptionem facilem & difficilem, cephalalgiam, chlorosin, nyctalopiam, hæmorrhagiam narium, lienem magnum qui scorbuto certe proximus est, dolores nephriticos, ischiadicos, lepram & adfines morbos. *Prior* vero Prorrheticorum Liber non genuinus est, sed a GALENO refertur ad aliquem ex posteris HIPPOCRATIS, DRACONEM vel THESSALUM. Labor est hominis in arte præsagiendi non rudis, sed neque perfecti tamen. Ignoravit artem ex peculiaribus observationibus eruendi universales adfirmationes, & sæpissime peculiaria experimenta pro axiomatibus proposuit. Symptomata etiam in morbis non conjunxit, quæ ab eadem causa pendent, sed confuse & indigeste edidit. Vocibus etiam utitur insolitis. Dimidius Liber ad morbos soporosos spectat; reliquus ad hæmorrhagias, convulsiones, & parotides. Ad hunc Librum exstant tres eruditi GALENI commentarii. HIERONYMUS MERCURIALIS *Prælectiones Pisanas in prognostica, prorrhetica,* &c. edidit Venet. 1597. fol. In ordinem alphabeticum digesti Parisiis 1638. 16. lucem viderunt.

(*b*) Has GALENUS & plerique commentatores fere pro spurio Libro habuerunt, & mendoso. DURETUS vero, qui sollicite commentatus est, plurimi facit, & ipsas prognoses inde commendat, & etiam, ubi non potest tueri, defendit tamen esse præsidis Asclepiadeæ familiæ: sed mihi videntur multa laxe dici, & nimis vage, multa loca ita vitiosa esse, ut nullo modo queant emendari. Continentur vero Libro I. præsagia aphoristica ad febres, hæc meliora, præter vitiosa aliqua, deinde ad alias corporis humani adfectiones secundum partium ordinem. In III. Libro continentur præsagia ex signis secundum signa ordinata, eorumque multa ex Prognostico sumta sunt. Mista sunt alia de mulierum morbis, & vulneribus. Hi III. Libri exstant *interprete & enarratore* LUDOVICO DURETO editi. Magnus utique in praxi DURETUS fuit, carus Regi HENRICO III. (NEANDER p. 212.) & inter primos restauratores doctrinæ Hippocraticæ: cum vero obiisset anno 1586. posthumum opus edidit filius Parif. 1588. fol. recusum 1658. fol. & Genev. 1685. fol. & Leidæ 1734. fol. Ex DURETO multa habuisse, & ex HOLLERIO JACOTIUM, testis exstat cum DURETI commentario edita epistola PETRI DROETI. DURETUS ad librum primum novam versionem edidit, quæ sensum potius mentemque HIPPOCRATIS, quam voces sequitur, deinde commentarium, quo omnia symptomata eorumque eventus ad pathologiam reducuntur, ex ea ipsa sæpe explicantur, emendantur, conciliatur auctor, & ejus dubia mens investigatur, sed ex sua humorali theoria multa corrumpit DURETUS & fluxilia facit. Textum, ut vocant, HIPPOCRATICUM ad veriorem sensum sæpe, parum consultis membranis emendat, cumque GALENO, parum Coacis tribuenti, passim pugnat. *Coaca præsagia* eadem prodierunt, *cum interpretatione & commentariis* JACOBI HOLLERII, DESIDERII JACOTII ope editis, & ejusdem JACOTII *commentariorum* Libris XIII. Lugdun. 1576. fol. R. seorsim etiam pro-

Liber mirificus eſt, longe alius quam tres præcedentes, ſed non intelligi poteſt, niſi præcedentibus intellectis, aphoriſtice enim non dogmatice conſcriptus eſt; adcurate prævisiones, prænotiones futurorum exhibet. Prima lectione non placebit, ſed poſtquam alios auctores legerimus, ſi tunc illum addiderimus, mirabimur certe quam egregius ſit, v. g. in capite de Angina, Pleuritide, &c. & videbimus ibi omnes ſpecies Anginæ deſcriptas.

Inde legemus librum περὶ κρίσιων, (a) ſeu de *judicationibus*. Liber unicus eſt, ſed egregius, ex quo diſcimus, quo tempore exquiſite, & quibus cum phaenomenis mutationes morborum fiant.

Tunc legatur liber περὶ κρισίμων, ſive de *diebus judicatoriis* (b).

Ultimo Liber ſeptimus τῶν ἐπιδημίων (c), ſeu *de morbis populariter graſſantibus*. Hic ſpecimen habemus ſtudii HIPPOCRATICI, valde commodum & utile.

Qui omnes, quos dixi, Libros hoc ordine legerit, & tunc Epidemicorum Librum inſpiciat, videbit ibi exempla hujus & illius morbi, quorum in præcedentibus Libris prædictiones tractarit. Hæc eſt vera methodus opera legendi HIPPOCRATIS, (d) & cre-

prodierunt cum J. JONSTONI notis, Amſtelod. 1660. 8. Gr. Lat. commentaria J. JAC. DE SAVIIS Bonon. 1526. 4. edita, PLATNERO dicta, non vidi, nec ſatis novis an ad Coacas pertineant. Porro LUDOVICUS FERRANT eaſdem *Coacas brevi enarratione illuſtravit*, Pariſ. 1657. 12.

(a) Non valde genuinus Liber. Utiliſſima tamen præſagia continet, & videtur mihi opus eſſe diſcipuli HIPPOCRATIS, qui multa a magiſtro accepta huc congeſſerit, ut multos etiam aphoriſmos omnino hic repetitos videas, & loca ex L. περὶ τόπων, & ex *Prænotionibus*. Brevis eſt & aphoriſtice ſcriptus.

(b) L. περὶ κρισίμων. Non creditur eſſe genuinus HIPPOCRATIS Liber, neque exſtat in EROTIANI catalogo. Vide in *pathologicis*.

(c) Laudavimus Epidemicos, huc autem ad prædictiones inprimis pertinet L. VI. quo multa præſagia hiulca & male cohærentia, habentur, paſſim ex aliis ſcriptis HIPPOCRATIS deſumta.

(d) Omittit BOERHAAVIUS hic principem collectionem prædictionum, nempe *Aphoriſmorum ſectiones* VII. quorum ſemper maxima & fama & auctoritas fuit. Genuini vero plerique ſunt, nonnulli ſpurii, & partim ab omnibus rejecti, partim inter veros diſperſi, ſed a veritate alieni. Mirum etiam eſt, hoc ſummum artis opus ita negligenter habitum eſſe, ut multi aphoriſmi bis repetiti exſtent; aliqui aliis manifeſto repugnent. Prima ſectio de victu equidem ſanorum, altera de victu ægrotorum, tertia de ætatibus earumque morbis, quarta de purgatione & ſignis, quinta de mulieribus, ſexta & ſeptima de ſignis & præſagiis ex urina, dejectione agit, &c. Optima ſunt, quæ ad morbos acutos eorumque ſigna & præſagia pertinent, nata ex multiplici & repetita obſervatione, ut ex infinitis exemplis univerſalia axiomata decerpta ſint. Hi libri innumeris vicibus recuſi ſunt, & habuerunt commentatores inter omnia opera medica plurimos, quorum princeps eſt ipſe GALENUS, cujus bene grandis commentarius prodiit nitide a FOLLIO editus Leid. 1633. 16. tum prius Lugduni 1536. 8. 1552. 8. & alias. Deinde ſpurii ſub ORIBASII nomine commentarii in aphoriſmos editi ſunt, quibus abſque omni judicio PTOLOMAEI EVERGETÆ tempus præfigitur, & una VIRGILIUS citatur, &c. Edidit GUINTERUS, quem Andernacenſem vocant, Venetiis 1532. 8. L. Recuſi ſunt Pariſ. 1533. 8. Patav. 1658. 12. & alias. Sed etiam PHILOTHEI *Commentaria in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, Venetiis 1549. 8. prodierunt, mihi non lecta, & Spiræ 1581. 8. quibus multum uſum fuiſſe lego BRASSAVOLUM. PETRUS BURCARDUS inter commentatores a FUCHSIO nominatur, cujus opus non vidi.

In ARTISELLA exſtant HIPP. *apphoriſmicum* GALENI *commentariis* 1483. fol. LIND.

HUGONIS BENTII SENENSIS *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *&* GALENI *comment. expoſitio* Venetiis 1498. fol. & alias prodiit, barbaro ſermone & ad morem ſeculi.

NICOL. NICOLI *commentarium ſuper aphoriſmos* HIPP. *conpilatum* a J. B. THEODOSIO exſtat Bononiæ 1522. 8. L.

SYMPHORIANI CAMPEGII *epitome commentariorum in* HIPP. *aphoriſmos*, Lugd. 1516. 8.

MARSILII WEIGEL *quæſtiones ſuper* VII. *ſectiones aphoriſmorum Hippocratis*, Venet. 1495. fol. L.

HIPPOCRATIS *aphoriſmi cum* GALENI *commentariis*, *interprete* LEONICENO, Ferrar. 1509. fol. Pariſ. 1532. fol.

FRAN-

credo, hoc modo fructum ex eo plurimum absque labore magno posse adquiri.

Post HIPPOCRATEM legatur CLAUDIUS GALENUS in *Tomo quarto suorum operum* editionis Venetæ, quæ anno 1669. apud Juntas prodiit, & omnium optima est. Sed duobus malis laborat GALENUS 1. Nimia subtilitate divisionis. Inspiciamus modo ejus de *Urinis* & *Pulsibus* libros, videbimus omnia ab eo subtilitate Peripatetica divisa esse. 2. Alterum vitium est in explicatione signorum, ex principiis Peripateticorum & ex quatuor humoribus. Utinam hæc omisisset, & ordinatum schema dedisset textus HIPPOCRATICI!

Ille

FRANCISCI ROSCII HIPPOCRATIS *aphorismi recogniti variis lectionibus ad marginem adnotatis*, Lovan. 1533. 8. *

THADDAEI *expositiones in arduum aphorismorum* HIPPOCRATIS *volumen*, Venet. 1537. fol. L.

JOH. AGRICOLAE HIPPOCRATIS *aphorismorum & sententiarum medicarum* L. VII. Ingolstatt. 1537. 4. PL.

BENEDICTI BUSTAMANTII *methodus in* VII. *aphorismorum libros ab Hippocrate observata*, Venet. 1540. 4. PL.

ANTONII MUSAE BRASSAVOLI fusissima *commentaria in octo libros aphorismorum* HIPPOCRATIS & GALENI, Basil. 1541. fol. edita sunt.

LEONHARDI FUCHSII HIPPOCRATIS *Coi aphorismorum sectiones* VII. *in latinum sermonem conversæ, adjectis commentariis & adnotationibus*, Basil. 1544. 4. Paris. 1545. 8. Et in GALENI Commentarium & in HIPPOCRATEM habet suas animadversiones & explicationes, & sæpissime BRASSAVOLAM refutat, rarius, uti notum, experimentis suis utilis, GALENO plurimum usus.

PAULI GRISIGNANI Salernitani *in aphorismos* HIPPOCRATIS *expositio*, Salerni 1544. fol. L.

FRANCISCI RABELAIS, celebris satyrarum scriptoris, *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectionum* VII. *recognitio*, Lugdun. 1545. 12. L.

CAROLI VALESII de BOURGDIEU HIPPOCRATIS *aphorismi* cum priori opere prodierunt illustrati. L.

BARTHOLOMAEUS & PETRUS ROSSINI *sententias omnes & verba, quæ in Hippocratis aphorismis continentur, ordine alphabetico digesserunt*, Venet. 1555. 8. PL.

JACOBI FOROLIVIENSIS *in* HIPPOCRATIS *aphorismos &* GALENI *commentarium expositio*, Venet. 1547. fol.

JOH. MARISOT HIPPOCRATIS *aphorismorum genuina lectio fidelis interpretatio*, Basil. 1547. 8.

FORESII HIPPOCRATIS *aphorismi succinctis & dilucidis commentariis illustrati*, Francof. 1551. 8. L.

JOH. LYGAEI HIPPOCRATIS *aphorismi ex* GUIL. PLANTII *interpretatione & propriis adnotationibus illustrati*, Paris. 1551. 16. LIND.

HENRICI THRIVERII *Commentarii* in I. *aphorismorum sectionem*, Antwerp. 1538. 4. & *in septem libros aphorismorum Hippocratis*, Lugdun. 1551. 4.

J. MYRICA *paraphrasis in aphorismos* HIPPOCRATIS, Basil. 1556. 8. L.

BENED. VICTORII FAVENTINI *comment. in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Venet. 1556. 4.

NICOLAI HAUPAS HIPPOCRATIS *aphorismi luculentissimis enarrationibus illustrati*, Duaci 1563. 4. *.

JOH. PLACOTOMI HIPPOCRATIS *aphorismi in locos communes digesti & editi*, Antwerp. 1564. 12. LIND.

HIERONYMI CARDANI *comment. in septem particulas aphorismorum* HIPPOCRATIS Basil. 1564. fol. Patav. 1653. 4.

JUVENALIS LEVERON *lucubrationes in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Montis Regii 1565. 4. *

CHRISTOPHORI a VEGA *comm. in* L. *aphorismorum* HIPPOCRATIS Venet. 1571. 8. Antigolæ 1563. 8. L.

THEODORI BELLEI *in* HIPPOCRATIS *Coi aphorismos commentarius* I. Panormi 1571. 4. L.

SALVII SCLANI in HIPPOCRATIS *aphorismos commentarii*, Venet. 1579. 4. L.

JACOBI HOLLERII *comment.* in HIPP. *aphorismos*, Paris. 1579. 1583. 8. L. Lugd. 1620. 8. Genev. 1644. 1675. 8. Hi ex melioribus sunt, & multis bonis observationibus illustrantur.

CL. CAMPENSII *in aphorismos annotationes & animadversiones*, Lugd. 1579. 8. PL.

Ille inter recentiores auctor, quem commendo, & quo carere non possumus, est LUDOVICUS DURETUS, cujus *commentarius in Coacas* HIPPOCRATIS in folio editus est Parisiis anno 1658. quæ optima editio est, altera tamen etiam non mala est. Habemus hic thesaurum inæstimabilem, sparsa enim HIPPOCRATIS reducit ad unum locum, & DURETI commentario certe minus carere quisquam potest, quam GALENI laboribus, hoc enim habet egregium, quod obscura HIPPOCRATIS loca explanaverit, utriusque enim linguæ, latinæ scilicet & græcæ, gnarus erat, & manuscripta legerat, unde quasi alter HIPPOCRATES explicat HIPPOCRATEM; verum, ut cognoscamus libri usum, sciamus, nullibi meliorem indicem dari.

Quar-

ARCHILEI CARCANI *in aphorismos* HIPPOCRATIS *lucubrationes*, Ticeri 1581. 8.

OLIVARII POPARDI HIPPOCRATIS *aphorismi ordine meliori latini facti*, Rochell. 1580. 16. L.

ACHILLIS PYRMINII GASSERI *methodus nova aphorismorum* HIPPOCRATIS CONRADI GESNERI *opera illustrata*, *opera* C. WOLPHII *edita* Sangall. 1584. 8.

DANIELIS LOPHANCHINI *in Hippocratis aphorismos dialogus*, Venet 1586. 4. L.

FR. VALESII *in* HIPPOCRATIS *aphorismos Comment.* VII. Colon. 1589. fol.

JOH. MARINELLI HIPPOCRATIS *aphorismi* LEONICENO *interprete commentariis* VII. *ex* HIPPOCRATIS *sententia conprobati*, Venet. 1589. 16. L.

GUIL. PLANTII HIPPOCRATIS *aphorismi latinitate donati & paraphrasi illustrati*, Genev. 1595. 12. & *aphorismi cum* GALENI *commentario & notis* GUIL. PLANCII Leid. 1693. 12.

JOH. HEURNII *obss. in aphorismos* HIPPOCRATIS, Leid. 1601. 12. Antwerp. 1619. 12. & EJUS editio aphorismorum cum notis, observationibus & morborum historiis, Leid. 1622. 12. Amstelod. 1688. 12. &c.

J. P. OFFREDI *commentaria aphoristica in aphorismos* HIPP. L. VII. Genev. 1606. 12.

JAC. FONTANI *comment. in* VII. L. *aphorismorum* HIPPOCRATIS Paris. 1608. 8.

FRANCISCI PELERII *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectiones* VII. *cum commentario* ANT. MUSÆ BRASSAVOLI, Vicetiæ 1610. 24. sunt aphorismi in capita digesti secundum morbos.

FRANCISCI FOGEROLLES *methodus in septem libris aphorismorum ab* HIPPOCRATE *observata & inaudita*, Paris. 1612. 4.

PETRI ANT. CANONHERI *in septem aphorismorum* HIPPOCRATIS *libros medicæ, politicæ, morales & theologicæ interpretationes*, Antwerp. 1618. 4. L.

HIERONYMI MERCURIALIS *prælectiones in aphorismos*, Patav. 1619. fol.

EMANUELIS STUPANI *aphorismorum* HIPPOCRATIS *enarrationes & commentarii aphoristici*, Basil. 1615. 8. L.

JOH. MANELPHI HIPPOCRATIS *aphorismi* LEONICENO *interprete cum adnotationibus*, Rom. 1623. 16. LIND.

N. FONTANI HIPPOCRATIS *aphorismi methodice dispositi*, Amstelod. 1633. 12. RIV.

ERNESTI SCHEFFER *perutilis & luculenta methodus*, *qua* HIPPOCRATIS *aphorismi in certam seriem secundum materias & affectus digesti sunt*, Leidæ 1633. 24. L.

BERNARDINI LANGWEDEL *thesaurus Hippocraticus seu aphorismi* HIPPOCRATIS *in classes & certos titulos dispositi*, Hamburg. 1639. 12.

TOBIAE KNOBLOCH HIPPOCRATIS *aphorismi Græce*, *Latine enodati & ordine digesti*, Noriberg. 1641. 8.

GUIDONIS ANTONII ALBANESII *aphorismi* HIPPOCRATIS *expositio Peripatetica*, Patav. 1649. 4.

MATTHIAE NALDII *in aphorismos* HIPPOCRATIS Rom. 1657. 4. LIND.

JOH. TILEMANNUS *aphorismos* HIPPOCRATIS *facili methodo digestos*, Marpurgi dedit 1650. 24. Et ipsos aphorismos habet, & ex ordine eosdem digestos secundum capita, urinas, sudores, &c. cum Astrologica praxi subjecta.

FRANC. DOMINICUS BARISANI *magni Hippocratis medico-moralis per genuinam equidem aphorismorum expositionem accommodati*, Turin. 1652. 4. *

Aphorismes D'HIPPOCRATE *traduits par* J. VIGIER *avec sa vie*, Paris. 1666. 8.

J. C. DIETERICI *aphorismi* HIPPOCRATIS *illustrati*, Ulm. 1661. 4.

An

Quartus, qui commendari meretur, eſt DESIDERIUS JACOTIUS, qui *Commentaria in Coacas prænotiones* HIPPOCRATIS ſcripſit. Rariſſimus liber eſt, neque quotidie venalis proſtat, neque ſingulatim prodiit, ſed latet ſub alio titulo; hinc, ſi quis veſtrum poſſit adquirere JACOBUM HOLLERIUM *in Coacas* HIPPOCRATIS, tunc habet ſimul DESIDERIUM JACOTIUM. Liber editus eſt Lugduni

An huc pertinent NICOLAI TERMARII *commentarii in oracula Hippocratis*, Bononiæ 1667. 12?

PAULI de SORBAIT *commentarius & controverſiæ in omnes libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Viennæ 1680. 4. LIND.

Aphoriſme D'HIPPOCRATE *avec des explications phyſiques & annotations curieuſes.*, Parif. 1685. 12. Conpilatio.

J. DAN. GLOBITZ *aphoriſmorum omnium in tres ſectiones novam digeſtionem* dedit, Norimbergæ 1681. 12. PL.

FRIDERICI SCHRADER *programmata de* HIPPOCRATIS *in prognoſticis ſignis doctrina & diſputationes medicæ in aphoriſmorum* HIPPOCRATIS S. I. *ad* VII. Helmſtad. ab anno 1693. ad 1695. 4. HAEN.

G. W. WEDEL *aphoriſmi Hippocratis in poriſmata reſoluti*, Jen. 1695. 12.

PAULI HIERONYMI BIMII *prognoſticorum & aphoriſmorum Hippocratis felix recordatio*, Mediolan. 1696. 4. *

MARTINI LISTERI *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *commentariolo illuſtrati*, Londin. 1703. Tubing. 1744. 12. Non nimis accurata editio cum explicationibus ad mentem recentiorum ſubito natis, & judiciis de præſagiis minus certis.

RODERICI a FONSECA *comment. in* VII. L. *aphoriſmorum*, Patav. 1708. 4. PL.

PHIL. HECQUET *aphoriſmi Græce & Latine ad mentem ipſius artis uſum & mechaniſmi rationem expoſiti*, Parif. 1724. 2. tom. 12.

J. FICKII *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *notis illuſtrati*, Jen. 1729. 8.

ALOISII LUISENI *Hippocratis aphoriſmi hexametro carmine deſcripti*, Venet. 1552. 8.

JOH. de GORTER *Medicinæ Hippocraticæ* L. VII. Amſtelodami 1739. ad 1747. 4. *Commentarii* mechanici in aphoriſmos.

LAURENTII SPAN *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *paraphraſis metrica*, Uratiſlav. 1570. LIND.

HENRICI vander PORT *magni* HIPPOCRATIS *aphoriſmi cum metrica paraphraſi lat. gr.* Ultraject. 1657. 24. L.

ANDREAE ELLINGER *paraphraſis poëtica aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *& ejuſdem prognoſticorum*, Francofurt. 1579. 8.

REGINALDI STURMII *paraphraſis poëtica in* L. VII. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Lugdun. 1583. 8. L.

PAULI DIONYSII *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *verſibus redditi*, Veron. 1599. 4. L.

SIMONIS PROVANCHER *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *enarratio poëtica*, Parif. 1603. 8. LIND.

J. LUD. GANS HIPPOCRATIS *aphoriſmi carminice*, Viennæ 1622. L. Argent. 1624. 12.

JOH. FAUTSCHII *Hippocratis aphoriſmi verſibus heroicis expreſſi*, Baſil. 1624. 12.

HIPPOCRATIS *aphoriſmi ſoluti & metrici*, *interprete* HEURNIO *Metaphraſte* J. FREW & RADULPHO WINTERTON, Cantabrig. 1683. 8. HARL.

J. PFAUTZ HIPPOCRATIS *aphoriſmi verſibus heroicis expreſſi*, Baſil. 1642. 8. * Nonne idem cum illo Fautſchio?

JOH. BAPT. de CONDE' *aphoriſmi ſeu axiomata* HIPPOCRATIS *verſu heroico explicata*, Bruxell. 1647. 12.

JOH. JUNKER HIPPOCRATIS *aphoriſmi paraphraſi poëtica illuſtrata*, Erfurt. 1679. 12.

SEBASTIANI AUSTRI HIPPOCRATIS *aphoriſmi noviter natorum affectus enumerantes*, Baſil. 1540. 4.

J. B. MONTANI *lectiones in aphoriſmorum* HIPPOCRATIS L. I. II. Venet. 1553. 1555. 8. HAEN.

ODDI de ODDIS *in duas priores ſectiones aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *dilucidiſſima interpretatio*, Venet. 1572. 8. Patav. 1589. 4. L.

PETRI CRISPI *in* HIPP. *aphoriſmorum* L. I. *comment.* Rom. 1575. 4.

J. ZECCHII *in* I. HIPPOCRATIS *aphoriſmorum ſectionem lectiones*, Bonon. 1586. 4. PL. 1629. 4.

duni anno 1576. Lis fuit inter filium DURETI & JACOTIUM, qui patris opera ediderat; nam JACOTIUS prius non prodiit, quia DURETUS prius lectiones Hippocraticas suscitaverat. JACOTIUS quidem DURETI discipulus fuit, sed DURETUS opera sua in vita ipse non edidit, quæ filius posthuma prelo commisit.

PROS-

THOMAE ERASTI *adnotationes in aliquot aphorismorum* L. I. *& expositio* I. *aphorismi sectionis* V. L. VI. *Epidem.* HIPPOCRATIS in opusculis, Francof. 1590. fol. ed.

MARSILII CAGNATI *in aphorismum* 24. *sect.* II. HIPPOCRATIS *commentarius*, Rom. 1591. 4. LIND.

ALPHONSI BAROCCII *in* I. HIPP. *sectionem dilucidissimæ lectiones*, Ferrar. 1593. 4.

JACOBI CURIONIS HIPPOCRATES *de naturæ temporum anni & aëris irregularium constitutione propius in enarratione ad* §. III. *sectionem expositus*, Francofurt. 1596. 8. LIND.

J. ARGENTERII *commentarii* in L. I. II. & IV. *aphorismorum Hippocratis in collectione operum* Francof. 1610. fol.

HIER. CAPIVACCII *comment. in sectione* I. *aphorismorum* exstant in app. collectione.

PETRI CASTELLI *in Hippocratis aphorismorum* L. I. *critica doctrina per puncta & quæstiones*, Maceratæ 1648. 4. *

PETRI MORALIS *commentarius in Hippocratis aphorismorum* L. II. priores, Venet. 1648. 4. BURCH.

ALPHONSI NONNII *commentarius in* III. L. *aphorismorum* HIPPOCRATIS, Conimbricæ 1600. fol. L.

CHRISTOPHORI CACHET *controversiæ theoricæ & practicæ in* I. *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectionem* P. I. Tulli 1612. 8. L.

SANCTORII SANCTORII *commentaria in aphorismorum* HIPPOCRATIS *primam sectionem*, Venet. 1629 4. Multum Hippocraticæ & Galenicæ eruditionis, sed multa etiam, quæ auctore digna sunt. Medicos monet ne ægros nimis nutriant, HIPPOCRATIS aphorismos fallere fatetur, nisi certo ordine legantur, qui a GALENO dispositi sunt, &c.

LUCÆ TOZZII *in* HIPPOCRATIS *aphorismos commentarii ubi universæ medicinæ theoreticæ & practicæ celebriores quæstiones perpenduntur*, Neapoli 1693. 4. quatuor partes priores prodierunt.

GEORG. DETHARDING *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectio* I. *illustrata*, Hafniæ absque anni mentione 4 cum variis politicis, diæteticis, aliisque commentariis.

Denique aphorismi ipsi innumeris vicibus recusi, Anglice etiam a SPRENGELIO, Lond. 1708. & 1735. 8. Germanice vertente TIMMIO, Brem. 1744. 8. præter numerosissimas latinas versiones, quas citat LINDENIUS.

GEORG. FRID. LAURENTII *exercitationes in nonnullos* HIPPOCRATIS *aphorismos minus absolute veros*, &c. *conscriptæ* P. I. Hamburgi 1647. 4.

Deinde L. περὶ χυμῶν brevis equidem & inordinatus, multaque habens ex I. Epidemiorum, ex quibus etiam exempla adlegat, & aphorismis, huc tamen ob signa variorum morborum pertinet.

Tum L. *de insomniis*, qui videtur esse ejusdem auctoris, cujus est tertius L. *de diæta*, cum simillimis ex victus ratione præsidiis utatur. Cæterum artificiosus libellus est, quo insomnia ad suas causas ex calido, frigido, ad repletionem, ad secretiones vitiatas referuntur. In eum exstant commentaria JULII CÆSARIS SCALIGERI, Amstelod. 1659. 12. & Giess. 1610. 8. tum JOH. COLLE Rom. 1617. 4. & ANDREAE BRENZII, Venet. 1497. fol. LIND.

Quarta pars Libri περὶ διαίτης ὀξέων continet etiam præsagia. Denique huc possis adjicere *prognostica quæ fuerunt inventa in capsa eburnea in suo sepulchro*, Bonon. 1489. 4. Venet. 1497. fol. *

Aphorismi etiam NICOLAO LEONICENO interprete, & præsagiorum L. III. & alii libelli conjuncti prodierunt Paris. 1526. Lugd. 1581. 12. & *cum explicatione ex* GALENI *fonte hausta* JOH. BUTINI Lugd. 1580. 12. PL.

PETRI a CASTRO *imber aureus seu chilias aphorismorum ex* HIPPOCRATIS *epidemicis* & F. VALESII *commentariis extracta*, Ulm. 1661. 12.

THOMAS MOUFFETUS ex HIPPOCRATIS scriptis *nosomantiam Hippocraticam S. H. prognostica cuncta methodice digesta* edidit, Francofurt. 1588. 8.

JOH. CAROLI LANCII PALTRONII HIPPOCRATIS *oracula de febribus*, Bonon. 1667. 12. *

JACOBUS SPONIUS *aphorismos novos ex* HIPPOCRATIS *operibus collectos & in suas quasque classes digestos notisque illustratos* edidit Lugduni 1684. 12.

Nu-

PROSPERI ALPINI Lugduni Batavorum in 4. editus liber anno 1710. *de præsagienda vita & morte ægrotorum.* Utinam etiam haberemus ejus opus de *præsagiendis morbis in sanitate*, quem librum ALPINUM scripsisse constat, reperire tamen non-

Nuper Basileæ CL. J. R. ZWINGERUS Basileæ 1748. 8. recudi fecit MAGNI HIPPOCRATIS *opuscula aphoristica semeiotico-therapeutica* octo. Continet hæc collectio aphorismos, prænotiones, prorrhetica, Coacas, L. de humoribus, de crisibus, & de diebus criticis Gr. Lat. Sed subjunxit IDEM VIR CL. utile opus, quod *speculum Hippocraticum* vocavit, quo indicem realem dedit, in quem secundum ordinem morborum & rerum ad medicinam pertinentium aphorismi HIPPOCRATIS & reliquæ prædictiones hujus viri, & præcepta, naturali ordine digeruntur. Etsi adeo nihil correxit & emendavit ZWINGERUS, ut nonnemo objicit, publice tamen bene meruit, qui, hoc inprimis aevo, utilissimos Libros publico usui restituit.

Liber HIPPOCRATIS *de præsignificatione vitæ & mortis*, spurium omnino, & alterius Græci opus, Viennæ exstat M. S. LAMBEC L. VI. P. II. p. 105.

Contra HIPPOCRATIS aphorismos ex ordine dixit totis 48. Libris JULIANUS, qui amissi sunt, deinde singulatim LEONARDUS de CAPOA in *Raggionamento* IV. Sed etiam BERNARDINUS GENGA in HIPPOCRATIS *aphorismis ad chirurgiam spectantibus commentario* latine & italice edito, Bonon. 1727. 8. & alias, & YONGE in *wounds of the brain curable* p. 46. & in *Parte* II. *paradoxorum* ALOYSIUS SINAPIUS *de vanitate, falsitate & incertitudine aphorismorum* HIPPOCRATIS scripsit Genev. 1697. 8. Contra HENRICUS COPE *prognosticorum* HIPPOCRATIS *demonstrationem medico-practicam* dedit Dublin. 1736. 8. in qua artem præsagiendi HIPPOCRATIS valde laudat, & GALENUM passim carpit. Et in Hispania bene grandi Libro crises & HIPPOCRATIS præsagia defendit MIGUEL MARCELINUS BOYX sub titulo HIPPOCRATE *defendido*, Madrit. 1711. 4. tum BERNHARDUS LANGWEDEL in *defensione* HIPPOCRATIS contra *calumniatores*, Leid. 1647. 12. quem equidem anonymus in *monochordo* FORESIO LYGAEO LANGWEDELIANO plagii postulavit.

DIOCLIS L. *prognosticus* [CAELIO dictus *acut.* L. II. c. 10.] venditur editus Lutet. 1572. 8. spurius omnino.

HEROPHILUS, cujus omnia opera interciderunt, omissum ab HIPPOCRATE pulsum in summam inter signa dignitatem asseruit, *venarumque pulsus rhythmis musicis* docuit *inveniri* (CENSORINO teste de *die natali* cap. 12.) adeo subtiliter & mathematice, ut ob difficultatem rei pauciores habuerit discipulos.

ERASISTRATI celebrem historiam, ut ANTIOCHUM Regem ex amore novercæ ægrotum, adgnito morbo, & caute procurato eo quod in votis erat, sanaverit, SUIDAS habet.

Sed GALENI inprimis Libri prognostici & semeiotici bene multi habentur. Et Librum quidem de *præcognitione* in universum propriam inprimis in præsagiendis morbis & eventibus peritiam descripsit, quam in ANTONINO AUG. EUDEMO, aliisque demonstravit. Eum libellum *vertit & explicavit* LEONHARDUS JACCHINUS Lugdun. 1540. 4. Libros *de locis affectis*, qui omnino huc pertinent, laudavi in pathologicis. Deinde integra *quarta Classis* huc pertinet, qua primo subtilis & nimia pulsuum historia & divisio multis Libellis traditur, cum plurima in veteres medicos animadversione, & non parum debilitata illa legislatoria veterum gravitate. Et in universum nimis firma & definita videntur, tum discrimina pulsuum, tum præsagia inde sumta, neque in rerum natura perinde aut distingui possunt, aut confidenter recipi. Nam & tactu tot pulsuum species separari posse vix credo, neque præsagiis tuto credi, in re variabili, quæ a minimis causis inpellatur. Huc ergo pertinet L. *de pulsibus ad tirones*, conpendium nempe, Parisiis 1538. 4. seorsim excusus, & Lugd. 1550. 16. Commentarium in eum LEONHARDI ROGANI, Neapoli 1556. 8. & Venet. 1575. 8. editum habemus: alium FERDINANDUS MENA edidit Complut. 1553. 4. alium FRANCISCUS SANCHES, Tolos. 1636. 4. alium J. LAVELLIUS Venet. 1602. 4. RIV. Deinde *de differentiis pulsuum* L. IV. *de dignotione pulsuum* L. IV. *de causis pulsuum* L. IV. *de præcognitione ex pulsibus* L. IV. GALENI exstant, similis omnes ingenii. *de urinis* L. I. spurius est, ex quo multa recepit THEOPHILUS. Eum S. ALBERTS, Wittebergæ 1586. 8. seorsim recudi fecit, & cum commentariis locupletissimis FERDINANDUS MENA, Complut. 1553. 4. & J. BELLOFORTO in *commentario in* GAL. *de urinæ significatione*, Paris. 1581. 8. edito L. *De crisibus* L. III. etiam NICOLAO LEONICENO interprete Paris. 1514. 4. 1530. fol. Lugduni 1558. 12. editi sunt & 1547 16. & cum *comment.* FRANCISCI SANCHES, Tolos. 1636. 4. HIERONYMI BONIPERTI *in eumdem* L. *adnotationes* editæ sunt Venet. 1547. 4. ANTONII-

nondum potui. Habetis interim in hoc opere omnia HIPPOCRATICA, GALENICA, & ARABICA, quæ bona habentur de præsagiendo, itaque diu noctuque legendus est auctor.

LAU-

LUDOVICI L. III. *erotematum seu comment. in* L. *de cris.* Ulyssipon. 1543. fol. prodierunt.

De diebus criticis L. III. editi, GUINTHERIO vertente Basileæ 1553. tum, cum *commentariis* JOH. LALAMANTII Lugd. 1559. 4. In solum L. III. *commentarii* HIPPOLYTI OBICII inter ejus opera exstant. Eorum epitomen edidit J. MORISOT, Basil. 1547. 8. cum *aphorismorum* HIPPOCRATIS *interpretatione*. *De præsagiis ex insomniis sumendis* brevissimus libellus.

ARETAEUS, isque præcipue, tum CELSUS, CAELIUS AURELIANUS, & ALEXANDER TRALLIANUS signorum accuratam recensionem morborum descriptionibus addere solent. PAULUS fuse de pulsibus egit, & GALENUM est imitatus, nemo tamen eorum eo inprimis scopo scripsit, ad Græcos recentiores usque.

PHILARETI *de pulsibus* exiguus libellus exstat una cum THEOPHILI editione, quam TORINUS dedit, & olim anno 1483. Venetiis in collectione scriptorum variorum.

Sed THEOPHILUS, qui PROTOSPATHARIUS etiam audit, seculi XII. auctor, proprium περὶ οὔρων sive de urinis libellum scripsit, quem, ex ore THEOPHILI, etiam MAGNUS edidisse videtur. Eum latine ALBANUS TORINUS, Basileæ 1533. 8. excudi curavit, qui antea Venetiis prodierat anno. 1483. 1493. 1523. postea vero inter artis principes STEPHANUS. Græce vero F. MORELLUS Parisiis. 1608. 8. edidit, & recudit in collectione sua CHARTERIUS. More veterum valde numerosas diversitates urinarum refert, & valde accuratas significationes. Quis coeruleas urinas vidit? aut in re ipsa adeo accurate ervosa, furfurea, similaginea sedimenta distinxerit? Eum L. THEOPHILUS GUIDOT Medicus Bathoniensis Gr. Lat cum notis Leidæ 1703. 8. & 1731. 8. edidit, & subjunxit, nunc primum excusum Libellum περὶ διαχωρημάτων, seu de alvi fæcibus, similis argumenti. Cæterum PALLADIO Libellum THEOPHILI de urinis non bene tribuit STOLLIUS *Hist. der medic. gelahrt.* p. 569. & ante eum CONRINGIUS *introd.* c. 6. p. 218. quibus nomen propositum iatrosophistæ fraudi fuit.

Deinde nuperior ACTUARIUS, (ut qui THEOPHILUM citet), tanto Arabibus melior quanto deterior Græcis (C. GESNER epist. p. 38. b.) *de urinis* justum opus scripsit VII. Libris conprehensum, quorum I. *de differentiis*, duo *de judiciis*, duo *de caussis urinarum*, & unus *de prævidentiis ex urinis* est, quod opus latine semper, græce nunquam prodiit, & cum GOUPYLI notis Paris. 1548. 8. & cum aliis de urina scriptis Ultraject. 1670. 8. recusum est, etsi in bibliothecis etiam Græce exstet. Plenissimus hic Liber est, & uberrimus, ad excessum usque & nimiam subtilitatem, quam natura non adsequatur. In ACTUARII Librum exstat AMBROSII LEONIS *interpretatio Græca*, Venet. 1519. 4. LIND. & Basil. 1529. 8.

SYNESIUS *de insomniis*, Venetiis 1527. 4. cum ARTEMIDORO prodiit.

ARABES hoc studium partim deseruerunt, partim receperunt ex Græcis. ISAACI *de urinis* Liber exstat Lugdun. 1515. fol. Inter CONST. AFRICANI opera etiam *de urina* L. I. est. In Jen. II. AVICENNA semeiotica sua habet. Aphorismorum RHAZIS L. I. de prognosticis est, & L. II. ad MANZOREM signa tractat. Reliqui Arabes signa etiam in operibus suis adtigerunt.

ARTEMIDORI *oneirocritica seu de somniorum interpretatione* L. IV. Græce, Venet. 1527. 4. Latine Basil. 1539. 4. a JAC. CORNARIO editi sunt Græce & Latine Lutet. 1603. 4. L. Eos & ASTRAMPSYCHII *oneirocritica* a JOSEPHO SCALIGERO versa & edita Paris. 1599. 8. (L.) & APOMASAR *apotelesmata de significatis & inventis insomniorum*, Francof. 1577. 8. excusa invitus nomino. Quis est JOSUEL ABRECH cujus *oneirocriseos* L. Tremoniii anno 1602. 8. prodiit?

AEGIDII L. I. *de urinarum judiciis* & *de pulsibus* L. I. *cum expositione & commento* M. GENTILIS de FULGINEO Venetiis anno 1494. prodiit in 8. PL. Lugduni etiam anno 1505. 8. 1526. 8. Basil. 1579. 8.

PETRI de MONTAGNANA *de urinarum judiciis*, Patav. 1487. 4. & in collectione JOHANNIS a KESAM Venet. 1513. fol.

ABRAHAMI ABN ESRA *de diebus criticis*, Lugdun. 1496. Francof 1614. 12. L.

In *Canonica* MICHAELIS SAVANAROLAE tractatus etiam *de pulsibus* & *urinis & egestionibus* continentur, Venet. 1503. fol.

GEORGII VALLÆ L. *de differentiis pulsuum*, Argentor. 1529. 8. Inane opusculum.

In *artisella* continetur etiam PHILARETUS & THEOHILUS, Venet. 1483. fol.

BERNARDINI GORDONI *de urinis tractatus*, Ferrar. 1487. fol. L.

MAT-

LAURENTIUS BELLINI in Libro de *urinis & pulsibus* docet veram methodum ratiocinandi, examinat enim v. g. urinam intra corpus & extra corpus mutatam, confert causas utriusque mutationis, & inde concludit.

Et

MATTHÆI de LUCHA *dialogus de diebus criticis*, Rom. 1493. 4. RIV.

AUGUSTINI NIPHI *de diebus criticis* L. Venet. 1500. fol. Francof. 1614. 4.

UDALRICI BINDER *speculum videndi urinas hominum & clavis aperiendi portas pulsuum*, &c. 1506. 4. *

FRANCISCI de la TURRE *prognosticon medicinale secundum temporum constitutiones*, Anconæ 1512. 4. ex vett. collectum.

PETRI LEONIS L. *de urinis*, Venet. 1514. fol. L.

The seynge of urins of all the colours that uryns been of, with medycynes annexed to urin an urinal, Lond. 1725. 4. AMES.

CHRISTOPH. CLAUSER *gespräch, dass die betrachtung des menschen harns ohne andern bericht unnützlich*, &c. Tigur. 1531. 8. *

ANTONII CONTAGENA *de signis febrium & diebus criticis*, Conplut. 1529. fol. L.

HIERONYMUS FRACASTORIUS, acutissimus, uti notus est, medicus & philosophus, Venetiis anno 1538. 4. edidit *Homocentrica* & *de causis criticorum dierum per ea quæ in nobis sunt*, quæ in operibus omnibus recusa habentur. Causam motuum criticorum refert ad motus humorum morbosorum, qui conveniant certo tempore, uti die septimo quo cholera & melancholia una moventur, & eo modo maximam irritationem faciunt. Contra eum scripsit ANDREAS TURINUS HIPPOCRATIS & GALENI *defensionem de causa dierum criticorum contra* F. Bonon. 1543. MANDOS.

VALENTINI POLIDAMI *de pulsibus, urinis*, Basil. 1546. 8.

PAULI GRISIGNANI L. *de pulsibus & urinis*, Salerni 1543. 4.

EURICII CORDI *conclusiones de abusu uroscopiæ*, Francof. 1546. 8.

ROBERTI RECORD *urinal of physic*, Lond. 1548. 24. AMES.

AUGERII FERRERII *de diebus decretoriis & de somniis* L. Lugduni 1541. & 1549. 16. OSB.

JOSEPHI STRUTHIS *ars sphygmica supra* 1200. *annos perdita, omnibus tamen medicis summe necessaria* L. V. Basil. 1540. 8. & 1602. 8 cum C. BAUHINI *introductione pulsuum synopsin continente*. Mire sibi placuit ob præsagia sua STRUTHIUS, & amorem ex pulsu se distinxisse, mortemque certissime pronunciasse adfirmat, & multas alias observationes suas excitat.

MICH. ANTONII BLONDI *de diebus decretoriis & crisi eorumque verissimis causis in via* GALENI, *contra neotericos libellus*, Romæ 1544. 4. Astrologiæ multum tribuit.

J. VASSÆI *de judiciis urinarum* L. Paris. 1545. 8. ordinem laudat SCHELHAMMERUS.

LUCÆ GAURICI *super diebus decretoriis axiomata cum enucleatione* HIPPOCRATIS & GALENI Rom. 1546. fol. Ex eadem secta astrologorum.

J. SCHROETER *typus ex* HIPPOCRATE, GALENO *aliisque per quem cognitis mutationibus anni de futuris inde morbis unusquisque prædicere poterit*, Vienn. 1551. 8. L.

In FERNELII scriptis *pathologiæ* Liber III. agit *de pulsibus & urinis*: quibus inprimis paulo nimis tribuit.

CHRISTOPHORI a VEGA *de urinis* L. Complut. 1554. 8. L.

J. B. MONTANI L. II. *de excrementis (fæcibus & urinis)*, Patav. 1554. 8.

THOMÆ BODERII *de ratione & usu dierum criticorum*, Paris. 1555. 4. THU.

De pulsibus & urinis libellus ex GALENO *concinnatus*, Tigur. 1555. 8.

CLAUDII BARIOTTI *de morbis & diebus criticis ex astrorum motu cognoscendis*, Lugd. 1557. 4. L.

HIPPOLYTI SALVIANI *de crisibus ad* GALENI *censuram liber omnium crisium cognitionem continens*, Rom. 1558. 8. LIND.

JACOBUS HUGGEL Basiliensis in urbe patria anno 1560. fol. *de semeiotica tractatum* edidit, in tabulas & secundum ea digestum, de quibus præsagia expetuntur, & secundum ea, ex quibus ea desumuntur.

JODOCI LOMMII *Observationum medicinalium* L. III. *quibus omnium morborum signa, & præsagia accuratissime pertractantur*, Antwerp. 1560. 8. 1563. 8. Amstelod. 1715. 1720. 8. &c. Ob ordinem, & dictionem, & ipsam ex veteribus quidem magna ex parte collectam enumerationem signorum, & morborum historias utilis.

BRU-

Et ultimo GEORGIUS BAGLIVIUS, cujus opera omnia edita ſunt Lugduni in Galliis anno 1704. Non quidem accedit ad valorem præcedentium ſcriptorum, ſed, licet ſigna tumultuarie proponat, habet tamen quædam de ſignis, quæ non alibi traduntur.

PARS

BRUNONIS SEIDELII *de uſitato apud medicos urinarum judicio*, Erfurt. 1562. 8. L.

J. ANDREÆ NOLÆ *quod ſedimentum ſanorum ægrorumque corporum non ſit ejuſdem ſpeciei, neque ſit ſemper pars humoris putridi, neque in eo omnes humores contineantur* (LIND) Venet. 1562. 4.

J. B. PELEGRINI *de ratione cognoſcendi ſigna & cauſas morborum*, Bonon. 1563. 4. *

LEONHARDI JACCHINI *præcognoſcendi methodus*, Baſil. 1563. 4. L.

FRANCISCI VALESII *de urinis, pulſibus ac febribus libelli*, Complut. 1565. 8. Colon. 1592. fol. Francof. 1645. fol. in operibus.

ANTONII PETITAEI *criſimorum dierum ratio.. criſimologion*, Pariſ. 1566. 8. LIND.

PARACELSI *de urinarum & pulſuum judiciis*, *vom harn und pulſurtheil und der phyſiognomie*, Colon. 1568. 4. Argentor. 1608. 8. Semeioticen inprimis deſtruxit auctoritas ſectæ chemicæ, quæ in efficacia medicamentorum ſuorum abſque ſollicita criſium aut temporum diſtinctione ſpem ſuam poſuerunt.

Inter CARDANI numeroſa opera eſt etiam Liber de urinis, & ſomniorum interpretatio, Baſil 1562. 4. Ej. *de cauſis, ſignis ac locis morborum* L. I. Baſil. 1583. 8.

LEONHARDI THURNEISER *προκατάληψις oder præoccupatio durch 12. verſchiedentliche neugemachten harnproben*, Francof. ad Viadr. 1571. fol. EJUSD. *βεβαίωσις ἀγωνισμῶ oder von der notdürftigeſten kunſt des harnprobierens*, Berlin. 1576. 8. Urinam equidem deſtillavit, & ex ejus principiis chemicis ſigna deſumere voluit, ſed ita obſcure & arbitrarie, ut Alchemiſtam decebat.

CELSI MARTINENGI *de prævidendis morborum eventibus* L. III. Brix. 1571. 12. Venet. 1584. 4. LIND.

LEONIS ROGANI *de urinis* L. III. *ex* HIPPOCRATE & GALENO *collecti*, Venet. 1575. 8. R.

BONAVENTURÆ GRANGER *ſudorum prognoſtica ex* HIPPOCRATE & GALENO, *ſcriptis verſibus deſcripta*, Pariſ. 1576. 8. L.

ALPHONSI BACA *de ratione cognoſcendi cauſas & ſigna proſpera & adverſa urinarum* L. III. & *de febribus & diebus decretoriis*, Hiſpali 1577. 4. L.

J. FRANCISCI ULMI *de certa ratione judicandi ex urinis*, Venet. 1578. 8. L.

JODOCI WILLICHII *probationes urinarum illuſtratæ ſcholiis* HIERONYMI REUSNERI, Baſil. 1582. 8. & in collectione Ultrajectina 1670. 8. WILLICHIUS quidem more veterum aphoriſtica præſagia ex urinis pronunciavit; REUSNERUS ex veteribus illuſtravit, cauſas adpoſuit. Modum docendi cognoſces ex theoria ἐναιωρημάτων, quæ ſæpe ex flatibus alvi imæ oriri docet.

NICOLAI TAURELLI *medicæ prædictionis methodus*, Francof. 1581. 4.

PETRI FORESTI *de incerto & fallaci urinæ judicio adverſus Uromantas & Uroſcopos*, Antwerp. 1583. 8. L. Leidæ 1589. 8. Germanice 1661. 8. Noribergæ. Dialogi modo demonſtravit, non poſſe omnes morbos ex urina aut cognoſci, aut eventus præſagiri, ob cauſarum morboſarum varietatem, & urinæ naturam mutabilem. Id ratione & exemplis demonſtrat.

GUILIELMI ADOLPHI SCRIBONII *idea medicinæ ſeu de inſpectione urinarum contra eos, qui ex qualibet urina de quolibet morbo judicare volunt*, Lemgov. 1584. 8. L. Baſil. 1585. 8. Contra eum CORNELIUS PLEYER ſcripſit *examen tractatus* G. A. SCRIBONII, Erfurt. 1623. 8. in quo Uromantas defendit.

HIERONYMI MERCURIALIS *de corporis humani excrementis*. Semeioticus Libellus eſt, ad veterum opiniones ſcriptus, ita credulus, ut etiam ex lotio graviditatem credat dignoſci poſſe. Prodiit Venet. 1572. 4. & alias.

J. B. DONATII L. I. *de judiciis*, Venet. 1580. 4. L. I. *de ſignis morborum judicialibus*. L. I. *de divinationibus*, Francofurti 1591. 8. *

SALUSTII SALVIANI *de urinarum cauſis, differentiis & judiciis* L. II. Rom. 1587. 8. L. Ej. *de criſibus*, Rom. 1589. 8. LIND.

JAC. ALBERTI *ſemeiotice ſeu dignoſcendorum ſedium malo affectarum & affectuum præter naturam*, Lauſann. 1587. 8.

MARCI ODDI *de urinarum differentiis & judiciis tabulæ*, Patav. 1591. fol. L.

JOHANNIS ARGENTERII L. *de urinis* apud S. ANDRE' 1591. 8. Lipſ. 1682. 8. Ej. *de ſignis medicis* L. IV. Florent. 1556. fol. Multo plus diſputationis habet quam experimenti.

LUD.

LUD. LEMOSII *de optima prædicendi ratione* L. VI. Venet. 1592. 8. RIV.

J. B. SYLVATICUS *de iis, qui morbum simulant, deprehendendis*, Mediolan. 1593. 4. L. Francofurti 1671. 12.

CAMILLI THESAURI de CORNETO *pulsuum opus absolutissimum in* VI. L. *divisum*, Neapoli 1594. 8. LIND.

FRANCISCI du PORT *de signis morborum* L. IV. Paris. 1594. 8. Carmen.

HIER. CAPIVACCI *de urinis* Tractatus, Servestæ 1595. 8. Ej. *de pulsibus, urinis & modo interrogandi ægros* exstat in *operibus omnibus*, Francof. 1603. fol. &c.

ANDREÆ LAURENTII Libri III. *de crisibus*, Francof. 1596. 8. 1606. 8. reliquis ejus viri operibus præferuntur.

JACOBI FONTANI *prognosticorum ad artem medicam spectantium perioche ex* HIPPOCRATE & GALENO *collecta*, Turnoni 1597. 12.

PETRUS PAULUS GALEO *de pulsibus* 1597. 4. LIND.

HERCULIS SAXONIÆ Tractatus *de pulsibus & urinis*, Francofurt. 1600. 8. & in *Pantheo medicinæ selecto* denuo Francofurt. 1603. fol.

AEMILII CAMPOLONGI *semejotice ad analyseos* CAPIVACCII *normam expressa*, Witteberg. 1601. 8. a J. JESSENIO edita, laudata CONRINGIO.

PROSPERI ALPINI *de præsagienda vita & morte* L. VII. Venet. 1601. Patav. 1601. 4. Francof. 1601. 4. (ter in eodem anno) NICERON. Leidæ 1710. 4. cum præfatione BOERHAAVII Hamburg. 1734. 4. HIPPOCRATEM summo cum studio legit, ejus præsagia & observationes in classes disposuit, theoriam atque prædictionem Galenicam addidit, ut fere possit loco eorum virorum esse, & qui ALPINUM legerit, ea, quæ veteres docuerunt, bono ordine plenissima reperiat.

EUSTACHII RUDII *de pulsibus* L. II. Patav. 1602. 4. Librorum GALENI conpendium.

ALEXAND. MASSARIÆ L. 2. *de pulsibus & urinis*, Venet. 1603. 4. HAEN. Tarvisii 1607. fol. SCHULZ. Lugd. 1616. 4.

J. SIGLICIUS περὶ κρίσεων Gr. Lat. 1604. 4. Quid?

J. HUCHERI *de prognosi medica* L. II. Lugdun. 1602. 8.

PETRI HOLZHEIM *prognostica vitæ & morbis* L. II. HIPPOCRATIS & GALENI præsagia in ordinem redegit, tum in versus, tum in subjectam exegesin. Colon. 1605. 8. Inutibilis labor.

J. ANT. MAGINI *de astrologica ratione & usu dierum criticorum seu comment. in* L. III. *de diebus decretoriis* GALENI Venet. 1607. 4. L. Jatromathematici ex astrologica secta opus.

J. ZINCK *de crisibus, natura, proprietate, necessitate crision & dierum criticorum*, Francof. 1609. 12.

GUIL. RONDELET *Tractatus de urinis*, Francof. 1610. 8. L.

J. RHENANI *urocriterium chymiatricum*, Marburg. 1610. 8. Nullius momenti.

SANCTORIUS de SANCTORIIS ad ægrorum pulsus explorandos *pulsilogium* excogitavit, quo differentias motuum æqualium 133 distingueret, idque C. BARTHOLINO ostendit *Problem.* VIII. *Exerc.* IX. Primus etiam thermometro ad explorandum ægrorum calorem in medicina usus est. De utroque invento vide ejus *commentaria in* I. *Fen. Primi L. Canonis* AVICENNÆ, Venet. 1626. fol. Sed etiam staticam medicinam haud abs re huc revoces, in qua ex pondere hominis aucto & imminuto de morborum origine, progressu & periculo argumenta sumsit.

ANTONII CONSTANTINI *opus medicæ prognoseos in quo omnium symptomatum causæ, a* GALENO, HOLLERIO, JACOTIO *depromtum*, Lugdun. 1613. 8. L.

RODERICI a FONSECA *de hominis excrementis Libellus*, Pisis 1613. 4. Ulyssiponensis, Pisanus Professor, ad excrementa etiam lac numerat & menses. Veteres fere sequitur.

J. CAESARIS CLAUDINI *de crisibus & diebus criticis*, Bonon. 1612. fol. Basil. 1620. 4. RIV. Venet. 1528. 4. &c. L.

J. CAES. BARICELLI *de hydronosa natura seu sudore humani corporis* L. IV. Neapoli 1614. 4. Valde laudat SCHELHAMMERUS.

J. ZECCHII *de urinis brevis & pulcherrima methodus*, Bonon. 1613. 4.

THEOD. MAY *urinbüchlein*, Magdeburg 1614. 8. *

ANGELI FLORIDI *de annis climactericis & diebus criticis*, Patav. 1612. 4. LIND.

H. FRANCOSII *de divinatione per somnum*, Rom. 1617. 4.

FRANCISCIS de FRANCISCIS *pathologia universa & Tractatus de crisibus*, Genev. 1618. 8.

J. KOLNER Tractatus *jatromathematicus ex thematis cæli ad horam decubitus erectione morbi crisin & eventum pronuncians*, Gryphiswald. 1618. 8.

J. WOLFII *exercitationes semejoticæ in* GALENI L. *de locis adfectis*, Helmstad. 1620. 4. RIV.

Antonii Pontii de S. Cruz *de pulsibus* L. Madriti prodiit 1622. fol.

Gregorii Horstii *febrium continuarum prognosis juxta textum* Hipp. *in principio Coacarum*, Giess. 1622. 4. L.

Duncani Liddel L. *de signis medicis* exstat in operibus Lugdun. 1624. 4. editis.

J. B. Cortesii *miscellaneorum Decas* VI. est *de urinis & pulsibus ad Tirones*, Messan. 1625. fol.

Caroli Romateti *crisiologia seu Tractatus de judiciis*, L. II. Argentorat. 1625. 8. L.

Prothi Casulani *de lingua quæ maximum est morborum acutorum signum*, Colon. 1626. 8.

Alexandri Alexii *epitome pulsuum cum consiliis*, Patav. 1627. 4. R.

Camilli Baldi *de naturali ex unguium inspectione præsagio*, Bonon. 1629. 4. L.

Joh. Varandaei *semejotice* exstat in operibus omnibus.

Andreæ Argoli *de diebus criticis & ægrorum decubitu* L. II. Patav. 1639. 4. 1682. 8.

J. Marci Marci *de proportione motus seu regula sphygmica ad celeritatem & tarditatem pulsuum ex illius motu ponderibus geometricis librato absque errore metiendam*, Prag. 1639. 4. Riv.

Laurentii Eichstad *de diebus criticis*, Stettin. 1639. 4. L.

Samuel Hafenreffer *monochordon symbolico-biomanticum abstrusissimum pulsuum negotium ex harmoniis musicis dilucide figurisque localiter demonstrans, de causis & prognosticis inde promulgandis fideliter instruens, &c.* Ulm. 1640. 8.

Guilielmi Stratens *de erroribus popularibus, de fallaci urinarum judicio* Dissertationes III. Ultraject. 1640. 4. anno 1670. 8. recusæ cum Actuario. Urinas in eodem morbo variabiles, in diversis similes atque adeo ad præsagium non sufficientes esse.

G. Ballonius nihil proprie de signis scripsit, sed cum morborum historiis accuratam observationem conjunxit.

Petri Castelli *de abusu circa dierum criticorum enumerationem*, Messanæ 1642. 8. L.

Petri Cortesii *de diebus decretoriis*, Panormi 1642. 8. *

Ludov. Ferranti Hippocratis *præsagia brevi commentario illustrata decerpta a* Galeno Hollerio Dureto, &c. *& aliis viris*, Lutet. 1657. 12.

Nicholai Culpeper *semejotica uranica or an astrological judgement of diseases from the decumbiture of the sick*, Lond. 1651. 8. Harl.

James Hart *anatomy of urines*, Lond. 1652. 4. Harl. hujus loci videtur.

J. Gualtheri Himantomi *de incerto urinarum judicio*, Quedlinburg. 1657. 4. Germanice contra uromantos.

Casparis Calderæ de Heredia *de prognosis fallacia in communi & in particulari* cum Tribunale Apollini sacro prodiit 1658. fol. L.

H. Martini *anatomia urinæ Galenico spagirica*, Francof. 1658. 12.

Honorati Bicaise *manuale medicorum seu σύναξις aphorismorum* Hippocratis, *prænotionum Coacarum & prædictionum, secundum propriam morborum omnium nomenclationem alphabetico ordine digesta*. Lond. 1659. 24. L.

J. Prevot *semejotice seu de signis medicis enchiridion*, Venet. 1654. 24. Ej. *de urinis* tractatus posthumus, Patav. 1661. 12.

Thomæ Willis *dissertatio epistolica de urinis*, Lond. 1660. 8. 1662. 12. quæ editio penes me est, *tertia* omnino, sæpe alias recusa etiam Ultrajecti 1671. 8. cum Actuario. Habet urinæ analysin per exhalationem & admista, quæ vocant, reagentia, & lotii subsidentias. Morbos etiam viarum urinæ graviores aliquos recenset.

Stephani Roderici Castrensis *syntaxis prædictionum medicarum*, Lugd. 1661. 4.

J. Heyn *drey unterschiedliche tractätlein ... das dritte begreifft in sich den Grund, wie man den urin des menschen künstlich judiciren könne*, Francofurt. 1663. 8.

Thomæ Fieni *semejotice seu de signis medicis* Tr. Lugdun. 1664. 4. Plenum & ordine bono scriptum opus, sed unice fere ex veteribus sumtum.

In Nellani Glacani *cursu medico* Tomus III. continet *semejoticen seu de signis, crisibus, pulsibus & urinis*, Bonon. 1665. 4.

Mauritii Hofmanni *prudentiæ medicæ ex sanguine pro salute mortalium agendorum rationes exponentis fundamenta*, Altdorf. 1665. 8.

J. Jessenii a Jessen *de sanguine ex vena secta demisso*, Pragæ primum 1618. 4. tum cum notis editus a J. Pancratio Brunone, Noriberg. 1668. 12. A seri diversa copia varia signa sumit, &c. Brunonis fusus & parum utilis commentarius est.

J. Th. Schenk *synopseos institutionum medicarum*, quam per *disputationes* edidit, pars est *semejotica*, Jen. 1671. 4.

An-

ANTONII EYGEL *apologema pro urinis humanis*, Amstelod. 1672. 8.

J. MUNNIK *dissertatio de urinis & earum inspectione*, Traject. 1674. 12. 1683. 8. EJ. *uromanticus castratus seu tractatus de urinis earumque inspectione castigatus*, Ultraject. 1697. 4.

THOMÆ BRYAN *the pisse prophet discovering the fablaring and juggling of the pissepet science*, Lond. 1679. 8. HARL. Germanice cum titulo *Englischer wahrsager aus dem urin*, Noriberg. 1693. 8.

ANDREÆ CLEYER *specimen medicinæ sinicæ* L. IV. Francofurt. 1682. 4. Varii sunt inprimis de pulsu libelli. Primus a CLEYERO aut certe ab Europæo medico scriptus est: sequitur *fragmentum* cui etiam in titulo præfigitur esse Europaei medici eruditi opus. Nihil hac pulsuum doctrina subtilius vel cogitari potest. In omni pulsu habent Chinenses radicem ad radium, medium pulsum, & ramum, propius nempe pollicem. Horum trium pulsuum unicuique suam significationem statuunt. Circulationem vero mirificam statuunt, quæ fiat ab humido radicali & calore primigenio quotidie per vias duodecim membrorum principum circumeunte. Sequuntur pulsuum innumerabiles figuræ, iconibus expressæ, cum præsagiis. Nihil omnino in hac re serii. Nam ad multos pulsus addunt, unum in singula respiratione fieri, quod fieri non potest. Inde sequuntur Libri Sinensium, qui pulsus explicant, auctore VAM XOHO, qui regnante familia CYN floruerint. In *Decadis* II. *ann.* IV. EPH. NAT. CUR. exstat etiam MICHAELIS BOYM *clavis medica* ad *Chinensium doctrinam de pulsibus*.

LAURENTII BELLINI *de urinis & pulsibus* L. Bonon. 1683. 4. Francof. 1698. 4. Lips. 1685. 1734. 4. Leid. 1717. 4. &c. Principium præsagiendi in febribus sumit a calore, qui intendatur aquæ portione diminuta, qua restituta urina sanæ redeat similis. Inde veterum præsagia mechanice interpretatur. In pulsibus plenus est & simplex. In L. *de febribus* agit de crisibus, quas non esse ad aliquot dies superstitiose adstrictas, sed pertinere ad subactionem humoris morbosi, quæ cum tempore fiat, recte advertit.

DAVID ABERCROMBY *de variatione pulsus*, Londin. 1685. 8. & cum aliis opusculis, ibid. 1687. Paris. 1688. 12.

CAR. PATINI *oratio in febribus medendis inspiciendum esse lotium*, Patav. 1688. 4.

THOMAS SYDENHAM nihil peculiare scripsit de signis, ea vero longe accuratius recensuit morbisque adjecit, quam inter recentiores alius. Sed BAGLIVIUS sparsim plurima signa & præsagia ad modum veterum in operibus suis habet. Tum ea laude etiam URATISLAVIENSIUM *historiæ morborum* omnino destitui non debent.

G. CHRISTOPH. SCHELHAMMER *epistola de pulsu qua ejus ratio .. ad mechanicas leges exigitur*, Helmstad. 1690. 4. Multa in BELLINUM.

CORN. HORLACHER *methodus urinoscopiæ perfacilis*, Ulm. 1691. 12.

HERMANNI BOERHAAVE *de utilitate explorandorum excrementorum corporis humani*, Harderowic. 1693. 8. Londini 1743. 8. cum vita Boerhaavii. Futuræ famæ hic radices adsunt, experimenta nempe ad analysin urinæ & fæcum, salivæ, sudoris, &c.

In EPH. NAT. CUR. *Dec.* II. anni VII. exstat in *appendice* ROSINI LENTILII de *venæsectione & urina*.

GEORG. WOLFGANG WEDEL *physiologia pulsus*, Jen. 1689. 4. EJ. *aphorismi aphorismorum*, Jen. 1695. 12. EJ. *exercitationes semeiotico pathologicæ*, Jen. 1700. 4.

DAVAC de la RIVIERE *Traité des fièvres, de leurs causes & differences, les moyens de les connoître par les urines*, Paris. 1698. 12. & EJ. *miroir des urines*, Paris. 1700. 12. 1722. 12. systematice satis scripsit.

FRIDERICI SCHRADER *exercitationes* III. *de signis medicis*, Helmstad. 1699. 4.

JOS. BUTLER *een nadere ontdekkinge der menschelyke waters*, Harlem. 1697. 8. *.

FRID. HOFMANN *de necessaria salivæ inspectione* disp. Hall. 1698. 4. aliæque bene multæ EJ. *dissertationes huc pertinent. Ea qua pulsuum naturam, genuinas differentias & usum evolvit*, prodiit Hall. 1702. 4. & Leidæ 1713. 8. simplicem facit pulsum & nimia discrimina expungit; negat celerem a frequente distare. EJ. *Medicinæ systematicæ* Tom. III. huc pertinet.

J. PHIL. EYSEL *compendium semeiologicum modernorum dogmatibus accommodatum*, Erfurt. 1701. 4. pro tironibus.

JAC. HARVEY *prognostick signs of acute diseases*, Londin. 1706. 8. Habet etiam ætiologiam symptomatum theoreticam.

MIGUEL MARCELINO BOYX HIPPOCRATES *defendido*, Madrit. 1711. 4. spissum volumen pro crisibus & præsagiis HIPPOCRATIS, jam dictum.

GEORGII ERNESTI STAHL multa huc pertinent, & in universum, & ipse & secta ejus tota, ab aliis studiis ad praxin & morborum cognitionem medicos magno nixu revocarunt. EJUS disputatio *de uromantiæ & uroscopiæ abusu tollendo*, Hall. 1711. 4. Germanice prodiit Coburgi 1739. 8. Urinæ veram utilitatem in febribus adsignat, falsam in plurimis morbis, & nimiam refutat, & vellet abolitum mo-

morem, non elegantissimum, quo medici de urina, sibi oblata, respondent. EJ. *de differentiis celeris & frequentis pulsus excusatio* prodiit 1707. contra HOFMANNUM *Excusatio respondens examini pulsus celeris & frequentis*, Hall. 1702. 4. Defendit eam diversitatem.

C. S. S. D. *relationes curiosæ medicæ vom dem bisshero so sehr verachteten signo medico dem urin*, &c. Gotha 1703. 8. Video ex STOLLIO, anonymum auctorem morbum ejusque vim ex aucto pondere urinæ æstumasse. Sed ea nunc accuratius habemus a BROWNE LANGRISH exhibita in Tractatu de febribus.

J. ERN. SCHAPER *de signis imminentium morborum ad præcautionem necessariis*, Rostoch. 1705. 4.

HENRICI BUYSEN *verhandelinge van de uytwerpingen des menschelycken lighaams*, Amstelod. 1706. 12. Simplex & aphoristicus auctor in conpendio habet præsagia ex sputo, sudore, urina, fæcibus alvi, vomitu.

JOHN FLOYER *the physicians pulse watch in three parts*, Londin. 1707. & 1710. 8. 2. vol. Pulsus prius vagos ad numerum reduxit, quo studio obtinuit, ut facilius & certius judicium de sana & morbosa eorum frequentia fieri queat. Per ætates, sexus, vitæ genus, tempora diei numerum invenit diversum reperiri, neque tamen satis accurate definivit. In altero volumine habet pulsus morbosos, & de respirationis mutationibus morbosis.

J. H. FURSTENAU *desiderata circa morbos eorumque signa*, Amstelod. 1712. 8.

BARTHOLD WICHER *von den listigen ranken der urin beseher*, Schifbeck 1713. 8.

ARCHIBALDI PITCARNE *elementa*, jam citata, hic repeto, quod c. 7. fuse contra crises pugnet, easque dari neget, & eos ex præjudicio loqui adfirmet, qui admittant.

HYGIANDER *algemeine und besondre regeln von dem urin*, Nurenberg. 1720. 8.

O. von HELWIG *sonderbarer discours vom urin* de præsagiis nempe inde sumtis, Zittau 1721. 8.

CHRISTIANI VATER *semeiotica medica*, Witteberg. 1722. 4.

CHRISTIAN. LUDOV. WUCHERET *semeiotica generalis & specialis*, Jen. 1722. 4.

C. FALCONET *systême des fièvres & des crises*, Paris. 1723. 8.

HENR. J. REGA *de urinis* L. II Lovan. 1733. 8. Contra præsagia ex urina nimis accurata. Ostendit in morbis diversissimis similem esse, ut in febre acuta & scorbuto: in eodem homine urinam potus ab urina sanguinis valde differre, &c.

J. JUNKER *conspectus pathologiæ & semeiologiæ potissimum Hippocratico-Galenicæ in forma tabularum*, Hall. 1736. 4.

Nouveau recueil de prognostiques dangereux & mortels, Paris. 1736. 16. Etsi sacerdotis opus sit, laudatur tamen in J. des SAV.

G DETHARDING *fundamenta semeiologiæ medicæ*, Hafniæ 1740. 4.

New and extraordinary observations concerning the pulse made by D. FRANCESCO SOLANO de LUQUE *illustrated with new cases and remarks by* JAMES NIHELL M. D. London 1741. 8. Mirus Libellus compendium est Libri in folio, quem cum titulo *lapidis lydii Apollinis* FRANCISCUS ediderat. Vixit Antiqueræ, Gadibus experimenta repetiit NIHELL, Hispani vero parvi fecerunt. Pulsus tres inprimis observat, dicrotum, qui crisin per hæmorrhagiam narium præsagiat, ut ex ejus diversa frequentia etiam tempus criseos possis prædicere. Inde pulsum intermittentem, qui diarrhoeam significet, denique *inciduum*, novum pulsum, ubi pulsus unus, duo, tres pluresve ita adscendunt, ut posterior semper priore fortior sit. Is sudorem præsagit. Subjuncta sunt exempla quibus mira certitudo præsagii confirmatur. NIHELL satis similia experimenta habet, minus tamen certa. Latine vertit G. NOORTWYCK, Amstelod. 1746. 8. & duas observationes proprias præmittit, unam in pulsu dicroto satis ambiguam: aliam de gibbo ab aortæ aneurysmate. Parisiis edidit D. LAVIROTTE 1748. 12.

JULIANI BUSSON *Ergo a recta crisium doctrina & observatione medicina certior*, Paris. 1741. 4.

CONRADI ZUMBACH de KOESFELD *de pulsibus & urinis fasciculus indicatorius*, Leid. 1741. 8. Collectio ex optimis auctoribus.

J. ERN. HEBENSTREIT *de pulsu inæquali*, Lips. 1741. 8.

D. ASSUM *theoria naturalis crisium in febribus*, Argentor. 1741. 4.

EL. COL. de VILLARS *recueil curieux de prognostiques dangereux*, Paris. 1747. 8.

Regeln vom urin unbetrieglich zu urtheilen, Nurenberg. 1744. 8.

JAC. de SOMBE *de crisibus* disp. Leid. 1747. 4. Amicum citat, qui inciduum pulsum ante crisin per sudorem viderit.

CAROLI BEELS *de febre ex solo pulsu cognoscenda*, Leid. 1747. 4.

J. GODOFRID BRENDEL *de pulsu febrili observatio* I. II. & *in febrium partitione*, Gotting. 1747. 4. omni-

4. omnino citari meretur. In febre intermittente pulsum in frigore rariorem esse docet, in calore ita increscere ut etiam celeritatis augmenta perpetuo augeantur, & vicissim decrementa in recessione. Crises longas esse, non momentaneas ostendit.

In BARKERI *agreement betwixt antient and modern physicians* multa pro crisibus leguntur, quas tuetur auctor, & perinde apud nos observari credit ut apud HIPPOCRATEM, qui in Thessalia, regione non multo Anglia calidiori vixerit. Materiem morbosam in febribus adesse & per crisin subigi contendit, &c. Eadem mens est ILL. G. G. RICHTERO in *programmate quo crises veterum in morbis propriumque in iis tempus* considerat, Gotting. 1748. 4.

JAQ. J. BRUHIER *Traité de l'incertitude des signes de la mort, & Mémoires sur la necessité d'un reglement général au sujet des enterremens & des embaumemens*, Paris. 1745. & 1746. 12. & auctius 1749. 12. Signa mortis vulgo tradita non sufficere, sæpissime vivos sepulchris inferri fuse & multis exemplis monet. Anglice prodiit Londini 1746. 12.

ERNESTI ANTONII NICOLAI *theoretische und practische betrachtung des pulsschlages*, Hall. 1746. 8. HOFMANNUM secutus, pauca admodum genera pulsus conservat, vim arteriosi sanguinis cum vi sanguinis venosi conparat, causas diversi pulsus duri, pleni, &c. mechanicas adsignat. In alio L. *Bemühungen in dem theoretischen und practischen theil der arzeneywissenschaft* Dissertatio II. est de arte morbos ex facie agnoscendi, qua magna pars semeiotices continetur.

CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *opuscula medica*, Ultraject. 1747. 8. Diligentis & veri amantis viri scripta. Tertium opusculum est de signis periculi in morbis acutis, quæ multa collegit, & explicat, ut strepitum in descensu potus, subsultum tendinum, floccos legere, corpore in lecto delabi, &c. Quartum est de crisibus, dignissimum lectu.

MARQUET *Traité du mouvement du cœur & des artères*, Nancy 1747. 12. HEROPHILI similis, pulsus ad musica exempla etiam iconibus adjectis revocat.

CHRISTIAN LUDWIG MOEGLING *tentamina semeiotica*, Tubing. 1747. 4.

BRYAN ROBINSON *dissertatio on the food and discharges of human bodies*, Londin. 1748. 8. utcunque huc potest referri, ob urinæ & perspirationis elegantes tabellas.

CL. SCWENKE in *hæmatologia*, & SENAC in *Traité du cœur* ad pulsum omnino legere oportet. Sed eos suo loco in Anatomicis laudavimus.

METHODI
STUDII MEDICI
PARS XI.

ΥΓΙΕΙΝΗ *seu de Diaetetica.*

Ὑγίεια græce significat *deam sanitatis*, hinc ὑγιεινὴ vocatur *ars conservandæ bonæ sanitatis.* Describit autem, quo usu rerum intra & extra nos positarum præsentem bonam valetudinem tueri possumus

Hinc omnia, quæ in nos agunt, huc referri debent. Hæc ergo retulimus 1. ad ingesta, 2. ad gesta & in animo & in corpore, 3. ad excreta & retenta, 4. ad adplicata extrinsece ad corpus. Ergo in justo regimine harum classium ponitur tota ὑγιεινή. Vetustas (*a*) dixit consistere eam disciplinam in sex rebus non naturalibus; & sex classes, ut notum est, constituit. Verum hæc quatuor capita commodissima sunt. Com-

(*a*) *Diætetica* sive ea pars medicinæ, quæ rationem victus regit, antiquis temporibus multo cultior fuit, quam nostris, ut tota practica secta medicinæ, cum a Chirurgia & Pharmaceutica separaretur, Diætetices nomen retinuerit. Ea pars, quæ cibos inprimis potumque gubernat, videtur a PYTHAGORA ex AEGYPTO repetita fuisse, ubi primum nata fuisse videtur, qui quidem vir multis laudibus mihi dignus videtur, quando in fervida regione, in gente quæ corpus sub dio quotidie exercebat, carnium esum pauciorem reddere conatus est [SUIDAS III. p. 232. &c]. Neque enim integre sustulisse videtur carnium usum, sed boves tamen & arietes, vulgo nempe in macella recepta animalia, in cibum recipi vetuit [ibid. p. 234. ATHENAEUS περὶ δειπνοσοφιστῶν L. IX.]. Inde HIPPOCRATES eam partem diætæ ornasse videtur ex primis, cum eam Gnidios medicos neglexisse passim queratur. Eam etiam partem medicinæ infinitis scriptis veteres ornaverunt, qua facultates singulorum fere piscium, & stirpium & carnium definire conati sunt, nimii paulum in eo studio, & supra experimentum progressi. Perinde alteram partem Diætetices, quæ occupatur in corporis salubri motu, propriam fere veteres habent, cum recentiores ab omni fere corporis exercitio abstineant, antiqui autem & servandæ valetudinis, & restituendæ præsidium ex magna parte in motu, balneo, unctione & similibus rebus quæsiverint. Hæc *medicina Gymnastica* dicta est, cujus auctorem alii HERODICUM fecerunt, qui primus singulo morbo suam corporis exercitationem opposuerit, alii HIPPOCRATEM, & nuper CL. PETRUS GERIKE progr. ad disp. CL. BOERNERI. Nos in isto viro initium historiæ faciemus, cum HERODICI nullum satis certum scriptum supersit. Inter HIPPOCRATIS ergo Libros multi huc pertinent, quos in unam nuper Classem CL. MACKIUS conjecit. Ex *aphorismis* adeo huc pertinent *sectio* I. cujus magna pars in victu sanorum occupatur, altera in *victu ægrotorum.* In eam partem & in Librum I. commentarius exstat PETRI CRISPI Rom. 1575. 4. LIND. in 22. vero aphorismum solum AETII CLETII *dilucidatio pro defensione interpretationis* MARSILII CAGNATI, Rom. 1621. 8.

Deinde Libri *de diæta* tres omnino inter HIPPOCRATICOS sunt, non undique sui similes. *Primus* quidem alieni magna ex parte scopi est, continet tamen diætam, quæ cuilibet inter octo temperamenta convenit, tum diætam, quæ variis animi morbis corrigendis inserviat. *Alter* Liber utilior utique tractat res sex non naturales, earumque ad sanitatem, & morbos faciendos potestatem cum brevibus ætiologiis, quæ ex generalibus causis rationem efficaciæ ciborum derivant, ut ex dulci, acri, pingui, aquo-

aquoſo, ſpiritu, vires adtenuantes, humectantes, adſtringentes, refrigerantes, ſiccantes, calefacientes, purgantes, & aliæ hujus ordinis deducantur. Incipit auctor ab aëre, aqua & locis, & breviter de iſtis agit. Tranſit ad cibos Græcorum panem, cerealia, carnes, inter quas equina etiam & canina & vulpina locum habent, herbas vulgari uſu receptas, & fructus horaeos. Culinarias etiam præparationes adtingit. Finem facit in Gymnaſticis, balneis, curſu, lucta. Denique oſtendit quomodo diæta ſubveniat iis, qui ex nimiis laboribus febricitant. Utilis Liber & ordinatus. *Tertio Libro* deſcribuntur initia morborum ex nimio vel nimis remiſſo corporis motu ortorum, cum remediis ex diæta repetitis, maxime vero ab abſtinentia & vomitu, quo multum utitur auctor, uti veteres in univerſum. Paradoxa ibi conſilia reperias, carnem catulorum ad debilem ventriculum, vinum nigrum ad volvulum. Inde deſcribit, quo modo diæta pro variis anni temporibus varia inſtituenda ſit, ubi mireris, hyeme perinde Græcos corpus exercuiſſe, neque ullam ignis culinaris aut caminorum mentionem fieri. HERODICO hunc Librum, neque forte male, tribuit CLERICUS.

L. περὶ ὑδάτων, ἀέρων καὶ τόπων multis modis, ad publicam inprimis hygieinen, pertinet, effectus nempe aquarum, ventorum, anni temporum in corpora humana. Quæ de ventis habet, ea ad Græcos magis, quam ad nos videntur pertinere, & paſſim nimia ſunt, magiſque definita, quam res ipſa fert. De aquis fuſus eſt, petroſas autem cur rejicit? Genuinus liber eſt & ab ARISTOPHANIS ſcholiaſta jam citatus SUIDAS II. p. 92. In eum præter tres breviſſimos GALENI commentarios *commentarius* exſtat MARTINI Pariſ. 1647. 4. LUD. SEPTALII [quem CL. TRILLERUS laudat *de edit.* HIPPOCRATIS n. 7.] commentarius V. Colon. 1590. fol. & THEODORI ZWINGER & aliorum, dicti in Pathologicis. L. *de diæta ſalubri.* POLYBO paſſim tribuitur, jam a GALENI aevo, qui tamen alibi EURYPHONTIS, vel PHAONTIS, vel PHILISTIONIS opus eſſe ſcripſit, cum POLYBI etiam nomine ab ALBANO TORINO editus eſt Baſil. 1544. 4. GUINTHERIO vero interprete Argentin. 1529. 8 cum SCRIBONIO & BENIVENIO, tum ab J PLACOTOMO, qui *ſcholia & doctrinam de tuenda ſanitate* adjecit, Antwerp. 1561. In eundem L. exſtat etiam CLAUDII GALENI commentarius, & HIEREMIÆ THRIVERI Brachelii Lugdun. 1548. 8. Pleraque cæterum repetit ex III. L. περὶ διαίτης, & aliqua fuſius habet ut vomitus diætetici rationem.

Pſeudo DIOCLIS ad Regem DEMETRIUM *de ſanitate tuenda Epiſtola* nullius momenti eſt. Cum alio titulo DIOCLIS CARYSTII *Epiſtola prophylactica de ſecunda valetudine tuenda* prodiit Gr. Lat. ex recenſione ANDREAE RIVINI, Lipſ. 1655. 4.

Liber περὶ διαίτης ὀξέων genuinus eſt, & olim cum titulo περὶ πτισάνης citatus a CAELIO AURELIANO *acut.* L. III. c. 19. & cum titulo Lib. *ad ſententias Cnidias* ab EODEM *acut.* L.III. c. 4. 8. cum utroque & cum eo de diæta ATHENAEUS β. γ. Primus nempe Liber de *ptiſana* agit, & contra Gnidios, in quo oſtenditur non penitus adeo ſummam inediam convenire, in acutis morbis, ſed mulſo ab initio & hordei toſti decocto, ſenſim vero confirmato victu etiam ptiſana febrientes ali debere. In Libro III. vim potuum in febribus conſiderat, aquæ, quam rejicit, oxymellis, mulſæ vinique, in quo largiendo ſatis liberalis eſt. In eum exſtant GALENI *commentarii* IV. ſeorſim etiam editi, J. VASSAEO interprete (RIVIN.) Pariſ. 1531. fol. & FRANC. VALESII, loco, quem continuo citabo, editi, & THADDAEI *expoſitiones*, Venet. 1527. fol. L. & CARDANI (in *oper. omn.* T. X.) & JOHANNIS HEURNII commentarii breves in ejus operibus. PETRI GIRARDETI commentarius cum eo prodiit, qui in librum de humoribus ſcriptus eſt, nuper recuſus a CL. GUNZIO Lipſ. 1745. 8.

Liber περὶ τροφῆς varii argumenti eſt miſtuſque abſque ordine, ut ille de humoribus non genuinus, ſi fides C. HOFMANNO *Var. Lect.* L. VI. c. 16. Magis tamen ad diætam pertinet commentarius H. CARDANI Romæ 1574. 8. & Baſileæ 1682 8. editus, & ANTONII FROCANTIANI, Venet. 1566. 4. excuſus, & FRANCISCI VALESII cum aliis operibus editus Colon. 1589. fol. STEPHANUS etiam GOURMELIN eum librum *latinitate donatum ſcholiis illuſtravit*, Lutet. 1572. 8. L.

In L. περὶ παθῶν præcepta diætetica etiam traduntur.

Infiniti ſunt, qui poſt HIPPOCRATEM de diæta ſcripſerunt. Plurimos nominat ATHENAEUS, DIOCLEM CARYSTIUM, cujus Librum ὑγιεινῶν citat: DIPHILUM medicum in I. περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι, qui de fructuum horaeorum & herbarum uſu & noxis: MNESISTHEUM Athenienſem περὶ ἐδέσμων: PAMPHILUM, HERACLIDEM TARENTINUM cujus συμπόσιον huc pertinet, PHILOTIMUM περὶ ἐδέσμων: PHILISTIONEM Locrenſem de panis generibus: EUDEMUM de oleribus. Sic de vino ASCLEPIADES ſcripſit, cujus in omni fere medicina uſum introduxit, neque aliud majus Deorum donum exſtare reliquit, PLINIO teſte L. XXIII. n. 1. De eodem potu CLEOPHANTUS egit, ejuſque rationem illuſtravit, PLINIO eodem indice L. XXVI. n 8. ACRON vero *de ſalubri diæta* in univerſum ſcripſit, qui ventos obſervavit advenientes (SUIDAS I. p. 96.). THESSALUS etiam περὶ διαιτῶν ſcripſit, aliqua ut methodicus, ut CAELIUS ait, alia male (*acutor.* III. c. 17.). RUFUS Epheſius

sius *de victu navigantium* L. I. *de lacte* L. I. de *vino* L. I. *de melle* L. I. libros ediderat, SUIDA teste III. p. 266. quorum varia fragmenta ab ORIBASIO conservata sunt. XENOCRATIS L. *de alimento ex aquatilibus animalibus* equidem Græce inperfectior, *Latine perfectior* cum C. GESNERI scholiis exstat, Tiguri 1559. 8. Tum aliquis habetur ARISTOTELI tributus libellus *de conservatione sanitatis*, in quem exstat JOHANNIS STEPHANI commentarius, Venet. 1637. 4. Ego vero non legi, neque inter ARISTOTELIS libros aliquid simile reperio.

Primus adeo superstitum inter antiquos, CELSUS est, qui consilia diætetica in L. I. *de re medica* dedit magno sane cum judicio scripta, ut nihil nimii aut a natura vitæ civilis remoti exigat. Eum librum HIERONYMUS THRIVERIUS Brachelius *castigatum ac commentario illustratum* dedit Antwerpiæ 1539. Leid. 1592. 4. In eundem exstant JODOCI LOMMII *commentarii de sanitate tuenda* primum, ni fallor, editi Lovanii 1558. 8. & nuper Leidæ 1724. 8. recusi, scripti ad morem veterum, ut ex theoria præcepta CELSI explicet & defendat, quoties ab HIPPOCRATE aut GALENO dissentit.

METHODICOS multos fuisse in hac artis parte ex *circulo metasyncritico* & ex *drimyphagia* adparet, cum longa diætæ regula etiam profundissima humorum vitia expugnare tentarint. sed ii interierunt.

GALENUS diæteticen multis Libris illustravit, qui integram classem secundam soli efficiunt. Ergo *de alimentorum facultatibus* tres Libros scripsit, qui fere omnibus recentioribus scriptis de diæta fundamentum præstiterunt. Singula alimenta percurrit, eorumque vires & ad coctionem facilitatem aut difficultatem considerat, mihique videtur ex melioribus GALENI operibus, & ab eo jam sene scriptus fuisse, cum passim priora sua opera in eo Libro excitet. Nimius tamen horaeorum fructuum osor est. Seorsim prodiit ex interpretatione MARTINI GREGORII cum adjecto nomenclatore alimentorum, Leid. 1633. 12. EJUS L. *de succorum bonitate & vitio* illa quidem adquirenda, hoc fugiendo, & ipse jam provectioris ætatis auctoris opus est. Argumentum fere est, quod prioris, sed brevius. Seorsim prodiit curante SEBASTIANO SCROPHA, Lugdun. 1547. 16. L. & Parisiis 1546. 8. HARL. EJ. L. *de adtenuante diæta*, quam plurimum valere credit contra arthriticum asthma aliosque gravissimos morbos. Tenues & acres cibos ex oleribus & carnibus enumerat. Seorsim prodiit Lugduni 1546. & 1549. 16. L. EJUS L. περὶ πτισάνης laudes & modum adhibendi cremorem hordei enarrat. In eum exstat MAXIMILIANI de LUCIO *commentarius cum quæstionibus de bonitate aquarum earumque natura*, Venet. 1575. 8 LIND. JOHANNES vero LALAMANTIUS cum L. *de ptisana sui temporis* edidit, Heduæ 1578. 4. LIND.

EJUSD. *de parvæ pilæ exercitio*, quali & nostro seculo delectantur. Inpense hoc exercitium laudat.

EJUSD. *de sanitate tuenda* L. VI princeps opus, quo omnem diætam, non solos cibos considerat, & hominem ab ipsa infantia ad senium usque comitatur, perque singulas ætates consulit, quid ad integritatem valetudinis conducat, in laboribus, frictione, balneo, evacuationibus, ciborum ratione, vino, victu certis morbis contrario. Seorsim prodierunt & J. CAII ope *ad vetusta exemplaria castigati*, Basil. 1549. 8. & prius TH. LINACRO interprete Colon. 1526. 8. tum Parif. 1530. fol. Lugdun. 1548. 12. & Græce Basil. 1545. ALBANO vero TORINO interprete, Basil. 1538. 8. Deinde exstant commentarii ANTONII RABERII Basil. 1547. fol. LIND. JACOBI BORDINGI *enarrationes*, Rostoch. 1505. 4. LIND. & *adnotationes* L. FUCHSII, Tubing. 1541. 8. Denique CASPARIS HOFMANNI *vita medica* h. e. GALENI ὑγιεινῶν *seu methodus sanitatis tuendæ* L. VI. *nova eaque accuratissima versione & perpetuis commentariis & castigationibus illustrati*, *curante* SEBASTIANO SCHEFFER editi sunt, Francof. 1680. 4. EJUSDEM *ars tuendæ sanitatis an ad medicinam pertineat an ad gymnasticam*. Ipsam gymnasticen partem Medicinæ esse ostendit.

Cum GALENO virum celeberrimum, etsi Medicus non fuerit, conjungo, PLUTARCHUM, cujus exstat *dialogus de tuenda sanitate*, in quo præter laudes temperantiæ modum etiam salubris diætæ ad seculi sui ingenium describit.

Sed etiam ATHENAEI Libros δειπνοσοφιστῶν omnino huc revocamus, ut qui maxima certe ex parte pertineant ad varia ciborum & eorum quæ in cibos recipiuntur, nomina, descriptionem, qualitates, atque coquinariam artem.

PORPHYRII *de abstinentia ab animalibus necandis* L. IV. Gr. Latine editi Lugdun. 1620. 8. & Cantabrigiæ 1655. 8. curiositatis habet plurimum, ad historiam quo modo victus animalis primum introductus sit, &c.

CAELII APICII *de opsoniis & condimentis seu de arte coquinaria* L. X. sæpe prodierunt, ut Venetiis 1504. 4. cum Græcis ejusdem artis scriptoribus Latine, Basileæ 1541. 4. ALBANI TORINI cura, tum Tiguri 1542. 4. HUMELBERGII opera, quem ita laudavit LISTERUS, uti pessime de TORINO sentit, & alias. Londini cum MARTINI LISTERI adnotationibus excusus est 1705. 8. & Amstelodami 1709. 8. Auctor non celebris ille helluo fuit, qui JUNIO BLAESO consule vixit, SUIDA teste p. 266.

266. neque alius illustris ejus nominis ganeo, sed ignotus omnino homo, quem ad VALERIANIA tempora LISTERUS rejicit. Cæterum formulas reliquit conpositorum eduliorum, quæ propter plurima nomina vix alibi reperiunda, & propter morum picturam pretium habent. Notas adjecit LISTERUS BARTHII, REINESII, LINDENI & aliorum suasque.

In ORIBASII *collectaneis* magna pars ad diætam pertinet nempe VI. priores Libri integri, quibus multa ANTYLLI & HERODOTI ad gymnastica facientia, eorundem & PHILAGRII, & PHILOTIMI, de conditis cibis & potu conposito, DIOCLIS etiam, ATHENAEI, RUFI, DIEUCHIS, MNESITHEI utriusque, XENOCRATIS, fragmenta diætetica continentur. Liber etiam X. *de balneis* huc pertinet. In *Synopsi* Liber IV. continet facultates alimentorum, Liber V. consilia diætetica pro variis hominum ætatibus. Seorsim vero ORIBASII *de victus ratione fragmentum* prodiit Basileæ 1528. 8.

PAULI AEGINETÆ *salubria de tuenda valetudine præcepta*, GUIL. COPO interprete seorsim prodierunt, Argent. 1511. 8. Noribergæ 1525. 8. *Primus* nempe *Liber* eo pertinet totus, quo breviter vires & ingenia ciborum: & classes etiam ciborum pro variis morbis & vitæ humanæ generibus, & exercitationes & frictiones & nutricum cura continentur. Seorsim prodiit cum *explanatione* SEBASTIANI AUSTRII, Argentor. 1538. 4.

Arabes, ut reliqua, etiam diaeteticen ex Græcis receperunt, ut tamen eam variis adjectis suæ regionis & Indicis cibis aut condimentis augerent, exercitationes vero plerasque ut a suis moribus alienas finerent interire. Ita inter RHAZIS ad ALMANZOREM Libros *de viribus ciborum & medicamentorum simplicium* exstat III. Liber & IV.

AVICENNÆ Liber *de removendis ægritudinibus quæ occurrunt in regimine sanitatis*, Venet. 1547. fol. & in collectionibus operum exstat. In FEN etiam II. L. I. diætetica continentur.

AVENZOARIS *de regimine sanitatis* exstat, Basileæ 1518. 12.

In AVERRHOIS *alligat.* Librum V. & VI. constituit diaetetice.

ELLUCHASEM ELIMITHAR filii HAHADUM *Taanini sanitatis* de sex rebus non naturalibus agunt. Prodierunt Argentor. 1531. fol. & una ABENGNIFIT *de virtutibus ciborum:* EJUSDEM *de balneis* Liber cum collectione aliorum de ea re librorum prodiit Venetiis 1553. fol.

Inter Judaeos etiam magnus ille Rabbi MOSES MAYMONIDES *aphorismos* ex GALENI *commentariis de aëre, aquis & locis* extraxit, Basileæ 1579. 8. editos. EJUSDEM Liber *de cibis vetitis*, omnino lectu dignus, versus & notis illustratus est a viro doctissimo MARCO WOELDICKE, Hafniæ 1734. 4. EJUSD. *de regimine sanitatis* Liber Aug. Vind. anno 1518. & alias editus est. LIND.

ISAACI vero JUDAEI, qui septimo seculo vixit, *thesaurus sanitatis de victus salubris ratione, alimentorum facultatibus ciborumque varietate ac selectu seu de diaetis universalibus* Libri II. ex arabico latine versi sunt opera JOH. POSTHII, Basil 1570. 8. 1571. 4. LIND. & Antwerp. 1607. 8.

Inter Graecos recentiores huc pertinent SIMEONIS SETHI *vol. de alimentorum facultatibus juxta ordinem literarum digestum* Graece & Latine cum *difficiliorum locorum explicatione* edidit civis noster MARTINUS BOGDAN, Lutet. 1658. 8. cujus alia editio cum nomine *syntagmatis de cibariorum facultate* LILIO GREG. GYRALDO interprete, a DOMINICO MONTESAURO *emendata & correcta* prodiit Basileæ 1561. 8. & prius Gr. Lat. ibid. 1538. 8. Ad MICHAELEM DUCAM datus libellus nihil habet proprii.

THEODORI, Medici antiquissimi, ut in titulo vocatur, quem REINESIUS pro PRISCIANO habet, *diaeta seu de rebus salutaribus* prodiit GEORGIO EBERHARDO SCHREINERO *recensente & illustrante*, Hall. 1632. 8. & olim Argentor. 1544. fol. cum titulo *diaetæ quibus vel salubriter utendum vel cautius abstinendum sit.*

MICHAELIS PSELLI *de victus ratione ad* CONSTANTINUM IMP. L. II. Basil. 1529. 8.

Inter scriptores Barbaros latinos huc principe loco dicenda est SCHOLA, ut vocant, SALERNITANA, consilia nempe medicorum ejus scholæ, quæ in versus conjecta ROBERTO filio WILHELMI Conquestoris dederunt (BARTHOLOMAEO CORTE teste) circa annum 1099. auctore, ut creditur, JOHANNE de MEDIOLANO. Ea, parum certe merita, sæpissime recusa sunt, plerumque cum ARNALDI de VILLA NOVA explicatione, & inprimis cum ejus & CURIONIS & CRELLII & COSTANSONI commentario cum *observationibus & animadversionibus* doctissimi viri RENATI MOREAU, Parisiis optima editio prodiit 1625. 8. & 1672. 8. nuper haec *schola* Italice ope FULVII GHERLI cum titulo *la scuola salernitana dilucidata*, Venet. 1733. 8. edita, ut & gallicis versibus, Hagæ 1743. 8. reddita a B. L. M. Aliæ autem editiones etiam numerosissimæ, Pisis 1484. 4. (LIND.) Paris. 1493. 8. Lips. 1508. 4. Francof. 1545. 8. 1551. 8. 1553. 8. 1557. 8. 1559. 8. 1582. 8. 1594. 12. 1599. 8. 1612. 12. 1625. 12. Porro Antwerpiæ 1557. 12. Coloniæ 1606. fol. Tubingæ 1672. 8. prodiit, Roterodami vero anno 1657. 12. & Hagæ Comitum 1683. 12. ex recensione ZACCHARIÆ SYLVII. Gallice iterum

rum Lugduni 1501. 8. ſub titulo *Regimen ſanitatis en françois.* Anglice vertente PAYNELL. Lond. 1579. & 1607. Italice in *terza rima*, Venet. 1666. 8. Plurima falſa, plurima vulgaria habet, & duritate verſuum exprimit genium ſeculi.

ARNALDUS de VILLANOVA ipſe multa huc facientia ſcripſit, quæ in operum collectione exſtant Lugdun. 1520. fol. ut *de regimine ſanitatis: de conſervanda juventute, & retardanda ſenectute: de eſu carnium.* EJUS *de ſalubri hortenſium uſu* Liber Pariſiis 1617. 8. ſeorſim prodiit cum aliis Libellis. Nihil autem ab eo viro exſpectes, niſi Arabicam aliquam eruditionem. *Regimen* tamen *ſanitatis*, Argentinor. 1503. 4. Lugduni 1517. 4. editum alii MAGNINO tribuunt.

ROGERII BACONIS Liber *de retardanda ſenectute*, Oxon. 1590. 8.*

ALBERTI MAGNI *de nutrimento & de nutribili*, Venet. 1517. 4.

HIERONYMI MANFREDI *de homine & ejus ſanitate tuenda*, Bonon. 1474. fol. Italice HARL.

B. PLATINAE *de honeſta voluptate ſeu de ratione victus & arte coquendi* L. V. Venet. 1475. fol. Bonon. 1499. 4. Venet. 1517. HARL.

RAYMUNDI LULLII *Tractatus de vita conſervanda*, Argentor. 1616. 8.*

ANTONII GAZII *florida corona quæ ad ſanitatis conſervationem & longævam vitam pernecеſſaria continet*, Venet. 1491. fol. RIV. Lugd. 1514. fol. EJUSD. *ærarium ſanitatis & de vino & cerevifia*, Auguſt. 1546. 8. Patav. 1549. 8. EJ. *de ſomno & vigilia*, Baſil. 1539. fol. LIND.

GEORGII VALLÆ *de tuenda ſanitate per victum*, Argentor. 1529. & 1531. 8. Liber. An ſatis diverſus Liber a verſione SIMONIS SETHI?

VITALIS de FURNO Cardinalis & Archiatri Pontificii *pro conſervanda ſanitate tuendaque proſpera valetudine remediorum Liber*, Moguntiæ 1531. fol. Dictionarium eſt medicum, quo morbi etiam & remedia continentur.

BARTHOL. METLINGER's *regimen der jungen kinder*, Aug. Vind. 1474. fol. RIV.

GAGR. ZERBI *Gerontocomium ſeu de ſenum cura atque victu*, Rom. 1489. 4. RIV.

JOH. MARTIANI philoſophi & medici Mediolanenſis *quaeſtio de caliditate corporum humanorum tempore frigoris & æſtatis*, Venet. 1501. CORTE L. c. p. 30.

BARTHOLOMAEI MONTAGNANA *de conſervanda ſanitate, de regimine transfretantium, de præſervatione corporis in aëre ſubtiliori* Libri exſtant in collectionibus, Noriberg. 1652. fol.

EBHARDI de SOLO *expoſitor introductorius juvenum ſeu de regimine corporis humani*, Venet. 1505. fol. *

GASPARIS TORELLA Archiatri *de regimine ſeu præſervatione ſanitatis: deque eſculentis & potulentis*, Rom. 1506. 4.*

FRANCISCI MARIÆ GRAPALDI *de partibus ædium*, Parma 1506. 4. Baſileæ 1533. in 4. * videtur facere ad ſalubritatem in habitatione.

UDALRICI BINDER *regiminis ſanitatis* L. II. 1510. fol. min. LIND.

DINI de GARBO *de cœna & prandio*, Rom 1545 fol. LIND.

LAURENTII CALVINI *de Eucraſia conſervanda encheiridion*, Papiæ. 1514. 4.

JOH. de ZANTVLIET *de diætis totius anni*, Lugdun. 1517. 4. L.

MARSILII FICINI *de vita* L. III. Nempe in L. I. & II. de vita producenda, & ſanitate tuenda agit. Prodiit Lugdun. 1657. 16. EJ. *de ſtudioſorum ſanitate tuenda*, Baſil. 1569. 8. cum ſcholiis G. PICTOLII.

LUDOVICI de AVILA *regimen ſanitatis*, Auguſt. 1531. 4. LIND.

HELII EOBANI HESSI *bonæ valetudinis conſervandæ praecepta*, Erfurt. 1524. 4. Pariſ. 1533. 8. Francofurt. 1554. 1564. 8. Ratisbon. 1561. 8. Carmen. Cum commentario JOH. PLACOTOMI exſtat, Francof. 1551. & 1564. 1568. 1582. 8. &c.

J. PETRI ARLUNI *de faciliori alimento* 1532. fol. Baſil. 1553. 8. EJ. *an vinum miſtum an meracum magis conveniat juncturarum doloribus*, Peruſiæ 1573. 8. LIND.

BAPT. FIERA *coena*, Pariſ. 1533. 8. tum cum titulo *carmen de herbarum virtutibus & ea artis medicæ parte quæ in victus ratione conſiſtit*, Francof. 1564. 8. Cum CAROLI vero AVANTII Rhodigini notis Patav. prodiit 1649. 4. FIERA Mantuanus, elegiaco carmine non nimis felici, ferculorum & condimentorum naturam breviter conplexus eſt, quos verſiculos CASTOR DURANTES ſuos fecit. AVANTIUS ſatis doctas botanicas & phyſiologicas notas adjecit cum iconibus nonnullarum ſtirpium. Edidit CAROLI frater JACOBUS AVANTIUS.

HIERONYMI FRACASTORII *de vini temperatura* Liber, Venet. 1534. 4.

J. GUINTHERI Andernacenſis *commentarius de balneis & aquis medicatis*, Argent. 1565. 8.

THOMAS ELIOT *caſtle of health*, Londin. 1534. 12. 1539. 4. 1541. 12. AMES. an titulo reſpondeat aut par etiam ſit, non ſatis novi.

J. B.

J. B. CONFALONERII *de vini natura ejusque alendi & medendi facultate*, Venet. 1535. 8. BURCH. nam mea editio prodiit Basileæ eodem anno. Nihil veræ utilitatis habet, & unice est in ostendendo, in vino & calidam & frigidam & siccam & humidam qualitatem reperiri.

ANTONII FUMANELLI *de vino & facultatibus vini*, Venet. 1536. 4. LIND. EJUSDEM *de balneis aquæ simplicis*, Basil. 1542. 4. EJUSD. *de senum regimine*: *de vocum noxa vinique facultate* cum prioribus in collectis operibus. Tigur. 1557 fol. Paris. 1592. fol.

HUBERTI BARLANDI Ep. med. *de aquarum destillatarum facultatibus*. Antwerp. 1536. 8. *

HIERONYMI ACCORAMBONI *Tractatus de lacte*, Venet. 1536. 8.

JASONIS a PRATIS *de tuenda sanitate*, Antwerp. 1538. 4. LIND.

ODDI de ODDIS *de prandii & coenæ pastione* L. II. Lugdun. 1538. 8. LIND. Venet. 1570. 4.

NICOLAI PLETII *de victus ratione pro anni & ætatis partibus instituenda*, Paris. 1538. 8. LIND.

ROBERTI GEOPRETII *regimen sanitatis*, Paris. 1539. 4. LIND.

PETRI TUSSIGNANI *Tractatus de regimine sanitatis*, Paris. 1539. 16. 1540. 8. LIND.

FR. BERNARDINI *conservator sanitatis*, Spir. 1539. 8. LIND.

GUIL. INSULANI MENAPII (a gente) *de ratione victus salubri*, Basil. 1540. 8. LIND.

D. MARTEN *glas of health*, Londin. 1540. 12. AMES.

ANDREÆ THURINI *de bonitate aquarum fontanæ & cisternæ*, Bonon. 1541. 4. LIND. Rom. 1545. fol. MANDOS.

SIMONIS PORTII *de bonitate aquarum* Epistolæ Bonon. 1543. 4. LIND.

THOMAS PHAYKE *a book of children and the regimen of life*, Londin. 1544. 4. 1560. 8. AMES. 1596. 4. HARL.

BARTHOLOMAEI MOLES *speculum sanitatis seu de sanitate conservanda*, Salmanticæ 1545. 8. LIND.

DONATI a MUTIIS *dialogus cum interpretatione* GALENI *super* 14. *aphorismum* HIPPOCRATIS (quem GALENUS refutat) 1545. 4. L. huc ni fallor pertinet.

GILBERTI PHILARETI *Gerocomia seu senes rite educandi modus & ratio*, Colon. 1545. 8. LIND.

PARACELSI *de vita longa* editiones variæ, Francof. 1560. 8. 1583. 8. Eam spem in medicamentis iisque validis ponit, Helleboro & similibus.

BRUDI LUSITANI *de ratione victus in singulis febribus*, Venet. 1544. 8. quæ mea editio est & alias. Possis huc referre aut ad praxin. In febribus tenuem victum in universum, secundum quemlibet tamen morbi statum proprium dari debere, neque versus statum dari cibum solidiorem docet. Deinde quis singulis febribus victus conveniat ostendit, denique quis ad tussim, diarrhoeam, vitia hepatis, inappentiam utilis sit. Video passim laudari librum, & acute scriptum esse video, non tamen placet, quod laudet in febribus perpetuum usum juris pullorum. In Anglia vixit & praxin exercuit, & potest ad pathologos etiam referri qui febrium stadia, progressum & crises descripserit.

ANDREÆ LACUNÆ *victus ratio*, Colon. 1550. 8. LIND.

BLASII a VILLA FRANCA *methodus refrigerandi ex vocato sale nitri vinum aquamque ac potus quodvis aliud genus*, Rom. 1550. 4.

CAROLI STEPHANI *de nutrimentis ad Baillyum* L. III. Paris. 1550. 8. Percurrit cibos omnis generis simplices & compositos, eorumque ex veteribus qualitates proponit, adjectis nuperis inventis, maxime Gallorum. Deinde eosdem in classes ordinat ad præstitutos fines & certas indicationes. Veteres inprimis & GALENUM secutus est, brevis neque ad usum satis plenus.

HENRY WINGFIELD *compendious treatise gatherd out of the chief authors of physick containing certain precepts necessary to the preservation of health and long continuance of the same*, Londin. 1551. 8. AMES.

JOH. VALVERDI de HAMUSCO *de animi & corporis sanitate tuenda*, Paris. 1552. 8. LIND.

SEBASTIANI ROHT *de salubritate lotionum capitis & balneorum aquæ dulcis*, Lips. 1550. 4. *

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII *de aqua Tiberiaca*, Rom. 1552. 8. EJ. *de victu Romanorum & de sanitate tuenda* L. V. *Accesserunt libelli de alvo sine medicamentis mollienda*, Rom. 1581. fol. & Italice 1592. MANDOSIUS.

De balneis omnia quæ exstant apud Græcos, Latinos & Arabes, tam medicos quam ceterarum artium probatos scriptores collectio prodiit Venet. 1553. fol.

Inter scripta JACOBI SYLVII etiam *diaetetica* sunt, brevia quidem neque magni momenti, *de victus ratione paratu facili ac salubri pauperum scholasticorum* cum sequente seorsim Parisiis edita 1557. 16. LIND. (aptissimus fuit SYLVIUS ad hunc laborem qui sibi omnia negaret, etiam quibus natura negatis doleret): *de parco ac duro victu libellus*: *de senectute & tuenda valetudine in senio* consilium adversus famem, & aliqui alii minores.

Commendo hic HIERONYMUM CARDANUM (*a*), Mediolanensem medicum, mirificum illum scriptorem, quo, uti dicit eruditissimus quidam scriptor, sapientior nemo, ubi sapit, dementior nullus, ubi errat. Liber est *de sanitate tuenda*, rarus quidem, placiturus tamen, si quis eum habeat. Reperitur etiam in operibus ejus, quæ edita sunt Lugduni decem tomis in folio anno 1663. una cum praefatione de vita CARDANI, quæ certe tam jucunda est, ut lectori gratior sit, quam ulla vel comoedia vel tragoedia unquam scripta.

JOHANNES BRUYERINUS (*b*) *de re cibaria* edidit Libros XXII. Lugduni in Gal-

(*a*) HIERONYMI CARDANI *de sanitate tuenda* nobile & plenum opus quatuor Libris prodiit, Rom. 1580. fol. Basil. 1582. fol. & in Tomo operum VI. repetitur. Notum est CARDANUM ingenio fuisse, quod singularia appeteret, multumque in hypothesibus, & explicationibus effectuum fuisse. Sed per peregrinationes suas & aliorum multa didicit, cognitu utilia, & paulo minus, quam eo seculo fiebat, servili fuit in veteres ingenio, & naturam paulo frequentius consuluit. Tres Libri de cibis sunt, & potibus, quos per omnia genera perquirit, quartus de senectute. Nomina plantarum sæpe ægrius adgnosces. In *contradicentibus medicis* & in *subtilitatibus* multa huc pertinentia habet. EJUS *Theonoston seu de vita producenda atque incolumitate servanda dialog.* Rom. 1617. 4. Idem L. FABRICIO COCANARIO editori tribuitur a LINDENIO. EJUS etiam commentarios in HIPPOCRATEM de aëre, aquis & locis jam diximus: & est etiam *de usu ciborum* Liber. EJUS filii J. BAPTISTÆ exstat L. *de abstinentia ab usu ciborum foetidorum*, Basil. 1561. 8. L.

ANTONII NIGRI *de tuenda valetudine consilium*, Lipſ. 1554. 8. 1558. 8. RIV. Witteberg. 1573. & 1581. 8.

J. PETRI MERENDA Liber *de ratione victus in morbis*, Basil. 1556. 8.

GUILIELMI GRATAROLI Bergomensis, *de literatorum & eorum qui magistratibus funguntur conservanda valetudine*, Basil. 1555. 8. Argent. 1565. 8. Francof. 1591. 12. Anglice vertente THOMA NEWTON, Lond. 1574. 12. AMES. EJUSDEM *de vini natura, artificio & usu*, Argentor. 1565. 8. Colon. 1571. 8. BUR. EJUSD. *de regimine iter agentium equitum vel peditum vel navi*, Basil. 1561. 8. Argentor. 1563. 8. EJ. *de sanitate tuenda*, Argentor. 1565. 8. In vini historia in primis artificia varia habet ad vinum vel emendandum vel conservandum. In diaeteticis vulgaris est & plenus consiliis superstitiosis.

GEORGII PICTORII *tuendæ sanitatis ratio* VII. *dialogis conscripta*, Basil. 1554. 8. Paris. 1580. 12. & Antwerp. 1562. 16. & germanice sub nomine *fruchtbare ordnung die gesundheit zu erhalten*, Mulhausen 1561. 8. *

JOD. WITTICHII *ars magirica seu coquinaria*: JAC. BIFRONS *de operibus lacteis: &* C. GESNERUS *de sanitate tuenda*, Tiguri prodierunt 1556. 8. *

J. WITTICHII *praeservator sanitatis*, Lipſ. 1607. 8. EJUSDEM vero CONRADI Liber *de lacte & operibus lactariis* huc referre possis Tiguri 1541. 8. quo Helvetica opera lactaria describuntur, & quem auxit in *Alpp. itineribus* SCHEUCHZERUS.

JO. KATSCHII *de gubernanda sanitate secundum sex res non naturales* ex HIPPOCRATIS & GALENI Libris, Lipſ. 1549. 8. Francof. 1557. 8. 1570. 8. RIV.

In VIDII VIDII operibus etiam *de tuenda valetudine generatim* Libri VI. & *membratim* Libri XIV. & *de ratione victus* Libri VIII. exstant ex genio seculi scripti.

PHILIPPI MELANCHTHONIS Libri *de moderatione cibi & potus item somni & vigiliarum* circa ea tempora scriptus videtur. Editionem veram non novi, sed aliam, Francofurti 1612. 12.

CONSTANTII LANDI *methodus de bona valetudine*, Lugd. 1557. 8. * LIND.

THOMÆ PHILOLOGI *de vita Venetorum commoda*, Venet. 1556. 4. EJ. *de vita hominis ultra* 120. *annos producenda*, ibid. 1553. RIV. 1560. 4. LIND. Italice Venet. 1556. 8. cum titulo *come l'huomo puo vivere piu di* 120. *anni.*

J. PLACOTOMI *de natura & viribus cerevisiarum examen sententiæ* FUCHSII 1558. 8. Laudat CONRINGIUS.

JACOBI PRAEFECTI *de diversorum vini generum natura*, Venet. 1559. 8. LIND.

HIERONYMI de MONTEUX (Montui) *commentaire de la conservation de la santé & prolongation de la vie*, Lyon 1559. 8. HARL. Exstat in operibus, Venet. 1626. 4.

(*b*) JOH. BRUYERINI *de re cibaria* L. XXII. Lugdun. 1560. 8. Francof. 1600. 8. Antwerp. 1627.

Gallia impressos anno 1560. in 8. MELCHIOR SEBIZIUS [est enim alter qui dicitur MICHAEL ZEB] egregius scriptor, summae eruditionis, maxime occupatus in

1627. 8. & cum titulo *Deipnosophiae seu sitologiae esculenta & potulenta usu probata continentis omnia* ab OTHONE CASMANNO editus, Francof. 1606. 8. Galli opus est, hinc gallica inprimis cibi genera tradit, & mores suae gentis cum veterum praeceptis conparat, lectu gratum & varium, nihil equidem reconditi habet, & ex veteribus pleraque repetit, etiam ubi omnino ignorat, quam plantam voluerint VETERES, cum aliqua critica grammatica.

LUIGI CORNARO *discorsi della vita sobria*. Primam editionem Italicam ignoro, nisi sit Patavina 1558. ubi etiam anno 1699. recusi sunt. Italice 1616. 8. & in *terza rima* prodiit, Venet. 1666. 8. Parisiis recusus est 1646. 8. Latine vero Patavii 1561. 8. LIND. & totus insertus est disputationi *de commodis vitae sobriae* J. G. de BERGER. Gallice versus excusus est Leidae 1724. 8. Amstelod. 1703. 12. Anglice 1722. 8. Lond. Celebrem se reddidit vir nobilis strictissima diaeta, quae 14. uncias intra 24. horas non excederet, qua corpus suum jam morbidum & corruptum ita restauravit, ut ultra centesimum annum sanus vixerit, semel tamen, cum ad 16. uncias cibi esset progressus, gravissimum in morbum inciderit. Cave ne separes LUDOVICUM CORNELIUM ab ALOYSIO CORNARO ut LINDENIO & HOFMANNO accidit.

ANTONII SNEEBERGER *de multiplici salis usu*, Cracov. 1562. 8. *de bona militum valetudine tuenda* ibid. 1564. 8. LIND.

LEONH. LESSII *hygiasticon, seu vera ratio valetudinis bonae*, Antwerp. 1563. 8. UFF. 1614. 8. 1623. 8. cum L. CORNARO; & Cantabrigiae 1634. 8. Germanice vero Molsheim 1670. 16. Jesuitae opus.

HUGO PRIDAEVALLIUS *de balneis eorumque usu*, Duaci 1565. 8. L. EJ. *de tuenda valetudine*, Antwerp. 1568. 12. *

CASTOR DURANTE *de bonitate & vitio alimentorum centuria*, Pisauri 1565. 4. EJUSD. *tesoro della sanita*, Venetiis alias, & 1616. 8. excusus, in *botanicis* dictus est.

HENRICI RANZOU, nobilissimi viri & Proregis, magni literarum patroni, *de valetudine conservanda, ubi de diaeta, itinere & climate*, &c. L. III. Antwerp. 1565. 8. Lips. 1576. 8. 1580. 8. 1582. 8. Antwerpiae iterum 1580. 8. (edente DEHTLEF SYLVIO) & Francofurti 1596. 12. auctiores, RIV. & anno 1604. 12. prodierunt, Germanice vero (*von erhaltung menschlicher gesundheit*), Lips. 1594. 4.

MATTHAEI CURTII *de prandii & coenae modo*, Rom. 1566. 8.

A new booke of the natures and properties of all wines that are commonly used in England, Londin. 1568. 8.

HIERONYMI MERCURIALIS *de arte gymnastica* L. VI. Venet. 1569. 4. 1573 4. 1601. 4. Paris. 1577. 4. Amstelod. 1672. 4. quae nitida est editio. Hoc princeps hujus viri opus fuit, in quod ex omni antiquitate congessit, quodcunque ad veterum gymnastica exercitia explicanda pertinet, cum descriptionibus & figuris ludorum, palaestrae, aliisque huc pertinentibus ex antiquis monumentis sumtis. Adeo autem indulget veteribus, ut etiam equitationem, qua illi non delectabantur, nocere scribat. Recentiorum autem exercitia omittit.

HIERONYMI CONFORTI *de vino mordaci* Libellus, Brix. 1570. 4. LIND.

LEVINI LEMNII *de vita cum animi & corporis incolumitate rite instituenda*, Antwerp. 1574. 8.

BENEDICTI de NURSIA *de conservatione sanitatis* L. I. Rom. 1575. 4. MANDOS.

JULII ALEXANDRINI Caesarei medici primarii *de sanitate tuenda* L. XXXIII. Colon. 1575. fol. Antiquorum frigidus repetitor.

ANDREAE BACCII (Sixti V. Archiatri) *del Tevere* L. III. *ne' quali si tratta della natura e bonta dell' acque e specialmente del Tevere . . dell' uso dell' acqua . . . del bevere fresco con nevi con ghiaccio con salnitro*, Rom. 1567. MANDOS. EJUSD. *de naturali vinorum historia, de viris Italiae & de conviviis antiquorum, accessit de cerevisiis & omni vinorum usu*, Rom. 1596. fol. eruditissimum & undique conquisitum opus.

GREGOR. MANGOLD *fischbuch von der natur und eigenschaft der Fische insonderheit deren so gefangen werden in Bodensee* . . Zurich 1576. 8. *

J. LIEBAULT *thesaurus sanitatis paratu facilis*, Paris. 1577. 16. est collectio variorum opusculorum. J. SYLVII POLYBI, &c. EJUS etiam *domus rustica* & alii Libri ejus argumenti multa ad diaetam pertinentia habent.

in praxi, pervenit ad centum fere annos, & sanitate bona fruens scripsit Librum in 8. quem si quis possideat, habet quidquid hic desiderat. Libri sunt quinque de alimentorum

NICOLAI MASINI *de gelidi potus abusu* L. III. Cesenæ 1578. 4. Sed nostra editio est 1587. 4. Contra aquam nivatam scribit, quam quidem a nimio tepore ad gradum mediocrem refrigerari permittit, ulterius gelidam reddi vetat, quæ veneni loco sit & gravissimos plurimos morbos inducat: refrigerandi modos enarrat, decoctionem commendat in aquis vitiosis.

In LAUR. JOUBERTI operum collectione habetur etiam L. *de gymnasiis seu de exercitationibus* veterum. In EJUSDEM *erreurs populaires* continentur refutationes opinionum, quas inprobat, de diaeta seu valetudinis cura, Bourdeaux 1579. 8. THUAN.

BERNARDINI GOMESII MIEDE *ἀλογραφίας seu diascepseon de sale* L. IV. Valentiæ 1579. 4. Ursell. 1605. 8. LIND.

ANDREW BORDE *the variety of health*, Londin. 1575. 4. AMES. Si huc pertinet.

JULII PALMARII *de vino & pomaceo* L. III. Paris. 1580. 8. & gallice *du vin & du cidre*, Caen 1589. 8.

FRANCISCI de THOMASIIS *dexter usus tuendæ sanitatis*, Venet. 1580. 4. RIV.

FRANCISCI STABILIS *dexter usus Sanitatis tuendæ*, Venet. 1580. 4.

JOH. RASCH *de vino* Monachii 1580. 8. LIND.

BERNHARDI PATERNI *Tractatus, quod coena prandio liberalior etiam in catarrho esse debeat*, Spir. 1581. 8. [LIND. Sed alibi lego 1587.] valde certe malæ causæ patronus.

ADOLARII ROTHENS *leibes apothek, wie ein mensch sich mässig halten soll*, &c. Heidelberg. 1581. 8. Versiculi.

AEMILII DUSI *de valetudine tuenda* L. Turini 1582. 8. LIND.

ALBERTINUS BOTTONUS *de vita conservanda*, Patav. 1582. 4.

J. GUIL. STUCKII *antiquitatum convivalium* L. III. Tiguri 1582. fol. ad philologiam potius pertinent.

BALTHASAR PISANELLI *Tractatus della natura de cibi e del bere*, Venet. 1584. 4. & *de esculentorum potulentorumque facultatibus* L. I. *latine conversus ab* ARNOLDO FREYTAG, Herborn. 1593. 8. 1614. 8. [quæ mea est edito] Bruxell. 1662. 12. Osnabrügge 1677. 12. Brevissime enarrat qualitates cujusque cibi vel potus, rarius propria aliqua observatione adjecta. An idem est L. *de esculentorum potulentorumque facultatibus*, Genev. 1620. 16. quem video ARNOLDO FREYTAG tribui?

J. THOMÆ MINADOI *philodicus seu de ptisana ejusque cremore pleuriticis propinando*, Mantuæ 1584. 4. Venet. 1487. 4. LIND.

THADDAEI ab HAYCK *de cerevisia ejusque conficiendi ratione viribus & facultatibus*, Francofurt. 1585. 8.

J. B. SYLVATICI *de frigidæ potu post medicamentum*, Mediolan. 1586. 4. LIND.

MARSILII CAGNATI *de ordine in cibis servando*, Patav. 1587. 8. EJ. *de sanitate tuenda* L. II. *de continentia & de arte gymnastica*, Rom. 1591. 4. Patav. 1605. 4. LIND.

DAVID de POMIS *enarratio de senum affectibus præcavendis*, Venet. 1588. 4. * RIV.

TIMOTHEI BRIGTH *hygieine seu de sanitate tuenda* P. I. Lond. 1576. 8. Francof. 1588. 8. P. II. 1589. ibid. Mogunt. 1647.

FERDINANDI EUSTACHII *de vita humana a facultate medica proroganda*, Rom. 1588. 4. LIND.

JOH. OSWALDI *de natura & differentiis alimentorum*, Basil. 1589. 4. RIV. EJ. *unterricht für gesunde, kranke und krankenpfleger, wie sie sich so wohl in erhaltung als wiederbringung der gesundheit zu verhalten haben*, Francof. 1599. 8.

THOMÆ MORGAN *haven of health*, Londin. 1589. 4. Si huc pertinet.

PAMPHILI HERILACI Reatini *de aquarum natura & facultatibus*, Colon. 1591. 8. Francofurti 1645. 8. Exigui momenti, qui ex scatebra fluentem aquam valde insalubrem esse credat.

HIERONYMI MONTALTI *de homine sano* L. III. Francofurt. 1591. 8.

JAC. TRUNCONII *de custodienda puerorum sanitate ante partum, in partu, post partum*, &c. Florent. 1593. 4. PL.

ANTONIO PERSIO *del bever caldo costumato degl' antichi Romani*, Venet. 1594. Pro potu calido.

THOMÆ COBER *de lacte & pultibus quibus infantes passim sustentantur*, Görliz 1593. 8. LIND.

HENRICI GEORGII ENRIQUEZ *de regimine cibi & potus* Salamanticæ 1594. 8. LIND. EJ. ut credo, *de cibo & potu* L. Madrit. 1615. 8. LIND.

BRU-

torum facultate, Argentorati editi, anno 1651. Vix auctor datur, cujus major distantia inter tempora scriptorum habetur. Cum enim vigesimo aetatis anno inceperit scri-

BRUNONIS SEIDELII *de ebrietate* L. III. Hanov. 1594. 8.

W. BULLEYN *government of health*, Lond. 1595. 12. AMES.

CAES. CRIVELLATI *trattato dell' uso di dare il vino nelle maladie acute*, Rom. 1600. 8.

NICOLAI MONARDIS Libelli *de nive* primam editionem ignoro, recusus autem est Leidæ 1605. fol. Pro nive & potu gelato scripsit & in Hispania noxam nullam experimento repertam esse adfirmat. Gallice prodiit Lyon 1663. 8.

In J. LANGII LEMBERGII *epistolis* plurima huc pertinent, & seorsim edita sunt *de salubri esu casei, & de syrmaismo seu ratione purgandi per vomitum Aegyptiorum & formula*, Paris. 1607. 8. Sic inter BALDUINI RONSEI epistolas, Leid. 1618. 8. editas multæ diaetetici argumenti sunt.

In EUSTACHII RUDII operibus *diaetetice* continetur, Venet. 1596. 4.

EDMUND HOLLYNG Angli, sed Professoris Ingolstadiensis, *de salubri studiosorum victu h. e. de literatorum valetudine conservanda vitaque diutissime producenda* Libellus, Ingolstad. 1602. 8.

RODERICI FONSECA *de tuenda valetudine* L. Florentiæ 1602. 4. Francof. 1603. 8.

FORTUNATI FIDELIS opus *de relationibus medicorum*, Panormi editum 1603. in primo Libro agit de aëris & aquarum salubritate & insalubritate.

FRANCISCI BONAMICI *de alimento* L. V. Florent. 1603. 4. BURCH.

JUL. CAES. BARICELLI *de lactis seri & butyri facultatibus & usu*, Neapol. 1603. & 1623. 4. L.

J. CECKII *de puerorum valetudine tuenda*, Witteberg. 1604. 8. Ex veteribus & Arabibus.

J. B. COSTAEI *de potu in morbis*, Papiæ 1604. 4. LIND. EJ. *miscellanearum dissertationum Decas* I. a J. FRANCISCO *filio emendatius edita*, Patav. 1658. 12. Decem dissertationes sunt, pleraeque de rebus diaeteticis veterum, lente, pane eloto, pepone, in quibus nihil reconditi exspectes aut proprii.

ADRIANI TURNEBI *de vino*, Paris. 1600. 8. Helmstad. 1605. 4. 1668. 4. Declamatio contra vinum, minuere staturam, & vario modo nocere.

JOS. QUERCETANI *diaeteticon polyhistoricum*, Paris. 1606. 8. Lips. 1607. 8. quod idem videtur esse *le portrait de la santé par du* CHESNE, S. Omer 1618. 8.

BARTH. SCHULZII *consilium medicum pro curanda valetudine*, Witteb. 1606. 12. RIV.

JOSEPH. CASTALIO *de frigido & calido potu*, Rom. 1607. 4. LIND.

JOH. SPOERISCH *de ratione curandi in aegris corporibus morbos per bonam diaetam*, Lips. 1607. 8. LIND.

ROD. GOCLENII *de vita proroganda Tractatus* Francof. 1608. 8. LIND.

SIMONIS GUNTHER *hortulus sanitatis amoenissimus de tuenda & conservanda bona valetudine*, Spiræ 1608. 12.

BERNHARDINI CAII *de alimentis quæ cuique naturæ conveniunt, de frigidæ potione, viribus salnitri ad refrigerandum*, Venet. 1608. 4. 1610. 4. LIND.

JOH. HUCHERII Liber *de diaeta & therapeja puerorum*, Colon. 1610. 8. UFF.

In J. RIOLANI patris operibus junctim, Parisiis 1610. fol. editis exstat etiam hygieine.

R. G. *Gentleman tryal of tabacco expressing its use in physic*, Lond. 1610. 8. *

WOLFG. KRAFT *de vita producenda & reparanda*, Mogunt. 1611. 8. L.

J. BICKER *hermes redivivus declarans hygieinen de sanitate vel bona valetudine hominis conservanda*, Giess. 1612. 8. ex Græcis & chemicis collectus.

EPIPHANII FERDINANDI *de vita proroganda, juventute conservanda, senectute retardanda*, Neapoli 1612. 4.

CHRISTOPHORI CACHET *controversiæ theoreticæ & practicæ in* I. *aphorismorum* HIPPOCRATIS sectionem P. I. Tulli 1612. 8. L.

SANCTORIUS in celeberrimo *de statica medicina* Libro plurima ad diaetam contulit, cum de singulo fere cibi potusve genere observaverit, num perspirabile (nempe coctu facile) vel contra sit. Quibus autem ad eos aphorismos observationibus usus sit, non addit.

MARTINI PANSA *Liber aureus de proroganda vita* P. I. & II. Lips. 1615. 8. Pars III. 1616. 8. P. IV. 1620. 8. & Germanice *Kleinod menschlicher gesundheit*, Lips. 1626. 4.

JAC. FUHRMANN *aphorismorum medicinalium ad diaeteticam & pharmaciam spectantium centuriae* II. Stettin. 1615. 8. & germanice, ibid. 1617. 8.

LUDOVICI NONNII *ichthyophagia seu de piscium usu*, Antwerp. 1616. 8. * EJUSDEM *diaeteticon seu de re cibaria* L. IV. Antwerp. 1627. 8. 1644. 4. Simplex homo & rotundus, neque indoctus, unice

ſcribere, & nonagesimo anno adhuc ſcripſerit, ſeptuaginta omnino anni intercedunt, unde ſequitur, ultima ejus opera valde perpolita eſſe.

Scopus

ce tamen fere veteribus uſus, PLINIO, ATHENAEO, GALENO, neque valde recondita habet, neque propria.

GREGORII HORST *de tuenda ſanitate ſtudioſorum*, Gieſſ. 1617. 12. & *de tuenda ſanitate*, Marburg. 1648. 12. breves Libelli in collectione operum recuſi. EJ. *de ſex rebus non naturalibus coronides* VI. ibid. exſtant, quibus etiam omnis victus ratio, & cibi ſingulatim percurruntur.

THOMÆ GROSS *de uſu ſex rerum non naturalium*, Venet. 1617. 4. LIND.

PETRI LOPII *de ſex rebus non naturalibus* L. Conimbricæ 1618. 4. LIND.

GUILIELMI KNYF *diaeta analeptica ſeu vivendi ratio recreativa*, Amſtelod. 1618. 4.

CONSTANTINI PULCHARELLII *de valetudine tuenda poëma* L. II. Neapol. 1618. 8. LIND.

JACOBI I. *Miſovaporo ſeu de abuſu tabaci*, Londin. 1619. fol.

J. MATTHAEI *ſpeculum ſanitatis, acceſſit hortulus medicus in quo* ſimplicium *facultates declarantur*, Francof. 1620. 8. L.

TH. MOUFFET *on foods*. Primam editionem ignoro, prodiit anno 1655. ſub titulo *healths' improvement or rules concerning the nature method and manner of preparing all ſorts of food*. Auctus eſt a BENNETO & nuper anno 1746. recuſus 8.

CL. DEODATI *pantheon hygiaſticon Hippocratico Hermeticum de hominis vita ad* 120. *annos ſalubriter producenda*, Baſil. 1620. 8.

FERDINANDI RODERICI CASTRENSIS *de ſex rebus non naturalibus*, Francof 1620. 8. L.

F. SCHACCHI *de ſalubri potu diſſertatio*, Rom. 1622. 4. HARL.

ALESSANDRO PECCANO *commentarii della ſcandella*, Veron. 1622. 4. Laudes ptiſanæ hordeatæ. EJUSD. *del bever freddo*, Veron. 1627. 4. EJ. *de chondro & alica* L. II. Veron. 1627. 4.

DE NERIS *de ſalubritate aëris Tiburtini*, Rom. 1622. 8.

FR. ANTONII CASERTÆ *de natura vinorum tum in ſanis tum in aegris corporibus*, Neapol. 1623. 4. HARL.

FRANCISCI BACON de VERULAM *hiſtoria naturæ & mortis*, Londin. 1623. 8. & alias. Integram diætam ad ſenium facientem continet per ſingulas partes diaetæ, ut inprimis ea laudet, quæ conſumtionem ſpirituum & motus vitales nimis celeres minuunt, nitrum, opium, diaetam debilitantes. Et ipſe certe longe plus præſtitit ex ſolo mentis acumine, quam priores medici, qui vino aliiſque acribus ſenum vitam potius praecipitabant. Alimenta autem non theoretica, ſed talia laudat, quae cum vita humana ſtare queant.

In J. B. CORTESII *miſcellaneis decas quinta eſt de ſex rebus non naturalibus*, Meſſan. 1625. fol.

PETRI CASTELLANI *κρεοφαγία ſeu de uſu carnium* L. IV. Antwerp. 1626. 8.

AUREL. ANSELMI *gerocomia ſeu de ſenum regimine opus*, Venet. 1626. 4. HAEN.

P. H CANONHERII *de admirandis vini virtutibus*, Antwerp. 1627. 8. Eſt collectio hiſtorica & poëtica de laudibus vini, eorumque, quæ ex vino habentur, aceti, ſpiritus, &c. tum uvarum, ſapæ, & peroratio de vitiis ebrietatis, polyhiſtoris potius quam medici opus.

GALATEI LANDRINII *problemata ad ſanitatem & aegritudinem vitæ, longitudinem & brevitatem ſpectantia*, Ferrar. 1627. 4. LIND.

In J. C. CLAUDINI *operibus* continentur Tractat. *de natura & uſu juris galli veteris, pulli & columbi.*

PETRI VALERII *de incolumitate diu ſervanda*, Venet. 1627. 8. LIND.

Inter FRANCISCI RANCHINI opera Lugduni 1627. 4. edita eſt etiam *Gerocomica ſeu de ſenum conſervatione*, qua aër, victus & reliqua ad ſenum vitam prorogandam idonea recenſentur, ex veterum fere mente.

JOH. DOMINICI SALÆ *de alimentis & eorum recta adminiſtratione*, Patav. 1628. 4. Dictio non bona, editio vitioſa, ſed judicium viri ſanum, uti recte rejicit deſtillatas de carnibus aquas, & pro piſcibus ſcribit, & nimiam curam SANCTORII moderatur. Percurrit cibos, quibus utimur, & bonos primum maloſque indicat, deinde deſcribit rationem cibos ſumendi, quod numerum, pondus, & tempus adtinet. Libelli duo ſunt.

GUIL. FABRICII HILDANI *Tractatus de conſervanda valetudine* thermis Valeſianis, &c. Francof. 1629. 4. Simplex, breve & practicum & obſervationibus plenum conſilium. Idem edidit J. POSTHII *Schatz Kämmerlein der geſundheit*, Francof. 1628. 4.

JAC. FABRI *de alimentis* Noriberg. 1628. 4.

Hy-

Hygieine seu bonæ valetudinis conservandæ thesaurus locupletissimus, Colon. 1628. 12.

Thesaurus valetudinis conservandæ variorum Libris constans, Luxemburgi 1628. 12. * An non idem cum modo dicto Libro?

ENGELBERTI LAMELIN *de vita longa* L. II. *quibus adjuncta sunt commoda & incommoda sobriæ & moderatæ vitæ*, Insulis 1628. 12.

T. VENNEL *via recta ad vitam longam, or the way to long life*, Londin. 1628. 4. HARL.

PROSPER RENDEL *de vinea, vindemia & vino*, Venet. 1629 fol. LIND.

J. NICOLAI BAUMANNI *de tabaci virtutibus, usu & abusu*, Basil. 1629. 4. LIND.

J. ZECCHII *lectiones in I. sectionem aphorismorum* HIPPOCRATIS, Bonon. 1629. 4.

J. FABRICII *trias Cratoniana. Tertia pars est Diaetetica, S. lebens und speis-ordnung* Speyer 1629. 12.*

MAURITII TERILLI *historia vini*, Venet. 1630. 4.

BERNHARDINI STEINER *Gerocomicon seu diætetica de conservanda senum sanitate*, Wurtzburg. 1631. 4. L.

J. RONCONIS de MUTILANA *tractatus de seri lactis natura, usu & præparatione*, Flor. 1631. 8. *

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadversionum in auctoritates & rationes quibus* HIPPOLYTUS OBICIUS *vinum exhibet aegrotis omni tempore in omni febre*, Venet. 1631. 8.

ANTONII COLMENERII de LEDESMA *trattado de la nadura y calidal del Chocolate*, Madrit. 1631. 4. Noriberg. 1644. 12. latine redditus.

PERSII TREVI (sive PETRI SERVII) *declamationes* ad STEPH. RODERICI Castrensis L. *de sero lactis*, Rom. 1632. 8.

DAN. SENNERTUS in *institutionum* L. IV. copiose, ut solet, & bono ordine de omnibus diaetae partibus egit, infantum etiam diaetam proprio libello docuit.

GABR. NAUDE' *quaestio* II. *an matutina studia vespertinis salubriora*, Patav. 1634. 8.

ALEXANDRI de VINCENTINIS *de calore per motum excitato atque de caeli influxu in sublunaria*, Veron. 1634. 4.

ALPHONSI de DONNOLIS *de iis qui semel de die cibum capiunt*, Venet. 1634. 12. *

JOH. FREINSHEMII, viri doctissimi, *de calidæ potu*, Argentor. 1636. 8. ex vett. monumentis.

P. ZACCHIAS *il vitto quadresimale* seu de cibis ejus temporis, Rom. 1637. 8. MANDOS.

BALDI BALDI *dissertatio iatrophysica ad textum* 23. HIPPOCRATIS *de aëre, aquis & locis, in quo de calculorum causis & aquæ Tiberis bonitate disseritur*, &c. Rom. 1637. 4.

BARTHOL. PERDULCIS *ars sanitatis tuendæ*, Paris. 1637. 12.

JAN. van BEVERWYCK *schat der gezondheit*, Dordrecht 1638. 8. & Germanice Amstelodami 1664. 4. Francofurt. 1672. fol. Dictio excitata, res ipsæ vulgares & ex veteribus sumtæ.

LEVINI FISCHER *de prolonganda vita*, Lips. 1640. 8. LIND. Nihil ab eo homine sani spero.

CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *Clypeus puerorum seu de eorum sanitate tuenda*, Pintiæ (Valladolid.) 1640. 8. L.

ROB. MONTANI *diaetema seu salubris victus ratio*, Lovan. 1640. 8. *

HIPPOLYTI GUARINONII *hydroenogamia triumphans seu aquæ vinique connubium vetustum, sanctum, salutare, oppositum* HIERONYMI DREXELII *oenohydromachiæ triumphatæ*, Oenipont. 1640. 8. *

W. F. *treatise of warm beer*, Cambridge 1641. 8. Salubrius esse frigida.

V. PALLU *quaestiones medicæ tres de epicrasi, de tabaco in dentium dolore, de risu ad producendam vitam*, Turon. 1642. 8.

J. PETR. LOTICHII *de casei nequitia Tractatus*, Francof. 1643. 8.

In ANTONII SANTORELLI L. *de sanitatis natura*, Neapoli 1643. fol. edito Libri XXI. XXII. XXIII. & XXIV. de diaeta agunt & rebus, quæ vocantur non naturales. Antiquo fere more, fuse & absque experimento.

JOH. FOLLINI *synopsis tuendæ & conservandæ bonæ valetudinis*, Sylvæducis 1646. 12. Colon. 1648. 12.

J. JAC. SCHARANDAEI *de ratione conservandæ sanitatis* L. Amstelodami 1649. 8.

Cum PHILIBERTI GUIBERTI *Medico officioso* praeter varia coquinaria, etiam exstat GUIDONIS PATINI *thesis de sobrietate* anno 1646. defensa, & L. *de valetudine tuenda*, quo cibos simplices & compositos percurrit, judicium interponit, bezoar & similia false exagitat, specifica lithontriptica refutat, &c. Prodiit Paris. 1649. 8. Opera GUIBERTI gallice etiam prodierunt Paris. 1670. 8. sub titulo *les œuvres charitables* de P. G.

DAN. L'AIGNEAU *traité pour la conservation de la santé*, Paris. 1650. 4.

Scopus meus est hic rarissimos quosque auctores indicare, dum simul utiles sint. BRUYERINUS autem & SEBIZIUS (*a*) eruditissimis scriptis, totam rem, quæ ad hoc negotium spectat, absolverunt, maxime tamen BRUYERINUS.

CLAUDIUS GALENUS, in Libro *de tuenda sanitate* huc pertinet, qui Liber non modo rei cibariæ & potulentorum, sed & regiminis optimi sex rerum non naturalium ideam dat; unde de frictionibus, quas medici eo tempore adgnoscebant pro mediis tuendæ sanitatis, tractat, de aëre, aliisque: totumque certe opus est ex eruditissimis GALENI scriptis.

Nun-

(*a*) MELCHIORIS SEBIZ *de alimentorum facultatibus* L. V. Argentor. 1650. 4. Hoc spissum volumen plenissimam continet ex omni vetustate collectionem, quæ cum sit omnium priorum scriptorum compendium, eorum loco fere esse potest.

J. MANELPHI *mensa Romana seu urbana victus ratio*, Rom. 1650. 4. BURCH.

HENRICI NICOLAI *de pane, ejus natura, usu*, Dantisc. 1651. 4.

HERMANNI CONRINGII *de habitu Germanorum ejusque caussis* libellum edidit, Helmstadii 1652. 4. cum insignibus augmentis recusum opera J. PH. BURGGRAVII Francofurti 1727. 8. CONRINGIUS quidem variæ eruditionis multum inpendit in inveniendis causis proceritatis nunc diminutæ, oculorum caesiorum qui frequentius nunc fusci sunt, crinium fulvorum, qui nigri. BURGGRAVIUS ea inprimis addidit, quæ propius ad medicinam pertinent. De victu veterum Germanorum & conparatione cum nuperis multa habet, & scitu curiosa & utilia.

HYGIPHILI ALETHEI *von der maessigkeit wolleben, und der trunkenheit selbstmord*, Ulm. 1653. 12. De summa noxa ebrietatis.

VINCENTII BUTII *de potu calido & frigido & temperato antiquorum*, Rom. 1653. L.

SEBASTIANI ROHT *de salubritate lotionum capitis & balneorum aquæ dulcis decreta*, Lipf. 1653. 4.

PAULI NEUKRANZ *de Harengo*, Lubec. 1654. 4. Defendit halecum usum.

GEORG. CORTACII *trutina medica qua vini exhibitionis vulgati in febribus usus adversus ὑδροφόβȣς perpenditur*, Patav. 1654. 4.

HENR. SIGISM. SCHILLING *de tuenda sanitate tract.* Dresd. 1655. 4. LIND.

J. ANT. VANDER LINDEN in *selectis medicis* inque dissertatione *vini pleni* habet eruditissimam collectionem de omni genere vinorum, Leid. 1656. 4. In eadem collectine exstat *asellus Lucius*, seu de eo pisce collectio sensim edita, Leid. 1665. 8.

RICHARD SHORT περὶ ψυχροποσίας *of drinking water* (contra novatores qui laudant potum frigidæ), & περὶ Θερμοποσίας *contra libellum Cantabrigiensem* (nuper excitatum) Lond. 1656. 8. HARL.

J. BONTII *de conservanda valetudine*, Amstelodami. 1646. f.

J. VLAKVELD GALENUS *hydropotes ἐλεγχόμενος*, Harlemi 1660. 4. Contra potum frigidæ.

TOBIÆ WHITAKER *de sanguine uvæ*, Hag. 1660. 8. Anglice *of the blood of the grape*, Lond. 1638. 8. Vini usum in diaeta & in morbis defendit, inani Libello.

T. EVELYN *fumifugium or the inclemency of London air dissipated.* Lond. 1661. 4.

T. BARTHOLINUS *de nivis usu medico*, Hafn. 1661. 8.

SIMONIS PAULI *de abusu theæ & tabaci*, Argentor. 1661. 4. 1681. 4. Francof. 1708. 4. &c. Theam cum Gale confundit, neque veras causas aperit, cur noceat.

CONRADUS VICTOR SCHNEIDER in L. V. *de catarrhosorum diæta* agit Witteberg. 1662. 4. sed re vera universam diaetæ rationem eruditissime, ut solet, conprehendit.

HENRY STUBBS *of Chocolate*, Lond. 1662. 8.

J. JONSTON *idea hygieines recensita*, Francof. 1664. 12.

MART. SCHOOK *de butyro & aversatione casei*, Groning. 1664. 12. de *cerevisia* 1661. 12.

EVERARD MAYNWARING *tutela sanitatis seu vita protracta*, Londin. 1664. 8. EJ. *learned discurse proving that tabacco is a cause of scurvy*, Lond. 1672. 4. cum JACOBI Libro jam citato de *tabaco*. EJ. *method and means of enjoying health vigour and long life*, London. 1683. 8. *

In PHIL. TR. n. 410. CYRILLI de frigidæ usu in febribus dissertatio exstat. Ibidem varia sparsim legas, litem an homines naturaliter carnivori an hortivori sint, coffeæ descriptionem & alia, alibi adjecta.

FRANCISCI MARIÆ BRANCACCI *de usu Chocolatæ diatriba*, Rom. 1666. 4.

HENR. PETERSEN *de potu Caffeæ*, Giess. 1666. 4.

D'ALI-

Nunquam etiam deserendus SANCTORIUS in *medicina statica*. Si libere est dicendum, quod cogito, nullus medicorum, qui ante eum scripserunt, cardinem rei ita adtigit. Docet enim, qua via adsumta per vires nostras transmutentur in indolem simillimam nostri corporis; & quinam cibi ad eam subtilitatem redigi possint, ut

D'ALICOURT *le bonheur de la vie où le secret de la santé contenu en divers préceptes tirés des meilleurs Livres qui en ont traité*, Paris. 1666. 12. STOLLE.

RAYMUNDI RESTAURANT HIPP. *de natura lactis ejusque usu*, Arausione 1667. 8. L.

VALENTIN HENRICI VOGLER *commentariorum diaeteticorum* L. I. Helmstad. 1667. 4. Commentarius est in quaedam capita DUNCANI LIDDELII. Persequitur breviter cibos salubres aut insalubres, tum alias diaetæ partes, balnea, aërem, &c. etiam vestes & alia vulgo prætermissa. Ej. *de valetudine hominis cognoscenda*, ibid. 1674. 4.

J. B. DONII *de salubritate agri Romani restituenda*, Florent. 1669. 4.

Primam editionem opusculi LOWELIANI *von der habercur* sive de usu avenæ in medicina non novi. Ulmæ prodiit germanice 1722. 4.

HENRICI MEIBOM *de cerevisiis*, Helmstad. 1668. 4. Erudite ex omni antiquitate de potubus hordeaceis egit, historiam medicam & naturalem fere praeteriit.

BALDASSARIS TIMAEI *von Guldenklee Responsa medica & diaetetica*, Lips. 1668. 4. Germanice, Lips. 1704. 4.

PETRI GONTIER *de sanitate tuenda & vita producenda*, Lugdun. 1668. 4.

JOH. THEODORI SCHENK *synopsis institutionum medicinæ disputatoriæ pars semeiotica, hygieine & therapeutica*, Jen. 1671. 4. Diaetetica brevis est & parum proprii habet.

VOPISCI FORTUNATI PLEMPII *de togatorum valetudine tuenda commentarius*, Bruxellis 1670. 4. Eruditissimus jam senis labor. De sex rebus non naturalibus, cibo inprimis & potu, & instrumento eo pertinente fuse agit, ex philologia veterum. Cum judicio vero scripsit neque leges imperavit ut alii saepe, quibus vita humana nos non sinat obsequi.

VALENTINI LOEBER *anchora sanitatis* per dialogos. Ej. *de venenis*, Francof. 1672. 8.

BENEDICTI de BACQUERE *senum medicus & salvator quædam praescribens observanda, ut sine magnis molestiis aliquo usque senectus protrahatur*, Colon. 1673. 8.

J. DAVIDIS PORTZII *Bacchus enucleatus seu examen vini Rhenani ejusque tartari, spiritus, aceti, ex novis principiis depromtum*, Heidelberg. 1672. 4. Leovardiæ 1673. 16. Etsi promittat vini analysin parum tamen omnino adfert. Artificia vini conservandi, & restaurandi aliqua proponit. Alcalinam vim in vino & musto, parum certe firmam.

JOH. a CHOKJER *de senectute*, Leodii 1674. Ej. Tractatus *de senectute*, Leod. 1677. 4. *

G. W. WEDEL *de diaeta literatorum*, Jen. 1674. 4.

MARCI MAPPI *de potu calido*, Disp. II. Argentor. 1675. 4.

MICH. ETTMULLER *valetudinarium infantile*, Lips. 1675. 4. Ej. *de balneis artificialibus* bona disp. Lips. 1678. 4. Ej. *de temulentia* disp.

Kitchen physic of advice to the poor by the way of dialogue, Lond. 1676. 8. Regulæ diaeteticæ.

WARLILGE *Tractatus on cyder*, Lond. 1678. 4.

PIERRE BARRA *de l'usage de la glace, de la neige & du froid*, Lyon. 1678. 12.

CORNELII BONTEKOE *Tractatus van de thee, de Coffy en Chocolaet*, Hag. 1679. 8. 1685. 8. Intemperantissime theam laudavit, etiam ad 100. & 200. cyathos potam, tamquam panaceam ad omnes morbos, omnemque in debilitando ventriculo noxiam vim negat. Ej. *kurze abhandlung von dem menschlichen leben gesundheit und tod* dicta est in pathologicis. In II. tomo operum exstat *diaetetica*. *In opbouw der medecyne* pugnat contra acida & cibum inde petitum.

JAC. JOS. JOEPSER *Isagoge seu manuductio ad vitam longiorem variis de tuenda & reparanda valetudine disputationibus illustrata*, Noriberg. 1680. 4.

A true account of the royal bagnio with a discourse of its virtue, Londini 1680. fol.

PAULI MARIÆ TERZAGA *relatio circa distantiam sationis oryzæ a civitate Novariensi pro aëris salubritate*, Mediolan. 1681. fol.

J. SIGISMUNDI ELSHOLZ *neues tischbuch in* VI. *buchern*, Colln 1682. 4. Liber primus de plantis est & nonnulla propria habet, quæ alibi non invenias. Tres sequentes sunt de animalibus edulibus: quintus de condituris: sextus de generibus potus, denique coquinaria. In posterioribus Libris vix quidquam utile reperi.

ut exhalent fine faecibus, quinam porro in debili homine, quinam in robusto cibi conducant, nec ullus Liber in re medica ad eam perfectionem scriptus est.

Huc

Inter G. FRANCI disputationes variæ huc pertinent, *studiorum noxa*, Heidelb. 1671. *quam diu dormiendum* 1681. *de gallico planchette ejusque noxa medica*, 1676. 4. Recusæ exstant in satyris.

Moyens faciles & éprouvés pour vivre près de cent ans, Caen 1682. 8.*

THOMAS TRYON *treatise of cleanness in meats and drinks*, London. 1682. 4. EJ. *new art of brewing and preparing all sorts of liquors*, Lond. 1691. EJ. *a good housewife made a Doctor teaching how to prevent and cure most diseases incident to mankind by Diet and kitchen physick only*, Lond. 1692. 8. EJ. *way to health long life and happiness*, Lond. 1697. 8. EJ. *wisdom's dictates or aphorisms and rules for preserving the health of the body and the peace of the mind*, Londin. 1696. 8.

J. NICOLAI PECHLIN *theophilus bibaculus*, Francof. 1684. 4. Aliqua ad theæ analysin per *reagentia*, usumque medicum. A vi adstringente laudat, nimius in elogio, nimisque oblitus quantum ventriculo noceat.

M. M. *Felix puerpera seu observationes medicæ circa regimen puerperarum & infantum recens natorum ad* DRELINCOURTIUM, Leid. 1684. 12.

J. WOLF *de literatorum potu*, Jen. 1684. disp.

HENR. MUNDII βιοχρηστολογία, sive *de aëre vitali, esculentis & potulentis*, Oxon. 1680. 8. Lips. 1685. 8. Prior pars Libri agit de nitro aëreo, quod defendit, altera de diaeta ex tribus regnis, & fusius de animalibus. Nihil peculiare habet.

J. ANDREÆ STISSERI *epistola de machinis fumiductoriis curiosis seu fumum impellendi intra corpus instrumentis eorumque in praxi medica adhibendi ratione & usu* 1686. 4.

De la COUR *régime de santé pour se procurer une heureuse vieillesse*, Paris. 1686. 12. Contra Librum *le médecin de soi-même*.

EHRENFRIED WALTHER TSCHIRNHAUSEN *medicina mentis seu tentamen genuinæ logicæ.: cui annexa est medicina corporis seu cogitationes admodum probabiles de conservanda sanitate*, Amstelod. 1686. 4. Lips. 1695. 4. Vienn. 1727. 8. Ponit duodecim regulas, quibus valetudo possit conservari. In diaeta ad alimentorum diversi generis proportionem; ad observationem naturalis appetitus inprimis respicit. Morborum initia abstinentia & spontaneo sudore repellit, medicamenta tamquam insolitos corpori hospites penitus rejicit. Vulnera sola aëris exclusione, quiete, adplicatione oleosi corporis continuata sanat. Germanice prodiit, Luneb. 1699. 16. & 1705. 12. sub titulo *die curieuse medicin.*

DE COMIERS *la médecine universelle ou l'art de se conserver en santé, de prolonger sa vie & de se guérir des plus fâcheuses maladies*, Amstelod. 1687. 12.

Le médecin de soi-même où l'art de conserver sa santé par l'instinct, Leid. 1687. 12. Cum duo tantum morborum principia sint, plethora & fæcum in colo retentio, facile clysteribus, abstinentia, leni purgante & venæ sectione omnes expugnari credit.

Le bon usage du thee du caffee & du chocolat pour la préservation & pour la guérison des maladies, Paris. 1687. 12.

J. SCHREYER *trinum fluidum magnum seu scrutinium medicum curiosum de natura aquæ, vini & cerevisiæ*, Zeiz 1687. 4. Non legi, sed auctor non malus.

JAN ABRAHAMI a GEHEMA *wohlgegründete lebens ordnung*, Bremen 1688. 12. Stettin 1690. 12. sub titulo *diaeteticæ veræ*. EJUSDEM *zwanzig gesundheits regeln*, Francof. 1696. 8. Ex theoria acidi & alcali.

Monthly observations for the preservation of health with a long and confortable life, Lond. 1688. 4.

PETRI PETIT *de moribus anthropophagorum*, Traject. 1689. 8. Varia contra esum carnis humanæ.

J. BAPTISTÆ GUANINI D. M. *e Chirurgia discorso que de muestra los nocimentos que produce la fermentacion*, Madriti 1689. 4. Munditiem suis civibus & platearum repurgationem commendat.

DOMERQUE *moyens faciles & assurés pour conserver la santé sans prendre aucun remede*, Paris. 1689. 8. *

STEPHAN BLANCARD *speis und tischbüchlein ins deutsche ubersezt durch* G. *von* HEIT, Hanover 1689. 8. Primam belgicam editionem non vidi.

GEORG. SERMES *kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde stand des menschen*, Amstelod. 1690. 8.*

FABRICII PARAVICINI *sollievo dell' eta cadente*, Milano 1690. 8. EJ. *regola del vivere*, Milan. 1690. 8.

RI-

Huc pertinet quoque CORNARII, nobilis Veneti, rarus tractatus: *Laude della sobrietate*, seu *Laus sobrietatis*, seu regimen perveniendi ad centum annos, licet corpus debile sit. Italico sermone hic Liber conscriptus est, egregius, licet stilo poëtico, & in recessu multa bona recondita habet, multis linguis redditus exstat.

Re-

RICHARDI CARR *epistolæ medicinales*, Londin. 1691. 8. pleraeque diaetetici argumenti sunt, contra tabacum, contra matutinos haustus vini generosi, regimen ad thermas, pro itinere Monspeliensi in tabidis, quot horis dormiendum & alia hujus generis.

J. IGNATI WORP. BEINTEMA von BEIMA *lob des tobaks aus den holländischen ubersezt durch* J. S. D. Leipzig 1691. 12.

FLAMANT *l'art de se conserver la santé ou le médecin de soi-même*, Paris. 1692. 12. Amstelodami 1692. 12.*

J. ZACH. FURST *dialogus hygiasticus.. manuductio ad vitam longam & sanam: & de annis climactericis*, Francof. 1692. 8.

CONRAD PHIL. LIMMER *de cerevisia Servestana*, Zerbst. 1693.

AMBROSII STEGMANNS *genaue untersuchung des kentertings*, Lips. 1694. 12. speciei nempe cerevisiæ.

NIC. HEINSIUS *armamentarium sanitatis, of het wapenhuys der gezondheit behelzende verschyde heilsame geneesmiddelen*, &c. Utrecht 1694. 8. Videtur potius arcanorum catalogus esse.

J. CHRISTOPHORI SUTORII *kurtzer unterricht wie ein mensch sein leben auf des hœchste alter bringen kan* seu de prolonganda vita, Jenæ 1695. 8. *

JOH. BAGGAARD *de waarheid onontroernd van vorordeelen door een gezonde redekaveling over de ses niet naturlike dinge*, Middelburg 1696. 4. *

JOHN FLOYER *enquiry in to the right use of baths*, Londin. 1697. Frigida balnea commendat ad morbos calidos. EJUSDEM *antient psychrolusie revived*, Londin. 1702. 8. & EJ. *history of hot and cold bathing antient and modern with an appendix* of D. BAYNARD, ibid. 1709. 8. 1715. 8. 1722. 8. Germanice Uratislav. 1749. 8. In hac editione, quam solam legi, quatuor *epistolæ* habentur & *postscriptum*. In iis primo demonstratur recte fecisse veteres, qui frigidæ in baptismo infantes inmerserint, male recentiores qui unice adspergant: & ab eo tempore, quo inmersio obsoleverit, observat rachitidem Angliam invasisse Deinde testatur lavacra frigida passim in Anglia usurpata, a se ipso vero, loco commodo instituta & renovata, maximos effectus habuisse in roborando systemate nerveo, in paralysi, inpotentia, morbo hysterico, rheumatismo, varicibus. Id ex causis demonstrat & testimoniis aegrorum, qui sanati sint. BAYNARDI una epistola similis argumenti & opinionis interponitur. EJUSD. *medicina gerocomica of preserving old mens health, with an appendix concerning the use of oil and onction and a letter on the regimen of jounger years*, 1725. 8. ed. 2da. Breviter & aphoristice diversa vitæ regimina habet, quibus continuos halitus vitiosos corrigant aegri, minime inutili scripto. Cæterum ante FLOYERUM frigidi balnei usum TOBIAS MATTHAEI Anglus Antwerpiæ revocare voluit, cito tamen desertus ob magna inde mala secuta (PLEMP de *valet. togator.* p. 55.)

MICH. AUG. ANDRIOLLI *domesticorum auxiliorum & facile parabilium medicamentorum* Tractatus V. diaetetici toti, de potulentis aegrorum, regimine in morbis acutis, in chronicis, in senibus, in praegnantibus.

Traité de la longue vie, Paris. 1699. 12. Mortem ex defectu assimilationis ciborum fieri. *

In J. LOCKE Libro *de educatione puerorum* exstat etiam diaeta puerilis, frigida & severa.

BARTHOL. LINAND *abstinence de la viande rendue aisée à pratiquer*, Paris. 1700. 8. Pro abstinentia carnium & victu pisculento.

FRIDERICI HOFMANNI plurima scripta diaetetica exstant, eaque melioris notæ, maxime *disputationes* Ita collectio *disputationum physico-medicarum curiosarum ad tuendam maxime sanitatem pertinentium* prodiit Leidæ 1708. 8. Ea continetur 1. *disputatio de longaevitate*. 2. *Medicus sui ipsius*. Multas bonas de initiis morborum, de constitutionibus aëris malignioribus, de cibi simplicioris egregia utilitate, habet, ubi tamen inter potus varios mireris omissam aquam. 3 *Animus sanitatis & morborum faber*. 4. *De ventis*, eorum ortu ab aëre alicubi rarefacto, alibi conpresso, de motu mercurii in barometro, & effectibus tempestatum borealium aut australium. 5. *De tempestatibus anni insalubribus*. Morbos epidemicos derivat fere ab humidis constitutionibus, a rore corrosivo. Multa hic minus vulgaria exstant. 6. *Motus optima corporis medicina* anno 1701. edita. 7. *Peregrinatio sanitatis causa*. 8.

 Ine-

Referemus huc quoque illustrissimi auctoris BACONIS VERULAMII *Aphorismos de prolonganda vita*, ut & *Historiam vitæ & mortis*. Certe ibi mirabilia habentur experimenta.

Recens in Anglia editus est Liber, anglica lingua, nempe *Descriptio vitarum nonnul-*

Inedia magnorum morborum medicamentum, ex antiquis. 9. *Vini Rhenani præstantia*, longa & curiosa dissertatio, & multa propria habens, nisi forte vinum carpas nimis fere in omnibus morbis laudatum in podagra etiam, arthritide, & febribus malignis. 10. *Methodus examinandi aquas salubres.* De aqua communi multa. Valde laudat pluviam, petrosas aquas non bene inprobat. In Decade 11. *Dissertationum physico-medicarum*, Leidæ 1719. 8. edita huc spectat *Aqua medicina universalis.* Laudat ipsum aquæ elementum, atque eo inprimis curationem morborum acutorum jubet exspectare. Tum dissertatio in qua *septem regulæ sanitatis.* In *opusculis* Ulmæ anno 1725. & 1726. editis primus tomus continet disputationem *de pane grossiori bonpournickel*, quem laudat ob vim acidam, & alvum ducentem. Hæ omnes & multæ aliæ recusæ sunt in collectione, cui titulus est *gründliche anweisung wie ein mensch vor dem frühzeitigen tod und allerhand krankheiten durch ordentliche lebens art sich verwahren könne*, Hall. 1715. & seqq. annis novem tomis in 8. edita Hic praeterea habentur disputationes *de diaeta irregulari & morbis inde ortis : de veronica theæ æmula : de cura*, ut vocant, *avenacea : de fumo carbonum fossilium & ex ligno factorum : de valetudine senum conservanda : de noxia venere : de lactis asinini utilitate : de utilitate seri lactis : de prolonganda studiosorum vita* quæ Halæ 1697. 8. prodierat. Aliæ sunt adhuc disputationes quæ huc faciunt, ut *de regimine prægnantium*, Hall. 1699. 4. In *Pathologia* multa etiam de insalubribus cibis habet. EJUS *kurzgefaste diaetetica* seorsim Jenæ prodiit 1744. 8. EJUSque *gründlicher unterricht wie ein mensch nach denen gesundheits regeln sein leben conserviren könne*, Ulmæ 1722. 8.

G. E. STAHL *propempticon de novo specifico antiphthisico equitatione*, Hall. 1699. 4. Alia passim dispersa habet.

LUCÆ ANTONII PORTII L. *de militis valetudine tuenda* recusus, Hagæ 1739. 8. Placet simplex & verus. Multa habet de aëre, de aqua, de atmosphæra humana, de præstantia aquæ calidæ in diaeta, de depurandis aquis, quæ omnia vera sunt & factu non difficilia. Scripsit anno 1686.

HERMANNI VANDER HEYDE Medici Gandavensis Librum de aquæ frigidæ usu non vidi. Versus autem Italice cum titulo *dell' incredibil virtu dell' acqua fredda si data per bocca overo aplicata del fuori e alle ferite* prodiit cum SANCASSANI *dilucidationibus.* Laudatur demersio in frigidam, ab hydrophobiæ exemplo, &c. Adjectæ sunt historiæ undecim doloris capitis, phrenitidis, alvi strictæ, singultus, frigida sanatorum.

ROB. SIBBALD *regulæ bene & salubriter vivendi*, Edimburg. 1701. 8. *

ANTI CORNARO *ou remarques critiques sur le traité de la vie sobre de* L. CORNARO Paris. 1702. 12 Nimis rigide vixisse CORNELIUM, & monachos ipsos triginta uncias intra 24. horas edere, ut omnino duodecim illæ a CORNARO concessæ non sufficiant.

LOUIS LEMERY *traité des alimens, leur choix, leurs effets, leurs principes, avec des remarques sur leur nature & usages*, Parisiis 1702. & 1705. 12. Anglice versus editus est Londini 1704. 8. 1745. 8. Vulgaria inveni & vanas etymologias, sperans meliora.

J. FR. HACK *sittlicher Hippocrates oder weg zum langen leben*, Erfurt 1704. 12.

THEOD. ZWINGER disputatio *de adquirenda vitæ longævitate* recusa Basil. 1703. 4. Lugduni 1705. 8. & Germanice sub titulo *unterricht um ein hohes alter zu erlangen*, Northausen 1727. 8.

J. JAC. BAYER *de literatorum sanitate tuenda aphorismi*, Altdorf. 1705. 4.

P. DUNCAN *avis salutaire contre l'abus du caffé, du chocolat & du thé*, Roterodami 1705. 8. Laude dignum opusculum. Exstat etiam Anglice Lond. 1716. 8. & Germanice, Lipsiæ 1707. 12.

FRANCISCI FULLER *gymnastica or a treatise concerning the pover of exercise*, Londini 1705. 8. 1711. 8. 1740. 8. Germanice Lemgov. 1749. 8. Motum musculorum in genere commendat, tum inprimis equitationem, quam SYDENHAMIUS laudaverat in tabe, ut eximium medicamentum extollit in phthisi, hydrope, morbo hypochondriaco & chronicis morbis, frictionem vero ad obstructiones & reparandam perspirationem, balnea denique frigida, & frigidi aëris consuetudinem ob robur corporis augendum.

Réponse à la troisième lettre de Mr. de SALINS *l'aîné* (quam non vidi) *contre la thèse en faveur du vin de Champagne* Rheims 1706. 4. Pro vino Campano contra Burgundicum.

MARTIN *Traité du Lait*, Paris. 1706. 8. *

CA-

CAMILLI MANNÆ *de moderando panaceæ Americanæ abusu, seu de tabaci vitio in Europaeis*, Mediolan. 1707. 12. CORTE.

J. GOD. de BERGER numerosæ exstant disputationes, & doctissimæ ad rem diaeteticam pertinentes. Nam anno 1704. prodiit disputatio *qua monositia seu consuetudo cibi semel die capiendi inprobatur*, Witteberg. 1704. 4. Deinde 1705. prodiit Dissertatio *de vita sobria*, & alia *de commodis exercitationis corporis*: anno 1706. alia *de somno meridiano*, anno 1708. aliæ *de vita longa & de tuenda valetudine*, anno 1709. *de cura diaetæ in potu*.

JEREMIAH WAINWRIGTH *mechanical account of non naturals with an enquiry on the use of baths* Londini 1707. 8. 1708. 8. 1737. 8. & alias. Multum de aëris diverso pondere habet, quo premat corpus humanum diversis temporibus. Balnea frigida nocere monet in ulceribus, laudat ad fibram roborandam, effectum deducit a pondere aquæ. Perspirationem nimiam esse posse & valde nocere observat. De aëre nihil particularum spissiorum resorberi credit.

LANCISII opera in Pathologicis laudavi. Non tamen possum, quin inter maximos publicæ diaetæ auctores eum repetam. In Tractatu *de adventitiis aëris Romani qualitatibus* aquas Romanas experimentis subjecit, ventorum causas & effectus consideravit, ostendit cur aër Romanus medio aevo insalubris factus sit, nunc emendetur. Cloacas operiri jussit, & variis operibus aërem Romanum emendavit. In *Epidemiis*, quas descripsit, aquarum cœnosarum vitia, earumque salubrem in alveum reductionem per experientiam demonstravit, sylvarum utilitatem ad emendandum aërem ostendit, & ad avertendos noxios a Roma austros. Bagnareæ salubritatem restituit lacunis exstinctis, & ubique legi meretur.

LECAAN *advice to the gentlemen of the army of H. M. in Spain and Portugal*, Londin. 1708. 8. Laudat sobrietatem in morbis epidemicis castrensibus.

CHRISTIANI WARLIZ *valetudinarium senum Salomoneum*, Lips. 1708. 4. Est commentarius in descriptionem senii quam dedit Salomo.

Consilium de usu herbæ & potus theæ, & de virtute & usu Coffeæ, Berolin. 1708. 8.

PHILIPPI HECQUET *Traité des dispenses du Careme*, Paris. 1708. 1710. 2. vol. 1715. 2. vol. Valde rigidus praeceptorum Ecclesiæ observator diaetam excarnem & vegetabilem laudat, & varios cibos eo pertinentes examinat. In EJUSD. *médecine théologique*, Paris. 1733. 12. 2. vol. pars prima eadem fere praecepta continet, abstinentiam a carne, & aquæ laudes, cum fusa & repetitionum plena adfirmatione, ante diluvium carnium usum nullum fuisse indeque ortam eximiam illam longævitatem. Cum *médecine théologique* recusæ sunt dissertiones *an chronicorum morborum medicina ab alimento*, Paris. 1695. *non potus aegris interdicendus* 1704. *An creatoris & naturæ legum imago carnis privii lex*. 1723.

NICOLAI ANDRY *Traité des alimens du Careme & des differentes qualités des legumes*, Paris. 1709. 1713. 2. vol. 12. 1734. 12. Omnino debilitare pisces contra HECQUETUM ostendit, & minus alere carnibus. Tritum in ventriculo negat. EJ. *an praecipua valetudinis tutela exercitatio*, Paris. 1723. 4. 1741. 4. Omnes fere morbos a motu sanari, hinc practicos medicos facile ad senectutem pervenire.

An huc pertinet BEHM *armamentarium*, Venet. 1709. quod non vidi?

Dissertationem de hygieine, Valence 1710. 12. laudatam lego in J. des SAV.

J. BARTH. ADAM BERINGER *Tractatus de conservanda corporis humani viventis sanitate ad eandemque conservandam necessariis & non necessariis rebus*, Herbipol. 1710. 8.

BERNARDINI RAMAZZINI *de principum valetudine tuenda*, Patav. 1710. 4. 1717. 4. Lips. 1711. 8. Elegans libellus, simplex, facilis & verus. EJ. *adnotationes in* LUD. CORNEL. Patav. 1713. 12. Recuso CORNELII libello jam laudato, commentario adjecto varia similibus experimentis illustravit, & nimiam asperitatem victus correxit. EJ. *de virginum vestalium valetudine tuenda* dissertatio exstat cum Libro de morbis artificum, qui & ipse huc referri debet, ob varia in diversis vitæ generibus observata vitia.

CONR. BARTHOLD. BEHRENS *selecta diaetetica de recta valetudinem tuendi ratione*, Lips. seu Hildesheim. 1710. 4. satis plena hygieine, qua omnes res non naturales, balnea etiam, thermæ, & acidulæ considerantur, & diaeta per aetates, vitæ genus & conditiones aegri varianda. Vulgaria autem fere habet & citationes de proximo petitas.

J. CAR. SPIES *schatz der gesundheit oder gründliche einleitung zur gesundheits pflege für alle menschen*, Hanover 1711. 8.

LAUR. ROBERG *de aquosi & acidi potus salubritate*, Upsal. 1711. disputatio.

In ALOYSII della FABBRA *dissertationibus physico-medicis*, Ferrariæ 1710. iterumque 1712. 4. editis exstat dissertatio de Tabaci usu: de ventis, meteoris, aqua, potu vario, caffea, thea, chocolata, vino, pane, aliisque cibis.

nullorum hominum, qui in Britannia longissimam & sanissimam vitam duxerunt (a); editus est in 8. Tradit methodum vivendi horum hominum: huc quidem non spectat, sed tamen medicus, qui haec legit, ex iis singularibus methodo VERULAMIANA speciem conclusionis universalis deducere potest.

Ul-

J. B. GASTALDI *an salinæ sanguinis constitutioni cancri fluviatiles conveniant*, Avenione 1713. Omnino adfirmat in acida intemperie.

GEORG. DANIEL THEBESII *nachricht vom rauch und schnupftoback*, Hall. 1713. 4.

J. SIGISM. HENNINER *quadriga scriptorum diaeteticorum*, Argentor. 1713. 8. *

NICOL. LANZANI *metodo di servirsi dell' acqua fredda*, Neapol. 1713. 4. & latine *de usu aquæ frigidæ in febre*, ibid. 1717. 4. In febribus sub fervido eo cœlo multum aqua frigida & nivata utuntur.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI dissertationum *medicarum ad diaetam pertinentium triga* prodiit Lips. 1726. 4. nempe *de conclavi aegrotantium, frictione, balneis particularibus*, & alia: dissertationum *medico-physicarum chorographiam spectantium trias*, Lips. 1725. *de salubritate Silesiæ, de aëre locisque Lipsiensibus & de incolatus montani salubritate.* EJUSD. disputationes *de equitationis eximio usu medico* edita est Lips. 1713. 4. Ej. *de solvendo bono habitu corporis & de statu convalescentium* dissertationes huc etiam pertinent. Junctim omnes prodierunt Lipsiæ 1747. 4. Et passim collegit, & sua etiam interspersit.

F. SLARE *vindication of sugar against* D. WILLIS, Londin. 1715. 8. Saccharum salubre esse, dare in destillatione spiritum blandum, resistere putredini, neque ob acidum neque ob calcem nocere, acute satis & per experimenta ostendit.

IGNATIO CARCANI *considerazioni su le ragione sperienze ed autorita ch' approvano l'uso innocente delle carni peli e sevo*, Milan. 1714. 8. An liceat uti boum lue exstinctorum carnibus, pellibus, sebo?

In EL. CAMERARII *conaminibus medicinæ conciliatricis*, Francof. 1714. 4. de diaeta etiam agitur & animadversiones in TSCHIRNHAUSII consilia habentur.

Notomia dell' acqua publicata da D. A. SANCASSANI MAGATI 1715. 8. Citata est in physicis. Auctor fuit D. VERATTI Medicus Ravennas.

HARCOURT *histoire des personnes qui ont vecu plusieurs siècles*, Paris. 1716. 8. *

J. HENR. COHAUSEN *Neothea*, Osnabrug. 1716. 8. quæ aucta prodiit cum titulo *medicinische thee tafel*, Lemgow 1728. 8. curante V. KRAUTERMANN. COHAUSENII proprius labor est inprimis de infusis theiformibus, quibus ad varios morbos usus est, jocoso & satyrico stylo descriptis. Commentator Coffeæ, Chocolatæ, vini, cerevisiæ, tabaci, satis malas historias addit. EJ. COH. HERMIPPUS *redivivus seu de methodo ad* 115. *annos proroganda sanitatis per anhelitum puellarum*, Francof. 1742. 8. Jocosus & nugax. EJUSDEM *tentaminum physico medicorum decas de vita humana per pharmaciam prolonganda*, Osnabrugg. 1714. 4.

J. MICH. de COZAMERO *de secura infantum valetudine tuenda*, Beslav. 1717. 8. Non male. Terrea medicamenta & valde potentia merito rejicit.

Directions tending to health and long life, Lond. 1717. 8. *

F. BELLINGER *of the nutrition of the fetus in the womb*, Londin. 1717. 8. Fuse inprimis de diaeta hominis recens nati agit, in pultes invehitur, & lac maternum, aut vaccinum aqua dilutum commendat.

J. SAMUEL CARL *von der diaet vor gesunde und kranke*, Budingen 1719. 8. STAHLIANI auctoris opus minime malum. Persequitur diaetam secundum sexus diversitatem & vitæ genus, & ætates, & pro morbis aut morbosis dispositionibus. Tandem diaetam sacram & diaetam anachoretarum & philosophorum describit. Adgnoscit mistarum cum carnibus plantarum necessitatem, & acidi cibi, & praerogativam victus vegetabilis. Ej. *diaetetica sacra, hoc est disciplina corporis*, Hafn. 1737. 8. Et diætetica praecepta & monita ad animi adfectus moderandos continet. Ej. *medicina aulica in einigen nöthigen täglich vorkommenden betrachtungen, vorstellungen und anschlägen betreffend die gesundheits sorge*, Altona 1740. 8. 2. vol. Ej. *medicina universalis, wasser und mässigkeit*, Hafn. 1737. 8.

THOM. COLLINS *de frigidæ lavationis antiquitate & usu in medicina*, Leid. 1720. 4. disp.

(a) J. HENR. HERLIN *remarquables und in mehr als hundert jahren bestehendes alter vieler personen in Engell-Schott- und Irrland* F. Lips. 1710. 8. Hic Liber esse videtur, quem citat BOERHAAVIUS. Sed anglicam editionem ignoro.

ANT. VALISNERI *dell' uso e dell' abuso delle bevande e bagnature calde e fredde*, Mutin. 1725. 4.

In

Ultimo hic commendo HIERONYMUM MERCURIALEM de *arte gymnastica veterum*. Sunt Libri sex editi Parisiis anno 1577. in 4. quae editio optima est. Italus sed Patavinus professor, eruditissimus, extricat exercitia, quibus utebantur vete-

In variis epistolis ad nobilem Hispanum datis, pugnat contra morem medicorum Neapolitanorum & Melitensium, qui & in sanis, & in febrientibus aquas nive temperatas commendant. Deinde multis epistolis calidus vini potus laudatur, ad quem commendandum exstat etiam epistola J. BAPT. DAVINII, avunculi VALISNERI seorsim edita Mediolan. 1720. 4. Mutin. 1725. 4. Ad vitia intestinorum, & ventriculi vinum calens mire laudat.

G. CHRISTIAN GEBAUER *de caldae & caldi apud veteres potu*, Lips. 1721. 8. Eleganter doctus, ex poëtis & historicis undique collectam dat historiam thermopolii, in quo tres lebetes, supremus frigidus, medius tepidus, tertius calidior fuit, cui ignis subjiciebatur. Vasorum etiam, quibus calidam bibebant veteres, icones habet. Calidam & puram & dulcem, & vino adfusam potasse veteres ostendit.

GEORG. CHEYNE in *essays on gout and bathwaters* victum strictum ex vegetabili cibo, & lacte, cum labore & purgationibus corporis commendat. EJUSD. *Tractatus de infirmorum sanitate tuenda & vita producenda*, Londin. 1726. 8. Paris. 1742. 12. Anglice sub titulo *essay on health and long life* variis annis excusus ut 1724. 8. & gallice sub titulo *regles sur la santé & sur les moyens de prolonger la vie*, Bruxell. 1727. 8. Paris. 1725. 12. Plenius hic sex res non naturales considerat, aërem, animalia plantasque edules, necessitatem abstinentiae a nimio esu carnium, aquae praestantiam, noxas vini, tum reliqua persequitur diaetae momenta, eximio labore & qui mihi inter omnes diaetae scriptores excellere videtur, maxime pro victu eruditorum, debilium, quibus flatus incommodi. EJUS *essay on regimen with five discourses serving to illustrate the principles and theory of philosophical medicine*, Londin 1740. 8. idem opus paulum auctum est; inprimis adjectis quinque paradoxis dispp.

JOH. HENRICI SCHULZE *mors in olla seu metallicum contagium in ciborum & potuum praeparatione ac asservatione cavendum*, Altdorf. 1722. 4. jam laudavi. EJUSDEM *de athletis* disputationes. EJ. *de lacte*, Hall. 1742. *de cancris fluviatilibus* & aliae hujus generis sunt disputationes.

FR. ERNEST. BRUCKMANN *catalogus exhibens appellationes omnium potus generum quae olim in usu fuerunt & adhuc sunt per totum terrarum orbem*, Helmst. 1722. 4. EJ. *relatio de cerevisia Regio-Lotharienfi vulgo Duckstein dicta*, Helmst. 1722. 4. In EJUSDEM *epistolis itinerariis* multae etiam cerevisiae describuntur.

JAC. TODARI presbyteri, *aquae frigidae vindicatio*, Panormi 1722. 4. Laudat frigidam diaetam in plurimis morbis & externum usum in convulsione.

J. DOMINICI GAGLIARDI *de educatione filiorum*, Rom. 1723. 8. Non vidi, sed medicam etiam educationis partem lego continere.

Klystieren als ein algemeines haus mittel, ingleichen vom wasser und tobac gebrauche, Hamburg 1723. 8. Auctor JOH. CASPAR SCHWARTZ ex BONTEKOI familia est. Tabacum & theam valde laudat, dictione ad Milesiarum fabularum modum conposita.

GEORGII DETHARDING *manuductio ad vitam longam*, Rostoch. 1724. 4. EJ. *de tribus impostoribus, potu Theae & Coffeae, vita commoda & officinis domesticis*, Rostoch. vel Cosmopoli 4. 1731. EJ. *elementa diaetae seu regulae ad sanitatem conservandam*, Hafn. 1734. 8.

ROB. WELSTED *de aetate vergente*, Londin. 1724. 8. Multa ex veteribus habet, & indicat, quid senibus utile sit. EJ. *de hominum naturis & remediis ad singulas accommodandis*, ibid. 1731. 8.

P. HANCOK *febrifugum magnum or common water the best cure for feavers*, Londin. 1723. 8. 1724. 8. & gallice conjunctim cum aliis libellis, sub titulo SMITH *Traité des vertus médicinales de l'eau commune*: HANCOK *febrifugum magnum*: GEOFROI *l'eau est un excellent remede en tems de peste*: & HECQUET, *il ne faut pas défendre la boisson aux malades*, Paris. 1725. 12. Collector NOGUEZ longam plenamque ratiociniis praefationem praemisit. SMITHIUS non medicus videtur fuisse, sed de vulgo homo, sola frigida, idemque per experientiam, omnes fere morbos sanari posse demonstrare vult, absque theoria. CL. HANCOK, Clericus, non absque aliqua medicinae cognitione, ostendere conatur omnes febres solo sudore curari, quem non oporteat calidis cardiacis, sed aqua frigida movere cum lecti calore conjuncta, etiam in variolis & morbillis, uti per experimenta credit se evincere. Nimius in laudibus etiam prunorum conditorum ad asthma. Reliqua opuscula *theses* sunt, ex ratiocinio natae. In *priori* ostenditur pestem fieri ab irritatione fibrarum, quam aqua relaxet; in *altera* perfectionem san-

veteres ad roborandum corpus, ad expellenda morborum initia, & ad praecavendos morbos, paucis, nervose, & absque ambagibus rem explicat, & dat ideam claram omnium exercitiorum veterum.

Ab-

sanguinis in fluiditate esse, quam ab aqua habeat. Germanice vertit C. FRIDERICUS SCHWERDTNER & edidit Lipf. 1737. 8. 6. vol.

GARDNERS *remarks on* HANCOKS *febrifugum magnum*, Lond. 1723. 8. *

ANT. GUIL. PLAZ & BAUER *de usu medico exercitationis corporis potissimum personis illustribus familiaris*, Lipf. 1726. 4. EJUSDEM PLAZII *de tabaco sternutatorio*, Lipf. 1733. 4. *de incommodis munditiei adfectatæ*, Lipf. 1747.

Dissertation sur l'air maritime, Marseille 1727. 4. Laudat aërem maritimum D. BERTRAND; accusat D. GERIN.

ANDREÆ RUDIGER *commentationes de diaeta eruditorum*, acc. SANCTORII VII. *sectiones aphorismorum de medicina statica perpetuis scholiis illustratorum*, Lipf. 1728. 8. Liber de diaeta recusus est 1737. 8.

J. CASP. BOXBERGER *media sine remediis & medicamentis ex pharmacopolio depromtis sanitatem diutius conservandi & in seram usque senectutem proregandi*, Herbipol. 1729. 8. BURCH.

HANTSCHII *medicina mentis & corporis seu de heuretica & hygieine* L. II. Amstelod. 1729. 8. *

PICOTE' *an aqua vitæ aqua mortis*, Parif. 1729. 4. Contra potus spirituosos. Spiritum vini feles in rabiem agere. Duas uncias ejus liquoris in venas injectas cani mortem inferre.

V. LEAUTE' *an sagou phthisicis prodest*, Parif. 1729. 4.

The nurses guide Londin. 1729. 8. 1733. 8 recusus sub titulo *the art of nursing*. Continet praecepta pro educatione puerorum ab ipso partu, & artem nutriendi & necessaria medicamenta. Laudant Censores Lipsienses.

S. W. R. L. *Schaz der gesundheit und des lebens*, Hamburg 1729. 8. *

Inter LANZONI opera varia huc pertinent in *adversariis*. Inter XIII. dissertationes sunt de peponibus, sturione, acetariis, cerafo, malo armeno, melle, inedia longa, potu calido, vino. De allio etiam, citro, aliis edulibus dissertationes scripsit. Multa solebat colligere.

In COLBATCH *generous physician* maxima pars diaetetica est, & motu, simplicibus medicamentis & apta victus ratione omnia mala superanda sperat.

J. F. P. GANSER *hygieine seu tutrix corporis humani*, Lipf. 1731. 8.

JOH. ARBUTHNOT *essay concerning the nature of aliments*, Londin. 1731. 1732. 1735. & germanice verf. Hamburg. 1744. 8. BOERHAAVIUM fere sequitur in morbis simplicibus conpositis, aëre, temperamentis, pathologia, praxi. De suo paucissima habet. EJUSDEM *essay concerning the effects of air on human bodies*, Lond. 1733. 8. gallice versus, Parif. 1742. 12 ope D. BOYER de la PREBENDIE. Multum etiam utitur BOERHAAVIO, sed ex idoneis etiam aliis auctoribus undique utilia phaenomena colligit.

DAV. FRANC. HETZEC *de valetudine salis coctorum*, Altdorf. 1731. 4.

On the preparation, preservation and restauration of malt liquors, Londin. 1733. 8. Ad historiam cerevisiæ; sed videtur potius oeconomici saporis esse.

P. J. MALOUIN *an sagou phthisicis prodest*, Parif. 1734. 4.

Traité de la bière, Valenciennes 1734. 12. Longa & utilis tractatio.

EHR. G. TROJANEGGER *gründlicher unterricht von diaetetischen regeln*, Dresd. 1734. 4.

SAMUEL THEOD. QUELMALZ *novum sanitatis praesidium ex equitatione machinæ beneficio instituenda* Lat. & Germ. Lipf. 1735. 4. EJ. *de salis communis necessitate*, Lipf. 1743. 4.

In J DANIELIS GEYERI *müssiger reisestunden guten gedanken*, Dresdæ 1735. 4. multæ dissertationes huc pertinent ut *von den Urenbetten* vel odoratis pyxidibus: *von der bruarophagia* poculis africanis quæ devorantur: *vom content und bon point* pastis farinosis noviter inventis: *vom Schnupftobak and Panja*: *vom Liprez* hydromelle lithuanico optimo. Mirus homo, in dictione, & in opinionibus.

BALTHASAR LUDW. TRALLES *Entwurf einer vernünftigen vorsorge redlicher mütter vor das leben und gesundheit ihrer ungebohrnen kinder*, Breslav. 1736. 8. seu de regimine prægnantium, prudentis viri utile opus.

C. NEUMANNI libelli *de vino, crevisia, coffea, thea*, Berolini 1735. 4. &c. certe inter omnium optimos

Absolvi consilii medici hanc partem, & haec sufficiunt, reliqui qui scripserunt, fuerunt fere exscriptores horum quos recensui, hinc non omnes citavi, tantummodo principes.

Se-

timos ejus generis sunt, ob analyses chemicas, accuratas historias, & propria experimenta.

JOHN KING *essay on hot and cold bathing*, Lond. 1737. 8. *

J. CHRIST. KÜNDMANN *rariora artis & naturæ oder seltenheiten in der natur und kunst und arzneywissenschaft*, Breslau 1737. fol. Historiam continet ciborum insolitorum. Omnium vero generum panis catalogum dat CL. SLOANE in itinere Jamaicensi.

J. FR. LE FEVRE *opera*, Visuntione 1737. 4. Primus tomus agit de thea, coffea & chocolata & tabaco, & compilatio est, satis inutilis.

J. FR. RUBEL *vera vini & aquæ constitutio in Franconia & inprimis Swinfurti*, Swinfurt. 1737. 4.

REINIKE *de potu vinoso digestionem inpediente*, Argentorat. 1737. 4.

CARL. GOTTL. ROGISS *de aquæ salutari in forum medicum influxu*, Bresl. 1737. 4. Aquam frigidam & aquosa in morbis acutis laudat.

JOHN BURTON *treatise on non naturals in which the great influence they have on human bodies is set forth and accounted for*, York 1738. 8. BOERHAAVIUM sequitur per omnia, ejusque diversas acrimoniæ species recipit. Agit autem de sex rebus non naturalibus, maxime de aëre, a quo auctor morbos derivat, tum de reliqua diaeta, cui chronicos morbos adscribit.

GOTTFR. SAMUEL BAEUMLER *præservierender artzt oder gründliche anweisung wie sich der mensch durch eine ordentliche diaet bey guter gesundheit erhalten und zu einen hohen alter gelangen könne vermehrt von* G. H. BEHR, Argentorat. 1738. 8.

M. D. L. M. (J. O. de la METTRIE) *lettre sur l'art de conserver la santé & de prolonger la vie*, Parif. 1738. 12. Diaetetica cum regulis non inutilibus.

EL. FRID. HEISTER *de principum cura circa valetudinem subditorum*, Helmstad. 1738. 4.

PETRI de ROTUNDIS *de victus ratione in morbis acutis*, Rom. 1739. 4. ad praxin fere pertinet.

CAMILLI FALCONET *non ergo potus theé ad sanorum diaetam apud nos pertinet*, Parif. 1739. 4.

JOH. FRANCISCI COUTHIER *ergo non a vino Burgundico arthritis*, Parif. 1739. 4. Respondente LEANDRO PEAGET.

J. BAPTISTAE MONGIN *ergo aër calefactus ex camino, gallice cheminée, salubrior quam aër calefactus ex hypocausto, gallice le poele*, Parif. 1739. 4. Respondente BENJAM. LUD. LUCA.

J. JUL. HECKER *anleitung zur erhaltung der gesundheit*, Hall. 1740. 8.

FRIDERIC. LEBEGOTT PITSCHEL *ex hygieine de sphaeristerio*, 1740. 4.

G. GOTTLOB RICHTER *de usu frigoris in medicina*, Gotting. 1740. 4. EJ. *de vi stomachica vini calidi* 1741. 4. EJ. *de urimyphagia* ibid. 1744. 4. EJ. *de balneo inprimis animali*, Gotting. 1748. 4. eruditae disputationes.

JAC. BENIGNI WINSLOW *ergo juxta varias anni tempestates varie regenda corporis humani sanitas*, Parif. 1741. 4. Resp. de la SONE.

JOH. FRID. BAUER *de balneis vaporosis nativis*, Lipf. 1741. 4.

LUDOVICI FLORENTII BELLOT *ergo in biliosis gelida glaciatique liquores bradypepsiam præcavent*, Parif. 1741. Resp. MAQUER.

JOSEPHI de JUSSIEU *ergo literatis salubris café usus*, Parif. 1741. 4. Resp. BERGIER.

ROBERTI HUBERTI LINGUET *ergo vinum Rhemense uti suave ita salubre*, Parif. 1741. 4. R. BOUTIGNY DES PREAUX.

In *Trivultinis* 1742. reperiuntur *Réflexions pour substituer le fer au cuivre dans les meubles servans à la préparation des alimens*, ob noxiam solutionem cupri in aqua.

LUD. PETRI le HOC *ergo aqua vitæ aqua mortis*, Parif. 1743. 4. Respondente ARCELIN.

BERNARDI de JUSSIEU *ergo ut in America sic in hac regione Apalachines potus salubris*, Parif. 1743.

In SCHAARSCHMIDII *Berolinensibus collectionibus*, Tomus IV. plurima diaetetica continet.

J. G. KRUEGER *Traité du caffée, du thé & du tabac*, Hall. 1743. 8.

BERNARD LYNCH *guide to health through various ages of life*, Londin. 1744. 8. de successiva declinatione corporis, de senio, de aëre, de balneo & frictione agit.

ANTON. COCCHI *del vitto pitagorico*, Venet. 1744. 12. In oratione laudat victum vegetabilem, acidum.

Sequitur ut hoc ſtudium concludamus exponendo illam medicinæ partem, quæ finis eſt totius noſtræ ſcientiæ.

ME-

AUG. FRID. WALTHER *de balneis aquæ dulcis*, Lipſ. 1744. 4.

SIEGEMUND HAHN *unterricht von kraft und würkung des friſchen waſſers*, Breſl. 1745. 8. De uſu aquæ conmunis.

EMANUEL LOEBER *anführung zu einer heilſamen lebens art nach den Boerhaaviſchen geſezen*, Jen. 1745. 8. Diaeteticam BOERHAAVIANAM, & pathologicam & Chirurgiæ partem continet.

JOSEPHI MOSCA *dell' aria e di morbi dell' aria dipendenti*, Neapol. 1746. 8. *

CHRISTIAN LUD. MOEGLING *de ſalubritate aëris calidi ſicci*, Tubing. 1746. 4.

The true qualites of tea, Lond. 1746. 8.

EL. COL. de VILLARS *ergo renovatus aër ſaluberrimus*, Pariſ. 1747. 4. Reſpondente de VALLUN.

ANTONII FELICIS *de tuenda valetudine* L. IV. Venet. 1747. 8.

Inter PLATNERIANA opuſcula varia huc ſpectant, ut diſputationes *de morbis ex immunditie*, Lipſ. 1731. germanice nuper Dreſdæ 1749. 8. edita ſub titulo *abhandlung von den krankheiten aus unterlaſſung der Reinlichkeit*. EJ. diſputationes *de thoracibus* 1735. *victu & regimine lactantium* 1741. 4. *de negotioſa actione propter valetudinem circumcidenda*, ibid. 1744. deinde programmata *de arte gymnaſtica veterum*: *de aqua fontana cæteris ſalubriori*, & aliæ, eruditæ omnes.

PHILIPPI SAMUEL HORN *abhandlung von der trunckenheit*, Stralſund 1747. 8. Excitata dictione & grata deſcribit ebrietatem.

RUDOLF AUGUST BEHRENS *von den urſachen eines hohen alters*, Brunswic. 1748. fol. Laudat aërem repurgatum foſſa conpleta, lac maternum pro elemento ſumtum, calida jura loco theæ & coffeæ, victum miſtum, cantationem, orationem, animi tranquillitatem, ſtudia laetiora hiſtorica.

The beſt and eaſieſt method of preſerving health and long life, Londin. 1748. 8. *

FRID. BOERNER *de arte gymnaſtica* diſputationes, Helmſtad. 1748. 4.

ANDROPHILI ASCLEPIADEI *L. quo pauca explicantur quorum ſcitu ſanitas conſervari & vita hominis ab ignorantia medicorum poterit eſſe ſecura*, Neuſtatt in Auſtria 1748. 8. Mediocritatem laudat, acetum, aquam, victum ex carnem, cibum ad ſatietatem uſque, laetam ad pocula ſocietatem.

Animadverſiones in libellum cui titulus ANDROPHILUS ASCLEPIADES 1748. 8. Nimiam in ANDROPHILO averſationem venæ ſectionis & remediorum purgantium, nimiaſque vini laudes corrigit.

An eſſay upon nurſing and the management of children from their birth to three years of age, Lond. 1749. 8. Accuſat calidas recens natorum veſtes, cibationem nimis frequentem & nimiam; laudat victum duriorem, lac maternum parcius datum, juſcula carnis cum pane, abſtinentiam a vino & ſpirituoſis in nutrice.

Huc etiam referri omnino debent ſcriptores botanices plurimi, inprimis qui integrum ſyſtema ſuo labore conprehenderunt, & fere ſemper occaſione ſtirpium edulium, panis, vini, cereviſiæ, diaetetices partem dederunt, BRUNFELSIUS, FUCHSIUS, RUELLIUS, TRAGUS, P. A. MATTHIOLUS, REMB. DODONAEUS tum in magno opere, tum in eo *de cerealibus*, MATTHIAS de LOBEL, J. HORST *de vite*, J. THEODORUS TABERNAEMONTANUS, C. BAUHINUS in *theatro*, J. BAUHINUS, J. PARKINSON, ERN. ABR. van DEHN *weinbaubuch*, OV. MONTALBANI *speculazione circa le biade e circa le viti*, P. CASTELLI *de qualitatibus frumenti cujuſdam Meſſanam delati*, R. THORII *de tabaco*, MAGNENI de eodem, STUBBE *de chocolata*, ALDROVANDUS & JOHNSTONUS in *Dendrologia*, OVINGTON *de thea*, STELLA *de tabaco*, FAUSTI NAIRONII in E. N. C. anno 1671. recuſum opuſculum & DOM. MAGRI *de coffea*, SIMON *de thea aſiatica*, BONTEKOE *de thea, coffea, chocolata*, STERREBEEK *de fungis*, TOGNY *de coffea*, THEODORUS ZWINGER, PRADE *du tabac*, CASTILLON *de coffea*, ROB. MORISON, DU FOUR *du thé, du caffé & chocolat*, SPANIUS de iiſdem, CHAMBERLAYNE de iiſdem, BLANKART *de thea*, BLEGNY de eadem & *coffea* & *chocolata*, H. COSMII de iiſdem, BROMEL *de lupulo*, TAPPE *de tabaco*, MAPPUS *de thea, coffea, chocolata*, SCHOON *de tabaco*, BAILLARD de eodem, E. CAMERARIUS in *diſputationibus de thea, coffea*, FAGON *de tabaco*, ANDALORI *de coffea*, KOENIGIUS, de la ROQUE *de coffea*, P. VITTORI *de laudibus olivarum*. *Hiſtoire naturelle du café & du ſucre*, MEISNER *de thea, coffea, chocolata*, BRADLEY *de coffea*, DOUGLAS de eadem, LANGLY *pomona*, SHORT *de thea*, SECKER *de coffea*, CIVININI *de eadem*, MILLER *gardners dictionary*, HOPPE *von Erdapfeln*, & infiniti fere alii ex claſſe itinerariorum, & hiſtoriæ naturalis, quos jam ſuo loco diximus. Deinde qui *domus ruſticas* ſcripſerunt omnes huc pertinent, PETRUS de CRESCENTIIS, CAROLUS STEPHA-

NUS,

NUS, CONR. ab HERESBACH, OLIVIER des SERRES de PRADEL, ELSHOLZII *gartenbuch*, WOLFG. HELMIFARDT de HOCHBERG, cujus Liber III. & seqq. huc faciunt, LOUIS, LIGER, N. CHOMEL, BRADLEY in variis libellis, ELLIS, & SWITZER, LAWRENCE & alii.

Materiæ medicæ scriptores etiam omnes huc pertinent & chemici plurimi, & magnorum operum practicorum, & institutionum scriptores, qui omnes etiam diætæ aliquem in suis scriptis locum concesserunt. In *Mémoires de l'Acad. des inscriptions & des belles lettres* T. I. habetur BURETTII *de exercitationibus veterum* dissertatio. In *Mémoires de l'Acad. des sciences de Berlin* 1747. Clar. MARGGRAV accusat stannum mensale, cui magna vis arsenici inmista sit. Sed infinita quis persequatur?

METHODI
STUDII MEDICI
PARS XII.
THERAPEUTICE.

EST ea pars institutionum (*a*) medicarum quæ docet ex ægris discere, quibus morbis laborent, & deinde ex hisce præceptis discere, quænam requirantur ad curationem remedia, & quo modo adplicanda.

Revera hæc est Therapeutice, quæ docet in ægris cognoscere, quo morbo adficiantur, & vocatur invenire Indicantia, Indicationem, & Remedia.

Ha-

(*a*) Therapeuticos & de Praxi medica agentes scriptores omnino, omitto cum fusius de iisdem repetito agat PRAECEPTOR post Chirurgiam. Chirurgiæ scriptores non eodem trado, quo optimus PRAECEPTOR, ordine. Cum enim mihi magni laboris conpendium fiat, si secutus fuerim annorum seriem, neque quidquam inde decedat lectori, & multæ omnino repetitiones evitentur, gratiorem fore hunc nostrum ordinem credidi, uti mihi facilior est. Incipiemus autem ab HIPPOCRATE, AESCULAPII enim, qui omnino chirurgiam exercuit, PODALIRII, qui venam antiquissimus secuit eorum, qui noti sunt, & qui una cum MACHAONE solis vulneribus medebatur [CELS. L. I. *Præfat.*], DEMOCEDIS, cujus in Persica aula factæ curationes chirurgici sunt generis, nulla scripta supersunt, HIPPOCRATIS vero & multa, & ejusmodi, ut non alia meliora reliquerit, lucida, methodica, plena, & perfecta, & ne nostro quidem aevo contemnenda, quod eo minus mirum, cum ex Epidemicis & Libro περὶ ἰητρεῖυ adpareat, HIPPOCRATEM manu medicinam fecisse, & in curandis vulneribus magnam partem vitæ trivisse, ut etiam id consilii det junioribus medicis, ut castra sequantur. Libri vero HIPPOCRATIS integre chirurgici sunt περὶ τῆς κεφαλῆς τρωμάτων. Genuinus & sapiens, & facilis Liber, & optimis præceptis plenus. Humida in vulneribus capitis jubet vitare, nulla negligere, suturas radere donec totæ deletæ sint, &c. Hic etiam illæ classes vulnerum cranii toties repetitæ habentur, & aliqua osteologica. Seorsim prodiit *latinitate donatus & commentariis illustratus* a FRANCISCO VERTUNIANO Paris. 1578. 8. Liber exstat etiam in collectione VIDIANA, quæ cum titulo *Chirurgia a Graeco in Latinum* conversa cum ejus commentario prodiit Parisiis 1544. fol. Habetur etiam in eum Librum FALLOPII *commentarius*, sed posthumus, ex prælectionibus Clar. Viri decerptus; hinc minus bona dictione, non ideo sine experimento, in tanta auctoris peri-

tia.

Habet in primis eas partes, ut 1. indicantia, indicata, & sic porro instrumenta explicet.

Instrumenta medicinæ sunt mechanica, chirurgica & remedia, quæ intus adsumuntur. De materia medica, de materia chirurgica, deque ejus adplicatione, dicemus quædam in praxi, videatur tamen in consiliis chemicis. Optime autem de his instrumentis legi possunt FALLOPIUS, SAMUEL DALE, Londini in 8. edita *Pharmacologia*. MARCGRAVIUS in materia medica contracta. Hi ad hanc partem fere sufficiunt. Addantur simul ea, quæ in consiliis botanicis dedi.

Altera pars therapeutices versatur in explicatione methodi medendi. *Methodus medendi* autem est doctrina, quæ proponit regulas, quarum indicio medicus apud ægros præsens indicata, indicantia, contraindicantia, contraindicata, concordantia & repugnantia, &c. potest invenire.

Sequitur, ut dicamus quinam de methodo in primis mereantur legi, & certe non ita facile est illud definire, quia ante HARVEIUM omnis methodus innititur imaginariæ constitutioni bilis, sanguinis, atræ bilis, facultatibus, gravitati elementorum. Si GALENICUS aliquis scriptor consulatur, ut discatur, quo modo medicus apud ægrum præsens indicationem invenire possit, inveniet omnes morbos pendere a quatuor elementis, humoribus, facultatibus, &c. hinc medico videndum esse, an prædominetur terra, aqua, aër, ignis, an peccet aqua, pituita, bilis, an calor, frigus, &c. hinc supplendum esse quod deest, & tollendum quod superest, hinc totam methodum esse in eo, ut mutatis corporis qualitatibus indicantia inquirantur. Videamus modo JOANNEM ARGENTERIUM, cujus opera prostant in folio, Venetiis apud Juntas edita. Fuit suo tempore maximus inter methodistas, sed omnium infelicissimus in cognoscendis & curandis morbis: nempe systema suum expolivit quam optime, sed cum falsum esset, nihil aliud fecit, quam id, quod mathematicus faceret, qui falsa adsumeret, & inde egregie ratiocinaretur.

Ve-

tia. Seorsim prodiit Venetiis 1566. 4. ANDREAE etiam DOERERI *disputatio* Basileæ 1589. prodiit 4. cum Græco titulo ἀμφισβητήσεως ἰατρικῆς περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων κατὰ τὸν Ἱπποκράτην. RIV. In eum porro Librum commentatus est JULIUS CAESAR ARANTIUS, cujus *brevem commentarium in L. H. de vulneribus capitis* edidit cum *adnotatiunculis marginalibus* CLAUDIUS PORRAL, Lugdun. 1580. 8. Leid. 1639. 12 In eo commentario proprii parum est, nisi curationem velis vulnerum capitis puerilium, a quibus incisionem vult abesse, & causas funesti eventus in capitis vulneribus. In eundem Librum exstat commentarius HIPPOLYTI PARMAE Venet. 1608. 8. LIND. alius J. B. CORTESII, cui *adjecti tractatuli de contusione calvariæ in pueris & de hydrocephalo*, Messanæ 1632. 4. Boni senis, in legendo magis quam in artis opere exerciti, etsi TAGLIACOTII fuerit discipulus. Sermo græcus & maculosus est. JOSEPHI etiam SCALIGERI *epistola ad* STEPHANUM NARDIUM *ad dictata* MARTINI in Librum HIPPOCRATIS *de capitis vulneribus* excusa sunt Coloniæ 1578. 8. * PETRI PAVII etiam exstat *succenturiatus anatomicus sive commentarius in* HIPPOCRATEM *de vulneribus capitis & in* CELSI *Libri* VIII. *capita* IV. *priora* Leidæ 1616. 4. Casus aliquos habet infortunii, & mortis a depressione cranii. CELSUM, qui fissuras non vult radi sed emplastra suadet experiri, recte refutat, & multas ac opportunas figuras ad explicandum auctorem subjicit. BERNARDINUS denique FALCINELLI Florentiæ anno 1693 8. edidit *commentario al Libro dell' Ipocrate delle ferite del capo.* De MAGATIANA secta fuit, & palinodiam cecinit priorum editorum; atque naturalis methodi præstantiam adgnovit.

Porro genuinus est etiam Liber περὶ ἀγμῶν, sive *de fracturis*. Fractura humeri, femoris, tibiæ, cubiti, luxatio genu & tibiæ & cubiti cum encheiresibus, monitis chirurgicis, cautelis & machinamentis, nitide hic describuntur. Aliqua quidem veteris ruditatis vestigia supersunt; ut virgæ corneæ inflexæ inventum, cujus elatere vult tibiam extendere. Pleraque vero Libri præcepta valde placent, & meretur prælegi. In eum habemus GALENI *tres commentarios*, qui cum adjectis iconibus in collectionibus operum ejus exstant. Finis deficit. PALLADII etiam *scholia* habentur in eundem Librum in editio-

Verum qui bene incepit ſcribere de hac re, eſt egregius ille idem MELCHIOR SEBIZIUS *in Collegio therapeutico ex* GALENI *methodo medendi depromto, ac in diſputationes* XXV. *redacto*, Argentorati edito 1634. 1638. in 4. Melius adhuc, ſed compactius, & egregio Romano ſtilo ſcripſit de hac re BERNARDUS SWALVE in *Diſquiſitione therapeutica generali*, in 12. Amſtelodami edita anno 1657. adeoque poſt circulationem inventam, hinc pro tirone non eſt vituperandus libellus.

Scripſit etiam FRANCISCUS *de le Boe* SYLVIUS opus, omnium eorum quæ edidit, optimum, nempe *Methodum medendi.* Exiguus eſt tractatus, & maxime defæcatus ab acido & alcali. Exſtat tantum in ejus operibus in 4. editis, non in ejus praxi, quæ in 12. proſtat, nec in ejus diſputationibus. Meretur legi, nam plura bona habet. Scripſit etiam WALLAEUS, Lugduni Batavorum olim medicinæ profeſſor, methodum medendi breviſſimam. Libellus eſt in 12. editus Auguſtæ Vindelicorum apud Welſchium anno 1619. Vir in arte ſummus fuit, ut patet ex duabus epiſtolis anatomicis ad BARTHOLINUM, ſcripſit etiam praxin & methodum medendi illam, exploſis Galenicis, ſecundum circulationem HARVEIANAM, ſed difficile adquiritur.

Ultimo DANIEL SENNERTUS.

Jacta nunc ſunt fundamenta dirigendi totum ſtudium medicum, ſupereſt, ut ad praxin addiſcendam media citiſſima fideliſſime proponam.

Itaque enarrabo auctores, qui in medicina facienda, ſeu praxi, mihi viſi ſunt conſilia vera dediſſe.

Pra-

editionibus FOESIANIS & CHARTERIANIS. Liber περὶ ἄρθρων ejuſdem dignitatis eſt, unus proprie & continuus cum priori Liber. Hoc fracturæ reliquæ & luxationes pertractantur. Vertebrarum, maxillæ, femoris, digitorum, luxationes eadem ratione exponuntur; femoris autem inprimis luxatio quam quadruplicem facit, & reponi jubet HIPPOCRATES, culpatus hinc olim a CTESIA, & ab HEROPHILO, qui inutiliter reponi os non manſurum monet, quum ligamentum teres violatum ſit. Defendit HIPPOCRATEM olim APOLLONIUS Citieus apud COCCHIUM in M S. codice, cujus fragmentum exſtat in ejus viri libro *dell' Anatomia.* Recentiores fracturam frequentius inveniunt In hunc cæterum Librum GALENUS quatuor commentarios reliquit, cum machinarum, ut ſcamni HIPPOCRATIS, iconibus. Paſſim aliqua deſunt. Exſtant etiam in VIDI collectione, jam dicta, & in hunc Librum & in Librum περὶ ἀγμῶν & κατ' ἰητρεῖον commentarii. Liber *Mochlicus* eſt conpendium non inconcinnum Librorum priorum de fracturis & articulis. Liber περὶ ἑλκῶν non videtur HIPPOCRATICUS eſſe, nimis enim & multa & varia medicamenta habet, inter quæ nonnulla ex plantis deſcribit. Videntur in univerſum minus inconcinna eſſe, quam aliæ veterum formulæ, neque eſt abſque utilibus monitis, uti v. g. oleoſa vitare jubet, & humida præter vinum, & partes vulneri circumpoſitas curari ſuadet. Venæſectionis mechaniſmum deſcribit. Italice cum notis editus eſt a JOSEPHO CIGNOZZI Florentiæ 1690. 8. Liber περὶ συρίγγων fiſtulam ani & procidentiam deſcribit. Illam jubet filo erodere, vel etiam ſecare, quæ utraque operatio ad noſtra tempora ſuperfuit. In prolapſu ani adſtringentia laudat. Auctor videtur idem eſſe, qui librorum *de morbis*, ut adparet ex theoria morborum, quos ex pituita & bile deducit. Liber περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου ſpurius & brevis, deſcribit fetus in partu difficiliori diſſectionem, & extractionem. Concuſſionem in partu etiam commendat, ad excludendum fetum. Liber κατ' ἰητρεῖον genuinus, egregiis monitis plenus eſt, qui ne minutias quidem negligat. Liber περὶ ἰητρεῖου mere chirurgicus eſt, ἰητρεῖον idem ſignificat, quod hodie officina chirurgi. Eam fuſe deſcribit HIPPOCRATICUS AUCTOR, deſcendit ad minutias omnes medicamentorum, herbarum, deligationes, ſplenia, ferulas, reſtitutiones luxationum fuſe deſcribit. Spurius eſt. Qui enim potuiſſet dixiſſe HIPPOCRATES, ſuo aevo nullas eſſe expeditiones bellicas, qui furente bello Peloponneſiaco vixerit? In eum exſtant GALENI *Commentariorum* Liber III. eruditionis variæ & lectu digniſſimi.

In Libro περὶ εὐσχημοσύνης in Medico etiam adparatus inſtrumentorum requiritur. In aliis Libris HIPPOCRATIS ſparſim Chirurgica aliqua continentur. In *Aphoriſmis* de funeſto eventu vulnerum, de vulneribus capitis varia habentur præſagia. In Libris *de morbis* varia huc pertinent, ut in II. Libro de carie, de empyemate cum curatione, de vulneribus arteriæ aſperæ, de aneuryſmate, tonſillarum morbis,

Praxis medica, ſive id, quod vocamus *facere medicinam* eſt; „ in quolibet aegro „ per ſingularia ſigna morbum ejus ſingularem cognoſcere, & deinde per ſingulare „ remedium & per ſingularem methodum curare“. Differt ergo vocata exercitatio medica ſeu praxis ab inſtitutionibus in eo, quod medicus in inſtitutionibus generales pronuntiet regulas, quæ medico, qui nunc faciendæ medicinæ ſe dedit, inhæreant, & obſervatæ ſint, ut his uti queat.

Hinc praxis eſt totius medicinæ perfectio ſeu pars ſumma; & tota in binis his rebus conſiſtit 1. In cognoſcendis in aegro ſingulis per ſingularia ſigna morborum ſingularium. 2. In curandis ſingularibus morbis per remedia ſingularia, & methodum ſingularem, quod ſemper adtendendum eſt, nam nulla generalis regula de methodo & de morbis curandis datur.

Uno exemplo res declarabitur. Video hominem deficere animi deliquio, ut is curetur, non conſidero in genere animi deliquium, ſed quid hic in hoc præſente aegro animi deliquium ſit. Si enim in genere animi deliquium conſideravero, poterit id eſſe, & a defectu ſanguinis, & a defectu virium cordis, & a moſcho ſubolfacto, & ſic porro; aliter autem curari debet, ſi a defectu ſanguinis eſt, quam ſi a moſcho ſubolfacto, in meo ergo aegro in naturam & cauſas peculiaris hujus deliquii inquiro, ut ea remedia adplicem, quæ ſingulari huic cauſæ obponuntur. Hinc videmus, exercere medicinam, idem eſſe, ac ſingulatim rimari cauſas morborum, ita quidem ut generalis in animo ſit medicus, ſed ita medicum eſſe, quando ſingulariſſime munus ſuum obit.

Praxis ergo medica eſt cognoſcere, deinde curare morbos.

Hoc

bis, ranula. In Libro IV. calculum ortum ex lacte pituitoſo explicat. In *Coacis* de gibbo, ulceribus, calculo (quem etiam de aëre, aquis & locis tangit) præſagia exſtant. In Libro περὶ γυναικείων β. de cancro, prolapſu uteri, clauſo utero, morbis mammarum, in *primo libro* de partu difficili, mola, agitur. Peſſos & glandes ſæpiſſime laudat Auctor. In *Prorrheticorum* L. II. prolapſum ani, vulnera in univerſum & peculiariter medullæ ſpinalis capitis, &c. prolapſum gurgulionis, ulcera (hæc fuſe) perſequitur. In Libro περὶ ὄψιος ſpurio exſtat celebris ille locus, quo palpebrarum ſcarificatio deſcribitur, & aliæ crudeles operationes, uſtiones venarum, fiſſiones ſincipitis. In Libro περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον cauteria varia commendat, paracenteſin deſcribit, & ulcera ferina. In Libro περὶ παθῶν vulnera & eorum curationem, uvulæ morbos reperimus.

Epidemicorum Libri plurima chirurgica habent. Liber *Quintus* multos morbos chirurgicaſque curationes continet, ibique celebris exſtat HIPPOCRATIS a futuris decepti confeſſio, cæterum rara multa & utilia, de riſu ſardonio ex vulnerato ſepto tranſverſo, de tetano a medicamento acri in vulnus admiſſo, de morte a levi percuſſione capitis, &c. Genuinus equidem non videtur eſſe, cum in eo arteriæ & venæ diſtinguantur. Liber VII. aliqua habet cum Quinto communia, & caſus chirurgicos varios. In Libro VI. paracenteſis, calculi hiſtoria & ad abſceſſus aliqua ſunt. In IV. etiam aliquæ vulnerum hiſtoriæ continentur & de ulceribus nonnulla, in II. de calculo aliqua & de ulceribus. Præter GALENUM, cujus commentarios laudabimus, exſtant in HIPPOCRATIS opera aliqui etiam chirurgici commentarii. VIDUS VIDIUS cum aliis veterum Chirurgicis HIPPOCRATIS *libros de vulneribus capitis*, *ulceribus & fiſtulis*, cum verboſis ſatis commentariis edidit Pariſ. 1544. fol. Habet icones aliquas inſtrumentorum, trepanum cylindricum abſque alis, &c. BARTHOLOMAEUS GENGA in HIPPOCRATIS *aphoriſmos ad chirurgiam ſpectantes* latinos & italicos *commentarios* edidit Bononiæ 1727. 8. editos, valde libere & abſque ſuperſtitioſo cultu boni ſenis ſcriptos. MATTHAEUS NARVATIUS *ſylvam ſententiarum ad chirurgiam pertinentium ex Libris* HIPPOCRATIS excerptam dedit Antwerp. 1576. 8. 1602. 8. recuſam, qua etiam inſtrumenta ad vulnera capitis curanda continentur.

ANTONIUS THYMUS *reſolutionem* dedit *aphoriſmi* XLV. *Sect.* VI. *quo ulcerum antiquorum ſtatus & prognoſis continetur*, Jen. 1665. 4. * Quid ſit HIPPOCRATIS *chirurgia nunc primum græce reſtituta, latinitate donata & commentariis illuſtrata a* STEPHANO MANIALDO, non novi. Prodiit Pariſ. 1619. 8. RIV.

Poſt HIPPOCRATIS tempora chirurgia valde exculta fuit in Aegypto & in Græcia. AMMONIUM

Hoc posito, dico curationem omnem fieri per quædam instrumenta, quæ morbum, & causas ejus, & effectus debellare valent.

Verum HIPPOCRATES & CELSUS ad hæc tria revocant medicamenta, ut omnis medela fiat, & manu, & victu, & auxiliis.

Hinc tota medicina, quæ clinica seu practica est, consistit in chirurgia, diætetica & pharmaceutica invenienda, præscribenda, adplicanda.

Ita tota praxis medica, proprie loquendo, duas partes habet 1. Chirurgiam, quæ morbos externos manu comprehendendos curat. 2. Morborum internorum curationem: Et Chirurgia est illa pars medicinæ practicæ, quæ docet cognoscere & sanare eos morbos, quos manus mediate & inmediate adtingere potest. De hac ergo medicinæ parte primo loco agere debemus.

NIUM notum est invenisse uncum, quo calculus conprehenderetur, deinde ferramentum prima parte tenue, acie retusa & ex altera parte ictum calculum findens (CELSUS L. VII. c. 26.). MEGES ferramentum aliud ad calculum excogitavit, quo si quid ex calculo promineret, decideret, (CELSUS ibid.) cujus viri etiam medicamenta passim laudantur ut L. V. c. 28. & monita (VII. c. 7.) atque citatur luxatio ad anteriora in genu sanata, gravis certe morbus (VIII. c. 21.). Idem tres umbilici prominentias facit, ab intestino, omento, & humore ortas. (VII. c. 14.) MEGESEM etiam inter primarios inventores IDEM CELSUS refert (L. VII. præfat.). Et in universum audax & mascula Græcorum chirurgia fuit. ASCLEPIADIS inventio fuit laryngotome, cujus etiam de luxatione femoris apud COCCHIUM fragmentum exstat, quam vidit extrorsum factam. In paracentesi fistulam in vulnere relinqui suasit. HERACLIDES Tarentinus palpebram albo oculi connatam scalpello resecabat (CELS. VII. c. 7.). CRITOBULUS absque deformitate sagittam de oculo PHILIPPO extraxit (PLIN. L. VII. c. 37.). PRAXAGORAS intestinum caecum in scrotum elapsum reponebat manubus, & ni cederet, jubebat ventrem pube tenus discindi, & dividi intestinum, stercore vero educto reponi (CAEL. *Acut.* L. III. c. 17.).

Præter hos viros CELSUS in præfatione ad L. VII. laudavit etiam PHILOXENUM Aegyptium, GORGIAM, SOSTRATUM, HERONES duos, APOLLONIOS duos, nuperum scriptorem TRYPHONEM & EUELPISTUM PHLEGETIS filium. Iidem Græci multi fuerunt in deligationibus & machinamentis inveniendis, quibus pleni sunt GALENI & ORIBASII Libri, ut Plinthium NILEI, glossocomium NYMPHODORI mutatum ab ARISTYIONE PASICRATIS, &c. sed ea omnia perierunt. Codex M. S. commentarii APOLLONII CITIEI in HIPPOCRATIS Libros *de articulis* exstat quidem Florentiæ, exscriptus a COCCHIO, vitiosus, antiquus tamen seculo IX. vel X. ab alio scriptore accentibus auctus, a LASCARI in Italiam adlatus, in quo locus est HEROPHILI, quem edidit COCCHIUS in Libro *dell' anat.* & ASCLEPIADIS, uti diximus fragmentum, (PHIL. TR. 333.). De eodem codice aliqua etiam in commentario ad CONRINGIUM SCHELHAMMERUS reliquit.

Deinde ARETAEUS paucula huc pertinentia habet, & calculum adhærentem vesicæ. CASSIUS pauca chirurgica habet, de causis, cur ulcera rotunda minus bene sanentur, de vulneribus cerebri, &c. CAELIUS, qui etiam *chirurgumena* scripsit (*Chronic.* L. V. c. 2.) aliquoties suum judicium de chirurgicis interposuit, uti *Tard.* III. c. 8. ubi paracentesin abdominis commendat, & modum præcipit, quo eam administrare oporteat, sanatosque aliquos fuisse testatur, *laryngotomen* idem damnavit, *lanceolum* descripsit, novum instrumentum pro calculis arthriticorum eximendis, mechanismum clysteris e folliculo dandi subtiliter exposuit *Tardar.* L. IV. c. 3.

METHODI STUDII MEDICI

PARS XIII.

CONSILIA AD CHIRURGIAM.

CAPUT I.

Chirurgia, cum ſit illa pars medicinæ, quæ manus applicatione morbis curandis inſervit, pro objecto ſuo eos tantum morbos habet, qui ab applicatione manus poſſunt ſuſcipere ſanationem, hos omnes morbos vocabimus chirurgicos.

Hujus modi morbi plurimi dantur; ſi v. g. quis in extrema corporis parte inflammationem habuerit, quæ in tumorem altum tranſierit, debebit curari apertione hujus tumoris, qui tunc pus effundet; ita pariter cui os humeri ex eminentia ſcapulæ luxatum eſt, morbus eſt iterum externus, nam medicamenta interna elapſum os nunquam reſtituerent, ſed oportet unice brachium bene extendere & elevare, ut reſpondeat cum cavitate, unde excidit, tunc ſi illud ſibi permittamus, retrotrahetur a muſculis in ſuum locum.

Ergo hi proprie morbi vocantur chirurgici, qui adplicatione manus tantum, & non per diaeteticam aut pharmaceuticam curantur.

Illa chirurgia, quatenus eam diſcimus ex ſcriptis, eſt quadruplex. Non loquor de Inſtitutionibus chirurgicis, ſed uti auctores ſcripſerunt. Eſt ergo 1. ſyſtematica; 2. de nonnullis morbis ſingularibus agens; 3. operationes ſolas deſcribens; 4. obſervationes rerum factarum colligens. Omnes auctores ſcripſerunt bona mala promiſcue, ut vero, quidquid boni in hanc uſque diem ſcriptum eſt, enarrem, oportet omnes ſcriptores etiam in quatuor colligere claſſes.

Prima claſſis eſt ſyſtematicorum, hoc eſt, lege doctrinæ ſcribentium.

Altera eſt eorum, qui de certa definita parte artis ſuæ tantum quidem ſcripſerunt, & meliores in ea parte, quam ſyſtematici fuerunt.

Alii, qui omnia reliqua omittentes, operationes tantum, hoc eſt opus manus ſeu methodum ſua dextra utendi deſcripſerunt.

Quarta claſſis eſt eorum chirurgorum, qui deſcripſerunt caſus chirurgicos, qui ſibi obvenerunt.

CAPUT II.

Prima claſſis Chirurgorum.

Syſtematici vocantur, qui generalia omnium morborum chirurgicorum, horum naturam, differentiam, cauſas, effectus, ſigna, & remedia, quæ eo ſpectant, ab-

absolute pertractant. Horum autem non eos commendabo qui compilatores fuerunt, & morbis forte non visis nihilo minus in museo eos descripserunt. Verum eos recensebo, qui per multos annos in praxi excelluerunt, dum vixerunt, & simul anatomes periti fuerunt.

In hac parte systematicorum, secundum præscriptas conditiones, princeps omnium est HIPPOCRATES, in sectione sexta operum ex editione FOESIANA. Fateor aliquando obscurum esse propter vetustatem, & quia codices manuscripti vitiosi fuerunt, aliter egregium opus est, & videtur HIPPOCRATES maximus fuisse in chirurgia.

Verum inter legendum hunc scriptorem, si quis velit conjungere summam eruditionem, addere debet commentaria GALENI in Chirurgiam Hippocraticam. Ratio, cur hæc suadeam conjungi, est, quia GALENUS græcus fuit, & sub inperio SEPTIMII SEVERI vixit; hinc distat a nobis quidem 1500. annis, a tempore vero HIPPOCRATIS non nisi sexcentis, & eo seculo vixit, quo manuscripta HIPPOCRATIS supererant, quæ ubique adlegat. Qui vero unum horum scriptorum solum absque altero legerit, vix emerget ex difficultate.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS (*a*) omnium veterum & etiam hodierno-

(*a*) Sed princeps omnino post HIPPOCRATEM auctor CELSUS est, qui medicinam ipse fecit, ancyloblephari exemplo (L. VII. c. 7.) & in lingua operationis (L. VII. c. 12. n. 4.) Chirurgiam totam tradidit, nitidissime, ut omnia. Calculi apparatum minorem ita bene descripsit, ut RAVIUS discendi cupidos unice ad CELSUM ablegaret. Cataractæ etiam depositionem, perterebrationem ossis cariosi docuit, quæ multis foraminibus fit (L. VIII. c. 2.). Hydrocelen internam ab externa separavit, cerebri concussionem observavit, & rupta vasa osse integro (L. VIII. c. 4.) & alia hic non repetenda. In multis HIPPOCRATEM secutus est. In ulceribus capitis mollius paulum egit, vere Romanus, & rasionem fissuræ dissuasit, &c. In ejus *meliceriam* (L. V. c. 26.) commentatus est CHR. LUD. CHARISIUS Regiomont. 1717. 4. In (L. VII. c. 26.) *calculi vesicæ manu demendi rationem* tradidit VALENTINUS MARCUS, Witteberg. 1600. 4. *Lithotomiæ* CELSIANAE titulum nuperæ dissertationi præfixit LAURENTIUS HEISTERUS, qua anno 1745. perfectiorem sectionem calculi Ravianam laudavit, & ostendit proxime ad CELSIANAM accedere eam, quam emendatam laudaverunt CHESELDENUS & SALVATOR MORAND. Librum de Acia CELSI suo loco laudabimus.

CL. GALENUS a SEVERINO accusatur, quod artem chirurgicam effeminaverit. Et certum est rarius paulo ad eas curationes accessisse quæ manu fiunt. Imperatorem enim nonnunquam pro milite pugnare, sic medicum in necessario casu manu uti ejus vox est. Non tamen ideo absque experientia utique fuit. Nam Commentario περὶ ἰητρεῖυ citat sanationem, quam peregit, cum medicus non vidisset, ob aequalitatem longitudinis in utroque humero, luxationem adesse. In ipso pericardio ulcere nato, sanavit puerum, *de decret.* HIPPOCRATIS *&* PLAT. L. I. In *commentario* in L. *de fractura* humeri luxationem antrorsum factam, HIPPOCRATI non visam, quinquies se vidisse scribit, ut alia loca taceam, quæ plurima sunt. Præter commentarios in HIPPOCRATEM, & aliqua sparsa inter practicos Libros, pauca Chirurgica GALENI exstant. Liber *de fasciis*, & *laqueis* & machinamentis græce non exstat, nisi in M. S. codice, qui apud Cardinalem RODULPHUM latebat, & quo VIDIUS usus est. Conjunctos HELIODORUM & SORANUM, qui in eodem volumine habentur, non utiliter neglexit IDEM edere, aliqua tamen ex utroque GALENICO Libro inseruit. Mireris in eo Libro copiam habenarum & fasciarum, & elegantiam & nominum affectationem. Recudit eumdem Librum GALENI GESNERUS in collectione Chirurgica anni 1555.

In *arte curativa* ad GLAUCONEM varia huc pertinent. *Methodi therapeuticæ* Libri III. IV. V. VI. *de ulceribus & vulneribus:* Libri XIII. XIV. sunt *de tumoribus*. In Libro XIII. *de inflammationibus* exstat *commentarius* CONRINGII, Helmstadt. 1662. 4. Inter spurios GALENI aliqua sunt, ut *de clysteribus & colica* seorsim editus Lugduni 1591. 8. *de tumoribus*, Witteberg. 1589. 8. In Libellos *de curandi ratione per sanguinis missionem*, *hirudinibus*, *revulsione*, *cucurbitula & scarificatione* exstat MECLHIORIS SEBIZII *commentarius*, Argent. 1652. 4. GALENI Liber *de sanguinis missione* seorsim prodiit Lugd. 1546. 8. In eum sunt commentarii HIERONYMI NUNNI RAMIREZ Ulyssipon. 1608. 4. * atque G. PATINI Paris. 1649. 8.

norum, in chirurgia princeps fuit: quæ enim jam pro novis traduntur, apud eum inveniuntur. Sint enim exempli loco ejus opera de calculo, de fistula lacrumali, tantæ certe manus & instrumentorum ibi subtilitates invenientur, ut hodie meliora non

ORIBASII conjuncta & sæpe pro Galenicis data opera, continuo subjiciam. Ergo EJUS *de laqueis* Liber, similis argumenti & ingenii, cum iconibus, & Liber *de machinamentis*, exstant a VIDO editi in collectione aliquoties citata. In isto mechanica aliqua NILEI Plinthium, Fabri organon, Trispastum, deinde medicæ machinæ describuntur, scamnum HIPPOCRATIS, scala, Glossocomium, & adplicatio ad luxatorum artuum extensionem. VIDUS adfirmat, se multo curatius edere, quam Græce habeantur. Icones aliquæ transpositæ sunt. Cum GALENO etiam solent haberi, & cum *synopsi* ORIBASII, Basil. 1557. 8. & in GESNERI collectione. Inter *collectanea* ORIBASII huc pertinet Liber VIImus, quo venæsectio, scarificatio, cucurbitulæ, hirudines, escharotica ex variis vetustis & deperditis scriptoribus describuntur. Is Liber Lugduni etiam 1550. 8. cum nonnullis GALENI operibus ex AUGUSTINI GADALDINI interpretatione exstat, & similia fere habentur in Libro I. *Synopseos*. Clysteres glandesque Libro VIII. exponit, sinapismos, & psilothra Libro X. In *Synopsi* Liber VII. totus chirurgicus est, ad vitia externa, cutanea, ulcera & gangrænas, neque absque observatione scriptus. Ita humerariam venam absque metu incidi monet, mediam cum magno metu ob nervi viciniam. Escharotica ad amputationes rejecit, quæ sanguinem quidem conprimant, ut tamen idem crusta delapsa vehementius erumpat.

AETIUS plures, quam GALENUS, chirurgias habet, ex variis collectas veteribus. Cauteria laudat & plurima describit, & notante FREINDIO scarificationem in pedibus hydropicorum. In Libro III. de missione sanguinis, sinapismis, clysteribus, glandibus, in Libro III. de morsubus animalium, in Libro XIV. de abscessibus, cancris, in Libro XV. de scirrhis, tumoribus cysticis agit, & alibi morbos chirurgicos medicis interponit, ut Libro XIV. hernias. Medicamentis abundat.

PAULUS, quem AEGINETAM vocant, Chirurgiam exercuit & ornavit, neque, uti fere priores, unice aliorum laboribus usus est. Morbos chirurgicos & eos, qui proprie medici sunt, conmistos dedit, ut totum opus, *primo* & VII. Libro excepto ad chirurgiam spectet. Et multa equidem medicamenta ex genio seculi corrasit, curationes tamen, quæ manu fiunt, plenius proposuit. De partu difficili primus fere auctor est, ut vulgo etiam obstetrix sit dictus. Naturali proximum esse partum cui pedes procedant, recte vidit. Cranium mortuo aperire docuit. Reponi tamen male situm in partu non naturali fetum, ut caput præcedat, cum aliis veterum non bene suadet. Contra uteri prolapsum a secundis extractis monet, ne secundæ valide adhærentes, vi evellantur, uti nuper RUYSCHIUS, easque mavult relinquere & spontaneum discessum exspectare. Bronchotomen commendat. In hernia saccum ligare jubet. Luxationem claviculæ ad sternum negat fieri posse. Hypospathismum describit, miram & crudelem operationem in fronte. Emphysema in contusione nascens observavit. Paronychiam malignam notam habuit & patellæ fracturam, & alia non vulgaria. Chirurgica PAULI sub nomine *Chirurgie de* PAULUS AEGINETA Lugduni 1542. 8. seorsim prodierunt.

MOSCHION suspectæ aetatis homo, qui Juliæ Agrippinæ medicamentum se misisse ajat, idemque a Judæis aliqua se sumsisse fatetur, certe methodicæ sectæ scriptor, præter *chirurgumena & ophthalmica*, quæ ipse scribit se edidisse, libellum περὶ γυναικείων παθῶν reliquit, qui aliqua parte ad Chirurgiam pertinet. Inperfecta valde sunt, quæ ad Chirurgiam spectant. In perverso situ fetus nihil masculi tentat, sed unguentis fere utitur, & fetum ita dirigit, ut capite præcedat. Embryulcum ad extrahendum fetum more veterum adhibet. Denigratam matricem resecari posse adfirmat. Anatomica magis tolerabilia sunt, uti alibi scripsi. Prodiit Basil. 1566. 4. ope C. WOLFII, & in ejus *Gynæciis*.

Nunc ad Arabes transimus, quorum tempore chirurgia valde eviluit, cum & medici, RHAZE manifesto conquerente, opera, quæ manu fiunt, servis suis relinquerent peragenda, & chirurgorum ignorantiam acerbe accuset IDEM ad MANSOREM Libro VII. c. 1. atque AVENZOAR omnes operationes, in quibus genitalia nudare necesse est, pro re abominanda habeat. Sed RHAZES quidem, etsi ostendat FREINDIUS plurima ex Græcis sumsisse, ut in omni tamen medicina, ita in chirurgia, cum dignitate versatus est. Chirurgicos equidem Libros, qui in *Continet* continentur, non legi, qui videam esse locos conmunes RHAZIS. Sed inter opera ejus *exquisitiora* Basileæ 1544. fol. edita huc pertinet Liber ad MANSOREM VII. & inprimis L. *de casibus qui ipsi acciderunt*, tum Liber *de sectionibus cauteriis ventosis*, Lugdun. 1510. 8. etiam editus. Setacea invenit. Alia passim cum practicis mista sunt

non tradantur, & sic per totum ejus opus prælucet omnibus. Ejus præterea scripta eleganti, & purissimo sermone scripta sunt, cum sub TIBERIO vixerit.

Post

sunt, ut in Libro IX. c. 47. instrumentum pro castiganda uvula. Hydrocelen singulis mensibus aperire docuit. Spinam ventosam primus pro distincto morbo descripsit.

HALY ABBAS in *regali disquisitione* practicam chirurgiam etiam tradidit, quam plurimum legerat CARPUS.

AVICENNA, ut reliqui Arabes, universam medicinam & chirurgiam adeo adtigit, & in ejus caput *de phlebotomia, cucurbitulis & hirudinibus* proprius commentarius exstat CONSTANTINI LUCÆ, Turin. 1584. 4. ad ejus vero textum *de apostemate calido, contusione & attritione, casu & offensione calvariæ curatione* MARIANI SANCTI commentarius Venet. 1543. 4. RIV. Operationes etiam aliquas peculiares describit, ut clitoridis amputationem, remotionem vermis subcutanei. Sed in inmenso volumine valde parum proprii est.

Melior est AVENZOAR, ita curiosus, ut etiam in hirco bronchotomes experimentum fecerit, & rariores aliquas chirurgicas curationes instituerit.

In Libro VII. *colliget* AVERRHOIS aliqua chirurgica sunt, ad vulnera etiam vasorum, fracturasque ossium. Sed hæc infra subtilitatem ejus hominis fuerunt.

JANI DAMASCENI chirurgica exigui momenti sunt. Curationem tamen herniarum per inustionem habet.

JESU filius HALI Liber *de cognitione infirmitatum oculorum & curatione eorum* prodiit Venetiis 1499. fol. & 1500. fol. PL. cum ALBUCASI, & iisdem annis ALCANA MOSALI *de passionibus oculorum* L. WALTH.

Sed ABULCASEM, qui vulgo dicitur ALBUCASIS, inprimis gloriam Arabum chirurgicam vindicavit, qui neglectas dudum etiam asperrimas operationes renovavit, & perfecit. Instrumentorum icones dedit, observationes proprias passim adjecit. In cauteriis plurimum sibi placuit. Polypum narium exstirpavit. Vulnera oesophagi sanavit. Mortuum fetum pedibus jussit extrahi. Vulnus ventriculi in fistulam abiisse vidit. Lapidem infernalem adhibuit. Calculi sectionem parvam paulo fusius exposuit. Aliqua aetati condonare oportet, ut suturam intestinorum, quæ fit formicis admotis deinde ita dissectis ut capita maneant, quæ mordicus intestini secti labia contineant. Vel ideo legi debet, quod communis quasi fons sit, ex quo recentiores, seculi inprimis XVI. chirurgi, hauserunt. Cæterum EJUS opus sub titulo *manualis medicinæ* ALBUCASIS prodiit Argentorati 1532 fol. Libris tribus, quorum *primus* sola canteria, *tertius* luxationes, *secundus* reliquam chirurgiam omnem continet. Alia editio cum PETRI de LARGELATA *chirurgia* prodiit Venetiis 1520. fol. Veneta etiam 1500. fol. & Basiliensis 1541. fol. exstat. WALTH. RIV. Quæ de muliebribus agunt, ea in WOLFII *gynæciis* repetuntur. Cæterum FREINDIUS ostendit, eundem cum ALBUCASI esse ALZAHARAVIUM, hinc eadem omnino & in ejus auctoris Libro X. & apud ALBUCASIM reperiri. Aetas viri incerta est, ad duodecimum tamen seculum ex quibusdam conjecturis rejicitur a FREINDIO.

Ab Arabibus ad Europæos medicos rediit Chirurgia, post sex fere secula, quibus totis in eruditissima illa Italia nemo quidquam ad eam artem ornandam contulerat. Magno vero impedimento fuit utilissimæ scientiæ, quod apud Clericos fere unice medicina excoleretur, hi autem per leges canonicas & decreta concilii Turonensis anno 1163. ipsamque muneris sacri naturam a sanguine fundendo & necessaria crudelitate abhorrerent, unde ad unguenta, emplastra, carmina & alia inertia medicamenta fere tota Chirurgia delapsa est, quam degenerationem LANFRANCUS non sine dolore refert, & vitio medicorum tribuit, qui chirurgiam relinquant laicis, ignaris, nihil profecturis nisi medici fuerint. Et EROS quidem medicus inter Salernitanos videtur esse, ex antiquioribus, non quidem certæ aetatis, seculi tamen ad minus duodecimi, cum MAGISTRUM GERALDUM citet, qui specillis uteretur. THEODORICUM etiam citat, an chirurgum, non dixerim. EJUS Liber *de passionibus mulierum* jam citatus est. Observationes paucas, tamen aliquas habet, ut feminarum quibus frusta carnis ex utero pendeant c. 24. calculi vesicæ per foramen circa peritonæum sugendo extracti c. 42. Sic GARYOPONTUS aliqua chirurgica habet, & CONSTANTINUS AFRICANUS Libro *de Chirurgia, phlebotomia, arteriarum incisione, scarificatione, cucurbitulis, ossium restitutione.*

ROGERIUS autem inter eos chirurgos antiquissimus est, quos barbaros vocant, & qui Venetiis an. 1546. atque alias in fol. conjuncti prodierunt. Eum enim ROLANDUS ab initio citat, & primo loco ponit GUIDO. EJUS *Chirurgia* fere tota medicamentaria est. In vulneribus vinum cum melle & herbis

pro-

propinabat & laxantia GUIDONE teste p. 286. Tota fere ejus *chirurgia* in ROLANDI opus transiit.

M. ROLANDI Parmensis Liber *de chirurgia editus vel conpilatus* una prodiit, paulo antiquior is THEODORICO ex p. 149. b. ut tamen cum eo senior vixerit. Superstiosus homo carmine ad strumas uti sustinuit. Laxantia etiam & pultes unice adhibuit, GUIDONE teste.

JAMERIUS, qui fatua multa scripserit; secutus ROGERIUM, & a GUIDONE dictus, nobis ignotus est.

BRUNUS Longobardensis vixit Patavii anno 1252, celebris suo tempore, multus equidem in medicamentis, & siccantibus inprimis, ut tamen manum operi admovisse satis adpareat. Barbare, ut reliqui, scripsit. EJUS *Chirurgia magna* & *Chirurgia parva* in eadem collectione prodierunt. Exstant etiam Venet. 1490. 1559. fol. L. Venas in oculo parvas incidere & ligare jussit, & fistulas ani totas incidere monuit, neque aliter sanari posse p. 128.

THEODORICUS *Capellanus* & *Pænitentiarius* Pontificis, inde Cerviæ Episcopus, ex ordine prædicatorum HUGONIS de LUCA discipulus, & ipse, uti BRUNUS, vino & siccantibus usus est p. 135. cujus plurima rapuit, GUIDONE indice, & fabulas magistri sui admiscuit (in præfat.). Paulo ROLANDO recentior fuit, & eo inspiciente a magistro suo vulnus pulmonis sanari vidit, ut tamen ejus sanationis honorem sibi sumeret ROLANDUS. Medicamentis equidem etiam valde utitur, ut absque chirurgia omnia sanare voluisse exprobret ipsi GUIDO p. 37. b. melior tamen fuit prioribus. Nam & carmina spernit (p. 143. b. 158. b.) a moribus equidem seculi sui passim abreptus, cum fracturam capitis ope carminis & pulveris sanatam pro certa re referat, p. 145. b. ingenuus homo, qui nattam septem librarum de humero feliciter resectam fuisse, se dissentiente, scriptum reliquit p 168. Turunda in curatione abscessuum semel uti permisit, & centies se id expertum testatur p. 165. b & ROGERIUM & ROLANDUM carpit, qui iis essent usi p. 148. In nervorum vulneribus nihil terebinthina melius esse monuit p. 141. b. Arteriam vulneratam bis ligare & inter vincula discindere jussit. Prodiit ejus *chirurgia* Venet. 1546. fol. & prius 1499. fol. HAEN. 1519. fol. L.

GUILIELMUS de SALICETO THEODORICO fere coævus & ipse Clericus fuit, Professor Veronensis, patria Placentinus, & obiit circa annum 1277. Plerisque priorum præstat, neque enim in medicamentis adquiescit, sed utique operationes & encheireses ita describit ut manum operi admovisse satis adgnoscas, neque indoctus fuit. Vulnus sanavit, facta in intestino, deinde in abdomine sutura p. 336. b. Carbunculum pestilentem curari docuit p. 322. b. Vertebram luxatam restituit. Vulnus oesophagi sagitta perforati sanavit p. 331. b. Dulcibus tamen emplastris & unguentis usum esse, non cum laude, narrat GUIDO (præf.) qui nihilo secius *valentem hominem* vocat. Alia excerpsit FREINDIUS. EJUS *Chirurgia* & in collectione, quam hactenus sequimur, & alias prodiit, Venet. 1502. fol. LIND.

LANFRANCUS Mediolanensis, Clericus, non ut Galli Chirurgi volunt, chirurgus laicus, GUILIELMI discipulus, nonnunquam & ipse manum operi admovit venamque secuit, in defectu barbarii p. 209. b. neque probavit, quod iis hominibus (quos laicos vocat), superbi medici curationes relinquant, quæ manu fiunt. Parisiis vixit anno 1295. ex patria pulsus, hocque suum opus scripsit anno 1296. (*in fine oper.*). Catus homo, difficiliorum operationum prudens detrectator fuit, ut sectionis calculi, herniæ, hydropicorum, quas encheireses non vult peragere ob periculum (p. 245. b.). Ustionem tamen in herniis proponit, sibique tribuit. Felix & gratiosus, sua experimenta passim citat. GUILIELMI modum in curandis vulneribus secutus est, & in aliis præceptorem imitatus, GUIDONE monente. Turundas omnino repudiavit p. 211. Ad umbilicum paracentesin semper funeste evenisse monuit. Nervum per transversum incisum suere jussit, animosior THEODORICO, qui vetabat acu uti p. 212. EJUS *chirurgia parva & ars conpleta totius chirurgiæ* exstant in collectione jam dicta, tum Venet. 1490. fol. 1519. fol. Lugdun. 1553. fol. cum GUIDONE aliisque (LIND.). Germanice etiam versa est ab OTHONE BRUNFELSIO, & edita Francof. 1566. 8. Filius LANFRANCI inter illustriores Chirurgos Monspelii floruit tempore GUIDONIS.

BERNARDUS GORDON initio seculi 14. floruit, Monspeliensis Professor & clinicus, bonus & modestus homo. EJUS *lilium medicinæ* sæpe, & nitide, Lugduni 1550. 8. excusum, aliqua chirurgica inter morbos mista habet. Simplex scriptor fuit, qui corpore inverso calculi exitum procurare velit, & plurimus in medicamentis.

HENRICUS de HERMONDAVILLA conjunxit THEODORICUM & LANFRANCUM (GUID. præf.). Vinosis & calidis utebatur in vulneribus (GUIDO p. 29.). Editos EJUS Libros non reperio, cum tamen passim citentur.

JOHANNES de GADDESDEN sub initio seculi XIV. scripsit *rosam Anglicam*, quam fatuam vocat GUIDO, & quæ sæpe prodiit, mea vero editio Papiæ data est anno 1492. fol. Empiricus & indoctus homo, arcanorum amator, & ipse Clericus. Ad chirurgiam multa pertinent de apostematibus, dislocatione, herniis, calculo, &c.

GUI-

GUILIELMUS de VARIGNANA eo tempore vixit. Ejus exstat Liber *de ulceribus* inter reliqua opera, Basil. 1545. 4. &c.

DINI del GARBO *Chirurgia cum Tractatu de ponderibus, mensuris, nec non de emplastris & unguentis* prodiit Ferrariæ 1485. fol. (MANDOS), quem Librum non vidi, & 1536. fol. Una editus est GENTILIS de Florentia Liber *super Tractatum de dislocationibus & fracturis crurum.* HEIST.

GUIDO de CAULIACO (de CHAULIAC), clericus, cubicularius, capellanus, & medicus aliquot Pontificum, pestem illam sævissimam anni 1348. vidit, & opus suum scripsit anno 1363. quo tempore Avenione fuit a servitiis URBANO V. Pontifici. Eo ævo Chirurgia pene nulla supererat, ut inter quinque sectas, ROGERIUS, ROLANDUS, & quatuor magistri, omnia vulnera solis cataplasmatibus curarent, BRUNI & THEODORICI secta solo vino uteretur. GUILIELMI a SALICETO discipuli dulcibus emplastris & unguentis confiderent, Teutones ab incantamentis oleo & brassica, denique alii a sanctorum invocatione curationem sperarent, (GUIDO in præf.). Hinc GUIDONEM solent instauratorem Chirurgiæ vocare, (J. van HORNE *microtechn.* p. 574.) ut qui operationes, dudum intermissas, ex Arabibus, ex PAULO, GALENO, & barbaris desumtas ad usum revocaverit. Mihi tamen in multis videtur inperfecta valde encheiresi usus, ut in hernia, quam castratione sanat, & lithotomia adparet, in qua futuram adhibet. Superstitiosus etiam conjunctioni nonnullorum planetarum pestem tribuit, & Librum de astrologia scripsit. Interim, cum in opere ipso sit versatus, & tamen literas calluerit, quas a Chirurgo exigit (præf.), hactenus laudem meretur. Trepanum descripsit & adhibuit, cum solis medicamentis alii uterentur. Tendines consuit felici eventu (p. 34. b.). In hydrocele scrotum totum in ulcus verti suasit. Fistulas solis medicamentis mitibus sanari posse negavit p. 46. Vulnus cerebri sanatum vidit, cujus partem exemerat. Instrumenta multa tradidit, inter quæ etiam arteriis ligandis destinatum forcipem invenio p. 27. Dedit autem *anatomen* conpilatitiam, *conpendium medicinæ*, *chirurgiam* & *antidotarium chirurgicum*. Ejus opera sæpissime prodierunt ut 1498. PL. 1499. fol. PL. HAEN. 1500. PL. 1519. PL. Venetiis 1546. fol. Lugduni 1559 8. 1572. 8. HAEN. LAURENTIUS JOUBERTUS, Cancellarius & Judex Monspeliensis, ejus *Chirurgiam magnam restitutam* dedit, Lugdun. 1585. 4. & notas addidit, quibus varia barbare a GUIDONE dicta illustravit: ISAACUS vero JOUBERTUS *Dictionarium* vocum barbararum & icones adjecit. FRANCISCI etiam RANCHINI exstant *questions en chirurgie sur les œuvres de Mre.* GUI de CHAULICE, Paris. 1604. 8. Denique totum opus reformavit, dictionem correxit, adjecit loca veterum, JOHANNES TAGAULT Professor Parisinus, titulumque fecit *de Chirurgica institutione* L. V. qui sæpe prodierunt, Parisiis 1543. fol. Lugdun. 1547. 8. 1560. 8. 1567. 8. HAEN. Francof. 1574. fol. Venet. 1549. 8. PL. & in collectione Tigurina 1555. fol. & Italice 1596. 8. HEIST. An aliud opus sit quod *metaphrasin in* GUIDONEM CAULIACUM vocat LINDENIUS editam Parisiis 1545. 4. non dixerim. Aliqua GUIDONIS TAGAULTIUM omisisse monet FREINDIUS. Exstant etiam JOHANNIS FALCON *remarques sur la Chirurgie de* CHAULIAC, Lyon 1649. 8. & *abregé de la Chirurgie de* GUI DE CHAULIAC *par* VERDUC, Paris. 1704. 8. 1716. 8. & *commentaires sur la grande Chirurgie de* CHAULIAC *par* SIMON MINGOLOUSEAUX, Paris. 1683. 8.

JOHANNES ARDERNUS a FREINDIO laudatur, coævus GUIDONI, tanquam primus Chirurgus, qui in Anglia eminuerit. Sed ejus scripta non sunt edita, solo excepto Tractatu *de fistula ani* (quam se sanasse adfirmat), verso a JOHANNE READA 1588.* Annon ille est JOHANNES ANGLICUS, cujus *praxis medica de morbis de chirurgia*, Aug. Vindelicorum 1595. 4. edita citatur a L. HEISTERO?

NICOLAI de NICOLIS *sermo* VII. est *de Chirurgia*, Venet. 1491. fol. PL. 1533. HEIST. Vidi passim ex citationibus observasse & curasse, non omnino inutilem scriptorem.

VALESCUS de TARANTA, Monspeliensis Professor, paulo junior GUIDONE, sub initio seculi XV. floruit, CAROLO VI. regnante. Ad Chirurgiam pertinent tum multa mista cum morbis quos medici curant, secundum partes corporis recensa, tum *Philonium*, ut vocat, *Chirurgicum* totum, quo magna pars hujus artis tractatur. Sed in vere chirurgicis valde brevis est, exemplo luxationis & fracturæ, multus in medicamentis. Ordo bonus est, & *canones* seu cautelas & axiomata practica passim interponit, & nonnullas suas observationes ipse barbare scripsit, qualis mea est editio Lugduni 1535. 4. minori edita. Dictio autem in melius reformata est a GUIDONE DESIDERIO, cujus *epitome* VALESII de TARANTA prodiit, Leid. 1560. 8. recusa, curante WEDELIO, Francof. 1680. 4. Arabes & GALENUM diligenter legit.

LEONARDI BERTA PALIA *de apostematibus, de vulneribus, de ulceribus, ægritudinibus nervorum & ossium* libelli exstant in collectione Veneta 1546. fol. Citat duas hominum dissectiones factas anno 1439. 1440. Barbarus, credulus, deditus astrologiæ, laudator arcanorum nugacium, & in

in emplaſtris plurimus fuit. Chirurgiam exercuit, non timidus, qui cancrum non exulceratum exſtirpaverit *ruptorio*. Cauteria cauſticis recte præfert. Alias editiones habet LINDENIUS 1490. & 1519. fol.

PETRUS de ARGELATA hujus ſeculi eſt, cum ejus *Chirurgia* L. VI. conprehenſa, Venetiis 1480. fol. PL. tum 1492. 1497. & 1499. fol. HAEN. prodierit. Mea eſt Veneta 1520. fol Suas obſervationes ſæpe interponit, ut in vulnere brachii, quo reſecto muſculo motus periit. Nervos ſuere vetat, & ſufficere docet, ſi carnes conſuantur, nervique adducantur, ut nunc recentiſſime fit. In vulneribus profundis ſe ſutura centies feliciter uſum ipſe teſtis eſt. Cum ſagittam de gula exſecaret, periiſſe in operatione ægrum fatetur, monetque *fratres*, ne ſimili temeritate utantur, &c.

In hoc ſeculum cadit etiam renovata Pariſiis ſectio calculi, tentata in latrone, ſuadentibus Medicis, permittente LUDOVICO XI. & adminiſtrante GERMANO COLLOT. Obſcura vero hiſtoria eſt, & ad adparatum altum pertinere videtur, cum inteſtina repoſita fuiſſe & ſuturam factam legamus. Laudem eam medicis vindicant Pariſini in *ſecond mémoire pour le Doyen & les D. D. Régens de la faculté*, p. 20.

ROLANDI CAPELLUTII *chirurgiam*, Venetiis editam 1490. fol. 1519. fol. 1546. fol. recenſet LINDENIUS. Sed is videtur eſſe multo antiquior ROLANDUS, qui non anno 1468. ſed ante GUIDONEM, uti dictum eſt, vixit. ROLANDI vero CAPELLUTII Tractatus *de curatione peſtiferorum apoſtematum* ex CONRINGII bibliotheca editus eſt Francof. 1642. 8. Brunswic. 1648. 4. Is practicus potius eſt & peſtis dat deſcriptionem, quam ipſe vidit.

In JOH. a KETAN faſciculo, Venetiis 1495. LIND. & 1513. fol. (quæ mea eſt editio) edito, collectio formularum exſtat ad morbos chirurgicos, & de *phlebotomia* Tractatulus.

BARTH. de MONTAGNANA in *conſiliis*, Venet. 1497. fol. ſatis multa habet chirurgici argumenti.

HIER. BRAUNSCHWEIG (SALLR. civis Brunswicenſis) *buch der Chirurgia hantwirkung der wundarzney*, Augſpurg 1497. fol. RIV. PL * *In dieſem büchlein findet man gar eine ſchöne unterweyſung und leer wie ſich die Chirurgici gegen einem jeglichen verwundten menſchen ... halten ſollen.* Auctor eſt JOHANNES KARETHANUS, Liber vero Coloniæ prodiit, anno non addito. Aliam editionem habet HEISTERUS, Erfurti 1545. 4.

In ANTONII BENIVENII obſervationibus aliquæ ſunt, quæ huc pertinent, partus ex utero rupto, uteri amputatio, &c. Sic in A. BENEDICTI operibus, quæ laudavi in pathologicis, calculus circa acum natus & alia chirurgica exſtant, ut apud hominem, qui in caſtris militaverit. In L. XXIV. c. 36. ſanationem deſcribit herniæ, in qua ſolus ſaccus ligatus eſt.

J. BRABI CHAMICI *de capitis vulneribus* L. I. Conimbricæ 1516. fol. LIND. *

Maximus autem ſequitur chirurgus, cujus opuſculum melius mihi videtur, quam priora, quæ exſtant, omnia. JACOBUM BERENGARIUM Carpenſem volo, quem ad reformandam chirurgiam manu praxis duxit, & præluxit anatome Ejus Liber *de fractura cranii* prodiit Bononiæ 1518. 4. PL. Venet. 1535. 4. HEISTER. Leidæ 1629. 1715. 8. Rudis equidem eſt dictio, & medicamenta nimis multa, nimisque auctori laudata. Encheireſes & inſtrumentorum hiſtoria brevis eſt, quæ fere apud recentiores conſervata ſunt. Sed obſervationes multæ & propriæ adceſſerunt, cordati viri, & efficaci medicinæ adſueti. Arabes fere ſequitur, Græcos raro citavit. Uteri amputati hiſtoriam refert. In *commentariis ad* MUNDINUM partum ventralem vidit utero per apoſtema rupto.

JOHANNES de VIGO Genuenſis eodem tempore vixit, qui anno 1503. Romam vocatus fuerit a JULIO II, & ipſe utique manum operi admovit Ejus *Practica* ſæpiſſime recuſa eſt Lugduni 1516. 4. HEIST. PL. 1518. 8. 1530. 8. 1534. 8. 1538. 8. Venet. 1561. 8. Germanice ſub titulo *groſſe und kleine wundarzney* prodiit, Noriberg 1677. 4. Nam majus opus IX. Libris, minus V. aliis JOHANNES conplexus eſt, ut bene multi ſolebant, qui ultimi ſeorſim etiam *practicæ conpendioſæ* titulo prodierunt, Venet. 1570. fol. PL. Gallice etiam Vigonis practica Lugduni 1537. 8. Italice, Venetiis prodiit 1540. 1582. PL. 1560. 1568. 4. HEIST. 1598. PL. 1610. 4. MEIB. Multum quidem GUIDONE uſus eſt, quod JOHANNES van HORNE advertit, & medicamentis valde indulſit, ex ſeculi ingenio, ſed propria tamen ſibi habet, & curationum eventus ipſe obſervavit. Pleniſſime cæterum ſcripſit, ut etiam anatomen & ſimplicium hiſtoriam cum ambitu Chirurgiæ conjunxerit.

ANGELI BOLOGNINI *de cura ulcerum* Liber & *de unguentis communibus in ſolutione continui* Liber Papiæ 1516. fol. Baſil. 1536. 4. & in collectione GESNERIANA. Medicamentarius uterque.

GEORGII VALLAE *de univerſi corporis purgatione per .. cucurbitulas, venæſectionem*, Argent. 1529 8.

THEOPHRASTI PARACELSI *Chirurgia magna* (*groſſe wundarzney*) Tom. I. L. IV. & Tom. II. L. X. Argent. 1573. latine prodiit *, & germanice 1585. fol. * *Chirurgia* vero *minor* ſola, Baſil. 1579.

1579. 8. 1671. 4.* & Argent. 1573. fol. * 1608. 8. * absque numero anni adjecto & germanice edita est Strasburgi 1608. 8. * Ej. *drey bücher von wunden und schäden*, Francofurti 1549. 4. 1565. 8. 1577. 8. * Ej. *chirurgische bücher und schriften* seu collectio chirurgica, Basil. 1591. 4.* Argent. 1618. fol. * Edita est in minori chirurgia, quam solam legi, theoriam chemicam morborum dat, & ex eo fonte medicamenta opponit. Ita v. g. ex alumine plumoso scrophulos derivat. Ad cancrum realgar sublimatum illinit, &c. Et in universum Chemicis non exigua pars medicamentorum chirurgicorum externorum debetur, erodentia nempe mercurialia, omnium potentissima, tum ex argento, & calce sumta, & usto alumine. Deinde decocta vulneraria, jam antiquitus Germanis usitata, Paracelsus in usum revocavit, quæ in carie & cacochymia non absque utilitate sunt.

Mariani Sancti *de lapide renum liber & de vesicæ lapide excidendo* L. Venet. 1535. 8. Paris. 1540. 4. (quæ mea est editio, quam procuravit Johannes Itinerius.) Ejusdem *Commentarius in* Avicennae *textum de apostematibus calidis, contusione & attritione*, &c. prodiit Rom. 1526. 4. & Liber *de calculo* recusus est Venet. 1543. 4. Riv. Lugd. 1542. 8. Denique *libellum quidditativum de modo examinandi medicos chirurgos* scripsit, & ipsum recusum a Gesnero. De vesicæ lapide celeberrimum libellum legi, qui a Gesnero etiam recusus est. Inventor novæ methodi proprie fuit Johannes de Romanis Cremonensis, edidit autem eo consentiente discipulus ejus Marianus. Præcipuum in eo artificio est quod super catheterem urethra aperiatur, quam super calculum priores incidebant, & quod incisio in anteriori parte perinæi fiat. Instrumenta autem pingit etiam plura, quam nostro tempore, dilatatorium mirificum, & forcipem singularis fabricæ. Dictio ampullata. In L. *de renum lapide* pulverem ex petroselino & carduo stellato pro specifico lithontriptico commendat. *Compendium chirurgiæ* etiam a C. Gesnero recusum est, & vulnera, ulcera & capitis læsiones tractat. Cum Vigonis etiam nonnullis editionibus prodiit, ut Lugdunensi 1534. & 1538. 8. Arterias ea ratione ligavit, ut nunc solent, acu nempe hinc & inde ad latus arteriæ infixa, & ea una cum carne adstricta, & alia monet utiliter ut in opere ipso versatus.

Nicolaus Massa passim aliqua chirurgica tetigit. Gastroraphiam, quam Rousseti tempore in Gallia nemo norat administrare, describit in *introductione anatomica*. In *epistolis* etiam aliquas observationes habet. Ej. L. *de venæsectione* prodiit Venetiis 1568. 4. * Heist.

Eucharii Rhodionis *von der geburt des menschen*, Francof. 1532. editus est 1565. 8. 1582. 1608. recusus est inter antiquissimos libros obstetricios. Cum titulo *de partu hominis, parturientium & infantum morbis*, Parisiis 1535. 8. Francof. 1551. 1563. 8. & gallice sub titulo *Livre des divers travaux & enfantemens des femmes*, prodiit Paris. 1540. 12.

Anonymi L. IV. *de morbis oculorum, herniis, tinea, dentibus & ulceribus antiquis*, Germanice editi sunt Argent. 1538. 4. Heist.

Nützlich bad und artzney den bruch an alten und jungen ungeschnitten zu heilen, Strasburgi 1539. 4. Promittit sanationem herniæ absque sectione.

J. von Gerstorf *genannt* Schylhanns *feldbuch der wundarzney*, Argent. 1526. 4. Francof. 1551. fol. Pl. quod idem credo esse *de chirurgia castrensi*, Argentor. 1527. 4. Heist. 1540. fol. Ej. *de chirurgia & corporis humani anatomia*, Argentor. 1542. fol. Heist. Francof. 1551. 8. Lind. Ej. *Haus, feld und stattbuch bewährter wundartzney*, Francof. 1598. 4. 1606. 4. Non vidi.

Anonymi *chirurgia* cum iconibus ex Albucase, germanice Argentinæ edita 1540. fol. Heist.

Hippolyti Antonelli *de cucurbitula* L. Paris. 1541. 8. Lind.

Tertii Damiani *Theorica Chirurgiæ*, Antwerp. 1541. Gesn.

Michaelis Angeli Blondi *de partibus ictu sectis citissime curandis & medicamento aquæ nuper invento*, Venet. 1542. 8. & in collectione Gesneriana. Vulnera sola aqua simplici vult sanare imposita, absque turundis aut suppurantibus.

Gualtheri Hermanryff *handbüchlein gemeyner practic der ganzen Leibartzney*, Strasburg. 1541. 8. Ej. *grosse Chirurgie oder volkommene wundarzney*, Francof. 1545. 1559. fol. 1662. fol. Ej. *feld und statt buch bewährter wundarzney*, Francof. 1556. 4. Meib. Ejusdem *schwangerer frauen rosengarten*, Francof. 1561. 8 & Ej. *hebammenbuch*, Francof. 1569. 8. 1600. 4. Heist. Ejusd. *nützlicher bericht wie man die augen und das gesicht schärfen und gesund erhalten: die zähne frisch und fest erhalten soll*, Würtzburg 1548. 4. De oculorum & dentium malis. Ej. *bewehrte cur des steins und gries in nieren, blasen und lenden.. auch gründlicher bericht den stein zu schneiden*, Argentor. 1543. 4. Pl. Non legi celebris compilatoris opera.

The questionary of cyrurgy with the formularies lyttle Guidoin cyrurgie .... with a syngular treaty of the cure of ulcers translated from the french by Robert Wyer, Lond. 1541. fol. * Ames.

Jac. Hollerii Stampani Liber *de materia chirurgica*, Paris. 1544. fol. 1552. 1610. fol. Heist.

Lugd. 1547. 8. Francof. 1589. 12. cum TAGAULTIO, & in collectione GESNERI. Medicamenta sunt ex veteribus collecta. Id opus autem passim cum Tractatu de nervorum malis, de dolore, de hæmorrhagia, de pyroticis prodiit, præfecto titulo *Institutionum chirurgicarum* L. III. Paris. 1552. 1571. 8. Lugdun. 1588. 8.

LAUR. BURRES *Chirurgia* Germ. Erfurt. 1544. 4. HEIST.

ALPHONSI GOMEZ *de tumorum præparatione*, Hispali 1546. 12. L. *

In JOH. BAVERII *consiliorum Libro*, Argentin. 1546. 4. aliqua chirurgici sunt argumenti.

J. DRYANDRI *Artzney spiegel beneben des menschlichen körpers anatomey und chirurgischen instrumenten*, Francof. 1547. fol. RIV. *

LEONHARDI FUCHS *ad quinque priores de curandi ratione Libros appendix in qua chirurgica maxime tractantur*, Lugdun. 1548 16. Hi Libri VI. VII. VIII. & prioris operis *de sanandis corporis humani affectibus*, Basileæ jam anno 1542. 8. editi liber *quintus* huc pertinent.

MATTHIAE CORNACIS *historia quinquennis fere gestationis in utero & quem ad modum infans semiputridus resecta alvo exemtus, sed & mater curata evaserit*, Vienn. 1550. 4. & *historia* II. *quod eadem femina denuo conceperit & interierit* ibid. Eadem cum multis appendicibus similis argumenti prodiit cum EJUS *consultationibus medicis*, Basil. 1564. 4.

BENED. TEXTOR *de cancro & ejus natura & curatione*, Lugd. 1550. 8. MEIB.

AMBROSIUS PAREUS, reformatæ religioni addictus, Chirurgus regius primarius quatuor Regum, quem primum Europæ Chirurgum vocat BRANTOME (*vie de Charles* IX.) solus a Rege CAROLO IX. in laniena illa crudelissima servatus grato ob sanatum sibi læsum in venæsectione tendinem. Vir modestus, cordatus, expertissimus, mediocriter tamen eruditus fuit, ut cui necessum fuerit GALENI gallicam versionem a medico exorare (JOHANNE CANAPE). Anatomen in scholis medicis exercuit. Castra diu secutus, obiit anno 1590. EJUS multa opera huc pertinent. Primum quod legi, est *Maniere de traiter les playes faites par harquebuses, flèches*, &c. Paris. 1551. 8. Ab Italo chirurgo didicerat modum molliter vulnera curandi. Negat vulnera sclopetaria amburere. Machinas ad educendas glandes delineat. De fracturis conplicatis agit, & de carie, de ambustis, de gangræna & amputatione, in qua cauteriis utitur. Vulnerum gravissimorum sanatorum exempla profert. Adjicit aliqua obstetricia in quibus brachium præeuns vult amputari. Hujusmodi etiam aliqua exstant cum EJUS *briefve collection de l'administration anatomique*, Paris. 1549. 8. tum sectionis cæsareæ in mortua matre methodus. Deinde legi ejus opera, a docto viro recognita & latinitate donata, Paris. 1582. fol. recusa, Francof. 1594. fol. 1610. 1612. fol. & apud UFFENBACHIUM, Gallice edita Lugd. 1641. fol. 1652. fol. & belgice Leid. 1604. Amstelod. 1615. 1636. 1649. fol. Præfatio data est a PAREO anno 1579. Libri sunt 26. quorum huc spectant *de tumoribus* Libri VI. & VII. *de vulneribus* Libri VIII. IX. X. (quorum postremum diximus), *de contusionibus & gangrænis* Liber XI. *de ulceribus, fistulis & hæmorrhoidibus* Liber XII. *de fasciis* Liber XIII. *de fracturis* Liber XIV. *de luxationibus* Liber XV. *de plerisque affectionibus quarum curatio manu fere perficitur* Liber XVI. *de reparandis quæ desunt* Liber XXII. *de generatione* (ubi situs perversi fœtus, & partus & uteri prolapsus aliaque huc pertinentia vitia describuntur) Liber XXIII. *de renunciatione* Liber XXVI. Etsi non negaverim, opus PAREI a medicis Parisinis pretio redemtis adornatum esse, quod RIOLANUS adfirmat, (*Anthr.* p. 31.) & recte forte monuerit J. van HORNE, rectius fuisse facturum PAREUM, si solas observationes edidisset, neque auxisset librum alieno labore (*microtechn.* p. 526.), nihil tamen inde decedit magni viri meritis. Acu per carnem trajecta, deinde ipsa arteria forcipe prehensa & ligata sanguinis fluxum supprimere docuit, [nisi in Italia didicit] & pila ex charta intincta adstringenti medicamento. In hydrocele setaceum adhibuit. Idem in collo ad oculorum mala adhibuit. Ossa cariosa parvis foraminibus terebravit. Mammam amputabat trajecta acu. Arteriotomen commendavit & feliciter exercuit. Instrumenta multa invenit, aut perfecit. Encheireses novas excogitavit. Dentes repositos conprehendere & firmari ante recentiores monuit. Uterum amputavit. Cartilagines in partu deprimi, etiam prope sacrum os, observavit. Fracturam colli femoris pro luxatione habitam adgnovit. Humerum antrorsum vidit luxari. In paracentesi perire monuit, quibus omnis aqua una emitteretur. Connatas vertebras dorsi vidit, ut infinita alia taceam, omni laude digna. Hic primus inter Chirurgos Parisinos eminuisse videtur, cum GUIDONIS tempore inter quinque sectas nulla esset Parisinorum aut Gallorum memoria, neque Parisiis excitaretur inter Chirurgos, nisi P. de ARGENTERIA, Medicus, neque notissimus homo. Ex Italia vero inprimis & ipsum PAREUM & THEODORICUM de HERY laudis semina reportasse certum est, PAREO fatente in Lib. de vulneribus sclopetariis.

ANDREAE LACUNA *methodus cognoscendi & exstirpandi excrescentes in vesicæ collo carunculas*, Rom. 1551. 12. * Ulyssipone 1560. 8. *

CHRI-

CHRISTOPHORI a VEGA *de curatione caruncularum*, Salmanticæ 1552. ASTR. & Complut. 1553. LIND.*

BARTHOLOMAEI MAGGII Lib. *de vulnerum a globulis ſclopetorum illatorum curatione*, Bonon. 1552. 4. RIV. HAEN. & in collectione GESNERI, atque Venera, quam dicemus, recuſus, 1566. 8. Bonus auctor. Venenatam & exurentem horum vulnerum naturam refutavit. In inſtrumentis & medicamentis multus fuit. De carie, de ulceribus etiam egit. Eum LAURENTIUS JOUBERTUS in Libro gallico *de vulneribus ſclopetorum* exſcripſit VIGIER p. 155.

J. PHILIPPI INGRASSIAE *de tumoribus tomus* I. *in quo generatim tumorum omnium præternaturalium ſpecies declarantur*, Neapol. 1553. fol. Explicat C. I. Fen. III. Libri IV. AVICENNAE & Libri *primi* dimidium. Reliqua, quæ promittit, nunquam, prodierunt. Tumorum facit genera 226. cum eo referat carum etiam & lethargum. Doctus in conciliandis Græcis & Arabibus, quos, & Arabes inprimis, diligentiſſime legit. Obſervationes varias ad PAULI, AETII, & aliorum Græcorum latinas verſiones adſperſit. Hiſtorias ex cadaveribus & praxi ſua aliquas profert, ut abſceſſuum in cerebro. Cum femoris os luxatum crederetur, oſtendit trochanterem avulſum fuiſſe. Superſtioſus homo ſcribit a D. VINCENTIO inplorato ſanatum fuiſſe hydrocephalum fruſtra reclamantibus diabolicis hæreticis. EJ. *illuſtriſſimi Ducis Terranovæ enarratio & curatio*, Venetiis prodiit 1568. 4. cum conjunctis etiam VESALII & EUSTACHII conſiliis. Fractura duarum coſtarum erat, inde colluvies purulenta in pectus elapſa cum febre. Sanatus fuit aeger tribus cauteriis admotis. Contra EUSTACHIUM acerbior fuit.

PHILIPPI FLESSELLI *chirurgia*, Pariſ. 1553. 16. LIND.

ALPHONSI FERRI *opuſculum de caruncula ſeu callo quæ cervici uteri innaſcuntur*, Lugdun. 1553. 4. & cum ſequente opere ubique recuſum eſt. Laudat erodentia, deſtructionem carunculæ per catheterem, candelas, vitriolum, multus in bene longis conpoſitionibus. EJ. *de ſclopetorum vulneribus* Libri III. Lugd. 155. 4. Venet. 1566. 8. Francof. 1575. 4 Lugd. 1583. 4. & in *collectione* GESNERIANA, Tigur. 1555. fol. triroſtre inſtrumentum, ſatis paradoxum, pro extrahendis glandibus excogitavit, & Alphonſurum dixit. Acus pro ligandis arteriis probo. In *corollario* defendit omnino ambuſtionem a vulneribus ſclopetariis.

JACOBI RUEFF *de conceptu & generatione hominis* Libri VI. Tigur. 1554. 4. Francof. 1580. 4. auctius & 1587. 4. Habet etiam partus difficiles Figuris expreſſos. Idem videtur ejus *Hebammenbuch*, &c. Francof. 1588. 4. HAEN. 1600. & *'t boeck van de vroetwyf*, Amſtelod. 1670. 4. vertente MARTINO EVERARDO.* EJ. libellus *de tumoribus quibuſdam phlegmaticis nonnaturalibus*, Tiguri editus 1556. 4. belgice verſus ab HENRICO van ROONHUYSEN ſub titulo *Tractaat van de phlegmatyke gezwellen*, Amſtelod. 1662. 8. Inmenſa vis formularum & theoria inutilis.

Inter FR. VALLERIOLAE *exercitationes*, Lugduni 1554. fol. & ſæpe alias editas non adeo paucæ Chirurgici argumenti ſunt.

In J. LANGII LAMBERGII *epiſtolis* non pauci caſus chirurgici etiam rariores reperiuntur, ut reſecti uteri. Excerpſit eos GESNERUS, & collectioni ſuæ addidit.

J. FRANCISCI ROTAE Liber *de bellicorum tormentorum vulnerum natura enchiridion*, Bonon. 1555. 8. Venet. 1566. Antwerp. 1583. 4. Francof. 1575. 4. & in GESNERI collectione. Venenorum & ambuſtionum in his vulneribus defenſor, antiquorum inutilis imitator.

AMATUS LUSITANUS in ſuis *curationibus* plurimas habet chirurgicas. Monet poſſe in ſuturis trepanum adhiberi, etiam in ſutura lamdoide, & fracto oſſe occipitis.

CONRADUS GESNERUS, ut omnem rem medicam, ſic Chirurgiam ingenio ſuo illuſtravit. Arteriotomen, dudum ſepoſitam operationem, in amico ſuo FELICE WURZIO, celebri Chirurgo, feliciter renovavit. EJUS opera prodierunt *de Chirurgia ſcriptores optimi quinque veteres & recentiores*, Tiguri 1555. fol. Auctores, quos recudi curavit, jam nominavimus omnes. Ipſe addidit paſſim figuras, & catalogum ſcriptorum chirurgicorum de more ſuo, minime inutilem.

PIETRO e LODOVICO ROSTINI *compendio di tutta la Cirurgia*, Venet. 1557. 8. 1588. 8. 1630. 8.

FRANTZ RENNERS *wundarzney*, Francof. 1576. 4.* PL. Idem citat EJUS *äuſſerlicher arzney handbuchlein*, Nurnberg. 1557. 4.*

HIER. MONTUI *chirurgica auxilia ad aliquos affectus qui reparationem exigunt, curationem morbi item venerei*, Lugd 1558. 4. PL.*

J. BAPT. SUSII *de ſanguinis mittendi ratione*, Baſil. 1558. 8. & ex editione J. TRULLERII Rom. 1628. 12.*. EJ. *de venis e directo ſecandis*, Cremon. 1559. 4. Sed hæc in practicis repetentur.

Inter JULII DELPHINI *quaeſtiones medicinales*, Venet. 1559. 8. Liber II. eſt de cauteriis.

Poſt hunc ſequitur GABRIEL FALLOPIUS (*a*), in ſuis chirurgicis operibus, gra-

In COLUMBI ultimo Libro *de re anatomica* etiam chirurgici argumenti habentur obſervationes, ut ancyloſis vertebrarum, &c.

LEONHARDUS BOTALLUS Medicus Regius, qui caſtra ſecutus naturam ipſam ſollicite obſervavit, & manu, ſub fratre ſuo, medicinam fecit. EJUS multa exſtant chirurgica, ut *Tractatus de curandis vulneribus ſclopetorum*, Lugd. 1560. 8. 1565. 16. Venet. 1566. 8. 1597. 8. MEIB. PL. Antwerp. 1583. 4. germanice, Norib. 1676. 8. utilis omnino eſt. Uſtionem omnem & vim venenatam refutat: maſculam vim trepani effert, qua eo aevo rariſſime utebantur: turundas longiores reprobat: inſtrumenta ſimplicia & commoda proponit. EJUSDEM *de curatione per ſanguinis miſſionem, ſcarificationem, hirudines*, Lugdun. 1580. 8. Antwerp. 1583. Mechaniſmum venæſectionis deſcribit, & eam in omni fere morbo laudavit, vel auctor, vel promotor certe praxeos, quæ nunc in Gallia regnat. Revulſionem & derivationem rejicit. Opera omnia recuſa ſunt, Leidæ anno 1660. 8. curante JOHANNE van HORNE.

ANTONII CHALMETEI *enchiridion chirurgicum externorum morborum remedia complectens, quibus acceſſit methodus probatiſſima curandi morbi venerei*, Pariſ. 1560. 8. mihi 1564. 8. HEIST. OSB. 1567. 8. Lugd. 1570. 1588. 12. Patav. 1593. 8. Baſil. 1621. 8. Orleans 1621. 8. PL. 1636. 8. & cum aliis libellis FRAMBESARII atque HILDANI, Baſil. 1634. 8. belgice etiam excuſum vertente GYSBERTO COETS 1640. 8. Amſtelodami. PL. Diſcipulus RONDELETII fuit, SAPORTAE, J. SYLVII & GUILIELMI LAUTHIER, Librum recognoſcendum dedit NICOLAO FONTANO. Fere totus in formulis eſt, & medicamentis, cum perpaucis obſervationibus. In lue venerea præfert mercuriale unguentum.

PIERRE FRANCO *Traité des hernies*, Lyon. 1561. 8. Chirurgus Lauſannenſis & Bernenſis (in præf.) vir egregius undique, & anatomes peritus, pius homo, & induſtrius qui ſceleta in bibliotheca Bernenſi dedicavit, Friburgi & Lauſannæ docuit. (HILDAN. *vom nutzen der anatom.* p. 140. 141.) De herniis quidem utiliter ſcribit, multas hiſtorias adducit, filum aureum laudat. Sarcocelen & ejus operationem exponit, adhæſionem inteſtini ad teſtem obſervavit, hydrocelem ſanat, inciſo ſcroto, inſerta turunda. Plurimam vero laudem meruit nova operatione, quam neceſſitate coactus adminiſtravit, cum calculus per perinæum extrahi non poſſet; veſicam nempe ſuper os pubis contra præjudicia ſeculi incidit, quo vulnera veſicæ credebantur funeſta eſſe. Inſtrumenta etiam apta excogitavit, itinerarium *gorgeret*, & forcipem noſtris ſimilem. In vulgari etiam operatione, quando calculus aegrius ſequitur, ſuaſit ut differatur extractio, donec ſuppuratio partes laxaverit. De *cataractis* etiam & oculorum morbis egit.

HIERON. CRASSI *Tractatus de tumoribus præter naturam, de ſolutione continui, de ulceribus*, Venet. 1562. 4. PL.

GEORGII PHAEDRONIS *chirurgia minor ſeu omnium ulcerum perfectæ curationis methodus*, Baſil. 1562. 4. Paracelſicus homo, in quem optimus GESNERUS vehementer in epiſtolis invehitur.

MATTHIAE KAPFER *relatio vera quomodo cultrum ex ancillæ cujusdam ventre quem per annum fere in eo geſtaverit, ex latere extraxerit, ægramque ſanitati reſtituerit*, Wolfenbuttel. 1563. 4. germanice HEIST.

ANTONII SAPORTAE *Libros quinque de tumoribus præter naturam* huc refero, etſi longo poſt tempore ex bibliotheca F. RANCHINI eos ediderit HENRICUS GRAS, Lugduni 1624. 12. More & ordine veterum tumorum genera percurrit, adjecit quinque vel ſex proprias obſervationes, inprimis aneuryſmatum in arteria intercoſtali ſuperiori, crurali, aorta. Adjectus eſt libellus non utiliſſimus JOHANNIS SAPORTAE *de lue venerea.*

FELICIS WURZII poſthumum Librum hic citabo, quem frater RODOLPHUS, Baſileæ 1576. 8. HE. 1596. tum 1612. edidit, ſæpe recuſum ut Baſil. 1616. 8. 1687. 8. & 1675. 8. cum Libro obſtetricio & iconibus adjectis ab H. SCHAEVIO. tum Wolfenbuttel. 1624. 8. Stettin. 1649. 8. 1659. 8. & alias ſub titulo *Practica der wundarzney*. C. GESNERI coævus & amicus fuit. Libri quinque ſunt, tres de vulneribus, unus medicamentorius, ultimus pertinet ad curam infantum. Magni eum facit BOERHAAVIUS p. 432. Tom. I. *Prælectionum Practicarum* edit. 1745. In vulnerum curatione turundas refutat, & cauteria ad hæmorrhagias ſupprimendas, & nimiam curioſiatem inquirendi in vulnera chirurgi, & abuſum ſpecillorum. Obſervationes multas profert, graviſſimorum vulnerum, multum uſus decoctis vulnerariis.

(*a*) GABRIEL FALLOPIUS ſive FALOPPIA magnus & anatomicus & medicus & chirurgus fuit. (GUI-

gravissimus vir, dexterrimus anatomicus, anatomes professor, & chirurgus solertissimus.

Dein-

(GUILANDINUS *de papyr.* p. 75.). Quare omnino doleo omnia magni viri scripta chirurgica a morte demum prodiisse, prælectiones nempe a discipulis satis plerumque barbare & inornate editas. EJUS *Libri duo de ulceribus & de tumoribus præter naturam* prodierunt Venetiis 1563. 4. & *emendatiores atque magna accessione aucti a* BRUNONE SEIDELIO, Erfurti 1577. 4. quales etiam in collectione operum reperiuntur. Adparet inde ruditas aliqua in chirurgia, cum candente adhuc ferro in mortua carne artus amputaret, & reliquias putridæ carnis cauterio amburerет. Observationes tamen suas interspergit, fumum pyritis accensi ad scirrhum laudat, &c. EJUS alia opera sunt præter jam citatata, *de vulneribus* bene grande opus, Venetiis seorsim editum 1571. 4. *de cauteriis*, & *de luxatis & fractis ossibus.* Multas utique suas observationes & curationes citat. Contrafissuræ exemplum habet, & ancylofeos in dorsi vertebris. Paracentesin jubet versus os Ilium facere, ut nunc solet, cum eo tempore prope umbilicum administraretur. Fungum cerebri observavit, neque tamen pro parte ejus visceris habuit. Calculum etiam secabat. THONERUS exemplum habet (L. VII. obs. 4.) ubi calculus, quem cathetere non potuerat reperire FALLOPIUS, in cadavere multo visco obductus apparuit.

PETRI FOGLIA *de faucium ulceribus*, Neapol. 1563. 4. 1635. 4. LIND. Ab ANDREA a CRUCE inter præcipuos Chirurgos citatur, si is est quem FOGLIATAM vocat.

ANDREAS VESALIUS & Anatomica & Chirurgica laude floruit, & CAROLUM, Hispaniarum hæredem, ex adliso capite graviter laborantem felix restituit. Pauca tamen ejus chirurgica opera exstant, *consilia* nempa pro duce de TERRA NOVA, jam dicta, & *consilium pro visu partim depravato, partim abolito*, Basileæ 1583. fol. cum MONTANO editum, & postuma *Chirurgia magna in septem Libros digesta*, quam a morte Præceptoris PROSPER BORGARUCCIUS regius medicus Venetiis edidit 1569. 8. Plenum opus, quo & anatomes pars aliqua & simplicia medicamenta continentur. Humiliter tamen de ea chirurgia sentit JOHANNES van HORNE (*microt.* p. 521.) & conpilationem variam editorem inseruisse HILDANUS auctor est opp. p. 382. Et utique solet proponere sententias GUIDONIS priorumque Chirurgorum, fuse satis, sua tamen consilia & experimenta passim addit, & subplet omissa. Appendices in pueris divelli, cranium loco ab ictu alieno frangi, & alia plurima expertus monuit.

LAURENTIUS COLLOTUS eo ævo celebris in Gallia lithotomus fuit, quem etiam PAREUS citavit, & conductoribus uti scripsit.

JOHANNES BAILLEUL Abbas in *Jonval* HENRICI II. tempore magnam in curandis luxationibus auctoritatem consecutus est, quæ laus & arcana sanationis methodus in ejus familia mansit, nomen denique in omnes eos homines transiit, qui in restituendis luxationibus occupantur.

STEPHANUS GOURMELIN *synopseos chirurgiæ Libros* VI. edidit Lutetiæ 1566. 8. LIND. & *chirurgicæ artis ex* HIPPOCRATIS *& veterum decretis ad rationis normam redactæ libros* III. ibid. 1580. 8. Opera chirurgica Gallice edita sunt Paris. 1647. 8. Libros illos III. legi, nitidum nempe & latinum opus inveni, sed quod nihil proprium neque de nuperioribus inventis quidquam præter apparatum magnum haberet.

In J. WYERI observationibus pluscula habentur chirurgici argumenti, quæ prodierunt Basileæ 1567. 4. Pertinent ad atretas, gangrænam, sarcocelen, &c. sic in RUMLERI observationibus quas, uti dictum in Pathologicis, edidit WELSCHIUS, egregia descriptio aneurysmatis aortæ exstat.

PETRI ARIAS de BENAVIDEZ *secretos de Chirurgia especialmente .... de la manera como se curan los Indios de L lagas* (sive de modo quo Indi sua vulnera sanant) Valladolid. 1567. 8. *

FILIPPI PALATII *methodus medendi vulnera medicamento quod ex aqua simplici & frustulis de cannabi vel lino constat*, Perusçæ 1570. 8. cum dilucidationibus SANCASSANI Italice edita, notis ibi aucta, & illustrata. Lintea aqua calida ebria sola in vulneribus admittit. Editor vim eam etiam ad ulcera extendit.

J. PAULI NATII *opusculum de chirurgia & præcipue de solutione continui*, Venet. 1570. 8. *

In MERCURIALIS *arte Gymnastica* aliqua de varicibus exstant, & Libri *de affectibus aurium & oculorum* utcumque huc pertinent, Francof. 1591. 8.

HIER. MONTANUS circa hæc tempora vixit, in cujus *practica medica* Liber V. continet *chirurgica auxilia*, Venet. 1626. 4.

In JUL. PALMARII Libro *de lue venerea* aliqua sunt de carunculis, in quibus FERRIUM refutat.

 Ho-

Deinde JOHANNES ANDREAS *a* CRUCE (*a*), non ita pluribus notus, ſed pro complemento totius artis habetur, cui innoteſcit. Fuit Italus & Venetus, & chirurgus claſſiarius, tandemque profeſſor publicus. Apud eum cum ſummo candore & ſine faſtu habentur omnia. Editus eſt Venetiis italico ſermone, ſed tranſlatus in linguam latinam, germanicam, gallicam, & quod tamen mirum, hodie vix cogno-

HORATII MORI *tabulæ univerſam chirurgiam uno ordine complectentes ex eruditioribus medicis collectæ*, Venet. 1572. fol. HEIST.

VOLCHER COITER in obſervationibus aliqua chirurgica habet. Duram matrem, quam CARPENSIS non auſus erat adtingere, audacter aperiri jubet.

(*a*) ANDREAE a CRUCE *chirurgiæ* L. VII. Venet. 1573. fol. 1596. fol. LIND. 1605. & EJUSD. *chirurgia univerſale e perfetta*, Venet. 1583. fol. 1605. fol. HAEN. germanice recuſa Francof. 1607. fol. Italicumque continet fuſiſſimum artis ambitum, ut v. g. ad fracturas cranii longo ordine diæta per ſex res non naturales exponatur, ſententiæ veterum ex ordine recenſeantur. Non tamen abſque ſuo experimento proprioque conſilio auctor ſcripſit, qui in operationibus conſenuerit, & multa cadavera humana ſecuerit. In Libro III. continentur TAGAULTII Libri de fracturis & luxationibus. In Libro VII. continetur pleniſſima hactenus inſtrumentorum collectio ex omnibus prioribus. In latina editione ſola habetur vulnerum tractatio, cum inſtrumentis quæ eo pertinent. In caput XIII. *degli ulceri* nuper edidit commentarios ANTONIUS FORZELLINUS, Venet. 1736. 8.

Chirurgie Françoiſe recueillie par J. DALECHAMP, Lyon 1570. 8. HEIST. 1573. 8. HAEN. cum iconibus inſtrumentorum.

ADAMI LONICER *conſtitutio & normæ obſtetricum*, Francof. 1573. 4. germ. HEIST. & 1703.*

ZECHENDORFERS *von der* LECHNITZ *gründliche und rechte unterweiſung der wundartzney*, Francof. 1574. fol. *

FRANCISCI ARCAEI *de recta vulnerum curandorum ratione* L. II. Antw. 1574. 8. *cum adnotationibus* ALVARI NONNII, Amſtel. 1658. 12. belgice *kortbondige middel om allerhande zoorten van wonden te geneeſen*, vertente GEUSIO, Leuward. 1667. 8. germanice *von der rechten wunden cur*, Nürnberg 1674. 8. Auctor celeberrimus, a BENEDICTO ARIA MONTANO exoratus, Librum edidit, plurima paſſus ob novam methodum, octogenarius cum ſcriberet anno 1573. Curationem ſimplicem ſecutus eſt, abſque turundis in vulnere ſimplici non maximo, & in ipſis pectoris vulneribus, felix, ut per exempla adparet, in medendo, multum fidens medicamentis, ex balſamo ſuo notus. In cancro etiam amputando, uti nuperrimi Chirurgi, ſola manu uſus eſt. Gaſtroraphiam, adeo eo ævo raram, commendat. Multa de ulceribus habet.

ANDREAE ALCAZAR medico-chirurgi in Guadaloxara & profeſſoris Salmanticenſis, *Chirurgiæ* Libri VI. *in quibus multa obſcura loca antiquorum & recentiorum interpretantur*. Vulnera capitis, nervorum, thoracis, abdominis, pudendagram, mentagram ſeu morbum gallicum tractat. Opus Salmanticæ prodiit 1575. fol. EJ. *de vulneribus capitis* Librum ſeorſim excitat LINDENIUS excuſum 1582. fol.

CORNELII SCHYLANDRI *practica chirurgiæ* cum facili modo extrahendi olea prodiit Antwerp, 1575. 8. * HEIST.

HORATII AUGENII *de medendis calculoſis & exulceratis renibus*, Camerini 1575. 4. Curationem calculi refert, quæ ope olei vitrioli facta ſit.

JOSEPHI (du CHESNE) QUERCETANI *ſclopetarius ſeu de curandis vulneribus*, Lugdun. 1576. 8. 1600. 8. PL. EJ. *de la cure des arquebuſades*, ibid. eodem anno HEIST. an diverſi duo Libri?

FRANC. NEMER *wundarzney-buch*, Francof. 1578. 4. HEIST.

Cum REMB. DODONAEI *hiſtoria vitis vinique* multæ memorabiles hiſtoriæ prodierunt Colon. 1581. 8. Rupta veſica & inde urinoſus hydrops: Hydroceles plures obſervationes: aneuryſmatum multæ hiſtoriæ: vulnera capitis, aliæque. Eadem hujus viri laus eſt in *obſervationibus medicis* quas citavimus in pathologicis.

J. IGNATII BOSCII *de lapidibus qui naſcuntur in corpore humano & præcipue renibus ac veſica & ipſorum curatione*, Ingolſtad. 1580. 4. *

PAULI GULIARII *de vulneribus corporis curandis* Libellus, Veron. 1581. 4. *

J. FRAGOSI *de chirurgia Liber*, Madrit. 1581. fol. LIND. *

J. FRANCISCI ROUSSET ὑστεροτομοτοκία ſeu *de partu cæſareo Liber*, Pariſ. 1581. 8. & auctior, adjecta *aſſertione hiſtorica & dialogo apologetico pro cæſareo partu* 1590. 8. Baſileæ 1582. 1588. 8. 1591. 8.

gnoſcitur auctor, egregia tamen habet quod ad ratiocinia, & quoad partes anatomicas de instrumentis excogitandis. Gallice dicitur JEAN *de la* CROIX [CROCE voce Italica]; ſed editio Veneta optima eſt, quæ prodiit apud Robertum Majettum 1596. in folio.

Pa-

8. Francof. 1601. 8. cum variis ex ROUSSETO, & ex aliis novis obſervationibus adjectis, CORNACIS hiſtoriis jam dictis, & poëmate ſatis grandi ROUSSETI in ALBOSII lithopædion, ut hæc editio optima ſit, gallice excuſa eſt ſub titulo *Traité nouveau de l'hyſteromotocie ou enfantement cæſarien*, ibid. 1581. 8. EJUSD. *brevis apologia pro partu cæſareo in dicacis cujusdam chirurguli theatralem invectivam*, Pariſ. 1598. 8. excuſa eſt. Eximius Liber, medici, qui chirurgiam intime perſpexerat, & cui certe nullum ejus temporis chirurgorum, & omnium minime PAREI opus conparari queat, recentiorum pauca. Demonſtrat per plurimas hiſtorias, ulcera, vulnera, inciſiones uteri partumque cæſareum non neceſſario mortem inferre. Gaſtroraphiam, eo ſeculo vulgo ignoratam, commendat, tum herniæ incarceratæ operationem. Denique apparatus alti lithotomiam, ſive FRANCONIS, & laudat, & eximiis anatomicis obſervationibus & cautelis illuſtrat. Editionibus poſterioribus acceſſit JOH. ALBOSII *lithopædion ſenonenſe*, breve id quidem, & PROVANCHERII *de eodem* fetu 28. annis geſtato, more antiquo ſcriptus libellus, denique varia a C. BAUHINO adjecta tum ſimiles hiſtoriæ vulneris uteri ſanati, & inteſtini & veſicæ, tum oſſium pubis in partu diſceſſus, & alia, ut ipſius coli valvulæ deſcriptio.

URBANI HEMARD *recherches avec les traités anatomiques des dens & des maladies qui leur adviennent*, Lyon 1582. 12.

J. JACOBI MANNI *de malleolorum ſcarificatione ex veterum ſententia*, Patav. 1583. 4. RIV. In Oriente aliquamdiu vixit, ubi copioſiſſimas apud Arabes ſcarificationes obſervavit, &c.

GEORGII BARTISCH, chirurgi ocularii & herniotomi Dreſdenſis, *ὀφθαλμοδουλεία oder augendienſt*, Dreſdæ 1583. fol Noriberg. & Sulzbach 1686. 4. Longo artis uſu exercitus homo, ſuperſtitioſus tamen, qui chemoſin omnino pro magico morbo (zauberey) deſcribat. Anatomen dat oculi, non bonam. Icones multæ, & nitidæ ſunt. In medicamentaria parte fuſus eſt, & aliqua adjicit ad medicamenta præparanda. In cataracta aliisque morbis tutam viam ſequitur. Inſtrumentum ad palpebram conprehendendam a VERDUYNIO correctum & a RUYSCHIO pictum cauſa ipſi litis cum RAVIO fuit.

J. B. SYLVATICI *de ſecanda in putridis vena ſalvatella, déque noſtro in ſecandis venis modo cum antiquo conparato*, Mediol. 1583. 4. *

PETRI MARTYRIS TRONI *de ulceribus & vulneribus capitis* Libri IV. Ticin. 1584. 4. HEIST.

P. PAOLO MAGNI *diſcorſi ſopra il modo di ſanguinar i corpi humani*, Rom. 1583. OSB. 1584. 4. 1586. PL. HAEN. 1613. 4. HEIST. OSB. 1624. 1674. HEIST.

J. B. CARCANI LEONIS, magni anatomici, *de vulneribus capitis abſolutiſſimum Librum triplici ſermone contentum*, Mediol. 1583. 4. HAEN. BURCH. EJ. *exenteratio cadaveris illuſtriſſimi cardinalis* BOROMAEI (nunc in ſanctos relati,) Mediolan. 1584. 4. (CORTE qui poſteriorem libellum recudi fecit)

GEORGII SALMUTH *quæſita quædam chirurgica* 1585. 4. *

NERI NERII *aſſertio quod in ſiniſtri lateris ſtupore a cauſa frigida oborto liceret mittere ſanguinem per ſedis venas & applicare cauterium occipiti*, Neapoli 1585. 4. LIND.

RODERICI de FONSECA *de calculorum remediis qui in renibus & veſica gignuntur* Libri II. Rom. 1586. 4. L. *

J. VARISMANNI *de rabidi canis morſu & hydrophobia tractatus*, Regiomont. 1586. 8. L. *

ANDREAE BACCII *de venenis & antidotis.. de canis rabioſi morſu & ejus curatione*, Rom. 1586. 4. PL.

MICHAELIS GAVASSET Libri III. *Primus de natura cauterii*, Venet. 1587. 4. reliquis ejus libellis melior. GALENI juratus adſecla fuit.

LEONARDO FIORAVANTI, arcaniſtæ, *Chirurgia*, Venet. 1588. 8. HEIST. 1610. 8. OSB. 1679. 12.

AUGUSTINI VASQUES *quæſtiones medico-practicæ & chirurgicæ*, Salmantia 1589. 4. L. *

MARCI ANTONII MONTAGNANAE *de herpete, phagedæna, gangræna, ſphacelo & cancro*, Venet. 1589. 4. HAEN.

J. PE-

Pariter inter principes recensendus est HIERONYMUS FABRICIUS AB AQUAPENDENTE (*a*); superavit enim omnes, & nemo illi hanc disputat gloriam. Vir fuit certe, qui per totam Italiam suo tempore ita inclaruit, ut increbile sit. In pri-

J. PETRI PASSERI *de causis mortis in vulneribus capitis & recta eorum curatione ... de perforatione & abrasione in cranii læsionibus non satis apparentibus*, Bergom. 1590. 4. PL.

In BALDUINI RONSEI *epistolis*, Leydæ 1690. 8. editis aliqui partus difficiles recensentur, etiam ob hydrocephalum, & retenti in utero fetus.

An approved practice for all young surgeons concerning burnings with gunpowder and wounds made with shote, sword, &c. Lond. 1591. 4. cum tractatu de lue venerea. *

JULII HOLDER *wahrhafte beschreibung eines rechten wundarztes*, Francof. 1592. 4. *

(*a*) HIERONYMI FABRICII ab AQUAPENDENTE *pentateuchus chirurgicus opera* J. HARTMANNI BAYERI prodiit Francof. 1592. 8. Patavinus Anatomicus, Medicus & Chirurgus fuit, meticulosus in operationibus gravioribus, ut inter suturas solam siccam admitteret, in excogitandis vero instrumentis & armamentis satis ingeniosus. Opus, quod citavi anno 1604. 8. inde Patav. 1647. fol. recusum est cum instrumentorum iconibus, conjunctum cum ejusdem *operationibus chirurgicis* sub titulo *operum chirurgicorum*, Venet. 1619. fol. Francof. 1620 fol. HEIST. & denuo 1666. fol. Lugdun. 1628. 4. Leidæ vero 1723. fol. Italice vero 1711. fol. & germanice vertente SCULTETO, Norib. 1672. 4. 1716. fol. Et *pentateuchus* quidem de tumoribus, vulneribus, ulceribus, fracturis & luxationibus ita agit, ut plurimus sit in medicamentaria parte, & recensione veterum opinionum. In *operationibus* a capite ad calcem persequitur morbos, quibus manu oportet mederi. Observationes suas passim satis copiosas excitat.

ALEXANDRI MASSARIAE *de abusu medicamentorum vesicantium*, Vicetiæ 1593. 4.

HERCULIS SAXONIA *de phœnigmis* Libri III. *de universa rubificantium natura, psilothris, smegmatibus, dropacibus, sinapismis, vulgo vesicantibus de quorum usu in febribus pestilentibus multa disputantur*, Patav. 1593. 4. Fortiter vesicantium causam contra MASSARIAM egit, & eo in primis tempore ad febres pestilentiales a MERCURIALI aliisque vesicantia emplastra in usum introducta fuerunt.

LUDOVICI MERCATI *institutiones chirurgicæ in duos Libros sectæ*, Madrit. 1594. 8. Francof. 1619. fol. EJ. *institutiones artis luxatorum & de ossium fractura & curatione* lat. ex hisp. versæ CAR. PISONE, Francof. 1625. fol. MEIB.

ANDR. LIBAVII *Tractatus de impostoria vulnerum per unguentum armarium sanatione Paracelsicis usitata*, Francof. 1594. 8.

J. COSTAEUS *de igneis medicinæ præsidiis*, Venet. 1595. 4.

J. BAPTISTAE SYLVATICI *Tractatus de aneurysmate*, Vicentiæ 1595. 4. HAEN. Venet. 1600. 4. quæ mea est editio. Per aneurysma intelligit unice, id quod nos *spurium* vocamus, & a sola dilatatione arteriæ aneurysma nasci posse omnino negavit. Cum omnes eo tempore chirurgi id malum pro incurabili desererent, ipse ex PAULO & Arabibus curationem proposuit, utrinque nempe jussit ligari arteriam, tunc incidi, grumos eximi, & ex propria observatione arterias vulneratas sanari adfirmavit.

JULII CAESARIS ARANTII Liber *de tumoribus secundum locos affectos*, Venet. 1587. 4. 1595. 4. cum *observationibus anatomicis* ibid. In *observationibus* etiam aliqua habet huc facientia, ut partum difficilem ab ossibus pubis introrsum gibbis.

J. BAPTIST. ZAPATA *secreti vari di medicina e di chirurgia*, Venet. 1595. 8. TH. 1618. 8. HEIST. 1677. 8. cum titulo *mirabilia seu secreta medico chirurgica* recusa Ulm 1696. 8. *

BARTHOLOMAEI HIEROVII *methodus chirurgica docens rationem sanandi apostemata, vulnera, ulcera*, Francof. 1595. 8. cum *methodis medicinalibus* ALB. BOTTONI & AEMILII CAMPOLONGI Libro *

PETER LOWE *D. in the faculty of chirurgie at Paris, chir. to Henry IV. easy certain and present method to cure and prevent the spanish sickness*. Lond. 1596. 4. AMES. *

GABRIELIS FERRARA *nuova silva di Chirurgia*, Venet. 1596. 8. Ex italico latine vertit P. UFFENBACH, cum nomine *sylvæ Chirurgicæ* & edidit Francof. 1625. 8. Liber *primus*, cui titulus est *observationum*, est compendium chirurgiæ vulgatioris, cum nonnullis superstitiosis, & fabuloso verme. In Libro II. instrumenta & formulæ, in III. chemica præparata describuntur.

DURANTIS SCACCHI *subsidium medicinæ in quo quantum docta manus præstat ad immanes morbos tollendos elucescit*, Urbin. 1596. 8. HEIST. *

HIP-

primis in chirurgia excellit, omnes morbos chirurgicos ponderat, horum originem, speculationem, & eventum prædicit; in instrumentis est incomparabilis & in fulcimentis, per plures casus. Omnibus potius aliis scriptis quam hoc ipso carere possu-

HIPPOLYTI BOSCI *de vulneribus a bellico fulmine illatis*, Ferrar. 1596. 4. 1603. 4. L. *

JOSTERII de JOSTERIIS *administrationes de usu vesicantium, de cucurbitulis affigendis, de V. S. omissione*, Venet. 1596. 4. *

CASPARI TAGLIACOTII (*Tagliacozza*) *de curtorum chirurgia per insitionem seu de narium, labiorum & aurium defectu per insitionem arte hactenus ignota sarciendo. Additis instrumentis cutis traducis & deligationum*, Venet. 1597. fol. Francof. 1598. 8. Mirum artificium & pro physico experimento pulchrum, pro chirurgica operatione pene crudele. Post inutiles primi Libri theorias fusissime & cum omnibus cautelis per dierum seriem & numerum, modum describit, quo particula cutis de brachio excisa, cum truncati nasi cruentato vulnere consuta, sensim naso adhæreat, a brachio resecetur, novaque in sede quasi insita comprehendat. Cæterum, cum videam rem vulgo pro fabulosa haberi, testimoniis eam confirmasse non erit superfluum. Ecce aliqua antiquiora, quam TAGLIACOTIUS. PETRUS RONZANUS Episcopus Luceriensis in T. VIII. *annalium mundi* citat ad annum 1442. BRANCAM Chirurgum Siculum, inventorem hujus artis, & ANTONIUM filium perfectorem, qui etiam labia & aures reparavit, (apud GIMMAM in scriptorib. Ital.). VINCENTIUS vero VIANEUS medico-chirurgus, Maidæ in Calabria natus, inventor artis reparandi nasi ex BARRIO contemporaneo ab eodem citatur. ALEXANDER etiam BENEDICTUS *Anatom.* Libro V. c. 19. & A. VESALIUS Libro III. c. 19. & PAREUS Libro 22. c. 2. & STEPHANUS GOURMELINUS ejus artificis meminerunt. Inter coævos reparationum TAGLIACOTIANARUM testem se dat JAC. HORSTIUS in *wund. der nat.* p. 380. ULMUS *de utero* p. 174. 175. in *physiol barb.* p. 233. Et ipse inquit, & amicius meus JACOBUS ZENARO, ex urbe *Montechiaro* agri Brixiani, multos sanavit nasi insitione, cujus unus egregius artifex est. Descripsit artem in quinque partibus, cum iconibus. MERCURIALIS *de decoratione* p. 23. scribit. Certum est in Calabria dari qui reficiant nares & TAGLIACOTIUS indicavit mihi duos, quibus nares reparavit, modumque addidit. GRIFFONIUS apud HILDANUM exemplum reparati nasi more TAGLIACOTIANO habet *Centur.* III. *obs.* 31. *Epist.* 62. THOMAS FIENUS in Libro XII. quem continuo citabo, sanationum a TAGLIACOTIO perfectarum m se testem obtulit c. 1. Hinc TAGLIACOTIO statua posita in theatro Bononiensi, quæ dextra nasum tenet. Post ea tempora P. A. MOLINETTI *de quinque sensubus* resarciri a Patre suo nares vidit anno 1625. (p. 62.) J. B. CORTESIUS in *Miscell. Dec.* III. fuse hanc artem describit, quam ex BOIANA Medicorum Turpiensium familia didicerat TAGLIACOTIUS. [Fuse etiam pro ea operatione scripsit PURMANNUS in Libro cui titulus der *Lorberkranz.*] Pro TAGLIACOTIO etiam testimonium dicit F. LICETUS *de monstr.* II. c. 29. Nostro tempore adhuc in BOIANORUM familia hoc artificium exercetur, REAUMUR, *Histoire de l'Académie des Sciences.* p. 37.

SEVERINI PINAEI (*Pineau*) *opusculum physico-anatomicum de integritatis & conceptionis virginum notis: & de partu naturali in quo ossa pubis distrahi demonstratur*, Paris. 1597. 8. Per experimenta ostendit sensim ante partum hiscere ab invicem & pubis ossa, & ilium os a sacro discedere, eaque manu sua palpavit, lenteque coalescere observavit. Ab apophysi præter naturam nata ossis pubis funestam partus difficultatem observavit. Eum libellum in Germania a severis morum custodibus prohibitum fuisse auctor est DE VAUX L. c. IDEM concessis cadaveribus usus est ad inventa propria de sectione calculi, & de operatione sua gallice scripsit [DE VAUX *index funer.* p. 555. *Réponse du Recteur & des D. D. de la faculté de Médecine*] libellum quem in *bibliotheca Thuanea* invenio, *discours touchant l'invention & l'extraction du calcul de la vessie*, Paris. 1615. 8. *

DAVID HERLICII *unterrichtung von den schwangern frauen und kind-betterinnen*, Gryphiswald. 1597. 8. PL. & Stettin 1618. 8.

JAC. MARCHANT *declamationes in apologiam* FR. ROUSSET, *quibus* παράδοξον *de cæsareo partu inpugnatur*, Paris. 1598. 8. *

THOMAE FIENI *de cauteriis* Libri V. Lovan. 1598. 8. Colon. 1608. 8. fusissime & plenissime de cauteriis ex omni antiquitate agit EJUSD. *Libri chirurgici* XII. *de præcipuis artis chirurgicæ controversiis* a CONRINGIO post mortem auctoris editi sunt Francof. 1649. 4. Londini recusi 1733. 4. Agit de trepano, cataractæ depositione, bronchotome, paracentesi thoracis, abdominis, arteriotome, sectione cæsarea, sectione calculi (ubi apparatum parvum laudat), sectione herniæ, amputatione, reparatione nasi, cujus enormem difficultatem satis demonstrat. Versus est Liber cum titulo *handgree-*

 pen

possumus, &, quoties magna operatio chirurgica est instituenda, si tum aliquem consulere velimus, hunc perpendere supra hac re debemus. Editus est Patavii anno 1666. quæ editio optima est, & Lugduni Batavorum anno 1723.

Huic

pen der heelkonst, Amst. 1685. 8. & germanice, Noriberg. 1675. 8. sub titulo *wundarzneykunst*.

In CASSERII Libro *de vocis organis* descriptio exstat bronchotomes, ejusque operationis defensio, cum instrumentis. IDEM invenit pyxidem, ex qua cupri candens lamina expellitur, pro cauterio in ægris meticulosis.

ANDREAE LAURENTII *discours de la conservation de la vue*, Rouen 1600. 12. *EJUSDEM *de mirabili strumas sanandi vi solis Galliæ regibus concessa* Liber I. & *de strumarum natura, differentiis, causis, curatione quæ fit arte medica* Liber. Paris. 1609. 8.*

FRANC. MURATORII *apologia therapeutica vulnerum brachii*, Bonon. 1600. 4.*

J. B. GEMMA *de vera ratione curandi bubonis & carbunculi pestilentialis*, Venet. 1600. 4.*

BENEDICTI BASELLI *apologiæ qua pro chirurgiæ nobilitate strenue pugnatur* Libri III. Bergom. 1600. 4.*

GUIL. FABRICII HILDANI *observationes chirurgicæ* XXV. item *de gangræna & sphacelo*, Francof. 1598. 8. prodierunt & 1611. inde longa serie alia opera, *Centuria* nempe *observationum & curationum chirurgicarum*, Basil. 1606. 8. *secunda* 1611. 8. *tertia* Oppenheim 1614. 8. *quarta* ibid. 1619. 4. *quinta*, Francof. 1627 4. *sexta* cum prioribus in operum collectione: *Centuriæ* V. Lugdun. 1641. 4. Porro Basileæ 1634. 8. excusa ut *cista militaris seu neu verbesserte feldartzney* ibid. repetita 1686. 8. Tum successit *de gangræna & sphacelo* I. Francof. 1600. 8. Oppenheim. 1617. 4. cum numerosis observationibus gangrænæ a frigore aliisque causis ortæ, Germanice prodiit Basil. 1615. 8. *von heissen und kalten brande*. *Lithotomia vesicæ* germanice edita est Basil. 1626. 4. & a HENR. SCHOBBINGERO latine versa, Basil. 1627. 4. anglice vero a R. C. Lond. 1640. 8. *Appendix Epistolarum de usu & abusu turundarum post extractionem calculi adhibendarum* una prodiit. *Observatio vulneris gravissimi sclopeto inflicti*, Oppenheimi excusa est 1614. 8. *De combustionibus* I. Basil. 1607. 8. *Epistolarum centuria* I. *de ichore & meliceria* CELSI, in qua synoviæ historiam habet & ancyloseos, & decocta vulneraria WURTZII rejicit, & alia omnia junctim recusa sunt in operibus omnibus, Francofurti 1646. fol. & 1682. fol. sed primæ editiones multo nitidiores sunt. *Observationes & epistolæ* seorsim recusæ sunt Argentinæ 1713. 4. In Libro *von der fürtreflichkeit und nutzen der Anatomie*, qui Germanice solum exstat, Bernæ 1624. 8. exstant multæ historiæ funestorum casuum ex anatomes ignoratione. Hic civis noster Bernæ Poliatrici munere functus, a pago natali *Hilden* nomen traxit, vir industrius, indefessus in inveniendis pro re nata & perficiendis chirurgicis instrumentis, in curandis gravissimis malis felix, addictior medicamentis & turundis quas defendit. Quare longo sermone classicum scriptorem a nemine negligendum non necesse est fuse laudare. In *lithotomia* instrumentum gorgeret invenit, inventum describit, apparatum altum repudiat, scirrhorum pro exsuccis habitorum observationes adfert. In amputatione, quam candente ferro administrat, arteriis tamen injectum vinculum laudat.

JACOBI GUILLEMEAU Chirurgi Parisini Libros huc refero. Ejus Liber *des maladies de l'œil*, Parisiis jam anno 1585. 8. prodierat, belgice versus a JOHANNE VERBRUGGE cum titulo *hondert en dertien gebreken der oogen*, Amstelod 1678. 12. GUILLEMAEI libellus non utilissimus est, & spem fere in formulis ponit. In adjectis adnotationibus VERBRUGGII aliquæ historiæ utiles inveniuntur, ut illa de insectis conjunctivam rodentibus. Germanice recusus est Dresdæ 1710 8. Deinde Liber *de l'heureux acouchement des femmes*, Parisiis anno 1609. & 1643. 8. prodiit, bonus Liber & melior quam eo tempore solebant scribi. Conversionem & extractionem fetus pedibus apprehensi ex primis laudat. Observationes multas proprias profert. Ob hæmorrhagiam continuo extrahere fetum jubet, & PAKEI filiam eo artificio sanavit. Sectionem cæsaream expertus rejicit. Atretarum, quæ conceperunt, historias & incisiones ad emittendum fetum protulit. Uteros in partu ruptos vidit. Opera omnia collecta prodierunt Dordraci 1598. fol. HEIST. Paris. 1612. fol. nobis autem sub titulo *œuvres de Chirurgie de* J. GUILLEMEAU *augmentées de plusieurs traités extraits des leçons de* M. GERMAIN COURTIN. Rouen 1649. fol. Hac editione continentur præter priora & alia quæ non sunt hujus loci *Magazin des instrumens de Chirurgie: sommaire des tumeurs contre nature, playes, ulcères, fractures & dislocations*. Integra fere Chirurgia est ad seculi genium, non absque tamen proprio judicio. Ita in amputatione propter gangrænam cauterium, in amputatione absque gangræna forcipem pro vasis ligandis absque cauterio recte præfert. Aneurysma legitimo modo ligata arteria sanavit. Cæterum audacter

dacter incidit, trepanum in suturis adhibuit. *Apologie pour les chirurgiens.* Sunt historiæ infelicium eventuum absque culpa Chirurgi, & felicium absque ejus vera industria. *Traité de la parfaite méthode d'embaumer les corps*, quo libello sectiones cadaverum regum CAROLI IX. HENRICI III. & IV. continentur.

ALEX. SEITZ *aderlassbuch vom rechten gebrauch der aderlass ventosa oder köpf.* 1601. 8. PL. *

EUSTACHII RUDII *de tumoribus præter naturam*, Venet. 1600. 4. *de ulceribus* Libri III. Patav. 1602. 4. *de externarum partium adfectibus*, Venet. 1606. fol. Experimenta pauca & labor Galenicus.

J. JESSENII von JESSEN *institutiones chirurgicæ quibus universa manu medendi ratio ostenditur*, Witteb. 1601. 8. *anweisung zur chirurgie*, Nuremberg 1614. 8. Laudat J. van HORNE *microtechn.* p. 526. ob omissum familiarem tunc medicamentariæ materiæ abusum, & manuarias operationes puriores. EJ. *de rustico Bohemo cultrivorace historica relatio*, Hamburg. 1628. 8. *

JOH. RIOLANI patris *Chirurgia* Lips. 1601. L. & in collectione operum, Paris. 1610. fol.

WILLIAM CLOWES *treatise for the artficial cure of struma or kings evil*, London. 1602. 8. EJUSD. *Tractatus of chirurgery for the cure of gunshot and of the cure of lues venerea*, Lond. 1637. 4. *

In CABROLII observationibus etiam chirurgicæ aliquæ sunt, cum auctor manu mederi sit solitus, vulnera insignia sanata, ulcus renale.

In HIERONYMI CAPIVACCII operibus continetur etiam Liber *de cauteriorum recta applicatione*, Francofurt. 1603. fol.

PETRI UFFENBACH *wundartzney oder Thesaurus chirurgicus verdeutscht*, Francof. 1605. fol. & EJUSD. *thesaurus chirurgiæ continens præstantissimorum auctorum opera chirurgica*, Francof. 1610. fol. Ex GESNERI collectione habet TAGAULTIUM, HOLLERIUM, MARIANUM SANCTUM, ANGELUM BOLOGNINUM, MICHAELEM ANGELUM BLONDUM, ALPHONSUM FERRUM, JACOBUM DONDUM; adjecit autem Centuriam I. observationum HILDANI, EJUSDEM libellum de combustionibus, & PAREI opera.

FRANCISCI PLAZZONI egregii viri, qui operationes Chirurgicas in Theatro Patavino demonstrabat, nimis autem præcoci morte abrepti (RHOD *de acia* p. 153.). *de vulneribus sclopetorum tractatus* prodiit Patavii 1605. 4. PL. Venet. 1618. 4. Patav. 1643. 4. 1669. 4. *

BERNARDINI CAII *de vesicantium usu*, Venet. 1606. 4. LIND.

DOMINICI TERILLI *de vesicantium recto usu ac utilitatibus mirificisque in praxi fructibus*, Venet. 1607. 4.

In PETRI MATTHAEI ROSSII *Consultationibus & observationibus selectis*, Francof. 1638. 8. multæ chirurgicæ sunt, neque eæ inutiles. Ita monet, ne symptomata quæ fracturis aliena accidunt, ipsi malo tribuantur. Cæterum in mortua carne amputat, &c.

JOACH. TANKIUS *de phlegmone ex sententia* GALENI Lipf. 1608. 4. PL.

Inter J. HEURNII opera exstant Libri *de morbis oculorum*, Antwerp. 1608. 4. tum *de morbis mulierum* & alii, quibus morbi aliqui chirurgici, sed medice magis tractantur.

HIPPOLYTI PARMAE *Praxis chirurgica in qua operationes describuntur*, Venet. 1608. 16. EJUSD. *introductionis ad Chirurgiam* Libri II. Patav. 1612. 4. Laudat JOH. van HORNE & GOELICKE in *historia chirurgiæ recentioris.*

DIONISIO DACA CHACON *Practica y theorica di Chirurgia en Romance y en latin*, Valladolid 1609. 2. tom. fol. *

Ex THEODORO BARONIO *de operationis mejendi triplici læsione & curatione* aliqua huc pertinent, de caruncularum consumtione per cereos medicamento illitos absque dolore, de catheteris periculis, & de malis eventibus, sectione calculi quam semper funestam observavit, de injectione lithontripticorum per ulcus perinaei, &c.

PETRI PIGRAEI *chirurgia cum aliis medicinæ partibus juncta*, Paris. 1609. 8. LIND. & EJUSD. *Epitome præceptorum medicinæ chirurgicæ*, Paris. 1612. 8. gallice versa cum titulo *Epitome des préceptes de Médecine & Chirurgie*, Rouen 1658. 8. & belgice *kort begryp van de Cure der medicine en der Chirurgie*, Amstelod. 1633. 4. Posterius opus legi, quod videtur idem priori, sed auctius, cum prius se edidisse auctor ajat in præfatione. Habet aliqua aut propria, aut certe eo tempore non vulgaria, & punctionem vesicæ, & observationes aliquas, & historias vulnerum capitis, & alia. Nimis tamen multus in theoria & parcus videtur in encheiresi. In partu difficili pedibus jubet fetum extrahere, &c. Gallice edidit *Chirurgie mise en théorie & en pratique*, Paris. 1610. 8. quem Librum non vidi.

J. G. SCHENK *lithogenesia von wunderbaren steingewächs oder steingeburt im menschlichen leibe aus dem lateinischen übersezt*, Francof. 1609. 4. nonne lithopædion ALBOSII? *

SEBASTIANI CORTILIO Ariminensis *Libri V. Institutionum chirurgicarum & Practicæ chirurgicæ* Libri IV. Francof. 1610. 8. LIND.

PETRI FORESTI sunt *observationum & curationum chirurgicarum Libri V. de tumoribus præter naturam*, Leid. 1610. 8. & *Libri IV. de vulneribus, ulceribus, fracturis & luxationibus* ibid. eodem anno, præter plurima chirurgica quæ cum morbis in observationibus medicis tractatis occurrant. Historiæ in illis numerosæ sunt, & propriæ, & aliorum, cum scholiis de more, gratæ lectu, in parte autem medicamentaria, ut tunc solebat, quam chirurgica, uberiores.

In T. THEODORI SCHENKII collectione observationes chirurgicæ per partium corporis humani ordinem distributæ magno numero reperiuntur, undique collectæ, quæ omnino legi merentur.

In H. SMETII *Miscellaneorum* Libro X. etiam chirurgici aliqui casus describuntur.

TOB. TANDLER διασκέψεων χειρουργικῶν δέκας *de hirudinum usu scarificatione felicius adhibenda, phlebotome puerorum & prægnantium .. & salvatellæ, de hysterocele, hysterotomia, matricis exstirpatione, lienis extractione, commodiori setacei adplicatione, cohibenda partis amputatæ hæmorrhagia*, Witteberg. 1610. 4. PL.*

ANDREÆ KALT *de mola, ejus causa, signis, curatione*, Constant. 1611. 4. PL.

T. GUILLAUMET *Livre Xenodochal*, Paris. 1611. & *Traité des ouvertures, trous & ulcères spontanées*, 1611. 12. MEIB.

In VIDI VIDII *operibus omnibus sunt de Chirurgia* Libri IV. Venet. 1611. fol. Compendium est, quo breviter operationes chirurgicæ & instrumenta describuntur, inprimis tamen deligationes. Pleraque aut omnia ex veteribus sumsit.

HIERONYMI VENEROSII *consultatio responsiva de urinæ stillicidio, pruritu & herpete exedente*, Venet. 1611. 4. PL.

J. EMANUEL LABADIE *conseils de chirurgie*, Toulouse 1611. 8.*

VALERII BALDUTHI *tumorum omnium præternaturalium curandorum methodus*, Venet. 1612. 4.*

Leçons anatomiques & chirurgiques de feu M. GERMAIN COURTIN *dictées depuis* 1575. *jusques à* 1587 *recueillies & corrigées de plusieurs manuscrits par* M. ETIENNE BINET *Chirurgien juré*, Paris. 1612. fol. Lyon 1630. 8. Vegrandis Liber undique collectitius.

ZACHARIÆ a PUTEO *clavis medica rationalis spagirica & chirurgica quæ .. de stranguria, pruritu & herpete varia recludit præsidia*, Venet. 1612. 4.*

RODOLPHI GOCLENII *Tractatus de magnetica vulnerum curatione citra ullum dolorem & remedii applicationem*, Francofurt. 1613. 8. Defendit sigilla astralia & curationes sympatheticas. Contra eum scripta est JOHANNIS ROBERTI *Tractatus novi* GOCLENII *de magnetica vulnerum curatione anatome*, Lovan. 1615. 8. LIND. Respondit ille in *synarthrosi magnetica opposita infaustæ anatomiæ* J. ROBERTI *Jesuitæ pro defensione Tractatus de magnetica vulnerum curatione*, Marburg 1617. 8. LIND. sed ROBERTUS variis libellis ad certamen rediit, ut *metamorphosi magnetica* CALVINO GOCLENIANA, Leodii. 1618. 8. & in GOCLENIO *heauton timorumeno seu curationis magneticæ & unguenti armarii ruina*, Luxemburg. 1618. Nuremberg. 1662. 4. tum in GOCLENIO *mago senio delirante*, Duaci 1619. 12. denique in *curationis magneticæ & unguenti armarii magica impostura*, Luxemburgi 1621. 8. ubi etiam in HELMONTIUM pugnat. LIND. Denique GOCLENIUS *novam defensionem magneticæ curationis vulnerum ex solidis principiis* reposuit, Francofurt. 1625. 8. 1643. 8. Nam eo tempore hujus modi historiæ fidem inveniebant.

JOSEPHI PANDOLPHINI *Tractatus de ventositate spinæ sævissimo morbo*, Firmi 1614. *revisus & annotationibus novisque observationibus illustratus a* G. A. MERCLINO, Noriberg. 1674. 12. in pathologicis dictus est.

In FELICIS PLATERI *observationibus*, Basil. 1614. 8. & alias excusis, multæ ad morbos chirurgicos pertinent. Sic in *praxi* varix, aneurysma, hernia, fistulæ ani aliique morbi chirurgici tractantur.

JACOBI SCHALLING *ophthalmia seu disquisitio hermetico-Galenica de natura oculorum eorumque visibilibus characteribus, morbis & remediis*, Erfordiæ 1615. fol. latine & germanice prodiit. Anatomen, morbos, & medicamenta oculorum describit mirus homo, ex PARACELSI schola, qui, uti BARTISCHIUS, inflammationes oculorum graves refert ad magiam. Integram fere ex suo ingenio medicam materiam subjecit.

J. CASTELLANUS edidit ANTONII BALDESII *quæstiones de gangræna & sphaceli diversa curatione*, Venet. 1616. 8. LIND. Ej. *phylacterium phlebotomiæ & arteriotomiæ* prodiit Argentorati 1628. 8. germanice versum.*

CAESARIS MAGATI *de rara medicatione vulnerum* Libri II. Venetiis 1616. fol. 1676. fol & nuper in Germania 1733. 4. recusi sunt, quo celeberrimo Libro multa peculiaria continentur. Experien-

rientiæ in MAGATO multum fuit, literarum Galenicarum & scholasticarum potius nimis, ut plurimum rationibus ex scholarum theoria desumtis utatur, quæ nostro seculo parum habeant roboris. Antiquam autem HIPPOCRATIS, & Germanorum, ante GUIDONEM, & WURTZII praxin renovaverant chirurgi aliqui Romani, a quibus edoctus MAGATUS vulnerum deligationem frequentem, & curiosam detersionem, & deligationum renovationes superfluas, & turundas, longe a curandis vulneribus removet, unionem labiorum, clausum vulnus, mitem medicandi rationem laudat, libro I. ubi de vulneribus in universum agit. *Secundo* libro vulnera cranii copiose, reliqua parcius persequitur, occupatus in veteribus partim defendendis. Ipse quidem MAGATUS in religionem Franciscanam transiit, arte medendi tamen non penitus deserta. Cum vero contra ejus methodum scripsisset SENNERTUS noster, sub nomine fratris JOHANNIS BAPTISTAE, MAGATI edidit *tractatum, quo rara vulnerum curatio defenditur contra* SENNERTUM, qui cum J. BAPTISTAE *consiliis* anno 1637. 4. Bononiæ prodiit, recusus in Veneta editione anni 1676. fol. & in editione Germanica, in quo methodum suam non in omnibus vulneribus, sed in simplicibus valere, & GALENI & antiquorum doctrinæ convenire, defendit, & aliqua experimenta chirurgica addit. Esse enim ipsius CÆSARIS auctor est DIONYSIUS SANCASSANUS *dilucidazion.* p. 163. Obiit CÆSAR sectus ob calculum anno 1647.

GUILIELMI LOISEAU *de internorum & externorum morborum curatione libellus cum historiis notatu dignissimis*, Bergerac. 1617. 8. L. Bourdeaux 1620. 8. Carunculas sanasse jam monuimus. Sed vide ASTRUCIUM, neque enim legi.

CASPARI HOFMANNI *de ichoribus & in quibus illi adparent adfectibus*, Lips. 1617. 8.*

HENRICIS PETRAEI *handbüchlein der wundartzney*, Marpurg. 1617. 4. Noriberg. 1625. 8. cum HILDANO de sphacelo.

FRANCISCI PECCETI *Chirurgia in quatuor libros digesta de tumoribus, de vulneribus, ulceribus & fracturis*, Florent. 1616. fol. Francof. 1619. 8. 2. vol. Ticin. 1697. fol. Collectio ex veteribus, cum plurimis medicamentis, & exigua utilitate.

NICOLAI HABICOT *Problemes medicinaux & chirurgicaux*, Paris. 1617. 4. *qu'un Chirurgien doit absolument pratiquer l'opération de la bronchotomie* ibid. 1620. *Rec. de l'hist. de la Chir.*

SCIPIONE MERCURII *la commare o racolitrice*, Milan. 1618. 8. maj. vel. 4. min. Venet. 1620. 4. Verona 1652. 4. 1662. 4. PL. germanice versa & aucta a GODOFREDO WELSCHIO cum titulo *kinder mutter oder hebammenbuch*, Lips. 1652. 4. Witteberg. 1671. 4. Primas editiones non vidi, sed Liber dudum scriptus videtur, cum anno 1568. ARANTIUM auctor audiverit. Verbosus admodum, in iis brevior est, quæ necessaria sunt. Partus difficiles ex ordine plusculos enumerat, sed omnes, ex veterum sententia, vult reduci in caput prævium, etiam quando pes vel brachium præit, eumque partum qui fit pedibus præcedentibus pro valde difficili & malo habet. Uncos formidabiles pingit; partus cæsarei exempla felicia habet. In Veronensi editione adjectus est Liber PETRI de CASTRO *de colostro*, quo de meconio agit, a quo retento variolas deducit.

Inter HIPPOLYTI OBICII opuscula sunt etiam *adversus vesicantia decem decisiones & responsiones ad singula capita disputationis* BERNARDINI CAII, Vicetiæ 1618. 4. LIND.*

JAC. de MARQUE *Traité des bandages de Chirurgie*, Paris. 1618. 1631. 8. HE. EJ. *introduction methodique à la Chirurgie*, ibid. 1652. 1662. 1675. 8. HE.*

MATTHIÆ GLANDORP *speculum chirurgicum*, Brem. 1619. 8. Vulnera tractat præmissa anatome, subjectis observationibus patris & SPIGELII, atque HOLTZEMII. EJUSDEM *methodus medendi paronychiæ*, Brem. 1623. 8. Morbi secundum & gravius genus describit, in quo periosteum inflammatur; observationes decem addit, valde eruditas. Laudat alysson polygoni folio. EJUSD *de polypo, narium affectu gravissimo, observationibus illustrato*, Brem. 1628. 4. Excisionem & vinculum laudat, observationes addit non multas, nimis etiam eruditas.

EJUSD. *gazophylacium polyplusium fonticulorum & setaceorum*, Brem. 1633 4. Intolerabiliter dives gazophylacium, & a nostris nunc moribus alienum.

EJUSDEM *opera omnia* Londini prodierunt 1729. 4. Patre chirurgo natus, cujus observationibus multum utitur, FABRICII & SPIGELII discipulus.

HERMANNI CORBEI Liber *de vulneribus lethalibus & sanabilibus*, Francof. 1620. 8. Oratio.

DOMINICO GALVANI *delle fontanelle*, Padoa 1620. 4. PL.*

RAIMUNDI MINDERER *medicina militaris*, Aug. Vind. 1620. 8. Germanice scripta est cum vero titulo *gemeine handstüklein zur kriegs artzney gehörig.*

JOANNIS COLLE Bellunensis *Elucidarium anatomico-chirurgicum ex Græcis, Arabibus & Latinis sele-*

selectum cum commentariis in 4. Fen AVICENNÆ. *Inserti sunt tractatus de vulneribus, ulceribus, tumoribus, fracturis, luxationibus*, Venet. 1621. fol. Theoreticus & compilatitius auctor.

P. ZACCHIÆ magnum opus inter scriptores medicolegales, ut vocant recensebimus.

JOHANNIS HORNUNG *chirurgischer bericht von brandschäden*, Nurnberg 1622. 8. Idem in cista medica etiam chirurgicas observationes habet.

Medicus nisi chirurgus semiplenus vel nihil est, Magdeburg. 1622. 4. HE.

STEPHANI CALANDER *brevissima chirurgicæ facultatis compendiaria*, Saviliani 1623. 12. LIND.

JACOBI CARANTA *decadum physico-medicarum* Libri II *de morsu canis rabidi*, Saviliani 1623. 4. Occasione scripsit hominis, qui tertio mense, cum incolumis videretur, hydrophobicus perierat. Inde exempla congerit aliorum animalium rabidorum, quibus non a morsu canino malum ortum fuit, sed quæ propria rabie perierunt.

GUILIELMI LAUREMBERGII *epistolica dissertatio curationem calculi vesicæ continens*, Witteberg. 1623. 12. Leid. 1619. 8 quam editionem non vidi. Jam anno 1610. scripta est, & continet curationem, ut credebatur, auctoris, qui calculum in propria vesica etiam tactu perceptum, usu asellorum siccatorum & aliorum quorundam medicamentorum se sustulisse sibi persuasit, neque enim mihi vere sanatus fuisse videtur. Cum Witebergensi editione exstat epistola PETRI filii in qua fuse de chirurgiæ utilitate & inde orta laude agitur.

C. BARTHOLINI *syntagma medico-chirurgicum de cauteriis præsertim potestate agentibus* seu *ruptoriis*, Hafniæ 1624. 4. prælectiones Patavinæ sunt, minime certe indoctæ. Defendit Cauteria contra FABIUM PACIUM & MERCURIALEM, brevior tamen de ferro candente, fusior de potentiali, cujus innumerabiles formulas habet, maxime *infernalium lapidum* omnis generis. Fonticulorum sedem & encheiresin fuse tradit.

MARTINI PANSÆ *consilium phlebotomicum oder aderlaßbüchlein nebst* 50. *fragen vom blut und blutlassen*, Lipsi. 1624. 8. *

Inter HOECHSTETTERI observationes etiam aliquæ chirurgicæ sunt.

JOSEPHI de AROMATARIIS *disputatio de rabie contagiosa*, Venet. 1625. 4. Francof. 1626. Antiquitates morbi describit, subtiliter ostendit, quomodo alii auctores potuerint pro novo morbo habere, cum aliqui antiquum facerent, & aquæ timorem a rabie abesse posse, nasci etiam a non rabido homine per morsum, esse anginæ speciem, cujus sedes sit in arteria aspera, docet. Horrorem aquæ eo refert, quod ægri deglutire nequeant, quod etiam in aliis anginosis reperiatur. Cum SALIO DIVERSO helleborum laudat, non probat submersionem in aqua. Fabulosos illos in urina catellos refutat.

His temporibus vixit LUDOVICA BOURGEOIS dicta BOURSIER, cujus habeo *observations sur la stérilité, perte de fruits*, &c. Paris. (1626.) 1642. 8. *Livre second* ibid. 1642. *Livre troisième* 1644. & *secrets de la même* 1635. 8. & *apologie contre le raport des Médecins* 1627. 8. Liber etiam, Francofurt. 1628. 4. germanice recusus est sub titulo *hebammen buch*, & Belgice 1658. Delft. Cordata satis & prudens femina, amata magnatibus, & perpetua filiorum HENRICI IV. obstetrix. Ordo nullus, encheireses nimis parcæ, observationes paucæ, aliquæ tamen raræ, fides in arcanis nimia.

SANCTORII SANCTORII *Commentarius in 1. Fen.* AVICENNÆ, Venet. 1626. fol. Chirurgica instrumenta hic varia proponit, a se ipso inventa, acum triquetram (troiscart) varii generis, & forcipem fissilem ad calculum urethræ, de qua etiam HALESIUS cogitavit. Bronchotomen laudat. Metrenchyten inventum describit, & docet rationem qua clysterem ipse æger sibi injiciat. In Libro *de remediorum inventione* observationes chirurgicas habet, de fistulis ani, & vesicæ. Cauteria suturæ coronalis in Italia vulgaria damnat. Ajunt SANCTORIUM artem possedisse aquas hydropicas in viris per umbilicum, in feminis per uterum inmisso instrumento extrahendi.

CASPARIS WINCK. J. S. *notæ unguenti magnetici & actiones ejusdem adversus* GOCLENIUM, Dilling. 1626. 8. *

MARTINI RULAND *de phlebotomia, scarificatione, ventosatione*, Basil. 1627. 8. PL.

J. BAPT. SORI *consigli ed avisi di Chirurgia col modo di far giudicii ne' mali: una tassa del honorario loro, delle fontanelle del morbo Gallico & aphorismi tocanti alla Chirurgia*, Milan. 1626. 8. *

In HORSTII *observationibus*, Ulmæ anno 1628. 4. Norib. 1637. 4. editis, multæ chirurgicæ sunt, & totus IV. liber huc pertinet, tum aliqua ex epistolis.

PEDRO LOPEZ *pratica y teorica de las apostemas*, Sevilla 1628. *

BERNARDI SUEVI *de inspectione vulnerum lethalium* Librum in forensi medicina dicemus.

THOM. BONHAM *the chirurgians' closet*, Londin. 1630. 4. HE.

FRANC. JOELIS *operum medicorum* Tomus VI. continet *methodum universalem curandi morbos chirurgi manu*, Rostoch. 1630. 8. & in operibus omnibus Amstelod. 1663. 4. * Idem Liber germanice pro-

Huic addatur MARCUS AURELIUS SEVERINUS (*a*), Neapolitanus professor egregius, de quo nonnulli dixerunt fuisse MACHAONEM & PODALIRIUM horum temporum. BARTHOLINUS fatetur obstupuisse se, cum ejus operationes viderit. Peritissimus in anatomicis & medicis fuit, & pariter summus philosophus & ab ephebis chirurgica manu operatus est. Ejus opus de *Trimembri chirurgia* editum est Francofurti 1653. in 4. alterum opus de *chirurgiæ efficacia* Francofurti 1646. in folio. Hi bini tractatus sæpius legendi sunt medico versanti in praxi, ultimum docet quo modo igne & ferro, alterum quo modo medicamentis & victu curentur vulnera, & hoc difficilius adquiritur, cum Liber de efficaci medicina etiam inpressus sit, bono cum fructu, post *Observationes* chirurgicas FABRICII HILDANI.

His-

prodiit cum titulo F. JOELIS *Chirurgia oder wundarzney in 7. theilen*, Nurnberg. 1680. 8. *

SEB. GREIFFENS, *bewährte wundarzney aus Phil. Theophrast. schriften nunmehr kurtz zusammen gezogen durch* J. MECKER, Schleusing. 1630. 8.

J. STEPHANI STROBELBERGER *de dentium podagra seu de odontagra ... in qua .. dentium sine & cum ferro artificiose extrahendorum varii modi theorice & practice proponuntur cum collectaneorum dolori & extractioni dentium ab auctoribus dicatorum appendice*, Lips. 1630. 8. *

MALACHIAE GEIGER Medici Bavari *kelegraphia seu descriptio herniarum cum earum curationibus tam medicis quam chirurgicis*, Monachii 1631. 8. & germanice *ausführlicher bericht von den brüchen*, Stuttgard 1661. 12. Ulm 1696. 12. Proponit castrationem, punctum aureum, caustica, & medicamentorum plurimum habet, in observando parcior.

His temporibus Chirurgia in Italia fere ad meram artem medicamentariam contracta fuerat. Unicus anno 1627. Romæ Chirurgus fuit, qui obstetriciam faceret. FABER ad HERNANDEZ p. 767. Aneurysmatis operationem neminem fuisse qui susciperet, SYLVATICUS auctor est. Sic de calculo BARONIUS queritur relinqui eam operationem Empiricis, & cum Gallus nomine du TAU tendines extensorum digitorum consuisset, habuerunt pro incantamento *Philosoph. transact.* n. 265. sed exstitit tunc Medicus Neapolitanus, imperterritus & animosus homo, qui ferrum & ignem antiquæ Græciæ in usum reduxit. MARCUS nempe AURELIUS SEVERINUS.

(*a*) EJUS multa scripta sunt, primum & princeps *de recondita abscessuum natura* cujus Libri VII. Neapoli anno. 1632. 4. minori, *octo* vero *Libri* (addito nempe libello jam dicto *de pestilente παιδαγχόνη*) Francofurti 1643. 4. prodierunt, quæ editio aliquot capitibus & alias auctior satis maculosa est, adornata a Polyhistore illo LUDOVICO de HOERNIGK. Dictio barbari quid & contortuplicati habet, sed experimenti & masculi roboris plurimum. Ad chirurgiam autem inprimis pertinet Liber III. de abscessibus anomalis, cysticis inprimis, ferro & igne tollendis, & Liber IV. amplissimus, *de novissime observatis abscessibus*, quo etiam varices & aneurysmata traduntur, & morborum rebellium in ossibus ipsis fundatas radices exponuntur. Venas varicosas adnatæ acu pungere docet. Nova nomina equidem habet, sed multas gravissimorum malorum per ferrum & ignem curationes. In Libro V. *pædarthrocacen* seu spinam ventosam describit, & recte ostendit, in osse ipso fundari, hinc extrorsum serpere. Liber VI. est de gibbis, paulo minus plenus. Reliqui ad praxin pertinent. Recusus est Patav. 1651. 4. Francofurti 1668. 4. Leidæ 1729. 4.

EJUSDEM *de efficaci medicina* Libri III. Francof. 1646 fol. 1671. fol. Rejectis medicamentis debilibus commendat fortiora, quæ ex ordine & fuse tradit, arteriotomen, venæ sectionem, scarificationem, paracentesin, non abdominis sed fere omnium tumorum, sectionem, & amputationem omnis generis, trepanum, cauterium, cucurbitulas, balnea, setacea. In cauteriis inprimis fusus, ea per singulos morbos laudat, & nimio fere affectu etiam imperat, ubi ferrum poterat suffecisse, ut in hydrocele, & morbis uvulæ. Sic arteriarum & venarum sectiones eruditissime per singula membra persequitur, parcior in enarrandis encheirisibus, & nimius in morbis singularibus, quos ad classes non reducit. Varia autem passim utiliter monet. In amputatione cutim sursum revellere jubet. In fonticulis verum locum inter deltoidem musculum & bicipitem restituit. Scarificationem in pueris præfert venæsectioni &c. Gallice versum opus provenit Genevæ 1669. 4. sub titulo *de la médecine efficace*.

EJUSDEM *chirurgia trimembris diætetico-pharmaco & chymico-chirurgica*, Francof. 1643. 4. Leid. 1725. 4. materies medica est, cum formulis tum undique collectis, tum a SEVERINO primum lauda-

Hisce addamus AMBROSIUM PARAEUM in folio Parisiis editum anno 1582. gallico sermone, sed in linguam etiam latinam, belgicam aliasque translatus est, illa autem editio ab ipso fuit perfecta, & a Domino *du* PUY edita, & idem opus eodem tempore latine fuit editum. Mirum est, quod chirurgus a corpore trium regum in Gallia huic operi potuit vacare. JOHANNES RIOLANUS, omnium scriptorum severus censor, de PARAEO narrat, eum, cum in favore trium regum fuisset, in expeditionibus semper usum esse ea auctoritate, ut persuaderet & cogeret alios medicos, spe remunerationis apud regem inpetrandæ, ut casus exquisitissimos colligerent, qui tunc subpresso eorum nomine exirent in suum nomen, & sic egregium illud opus confectum esse. Sed ipse certe etiam vir fuit eruditissimus, qui plura vidit; cum castra sæpius secutus sit.

Se-

datis. EJUSDEM *scilo-phlebotomia castigata seu de venæ salvatellæ usu & abusu*, Hanov 1645. 4. Francof. 1668. 4. Venæ scilem sectionem prodesse ad jecoris & lienis inflammationem, non ad mala eorum viscerum diuturna docet. Practica adeo potius & anatomica est, quam chirurgica.

EJUSD *synopsis chirurgiæ* L. VI. spurium opus, Amstelodami 1664. 12. editum. Nam est SEVERINI, HORNIO teste *microt.* p. 521. nec nisi index capitum.

PETRI JOH. FABRI *chirurgia spagirica*, Argentor. 1632. 8. Tolosæ 1638. 8. *

MELCHIORIS SEBIZ *prodromi examinis vulnerum pars prima*, Argentor. 1632. 4. *secunda* 1633. 4. *tertia* 1634. *examen vulnerum partium similarium* 1635. 4. & *dissimilarium partes* IV. 1636. 1637. 4. *examen vulnerum partium singularium & Tractatus de synovia seu meliceride* CELSI *vulgo das glied wasser* 1639. 4. *

J. BAPTISTAE CORTESII *in universam chirurgiam institutio in qua tumorum, vulnerum, fracturarum, luxationum cognitio & curatio habetur*, Messanæ 1633. 4. Non utile opus, etsi aliquando curationibus præfuisse adparet.

Inter EJUS viri *miscellanea* huc pertinet *Decas tertia de curtorum instauratione*. Operationis inventionem PETRO TURPIO tribuit, instrumenta & alia pleraque habet ex TAGLIACOTIO.

J. AGRICOLAE *Institutiones Chirurgiæ*, Francof. 1634. 12. *chirurgia parva das ist wundartzney*, Nurnberg 1643. 8. 1674. 8. * *nette feldscherer kunst*, Dresd. 1716. 12, *

NICOLAI FONTANI *de extractione fetus maturi per anum*, Amstelod. 1633. 12. cum ejus *aphorismis Hippocratitis methodice dispositis*: In *analectis* etiam chirurgici casus habentur, & in notis ad SEB. AUSTRIUM jam descriptis, laryngotome describitur.

JAC. CHIFLETI *acia* CELSI *propriæ significationi restituta*, ALPHONSUS NUNNESIUS *defensus*, Antwerp. 1633. 4. Est vero acia filum quodcunque per foramen acus trajectum GAL. *Comment.* II. *ad* L. HIPP. *de iis quæ in medicina fiunt*. CHIFLETUS & NUNNESIUS metallicum filum faciunt. In *observationibus* CHIFLETUS aliqua chirurgica habet, & paracenteses thoracis ob empyema.

In SENNERTIANÆ *praxeos* Libro V. continentur chirurgica *de tumoribus, ulceribus, cutaneis vitiis, vulneribus, fracturis, luxationibus*, Witteberg. 1634. 4. Ex more suo dilucide & utiliter observationes & descriptiones collectas ordinat, & pleraque continet, quæ ante eum meliora dicta sunt, suis etiam minime vulgaribus observationibus adjectis. De vulneribus multus est, & turundas defendit & MAGATUM refutat, HILDANUM passim in chirurgicis secutus est.

NICOLAI ABRAHAMI FRAMBESARII *canones chirurgici* cum aliis libellis editi sub titulo *chirurgiæ militaris*, Basil. 1634. 8. LIND. * EJUSDEM opera gallice, Lyon 1669. fol. in quibus etiam chirurgia. *

NICOL. PIETRE thesis, *Ergo ad extrahendum calculum dissecanda ad pubem vesica*, Paris. 1635. recusa a DOUGLASSIO in edit. *lithot.* DOUGLASSIANÆ, Lond. 1723. & alias. Pro apparatu alto scripsit.

ALEX. READ *Chirurgical lectures of tumors and ulcers*, Lond. 1635. 4. EJ. *surgerey*, Lond. 1659. fol. *

GEORG. LOTHI *kurtze relation von einem abgeschluckten und ausgezogenen messer*, Danzig. 1635. 4. *.

ROTGER HEMSING *ablehnung etlicher ungereimter dinge so im neulichen messer tractate* GEORG. LOTHI *gestanden, nebst einer verbesserten relation von dem den 29. Mai 1635. geschlukten und den 9. Julii*

Sequitur JOHANNES *a* VIGO, Italus, ſed debemus fateri & ipſum & alios peccaſſe in eo, quod omnia ſine ferro & igne voluerint ſanare, uti alii contra ferro & igne unice voluerunt uti: hinc fallit ſæpe, quando conſulit, ut ſine ferro & igne mala tractentur, & ut hoc & illud medicamentum chemicum adplicetur. Opus eſt in 4. pluribus editionibus inpreſſum.

VIDUS VIDIUS, notus olim profeſſor, ſcripſit quatuor libros de chirurgia in folio, editos Francofurti anno 1667. Ibi leguntur ab uno auctore collecta, quæ ſparſim apud alios inveniuntur.

Pro

Julii auſgeſchnittenen meſſer, Elbing 1635. 4. Deglutitus culter ſatis titubanter & ruditer, feliciter tamen eductus eſt. Recte ridet ROTGERUS uſum emplaſtri magnetici. Reliquæ lites nihil ad nos faciunt.

DANIEL BECKER *de cultrivoro Pruſſiaco*, Regiomont. 1636. 4. PL. Leid. 1640. 8. & *hiſtoriſche beſchreibuug des Preuſſiſchen meſſerſchlukers*, Königsberg 1643. 8. Anglice ſub titulo *cure of the Pruſſian ſuallow knife*, Lond. 1642. 4. Eadem hiſtoria eſt, aliis parallelis caſibus congeſtis ornata, vulnerum ſanatorum ventriculi & aliarum partium, etiam ex propria obſervatione: Subjectæ ſunt Quæſtiones 15. Turundas & frequentem deligationem contra MAGATUM defendit, magicas hiſtorias narrat, ſuperſtitioſus homo, qui etiam mederi hæmorrhagiæ jaſpidem, & magneticum emplaſtrum prodeſſe educendo ferro defendat. EJUSD. *de unguento armario*, Noriberg.. 1662. 4. *

VALERII MARTINII *opuſcula de veſicantibus, ſinapiſmis, cucurbitulis, ligaturis, dolorificis frictionibus*, Venet. 1636. 4. LIND. *

THEOPHILI RAYNAUD *de ortu infantum contra naturam per ſectionem cæſaream*, Lugdun. 1637. 8. Jeſuitæ opus procul dubio philologicum. *

JOH. van BEVERWYCK *de calculo renum & veſicæ libellus*, Leid. 1638. 12. cum HIERONYMI THEBALDI & aliorum conſultationibus jam dictus eſt. EJUSDEM *ſchat der ongezondheit* pro *tertio* Libro habet chirurgiam *oder die heilungs kunſt* cujus prima, ni fallor, editio ſub titulo *heelkonſte ofte middelen om alle uytwendige gebreken te geneſen*, prodiit in urbe Dordrecht 1651. 8. legi vero Francofurtenſem editionem 1671. 8. 1674. fol. Anatomen conjunctam habet, arterias, venas, oſteologiam, icones aliquas. Ad chirurgiam pertinent primo medicamenta ſecundum claſſes diſpoſita, tunc tractatus de tumoribus, vulneribus, luxationibus & fracturis, non integrum adeo artis ambitum abſolvit. Non eſt abſque propriis obſervationibus, de paracenteſi, reſecandis nævis, &c.

FRANCISCUS THEVENIN obiit anno 1638. etſi EJUS *œuvres contenant un traité des opérations de Chirurgie, un traité des tumeurs, & un dictionaire etymologique de mots Grecs ſervans à la Médecine a* GUILIELMO PARTHON demum anno 1658. & iterum 1669. 4. Pariſiis edita ſint. Valde laudant Chirurgi Pariſini in *Recherches ſur l'hiſtoire de la Chirurgie* p. 270. procul dubio, quod auctor de grege eorum fuerit. Ita THEVENINUM calculi ſectionem myſteriis ſuis nudaſſe ſcribunt, quem nos nihil reperimus habere, quod alii non habeant, imo ideo legimus minus probare parvum apparatum, quod corpus veſicæ incidatur. Partum cæſareum defendit.

JOHANNIS RHODII *de acia* CELSI *qua ſimul univerſa fibulæ ratio explicatur*, Patavii 1639. 4. & auctius Hafniæ 1672. 4. denique Lundæ Scanorum ſub titulo *antiquitatum a* CELSO *&* RHODIO *de acia ab interitu vindicatarum* 1694. 4. Præter multa alia, quæ ad alias fibulas pertinent, erudite oſtendit, aciam non metallicum filum fuiſſe, ſed linum tortum, fibulam vero ſuturam filo etiam vulgari factam. Erroris cauſam in GUIDONE reperit. IDEM in SEPTALII *cautiones & animadverſiones medicas analecta & notas*, Patavii 1652. 8. edidit, ad univerſam chirurgiam collectas undique obſervationes & medicamenta, & aphoriſmos prognoſticos adſpergit.

JOSEPH COUILLARD *le Chirurgien opérateur*, Lyon 1640. 4.

PAULI MARQ. SLEGEL *ophthalmographia & opſioſcopia*, Jenæ 1640. 4. *

In NICOLAI TULPII *obſervationibus*, Leidæ 1641. 8. & ſæpe alias recuſis multæ & valde memorabiles obſervationes chirurgicæ reperiuntur.

FACONDINI ANGELINI *methodus pro venæſectione eligenda*, Patav. 1641. 4. *

In P. ALPINI *medicina Aegyptiorum* multa habentur ad ſcarificationem & cauſticorum Aegyptiacorum cognitionem ſpectantia.

SAMUELIS CHABIBI *ſeu Dilecti Luſitani ocyrrhoë ſeu de venæ ſectione tractatus*, Venet. 1642. 4.

* an hujus loci sit ignoro :. An forte AMATI opus? Inter ZACUTI *Lusitani* observationes passim variæ chirurgicæ sunt, sanatus hydrocephalus ope acus triquetræ, atreta, cui fæces per virgam exibant incisa membrana curatus, & aliæ.

A. de CORBYE *fleurs de chirurgie cueillies aux Livres des plus excellens auteurs*, Lyon 1642. 8. Paris. 1660 HE. *

PETRI SERVII *de unguento armario*, Rom. 1642. 8. *seu bedenken von der waffensalbe*, Francofurti 1672. *

Inter G. BALLONII Libros est *de calculo*, Paris. 1643. 8. jam citatus.

JOSEPH SCHMIDS *Examen chirurgicum*, Aug. Vindel. 1644. 12. EJ. *speculum chirurgicum*, Ulm. 1656. August. 1675. 4. EJ. *examen phlebotomicum oder gründlicher bericht vom aderlassen*, Ulm vel Aug. Vindelicor. 1653. 12. EJ. *kriegs arzney*, Francof. 1664. 12. EJ. *instrumentorum chirurgicorum descriptio*, Aug. Vind. 1697. Germanice. EJ. *miscellanea medico-chirurgica seu medicinisches und chirurgisches schazkästlein*, Francof. 1709. 8. & *neu eingerichteter feldkasten vor wundarzney* ibid 1710. 8. HE. armamentarium nempe chirurgicum. *

NICOLAI PAPINII *de pulvere sympathetico dissertatio*, Lutet. 1644. 8. 1650. 8. LIND. *

Inter HELMONTII opera huc pertinent *cauterium*, cujus inutilitatem conatur ostendere, *de magnetica vulnerum curatione*, quam defendit, &, si mavis huc referre, Liber *de lithiasi*.

FRIDERICI MONAVII *bronchotomia*, Regiomont. 1644. 4. Gryphswald. 1654. 4. Jen. 1711. 8. Habet observationes aliquas sanatorum vulnerum arteriæ asperæ & bronchotomiæ felicis, & suffocationum, tum medendi modum, & iconem.

ANDREÆ CNOFFELII *apologie wegen unguht cürirten gliedschwammes*, Leipzig 1645. 4. *

LUDOVICI SETTALA *compendio di Chirurgia*, Milan. 1646. 8. * In EJUS *cautelis & animadversionibus* de vulneribus agit Libro VIII. quo commendat methodum MAGATI, & vulnera etiam nervorum, capitis & thoracis percurrit, additis consiliis ad curationem, & historiis.

ALESSANDRO TADINI *breve compendio per curare ogni sorte de tumori esterni*, Milan. 1646. 8. * Videtur ex SEPTALIO decerpsisse.

RENATI MOREAU *de laryngotomia* Liber, Paris. 1646. 8. cum T. BARTHOLINI libello *de angina epidemica puerorum Campaniæ & Siciliæ*, jam a nobis citato, prodiit, quo etiam vulnera & abscessus cerebri funesti describuntur.

Ipse BARTHOLINUS chirurgiam passim illustravit. Edidit *anatomicam dissecti aneurysmatis historiam*, Panormi 1644. 12 nati nempe ex venæsectione. Porro, in libello *de insolitis partus viis*, Hafniæ 1664. 8. excuso, describit primo historiam feminæ Lalandicæ, cui per 18. annos retentus fetus per ulcus hypogastrii denique exiit. Ea occasione colligit varias historias fetuum per anum, ilia, os ipsum exclusorum. In *historiis* habet varia huc pertinentia, atretas, vulnera, instrumentum Norvegicum ad uvulam longiorem castigandam. In *Epistolis* herniarum, calculosorum historias tradit, alia in *Actis Hafniensibus*, ut erat vir plurimæ lectionis. IDEM edidit cum Libro *de insolitis partus viis posthumas* J. VESLINGII *epistolas*, quibus varia pulcherrima continentur. MAGATI defensio: luxatio femoris sibi visa: sutura tendinis: vulnera cerebelli sanata, &c. IDEM cum LYSERI cultro conjunctas edidit SEIDELII, MOIMCHENII, BOGDANI observationes utiles, de aneurysmate, hydrocele, resecto utero, vulnere intestini sanato &c.

J. FIERRARAS *vraie méthode de la parfaite chirurgie*, Paris. 1648. 8. HE. *

In ARNOLDI BOOTII *omissis adfectibus* qui primum Londini 1649. 12. prodierunt, aliqua chirurgica sunt, & fusa de nodis rachiticis in costis tractatio.

ISBRANDI de DIEMERBROECK *Oratio de reducenda ad medicinam chirurgia*, Ultrajecti 1649. fol. In EJUSDEM *anatome* passim observationes chirurgicæ exstant.

J. A. GUERIN *le chirurgien charitable*, Lyon 1651. 8. PL. *

PETRI von der STILLE *handbuch der Chirurgie*, Francof. 1648. 8. Hafniæ 1651. 8. Francof. 1682. 8. *

JOH. FONTEYN *het eerste deel der lessen betreffende de konst der Chirurgie door* ANT. FONTEYN, Amstelod. 1651. 12. MEIB. * Non magni eum fecit, si idem est, ULHOORNUS *tweede vertoog* p. 333. Chirurgiam prælegebat Amstelodami.

LAURENTII STRAUSS *epistola de pulvere sympathetico ad* DIGBÆUM, Darmstatt. 1651. 8. IDEM *theatrum sympatheticum*, scriptorum nempe hujus generis collectionem edidit, Noriberg. 1660. 12. 1662. 4. EJUSD. *de Mussipontano fetu* libellos jam diximus.

WOLR. HUXHOLTZ *unterricht der hebammen*, Cassel 1652. 8. *

JOH. HEUNII *de hirudinum usu & efficacia*, Gryphswald. 1652. 12. *

In

In LAZARI RIVERII *observationibus*, Hag. 1651. 8. & alias editis, non paucæ sunt chirurgicæ ad vulnera, fracturas, tumores, abscessus, &c.

SAM. FORMY *Traité des bandes, laqs, emplastres, compresses, atelles & bandages*, Montpell. 1653. 8. HE. alii annum habent 1651. 8.

Cum *novis opusculis anatomicis* RIOLANI, Paris. 1653. 8. prodiit CAR. ARTHURI PLESSII epistola, qua incisio colli vesicæ ad pus in ischuria emittendum feliciter instituta describitur. RIOLANUS ipse *Enchiridio anatomico* varia habet chirurgica, apparatum altum, quem non valde probat, puncturam perinæi in senibus.

GEO. GELMANN. *dreyfache chirurgische blumen nebst 90. fragen auss der anatomie, verwundungen und arzneyen*, Francof. 1652. 4. RIV. 1680. 4. Anatomen habet & vulnera capitis, thoracis, artuum *

In ISAACI CATTIER *observationibus*, Castris 1653. 8. editis chirurgicæ aliquæ sunt, ut sanatio gangrænæ intestini incarcerati.

J. PHAR. RHUMEL *opuscula-chymico magica medica de curatione herniarum*, &c. 1653. 12. HE. *

JOHANNES SCULTETUS Ulmæ utramque medicinam exercuit SPIGELII discipulus. Ejus princeps opus est *Armamentarium Chirurgicum* sæpissime recusum. Prima editio est Ulm. 1653. fol. tum alia 1655. fol. * Recusum est Hag. 1657. 1662. 8. Venet. 1665. 8. cum 43. tabb. Francof. 1666. 4. cum 66. tabulis, & copiosius Amstelodami 1672. 8. Germanice etiam vertente J. MEGERLIN prodiit Francofurti 1679. 4. & Gallice cum titulo *arsenal de Chirurgie*, Lyon 1675. & 1712. 4. & Belgice Dordrecht 1657. & 1670. nuper vero cura GERARDI van DICTEN auctius editum Leidæ 1748. 8. sub titulo *wapenhuys der heelkonst*.

SCHULZII ipsum opus posthumum est, tabulas proprias habet 43. observationes subjectas 100. Icones & instrumenta eo tempore nota continet, & operationum encheireses. Inter instrumenta reperio ad observationem 89. *tourniquet* illud Gallorum, quod illi vulgo multo serius inventum esse scribunt. *Auctarium decem tabularum* ab heredibus adjectum est, cujus mea editio est Amstelodamensis 1669, 8. quo deligationes, instrumentum ad uvulam amputandam, aliqua ad luxationes continentur. Addidit Amstelodami J. B. a LAMZWEERDE *appendicem* 103 *observationum*, pessimus homo, qui usus P. de MARCHETTIS observationibus, loca unice mutaverit, jam ab ALMELOVEENIO in furto deprehensus *invent. novantiq.* p 28. Adjecta sunt varia alia ad infusionem & transfusionem, tum Chirurgorum Belgii celebrium observationes. Inde Amstelodami accessit *auctarium* II. continens observationes PETRI HADRIANI F. VERDUYN ex Belgico Latine redditum a M. FILINGIO, anno 1693. 8. Viginti omnino observationes sunt & PETRI, & HADRIANI patris, quæ inprimis scirrhorum amputationes continent.

CONRAD FROMMAN *Tractatus medico-chirurgicus de gangræna & sphacelo*, Argentor. 1654. LIND. *

J. SOPHRONII KOZAK *Tractatus spagirici de phlebotomia & de fontanellis*, Brem. 1655. 8. *

PAULI MOTH *casus chirurgicus perforati thoracis*, Hafn. 1656. 4. LIND. & auctius Francofurti 1660. 8. *

BARTH. BONACURSII *opusculum de externis malis*, Bonon. 1656. 4. PL. *

MICH. LYSER *de sphacelo cerebri*, Lips. 1656. disputationes cum observationibus in Italia natis.

JEAN VIGIER *la grande chirurgie des ulcères* II. ed. Lyon 1656. 8. EJUSDEM *opera medico-chirurgica*, latine reddita a JOHANNE filio, Hag. 1659. 4. Ineunte seculo scripta esse videntur, ignoro autem primam editionem. Continentur in collectione *Chirurgia magna* sive pentateuchos ille veteribus familiaris, cum plurimis medicamentis. Tum *armamentarium chirurgicum* sive materiæ medicæ pars chirurgica. Reliqua anatomica sunt. Totum fere PAREUM exscripsit SCHULZE *chirurg.* p. 43.

ABRAHAM LINCOBSON FOX *experimental Tract of surgery*, Lond. 1656. 8. Est versio, ni fallor WURTZIANI operis.

In J. DANIELIS HORST *Decade observationum*, Francofurti 1656. 4. aliquæ chirurgicæ habentur, paralyseos lateris alterni in cerebri abscessu, ecchymosium a causa interna. Nam ipse chirurgiam sua manu exercuit, & trepanum feliciter adhibuit, reclamantibus, qua erant ruditate, chirurgis *Epist.* ad FONTANUM.

LUDOVICI CLUEYRATI *Tractatus de vulneribus capitis*, Tolosæ 1657. 8. LIND. *

CONRAD VICTOR SCHNEIDER disputatio *de fractura cranii*, Witteb. 1657. *de partu difficili* 1675. & aliis.

Treatise of phlebotomy with the use of cupping glasses and luches, Lond. 1658. 8. *

KENELM DIGBY *discours de la guérison des playes par la poudre de sympathie*, Paris. 1658. 12. Anglice sub titulo *discourse touching the cure of wounds by the powder of sympathy*, 1658. 8. 1659. 8. 1660.

Pro compendio autem habebatur olim *systema chirurgicum* JOHANNIS HORNII (*a*), qui Lugduni Batavorum professor fuit ante DRELINCURTIUM. Hic Liber Lipsiæ editus est anno 1707. Pariter huc spectat PAULUS AEGINETA *de Rebus chirurgicis*.

Hi sufficiant pro systematicis scriptoribus.

CA-

1660. 12. Ej. *receipts in physic and surgery*. Londin. 1668. 12.* EJUSDEM gallice prodierunt *nouveaux & rares secrets, & un discours touchant la guérison des playes par la poudre de sympathie*, Antwerp. 1678. 8. uterque prior libellus, ut videtur. Vir bene in bonas artes animatus, sed credulus, magnus curationum sympatheticarum ope vitrioli ad solem calcinati factarum defensor.

J. GODOFR. MOEBII disp. *de spina ventosa*, Jen. 1658.

HERMANNI van der HEYDE *physical discourse of the wounderfull virtues of cold water*, Londin. 1724. 8. a SANCASSANO recusus cum titulo *delle incredibili virtu dell' aqua fredda si data per bocca come aplicata del fueri e alle ferite*. Prima editio, quam non vidi prodiit 4. 1658. Gandavensis medicus exemplis & conparatione hydrophobiæ per inmersionem servatæ, confirmat in dolore capitis, phrenitide, mania, alvo constricta, singultu, resuta manu felicissime aquam simplicem adhibitam fuisse.

PAULI BARBETTE *Chirurgie, tweede stuk*, Amstelodami 1658. 8. latine Leidæ 1672. 12. EJUSDEM *chirurgia notis ac observationibus rarioribus illustrata secundum recentiorum inventa*, opera JOH. MUYS Amstelod. 1693. 12. recusa etiam Genevæ cum MANGETI 1683. 4. cum nonnullis collectaneis additionibus: cum gallico titulo *la pratique de chirurgie enrichie & augmentée de plusieurs remarques, histoires, guérisons & explications, par* J. MANGET, Lyon 1693. 12. 3. vol. & Germanice vertente PHIL. JACOBO WALDSCHMID, Francofurt. 1683. tum in *operibus omnibus* Germanice editis Lips. 1718. 8. Non incommodum conpendium pro eo tempore, etsi multus sit in medicamentis. Herniam femoralem habet, & acum triquetram *troisquart*, a BLOKIO propositam rudiorem.

VOPISCI FORTUNATI PLEMP *ophthalmographia* ed. III. Lovan. 1659. fol. Habet morbos oculorum, qui vulgo a Chirurgicis curantur.

J. THEOD. SCHENK *de fractura tibiæ cum vulnere & prominente osse* disp. Jen. 1659.

J. MERLET *opuscula medica duo, unum de cauteriis, alterum de tussi*, Paris. 1659. 12. RIV. *

SIMON PAULI *relatio de periculosissimo, difficillimo, anatomico & chirurgico casu*, Francof. 1660. 8.* Nonne idem cum vulneris thoracici & intestinorum historia, cujus ad RIOLANUM descriptionem dedit ad finem παρεκβάσεως de causa febrium malignarum. Habet in eo Libro etiam alia vulnera, tendinum, &c. Respondet in epistola una excusa RIOLANUS.

THEATRUM SYMPATHETICUM, Noriberg. 1660. 12. & 1662. 4. editum, est collectio uti diximus, eorum, quæ pro unguento armario, pulvere sympathetico, aut contra eadem scripta fuerunt. In eo exstat etiam J. NARDII, Liber *de prodigiosis vulnerum curationibus*, & alii quos fere citavimus.

GOD. WELSCH *rationarium vulnerum lethalium* inter forenses medicos repetemus.

Cum STEPHANI RODERICI a CASTRO *syntaxi* prodiit etiam Tractatus *de chirurgicis administrationibus*, Lugduni 1661. 4.*

ANTON. DEUSING *de pulvere sympathetico*, Groning. 1662. 12.

BATTI *handboek der Chirurgie*, Amstelod. 1662. 8.*

GUERNER ROLFINK *de ichore ulcerum seroso* 1642. *de vulneribus*, Jen. 1653. *de genuina calculorum in corpore humano generatione*, Jen. 1663. Disputationes sunt. In ultima observationes aliquas, & cancrorum phænomena describit. EJUSD. Disputationes *de enterocele* 1664. *de cataracta*, Jen. 1664. *de scrophulis seu strumis*. 1667. *de curatione hydropis imprimis paracentesi* 1668. 4. Chirurgicas operationes perficiebat propria manu, & feliciter herniam incarceratam sectione curavit *dissertatio anat.* p. 182. Obstetriciam etiam artem exercebat, & armamentarium chirurgicum optime instructum collegerat.

(*a*) JOHANNES van HORNE, proficiendi cupidissimus homo & præmatura omnino morte abreptus, non expers ipse secandi, & M. AURELII SEVERINI discipulus, scripsit Leidæ editam 1663. 12. 1668. 12. & 1675. 12. *Microtechnen*, sæpissime recusam, & cum notis atque correctionibus J. WILHELMI PAULI Lips. 1707. 8. Belgice prodiit eadem, Amstelod. 1684. 8. & germanice cum titulo *kleine kunst oder anleitung zur wundarzney*, Halberstad 1679. 8. 1685. 8. Ordo non commodus

dus eſt, neque ubique perinde auſcultari debet, ut in amputationis rudi modo quam a BOTALLO recipit. Minime tamen inutile conpendium eſt, cum quo breve etiam de ſcriptoribus chirurgicis judicium exſtat Fracturam femoris a cauſa externa negavit. IDEM jam anno 1644. cum BARTHOLINO epiſtolam *de aneuryſmate* arteriæ tibialis & popliteæ ediderat. IDEM BOTALLI opera edidit.

HENDRIK van ROONHUYZEN *heelkonſtige aanmerkingen betreffend de gebreken der vrouwen*, Amſtelod. 1663. 8. 1672 8. Obſtetricia arte fungebatur, ſtipendio conductus, (van HORNE ex edit. PAUL. p. 471.) idemque filio ROGERIO & Chirurgis Amſtelodamenſibus arcanum modum fetum educendi reliquit, de quo nuperam litem alibi citabimus. Hoc libello, per experimenta nato, continentur hiſtoriæ partus cæſarei, quem laudat & difficultatibus liberat, de prolapſu vaginæ, quem ſolum admittit excluſo uteri prolapſu, de atretis omnis generis, de rupta veſica, de adhæſione duræ matris (qua occaſione & trepanum & repulſionem duræ membranæ rejicit, quæ fit meningophylace) de fracturis capitis, labio leporino, vulnere nervi. Singula capita multis obſervationibus illuſtrat. Deinde IDEM edidit Amſtelodami anno 1672. obſervationes quæ ſub titulo *hiſtoriſche heilkuren*, prodierunt Norimbergæ 1674. 8. Præter priora hoc volumine continentur 35. curationes inſigniores ab auctore peractæ.

PETRI de MARCHETTIS *obſervationum medico-chirurgicarum ſylloge*, Patav. 1664. 8. Amſtelod. 1665. 12. 1675. 4. Londini 1729. 8. germanice Noribergæ 1673. 8. Magnificæ certe & difficiles curationes a medico Profeſſore peractæ. Pertinent ad vulnera, tumores, cancros, fiſtulas ani, urethræ, ſpinam ventoſam, &c. Earum una, tendinis flexoris pollicis ab equo evulſi, ſeorſim unico in 4. folio edita proſtat, Patav. 1654. 4.

J. GEORG. SOMMER *hebammen ſchul*, Coburg. 1664. 1691. 1715. 12. HE. Arnſtatt. 1676. 12 *

CHRISTOPH. SCHORER *bericht vom nutzen und gebrauch der fontanellen*, Ulm. 1665. 8. (1664. 8. KAESTN.) Aug. Vindelic. 1686. 12. cum J. FRANCI Libro *de ſetaceo*, Salfeld 1706. 8. *

LUDOVICI NASSAVII *de modo curandi vulnera per ſympathiam epiſtola*, Roterod. 1665. 8. LIND. *

J. LAUR. BAUSCH in *prooemio* Libri *de hæmatite & aëtite* magnam habet collectionem vulnerum etiam rariorum.

In PHILIPPI JACOBI SACHSII *Gammarologia*, Breſlau 1665. edita, collectio calculorum reperitur.

Aderlaſſbüchlein oder bericht vom aderlaſſen und ſchrepfen, Nurenberg 1665. 8. HE. *

In PHILOSOPHICIS TRANSACTIONIBUS inſignis continetur theſaurus obſervationum rariorum, quarum eas citabo, quæ mihi præcipuæ viſæ ſunt.

N. 56. Calculus veſicæ in ſuibus frequens in Jamaica.

N. 83. THOMAE CORNELII contra Tarantulæ vim illam celeberrimam objectiones. Morbum habet pro Chorea S. Viti.

N. 94. DENYS de liquore ſtyptico eximio. De eodem 95. 96. 97. ubi ejus in claſſe Regia ſucceſſus laudatur.

N. 99. Calculi in veſica humana triginta & octo.

N. 101. Calculi in veſica bubula 200. aurei rotundi.

N. 144. TYSON de viperæ morſu & veneno, & ejus cum ſanguine fermentatione.

N. 157. & 182. FRIDERICI SLARE egregia experimenta cum calculo humano.

N. 168. Calculus circa acum natus.

N. 170. Calculi per anum redditi.

N. 171. Calculus enormi mole.

N. 175 Calculi per penem egeſti.

N. 176. Ulcus in inteſtina penetrans.

N. 187. 191. De curandis hydrophobis.

N. 202. Magnus calculus ex urethra feminæ.

N. 207. Hydrophobiæ hiſtoria: & de calculo in renibus reperto.

N. 208. W. COWPER de liquoribus ſtypticis W. COLBATCH experimenta.

N. 209. Calculi ſectio.

N. 210. Efficacia cauterii ad morſum viperæ caudiſonæ.

N. 211. Iterum de viperæ morſu.

N. 215. Ancyloſis univerſalis pene omnium oſſium.

N. 219. Vulnus ventriculi in equo ſanatum.

N. 220. Calculus poſt 20. annos ex urethra ſectus.

N. 222. Calculus 51. unciarum.

N. 223. De nephrotome.

N. 227. MORLEY Offa per anum ejecta.
N. 228. Calculus in cerebro & fphacelus.
N. 229. Fetus ex ulcere umbilici.
N. 236. MOLYNEUX de calculi ex femina extractione.
N. 237. GEORGII DAMPIER remedium ad canem rabidum, nempe lichen terreftris cinereus, etiam MEADIO probatus.
N. 242. Pueri hydrophobi fanati mercurio vitæ.
N. 243. Fetus fuper os pubis ex ulcere extractus felici eventu.
N. 245. Experimenta cum vipera.
N. 250. Ad calculum laudatur genus oftracitis. De vaccino bezoar. De operatione Fr. JACOBI.
N. 252. COWPERI futura tendinis Achillis felix: COCKBURNE de vi veficatoriorum in febre.
N. 258. Pro utilitate bronchotomes.
N. 259. Antliæ pro cucurbitula ufus.
N. 260. PROBY acus de vefica refecta.
N. 261. Calculus capillatus. Silex intra calculum. Polypus in cane. De calculis cancri.
N. 267. LA FAGE hiftoria maximi aneuryfmatis.
N. 275. Cancer peculiaris funeftus. Fetus per umbilicum abfcedens.
N. 277. Hydrophobiæ natura contagiofa.
N. 282. Mala varia ab officulis prunorum deglutitis.
N. 283. SKIPTON de parte inteftini feliciter refecta.
N. 285. Hiftoria cultrivori Pruffici.
N. 285. Paracentefis felix in ulcere pulmonum a variolis.
N. 295. Calculi grandes per urethram.
N. 300. GREENHILL funeftus fcirrhofus tumor pectoris.
N. 301. Acicula in ventriculo animalis.
N. 302. Offa fetus per ulcus matris excreta.
N. 305. Tumor ampliffimus glandulæ Thyreoideæ.
N. 307. A. de MARCHETTIS laudat coccygis repreffionem in partu: partum cæfareum adminiftravit.
N. 308. Tumor colli hydatidibus plenus.
N. 309. Antlia & cucurbitula ad caput fetus extrahendum fruftra adhibitæ.
N. 317. AMYAND cafus chirurgici.
N. 320. Glans plumbea poft 30. annos de capite exeuns. Fiffura futuram tranfeuns.
N. 325. Calculi per anum egefti. Ulcus renum.
N. 330. Abfceffus coli ab acicula.
N. 335. Experimenta cum viperis in demorfis canibus facta.
N. 336. Calculi duo magni per urethram educti.
N. 337. Scirrhus mammæ in dura cyftide inclufus. Hominis a vipera demorfi fymptomata.
N. 339. De inoculatione variolarum & n. 347. de eadem PYLARINI tr.
N. 348. Graviditas diuturna.
N. 354. Tumor cyfticus genæ peramplus refectus.
N. 365. Fractura patellæ fuppofititia. Aliqua chirurgica STEIGERTHALI.
N. 366. VATER obfervatio inteftini coli de corpore penduli.
N. 370. Scapula amiffa ex gangræna.
De inoculatione ibid & 373. 374. 375. 382. 419. 429. 432.
N. 371. Vulnera & abfceffus ventriculi. BENEVOLI de cataracta obfervatio. J. DOUGLAS nova methodus fecandi calculi.
N. 376. DUDLEY phænomena ferpentis caudifoni.
N. 377. De calculo obfervationes.
N. 383. C. SPRENGEL de liquore ftyptico EATONIANO.
N. 384. VATER obfervationes cataractæ & vifus partialis.
N. 389. Tumor profunde in pectore radicatus, fanatus.
N. 391. Vulnus a furca per anum inmiffa fanatum.
N. 394. Sectio corporis calculofi.
N. 397. Calculus magnus cum urina redditus.
N. 399. De punctione veficæ. HALL fymptomata viperæ caudifonæ.

N. 400.

N. 400. Foramen in ventriculo. Fistula ossis malæ.

N. 304. F. NICHOLLS de aneurysmatibus. CHESELDEN de instrumento ad cataractam, & observationes calculi renalis.

N. 405. Rari tumores abdominis.

N. 413. Calculus magnus ex urethra egestus.

N. 416. Fetus per anum exclusus: Bronchotome.

N. 417. Calculus sponte fractus.

N. 421 RANBY historia herniæ umbilicalis.

N. 422. Exomphalos naturalis.

N. 423. SKIPTON de usu corticis Chinæ ad gangrænam.

N. 437. FRANC. JOS. HUNAULT de fistula lacrumali, quam absque turunda sanari vult, &c.

N. 439. 441. Canes rabidi argento vivo sanati.

N. 440. Substantia ossea in utero.

N. 444. Obstructio a pruno colo inpacto. Cæci hernia cum vulnere.

N. 443. AMYAND funesta amputatio humeri in articulatione. Ruptum intestinum in hernia umbilicali sanatum. Acicula circa quam calculus coaluerat in hernia inguinali. De vi olei ad sanandos morsus viperarum. De eodem N. 444. 445. 451. In Anglia felix, in Gallia debile fuit.

N. 446. Tumor pelvis callosus.

N. 448. Sanata hydrophobia ope remedii DAMPERIANI conf. 445.

N. 449. Vulnus sclopetarium oesophagi. Apostema ex obstructione vesiculæ fellis. Evulsum brachium a molendini ala sanatum.

N. 450. AMYAND bubonocele & de noxis omenti in hernia. Acicula in calculo GREGORY. Calculus maximus.

N. 451. FERGUSON pars lienis exstirpata.

N. 452. Tumor genu difficilis.

N. 453. Vulnus membranæ corneæ sanatum absque cicatrice. Casus aliqui chirurgici.

N. 456. Atheroma femoris enorme exstirpatum. Calculus per perinæum SISLEY. Exostoses miræ dorsi.

N. 458. Ossicula multa in cerebrum & duram matrem inpressa. Tympani pars destructa, &c.

N. 459. Perforandorum intestinorum in flatulentia consilium. Machina pro fractura femoris. Calculi ex ano & ex abusu lapidum cancrorum. Ossa mollia. Hernia inguinalis.

N. 460. LE CAT experimenta in intestino post herniam suppuratam adnato ad abdominis parietes, cum ano secundario. Fetus ex ano egestus. Crustæ pilosæ & pili ex urina. Cystides aquosæ peritonæi.

N. 461. Ancylosis universalis totius sceleti. Instrumenta nova pro illuminanda aure. Siphones ad tubam aperiendam. De callo supplente fracturam femoris. Felix sectio cæsarea.

N. 462. Antidotum contra venenum Indorum MILWARD. Calculi in appendice vesicæ urinariæ. Instrumentum ad callipædiam. Calculosi dissectio, qui frustra medicamenta STEPHANIANA sumpserat. Ulcus intestini recti a maxilla piscis inpacta.

N. 464. Mirus cancer fungosus abdominis ab adliso dorso.

N. 466. Saccus cutaneus amplissimus ad calcem ex dorso pendulus. SCHLICHTING de cancro. BASTER de hydrocephalo. Pancreatis scirrhus & cancer late sparsus.

N. 468. Calculus ex muliere exemtus. Machina pro gubernandis aegris ob molem nimiam immobilibus.

N. 469. LE CAT de ambe HIPPOCRATIS perfectiori.

N. 470. BEVAN ossa puellæ mollia. Instrumentum pro reducendo humero.

N. 471. Paracentesis in ascite felix.

N. 472. HALE in hydrope utilitas injecti post paracentesin vini conf. 473. AYLETT spina bifida. Morbus P. BOLOGNINI.

N. 473. TAUBE (Doctoris Gottingensis) hernia umbilicalis funesta ex partu difficili.

N. 474. Vulnus pulmonis sanatum. ARDENON ferramentum ex vesica evulsum. Ectropion sanatum. Ureter clausus.

N. 475. Opio & balneo frigido sanatus homo, quem canis rabidus momorderat. Conceptio extra uterum. Os humeri sponte fractum AMYAND. WINTHROP fetus per anum exclusus.

N. 476. LE CAT de sua secandi methodo conf. 480.

N. 477. HALES de extrahendis minoribus calculis. SIMON fetus per anum eductus eventu funesto.

N. 478.

N. 478. Iterum frustra adhibita medicamenta STEPHANIAE. Os ilium fractum & sanatum.

N. 479. Sanatus, quem vipera caudisona momorderat.

N. 480. CLAUDII AMYAND de spina ventosa dissertatio. Inflammatio pedis ex seta porcina irrepente. Calculus ex pene sectus, ubi 15. annis haeserat.

N. 482. Canis calculosus. BLOCKLESBY de vehementissimo veneno armario Indorum.

N. 484. Calculus acervatus. Felix effectus lixivii saponarii. Articulationes in recens nato omnes luxatæ.

N. 485. Os pubis divulsum ab equi subita succussione. Fetus 16. anno ex abdomine extractus.

N. 486. Fetus retenti ossa per incisionem educta.

N. 487. HUXHAM de tumore congenito fetus in quo alterius fetus rudimenta.

In JOURNAL des SAVANS passim etiam ad Chirurgiam varia pertinent, ut:

An. 1678. Testimonium RAINSANT pro sectione cæsarea. Curationes variæ ope minimarum acuum & cannularum ad paracentesin.

1679. Calculus in aqua dissolutus, quæ manu poterat sustineri absque erosione.

1680. De styptico WEBERI.

1686. Sanatæ per pulverem sympatheticum hæmorrhagiæ historia. Contusio in osse parietali, inde tumor, in quo natum animal.

1691. Ossa totius sceleti sponte fracta. Aneurysma 10. annis gestatum.

1693. In vesica fungus & calculus. Sectio cæsarea felix.

1694. Punctio vesicæ DROUIN. Empyematis paracentesis.

1700. BAUDELOL calculi equini. TOLET vesicæ hernia cum prolapsu uteri.

1722. Partus per anum.

1749. Varia instrumenta nova ad sectionem calculi in LE CATII epicrisi, & responsione inventoris.

FRANCISCI BLONDEL *epistola* ad ALLIOTUM *de cura carcinomatis absque ferro & igne*, Paris. 1665. vel 1666. 4. ALLIOTI medicamentum fiebat arsenico rubro soluto in aqua forti, addito aceto saturni, donec nihil ultra præcipitaretur, pulvis autem præcipitatus edulcorabatur duodecies aqua simplici, donec ea insipida deflueret, tunc spiritu vini quinquies vel sexies accenso.

J. SIGISMUNDI ELSHOLZ *historia steatomatis ovarii*, Berolin. 1666. 4. Lips. 1676. 4.

CHRISTOPH. THEOPHIL. SCHEUR Liber *de arteriotomia*, Noriberg. 1666. 8. HE. *

SIMEON de PROVANCHIERES *annotations sur la Chirurgie de* FERNEL, Toulous. 1667. 8. PL. *

PIERRE DAILLY *Traité des playes faites par les armes à feu*, Paris. 1668. 12. * Lego esse versionem operis PLAZZONIANI, defendere incendium in his vulneribus, &c.

NICOLAI PFIZER *Wunden urtheil*, Noriberg. 1668. 8. *

CORNELIS HERLS *Examen der Chirurgie*, Middelburg 1668. 8. Amstelod. 1672. 8. * Laudat TITSINGIUS.

CORNELIS *van der* VOORDE *lichtende fakkel der Chirurgie*, Amstelod. 1668. 4. Middelburg 1680. 4. Medicus & Chirurgus fuit. Continentur in eo volumine primo non brevis anatome & physiologia, tum communia morborum & praxeos. Deinde in chirurgica parte per quæstiones & responsa traditur Pentateuchos illa solita veterum, nempe tumores, vulnera, ulcera, fracturæ & dislocationes, medice inprimis, per medicamenta & citationes.

In BALDASSARIS TIMAEI observationibus non paucæ huc pertinent, ad abortum, cancrum, ulcera, vulnera, gangrænas, &c.

JOHANNES VERBRUGGE cum Libro modo citato CORNELII van der VOORDE edidit *Chirurgische schepskist* sive medicamentorum apparatum, quibus Chirurgi navales egent, recusam Amstelod. 1693. 8. & alias. IDEM scripsit *het nieuw hervormde examen van land en zee Chirurgie* sæpe recusum etiam anno 1714 8. Amstelod. & nuper cura JOH. DANIELIS SCHLICHTING, Amstelod. 1748. 8. insigniter, inprimis in parte anatomica auctum. Germanice etiam versum est a MARTINO SCHURIGIO, atque Waldeburgi editum 1714. 8. & Dresdæ 1731. 8. Elementa sunt chirurgiæ ex more seculi pro tironibus scripta. EJUSD. *vestibulum chirurgiæ*, Amstelod 1674. 8. tenue omnino & parum doctum conpendium est, cum unica observatione, vulneris renis sanati.

JOB. van MEKERN *heel en genees konstige aanmerkingen*, Amstelod. 1668. 8. latine recusæ cum titulo J. M *observationes medico-chirurgicæ in latinum translatæ ab* ABRAHAMO BLASIO Med. St. ibid 1682. 8. Posthumus labor chirurgi Amstelodamensis omnino laude dignus Sequitur ordinem partium corporis primis 69. observationibus, & 16. alias in appendice subjicit, prudens homo, & lepidi ingenii, candidus, non catus eventuum minus felicium negator, in observando curiosus, etiam ana-

anatomicus. Instrumenta varia invenit, ut acum perforatam ad hypopyon, aut perfecit, aut minus vulgaria descripsit, ut syringotomen, tubulatam acum. Fusius aliqua persecutus est, hernias, fracturas cranii, unguium morbos.

J. D. MAJOR M. ETTMULLERI & aliorum de chirurgia infusoria Libros inter anatomicos recensuimus. Prioris exstat etiam disputatio *de clysteribus veterum & novis*, Kilon. 1670. *de tactis fulmine* 1673.

In *observationibus* quas & suas & aliorum G. HIERONYMUS WELSCHIUS edidit, Ulmæ 1668. 4. aliqua huc pertinent, ut aneurysma inter observationes RUMLERI. Calculus circa acum natus, & candela cerea ex urethra excisa WELSCHII.

FRANCISCUS MAURICEAU Chirurgus Obstetricator nunc incepit in arte eminere. EJUS *Traité des maladies des femmes grosses & de celles qui sont acouchées*, &c. primum Parisiis 1668. 4. tum 1675. deinde 1681. 4. inde 1694. 4. 1721. 4. & 1740. 4. recusum est, tum germanice, *von krankheiten schwangerer und gebährender weiber*, Basil. 1680. 4 anglice sub titulo *diseases of the women with child and in childbed translated by* HUGH. CHAMBERLEN & ipso obstetricio viro & inventore celebris nunc maxime forcipis. Lond. 1683. 8. 1716. 8. Grandi Libro multa primo anatomica tradit, quæ alibi laudavimus. Inde practicum tractatum de morbis gravidarum addidit, & hæmorrhagiam funestam solo extracto fetu supprimi tristissimo exemplo edoctus docuit. *Secundo Libro* inprimis partus difficultates considerat. Pedibus extrahendos male sitos infantes suadet, mortuorum capita aperiri vult proprio instrumento tiretête, quod applausum non invenit. Operationem cæsaream rejicit. *Tertio libro* morbos puerperarum tradit. EJUSDEM *observations sur la grossesse & sur l'acouchement des femmes grosses*, priori opere potius utiliores sunt, primum anno 1695. Parisiis editæ, mea vero editio est ibid. 1715. 4. germanice etiam versæ a SCHURIGIO, Dresd. 1709. 8. Magna vis est observationum molarum, partuum difficilium, fetuum abortivorum ex diuturna praxi in urbe populosissima collectarum. Successerunt anno 1706. (neque enim vetustior editio mihi nota est,) *dernieres observations sur les maladies des femmes grosses & acouchées*. Mea editio est anni 1715 4. EJUSDEM generis sunt observationes 150. EJUSDEM *aphorismes touchant la grossesse, l'accouchement, les maladies & autres indispositions des femmes*, Paris. 1694. 16. sæpe recusi sunt Amstelòd. 1700. & continent corollaria ex observationibus desumta.

TARDUCIO SALVI *il chirurgo trattato breve in 6. parti e un discorso di chirurgia di* PIETRO *di* PIAZZA, Rom. 1669. 4. *

FRANCISCI ROMANI *consultationes medico-chirurgicæ*, Neapoli 1669. fol. *

CINTIO JAMATO *Prattica nuova e utilissima di tutto quello &c. al diligente Barbieri apartieno*, Virgia 1669. 4. *

GEORG. PET. PIEVER *de natta*, Argentor. 1669. *

HENR. MEIBOM disp. *de suffusione*, Helmst. 1670. *de paracentesi in hydrope* ibid. eodem anno, *de cancro mammarum* 1673. *de ulcerum natura & curatione in genere* 1674. *de læsionibus cranii* 1674. *de læsionibus cranii a causa violenta externa* 1674. *de suppressione urinæ* 1676. *de tumoribus pedum* 1679. *de vulnerum natura in genere* ibid. 1685. *de hernia* ibid. 1686. *de lethalitate vulnerum* ibid. 1694. *de catheterismo* 1699. (ubi catheteres flexiles describit). *de abscessuum internorum natura & constitutione*, Dresd. 1718. 4. Omnes eruditæ & utiles.

Hoc anno coeperunt edi EPHEMERIDES NATURAE CURIOSORUM quibus innumeræ observationes chirurgicæ continentur. Ecce aliquas eximias.

PEIERI hernia vesicæ *Dec.* II. *ann.* I.

WEPFERI de vulneribus intestinorum *ann.* VIII.

VOLCAMER de vi lithontriptica acmellæ *Dec.* III. *ann.* VII. VIII.

J. TH. WOOLHOUSE quadraginta operationes *Centur.* V. VI.

HEISTER de methodo ANELLIANA, *Centur.* VII. VIII.

WIDMANN de prolapsu vaginæ ibid.

Ictus aranei periculosus, *Centur.* IX. X.

JANELLI de prolapsu coli ibid.

TREW historia aneurysmatis sanati absque vinculo arteriæ *vol.* VIII. sed totum legere oportet.

THOM. SHIRLEY *of the causes of stones in the greater world in order to find out the causes and cure of the stone in men*, Londin. 1671. 8. Hamburg. 1699. 8.

COSME VIARDEL *observations sur la pratique des acouchemens naturels contre nature & monstrueux*, Paris. 1671. 8. 1748. 8 Germanice sub titulo *anmerkungen von der weiblichen geburt*, Francof. 1676. 8. Antiquam superstitionem passim retinet multumque medicamentis tribuit, ordine nullo, MAURI-

RICAEI, quem passim carpit, æmulus. Aliquando uterum ipse extraxit, neque erubuit. Aliquas tamen observationes & partuum præter naturam encheireses habet. In nupera Parisina editione anonymus observationes non maximi momenti adjecit.

ANDR. HOMBERG *de tentigine seu clitoridis excrescentia nimia*, Jen. 1671. disp. c. L. *de fracturis cranii*, Witteberg. 1671. 4. *

LUD. SALZMANN disputatio *de abscessu interno insignis magnitudinis cum hydrope*, Argent. 1671. Abscessus cystici gelatinosis hydatidibus varii, procul dubio ex hydrope ovarii.

WILLIAM SERMON *the english midwife*, Lond. 1671. 8. *

In J. HIL. GRULING Libro *de triplici in medicina evacuationis genere & in specie de Venæ sectione, scarificatione, hirudinibus . . clysteribus, suppositoriis . fontanellis*, Lipf. 1671. 4.

In GRAAFII anatomicis de hernia femorali aliqua habentur.

P. de SORBAIT *Chirurgia & examen chirurgicum*, Noriberg. 1672. fol. *

JULII HOLDERS *beschreibung eines rechten wundarztes*, Lipf. 1672. 8. *

In XI. sua *conferentia* DENYSIUS experimenta cum suo liquore styptico facta proponit.

JACOB GIRARD de BERGERIES *la médecine domestique . . le chirurgien charitable*, Genev. 1672. 8. *

JOHANNIS BOHNII Liber *de renunciatione vulnerum: & de officio medici duplici* inter forenses medicos laudabimus. Hic autem citabimus disputationes *de polypo narium* 1672. *de inflammatione* 1686. 4. *de trepanationis difficultatibus*, Lipf. 1694. 4. cum observationibus; *de revulsione cruenta* 1704. *de abortu salubri* 1707. *de phlebotomia culposa* 1713. Aneurysmatis hic historiam & diversas theorias habet, & mechanismum venæsectionis describit. *Chirurgiam* ejus *rationalem*, Brunswici 1732. 8. edidit HENRICUS WINKLER, ex posthumo codice germanice versam. An satis genuinus liber sit, non dixerim. Nihil certe valde proprii habet, neque nupera ad hernias, ad calculi sectionem inventa.

CINQ *de vesicæ & renum calculo*, Leid. 1672. disp. cum historia calculi in 20. ramos divisi.

J. HENRICI LAVATER *de ἐντεροπεριστολῇ*, Basil. 1677. 4. disputatio in qua multæ observationes exstant.

GUALTH. ANDR. WOLTER *pyrotechnicum opusculum de cauteriorum seu fonticulorum usu & utilitate*, Breslaw. 1672 8. *

J. ARNOLDI FRIDERICI disputatio *de diaphragmate vulnere læso*, Jen. 1672.

JAQUE CONSTANT *Chirurgien charitable*, Genev. 1673. 12. *

LEONARD TASSIN *Chirurgie militaire*, Nimegue 1673. 12. * Parif. 1688. 8. *kurze kriegswundarzney*, Noribergæ 1676. 8.

P. van der BUSCHE *de calculo renum & vesicæ*, Leid. 1673. cum observationibus.

PETRI MOELLER *historia de ventositate spinæ quam in Nosocomio R. Montis observavit*, Regiomonti 1673. 4. PL. *

J. CHRISTOPH. HELWIG *de calculis microcosmi præcipue renum & vesicæ*, Grifswald. 1673. 4. An ejusdem est *Chirurgia in nuce*, Mülhausen 1709. 8. EJ. *observationes* alibi dictæ, Francof. & Lipf. 1711. 8. editæ etiam chirurgici generis sunt.

J. FRID. WEIPARTS' *Trifolium chirurgicum oder güldenes kleeblatt der wundarzney*, Francof. 1673. 12. * Lipf. 1699. 8. *

Inter FRANCISCI REDI opera est Libellus *esperienze intorno a quel acqua che si dice de stagna subito tutti flussi di sangue*, Florent. 1673. repetitus in dilucidationibus SANCASSANI. Ostendit vanas esse laudes arcanorum liquorum stypticorum, & perinde sanari vulnera quibus nihil chirurgus addidisset nisi simplicem aquam. IDEM in Libro *de viperis* & in *epistola apologetica pro observationibus de viperis*, qua se defendit contra CHARASSII objectiones, ostendit omnino venenum in liquore viperarum esse, quoties is inmutatus in sanguinem pervenit, devoratum non nocere, & aliquando etiam debilem viperam post multos morsus non funestum vulnus inferre, aut multum denique sanguinem virus eluere.

GEORGII FRANK collectoris disp. *de restitutione partium corporis chirurgica seu artificiali*, Heidelberg. 1672. *de castratione mulierum* 1673. *de alapis seu colaphis* 1674. *de incisu freni sub lingua* 1682. *de labiis leporinis* 1686. *de lapicidina thoracis*, Heidelberg. 1688. *de mola* 1689.

CORN van SOLINGEN *embryulcia ofte afhaaling eenes doden vruchts door de hand van den Heelmeester*, Hag. 1673. 12. Multus in refutandis veterum methodis, in sua exponenda parcus. Observationes non contemnendas ipse profert, nam manum operi admovebat utique, & instrumenta ipsa sibi fabricabat. EJUS *manuale operatien der Chirurgie, beneffens het ampt en pligt der vroedvrouwen*, Amstelod. 1684. 4. 1698. 4. germanice cum titulo *handgriffe der Chirurgie* recusæ Francof. ad Viadr. 1693. 4. Witteberg. 1712. 4. Medicus qui Chirurgiam exercebat, multa invenit aut perfecit, ut a-

cum

cum triquetram, quam fecit fissilem. Multa etiam utiliter observavit. Calculum in feminis incidebat per ipsam vaginam. Venæsectionem fuse describit, & ortum inde stillicidium lymphaticum. De vulneribus etiam sclopetariis fuse agit.

P. AMMAN *de resonitu vel contrafissura cranii* dissertatio Lipf. 1674. qua defendit resonitum, recusa cum EJUS *parænesi*. Alibi ejus *de vulneribus lethalibus* Librum & *medicinam criticam* citabimus.

PETRI BURGERII *candidatus chirurgiæ das ist gründliche erörterung aller anatomischen und chirurgischen fragen*, Königsberg 1674. 8. Hanov. 1692. 8. Laudat SCHULZIUS. *

HENRICI MARTINI *medicina sanguinis styptica*, Brig. 1674. 8. *

CAR. DRELINCOURT *la legende du Gascon ou lettre a M.* PORE'E *sur la méthode prétendue nouvelle de tailler la pierre*, Leidæ 1674. 12. 1680. 12. & *deux autres lettres* EJ. Erat lithotomus Carnutensis nomine RAOUX, qui apparatu parvo utebatur neglectis vinculis, & celeriter opere defungebatur. Contra hunc hominem scribit DRELINCOURTIUS, & adparet fraudibus usum RADULPHUM, ut silicem suppofuerit, quasi eductum ex ægro calculum (In *epistola* BARTHOLINI).

FRIDER. LEAUSON *Traité des plus belles opérations*, Genev. 1674. 8. Exigui momenti, Germanice recusæ Dresd. 1709. 8.

BERNARDINO GENGA *Anatomia chirurgica cioe istoria anatomica dell' ossa e muscoli del corpo umano*, Rom. 1675. 8. 1687. 8. quam editionem legi. Observationes chirurgicæ utiles intercedunt, & HIPPOCRATES ob infelices operationes vix tironi condonandas carpitur. Herniæ incarceratæ sectionem ut nimis sævam proscriptam vult, nec trepanum in suturis admittit. Curationem simplicem laudat, vulnera cerebri magna sanata recenset. Anthelicem ad odontalgiam adurit. In brachio arteriam non semper sub vena esse in venæsectione monitos vult Chirurgos. EJ. *commentaria latina & italica ad* HIPPOCRATIS *aphorismos ad chirurgiam pertinentia*, Rom. 1694. 8. laudari video, ob utilia observata, sed non legi.

In ANTONII MOLINETTI *dissertationibus anatomico-pathologicis* circa acum natus calculus & alia chirurgica reperiuntur.

HYACINTHI BOVII *novi flores medicinales* P. IV. *de arte chirurgica*, Venet. 1675. 8. *

La médecine & la chirurgie des pauvres, Paris. 1675. 12. *

In C. BARTHOLINI Thomæ filii *Exercitationibus miscellaneis agitur etiam de styptici liquoris interno usu*, Leid. 1675. 8. Repetuntur ibi REDI experimenta jam laudata.

NIC. CULPEPERS *testament begreiffend allerhand selzame experimenten insonderheit in der arzney und heilkunst*, Hamburg. 1675. 8. curationes continet varias. *

In THEOPHILI BONETI *prodromo anatomiæ practicæ seu de abditis morborum causis ex cadaverum dissectione revelatis* L. I. P. I. Genev. 1675. 8. habentur vulnera capitis & cerebri abscessus. Deinde in *sepulchreto anatomico* non solum passim causas chirurgicas mistas habet in morbis, sed etiam inprimis de vulneribus, & tumoribus integros in IV. libro tractatus, in *tertio* vero de abortu, partu difficili & eo pertinentibus morbis. In *Medicina septentrionali*, ut alia varia, sic etiam rariores chirurgicos casus collegit.

J. CONR. RASOR *de ophthalmia cum fistula lacrumali* disp. Leid. 1675. J. J. ZENTGRAFT *de tactu Regis Franciæ quo strumis laborantes restituuntur*, Witteberg. 1675.

RICHARD WISEMAN *several chirurgical treatises*, Londin 1676. fol. 1686. fol. quæ mea editio est, 1705. fol. 1719. 8. 2. vol. Libri sunt VIII. de tumoribus, ulceribus, morbis ani, scrophulis & adfinibus morbis, vulneribus, vulneribus sclopetariis, fracturis & luxationibus, & lue venerea. Plurimum expertus & debilis per 20. annos corpusculi sed sani judicii homo fuit, cui vix alium præferrem. Vasorum & capitis vulnera multis inprimis observationibus illustrat. In vulneribus pectoris gravissimis turundas rejicit, & ubique MAGATI methodum dudum ante BELLOSTIUM inculcat. In paracentesi usum acus triquetræ rejicit. Hæmorrhoides, condylomata, ani laxitatem, fistulas fuse tradit. Inter luxationes femoris luxationem adfirmat, bonus ubique & modestus auctor, qui non dissimulat tristiores eventus uti v. g. fistulas ani, in quibus sola usus ligatura fere infeliciter ægros curavit. Theorias inutiles rejicit, & opus correxit amicus ejus GUALTHERUS NEEDHAM.

J. GIPPING *antidotarium chirurgicum*, Ulm. 1676. 4. Edidit G. H. WELSCH. *

GEORG. THANMULLER *collectanea medico-chirurgica & antidotarium medico-chirurgicum*, cum priori. *

THOMÆ STROMAIER *experimenta medico-chirurgica & collectanea medico-chirurgica* cum priori *

LAURENT. LOSSENS *chirurgisches handbüchlein*, Eisenach 1676. 12. * Meinungen 1679. 12. PL. EJ. *pest-barbierer* 1682. 12.

M. MAPPI *de fistula terminata ad dentem cariosum*, Argent. 1676. disputatio. Ej. *de gurgulionis prolapsu*, 1660.*

TIBERII MALPHI *neue anleitung zur barbier und wundartzney*, Norib. 1676. 8 Editionem Italicam ignoro. Varia habet quæ non ubique reperias, ut ambustionem capitis medicam, quæ fit accenso vini spiritu.

AUG. HENR. FASCH *historia & curatio calculorum humanorum*, Jen. 1676. 4.

BERNHARD WILHELM GEILFUS *de moxa*, Giess. 1676. disputatio.

H. BUSCHOFF *ausgefundenes podagra*, Breslau 1677. 12. & alibi. Moxam laudat, de qua inprimis legere oportet Equitem TEMPLE in *opusculis*.

NICOL. de BLEGNY *l'art de guérir les hernies de toutes espèces dans les deux sexes avec le remede du Roi*, Paris. 1677. 12. 1693. 12. quæ mea est editio. Libellus videtur lucri causa scriptus fuisse, ut venderet bracheria elastica ex laminis in frigore tusis, comprimentibus, & circulo chalybeo, quæ valde laudat, & medicamenta chemica varia, inprimis Prioris *de Cabrieres*. Anatomen præmittit partium, in quibus operatio fit, & tres facit annulos, unde non multum speres. Ligaturam processus peritonæi inutilem esse, & adfirmat, & pro invento alicujus momenti habet. Ad retinendum elapsum anum ridiculum inventum suadet ex ventriculo galli indici inflato. In *Zodiaco medico Gallico*, quem BONETUS vertit, multæ observationes chirurgicæ habentur, & recuditur una Tractatus *de herniis*. Anno I. M. Jan. exstant experimenta cum aqua Rabelii facta. Ej. *doctrine des raports de chirurgie*, Lion 1684. 12. non vidi.

G. W. WELSCH & J. MICH. VEHRII *thesaurus Exper. medicæ cum specimine de abortu*, Aug. Vind. 1677. 4.*

ANDRIES BOECKELMAN *noodwendig bericht angaende het afhaalen van een doode vrucht*, Amstelod. 1677. 8. & Ej. *wederleging van* D. BONAVENTURA *van* DORTMONDS *bericht waer in aangewesen word de quade pratyquen van* D. D. *en desselfs onkunde angaende het afhaalen van een doode vrucht*, Amstelod. 1677. 8.*

In BINNINGERI observationibus aliquæ chirurgicæ sunt, ut rupta integra cute vesica.

L. v. H. (von HAMMEN) *dissertatio academica de herniis*, Gedan. 1677. fol. & Leid. 1681. 12. Discipulus DRELINCOURTII, titulo a Rege Poloniæ auctus, idem ni fallor, cui vermiculi seminales inventi debentur. Nihil de herniis valde boni dixit. In subjectis epistolis habetur observatio tumoris pro calculo vesicæ habiti, cum nonnullis aliis de calculo observationibus.

J. VALENTINI SCHEID *visus vitiatus*, Argentorat. 1677. disputatio. Ej. *historiæ lienum ruptorum* 1725. *de quibusdam visus inminuti vitiis*, Argent. 1720. 4.

JOHN BROWN *compleat discourse on wounds*, Londin. 1678. 4. cum ic. EJUSD. *adenochoiradologia seu de glandulis & strumis seu anatomical chirurgical treatise of glanduls' and strumas or kings evil swellings*. De privilegio agit Regum Angliæ, quo scrophulas sanant.

MATTH. RAMELOVII *beschreibung des nierensteins*, Lips. 1679. 8.*

JAMES YONGE *currus triumphalis e terebintho or an account of the admirable vertues of oleum terebinthinæ*, Londin. 1679. 8. Vim hujus olei calentis ad hæmorrhagias & vulnera arteriarum, & amputatorum denique artuum sistendum sanguinem, mire laudat, quam habuit a D. SPRAGES & D. SPENCERO. In *altera epistola* describit novam methodum amputandi tibiam, cum reservatis suræ musculis, quam habuit a C. LOWDHAM Chirurgo. EJUSDEM *wounds of the brain proved curable*, ibid. 1682. 12. Historia est vulneris gravissimi cerebri, cum ipsius visceris jactura, & depressione cranii, sanati ab auctore & SPENCERO. Cum eam D. DURSTON pro fabula haberet, auctor colligit ex variis scriptoribus testimonia similium curationum, & satis aspere se vindicat.

EBERHARD GOCKEL *bericht von wütenden hunds bissen*, Augspurg. 1679. 8.* IDEM in *Gallicinio* anno 1700. edito, aliqua etiam chirurgica habet, ut mortem ab ossiculo oesophago inpacto, cum tamen rejectum fuisset, intestini in hernia incarcerata partem destructam eventu non funesto.

ANT. FILIPPI CIUCCII *promtuarium medico-chirurgicum*, Macerata 1679. 4. Ej. *filo d'Arianna overo fidelissima scorta al esercenti di chirurgia al quale si aggiunge un breve trattato della circulazione di sangue*, Macerata 1682. 12.* Chirurgi Maceratensis opera cum observationibus, dicta DIONYSIO SANCASSANI.

J. DAVID PORTZII *de tumoribus in specie de spina ventosa*, Leovard. 1679. 12. Alcali & acidum defendit.

CHRISTOPHORI VOELTER *neueröfnete hebammenschule*, Stutgard 1679. 1687. 8. 1722. 8. Non displicet, qui etiam satis multas neque vulgares observationes habeat, in quibus majus Libri pretium ponitur.

JOH.

JOH. CORNELII WEBER *anchora sauciatorum, h. e. liquor stypticus confestim sanguinem sistens*, Uratislav. 1680. 8. Est solutio vitrioli cum oleo vitrioli mista, cujus vim mirifice prædicat, aulæ Cæsareæ, ut se vocat, medicus.

GEORGII THOMPSON τρία πειρητήρια ἀλήκεστα, *seu experimenta admiranda*, Londin. 1680. 8. Nominat pleurotomiam & nescio quæ alia, chemicaster ut videtur. *

The compleat midwifes practice enlarged, Lond. 1680. 8.

In STEPHANI BLANCAARD *hollandisch jaarregister*, Amstelod. 1680. 8. & seqq. Lipsiæ anno 1690. germanice recuso, multæ chirurgicæ observationes exstant, tum ex Gallico Zodiaco, tum etiam a Chirurgis belgicis acceptæ, *van* DUEREN, GRIMM, *van* DYCK & aliis. Ita in ganglio crystallinam gelatinam inventam, gangrænam siccam, THOUVENOTI acum triquetram paulum a vulgari diversam, forcipem pro restituendis depressis costis, epilepsiam cauterio superatam, sanatum tumorem oesophagi qui cibi descensum inpediret, moxæ Chinensis historiam, & alia memini me notasse. EJ. *nieuwe konstkamer der chirurgie ofte heelkonst*, Amstelodami 1685. 8. germanice recusa est Hanover 1690. 8. quam vehementer carpit W. SCHOUTEN (*van gezwellen* p. 849.). In *anatome* practica etiam aliqua habet huc pertinentia. FIENI *duodecim tractatus* jam citatos, notis auxit. EJUSDEM *institutiones chirurgicæ verioribus fundamentis* (nempe BONTEKOI) *superædificatæ & observationibus selectissimis adornatæ* in editione operum exstant, Leidæ 1701. 4. Fere medicamentariæ sunt, & theoriam sequuntur CARTESIANAM, observationes vero, si propriæ sunt, laudem omnino merentur.

JOH. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia*, Helmstat. 1681. 12. *

R. RESTAURAND HIPPOCRATES *de inustionibus seu de fonticulis opus historiis medicis refertum*, Lugdun. 1681. 12. Contra HELMONTIUM scripsit adjutus a D. MOREAU. *

FRANÇOIS TOLET *Traité de la lithotomie ou de l'extraction de la pierre hors de la vessie, quatrieme édition*, Paris. 1681. 12. recusa 1682. 12. 1689. 12. 1718. 12. 1722. 12. la Haye 1686. 12. belgice versa inpressa Ultrajecti 1693. 8. & germanice Hanover 1695. 8. Wesel 1700. 8. Utilis auctor & curiosus in apparatus alti encheiresi, quo solo in *nosocomio Charitatis* eo tempore utebantur. Aliqua etiam habet de punctura perinæi, & de apparatu alto. In vinculis & re medicamentaria studiosus fuit.

CAR. PATIN *oratio quod optimus medicus debeat esse chirurgus*, Patav. 1681. 4. Maj. *

J. NICOLAI PECHLIN *Ephemeris vulneris thoracici*, Kiel. 1682. 4. longissimæ sanationis historia cum putredo vehementer in ipso pulmone invaluisset. Recusa est cum observationibus. In *observationibus*, Hamburgi 1691. 4. editis magna pars huc pertinet, ad lithotomiam, calculos, gangrænas, oculorum morbos, egregia omnia. EJ. disputationes *de vulneribus sclopetorum in genere*, Kiel 1674. 4. recensetur a PL.

ANT. NOVARINI *chirurgia curiosa*, Rotenburg ad Tubarim 1682. fol. Anatome, quam legi, parum boni finit ab hoc viro sperare.

EDUARD MAYNWARING *of issues and setons*, London 1682. 8. *

J. MICHAULT *discours de chirurgie pour l'explication des nouvelles machines pour les os & pour la verole.. lorsqu'elle y fait des nodes & exostoses & ancyloses aux jointures*, Paris. 1682. 8. * Machinas habet ad reductionem ossium, exostoses describit, & sanari vult usu mercurii.

DIONYSII *van der* STERRE *voorstelling van de noodzackelickheit der kayserliken snee*, Leid. 1682. * EJUSD. *genees en heelkonstige practyc der medycinen*, Amstelod. 1687. 8. De theoretico hujus Cartesiani scriptoris ingenio valde queritur WALTHERUS SCHOUTEN.

J. ABR. a GEHEMA *die eroberte gicht durch die chirurgische waffen der Moxa*, Hamburg 1682. 12. Describit cauterium ex moxa EJ. *der wohlversehene feldscherer*, ibid. 1684. 12. EJ. *observationum chirurgicarum decas* I. & II. Hamburg. 1686. 12. Francof. 1690. 12. In *medicis* etiam *observationibus* jam citatis usum moxæ ad podagram laudat. Ex schola, uti alibi dixi, CORNELII BONTEKOE.

Observationes medico-physicæ tres excerptæ ex epistola PETRI RIVALIEZ ad JOH. SPONIUM. Fetus ossa post diuturnum uteri ulcus per anum egesta.

NICOLAI FRANCHEMONT *lithotomia medica seu tractatus lithontripticus de calculo renum & vesicæ*, Prag. 1683. 8. *

In ACT. ER. 1683. continentur experimenta cum spiritu vini, stypticorum optimo, in vivis canibus capta.

WILHELMI ten RHYNE *dissertatio de arthritide & mantissa schematica de acupunctura*, Londin. 1683. 8. Moxam describit, ejusque multiplicem usum, quem cominus in Orientali India viderat, deinde instrumenta & tabulas subjicit locorum, in quibus Japonenses acupuncturam exercent.

J. EBERH. SCHLEIERMACHER *de juvene ophthalmia laborante*, Giess. 1683. 4.

J. FRANCI *vom schnurziehen*, Augspurg 1683. 12. De setaceo.

EL. WESTPHAL *schifbarbier* 1683. 8 HE. *

PHIL. MATTHAEI dissertatio *de pulmonum vulneribus*, Franeker 1683. *

DAVID van der BECKE *dissertatio anatomico-practica de procidentia uteri ab erroribus* J. GARMERI *Physici Hamburgensis primarii vindicata*, Hamburg. 1683. 8. & EJ. GARMERUS *ex* GARMERO *demonstratus*. GARMERUS ediderat *diatriben*, in qua refutaverat BECKII, SCHULZII & BIESTERI responsum de vaginæ prolapsu in puella, quem prolapsum in ipso utero fuisse, & uterum etiam extra partum absque periculo prolabi posse defenderat. Respondet BECKIUS, posse utique vaginam prolabi, nempe internam ejus membranam, uterum vero non absque gravissimo periculo excidere, & in puella, de qua quærebatur, vaginæ fuisse, non uteri prolapsum, cum digitos inseruerint & ipse & alii Medici. Respondet jam senex GARMERUS in *diatribe de quæstionibus physico-medicis curis secundis auctiori*, Hamburg. 1683. 4. & in *auctario ad suas quæstiones physico-me[illegible]as*, ibid. 1684. 4. & aliorum suffragiis & aliquot *facultatum* responsis, & suo experimento defendit. Uterque justo acrius scripsit, cum uterque verum scriberet, alterum verum non scribere male negaret.

ELIAS BEYNON's *barmherziger samariter*, Jen. 1684. 12. quo etiam ars obstetricia continetur. *

THOMÆ BRUGIS *vademecum chirurgicum oder reisgefehrt eines wundarztes zu wasser und zu land. Dem beygefügt* ELIAE PRAT *unterricht von der artzneykunst*, Hamburg 1684. 8. *

GABRIEL CHARLES le CLERC *l'école du chirurgien ou les principes de la chirurgie françoise*, Paris. 1684. 12. PL. *

G. W. WEDEL innumerabiles sunt disputationes chirurgicæ. Ecce aliquas in quibus observationis aliquid. *De partu difficili*, Jen. 1675. *de casu ab alto*, Jen. 1684. *de vulnere capitis* 1684. *de aegro vulnere capitis laborante* 1684. *De varice* 1690. *De cucurbitula sicca* 1691. *de fundamento lethalitatis vulnerum* 1695. *de aegro ischuria laborante* 1699 *de varice* 1699. *de calculi mechanismo* 1701. *de contrafissura* 1708. *de atretis* 1709. *de excutia ventriculi* 1712. *de carie ossium* 1713. *aegra mola laborans* 1714. *de narium polypo* 1715.

Sic etiam BERNHARDI ALBINI bonæ pleræque sunt disputationes *de fonticulis*, Francof. ad Viadr. 1681. de *missione sanguinis* 1686. *de cervo vulnerato* (quem Electrix glande per cor trajecerat, & qui longa tamen fuga se subtraxerat, de quo etiam in dissertatione *de peritia anatomica veterum* egit P. J. HARTMANN) ibid. 1686. *de paracentesi thoracis & abdominis* 1687. *de cantharidibus* 1687. *paronychia* 1694. *de cataracta* 1695. *de aegilope* 1695.

MICHAELIS ETTMULLERI *Chirurgiæ medicæ* magna suo tempore fama fuit, ut sæpe recusa sit, in operibus etiam omnibus. Gallice versa fuit cum titulo *Nouvelle pratique de chirurgie medicale & raisonnée*, Lyon. 1690. 12. Amstelod. 1691. 12. Medicamentaria cæterum est omissis encheiresibus, & idem, quod reliqua viri opera, judicium meretur, neque omnia continet, sed pentateuchum chirurgicum. Inter disputationes laudavimus eam, quæ est de chirurgia infusoria. Altera est *de viperæ morsu*, Lips. 1666. ubi furorem ex morsu iratæ feminæ natum recenset.

MATTHIAS GODOFREDUS PURMANN chirurgus plurima expertus in castris & alibi, acuti ingenii homo fuit, qui in se ipso experiri sit ausus chirurgiam infusoriam, idem tamen superstitiosior, etiam in armario unguento credulus & pulveri sympathetico, ut nimia tribueret medicamentis, longisque formulis & causarum indagationibus usus sit, neque operationum difficiliorum, ut calculi sectionis, morborum oculorum satis gnarus fuisse videatur. Secabat tamen, parvo apparatu. EJUS multa opera sunt, ut *chirurgischer lorberkranz oder wundarzney*, Halberstat 1684. 4. Francofurt. 1692. 4. Breslau (F. Lips.) 1705. 4. emendatius. Instrumenta nonnulla proponit, ut bifidum illud ad oculum speculum. EJ. *chirurgia curiosa*, Francof. 1699. 4. HEIST. F. Lips. (Breslau) 1716. 4. Systema chirurgiæ est, in quo veterum methodum sequitur, cauteriis & turundis multum usus, subodoratus tamen posse vulnera etiam breviori methodo sanari. Et hic & in priori Libro multas observationes suas proprias habet. EJUSD. *fünf und zwanzig sonderbare schuswunden Curen*, Breslau 1687. 8. & *funfzig sonder-und wunderbare schuswunden curen*, Leipzig 1693. 8. F. Lips. (Breslau). 1721. 8. Omnino insignes curationes, viscerum etiam, pulmonis, hepatis, lienis vulnera sclopetaria sanata refert, nimium tamen & hic fidei in suis unguentis & emplastris ponit. EJ. *rechter und wahrhafter feldscherer*, Halberstat 1680. 8. HE. Lips. 1693. 8. F. Lips. (Breslau) 1715. 8. Vulnera, fracturas, luxationes, morbos castrenses tradit, cum plurimis ubique medicamentis. EJ. *aufrichtiger und erfahrner pest barbierer* fuse de peste, deinde etiam de carbonum & bubonum curatione & infectarum ædium repurgatione scribit. Cum priori prodiit EJ. *anweisung zur salivations cur*, Lips. 1692. 8. & 1715. 8. EJ. credo esse libellum M. G. P. *anweisung pestilenzialische drüsen zu erkennen und curiren* 1686. 8. EJ.

curiöse observationes chirurgicæ Fr. Lipſ. 1710. 4. Obſervationes octoginta vulnerum, & aliorum morborum chirurgicorum. Sed & hic inprimis formulas tradit.

In JUSTI SCHRADERI *obſervationibus anatomicis* quas alibi laudavi, varia chirurgica, & correctio erroneæ theoriæ herniarum continetur. FRIDERICI vero SCHRADERI *diſputationes* utiles *de partu difficili*, Helmſtad. 1685. & *de vulnerum cura* anno 1695. prodierunt.

GIDEON HARVEY *a memorable caſe of a nobleman .. more over the art of curing the moſt dangerous of wounds by the firſt intention*, Lond. 1685. 8. videtur pro methodo MAGATI eſſe. *

JAMES CROOKE *mellificium chirurgicum or the marrow of chirurgery with an anatomical treatiſe and inſtitutions of phyſic*, Lond. 1685. 4. *

PAUL PORTAL *pratique des acouchemens ſoutenue d'un grand nombre d'obſervations*, Pariſ. 1685. 8. Belgice *practyq der Vroed meeſters*, Amſtelod. 1690. 8. Obſervationes ſparſæ. *

JOH. MUYS *Praxis medico chirurgicæ rationalis decades quatuor*, Leidæ 1682. 12. *quinque* vero Leid. 1685. 12 deinde *decas ſexta* & *ſeptima* Leidæ 1690, 12. & *duodecim decades* Amſtelod. 1695. 8. Germanice etiam prodierunt Berolini 1699. 4. Valde laudatur a SANCASSANO *dilucidaz*. T. I. p. 218. Theoriam & quidem acidam ſecutus eſt, & ætiologias ſuas morbis ſubjecit, adparet tamen experti in utraque medicina viri eſſe, qui memorabiles morbos expugnaverit. EJ. PODALIRIUS *redivivus*, Leid. 1686. 8. Appendix obſervationum. Utrumque opuſculum recuſum eſt Neapoli 1727. 4. cum PORTZII Libro *de ſpina ventoſa* & IVONIS GAUKES *praxi med. Chir.*

ISAAC BEBBER *waare en vaſte gronden der heelkonſt*, Amſtelod. 1685. 8. Auctor Medicus fuerat Dordracenſis, & breve hic compendium phyſicum, & phyſiologicum præmittit: tunc de chirurgia, tumores, & ulcera breviter percurrit.

ANTONII de HEYDE *Centuria obſervationum medicarum*, Amſtelod. 1684. & plenius 1686. 8. Ad callum & modum quo oſſa conſervent, experimenta propria adfert, alias etiam in paronychia gravi aliisque morbis obſervationes chirurgicas. Puris dedit analyſin. EJ. *obſervationes chirurgicas*, quæ cum *nieuw licht der Apothekers*, Amſtel. 1682. 8. prodierunt, non vidi, niſi eadem ſunt.

HENRY EMANUEL MEURISSE *art de ſaigner accommodé à la circulation du ſang*, Pariſ. 1686. 12. 1689. 12. ſed omiſſo nomine, recuſa Pariſ. 1738. 12. aucta a DEVAUX.

CORNELII STALPART *van der* WIEL *ſeltſame aanmerkingen zo in de genees als heelkonſt*, Hag. 1686. 8. ſive *obſervationum rariorum medicarum anatomicarum & chirurgicarum Centuria Prior & poſterioris pars Prior*, Leid. 1687. 8. 1727. 8. Utilis liber ob proprias, & ad eas collectas aliorum obſervationes.

Von peſtilenzialiſchen drüſen, beulen und carbunkeln, 1686. 8. HE. *

J. ANDR. STISSER *de machinis fumi ductoriis curioſis*, nempe clyſtere tabacario, Hamburgi 1686. 4.

PHILIPPI CNOPII *diſputatio de calculo renum & veſicæ*, Gieſſ. 1686. Membrana veſicæ ſabulo obſita extracta.

MICHAELIS BERNHARD VALENTINI *hiſtoria moxæ*, Leid. 1686. 12. EJUSDEM diſputatio *de herniis*, Gieſſ. 1697. ubi ſepti tranſverſi vulnus ſanatum recenſetur, exſtat etiam in EJUSDEM *polychreſtorum exoticorum* diſſertatione VI. & habet hiſtoriam curationis herniarum per ſpiritum ſalis intus ſumtum, arcanum nempe Prioris de CABRIERES, emtum & publicatum a LUDOVICO XIV. EJUSDEM *Praxis medicinæ infallibilis Pars II. cum Noſocomii Academici continuatione*, Francof. 1715. 4. Percurrit primo breviter morbos chirurgicos a capite ad calcem, miſcet aliorum clarorum virorum conſilia & exempla, pleraque ex E. N. C. aliqua propria. In *Noſocomio* diſputationes aliquas chirurgicas repoſuit, ſecundum ſeriem Libri *l'art de faire des raports*.

JOHANNES *von* MURALT *Collegium anatomicum*, Nürnberg 1687. 8. Obſtetricabatur MURALTUS, & chirurgiam exercebat, & medicinam omnem. Hoc in Libro miſcet anatomen, herbarum hiſtoriam, & ex arte obſtetricandi obſervationes, diſcipulus MAURICAEI. Subjicit breviſſimum compendium chirurgiæ. EJUSDEM *chirurgiſche ſchriften*, Baſil. 1691. 8. Baſil. 1711. 8 Continentur hoc volumine primo pentateuchns ille chirurgicus, tum deligationum, quales tunc Pariſiis receptæ erant, deſcriptio, inde operationes chirurgicæ, porro obſervationes 217. cum ſubjectis HENRICI RUFFII, JOHANNIS FREYTAGII, CASPARI MANZII & aliorum, hiſtoriis, denique chirurgia militaris. Sed obſervationes majorem Libri partem abſolvunt EJ. *hebammenkunſt*, Baſil. 1697. 8. Continet anatomen partium genitalium, fetuſque, conſilia ad partus difficiles, obſervationes aliquas & valetudinarium infantile.

Curious obſervations on that part of chirurgery relating to the teeth, Londin. 1687. 4. *

OL. BORRICHII *de lapidum generatione in macro- & microcoſmo, cui accedit* additio JOSEPHI LANZONI, Ferrar. 1687. 12.

In TSCHIRNHAUSII *medicina corporis* omnia vulnera solo superfuso adipe sanari docetur.

JACOBI GROENEVELD *dissertatio lithologica*, Lond. 1687. 8. 1688. 8. & anglice auctior 1710. 8. cum titulo *treatise on gravel and stone*, nomine mutato, ut nunc vocetur GREENFIELD. Observationes aliquas habet, signa calculi, calculos enormis molis, &c.

THEOPHILI MULLER *von winterkranckheiten und fontanellen*, Francof. 1687. 8.*

TOBIÆ SCHUTZ *chirurgischer handleiter*, Lips. 1687. 8. HE. Berol. 1714. 8.

In J. J. HARDERI *apiario* aliqui etiam chirurgici morbi describuntur, hepatis ulcus post vulnus sanatum, &c.

In DOMINICI GAGLIARDI anatome ossium morbi etiam, & emollitorum ossium historiæ habentur.

FRANCISCI NIGRISOLI *observationes ad anchoram sacram sauciatorum*, Ferrar. 1687.* In EJUS Libro *de glandulis* etiam chirurgica habentur.

CONR. FILIP. LIMMER *de fonticulis*, Servestae 1687. 4.

DAVID KELLNER *unterricht von schwürigen offnen schenkeln*, Nordhausen 1688. 12. absque nomine auctoris. HE.

Inter J. JACOBI WALDSCHMIDT opera sunt etiam *notæ ad praxin chirurgicam* PAULI BARBETTE, Francof. 1695. 4. 1707. 8. & *chirurgus Cartesianus detegens aliquot in chirurgia errores*, Marburg. 1687. 4. Ex Cartesiana schola, medicamentis inprimis utitur ex alcalica classe repetitis, & hic brevis omnino libellus est. Inter dissertationes plusculæ chirurgici argumenti sunt.

JOH. DOLAEI *encyclopædia chirurgica rationalis*, Francof. 1689. 4 Cum operibus omnibus recusa est ibid. 1703. fol. Ex eodem sumta.

Inter *Miscellanea curiosa medica* CHRISTIANI LANGII est etiam *de calculi curatione* Tractatus Francof. 1688. 4.

L. le MONNIER *traité de la fistule de l'anus*, Paris. 1689. 12. Rationem secandi describit, quæ fit stilo argenteo ansato, tum syringotomo, & medicamenta inprimis habet.

Der erfahrne Chirurgus, Hamburg 1689. 8.*

LAURENTII VERDUC Chirurgien juré, *maniére de guérir les fractures & les luxations par le moyen des bandages* II. *edition augmentée d'un traité des playes d'arquebusades*, Paris. 1689. 12. & sub titulo *Parisisches verbandhuys*, Amstelod. 1691. 8. Circa hæc tempora Chirurgia incepit caput efferre Parisiis, cum Rex LUDOVICUS perpetuis bellis inplexus eorum hominum opera egeret. Professiones etiam duas jam a. 1622. J. de LAUNAY fundaverat, quibus quinque omnino cathedras in amphitheatro D. COSMI Rex anno 1724. addidit. Non ideo adhuc eam famam consecuti erant, quam ambiebant. Demonstravit enim PETTY, paulo ante hos annos, nosocomia gallica non optime regi, cum una quarta pars aegrorum in *Hôteldieu* pereat, Londini vix quinquagesima. Sed paulatim tamen instrumenta perficere ceperunt, & aliquas observationes difficiliores revocare in usum. Inter primos scriptores ejus ordinis fuerunt VERDUCII fratres. Et in isto opusculo quidem Chirurgus bonam dedit vinculorum brevemque descriptionem, cum observationibus nonnullis. Negat apechema. In altero libello multus est in medicamentis, in Chirurgia parcior. EJ. *le maitre en Chirurgie*. Paris. 1704. 12. quæ tertia est editio. Est compendium G. de CAULIACO cum additis recentiorum inventis, tum myologia, osteologia, physiologia.

ALTER FRATER Medicus J. BAPTISTA edidit anno 1701. *Traité des opérations de Chirurgie*, Paris. 1701. 12. Amstelod. 1739. 2. vol 8. Continet operationum conpendium & vincula chirurgica, cum novis ubique ejus temporis inventis. EJ. *la pathologie de Chirurgie*. Paris. 1710. 2. vol. 12. 1727. 2. vol. 12., Amstelod. 1714. 2 vol. 12. IDEM in *suite de l'ostéologie* varia chirurgica habet, ut tumores a pure incluso in vaginis tendinum. Cæterum insigniter in ea arte valuit, qua aliorum inventa involantur. EJUS scripta sub titulo J. B. VERDUC *chirurgische schriften*, Germanice versa sunt, Lipsiæ 1712. 4.

Le CLERC *Chirurgie complete*. Primam editionem ignoro, sed oportet hoc tempore prodiisse, cum germanice versam anno 1690. 8. exstare legam. Prodiit etiam, Paris. 1694. 12. & in Belgio 1695. 12. Liege 1702. 12. Genev. 1699. 12. Paris. 1706. 8. Bruxelles 1724. 12. Leide 1731. 8. 2. vol. Paris. 1739. 8. & germanice Dresden 1699. 8. 1707. 8. sub titulo *volkommene chirurgie*. Multum aucta editio anni 1739. Habet ARNALDI patris machinas ad fracturam patellæ femorisque, & pharmacopolium satis abundans. In editione 1706. continentur in secundo volumine eximiæ observationes de ossium morbis quæ sunt JOSEPHI DUVERNEY. EJ. *appareil commode en faveur des jeunes Chirurgiens*, Paris. 1700. 12. cum figg. Est armamentarium Chirurgicum.*

HEYDENTREYLI OVERKAMP *medicinale chirurgicale en philosophische werken*, Amstelod. 1694. 4. & germanice Lips. 1705. 4. sed EJUS *beginzelen tot de genees en heelkonst*, Amstelodami 1681. 8. &

& Ejus *nieuw gebouw der chirurgie*, Amstelodami anno 1682. 8 & cum titulo *neues gebäu der chirurgie* jam germanice prodiit 1689. 8. quod in hac collectione recusum exstat. Cartesiana & medicamentaria tractatio est, in qua ex theoria vis alcalinorum & sudoriferorum evehitur, suppuratione omni evitata sola resolutio permittitur, venæ sectio negligitur, &c. Valde invidiosum est quod curationes Plateri & Hildani perpetuis commentariis persecutus ubique ex hypothesi methodum magnorum virorum redarguerit.

In Cornelii Bontekoe operibus hoc anno 1689. junctim Amstelodami 4. editis ad Chirurgiam multa pertinent. Ita in *omwerp van't oud gestel der medicyne* pars prima demonstrat *dat de generale theorie der chirurgie valsch is*, quæ quidem pars potius theorias humorales & veterum placita inpugnat. In *tertio Libro* ostendit *dat de gemeene gevoelen van de oorzaak der geswelien, wonden en ulceratien valsch zyn.* Etiam hic inpugnat scholas, & fluxiones atque congestiones rejicit. Tractat hic de scirrho, cancro, gangræna, phlegmone. In *quarto Libro* rejicit cum venæsectione cucurbitulas, & similia. In altero tomo exstat *de grondslag van een nieuw gebouw van .. Chirurgie ontdekt in't alcali en't acidum*, Hag. 1680. 8. ex quo titulo adparet scopus, omnia reducendi ad vim resolventem & antacidam. Germanice, ni fallor, editum est sub titulo *grundsätze der chirurgie*, Hanoveræ. 1687. Aug. Vind. 1721. 8. Ej. *vervolg van het eerste deel van een gebouw* ibid. prodiit 1681. 8. tractatus. Parum autem ab his hominibus aucta est chirurgia, quæ manu, non lingua operatur, & nocuerunt arti, rejiciendo suppurationem, venæsectionem, abutendo sudoriferis.

Johannis Munniks *chirurgia ad praxin hodiernam adornata*, Ultraject. 1689. 8. Genevæ cum titulo Amstelodami 1715. 4. & germanice Francof. 1700. 8. Est pentateuchos chirurgicus, cum medicamentis, & brevissima chirurgia, passim collectus cum paucissimis auctoris observationibus.

J. Gaillard *de venæsectione disquisitio*, Hafniæ & Lips. 1689. 12. *

Hugh Ryder *practical chirurgery*, Lond. 1689. 12. *

De Launai *instructions necessaires pour ceux qui sont incommodés de descentes*, Paris. 1690. 12. 1730. 8. Edit epistolam ab ægro provinciali scriptam, & respondet. Laudat bracheria, aliqua habet de Priore illo Cabreriensi, nihil vero ad operationes. Annon idem est Charles Denis de Launai cujus *dissertations physiques & pratiques sur les maldies & les opérations de la pierre*, prodierunt Paris. 1701. 12. Contra F. Jacobum. In Libro *de generatione* sectionis cæsareæ a chirurgo Prevot per actæ historia exstat.

Justina Siegmundin nata Dieterich, *Brandenburgische wehmutter*, Coloniæ ad Spream. 1690. 8. Berolini 1723. 4. belgice, vertente C. van Solingen. 1691. 4. Femina non inficeta, etsi casu ad officium accessit & in membranis perforandis, vinculo in uterum bacilli ope inferendo & fetui injiciendo displicet, neque icones valde probem. Cæterum in encheiresibus ad partum difficilem, & emendationibus, quas ars admittit, cum optimo quoque consentit. Cum Andreas Petermannus in hunc librum scripsisset *gründliche deduction vieler handgriffe der Churbrand. wehmutter die auf vergeblicher speculation beruhen*, Lips. 1692. 4. satis acriter respondit, in *nöthiger bericht wieder* Andr. Petermann *und sendschreiben an* A. P. *wegen eines corollarii seiner disput. de gonorrhoea*, Cölln an der Spree 1692. 4. recusis in editione Berolinensi.

Joseph de la Charriere *Traité des opérations de chirurgie*, Paris. 1690. 12. 1692. 12. 1693. 12. 1721. 12. Haen. & anglice Lond. 1705. 8. & a D. J. Daniele Schlichting nuper belgice versus cum præfatione. Cuique operationi præmittit morbi theoriam, operationes ipsas breviter describit, ut nostro ævo non possit valde utilis haberi. Cataractam posuit in obscuratione lentis crystallinæ.

Filipo Maziero *il chirurgo in pratica*, Venet. 1690. 8. 1702. 8. 1729. 8. Conpendium chirurgicum dialogi modo propositum. In medicamentis multus est. Ejusd. *opere chirurgiche* tribus vol. 4. Patav. 1707. edita continent præter priorem libellum *il sogno chirurgico & il pratico perfetto*, Venet. 1702. 8. observationes etiam habet, sed multa superflua.

Prat *vademecum chirurgicum*, Hamburgi 1690 8.

Diederici Goodschalck *prodromus de ossium tum generatione tum corruptione interna*, Leidæ 1691. 8.

In Pauli Spindleri *observationibus centum*, Francof. ad M. 1691. 4. excusis aliquæ sunt chirurgicæ.

CAPUT II.

Secunda Classis chirurgorum, qui de singulis morbis scripserunt.

CHirurgi sequuntur qui de singulis morbis singulatim scripserunt, & pluris sæpe faciendi sunt, quam systematici. Multum hic laudatur JACOBI BERENGARII *Carpensis* Liber *de Fractura cranii.* Elogia ejus plus quam centies vidi, est idem ille, qui in Italia primus omnium instaurator anatomes fuit, idem gloriabatur se ingentem massam auri ex mercurio produxisse, nam primus luem veneream inunctionibus ex mercurio sanavit. Editus est hic Liber Lugduni Batavorum ab HERMANNO CONRINGIO.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS huc pertinet in Libro de *occulta abscessuum natura*, hoc est, de miris collectionibus humorum & naturalium & præternaturalium in certa quædam loca, nam ille abscessum vocat, ubi HIPPOCRATES recessum materiæ in quemdam locum; adeoque ibi reperiuntur de scirrhis, cancris, & omnibus humoribus observationes. Editus est hic Liber Neapoli 1643. 4 & Lugduni Batavorum 1724. 4.

De gangræna & sphacelo legatur FABRICIUS HILDANUS, qui singulares tractatus perfectos de gangræna & sphacelo scripsit.

De combustione per ignem & sclopetarium & chemicum & culinarium, &c. videatur idem FABRICIUS HILDANUS.

De meliceria seu stillicidio molesto in ulceribus, etiam tractatum scripsit FABRICIUS HILDANUS optimum.

De tumoribus in genere optimus tractatus est GUNTERI CHRISTOPHORI SCELHAMMERI (*a*), cujus *Oncologia parva* seu de *tumoribus* corporis humani, Jenæ edita est anno 1695. ibi sine ullo temporis dispendio inveniuntur, quæ eo pertinent.

De

(*a*) GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER scripsit plusculas disputationes, quæ huc pertinent, ut *de suffusione*, Jen. 1691. *de epulide & parulide*, Jen. 1698. qua in re egregias habet, maxime a WEPFERO observationes, *de spina ventosa*, Kilon. 1698. *de odontalgia tactu sedanda* 1701. EJUSDEM *ὀγκολογία parva seu de corporis humani tumoribus* prodiit, Jen. 1695. 4. brevis, methodica, & satis probabilis. Multum utitur HILDANO. Proprias observationes paucas habet.

FRIDERICUS RUYSCHIUS cum medicina & chirurgiam & obstetriciam artem conjunxit, & observationes magni momenti per opera sua dispersit. Et primum in *observationum anatomico-chirurgicarum centuria*, Amstelod. 1691. 4. multi rari morbi recensentur, verus prolapsus uteri, hernia vesicæ, calculi ex hernia prolapsa excisi, spina bifida, aneurysmata aortæ, &c. Hæ observationes multis figuris truncatæ gallice recusæ sunt cum PALFINII *anatomie chirurgicale.* Inter *epistolas* XIVta est de amputatione manus cum labro reservato. In *thesauris* & *adversariis* raras observationes multas habet, fractam patellam, sarcoma uteri ligatura sanatum, tumorem adnatum tendinibus funestum, atretas & alia. De hydrocele ejusque radicali curatione agit in *advers.* II. In I. scirrhum oesophagi superatum salivatione recenset. In Musæo & alibi exempla habet cariei.

Höchst nützliche und nothwendige hebammenkunst, Merseburg 1691. 8.

J. HELFRICI JUNKEN *compendium chirurgicum manuale oder begriff aller operationen der chirurgie so einem feldscherer zu wissen nöthig sind*, Francofurti 1691. 8. Nurenbergæ 1700. 8. 1710. 8. 1718. 8. * EJUSDEM *lexicon chirurgico-pharmaceuticon* ibid 1699. 8. * Medicus fuit, qui multa collegit.

In J. VIRIDET *Traité des vapeurs* habetur aneurysma funestum, & alia, quæ huc pertinent.

Lets

De morbis oculorum unus auctor est emendus MAITRE JEAN *traité des maladies de l'œil*, Parif. anno 1707.

De

Lettre de M. HELVETIUS *a* M REGIS *fur la nature & la guérifon du cancer*, Parif. 1691. 4. & auctius 1706. 12. Defcribit forcipem novam acutis cruribus, ad conprehendendum cancrum factum, & aliqua fub finem medicamenta. EJ. *Traité des pertes de fang de quelque efpèce qu'elles foient avec leur remede fpécifique*, Parif. 1706. 12. Hoc remedium eft alumen ad ignem fufum, & cum fanguine Draconis in pilulas factum. Multa curationum exempla refert.

JOS. LANZONI *differtatio de clyfteribus*, Ferrar. 1691. fol. Inter *confultationes* & *obfervationes* & in *animadverfionibus* multæ chirurgicæ funt, ut cutis illæfa cum fracto cranio, de paracentefi, de veficantibus, clyfteribus, &c. IDEM MOINICHENII obfervationes fcholiis illuftravit.

ANTONII NUCK *operationes & experimenta chirurgica*, Leid. 1692. 8. edita a J. TILING, tum an. 1714. 8. 1733. 8. & Germanice fub titulo *chirurgifche handgriffe*, Lubec & Wifmar 1709. 8. cum notis vero HENRICI BASSII germanice titulo praefixo *der erläuterte* NUCK Hall. 1728. 8. Brevis & pofthumus libellus a difcipulo medicinæ ftudiofo editus, operationum brevem hiftoriam continet, cum multis inftrumentis propriis. Vulnus vafis lymphatici in venæfectione factum, & hujus encheirefis, herniæ umbilicalis tractatio, tendinis futura, & alia minus vulgaria ibi reperiuntur. Arteriam poft amputationem vetat ligare non bene. In *adenographia* calculi generationem egregiis experimentis illuftravit.

WOLFGANG CHRISTOPH WESENER *hallifcher meffer fchlucker famt deffen cur und den 2. augufti 1692. erfolgte entledigung von dem den 3. Januar 1691. eingefchluckten meffer*, Hall. 1692. 4. Cultrivori hiftoria tertia feliciter fanati.

THEOD. CHRISTOPH. KRUG *triga obfervationum curiofarum*, Noriberg. 1692. 4. Prima eft de eodem cultrivoro.

DUBE' *le Chirurgien des pauvres*, Parif. 1693. 8. Rouen 1712. 8. *

ALESSANDRO PISONI *breve compendio della dottrina del* MAGATI Cremona 1693. 12. recufum cum SANCASSANI *dilucidationibus*, exiguum opufculum. Pater fuit OMOBONI PISONI.

JEAN FRANÇOIS LAUGIER *Traité des remedes vulnéraires*, Parif. 1693. 8. HE. *

SALOMON van RUSTINGH *nieuwe veld medicyne en chirurgie*, Amftelod. 1693. 8.

GODOFREDUS a LANKSICH in *Actis Eruditorum* anno 1693. partum cæfareum felicem defcripfit, in femina quæ conceperat, cum vagina pene ab ulcere coalita effet.

Nouvelle méthode des opérations de chirurgie .. & de la nouvelle maniere de guérir la vérole, Parif. 1693. 12. (potius in Belgio) Nullius momenti.

PHILIPPE PEU *pratique des acouchemens*, Parif. 1694. 8. Praxin fuam laudat, neque fe fcripfiffe ait, nifi poft 5000. partus, quibus adfuerit. Recte monet, nihil effe mutandum manu, nifi fetus minus naturali modo difpofitus fit. Uncum MAURICAEI & partum cæfareum rejicit. Multus eft in funiculi evolutionibus, & eruditionem nimis adfectat, audax diftorquere fetum. Cum in nupera editione operis fui contemtim eum habuiffet FRANCISCUS MAURICEAU, refpondit PHILIPPUS in *réponfe de* M. PEU *aux obfervations de* MAURICEAU, Parif. 1695. 8.

CHRISTIANI VATER Profefforis Wittebergenfis *hiftoria & cura bubonis inguinalis cum putrefactione inteftini & eruptione lumbricorum*, Witteb. 1693. 4. EJ. difputatio *de partu cæfareo* 1695. cum hiftoria LANKISCHII. EJ. *de commotione cerebri* 1699. EJ. *de ulceribus fiftulofis* 1700. *de trachomate* 1704. *de vifionis vitiis* 1706. *de origine & remediis ulceris veficæ* 1709. *de gangræna* 1709. cum obfervationibus; *de partu poft mortem matris* 1714. *de fuffufione* 1715.

La guérifon du cancer au fein, Rouen 1694. 8. *

AEGIDII DAELMANN *nieuw hervormde heelkonft*, Amft. 1694. Berolini vel Francof. ad Viadr. 1694. 8. 1702. 8 Principiis fuperftructa alcali & acidi.

WALTHERI SCHOUTEN Liber *de vulneribus capitis* belgice editus eft cum titulo *het gewonde hoofd*, Amftelod. 1694. 8. Roterodami 1726. 8. & germanice cum titulo *verlezter kopf. d. i. kurz und gründlich unterfuchte heilkunft aller kopfwunden und brüche der hirnfchalen ingleichen der wunden des halfes und angefichtes*, Lipf. 1695. 8. Vulnera inprimis capitis, tum colli percurrit, exempla curationum fere in India nata recenfet. In temporali mufculo incifionem molitur, fed triangularem, rejecta ea, quæ crucem refert. Negat duram membranam in futuris cum pericranio conjungi. Elevatorium

pau-

De aure optime omnium ſcripſit clariſſimus JOSEPHUS DUVERNEY, *in tractatu phyſiologo-therapeutico de auditu*, gallice conſcripto & edito Pariſiis anno 1683. 12.

De

paulum mutatum & longius proponit, contrafiſſuram ſeu calamitatem non admittit. Vulnera ſagittarum venenatarum facile ſanavit. EJUSDEM *verhandling van de tegennatuurlyke gezwellen vertoont en op gronden van Reden en Ondervinding door vyftigjaerige konſtoeffening beveſtigt*, Roterodam 1727. 8. 2. vol. Hoc opus poſthumum eſt, cum auctor RUYSHIO cognatus obiiſſet anno 1704. idem vero eſt cujus exſtant Indica itinera. Multum pugnat contra recentiores chirurgos ex ſecta BONTEKOI, contra repercutientia, contra oſores venaeſectionis, turundarum, contra exſiccantia, ſuppreſſionem ſuppurationis, nimiam emiſſionem puris ſubitam, nimias inciſiones. Singulos tumores obſervationibus propriis illuſtrat, mitis in univerſum chirurgus, qui malit relinquere fiſtulam quam nimias inciſiones moliri, ſincerus qui malos eventus non diſſimulet. Fuſe de gangræna agit.

JOH. ADRIANI SLEVOGT eruditæ diſputationes chirurgicæ numeroſæ exſtant, ut *de carie cranii*, Jen. 1695. *de fonticulo ſuturæ coronalis vitiorum memoriæ remedio* 1696. *de paracenteſi thoracis & abdominis* 1697. *de ſcarificatione hydropicorum* 1697. *de ligaturarum uſu in hæmorrhagiis* 1697. *de ambuſtione* 1698 *de polypis capitis* 1699. qualem vidit lapideum, *de muliere gravida prolapſu uteri laborante* 1700. ubi recenſet hiſtoriam reſecti feliciter uteri: *de partu difficili & perinaeo inde rupto* 1700. *de femina mola laborante* 1700. *de dolorum partus ſpuriorum cum veris collatione* 1702. *de ſingularibus quibuſdam partus impedimentis* 1704. *de ægra ſecundinarum retentione laborante* 1704. *partus naturalis collatus cum præternaturali* 1705. *de cauteriis* 1708. *de inſtrumentis* HIPPOCRATIS *chirurgicis hodie ignoratis* 1709. *de partu cæſareo* 1711. *de embryulcia Hippocratica* 1711. *de fungoſis artuum tumoribus* 1715. bona diſputatio; *de tumoribus tunicatis* 1719. Ipſe Jenenſis Profeſſor manum operi etiam obſtetricio admovit.

FRIDERICI DECKER *exercitationes practicæ circa medendi methodum*, Leid. 1694. 4. Ordo ſequitur diverſas claſſes remediorum; ad chirurgiam adeo pertinent clyſteres. Sed multa alia chirurgica intercedunt, cauterium canulatum ad dentes, cauteria ad verticem, paracenteſis abdominis, ſcroti, cucurbitulæ ad tempora, placenta calculoſa, alia.

N. BERENGER *Celandre ou traité nouveau des deſcentes avec un autre traité des maux du ventre*, Pariſ. 1695. 12. 1701. 12. Non utilis liber, ſcriptus ad vendenda arcana ſua, pulvinata bracheria & medicamenta. Negat v. g. jejunum aut colon poſſe herniam facere. In altero Libro Helmontianam quamdam theoriam proponit.

Chirurgie complete diverſum a CLERICI opere, POUPARTI opus eſſe video ex elogio FONTENELLI, quod excuſatione eget editum 1695. 12.

STEMAN *de hydrophobia* diſputationes Ultraject. 1695. cum exemplis.

BERNHARDI CONNOR *diſſertationum medico-phyſicarum* duæ huc pertinent, *de ſtupendo oſſium coalitu*, ſceleti nempe cujus omnia oſſa coaluerant; & *de immani hypogaſtrii ſarcomate*, Oxon. 1695. 8. ſubſtantiæ nempe uteri in carneam maſſam degeneratio.

R. WILHELM KRAUS *de ſclopetorum vulneribus*, Jen. 1695. diſputatio & aliæ, quas omittimus.

NICOLAI GRIMBERG *de calculo renum & veſicæ*, Hafn. 1695. 8.

AUGUSTIN BELLOSTE *Chirurgien de l'hopital*, *& manière de guérir promtement les playes.* Lego Pariſiis 1696. & 1698. 8. prodiiſſe, & 1715. 8. Mea editio eſt Pariſina anni 1705. 8. & alia Amſtelodamenſis 1707. 8. Chirurgus in caſtris Gallicis, deinde in aula Sabaudica vixit. MAGATI methodum renovavit, methodum nempe ſanandi vulnera abſque turundis & cum rara deligatione: oſſa perforare docuit frequentibus foraminibus ad cariem ſuperandam, uti CELSUS. Obſervationum ad vulnera ſclopetaria vim & alia adjecit, & medicamenta chirurgica. Hunc librum ſub titulo *Chirone in campo* vertit, & hiſtoriam monſtri addidit, DIONYSIUS SANCASSANI, Venet. 1729. 8. 2. vol. & alias. Germanice reddidit MARTINUS SCHURIG, Dreſd. 1703. 8. 1710. 8. 1724. 8. In GIORN. de LETTER. vol. IV. p. 130. ſeqq. accuſatur plagii, & quod ſua, ipſamque plumbeam ad trepani foramen laminam, ex MAGATO deſcripſerit. In *ſecundo volumine ſeu ſuite du Chirurgien de l'hopital*, Pariſ. 1725. 8. edito multis contra turundas & earum defenſorum PANDOLFUM MARAVIGLIAM agit: deinde fuſiſſime laudat ſolvens mercuriale, cauteria etiam retro aures ad oculorum morbos commendat & frigida fomenta ad hernias, mercurii potum ad volvulum. Aliquæ EJUS epiſtolæ exſtant

cum

cum SANCASSANI *dilucidationibus*, & in fine I. partis lamina plumbea duræ matri post perforationem cranii inponenda defenditur.

J. THOMÆ de WOOLHOUSE *catalogue d'instrumens pour les opérations des yeux*, Paris. 1696. 8. Laudat venæsectionem oculi, ejus paracentesin, &c. EJ. *expériences des différentes opérations manuelles & des guérisons qu'il a pratiquées aux yeux*, Paris. 1711. 8. Jen. 1715. 12. Genev. HE. EJ. *observations critiques de W. sur un Livre imprimé en Angleterre*, Lond. 1713. 8. In KENNEDYUM. EJUSDEM *dissertations savantes & critiques, sur la cataracte & le glaucome de quelque modernes*, Francof. 1717. 8. & latine *dissertationes de cataracta & glaucomate contra systema* BRISSAEI, ANTONII & HEISTERI *in latinum* translatæ a CHRISTOPHORO LE CERF, Francofurti 1719. 8. summa rei est, defendere contra nuperos dari cataractas membranaceas, in utraque oculi camera, crystallinæ vero lentis obstructiones a cataracta differre, & esse malum insanabile. Decem autem omnino sunt libelli: 1. *Epistolæ ad* P. le BRUN contra BRISSAEUM, quem plagii accusat. 2. Octo partes adnotationum in ANTONIUM, quas in *mercurio Gallico* ediderat. Acerbe scribit, imposturæ reum facit ANTONIUM. 3. Contra HEISTERI primum de cataracta Librum. 4. & 8. Judicium de HEISTERO ex *J. des Savans*. 5. Epistola ad PALFYNIUM quam alias dicam. 6. Carmen ad HOVIUM, valde illepidum. 7. DANIELIS GEISLER epistola, qua historia cataractæ membranaceæ traditur. 9. Censura in G. COWARD *ophthalmoiatriam*. Aliqua hic ad historiam scriptorum de oculorum morbis. 10. Programma de quadraginta illis operationibus, inter quas fuse agit de ophthalmoxysi. Rixosus ubique rudisque. EJ. *remarques sur l'avertissement de* M. WINSLOW in *diario Trivultino* anni 1724. excusæ acerbissimæ sunt, refutatio fructu satis cassa. Vindicat sibi GARENGEOTI speculum *bassin oculaire*. IDEM anno 1726. 12. edidit *observations sur le mémoire de* M. MORAND *inseré dans l'histoire de l'Ac. R. des Sciences, touchant les cataractes*, asper ut solet. Annon etiam eo pertinet *réponse aux difficultés touchant la cataracte membraneuse in Diar. Trivult.* 1726. *Dec.* aspere in YVESIUM scripta? IDEM anno 1706. in *diario Eruditorum* suas operationes laudaverat, & succum millepedum mire extulerat ad cataractas. Anno 1728. in eodem diario commendat suam curationem in homine nomine L'EPY, quem neque PETITUS neque S. YVES sanaverant, & acerbe invehitur in D. de S. YVES, quem pro plagiario, & parum quidem docto habet. In *Trivultinis*. anno 1725. Martii M. exstat dissertatio ad cataractam.

Quid sit EJ. *treatise of the cataract and glaucoma*, Londini editum 1745. 8. non novi.

PETRI ADRIANI filii VERDUYN *dissertatio epistolaris de nova artuum decurtandorum ratione*, Amstelodami 1696. 8. belgice sub titulo *verhandeling van een nieuwe manier om leedematen af te zetten*, Amstelod. 1697. 8. & eodem anno ibid. Gallice. Eam fuse describit methodus, qua sura reservatur in amputatione tibiæ, dudum descriptam apud YONGIUM.

GEORG. ALB. HAMBERGER *optica oculorum vitia*, Jen. 1696. 4.

ANDR. PETERMAN *de enterocele*, Lips. 1696. 4.

De la VAUGUYON *traité des opérations de chirurgie*, Paris. 1696. 8. Belgice versus cum titulo *heelkonst in haar volmaaktheit*, Amstelod. 1700. 8. Chirurgorum sui ævi inventa proponit, satis bono ordine, ut historia mali præcedat, sequantur encheireses, tunc deligatio & curatio. Observationes ad quamlibet operationem dedit, fere ex HILDANO. De partu fusior, MAURICAEUM secutus.

FRIDERICI HOFMAN infinitæ in universum, permultæ etiam ad Chirurgiam sunt disputationes, ut *de amputatione membrorum sphacelatorum*, Hall. 1696. *de fistularum nova curatione* 1697. *de succi nutritii ex thorace stillicidio* 1704. Singularis historia læsi, ut videtur, ductus thoracici, *de fistula ani feliciter curanda* 1718. (sed videtur esse CL. BASSII,) *de vesicantibus* 1722 *de venæsectione prudenter administranda* 1723. *de exulceratione vesicæ* 1724. *de incontinentia urinæ ex partu difficili* 1724.

Sic G. ERNESTI STAHLI multæ disputationes huc spectant, ut *de sanguisugarum utilitate* 1699. *de scarificatione narium Aegyptiaca* 1701. quam probat, *de affectibus oculorum* 1702. *de fistula lacrumali* 1702. 4. ubi stylum Annellianum mente certe prævidit & jussit per ipsum punctum chorda chelyos inmissa saccum pertentare, ad os vero usque incidere. Pus unice per ductum superiorem exire observavit. EJ. disputatio *de cancro* 1699. *de venæsectione*, Hall. 1705. *de medicinæ & chirurgiæ perpetuo nexu* 1705. *de officio medici circa casus chirurgicos* 1710. *de medica chirurgia in genere* 1713. EJ. *einleitung zur chirurgie*, Lips. 1730. 8. videtur codex esse aliena opera editus. Accesserunt casus chirurgici quatuordecim (qui seorsim prodierant cum titulo *elementa chirurgiæ manu & methodo Stahliana* Budingæ 1727. 8. editi) & 61. casus STAHLII.

ABEILLE *le parfait chirurgien de l'armée, Traité des playes d'arquebusade. Chapitre singulier tiré de* GUIDON, Paris. 1696. 12. In primo libello describit vincula magis necessaria, gastroraphiam, fistulam ani, amputationes, fracturas, instrumenta. Morbos etiam castrenses describit, & curationem

calidam proponit. Vulnera sclopetorum non venenata esse demonstrat, multus in eruditione ostendenda. Tertius libellus est examen candidatorum chirurgiæ.

ANTOINE le QUIN *chirurgien herniaire*, Paris. 1697. 12. HEISTERUS citat editionem anni 1684. & 1690. Nepos fuit alterius le QUIN qui anno 1665. de herniis scripserat. Laudat bracherium suum ex ferreis filis factum, tum pressum ope bracherii firmatum.

CHRIST. a STEENEVELD *de ulcere verminoso*, Leid. 1697. dissertatio quæ etiam cum BIDLOI opusculis recusa est.

J. B. CONTULI *opus de lapidibus, podagra & chiragra*, Rom. 1699. 4. potius practicum est.

In JOHAN COLBATCH *collection of treaties chirurgical and medical* continetur *novum lumen chirurgicum*. Contra turundas & digestiva suppurantia ante BELLOSTIUM scripsit anno 1695 Arcana vero sua nimis laudat, pulverem nempe, cujus solutione in vulnus injecta hæmorrhagiam & omnia symptomata tollebat, etiam a sclopetorum ictu, absque suppuratione, & veneno interemtum amicum suum queritur a chirurgis, & ægrum, quem tractaverant nudatum vinculis, ut periret. EJ. *new light of surgery vindicated*, Lond. 1696. 8. Contra libellum, cujus auctorem vocat HALL; defendit pulverem suum, eoque perfectas curationes. EJ. *a relation of a viper by the means of acids*, Lond. 1698. 8. Elixire vitrioli sanavit hominem periculose a vipera demorsum.

S. CRISTAU *la chirurgie pratique*, Luxemburgi 1697. 12. Compendium præcipuorum capitum chirurgiæ, ad tumores, ulcera, vulnera, fracturas, luxationes, cum instrumentis, & medicamentis maxime necessariis, & nonnullis observationibus suis, ut cystici tumoris ablati, quem scarificavit, & consumsit cathæreticis; &c.

Lettre sur l'impossibilité des cures sympathiques par M. L. D. *en Méd.* Roterodami 1697. 12. * serio eas curationes refutat.

JEAN FONTRAILLES *traité de physique & de chirurgie*, Paris. 1697. 12. *

CONRAD HORLACHER *trifolium chirurgiæ genuinæ inauditæ i. e. vom krebs kropf und nasen gewächse*, Ulm 1697. 8. De cancri, strumæ & polypi sanatione * EJUSD. *alzeit fertiger chirurgus* F. Lips. 1701. 8. EJ. *art und weise die brüche ohne sonderbaren schmerzen zu curiren*, Ulm 1695. 8. *

DAN. HENRIC. MEIBOM *de patellæ ossis læsionibus & curationibus*, Franeker 1697. 4.

Circa hæc tempora edi cepit GALERIA *di* MINERVA in qua passim observationes chirurgicæ sunt, de hydrophobia ex morsu canis rabidi, &c.

In COWPERI magna *anthropographia* multæ observationes chirurgicæ continentur.

M. LISTERI *iter Parisinum* omnino ad historiam sectionis calculi legi debet, quam exercuit FR. JACOBUS, cujus curationes non felicissimas recenset. Prodiit Londini 1699. 8.

ADRIANI KOENERDING *van het heet en koud vuur, en van het afzetten van kuyt en scheenbeenderen*, Amstelodami 1698. 8. Peritus chirurgus novam operationem, quæ fit sura reservata, expertus rejicit, cum dolorifica sit, tarde curetur, arteriæ inde varicosæ fiant, nihilque insit veræ utilitatis. Ostendit ex YONGII epistola non novum esse inventum.

J. JACOB von DOEBELN *penis cancrosi ac feliciter resecti historia cum disquisitione an pene nullo vel casu abbreviato instructus ad prolificationem aptus esse possit*, Lips. (Hafniæ) 1698. 12. Ephemeris curationis non inutilis. Defendit autem generare posse pene brevissimo. EJUSD. in *actis Balthicis* 1699. exstat historia fetus in ventrem effusi. EJ. *cataractæ natura & cura*, Lunden 1727. 4.

Des getreuen ECKHARTS *verwegener chirurgus*, Augspurg und Leipzig 1698. 8. EJ. *unvorsichtige hebamme*, Lips. 1715. 8. *

J. ERN. SCHAPER *de digitis manus dextræ per conquassationem nodositate, spina ventosa & atheromate monstrosis*, Rostock 1698. 4.

J. B. ALLIOT *traité du cancer*, Paris. 1698. 8. Filius prioris ALLIOTI revocat illud arcanum arsenici rubri & una HELVETII librum, jam dictum, refutat.

CAR. MUSITANI *chirurgia theoretico-practica*, Genev. 1698. 4. Sacerdos & practicus medicinæ, vir confidens, scholarum osor, dictione fusissima; hic tumores, ulcera, vulnera & veneream luem descripsit, sclopetaria vulnera sola aqua reginæ hungariæ sanare se adfirmat, oleum bufonum ad strumas laudat, arcanorum amator.

In HAGEDORNII observationibus aliqua pertinent ad chirurgiam, gangrænas senum spontaneas, calculos sub lingua, &c.

J. GEORG. KISNER *de læsione tendinum*, Leid. 1699. 4. futuram tendinum describit.

JAC. FABRICII *disputatio de phthisi renali, calculo vesicæ conplicata*, Giess. 1699.

J. J. *the compleat midwifes' practice enlarged.* Ex L. BOURGEOIS, T. MAYERNE, T. CHAMBERLAYNE & N. CULPEPER collectum opus, Lond. 1699. 8. *

Synopsis doctrinæ & medicinæ vulnerum, Witteberg. 1699. 4. HE.

CORNELII KELDERMANN *onderwys voor alle vroedvrouwen, raakende haar ampt ende plicht*, Brugge 1699. 8. *

SEBASTIANI ROTARI *ragionamento contra l'uso del salasso e delle ventose*, Veron. 1699. 4. repetetur in practicis.

In documentis restitutæ Academiæ Scientiarum Parisinæ infinita huc pertinent. Ecce catalogum præcipuorum.

Anno 1699. J. MERY de calculo.

1700. Calculus ex equa. Cerebri ulcus & convulsio POUPART. TAUVRY ossa mollia. Scirrhus testis pro conceptu male habitus.

1701. JOH. MERY de herniis.

1702. LITTRE calculi vesicæ connati historia. Sarcoma ventriculi. DUVERNEY historia vulneris. SABOURIN descriptio amputationis, qua sura reservatur.

1703. Testis scirrhus sponte sanatus. Excrescentia oculi sanata. DUVERNEY paracentesis in hydrope thoracis & abdominis nonnunquam felix & aliæ observationes ad hydropem.

1704. LITTRE descriptio steatomatis. Ulcus ventriculi. Strangulationis symptomata. Vesicæ mira dilatatio. ANTOINE polypus exstirpatus. Noxæ sterni depressi Cerebrum sero obrutum.

1705. LITTRE mors a commotione cerebri. Vulnera abdominis sanata. Tumor vaginæ cancrosus. Uterus a callositate obstructus.

1706. Contra novam hypothesin de sede cataractæ & 1707. Vulnus cum jactura cerebri sanatum. Mira exostosis. Calculus natus in præputio, cum adesset phimosis. Vulnus in thorace canis singulare.

1707. LITTRE de aneurysmate. Calculi pulmonum.

1708. De vi medica cauteriorum.

1709. Utero vulnerato fetus occisus, post tres annos per suppurationem expulsus. PANDOLPHINI incisa cornea. De natta. MERY abscessus femoris. EJ. observationes pro sede cataractæ in lente.

1710. Rectum intestinum in recens nato.

1712. GEOFROI in bezoardico calculo observationes. LITTRE de aneurysmate. MERY hernia vesicæ. Aneurysma aortæ.

1714. LITTRE observationes in hernia.

1716. MERY exomphalos maximus. J. L. PETIT machina ad luxationes. Ventriculi fistula.

1717. PETIT hernia vesicæ.

1718. PETIT de hydrocephalo. EJ. capsula ad fracturas complicatas. EJ. observationes de instrumento *Tourniquet*.

1719. Atreta cui fæces per vulvam exibant.

1720. JUSSIEU calculos vesicæ vidit in aqua simplici solvi. MERY manus monstrosa.

1721. Aneurysma enorme aortæ. Paracentesis sæpe in ægro repetita.

1722. PETIT de luxatione femoris; de tendine Achillis rupto.

1723. Placenta ori uteri adhærens. Vulnus ventriculi sanatum, & intestini.

1724. DUSSE compressionis lenis laus ad hæmorrhagias a partu. Uterus ruptus. GUJOT de injectione in tubam EUSTACHIANAM. MARCOT aneurysma aortæ.

1725. Vulnus vesicæ sanatum.

1726. Vacca cultrum devorat, qui sub cute eminet. F. PETIT de loco ubi oportet acum in cataracta defigere.

1727. PETIT de hydrope oculi Digiti fetus conjuncti separati.

1728. J. L. PETIT tendo Achillis ruptus. GUISARD de natta maxima. MALOET de ancylosi. CHOMEL abscessus peritonæi.

1729. Gonorrhoea ex superficie glandis penis. Calculus felleus testudinis. LAMONIER de fistula lacrumali.

1731. MORAND de sectione calculi laterali. Felicis operationis cæsareæ exemplum. J. L. PETIT de modo quo hæmorrhagiæ superari possint. F. PETIT eo anno & 1732. 1733. 1735. de compescendis hæmorrhagiis egit.

1732. Prolapsus uteri a sarcomate detracti. MORAND de aneurysmate cordis.

1733. MALOET aneurysma subclaviæ.

1734.

Anno 1734. J. L. PETIT de fistula lacrumali. MORAND de successu operationis lacrumalis & 1737.

1735. IDEM de intestini coalitu. Vulnus cordis nono die funestum. Calculus in urethra circa acum natus. WINSLOW de curvitate colli a mastoideo musculo debilitato.

1736. MORAND hæmorrhagias a contractione arteriæ vulneratæ sponte supprimi docet. PETIT aneurysma.

1737. FARCY mira exostosis. MARTIN prolapsus cartilaginis mucronatæ. GEOFROI oleum olivarum non sufficere ad sanandos quos momordit vipera ostendit.

1738. LE CAT de sectione calculi. Vulnus intestini crassi curatum. Mors stramine asperæ arteriæ inpacto.

1739. Magnum vulnus cranii sanatum. De calculi laterali sectione. MORAND & GEOFROI experimenta de efficacia medicamenti STEPHANIANI.

1740. MORAND de calculi excisi historiis & calculis variis non facile cedentibus medicamento. PETIT de fistula lacrumali. GOULARD acus pro ligandis arteriis, forceps pro setaceo per nares.

1741. Prolapsus uteri, &c. DU HAMEL de unione partium ossis fracti, exostosi. MORAND de vi medicamenti STEPHANIÆ.

1743. HERISSANT de labio leporino. PETIT de coalitu punctorum lacrumalium & corniculorum limacum. (Non descriptum morbum putat, quem dudum descripserat BOERHAAVIUS.) Vulnus maximum ensis in medullam spinalem inpacti, diu toleratum. Fistulæ externæ a vulnere cranii. De vi medicamenti STEPHANIANI symptomata mitigante. BUFFON de strabismo. LE CAT de sectione laterali felici. DU HAMEL de ancylosi.

1744. Vulnus cordis. GRILLET felix successus methodi lateralis.

ANN. ELISABETH HORENBURGIN *unterricht für die hebammen*, Hanoveræ 1700. 8. *

BENJAMIN SCHARF *gedanken von magnetischen curen*, Sondershausen 1700. 8. *

JEAN MERY *observations sur la manière de tailler par* F. JAQUES, Paris. 1700. 12. Egregius libellus veri amantis viri. Cum enim JACOBUS, Eremita, singularis homo, novo modo posterius, quam fieri solebat, incisionem pro educendo calculo faceret, & vesicam aperiret, commodis hujus operationis perspectis MERYUS primo applausit JACOBO. Deinde visis funestis eventibus, in feminis inprimis, in quibus bis vagina dissecta, magna vasa violata invenerat, hominis quidem ruditatem increpuit, sed methodi commoda nihilo secius confirmavit, & correctiones proposuit. Belgice prodiit Amstelod. 1700. 8. *aanmerkingen over de wyse van steensnyden door* JAN MERY. Cæterum F. iste JACOBUS primo in Belgio calculum secuerat cum adplausu, neque tamen absque funestis eventibus, qui RAVIO methodi inveniendæ dederunt opportunitatem, tunc in variis Galliæ provinciis, inde in Italia, feliciter omnino VALISNERIO teste T. I. opp. p. 361. in Germania inferiori & alibi, operationem exercuit, & videtur sub posteriora vitæ tempora cautius & prudentius scalpello usus esse.

ABRAHAMI CYPRIAN *epistola historiam exhibens fetus humani post 21. menses salva matre ex tuba excisi*, Leid. 1700. 8. Celebris lithotomus, medicinæ tamen Doctor hoc egregio libello ventralem certe partum, etsi vix tubarium, feliciter excidit, & multa alia ad reliquam chirurgiam utilia adjecit. Recusa est gallice Amstelodami 1707. 8. EJUSDEM disputationem inauguralem *de carie ossium* citat HEISTERUS, Ultraject. 1680. 4. & *orationem encomiasticen in chirurgiam*, Franeker 1693. fol.

HENRICUS *van* DEVENTER M. D. Belga Daventriensis, sed qui frequenter in Daniam itinera suscepit, a Rege CHRISTIANO V. ornatus [*in præf*] obstetriciam artem aliasque chirurgiæ partes cum praxi medica exercuit, & obstipos, claudos, gibbosos sanabat, nimius suarum rerum laudator. Ejus *novum lumen obstetricantium quo ostenditur, qua ratione infantes in utero tam obliquo quam recto prave siti.. extrahantur*, prodiit Leidæ 1701. 4. editum est anno 1724. 4. ibid. *ulterius examen partuum difficilium, lapis lydius obstetricum, & de necessitate inspiciendi cadavera* nempe puerperarum. Princeps inventum est, quod ab uteri situ obliquo, dudum equidem & ipsi HIPPOCRATI noto, plurimos partus difficiles deducat, signa indicet, & curationes, valde in his fusus, instrumentis & medicamentis minus confidens. Falsos dolores a veris accurate distinxit. Coccygem jussit repelli. Multos habuit discipulos & sectæ adseclas, JOHANNEM van HORNE, J. DAWKES, MULLERUM, CL. THEMELIUM aliosque. Alii ut DAWKES fusum & tædiosum vocant p. 11. minusque tribuunt obliquo utero. Hoc opus belgice sub titulo *nieuw ligt voor de vroedvrouwen*, Leidæ 1701 & 1724. 4. & 1746. 4. Germanice Jenæ 1728. 1731. & 1740. in 8. 3. vol. excusum. Gallice versum est a JACOBO JOHANNE BRUHIER D'ABLAINCOURT, & editum Parisiis 1734. 4. cum titulo *observations importantes sur le manuel des accouchemens.* Translator confert auctorem cum Gallis & fere præfert. Anglice versum jam anno 1716. 8. prodiit. Deinde Leidæ anno 1733. 4. nova editio prodiit aucta observationibus non-

nullis

nullis ineditis redemtis ab hæredibus auctoris, nempe fetus, cui brachium præibat, feliciter restituti, fetus transversi ab utero constricti, & uteri funestæ obliquitatis. Adjecta est epistola ad D. VINK cum historiis partium destructarum & consilio instituendorum medicorum ad artem obstetriciam in tanta feminarum ignorantia. EJUS. opus *van de ziektens der beenderen, insonderheit van de rachitis*, Leidæ 1739. 4. nec alia lingua, nisi fallor, prodiit, posthumum, sed ante mortem perfectum. Rachitidem ab abundantia vitiosa salis derivat, cui olea opponit in saponem mutata, quæ tamen non revelat. Spinam ventosam habet pro rachitidis majori gradu. De carie multa peculiaria habet, negat nigrescere ossa, siccam & simplicem curationem laudat. Radium fissum sanatum, toto fere osse destructo, narrat, tum de femina, cui ab inmensa cicatrice femur claudicabat. Subjecta sunt varia aliena, ex DIARIO ERUDITORUM, & LEMERYI atque COURTIAL opus quod continuo dicetur.

YVONIS GAUKES *praxis medico-chirurgica ratiociniis philosophicis illustrata*, Groning. 1700. 8. Emden 1708. 8. Amstelod. 1708. 8. Germanice Dresd. 1709. 8. EJ. *Introductio in praxin medicam & chirurgicam*, Groning. 1727. 8. In priore opere 22. observationes sunt cum explicatione mechanica symptomatum ad suas causas relatorum, & causarum, quare hac nec alia methodo auctor usus sit. Ad chirurgiam aliquæ abscessuum historiæ pertinent.

GOTHOFREDI SAND *dissertatio qua fungus cerebri in generoso equitum Prussorum viro, exstirpatus*, Regiomont. 1700. 4. & EJUSDEM *rarus ventriculi abscessus* ibid. 1701. 4. Egregiæ duæ disputationes.

J. J. W. (WOYT) *trifolium chirurgicum*, Lipf. 1701. 8. * PL. & *curieuse chirurgie*, Dresd. 1715. 8.

ROSE *account of a celebrated called styptick*, Lond. 1701. 8. OSB. * 1726. 8. *

Von erkenntnüss magnetischer ursachen, sympathetischer curen, verpflanzung der krankheiten, &c. Francof. 1701. 8. *

Die Sächsische Wehmutter, Fr. Lipf. 1701. 8. *

DES HAYES GENDRON *recherches sur la nature & la guérison du cancer*, Paris. 1701. 8. Radicem duram, callosam, in cancro esse, docet, inde propagari radiculas, quas pro vasis compressis habet. In sanatione acria rejicit, & commendat emollientia narcotica & vitriolica.

NICOLAI VENETTE *traité des pierres qui s'engendrent dans les animaux*, recensui inter Pathologicos.

SEBASTIANI ROTARI *raggionamento contra l'uso delle ventose*, &c. Venet. 1701. 4. pertinet ad practicos.

POLYCARPI GOTTLIEB SCHACHER multæ & utiles disputationes sunt, ut *de cataracta*, Lipf. 1701. *de labiis leporinis* 1704. *de fistula spiritali & bronchotomia* 1707. *de depressione maxima cranii innocua* 1720. *de morbis a mutato situ intestinorum* 1721. *de partu fetus disparis magnitudinis* 1721. *de fonticulo* 1722. *de prolapsu vaginæ uteri* 1725. *de infante propter neglectam ex utero matris mortuæ excisionem in primo ætatis flore exstincto* 1731. *de epiplocele* 1734.

ANTON. MARIÆ BAZZI-CALUVE Luccensis Medico-Chirurgi in valle Tari... *nova tumorum methodus*, Parma 1701. 4. Maculosum, obscurum, barbarum opus.

DIONYSIUS SANCASSANI Medicus Comaclensis MAGATI nomen suo addidit, pro miro, quo in MAGATUM ejusque methodum, ferebatur amore, hereditario fere, nam & Pater curabat ex methodo MAGATI (*dilucidaz.* III. p. 282.). EJUS *polyandria seu enneas dissertationum epistolarium*, Ferrar. 1701. 4. edita est. * Deinde anno 1708. 8. & 1729. 8. edidit *il Chirone in campo*. Id BELLOSTII quidem opus est, MAGATO vero DIONYSIUS suam laudem vindicat, additque parallelismum morborum ossium, & partium mollium. Porro edidit *aphorismi generali della cura delle ferite col modo di* MAGATI, Venetiis 1713. 8. & *osservazioni medico-chirurgiche* cum *Tractatu de balsamo sympathico* eodem anno excusas & junctim cum reliquis operibus recusas. IDEM sub nomine ANTONII BOCCACINI Chirurgi Comaclensis scripsit, Venetiis 1713. 8. *cinque disinganni chirurgici per la cura delle ferite*. Commendatur rara deligatio, abstinentia a turundis, & subjicitur historia vulneris sclopetarii eo modo sanati; tum *giunta di alcune lettere in difesa de i disinganni* qua approbationes ZECCHINI & BELLOSTII continentur. Anno 1714. edidit eodem nomine *cinque disinganni per la cura delle ulcere*. Ulcera ad vulnerum modum absque oleis & unguentis curare jubet, & ideo in nonnullis urbibus ulcera pedis aegre sanari monet, quod male curentur. Subjecta est observatio in eum sensum & *Giunta seconda di alcune lettere in difesa de i disinganni* TORTI, CECCHINI, PETRUCCII, anno 1715. 8. subjecit ibid. excusas *cinque disinganni per la cura de' i seni*. Sinus nasci ex turundis & injectionibus docet, quod confirmat auctoritate NIGRISOLI, AL. della FABBRA, J. DOMINICI GOTTI, in *Giunta terza di alcune lettere in difesa de i disinganni*. Ita certe ipse testis est (*dilucidaz.* IV. p. 119.) auctorem se ipsum esse Librorum qui cum nomine *Disinganni* prodierunt, etsi SANCASSANUS passim cum

 laude

laude citetur. Denique *dilucidazioni fisico mediche tendenti a richiamare la medicina pratica alla preziosa purita in cui ce lascio il grande* HIPPOCRATE prodierunt quatuor in folio voluminibus. Tom. I. Romæ excusus est 1731. In eo exstat libellus PHILIPPI PALAZIO jam dictus cum ejus vita, experimenta ZAMBECCARI, REDI, HERMANNI van der HEYDE, libellus ALEXANDRI PISONI, omnia cum notis SANCASSANI. Porro eodem tomo continentur 50. *obsservationes* ex MAGATO excerptæ, singularis curatio D. de la PEYRONIE quæ prius Biteriis (Besiers) edita fuerat anno. 1712. & cariem cranii late patentem tradit, in qua plurimum profuerunt imposita linteola intincta in aquam Balarucensem, tum epistola BACCHETTONI pro simplici curatione eorum quibus calculi excisi sunt, & alia minora opuscula. Tomus II. Rom. 1733. prodiit. In eo vita MAGATI a nepote PROSPERO scripta, *& il viro Magato redivivo pe'l beneficio degli ferite.* Defendit MAGATUM, laudat ejus amorem simplicium medicamentorum, etsi ex seculi genio compositis etiam usus, ostendit probatum fuisse SEPTALIO, VESLINGIO, CIGNOZZIO. FALCINELLIO, adjicit catalogum aegrorum, quos duo Chirurgi curarunt, alter vulgari methodo, alter MAGATIANA, multum iste felicior. Plurimas observationes ex BELLOSTIO adducit, cum suis adnotationibus. Sequuntur centuriæ quatuor aphorismorum ex MAGATO excerptorum, deinde initium centuriæ observationum curationum simplici methodo ab auctore peractarum. Tomus III. secutus est ibid. 1737. & continet reliquam partem earum 100. curationum, & decem historias infelicis usus turundarum: apologiam J. B. MAGATI jam dictam, & epistolas varias doctorum virorum; & SANCASSANI, & varias lites sub nomine JOSEPHI ARCHANGERILLI a SANCASSANO agitatas cum AGNOZZIO. JOHANNIS etiam ANTONII MILLIANI observationes felicium curationum ex MAGATI methodo, & ANTONII FRIDIANI huic tomo insertæ sunt. Tomus IV. anno 1738. editus posthumus est. Continet aliqua adhuc ARCHANGERILLI nomine scripta, ANELLI *l'art de succer les playes*, literas nomine *chirurgiæ* quam *soclata* vocat prius excusas Venet. 1716. contra *Chirurgiam inforzatam*, Venetiis 1721. 8. editam, cujus auctorem turundas defendentem refutat, & contra *apologiam moralem*, Venetiis 1724. 12. pro *inforzata* illa scriptam. Porro exstant in hoc tomo ANTONII MARIAE FANELLII decem observationes, quibus utilitas simplicis curationis confirmatur, & epistolæ eruditorum pro MAGATI methodo, inter quas est BOERHAAVII. Ubique verbosus sed ingeniosus & acer turundarum & digestivorum hostis est, fatetur tamen turundas nonnumquam ad callum tollendum necessarias esse. Phlegma vitrioli in ulceribus laudat, incisiones rejicit; dolorem summum sola lotione cum aqua simplici superavit. Opera omnia 4. vol. in fol. Romæ anno 1741. recusa sunt.

SAVIARD *nouveau recueil d'observations chirurgicales*, Paris. 1702. 8. Chirurgus primarius fuit in nosocomio Parisino *hôtel-dieu.* Liber omnino laude sua dignus, quo multa continentur, ad uteri verum prolapsum, cranium in femina a carie destructum, morsum viperae, abcessus magnos hepatis sanatos, ossa emollita, aneurysma arteriæ cruralis sanatum, depressiones cranii in adultis hominibus innocuas, calculos cysticos per suppurationem egestos, digiti ad dirigendum in vesicam catheterem usum, scorbuti historiam, & sedem in glandulis mesenterii, magnas & difficiles varias operationes, cardianastrophen, monstra. Ad finem formulas habet chirurgicas. IDEM in *Journal des Savans* 1692. refert herniæ ventralis a partu cæsareo natæ exemplum. anno 1693. exemplum suturæ in aspera arteria factæ, non tamen felicis, &c.

GEORGII RIEDLINI *observationes chirurgicæ cum* VITI filii itinere medico anno 1702. 8. August. Vindelicorum prodierunt, non magni momenti. VITI exstat etiam libellus *de embrochis*, Ulm. 1710. 8. tum *bericht von den vornemsten verrichtungen eines wundarztes* Ulm. 1724. 8. In *observationibus* vulnera etiam habet, & fracturam patellæ, &c.

JEAN PANTHOT (medici) *dissertation pour la pratique sur trois opérations de la pierre faites en six mois*, Lyon 1702. 4. * Contra F. JACOBUM varia habet, & recenset historiam aegri, cui bis intra sextum mensem calculus feliciter excisus est.

MAUBEC *Traité des tumeurs & des obstructions*, Paris. 1702. 12. *

F. W. KLOSE *de tumore aneurysmatico*, Lips. 1702. disputatio *

GEORGII BAGLIVI opera aliqua huc faciunt. Primam editionem Libri *de Tarantula* non possideo. Hujus autem veneni ridiculum effectum defendit, quod musicæ unice obtemperat, fatetur autem plerasque historias fraudulentas esse p. 617. Deinde *dissertationum septima de usu & abusu vesicantium* huc pertinet, quæ in viscida intemperie laudat, in dissoluta rejicit, observat etiam quibusdam annis gangrænam ex eorum medicamentorum usu facile nasci.

CHRIST. BERNARD *present state of surgery with some remarks on the abuse committed*, Lond. 1703. 4. OSB. *

ANDREAE HOFMANN *de renum & vesicæ calculo*, Custrin 1703. 4. non optima historia.

Ru-

De morbis ossium omnibus præripuit palmam famosus Parisinus Chirurgus, in tractatu *l'art de guérir les maladies des os* (a), edito Lugduni Batavorum apud Haak an-

RUDOLPHI JACOBI CAMERARII dissertatio *de clavo*, Tubing. 1703. Ej. *rationes embryulciæ & lithotomiæ* 1708. pro apparatu parvo.

Anonymi deliciæ medicæ & chirurgicae, Lips. 1703. Conpilatio ex auctoribus non citatis, SOLINGENIO & aliis.

CAR. FRID. HOECHSTETTER *de spina bifida*, Altd. 1703. 4.

GOTTFRIED STEIN *Abbildung eines ziemlich grossen und vieler kleiner steinlein welche im körper der Marggräfin Sophien Louisen gefunden worden*, Bareuth. 1703. 8. Calculus renalis multiformis unicus & grandis, in vesicula fellea vero calculi fuerunt 181. absque ullis per vitam natis symptomatibus. Parallelas historias addit STEINIUS.

In CHRISTIANI JOH. LANGII operibus exstat etiam disputatio anno 1694. defensa *de remediis vulnerariis*.

WILHELMI ULRICI WALDSCHMIDT Kiloniensis Professoris disputationes aliquae chirurgici sunt argumenti, ut illa *de calculo renum*, Kilm. 1703. (in qua Diætam laudat, cerevisiam.): *de fractura ossium sine evidente causa externa* 1721. (recusa a MICHAELE BRANDT plagiario Groningæ 1722. 4.) *de vulneribus arteriarum in artubus sæpe funestis raro lethalibus*, Kiel. 1728. *de κηλητομίας absque castratione instituendæ nova methodo* 1730.

JEAN RULEAU *Traité de l'opération Césarienne & des acouchemens difficiles*, Paris. 1704. 12. Ipse operationem fecit in urbe Santonum, feliciter, cum puerpera triduo frustra in partu laborasset.

J. SCHOCKWITZ *observationes de juvene digitale sartoribus usitatum, e ferro indurato confectum, ultra penis sui glandem infeliciter protrudente feliciter curato*, Berolini 1704. 4. *

GODOFREDUS BIDLOO Medicinæ Professor, Chirurgiam fecit omnino & in castris & in academia, bronchotomen administravit feliciter (WESTHOVEN *de angina* p. 125.) & mammam amputavit WALTHERO SCHOUTEN teste. EJUS *exercitationum anatomico-chirurgicarum Decas* I. prodiit Leidæ 1708. 4. recusæ in collectione *opusculorum*, Leid. 1715. 4. Dictio equidem crispa & tragica est, & potuisset abstinere illa *exercitatione* qua de amuletis agit. Aliæ tamen observationes non minimi momenti sunt, ut illa funesti eventus aquæ limpidæ de vulnere ossis cribrosi stillantis; spinæ bifidæ cum dehiscente osse sacro: ferramenti sclopetarii extracti ex musculis prope os ilium; hypopyi incisione sanati. Porro de ungue oculi, varicibus, cancro, exostosi, fistulis ex vulneribus agit. In posteriori editione ulcus illud verminosum nasi D. van STEENEVELD repetitur, in quos musca carnivora ova deposuerat.

J. G. GRUHLMANN *de luxationum synthesi in genere*, Hall. 1703. & *in specie* Hall. 1704. 4. & germanice sub titulo *neuer anatomischer chirurgischer tractat von verrenkungen*, Lips. 1706. 8. singulas luxationes percurrit.

In IDONIS WOLFII Chirurgi Anhaltini *observationum medico-chirurgicarum* L. II. cum scholiis editi a J. CHRISTIANO WOLF M. D. Quedlinburg 1704. 4. filio. Aliquæ observationes chirurgici argumenti sunt, ut abscessus abdominis funestus a nixu, vulnera gravissima sanata, etiam cordis, partus difficilis, ruptus uterus, sarcocele, tumores omnis generis.

J. JOSEPHI COURTIAL *nouvelles observations anatomiques, sur les os sur leurs maladies extraordinaires & sur quelques autres sujets*, Paris. 1705. Leid. 1709 8. Inter morbos ossium describit emollitionem, curvaturam, fragilitatem, petrefactas carnes, &c. In observationibus X, quas subjecit, notabiles sunt aliquæ partus ventralis, vulneris cordis, ventriculi, urinæ per anum redditæ. Recusus est germanice, Dresd. 1711. 8.

CAR. FRIDERICH LUTHER *de spina deglutita & per apostema hypochondrii dextri rejecta*, Kiel. 1704. disputatio.

(a) JEAN LOUIS PETIT *Traité des maladies des os avec les apareils & les machines qui conviennent à leur guérison*, Paris. 1705. 12. Leidæ 1709. 8. tum 2. vol. in 8. Paris. 1723. 12. & 1736. 12. quæ editio paulo auctior est, germanice vero sub titulo *der Beinarzt*, Dresdæ 1711. 8. & 2. vol. 8. Berolini 1743. sub titulo *abhandlungen von den krankheiten der knochen*. Chirurgus & Academicus Parisinus adhuc superstes, vir excitati certe ingenii, & ab experimentis edocti, ut tamen passim illiterati hominis documenta supersint. Primus tomus luxationes continet, in quibus & signa & encheireses auxit & perfecit, & machinamenta ad reducendum brachium aliaque nova proposuit. Non placent theoreticæ curationes, ut illa luxati capitis. Subjectus est libellus de ancylosi, quo de causis fuse agit, de curatione præter embrochas vix quidquam habet. Libro secundo fracturæ describun-

anno 1709. Nunc autem adest nova editio multo auctior, duobus voluminibus in 8. Parisiis anno 1723. Hic Liber nunquam parem habuit, omnia enim, quæ ad fractu-
ras

buntur cum signis, curatione, lectuli straminei fusa expositione; tum accessorii tractatus de rupto integra cute achillis tendine, de cariei causis, signis, prognosi, curatione, de qua plenus & doctus liber est: denique de rachitide & incurvatione ossium quam emollitioni tribuit, & tractioni musculorum. Acres adversarios nactus est PETITUS. Et GEYERUS quidem in *epistolis itinerariis* ejus animum describit nimis plenum sui, & culpat, quod omnes morbos a lue venerea derivaverit exque ea hypothesi curaverit. Deinde NICOLAUS ANDRY in *Diario eruditorum* varia in Librum PETITI monuit. Respondit iste *in Lettres* de M. PETIT *écrites a* M. *auteur de l'extrait du livre intitulé des maladies des os, inseré dans le journal du* 8. *Mars* 1724. 12. fuse defendit, vere ruptum fuisse tendinem saltatoris COCHOIX, neque eamdem esse PAREI historiam, neque similem curationem. Os femoris non a callo vel exostosi, sed a synovia expelli confirmat. Errorem in trochleis commissum adgnoscit. Respondit ANDRIUS alio libello, cui titulus est. *Examen de divers points d'anatomie, de chirurgie, de physique & de médecine, au sujet de deux lettres touchant l'exposé qu'on a fait dans le journal des Savans, d'un traité sur les maladies des os*, Paris. 1725. 12. Minute hic adversarium exagitat ANDRYUS. Negat veram esse tendinis achillis ruptionem: errores in polyspasto refutat, &c. Deinde successerunt Parisiis 1726. 8. absque nomine *dissertations en forme de Lettres au sujet de l'auteur des Lettres sur les maladies des os.* PETITUM acriter prosequitur anonymus etiam in omnibus scriptis in Academiæ monumentis editis. Dissertationem de potu a PETITO monumentis insertam BOSSUETO adscribit. Objicit PETITUM nimis multa linguæ tribuisse, omisisse operationem musculorum uvulæ. Articulationem maxillæ inferioris cum ossis temporum tuberculo non fovea committi monet. Chirurgos medicinam facientes acriter exagitat. Sunt qui has literas tribuant D. HUNAULD. Denique J. BENIGNUS WINSLOW, qui censor approbaverat PETITI librum, in propria epistola (*lettre écrite a* M. BIGNON *Journ. des Sav.* 1725. *Mai*) approbationem suam retractat, & queritur multa promisisse se emendaturum PETITUM, nihil autem mutasse.

J. CH. HEYNE *tentamen chirurgico-medicum de præcipuis ossium morbis*, Amstelodami 1705. 12. Non indocta inauguralis dissertatio ad mentem BOERHAAVII scripta.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI plusculæ disputationes huc pertinent, qui auctor & ipse Lipsiæ superest, ut disputatio *de spina ventosa* anno 1705. defensa: *de vinculis chirurgicis: de ligaturis dolorificis.* Junctim recusæ sunt, Lipsiæ 1747. 4.

J. CASP. SCHWARTZEN *erstes und zweytes duzend wundarzneyischer anmerkungen von gehauenen wunden*, Hamburg 1705. 8. Ex schola BONTEKOI, inimicus suppurantium & turundarum, & injectionum. Simplici usus chirurgia, fotibus aromaticis, linteo carpto puro, tinctura aloes & myrrhæ &c. Adgnoscit veterem suum errorem, vitiosasque cum turundis susceptas curationes, quas a medico monitus dedidicit, & exempla adducit curationum, in quibus nocuit vulgata methodus. EJ. *drittes duzend von geschossenen wunden* ibid. 1706. 8. Ardorem vulnerum sclopetariorum refutat. Enormem potentiam vulnerum tormentariorum describit, quando globi corpus non tangunt, sed proximi præterlabuntur. EJ. *clystieren als ein algemeines hausmittel* ibid. 1723. 8. Clysteres fere pro universali medicamento commendat, libello ad fabulæ milesiæ morem scripto. EJ. *gezenete narrenkappe der bader und barbierer*, Freiburg 1730. 12. * quem satyricum libellum oportet ante Tr. de vulneribus prodiisse.

WILLIAM READ *diseases of the eyes*, Lond. 1706. 8. *

GUIL. COWARD *ophthalmiatria*, Londin. 1706. 8. * Acerrime exagitatur a WOOLHOUSIO.

PIERRE BRISSEAU *Traité de la cataracte & du glaucome*, Tournai 1706. 12. & *suite des observations sur la cataracte*, Tournai 1708. 12. junctim excus. Parif. 1709. 12. & germanice *Abhandelung vom grauen und grünen staar*, Berolini 1743. 8. Medicus Duacensis præstantissimus, per propria experimenta convictus, ostendit cataractam esse opacitatem lentis crystallinæ, glaucoma vero decolorationem vitrei corporis. Contra Parisinos Academicos, qui Dissertationem jam anno 1705. eo transmissam suppresserant, acriter se tuetur in ultima dissertatione.

S. J. M. D. *korte en bondige verhandeling van de voorteeling en 't kinderbaren*, Amstelod.* 4. & 1711. 8. *Abhandlung von der erzeügung des menschen und dem kindergebähren*, Francofurt. 1706. 8. Auctorem verum ignoro, sed titulus præfert, quater in Belgio excusum esse. De generatione fuse, de partu difficili & abortu brevius agit, & CHAMBERLAYNIUM laudat, ejus tamen methodum non describit.
In

ras & dislocationes spectant, & ne quidem mutationes musculorum omittuntur, sed

In JAC. DRAKE *anthropographia* ozaenæ sanandæ per dentis extractionem & perforationem alveoli modus a COWPERO inventus describitur.

ANTONII MAITRE JEAN Chirurgi in civitate Mery sur Seine *Traité des maladies de l'œil & des remedes pour les guérir*, Troyes 1707. 4. & Paris. 1741. 8. Anatomicum alibi se minime malum ostendit, & hic etiam propriam suam oculi descriptionem dat. Deinde cataractæ sedem, ex vetustis suis, ut repetit, observationibus ponit in lente crystallina, variosque alios morbos similes cataractæ in lente, vitreo corpore, retina, describit, tum morbos oculi reliquos, etiam externos. Vitio ipsi dantur illa *acompagnemens* sive ex succo exsudante per erosam lentis capsatae natas excrescentias, quas frequentes putat, alii raro inveniunt, ipse pro vera cataracta habet, & eam quæ nobis cataracta est, glaucomatis nomine refert. Belgice hunc librum vertit J. PALFYN & edidit Leidæ 1714. 4. auctum variis huc pertinentibus dissertationibus ex *monumentis Academiæ scientiarum* desumtis, ANELLII libello, epistola WOOLHOUSII, Francofurti recusa, & suis observationibus utique satis copiosis. Ea editio germanice versa prodiit Noriberg. 1725. 8.

DOMINICI ANEL *art de succer les playes sans se servir de la bouche: avec un discours d'un spécifique propre a prévenir les maladies vénériennes*, Amstelod. 1707. 8. 1716. 8.* & in *dilucidationibus* SANCASSANI. Sanguinem & pus de vulneribus jubet per siphonem extrahere, nisi ubi id fieri non liceat ob suppurationem. Adlegat exempla felicis suctionis, quam milites sodalibus administrant, & propria similia experimenta in vulneribus pectoris, punctione profunda, &c. Refutat ANELLIUM in notis SANCASSANUS, quod in ea suctione aëri accessus permittatur. Sequuntur remedia ANELLIANA, cum nonnullis observationibus.

EJUSDEM *nouvelle méthode de guérir les fistules lacrimales*, Turin 1713. 4. Collectio est numerosorum tractatuum. Descriptionem novam dat punctorum lacrumalium, saccique & reliquarum viarum lacrumæ. Deinde morbum ab obstructione ductuum natum sanare docet stylo viam aperiente, & injectione ex siphone resolvente quod obstrueret, quem modum observationibus confirmat, & fatetur non sufficere, quoties ossa caries erosit. Deinde inseruit scriptum criticum FRANCISCI SIGNOROTTI & aliorum ocularioruin Parisinorum censuras, ad quas omnes respondet. Sed ab iis litibus parum utilitatis cepi. EJUSDEM *suite de la nouvelle méthode de guérir les fistules lacrimales*, Turin. 1714. 4. Iterum respondet SIGNOROTTO, & describit aneurysma arteriæ femoralis sanatum ligatura, absque apertione sacci.

EJUSD. *discours sur l'hydropisie du conduit lacrimal*, Paris. 1716. 12. Absque ulcere natum morbum describit, in quo via ad nares aperta manet.

TOMASO ALGHISI *litotomia*, Florent. 1707. fol. Venet. 1708. 4. Apparatum magnum describit, curiosus in instrumentis & minimis etiam cautelis. Observationes casuum rariorum passim adjicit. Ipse nihil aut invenit aut perfecit, nisi velis consilium de canula in urethra relinquenda. Icones urethræ in utroque sexu dedit. Obiit ex diffracto sclopeto anno 1713.

J. JACOBI BAIER disputatio *de turundis*, Altdorf. 1707. Erudita disputatio, utilis ad rei historiam. Defendit contra MAGATUM turundas.

PAUL. GOTTFRIED SPERLING *de strumis seu scrophulis*, Witteberg. 1707. disputatio. Habet observationem strumæ cum periculosa hæmorrhagia exstirpatæ.

Il lume all occhio, Forli 1707. 8. Vindiciæ sunt inventorum MAGATI. BELLOSTIUS plagii postulatur etiam ob laminam, qua dura meninx comprimitur.

WILH. HENR. MULLER *de ancylosi*, Leid. 1707. 4. PL.

PIERRE DIONIS primæ notæ Chirugi, & diu ab anno 1673. Anatomici in horto Regio *cours d'opérations de chirurgie démontrées au jardin Royal*, Paris. 1707. 8. 1714. 8. 1740. 8. Bruxellis 1708. 8. Germanice ab HEISTERO vers. cum ejus notis prodiit, Augustæ Vindel. 1712. 8. Anglice Londini 1733. 8. Postquam 46. annis chirurgiam fecerat, jam senex hoc compendium scripsit prioribus omnibus utilius. Candidus, simplex, diligens, artis suæ omnem ambitum complectitur, & ad minima quæque descendit, bono judicio, ut ex approbatione apparatus alti aliisque exemplis intelligas. Multas proprias observationes adjecit. Instrumentorum ad singulas operationes catalogum dedit & passim historiam inventorum candide tradidit, ut ad hernias, ad fistulæ ani operationem. In Parisina editione 1740. GEORGIUS de la FAYE Chirurgus novissima quæque inventa addidit, tum notarum specie, tum integras dissertationes, ut illam de novis calculum secandi methodis, ut utilissimi compendii laudem mereatur. EJUSDEM *traité général des acouchemens, qui instruit de tout ce qu'il faut* fai-

ſed ſcriptus tantum eſt pro eruditis, nam omnia, ad fracturas, &. luxationes poſſunt
faire pour être habile acoucheur, Pariſ. 1718. 8. Bruxell. 1724. 8. Anglice 1719. 8. Belgice cum titulo *verhandeling van de kraamkunde*, Leid. 1735. 8. & germanice cum titulo *geburts hülfe*, Augsburg. 1723. 8. * ſenis ultimum opus de arte, quam equidem exercuit, ſed tamen ita, ut ab aliis ſuperaretur. Verboſior paulo, inque conſanguineum ſibi MAURICAEUM nimis cenſorius, ordine tamen uſus meliori, principia fere eadem retinet. Deſcriptio anatomica ad verbum ex *curſu ſuo anatomes* deſumta eſt. In eo *curſu* etiam obſervationes partuum ventralium & alia ad ſcopum chirurgicum reperias.

GERAD GORIS *ars obſtetricandi*, Leid. 1707. 8. *

In LANCISII Libro *de ſubitaneis mortibus & de corde & aneuryſmatibus* ſigna, hiſtoriæ & deſcriptiones aneuryſmatum numeroſæ reperiuntur.

RYDERS *ſurgery*, Lond. 1708. 8. OSB. *

De l'indécence des hommes d'acoucher les femmes & de l'obligation des meres à nourir leurs enfans, Trevoux 1708. 12. * PHIL. HECQUETI declamatio.

JOH. MOYLE *Chirurgical memoirs being an account of many extraordinary cures*, Londin. 1708. 8. Senex auctor, qui in tingitano præſidio ſtipenda meruerit, parum doctus aut latinus, vulgares encheireſes fuſe proponit, ſuperſtitioſus in medicamentis, qui plurimum pulvere bufonum utatur. Aliquæ tamen magni utique momenti curationes intercedunt, ut cancri labrorum ſanati, vulneris œſophagi ſanati, vulneris a tormento inflicti curati, &c. Luem veneream tergiverſante methodo ſanare docet, quando nempe ſalivatio purgantibus ſupprimitur. Capita ſunt 54. obſervationes plures.

HERMANNI BOERHAAVE *de morbis oculorum prælectiones*, habitæ Leidæ 1708. quas ex codice M. S. J. RUD. ZWINGERI edidi Goettingæ 1746. 8. & recudi feci ex codice L. HEISTERI auctas Goettingæ 1750. 8. priorem vero editionem imitati ſunt Pariſini 1748. & Veneti eodem anno. Primo de ipſo Libro dicam, quo nova de cataracta opinio ab ANTONIO propoſita recipitur, & fuſe demonſtratur. Aperiri præſtare canalem lacrumalem ipſum, quam novum parare, dudum vidit PRÆCEPTOR, veramque naturam fiſtulæ lacrumalis in obſtructis ductubus ante ANELLIUM docuit. Hemeralopiam & nyctalopiam, presbyopiam & myopiam erudite explicuit, & multa propoſuit, quæ nunc pro novis habentur. Sed vitioſiſſimus in prima editione codex fuit, ut paſſim errores inprimis in formulis manſerint, etſi ſummum certe laborem in corrigendis & emendandis figuris adhibuerim. EJ. *de calculo* libellum, Londin. 1741. 4. jam citavi. In *aphoriſmis de cognoſcendis & curandis morbis* magnam partem chirurgiæ tradidit, inflammationem, abſceſſus, gangrænam, vulnera, fracturas, cariem. In Epiſtola *de fabrica glandularum*, talparum & meliceridum veram naturam revelavit.

LUD. CHRIST. KRELL *memoria* G. F. SELIGMANNI *qua calculi portentoſi qui ipſi fatum properaverant deſcribuntur*, Lipſ. 1708. 4. *

DANIEL TURNER *caſe in ſurgery being an account of an uncommon fracture and depreſſion of the ſkull in a child about ſix years accompany'd with a vaſt apoſtume of the Brain*, Lond. 1709. 8. * EJ. *art of ſurgery*, Londin. 1722. 8. 1725. 8. 1736. 8. * Compendium practicum cum non malis obſervationibus. In Libro etiam *de morbis cutis*, & in ſcriptis *de lue venerea* multa huc pertinent.

In MISTICHELLII Libro *de apoplexia* cauteria ad plantas pedis deſcribuntur & laudantur.

LE FRANÇOIS *des ulcères qui pénètrent la cornée* in JOURN. *des* SAV. 1709. Non debere ſanari, ſed adhiberi adſtringentia, ſic adhærere corneæ uveam, nec ultra mali quid ſequi.

SIMONIS PAULI HILSCHER medici nuper Jenenſis pluſculæ diſputationes huc pertinent, ut *de fractura cruris cum vulnere*, Jen. 1710. (qua propria machina deſcribitur, quæ fortiter coërceret ferulas & eminentia oſſa repelleret,) *de incontinentia urinæ ex partu globulis ligneis curanda* 1716. *de artuum amputatione rite adminiſtranda* 1718. *de calculo renum* 1734. (cum calculi analyſi); *de paronychia* 1736. *de ægro ſphacelo ſcroti venereo cum febri acuta conjuncto laborante* 1739. (quæ notabils eſt curatio); *de læſione uteri ab improvida ſecundarum extractione* 1741.

J. PETR. WAHRENDOERFER *unterricht vom aderlaſſen*, Budiſſin 1709. 8. *

Mediciniſches und chirurgiſches ſchazkäſtlein F. Lipſ. 1709. 8. *

Chirurgyns gilde in Amſterdam, privilegien, willekeuren en ordinantien, Amſtelod. 1709. 4. *

Der weitgereiſete und wohl practiſierte barbier, Regenſpurg. 1709. 8. *

CHRISTOPH SIGMUND WOLF *caſus guttæ ſerenæ*, Trajecti 1709. diſputatio.

J. WILH. PAULI *de amputatione* diſputatio 1709 *

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE exſtat diſputatio *de novo artificio curandi procidentiam uteri veram*, Hall. 1710. qua elaſtica ferrea fila in ſpeciem peſſi torta commendat. EJ. diſputatio *de optima lithotomiæ adminiſtrandæ ratione*, Francof. Viadr. 1713. *de dyſtocia* 1732. *de tendinum adfectibus*
1734.

ſunt occurrere quæ ad vaſa ſanguifera, ligamenta pertinentia, &c. ea omnia addidit.

CA-

1734. *de ileo ex hernia* 1735. *de hernia femorali* 1740. *de tumore ventris oblongo poſt partum* 1741. EJUSDEM *hiſtoria chirurgiæ antiqua ſeu conſpectus ſcriptorum qui uſque ad ſeculum XV. chirurgiam exornarunt*, Hallæ prodiit 1713. 8. & *hiſtoria chirurgiæ recentior plerorumque ſi non omnium ſcriptorum qui ſeculo* 16. (17.) *& circa initium ſeculi* 17. (18.) *chirurgiam exercuerunt* ibid. eodem anno. Librorum excerptum compendium & brevem hiſtoriam auctorum cum judicio ſuo continet. Cum *hiſtoria ſua anatomes* eodem anno edidit obſervationes, quarum aliquæ chirurgicæ ſunt, neque iis deſtituuntur *exercitationes Francofurtenſes aut ſelecta Francofurtenſia*.

M. de la MARCHE *inſtruction familiére, & utile aux ſages femmes*, Pariſ. 1710. 8. non ſine obſervatione *uteri duplicis*. *

F. PETIT Medicus Pariſinus, in literis eximiis anno 1710. editis, de fracturis & vulneribus cerebri optimas obſervationes habet. EJUSDEM aliquas de ſede cataractæ diſſertationes ex Monumentis Academicis excitavimus. IDEM in *Epiſtola*, Pariſ. 1729. 4. edidit *nouvelles lettres dans lesquelles il démontre que le cryſtallin eſt fort près de l'Uvée & raporte preuves qui concernent l'opération de la cataracte*. Hoc exiguo ſed egregio libello demonſtrat, non poſſe ullo modo ſolita methodo oculum perforari, cataractam dejici, quin lens cryſtallina perforetur, loco moveatur &c. ſuadet aperire capſulam, lentem transfigere, reducere acum cum transfixa lente, eam deponere in parte anteriori fundi oculi, quam operationem ipſe adminiſtravit. Oculi accuratas dimenſiones dat, & oſtendit, minimam eſſe poſteriorem cameram. IDEM eodem anno reſpondit ſimili epiſtola (*lettre contenant des reflexions ſur ce que* M. HECQUET *a fait imprimer, touchant les maladies des yeux.* *) IDEM anno 1732. 4. anatomici magis argumenti tertiam epiſtolam dedit *contenant des réflexions ſur des découvertes, faites ſur les yeux.* *

CAPUT III.

Tertia claſſis Chirurgorum, Obſervatores.

CHirurgici obſervatores ſunt illi, qui enarrant ſingulares hiſtorias caſuum ſingularium, qui ipſis occurrerunt.

Huc referri debet 1. FABRICIUS HILDANUS, cujus centuriæ plurimæ obſervationum chirurgicarum in folio editæ conſtituunt opus lectu digniſſimum.

2. FORESTUS in Libro chirurgico ubi hiſtoriam primo exponit, deinde in ſcholiis adjungit, quod ex lectione auctorum ſuper eum morbum didicit.

3. DOMINICI DE MARCHETTIS, nobiliſſimi Patavini, opera chirurgica.

4. HENRICI VAN ROONHUYSEN chirurgia belgice conſcripta. Titulus eſt *Chirurgicale aenmerkingen*.

5. SCHULTETUS, qui plurima ſingularia habet in *Armamentario* ſuo *chirurgico* in 8.

6. FRIDERICUS RUYSCH in *Obſervationum anatomico-chirurgicarum centuria*. Ibi audaciſſimæ operationes chirurgicæ invenientur, a magnæ famæ chirurgis, BOECKELMANNO & PETRO ADRIANO filio, inſtitutæ. Liber in 4. editus eſt Amſtelodami 1691.

7. STALPART VAN DER WIEL *obſervationes chirurgicæ*, latine & belgice conſcriptæ, duobus voluminibus in 8.

Hi præcipui ſunt, qui circa obſervationes merentur legi; præter quos alii maximo numero habentur, ſed eadem recantant; hinc primarios tantum adlegavi.

C A-

CAPUT IV.

Quarta classis Chirurgorum, Operatores.

HUc Chirurgi adnumerantur, qui solas encheireses seu operationes manuales descripserunt.

Primo commendandus est JOHANNIS PALFYN, (*a*) Gandaviensis Chirurgi Liber in quarto editus Lugduni Batavorum anno 1713. sed belgico sermone conscriptus,

(*a*) JOHANNES PALFYN Chirurgus Gandavensis, qui solebat singulis fere annis Parisios iter facere, ut nova inde inventa reportaret, jam anno 1710. scripsit Leidæ 4. belgico idiomate *Chirurgiam*, quam non legi, germanice etiam versam sub titulo *abhandlung der vornemsten chirurgischen operationen*, Nurnberg 1717. 8. Librum *de morbis oculorum* belgice ex ANTONIO versum citavi. Anno 1726. edidit *anatomie chirurgicale* recusam Parisiis 1734. 8. in qua cum singulis partibus corporis humani earum morbos eorumque curationes descripsit. In posteriori editione una excusæ sunt RUYSCHII *observationes anatomico-chirurgicæ* & BRISSAEI, quas citabo. Cum ossium historia etiam morbos exposuit.

J. HENR. HEUCHER *chirurgus insons*, Witteb. 1710. disputatio. EJ. *de calculo per adstringentia pellendo* 1711.

DAN. NEBEL *de lithotomia*, Argentor. 1710. 4. * *de fetus extractione ex utero*, Heidelberg. 1713. 4. *

CORNELII TRIOEN *de partu naturali & methodo extrahendi fetum mortuum*, Leid. 1710. 4. *

PHIL. JONDOT *nachricht vom aderlassen*, Regenspurg. 1710. 8. *

ADAMI BRENDEL *de lapicidina microcosmi*, Witteberg. 1711. 4. disputatio cum observationibus.

ALBERTI LUDOVICI CHAPUZEAU disputatio *de cataracta*, Leid. 1711. 4. Membranaceam defendit, & eo refert omnes cataractas, a quibus depositis visus redit. Acus etiam varias depingit, inter quas duplices sunt, quarum una alteri est pro conductore, & alia quæ potest in forcipem mutari, & observationes etiam utiles tradit.

Bibliotheca anatomica medica Chirurgica, Londin. 1711. 4. iij vol. De ea in Anatomicis diximus, esse MANGETIANAM auctam. Chirurgia vero ad singulas partes accessit, & observationes peculiares DD. COZENS, RYLEY & aliorum, minime inutiles, adjectæ sunt.

J. N. (JOSEPH. NOLET) *observations curieuses sur des phénomenes extraordinaires, qui regardent la médecine & la chirurgie*, Brest. 1711. 12. * PL.

JOH. ab HAGEN *de nova artuum decurtandorum methodo*, Leid. 1711. disputatio. Habet eamdem historiam quam in XV. epistola RUYSCHIUS.

In CHRISTIANI HENRICI ERNDL *itinere Anglico-Batavo* describuntur operationes variæ, calculi sectio a RAUIO administrata, labii leporini a PETRO ADRIANI F. VERDUYN consuti, fracturæ conplicatæ ab eodem chirurgo curata, herniæ vesicæ a RUYSCHIO observatæ historiam. Sed calculi quidem sectionem male describi objecit DOUGLASSIUS.

Sonderbare und curieuse Magenbürste, Lips. 1711. 8. Excutiæ ventriculi descriptio, novæ machinæ, quæ cito in desuetudinem abiit.

LAURENTIUS HEISTERUS Medicus, Anatomicus & Chirurgus celeberrimus, qui in castris manum exercuit, qua porro maxima sua cum laude quadraginta annis usus pergit etiamnum uti. EJUS innumerabilia fere sunt opera quæ huc spectant. Et quidem *de cataracta in lente crystallina* disputationes tres edidit anno 1711. & 1712. quibus novam de ejus morbi sede in lente crystallina posita sententiam defendit, cujus veritatem ex primis perspexerat. Eas recudi fecit sub titulo dissertationis *de cataracta, glaucomate & amaurosi*, Altorf 1713. 8. in qua eruditam historiam controversæ de cataracta theoriæ dedit, & proprias observationes, & encheiresin descripsit. Cum autem acerbe in eum inveheretur, ut dudum citavimus, WOOLHOUSIUS, subjunxit ibid. anno 1717. *Apologiam systematis sui de cataracta, glaucomate & amaurosi contra* WOOLHOUSII *objectiones, & diarii eruditorum* (a NICOLAO ANDRY profectam) *censuram*: deinde anno 1719. 8. *vindicias sententiæ suæ de cataracta*

tus, nunc gallice editus est Parisiis duobus voluminibus in 8. anno 1726. Ibi habetur in primis adcuratissimi JOSEPHI DUVERNEY methodus, qua anatomen quotannis in cadavere absolvebat.

Por-

cta adversus ultimas objectiones diarii eruditorum & WOOLHOUSII. Calumnias non magni momenti poterat sprevisse vir celeberrimus, sed ad historiam litis oportet legere. An HEISTERI fuerit, ut fere suspicor, SINCERI FIDELIS *kurze critic uber des Parisischen Oculisten vom jüngern* D. le C. *heraus gegebene schandschrift* 1719. 8. acre scriptum, quo negat, se cataractam membranaceam penitus excludere, GEISLERI tamen observationem in dubium revocat. Inde anno 1716. disputationes *de nova methodo curandi fistulam lacrumalem*, Altorfi edidit, & alias sequentibus annis, quarum eas citabo per quas plurimum profeci, *de Entero & Gastroraphe*, Altdorf. 1713. *Chirurgiæ novæ delineatio* 1714. *de superfluis & noxiis in chirurgia* 1719. *de optima cancri mammarum exstirpandi ratione* 1720. *de fetu ex utero matris mature exscindendo*, Helmstad. 1720. *de trichiasi* 1722. *de chirurgorum erroribus in curandis morbis venereis* 1725. (valde laudata a CL. ASTRUCIO) *de kelotomiæ abusu tollendo* 1728. (contra castrationem in herniæ operatione), *de alto apparatu* 1729. *observationes miscellaneæ* (inter quas sunt etiam chirurgicæ) 1730. *de hernia incarcerata suppurata sæpe non lethali* 1738. *de ossium tumoribus* 1740. *de arteriæ cruralis vulnere periculosissimo feliciter curato* 1741. *de ossium vulneribus rite curandis* 1743. *de vulneribus machinarum ignivomarum* 1744. *de genuum structura & morbis* ibid. eodem anno cum historia luxationis patellæ, *de labio leporino* 1744. *de hydrocele* 1744. *de lithotomiæ Celsianæ præstantia & usu* 1745. ubi CHESELDENII operationi CELSIANAM proxime accedere neque adeo contemtu dignum esse parvum adparatum ostendit. Deinde primum anno 1718. vel 1719. Noribergæ chirurgiam Germanicam edidit, recusam anno 1724. 1731. 1742. & 1747. 4. quæ eadem multo auctior latine sub titulo *institutionum chirurgicarum* prodiit Amstelodami 1739. 4. anglice etiam versa, Venetiis recusa 1740. quo compendio nullum aliud plenius aut ad informandam juventutem aptius habetur, ut quo omnia priorum inventa in optimum ordinem redacta continentur. IDEM Norimbergæ 1747. 8. edidit compendium chirurgiæ ad prælectiones peraptum sub titulo *kleine chirurgie*, in quo nova FOUBERTI & LE CAT in calculi secandi ratione inventa, & alia nuperrima instituta continentur. IDEM in *Annalibus Juliis* anno 1726. & alias, & in E. N. C. varias observationes publici juris fecit, aneurysma, calculos varios, &c. IDEM in ACTIS. ERUD. 1719. M. Jan. responsionem contra censuram diarii eruditorum Gallici edidit.

PAOLO GERONIMO BIUMI *scrutinio di notomia e di cirurgia*, Milano 1712. 8. Comes, Professor & Medicus Mediolanensis, senex & ex more aetatis fusiori stilo usus, multa tamen & legit & citat. Turundas defendit, & sectatores MAGATI infelicibus uti successibus exprobrat.

J. MATTHIAE MULLER *de fractura cranii*, Hall. Suev. 1712. 8. insigne exemplum enormis fracturæ sanatæ. EJUS *observationes & curationes medico-chirurgicas* anno 1714. editas non vidi.

In KAEMPFERI *fasciculis* hydrocele *andrum* dicta Malabarica & spina ventosa Orientalis Indiæ endemia describitur.

WILLIAM BECKET *cure of cancers*, Lond. 1712. 8. & in *collectione tract. chirurgicor.* Dissolvens se possidere ait, quo admoto cancrosa massa de sana carne decidat. Negat cancri virus corrosivum esse, neque semper contagiosum esse credit. Arsenico expertus est non cedere. IDEM jam anno 1709. ediderat, eodem loco recusum *chirurgical remarks occasiond by a death of a child whose case was printed by* D. TURNER, *and an account of the wound of the Brain by a Bullet.* Infantem a suppressione evacuandi puris obiisse contendit. Vulnus sclopetarium cum magna destructione cerebri absque symptomate majori toleratum, funestum tamen, describit. EJUS *chirurgical observations*, Londin. 1740. 8 posthumæ sunt, obiit enim anno 1738, numero 41. aliquæ non inutiles, cum aetiologia & encheiresi. Non delectabatur novis inventis, & utebatur in calculi sectione magno adparatu. EJUS *collection of chirurgical tracts* ibid. 1740. 8. præter priores libellos continet aliquas observationes a RANBYO communicatas, JOHANNIS RUSHWORTH historiam ulceris oris, quod JACOBUM KEIL celeberrimum virum, frustra mercurio usum, enecuit; epistolas pro antiquitate mali venerei, editas olim in PHIL. TRANS., & *introductionem in historiam medicinæ & chirurgiæ*, quam molitus erat impar oneri BECKETUS, aliquos autem citat codices barbarorum medicorum gentis suæ: denique *apologiam lupanarium*, cum nomine præfixo LUCÆ OGLE.

HERMANNUS FRIDERICUS TEICHMEYER socer olim noster manu medebatur, unde variæ non absque experimento disputationes natæ sunt *de instrumento repurgatorio ventriculi* 1712. *de re-*

 pel-

Porro *Cursus operationum* chirurgi Galli DIONYSII laudari meretur. Hic Liber operationes annales, quæ in usum chirurgorum, jussu regis LUDOVICI XIV. quot-

pellentium usu damnoso, Jen. 1716. *de cancro & in specie mammarum* 1732. *de stupendo aneurysmate in brachio feliciter curato* 1734. *de calculo* 1734. *de exomphalo inflammato, exulcerato & consolidato* 1738. *de calculi vesicæ exulceratæ adhærentis sectione & curatione felici* 1739. *de gangraena & sphacelo* 1743. Pater etiam auctoris HERMANNUS epistolam edidit, qua fetus ventralis excisionem aliquot annis a conceptu susceptam & felicem describit, eam filius cum medicina legali recudi fecit.

HENRICI HENRICI disputatio *de abscessu mesenterii & musculorum abdominis*, Hall. 1712. cum multis observationibus.

JOH. CHRISTIAN STISSER *unterricht vor frauenzimmer und sonderlich vor wehmütter*, &c. Leipzig 1712. 8. Compendium obstetriciæ artis cum methodo sectionis Cæsareæ.

J. G. WIEDEMANN in disputatione *de tonsillis*, Altdorf. 1712. habet iconem lanceolæ occultæ.

LUD. FRID. JACOBI *de entero & epiplocele utriusque sexus eorumque non ita pridem invento ammate commodissimo*, Erf. 1712. 4.*

RICHARD BOULTON *system of rational and practical chirurgery*, Londin. 1713. 8. Compendium est operum WISEMANNI, meliori ordine digestorum, cum additis medicamentis, absque fere propria observatione. In trepano tamen recte suadet, alteram diem non exspectare. EJ. *physico-chirurgical treatise of the gout kings evil lues venerea and intermittent feavers* 1715. 8. *

In J. M. HOFMANNI *disquisitione anatomico-pathologica* etiam experimenta chirurgica continentur vulneris ventriculi sanati, vulneris sclopetarii, de vulnere pulmonum, vulnere cerebri cum jactura, &c.

GEORGIUS DETHARDING nuper in profecta aetate obiit, Rostochii primum, deinde Hafniæ professor. EJUS utiles certe dissertationes huc pertinent *de laryngotomia in submersis*, Rostoch 1713. *historia inoculationis variolarum* 1722. *de calculo vesicæ friabili* 1729. (qua lithontripticis se ostendit parum fidere) *an sub depressione cranii hujus elevatio per manualem operationem chirurgicam necessaria sit* 1732. *de methodis medendi in medicina & chirurgia suspectis* 1734. *de missionibus sanguinis artificialibus*, Hafniæ 1738. Non crediderim ejusdem esse *nomenclatorem chirurgicum* GEORGII DETHARDING qui prodiit Gustroviæ 1696. 8. *

JOHANNES SALZMANNUS celebris olim Argentoratensium anatomicus. EJUS bonæ exstant disputationes chirurgicæ satis multæ: ut *de chirurgia curtorum* 1713. *de mira cranii fractura in viro quadraginta annorum superstite* 1718. *de tumoribus quibusdam serosis externis* 1719. *de tumore tunicato membranaceo* 1721. *de nova membra amputandi methodo* 1722. *de luxatione femoris rariore, frequentiori fractura colli* 1723. *de vesicæ urinariæ hernia* 1732.

PETRI KENNEDY *ophthalmographia*, Londin. 1713. 8. In II. parte morbos oculorum non nimis utiliter tractat, in tertia parte morbos aurium. EJUSD. *supplement to his ophthalmographia*, Londin. 1739. 8. mera est cavillatio & calumnia. EJ. *essay on external remedies*, Lond. 1715. 8. * suadet admovere medicamenta cuti, quæ ad sanguinem minus mutata perveniant, quam ea quæ longo itenere per ventriculum, intestina, vasa lactea adrepunt.

In FANTONI observationibus egregiæ etiam chirurgicæ sunt, ad fracturas cranii, &c.

BARTHOLOMEO CORTE *riflessioni sopra alcune opposizioni intorno il salasso*, Milan. 1713. 12. *

JACOBUS RAVIUS primo chirurgus, deinde Professor Leidensis, laboriosus & nitidus anatomicus, lithotomus felicissimus, inventor novæ aut perfectioris methodi, qua ipsa vesica inciditur, exterius quam in parvo adparatu, & lateraliter facta incisione. Ipse quidem vix quidquam scripsit, in oratione tamen Leidæ 1713. 4. edita aliqua de ano secundario ex vulnere nato, & alia habet huc facientia. Methodum neminem docuit, hinc imitati varii, nemo certa fide adsecutus est.

G. PHIL. VOGT *de amaurosi salivatione curata*, Altdorf. 1713. disputatio.

J. CASP. MUSTINGER *de luxationibus*, Argentor. 1713. 4.

RUD. HUBER *de glandulis & de tumore scrophuloso maxillæ inferioris a retropulsa gonorrhœa virulenta oriundo*, Basil. 1713. disputatio.

JOH. PEREGRINI NUVOLETTI *saggi del buon gusto in Cerusia* jam anno 1710. prodierant, pro simplici & MAGATIANA methodo scripta. IDEM anno 1713. edidit Patavii *saggi di Cerusia cun saggi d'anatomia.* *

PANDOLFO MARAVIGLIA *riflessioni sopra i cinque desinganni*, Ravenna 1713. * Modestiam laudant auctores GIORNALE de LETTERATI, etsi methodum simpliciorem curandorum vulnerum inpugnat.

FRANC.

quotannis fiebant, continet, neque facile Liber editus est, qui tantum nominis & elogii in hac re meruerit, omnia enim in eo invenimus, quæ chirurgi Parisini nova

FRANC. SIGNOROTTI *Informazione.* EJ. *critiche della critica convinte*, Genua 1713. 4. EJ. *lettera nella quale il* SIGNOROTTI *brevemente risponde al grosso Libro del* S. ANEL, Genua 1715. 4. Non legi, nisi quæ edidit ipse ANELLIUS, & quæ parvi momenti sunt.

ALEX. CAR. GAKENHOLTZ disputatio *de visione per cataractam inpedita*, Helmstad. 1713.

SEBASTIANI MELLI *pratica chirurgica nella cura di tutti li tumori, ferite, ulcere ed escrescenze*, Venet. 1713. 8. EJ. *il chirurgo suegliato overo pratica chirurgica Parte seconda* 1717. 8. Contra MAGATUM defendit vulnera non debere ad primam intentionem curari. IDEM Venetiis 1717. 8. edidit patris sui BERNARDI posthumum opus *la lancetta in pratica* cum observationibus physiologicis, anatomicis & chirurgicis. EJ *arte medico-chirurgica esaminata da suoi principi Dispaccio* I-VI. Venetiis prodiit 1721. 8. & *dispaccio* VII-XII. ibid. 1723. 8. Priores sex dissertationes pertinent fere ad honores medicinæ & chirurgiæ augendos, & post singulam particulam una pluresve observationes chirurgicæ sequuntur auctoris aut amicorum. Earum plusculæ pro scopo suo inprimis auctoris servandam dignitatem habent. Eadem reliquarum partium est ratio, aut deterior, ad excusandos nempe infelices successus. HIPPOCRATEM contra GENGAM in *septima* dissertatione defendit. EJ. *Practica chirurgica* P. I. Venez. 1734. 8. P. III. 1738. 8. Annon nova editio Chirurgi excitati * EJ. *delle fistole lacrimali il pro e contra nel nuovo metodo di guarir le proposto dal* S. ANEL *ed impugnato dal* S. F. SIGNOROTTI *con riflessioni chirurgiche e anatomiche*, Venez. 1740. 8. Cotinet primo decerptos de Libro ANELLII locos cum notis criticis; negat autem MELLIUS seta posse obstructionem tolli, & objicit potius ductum perforari. Morbum, quem ANELLIUS sanavit, non fuisse fistulam, sed obstructionem ostendere suscipit. Vulgarem chirurgiam defendit, trepanum, rasorium, ignem. Iconem dat vitiosam viarum lacrumæ. Deinde SIGNOROTTI refert calumnias, qui negaret setas posse per puncta lacrumalia trajici, & præferendas esse argenteis porcinas. Contra MELLIUS, mollit asperum hominem, & setas argenteas parari posse fatetur.

J. DE VAUX *Index funereus chirurgorum Parisiensium ab anno* 1315 *ad* 1729. Trevoux 1714. 12. recusus cum *recherches sur l'origine de la chirurgie.* Index chronologicus, cum diebus emortualibus, & nonnunquam brevi vitæ historia, valde vero levi librorum aut inventorum historia. Multos Libros IDEM ex latina lingua gallice reddidit.

ANTONII DEIDIER *dissertatio medico-chirurgica exponens quatuor tumorum simplicium naturam*, Monspel. 1714. 8. Recusa est sub titulo *dissertation sur la nature & la guérison des tumeurs*, Parif. 1725. 12. & 1732. 8. 1738. 12. Integra historia tumorum est. In cancro laudat arsenici usum, & sanasse se carcinoma nasi contendit, multus in theoria. Editio postrema multum aucta est, adjectis propriis de cancro observationibus. In subjectis observationibus descripsit cataractam membraneam, post depositam lentem remanentem. EJ. disputatio *Ergo rabiei caninæ balneum*, Monspel. 1722 4. * In J. *des* SAV. 1722. M. Julio paracentesin abdominis descripsit, qua 38. libræ aquæ felici eventu eductæ sunt.

DOMENICO CECCHINI *la difesa di diritti di* CESARE MAGATI, Rom. 1714. 4. Contra PANDULFI MARAVIGLIA *riflessioni*, oppositas BOCCACINII *disinganni* jam citatis, pro methodo MAGATI pugnat. *

PIERRE AMAND *observations sur la pratique des accouchemens*, Parif. 1714. vel 1715. 8. nam non legi & utrumque annum citari video. Observationes sparsas habet, in libro unice pro instrumento scripto, quo caput infantis relictum extrahere conatur.

In TRIVULTINIS hujus anni habetur historia hominis 47*ies*. paracentesin abdominis passi nec dum plene sanati.

J. PHIL. EYSEL *compendium chirurgicum*, Erfurt. 1714. 8. EJ. disputatio de *ruptura lienis* prodierat anno 1696. ibid. deinde disputatio *de herniis* 1697. *scrutinium apostematis ventriculi* 1703. *de præcipuis uvulæ morbis* ibid. 1708. cum delineatione instrumenti; *de mola aquosa* 1716. *de venæsectione infelici* 1712. & *de duplicato ventriculi vulnere non lethali* 1725. EJ. *opera medica & chirurgica* juncta prodierunt ibid. 1718. 4.

BARTHOLD KRUGERI *historia calculorum*, Brunswic. 1714. 8. *

CASPARIS PETZOLD *observationes medico-chirurgicæ selectiores*, Breslav. 1715. 8. Chirurgicæ paucæ sunt, in nosodochio factæ, viri de STAHLII secta.

va invenerunt. Titulus est *cours d'opérations de chirurgie, démonstrées au jardin Royal*, à Paris. 1716. in 8.

Dein-

CAR. LUD. WALTHER *thesaurus medico-chirurgicarum observationum curiosarum d. i. medicinisch chirurgischer schatz*, Lips. 1715. 8. Chirurgi Hallensis centum observationes non valde docti hominis, plures chirurgicæ, medicamentis inprimis perfectæ. EJUSDEM *merkwürdiger vorfall des winddorns*, ibid. eodem anno in pathologicis citatus est.

C. M. L. (MOLZER) *observationes medico-chirurgicæ*, Ascherfleben 1715. 8. Germ. PL.

ANGELI CONTARINI *Cirurgia prattica accommodata al uso scolaresco*, Padova 1715.*

J. ANDR. GRUND *de hydrocephalo*, Leid. 1715. disputatio cum observationibus.

In ACTIS ERUD. LIPS. hoc anno exstat D. S. S. historia polypi œsophagi ab abusu, ut credit, pulveris nicotianæ nati.

CHRISTIANI POLYCARPI LEPORINI *wahrhafte nachricht vom handschaden eines knaben*, Quedlinburgi 1715. 8. J. HENR. BOLLMANN *aufrichtige species facti uber die verwundete hand eines knaben* 1716. 4. C. P. LEPORINI *continuation der wahrhaften nachricht*, 1716. 4. Lis orta ex curatione pueri, uti LEPORINUS & chirurgus a sclopeto læso pendulum & pene avulsum pollicem primo sutura firmare conati, coacti paulo post resecuerunt. Accusat imperitiæ BOLLMANNUS, tuetur se LEPORINUS, acriter & acerbe uterque. EJ. LEPORINI *erörterung einiger die zurükgeblibene nachgeburt betreffende fragen*, Quedlinburgi 1728. 4. Recte monet, non nimium fidendum esse RUYSCHII musculo, sed liberandum quantocyus placenta uterum.

BRISSEAU junioris sex egregiæ observationes prodierunt Duaci 1716. recusæ cum PALFYNI *anatome chirurgica* novæ editionis. Vulnus est tormenti majoris non lethale, vulnera cerebri gravissima sanata, &c.

LOUIS LEGER de GOUEY *véritable chirurgie établie sur l'expérience & la raison*; Rouen 1716. 8. Varia continet hoc volumen, quod anno 1710. scriptum esse monetur in *præf.* & Chirurgiam quidem pene integram, sparsam tamen tradit. Gibbum tribuit nimiæ tensioni abdominalium musculorum. Vulnus arteriæ cruralis sanavit. Venæ jugularis sectionem in angina laudat, raninae rejicit. Deinde maximam partem anatomes miscet, in ea minus exercitatus, aliqua tamen habet paradoxa, ut obliqui minoris actionem, quem ait caput in suum latus deprimere, idque erigi a mastoideo lateris alterni. Denique princeps opus est viri, quod subjunctum est de generatione. Semen masculum credit per poros uterini oris transsudare. Sæpe enim se clausum vidisse etiam in gravidis. Ova muliebria a titillatione delapsa narrat, exsectum de inguine fetum ibi hærentem: partus cæsarei ex viva matre felicia exempla recenset, partus demum difficilis varias formas & remedia.

LE BRETON *remedes choisis .. de chirurgie*, Paris. 1716. 8.*

GOSSET Medicus Ambianus in Trivultinis hujus anni dissertationem *sur la gangrene* edidit, ad vendenda remedia scriptam.

JAC. ANT. LUPI *chirurgia svellata*, Venez. 1716. 8. Pro methodo MAGATI, cum adjecta observatione D. *de la* PEYRONIE, alia BELLOSTII, & alia in hunc sensum.

J. CHR. GOECKEL *Chirurgia medica*, Ulm. 1716. 8.*

J. AD. GENSEL in ACT. ERUD. LIPS. anno 1716. prolapsum uteri integrum descripsit.

JOH. KUPFERSCHMIDT *de morbis præliantium*, Basil. 1716. 4. Curationes in castris Bernatum anno 1716. perfectæ.

CHR. FRID. PISTOR *de fetu e rupto utero in abdomen prorumpente*, Argent. 1716. 4.*

J. HENR. FEHR *de calculo vesicæ ejusque per sectionem auferendi methodo*, Basil. 1716. 4. Pro RAUJANA methodo.

J. G. STURM *de ægro pudendagra contracturali laborante*, Jen. 1716. disputationes.

JOH. CASPAR REISS *anatomische und chirurgische anmerkungen nach den grundsätzen des acidi und alcali*, Augspurg. 1716. 8. Semibarbarus linguæ eruditæ & bonorum scriptorum ignarus. Compositiones tamen chirurgicas receptas non inperite censet. Vitriolum & alia erodeptia ab amputatione removet, luxationes femoris multas se vult restituisse, quod non satis firmum videtur. EJ. *vom aderlassen und schrepfen*, Augspurg 1744. 8.*

ERHART NORRE *chirurgischer Wegweiser*, Stuttgard 1717. 8.* 1736. 8. Pro tironibus. Superstitiosus homo, qui signa cœlestia jubeat observari veterum in omnibus sequax. Ita de luxatione femoris tamquam nunquam in dubium revocata secundum omnia discrimina loquitur, &c.

WAG-

Deinde CORNELII VAN SOLINGEN *operationes chirurgicæ*, Lugduni Batavorum editæ legi possunt.

Tum

WAGRET *observations de Médecine & de chirurgie faites dans les hopitaux de Valenciennes*, Paris. 8. Observationes chirurgicæ, natæ ad observatam alienam industriam, lacerati a deglutito osse oesophagi, &c.

JOH. FREIND in *comment.* II. ad Epid. agit de venæ jugularis sectione quam commendat: in IX. de vesicatoriis scribit, quæ primum apud JAC. de PARTIBUS invenit. In *historia medicinæ* integras dissertationes chirurgicas habet, de aneurysmate, hernia, deliquio animi in paracentesi.

LAURENTII ROBERG bonæ disputationes *de ossibus tuberosis*, Upsal. 1717. *de pede marcescente & indurato* 1718. *de pernionibus* 1722. *de cataracta* 1722.

SIGISM. SCHMIDER *de polypo oesophagi vermiformi rarissimo a quotidiano pulveris sternutatorii Hispanici abusu progenito*, Deliz. 1717. 4. *

Die bewährte krebscur, Jen. 1717. 4. *

BANYER *microtechne or methodical introduction to the art of surgery*, Londin. 1717. 8. *

LUDWIG CRON *vom aderlassen und zahn ausreissen*, Leipzig 1717. 8. *

SANTI ZIARINI *alcune raggioni della cura fatta nella citta di Prato d'una ferita nella corda magna*, Lucca 1718. 8. * Apologia est pro propria curatione, & methodi MAGATI contra turundas defensio. EJ. (SANCTIS) Med. Chir. *ordin. civ. Prat. de curatione per sanguinis missionem*, Luccæ 1732. 4. De parte medica alibi dicemus. Encheireses vero venæ sectionis in variis corporis partibus, & scarificationis & hirudinum, & cucurbitularum describit.

GUILIELMI MAUQUEST *de la* MOTTE *Chirurgien juré & acoucheur de Valogne réponse au Livre de l'indécence aux hommes d'acoucher les femmes*, Paris. 1718. 12. cum Libro *de generatione* quem citavimus. Facile solvit argumenta HECQUETI, & contraria fortissima profert, ab imperitia obstetricum invincibili petita. Lactationem propriorum infantum eludit narratis malis effectibus, qui inde & in matrem & in fetum redundarunt. EJ. *Traité complet des acouchemens avec un supplément*, Paris. 1722. 4. & vertente J. G. SCHEIDIO, Argentinæ 1732. 4. cum titulo *von krankheiten schwangerer und gebährender weiber*, & catalogo librorum obstetriciorum in præfatione recusum. Observationes pleræque circa annum 1714. conscriptæ sunt post triginta annorum praxin, aliquæ subjectæ ad annum 1723. Ordinem nullum secutus est, hinc multa repetitio, & in libros chirurgorum PEU & MAURICEAU severior censura. Verum in encheiresi magnam peritiam adquisiverat per exercitii constantiam & rectum ingenium. Instrumentis vix usus est, nisi quando caput justo grandius præeuns se incuneasset. Ita etiam a medicamentis valde abstinet bonus, sincerus, illiteratus in universum homo. Utcunque optime cupiam viro, aliqua tamen habet, quæ ægrius credo, ut hymenem neganti, & baptizanti vivos fetus non majores scarabæo. EJUSDEM *Traité complet de chirurgie*, Paris. 1732. 12. 4. vol. prodiit: sunt 411. observationes in titulos digestæ, quæ equidem totum artis ambitum non conplent. Nihil enim ad oculos, labium leporinum, polypum narium, hernias habet. Etiam hic simplex ab instrumentis plerumque abstinet, eamque methodum sequitur, quam MAGATUS. Novi non multum invenit, in luxatione vetustiores encheireses adhibet. Laudes suas non negligit, non perinde famæ collegarum studiosus. Calculum desiit secare, cum infelicius id ipsi evenisset.

RUD. PHILIP BEUERLIN *de luxatione & fractura femoris*, Altdorf. 1718. disputationes. Habet exemplum a causa interna emoti femoris.

J. BAPTISTÆ GUASTALDI *an cataracta vitio lentis*, Avenione 1718. 8. Veterum sententiam defendit, & negat sedem cataractæ in lente esse. EJ. *an emphysemati diaphoretica*, ibid. eodem anno. Habet historiam emphysematis ab adliso pectore nati absque costarum fractura, sanati calido fotu, scarificatione.

HENRICH WALTHER's *glüklicher feldscherer oder gründlicher unterricht von den kopfwunden*, Lips. 1718. 8. *

HENRICI BASSII professoris adhuc superstitis Hallensis disputatio *de fistula ani feliciter curanda*, Hall. 1718. recensa est cum HOFMANNIANIS. EJ. *gründlicher bericht von bandagen*, Lips. (1720. 8.) 1732. 8. commodum & satis plenum compendium, belgice etiam editum, Amstelod. 1748. vertente UYLHOORNIO. EJ. *observationes anatomico-chirurgico-medicæ*, Hall. 1731. 8. Multa chirurgica habet de discessu ossis sacri ab innominatis, annulum pro continendo prolapsu ani, cultellum occultatum intra cannulam exploratoriam, vulnus tendinis, hydrocelen, cartilaginem semilunarem tibiæ

 ex-

Tum ANTONII NUCKII *operationes chirurgicæ*, Lugduni Batavorum editæ anno 1714.

De

extrorsum emotam, scirrhum mammæ sanatum, instrumentum pro scarificandis naribus, &c.

In PATRICK BLAIR *miscellaneous observations in physik, anatomy, surgery, botanicks*, London. 1718. 8. Chirurgus animosus, qui cataractam deposuerit in maniacis. Observationes habet articulationis analogæ, fibulæ absque noxa exemtæ, sarcomatis uteri exstirpati, &c.

J. FRID. de PRE' disputatio *de ulcere aurium*, Erfurt. 1718. *de balsamo evangelico Samaritano* 1723.

In GEORGII PHILIPPI NENTER *fundamentis medicinæ theoretico-practicæ*, Argentor. 1718. 4. chirurgia etiam brevior occurrit.

J. W. A. (ALRUTZ Physici nuper Harburgensis), *vade mecum anatomico-chirurgicum*, Hanoveræ 1718. 8. Conpendium pro tironibus.

ANDR. HUTTERI 40. *observationes chirurgicæ*, Rostoch. 1718. 8. * & *quinquaginta* aliæ, ibid. 1720. *

GEORGII CLACII *observationes chirurgico-practicæ*, Hanoveræ 1718. 8.

GOD. KLAUNIG *nosocomium chirurgicum seu observationes medicæ & chirurgicæ*, Bresl. 1718. 4. Pleræque medicæ sunt, ulcera tamen cum plurimo lymphæ de femore fluxu, paracenteses & alia habet, huc pertinentia.

FRANCISCI WIEDEMANN Chirurgi *bericht von stein und brüchen zu schneiden auch staar zu stechen*, Augspurg 1719. 8. * EJ. *kurze und algemeine lehre in der wundarzney*, Augspurg 1734. & 1737. 4. Conpendium anatomicum, pathologicum, practicum, & chirurgicum pro tironibus. EJUSDEM *Collegium chir. über die bandagen* Oettingen 1734. 8. & Aug. Vind. tertia vice 1745. 8. editum, auctum 161. novis vinculis. Conpendium ad usum prælectionum.

FULVIO GHERLI *centuria d'osservazioni di medicina e cirurgia*, Venez. 1719. 8. & *secunda centuria* P. I. ibid. 1724. P. II. 1725. recusæ anno 1731. ibid. Homo plenus arcanorum suique, infensus MAGATIANÆ methodo, multum tribuit turundis, naturæ parum. Magnos & longos morbos chirurgicos inprimis describit. EJ. *i feriti posti in salvo*, Padova 1724. 8. *

DAN. HOFMAN *hypotheses* L. L. GOUEY cum *adnotationibus medicis*, Francofurti 1719. edidit in 8. & refutavit. EJ. disputatio qua continetur *historia rarissimæ sanationis cerebri quassati cum deperditione substantiæ* 1719. Rarum utique casum describit pueri, mihi bene noti, cui a latere illapso magna pars cerebri elisa fuit, absque ullo magno symptomate. In disputatione *de aëre microcosmi factitio* habet emphysematum historias.

CHRISTOPH. HELWIG *haus medicus und land barbier*, Lips. 1719. 8. *

Defension der ehre und meinung D. HEISTERS *wegen des staars in denen augen wieder* WOOLHOUSE F. Lips. 1719. 8. Anonymi opus, quod non legi. *

JOHANNIS von HORN *die zwey wohlerfahrnen hebammen Siphra, und Pua*, Stokholm, Suecice 1697. 1719. 8. Germanice 1726. 1743. 8. Ex DEVENTERII secta plurimus est in oris uterini obliquitate consideranda, & in eductione brachii præeuntis atque crassorum humerorum. Subjecit 30. observationes, inter quas est uterus elapsus & reductus, etiam in ACT. SUEC. anno 1724. recensus. Cæterum breve & commodum hominis experti compendium. EJUS *obstetrix Suecana*, Stokh. 1723. 8. mihi non nota est, si differt a priori.

In ALLENI *synopsi* etiam chirurgici morbi habentur.

MICHAEL ALBERTI *introductionis medicæ*, Hallæ anno 1719. editæ Pars II. est chirurgica. EJ. plures sunt, quam quæ citari queant, disputationes chirurgicæ. Inter eas sunt *casus memoria dignus hydropicæ lapsu integro abdomine curatæ*, Hall. 1727. *de excrescentia nasi cum hæmorrhoidum anomalia* connexa 1729. *de belladonna*, Hall. 1739. (quam commendat ad cancrum, & in initio mali mercurium) *de extractione fetus perversi in utero post aquarum effluxum compresso* 1742. *observationes & cautelæ eæque chirurgico-practicæ circa encheireses phlebotomiæ* 1744. &c.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER cum sua *applicatione mechanismi ad medicinam* anno 1720. Amstelodami 8. edita dedit dissertationem de araneæ punctura, cum libello vero *de efficacia & casu aëris in corpore humano*, Amstelod. 1738. 8. recusa. Quatuor chirurgicas dissertationes, *de fungo mammarum cancroso curato: de conquassatione vesicæ urinariæ: de usu pinguedinis viperinæ in curatione cataractæ & de calculo renum* edidit. Parodoxæ curationes & vehementer felices.

JOHANNES DOUGLAS Chirurgus JACOBI frater edidit anno 1719. *lithotomiam* DOUGLASSIANAM

with

De calculi sectione videatur TOLETUS, qui ab aliquot annis edidit libellum *de secandi calculi methodo*: alia vero encheiresi antea utebantur Parisini chirurgi: verum apud TOLETUM recentissima habetur methodus.

De exstirpationibus DIONISIUS iterum optimus est.

with a course of operations, Londin. 4. min. recusam 1723. 4. & Gallice versam. Prima, quam citavi, editio est schedula monitoria post primam cum apparatu alto perfectam curationem, qua aliqua pars historiæ inventi continetur. JACOBUS, JOHANNIS frater, eximius anatomicus, & in bonorum scriptorum lectione diligentissima versatissimus proculdubio fratri indicaverat, ex ROUSSETO sumta, commoda alti apparatus, quæ iste in corporibus humanis primus post PETRUM FRANCO expertus est, vel certe post hominum memoriam. In altera editione continetur descriptio operationis, qualem eo tempore moliebantur DOUGLASSIUS & CHESELDENIUS, cum novo instrumento, nunquam, quantum novi, a chirurgis recepto, cultro nempe in arcum obtusissimum terminato, & historia operationum, & responsione ad dubia, & ROUSSETI locis huc pertinentibus, & PIETREI jam citata *thesi*. Idem Liber Parisiis gallice versus prodiit 1724. 8. sub titulo *nouvelle opération de la taille par* J. DOUGLAS. Germanice vero JOH. TIMMIUS vertit cum titulo Jo. DOUGLAS *neue methode den apparatum altum ins werk zu stellen*, Brem. 1729. 8. cum notis & supplemento. EJUSDEM DOUGLASSIANI est *account of mortifications*, Londin. 1732. 8. nempe de efficacia corticis peruviani ad gangrænam: & *short account of the state of mid wifry*, Londin. 1736. 8. *

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI *Exercitatio agens novam methodum extirpandi caruncululas & curandi fistulas urethræ*, Brixiæ 1720. 8. magno, & *epistola ad* VALISNERIUM ibid. 1724. Medicus Brixiensis adhuc superstes, hic, juvenis adhuc, tres dedit libellos. In primo curationem refert nobilis juvenis Veneti ex fistula urethræ insuperabili laborantem. In altero describit catheterem flexilem ex argentea lamina tortili factum, circa quam consuitur funiculus sericeus, aut ureter animalis. Is catheter in urethra relinquitur, ut urina a fistula avertatur. In tertio narratur sanatio ope hujus instrumenti perfecta. EJ. *dissertationes quatuor* prodierunt Brixiæ 1740. 4. *secunda* huc pertinet *de hominibus invulnerabilibus & de acubus ferreis sub cute Monialis repertis* notabilis observatio, Italice etiam recusa, vertente ANGELO ZANARDELLI, Brixiæ anno 1746. 8. cum feminæ icone. In EJUSDEM *historiis morborum*, Brix. 1741. fol. etiam chirurgici morbi describuntur, ut hepatis vulnus sanatum, & exstat MORGAGNI de luxatione tibiæ responsum. Fatetur eo Libro RONCALLUS nonnunquam sibi catheteris sui supra descripti usum non bene successisse. In *Europæ medicina*, Brix. 1747. fol. & varia de chirurgicis inventis, & contra NICOLAUM ANDRY chirurgiæ defensio continetur.

HENRICH BERNHARD HUBNER *relation von der Ermländischen messer schlukerin*, Königsberg. 1720. 4. Ex feminæ ventriculo feliciter excisi cultri historia, quem devoraverat. An EJ. tractatus *vom stein*, Hall. 1726. 4? *

JOHANNES JUNKER celebris practicus & Professor Halensis, edidit anno 1720. 4. & 1731. 4. Halæ recudi fecit *Conspectum chirurgiæ tam medicæ methodo Stahliana conscriptæ, quam instrumentalis recentissimorum auctorum ductu collectæ*. Bono ordine & facili usus est. EJUS etiam variæ disputationes huc spectant *de fistulis thoracis* Resp. J. C. SCHATER 1736. *de prolapsu intestini recti habito pro tuberculis hæmorrhoidalibus* 1740. Resp. ADELUNG, & *disputatio qua de curatione calculi nuper in Britannia publicata modeste disquiritur* 1741. Stephaniana nempe, quam non valde probat. EJ. *de chirurgia chirurgiæ necessaria* 1744.

J. A. FISCHER *de tumore oculi scirrhoso maligno feliciter amputato*, Erfurt. 1720. 4. EJ. *hæmorrhoides ex palato profluentes* 1722. EJ. *de strumis & scrophulis Bunsgensium* 1723. EJ. *de scroti sphacelo curato*, Erfurt. 1729.

J. M. GLUSING chirurgica instrumenta depinxit cum sua mirifica anatome, quæ suo dicta loco est.

L. S. JERRE *praxis nova medica-chirurgica seu collegium medico-practicum*, Dresd. 1720. 8. *

ALEXANDRI CAMERARII R. JACOBI F. Tubingensis Professoris disputatio *pes tumidus*, Tubing. 1720. EJ. *de apospasmate piæ matris*, 1722. EJ. *de tumore præcordiali interno* 1734. EJ. *de ophthalmia venerea* 1734. Suadet conjunctivam incidere, & pus emittere.

PIERRE SIMON ROUHAULT *traité des playes de la tête*, Turini 1720. 4. Simplex & facilis, & modestus, ut passim aliqua ignoret, fungi v. g. curationem. In *opusculis scientificis* anno 1732. historiam fetus in ventrem effusi dedit.

DIETERICI SPRÖGEL *selectæ observationes*, Helmst. 1720. disputatio cum notatu dignissimis observationibus, sphacelati pedis ope spiritus vini per aliquot menses servati, sphacelorum senilium, &c.

ABRA-

ABRAHAMI VATER disputationes ad rem chirurgicam numerosæ & utiles sunt, ut *de vulnerum intestinorum lethalitate*, Witteberg. 1720. *von der art und weise die blattern durch kunst einzupropfen* 1721. *de vulnere cerebri sclopetario septima septimana absolute lethali* 1722. cum aliis etiam experimentis, *de duobus rarissimis visus vitiis* 1723. *observationes rarissimæ calculorum* 1726. *casus rarus sarcomatis e pudendo muliebri sectione sublati* 1728. *de mola* 1729. *de usu corticis peruviani ad sistendam gangrænam* 1731. *de partu difficili ex infantis brachio prodeunte* 1732. *de calculis in locis inusitatis* 1741. *de gangræna per chinam chinam curata* 1734. *de vesicatoriorum ad domandas febres malignas virtute & efficacia* 1742. *de polypo nasi* 1743.

J. JAC. MANGET *bibliotheca chirurgica*, Venet. 1721. 4. tom. fol In alphabeti ordinem conjecit integra opera HIERONYMI FABRICII AB AQUAPENDENTE, HILDANUM, TAGLIACOTIUM, observatores vetustiores omnes, non novos, ne Gallos quidem. Propria tamen aliqua intercedunt. Icones malæ.

EL. CAMERARII *systema cautelarum medicarum*, Francofurti 1721. 4. continet etiam obstetricias cautelas & censuram in opus PETRI DIONIS. EJ. disputatio *de gemursa Pliniana*, Tubing. 1722. habet historias sphacelorum senilium. EJ. *theses miscellaneæ medico-chirurgicæ* 1724.

CAR. FRID. GLADBACH *de fistula ani*, 1721. 8.*

J. PHIL. ROHTEN *chirurgia*, Lubec. 1721. 8. & cum WAGNERI *animadversionibus*, Lipſ. 1734. 8.*

WALTHER *vom verbrechen der kinder*, Lipſ. 1721. 8.* cujusnam WALTHERI sit, ignoro.

J. HENRICH FREITAG *de oscheocele & bubonocele*, Argentor. 1721. disputatio. Pro cataracta membranea. EJ. *de oscheo & bubonocele Helvetiæ incolis frequentibus*, ibid. eodem anno.

J. HENRIC. HAMPE *de oculorum scarificatione Hippocratica*, Duisburg. 1721.*

ANTONII COCCHI *epistola ad* MORGAGNUM *de lente crystallina oculi humani vera suffusionis sede*, Rom. 1721. 8.*

J. HANDLEY *colloquia chirurgica or the whole art of surgery*, Londin. 1721. Malus auctor.

GERARD TABOR *de cancro mammarum ejusque nova exstirpandi methodo*, Traject. 1721. 4. cum instrumento, quod est cultri circulare genus.

MICHAELIS RENUART *abregé de médecine & de chirurgie pratique*, Parif. 1721. 8. Agyrta.*

PETRI HAGUENOT pluſculæ disputationes huc pertinent ut *de suppuratione in partibus mollibus*, Monspel. 1721. 8. *de cataracta confirmata*, ibid. 1731. 8.

J. ZACCHARIAE PLATNER celebris medici ocularii & chirurgi medicique Lipsiensis multa huc faciunt, quæ inprimis ex eruditione se commendant, quæ in eo viro summa fuit, & ex plenissima bibliotheca nata. Manu etiam ita valuit, ut juvenis aegram sanaverit frustra a C. de S. YVES tentatam (*de fist. lacrum.* p. 48.) Multæ ergo huc *disputationes* & multa programmata pertinent *de chirurgia artis medicæ parente*, Lipſ. 1721. 4. (quo progr. etiam agit de opthalmoxysi) *de fistula lacrumali* 1724. *de scarificatione oculorum* 1729. (cujus arcanum, ut WOOLHOUSII peculiaris discipulus, inprimis revelavit, & penicillum WOOLHOUSII ex 20. barbulis secalis factum descripsit) *de arte obstetricia veterum* 1735. *de curatione τῦ ἀποσκεπαρνισμῦ* 1737. *de calculo ad vesicam adhaerente* 1737. *de noxis ex cohibita suppuratione* 1740. *de vulneribus superciliis illatis* 1741. *de iis qui ex tuberculis gibberosi fiunt* 1744. cum observationibus, *de hydrocele* 1745. ejusque variis speciebus. In *progr.* adjecto agit de vinculorum usu in hydrope, aneurysmate, &c. Collectæ sunt, uti alibi monui, in *dissertationibus & opusculis* Lipſ. 1749. 4. conjunctim editis. Deinde non diu ante mortem edidit *institutiones chirurgiæ rationalis tum medicæ tum manualis*, Lipſ. 1745. 8. recusas Venetiis 1747. 8. Ordinatum systema chirurgiæ docte scriptum, breviter & nitide, quod non alteri cedit. De calculo & cataracta fusissime egit. Germanice recusum est sub titulo *Einleitung zur chirurgie*, Lipſ. 1748. & 1749. 2. vol. 8. paulum mutatum, & omissis nimiis eruditis disquisitionibus, additis medicamentis. In ACT. ERUD. 1729. varia nova instrumenta descripsit.

J. ERN. WREDEN *von den benöhtigten instrumenten und dem verband*, Hanover 1722. 4.* IDEM collegit *Collectanea chirurgica* Hanover T. I. 1722. 8. T. II. 1723. 8. Chirurgorum Hanoveranorum curationes, inter quas aliquæ singulares sunt, ut sphaceli sponte nati, inoculatio tractata Hanoveræ, sectiones aliquæ legales subjectæ. EJ. *gründliche nachricht von den im magen eines delinquenten gefundenen sieben hölzern*, Hanover 1723. 8. Desperabundus homo deglutierat septem ingentia ligni fragmenta, & absque magno incommodo tulerat. Descriptionem addit ventriculi & casus similes.

HENRICI VON SANDEN *de prolapsu uteri inversi ab excrescentia carnosa*, Regiom. 1722. Sarcoma natum ex abortu, quod uterum prolabi coëgerat.

JOERDENS *chirurgia medica & instrumentalis*, Hall. 1722. 4.*

AMOS

Amos Lambrecht *van de ophthalmia*, Amstelod. 1722. 8. potius ad praxin referri debet. Ej. *manuductio obstetricantium of handleiding ter vroed kunde*, Amstelod. 1731. 8. *

H. S. Stosch *de resonitu experientia comprobato*, Argentor. 1722. disputatio.

J. B. Agnozzi *discorso apologetico o sia la verita disvelata o sia raconto veridico del dibattuto caso da un ferito di Ripatransona*, Venez. 1722. 4. * De hac historia multum agitur in Sancassani dilucidationibus, vulnerati nempe nobilis viri, cui in femore natus abscessus ab Agnozzio turundis curatus, subito sanatus fuit cum eæ rejicerentur. Agnozzius hic famam suam tuetur & methodum Magati refutat.

J. Andr. Conradi *de vulnere fronti inflicto*, disputatio. Leid. 1722. 4.

Burchardus David Mauchart adhuc superstes, Archiater & Professor Tubingensis, discipulus Heisteri & Woolhousii, manu in universum sed oculis maxime cum summa sua laude medetur, ejusque pulcherrimæ sunt disputationes, quæ pene integrum systema morborum ocularium efficiunt. Prodierunt autem his annis Dissertationes *de hernia incarcerata*, Tubing. 1722 cum anatome partium, icone morbi, passim recusa & observationibus *de ophthalmoxysi* 1726. nempe Woolhousiana oculi scarificatione: *de hypopyo* 1742. *de struma oesophagi* 1742. *de ungue oculi seu pure inter corneae lamellas collecto* 1742. *de ulceribus corneæ* 1742. *de empyesi oculi* 1742. *de fistulis corneæ* 1742. *de setaceo nuchæ, auricularum & ipsius oculi* 1742. qua dissertatione describit forcipem etiam fenestratam pro setaceo. *De maculis corneae & earum operatione apotripsi* 1743. *Tobiæ leucomata* 1743. *de paracentesi oculi* 1744. *de hydrophthalmia* 1744. *de mydriasi* 1745. *Pupillæ phthisis & synizesis* 1745. cum operatione ad aperiendam pupillam, *de luxatione nuchæ* 1747. (corrigit Petitum, qui capitis luxationem sanandam recipit), historias recenset: Porro *de synechia seu præternaturali cohæsione iridis cum cornea* 1748. cum operatione: *De epiploenterocele crurali incarcerata curata* 1748. quæ memorabilis historia est, sanati hominis, cum magna pars intestini resecta esset, *de staphylomate* 1748 (doctissima de controversa valde materia disputatio): *oculus artificialis ὑποβλέφαρος & ἐκβλέφαρος* 1749. Idem *in Mercurio Gallico* M. Maji inseruit *lettre critique sur le Traité des maladies des yeux* (D. de S. Yves) & anno 1723. etiam M. *Majo* defensionem contra eundem.

De S. Yves *nouveau Traité des maladies des yeux*, Paris. 1722. 12. Amstelod. 1736. 12. Anglice vertente D. Stokton Londin. 1741. 8. Germanice Berolini 1744. 8. Chirurgus ocularius, Winslowi discipulus in anatome & itineris belgici comes (Woolhouse *J. de Trev.* 1726. p. 2110.) plurimos aegros, meo tempore, Parisiis curabat, & longe plures Woolhousio, nepote discipulo adjutore usus. Operis satis concinni pars prima anatomica est, sequuntur ex ordine oculorum morbi, absque nimia tamen illa subtilitate Woolhousiana, cum encheiresibus & medicamentis, quibus multum tribuebat Yvesius. In cataracta lentem ipsam laborare defendit, & de ea inprimis fusius agit, tum de ophthalmia. In fistula lacrumali perforat os unguis. Loco scarificationis ipsas in oculo venas secat. Multos minores & subtiliores morbos omisit. Contra Ill. Mauchardum se defendit in *réponse a une lettre critique inserée dans le . . Mercure sous le nom de* M. Mauchart. Paris. 1723. 12. Contra eum vero libellum edita est in *J. des Sav.* 1724. Fevr. *réplique a la réponse de* M. S. Yves *par* M. B. *oculiste*, unde parum profeci.

Antonii Benevoli chirurgi primarii in nosodochio Mariæ novæ *lettera sopra la cataratta gleucomatosa* ad Valsalvam data Florentiæ 1722. 8. prodiit, quæ cum libello de caruncula recusa est anno 1724. 8. In duobus hominibus, quibus cataracta deposita fuerat, lentem loco motam in fundo oculi reperit in vitrei corporis angulo, & addit rationes minime spernendas, quare in lente semper ejus morbi sedes sit, sumtas ab angustia cameræ posterioris, duritate cataractæ, acus loco retro eam posito, vi resurgendi, a certa sanatione aegri, cui post depositam cataractam nulla unquam nova nascitur, &c. Contra hanc epistolam scripsit chirurgus Luccensis Petrus Paulus censuram qua careo. Respondit Benevoli in *Manifesto sopra alcune accuse contenute in un certo parere del* S. Pietro Paoli Florent. 1730. 4. & in *Giustificatione delle replicate accuse del* S. P. Paoli ibid. 1734. 4. Objecerat Paulus, nihil valde novi dixisse Benevolum: vindicat se iste, tribuitque sibi observationes, quas superius citavimus, & excitat epistolas clarorum virorum, qui ipsum laudaverunt. Idem anno 1724. 8. Florentiæ edidit *nuova proposizione intorno alla caruncula dell' uretra detta carnosa*. Eruditum utique opusculum ut etiam in erudita lingua bonisque scriptoribus adpareat non esse hospitem. Ostendit carunculam, quæ sit quasi verruca urethræ, nunquam dari, sed tumentem, scirrhosam, ulceratam particulam in vitio esse, quæ dicitur *caput gallinaginis*. Id demonstrat ex cadaveribus, ex perpetuitate sedis, in qua caruncula reperitur. Corrosivas candelas refutat, mites adhibet cum bona diæta. Ej. *dissertazioni sopra l'origine dell' ernia intestinale: intorno alla piu frequente cagione dell' ischuria: sopra il leucoma: Aggiuntavi 40. osservazioni* Florent. 1747. 4. Herniam a laxa mollitie mesenterii nasci, carunculas urethrae nullas esse, stranguriam ab acri urina fieri, analogam tenesmo demon-

ſtrare ſuſcipit. In leucomate corroſiva rejicit. In obſervationibus multa utilia & candoris in adgnoſcendis erroribus teſtimonia. Mitis in curatione, fiſtulas aperire, pertentare, injicere vetat. Fetum tubarium deſcribit, per ulcus excluſum: Gangrænam late ſparſam inteſtini recti curavit. Bis vaginam in inguen elapſam vidit. Herniam maximam ſolo vinculo ſanavit. Rachitidem ente veneris ſuperavit.

PIER PAOLO LAPI *lettera eſaminando gli una lettera del* CHOCCHI *gli moſtra alcuni errori, tra gli altri eſſer falſo che l'umor criſtallino ſia ſempre la vera ſede della ſuffuſione*, Rimini 1722. 4. pro cataracta membranacea. *

In *Trivultinis* hujus anni grave vulnus cerebri deſcribitur, cui oſſa inpacta, abſque malo toleratum.

J. NIC. HOLFORF *caſus aneuryſmatis in capite pueri XI. annorum*, Argentor. 1722. 4. PL.

PHIL. HIERON. MULLER *dicti Wolheimer de aqua traumatica Gallorum, eau d'arquebuſade*, Heidelberg. 1722. 4. *

Hebammen Catechiſmus, Argentor. 1722. 12. *

JOHANNIS CRUGER *affectus chirurgici plerique aphoriſtice, breviter & accurate expoſiti* Thorunii 1722. 4. Nullius momenti, archeo & alchemiæ creduli auctoris, bufones, ſaphirum ad peſtem laudat, &c.

JACOBUS RENATUS CRESCENTIUS de GARENGEOT, ut amat vocari, Chirurgus & Demonſtrator Pariſinus, diligens in colligendis aliorum inventis, ut etiam a VIGNERONIO, artifice, cujus novam inſtrumentis chirurgicis additam perfectionem paſſim eo non citato ſuam fecerat, accuſatus fuerit, & lite ceciderit. EJUS *nouveau Traité des inſtrumens de chirurgie les plus utiles*, Pariſiis 1723. & 1727. 2 vol. 12. prodiit, germanice etiam verſus Berolini 1729. 8. cum titulo *abhandlung von den nützlichſten und gebräuchlichſten inſtrumenten der chirurgie*. Hoc armamentarium equidem non plenum eſt, & multis præcipuis inſtrumentis deſtituitur, commodum tamen, quod recentiſſima inventa tradat, tum in ornandis & emendandis inſtrumentis, tum in novis excogitandis, omiſſis, certe plerumque, minus bonis & obſoletis. Accurate etiam omnia, & artifici ſimilis deſcripſit. EJUSD. *Traité des opérations de chirurgie*, Pariſ. 1720. 1731. 3. vol. 12. 1737. 12. 3. vol. germanice verſ. *Abhandlung von denen operationibus chirurgicis*, Berolini 1733. 8. & anglice, vertente S. ANDRE' Lond. 1723. 8. Multum hic uſus eſt ARNALDI, PETITI, PERCHETI, & aliorum chirurgorum inventis. Operationes non omnes, ſed præcipuas tamen, cum recentiſſimis emendationibus deſcripſit, magnos hinc inde tractatus interpoſuit, inprimis de calculo, cui ſecundum totum tomum dicavit. Suturam clavatam renovare voluit, in gaſtroraphia & vulneribus profundioribus. Methodum MAGATI in ſimplicioribus vulneribus ſequitur. Sectionem lateralem, nunquam a ſe ipſo peractam, ſemel viſam, inperfectius deſcripſit. Hiſtorias nonnullas aegre credibiles adſperſit. Cataractæ & oculorum in univerſum & dentium operationes omiſit. Acris contra eum a chirurgo anonymo *noſocomii hôteldieu* ſcripta eſt epiſtola ſub titulo *lettre a* GARENGEOT *ſur la nouvelle édition des inſtrumens de chirurgie*, Pariſ. 1731. 12 ubi in curatione vulneris turunda corrupti eum aliena a vero ſcripſiſſe aſſeritur.

GEORGII DANIEL COSCHWITZII *manuductio ad chirurgiam rationalem*, Hall. 1722. 4. Ej. diſputatio *de parturientium reclinatione inutili*, ibid. 1725.

J. HERMANNI FURSTENAU *deſiderata chirurgica*, Rintel. 1723. 4. Diſputationes *de carcinomate labii inferioris abſque ſectione perſanato*, ibid. 1739. *de abſceſſibus muſculorum abdominis & vicinarum partium* 1742.

In MARTINI SCHURIG *conpilationibus multa huc pertinent, ut in ſialographia* edita 1723. 4. ad morſus animalium & hydrophobiam. In *chylologia* excuſa 1725. 4. ad atretas, hernias, vitrivoros, & forenſia aliqua habet. In *gynaecologia* 1730. ad partum difficilem, excreſcentias vaginae, &c. In *embryologia* 1732. ad prolapſum uteri ex partu, &c. In *haematologia* 1744. 4. ad vulnera. In *lithologia* ibid. eodem anno excuſa calculorum omnis generis hiſtorias, lithontriptica, & lithotomiae modos, vulgaria omnia, & ex mediocribus auctoribus exſcripta.

MART. GOTTHILF LOESCHER *obſervationes chirurgicæ, medicæ & anatomicæ*, Witteberg. 1723. diſputatio cum bonis obſervationibus ad amputationem, ſpinam ventoſam. Totam hiſtoriam inoculationis, quæ tunc maxime in Anglia agitata eſt, ad praxin differo. Ej. *de uteri procidentia* diſputatio prodiit 1738.

MICHAELIS ADAMI GUSOVII *de novo paracenteſeos inſtrumento*, Regiomont. 1723. Acum triquetram valde conpoſitam deſcribit, quæ poſſit pro lubitu & findi in duas & cum ſuo ſtylo uniri.

CHRISTIANI FRIDERICI HAENEL olim amici noſtri diſputatio *de morbis ſcroti*, Argentin. 1723. 4. cum egregiis obſervationibus ad hydrocelen, &c.

J. CASP. KUCHLER *de glandulis colli puerorum tumefactis*, Lipſ. 1723. 4. *de ulceribus dentium fiſtuloſis* 1733. diſputatio.

C. L. ROSA *de calculo veſicæ*, Argent. 1723. 8. *

Ro-

ROBINSONII Librum de calculo hoc anno editum in pathologicis citavi.

WILHELMUS CHESELDEN primæ notæ chirurgus, & anatomicus Anglus, & ipse superstes. EJUS primus Liber, huc pertinens, est *treatise on the high operation of the stone*, Londin. 1723. 8. Alto nempe cum hunc libellum scriberet, adparatu utebatur. Describit hoc libello peritonæi situm, & ad vesicam habitum, tunc modum incidendi, qui satis feliciter eo tempore eveniebat. Libellos ROUSSETI & LE MERCIER perinde, uti DOUGLAS, recudi fecit. Contra hoc scriptum prodiit, DOUGLASSII forte ipsius ope, *Lithotomus castratus or* M. CHESELDENS *treatise on the high operation examine'd*, Lond. 1723. 8. Nihil addidisse hic objicitur CHESELDENIO & ipsas citationes ex DOUGLASSIO sumsisse. Ab eo tempore, ob difficultatem in curanda vesica in fundo incisa, mutavit methodum, & lateralem RAVII paulum emendatam, secutus, maxime faventes successus habuit, ut etiam itinere in Angliam suscepto, novum modum didicerit S. MORAND. Eam descripsit, uti alibi dicetur, JACOBUS DOUGLAS, & ipse in nuperrima anatomes editione. Auctor in *anatome* jam citata multas observationes habet chirurgicas, fracturam femoris pro luxatione habitam, scapulam evulsam, patellæ fracturam, paracentesin felicem, herniæ historias. In magna *osteographia* ancyloseos & cariei innumera exempla depingi fecit. Ad editionem nuperrimam Liber *de operationibus chirurgicis* HENRICI FRANCISCI LE DRAN aliqua nova instrumenta adjecit, acum ad labium leporinum, acum anulatam cum filo pro polypo, serram amputatoriam, trepanum quod manu rotatur, deligationem ad corrigendum pedem introrsum detortum, acum triquetram curvam ad cataractas.

GIROLAMO MARINI *prattica delle piu difficili operazioni di chirurgia che riguardano il litotomo ed oculista*, Rom. 1723. 8. Apparatum magnum & parvum describit, sed de nuperis inventis nihil videtur inaudivisse. Aliqua peculiaria habet de apparatus parvi usu in feminis, & de calculo scrutando cerei ope. Cataractam membraneam facit. Aliqua addit de herniis spuriis, mediocris in universum auctor.

MARTINI ERNESTI BORETII *de apparatu alto*, Regiom. 1723. 4. Legi meretur, vidit enim & JOHANNEM DOUGLAS feliciter eo modo secantem, & DENYS ægrius RAUIANO more utentem, & RAUIANA methodo sæpe vesiculas seminales lædi monuit.

VIDAL (medici Verdunensis) *traité sur la production des pierres dans le corps humain*, Chamberi 1723. 12. Calculus 12. unciarum, enormis eductus, funesto eventu hic describitur. *

In TRIVULTINIS sept. 1723. describitur calculus adhærens extractus sequente membrana vesicæ absque tamen majori malo.

CHRISTOPHORI JACOBI TREW *nachricht von einer raren hauptwunde*, Nuremberg. 1724. 4. Enorme vulnus sclopetarium cerebri, diu sine majori symptomate toleratum, accurate ex ephemeride descriptum hic habetur cum cadaveris sectione. In *commercio* etiam *literario Norico* plurima reperiuntur argumenti chirurgici.

BOTTENTUIT *dissertation sur une machine pour réduire les luxations*, Paris. 1724. 12. Refutat instrumentum J. L. PETITI, mammas contundere objicit, & funestos eventus recenset, manumque nudam præfert, ut *ex diario Erud.* video.

DUNN *method of chirurgical operations*, Londini 1724. 8. *

CHABERT *observations de chirurgie pratique*, Paris. 1724. 8. Chirurgi Massiliensis observationes 191. magna ex parte vulnerum, minime malæ.

Hoc anno *Collegium medicum*, *anatomicum & chirurgicum*, Berolini utilissimo instituto inauguratum est. Et hoc etiam anno *quinque cathedræ demonstratorum in Amphitheatro* D. COSMI a Rege LUDOVICO XV. constitutæ sunt, quæ ipsa epocha fuit magnarum inter Medicos & Chirurgos Parisinos litium, cum isti nulla in re Medicis cedere, eos ab *examinibus Chirurgorum* rejicere, annuum testimonium venerationis negare, novam in Academia Facultatem efficere conarentur. Infinita inde in utramque partem scripta nata sunt, quorum aliqua citabimus.

J. JAC. SCHAEFFER *de variis lithotomiæ generibus*, Argent. 1724. 4.

J. ABR. MEYER *de curatione ulcerum rebellium*, Gryphiswald. 1724. 8.

SAMUEL PYE *some observations on the several methods of lithotomy in a letter* D. JOH. LANE Londin. 1724. 4. Contra apparatum altum scribit, quem quater infeliciter tentaverat. Rationes tamen, quæ omnino adferri poterant, non protulit.

AUGUSTINUS FRIDERICUS WALTHERUS variis minoribus scriptis chirurgiam ornavit. Sarcoceles eximiæ historiam descripsit in A. E. 1725. penemque monstrosum. anno 1729. disputavit *de obstetricum erroribus*. In A. E. 1738. anatomen duorum herniosorum dedit. EJUS *de aneurysmate aortæ* programma ejusdem anni est. *Descarificatione occipitis* disputavit anno 1741 & *de cathetere & unguentis vesicæ collo virili inferendis* anno 1745.

JOHN. MAWBRAY *female physician*, Londin. 1724. 4. * EJ. *midwifry brought to perfection*, Lon-

Londin. 1725. 8. se primum in Anglia obstetriciam docere gloriatur, nullius cæterum momenti auctor.

ANT. FIZES *specimen medico-chirurgicum quo præcipui suppurationis eventus expenduntur*, recensetur in J. des SAV. 1725. *febr.* Idem gallice versum & auctum cum titulo *traité de la suppuration des parties molles* prodiit Paris. 1742. 12. cum CHIRACI Libro *de vulneribus.* Aqueas lotiones salibus digestivis fetas præfert sarcoticis oleosis. Latine etiam recusa est in collectione operum, Monspelii 1742. 4. Ibi etiam continetur disputatio *de cataracta*, in qua media via incedit, proprior tamen novæ hypothesi.

J. MICH. LICHTMANS *geschikter augenartzt oder beschreibung des staars und hirnfelles*, Nurnberg 1725. 4. * cum appendice de modo, quo convexis specillis possimus uti.

GUALTH. HARRIS *dissertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in Amphitheatro* R. S. *Med. Lond.* Londin. 1725. 8. Senile opus viri, qui anno 1679. Londinum absolutis studiis repetierit. Abhorret ab operationibus, & aneurysmatis incisionem funestam fuisse narrat. Turundas refutat. De chirurgis ignaris, lucrique cupidis fuse queritur, excitatis exemplis diræ avaritiæ qua ægros torserunt. Hernias a partu difficili sæpe contrahi observat.

Mémoires pour l'université de Paris au sujet des patentes du Roi portant établissement de 5. démonstrateurs chirurgiens à St. Côme, Paris. 1725. 4. * Opposuit se novis cathedris, sed frustra, universitas. Responderunt Chirurgi *Réponse pour les Chirurgiens de St. Côme au Mémoire des Médecins de la Faculté de Paris* ibid. 1725. 4. * & *Problême philodémique si c'est par zèle ou par jalousie que les Médecins s'opposent à l'établissement de cinq chirurgiens démonstrateurs*, ibid. *

B. S. ALBINUS cum *indice suppellectilis anatomicæ*, quam RAUIUS in thesauris academicis dedicavit, edidit descriptionem instrumentorum, quibus utebatur RAUIUS & methodi atque encheiriseos, qua solebat secare. Latere aliquid oportet in RAUII administratione, cum peritissimi viri ad ALBINI descriptionem secantes non potuerint vesicam aperire.

NICOLAI de JANSON *Guidon du chef d'œuvre de St. Côme*, Paris. 1725. 12. Pro candidatis chirurgiæ miserum opusculum. *Suite du Guidon*, Paris. 1728. 12. est conpendium anatomicum.

D. MARTIN MARTINEZ *medicina sceptica y cirurgia moderna*, T. I. Madrit. 1724. T. II. 1725. 4. *

In H. A. NICOLAI disputatione qua *observationes selectæ* continentur, Arg. 1725. edita reperitur etiam hydroceles historia, & articulationis analogæ, &c.

URBAN ELFWING *de vulnere lethali ventriculi*, Abo 1725. disputatio.

In *Trivultino diario* hujus anni describitur calculorum in uretere repertorum magnus numerus absque ischuria.

J. THOM. HENSING *de ulcere cacoetheo feliciter curato*, Giess. 1725. disputatio.

GOTTL. WIPART LYSTHENII disputatio *de aneurysmatibus* 1725. In carotide externa exemplum habet.

JACOBUS DOUGLAS summus Anatomicus, in perficienda chirurgia magnum laborem posuit, tum investigando utilia veterum monumenta, tum in corporibus hominum in naturas morborum inquirendo, qui manu curantur. Et EJUS quidem *de herniis* opus, a fratre promissum, quo continerentur figuræ ex utroque sexu ad vivum delineatæ (in fine *lithot.* DOUGLASS.) quod multis præparationibus, ut vocant, illustraverat, penitus interiit. EJUS *history of the lateral operation*, Londin. 1726. 8. prodiit & cum titulo *historiæ lateralis operationis*, Leidæ 1729. 4. recusa est. Magno hic cum judicio conpilavit, quæ JOHANNES MERY, MARTINUS LISTER, D. BUSSIERE, B. S. ALBINUS & alii de F. JACOBI & J. J. RAUII secandi methodo reliquerant, cum quibusdam D. BAMBER & CHESELDENII emendationibus. Per levatorem ani vesicæ corpus incidi vult DOUGLASSIUS, urethra intacta. EJUSDEM *appendix to the history of the lateral operation y or of the stone* prodiit Lond 1731. 4. & Leidæ 1733. 4. Latine recusa est, cum titulo *appendix historiæ sectionis lateralis seu cystotomia* CHESELDIANA: vertit PANAIOTA CONDOIDI DOUGLASSIUS summa cum cura describit instrumenta CHESELDENII, tum mensuris expressis tum ponderibus, scalpellum angustum, & reliqua; deinde operationem per singulas ejus partes, & iter secantis cultri, catalogum partium quæ inciduntur. Eam, uti MORANDUS, reliquis præfert. In *præfatione* auctor versionis antiquitates lithotomiæ sequitur, ARETAEUM excitat, qui cervicem vesicæ secare jusserit, CELSUM & PAULUM, qui propius ad lateralem sectionem inclinaverit. Infaustos successus lithotomorum Parisinorum ex tabulis publicis recenset.

M. ERNESTI ETTMULLER disputatio *de secundinarum exclusione*, Lips. 1726. Progr. *de ulcere intestini extus patente sanato* 1730. *de vulnere diaphragmatis* 1730. *de vulnere ventriculi* 1730. *de prægrandi pedis inflammatione* 1730. *de spasmo vesicæ* 1732.

Ro-

ROBERT HOUSTOUN *history of ruptures and rupture cures occasiond' by a letter from a physician of Paris to one at London . . on a new never failing way of curing ruptures with a genuine receipt of the secret*, Londini 1726. 8. Imitabatur veteres, qui cauterio efficiebant cicatricem, quæ prolapsum intestini impediret, Germanus agyrta, & caustico potentiali similem cicatricem excitabat. Is arcanum D.SHAW, hic THOMÆ BOWLES tradidit, inde habuit T. RENTON, cui, post felicem successum, Rex GEORGIUS I. equestrem dignitatem, libras 5000, & annuam pensionem 500. Librarum pro arcano revelando dedit. Ostendit auctor, vulgo notum fuisse, & dudum adhibitum. Nunc obsolevit. Respondit Libro, quem non vidi KATHARINA BOWLES sub titulo *an answer to a book entitled the history of the ruptures*, &c. Lond. 1726. 12. Contra HOUSTOUNIUM spernentem arcanum, & contra LITTLETONIUM vendentem idem remedii genus vindicat se vidua THOMÆ BOWLES.

JAN van WYCK *verhandeling der beengezwellen, vervattende de rachitis, pædarthrocace, exostosis, anchilosis en crepitus articulorum*, Roterodami 1726. 8. Theorias dat morborum, rachitidem ab aquæ abundantia, spinam ventosam ab acido derivat, &c. Curationes pene medicas describit, & minime sufficientes in tantis morbis. EJ. Chirurgi *vyftig aanmerkingen der heel- en geneeskonst*, Roterod. 1730. 8. * EJ *proeven der reedelyken heelkonst*, Roterod. 1732. 8. Examen breve chirurgicum pro tironibus cum adjecta anatome. EJ. *waarneeming rakende een fungus aan de hiel*, Roterod. 1741. 8. * EJ. *verhandeling der spier en peesgezwellen*, Roterodami 1747. 8. Primæ speciei sunt inflammationes vulgo notæ. Tumores tendinum frictione aperire suadet, residuum consumere. Ganglia ab externa vi derivat, eaque mollientibus præparat, tunc pollice elidit. Contusiones tendinum vapore spiritus vini excipit, & mercuriali emplastro. Curvum collum describit, & rejicit resectionem tendinis sternomastoidei musculi.

RENEAUME *de la* GARANNE Professor Chirurgiæ in schola Medica Parisina, hoc anno edidit sermonem habitum cum prælectiones auspicaretur, cum *thesi* de herniis. EJ. titulus est *Discours tenu à l'ouverture des écoles de Chirurgie avec une thése paraphrasée, sous le titre de traité des hernies*, Paris. 1726. 12. In *sermone* medicinam commendat, merita facultatis Parisinæ in chirurgicam artem laudat, Chirurgos carpit. In *Thési* aliqua minus nota habet, ut methodum WINSLOWI reducendi herniam per prostrationem in genua, & alias observationes. Encheiresin etiam tangit.

Mémoires pour les DD. Régens de la faculté contre la communauté des chirurgiens & le S. PETIT, Paris. 1726. 4. Demonstrantur merita ordinis Medici in artem chirurgicam. Cum antiqui Chirurgi artem desidia amisissent, ordinem Medicum anno 1505. barbitonsores inter discipulos recepisse, & ita erudivisse ostenditur, ut ipsis ceu solis uteretur civitas. Anno 1660. Barbitonsores cum chirurgis in unum collegium unitum fuisse, omnia tamen jura Medicorum reservata, & antiqua etiam privilegia anno 1725. edito Regis confirmata esse docetur. Et certe ex S. GOURMELENI præfatione adparet anno adhuc 1551. Senatum edixisse, ne quis *magister Chirurgiæ* fieret nisi a quatuor præsentibus medicis explorati profactus ejus essent, quam legem ratam esse jusserunt *Status Regii*, cum Blesii anno 1576. convenirent. IDEM chirurgos die 15. nov. in schola medica obsequium facultati spondere testis est. Ex GUIDONIS vero PATINI *Epistolis* adparet, 21. febr. 1669. adsertum esse in Senatu imperium Medicorum in Chirurgos, & deletum titulum *collegii chiriatricii*, & interdictum Chirurgis toga & pileo, & dicatam D. COSMAE cathedram.

Le chirurgien médecin, Paris. 1726. 12. Vehemens scriptum esse legi, sed ipse non vidi.

JAN SERMES *lithotomia Douglassiana ofte een nieuwe wyze of steen snyden opgestelt in een vertaaling van* J. DOUGLAS *en* W. CHESELDEN: *benevens de gedagten van* L. HEISTER *over deeze wyze, waarby eenige aanmerkingen over de wysen van steensnyden geoeffend door* J. DOUGLAS *en* RAU, *en een nieuw manier van breuke te snyden*, Ultrajecti 1726. 4. Medicus & Chirurgus, operatoris vices Amstelodami exercuerat ab anno 1715. & lithotomi Amstelodamensis ab anno 1720. Exercere coepit anno 1723. apparatum altum, & post 11. felices operationes, cum in puero calculum extrahere non potuisset, ab officio remotus est. De ea lite fusissime scribit. Libellos DOUGLASSII & CHESELDENII, hic latine redditos, jam citavi. Deinde sua addit. Post repletionem vesicæ, SERMESIUS incisionem faciebat in perinaeo, & vesicam cathetere subibat, qui eam offerret cultro, per vulnus abdominis introducto. Eo cathetere peritonaeum in eo puero infeliciter perforaverat. Hernias, ad imitationem vagabundi herniotomi, nomine *Franks*, ligato sacco suadet sanare.

DANIEL KOCH *de hernia crurali*, Heidelberg 1726. Bona disputatio, cum observatione herniæ a ruptione ortæ: herniæ cruralis in cadavere observatæ.

NIC. le TELLIER *quæstio medica*: *Non ergo cuique gangrænæ solius chirurgiæ auxilium*, Resp. BERNARDUS de JUSSIEU Paris. 1726.

Letter from a male physician to the female physician, Londin. 1726. 8. Inutilis censura libri D. MAUBRAY.

P. V. du BOIS *nouveau Traité des scrophules*, Parif. 1726. 12. Cibum infantum & pultes carpit. Secuta est *suite des maladies chroniques*, Parif. 1726. 12. 1733. 12. in qua morbi etiam oculorum tractantur.

G. FRID. de FRANKENAU in A. E. anno 1726. pro educendo calculo fundam HESSII Chirurgi inventam proposuit.

J. J. DOEBEL *de cataractæ natura & cura*, Lundini Scanor. 1727. 4.*

J. D. SANTORINI *istoria d'un feto estratto delle parti deretane*, Venet. 1727. 4. Praeter historiam fetus per anum extracti, post quem alter a matre conceptus fuerat, varia habet huc pertinentia, connatum intestinum ut fæcum transitus negaretur, rupti uteri tria exempla, alia.

NICOLAI PATUNA *rilazione intorno al cadavere d'un feto dallui cavato dalla parte posteriore*, Venet. 1727. 4. Minime malus libellus. Historiam describit, quam SANTORINUS, sed fusius, cum ipse ossa prioris fetus per anum extraxerit, felice eventu, adfuerat autem aliquot diebus & medicinam fecerat SANTORINUS. Exempla congregat similia PATUNA, & conjecturam proponit, fuisse fetum tubarium. Addit gravissimæ haemorrhagiæ uteri historiam, quam sustulit extracto fetu. Ej. *Tract. dell' erpete*, Venet. 1729. 4.*

FRANÇOIS COLOT *Traité de l'opération de la taille avec des observations sur la formation de la pierre & les suppressions d'urine*, Parif. 1727. 8. Ab ipso LUDOVICO XI. ars secandi pro calculo extrahendo in familia COLOTORUM fuit, primamque illam perfecit GERMANUS COLOT. Seculo XVII. celebris ex ea gente fuit LAURENTIUS qui Gandavi secuerat (BLANCAARD *jaarregister Cent.* VI. n. 40.). Noster ultimus suæ gentis, observationes hic dat ex immensa praxi sumtas. Altum & lateralem apparatum rejicit, ut qui magno adsuevisset. Satis laudat interruptam operationem, quæ tempore demum suppurationis perficeretur. Ischuriam ex paralysi vesicæ, ex calculo inpacto aliisque causis natam fuse persequitur. In *præfatione* anonymus medicus, quem fere pro CL. HUNAULD haberem, pro alto & laterali apparatu contra magnum dicit, neque chirurgis parcit.

JOHN MIDDLETON *short essay on lithotomy as it is performed above the os pubis and a letter of* M. MACGILL *to* D. DOUGLAS Londin. 1727. 4. Totus Douglassianus, recenset operationes alto apparatu factas a THORNHILLIO, quarum duæ fuerunt cum apertione peritonaei. Ad aliqua argumenta SAMUELIS PYE respondet, & apparatum altum defendit.

J. CASIMIRI HERTII disputatio *de variis lithotomiæ administrandæ methodis & Ravianæ præstantia*, Giess. 1727. Viderat respondens FILGUS secantem RAUIUM.

J. SAM. CARL *Elementa chirurgiæ medicæ ex mente & methodo Stahliana proflua* 1727. 8.

WILHELM HENRICH PROEBISCH *von der operation des steinschneidens uber dem osse pubis*, Königsberg 1727. 4. Historia operationis quasi re bene gesta per incisum peritonæum factæ, unde gastroraphiam adhibere necesse fuit. Urina molestiam fecit, aeger tamen sanatus est.

J. DANIEL GOHL Epistola *de spina ventosa*, Hall. 1727. 4. Fusa & cum observationibus. Ej. *einleitung zur praxi chirurgica*, Nurnberg 1736. 8. qua tumores, vulnera, ulcera, luxationes, fracturæ & quædam alia vulgatiora mala chirurgica describuntur.

J. BAPT. du Bois & BOYER quæstio medica: *Ergo fetus extra uterum genitus salva matre potest excludi*, Parif. 1727. 4. Historiæ partuum ventralium & fetuum per anum extractorum. Ej. *vulneris moderate suppurati rara curatio* 1734. Ej. *ergo curtæ nares ex brachio reficiendæ* 1742.

CHRISTOPH. MARTIN. BURCHART *de tumoribus scirrhosis*, Rostoch. 1727. disputatio cum observ.

RUDOLF AUG. BEHRENS *triga casuum memorabilium medicorum*, Wolfenbüttel 1727. 4. Fracturæ femoris in Principe funestæ: & abscessus hepatis a vulnere capitis historia. R. A. B. (BEHM PL. sed puto BEHRENS) *de imaginario quodam miraculo in gravi oculorum morbo* (epiphora sebacea) *ejusdemque spontanea atque fortuita sanatione*, Brunswic. 1734. 4. De curatione nobilis hispani agit, quam MONTGERONIUS inter miracula D. PARIS recensuerat, adlato etiam S. YVESII testimonio.

CANUTI WIGELII disputatio *de cataracta*, Upsal. 1727. 4.

GERH. STOER *untersuchung der frage ob es nötig und möglich sey die praxin der Medicin Chirurgie und Apothekerkunst in einer person zu vereinigen*, Helmst. 1727. 4. Contra GÖLICHII dissertationem & contra unionem trium partium medicinæ.

CHRISTOPH ERNEST CONOU, *de hydrope lapsu curato*, Hall. 1727. 4.

SALVATOR MORAND, eruditus anatomicus & Chirurgus Parisinus, inclaruit inprimis arte secandi vesicam & educendi calculum. EJUS *Traité de la taille du haut appareil avec une dissertation de* M. MORAND *& une lettre de* WINSLOW *sur la même matière*, Parif. 1728. 8. prodiit. Anglice versa est Lond. 1729. 8. a J. DOUGLAS, adjectis sexaginta historiis hominum apparatu alto sanatorum. Initium con-

continet observationes ab aliis peractas, & historiam operationis: inde sequuntur duæ operationes a MORANDO institutæ, quarum altera felix fuit, & demonstratio utilitatis apparatus alti, & responsio ad objectiones. WINSLOWUS præter anatomica varia etiam commoda boni situs demonstrat capite non erecto. Ej. *éloge de* M. MARECHAL, Paris. 1737. 4. EJUSDEM *réfutation d'un passage du traité des opérations de* SHARP, Paris. 1739. 12. MORANDUS perceptis incommodis alti apparatus, Londinum se contulerat, & meliorem methodum didicerat a CHESELDENIO. Cum autem varii eo apparatu uterentur, neque feliciter omnes, narratum est in Anglia, publica lege Parisiis hanc methodum esse proscriptam. Eam famam refutat hic MORANDUS. EJ. *discours pour prouver qu'il est nécessaire à un Chirurgien d'être lettré*, Paris. 1743. 4. Chirurgo necessariam esse cognitionem Physices, Logices, Chemiæ, & omnis fere ambitus medicinæ, neque solo manus exercitio veros Chirurgos fieri, ostendit, addictus causæ Chirurgorum, ut tamen a modestia non recedat.

In *Trivultinis* hujus anni Jul. M. Medicus Helvetus nomine WALTHIER descripsit historiam dissecti apud SANTORINUM oculi, in quo membrana vera fuerit, cum lens sana esset.

In *Actis Monspeliensibus* D. LAMORIER mortem ex fistuloso tumore intestinorum descripsit.

LE MOINE & BOYER *non ergo exspectanda cataractæ maturatio*, Paris. 1728. posse enim adnasci lentem uveæ, vel indurari, vel in lacteam naturam conputrescere. Millepedes in recente malo laudat.

CHRIST. ERNEST CLAUDER *mirabilis calculi humani historia*, Chemniz 1728. 4. Calculi nempe in scroto reperti historiam dat, & de laryngotomia in submersis agit.

J. FRIDER. BECKER *de fistulis urethræ virilis*, Hall. 1728. 4.

PIERRE FAUCHART *chirurgien dentiste ou Traité des dents*, Paris. 1721. 8. & 1746. 12. 2. vol. germanice Berolin. 1733. 8. Dentes, eorum morbos, curationem, instrumenta, encheireses fusissime describit, ex longa experientia, & plurima observatione. In posteriori editione adjectus est tractatus de symptomatibus infantum dentientium, & BUNONUM qui nimis vulgarem fecerat dentium a morbis acutis læsionem FAUCHARDUS passim refutat. Deinde novam operationem suadet, perforationem nempe dentis ad ulcus internum. Dentes, etiam primos evellere dissuadet contra eundem dentarium medicum. Machinam describit, qua defectum resarsit omnium dentium labii superioris. Plenissimus mihi videtur liber eorum qui de morbis dentium exstant.

Ordnung des hebammen meisters und sämtlichen hebammen der stadt Strasburg ibid. 1728. fol. Exemplum optimi instituti pro erudiendis obstetricibus, quæ jubentur apud proprium pro ipsis constitutum Professorem artem discere, & sectionibus corporum adesse, partum vetantur præcipitare, &c.

LUD. FRANC. MANNE *observation de chirurgie au sujet d'un playe à la tête*, Avignon 1729. 8. Historia hominis, qui longo tempore bene se habuit, cum in cerebro partes ossis depressi laterent.

JOACH. PARIS *della litotomia* Palermo 1729. 8. * Habere instrumenta a vulgaribus diversa lego.

AUBREY *sea surgeon*, London 1729. 12. *

In CL. SCHODERI disputatione *de ingressu intestinorum*, Altdorfii 1729. defensa, hernia describitur, in qua appendicula vermicularis ad saccum adnata, & una in inferiorem partem intestini superior ingressa erat.

BENEDICTI DUDDELL *Tract. of the diseases of the horny coat in the eyes*, Londin. 1729. 8. Discipulus WOOLHOUSII, scarificationem frequentissime adhibet; vetat radere corneæ cicatrices: Cataractam in lente ponit, & descriptionem dat satis obscuram & mistam, cum multo tamen experimento: non ignorat capsulae opacitatem, vel solam vel cum lentis opacitate conjunctam. EJUSD. *supplement of the treatise of the diseases of the horny coat of the eyes*, Lond. 1636. 8. * EJUSD. *appendice to the treatise of the diseases of the horny coat of the eyes*, Lond. 1738. 8. *

In *Trivultinis* anno 1729. habentur MORASCHII & aliorum observationes, qui cataractam in oculo viderant, cum lens sana esset.

MAURIT. HENRIC. HENRICI *de cataracta*, Hall. 1729. disp.

C. G. STENZEL *de steatomatibus & tumoribus cysticis*, Witteberg. 1729. 4. disputatio. EJ. *de cantharidum & similium medicamentorum ad calculum efficacia* 1741. EJ. *de externo cantharidum usu* 1745. & aliæ exstant disputationes.

ADAM. JOSEPH. GERNECK *vindiciæ artis chirurgicæ*, Vienn. 1729. 4. *

HENRICUS FRANCISCUS LE DRAN noster olim hospes ingenio & judicio magis, quam subtili anatome, aut eruditione viget, & plurima in arte experientia eminet. EJUS *parallèle de la taille*, Paris. 1730. 8. prodiit, experimenta vero ad eum librum pertinentia in cadaveribus & in vivis aegris facta ipse vidi. Egregius liber brevis est & nitidus, icones delineatæ a Medico STANISLAI R. nomine RENNO. Apparatus varios conparat, parvum rejicit, magnum corrigit incisione in collum vesicæ protracta, Rauiano laterali palmam dat, alto iniquior. Germanice exstat

ſtat *vergleichung der mancherley manieren den ſtein aus der blaſe zu ziehen*, Berlin 1737. 8. & Anglice, Londin. 1738. 8. EJUSDEM *obſervations de chirurgie avec des réflexions*, Pariſ. 1731. 12. 2. vol. Obſervationes 115. pleræque propriæ, aliquæ communicatæ, multæ graviſſimorum morborum, in quibus ſimplicia auxilia plerumque feliciter adhibuit, neque infauſtos ſucceſſus diſſimulavit, & pereuntium ſectiones adjecit. De herniis multa habet, ad quarum curationem, quando incarceratae ſunt, novum inſtrumentum deſcripſit. Multas obſervationes & monita & deliberationes de utilitate hujus alteriuſve curationis ſuaſque rationes adjecit. Germanice prodierunt *chirurgiſche anmerkungen*, Noriberg. 1738. 8. & Anglice 1739. 8. EJUSD. *réflexions ſur les playes d'armes à feu*, Pariſ. 1737. 12. Amſtelod. 1745. 12. Breviter & practice & gnaris ſcriptus liber. In operationibus non timidus, trepani, & inciſionum cordatus ſuaſor. Germanice verſus eſt cum titulo *Abh. von der cur derer ſchuſſwunden* Noriberg. 1740. 8. EJUSD. *Traité des opérations de chirurgie*, Pariſ. 1742. 12. Bruxell. 1745. 8. Egregius iterum labor, quo in ſingulis obſervationibus abſque novitatis affectatione novi tamen habetur aliquid & accurata methodi expoſitio; ad magnum apparatum paulum perfectiorem, variis tentatis, rediit. Amputationis cum retentis ſegminibus duobus inventum deſcribit. In humeri articulo brachium amputavit, quod S. MORANDI inventum eſt. (de VAUX *ind. funer.* p. 611.) vel LE DRANII patris, huic enim filius tribuit. Non omnes operationes habet. Anglice verſus eſt a GATAKERO cum additamentis CHESELDENII, Londin. 1749. 8.

J. BUBBE *nachricht was von dem blutlaſſen überhaupt inſonderheit von der ader und pulſader eröffnung ingl. dem ſchrepfen und anlegen der blutegel zu halten ſey*, Gotha 1729 8. *

JOHANNIS THEODORI ELLER *mediciniſche und chirurgiſche obſervationen an dem Berliniſchen hoſpital der charité*, Berolini 1730. 8. excuſæ, optimæ notæ ſunt, maxime ad calculi ſectionem hypogaſtricam, ad cancrum ejuſque naturam & curationem, ad ani fiſtulam, nixus nimii noxas, &c. IDEM in *Mémoire de l'Acad. des ſciences de Berlin* 1746. dedit diſſertationem *de gangliis*, effuſa nempe in celluloſam tendinis gelatina.

FRANCISCI MARESCOTTI *relatio mirabilis operationis in tumore carcinomatoſo linguæ*, Bonon. 1730. 4. * Italice.

Parere del P. PAOLI Luccæ 1730. Contra BENEVOLUM. EJ. *ripoſta ſopra alcune accuſe dategli in un certo manifeſto del* S. ANT. BENEVOLI, Lucca 1731. 4. Ea ſcripta ſunt, quorum refutationem recenſui cum operibus BENEVOLI.

CHRISTOPHORI HENRICI KEIL *chirurgiſches handbüchlein*, Lipſ. 1747. 8. & alias editum. Pro tironibus.

J. CASP. SCHOBINGER egregia diſputatio *de fiſtula lacrymali*, Baſil. 1730.

In VALISNERII operibus, Tomo inprimis III. varia huc pertinentia habentur, ad morſum viperæ, hydrocephalum, calculos varios etiam circa acum natos, ſcorpii ictum, tarantulas.

JOH. CASPART *de exoſtoſi cranii* Argentor. 1730. 8. Magna & funeſta exoſtoſis cranii a morbo venereo.

J. D. EHRHARDT BRUNNER *de partu præternaturali ob ſitum placentæ ſuper orificium internum uteri*, Argentor. 1730.

CAMILLI FALCONET theſis: *Ergo educendo calculo præferendus apparatus lateralis*, Pariſ. 1730. 11. Maj. recuſa anno 1744. nam primam editionem non habeo. Crudelitatem magni apparatus oſtendit, non ab anguſtia ſolum ſphincteris, ſed a conſtrictione convulſiva quæ ab ea encheireſi abeſſe nequit. Præfert lateralem, in latere ſiniſtro exercitum apparatum, cum in eo fere ſemper latere veſicæ appendices ſint. Eruditam habet hiſtoriam lithotomiæ.

J. ADAMI KULMUS *de tendine achillis diſrupto & arteriis in oſſeam ſubſtantiam degeneratis*, Gedan. 1730. memorabilis obſervatio. EJ. *hiſtoria calculi apparatu alto inciſi* exſtat in A. ER. 1732. EJUSD. eſt diſputatio *de exoſtoſi ſteatomatode claviculæ ejuſque felici ſectione* 1732. 4. & EJ. diſputatio *de uteri delapſu, ſuppreſſionis urinæ & mortis cauſa* 1732.

In *ſecundo* Tomo collectionis HECQUETIANAE (*de la digeſtion & des maladies de l'eſtomac.*). Pariſiis 1730. 2. vol. 12. editæ exſtat L. V. *ſur les maladies des yeux* in PETITUM. EJUSD. *Chirurgie* cum *Médecine & Pharmacie des pauvres* prodiit Pariſ. 1740. 12. EJ. *le brigandage de la chirurgie ou la Médecine opprimée par le brigandage de la Chirurgie*, Utrecht 1738. 8. *

In FRANCISCI QUESNAI *obſervations ſur les effets de la ſaignée avec des remarques critiques ſur le Traité . . de* M. SYLVA Pariſ. 1730. 12. practicas quidem inprimis utilitates venæ ſectionis perpendit, ipſam tamen encheireſin, contuſionem & alia chirurgica non penitus omiſit. IDEM varios nuper chirurgicos libellos edidit *de la gangrène*, Pariſ. 1749. 12. quos nondum legi, & *Traité de la ſuppuration* ibid. 1749. 12. plenum omnino opus, quo mechaniſmus mali & medicamenta per claſſes diſtributa

buta fuſe exponuntur. Negat ubique ab inflammatione naſci ſuppurationem. Pus in ipſis arteriis generari adfirmat. Exitum inflammationum *per deliteſcentiam* fuſe deſcribit. Defendit repellentia, & ſuppurantia non valde probat. Puris tranſſudationem obſervat. Turundas defendit. Salis ammoniaci externe adhibiti vim in contuſionibus laudat. Negat a reſorbto pure poſt abſceſſus cerebri ſequi hepatis abſceſſus, &c.

HENDRIK UYLHOORN *noodig denkbeeld van ſpina bifida aan* H. A. TITSING, Amſtelodami 1732. 8. Lector in chirurgorum ſchola, ſpinam bifidam deſcribit & deducit a flexione vehementi ſpinæ, quando fetus caput deorſum vertere, ſeque dare præcipitem prohibetur. Inciſionem rejicit, ut oportebat, & curationem palliativam commendat. Ad hunc tractatum forte ob nonnulla UYLHOORNII verba, quibus Amſtelodamenſes & academica ſtudia ſpreviſſe videbatur, acriter reſpondit ABRAHAMUS TITSING, collegii chirurgici decanus, in libello *heelkundige verhandeling over de tegennatuurlyke ſplyting der ruggegraat*, Amſtelod. 1732. 8. A flexione vertebrarum nimis naturali, nihil mali ſequi oſtendit, cauſamque veram ſpinæ bifidæ ponit in hydrocephalo, aut nævo ex materno terrore nato, aut denique in externæ alicujus injuriæ effectum. Delabitur ſub finem ad litigia, & chirurgiam elevat, medicinæ, quam adverſarius ſpreviſſe videbatur, faventior. Paſſim obſervationes ſuas & aliorum profert. Acerbe reſpondit UYLHOORN in *tweede vertoog over de ſpina bifida tot tegenantvoord aan* A. T. Amſtelod. 1733. 8. Ignorantiam TITSINGIO reprobat, & errores & timiditatem in operationibus; vim imaginationis maternæ refutat, modum, quo ab inflexione ſpinæ hoc malum naſcitur, pluribus explicat, paralyſin inde pedeſque incurvos plerumque oriri obſervat. Infenſus æmulo, medicinam ipſam adgreditur & juniorem minuſque nobilem chirurgia eſſe contendit. Pariſiis educatus fuerat. IDEM HEISTERI inſtitutiones chirurgicas belgice vertit & ita auxit, ut J. D. SCHLICHTINGII (minime in chirurgos blandi) plenum elogium meruerit. Amſtelod. 1741. 4. Nuper obiit.

ABRAHAMI vero TITSING, acris ingenii hominis, aliqua alia ſcripta ſunt. EJUS *heelkondige verhandelingen over de ſteen & ſteenſnyden van* F. JAQUES *uytgevonden, van* RAU *beſchaaft, en door* J. DENYS *verdonkert*, Amſtelod. 1731. 8. Acre ſatis in DENYSIUM ſcriptum, in gratiam UYLHOORNII, tunc adhuc amici, & JOHANNIS SERMES ſcriptum. Demonſtrat DENYSIUM artificium RAUII non aperuiſſe, & a muſis alienum hominem eſſe; multa etiam ad hiſtoriam lithotomiæ adfert, qualis in Belgio exercetur. Mala veſicæ & hiſtorias varias adjicit. EJUS *verdonkerde heelkonſt der Amſterdamers* prodiit Amſtelodami 1735. 4 invidioſo titulo præfixo tædioſa quadam literarum varietate ingratum. Vulnerum, ulcerum, abſceſſuum, fracturarum & luxationum curationem tradit, cum plurimis obſervationibus. Ita fiſſuram tibiæ frequenter invenit. Gangrænam in itinere Spizbergico a frigore natam ſæpe vidit, in claſſe enim, deinde Amſtelodami multis annis chirurgiam exercuit. Sed vaſtum opus hic excerpi nequit. EJ. *diana ontdeckende de dwaasheit der vroedmeeſteren*, Amſtelod. 1750. 4. editum nondum vidi. Nimis fere ubique acerbus eſt, hinc in perpetuis inimicitiis vitam terit.

Notus mihi fuit olim JACOBUS DENYS chirurgus, lithotomus & obſtetricator, qui magnas divitias arte ſua acquiſivit. EJUS ſunt *obſervationes chirurgicæ de calculo renum, veſicæ, urethræ, lithotomia, veſicæ punctura*, in quibus *probat Rauianam methodum tutiſſimam eſſe*, Leid. 1731. 8. Ordinem deſideres, encheireſin & deſcriptionem operationis, cæterum opus experimentis pleniſſimum eſt. Oſtendit fallacia eſſe ſigna, & multas hiſtorias narrat, in quibus calculus adfuit nemini exſpectatus, vel contra nullus repertus eſt, cum adeſſe firmiſſime crederetur. Plurima de calculi latentis natura ſigna profert. Altum apparatum fuſe refutat, adfirmat myſterium Rauianæ operations ſibi ſoli notum eſſe. Caſus funeſtos nullos ſibi accidere gaudet, calculos adhærentes, nimis magnos, nimis parvos, ramoſos jubet deſerere. Pauca de punctione veſicæ addit, ad quam fiſtulam ſuadet in fine tribus oculis apertam. EJUSDEM *verhandelingen over het ampt der Vroedmeeſters en Vroedvrouwen met aanmerkingen derſelven konſt rakende*, Leid. 1733. 4. Liber certe minus notus, quam oportebat, (cum v. g. deſit in bibliotheca PLATNERI) qui inter ſui ſimiles mihi potius excellere videtur, ob candorem, laudabilem patientiam in accuratiſſima recenſione hiſtoriarum & encheireſeon, ob copiam utilium obſervationum, ob theoriæ inutilis abſentiam, ob pleniſſimam molarum hiſtoriam, ob partus monſtroſos, hæmorrhagias, ſitus perverſos uteri accurate deſcriptos, manus auxilia vera & practica & etiam LAMOTTIANIS faciliora, niſi quod laqueo utatur ad educendos debilium puerorum pedes. Caput digito perforat, quoties educere oportet.

JOHANNES DE GORTER ex præcipuis BOERHAAVII diſcipulis, Profeſſor Hardervicenus ediderat jam anno 1731. 8. belgice *de gezuyverte Heelkonſt*. Eam, rejectis iconibus, reformatam cum nomine *Chirurgiæ repurgatæ* latine edidit Leidæ 1742. 4. Florentiæ etiam recuſam 1745. 4. Multa phyſiologica habet, chirurgiam medicam inprimis proponit, omiſſis encheireſibus difficilioribus, ad educendum fetum, vel calculum, & ad calcem formulas adjicit. EJUSDEM *kort vertoog hoe en waar de*

ſtuytband der kraamvrouwen moet gelegt worden, Amſtelod. 1744. Vulgarem modum, quo adſtringunt abdomen puerperarum, nocere oſtendit, & ſanguinis iter ſupprimere. Ipſe ſuffulcire unice vinculo ſuadet, ut uteri vis contractilis adjuvetur, lochia expellantur, ſiſtatur hæmorrhagia, placenta retenta abſque operatione expellatur. Utitur mantili, quo totum abdomen circumdatur, id poſt aliquot horas, quando ſponte laxatum eſt, adſtringi jubet, in macilentis pulvinis explet cavitatem ilium. Ad menſes nimios laudat idem vinculum circa oſſa coxæ & per natium intervallum firmatum.

Hoc anno *primus Tomus Commentariorum Acad: Bononienſis* prodiit, alter anno 1746. In priori F. J. LEPROTTUS de aneuryſmatibus plenum tractatum dedit, & de iiſdem egit MICHELOTTUS. In hoc altero inprimis multa egregia chirurgica ſunt. P. PAULUS MOLINELLUS agit de vitiis viarum lacrumalium, & naturalem canalem ſuadet aperiri. Cortex peruvianus ad gangrænas exhibitus incerto fuit auxilio. Vulnera tendinis abſque ſutura ſanata recenſentur. Calculis plenus ſaccus ex ano feliciter eductus eſt. JOSEPHUS VERATTI in veſicatoriorum naturam inquiſivit.

Multa etiam bona chirurgica habentur in C. J. TREWII *Commercio Literario Norico*, & in GOTTLIEB BUDAEI *miſcellaneis medico-chirurgico-practicis* quæ Görlizii annis 1731. & ſeqq. in 4. prodierunt, & in *Academiæ Biterienſis monumentis*, ut anno 1731. ad aneuryſma ſpurium: anno 1735. ad reſectionem uvulæ gangrænoſæ, ad vulnus ſinus frontalis.

MART. GUIL. SCHWENKE *de operatione inguinali*, Leid. 1731. 4. *

J. GEORG. MAURER *vademecum chirurgicum*, Schafhuſæ 1731. 8. * PL. qui Liber F. & Lipſiæ 1737. 8. recuſus eſt, cum titulo *gründliche einleitung zur chirurgie*.

JAC. MICH. KORNMANN *höchſtnöthiger unterricht von der geburt des menſchen*, Erfurt 1731. 8. Nempe ars obſtetricia.

Spagiriſche chirurgie, Schneeberg 1731. 8. 1742. 8.

In SCHWENKII *hæmatologia* appendix eſt, in qua obſervatio exſtat luxationis femoris. EJ. *ſchets van de heelmiddelen en haar uytwerking*, Hag. 1745. non vidi.

JOH. TIMM *einiger Engelländer und Frantzöſen anmerkungen über den ſteinſchnitt nach dem Engliſchen apparatu*, Brem. 1731. 8. MORANDIANI operis excerptum eſt, & PLATNERI in A. ERUDITORUM publicata nova inſtrumenta repetit. Inter EJUS *anmerkungen in eröfnungen von körpern*, Brem. 1735. 8. habentur etiam vulnerum funeſtorum hiſtoriæ, ſpinæ ventoſæ, aneuryſmatis. IDEM anno 1731. vertit & Bremæ in 8. edidit ANTONII Librum *de morbis oculorum von den augenkrankheiten* cum ANELLI methodo curandi fiſtulas, WOOLHOUSII ad PALFYNUM epiſtola, & nonnullis PALFYNI de cataracta obſervationibus.

J. HENRICI COHAUSEN *Lucina* RUYSCHIANA, Amſtelod. 1731. 8. etiam oſtendit non ſufficere muſculum uteri ad expellendam placentam, neque exſpectationem hic locum habere.

Acta Societatis Edimburgenſis plurima eximia ad chirurgiam pertinentia continent, & obſervationes ſolitarias, & integros tractatus MONROI in T. II. (& IV.) de aneuryſmate, ſcirrho lethali oeſophagi; in T. III. de vitiis canalium ſalivalium, de forcipe anglico; in T. IV. de amputatione: in T. V. de herniis & hydrocele, & carie. In T. III. & IV. D. PORTERFIELDS tractatus de morbis oculorum. In T. V. ROBERTI WHYTTE experimenta cum lithontriptico Stephaniano adfini inſtituta, nempe cum aqua calcis, qua feliciter lapidem diſſolvit. Nova inſtrumenta chirurgica T. V. n. 41. deſcribuntur, &c.

J. MAURICII AUERBACH *de procidentia ani* bona diſſertatio, Erfurt. 1732. 4.

J. PETRI DIVOUX *de hernia veſicæ urinariæ*, Argent. 1732. quæ etiam inter SALZMANNIANAS cenſa eſt.

J. FRIDERICI BAUER *de ſcarificatione certo remedio podagrico*, Lipſ. 1732. diſputatio.

OTTO JUST. WREDEN *anweiſung zur Chirurgiſchen praxi in welcher die wunden abgehandelt werden nebſt einem anhang von den eigenſchaften eines rechtſchaffenen chirurgi*, Hanoveræ 1732. 8. * EJ. *kurtzer unterricht von chirurgiſchen feldkaſten*, Hanoveræ 1743. 8. * Olim amici noſtri opuſcula.

J. JAC. SCHEUCHZER *beſchreibung von den fligenden zungenkrebs*, Tigur. 1732. Maligni ulceris linguæ hiſtoria, quod in bubulo genere graſſatum eſt, cum inſtrumento, quo feliciter radebatur, icone & progreſſus mali diario.

G. SMITH *inſtitutiones chirurgicæ or principles of ſurgery*, Londin. 1732. 8. Pharmacopoea potius eſt ſeu materia medica chirurgica, ſecundum claſſes medicamentorum diſpoſita, ut encheireſes breviter & quaſi obiter tetigerit.

J. B. WINSLOW theſis: *Non ergo poteſt anatomes parum gnarus funeſtos errores evitare*, Pariſ. 1732. Hiſtoriam habet, in qua chirurgi in æſtimanda æqualitate femorum erraverunt. Juſſit WINSLOW con-

conparare situm utriusque coxendicis, ne alter retineretur superius, dum alter trahentem chirurgum sequeretur.

EJ. *Non ergo ad servandam præ fetu matrem obstetricium hamatile minus anceps & æque insons quam ad servandum cum matre fetum sectio cæsarea*, Paris. 1744. Rejicit uncos, & recenset felicem eventum sectionis cæsareæ.

In *Actis Monspeliensibus* hujus anni LAMORIER aquæ usum in ulceribus & inflammationibus laudavit.

NICOLAI ANDRY *An in luxatione humeri ambe potius quam scala, janua, polyspastos*, Paris. 1732. disputatio. Contra PETITUM, amben laudat, etsi fateatur nocere in luxatione sub alam. Contra PETITI machinam contundere insigniter, &c. objicit, &c. Huc etiam refero EJUSDEM *orthopedie ou l'art de prévenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens à la portée des peres & des meres*, 2. vol. 12. 1741. Bruxell. 1743. 8. Germanice Berolin. 1744. 8. Difformitates corporis universi valde minute persequitur, ut in unguibus exemplum est, & omnia considerat, quæ rectum corporis habitum vitiare possunt, ne sellæ quidem figura excepta. Consilia dat diætetica, aut vincula aliqua, aut machinas, aut artificia, uti v. g. collum obliquum determinata in alteram partem colli versione sanet. In nonnullis superstitiosior videtur, ut in panno quatuor colorum ad strumas calcinato. Gibbum derivat a tensione nimia musculorum abdominis, &c. EJUSDEM est libellus *Cleon à Eudoxe, touchant la prééminence de la médicine sur la chirurgie*, Paris. 1738. 12. 1739. 12.* Jam ARISTOTELIS tempore medicos architectorum similes fuisse ostendit, qui chirurgis, ut operis, inperarent. Ipsos chirurgos togatos (*de Robe longue*) medicis subjectos fuisse, iisque tonsores fuisse substitutos, cum officio minus bene defungerentur, recte docet. Ad hunc libellum anno 1738. 4. respondit pseudonymus NIC. *des* ROSIERS in *réponse à l'écrit intitulé* CLEON & EUDOXE *par* NIC. *des* ROSIERS.

NIC. LEMERY & J. B. CHOMEL *Ergo in partu difficili manu potius quam instrumento utendum*, Paris. 1732. thes.

RAYM. JAC. FINOT & POUSSE *Ergo tumorum externorum suppuratio resolutioni præferenda*, Paris. 1732.

JACOB TOURNEAU & BARFEKNECHT *Ergo noxiæ vulneribus turundæ*, Paris. 1732.

J. GODOFR. MEYFELD *historia partus difficilis ex spastica strictura uteri circa placentam*, Altdorf. 1732. disputatio.

J. WILHELL KHINDL *institutiones chirurgicæ oder kurze jedoch gründliche anleitung zur wundarzney*, Augspurg. 1732. 12.*

CORNELII GLADBACH *instrumenta in partu non nisi in summa necessitate in auxilium vocanda esse*, Leid. 1732. Pro capite incidendo laudat scalpellum in sulco occultatum (*bistouri caché*.)

In D. MARTIN tractatu de venæsectione alibi citato de aneurysmate ex male secta vena orto agitur.

JOHN. RUSHWORTH *proposals for the improvement of surgery*, Londin. 1732. 8. Data est anno 1725. & continet prima experimenta de utilitate corticis chinæ in gangræna. Aquas etiam aliquas fontanas in cancro commendat.

J. HOOGVLIET *konst om wonden te schouwen* inter forenses libros citabo.

JOH. HENRICUS SCHULZE chirurgiam equidem raro exercuit, ad eam tamen, ut vir eruditissimus, passim lucem adfudit. Huc ergo disputatio *de emphysemate*, Hall. 1733. *de emplastrorum usu & abusu*, 1739. An *dentur medicamenta quæ calculum comminuant* 1734. & *de lithontriptico nuper in Anglia invento* 1739. germanice sub titulo *abhandlung von der steincur*, recusa Lips. 1740. 8. cum historia lithontripticorum. EJ. disputatio *de procidentia uteri* cum delineatione machinæ & observationibus. *De luxatione femoris* 1738. *de lithiasi sinistro quam dextro reni magis infesta* 1738. *de erroribus quibusdam haud vulgaribus in medicina & chirurgia commonstratis* 1742. *de auribus exulceratis* 1743. EJ. *chirurgia in usum auditorum edita*, Hall. 1747. post mortem Cl. auctoris prodiit. Pentateuchon continet, cum medicamentaria inprimis curatione, absque calculi sectione aut aliis operationibus difficilioribus. Præmissa est historia chirurgiæ.

J. AUG. OEHM *expediter feld-chirurgus*, P. I. & II. Dresd. 1733. 8. 1735. 8. In exercitu cæsareo in Ungaria chirurgiam exercuit, & præcipua enarrat, quæ curari debent a castrensi chirurgo, medicamenta inprimis, quibus, & maxime arcanis suis addictior est, nimis etiam timidus in liganda arteria brachiali, unde gangrænam non recte metuit.

DANIEL GOTTLIEB SIGMUND BEHRENS *de vulnere cerebri non semper & absolute lethali*, Francof. 1733. 4. Observationem habet, in qua cerebro inpacta fuerunt fragmenta cranii, neque tamen eventus funestus fuit.

Aegidius Crato Keck *de ectropio*, Tubing. 1733. disputatio. Præses J. Zellerus. Accedunt observationes de cataracta membranacea.

J. Lembken & Joh. Birgholtz *de ulcere intestini recti scirrhoso*, Gryphswald. 1733. disputatio.

Peter du Puy *vermakelykheden omtrent de vryheit der heelkonst*, Leid. 1733. 8. Vinkius in Libro alibi citando scripserat medicorum servos fuisse, qui manu curaverint. Contra Petrus ex historia medicinæ demonstrare suscipit, antiquissimos medicos vel unice chirurgos fuisse, vel certe in manuum usu majorem partem suæ artis posuisse: deinde & clinicos medicos & chirurgos perinde in libera & in servili conditione reperiri, neque magis liberos clinicos. Satis ignarus homo, qui *cochlioden fabricam* vertat *lepelswyze*, cum a cochlea, non a cochleari vocem derivare oporteat.

J. Steph Canzler's *unvorgreifliche information wie die von denen jetzo grassirenden wütigen hunden gebissene personen zu tractieren*, Landshut (in Bavaria) 1733.

Kurtzer entwurf was bey vorfallender wuth der hunde zu beobachten, Monach. 1733. 4. Multa incerta & vana medicamenta.

J. Thomas Fetzer *de morsu canis rabidi*, Landshut 1733.

Gerard Fitzgerald *de tumoribus tunicatis*, Monspel. 1733. 8.

J. H. Franken *vier hoofd handgreepen der heelkonst*, Amstelod. 1733. 4.

Joh. Atkins *navy surgeon*, Lond. 1734. 8. 1742. 8.

William Giffard *cases in midwifry revisd and publishd by* Edward Hody D. Lond. 1734. 8. Laboriosi hominis, rotundi, cordati, opus posthumum, qui ad detegendam fraudem partus cunicularii aliquid contulit. Casus sunt 225. simpliciter narrati, absque fere corollariis. Infiniti sunt similes casus inpacti capitis, quod sua fere semper forcipe extrahebat auctor. Hæmorrhagias etiam a soluta aut retenta placenta valde multas recenset. Partum tubarium, & partum vesicularium ex retenta placenta vidit.

Idée des principes de la chirurgie avec un traité de la saignée, par Claude Duban, Dresd. 1734. 8. Pl. *

J. Henr. Kronauer *de tumore genitalium post partum sanguineo*, Basil. 1734. 4. *

Bernardi (& Jos.) de Jussieu *an a ligatura polypi narium tutior curatio*, Paris. 1734.

Guil. Jos. de l'Espine & Cochon du Puy *Ergo post gravem ab ictu vel casu violento capitis contusionem etiam mediocriter suspecta cranii fractura vel fissura cutis una cum pericranio ad os usque incidenda*, Paris. 1734. thes.

Ludov. Hieron. Cosnier & Henr. Guyot *Ergo inter apostemata pauca sunt ferro aperienda*, Paris. 1734. Chirurgos, qui vel immaturos abscessus aperiunt, vel præter necessitatem, accusat.

J. Baptista Boyer & J. F. van der Mone *Ergo fistulæ ani sectio chirurgica*, Paris. 1734. thes.

David Vasse & J. de Diest *Ergo hæmorrhagia ex dentium evulsione chirurgi injuria lethalis*, Paris. 1734.

Thomæ Renati Gasnier & Bellot *Ergo in artuum excisione tutius a ligatura quam ab alia conpressionis specie sanguis sistitur*, Paris. 1734. Contra conpressionem a Petito propositam, non sufficere monet, nocere posse.

Desiderii Claudii Fremont & A. J. Daval *Non ergo suendi tendines*, Paris. 1734. sed quiete & adductione finium sanandi.

J. Petri Devoux *de præcipuis oculorum affectibus*, Argentor. 1734. 8.

Phil. Daniel de Breville & Cochu *ergo educendo calculo cæteris anteponendus apparatus altus*, Paris. 1734. cum magnus ad magnum calculum ineptus sit, & ob hæmorrhagiam periculosus lateralis.

Franc. Mery & Malaval *Non ergo vulnus intestinorum tenuium lethale*, Paris. 1734. cum exempla sint, coaluisse nempe cum spirituoso fotu deleta eorum parte in hernia sphacelata.

Ludovicus Joh. le Thieullier *Ergo dubio in hepatis abscessu præmittenda incidendi loci perforatio*, Paris. 1734. Exempla emphysematis pro abscessu hepatis habiti & incisi: & incisionis, qua nihil eduxerat, cum alius chirurgus adhibita acu triquetra pus eduxerit. Ej. *non ergo ante maturitatem parotides aperiendæ* 1744. Contra præcipites nimis chirurgos.

J. Trant & Bourdelin *Ergo ad extrahendum vesicæ calculum diversa pro re nata adhibenda chirurgia*, disputatio Paris. 1734. recusa anno 1746. Incommoda ostendit chirurgiæ apparatus alti, in vesica humili, quo in casu apparatus magnus melior esset, &c.

J. Zengvardini *genees en heelkondige aanmerkingen*, Amstelod. 1734. 8. Chirurgi indocti supercilios opus, magni contemtoris medicorum. Nihil tamen valde eximii reperio. Non placet, quod

quod tumores cysticos incidit, quod spinam bifidam aperit, quod arcana habet, quod medicamentorum formulas longissimas, &c.

DAN. ABRAH. HANCKE *vom aderlassen und kalten und warmen bädern*, Lips. 1734. 8.

R. JAMES *method of preventing and curing the madness caused by the bite of a mad dog*, London 1735. 8. 1741 8. turpetho nempe minerali & canes & ipsos demorsos homines sanari docet. De libro P. de SAULT egi in pathologicis.

J. VALENTIN HARTRANFF *de non differenda secundinarum adhaerentium extractione*, disputatio Lips. 1735.

EDMUND CHAPMAN *treatise on the improvement of midwifry*, London 1735. 8. ed. II. Chirurgus practicus, valde laudat forcipem, qua caput inpactum extrahit, laudat tamen etiam reticulum. Observationes anatomicas aliquas habet. Pedes seorsim extrahit, non cum capite, ut plerique. Obliquitati uteri nihil tribuit. Placentam a partu continuo extrahit. Hafniæ anno 1747. 8. prodiit germanice, non bene redditus. EJ. *reply to* DOUGLA's *short account of the state of midwifry at London* ibid. 1737. 8.*

JOH. TAYLOR universam Europam obit a quindecim retro annis, & cataractam aliosque morbos oculi curat, & nuper nobis præsentibus varias operationes perfecit. EJ. *new treatise on the diseases of the crystalline humour*, Londin. 1736. 8. prodiit. Cataractam veram describit, opacam nempe lentem, deinde spuriam, ubi capsula opaca est, & intus fluidum continetur, tum glaucoma seu lentem præter modum mole auctam. Operationes describit, inter quas est operatio ad sanandum genus cataractæ, in quo capsulam lentis non amputat. EJUSD. *Traité sur les maladies de l'organe immédiat de la vue*, Paris. 1735. 12. Amstelod. 1735. 8. germanice Berolin. 1735. 8. editum cum titulo *abh. von den krankheiten des unmittelbaren werkzeüges des gesichts*. Nempe morbos nervi optici & arteriarum retinæ vulgo amauroseos nomine venientes, multos, subtiliter valde distinctos, per gradus causarum & tempora durationis valde certe definita recenset. EJ. *mécanisme du globe de l'oeil avec l'usage de ses parties*, Paris. 1738. 8. Anglice ut video ex ejus nupero programmate 1727. 8. & Hispanice anno 1738. prodiit. In fine libri habet morbos oculi, valde numerosos, cum tot diversas v. g. faciat inflammationes, quot diversæ ejus sedes sunt. Bibliotheca valde vitiosa est, quam addidit. EJUSD. Librum *de vera causa strabismi* Paris. 1738. 8. editum, *librum de morbo & curatione* D. A. de SALDANHA Viceregis Indiæ Ulyssipone Lusitanice anno 1739. excusum, libellum *of the case of* S. JEREMY SAMBROOKE, Lond. 1743. 8. editum, & *catalogum morborum* 249. *qui oculos afficiunt* Anglice 1749. fol. inpressum nondum vidi, dextera vero firmaque manu acubus teretibus tenuissimis cataractas deponentem, oculos radentem, & scarificantem, ectropia exscindentem nuper cominus inspexi. Contra TAYLORUM multi scripserunt. Anonymus J. S. scripsit Londini 1736. 8. D. TAYLOR *couched of the cataract*. Deinde ELIAS FRIDERICUS HEISTER LAURENTII fil. Helmstadii anno 1736. 8. edidit *besondere nachricht wegen des .. oculisten* TAYLORS *und einer von ihm verrichteten unglüklichen cur*. Frictionem globi oculi (quam ab eo viro ipse administratam vidi) & simplicem etiam cataractæ depositionem male TAYLORO cessisse objicit, qui contra calidis ab HEISTERO se absente tractatum & corruptum oculum queritur. De ejus operationibus, omnium ni fallor primus in COMM. NOR. anno 1734. p. 353. decerptam ex ejus prælectione recensionem dedi.

PIERRE GUISARD *pratique de chirurgie ou histoire des playes en général & en particulier*, Avenione edidit 1735. 12.* recusam Paris. 1733. 12. 2. vol. Multas magni momenti historias habet, vulnerum sclopetariorum penetrantium pectoris, nullo viscere læso, abscessus per umbilicum sanati, absque turunda, sarcomatum infeliciter amputatorum, membranae internæ vesicæ decedentis, hepatis contusi & per anum egesti, pro rabie habitæ phrenitidis. Suturam clavatam defendit, turundas vero omnino rejicit. Gangrænas siccas & putridas recte distinguit, & in illa corticem chinchinæ laudat. Aquas minerales Balarucenses & Balneirgy (Barege) ad ulcera nimis valde suppurantia insigniter extollit. Non semper nudatum cranium emori monet. Trepanum admovere & duram membranam audacter incidere jubet. Suturam pellionum rejicit. Vulneribus tendinum colophonium & thermas opponit. In ambustione spiritum vini repudiat. Instrumenta nova aliqua describit, ut acum pro arteriis ligandis curvam obtusamque. De ozæna, catalepsi, aneurysmate aortæ dissertationes subjecit.

HYAC. THEODORE BARON *question de médecine dans laquelle on examine si c'est aux médecins qu'apartient de traiter les maladies vénériennes*, Paris. 1735. 4.*

C. FRANC. FAUDACQ Chirurgi Namurcensis *réflexions sur les playes, ou méthode de procéder à leur curation*, Paris. 1735. 12. 1736. 12. Discipulus PETITI & MORANDI, expertus homo, unde observationes variæ natæ sunt, verbosior tamen, & plenus ratiociniis parum habet proprii. EJ. *nouveau traité d'armes à feu avec des remarques & des observations*. Namur 1746. 8. nondum vidi.

D. MOMBERS libellum de calculo citavimus in pathologicis.

J. N. LUTZEN *de abortu*, Ultun. 1735. 4.*

HENRIC. WINKLER *anleitung zu aller chirurgischen wissenschaft* VI. *stücke*, Berlin 1735. ad 1738. 8. Collectio disputationum & opusculorum, PLATNERI, STAHLII, WEDELII (*de amaurosi*), BURGMANNI, WALTHERI, SCHACHERI, quæ suis locis dictæ sunt: miscuit etiam anatomica, ut WALTHERUM de coeliaca.

J. MARTIN. REICHART *de utero gravidæ una cum fetu vulnerato*, Argentor. 1735. dissertatio utilis, qua historia habetur vulneris sclopetarii uteri vita superstite in fistulam terminati.

J. STORCH *de militum morbis* citavi, Noribergæ 1735. 8. editum, quo multa chirurgica continentur. EJUSD. *unterricht vor hebammen* qui primam partem operis de morbis mulierum constituit, Gotha 1746. 8. Vetustam anni 1658. legem obstetriciam recusam & auctam illustravit commentariis & observationibus, & ipse utique manum operi admovit simplex & sincerus. EJUSDEM *weiberkrankheiten vierter theil*, Gotha 1749. 8. Ad historias molarum, spinæ bifidæ, abortuum, suas & aliorum observationes habet. EJ. *abhandlung von kinder krankheiten*, Eisenach 1750. 8. Varia habet, de labio leporino simplici & duplici, lingua duplici, atretis magis vel minus difficulter sanabilibus, spina bifida.

CAROLI FRIDERICI KALTSCHMID *de vulnere hepatis curato* disputatio Jen. 1735. Contra eam disputationem HAMBERGERUS ALETOPHILI larvato nomine edidit *antwortschreiben darüber* ibid. 1735. 8. Respondit KALTSCHMIDIUS *antwort auf A. smähschrift* Cahlæ 1736. 4. Reposuit HAMBERGERUS *unterricht vor* D. KALTSCHMIEDEN *wie er seine disputatio de vulnere hepatis besser hätte defendieren sollen*, Jen. 1736. 8. Post ea tempora ad cathedram Jenensem promotus CL. KALTSCHMID vulnera solet curare, & varia edidit ut *emendati instrumenti chirurgici trocar schema cum curatione virginis hydropicæ*, Jen. 1738. 4. cannulam nempe majorem cum epistomio: progr. *de oculo ulcere cancroso laborante feliciter exstirpato*, ibid. 1749. 4. disputatio *de otalgia* ibid. 1749. 4. alia.

J. CHRIST. THEMEL *de abscessu testium venereo*, Jen. 1735. disputatio. EJ. *anatomische nachricht von einem mit blut angefülten sack in dem unterleibe*, Chemniz 1740. 4. In EJUSDEM diario, quod nunc maxime prodit cum titulo *obererzgeburgisches journal* tumor magnus vaginæ resectus refertur. EJUSD. *hebammenkunst*, Lipsf. 1747. 8. Ipse obstetriciam artem exercet, hinc ex praxi sua scribit. Partum primo naturalem cum officiis obstetricis eo pertinentibus persequitur, deinde præternaturalem secundum diversorum perversorum situum ordinem. Observationes suas passim & monita interponit. Ita valde timet duplicati fetus partum. Pedibus dum fetum extrahit una cum capite vult ut sequantur brachia. Instrumentis vix utitur.

PIERRE de SAULT Medici Burdigalensis, *sur la pierre des reins & de la vessie avec une réponse aux critiques de* M. ASTRUC, Paris 1736. 12. Commendat injectiones, aquas *Balneiregy*, quæ ex ipsius experimento, calculum humanum macerando dissolvunt. *

T. DAWKES *the midwife rightly instructed or the way which women should take to acquire the knowledge of midwifry*, Lond. 1736. 8. Simplex & ad minora officia docenda minutus. Rete commendat ad extrahendum fetum. Brachia una cum capite extrahit, & DEVENTRIUM contra CHAPMANNUM defendit, atque in plerisque sequitur.

J. CHRISTOPH POHL professor Lipsiensis in A. ER. anno 1736. dedit descriptionem tumoris fungosi capitis cum carie cranii. Programmata & disputationes edidit *de abscessu abdominali* 1737. *de prostatis calculo affectis* 1737. *de tumoribus cysticis feliciter maleque curatis* 1738. *de herniis & sarcocele in specie* 1739.

PETRI MALOET *Non ergo chirurgia pars medicinæ certior*, Paris. 1736. 4.

GUIL. de MAGNY *Non ergo chirurgus in arte sua medico certior*, Paris. 1736.

LUD. de SANTEUIL *Non ergo est chirurgus medico certior*. Paris. 1736. 4. & Gallice sub titulo *des propriétés de la Médecine par raport à la vie civile*, Paris. 1739. 8. Miror concedere LUDOVICUM, chirurgos melius dissecare quam medicos ob dexteritatem manus usu adquisitam, quod causæ adversum est & parum verum. Cæterum varia historica habet, etiam a *medica facultate* proposita, chirurgos nempe fuisse receptos annis 1505. & 1644. inter ejus discipulos, & anno 1660. totam chirurgiam facultati subjectam fuisse, anno vero 1724. confirmatum ut annuum juramentum chirurgi apud decanum jurarent, &c.

Mémoire où l'on fait voir en quoi peut consister la prééminence de la médecine sur la chirurgie, Paris. 1736. 4.* PL.

Lettre d'un médecin de la Faculté de Paris sur ce que c'est que le brigandage de la médecine, Paris. 1736. 8.*

PI-

PETR. STUART *de secundinis salutiferis atque noxiis*, Argentor. 1736. disputatio.

J. FRIDER. BEHLING *meditationes super uterum in partu ruptum*, Altdorf. 1736. disputatio.

ANTON. FORMELLINNII *commentarium sopra il capitolo* XIII. *del* J. ANDREA *a Croce* (*delle ulceri con cari d'osse*) Venez. 1736. 8. jam citavi.

In *Miscellaneis Berolinensibus* 1736. de carie egit CL. BUDAEUS.

TUSSANI GILBERTI BOULLARD & ISOARD *ergò turundarum intermissio pectoris vulneribus noxia*, Paris. 1736.

GASPAR COCHON du PUY & MURRY: *Ergo post gravem ab ictu vel casu capitis percussionem non juvante etiam iterata trepanatione dura mater incisione aperienda*, Paris. 1736. ad emittendum pus sæpe sub dura matre collectum. Aliquot historiæ adlegatæ.

CLAUD. JAC. GERAUDLY *art de conserver les dents*, Paris. 1737. 12. In JOURN. des SAV. laudatur.

HENRY BRACKEN'S *the midwifes' companion*, Lond. 1737. 8. *

Gründliche einleitung zur chirurgie, Tubing. 1737. 8. Auctor chirurgus Helvetus fuit. Vulnera, fracturas, luxationes, tumores & ulcera describit. *

J. GOLDHAMMER *offenherziger weiber und kinderarzt mit einer hebammen probe*, Northausen 1737. 8. *

Vehemens scriptum contra medicos hoc anno prodiit, *lettres sur les disputes entre les médecins & les chirurgiens*, Paris. 1737. 4. & æque vehemens *le Baillon* pro medicis in PETITUM aliosque chirurgos eodem anno. * Responderunt Chirurgi sub titulo *réponse de* M. D. M. *Chir. au Médecin auteur du Baillon*, Paris. 1737. 4. * Eodem anno etiam prodiit *second mémoire pour les Chirurgiens* 4. * & varia scripta contra ASTRUCIUM *réponse d'un chirurgien de* St. Côme *à la premiere lettre de* M. ASTRUC 1737. 4. *Lettre de* J. L. PETIT *à* M. ASTRUC 1737. 4. recusa cum epistolis ASTRUCII. Non vidi, neque *lettres sur les disputes qui se sont élevées entre les médecins & les chirurgiens par* M. . . *Chirurgien de Rouen*, Paris. 1737. 4. neque *réponse à l'écrit intitulé Cleon à Eudoxe, touchant la prééminence, prétendue des Médecins sur les Chirurgiens*, Paris. 1738.

Metodo sicura per curar las fracturas par JOSEPH RODRIGUEZ, *Cerujano sobra la dissertation de las heridas de Cabeça qua defendro la Real socieied de sevilla par* GASPAR PELLICE, Madrit 1737. *

SARAH STONE *compleat practice of midwifry*, Londin. 1737. 8.

ZACHARIAS VOGEL chirurgus Lubecensis edidit Lipsiæ anno 1738. & anno 1746. 75. paginis auctius recudi fecit *abhandlung aller arten der brüche* 8. belgice etiam versum & excusum anno 1743. 8. In præfatione D. J. GER. WAGNER defendit repositionem sacci hernialis integri. Multas cœterum proprias observationes continet, & recentissimorum Gallorum inventa ad hernias foraminis ovalis, vaginæ, appendicem vero de gangræna in hernia nata. Passim contra CL. GUNZIUM aliqua monet.

J. HENRICI KESSELRING *historia & examen methodi Foubertianæ*, Hall. 1737. Egregia disputatio.

C. A. SCHEERER *de calculis ex ductu salivali redditis*, 1737.

CHRISTOPH. PHILIP. GLASS *de inflammatione ossium*, Hall. 1737.

A dissertation on the stone in the bladder, Lond. 1738. 8. *

ELIAE COL DE VILLARS (Medici Parisini, & Professoris olim chirurgiæ) *cours de chirurgie, dicté aux écoles de médecine*, T. I. II. Paris. 1738. Post physiologiæ partem hoc tomo continetur tractatio de tumoribus, medice inprimis scripta, cum medicamentis & observationibus propriis. In T. III. anno 1741. edito vulnera, & in Tomo IV. anno 1741. excuso ulcera continentur; denique eodem anno *dictionarium vocabulorum medicorum & chirurgicorum* successit. EJUS variæ theses sunt, ut anno 1738. *Ergo leucophlegmatiæ leves scarificationes*: & 1742. *Ergo vera cataractæ sedes in lente.* Introducere jubet acum infra corneam, ut inpurus aqueus humor educatur. Deinde anno 1744. Ergo in *resecandis artubus carnis segmina reservare satius*, ubi methodum VERDUYNII laudat.

Principes de Chirurgie par M.. Paris. 1738 12. Continet anatomes partem, & theoriæ, & historiam tumorum, non operationes alias difficiliores.

FRIDERICI KNOLLE *de luxationibus artuum superiorum*, Argentor. 1738. Non male & fuse egit de luxatione cubiti.

STUART *new discoveries in surgery*, Londin. 1738. 8. Nullius momenti.

BARBARA WIEDEMANNIN *anweisung christlicher hebammen*, Augspurg. 1738. 8. SIGMUNDIAM fere sequitur, etiam ubi præstabat non sequi, ut in aperiendis membranis, illaqueandis fetus pedibus. In medicamentis multa est. Habet cochlear ad vertendum fetum, & uncos pro lacerandis membranis.

ERNST.

ERNST. EUSEB. RECHTER *vorsichtige hebamme*, Lipſ. 1738. 8.

Notizia della ferita e della cura chirurgica ſeguita in Giov. Prati di Bologna, Bol. 1738. fol. Auctor eſt CAJETANUS TACCONUS, erat autem coli inteſtini vulnus ſanatum. IDEM in *Memor. de Valentuo-ne* Luccæ prodeuntibus, inque vol. II. agit de hernia crurali.

JOHANNES ASTRUC *Tractat of the fiſtula of the anus*, cum additionibus JOHANNIS TREKE chirurgi prodiit Londin. 1738. 8. Neque alia lingua, mihi non lectum opus. IDEM ſæpe pro ordine medico pugnavit contra chirurgos. EJUS ergo ſunt *lettre ſur un écrit intitulé ſecond mémoire pour les chirurgiens*, Pariſ. 1737. 4. Refutat Chirurgos, oſtendit eos minime inveniſſe artem ſanandæ venereæ luis, & THEODORICUM de HERY Roma eam in Galliam apportaſſe, cum dudum deſcripta eſſet, jam anno 1527. a JACOBO de BETHANCOURT medico, & in libello cui titulus *cura pœnitentialium quadrageſima*. EJ. eſt *ſeconde lettre* ibid. 1738. 4. Adfirmat ſanandæ luis venereæ curam ad Medicos ſpectare. *Troiſième lettre de* M. A. *à* M. DE LAIRE *ſur un écrit intitulé la réponſe d'un Chirurgien de St. Côme* (a J. L. PETITO editum vel directum). Oſtendit nihil ſe habere à THEODORICO de HERY. EJ. *quatrième lettre* 1737. *à* M. DE LAIRE *ſur un écrit intitulé réponſe d'un Chirurgien de St. Côme à la I. lettre de* M. ASTRUC 1738. 4. Frictionem laudat in ſananda lue. Primum bene de eo malo ſcripſiſſe ANGELUM BOLOGNINI monet. Nihil inveniſſe JOHANNEM de VIGO. Multos Gallos ante T. de HERY Romam adiiſſe demonſtrat, &c. EJ. *cinquième lettre ſur l'extrait qui a été fait de la quatrième par* (l'ABBE' des FONTAINES), 1738. 4. CARPENSEM facile oſtendit medicum fuiſſe & Profeſſorem. Chirurgos ſua a medicis ſumere demonſtrat, & PETITO exprobat, quod homines alat qui contra medicos ſcribant, (hæc tangunt Abbatem des FONTAINES.) Omnes una editæ ſunt cum hoc titulo *douze lettres de* J. ASTRUC, J. LOUIS PETIT *& autres ſur les diſputes qui ſe ſont élevées entre les médecins & les chirurgiens par* M. *avec leurs réponſes*, ibid. 1737. 8. majori. Præcipua diſputatio fuit, an medicis, an chirurgis propria ſit curatio morborum venereorum. EJUSDEM *la néceſſité de maintenir dans le Royaume les écoles de chirurgie, qui y ſont établies dans la faculté de médecine*, Pariſ. 1749. 4. EJ. *Ergo eſt anatome ſubtiliori medicina certior.* Pariſ. 1743. Narrat ſanationem hominis, iſchuria perituri, quem LITTRIUS ſanavit conpuncta veſica. Quod attinet illam *réponſe d'un chirurgien à la première lettre de* M. ASTRUC, quæ Pariſiis 1738. 4. prodiit, conantur ibi oſtendere Chirurgi, THEODORICUM de HERY poſſe pro auctore methodi fricandi haberi, cum eam perfecerit.

Hoc anno coeperunt prodire SAMUELIS SCHAARSCHMID *mediciniſch chirurgiſche nachrichten* quæ hebdomatim ab initio prodierunt, deinde junctim edita ſunt anno 1742. Berolini 4. & ſeqq. Magna pars chirurgica eſt, ut in T. IV. fuſus tractatus de vulneribus ſclopetariis, & contuſionibus, in V. hiſtoria maximæ cariei cranii ſanatæ; iterum de vulneribus ſclopetorum, ubi laudantur digeſtiva, rejiciuntur ſpirituoſa, emetica a le DRANIO commendata limitibus arctioribus circumſcribuntur. Porro de calculo Rauiana methodo ſecto, de iſchuria, vulneribus pectoris, amputatione abſque deligatione & infinita alia huc ſpectant.

CORNELII van REVERHORST diſputatio *de ægilope*, Leidæ 1738. 4.

HEN. DAN. HOLLING *de officio obſtetricis in partu naturali & cauto remediorum illum promoventium uſu*, Argent. 1738. 4.

ANTONII FERREIN *non ergo fiſtulæ lacrumali cauterium actuale*, Pariſ. 1738. Commendat uſum acus triquetræ & ſpecillis viam ad nares reſtituere jubet. EJ. *quinam ſint præcipui, quomodo explicentur, & curentur lentis cryſtallinæ morbi*, Pariſ. abque anno. *

J. BAPT. SYLVA & BOUVART: *Ergo qui tumores deleri debent ferro potius, quam cauterio potentiali, delendi*, Pariſ. 1738.

J. BAPT. MARTINENQ & RABOURS: *non ergo in plagis abdominis vulnerato inteſtino pellionum ſutura*, Pariſ. 1738.

JOH. BESSE: *Non ergo ingruente in artubus gangræna a cauſa interna eorumdem artuum amputatio imperanda* R. MAJAULT, Pariſ. 1738. Fruſtra amputari in eo caſu monet, & exempla funeſti eventus adfert.

In *Mercurio Gallico* hujus anni & aliorum varia chirurgica & inprimis hiſtoriæ ſecti calculi a le CLERC & aliis continentur, quæ nunc hic repetere nequeo.

EL. FRID. HEISTER brevis ævi juvenis *de nova brachii amputandi ratione*, Helmſtad. 1738. diſputatio, nempe brachii in articulo humeri exciſi ob conbuſtionem exemplum.

CAROLI RICHA hiſtoria aneuryſmatis in *opuſc. ſcientif.* 1739.

PETRI CHR. BURGMANN *de ſingulari tunicarum utriuſque oculi expanſione*, Roſtoch. 1739. 4.

RICH. MANNINGHAM *compendium artis obſtetricandi*, Lond. 1739 4. & cum titulo *abſtract of midwifry*, Lond. 1744. 4. Utilis in ſua brevitate Liber, conditiones partus naturalis & non naturalis, varios ſitus noxios & encheireſes, morbos etiam gravidarum & puerperarum in tabulis proponit, ſubjectis apho-

aphoriſmis ſuis & Hippocraticis. Recudi fecit PHILIPPUS ADOLPHUS BOEHMERUS, Hall. 1746. 4. & varia addidit. In *præfatione* multa monuit, converſionem fetus refutavit, quæ ante partum ſolet ſtatui: Adjecit diſſertationem de forcipe, quam invenit CHAMBERLEYNE, perfecerunt CHAPMAN & GIFFARD, & accurate delineavit, cujus utilitas inprimis eſt ad extrahendum caput cunei modo inter oſſa pubis impulſum, quo ipſo vir Cl. ſæpe feliciter uſus eſt.

In hæc tempora cadit inventum celebre medicamenti lithont..ptici Anglicani, quod neſcio unde ad virginem JOHANNAM STEPHENS venit, & a *Parliamento* ſeu ſupremo Regni ſenatu, quinque millibus librarum & redemtum & publicatum eſt. Infinitis ſcriptis hoc inventum anſam dedit, quorum pleraque legimus, & indicabimus.

DAVID HARTLEY A. M. nuper ex ſyſtemate novo de anima humana celebris edidit Londini 1739. 8. *A view of preſent evidence for and againſt Mrs. Stephens's medicine containing* 155. *caſes with ſome experiments and obſervations.* Recuſus eſt gallice cum titulo *Recueil d'expériences & d'obſervations ſur la pierre, & en particulier ſur le remède de Mle. Stephens*, Pariſ. 1740. 12. Edidit D. BREMOND, unice cum ea diverſitate, ut caſus D. KIRKPATRIK in ea editione ad ſecundum volumen rejectus ſit. Deinde *ſupplement of the view of the preſent evidence* ſubjecit HARTLEY, cujus editio Gallica in T. II. *recueil des expériences ſur la pierre* reperitur. In eo Libro brevem hiſtoriam medicamenti tradit, & experimenta in proprio corpore capta, erat enim calculoſus. Id ipſum opuſculum paucis mutatis etiam ſub titulo D. H. *Epiſtolicæ diſſertationis de lithontriptico a. J. S. nuper invento* editum eſt Leidæ 1741. 8. Baſileæ 1742. 8. Plerique caſus favent medicamento, aliqui dubii ſunt. Ubique fere ſquamæ & ſedimentum album ab uſu medicamenti deceſſerunt, & multis ægris ſymptomata inde lenita ſunt. Experimenta vero HARTLEYI, cum maceratis in urina medicata calculis facta ſunt. In Gallica tandem collectione epiſtolæ exſtant S. MORAND, GEOFROI, W. CHESELDEN, CLAUDII AMYAND, & SHARPII. D. GEOFROI experimenta aliqua adfert & corrigit formulam nimis nauſeoſam. In *Mercurio Gallico* 1740. M. Febr. exſtat D. HARTLEY ad D. CANTWELL epiſtola.

Eodem tempore JACOBUS KIRKPATRIK caſum ſuum deſcripſit, curationis per ea medicamenta peractæ, qui etiam ſeorſim belgice prodiit cum titulo *naauwkeurig verhaal van het ſucces der medicyne van J. Stephens tegen de ſteen in de blaas*, Amſtelod. 1739. 8. Varia vero continuo ſcripta novo invento oppoſita fuerunt. Ita HENRICUS BRACKEN edidit *lithiaſin Anglicanam or an enquiry into the nature and origine of ſtone and gravel*, Londin. 1739. 8. contra hoc ipſum arcanum, & *a letter to* D. HARTLEY *author of the caſes in behalf of Mrs. S. medicines*, ibid. 1739. 8. Huc etiam credo pertinere *an adreſſ to the faculty of phyſick relcting Mrs. Stephens medecine*, Lond. 1739. 8. * Neque vidi WILHELM SHAW *diſſertations on the ſtone in the bladder*, Londini 1739. 4. neque DIONYSII COETLOGON *treat. on the ſtone and analyſis of Mrs. S. medicine*, ibid. eodem anno editam, nec *a letter to the gentleman of the faculty in an anſwer to a letter on Mrs. S. medicines*, Lond. 1739. 8.

Longe vero firmior fuit pro STEPHANIANA Liber CL. THEOPHILI LOBB, qui cum titulo *a treatiſe on diſſolvents of the ſtone and on curing the ſtone and the gout by aliments*, Londini 1739 8. Baſileæ recuſus anno 1742. 8. Ducentis fere experimentis calculos & humanos, & a natura genitos adgreſſus refert, eos a plurimis liquoribus ſolvi, non quidem ab ullo alcalino, ſed a ſucco limonum, porrique inprimis & panis decocto. Diætam vero vegetabilem certum ad calculum & podagram præſidium eſſe invenit, cum calculi generatio a ſale fere animali pendeat.

Experimenta MORANDI & GEOFROI de medicamento Stephaniano, cujus vim iſte in ſapone poſuit, ille in plurimis ægris efficacem reperit, lege in *monumentis Academiæ ſcientiarum* ad annos 1739. 1740. & 1741. Ab iſtis plurimum auctoritatis novo invento acceſſit. Neque parum ipſi profuit induſtria viri Clar. STEPHANI HALES, qui edidit anno 1740. 8. *an account of ſome experiments and obſervations on Mrs. S. medicines for diſſolving the ſtone*, quæ gallice prodierunt in ſecundo tomo *recueil d'expériences* jam citato. Continet HALESII experimenta tum ea quæ exſtant in ejus *Hæmaſtatiks*, tum nova alia, facta cum lixivio ſaponis aliiſque partibus medicamenti Stephaniani. Oſtendit in urinis medicatis & calcem ſoluti calculi ineſſe. Eodem *ſecundo tomo* Pariſ. 1743. 8. edito epiſtolæ aliquæ HARTLEYI, nondum penitus ſanati, PELLETI aliorumque ad Gallos amicos continentur, quibus nonnulla de recentioribus curationibus continentur.

Eo anno edidit anonymus *an full examination and impartial account of Mrs S. cures and medicines*, Londin. 1740. 8. 2. p. Eum non legi, neque RICHARDI GEM *account of the remedy for the ſtone*, Londin. 1741.

In *Trivultinis* anno 1741. exſtat collectio bonorum effectuum hujus medicamenti, CANTWELLO auctore. In urina medicata molleſcere calculos oſtendit & ſolvi. IDEM anno 1742 præſide LUD. MARIA POUSSE theſin ſub his vocibus præfixis edidit: *Non ergo calculo veſicæ ferrum ſemper neceſſarium*,

qua experimenta describit & in vivis hominibus facta, & in calculis in urina medicata maceratis, & in cadaveribus eorum, qui sapone usi fuerant, nam eo inprimis utebatur, ut tamen vim solvendi in calce viva & animali ipse poneret.

JUNKERI disputationem dixi. Amici nostri J. CHRISTOPHORI BOHLII *medicamenta lithontriptica Anglicana revisa*, non vidi edita Regiom. 1741 4.

Anno sequente JAC. ALBERTUS HAZON pro novo medicamento scripsit thesin sub hoc titulo: *Ergo in calculi ætate & temperamento ægrotantis remedium alcalino saponaceum Anglicum*, quo calculos nonnullos ægre a medicamento tangi, alios optime, & hanc summam utilitatem esse docet, quod calculorum regenerationem impediat, quam nulla sectio impediret. Sanationum etiam exempla habet.

Sed eo ipso anno acris adversarius exstitit JACOBUS PARSONS, qui cum historia vesicæ urinariæ edidit *animadversions on lithontriptic medicines*, Londin. 1742. 8. quibus neque novum esse medicamentum contendit, neque innoxium in tanta copia alcalini salis, & calces generare objicit, quæ cum urina decedant, maleque haberentur pro fracti calculi fragmentis, & calculos repertos esse in cadaveribus eorum, qui fuerant pro sanatis habiti, quæ quidem gravissima est objectio, cum vera sit. Acriter omnia & cum animo evertendi famam medicamenti.

Contra eodem anno 1742. amicus noster BENEDICTUS STAEHELIN, cum HARTLEYI & LOBBII libris edidit *epistolam eucharisticam ad* D. HARTLEY, Basil. 8. excusam, qua fabricam calculorum & naturalium & morbosorum detegit, & gluten elasticum describit, quo granula lapidis coguntur, & ut solvantur ostendit, soluto eo glutine, natis in ipsa substantia lineis sulcisque. Succum limonum, aquam nivalem, aquas Hohleanas solvere humanos lapides ostendit, glutine extracto fundum petente, quo ablato tota massa collabitur, discedentibus elementis.

Favet etiam STEPHANIAE JOHANNES RUTTY cujus *account of some new experiments and observations on* J. STEPH. *medicine for the stone with some remarks on* D. HALES *experiments on the same subject* prodiit Londin. 1742. 8. Experimenta D. RUTTY demonstrant, aquam calcis calculum solvere, spiritum salis tamen etiam potentius, etiam maxime dilutum, potentissime vero nitri spiritum. JURINUS, nunc collegii Medici præses, lixivii saponis capitalis, drachmam quotidie sumtam in se ipso utilem expertus est.

PETRI BOURGEOIS *disputationem de calculo & remediis eum solventibus*, Leid. 1744. non vidi, CL vero WHYTTE experimenta felicia in Actis Edimburgensibus recensa jam citavi.

Anno 1744. amicus noster ingeniosissimus J. FRIDERICUS SCHREIBER ad me epistolam dedit *de medicamento* JOHANNAE STEPHENS *contra calculum renum & vesicæ divulgato & inefficaci & noxio*, Gotting. 4. Experimentum narrat in juvene captum, cui prodesse videbatur medicamentum. Cum obiisset, & calculus in vesica repertus est, & inflammatio. Negat novum medicamentum esse, negat tutum, negat posse in omni ætate adhiberi, negat calculum vere solvere.

Quare satis excussa re adparuit, molliore calculo laborantes homines, in quibus lixiva degeneratio non metueretur, plerumque bene a medicamento habere, etsi non semper calculus solveretur; in scorbuticis vero ægris, & in iis in quibus dominaretur lixivum principium, & in calculis præduris & in iis quos adpendices vesicæ occultant, & nihil posse remedium, & nocere.

VACHER *dissertation sur le cancer des mammelles*, Besançon 1740. 12. Chirurgus nosodochii & anatomicus, nulla hypothesi usus, cancrum distinguit, occultum, benignum, quem ita permittit amputari, ut una cutis removeatur: majorem vero & exulceratum integræ mammæ exstirpationem cum destructione totius cutis requirere vult, quæ relicta novi mali fomes sit. Sententiam per experimenta confirmat.

GIUSEPPE LARINI *trattato sopra la qualita de' denti e il modo di cavargli mantenergli e fortificargli*, Firenze 1740. 4. Non magni momenti est, instrumenta vulgaria pingit, etsi tenaculam cum elastro sibi propriam vindicet. Didicit artem apud CARMELINE Gallum, magis in dentibus poliendis quam extrahendis occupatum, superstitiosus ipse & jactator.

JUST. GOD. GUNZ *de calculi curandi viis*, Lips. 1740. 8. Nova inventa Gallorum, nuper Parisiis redux hic recenset, cum epicrisi sua, & consiliis ad emendationem. FOUBERTIANAM methodum, & merito, rejicit, GARENGEOTUM plagii accusat, LEDRANII nuperiores emendationes refert, CL. NIC. le CATII nova instrumenta novamque incisionem laudat. Sed iste chirurgus aliter instrumenta pinxit & methodum suam reformavit. EJUSDEM *recensio critica suarum epistolarum, quarum altera a Chir. Anonymo, altera a* COGHLANO *super* FULBERTI *calculum secandi rationem Gallice scriptæ sunt* Lips. 1745. 4 & in ACT. ER. Et ipsæ contra FULBERTUM scriptæ sunt. EJ. *de commodo parientium situ* I. Lips. 1742. 4. EJ. *observationes anatomico-chirurgicæ*, Lips. 1744. 4. Novissima Gallorum inventa proponit, novasque herniæ species cum suis nonnullis observationibus, multus

in

in GARENGEOTI & aliorum correctione, minus copiosus in curatione chirurgica. Ej. disputatio *de staphylomate*, Lipſ. 1748. Eo nomine corneæ membranæ dilatationem intelligit, uveam prolabi negat. Ej. *observationes de entero-epiplocele*, Lipſ. 1749. in cadavere factæ.

J. GEORGII HENRICI KRAMER *medicina castrensis chirurgica*, Nurnberg 1740. 8. Medicamentorum, etiam specificorum, amator, balsami DIPPELIANI, rustici decocti, &c.

SAMUEL SHARP *treatise on the operations of surgery a description and repræsentation of the instruments, and an introduction on the nature and treatment of wounds abscesses and ulceres*, London 1739. 1740. 8. gallice versus a D. JAULT Parif. 1741. 8. Brevis liber, & prælecturo commodus, ubique fere aliqua propria habet, & a vulgatis diversa, trepanum absque manubrio versatile, acum canulatam ampliorem; multa etiam utiliter monet in hydrocele & alibi. Discipulus CHESELDENII, ex optimis.

Lettre de M. Chir. de Province à M. Chir. à Paris au sujet de la remarque p. 249. *de l'édition de* DIONIS *par* M. *la* FAYE Parif. 1740. FOUBERTI opus, refutat chirurgum la FAYE, qui suam calculi secandi methodum non probasset, & MORANDUM nihil invenisse contendit, GARENGEOTI vero merita extollit.

ERN. HENR. KECK *de dolorum præcipue ad partum causis & curandi ratione*, Argentor. 1740.

MICH. LUDWIG KNOBLOCH *de cancro mammæ sinistræ curato*, Erfurt 1740. disputatio.

JOACH. FRID. BOLTEN *de gangliis generatim*, Hall. 1740. 4. Bona disputatio.

J. ANDR. DEISCH *de necessaria in partu instrumentorum applicatione*, Argentor. 1740. 4. Instrumenta expertissimi FRIEDII depingit, ossa pubis separata vidit.

J. CONR. SCHMIDT *de vulnere thoracis & pulmonis sinistri feliciter curato*, Basil. 1740. 4.

Observations critiques sur la lettre d'un chirurgien de Province par M. COGHLAN *Chir.* Parif. 1741. 8. Contra FOUBERTUM, cujus methodi incommoda revelat. MORANDO audio tribui, etsi Hiberni Chirurgi titulum præferat.

P. ROUSSIN de MONTABOURG & LUD. GUIL. LE MONNIER *non ergo in ossium carie cauterium actuale*, Parif. 1741. thes. Radi scalpello præfert, & putrida exscindere. EJUSDEM & BOUTIGNY *ergo in herniis intestinalibus etiam cognita prolapsi intestini læsione operatio celebranda*, Parif. 1742. Exempla intestinorum in hernia gangrænosorum eventu non funesto.

PAULI VALCARENGHI *de aortæ aneurysmate duas observationes* in pathologicis laudavimus.

JOH. GRASHUYS *exercitatio de scirrho & carcinomate in qua etiam fungi & sarcomata pertractantur*, Amstelod. 1741. 8. etiam belgice recusa, sedem mali in cellulosa esse: ut fungi ipsi cerebri excrescentiæ sint diploes. Multa collegit. Ej. *de formatione puris*, Amstelod. 1747. 8. Bono ordine scriptum opusculum retulit propositum in Academia Chirurgica Parisina præmium. Sedem suppurationis cum BOERHAAVIO in cellulosa ponit, puris materiem in adipe invenit; medicamenta per classes disponit, agendi modum explicat.

BUNON *dissertation sur un préjugé concernant les maux de dents des femmes grosses*, Parif. 1741. 12. Refutat eos, qui dentium evulsionem in gravidis periculosam esse credunt; canini etiam dentis periculosiorem extractionem refellit. EJUSD. *essai sur les maladies des dents où on propose de leur procurer une bonne conformation dès la plus tendre enfance*, Parif. 1743. 12. Erosionem describit, malum a carie diversum, quo dentes corrumpantur intra alveolos suos, prius quam prodeant, a scorbuto, variolis, febribus acutis. Deinde monet, multum vitii in dentibus oriri a maxillarum angustia, qua fiat, ut ordine legitimo prodire nequeant: eoque in casu suadet mature dentes primigenios evellere. Contra ANDRYI in *Orthopædia* consilia aliqua monet. EJUSDEM *expériences & démonstrations*, Parif. 1746. 12. Erosionem suam in latentibus hactenus dentibus prævisam *Commissariis* Academiæ chirurgiæ in nosodochio *de la Salpetriere* demonstravit: observationes de noxa tophi dentibus circumnati, de ulceribus alveolorum, de elapsu dentium a robore nimio oppositorum dentium, de inæquali crassitie materiæ vitreæ proposuit.

ARTHUR. CONRAD ERNESTING in *nucleo* suo *quinquepartito*, Helmstatt. 1741. 4. habet etiam lexicon chirurgicum.

GODOFR. THIESEN *obs. de calculo raræ magnitudinis a virgine per urethram sponte & feliciter excluso*, Regiom. 1741. 4.

In CL. J. B. BIANCHI etiam num superstitis Libro *de generatione vitiosa* multa huc pertinent ad partum ventralem, cæsaream sectionem, quam eo solo in casu laudat.

WÜRTH *casus ex vesicæ calculo orti descriptio*, Arnstein 1741. 4. *

PETRUS IDEMA in sua *verhandeling van't cog*, Leeuwaarde 1741. 4. de cataracta agit, quam membranaceam defendit, in ipso opere, ut putat percepto discrimine.

FRANC. MICH. DISDIER *Traité des bandages ou méthode exacte pour apliquer les bandages les plus usités*, Parif. 1741. 8.*

JOS. ANTON. SCRINSKL disputatio *de inflammatione, gangræna, sphacelo in genere*, Prag. 1741. 4.*

WILH. BERAND disputatio *de synovia ejusque remediis*, Heidelberg. 1741.*

P. J. MALOUIN *An herniæ inguinali cum adhæsione subligaculum nocet*, Parif. 1741.*

M. des MOURS cum versione Gallica Tomi I. *Edimburgensium actorum* edidit morbos oculorum perite & subtiliter descriptos, mydriasin, & uveæ ad corneam adhæsionem.

GERARD van SWIETEN Archiatri Austriaci *commentaria* in HERMANNI BOERHAAVE *aphorismos de cognoscendis & curandis morbis* prodierunt Tom. I. Leid. 1742. Tom. II. ibid. 1745. Chirurgica Præceptoris illustrat multis suis, & HILDANI, LAMOTTII aliorumque observationibus.

FIELDING OULD *a treatise of midwifry in three parts*, Dublin 1742. 8. Compendium, quo plerorumque casuum difficiliorum encheireses traduntur. Situm non bonum esse, quando facies directe os sacrum respicit, valde urget, & mutari debere eum situm, donec mentum fetus alterutri humero insistat. Obliquitatis uteri malos effectus repudiat. Cum capite brachia una educere contra DEVENTRIUM dissuadet. Pharyngotomo pro capite aperiendo utitur, & pro abdomine. Partum Cæsareum rejicit. Forcipem Anglicam & ejus usum describit.

PIERRE CHIRAC *observations de chirurgie sur la nature & le traitement des playes*, Parif. 1742. 12. Versio disputationis cujus primam editionem non vidi. Symptomatum ætiologiam proponit. Balarucenses aquas in vulneribus tendinum laudat. Simpliciorem curationem præfert.

J. FRID. TSCHEP *de amputatione femoris non cruenta*, Hall. 1742. disputatio.

GE. FRID. SIEGWART *de sanatione ophthalmiæ*, Hall. 1742.

JOSEPH HURLOCK *practical treatise upon dentition*, Londin. 1742. 8. Demonstrare scopus est, optimum remedii genus in difficili dentitione esse incisionem gingivarum, qua convulsiones & mors ipsa occupentur. HARRISIUM refutat, adversum incisioni, cariem dentium adhuc in alveolo latentium non ignoravit.

JAMES GARLICK *on injections in the cure of gonorrhoeas*, Londin. 1742. 8.*

PETRI PAULI MOLINELLI *ad publicam chirurgicarum operationum in cadaveribus ostensionem*, Bonon. 1742.* Laudat has administrationes. Ej. *de aneurysmate e læsa brachii in sanguine mittendo arteria*, Bonon. 1745. 4. cujus editionis paucissima exemplaria sunt, recusa est autem in Bononiensibus commentariis. Ostendit ex suis & VALSALVAE curationibus, non sufficere, si vulnerata arteria superius & inferius ligata fuerit, sed claudi oportere ramos minores, qui mire dilatentur ligato trunco. Statum arteriæ & nervi post aneurysmatis operationem degeneris descripsit.

Liste delle operazioni fatte dal S. ENRICO MEINERS *& scielta delle piu singolari guarigioni fatte in Torino sulle malattie dell' occhi*, Turin. 1742. Ambulantis ocularii artificia hic describuntur, pupilla artificialis, deposita cataracta, &c.

FRANC. JOS. HUNAULD & BUSSON *Ergo ab ictu, lapsu, nisu, quandoque vertebrarum caries*, Parif. 1742. Describit ancyloses vertebrarum, & cariem ex casu vel nixu.

HENR. FRANC. BOURDELIN & ISEZ *Ergo in pectoris hydrope quo maturior eo felicior thoracis paracentesis*, Parif. 1742.

PAULI JACOBI MALOUIN & GEVIGLAND *Ergo herniæ inguinali cum adhæsione subligaculum nocet*, Parif. 1742.

HYACINTHI THEODORI BARON & BARON D'HENOUVILLE *Ergo fracto cranio non semper admovenda terebra*, Parif. 1742. Non adhibendam, nisi sanguis magna copia effusus fuerit, tentandam purgationem, venæ sectionem, &c.

ANTONII CASA MAJOR & PETRI LALOUETTE *Ergo cereoli in plerisque urethræ fistulis sectione præstantiores*, Parif. 1742. Incisionem rejicit ob angustiam, & commendat cereos ex intestino in chordam contorto sensim crassiores.

ROBERTI HUBERTI LINGUET & LIGER *Ergo in abscessu mediastini celebranda sterni terebratio*, Parif. 1742. Monet ut adhibeatur trepanum in parte sinistriori.

J. BAPT. LUDOV. CHOMEL & BERCHER *Ergo prægnanti superveniente uteri hæmorrhagia partus manu promovendus*, Parif. 1742.

A. N. GUENAULT & VANDENESSE *Non ergo vulnerata crurali arteria ab amputatione auspicandum*, Parif. 1742. Posse ligari arteriam cruralem, nec inde metui debere sphacelum, ob ramos communicantes.

LU-

LUDOVICI PETRI le HOC *Ergo oculi punctio cataractam præcavet*, Parif. 1742. Cataractam membraneam defendit, hinc humorem aqueum turbidum emittit punctione, ne nova regeneretur.

CHRIST. STEPH. SCHEFFEL *de præstantia situs parturientium in lecto præ reliquis alias consuetis*, Gryphswald. 1742.

DALE INGRAM *essay on the cause and the seat of the gout*, Londin. 1743. 8. Cauteria, dudum fere neglecta, inter gastrocnemios admota mire ad podagram laudat.

Mémoires de l'Académie Royale de Chirurgie, Parif. 1743. 4. & 3. Tom. 12. Anglice etiam verf. Nova Academia hactenus hoc unum testimonium suorum profectuum edidit. In ea continetur verbosa QUESNAI dissertatio de humoralibus morbis. Sceptica tractatio de necessitate admovendi trepani: J. L. PETITI nova ad calculos vesicæ felleæ extrahendos operatio: FOUBERTI methodus extrahendi calculi, qua vesica super prælongam acum triquetram aperitur: herniæ ventriculi & ovalis foraminis: seminis in vesicam regressio ob cicatricem quæ urethram obturabat: SEVINI collectio corporum oesophago inpactorum: fetum non extrahi debere in gravidis sanguinem amittentibus: partus cæsarei felicis historia, & alia plurima.

CORNELII TRIOEN *observationum medico-chirurgicarum fasciculus*, Leid. 1743. 4. Inprimis ad ossium ulcera, & cariem pulchras observationes habet.

NIEROP *de libera urinæ excretione*, Leid. 1743. 4. Calculum ipse secuit & observationes adduxit.

FISCHER *de modo quo se ossa accommodant* Leid. 1743. Habet historiam analogæ articulationis.

J. WILHELM SCHMIDT *historia hydropici paracentesi plus quam* 40.es *instituta curato*, Gedani 1743. 4. qui ex recidivo morbo periit.

J. A. BUCHNER *de ancylosi*, Hall. 1743. *de diæta vulneratorum* 1743. *de calculi renum excretione* 1745. bona disputatio, *de gangliis* 1748.

J. CAR. VOIGT *de capite infantis abrupto & variis illud ex utero extrahendum modis*, Giess. 1743. Instrumenta varia delineat, docta disputatione. Negat ossa pubis diduci.

JAQ. MESNARD *guide des accoucheurs*, Parif. 1743. 8. Nihil novi vel reconditi, sed forceps paulum correcta, & cranio perforando destinatum instrumentum delineantur. Partum cæsareum commendat & describit. Encheireses cæterum breves, icones ex J. MAURICEAU.

CAROLI JOSEPHI de BUCKIS & LOWENFELS *apologia pro arte sympathetica*, 1743. 4.* Pro vendenda arte.

CHRISTIAN WENKER *de virgine per 27. annos ventriculum perforatum habente*, Argentin. 1743.

J. FRID. CRELL *de tumore capitis fungoso post cariem cranii*, Helmstad. 1743.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *oculus lacrimans*, Lipf. 1743.

JOHAN HENSELER *historia brachii prætumidi*, Altorf. 1743.

J. ANDR. WESTPHAL *de vulnere intestini coli feliciter consolidato*, Gryphswald. 1743.

LEBR. DAN. CHRISTOPH MITTELHAUSER *de nodis articulorum & incurvatione ossium rachitica*, Jen. 1743. disputatio.

JULIANUS OFFRAI in *observations de médecine pratique* habet fistulas ani venereas solo mercurii usu sanatas: exomphali historiam.

Cum hoc inprimis anno Rex Chirurgis imperaverit, ut neminem reciperent, nisi artium esset magister, aliaque ipsis privilegia impertiverit, lites inter Medicos & Chirurgos Parisinos nunc primum vehementissime exarserunt. Ausus est nonnemo scribere *Réflexions sur la déclaration du Roi*, Parif. 1743. 8. in quibus mala demonstrantur, quæ ex litteratulis neque manu exercitis chirurgis oriri possent. Respondit Chirurgus anonymus sub titulo *observations sur un écrit intitulé réflexions*, Parif. 1743. 4. Errat defensor, dum PAREUM, THEODORICUM de HERY, aliosque insignes chirurgos ait ex literato grege fuisse, qui omnino ex illiterato fuerint. Respondit medicus in *notes sur les réflexions* ibid. 8. eodem anno, in quibus objicitur, HEVINUM, SENOT, QUESNAI aliosque eruditos chirurgos neminem habere quem curent, & illiteratos esse, quibus cives se committant, &c. Deinde in *Mémoire pour la faculté de médecine contre l'auteur des observations*, ibid. 8. refutatur chirurgus, & ostenditur numquam facultatem Parisinam chirurgos pro doctoribus habuisse, sed inter discipulos numerasse. Non legi, qui sequuntur, *nouvelles réflexions sur la déclaration du Roi* 1743. 8. *Themis & le malade pour la subordination dans la médecine*, ibid. & L. de SANTEUIL *lettre & réflexions sur la qualité de M. és arts nouvellement exigée pour être chirurgien à St. Côme*, Parif. 1743. 8. Sed LAURENTII FERRET orationem oppositam MORANDO cum titulo *des moyens de former des parfaits Chirurgiens*, Parif. 1743. 4. legi. Chemiam & Physicen, aliasque artes liberaliores inutiles esse chirurgo, D. QUESNAI aliosque chirurgos theoreticos parum practicos esse ostendit.

JOHN RANBY *gunshot wounds*, London 1744. 8. Frequentem usum corticis in contusis malisque vulneribus commendat, tum lenem tractationem, & evitationem omnis lacerationis, dum glans extrahitur, quam mavult, quoties pertinacius hæret, suo loco relinquere. Recte monet, si amputandum, id faciendum antequam gangræna accesserit. Gallice versus libellus prodiit Paris. 1745. 12. EJUSD. *narration of the last illnessè of the Earl of Orfort*, Lond. 1745. 8. jam citavi. Vesica inflammata erat & undique crustam villosam calculis habebat obsitam. Contra utrumque opusculum prodiit *an expostulating adress to* J. RANBY *occasioned by his treatise on gunshot wounds, and by his narrative of the Earl of Orfords last illness*, Lond. 1745. 8. * Contra alterum *a letter from a physician to another at Bath concerning the case of the Earl of Orford*, London. 1745. 8. * & *an second letter occasiond by Ranby's appendix to his Narrative.*

OTTO PHILIP PRAUN *anleitung zur krebscur ohne schnitt*, Ulm. 1744. 8. Arcana laudat, ut aquam ex spermate ranarum.

KLEINSCHMIDT *unterricht für die hebammen*, Ulm. 1744. 8. *

J. FRID. HENKEL disputatio *de cataracta crystallina*, Francof. Viadr. 1744. In qua novissima FERRENII de obscurata lente & capsula inventa proponuntur. EJUSDEM Medici & Chirurgi *Samlungen medicinischer und chirurgischer anmerkungen* I. II. III. & IV. Berolini in 4. ab anno 1747. eduntur. Multa hic utilia reperiuntur, chirurgica inprimis, ad morbos ossium, luxationes, hernias, lithotomiam LE DRANII & CHESELDENII, aneurysma aortæ, fracturas varias, hydrocephalum, unde difficilis partus, sphacelum a causa interna, spinam bifidam, cariem, &c. Contra hoc opus acre anonymi scriptum prodiit *sendschreiben an einen erfahren medicum* 1747. 4.

Chirurgie complete suivant le systême des modernes, Paris. 1744. 12. *

HENRIC. AUG. GERLACH *de cura cancri in mamma exulcerata possibili*, Hamburg. 1744. 4.

Recherches sur l'origine, sur les divers états & sur les progrès de la chirurgie en France, Paris. 1744. 4. Non adeo liber est, quam libellus forensis, quo chirurgi favorem judicis aucuparunt, omnia adeo in contumeliam Medicorum, & gloriam ordinis chirurgici reficta, adscripti Chirurgis LANFRANCUS, BERENGARIUS, alii, vere Medici, supposititiæ leges collegii chirurgici ad antiqua tempora per fraudem fictæ, occultata vera origo chirurgiæ Gallicæ, quæ est a medicis Italis, qui iidem suam ab Arabibus habuerunt, corrupta rerum gestarum mille modis historia, suppressa fama *tonsorum*, qui in chirurgia excelluerunt, laudati supra merita sua obscuri homines. Una recusus est index funereus DEVAUX. Contra hunc librum prodiit *Mémoires pour le Doyen & les DD. Régens de la faculté contre le Prévot des chirurgiens*, Paris. 1744. 4. Longe aliter hic, quam in Chirurgorum scripto, res gestæ narrantur, illiteratos nempe Chirurgos fuisse, anno vero 1436. primum inter discipulos facultatis medicæ receptos, deinde anno 1551. subjectos ei facultati, etiam cum annui tributi inpositione & additione Medicorum ad recipiendos candidatos chirurgicæ artis, eamque legem etiam anno 1724. renovatam, neque unquam veniam datam chirurgis, ut artem suam latine docerent. Cæterum hoc libello tota chirurgiæ Gallicæ historia verior continetur. In *Requête au Roi contre le S. de la* PEYRONIE queruntur Medici, absque venia decani secare cadavera chirurgos, & malle obstetrices & candidatos nullos recipere, quam medicos habere tentaminum præsides.

Manifesto da RAZAM da QUEIXA, Lissabon 1744. fol. * Miserat experimenta sua de cancri cura Parisios pro præmio obtinendo, neque judices faventes invenerat. Hic de fato suo queritur.

In J. des SAVANS 1744. MOPILLIERE chirurgus Andegavensis libellum contra utilitatem fonticulorum & vesicatoriorum edidit.

CAR. DAN. FISCHER *de calculo vesicæ urinariæ*, Erfurt. 1744. Bona disputatio cum propriis observationibus.

J. HENRICI WELSI *de hernia crurali*, Argentor. 1744. disputatio.

J. AD. RULMANN *de partu præternaturali & difficili ob hæmorrhagiam uteri antecedentem*, Giess. 1744.

JOH. BESSE & LALLEMANT: *Ergo ubi partus difficilis ac desperatus tentanda etiam in matre viva sectio uteri cæsarea*, Paris. 1744. in magno capite, hydropico fetu, arcta pelvi.

PETRI ANS L'EPY & BERNARD: *Ergo mammarum cancri ferro tutior quam caustîcis ablatio*, Paris. 1744.

J. CLAUD. ADR. HELVETII & de la MOULIERE: *Ergo in partu difficili sola manus instrumentum*, Paris. 1744.

THOM. BERN. BERTRAND & PERSON: *Ergo venæ sectio operationum frequentior simulque periculosior*, Paris. 1744. bona descriptio.

Premier mémoire pour les DD. & D. Régens de la faculté contre le S. de la PEYRONIE *& la commu-*

nau-

nauté des chirurgiens, Parif. 1744. 4. Volebat FRANCISCUS GIGAUT de la PEYRONIE folus doctores chirurgiæ creare. Hanc adfectationem imperii Medici graviter accufant. Adparet eo tempore fcripfiffe GIGALTUM de la PEYRONIE *memoire* feu libellum quo fe tuebatur. Eum ut pleraque chirurgorum non vidi. Refpondit ad hunc chirurgorum libellum *Univerfitas Parifina* fub nomine *réponfe du Recteur, Doyens, Procureurs, & Supots de l'Univerfité de Paris, au mémoire du S. de la* PEYRONIE, Parif. 1744 fol. Hic Academia Chirurgos, quintam facultatem fub præfidio primarii chirurgi, conftituturos, dimittit cum negato petito, & demonftrat chirurgos ab anno retro 1436. in Univerfitate non aliter fuiffe receptos, nifi ut difcipulos medicorum, ab omni vero tempore ipfis fuiffe interdictum ne docerent aut thefes defenderent, neque novum jus ipfis accedere, quod magiftri effent. *Second mémoire pour le D. & DD Régens de la Faculté contre le S. de la* PEYRONIE, Parif. 1745. 4. Iterum errores Libri *recherche*, &c. caftigantur, & corrigitur hiftoria chirurgiæ. Anno 1671. confirmatum eft, ut chirurgi medicis præfentibus reciperentur, & anno 1676. ut annuum præftarent juramentum apud decanum, & in ipfis chirurgorum ftatutis anno 1699. fancte fervata funt facultatis jura, etiam fi nunc ab anno 1742. recufent juramentum & tributum. Imo anno demum 1749. condemnati fuerunt, ut medicos advocarent ad examina. Errores etiam & funefta crimina chirurgorum exponuntur. Juftus & curiofus liber. Eodem anno prodiit *à Meffieurs les adminiftrateurs de l'hôtel-dieu*, fol. 1745. Queruntur medici, abfque decani venia cadavera chirurgis concedi.

JAQUES DARAN *recueil d'obfervations chirurgicales fur les maladies de l'uretre, traitées par une nouvelle méthode*, Avignon 1745. 12. recufa & multum aucta anno 1748. cum titulo *obfervations chirurgicales fur les maladies de l'uretre, traitées fuivant une nouvelle méthode.* Scopus eft oftendere adlatis hiftoriis & teftimoniis, fuis candelis fuoque diffolvente arcano carunculas & fiftulas urethræ tolli. Defendit carunculas fibi etiam in cadaveribus vifas, ifchuriæ caufas perfequitur. Hiftoriæ ad 200. & teftimonia plurima.

OLOF ACRELL *utförig forklaring om fris ka fors eganskaper*, Holm. 1745. 8. De vulneribus fimplex & luculentus tractatus. Vulnerum hiftoria uberior, quam apud ullum alium fcriptorem, fecundum omnes partes corporis defcripta, & fanum judicium de finguli vulneris majori aut minori ad necandum potentia. Curatio non addita.

J. FRANCISCI MAURIN *difputatio de vulneribus*, Monfpel. 1745. 8.

GOULARD de fectione calculi in *Actis* (*Mémoires*) Academiæ Monfpelienfis anno 1745.

PETRI PASQUAI *de fignis & partu fetus mortui*, Leid. 1745. 4. Signa fere omnia rejicit.

CHRISTOPH. ERNST ENDLER *famlung vom krebs*, Hamburg. 1745. 8. *

J. CASIMIRI AULBER *de fetus prægreffo capite partum retardante*, Gieff. 1745. Varia bona habet, & defcripfit inftrumenta & encheirefes pro capite inpacto.

LUDEWIG MICHAEL DIETRICHS *Rede von einem wahren vorfall und glüklich unternommener abfetzung der bährmutter*, Ratisbon. 1745. 4. Notatu digna hiftoria de partu difficili, poft quem elapfus uterus, induratus, refectus & in demortuæ poft aliquod tempus cadavere nullus uterus repertus eft. EJUSD. *obfervationes de ufu corticis peruviani in cancro mammæ*, Ratisbon. 1746. 4. Recenfet GERARDI van SWIETEN hiftoriam utiliter adhibiti in mammæ cancro corticis, & fpiritus falis, & fimilium a fe ipfo factorum experimentorum.

PHIL. JAC. BÖHMER *de prolapfu & inverfione uteri*, Hall. 1745. Utrumque prolapfum defendit, & uteri, qualem defcribit, & vaginæ. EJ. differtatio *de neceffaria funiculi umbilicalis deligatione*, Hall. 1746. 4. Defcribit arterias umbilicales, abrumpi negat, & neceffariam effe deligationem confirmat.

THEODORI KOPPENHAGEN *de infigni ufu venæfectionis in fanandis vulneribus*, Altdorf. 1745.

GEORGII AUGUSTI LANGGUTH *de fractura patellæ & genu*, Witteberg. 1745. *de terebratione capitis chirurgia generofa*, 1748.

J. DAVID SCHLEGEL *de calculo veficæ prægrandi in puero novenni*, Erfurt. 1745.

J. JAC. MULLER *cafus rariffimus uteri in partu rupti*, Bafil. 1745. docta difputatio. Fufe pro DEVENTRIO fcribit.

J. BENI. BOEHMER *de pfyllorum marforum & ophiogenum adverfus ferpentes* &c. Lipf. 1745. difp.

Cum PHILIPPI CONRADI FABRICII folertiffimi & modeftiffimi viri, *fciagraphia hiftoriæ phyfico-medicæ Butisbaci*, Wetzlariæ 1746. 8. edita. Prodierunt etiam obfervationes chirurgicæ de periculofo ufu trepani; de luxatione vertebrarum colli in fufpenfis non fatis vera, de vulnere in quo integra cute cranium ulceribus perfoffum erat. EJ. *de facilitate infigni extractionis fetus vivi in procidentia uteri*, Helmftad. 1748. 4. Exemplum fetus ex utero prolapfo nec converfo extracti.

Dictionaire de Médecine univerfel proprie Anglice fcriptum eft a D. JAMES, quam editionem non pof-

possideo, sed gallicam versam a D. DIDEROT EIDOUS & TOUSSAINT, Parif. VI. vol. fol. 1746. & seqq. annis. Tota HEISTERI chirurgia hic repetitur, & magna vis aliarum observationum ex *Transactionibus Philosophicis: Academiæ Parisinæ monumentis*, cum iconibus instrumentorum.

JANI PLANCI (JOH. BIANCHI) Ariminensis medici acuti ingenii, prodiit anno 1745. *de vesicatoriis dissertatio* * quam prælegit in Academia Lynceorum restituta: Ea medicamenta refutat.

ATTHALIN *lettre à un Médecin de Province au sujet des accidens funestes, survenus au bout de 54. jours ensuite d'un coup de tête*, Besançon 1746. 8. Ex pondere capiti illapso nulla symptomata, sed mors tarda successerat, cum putredine cerebri.

CHRISTIAN EHRENFRIED ESCHENBACHS *anfangsgründe der chirurgie zum gebrauch seiner vorlesungen*, Rostoch. 1746. 8. Compendium in quo morbi magis vulgati describuntur, encheireses ex optimis recentioribus docentur.

Hoc anno in lite *medicorum cum chirurgis* prodierunt PROCOPE COUTEAUX *discours sur les moyens d'établir une bonne intelligence entre les médecins & les chirurgiens*, Parif. 1746. 4. Satyra in adfectantes doctorum titulos chirurgos.

Mémoire pour F. la PEYRONIE *& les Prevôts, & Collège des Chirurgiens, contre la faculté de Médecine & l'Université de Paris*, Parif. 1746. 4. *

MOUTON *Essays d'odontotéchnie ou dissertation sur les dents artificielles*, Parif. 1746. 12. Demonstrat utilitatem dentium artificialium.

ANGELO NANNONI *trattato delle malattie delle mammelle*, Firenze 1746. 4. In inflammatione acetum, in cancro vero amputationem laudat, qua feliciter ipse sit defunctus. EJUSD. *dissertazioni chirurgiche*, Parif. 1748. 8. De fistula lacrumali, catarrhacta, medicamentis exsiccantibus & causticis agit, quas ultimas dissertationes pro præmio obtinendo scripserat.

ROBERT WILLAN *essays on the kingsevil*, Lond. 1746. 8. *

SAMUEL MIHLES *elements of surgery*, &c. Londin. 1746. 8. non malum compendium, quo tota res chirurgica breviter exhibetur, cum iconibus instrumentorum & encheireseon. Errores intercurrunt. Quis credat DUVERNEYUM præsente BOERHAAVIO anno 1730. humerum in articulatione scapulæ amputasse?

CAR. AUG. a BERGEN *de spina ventosa*, Francof. ad Viadr. 1746.

Principes de Chirurgie, Parif. 1746. 12. *

GOTTFRIED HOERLE *de staphylomate fungoso*, Giess. 1746. disputatio.

BEAT. IGNAT. la CHAUSSE *de hernia ventrali*, Argentor. 1746. eximia disputatio.

In JAC. NIC. WEISS Professoris Altdorfini programmatibus aliquæ observationes exstant quæ huc pertinent, ut discessus epiphysion a variolis in progr. V.

VICTOR HENRICH RIECKE *unterricht vor die hebammen*, Stuttgard. 1746. 8. *

FRANC. BIDAULT: *Ergo in paronychiæ operatione celebranda torcular versus supernam brachii partem adplicandum*, Parif. 1746. 4.

In *Actis Stokholmiensis Academiæ* passim operationes & observationes chirurgicæ exstant, ut labii leporini ab O. ACRELL secti: ex inguinis ulcere egressa tænia: cariei & exemtæ tibiæ, cataractæ lacteæ a CL. RIBBIO, olim mihi familiari, sanatæ.

Sic in *Gentleman's Magazine* intercurrunt casus rariores huc spectantes.

Et in *Memorie di valentuomini* quæ Lucæ prodeunt TABARRANI de luxationibus vertebrarum, quas minime admittit, JACCONI & aliorum aliquæ observationes.

LEVRET *observations sur les causes & les accidens de plusieurs accouchemens laborieux*, Parif. 1747. 8. De capite fetus in utero retento, & modis id extrahendi agit, iconem dat instrumenti ex tribus laminis chalybeis facti, quæ seorsim introduci, tunc circa caput in tricruris forcipis modum claudi queunt. Forcipem etiam CHAMBERLAINI corrigit excavando maxillas, addendo laminam, cujus ope angulus maxillarum major minorve reddi queat, ejus vero instrumenti utilitatem per observationes confirmat. Denique agit de causis incuneati capitis. EJUSDEM *observations sur la cure radicale de plusieurs polypes de la matrice, de la gorge & du nés, opérée par de nouveaux moyens*, Parif. 1749. 12. nondum legi, laudant vero inprimis auctores Diarii Eruditorum, ob signa variorum polyporum & prolapsuum uteri vaginæque, &c. In nuperis *diariis eruditorum* (februar. 1750.) & aliqua contra LEVRETUM censura, & ejus responsio exstat.

J. DAN. SCHLICHTING medici Amstelodamensis, qui etiam nunc curat, *Embryulcia nova detecta, of heel nieuwe behandelinge in de moeyelickste baaringen op't spoedigste te helpen, geoeffend door* ROONHUYZEN, Amstelodami 1747. 8. Describit forcipem, cujus ope ROONHUYZIUS ejusque filius uterum pene clausum aperiebant, fetumque utcumque situm educebant. Id arcanum suum fecerat

col-

collegium chirurgorum Amſtelodamenſium revelat auctor. Depinxit autem machinam ſeu forcipem ex duabus laminis chalybeis elaſticis factam, quibus oſtium uteri diducitur. EJUSDEM *embryulciæ novæ detectæ appendix*, ibid. Veram ſe machinam delineaſſe per teſtes idoneos confirmat. EJ. *traumatologia novantiqua, ofte vernieuwde wond-heelkunde*, Amſtelod. 1748. 4. Plenum opus de vulneribus in univerſum & ſingulis: de eorum majori vel minori periculo, &c. Multa hic nova aut rariora. Vulnera tendinum minus periculoſa eſſe oſtendit, quam vulgo creditur. Vulnera arteriæ cruralis ſanari poſſe confirmat. Hepar contuſum ſanatum vidit. Turundas & emplaſtra in curatione rejicit. Corticis Peruviani effectum in longis cum gangræna conjunctis febriculis verum invenit, in aliis gangrænis minus fidum. EJUSD. *corollaria* adjecta novæ editioni VERBRUGGIANI operis jam citavimus. Medicamenta ſæpe meliora ſuadet; fomenta ad ulcera ex pane & vino, ſpiritum nitri in ſcorbuto, cantharides recipiens unguentum in fiſtulis, mercurii uſum in cancro clauſo. Fonticulos ad ſananda ulcera rejicit, &c.

J. P. RAHTLAUW *het berugte geheim in de vroedkunde van* ROONHUYSEN *ontdekt*, Amſt. 1747. 8.*

HENRICH KLINGEN *ſendſchreiben an einen chirurgum in Strasburg*, Berolin. 1747. 8. Contra HILMERUM ocularium, quem agyrticarum fraudum reum agit, infelix ſcriptum quod auctori acrem vindicem inmiſit.

GEORGE KEY *a diſſertation on the effects of mercury on human bodies*, Londin. 1747. 8. Pleraque practici potius argumenti ſunt; in appendice vero vulnus ſclopetarium deſcribitur, in quo glans pelvim ſubierat per foramen magnum oſſis pubis, & ſecuti erant ſinus plurimi, præter ſpem ſanatum. Laudat inſtrumentum novum ad venæ ſectionem a ſe ipſo excogitatum.

JAC. van der HAAR *verhandeling van de geſchotene wonden*, Amſtelod. 1747. 8. * niſi verſio eſt.

BROWNE LANGRISH in ſuis *phyſical experiments upon brutes:* expertus eſt aquæ calcariæ in veſicam canis injectæ potentiam, & quam portionem toleret ſaponis aut calcis, quam minus ferat.

Remarques ſur les Mémoires de l'Académie de Chirurgie, Pariſ. 1747. 8. *

ADRIANI DICTEN *diſputatio de gangræna & ſphacelo*, Leid. 1747. cum exemplis.

LAURENT. MIZLER *de balſamo univerſali*, Erfurt. 1747. 4. Laudat inventum ſuum ad ſcirrhum mammarum, viperæ morſum, cataractas. Cæterum notum eſt DIPPELIUM duplicem & vegetabilem & mineralem balſamum vulnerarium excogitaſſe, minime inutilem, quem utrumque C. NEUMANNUS deſcribit.

Hoc anno edidit J. ASTRUC (tecto nomine) *état des conteſtations entre la faculté de Médecine & la communauté des Chirurgiens*, Pariſ. 1747. 4. Ubique in Gallia Medicos recipiendis chirurgis præſidere, & inſanam eſſe petitionem D. de la PEYRONIE, qui honores chirurgicos propria auctoritate tribuere velit. *Requête au Roi pour les DD. Régens de la Faculté*, Pariſ. 1747. 4. Oſtenditur chirurgos ſuppoſititia protuliſſe ſtatuta, & Regi impoſuiſſe, dum ad obtinenda petita adfirmarint ſe jam anno 1268. in facultatem coaluiſſe. Ea vero ſtatuta anni 1600. ficta eſſe demonſtratur. Hanc criminationem confirmant advocati in *conſultation pour les DD. & D. Régens de la Faculté*, 1747. 4. & notas ſuppoſitionis in Chirurgorum ſtatutis liquido demonſtrant, ut puduerit ſceleris Chirurgos, neque auſi ſint fraudem tueri. *Troiſième Mémoire pour les D. & DD Régens de la Faculté de Médecine*, Pariſ. 1748. 4. Contra ſcriptum Chirurgorum, qui dimiſſa petitione aggregationis ad Univerſitatem Pariſinam docendi tamen latine jus petebant. Oſtenditur Medicos omni aevo unice latine de chirurgia prælegiſſe, Phyſicos idem, quod Medici, ſonare, & alia plurima ad hiſtoriam utilia.

PLANQUE *bibliothèque de médecine tirée des ouvrages périodiques*, Pariſ. 1748. 4. nequidem integram A literam continet, cum inprimis ſub titulo *Acouchement* innumeras hiſtorias partuum difficilium coacervaverit, ulcerum vero in *abſcés*, tum molarum, &c.

GEORGE ARNAULD *diſſertations on hernias or ruptures*, London 1748. 8. & gallice verſ. Pariſ. 1749. 8. 2. vol. ſub titulo *traité des hernies*. Memorabilis liber hominis unice fere in hoc morbo occupati, & a patre ſimiliter in herniis curandis conſeneſcente educati. Utilia plurima habet, hic non repetenda, ſed inprimis modum, quo herniæ adhærentes reponuntur, propriis pulvinis ſenſim urgentibus, ſcalpello, &c. Gangrænam etiam minus metuit & ſæpe curavit. Strangulationem a ſolo ſacco factam deſcribit cum ſignis ſuis. LE DRANIUM paſſim refutat.

ANDREAE PASTA *diſcorſo del fluſſo di ſangue dall' utero delle Donne gravide*, Bergomi 1748. 8. Non ſemper a diſceſſu placentæ hæmorrhagias gravidarum oriri, ſed ab oſtiis menſium apertis, neque ſemper partum accelerari debere, ſed quietem & venæ ſectiones præſtare oſtendit.

GIAMBATTISTA GISMONDI *letera intorno una poſt ſcritta che contienne note critiche ſopra la diſſertazione de veſicatori del* S. GIOVANNI BIANCHI, Piſauri 1748. 8. PLANCUS veſicatoria rejecerat,

rat, defenderat D. VANDELLI. Respondet GISMONDUS, & ostendit consentientes magnos viros, quibus ea remedia displicuerunt. Ad hanc autem apologiam in 4. *epistola* earum, quas anno 1748. Lucæ 8. edidit, respondet OCTAVIUS NERUCCI.

J. HENRICI KNIPHOF vexatorum theoria & historia, Erford. 1748. Disp.

J. FREKE *essay on the art of healing*, Lond. 1748. *

G. DOWMAN *physicomechanical dissertation on the scirrhus*, Londin. 1748. 8. Aquas ad scirrhum saponaceas & petroleo mistas laudat. Amputationem in cancro (gypsea specie excepta) rejicit, & adfirmat, se sanare cancros ope antimonii cum mercurio & kermes minerali. Morbum ab ovario scirrhoso describit.

W. DOUGLAS *letter to* D. SMELLIE Londin. 1748. 8. Contra SMELLII forcipem ligneam ad partus difficiles adhibitam. *

BENJ. PUGHE *treatise of midwifry*, Lond. 1748. 8. * Forcipem novam describit a se inventam, tum casus graviores, novam methodum tibiam amputandi, machinam pro luxatione humeri, &c.

ANTONII BERGIER & J. BARDEU DUBOURG *Ergo tracheotomiæ nunc scalpellum nunc bifidus mucro*, Paris. 1748. Illud ubi aliquid illapsum est, hic, ubi aër unice admittendus.

PETRI ALOUETTE & THOULOUSE DE VALLUN *Ergo femur in cavitate condyloidea aliquando amputandum*, Paris. 1748. Experimento ostendit, conprimi posse arterias iliacas, ut amputare liceat femur, etiam in superiori parte.

JAC. FRANC. le CHAT de la SOURDIERE *Ergo tensio sterno-mastoideorum musculorum nocet chirurgicæ herniarum curationi*, Paris. 1748. Monet, ne permittatur ægris, quibus hernia reponitur, flexio capitis, quæ requirat sternum fixum, hinc tensionem musculorum rectorum abdominis.

CORNELII VAN NIEL *de partu difficili*, Leid. 1748. 8. Historias varias habet, & encheireses ad caput ossi pubis incuneatum. Brachia cum capite educere suadet.

J. CHRISTIAN KISNER *de morbis puerperarum*, Leid. 1748. disputatio.

JAC. ROELKE *de therapia morborum per ulcera*. Lips. 1748. disputatio.

BENED. GOTTFR. OEHME *de amaurosi*, Lips. 1748. cum CL. GUNZII observationibus.

AUG. SCHAARSCHMID *kurtzer unterricht von den krankheiten der knochen*, Berolin. 1749. 8. PETITUM sequitur, fissuras ossium docet adgnoscere, & observationem habet emolliti ossis.

DAN. WILH. TRILLER *de veterum Chirurgorum arundinibus atque habenis*. Witteb. 1749. Progr.

In CL. DAUBENTON *description du cabinet du Roi*, Paris. 1749. 4. continentur multa cariei, exostoseos, ancyloseos exempla, delineata.

LOUIS *observations & remarques sur les effets du virus cancreux*, Paris. 1749. 12. A cancro natam cariem ossium albam siccam describit. Laudat ad cancrum fonticulos, alumen, sedum acre, ex theoria.

GIOV. DOMENICO BACIOCCHI *lettera intorno l'estrazione d'un calculo esistente sotto la lingua*, Brescia 1749. 8. Extraxit calculum ductus salivalis WARTHONIANI.

In J. *des* SAVANS 1749. anonymus novum instrumentum ad secandum calculum proposuit, adfine scalpello occulto, quo in herniis utuntur, idemque defendit contra censuras CL. NIC. LE CAT. Forcipem etiam habet ad frangendum majorem calculum.

JANO REGHELLINI *lettera chirurgica sopra l'offesa della vista in una donna*, &c. Venet. 1749. 8. Historia est novæ pupillæ, quam non a deposita cataracta sed ab inflammatione & abscessu natam esse contendit, & postquam visus duplex factus est. Multæ bonæ observationes accedunt. Statuit cataractam membranaceam, & eam sæpe se vidisse adfirmat.

GERH. ARMBSTER *de paragomphosi fetus in partu*, Gott. 1749. disputatio. Cum capitis incuneatione prolapsum uteri fere adesse, emollientia tunc plurimum prodesse & encheireses docet quas indicat.

J JULII WALBAUM *de venæ sectione veterum & recentiorum*, Gotting. 1749. Erudita disputatio, cum novo instrumento elastico, quo ad quamlibet directionem quæsitam cutis perforari potest

J. G. STROSHLEIN disputatio *de relaxatione vaginæ, prolapsu & inversione uteri*, Argent. 1749.

J. FRIDER. CHRISTIAN. CORVINI disputatio *de hernia cerebri*, Argentor. 1749.

BARTHOLD WICHMAND, qui & ipse inter nostros discipulos fuit, *de partu difficili ex funiculo umbilicali prævio*, Hafniæ 1749. disputatio.

La supériorité des Médecins sur les Chirurgiens prouvée par les loix & l'usage de toute l'Europe, Paris. 1749. 4. Testimonia sunt octo Academiarum, inter quas etiam nostra est, qua demonstratur, ubique in Europa recipiendis Candidatis Chirurgorum Medicos præsidere, ubique docere Chirurgiam, & graviores operationes dirigere, &c.

F. P. COMBALUSIER *considerations d'un Médecin de Montpellier sur les deux prémiers mémoires du*

S,

S. PICHAUT *de la* MARTINIERE, Parif. 1749. 4. Archiatri in manus jurare Chirurgum primarium, Archiatrum in Regias, Chirurgos Doctoris titulos ambire & apud provinciales facultates obtinere; Chirurgos melioris notæ fuiſſe Medicorum diſcipulos: PETITUM furtim librum de oſſibus edidiſſe, cum promiſiſſet ſe errores a WINSLOWO indicatos correcturum: & alia demonſtrat Chirurgis non placitura.

Réponſe au dernier mémoire de M. le Prémier Chirurgien & à l'écrit intitulé examen impartial, Parif. 1749. 4. Auctor dicitur eſſe D. PAYEN. Oſtenditur Chirurgos literatos parum ad artis propriæ incrementa, plurimum Medicos contuliſſe: multa infortunia a praxi Chirurgorum oriri, &c.

Denique 12. Aprilis 1749. hæc diuturna lis edicto Regio ita conpoſita eſt, ut Chirurgis recipiendis Medici adeſſent, & examinarent Candidatos, & duplex ordo fieret Chirurgorum, Academicorum, Magiſtrorum docentium, & illiteratorum; loco jurisjurandi vero Chirurgi Decano Medicorum catalogum omnium utriuſque ordinis ſui membrorum jubentur mittere. Ante operationes Medicorum vota debere colligi & prima.

F. SAUVAGES *de la* CROIX diſſertatio *ſur la nature & la cauſe de la Rage*, Toulouſe 1749. 8. Artum demorſum amputari dabere, aut carnem profunde ex vulnere exſcindi, intus mercurium adhiberi.

T. KNIGTH *on Catholicus*, Londin 1749. 8. habet aliqua de vi medicamenti Stephaniani, quam tribuit igni in calce latenti, de CYPRIANI arcano lithontriptico ex calce & pyrite miſtis, fermentatis cryſtallis in lixivio natis.

Multa alia, latentia in obſervationum medicarum collectionibus, nunc omitto.

De Medicina Forenſi ſeu Legali.

Medicina FORENSIS ſive LEGALIS nova in univerſum ars eſt: hinc cum Chirurgia, inde cum Medicina connexa, cui hunc locum deſtinavi, cum in BOERHAAVIANO opere nullum invenerit. Nam Veteres equidem quæſtiones varias medicas in leges receperunt. In legibus Moſaicis virginitatis inquiſitio locum habet. In *Exodi* etiam c. 21. ſeptuaginta interpretes ita legunt, „ ſi percuſſa muliere exi„ verit aliquid nondum formatum, reus puniatur, ſed ſi formatum fuerit, moriatur morte. Ita in Paraphraſi PHILO, etſi aliæ verſiones non ita legant. Parcendum eſſe prægnantibus dudum AEGYPTII ſtatuerunt apud PLUTARCHUM de *ſera deorum vindicta*, & Athenienſes apud AELIANUM. Iidem Aegyptii ſanxerunt legibus, ne Medici alio modo curarent, quam eo, qui in libris canonicis habentur (DIODOR. SIC. L. I.). Deinde ZALEUCI lex fuit, qua poena irrogaretur aegris, qui Medico non obtemperarent, ap. ATHENAEUM L. X. ARISTODEMUS apud PAUSANIAM (L. IV.) propriam filiam interemit, ut contra procum ejus confirmaret virginem eſſe, neque gravidam, neque indignam, quæ victima pro patria fieret. HIPPOCRATEM foeminam liberaſſe, quæ adulterii rea erat, quod infantem parenti diſſimilem peperiſſet J. H. SCHULZE monet Per. I. Sect. III. c. 2. n. 28. In EUMENIS exercitu, cum duæ feminæ certarent & utraque viro ſuo vellet commori, ab obſtetriciæ artis peritis luſtrata earum altera gravida inventa eſt (DIOD. SIC. *Bibl.* L. XIX.) Lege Regia ſectio cæſarea imperata eſt in feminis gravidis nuper exſtinctis, & quæ alia ſunt ejusmodi. In *Juris civilis codicem* multa, uti neceſſe omnino fuit, huc pertinentia tranſiverunt, & magna HIPPOCRATIS auctoritas fuit, ut etiam ultra quam fuiſſet neceſſe, in tempore partus & alibi ipſi ſit obſecutum. CL. GALENI Liber *quomodo morbum ſimulantes ſint deprehendendi* huc utcunque ſpectat. Sed verum tamen ortum medicinæ legalis, tamquam propriæ partis medicinæ, refero ad *Conſtitutionem Criminalem* CAROLI V. in qua conſtitutum eſt, (ad art. 147.) ut in dubio vulnere, quod mors ſecuta eſſet, non autem a vulnere neceſſario ſequi videretur, conſulerentur Chirurgi, & art. 149. ut unus duove Chirurgi ante ſepulturam corpus occiſi hominis inſpicerent & de vulnere referrent. Ea lex ita nunc in Germania invaluit, ut *corpus delicti* deeſſe, neque pœnam ordinariam locum habere, Juriſconſulti pronuncient, niſi cadaver hominis occiſi inciſum fuerit præſente Medico, nam is nunc perpetuo requiritur, & Chirurgo. Inde nata eſt ampliſſima ſeges obſervationum de lethalitate, ſive vi ad mortem inferendam vulneris, venenive. Adde nunc de partu occulto & infanticidio, in qua CAROLUS V. per obſtetrices (art. XXXV.) ream luſtrari jubet, noſtri mores nunc per Medicos luſtrari jubent, & alias de virginitate, de inpotentia, de ætate, morbis fictis, tortura, evitandis publica cura morbis epidemiis quæſtiones, in quibus judex Medici ſententiam requirit, & habes novæ artis ambitum, quæ ab Anglia penitus abeſt, in Gallia a paucis ſcriptoribus tractata eſt, in Germania vero vel unice vel præcipue ad Medicum ſpectat, & in ea inprimis regione plurimis in libris expoſita eſt. Eorum pau-

cos & Medicos proferam, cum in Jurisconsultorum *bibliothecis* nihil omnino laboris posuerim; quorum paucos omnino tangam, qui penes me sunt. Primus tamen liber, quem invenio proprie ad hunc finem scriptum esse, AMBROSII PAREI est, cujus *Tractatus de renunciationibus* ordinem operum claudit, quo signa etiam fulguratorum, submersorum, suffocatorum exstant. De virginitate agit, hymenem rejicit, formulas pro Elogiis chirurgicis proponit, narrat curationem insignem hominum a fumo carbonario pene exstinctorum. Accessit caput de conditura corporum, ex quo adparet, jam suo ævo optimum PAREUM musculos præparavisse in cadavere, & conservasse maceratum in aceto, deinde in vini spiritu. Deinde JACOBUS GUILLEMEAU scripsit libellum *contre les abus qui se commettent sur les procédures de l'impuissance*, ubi contra congressus pessimum morem ostendit, sanissimum virum nihil in femina sibi exosa valere, &c. JOH. WIERUM utcunque huc possis revocare, cujus *de præstigiis dæmonum* liber Basil. 1564. 8. editus rogorum numerum cepit diminuere, cum rarissimas sagas esse cordatus ostenderit.

ASCANII CENTURII de HORTENSIIS Libri V. *in quibus exponuntur omnes observationes, constitutiones, edicta publice proposita atque alia plurima quæ contigerunt in peste Mediolanensi annis* 1576. *&* 1577. Venet. 1589. 8. PASCH.

J. EWICH *de officio magistratus tempore pestilentiæ*, Neapol. Nemetum 1582. 8.

J. B. SYLVATICI *de iis qui morbum simulant deprehendendis*, Mediolan. 1595. 4. Francf. 1671. 12.*

In MARCELLI DONATI *collectione de cruentatione cadaverum* ad præsentiam rei aliquæ historiæ exstant. Sed eas nunc narrationes nemo credit.

AND. LIBAVII librum *de cruentatione cadaverum injusta cæde factorum praesente qui occidisse creditur*, Francof. 1594. 8. non legi.

J. BOECKELII *Tractatus de philtris, utrum animi hominum iis commoveantur necne*, Hamb. 1599. 4.*

FREDERICI BONAVENTURAE Liber *de partu octimestri*, Francof. 1601. fol. Spisso opere omnes, quæ unquam prolatæ sunt de partu ejusque tempore sententias collegit. Cæterum octimestrem partum vitalem esse ex ARISTOTELIS sententia contra coætaneos fere omnes defendit.

FORTUNATUS FIDELIS Panormi 1602. 4. Librum edidit, quem PAULUS AMMANUS anno 1674. Lips. 8. recudi fecit, & qui primus magnam partem medicinæ forensis continet. Titulus est *de relationibus Medicorum* Libri IV. Per fraudem recusus est Lips. anno 1679. 8. cum titulo THOMAE REINESII *schola Jurisconsultorum medica*. In Libro I. diaetam publicam tractat, locorum salubritatem & insalubritatem, cibos, aërem, pestilentiam. Libro II. agit de cicatrice, morbis simulatis, tortura & musculorum læsionibus. Hæc pars non est absque curiositate, nam per singulos musculos demonstrat, quid cujusque vulnus mali inferat. Errores etiam Medicorum & Chirurgorum exagitat. Liber III. est de virginitate, potentia & inpotentia, morbis hereditariis, graviditate, mola, animationis fetus tempore, & partus, de monstris. Denique Liber IV. de signis vitæ & mortis, lethalitate, ut vocant, vulnerum (nimis hic brevis) suffocatis, fulguratis, veneno necatis agit, quæ de suffocatis & strangulatis maxime, satis placent. Totus autem Liber non quidem ex satis propriis experimentis natus est, neque nostro seculo sufficit.

THOMAE SANCHEZ L. *de sacramento matrimonii*, Genuæ 1602. fol & infinitos alios hujus generis libros *casuistarum* hic omitto, ut cum medicis maneam.

J. ALFONSI de FONTECHIA *diez privilegios para mugeres prennantes*, Complut. 1606. 4. ANT. GREGORII HORST *de cruentatione cadaverum*, Witteb 1608. 8.

De la dissolution du mariage pour cause d'impuissance, Paris. 1610. 8. & *second traité sur la même* ib. eodem anno. Rejicit congressum, matrimonii scopum primarium esse exsaturationem libidinis contendit, eam si vir præstitit, sufficere, neque requiri fecunditatem, congressum vero perpetuo victoriam ad feminæ partes transferre monet.

BERNARDI SUEVI *Tractatus de inspectione vulnerum lethalium & sanabilium præcipuarum partium corporis humani*, Marburg. 1629. 8. germanice recusus sub tit. *wunden urtheil*, Hamburg 1644. 8. In priori editione satis plene vulnera percurrit ex ordine, ne bicipitis quidem musculi vulnere omisso. Ad singula vulnera subjicit veterum tristia plerumque judicia, cum rationibus, & subjungit feliciores ex recentibus Medicis historias, aegrorum, qui ex ventriculi, vesicæ aliorumque viscerum vulneribus convaluerint.

In posthumis RANCHINI exstat Liber *de purificatione rerum infectarum post pestem*, Lugdun. 1644. 4. quem non legi.

ALPHONSI a CARANZA *de partu naturali & legitimo*, Madrit. 1628. fol. Genev. 1630. 4. Ad Jurisconsultos pertinet, fusus in iis, quæ eo spectant, ut legibus fere stet, easque, quantum potest, de-

defendat. Magna digressione de anno veterum duplici agit. Una editus est CAROLI ANNIBALIS FABROTTI *de tempore humani partus & numero puerperii* brevis libellus..

JOH. GUTTIEREZ de GODOY *tres discursos para probar que estan obligadas a criara sus hyos a los pechos todas las madres quando tienen buena salud*, Gienn. 1629. 4. NANT.

PAULUS ZACCHIAS, eruditus certe & judicio pollens Medicus, neque ignarus juris, Archiater pontificius, cepit edere Romæ anno 1621. *Quæstiones medico-legales in quibus omnes eæ materiæ medicæ, quæ ad legales facultates videntur pertinere pertractantur.* Eo anno liber I. prodiit, reliqui sequentibus & septimus anno 1635. LIND. recusi Amstelodami 1651. fol. Avenione Pars I. 1660. fol. Lugduni P. posterior 1661. fol. tum J. DANIELE HORSTIO curante, Francofurti 1666. fol. Lugduni 1674. fol. & cum GEORGII FRANCI præfatione Francof. 1688. fol. Lugduni 1701. fol. 3. vol. ad editionem HORSTII, & Noribergæ 1720. fol. quorum doctorum uterque multas observationes adjecit, præter eas, quæ magno numero ex Jurisconsultis sumtæ adspersæ sunt, quo in instituto displicet, quod omnino difficile sit, nisi ad *uncos* accurate respicias, distinguere, quæ ZACCHIAE sint, & quæ, adeo multa, alii adsuerint. Et PAULUS quidem totum ambitum hujus artis prudenter, ingenue, cum judicii & eruditionis laude complexus est, ut princeps etiam nostro aevo opus sit, etiam si anatome nunc passim aliqua correxerit. Multæ etiam alio pertinentes observationes rariores medicæ intercedunt. In editione Francofurtensi, cæterum optima, multa deficiunt, quibus inviti caremus, præter vitia, quæ habet plurima. In *tertio tomo consilia & responsa* ad forensem medicinam spectantia LXXXV. deinde *judicia & decisiones Rotæ* Romanæ a LANFRANCO ZACCHIA collectæ habentur.

MELCHIORIS SEBIZ *examen vulnerum singularium partium* C. H *prout sanabilia, vel lethalia, vel incurabilia sunt*, Argentor. 1638. 4. *

GABRIELIS NAUDAEI *quaestio an liceat Medico fallere aegrotum*, Rom. 1635. 8. huc referri potest. *

HENNINGI ARNISAEI *de partus humani legitimis terminis*, Francof. 1641. 12. Definit id tempus, ad finem mensis noni, & initium decimi, verbosior omnino.

LUDWIG von HOERNIGK *gründliche antwort auf vier fragen von Materialischen Drogisten und Apothekern*, Francof. 1646. Lipf. 1679. 12. * EJUSD. *Politia medica oder beschreibung dessen was Medici, Apotheker, hebammen, wie nicht weniger unbefugte aerzte und die patienten selbst zu thun haben*, Francof. 1638. 4. 1646. 4. EJ. *Medicaster apella oder juden arzt*, Argentor. 1631. 8. *

GENDRY (Chirurgi) *les moyens de bien raporter en justice*, Angers 1650. * Passim eo usus est nuperus auctor *de l'art de faire les raports.*

JOH. MICHAELIS *de morbis ab incantatione & veneficiis oriundis*, Lipf. 1650. 4. *

J. ANDR. FROMMAN *hypotyposis juris furiosorum*, Tubing 1655. 4. Jurisconsulti opus.

GASP. CALDERAE de HEREDIA *tribunal magicum, medicum & politicum*, Leid. 1658. fol. *

HERM. CONRINGII *de incantationis circa morbos efficacia*, Helmst. 1659. 4.

GODOFREDI WELSCH *rationale vulnerum lethalium judicium*, Lipf. 1660. 8. quæ mea editio est, tum 1674. 8. LIND. Vulnera graviora persequitur secundum partis læsæ ordinem, tunc ex Actis Lipsiensis facultatis, aut ex aliis scriptis, excerpit judicia, & exempla de vi mortifera majori vel minori cujusque vulneris, pro genio seculi, quod nostro severius fuit, ut etiam vesicæ vulnera & aliqua ventriculi inter *absolute lethalia* referat, minime cæterum illaudabilis scriptor.

GASPARI a REYES *Elysius jucundarum quæstionum campus* Bruxellis 1661. fol. deinde Francofurti 1670. 4. prodiit, miscellum opus. Continet ad forensem medicinam facientes quæstiones de virginitate, imprægnatione, monstris, lacte, androgynis, abortu provocando, partus vero tempore, philtris.

FRID. MOELLER *observatio de partu* 173. *dierum vivo*, Custrin. 1662. 8. Non absque ingenio scripsit, sed ut causæ serviret, dum ex fetu nondum semestri facere septimestrem studes, & adfectum mensem numerat pro integro, lunaresque sumit pro solaribus.

In *Cista Medica* T. BARTHOLINI, Hafniæ 1662. 8. excusa varia huc pertinent, ut statuta collegii chirurgici ejus urbis, an lac in mammis sit indicium graviditatis, de pharmacopoliis visitandis, de suspecto infanticidio, censura curationum medicarum, abortu, puerperii suspicione.

J. HARDER *de partu septimestri* J. C. *responsis & Medicorum placitis insigni*, disp. Leid. 1663. 4. *

CASP. PFAUZ *de fluxu sanguinis e corpore occisi ad præsentiam occisoris*, Lipf. 1664. 4. *

MICH BOUDEWYNS *ventilabrum medico-theologicum quo omnes casus tum medicos, tum aegros, aliosque concernentes eventilantur*, Antwerp. 1666. 4. Ex scholarum docendi ratione & medico legales & ejusmodi quæstiones resolvit, quæ ad conscientiæ casus pertinent, de jejunio, castitate, & aliis id genus

nus, ut possit pro compendio haberi vastorum voluminum, quæ in ecclesia Romana in eum sensum scripta sunt.

CAROLI DRELINCOURT *de partu octimestri vivaci*, Leid. 1668. 4. Vetustum præjudicium refutat, quo septimestres fetus vitales ponuntur, octimestres minime; quod in Jurisconsultorum etiam scripta irrepsit.

J. THEOD. SCHENK *de macie puerorum ex fascino*, Jen. 1664. 4. *

GOTTFR. VOGT *de stillicidio sanguinis ex interemti hominis cadavere præsente occisore*, Witteb. 1667. 4. *

Inter TIMAEI a GULDENKLEE opera *responsa* habentur, quæ ipse privatus, furente tunc bello & rebus omnibus confusis, solus reddidit, omnino 58.

J. NIC. PFIZER *wunden-urtheil*, Nurnberg 1668. 12. * MEIB.

J. CHRISTOPH HUNDESHAGEN *de sanguinis stillicidio ex cadavere hominis occisi ad præsentiam homicidæ*, Jen. 1669. 4.

In CHRIST. FRID. GARMANNI L. *de miraculis mortuorum* varia huc spectant, ut caput *de cruentatione cadaverum.*

J. ARN. FRIDERICI disputatio de *mania ex philtro*, Jen. 1670. 4.

PAULI AMMANNI *medicina critica seu centuria casuum in facultate Lipsiensi resolutorum variis discursibus aucta*, Erfurt. (Sive potius Rudolstatt) 1670 4. melius autem & emendatius Stadæ 1677. 4. Vir ingenii acris & minime lenti, hæc responsa facultatis habuit a JOHANNE MICHAELI inque ea prælegerat, partim antiqua, ab anno retro 1516. partim nova. Historiæ breves sunt, responsa sæpe paradoxa. Ita uno loco fetum undecimestrem pro illegitimo declarari videas, alio fetum 12. mensium cum dimidio pro legitimo, & quinquemestrem perinde receptum, medullæ spinalis vulnus pro non lethali declarari. AMMANNUS fere ex locis communibus similes historias colligit. Ediderunt autem Lipsienses *Facultatis Medicæ Lips. præliminarem excusationem qua casuum & responsorum suorum importunam editionem deprecatur*, Lips. 1670. 4. qua demonstrant & ipsam publicationem & animadversiones sibi displicere. EJUSDEM *Irenicum Numæ Pompilii cum* HIPPOCRATE, *quo veterum medicorum & Philosophorum hypotheses in corpus juris civilis pariter ac canonici hactenus transsumptæ a præconceptis opinionibus vindicantur*, Francof. & Lips. 1689. 8. Scopus est desumtas ex HIPPOCRATE & receptis Medicorum theoriis leges examinare & refutare. Multum intercedit satirici ingenii, & dum ex ordine responsa facultatis suæ aliorumque refert, invenit largam carpendi occasionem. Partus septimestres, undecimestres penitus rejicit, & arguit ordinis sui inconstantiam, qui undecimestrem fetum, pauperis foeminæ rejecerit, Divitis duodecimestrem sit tutata. Non bene hymenem & signa virginitatis rejicit, passim infra medicam gravitatem jocosus.

EJUSD. *praxis vulnerum lethalium sex decadibus historiarum rariorum ut plurimum traumaticarum cum cribrationibus adornata*, Lips. 1701. 8. Pleræque vulnerum historiæ sunt, aliæ de veneno propinato, atretis iterum ex tabulario facultatis Lipsiensibus, cum judiciis AMMANNI acris judicii, nemini facile parcituri, osor hypocriticarum excusationum, quas reorum patroni effingunt.

In GASPARIS BRAVO de SOBREMONTE Y RAMIREZ operibus varia huc spectant, & in sect. IV. de præstantia medicinæ dogmaticæ quæstiones aliquæ de Medicorum officiis, dignitate. In *consultationibus* etiam de cruentatione cadaveris, suspicione exhibiti veneni.

GERH. FELDMANN *Tractatus de cadavere inspiciendo*, Groning. 1673. 4. Juris utique consultus fuit, doctus homo & acuti ingenii. Multa equidem habet, quæ minus ad nos spectant, multa etiam bona. Judicem, non reum Medicos dare jubet, neque credit Medicos sufficere, recte vero adhiberi, etsi solos Chirurgos CAROLUS V. vocari jusserit. Sanguinem in præsentia rei fluentem nihil demonstrare vult, cum etiam ad innocentissimi attactum nonnunquam visus sit manasse, &c.

HENR. MEIBOM disputatio *de vulneribus lethalibus*, Helmst. 1674.

GEORGII FRANCI *lupanaria ex principiis medicis improbata*, Heidelberg. 1674. disputatio.

J. SCHIFMANN *corpus juris medicorum*, Venet. 1679. 4. *

JOH. EISENHART *de die critico vulnerum ac percussionum lethalium*, Helmstad. 1679. 4. *

SIMONIS HENRICI MUSAEI *Hippocratis in jure tum canonico tum civili auctoritas*, Giess. 1680. recusa cum VALENTINI *corpore juris*, eruditum medicinæ legalis compendium.

CHR. SAM. ZIEGRA *de magica morborum curatione*, Witteb. 1681. 4.

J. C. AXT *abortus in morbis acutis lethalis oder frage ob dem medico zugelassen in schweren krankheiten die frucht abzutreiben*, Jen. 1681. 12. *

G. W. WEDEL *de morbis a fascino*, Jen. 1682. 4. EJUSDEM *fundamenta lethalitatis vulnerum*, disputatio, Jen. 1695. Hanc partem medicinæ vir polygraphus omnium parcissime adtigit.

HIE-

HIERONYMI GASTALDI Cardinalis *Tractatus de avertenda & profliganda peste politico-legalis*, Bonon. 1684. fol.

NIC. BLEGNY *doctrine des raports de chirurgie*, Lyon 1684. 12. * Multum eo usus est Auctor libri *art de faire les raports.*

AHASVERI FRITSCH *medicus peccans* 1684. 12.

J. D. MAJOR *de moribundorum regimine & recte ferendis vulnerum judiciis*, Kilon, 1685. 4.

PETRUS WOLFART de pulmonum submersione agit, Marburg. 1685. 4 cum disp. *de partu duplici.*

JOHANNES BOHN Lipsiensis Professor, vir cautus & veri & justi amans, expertus in tanta casuum, de quibus Lipsienses consuluntur, frequentia, primarius hac in parte medicinæ auctor. EJUS Liber *de renunciatione vulnerum seu vulnerum lethalium examen* prodiit, Lipſ. 1689. 8. recusus ibid. 1711. 4. cum duabus disputationibus huc pertinentibus, *de partu enecato*, & *an quis vivus mortuusve aquis submersus, strangulatus aut vulneratus fuerit.* Plurima mihi valde placent ut ea v. g. quæ de debili temperamento aut senio ad rei occisoris excusationem male traducto: & quæ de vomicis aliisque latentibus causis habet, quæ vulnera ex se ipsis non mortifera, funesta reddunt. Recusus est Amstelodami 1710. 1732. 8. IDEM cepit Lipsiæ disputationes *de medicina forensi* edere *primam* & *secundam* anno 1690. *de medici* vero *officio* I. II. & III. anno 1697 quartam anno 1699 & denique anno 1704. 4. *de medici officio duplici clinico & legali*, perinde laude omni dignum opus, cum casibus, cautelis, monitis. Chirurgis respondendi facultatem non facile committendam esse suadet. Virginitatem tamen negat & experimentum pulmonis subsidentis aut natantis.

JOHANNES ZELLER disputatio *medico-forensis quod pulmonis in aqua subsidentia infanticidas non absolvat*, Tubing. 1690. 4. Hall. 1746. 4. Non continuo post unam alteramve respirationem pulmoni vim natandi eripi, neque adeo certo non vixisse fetum, etiamsi pulmo in aqua subsederit per experimenta ostendit. Possis etiam EJUS *docimasticam supra causam & noxas vini lithargyrio mangonisati illustratam* huc referre quæ Altorfi 1707. excusa est, & ad publicam diætam pertinet, tum ad jus, cum caupones aliquos capite plexos esse constet, qui venenato hujus modi vino perniciei civium studuerunt.

JOH. SCHREYER *erörterung der frage ob es ein gewisses zeichen sey wann eines kindes lunge im wasser untersinkt, dass solches in mutterleib gestorben sey*, Zeitz 1690. 4. Hall. 1746. 4. & in *Pandectis* VALENTINI. Contrariam ZELLERO sententiam defendit, certum nempe signum fetus vitalis a pulmone natante sumi, subsidentem vero pulmonem certo demonstrare, fetum in utero materno periisse. Consentientium facultatum responsa adjecit.

EL. HENR. HENKEL *Tractatus de philtris eorumque efficacia ac remediis*, Francof. 1690. 8.

J. HERM. HAMER *medicina renunciatoria seu crisis qua* J. C. *& judicibus forensibus respondere tenetur Medicus*, Erfurt. 1692. 4.

J. HENR. MEYER (Jurisconsult.) *de serto virginum*, Erfurt. 1693. disputatio.

FRANC. HENR. WERKMEISTER *de absoluta lethalitate vulneris arteriæ magnæ*, Hall. 1694. disp.

J. GRONAEI *cautio criminalis seu de processibus contra sagas*, Sulzbach 1695. 12. *

C. B. B. (CONRAD BARTHOLD. BEHRENS) *Medicus legalis oder gesezmässige bestall und ausübung der arzneykunst*, Helmstadt. 1696. 8. Commodum & cordatum compendium legum, quæ ad Medicos, Chirurgos & Pharmacopolas pertinent, non omissis diæteticis. Sub finem adjectæ sunt obss. aliquæ mortium subitarum.

EL. CAMERARII disputatio, *an liceat Medico pro salute matris abortum procurare*, Tubing. 1697. 4 EJ. *magici morbi historia attentius considerata* 1724. 4. EJ. *medicæ quædam adnotationes ad Thomasianam disputationem de præsumtione furoris atque dementiæ*, Tubing. 1730. 4. In *systemate etiam cautelarum medicarum*, quod Francofurti 1721. 4. prodiit, aliqua habentur ad forensem medicinam.

CHRISTIANI THOMASII celeberrimi J. C. *de jure circa pharmacopolia civitatum*, Hall. 1697. EJ. *de præsumtione furoris & dementiæ* 1722. EJ. *exemplum judicii circa magica* 1729. 4.

PANCR. WOLF *cogitationes medico-legales*, Zeitz 1697. 8. HAEN.

JOH. KLEIN *examen juridicum lamiæ confessæ se ex nefando cum satana concubitu prolem suscepisse humanam*, Stralsund 1698. Witteberg 1741. 4. *

CHRIST. GOTTFRID. SEILER (J. C.) *privilegia partus qui in utero est*, Marpurg. 1700. disput.

J. NIC. MARTII *de magia naturali ejusque usu medico ad magice & magica curandum*, Erf. 1700. 4.

JUSTI HENRICI MANGOLD disputatio *de vulnere lethali*, Rintel. 1701. 4.

MICHAELIS BERNHARDI VALENTINI *Pandectæ medico-legales seu responsa forensia ex archivis Academiarum & celebriorum Medicorum desumta. Acc. declamationes panegyricæ*, Francof. 1701. 4.

Ple-

Pleraque responsa ex AMMANNO, BARTHOLINO, TIMAEO, aliisque, aliqua Giessensia sunt, mire benigna, ut etiam gravissima vulnera inter ea recenseantur, quæ casu occidunt. Primo tomo varia, altero vulnera continentur. EJUSDEM *novellæ medico-legales cum introductione generali directorii loco serviente. Accedit supplementum pandectarum apologeticum*, Francof. 1711. 4 Casus sunt 51. In *appendice* continentur REINKINGII de sagis libellus, J. C. HUNDESHAGEN disputatio *an stillicidium sanguinis in cadavere sit sufficiens præsentis homicidæ indicium:* CASP. AEVESTEL disputatio *pulvinar morienti non esse subtrahendum & defensio contra* LUTHERUM Kiloniensem, de vitæ termino. EJUSDEM *corpus juris medico-legale constans Pandectis, Novellis & Authenticis*, Francof. 1722. fol. Præter priora opera hic reperies casus 18. ex ZITTMANNO & aliis sumtos, cum titulo *Authenticorum.* Deinde disputationes aliquas de sagarum conventibus, MUSAEANAM jam dictam, CHR. BERNH. VALENTINI *labyrinthum medicum*, &c. *seu methodum studii medici &* disputationem GOELICKII subjunxit, quæ dicetur ad annum 1709. pauca demum alia.

J. A. SEILER *tota oeconomia hominis nascentis sub schemate* 5. *casuum forensium*, Rost. 1703. 4. *

HENRICI BODONII disputatio *de non præferendis sumtibus curationis ultimi morbi*, Lips. 1703. *

DE VAUX (sed omisso nomine in ea editione, adjecto in nupera) *art de faire les raports en Chirurgie*, Paris. 1703. 8. Ut in Germania Academiæ de vulneribus & mortibus violentis consuluntur, ita in Gallia & Parisiis quidem Medici & Chirurgi Castelleti, & alibi in urbibus constituti Medici & Chirurgi respondent. Hujusmodi responsa, aliqua etiam ex BLEGNY & GENDRY operibus desumta, hic traduntur, bono & nitido ordine, maxime vulnerum præmissis historiis. In plerisque tamen eventus deficiunt, quod nihil sint, nisi denunciationes Chirurgi ad Judicem. Congressum rejicit. Germanice versum opusculum prodiit Budissini sub titulo *die kunst chirurgische berichte und wundzettel abzufassen* 1713. 8. Idem opus MORANDUS multis aliis casibus auxit & ornavit, aliqua tamen mutavit & finxit ad majorem Chirurgorum dignitatem, & nuperas constitutiones adjecit, Parisiis 1743. 12.

GUNTH. CHRISTOPH. SCHELHAMMER *de morbis magicis*, Kilon. 1704. 4.

J. JOACHIM SCHÖDFER *de pulmone infantis natante & submergente*, Rostoch. 1705. Jurisconsulti scriptum in alieno foro aberrantis.

J. FRIDER. ZITTMANN *medicina forensis d. i. neueröfnete pforte zur medicin und chirurgie*, Francofurt. 1706. 4 Medicus exercitus Saxonici insignem hic dedit collectionem casuum 600. cum responsis facultatis Lipsiensis ab anno 1650. ad 1700. sumtis ex M.S. codicibus C J. LANGII Professoris ejus urbis.

J. ANDR. FISCHER *consilia medica quæ in usum practicum & forensem adornata sunt*, Francof. 1705. 8. & *consilia continuata* 1706. 8. Etiam iste Medicus solus absque facultate consilia forensia dedit, in mitissimum sensum omnia, ut etiam hepatis sclopetaria vulnera ex lethalium censu removeat, infantem qui clamaverat, habeat pro mortuo, &c. EJ. disputatio *de vi fascini in C. H.*, Erf. 1725. 4.

In ANDREAE PETERMANN *observationibus medicis*, Lipf. 1706. 8. editis, aliquæ hujus loci sunt, & germanice prodiit *decas I. casuum medico-legalium*, Lipf. 1708. 8. *

CHR. VATER *de philtris*, Witteb. 1706. 4. *de infanticidii imputati signis diagnosticis*, Witteb. 1722.

ADAM LUDOLF LOEFLER *de puella Zittaviensi incantata*, Lipf. 1706. 4.

G. W. STAHL *de privata dispensatione Medicorum* exstat disputatio.

PETRI MULLER (J. C.) *de jure prægnantium*, Jen. 1707. & 1732. disputatio.

BENJAMIN EWALDT *de eunuchis & spadonibus*, Regiomont. 1707. 4. EJUSD. *an fetus humanus vivus vel mortuus natus sit*, Regiom. 1716.

GO. FRID. WAGNER *de signis veneno interfectorum*, Regiomonti 1707. 4.

J. G. NIC. DIETERICHS *de erroribus in vero termino partus ejusque causis commissis*, Giess. 1707. 4.

A. OTTOMARI GOELICKE Professoris Francofurtensis ad Oderam, *de partu octimestri vitali*, Hall. 1708. *de mutilo medicinæ corpore resarciendo* ibid. 1709. 4. ubi Medicis subjectam esse pharmaciam & chirurgiam contendit, & PARACELSUM atque privatam dispensationem defendit contra CONRINGIUM, qui pharmacopoeis faverat. EJUSD. *medicina forensis*. Francofurti ad Viadr. 1723. 4. Non legi, sed collectionem disputationum esse ex censuris video, cum historia literaria scriptorum de medicina forensi agentium.

GEORG. EMERICH *de connubio Astreæ cum Apolline*, Regiom. 1710. 4. In fractura cranii cum mala anatome pugnat pro reo, & ægrum casu, non ex ipsa morbi natura, periisse ostendit.

CHRISTIAN WILDVOGEL (J. C.) *de arbitrio judicis circa torturam*, Jen. 1710. disputatio.

M. ERN. ETTMULLER *de tormentis & poenis sustinendis*, Lipf. 1711. disputatio.

MAXIMIL. PREUSS *vulnerum lethalium vel minus lethalium sciagraphia*, Bresl. 1712. fol. plag. 2. *

J. FRID. WUCHERER *de moralitate abortus*, Jenæ 1712. disp.

HIERON. LUDOLF *de lethalitate vulnerum*, Erfurt. 1712. 4.

Mi-

MICHAEL ALBERTI de hac parte artis medicæ bene meritus est. Et disputationes quidem numerosas scripsit, quæ huc pertinent, ut *de abortus nefanda promotione*, Hall. 1716. *de hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis* 1726. *de pulmonum subsidentium experimenti prudente applicatione* 1728. *de funiculi umbilicalis neglecta alligatione in causa infanticidii limitanda* 1730. 4. *de torturæ subjectis aptis & ineptis* 1730. *commentatio medica in ædilitium edictum* L. XXI. T. I. 1738. 4. *commentaria in Jur. Canon. decret.* P. III. *distinct.* V. c. 21. ib. 1739. 4. *de inspectionis corporum forensis in causis matrimonialibus fallaciis & dubiis*, Hall. 1740. *de suspecta lactis præsentia in innuptis ad* HIPPOCRATIS *Sect. V. aph.* 39. Hall. 1741. *de termino animationis fetus humani* 1745. Deinde magnum opus edidit *systema jurisprudentiæ medicolegalis*, cujus sex volumina prodierunt, & primum quidem Schnebergæ 1729. 4. ultimum Görlizii 1747. Cum primo volumine edidit CL. auctor compendium hujus partis medicinæ justo judicio & minime blandienti scriptum, cordatus & serius. Reliquum totum opus constat Hallensibus responsis cum integris, ut vocant, *actis*, & defensorum calumniis. Responsa fere in mitiorem sensum data sunt, ut noxios potius homines excusent, quam non satis meritos premant. Ita in II. tomi 18. casu vehementissimi ictus ad hemiplegiam referuntur. In *tertio* volumine breves nonnulli casus a D. ENGEL communicati, & disputationes aliquæ auctoris recusæ adjectæ sunt. In *quarto vol.* ad finem nonnulla practica & multa corticis condemnatio, tum WUNDERLICHII 51. breves historiæ exstant. In *quinto* aliqui casus sunt, quos etiam VALENTINUS habet, & accurata dissectio a CASSEBOHMIO instituta, tum practica multa, & disputatio illa *de edicto ædilitio.* In VI. præfatio varia monita habet, quibus possit medicus calumnias patronorum rei evitare, experimentum de pulmone subsidente severius instituere monetur, & de sanguinis jactura post resectum funiculum respondere docetur, (quo loco recte damnat excusationem summi criminis, desumtam a rarissimo casu, quo ab eo funiculo dissoluto sanguis minus vehementer fluit). Porro ad relationem de vulneribus, ad modum *acta* concinnandi varia docet. Defensiones hic breviores sunt, & index adjectus totius operis. Porro post multas disputationes in eam rem habitas *commentationem in constitutionem criminalem Carolinam* edidit, Hall. 1739. 4. Singulos constitutionis Carolinæ articulos cautelis & observationibus illustrat, non omissis rarioribus capitibus de carcerum squalore, sanguinis vetusti & recentis diversitate, &c. Magiæ & impotentiæ a fascino fidem adhibet.

Recueil général de pièces contenues au procès du Marquis de Gevres & de Mad. son épouse, Roterdam 1714. 8. Causa impotentiæ.

LUD. ANT. MURATORI doctissimi viri, *governo della peste*, Modena 1714. 8. *

J. JACOB. WOYTS *unterricht von tödlichen wunden*, Dresd. 1716. 8. *

J. CHRIST. BAUZMANN *von tödtlichen wunden*, Lips. 1717. 12. *

J. JAC. ROSENSTENGEL *medicus practicus clinico-forensis seu brevis introductio in praxin clinicam & forensem*, Francof. 1717. 8. HAEN.

J. GEORG. SIMONIS (J. C.) Liber *de impotentia conjugali*, Jen. 1718. 4. Omne spurcitiei genus hic conpilatum est, non ad impotentiam solam, sed ad illicitæ veneris omne genus, fabellis omnibus etiam maxime a fide alienis collectis, & retentis SANCHIANIS quæstionibus, quas nemo sanus aut castus proponit, aut propositas solvit. Aliqua tamen exempla judiciorum utilitatem habent.

J. von HORNE *de pulmonibus in aqua subsidentibus* libelli duo Suecici, Holmiæ 1718. & 1720. 8. citati in anatomicis, pro tuendo experimento cum pulmonibus facto scripti sunt. Negat auctor, mortui nati fetus etiam putridum pulmonem natare.

J. DAN. GOHL in *Actis Berolinensibus* passim varia huc pertinent, sectiones legales & responsa. EJUSDEM *medicina practica clinica & forensis* Lipsiæ prodiit 1735. 4. * In I. parte casus sunt 50. practici partim, & partim forenses, & cadaverum sectiones. Altera est responsionum forensium. Tertia misti argumenti. In SCHURIGIANIS compilationibus varia huc pertinent, ut de herniosis a tortura liberandis, de matrimonio solvendo ob ruptum perinæum in *chylologia*: de notis virginitatis, quas rejicit, in *parthenologia*: de impotentia, salacitate, variisque ad res venereas facientibus in *gynæcologia*, &c.

Urtheil von tödlichen wunden eines berühmten medici, Nurnberg 1719. 8. *

NIC. PRAGEMANN *Commentatio de fide quæ medicis apud* J. C. *est* Jen. 1720. 4. * PL.

CHRISTOPH. BERNH. VALENTIN *an liceat vim inferre fetui ut servetur mater*, Giess. 1720. 4.

FRIDERICI HOFMANNI, celeberrimi medici, *medicina consultatoria* edi cepit, Halæ 1721. 4. & inde ad duodecimum usque volumen sequentibus annis prodiit. Multa continet ordinis medici Hallensis responsa forensia, fere omnia ad reorum excusationem, in ultimis tamen tomis omnino nulla. Multæ etiam HOFMANNI disputationes huc pertinent, ut illa *de cauta & circumspecta veneni dati* ac-

accusatione 1734. *Observationes medico forenses selectæ de læsionibus externis abortivis, venenis & philtris*, Hall. 1729. 4. & aliæ.

Laurentius Heister plurimas disputationes huc pertinentes reliquit. *Ex pulmonis in fetu innatatione & submersione in aqua nullum certum in infanticidiis signum peti posse*, Helmst. 1722. Disputatio *de partu tredecimestri* 1727. quem pro legitimo habet. Disputatio *de medicinæ utilitate in jurisprudentia* 1730. qua de vulneribus gravibus neque tamen funestis experimenta adfert. Disputatio *de fallaci pulmonum experimento* 1732. 4. Disputatio *de medico vulneratum curante a sectione cadaveris non excludendo* 1749.

Gottfried Held de Hagelsheim *de tempore partus*, Baruth. 1722. 4. Ex animalibus & humano genere observationes collegit.

Ernesti Tenzel (J. C.) *de inspectione judiciali cadaverum*, Erfurt. 1723. Chirurgos solos ad referendum non sufficere ostendit.

Polyc. Leyserus *de frustranea cadaveris inspectione in homicidio*, Helmstad. 1723. 4.

Th. Zwinger & Maerkii *de morbis a fascino & fascino contra morbos*, Basil. 1723. 4.

Conr. Phil. Hofmann *scheda de insignioribus puerperii temporibus*, Regiom. 1723. 4. *

J. Franc. Loeuw *theatrum medico-juridicum continens varias & notabiles tam ad tribunalia ecclesiastico-civilia quam ad medicinam forensem pertinentes materias*, Norib. 1725. 4. *

C. Helwig (sub nomine Val. Krautermann *medicina renunciatoria & consultatoria*, Arnstatt. 1726. 8. Germ. *

Martin Gotthelf Loescher *de judicio circa abortum concitatum ferendo*, Witteb. 1726.

Theodori Kirchmajer *de cruentatione cadaverum fallaci*, Altdorf. 1726. disputatio.

Georg. Wilh. Detharding *de necessitate inspectionis vulnerum in crimine homicidii commisso*, Rostoch. 1726. 4.

J. Frid. de Pre' *de vulneribus lethalibus in genere per se & per accidens contingentibus*, Erf. 1726. 4.

Wendelini Bietsch Hippocrates *Justinianeus, seu nexus inter medicinam & jurisprudentiam mutuus*, Argentor. 1727. 4.

Georg. Christoph. Platz *an in homicidio sectio & inspectio cadaveris necessaria sit*, Lips. 1727. 4.

J. Zachariae Hartmanni (J. C.) *de conjugibus incantatis eorumque separatione*, Kiel. 1727. 4. Jen. 1741. 4.

Jacob Smith *de submersorum morte*, Prag. 1727. 4. *

J. Henr. Geelhausen *de pulmonibus nonnatorum aquæ innatantibus*, Prag. 1728. 4. Plures alios hujus generis libellos in capitibus ad respirationem & partum inter anatomicos citavi, quos non lubet repetere.

Wilh. Ulr. Waldschmid *de vulneribus arteriarum in artubus sæpe funestis, raro lethalibus*, Kiel. 1728. disputatio.

Carol. Frid. Luther *de morbis simulatis & dissimulatis*, Kilon. 1728. 4.

Ennii Gustavi Toppii *de naturali morborum incantamentis magicis falso adscriptorum explanatione*, Leid. 1728. 4.

J. Conrad. Becker *paidoctonia inculpata ad servandam puerperam*, Giess. 1729. 4. Curiosum omnino opus, quo defendit, posse in difficili partu vivum fetum necari, ut mater servetur. Videtur autem propriam causam defendere, quod brachio prægresso, cum de morte fetus non constaret, eo occiso matrem liberavisset. Præfert autem hanc necessariam sævitiam sectioni cæsareæ in viva femina factæ. Ossa fetus deduci defendit, & describit incisam atretæ, quæ conceperat, vaginam ad emittendum fetum.

Ernst. Eusebii Richter *digesta medica seu decisiones medico-forenses*, Lips. 1731. 4. Simile opus Zittmanniano, quo 90. casus medico-legales cum plenis defensionibus reorum & judiciis ex variarum facultatum, maxime Lipsiensis, scriniis desumti continentur.

Petri Gerike Prof. Helmstadiensis disputatio *de renunciatione vulnerum*, Helmstad. 1731. *de necessaria vulnerati inspectione post homicidium* 1737.

Gottlieb Budaei *collectanea medico-chirurgica practica & forensia*. eorum Görlitii 1731. & sequentibus annis tomi VII. prodierunt. Responsa brevia continet & cadaverum sectiones.

Burch. Gottfr. Struvius *de partu supposito & custodia feminarum illustrium*, Jen. 1732. 4.

Jan. Hoogvliet *konst om wonden te schouwen, en over derselven doodelyckheid te ordeelen*, Amstelodami 1732. 8. recusa nisi fallor 1749. Chirurgus non indoctus neque immodestus, qui fateatur ob chirurgorum ignorantiam, nostro ævo chirurgis, qui soli olim occisorum cadavera secuissent, medicos

dicos addi. Raras etiam ſanationes non inpedire, quin vulnera *lethalibus* accenſeamus monet, triſtior in judiciis, qui & arteriæ vertebralis, & renum, & ſepti tranſverſi & alia vulnera lethalibus adnumeret, quæ vulgo non ſolent eo referri.

J. HENRICI SCHULZE diſputatio *an umbilici deligatio nuper natis abſolute neceſſaria.* Hall. 1733. Negat hæmorrhagiam a funiculo non ligato ſequi, & obſequentes paſſim habuit juriſconſultos, quæ quidem adfirmatio de debili fetu nonnunquam vera, de ſano & robuſto & in univerſum falſa eſt.

Actenmäſſige relatio facti & juris uber den wieder J. SCHLICHT *chirurgum erregten Proceſſ*, Francofurti 1733. 4. Defenſio chirurgi, quem ob fracturam complicatam in ſummo aëris frigore factam, non feliciſſime ſanatam, accuſabant ægroti parentes.

CHRISTIAN GOTTLIEB TROPANEGGER, Phyſici Dreſdenſis, *Deciſiones medico-forenſes, worinnen deſſen eigene und unterſchiedlicher facultaeten urtheile ſonderlich de lethalitate vulnerum*, &c. Dreſd. 1733. 4. Septuaginta omnino reſponſa ſunt, brevia multa, & nonnunquam inperfecta, cum morborum epidemicorum, & cancri illius linguæ bubuli generis epidemici deſcriptione. Caſum hæmorrhagiæ funeſtæ a non ligato funiculo habet.

J. HIER. HERMANN *ſammlung auſerleſener reſponſorum uber merkwürdige und dubiöſe caſus*, Jenæ 1733. 4. *

J. HENR. RESPINGER *de vulnerum lethalitate*, Baſil. 1733. 4.

J. N. L. *diſcurſus medicus de abortu & medicamentis abortivis* 1735. 4. Recte docet abortum vix unquam medicamentis procurari poſſe, & fere ab interno aliquo uteri vitio ſequi.

J. CHRISTIAN FRITSCH Archiatri Vinarienſis *ſeltſame jedoch wahrhafte juriſtiſche mediciniſche und phyſicaliſche geſchichte*, Lipſiæ 1730. & ſeqq. annis tomi V. prodierunt. Ex STAHLII ſecta fuit collector, qui ſingulos caſus longa ſimilium eventuum ſerie ſuiſque explicationibus illuſtrat. Pauci cæterum caſus ſunt, ſed fuſe expoſiti, cum reorum defenſionibus. Credulus fuit, qui *ligaturam* ad inpotentiam efficacem credat, neque nimis doctus, qui WILHELMI FABRI chirurgi in *Paſerne* nomine magnum illum FABRICIUM HILDANUM denotet, &c.

A. VATER *de valore & ſufficientia ſignorum infantem recens natum vivum aut mortuum editum arguentium ad dijudicandum infanticidium*, Witteberg. 1735. 4. EJ. *de ingravidatione diſſimulata*, Witteb. 1724.

BURCHARD DAVID MAUCHART *de inſpectione medico-legali*, Tubing. 1736. bona diſputatio cum hiſtoriis vulnerum, & ſuffocati hominis.

CHR. ERNEST. CLAUDER *Praxis medico-legalis oder XXV. auſgeleſene caſus medico-forenſes mit nöthigen cautelen und anmerkungen*, Altenburg 1736. 4. *

POLYCARPI FRID. & QUIRINI GOTTFRIED SCHACHER (J. C.) *de juris conſulto medico*, Lipſ. 1737.

FRANC. CAROLI CONRADI *de inſpectione cadaveris occiſi a ſolis medicis peracta, vitioſa nec ſufficiente ad pœnam ordinariam irrogandam*, Helmſtadt. 1737. 4.

J. HENR. KESSELRING *de juris prudentiæ medicæ LL. civilium & ſacrarum ſcientiæ arctius jungendarum ratione*, Amſtelod. 1737. 4. *

ABR. WESTERHOFF *de cadaveribus auctoritate publica luſtrandis*, Leid. 1738. 4.

WILH. BERNHARD NEBEL *de lethalitate vulneris pericardii*, Heidelberg. 1739. 4. *

PETRI SNELLEN *de lethalitate vulnerum eorumque renunciatione*, Leid. 1739. 4.

HERM. FRIDERICI TEICHMEYER, b. ſoceri noſtri, *inſtitutiones medicinæ legalis vel forenſis*, Jen. 1740. 4. Compendium eſt, ad uſum prælectionum academicarum ſcriptum, quo fere ſolo, quod mireris, ambitus hujus partis artis medicæ in ordine ſuo traditur. EJ. diſputatio *de cadaveris inſpectione in ſectione legali*, Jen 1742.

J. ZACHAR. PLATNER progr. *medicos de inſanis & furioſis eſſe audiendos*, Lipſ. 1740. 4.

J. G. GREGORY *de parte medicinæ conſultatoria*, Leid. 1740. 4.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *de medici ſecantis religione*, Lipſ. 1741. *de corpore delicti ex medici culpa incerto* 1743. *de officio medici forenſi* 1748.

GEBHART CHRIST. BASTINELLER *de medico ex voluntate ægroti perperam curante*, Witteb. 1741. 4.

GOTTWALD SCHUSTER *commentationes difficiliora & notatu digna quædam themata tum ad medicinam tum ad juris prudentiam pertinentia conplexæ*, Chemniz 1741. 4. utile opus.

J. G. DEUSING *de nexu jurisprudentiam inter & medicinam*, Marburg. 1742. 4.

MATTHAEI BAZZANI & JOSEPHI POZZI *de ambigue prolatis in judicium criminationibus conſultationes phyſico-medicæ nonnullæ*, Bonon. 1742. 4. Quatuor defenſiones infanticidarum. *

LUD. HENR. LEONIS HILCHEN *de lethalitate vulnerum in intestinis*, Giess. 1743. cum historia vulneris pro *absolute lethali* declarati.

In *Traité des causes, des accidens & de la cure de la peste*, Parisiis 1744. 4. plurima exstant, quæ huc pertinent, leges nempe latæ pro separandis ægrotis & in nosodochia congregandis, ad urbes infectas obsidendas, alendas, repurgandas post pestis cessationem; tum modus, quo Liburni cavetur, ne ex oriente cum navibus pestis advehatur. Totus *secundus Tomus* pulcherrimi operis huc pertinet.

O. ACKELL Liber *om friska sors* omnino huc pertinet, ut in quo singulorum vulnerum pericula æstimentur.

J. HELFRICI SAGITTARII (J. H. SCHUTTE) *dreyfacher beweiss dass die Promotion eines juden zum Doctor gegen die Christliche Religion, geist und weltlichen rechte, und bürgerliche Ehrbarkeit streite*, Francof. 1745. 8.*

J. JUNKER *quod non sit homicida, quæ abortum procuret, antequam anima corpori sit infusa*, Hall. 1746. 4.

A. E. BUCHNER *an dentur remedia abortum simpliciter promoventia. Negatur*, Hall. 1746. 4.

P. A. BÖHMER *de necessaria funiculi umbilicalis deligatione*, Hall. 1746. 4. Recte ostendit, periculose ligaturam omitti, & in observationibus sanguinem de funiculo non ligato fluxisse.

LUD. HOLBERG *bedenken über die jetziger zeit regierende viehseuche*, Hafniæ .. & Wismariæ 1746. 8. Ostendit, medicamentis armentorum luem infeliciter oppugnari, legibus melius, cavendo a communicatione, parcendo vitulis, alendo equos, oves, præferendo vegetabilem cibum, &c.

LUDOV. PARMENIONIS D. M. *sammlung verschiedener casuum medico-chirurgico-forensium mit nützlichen anmerkungen*, Ulm 1746. 8. senex physicus post praxin 46. annorum scripsit casus 25. nonnullos chirurgicos, alios medicos, ad venena inprimis pertinentes, cordatus homo neque excusator scelerum. Raram historiam refert aegri veneno illiti.

CAR. FRID. KALTSCHMIDT *de distinctione inter fetum animatum & inanimatum* disputatio, Jen. 1747. 4. Recte rejicit ab HIPPOCRATE repetitam illam abortivorum contra teneriorem fetum impunitatem.

G. AUG. LANGGUTH *fetum ab ipsa conceptione animatum esse*, Witteberg. 1747. 4. Ejusdem scopi.

Cum J. van WYK libello *van peesgezwellen* in chirurgicis dicto, quædam etiam prodierunt huc facientia de suffocatis & strangulatis, &c.

ANDREAE WESTPHAL *morborum internorum curationem chirurgorum non esse tolerandam*, Gryphswald. 1747. 4.

J. SAM. FRID. BOEHMER (J. C.) *de legitima cadaveris occisi sectione occasione art.* CXLIX. C. C. *Car.* Hall. 1747. 4.

GEORG. CHR. DETHARDING *de fetus immaturi exclusione*, Rostoch. 1748. Non facile abortum sequi observavit, & nequidem a drachma una jalapæ.

J. GOTTFRIED VIZELII *de inspectione & sectione legali* disputatio Giess. 1748

CHRISTIAN EHRENFRIED ESCHENBACH *vulnerum ut plurimum lethalium sic dictorum nullitatem demonstrans commentatio*, Rostoch. 1748. 4. Vulnerum hanc classem BOHNIUS aliique posuerunt, qua ea continentur, in quibus plerumque funestus eventus est, nonnunquam tamen ægri convalescunt. Eam expungit auctor & partim ad funesta, partim ad non lethalia vulnera refert. Deinde classes in universum vulnerum lethalium & non lethalium universales refutat, & in singulo vulnere, pensitatis omnibus, vult de ejus periculo pronunciari. Vulnera cerebri ad ventriculos usque, carotidis, &c pro lethalibus habet. EJUSD. *medicina legalis brevissimis comprehensa thesibus*, Rost. 1746. 8.*

J. DANIEL SCHLICHTING *traumatologia novantiqua ofte vernieuwde wondheelkunde om alle wonden wel te kennen en te geneesen*, Amstelod. 1748. 4. Prima pars huc maxime pertinet. Vulnerum plura genera contemplatus est, quam fere fieri solet, & ea accurate notavit, in quibus plerumque funestus casus observatus est. Vulnera tendinum minus periculosa facit, neque arteriæ vertebralis, aut cruralis vulnera, neque ea quæ pectus utrinque penetrant, neque hepatis etiam contusi vulnera pro *lethalibus* adgnoscit.

In appendice ELLERIANI operis aut ELLERO adscripti, quod edidit CL. ZIMMERMANNUS, aliqua de medicina consultatoria & vulnerum inspectione reperiuntur.

Infinitos alios libros, in quibus pauciora sunt, quæ huc faciunt, lubens omitto, ut eos, qui de partus tempore & universa generationis historia scripti sunt, tum qui de diæta publica, morbis epidemicis (ut LANCISIANI illi) de peste, vulneribus, venenis agunt.

De

De Diætetica.

Διαιτὴ quidem proprie regulam victus designat, sed hodie significat totum regimen ægri circa sex res non naturales.

Pauci in hac re boni sunt auctores. Huc ergo referendus est HIPPOCRATES in tractatu *de Victu*, idemque in tractatu *de Victu in acutis.*

Huic addatur GALENUS *de Victu ægrorum*, qui fere nullibi meliorem, quam in hac parte se præstitit.

Tunc videatur PETRUS GIRARDET, Parisinus, cujus Liber in octavo Parisiis editus est an. 1631. cum titulo *Commentaria in diætam acutorum* HIPPOCRATIS.

ARNOLDUS DE VILLA NOVA, famosissimus Italus medicus huc quoque referri debet, qui medicus pontificis fuit. Scripsit opus *de modo præparandi cibos & potus infirmorum in acutis.* Habetur hic tractatus in operibus ejus in folio tribus tomis editis.

Hisce unicum addo THOMAM SYDENHAM.

METHODI STUDII MEDICI

PARS XIV.

DE STUDIO PRACTICO, SEU DE CONSILIO FACIENDAE MEDICINAE.

HIc in primis sollicitus commendabo auctores; nam errores hic erunt letales aut periculosi; hinc, quos ipse, tamquam optimos, excussi, & qui communi suffragio laudantur, eos commendabo; in hac re non licet progredi, nisi pede fixo.

Omnes auctores, qui artem curandi morbos internos docent, dividuntur in tres classes, & in bibliotheca etiam sic disponi debent in commodissimum usum. 1. sunt systematici; 2. qui singulares morbos descripserunt; 3. denique qui observationes ediderunt. De omnibus pauca quædam præfari oportet.

Systema vocatur ab eruditis compages quædam integra, digesta & ordinata cujusdam artis, in qua reperitur instructio omnium eorum, quæ necessaria sunt, ut ea ars cognoscatur; ergo auctores qui tractatus scripserunt, in quibus inveniuntur ea, quæ requiruntur, in quocunque morbo singulari & observatione cujuscunque casus, ii medici *systematici* vocantur. Nusquam plures auctores habentur, quam in hac artis parte, si spectemus promissa, & nusquam pauciores, si expendamus verum meritum, & inquisiverimus, an steterint promissis.

Descriptores sunt, qui in quocunque morbo, quidquid eo spectat, enarrant, & tractant illum morbum, cujus descriptionem tradunt, ita ut nihil de ejus morbi natura, nihil de ejus origine, progressu, eventu, dicendum relinquant.

Ergo, quidquid primi generis auctores boni habent, id unice ex scriptoribus se-

cundæ classis habent, nam ex peculiaribus observationibus, quando generalia excerpuntur, fit systema.

Tertia classis horum auctorum complectitur observatores, qui nempe non hunc illumve morbum solum, sed quemcunque morbum obvium in suo ortu, progressu, eventu, remediis, pertinacia contra remedia, mutationibus variis, describunt, ut in singulo casu ipsis contigit videre.

Illi, ut statim videbimus, fuerunt 1. observatores eorum, quæ contigerunt in vita, & 2. eorum, quæ deprehensa sunt post mortem. Omnium optimus inter eos qui observaverunt ea, quæ in vita contingunt, est HIPPOCRATES (*a*); sed qui examinaverunt cadavera post morbum, hi optime de arte meruerunt.

I. Medici Systematici Græci.

Primus omnium est HIPPOCRATES, in hisce suis scriptis [vastum autem hoc opus

(*a*) Historiam Medicinæ scribere non constitui. Omissis ergo Artis originibus, omisso HERMETE, & AESCULAPIO, subito ad HIPPOCRATEM Coum HERACLIDIS f. transeo, cujus alias laudes aliàs dixi, nunc practicas addam. Separanda sunt autem ea, quæ certius ad HIPPOCRATEM pertinent ab iis, quæ alterius auctoris esse videntur. Maximam ejus auctoritatem famamque ab omni tempore fuisse certum est, & antiqua valde sunt, quæ de PERDICCAE morbo ex amore nato cognito & sanato SORANUS habet. Antiqua etiam fama est de peste per rogos excitatos sublata (PLINIO dicta Libro XXXVI. n. 69. GALENO *de theriac ad Pis.* & aliis). A Persarum rege vocatum HIPPOCRATEM abnuisse auxilium, vetusta perinde aut laus est aut accusatio, quam CATO major in Senatu citaverit, a BERNARDINO GENGA cum summa ignoratione morum Græcorum ad minuendam boni senis gloriam repetita. Ad DEMOCRITUM tamquam summus medicus in casu gravissimo publice vocatus est. Simulachra viri passim fuisse in larariis ex SUIDA adparet II. p. 145. & ex LUCIANO (in *mendace*) & honores tributos, qui HERCULI (PLIN. L. VII. c. 37.) ut de præmiis sileam, quæ in spuriis scriptis dicuntur a Græcis ipsi decreta esse. Vide collectas viri laudes apud MEIBOMIUM in *commentario ad* HIPPOCRATIS *jusjur.* p. 287. seqq. Neque probabilitatem habet, ante HIPPOCRATEM fuisse observatores medicos, quorum historias in templo dedicatas noster conpilaverit, quam calumniam apud ANDREAM SORANUM in vita HIPPOCRATIS, VARRONEM (apud PLINIUM L XXIX c. I.) & TZETZEM legimus. Nam & ipse accusat priores medicos, qui historias morborum non utilissime scripserint; variosque errores eorum exponit *de diæt. acut.* P. I. & omnium optimæ sunt inter HIPPOCRATICAS, quibus ejus ipsius ævo, non priori, sævientes morbi describuntur, nempe Epidemicorum Libri I. & III. Meditationem mortis fuisse ipsius Praxin, olim exprobratum est, quod in iis Epidemicis pene nulla sua auxilia excitet, & adeo multos ægrotos ipsi periisse, ut medicus, qui ea esset infelicitate, Romæ nostro ævo non toleraretur, audax est objectio B. GENGAE in *præf ad Anat. Chir.* & iniqua. Non enim videmus, quomodo infelix medicus absque eloquentia, & absque philosophia ad eam famam pervenisse potuerit. Sed in acutis morbis abunde adparet, veram eum viam esse ingressum, quæ nunc etiam ab optimo quoque medico vix mutata teritur, & quæ venæ sectionibus, aceto, diæta tenui vegetabili, febres superare docet. Alibi valde sæpe paradoxus fuit. Ita in L. περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον tabem vehementibus purgationibus adgreditur. In hydrope cantharides & venæ sectionem laudat (περὶ διαίτης ὀξέων P. IV). Vinum nigrum ad volvulum laudat. Et in universum cum chronicis morbis potius diæta, quam medicamentis pugnavit, his autem vehementissimis, cum ignorarentur mitiora, helleboro, aere usto, thapsia, peplio, quæ ipsi CELSO nimis acria videntur (L. II. c. 12.). Hinc in eorum morborum historia, in tanta materiæ medicæ infantia, inque theoriæ hiulca brevitate minus nobis prodest, ut sincerus fatebitur, qui auctoritatis jugum excussit; legi enim, totumque in locos communes digessi HIPPOCRATEM. Dictio plerumque brevis, & obscura est Ionica, cujus dialecti ratio videtur ex eo petenda esse, quod HIPPOCRATIS ævo, per totum fere bellum Peloponnesiacum, Athenienses præsidium in ejus patria aluerint. In Thessalia autem & Macedonia vixisse constat ex historia, & ex Epidemicis, atque videtur, ut tunc solebant medici, in peregrinatione perpetua vixisse. Honestum virum vel laudatus olim PLUTARCHO *de profectibus in virtute* & CELSO candor prodit, quo errores suos, & infelices ægrorum exitus recenset.

(*a*) In-

opus legi quodam ordine debet, non uti digeſtum habemus] 1. In *Aphoriſmis* (*a*) *ſuis*, ibi enim habemus axiomata practica, ad quæ omnes medici hactenus provocaverunt, quoties inter ſe certaverunt. Nonnullos aphoriſmos excludimus, forte intruſos & depravatos, ſed iis paucis excluſis continet indiſputabilia, hoc eſt, caſus medicos, qui ſemper iidem manent. Non ratiocinatur ibi HIPPOCRATES, ſed prout natura eventus exhibet, ita deſcribit. Scripſit autem HIPPOCRATES ſtilo, quem vix quiſquam intelligit, quod nimis facile videbit, quicunque textum græcum expendet. Qui opera HIPPOCRATIS in linguam Romanam tranſtulerunt, pro ſuo captu hoc officio defuncti ſunt, ſed qui ejus opera in lingua græca legunt, difficultatem inveniunt ſummam in adſequendo ſenſu auctoris. Hinc aphoriſmorum horum commentatores debent eligi, qui verſatiſſimi medici fuerunt, non ii, qui in muſæo ſyſtemata excogitaverunt, ſed qui apud ægros omnia viderunt; tum 2. qui linguæ græcæ peritiſſimi ſunt; 3. qui verſatiſſimi in lectione auctorum antiquorum. Non alios oportet commentatores legere, niſi qui his tribus conditionibus præditi ſunt, qui ſcilicet Græcam linguam optime intelligunt, qui illuſtrent textum HIPPOCRATIS propriis obſervationibus, & qui citent auctores, qui vixerunt, quando ASCLEPIADEA familia adhuc viguit. Hi ſequentes viri ſunt omnium ſane principes.

1. GALENUS, qui in *Aphoriſmos* HIPPOCRATIS ita commentatus eſt, ut inpleverit hos tres præcedentes titulos.

2. JACOBUS HOLLERIUS, Pariſinus profeſſor & medicus, reſtaurator medicinæ.

3. FRANCISCI VALLESII *commentaria in* HIPPOCRATEM. Hoc opus in folio prodiit, auctor vero regis Hiſpaniæ archiater fuit.

Hos ſcriptores qui habet, facile & ſine damno carebit reliquis. Nam recentiores omnes ſcribunt ex ſua hypotheſi, nos vero eos laudamus, qui ex obſervatione ipſa explicant ſenſum auctoris.

Legendus eſt pariter HIPPOCRATES in *Præceptionibus* (*b*) *medicis*, ubi exponit gene-

(*a*) Inter Libros, qui SENI tribuuntur, certius HIPPOCRATICI ſunt aphoriſmi, jam laudati, quorum exigua pars ad medendum pertinet, niſi IV. ſectionem de purgationibus velis, & diætetica interſperſa.

Liber περὶ τόπων τῶν κατ᾽ ἄνθρωπον habet in fine monita practica, utilia, quale hoc eſt, in morbo ignoto, ægro debiliori fortiora pharmaca non debere adhiberi (qui familiaris priſcorum error fuit). Eum inter HIPPOCRATICOS citat CAELIUS *Chronic.* V. c. 1. etſi argumento a ſeptem coſtis deducto REINESIUS non ante ARISTOTELEM ſcriptum eſſe contendat *var. lect.* p. 75.

De *Epidemicis* dixi in pathologicis. Eæ fere hiſtoriæ ſunt, abſque medela. In 1. Libro unicæ in tot aegris glandis meminit. Libro VII. caſtoreum ad muliebres morbos laudatur.

Liber περὶ διαίτης ὀξέων primarius eſt, maxime *ſecunda Pars*, qua pleuritidis curationem omnium temporum experientia confirmatam docet, niſi quod in ea ſpecie, in qua inferior pars pectoris laborat, carpere velis data purgantia, etſi alvum ducens polygala nunc maxime ad hunc morbum adhibeatur. De *ptiſana* vocarunt veteres PLINIUS Libro XVIII. p. 108. ATHENAEUS, GALENUS & alii. Prodiit ſeorſim Pariſ. 1543. 8. cum GALENI commentario. In eum commentatus eſt GALENUS, quorum commentariorum epitomen fecit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, Lugdun. 1516. 8. Sed HIER. THRIVERIUS, Lugdun. 1552. 8. LUDOVICUS DURETUS, Pariſ. 1631. 8. aliique in eumdem Librum commentarios dederunt, dictos in diæteticis, & iſte liber id fere continet, quod utiliſſimum in Praxi ipſa HIPPOCRATES reliquit.

(*b*) Libri cui παραγγελίας titulus eſt, memini in *hiſtoricis*. Liber περὶ διαίτης *primus* temperamentorum vitia contraria diæta docet emendare. *Secundus* materiam fere medicam continet ſeu vires, quæ plantis inſunt ad purgandum, calefaciendum, refrigerandum, ſiccandum, humectandum, febrium etiam ſanandarum modum docet. Meretur genuinus eſſe. *Tertius* totus practicus eſt, & abſtinentia, vomi-

neralia, quæ unusquisque medicus in curatione morborum observare debet. Tertio in *sectione quarta* editionis FOESIANAE, ubi agit primo de *victu sanorum in genere*; 2. *de victu ægrorum*; 3. *de victu acutorum*; 4. *de insomniis*; 5. *de alimentis*; 6. *de officio medici.* Hæc *sectio quarta* legi & perlegi debet ab unoquoque, antequam medi-

vomitu, exercitiis definitis, morborum initia docet sanare. Ad HERODICUM refert CLERICUS.

Spurius est omnino Liber *de usu humidorum* repetitus ex *aphorismis*, exque L. V. initio.

Liber *de usu purgantium* a JOHANNE CAIO primum inventus (*de script. progr.* p. 141.) & editus est Basileæ 1544. In eum commentarius est JOH. HEURNII. A JUNIO PAULO CRASSO latinitate donatus prodiit, Venet. 1536. 8. & Basileæ cum THEOPHILO anno 1539. 4. Aliqua habet ex aphorismis, & electivam quatuor humorum purgationem adfirmat, quod non valde videtur HIPPOCRATICUM. Liber *de elleborismo* fere ex Aphorismis, Prognostico & Prorrhetico decerptus est. Libri 4. περὶ νούσων incerti auctoris sunt, DIOSCORIDES alteri HIPPOCRATI tribuit THESSALI filio. CAELIUS non videtur pro genuinis habuisse, negat enim HIPPOCRATEM curationem dedisse phrenitidis, quam tamen in Libro III. περὶ νούσων reperimus: nihil ait de lethargo habere (*acut.* II. c. 6.) cum eum in 1. περὶ νούσων descriptum reperiamus. Citat tamen 2. *Librum de morbis* HIPPOCRATIS in *acut.* III. c. 8. In *secundo* & *tertio* continetur methodus therapeutica morborum per vomitum, purgationem, ptisanam, mel, acetum, diætam. Quartus evidentius spurius est.

Liber περὶ παθῶν absque curationibus est, & auxilia citat ex Libro *de Pharmacis* dudum amisso, nisi is sit, quem de morbis nunc vocant.

Librum περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν olim ad Cnidios retuli. In Libro I. & II. περὶ γυναικείων enormis vis acrium purgantium est, cum pessis & glandibus, & medicamenta plura quam in aliis HIPPOCRATIS Libris, viribus sæpe valde paradoxis & ab omni nostra opinione alienis, & praxeos denique ratio penitus a nostris moribus abhorrens. Similia sunt in Libro περὶ γυναικείας φύσιος. Librum *regularem* HIPPOCRATIS, quem CAELIUS citat *acutor.* L. II. c. 29. Librum *de sanguinis missione* spurium LAMBECIO teste L. VI. P. 2. p. 144. latentem Vindobonæ, & alios spurios omito, qui editi habentur. Operum omnium HIPPOCRATIS multæ editiones sunt, præter antiquas, quas DIOSCORIDES, & ARTEMIDORUS CAPITO procurarunt (GALEN. περὶ ἰατρεῦ,) dudum amissas. Opera adeo Divi senis Græce apud ALDUM 1526. fol. prodierunt, & ad *vetustos codices collecta & instaurata* JANO CORNARO *procurante*, Basil. 1538. fol. Latine MAR. FABIUS CALVUS primus edidit, Romæ 1525. fol. *octoginta volumina* HIPPOCRATIS. Ea versio cum commentariis MARINELLI repetito prodiit, Venet. 1575. fol. & nuper adjecto PETRI MATTHAEI PINI indice, Venetiis 1737. fol 3. vol. curante J. B. PAITONO. Variorum laboribus versa opera HIPPOCRATIS, Basileæ 1526. fol prodierunt. Omnia autem denuo vertit JANUS CORNARUS, Basil. 1543. fol. * & alias, in quo viro solent carpere defectum membranarum. FOESII versio sola prodiit, Francof. 1598. 8. Deinde *Magnus* HIPPOCRATES *Cous* PROSPERI MARTINI *notationibus explicatus*, Romæ 1626. fol. & Patavii 1719. fol. editus est, posthumus iste cum versione CORNARI. Græcolatina editio prima est quam cum titulo: HIPPOCRATIS *opera quæ exstant Græc. lat. veterum codicum collectione restituta novo ordine in 4. classes digesta, interpretatione latina, emendatione & scholiis illustrata* dedit HIERONYMUS MERCURIALIS, Venet. 1588. fol. CL. TRILLERUS nimium codicibus Vaticanis tribuisse objicit. Inde ANUTIUS FOESIUS *Græco-latinam* editionem procuravit, Francof. 1595. 1621. LIND. 1624. LIND. 1645. fol. LIND. Genev. 1657. fol. Hæc editio hactenus pro optima habetur, etiam CL. TRILLERO judice *ep. apolog.* p. 6. nisi quod nimis fusum & timidiorem arguat *Ep. de edit.* HIPPOCRATIS. *nov.* p. 7. Opera in *octo* sectiones distributa sunt, cum nova interpretatione, adjectis hic primum PALLADII scholiis, ad Librum περὶ ἀγμῶν, tum lectionibus variis ex codicibus, & brevibus ubique notis. De *Oeconomia* diximus. RENATUS CHARTERIUS anno 1679. 13. voluminibus in fol. HIPPOCRATIS & GALENI opera Gr. Lat. conjuncta edidit. Sed ea editio, ut rara, ita parum utilis est. Vide judicium D. W. TRILLERI *epist. apologet.* p. 6. Inde JOHANNES ANTONII F. VAN DER LINDEN nitidam in duobus voll. 8. editionem Leidæ edidit anno 1665. 8. cum versione J. CORNARII, commodam ob capitum divisiones, cæterum omnibus criticis consentientibus nimis in corrigendo textu audacem. FRANCISCUS CLIFTON, cujus commentarium in HIPPOCRATIS *de aëribus, aquis & locis* jam citavimus anno 1732. promisit HIPPOCRATIS *opera nova & ordinata methodo digesta* (Conf. *Comment. Lit. Noric.* 1732. *hebd.* 50.) nondum edita. Minus eam perfectam ob mortem FRIENDII esse fatetur in *historia* illa *medicinæ antiquæ*, quam dicemus.

Deinde

dicinam faciat, format enim animam medici, generalia optima præsto habeat, & animum præsentem ad ægros adferat, servetque.

Se-

Deinde vir clar. STEPHANUS MACKIUS nunc maxime Viennæ edit HIPPOCRATIS opera omnia Gr. Lat. *cum variis lectionibus potissimum ineditis ex* CORNARII *&* SAMBUCI *codicibus in Bibl. Cæsarea asservatis partim ex aliis ejusdem bibliothecæ M. S. libris, ac denique ex Medicis MSS. codicibus; accessit Index* P. M. PINI. Tomus I. prodiit anno 1743. alter anno 1749. reliqui duo exspectantur. Ex M. S. codicibus antiquis, a SAMBUCO collectæ lectiones sæpe demonstrant, quare CORNARII versio non respondeat, & multa ex eo fonte in græcis emendata sunt, animosius quam a FOESIO & MERCURIALI. Loca parallela GALENI, sparsas emendationes REINESII, TRILLERI, aliorumque suis locis MACKIUS adspersit. Ordo, qui FOESII, cujus V. sectiones jam possidemus. In *præfationibus* de librorum singulorum fide disserit, mitior MERCURIALI. Libellus *de ponderibus* jam prodiit. Notulæ & variæ lectiones adjectæ sunt imis paginis, quæ ad emendandam inprimis lectionem pertinent. Cæterum LAMBECIUS meminerat, exstare in Bibl. Cæsarea *anonymi Græci varias lectiones, emendationes & notas in* HIPPOCRATIS *opera & in vitam ejus a* SORANO *conscriptam*, quas dignissimas vocat P. II. Lib. VI. p. 154.

CL. viri DANIEL. WILHELMI TRILLERI *commentatio de nova* HIPPOCRATIS *editione adornanda*, Leidæ 1728. 4. prodiit, qua spem nobis fecit criticæ editionis, cum notis ex omnibus linguis omnibusque artibus repetitis. Judicia addidit Vir Clar. de commentatoribus, & editionibus. Utinam ipsum opus liceret sperasse!

Anno 1697. ANDREAS DACIER edidit *les œuvres d'*HIPPOCRATE *traduites en françois avec des remarques, & conférés sur les manuscrits de la Bibliothèque du Roi*, Paris. 2. vol. 8. non omnia tamen opera, ut titulus fert, sed fere ea, in quibus ratiocinia exstant, cum vita Divi senis. * Laudat TRILLERUS *de edit.* HIPPOCRATIS n. 7.

HIPPOCRATIS *Coi viginti duo commentarii tabulis illustrati, Græcus contextus ex doctiss.* VV. *codicibus emendatus, latina versio* CORNARII *innumeris locis correcta, sententiæ insignes per locos communes digestæ* THEODORI ZWINGERI prodierunt, Basil. 1579. fol quos 20. Libros omnes suis locis citavimus, huc autem unice pertinent Libri *de humidorum usu* & *de diæta*. Applausum doctorum virorum ZWINGERUS meruit. Ordo tabularis incommodus est.

CL. RADULPHUS SCHOMBERG proposuit Leidæ 1747. 4. *novum omnium* HIPPOCRATIS *operum compendium*, Græcolatinum, quod nondum prodiit. Usurus erat FOESII editione, & excerpturus de HIPPOCRATIS operibus ea quæ utiliora essent & certiora.

CL. Viri J. RUD. ZWINGERI *opuscula aphoristica semeiotico therapeutica octo*, & *speculum* HIPPOCRATICUM vide in Pathologicis.

JOHANNES OBSOPOEUS, Francof. 1587. 16. edidit HIPPOCRATIS *jusjurandum, aphorismos, prognostica, prorrhetica, Coacas*, *. Minutias sectari objicit CL. TRILLERUS l. c.

J. HEURNIUS in multa opera HIPPOCRATIS, ut jam monuimus, commentatus est, seorsim vero *aphorismi cum prognosticis, prorrheticis, coacis & aliis opusculis* prodierunt Leidæ 1627. 12. Laudat HEURNIUM TRILLERUS *de edit. adorn.* n. 7. Mihi brevis videtur & paraphrastes.

Aphorismos recognitos, notis auctos, cum præsagiis a COPO *latine redditis & notis illustratis*, Bergomi anno 1750. 12. edidisse audio ANDREAM PASTAM.*

P. MATTHAEI PINI *compendium instar indicis in* HIPPOCRATIS *opera omia*, Venetiis 1597. fol. prodiit, recusum cum nupera editione MARINELLI.

Epidemicorum librorum nucleus per aphorismos digestus prodiit Francof. & Lips. 1708. 12.*

THOMAE BURNET HIPPOCRATES *contractus, seu opera* HIPPOCRATIS *in epitomen redacta* sæpissime prodierunt, Edimb. 1685. 12. Leid. 1686. 8. & nuper Viennæ 1737. 8. & Lond. 1743. 8.

Post HIPPOCRATEM ad NICANDRUM usque Colophonium longum silentium est medicorum. DIOCLIS Carystii enim, principis post HIPPOCRATEM medici, nihil superest, nisi epistolam *de morborum præsagiis & eorumdem extemporaneis remediis*, Lutetiæ 1572. 8. editam, alicujus momenti esse velis. Is Lyncurium (procul dubio electrum) ferri & aeris laminas adtrahere (minutas nempe) observavit, PLIN. Libro XXXVII. n. 13. EJUS exstabat *de passionibus & causis & curationibus* opus, cujus passim meminit CAELIUS, & quem non raro carpit, ut in anginæ curationem *acut.* L. III. c. 4. & Phrenitidis *acutor.* II. c. 20. Ilei tamen curatio per venæ sectionem, cataplasmata, plumbi pilam, clysteres nihil alieni habet, CAELIO dicta *acut.* III. c. 17. In ischiadicis, diureticis utebatur CAEL. *chronic.* V. c. 1. & in tetano *acutor.* L. III. c. 8. In hæmorrhagiis secabat venam, dabat amylon & taurinum gluten. In mania propinabat frigidam CAEL. *chronic.* L. I. c. 5. Mortuos prodire

 lum-

lumbricos bonum, malum vero eſſe monebat ſi vivi exirent & ſanguinei. *chron.* L. IV. c. 8. Hypochondriacum morbum apud GALENUM (*de locis affect.* L. III. c. 7.) utiliter & vere ſatis deſcripſit. Rationi minus quam experientiæ in viribus medicamentorum tribuebat, GALENO teſte. In hydropicis vomitum, urinam & ſudorem plantis calidis movebat CAEL. *tardar.* III. c. 8. In phthiſi ſudores movere non bene jubebat (CAEL. *tardar.* II. c. 14.) Conſilium de itinerum ratione & navigatione valde ſimplex exſtat apud ORIBASIUM *ſynopſ.* L. V. Alius erat Liber inſcriptus *de iis quæ in iatreio fiunt*, alius *de conſervanda ſanitate* GALENO dictus, cujus cum titulo libellus exſtat etiam Germanice ab H. TRAGO verſus, alius *de morbis mulierum* CAELIO nominatus, & *de lumbricis alius.* Chirurgiam etiam faciebat, unde ejus *Scapha* ſeu *tholus* apud GALENUM *de faſciis* p. m. 422. & *graphiſcos* CELSO dictus L. VII. c. 6. ARISTOTELI coaetaneum facit CLERICUS.

PRAXAGORAS Cous, ex Aſclepiadum familia ultimus, GALENO auctore *meth. med.* Libro I. HEROPHILI præceptor, a GALENO paſſim laudatus, ſcripſit Libros 4. *de curationibus* (CAEL. *acut.* II. c. 8. III. c. 4. 8. &c.) tum alios *de peregrinis paſſionibus*. Jecoroſis vomitum, ſudorem movebat & ſanguinem mittebat (CAEL. *tard.* III. c. 4.) In dyſenteria *peplium* dabat (ſpeciem tithymali) *tard.* IV. c. 6. & in ileo emetica. Hydropem ſanabat diureticis, & radice graminis *tard.* III. c. 8. Pus cuidam per ſedem erupiſſe, qui per 12. tamen annos ſupervixerit, reliquit apud RUFUM *de veſic.* p. 7. Chirurgiam non detrectabat, & uvam præcidebat vel dividebat in angina (CAEL. *acut.* III. c. 4.) In ileo jubebat abdomen aperire & expellere de inteſtino excrementa, tunc conſuere. Sed ea forte ad herniam incarceratam pertinent.

Nec ERASISTRATUM omittere fas eſt Ceum, non Coum, Juliatem, ARISTOTELIS nepotem ex filia, celeberrimum virum ex curato ANTIOCHO SELEUCI f. Syriæ Regis (SUIDAS I. p. 849. III. p. 296.) & principem Scholæ Medicæ, quæ Smyrnæ floruit, cujuſque medici in nummis Smyrnæorum frequenter apparent, editis a MEADIO, ſectæ denique auctorem, quæ etiam GALENI tempore, quarto inde ſeculo, nimis frequens fuit. In Medicina inſigniter a prioribus ſcriptoribus receſſit, contra quos paſſim invehebatur. Venæ ſectione plerumque abſtinuit, & purgantibus, quæ priores medici dederant & frequenter & vehementiſſima, exercitia tamen etiam corporis minus coluit, utebatur autem jejunio, diæta tenui, medicamentis ſimplicibus, rejectis compoſitis, tum fomentis, mollis in univerſum medicus. Jecoroſis tamen cutem & membranam jecori incumbentem præcidebat (CAELIO teſte *tard.* Libro III. c. 4.) In coeliaca duros dabat cibos, ut lentem (*tard.* IV. c. 3.) in dyſenteria, adſtringentia. *tardar.* Libro IV. c. 6. In hydrope ambulationem, clyſteres, abſtinentiam imperabat & cataplaſmata. *tardar.* Libro III. c. 8. in arthritide lenia cataplaſmata *tardar.* Libro V. c. 2. in dolore capitis ſpongias. ORIBAS. *Synopſ.* Libro VIII. c. 18. Miror πάγχρηστον ad ophthalmias reliquiſſe ORIBASIO dictam Libro IV. *Synopſ.* cum damnaverit conpoſitiones. Scripſit *ſalutarium præceptionum* Libros II. (CAEL. *tard.* II. c. 7. *acut.* III. c. 21.) tum I. *de morbis ventris* ſæpe ab eodem citatos, Librum περὶ τῆς καθ' ὅλον πραγματείας ATHENAEO dictum, Libro XV. & alios alterius generis.

Aliud HEROPHILO ingenium fuit, qui plurimum medicamentis etiam compoſitis tribuebat, PRAXAGORAE diſcipulus, dialecticus homo (GAL. *de meth. med.* L. I.) Chalcedonius aut Carthaginenſis, Alexandriæ docuit, coævus ERASISTRATO, & medicinam & chirurgiam exercuit, argumento DIODORI, qui, ut luxatum humerum reſtitueret, adiit HEROPHILUM, & ſalſe ab eo exceptus eſt. Nihil ejus ſupereſt. Scholam ad *menſis Cari fanum* celebrem reliquit.

NICANDER Colophonius, Clarii Apollinis ſacerdos & medicus, ultimi Attalorum & ejus filii ſpurii temporibus vixit, medicus omnino, cujus fuerit ſcripta *curationum collectio*, & qui ex HIPPOCRATIS prognoſticis aliqua in carmen tranſtulerit. Nunc exſtant ejus *theriaca*, & *alexipharmaca*, ſeu *de venenis & antidotis duo libri* non humillimæ dictionis, cum *ſcholiis*, quorum equidem auctor minime medicus fuit aut botanicus, qui aconitum gramini comparet, ad elegantiorem tamen animalium & plantarum cognitionem pertinet. Ipſa *alexipharmaca* ex veterum more abſque ulla veri ſpecie temere collecta ſunt. Prodiit NICANDER græce cum ſcholiis apud ALDUM anno 1499. fol cum DIOSCORIDE & annis 1518. 4. 1523. 8. grandi, Coloniæ vero apud Soterem 1530. 4. ſcholiis hic per ipſum poëma diſperſis. Porro Græce cum aliis poëtis edidit H. STEPHANUS, Pariſ. 1566. fol. Cum J. GORRAEI poëtica metaphraſi & ſcholiis prodiit ibidem 1557. 4. Alexipharmaca ſola prodierant Græco-latine cum ejuſdem GORRAEI poëtica verſione ibid. 1549. 8. & cum GORRAEI *definitionibus* Pariſ. 1622 fol. Recuſus eſt Gr lat. cum aliis poëtis, Genevæ 1606. fol. Latine cum *ſcholiorum* excerptis JOANNE LONICERO interprete editus eſt Coloniæ 1531. 4.. Carmine vero latino reddidit EURICIUS CORDUS, quod prodiit Francof. 1532. 8. & cum aliis poëmatibus CORDI, Helmſtad. 1614. 8. Alio carmine vertit D. JAIME ESZEVE cumque ſcholiis jam anno 1551. Valentiæ edidit N. ANTONIO teſte. Gallice etiam in carmen conjecit JOHANNES de GORRIS, ſeu GORRAEUS & edidit

dit JACOBUS GREVINUS, Antwerp. 1567. 4. Egregius vero codex NICANDRI cum iconibus animalium venenatorum, & EUTECHNII sophistæ in eumdem auctorem inedita paraphrasi latent in Vindobonensi bibliotheca, LAMBECIO auctore.

Anonymi Græci poëma *de viribus herbarum Deo alicui consecratarum* cum DIOSCORIDE edidit ALDUS 1518. 4. recudi fecit J. A. FABRICIUS *Bibl. Gr.* Libro III. p. 429. quo tredecim plantarum vires canuntur.

HERACLIDIS Tarentini de industria mentionem facio egregii in viribus medicamentorum indagandis, in adgnoscenda veritate candidi, (GALENO teste), periti in medendo viri, ut ex curatione pleuritidis adparet, quam CAELIUS AUR. recenset *acut.* II. c. 24. In cholera dedit catapotia, quæ semen hyoscyami ingrederetur, alioquin inter primos auctores exhibendi opii & narcoticorum. In phrenitide venam frontis secabat (CAEL. *acut.* Libro I. fin.) Purgabat in volvulo dacrydio, quod non ita placet (CAEL. *acut.* III. c. 17.). Catapotia ejus citantur a CELSO Libro V. c. 25. Scripsit Libros 4. *curationum interiorum* (CAEL. *chron.* I. c. 4. *acut.* III. c. 4. 17.) συμπόσιον ἰατρικὸν (ATHENAEO L. II. dictum). Empiricorum princeps fuit, nemini non laudatus, ne GALENO quidem.

ASCLEPIADES Prusеensis Bithynus Rhetor, MITHRIDATIS ævo vixit, ad quem Librum dederat (PLIN. L. XXV. c. 3.) Legatos vero sprevit eodem teste PLINIO Libro VII. c. 37. Romæ primariis viris & oratori CRASSO & CICERONI familiaris fuit. Ad medicinam sero accessit, (PLIN. Libro 27. n. 7.) Sed ut valebat ingenio, magnos in ea arte profectus fecit, ut CELSUS, (qui multa ab eo se recipere fassus est) S. EMPIRICUS, APULEIUS & SCRIBONIUS, ejus cum laude meminerint. Magna famæ accessio ipsi nata est a resuscitatione hominis, quem ad rogum delatum & vivere perspexit, & sanavit (PLINIO referente Libro 26. c. 8. VII. n. 37. & APULEIO in *Floridis*) tum ex longo & viridi senio. Ab HEROPHILO partem suæ theoriæ recepisse ex CAELIO apparet Libro II. *acut.* c. 39. & ex ERASISTRATO pororum systema. HIPPOCRATEM studiose refutavit, & theoriæ praxin aut primus superstruxit aut certe evidentius. In praxi plurima mutavit, & ad mores inprimis Romanos refinxit, ut ægrotorum palato & consuetudini inserviret. Ergo medicamenta vehementia, purgationes & vomitus, & frequentiorem usum venæ sectionis sustulit; (CAEL. *acut.* Libro II. c. 29. PLIN. Libro 26. n. 8.) Vinum aegris indulsit & frigidam, PLIN. Libro 26. c. 8. Libro VII. n. 37. Diæta excarni, ambulatione, frictione, auxilio gymnastico, plurimum usus est, gestationem & clysteres commendavit, lectulos pensiles & balnea pensilia excogitavit. Magicas curationes, Romæ receptas, laudavit, & superstitiosa medicamenta, (ut illa ad epilepsiam dicta TRALLIANO.) Venerem ad epilepsiam commendavit. CAEL. *chronic.* I. c. 4. Phreniticos musica sanavit, CENSORINUS *de die natali* c. 12. Aquam salsam ad icterum commendavit, CELS. Libro III. c. 24. renovatum nostro ævo remedii genus. In paralysi tamen (CAEL. *chronic.* II. c. 1 in angina *acut.* III. c. 4.) alvum repurgavit. In angina venam secuit, tonsillas etiam divisit, asperam arteriam aperuit, CAEL. III. c. 4. & in pleuritide sanguinem misit, CAEL. *acut.* II. c. 22. Febrem abstinentia a potu & a somno, pessimo consilio tollere conatus est, passim CAELIO observante sibi contrarius *acut.* II. c. 39. III. c. 17. Scripsit *de ulceribus* CAELIO dictum Librum, & I. *de auxiliis communibus* (CELS. II. c. 14.) *de celeribus passionibus* Libros III. (CAEL. *acut.* III. c. 4. 17. *tard.* II. c. 7.) *de finibus* (CAEL. *acut.* III. c. 19.) *de definitionibus* (*acut.* II. c. 13.) *de lue*, (CAEL. *acut.* II. c. 39.) & *parasceuastica*, (CAEL. *tard.* II. c. 13.) Ab eo THEMISON prima stamina suæ theoriæ hausit, CAEL. *chronic.* I. c. 4. *acut.* II. c. 12. sectæ methodicæ auctor. Ad eum CASSIUM refert CLERICUS qui vulgo ἰατροσοφιστὴς dicitur, virum ingeniosissimum, seculi (CELSI) medicus (CELS. Libro I. *præf.*) *Medicas* ejus *quæstiones* habemus seu *problemata de animalibus* edita, Parisiis 1541. 12. Græce, & recusa latine 4. deinde Græce, Leidæ 1595. Gr. * Sed etiam C. GESNERUS *naturales & medicas quæstiones* 84. *circa hominis naturam & morbos* Gr. lat. edidit Tiguri 1562. 8. latine vero versas A. JUNIUS 1567. fol. * recudi vero fecit ἀποφθέγματα καὶ προβλήματα φυσικὰ περὶ ζώων παθῶν cum THEOPHYLACTO SIMOCATTA ANDREAS RIVINUS, Lips. 1653 4. Gr. Lat. Mihi manifesto methodicus videtur. Etsi enim ab ASCLEPIADE aliqua habeat, qualia & THEMISON Methodicæ sectæ auctor, metasyncriticum tamen circulum habet n. 15. & n. 70. adstrictionem & laxationem pororum. Meretur omnino legi, ingeniosus homo. In *probl.* 40. ASCLEPIADEM citat, sed aliam explicationem propriam addit. Colicum medicamentum, in quo lacruma papaveris, gloriabatur se invenisse, CELS. citat (L. IV. c. 14.) quod dat IDEM L. V. c. 25.

De M. ANTONIO MUSA archiatro AUGUSTI brevis ero. Notissimum est balneorum frigidorum usum invenisse, qui in AUGUSTO, cujus valde debile corpusculum fuit, felicem exitum habuit DION Libro 53. Carnibus etiam viperarum felicissime curabat ulcerosos. PLIN. Libro 30. n. 39. HORATIO & VIRGILIO amatus, a MARONE, ut creditur, JAPYDIS nomine celebratus est. Huic multos honores omnis medicorum ordo debet, & jus gestandi anuli DION. ib. Passim ipsi tribui-

 tur

tur libellus *de betonia*, qui cum PLINIO VALERIANO prodiit, Basil. 1528. fol. Ejusdem saporis est cum APULEII Libro *de plantis*.

Eodem circiter tempore vixit THEMISON, inventor sectæ methodicæ GAL. *meth. med.* p. XII. b. ed. LINACRI, summus auctor PLINIO (Libro 14. c. 17.) ASCLEPIADIS primo discipulus, cujus placita senior demum reformavit, CAELIO teste IV. *tard.* c. 1. & I. c. 4. II. c. 12. Nempe purgabat olim, ipso adhibito in epilepsia helleboro, tum in elephantiasi, & alba quidem specie, (CAEL. *tard.* IV. c. 1.) in asthmate vero dacrydio, (*tard.* III. c. 1.) & venam secabat, (*tardar.* I. c. 5.) quæ fortiora auxilia idem nunc senior rarius adhibuit. De theoria diximus in pathologicis, praxin ad eandem simplicitatem stringendi laxi, aut laxandi stricti reduxit. Hirudinum primus in Medicina meminit, & ad frontem quidem in cephalea, quod medicamenti genus in LUDOVICO XV. imitati sunt Galli medici. (CAEL. *tard* I. c. 1.) jecur morbosum ferro aut cauterio vulnerabat, antiquos secutus, CAEL. *tard.* III c 4. Diacodium primus descripsit. Oxymeli rejecit. In hydrope scarificavit talum, rejecta paracentesi, quam admiserat ASCLEPIADES CAEL. *tard.* III. c. 8. Hydrophobiam passus sanatus est, insigni exemplo, ut tamen non posset de eo morbo scribere, quo tentabatur, quotiescunque scriptitare incipiebat, CAEL. *acut.* III. c. 16. In juventute scripsit Libros *periodicos* CAEL. *acut.* II. c. 12. deinde *salutarium* L. & *tardarum passionum* Libros II. CAEL. *tard.* III. c. 1. &c. in quorum *primo* nondum rectam viam ivit, nempe methodicam, CAELIO judice, deinde *epistolarum ad* DIMANTUM Libros II. (CAEL. *tard.* I. c. 3. II. c. 7. IV. c. 1. (Ea omnia perierunt. Paulo ante CELSUM vixit, CELS. præf. ad L. I.

AURELIUS (vel AULUS, ut ALDUS legit) CORNELIUS CELSUS AUGUSTO imperante vixit, si idem est CELSUS, quem HORATIUS monet, neque serius vixit argumento THEMISONIS, quem citat, & historiæ medicorum, quam aliquot locis exhibet, & quæ nullum continet medicorum qui post id ævum inclaruerunt, denique COLUMELLAE CLAUDII coævi, qui passim CELSUM citavit, nam *de ægrorum cultu* IDEM scripserat, quæ præter fragmenta aliqua perierunt. Medicum fuisse certe ostendit CLERICUS, qui ipse ubique absque metu suum judicium de methodis & medicamentis interposuerit. Plurimum usus est ad morborum historias HIPPOCRATE, ad curationes vero ASCLEPIADE, quem se in multis sequi fatetur Libro IV. c. 4. ab omni secta alienus, ut venæ sectionem non totam rejecerit, nimiam vero & in omni morbo repetitam damnaret, in purgantibus etiam mitiora secutus sit, diætam nimis strictam in sano homine rejecerit, plurimum tamen auxiliis diæteticis in curando usus, tum balneis, fomentis. Longos catalogos dat formularum & compositionum. Criticos dies, ut ASCLEPIADIS discipulus, parvi facit, & perinde subinde sitim febrientibus imperat. Latinissime scripsit, & vel eo fine, ad formandum stilum, legi debet. Cæterum CELSI VIII. Libri *de re medica* sic satis pleni ad nos pervenerunt, ut solus MORGAGNUS lacunam in Libro IV. insignem animadverterit. (ed. 1746. p. 627.) quæ in omnibus codicibus eadem reperitur, ut ex uno omnes descriptos esse adpareat, COCCHI *de anat. ad fin.* Prima editio est cum tit. AUR. CORN. CELSI *de medicina* Libri VIII. Florentiæ fol. 1478. HARL. altera Mediolani 1481. fol. HARL. quam primo loco ponit LINDENIUS, alia Venet. 1493 fol. quæ penes me est, & alia 1496. fol. & 1497. fol. In illa 1493. mala adhuc est orthographia, passim y pro e & græca inprimis rudissime scribuntur. Porro Lugduni prodiit 1516. 4. FABRICIO teste, & 1542. 8. * & 1549. 12 1554. 12. 1557. 12. * Ibid. 1566. 8. cum SERENO & RHEMNIO editus est, quæ editio penes me est. In ea adparet J. CAPELLANUM ROBERTO CONSTANTINO codicum perantiquorum copiam fecisse, qui ad marginem *varias lectiones* adjecit, notas adspersit, & passim loca parallela PLINII, HIPPOCRATIS & veterum. Ibid. anno 1587. 12. prodiisse lego. Parisiis etiam 1529. fol. prodiit. & *Græcis omnibus dictionibus restitutis* ex emendatione BAPTISTAE EGNATII apud ALDUM 1528. 4. & apud Soterem Hagenoae anno 1528. Saligniaci anno 1536. 8. * Paris 1533. cum notis J. CAESARII. Inde Antwerp. 1539. 8. cum notis THRIVERII ad Librum I. & Tiguri 1540. 8. * excusus est. Tunc cum SERENO, SCRIBONIO aliisque iterum apud ALDI filios Venet. 1547. fol. recusus est PL. GUILIELMUS PANTINUS aliam editionem *multis in locis emendatiorem quam unquam antea* dedit, Basil. 1552. fol. cum suis commentariis. Patavii etiam anno 1563. prodiit, & Venetiis 1566. 8. * Cum Principibus HENRICI STEPHANI etiam excusus est, & Leidæ 1592. 4. cum commentariis ad primum quidem librum JEREMIAE THRIVERII, ad reliquos BALDUINI RONSEI. Emendationes ex conjectura natæ ad marginem rejectæ sunt, commentarii practici sunt, & ex ejus seculi ingenio. Genevenses editiones sunt annorum 1625. 12. 1626. 12. Successit Leidæ anno 1657. & 1665. 12. editio J. ANTONIDAE van der LINDEN a PATINO adjuti, recusa Amstelodami, ex recensione THEODORI JANSEN ab ALMELOVEEN paulum auctior anno 1685. 12. 1713. 12. & Leid. 1730. 8. cum collatione cum vetustis editionibus. In his editionibus nitorem non desideres, & loca parallela HIPPOCRATIS commode adjecta

jecta sunt, cum variis lectionibus & notis nonnullis J. CAESARII, R. CONSTANTINI, Is. CASAUBONI, & in posteriori ALMELOVEENII atque MORGAGNI, ad calcem, quod incommodum, adjectis. Sed ob audaces emendationes minus viris doctis accepta fuit hæc toties repetita editio. GEORGIUS W. WEDELII ad aliam, Jenæ 1713. 8. præfatus est. Patavii anno 1722. alia editio in 8. prodiit ad ALMELOVEENIANAM facta, ex consiliis MORGAGNI emendatior, adjectis ejusdem CL. Viri epistolis de quibus statim dicam. Leidæ vero anno 1746. 8. grandi, & 1750. 8. ipse Bibliopola LANGERAKIUS novam dedit editionem, in quam non paucas, sed omnes, J. CAESARII & ROB. CONSTANTINI, & ineditas JOSEPHI SCALIGERI & priores illas MORGAGNII perinde ad calcem subjunctas, & H. STEPHANI parallela loca HIPPOCRATIS & CELSI adjecit, cum minus modesta præfatione, quæ GUILIELMI NOORTWYKII opus est. Ea omnia tamen nondum explent desiderium vere medicæ editionis hujus insignis scriptoris. Perierunt autem promissæ variæ editiones, SCALIGERIANA, RHODIANA, quæ in BARTHOLINIANAE bibliothecæ incendio amissa est, BAIERIANA in proprio programmate anno 1720. proposita, SCHULZIANA, cujus tamen superest codex M. S. & sperare nos jussit suam ex codicibus M. S. & primario illo MEDICEO desumtam editionem COCCHIUS, qui notarum speciem edidit *in libello anat.* Cæterum Germanice a J. KUFFNERO versus CELSUS prodiit Moguntiæ 1531. fol. & Italice Venetiis 1747. vertente Abb. CHIARI. Notæ autem in CELSUM præter jam excitatas, PAWII, LOMMII, RHODII, CAESARII, THRIVERII, sunt JOH. MORISOTI Basil. 1547. & HIER LUBEI adnotationes, Venet. 1616. 4. * Sed inprimis huc pertinent J. B. MORGAGNI in A. C. CELSUM (& Q SERENUM SAMMONICUM) *epistolæ*, Patav. 1721. & Hagæ 1722. 4. editæ, quarum tres sunt ad CELSUM varia eruditione plenissimæ, tres etiam alias, dum hæc scribo, *sex adeo epistolas* se anno 1750. edidisse idem vir Ill. ad me rescribit. Exstat etiam J. HENRICI KROMAYER *erroris confessio sapienti conveniens ad præclarum* CELSI *locum, qui est in* IV. *de medic.* Libro c. 16. Jen 1724. 4. Epistolæ ad CALLISTUM CELSO adscriptæ, & altera ad P. NATALEM, quæ cum MARCELLO prodierunt, SCRIBONII sunt.

THESSALUS Trallianus, vanissimus ille ἰατρονίκης, rabie quadam omnes alios medicos persecutus (PLIN. Libro 29. c. 1.) *methodi verior auctor* est, teste *Auctore Libri introductionis*. Adeo sibi soli placuit, ut minime parceret THEMISONI, cujus monstrosas dixit esse communitates (GAL. *meth. med.* Libro I. p. VIII. b.) & quem acria in catarrho dantem corrigit, (CAEL. *tard.* II. c. 7.) & nihil veteres medicos bonum invenisse ad NERONEM clamaret. Romæ medicinam fecit, assentator divitum, & dum intra sextum mensem artem se perdocturum promittit multos, nactus est discipulos (GALEN. *meth. medend.* Libro I.) Nempe omnes morbos ad duas illas stricti & laxi classes revocavit, & simplicissimam medicinam fecit, cum eumdem morbum semper eadem modo jubeat sanare, GAL. *meth. med.* Libro VI. Metasyncrisin sive integram minimorum pororum mutationem invenit, GAL. *meth. med.* Libro IV. Eam ursit per receptam a posterioribus διατρίτον, quam introduxit (GAL. *meth. med.* Libro IV.) & per acria medicamenta. Purgantia penitus proscripsit, & etiam in eo audientem sectam expertus est. Venam tamen in phreniticis secuit in Libro περὶ διαιτῶν. In hæmoptoë venam secare recusavit, qua in re eum deseruerunt reliqui methodici, (GAL. *meth. med.* Libro V.) Scripsit Librum περὶ διαιτῶν (CAEL. *acut.* III. c. 17.) *de regularibus* (CAEL. præf. ad *tard.*) *tardarum passionum* Libros 2. (CAEL. II. *tard.* c. 13.) Alia probat ejus CAELIUS, alia ut non satis methodica rejicit, unum tamen ex principibus suæ sectæ vocat *Acut.* II. c. 37.

APULEIUS CELSUS SCRIBONII LARGI præceptor, ex eo ipso ad I. seculum a C. N. refertur. EJ. Liber *de herbarum virtutibus* inscribitur, qui Parisiis 1528. fol. & eodem anno cum titulo L. AP. MADAURENSIS curante TORINO cum PLINIO VALERIANO aliisque Basileæ fol. prodiit. A GABRIELE vero HUMELBERGIO sub nomine LUCII APULEII PLATONICI, Tiguri 1537. 4. cum notis recusus est, auctior & emendatior, quam tamen editionem DAUMIUS ad REINESIUM *ep.* 29. & CLERICUS minus fidelem & fictam, TORINIANAM vero magis ad codices expressam esse autumant. Recusus est Venetiis 1547. fol. cum aliis medicis, & Noribergæ 1538. 8. * & Lugduni 1587. cum operibus APULEII MADAURENSIS. Sed is mihi manifesto serioris ætatis videtur, quo tempore *e* græcum jam a latinis per *i* scriptum fuerit, ut *chamæmilon*, neque dictio eam puritatem habet, quæ illius seculi digna sit. Mera cæterum vis virtutum absque ullo judicio congestarum, & nomina *Prophetarum* habet, quæ & ipsa serius ævum demonstrant. Ita Buglossam tres thyrsos habentem tertianæ, quatuor habentem quartanæ mederi ait, &c. ISAACUS VOSSIUS novam editionem ex codice 1200. annorum figuris ornato promiserat, quæ nunquam prodiit. Alii ad Madaurensem medicum referunt, a cujus tamen etiam stylo differt.

SCRIBONIUS LARGUS DESIGNATIANUS vulgo dicitur TIBERII tempore vixisse, quod Colicam CASSII conpositionem ab ATIMETO TIBERII liberto acceperit c. 120. & MESSALINAM

Secundus systematicus practicus est ARETAEUS CAPPDOX (*a*), quem credo proximum HIPPOCRATI. Quantum enim adparet ex monumentis historiæ, non diu

Dei nostri Cæsaris uxorem citet, atque cum eodem ajat se Britanniam petiisse *comp.* 163. A GALENO passim ejus compositiones nominantur. Congeries est formularum, quas ipse ait se præparasse omnes, & in quibus mira est vis superstitionis atque vanitatis. RUELLIUS primum edidit Basil. 1529. 8. deinde ALDUS 1547. fol. cum CELSO, SERENO & aliis antiquis. Nitidam vero editionem J. RHODIUS dedit, qui S. LARGI *compositiones medicas recensuit, notis illustravit, lexicon Scribonianum adjecit*, Patav. 1655. 4. Variæ utique eruditionis notæ sunt quas dedit. Quare patientius caremus editione quam J. B. WINDTHIER parabat ex *Vaticanis* codicibus J. FABRO teste ad HERNANDEZ p. 756.

AUCTORES rei rusticæ etsi non solum passim aliqua ad mulomedicinam habent, sed etiam elegantiori medico lectu necessarii sunt, hic tamen omitto, ut qui obiter praxin contingant. Sic ANDROMACHUM Theriacæ auctorem, NERONIS medicum prætereo, cujus est cum GALENI commentario poëma quo formula antidoti comprehenditur.

(*a*) ARETAEUS Cappadox paulo post ANDROMACHUM vixit, cum ποικίλην διὰ Θηρίων (*cur. diut.* I. c. 4.) ἀρτίσκους ex carne viperarum absque capite & cauda (*cur. diut.* II. c. 13.) & iterum τὴν διὰ ἐχίδνων ἑρπετῶν (*cur. diut.* II. c. 5.) & *antidoton* βησίου (II. *acut. cur.* c. 8. & Libro II. *cur. diut.* c. 5.) & ἱερὴν & denique ἀρχιήτρου passim nomen habent, (*cur. acut.* II. c. 5.) quo titulo primum ANDROMACHUM usum esse constat. Recentior etiam THEMISONE fuit, cum CAELIUS neminem ante eum virum curationes diuturnorum morborum dixisse scribat, & paulo antiquior DIOSCORIDE, a quo in εὐποριστοις laudatur. Romæ vixisse valde probabile est, cum inter vina Surrentinum, Falernum, Signianum, Fundanum in Syncope commendet, (*curat. acut.* II. c. 3.) deinde saponem, garum, (*cur. acut.* I. c. 2.) *far Thyrrenum* & alia ejusmodi Romana ciborum genera nominet. Medicinam exercuit, & proprium μάλαγμα viride tanquam arcanum suum citat, (*cur. diut.* II. c. 7.) Cæterum *de acutorum morborum signis* duos Libros habemus, & totidem *de eorum curatione*, totidem porro Libros *de diuturnorum morborum signis* & *curationibus* passim deficientes, ut integra capita desiderentur. Mihi inter veteres medicos excellere videtur, ut eum, omnibus computatis, longe præferrem HIPPOCRATI, nisi æquum esset considerasse, posteriori aevo ARETAEUM vixisse, & potuisse multorum inventis ipsisque HIPPOCRATIS scriptis frui. A LEONARDO etiam de CAPOA, magno illo medicorum contemtore, honorifice citatur *raggionament.* I. Dictio Ionica elegans est & comta; historiam morborum non sparsam, sed ordinatam dedit & continuam. Medicamenta magis congrua rationi proposuit, quam COUS. In angina secat venam ad deliquium animi usque, (*cur. acut.* I. c. 7.) repetito etiam in febre ardente, nephritide, sanguinem mittit. In epilepsia trepanum adhibet, quod sæpe nigra & crassa dura membrana reperta sit, & sanatus æger I. *cur. diuturn.* c. 4. Cantharidibus ad vesicas excitandas primus usus est, CLERICO jam observante. Superstitiosa sprevit argumento sanguinis humani ad epilepsiam frustra, ut ipse vidit, epoti, *cur. diut.* I. c. 4. & cerebri vulturis. Hydropem cysticam adgnovit. Multum usus, Romano more, diæta, gestatione, fomentis, balneis. Ex *pneumaticorum* familia fuisse CLERICUS ostendit. ARCHIGENES autem eum ad eam sectam refert, IDEM, quem CAELIUS cum MAGNO inter methodicos censet *acut.* II. c. 10. Primum ARETAEUS latine editus est a JUNIO PAULO CRASSO Venet. 1552. 4. cum RUFO, & ab eodem CRASSO sub incudem revocatus, auctusque, posthumus recusus est Basileæ 1581. 4. cum RUFO aliisque. Eas editiones valde sprevit DAUMIUS ad T. REINESIUM *ep.* 35. Inde ARETAEI Libri VIII. J. P. CRASSO *interprete* prodierunt Paris. 1554. 12. Cum *Principibus* etiam apud H. STEPHANUM recusus est, Græce vero apud TOURNEBOEUF J. GOUPYLUS Parisiis edidit 1554. 8. *Accesserunt* autem *quæ* CRASSUS *non vertit, aliquot* ARETAEI *capita*, & Græce eodem anno ARETAEI *de acutor. & diuturnorum morbor. causis & signis* Libri IV. & *de acutorum & diuturnorum morborum curatione* Libri IV. apud TURNEBUM in 8. prodierunt. Inde Græce & Latine cura & cum notis GEORGII HENISCHII Aug. Vind. 1603. fol. editus est cum titulo ARETAEI *ætiologica, semeiotica & therapeutica morborum acutorum & diuturnorum ex* MS. CODD. *Veneto-Bavarico-Augustano collatis.* Inde Patavii ARETAEI Libri VIII. *de causis & signis acutorum morborum* 1700. 8. * excusi sunt. Sed cum PETRI PETITI eruditissimi viri notæ ad ARETAEUM posthumæ laterent, scriptæ jam anno 1662. longo post tempore eæ, quæ ad *tres priores* L. ARETAEI pertinent, prodierunt Londini 1726. 4. cura ISAACI MAITTAIRE. Adjecta est PETITI & ARETAEI vita. Usus autem erat PETITUS tribus codicibus, tum suis etiam conjecturis. (præf. p. XXIV.) Deinde JOHANNES WIGAN ARETAEI *de causis & signis acutorum & diuturnorum morborum* Libros IV. *de curatione acutorum & diuturnorum morborum*

diu post HIPPOCRATEM vixit (*a*). Scripsit *de morbis acutis*, & alterum tractatum *de morbis lentis*. In utroque sane morbum, dogmata, medicamenta tradit, eaque, quæ HIPPOCRATES per observationes tumultuarie congesserat, ordinatim digessit ad classes suas & capita, hinc fere omnes morbos systematice absolvit, & hactenus super HIPPOCRATEM ipsum eminuit.

Hujus ergo viri auctoritatem HIPPOCRATI æqualem habemus. Difficilius autem adquiritur. Editio omnium optima est in octavo, græce edita est ex typographia regia Parisiis; alia editio est, quæ prodiit in folio Augustæ Vindelicorum 1603. in qua habentur CAPPADOCIS opera omnia, & ibi habetur commendatissimus textus secundum omnes codices. Reliqui auctores omnes has fere editiones descripserunt.

Tertius systematicus est AURELIUS CORNELIUS CELSUS, qui vixit sub AUGUSTO & TIBERIO, & hinc auctorum proximus HIPPOCRATI post ARETAEUM [nempe de practicis hic loquor & de systematicis quidem, nam RUFFI EPHESII opus, & parva epistola DIOCLIS CARYSTII hic non facit ad rem] si careremus hoc auctore, millesies cespitaremus in scriptis HIPPOCRATIS, sed vir ille Romanus & aulicus Græca didicit, fuit Alexandriæ, ubi in biliotheca egregia scripta HIPPOCRATIS eo tempore conservabantur, pulcherrimo denique Romano stilo scripsit, hinc, qui Latine debet de rebus medicis disserere, hunc auctorem debet adsequi. Omnia HIPPOCRATIS & ARETAEI collegit, & brevissime & nervosissime, egregioque stilo tradidit. Utitur summo judicio in omnibus morbis, & est unicus scriptor, ex quo videmus, quo modo veteres morbos curare sint soliti. Pauca medicamenta videmus interna, sed frictiones, exercitia, &c. Optima editio est Elzeviriana anno 1657. in 12. auctore JOHANNE VAN DER LINDEN, Lugduni Batavorum professore. Laudatur etiam editio in folio antiquissima, sed hoc est antiquitatem nimis venari, nam certe omne, quod bonum ibi erat,

borum Libros IV. cum MSS. II. HARLEIANO & VATICANO contulit, novamque versionem dedit. *Acc. Præfatio*, *Dissertationes in* ARETAEUM, *variæ lectiones*, *notæ & emendationes*, *tractatus de Ionica Aretæi dialecto*, *& lexicon difficiliorum vocum*, Oxon. 1723. fol. In eam editionem *emendationes* 101. D. WILHELMUS TRILLER in *Act. Erud.* 1728. edidit. Denique BOERHAAVII cura, Leidæ 1731. fol. prodiit ARETAEUS Gr. Lat. cum *commentariis integris* jam dictis PETITI, & *notis* J. WIGAN & MAITTAIRII *opusculis*, *& observationibus* D. W. TRILLERI, quæ quidem notæ, & pariter paucæ sunt, quæ accesserunt JOSEPHI SCALIGERI. BOERHAAVIUS nihil nisi nomen addidit. Etiam ita, ex 13. codicibus emendatur, sed malis & recentis ævi, satis vitiosus exstat ARETAEUS. In ARETAEI Libro II. *de causis acutor. Caput* VI. *commentarius* cum titulo *Sepia Volvox* exstat J. ANTONIDAE *van der* LINDEN, Leid. 1653. 4. cum *selectis* recusus.

(*a*) Error procul dubio discipuli.

PLINIUM omittimus, cujus historica & de medicamentis simplicibus Libros jam tetigimus.

SORANUS EPHESIUS, qui Alexandriæ vixit SUIDA teste (III. p. 354), & cujus discipulus ATTALUS a GALENO coævo in erronea curatione ulceris hepatis deprehensus est, (*Meth. med.* Libro 13. p. 209. b. Edit. LINAC.) inter methodicos primarius (CAEL. *chron.* L. c. 1.) TRAJANI ævo vixit, eodem SUIDA teste. Scripsit de *tardis affectionibus* plenissime CAELIO judice *ad tard. pass. præf.* & *de adjutoriis* Libros 22. (CAEL. *acut.* II. c. 29. *chron.* V. c. 1.) & *de communitatibus* Libros II. (CAEL. *tard.* IV. c. 1.). Ejus judicium laudat CAELIUS *chron.* V. c. 1. ubi cantilenas in dolore ischiadico deridet. In Lichene, novo morbo tunc grassante & difficillimo, curando eminuisse videtur, cum MARCELLUS (c. 19.) ducentis hominibus eo morbo laborantibus SORANUM se locasse scribat. SUIDAS ejus Libros pulcherrimos & multos excitat, & ejus verissimæ *apprehensiones* sunt, quas sermone latino describere laborat CAELIUS *acut.* II. c. 28. Ejus cum nomine *in artem medendi isagoge saluberrima* prodiit cum L. APULEIO Basil. 1528. fol. cura TORINI, tum apud ALDUM 1547. fol. In eo Libro valde dogmaticus adparet, qui velit Medico singularium partium operationes notas esse c. 4. qui quatuor humores ponat secundum anni ætates dominari c. 5. indeque temperamenta deducat, qui vomitum

erat, collegit VAN DER LINDEN, & addidit etiam quæ ex codice bibliothecæ regiæ Parisinæ excerpere potuit (*a*).

Quar-

tum imperet c. 7. qui febres ab humoribus derivet, quartanam a melancholia &c. demum GALENUM citet, ejusque tres facultates principes recipiat, & tamen MAECENATEM adloquatur. Quare spurium & posterioris ævi opus est. Anatomica SORANI, quæ alibi laudavimus, veriora esse videntur.

RUFUS Ephesius eodem fere ævo vixit, SUIDA teste III. p. 266. a GALENO sæpe cum laude nominatus, & multa omnino scripsit *de ratione victus* Librum I. a RHAZE passim citatum (*de simplic. medicam.* p. 157.) *de victu navigantium* Librum I. *de medic. vulner.* Librum I. *de vulneribus articulorum* Librum I. *de ficubus* Librum I. *de materia medica : de atra bile : de lacte* Librum I. *de herbis* Libros IV. poëmati, *de vino* Librum I. *de melle* & *commentarium* in HIPPOCRATEM. EJUS etiam aliqua apud ORIBASIUM reperiuntur *synops.* Libro III. & *quæstiones* XI. græcobarbaræ Vindobonæ latent LAMBEC. P. II. Libro VI. p. 105. Anatomica, quæ supersunt, diximus. Practici generis est brevis Liber *de medicamentis purgantibus* & alter *de vesicæ renumque morbis* cum non mala certe curatione per venæ sectionem, clysteres, fomenta, & lac asininum in ulcere. Sed brevissimus libellus est. Opera RUFI anatomica sola frequenter cum ARETAEO prodierunt, ut Paris. 1554. Græce apud TURNEBUM & latine JUNIO PAULO CRASSO edente, Venet. 1552. 4. * & 1581. 4. Basil. Parisiis vero 1554. 8. Græce, & Latine 12. * edita sunt, ubi adjectus est Liber practicus quem dixi. Omnia etiam opera RUFI juncta prodierunt cura GUILIELMI CLINCH Gr. lat. Lond. 1726. 4. BOGDANIANA intercidit, parata ad M. S. in Bibl. Bernensi latens.

PED DIOSCORIDIS εὐπόριστα seu *de curationibus morborum per medicamenta paratu facilia* Libri II. huc pertinent, quos Græce cum interpretatione sua & Jo. MOIBANI edidit CONRADUS GESNERUS Argentor. 1565. 8. Genuina esse videntur, cum ab AETIO passim inde medicamenta excitentur cum DIOSCORIDIS nomine, etsi aliqua minus Græca irrepserint. Cæterum medicamenta sunt ad morbos corporis humani a capite ad calcem, omnis generis, bona malaque, ex veterum more. Recudit JANUS SARACENUS cum aliis DIOSCORIDIS, & pariter inter genuina recepit.

(*a*) Nunc GALENUS sequitur, uti universæ medicinæ ita practicæ inprimis partis sive methodi medendi maximus auctor H. CONRINGIO judice p. 248. qui plurima propria habet, quæ vulgo nunc pro novis dantur, ut recte monet SCHELHAMMERUS ib. p. 64. cujus denique splendore omnia vetustiorum scripta ita offuscata sunt, ut perierint, solusque supervixerit. EJUS viri eruditio insignis fuit lateque patens, animus innutritus dialecticis & mathematicis artibus, curiositas in anatome, in materia medica major, quam priorum, qui ut theriacam præpararet accuratius, in Cyprum, Palæstinam & Lemnum iter fecit *epitom. de antidot.* Methodus medendi inprimis plenior & comtior quam HIPPOCRATIS, & ad theoriam ita commode adaptata, ut pene ad nostrum seculum sola superfuerit. Vasta eruditione sua fecit, ut plurima veterum monumenta in ejus Libris conserventur. Patre NICONE mathematum perito natus (*de succorum bonit. & vitio*), circa annum 131. P. C. N. omnes bonas artes, medicam vero Alexandriæ didicit, & ab anno 34. praxin orsus est (*de propr. Lib.*) Sed cum & Asiaticus esset & in adversarios amaret fuse invehere, adeo longum in sermonem se diffudit, ut nulla fere lectoris patientia sufficiat, & utilia sub mole lateant inutilium. IDEM sæpe, cum verum ignoraret, fecit verbositate sua, ut intellexisse videatur, avidusque rem ipsam ex GALENO requirat lector, sed nihil inveniat. In eo etiam posteris nocuit, quod pene omnes morbos ad suas intemperies, omnem ergo curationem ad immutationes præsentis intemperiei retulerit, quo ipso consilio plurima & potentiora medicamenta exclusit, ut opium, mercurium, specifica omnia. Romæ praxi inclaruit & inprimis cognitione morborum & prædictionum felicitate celebritatem consecutus est, *de præcognitione*. Odia medicorum incurrit ANTIGENIS & MARTIANI, quam fugiens patriam repetiit, sed revocatus Romam a M. ANTONINO (qui vulgo PHILOSOPHUS dicitur) & L. VERO (*de propr. script.*) in urbem rediit, præfectus valetudini COMMODI, & ab ipso Imperatore sæpe consultus, M. ANTONINO CARACALLA imperante inter vivos esse desiit, si ejus de theriaca scripta vera sunt, annos natus 70. aut 87. ut SUIDAS I. p. 465. Libros scripsit pene innumerabiles, inter quos hi practici sunt, eo ordine, quo ipse eos in Libro *de propriis Libris* disposuit. *De medendi methodo* Libri XIV. serius scripti sunt, & post pleraque alia GALENI opera, contra THESSALUM inprimis & methodicos. Morbos in classes dividit, intemperiei & partium similarium & organicarum. Ab iis cognitis morbis sumit indicationes, eas ducere ad cognitionem medicamentorum recte urget, quas, per sua signa, repetit a cognito morbo ejusque causa: eam plerumque in plethora vel alia intemperie calida, frigida humida, sicca, nonnunquam tamen in solidi aliquo vitio ponit. His omnibus docet per contraria obviam

viam ire, medicamenta nempe frigida contra calorem, & definito gradu frigentia contra certum caloris gradum. In singulo vero morbo plerumque variam intemperiem ait subesse posse, unde varia derivatur indicatio contra methodicos, quæ non ad morbum in genere, sed ad morbi definitam causam istamque intemperiem dirigatur, quæ in præsenti ægro dominatur. Porro febres acutas curat diæta, venæ sectione larga, quas singulatim percurrit. Inde symptomata considerat, posita in læsione actionis, vitio evacuationum, adfectione partium, dolore, quæ omnino sanentur demum suis causis cognitis, & curatis; reliqua chirurgica sunt. Libri isti seorsim editi sunt a T. LINACRO latine versi, Venetiis 1527. 4. Basil. 1529. 4. Paris. 1538. 8.* Lugdun. 1546. 16. GESN. In eos sunt commentati J. AGRICOLA (PAÜRLE) *Ammonius* Aug. Vind. 1534. 8.* LUDOVICUS LEMOS Salmanticæ 1581. fol. LIND. & CASPARUS HOFMANNUS, cujus *praxis medica curiosa* revera GALENI opus est *de methodo medendi* recenter versum cum brevibus notulis. Prodiit Francof. 1680. 4. In *sex Libros priores commentarii* viri doctissimi FABII PACII prodierunt Vicetiæ 1598. fol.* & *in septimum* ibid. 1608. fol. LIND. Opus idem GALENI totum in 14. *disputationes resolvit* & edidit cum *prolegomenis* M. SEBIZ Argentor. 1639. 4. & *collegium therapeuticum* 25. *disputation. ex* GALENI *methodo medendi desumtum* dedit ibid. 1634. 1638. 4. *Periochen* VII. *librorum priorum methodi* GALENS ANTIOCHUS de MERY Parisiis edidit 1534. 16. cum adjectis formulis. 8.* L. *Tabulas curationum & indicationum ex prolixa* GALENI *medendi methodo in summa rerum capita contractas* dedit J. FRELLON Lugdun. 1554. 4. (apud C. GESNERUM) In *methodum medendi generalem* GALENI *introductionem brevem* JACOBUS SYLVIUS scripsit in *operibus omnibus recusam*, *methodicam* vero *Periochen* J. CRATO, Basil. 1563. 8.*

Libros II. *de curandi ratione ad* GLAUCONEM vertit NIC. LEONICENUS, iidemque & seorsim editi sunt Paris. 1514. 4. tum Paris. 1537. 8. Lugduni 1551. 12.* In *primum librum* exstant explanationes STEPHANI ATHENIENSIS ab A. GADALDINO versæ & editæ Venet. 1554. 8. Paris. 1555. 8. Lug. 1558. 8. L. Basil. 1581. 4. cum ARETAEO, antiquo more scriptæ & parum utiles. In utrumque librum habentur commentarii MARTINI SANS MALICE sive AKAKIA, Paris. 1538 4. Venet. 1547. 8. Lugd. 1551. 16.* tum J. B. MONTANI, Venet. 1554. 8. Lugdun. 1596. 16.* Hic Liber inter meliores magisque meditatos GALENI est.

De Venæsectione Libri III. *adversus* ERASISTRATEOS generosissimi hujus remedii osores. Liber tertius versus est a THEODORICO GERARDO GOUDANO, Paris 1529 8.* omnes vero latine prodierunt Lugd. 1549. 12.* vertente JOSEPHO TECTANDRO. In eos Libros commentarius exstat FERDINANDI MENAE, Turin. 1589. 8.* alius HIERONYMI NUNNI RAMIREZ Ulyssipon. 1608. 4.* alius G. PATINI, Paris. 1649. 8. quo profusa in omnibus morbis venæsectio disuadetur. alius MELCHIORIS SEBIZII, Argent. 1652. 4. Tertium Gallice reddidit PETRUS TOLETUS (C. GESN. in *catal.*)

De curandi rationibus ERASISTRATI L.

Ars medica, in tres vulgo Libros divisa, GALENO quidem abjudicata a C. HOFMANNO *Apol.* Libro I. c. 16. 17. seorsim edita Græce Antwerpiæ 1549. 8.* latine vertente N. LEONICENO, Venetiis 1606. 24. Henricopoli 1576. 8. Ipsum quidem GALENI opus conpendium est, neque plenum tamen, neque bono scriptum ordine, quo signa temperamentorum & variæ intemperiei per singula viscera persequitur, ab habitu externo, excrementis, functione læsa, dolore sumta. Tunc consilia aliqua diætetica tradit, & curationem per contraria, aliqua etiam chirurgica de vulneribus, porro ad obstructionem & vitia in numero redit. In eam artem exstant innumerabiles fere commentarii. Primo loco dicemus eum qui JOHANNITII nomen præfert in *artisella* excusum Venet. 1483. fol. 1487. fol. 1523. fol. tum alium HALYRODOHAM, Venet. 1496. alium DRUSIANI *plus quam commentatoris*, alium J. SERMONETÆ, Venet. 1498. fol. alium JACOBI FOROLIVIENSIS Papiæ 1514. fol. 1547. fol.* alium BAPTISTÆ FIERÆ Mantuæ 1515. fol.* alium SYMPHORIANI CAMPEGII, Lugd. 1516. 8.* *Paradoxa in eam artem edidit* IDEM SYMPHORIANUS, Lugd. 1516. 8.* Porro in artem parvam sunt commentarii THADDAEI, Neapoli 1522. fol.* HUGONIS BENTII Senensis, Venet. 1523. fol.* ANTONII CITADINI (*auscultationes*) Faventiæ 1523. fol.* J. MANARDI, Basil. 1536. 4. vel. 16. nam utrumque reperio. LAURENTII LAURENTIANI, Paris. 1539. 16. (C. GESN.) MARTINI AKAKIA, Paris. 1543. 4. Lugdun. 1548. 16. Venet. 1549. 8.* J. AGRICOLÆ AMMONII, Basil. 1547. 8.* JULII DELPHINII, Venet. 1557. 4.* cum nomine *explanationis*. JACOBI SCHEGKII, Francof. 1559. 8.* THEODORI ZWINGERI, Basil. 1561. fol. cum tabulis. FRANCISCI VALLESII Complut. 1567. 8. quæ nostra est editio, tum Colon. 1592. Venet. 1591. 8. parum nostro ævo quidem utilis. J. ARGENTERII Mandovi 1566. fol.* Paris. 1578. NIC. BIESII, Antwerp. 1568. 8. J. PHILIPPI INGRASSIÆ, Venet. 1573. fol.* VINCENTII MUNDINI, Bonon. 1586. 4.* SALVII SCLANI, Venet. 1597. 4.* SANCTORII SANCTORII, Venet. 1602. fol. ODDI de ODDIS, Brix.

 1607.

1607. posthume editus LUCÆ TOZZII, Patav. 1711. 4. & in operibus omnibus 1721. 5. vol. Venet. ex acidi & alcali theoria natus. Tabulas in eosdem Libros condidit J. B. MONTANUS Venet. 1546. fol. & *explanationes in eamdem*, Venet 1554. 8.* *Per tabulas in eosdem* L. *oeconomia* exstat FABII PAULINI, Hanov. 1610. fol. Tandem in 30. *disputationes* resolvit idem opus MELCHIOR SEBIZIUS, Argentor. 1633. 8. 1638. 8. * In aliquam partem nempe a textu 46. ad 58. Libri *tertii* habetur c mmentarius SIMONIS ACAMPI, Neapol. 1642. 4. L.

Liber *de constitutione artis medicæ* ab CASP. HOFMANNO ibid. pro spurio habitus est: in eam exstat *paraphrasis* CHRISTOPHORI HEYL. Mogunt. 1534. 4. * & *commentarii* F. VALERIOLÆ, Genevæ 1577. 8. * tum THEODORI ZWINGERI, Basil. 1561. fol.

Liber *de cognoscendis curandisque animi morbis* Italice a FRANCISCO BETTO versus Basileæ 1587. 8. prodiit.

Liber *de dignotione atque medela peccatorum seu errorum in cujusque animo* simili pene titulo, ut *affectionum* legas pro *peccatis*, Græce recusus est a J. CASELIO Helmstad. 1592. 4. * & cum Latina versione & notis, Rudolstad. 1715. 4.

Liber *quare purgare conveniat, quibus medicamentis, & quo tempore*, seorsim prodiit versus a J. POLLTO Parif. 1541. 4. tum a SEBASTIANO COQUILLAT Latine versus cum commentariis Lugdun. 1557. 16. * Docet non sanos homines purgandos esse, sed vicinos sanis, & in principiis morborum, & quibus humores turgent.

Liber *de remediis paratu facilibus*, sub quo nomine duo alii spurii exstant, integrius in editione CHARTERII expressus, Latine prodiit seorsim Basil. 1576. 8. * tum J. HOLLERII ope notisque ornatus Parif. 1543. 16. *

Consilium pro eo qui comitiali morbo laborabat etiam a GALENO ipso citatur seorsim cum Libro *de Libris propriis: de parvæ pilæ exercitio, de præsagiis ex insomniis, & quo modo morbum simulantes sint deprehendendi*, Basileæ prodiit 1531. fol. * Huc etiam refero Librum *de theriaca ad* PISONEM a J. CAMERARIO, Noribergæ anno 1534. 8. editum suo loco omissum, & pro spurio a MATTHIOLO p. 539. & LABBEO habitum, sed ab antiquis PAULO aliisque pro GALENICO citatum. ANDROMACHI poëma est de theriacæ formula cum GALENI observationibus in confectionem celebris hujus medicamenti. Multa docta habet de serpentibus, historia medica, &c. Theriacam post venena datam profuisse ipse expertus c. 2. est.

Libri *duo de antidotis cum* FR. TIDICAEI *commentario* Thorunii editi anno 1607. 4. * iterum eamdem formulam habent, cum pari fere GALENI labore. Reliquos & spurios GALENO inscriptos Libros in hac brevitate omittimus, & unice nominamus Librum *de partibus artis medicæ: de medicinis expertis: de cura uteri: de cura lapidis: de clysteribus & colica* (qui seorsim editus est Leid. 1591. 8.) *introductionem seu medicum* [a SEBASTIANO SINGRELER excusum Gr. lat. Basil. 1537. 8. *]: L. *de ponderibus seu mensuris*. Alios jam tetigi, qui ad eruditionem variam pertinent, ut L. *de sectis ad eos qui introducuntur*: *de optima secta*: *de subfiguratione empirica* contra eam sectam scriptus, *definitiones* ab eodem SINGRELERO editæ *de* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS *decretis* Libri IX. (fere physiologici argumenti): *Commentarii in* HIPPOCRATIS *aphorismos: de simplicibus medicamentis* (quæ fere sunt ex DIOSCORIDE). Liber *de iis quæ in* medicina (ἰατρεῖα) *fiunt: commentarius*. Liber *adversus* Lycum, Liber *de substitutis, de purgantium facultate*, Libri X. *de compositione medicamentorum localium* seorsim Lugd. 1549. 8. excusi, & Libri VII *de compositione medicamentorum secundum genera* a me omissi sunt in Pharmaceuticis, in quibus brevitatem adfectavi, ut video, nimiam. Opera omnia GALENI Græce bis prodierunt, apud ALDUM 1525. fol. 5. vol. & potius melius Basileæ 1538. fol. 5. vol. cura HIERONYMI GEMUSAEI. Ejus editionis Tomus II. a FUCHSIO emendatus est. Græca & Latina unica est editio, cui accessit HIPPOCRATES, a RENATO CHARTERIO procurata Parif. 1679. fol. 13. vol.

Latine GALENUS prodiit Lugduni 1536. fol. & melius 1554. fol. * (Fabr.) Basileæ 1542. fol. studio H. GEMUSAEI, qui historiam medicinæ & vitam GALENI addidit, tum ibid. 1549. & 1550. fol. * quam editionem C. GESNER curavit 4. vol. fol. FABR. & inprimis 1562. fol cum egregiis GESNERI præfationibus de GALENI vita, scriptis, & interpretibus. Venetiis Juntæ GALENUM sæpe ediderunt nempe a 1541. 8. tum fol. 1550. 1556. 1563. 1570. 1576. OSB. 1586. 1600. 1609. 1625. quæ editio omnibus præfertur, & habet spissum indicem A. M. BRASSAVOLÆ, qui etiam seorsim exstat ad *nonam Juntinam* reformatus, Venet. 1625. fol. Ita FABRICIUS, nam paulo alios annos habet LINDENIUS, unam nempe editionem Venetam anno 1562. fol. aliam Juntinam 1541. fol.

Editio CASPARI HOFMANNI eo vivo absoluta *præf. ad Apolog.* GAL. latuit Noribergæ in VOL-

CAMERI bibliotheca MERCLINO teste in præf. Codex pulcherrimus apud M. A. SEVERINUM fuit *Zootom. Democrit.* p. 168.

Epitomen operum GALENI ſcripſit ANDREAS LACUNA *cum adnotationibus in* GALENI *interpretes & de menſuris & ponderibus medicinalibus*, Baſil. 1548. & 1551. fol. Lugdun. 1543. 16. & plenius 1554. 8.* Argent. 1604. fol. quæ tamen epitome & ipſa volumen non tenue efficit. *Epitomen* etiam GALENI ſeu *abbreviationem* SYMPH. CAMPEGIUS dedit, Lugd. 1516. 8. 1517. 8.* *Enarrationes* XLVI. in Galeni præcipua ſcripta edidit JULIUS ALEXANDRINUS Venet. 1548. 8. & Baſil 1581. fol.* *Conciliationem locorum* GALENI JACOBUS PELETARIUS, Pariſiis 1560. 4 dedit, aliamque NICOLAUS RORARIUS, quam ſuo loco dicam. *Problematum ex* GALENI *ſententia* Libri VI. ALOYSIUS TRISSINUS ſcripſit Baſil. 1546. 8.* *Quæſita medicinalia* 4. *juxta* HIPPOCRATIS *&* GALENI *ſententiam diſcuſſa* edidit DOMINICUS BUCIUS, Lugd. 1555. 16.* *Limam & cribrationem in* GALENI (AVICENNÆ & conciliatoris) *opera* dedit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, Pariſ. 1516. 8. Venet. 1565. fol.* Idem *hiſtoriales campos* GALENI Libris IV. *congeſtos & commentariis illuſtratos* edidit Baſil. 1532. fol. L. & *ſymphoniam* GALENI *cum* HIPPOCRATE Pariſ. 1516. 8.* atque *ſymphoniam* GALENI *ad* HIPPOCRATEM, CELSI *ad* AVICENNAM: *contra Arabum doctrinam pro* GALENO Lugd. 1526. 8. 1531. 8. L. *Epitomen* denique *commentariorum* GALENI *in* LL. HIPPOCRATIS *aphoriſmorum, prognoſticorum, diætæ acutar. epidemicorum* IDEM Lugd. 1516. 8.* *Adnotationes in omnia* GALENI *opera* ALPHONSUS de CORELLA, etiam LOPEZ de CORELLA dictus, ſcripſit Saragoſſæ 1565. fol. Madrit. 1582. 4. editas. N. ANTON. laudatas H. CONRINGIO. In *locum difficillimum* GALENI explicatio JOSEPHI SCALIGERI prodiit *ex muſeo* JOACHIMI MORSII Leid. 1619. 4.* Floſculos ex GALENO decerpſit LEONHARDUS LEGIUS Venet. 1523. fol. L.* *Locos communes* ex GALENO concinnavit F. VALERIOLA Venet. 1563. 8.* *Fructus vero medicinales* J. CAROLUS AMATUS Genev. 1656. 12. Lugd. 1623. 12.* *Problemata ex* GALENI *commentario in* HIPPOCRATEM BERNHARDUS BALDINUS ſumſit Venet. 1567. 8.

Indicem præter illum BRASSAVOLÆ, qui ſeorſim exſtat Venet. 1550. fol. 1625. edidit etiam ALOYSIUS MUNDELLA ſub nomine *theatri* GALENI, Baſil. 1551. fol. conpendium nempe GALENI in ſpeciem dictionarii digeſtum.

ALEXANDER APHRODISEUS Cilix M. ANTONINI CARACALLÆ tempore vixit, & philoſophiam inprimis Peripateticam coluit, multoſque in ARISTOTELEM commentarios edidit. Huc autem pertinent ἰατρικῶν καὶ φυσικῶν προβλημάτων βιβλία β. a THEODORO Græco latine verſa, edita Græce Venet. 1536. fol.* Græce & latine, Pariſ. 1541. 8.* & alias. Ejus Liber *de cauſis febrium* Venet. 1489. fol. prodiit (a G. VALLA verſus. FABR) tum Genev. 1612. Baſil. 1542. 8. & alibi.*

CAELII AURELIANI vel LUCII CAELII ARRIANI, ſi ADRIANI JUNII conjectura aliquid ſani habet, *de morbis Acutis & Chronicis* Libros VIII. J. CONRADUS AMMANUS *recenſuit, emaculavit, notiolas adjecit. Acceſſerunt* TH. JANSON *ab* ALMELOVEEN *animadverſiones tam propriæ quam doctorum virorum, ut & ejuſdem Lexicon Cælianum*, Amſtelod. 1709. & 1722. 4. CAELIUS Siccenſis ex Africa, incerto tempore vixit, junior tamen SORANO, cujus *apprehenſiones* ipſe latine vertit *Acut.* II. c. 28. & coævus, ut videtur, GALENO. Ad V. ſeculum rejectus eſt a REINESIO ob ſolam dictionis aſperitatem *var. lect.* V. p. 652. neque enim videtur non citaturus fuiſſe alicubi GALENUM, adeo adverſum methodicis, aut SERENUM alioſque juniores medicos, inter quos etiam methodici fuerunt, ſi eo ævo vixiſſet. Nam ob ſolum odium, quæ REINESII conjectura eſt *var. lect.* p. 654. non nominaſſe GALENUM, minus probabile fit, cum CAELIUS tot alios, quos ubique carpit, ſcriptores excitet. Utilis cæterum auctor eſt, etſi parum græcus, legerat enim veteres medicos, eorumque curationes ad ſingulos fere morbos tradit, quarum nulla alibi memoria exſtat, maxime vero ad acutos morbos. Methodicum fuiſſe notum eſt, qui omnes morbos ad ſtrictum & laxum, auxilia omnia ad laxantia calida, & ſtringentia frigida referret, infenſus fere ubique purgantibus & venæ ſectioni (*Chron.* II. c. I.), ſed multum uſus diatrito, geſtatione, magnis compoſitionibus, diæta. Auripigmentum, quod Græci arſenicon vocant, ad vermes commendat *chron.* IV. c. 8. magno certe errore. Libri, quos citavi, ſoli ſuperſunt, ſcripſit autem longe plures *de chirurgumenis vel reſponſionum ad* LUCRETIUM. *acut.* Libro IV. c. 1. Libro II. c. 13. Libro III. c. 3. &c. *chron.* Libro I. c. 1. Libro II. c. 1. Libro V. c. 4. &c. libr. *adjutoriorum ſpecialium*: Librum *epiſtolarum ad* PRAETEXTATUM Græce ſcriptum. Gynæcia etiam promittit *chron.* I c. 1. Cæterum hujus, quod habemus, operis prodiit pars *de tardis paſſionibus* Baſil. 1529. fol. & Venet. 1547. fol. *liber vero celerum affectuum*, Pariſ. 1553. 8. Utrorumque eſt editio ROUILLII cum notis Lugdun. 1566. 1569. 8.* Editio noſtra vitiis plena eſt. ALMELOVEENIUS multum REINESIO & BARTHIO uſus eſt, AMMANI notæ breves ſunt. Editionem parabat BARTHOLINUS, ſed ea intercidit.

Quartus est PAULUS AEGINETA (*a*), scriptor græcus, longe posterior GALENO, nam vixit circiter anno 600. post Christum natum; ergo ante eum fuit GALENUS, & ante hunc AURELIUS CORNELIUS CELSUS.

AE-

LUCIUS APULEIUS Madaurensis anno tertio MARCI & VERI vixit, & uxorem duxit, & medicus equidem fuit, & curavit ægros. Scripsit Librum *de quæstionibus naturalibus*, quo anatome piscium continebatur, sed is liber periit. ASCLEPIUS, præterquam quod spurius sit, & angelos nominet, ad historiam pertinet, *Apologia* vero I & II. ad ipsam APULEII historiam. De Libro *de herbis* jam diximus. Editiones operum L. APULEII variæ sunt, legi Lugdunensem 1604. 8. cum notis ex varia eruditione PHILIPPI BEROALDI. Ex APULEII scriptis decerptos esse *libros duos* qui cum titulo SEXTI PLACITI PAPYRIENSIS Noribergæ 1588. 4. * Lipsiæ 1554. 8. & cum titulo SEXTI PLATONICI *de remediis animalium & avium*, Noribergæ anno 1538. 8. prodierunt LIND. tum cura G. HUMELBERGII Tiguri 1539. 4. cum SERENO editi sunt, J. ALBERTI FABRICII conjectura est.

ATHENAEUM, etiam si non medicus fuerit, legi debere monui.

Q. SERENUS SAMMONICUS pater, quem CARACALLA occidit, scripsit *carmen de medicina* sæpe excusum (inprimis cum CELSO) Venet. 1488. 4. ibid. 1502. Lipf. 1515. Venet. apud ALDUM 1528. Paris. 1533. 8. Lugduni 1542. 8. 1554. 8. & 1566. 8. cura R. CONSTANTINI cum CELSO. Hagenoæ 1528. 8. cum scholiis CAESARII quæ editio Saligniaci 1538. recusa est. Tum Tiguri prodiit 1533. & 1540. 4. curante GABRIELE HUMELBERGIO, cum commentariis, etiam mutato titulo ibid. anno 1581. 4. recusa, & paulum aucta a C. WOLFIO. Porro Venetiis 1547. fol. cum CELSO, MARCELLO, SCRIBONIO & aliis editus est, Basileæ vero cum notis GEORGII PICTORII prodiit 1559. 8. cum ejus *sermonibus convivalibus*. Lipsiæ anno 1654. 8. excusus est curante A. RIVINO, adjecto SEXTO PLACITO, MARCELLO, CONSTANTINO. Amstelod. 1662. 8. ex prelo exiit cum emendationibus, prolegomenis & notis ROBERTI KEUCHENII, quem furti arguit P. BURMANNUS. Patavii, cum CELSO 1722. 8. ad CONSTANTINI editionem recusus est, Leidæ denique anno 1731. 4. curante. P. BURMANNO cum CAESARII, PICTORII, C. WOLFII, R. CONSTANTIINI & R. KEUCHENII notis insertus est collectioni *Poëtarum latinorum minorum*. Cæterum liber est ad Empiricorum modum scriptus, cum variis ab omni ratione alienis medicamentis superstitiosis, in quibus præter aliquam vocum veterum copiam utilitatis nihil est, qua arti prosit.

Solet in plerisque editionibus conjungi Q. RHEMNII JUNII PALAEMONIS pseudonymus *de ponderibus & mensuris carmen* ut Parisiis 1533. 8. Lugduni 1542. 8. 1554. 12. Hagenau 1528. 8. in editione KEUCHENII, BURMANNI & aliorum, satis aspere scriptum, & non inprobabili conjectura ad THEODORUM PRISCIANUM relatum, in quo tamen hydrostaticorum instrumentum ad metienda pondera specifica liquorum describitur. Deinde MARCELLI *de medicina* carmen subjungi solet, breve & parum casti aut acuti poëtæ. Exstat Lipsiæ 1654 8. tum apud BURMANNUM & alibi, ILL. etiam MORGAGNI cum *epistolis ad* CELSUM *epistola de* SAMMONICO prodiit, qua eruditissime, ut solet, de editionibus hujus libri agit, multosque errores redarguit, & dubia loca restituit.

C. PLINII SECUNDI *de re medica* Libri V. *ab innumeris mendarum millibus repurgati* prodierunt Basil. 1528. fol. & Romæ prius 1509. * & in collectione Veneta 1547. fol. * Eum PLINIUM T. REINESIUS ait vixisse ævo CONSTANTINI proximo, & ad dictionem hispanicam accedere, *variar* p. 180. *seqq.* Sed videtur omnino recte CLERICUS pro ignoto plagiario habere. Conpilatio certe est, ut multa ex DIOSCORIDE sumantur, pleraque vero ex PLINIO majore, cujus ea hic excerpta sunt, quæ ad materiam medicam spectant. Ad empiricorum morem nomen præfigit morbi, sub hoc nomen medicamentorum inconditam absque judicio copiam disponit, absque ullis signis aut causarum discriminibus.

(*a*) PAULUS AEGINETA veterem Græciam ordine claudere videtur, qui vixerit post ALEXANDRUM, quem citat, & ex quo multa exscripsit, medio fere seculo septimo, ut tamen ex GEORGIO ABUL FARAI RHAZE sit vetustior. Chirurgiam & muliebrium morborum auxilia laudavimus. Libri II. febres, Liber III. morbos topicos, Liber IV. tumores varios & Liber V. morbos a veneno tractat. Opera sæpe excusa sunt. Græce prodierunt Venet. 1528 fol. cum titulo P. AEG. *de re medica* Liber VII. melius vero Basileæ 1538. fol. cum notis & correctionibus HIERONYMI GEMUSAEI & 1551. fol. Latine vertente J. GUINTERO ANDERNACENSI Parisiis 1532. fol. excusi sunt, tum Colon. 1534. fol. Venetiis apud ALDUM *cum adnotationibus* JAC. GOUPYLI, & *cum scholiis* J. B. CAMOTII prodierunt 1553. 8. (prius vero 1542. 8.) & 1554. 8. * quæ editiones non differunt. Ea scholia valde brevia sunt, fusiora GUNTERI, qui etiam loca exscripta GALENI & ORIBASII indicavit. Ex JA-

NI

AEGINETA scripsit Librum, cui titulum dedit *de re medica Libri septem*, mere GALENICE scriptum, adeoque non multa de ratiociniis Peripateticis omisit, & GALENI diffusissima congessit, confusa fidissime digessit, sed adhæret semper dogmatibus GALENICIS. Editio omnium optima est Græca in folio apud Aldum anno 1538, sed hodie vix adquiri potest, cum fere omnia exemplaria in bibliothecis Britannicis lateant.

Quin-

NI vero CORNARII versione PAULUS excusus est cum *dolabellis* Basil. 1556. fol. & in H. STEPHANI Principibus. ALBANUS vero TORINUS & ipse PAULUM vertit ediditque, Basil. 1532. 1534. 4. & 1546. 1555. 8. * *Epistolam apologeticam ad* ANDERNACUM qua ostenditur *ipsius versionem mendosam esse, & simul græcus contextus* AEGINETÆ *emendatur*. IDEM edidit ALBANUS, Basil. 1539. 8. Sed nugatorem & mangonem in ALEXANDRO, PAULO, & PLINIO vocat REINESIUS *in epist.* 51. *ad* DAUMIUM. CHRISTOPHORUS OROSCIUS edidit *annotationes in interpretes* PAULI AEGINETÆ TORINUM & GUINTERUM, Venet. 1536. fol. HIERONYMI etiam GEMUSAEI *in Libros* PAULI AEG. omnes *adnotationes primum in lucem editæ sunt*, Basil. 1543. fol. Multos Libros scripsisse SUIDAS auctor est III. p. 61. quos oportet periisse.

ORIBASIUM vide post AETIUM p. 832.

Et MARCELLUM suo loco ex temporum ratione recensum.

Cum paucissimi Græci supersint, deseremus tantisper, ne eam medicorum classem turbemus, ordinem temporum, ut eos subjiciamus qui post PAULUM floruerunt. Et PALLADIUM quidem, atque DEMETRIUM PEPAGOMENUM, TRALLIANI exscriptorem, & SYNESIUM, & THEOPHILUM, & STEPHANUM diximus.

NONUS *de omni particularium morborum curatione, sic ut febres quoque & tumores præter naturam conplectatur, liber conversus per* JEREMIAM MARTIUM, editus est Argentinæ 1568. 8. Græco-latine. Exscriptum fuisse ostendit FREINDIUS p. 206. & EDUARDUS MILWARD *in Alex.* p. 179. Ejus est etiam *medicinale* ad CONSTANTINUM PORPHYROGENETAM, indice CL. BERNARDO in *præf.* ad SYNESIUM.

PSELLI Librum *de lapidum virtutibus* nuper CL. J. STEPHANUS BERNARD recudi fecit, Leid. 1745. 8. Is, ut omnes recentiores Græci, merus fuit conpilator.

MARCELLI SIDETÆ ἰατρικῶν τὸ περὶ ἰχθύων Gr. lat. interprete FREDERICO MORELLO prodierunt Lutet. 1591. 8.

JOHANNES ACTUARIUS ZACCHARIÆ fil. incerti, sed serioris ævi scriptor est, quem ad ANDRONICUM seniorem refert LAMBECIUS ob inscriptionem Libri ACTUARII ad APOCAUCHUM, cujus cum præceptore JOSEPHO RHACENDYTA familiaris fuit Libro VI. P. II. p. 112. Idem observat in alio codice vocari PYROPOLUM archiatrum. Aliqua etiam chemica operi admiscuit. Ejus Libros *de urinis* diximus, non contemnendos. Liber *de medicamentorum compositione* RUELLIO interprete prodiit, Paris. 1539. 12. * Basil. 1540. 8. 1546. 8. quo de formulis in universum aliqua, deinde plurimæ compositiones recensentur, & qui idem est cum Libris V. & VI. sequentis operis. Denique *Medicus* ejus seu *de methodo medendi* Libri VI. exstant, plenum opus si chirurgiam & muliebria exceperis. Id prodiit Parisiis 1566. 8. cum reliquis operibus, tum cum Libris II. *de affectibus spiritus animalis* Venet. 1554. 4. tum in collectione H. STEPHANI.

NICOLAI MYREPSI Præpositi, ut vocant, Alexandrini, qui post seculum XII. vixit, *de compositione medicamentorum secundum loca* breviter tangam. Antidotarium est, quo plurimæ compositiones antiquæ & novæ ad morbos corporis humani continentur. Latine versum a NICOLAO RHEGINO cum notis J. AGRICOLÆ *Ammonii* Ingolstadii prodiit 1541. 4. & cum titulo *medicamentorum opus in* XLVIII. *sectiones digestum a* L. FUCKSIO *luculentissimis annotationibus illustratum*, Basileæ 1549. fol. Eadem editio cum *commentario* J. HARTMANNI BEYERI & cum titulo *Theatrum medico-practicum* seu *de recta medicamentorum præparatione*, Noribergæ recusa est 1658. 8.

Auctores Muliebrium & in pathologicis, & in anatomicis, & in chirurgicis dictos, breviter repetemus. Princeps inter antiquos est MOSCHION, cujus nominis antiquus medicus fuit nominatus PLINIO (de raphano) GALENO (*de medicamentis secund. loc.* II.) TRALLIANO (in Libro I.) qui superstitiosa aliqua habet, quæ MOSCHIONI ait tribui, sed quem credit differre a nostro doctissimus REINESIUS *ep.* 51. *ad* DAUMIUM. Noster, qui exstat, methodicus fuit, diatriton observavit, & circulum metasyncriticum, & SORANUM citat, sectæ, uti dicimus, principem, qui se

ophthal-

Quintus & sextus, si GALENUM loco quarto ponere voluerimus, est AETIUS AMIDENUS (*a*). Titulus ejus operis est τετράβιβλος ἰατρικὸς, hoc est tetrabiblos seu qua-

ophthalmica etiam, *chirurgumena*, *philætium* & *theorematica* scripsisse ipse auctor est. Latine videtur scripsisse, cum ἔντυβος, λαμνεία & alias voces habeat, latinæ originis. Latinam etiam editionem habemus pleniorem Græca. Quænam fuerit illa JULIA AGRIPPINA, cui formulam misit pro generandis maribus p. 160. ed. WOLF. non facile dictu est. Ejus præfatio Græca a J. A. FABRICIO edita est *bibl. Græc.* Libro 6. c. 7. p. 703.

EROS *de passionibus mulierum* spurius & recentis ævi est, MAGISTRUM GERALDUM citat, qui, cum medicamento quodam cum specillis uteretur, visum integrum recuperaverit. Is GERALDUS post SALVINUM de ARMATIS seculo 14. ineunte vixit. Aquam vitæ etiam recipit in formulas, & THEODORICUM citat, & TROTULAM feminam, cum cujus nomine (TROTULÆ *de mulierum passionibus ante, in, & post partum*) idem EROTIS Liber prodierat cum BENEDICTI VICTORII *empirica* Venet. 1555. 8. TROTULÆ etiam nomen conservatum est in editione Argentoratensi 1544. fol. quæ cum HORATIANO prodiit. Nunc MOSCHIONEM, EROTEM, & ALBUCASIS capita de muliebribus, collegit C. WOLFIUS & edidit Basil. 1665. 4. cum titulo *Gynæciorum seu de mulierum tum aliis tum gravidarum parientium & puerperarum adfectibus.* Accessit *Harmonia Gynæciorum*, in qua MOSCHION, PRISCIANUS & CLEOPATRA, valde similes sibi auctores, in unum sermonem ordinati exstant, tum ALBUCASIS ROCHEI Liber *de morbis muliebribus*, *enneas* BONACIOLI, JAC. SYLVII *de mensibus* libellus. Hoc volumen recusum est anno 1586. Basileæ 4. & est *tomus* I. *Gynæciorum seu de muliebribus affectibus commentariorum olim & nunc recens editorum* cura C. BAUHINI. Hæc editio auctior est iconibus uteri ex PLATERO, & JAC. RUEFF *de generatione.* In T. II. ejusdem collectionis H. MERCURIALIS *de morbis muliebribus* L. IV. J. B. MONTANI *de affectibus uterinis cons.* X. VICT. TRINCAVELLII *consilia muliebria tria*, ALB. BOTTONI *de morbis muliebribus Liber repurgatus*, JACOBI LE BON *Therápia puerperarum*, ALBUCASIS *capita de morbis mulierum:* AMBR. PAREI L. *de generatione hominis*, F. ROUSSETI *de partu cæsareo* L. J. ALBOSII *lithopædion Senonense* una habentur. In T. III. MAURICII CORDEI doctus *commentarius in* HIPPOCRATIS Librum *de morbis mulierum* priorem exstat, melior reliquis gynæciorum auctoribus. In *Gynæciorum libris* editionis ISRAELIS SPACHII Argentin. 1597. fol. eadem, quæ in Basileensi habentur, tum MARTINI AKAKIÆ L. *de morbis muliebribus*, LUDOVICI MERCATI *Gynæciorum* L. IV.

JOHANNES KRAUT cum titulo *experimentarii medicinæ* edidit TROTULAM, HORATIANUM, HILDEGARDIS *physica*, ORIBASIUM *de simplicium virtutibus*, THEODORI *diætam*, & HIPPOCRATIS atque AESCULAPII pseudepigrapha aliqua, Argentor. 1544. fol. Deinde collectio *Medicorum antiquorum omnium qui latinis literis morborum genera & remedia prosecuti sunt*, Venetiis 1547. folio apud ALDUM juniorem prodiit, qua CELSUS, SERENUS, TROTULA, MARCELLUS, SCRIBONIUS, PLINIUS VALERIANUS, VINDICIANUS, SORANUS, APULEIUS, MUSA, MACER, STRABUS, CAELIUS AURELIANUS & T. PRISCIANUS continentur.

Q. SERENUM, PRISCIANUM, CARMEN VINDICIANI, SEXTUM PLACITUM, CONSTANTINUM *de animalium virtutibus naturalibus*, THEODORUM *de diæta* edidit cum titulo *medicorum quorumdam bonorum scriptorum libri & reliquiæ singulares de materia & re medica* ANDREAS RIVINUS, Lips. 1654. 8. Sed inprimis utilis est nitida illa collectio, cujus titulus est *medicæ artis principes post* GALENUM, adornata ab H. STEPHANO 1567. II. vol. fol. Ea continentur ARETAEUS, RUFUS, PAULUS, CAELIUS, ORIBASIUS, AETIUS, ALEXANDER TR. PHILARETUS *de puls.* THEOPHILUS *de retrimentis vesicæ*, ACTUARIUS, NIC. MYREPSUS, SEXTUS PL. CELSUS, SCRIBONIUS LARGUS, Q SERENUS cum RHEMMIO, MARCELLUS Empiricus & aliqua minora, munde, ut solebat STEPHANUS, & emendate excusa.

Alia collectio est, quæ *artisellæ* nomine ab *arte parva Galeni* sumto sæpe prodiit. Ea continet JOHANNITIS & HALY RODOHAM *commentarium in artem parvam* GALENI, PHILARETUM, THEOPHILUM, *Librum aphorismorum* HIPPOCRATIS *cum* GALENI *commentario in aphorismos*, *Prognostica* HIPPOCRATIS *cum commentariis* GALENI, *Libros de victu acutorum* HIPPOCRATIS. Ejus *jusjurandum*, *de natura fetus*, *& Epidemicorum* Libri VI. *cum commentario* JOH. ALEXANDRINI: *flosculos ex* CELSO. JANI DAMASCENI *aphorismos*: AVICENNÆ *canticum*, Ejusdem *Canonis* L. I. IV. RHAZE ad MANSOREM *Tractatum nonum*, & *summulam* JAC. de PARTIBUS in Mesuen. Prodiit Venet. 1483. 1498. fol. 1523. fol. Lugd. 1515. 8. 1534. 8. *

(*a*) AETIUS Amidenus diversus ab Antiocheno, cujus nomine ALBANUS TORINUS nostri operam

quatuor Libri medici. Quoties de morbo quocunque ſcribere videbitur medico, ſemper in indice prius evolvat AETIUM, nullus enim eſt ſcriptor, ex quo poſſumus diſcere, quid HIPPOCRATES & GALENUS de morbis cenſuerint, præter AETIUM. Nam uti JUSTINIANUS, cum pandectas juris peritorum colligeret, juſſit prius evolvi omnes ſcriptores, ſic etiam fecit AETIUS, nam in illo infinitos invenimus auctores, quos ignoraremus, ſed hic auctor rariſſimus eſt. Optima autem editio eſt græca Venetiis apud Aldum in folio edita anno 1534.

Supereſt adhuc ALEXANDER TRALLIANUS *(a)*, ſcriptor græcus, ſequens ætate priores memoratos, cujus ſcripta ex parte aliqua innituntur GALENICÆ auctoritati; quamvis plura egregia ipſe habeat. Editus eſt typis regiis Pariſiis in folio, tantum græco textu, ſed facillime intelligibili, verum in uſum eorum, qui non ita in lingua græca verſati ſunt, editus eſt etiam Baſileæ in 8. anno 1556. Græce & Latine. De eo auctore poſſumus notare, quod in remediis præſcribendis ad unumquemque morbum ſit omnium optimus, habet enim ſimpliciſſima & egregia medicamenta. Ejus etiam tractatus exſtat *de lumbricis*, editus Venetiis anno 1570. in 8.

Tunc

ram inſcripſit, ſub quinti ſeculi finem vixit, primus inter medicos chriſtianos, quorum opera exſtant. EJUS *Librorum medicinalium* P. I. Græce apud ALDUM 1534. fol. prodiit, qua continentur Libri VIII. Libri vero ſex ab VIII. ad XIII. a JANO CORNARO editi ſunt, J. A. FABRICIO teſte, deinde omnino XVI. Libri a J. B. MONTANO Baſil. 1535. fol. quæ mea editio eſt, iterum a JANO CORNARIO recogniti ibid. 1542. fol. & inter principes H. STEPHANI. Lugduni etiam 1549. fol. 1560. 12 cum non maximi momenti ſcholiis HUGONIS SOLERII AETIUS prodiit, Græci vero codices Libri IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. Vindobonæ in bibliotheca Imperiali ſervantur, quibus ALDI editio ſuppleri poſſet (LAMBEC. P. II. Libro VI. p. 103.). Adnotationes in AETII interpretes edidit CHRISTOPHORUS OROSCIUS Baſileæ 1540. 4.* editas, quibus CORNARII verſionem ſollicitavit. In OROSCIUM autem animadverſiones dedit THOMAS REINESIUS *epiſt. ad* DAUMIUM p. 336. Et AETIUS quidem conpilator eſt. ORIBASII de viribus ſimplicium ſcripta tota in ſuum Librum II. tranſtulit. Superſtitionis crimine non caret. In chirurgicis, animadvertente FREINDIO plenior eſt ORIBASIO, maxime uſus LEONIDÆ fragmentis. Aliquot morbos primus recenſuit, ut vermem ſubcutaneum. Formularum infinitam vim congeſſit, quales omnibus morbis poſt deſcriptionem magno numero ſubjecit, non ſine nimiis laudibus, quod & ipſum degenerantis artis indicium eſt. Multa loca veterum conſervavit.

(a) ALEXANDER TRALLIANUS Lydus, vergente ſexto ſeculo, JUSTINIANI ævo, Romæ vixit, floruit, & AETIUM citavit, uti a PAULO citatus eſt. Medicamentum laudat JACOBI PSYCHRESTI Libro IX. p. 645. & p. 249. ubi vocat DEI amantiſſimum, qui LEONIS M. archiater fuit. Solus fere eo ævo veterum laudabilia inſtituta tenuit, morbos ſollicite deſcripſit ſimplici ſtilo, bono ordine, a capite ad calcem, omiſſis mulierum morbis & chirurgicis, ſignis curioſe additis, curatione paſſim, quam apud HIPPOCRATEM & GALENUM, meliori; quem correxit, quod in tuſſi calida adhibuerit, neque, ut par erat, in ſputo ſanguinis humectantia & refrigerantia adhibuerit, quod nimis calido victu in febribus uſus ſit, &c. Ad ſuam ubique experientiam provocat, ut in melancholia bilioſa, quam ſola ptiſana ſanavit, in angina, quam ſuſtulit repetita venæ ſectione, in hæmoptoë, quam vena tali ſecta ſuperavit, in ſcirrho lienis, quem non valde vulgari felicitate diſſolvit, in eryſipelacea febre ſubacta frigida, in uſu abſinthii ad tertianas nothas, peponum ad febres, &c. Primus venam jugularem cum bono eventu ſecuit, cum raninas non poſſet. Rhei vim adſtringentem notam habuit. In epilepſia ait ſe cum ſucceſſu lapidem armenum dediſſe Libro IX. ſuperſtitioſa vero habet quam plurima, & apologiam remediorum ejus generis ſcripſit p. 538. Conf. Librum X. p. 592. Librum. XI. p. 658. Librum XII. p. 757. & medicamenta aliena atque empirica paſſim admiſit, os de corde cervi, ſanguinem hirci ad calculum, alia. Antidotis etiam & magnis compoſitionibus nimis tribuit, & varietatem medicamentorum potius nimiam congeſſit. EJUS Libri XII. Græce cum RHAZE *de peſtilentia ex* GOUPYLI *caſtigationibus* prodierunt, Pariſ. 1548. fol. apud R. STEPHANUM. Græce & Latine *interprete & emendatore* J. GUINTERO *Andernacenſi* cum *additis variis emendationibus &* JACOBI GOUPYLI *caſtigationibus* editi ſunt XII. *Libri* Baſil. 1556. 8. Latine

Tunc ORIBASIUS ſequitur (*a*) ſcriptor ſequentis ſeculi & medicus JULIANI APOSTATAE Imperatoris. Collegit omnia, quæ ſparſim ſcripta ſunt apud omnes medicos de omnibus morbis; hinc pretium intelligitur libri, dedit enim operam Imperator, ut unum volumen conſcriberet, quo ex optimo quoque medico exponeretur ſententia. Editus eſt Baſileæ in 8. anno 1557. tribus voluminibus. Scriptorem iſtum omni occaſione comparare oportet, quia apud eum commodiſſime ſententiæ veterum medicorum, & placita de quocunque morbo inveniuntur; hinc meditanti opportunitatem dat, & medicamenta ſingularia. Optimus etiam eſt in materia medica.

Hi ſunt auctores græci, quorum merita ejusmodi ſunt, ut lectioni & bibliothecæ medicorum commendari mereantur, & habebunt certe tirones, ſi recenſitos adquiſiverint auctores ſufficientes in praxi.

Deſinit hic græca ſchola, nam ea, quæ ACTUARIUS & alii habent, neſcio, an commendare auſim. Neque memorabo nunc exiguos auctores, hinc inde citatos, nam citavi AETIUM *Amidenum*, & in eo omnia græca invenientur.

Cum

tine *Practica* ALEXANDRI IATROS *cum expoſitione gloſſæ interlinearis* JACOBI de PARTIBUS & SIMONIS JANUENSIS in margine prodiit Lugd. 1504. 4. Turini 1520. 8. Venet. 1522. fol.* & *ex interpretatione* meliori J. GUNTERI Argentorati 1540. 8.* Lugd. 1560. 12. 1575.* & apud H. STEPHANUM cum Principibus. ALBANO vero TORINO interprete A. TR. *de ſingularum corporis partium ab hominis coronide aduſque imum calcaneum vitiis, ægritudinibus & injuriis* Libri V. prodierunt Baſil. 1533. fol.* *Paraphraſes* etiam *in Libros omnes* ALEXANDRI TRALLIANI *medici periodeuti caſtigatiſſime* edidit ALBANUS TORINUS 1541. fol. quas valde ſpernit REINESIUS ad DAUMIUM *ep.* 51. Epiſtola *de lumbricis*, Venetiis 1570. 8. a MERCURIALI edita eſt, recuſa Francof. 1584. 8. & cum J. A. FABRICII bibliotheca Libro VI. p. 602. Vermium tria ſolita genera deſcribit. Theriacam ad lumbricos ex ſua experientia laudat. TRALLIANI *librum de podagra*, SEBASTIANUS COLIN gallice vertit & Pictavii anno 1556. edidit cum GUAYNERIO.* Libri *de morbis oculorum & eorum curatione* quos ſcripſit ALEXANDER (Libro II. init.) perierunt, tum qui *de fracturis* (Libro I. c. 14.) TRALLIANUM *redivivum, or an account of* ALEXANDER TRALLIAN *one of the greek autors that flouriſhed after* GALENS, *ſhewing that theſe autors are far from deſerving the imputation of mere compilers* edidit EDUARDUS MILWARD, Londin. 1734. 8. Conpendium eſt totius ALEXANDRI, ſecundum omnia capita operis, ut oſtendat ubique, quid apud eum auctorem novum, proprium aut laude dignum ſit. Promittit vir Clariſſimus novam editionem cum emendationibus, quarum exempla dat, ut Græca ex PARISINA editione, verſio a GUNTERO ſumatur. Sed nuſquam ea editio prodiit.

(*a*) ORIBASIUS vulgo Sardianus ſed Pergamenus omnino, ZENONIS Cyprii Alexandrini profeſſoris diſcipulus, archiater, JULIANO Cæſari carus, non uno nomine, Quæſtor in Roma nova, ethnicus, laudatus EUNAPIO, a VALENTINIANO ad barbaros relegatus, ibi arte ſua tantam ſibi venerationem rudis gentis adquiſivit, ut in patriam revocatus ſit & quietam mortem obierit. Scripſit JULIANI juſſu *Libros ſeptuaginta*, ex optimis veterum conpilatos, ſub nomine *collectorum*, quorum XV. priores Libros, deinde *vigeſimum quartum & quintum* ſolos habemus, qui ultimi anatomici argumenti ſunt. Latine prodierunt Pariſ. 1555. 8. & Baſil. 1557. 8. & ex verſione RASARII. Græce ſex tantum *capita priora* Libri V. & caput 14. Libri I. Græce & Latine prodiit AUGUSTINO RICCI procurante, Rom. 1543. 8. cum aliis DIOCLIS, RUFI, & ATHENAEI fragmentis; denique pars anatomica, ut jam alibi dictum eſt, Pariſiis 1556. 8. & nuper Leidæ edita fuit. Horum cæterum *collectaneorum* Liber VII. & VIII. eſt de variis evacuationibus: Liber IX. & X. formulas aliquas externorum remediorum; Liber XIV. medicamenta ſecundum claſſes, reliqui materiam medicam, diæteticam & chirurgiam continent. Ex his ſeptuaginta Libris *ſynopſin* ad filium EUSTACHIUM Libris IX. complexam extraxit, quæ ex RASARII verſione edita eſt Venet. 1554. 8. Pariſ. 1555. 8. FABR. Baſil. 1557. 8. Horum novem Librorum tertius materiam medicam, V. VI. VIII. & IX. morbos continent & curationes. Porro *Euporiſton* Liber III. & Liber IV. *de curationibus locorum affectorum* cum CAELII *tardis* Baſileæ 1529. fol. prodierunt, & Libri IV. ORIB. ad EUNAPUM *quibus facile parabilia medicamenta, facultates ſimplicium, morborum & locorum affectorum curationes*

con-

Cum auctores hi rarissime venales sint, & cum Græca plurimis medicis [quod dolendum] raro legantur, utrique huic suppetias tulit, qua potuit, HENRICUS STEPHANUS, qui vir magnas suas perfudit opes, & ad inopiam se ipsum redegit pro re publica; principes nempe medicorum post HIPPOCRATEM & GALENUM, uno & altero volumine edidit, ibi hos omnes jam citatos auctores, exceptis HIPPOCRATE & GALENO, & plures etiam alios auctores habemus, ut MARCELLUM EMPIRICUM (*a*); sed præterea habet indicem incomparabilem,

continentur, Venetiis 1558. 8. recusi, etiam cum *Principibus* editi. Eorum IV. Liber parum differt ab VIII. & IX. synopseos, & multa penitus eadem habent, aliqua tamen fusiora aut peculiaria. Liber I. cum V. *synopseos*, Liber II. cum collectaneorum Libro XV. convenit. Liber III. ex variis collectus est, practici argumenti, & morbos etiam continet cum remediis. *Chirurgicos* Libros citavi, & *commentarios spurios ad aphorismos* HIPPOCRATIS Christiani auctoris & incerti. Libri quatuor *πραγματείας ἰατρικῆς* perierunt, qui ante *collectanea* scripti fuerant. Fragmentum *de victus ratione quolibet anni tempore utili* cum PLINIO VALERIANO editum, Basil. 1528. fol. jam dixi.

Degeneraverat jam eo tempore medicina, certe apud ORIBASIUM, & neglecto signorum studio in meram fere collectionem auxiliorum mutata erat. Neque absque superstitione auctor est, qui stercus lupi solo tactu multis profuisse sustineat adfirmare. Et pleraque quidem ex GALENO habet, non nullibi tamen ex proprio experimento loquitur, ut de *humerariæ* venæ tuta sectione, periculosa vero *mediæ* incisione, *synops.* Libri I. c. 10. Ita escharotica, dum delabuntur, relinquere majus malum & majorem hæmorrhagiam monet VII. c. 20. Ex peste se sanatum scarificatione cum ampla emissione sanguinis refert. Morbos aliquos observante FREINDIO primus descripsit. Deinde plurima ex scriptoribus amissis solus conservavit, ex ARCHIGENE, HERODOTO, ANTYLLO, POSIDONIO, SORANO, LEONIDE, DEMOSTHENE, aliis.

VINDICIANUS, quem magnum suorum temporum medicum vocat AUGUSTINUS, VALENTINIANI Comes archiater fuit, & præceptor THEODORI, eo ipso teste in principio Libri IV. Epistolam edidit, excusam Venet. 1547. fol. qua se methodicum prodit, & masculam veterum medicinam carpit.

THEODORUS PRISCIANUS, Archiater GRATIANI, vixit Constantinopoli, & scripsit ibi Græco sermone *Libros græcos præsentaneæ medicinæ* (*præf. ad ed.* Bas.) inde Romam rediit ex REINESII, certe eruditissimi viri, sententia *variar. lect.* p. 510. seqq. ibique latine ea scripsit, quæ hodie supersunt. Prima eorum editio est Argentinensis 1532. fol. cum præfixo nomine Q. OCTAVII HORATIANI quatuor Libris divisa, & iterum (cum titulo Libri I. *Logicus de curationibus omnium morborum humani corporis*, Libri II. *de acutis & chronicis passionibus*, Libri III. *Gynæcia de mulierum accidentibus & curis earumdem*, Libri IV. *de physica scientia experimentorum Liber*:) recusus est Argentorati 1544. fol. eodem vero anno tres Libri priores ibid. cum titulo T. PRISCIANI *Archiatri ad* TIMOTHEUM *fratrem phænomenon Euporiston* Liber I. *Logicus* Liber II *Gynæcia ad Salvinam* Liber III. prodierunt, quarta forma. Recusi sunt ab ALDO cum aliis 1547. fol. & cum *Principibus* H. STEPHANI. Methodicus fuit, ut ex diæta adparet atque scopo laxandi aut stringendi, quem perpetuo habet præfixum, sed ad Empiriam eo seculo invalescentem inclinavit, ut adparet ex magno numero medicamentorum, ex signorum brevitate, & specificorum remediorum laudibus. Libro primo externa mala, secundo interna, tertio, jam dicto, muliebria, quarto varia miscellanea ex diæta, materia medica, physiologia, curationibus morborum tradit. Editiones omnes vitiosæ sunt. Conjectura est T. REINESII, eumdem esse PRISCIANUM, qui MOSCHION vocatur, & MUSCHIENI nomine citatur a CAELIO AURELIANO (*var. lect.* p. 508.) Sed ipsa praxis THEODORI nimis similis praxi MARCELLI est, neque ullum in CÆLIO vestigium tam feræ vitæ. In ejus viri Libros castigationes aliquas dedit T. REINESIUS in *epist. ad* DAUMIUM p. 345.

(*a*) MARCELLUS Burdigalensis, *Empiricus* a secta dictus est. Ejus *de medicamentis empiricis* Liber a JANO CORNARIO versus editus est Basileæ 1536. fol. recusus apud ALDUM 1547. fol. cum aliis antiquis, & cum PRINCIPIBUS H. STEPHANI. Archiater THEODOSII fuit, & officiorum magister, & vixit adusque THEOD. JUNIORIS tempora. SCRIBONIUM LARGUM totum conpilavit, dictione barbara usus absque historia morborum, ut solas formulas, alienissimas & maxime ridiculas, & superstitiosas congereret, absque ullo ordine vel judicio, degenerante jam in occidente cum

lem, ita ut nusquam existat medico thesaurus melior, quam in hoc indice. Hæc collectio exstat duobus tomis inpressa.

II. PRACTICI SYSTEMATICI ROMANI.

Inter latinos habetur AURELIUS CORNELIUS CELSUS.

Sed hic etiam CAIUS PLINIUS meretur memorari. Is enim, quamvis medicus non fuerit, tamen ex aliquot millenis voluminibus tempore VESPASIANI collegit, quæcunque potuit, & coëgit in historiam suam naturalem, cujus editio optima est DALECHAMPII, medicinæ professoris, & botanici Galli. Non possumus eo auctore carere, quia plura memorat, quæ reliqui scriptores non habent, & cum parum post DIOSCORIDEM vixerit, habet adhuc pluscula, quæ ille omiserat. Desinunt hic Romani.

Post hos certe vix scio systematicos, quos commendare possem, nam dudum BALLONIUM & HOLLERIUM commendavi, reliqui mere omnes Galenici sunt, adeoque versantur unice in demonstranda philosophia peripatetica, eam scilicet utilem esse in medicina.

Alii, qui paulo ætate inferiores sunt, omnes Arabes sunt. Postquam nempe Vandali eruptione facta per totam Europam litteras omnes deleverant, & Mauri in Hispaniam irruperant, & ibi spoliaverant omnes bibliothecas, quæ fere in ea sola regione supererant, & spolia detulerant in Africam, in urbem Marocco (*a*), quod con-

cum ipso imperio & reliquis bonis artibus medicina. Chemicum medicamentum habet p. 65. 66. nempe ex ferro & aceto per 14. dies in fimo digestis.

FLAVIUS VEGETIUS RENATUS, Comes, VALENTINIANI II. ævo vixit. Ejus cum nomine exstant *artis veterinariæ seu mulomedicinæ* Libri IV. Basileæ 1528. 4. maculosissime editi, deinde castigati a J. SAMBUCO ibid. 1574. 4. nitide vero cum variis lectionibus ab eruditissimo VIRO J. M. GESNERO inter alios rei rusticæ auctores Lipsiæ 1735. 4. cum novis codicibus conparati, & J. Z PLATNERI etiam notis illustrati recusi sunt. Gallice vertit BERNARD de POY Paris. 1563. 4. Italice prodierunt Venet. 1543. 8. Sed alterius omnino ævi hoc opus est, ut ex pessima dictione nimis facile adparet, quæ semi italica sit, & *gamba*, *battitura*, *glanto ferreo* & similia vocabula habeat, præter eas voces quas misere ex latinis detorsit. Morbos equorum primis duobus libris, duobus aliis boum morbos describit. COLUMELLAM exscripsisse jam T. REINESIUS odoratus est *epist. ad* DAUMIUM p. 121. & fusius ostendit in *epistola* III. ad PONTEDERAM Vir ILL. J. B. MORGAGNUS, quæ exstat cum Cel. GESNERI rusticis, & ex eo ipso VEGETIO varia in COLUMELLA emendat. Legi omnino meretur, cum multa utilia habeat. Boves morbosos a sanis segregari recte jubet. Operationem satis similem Anellianæ proponit. Calculi, qui in rectum intestinum ex vesica rumpit, habet observationem.

Reliquos *mulomedicos*, ABSYRTUM, dictum SUIDÆ I. p. 407. THEOMNESTUM, APHRICANUM, AEMILIUM, ANATOLIUM, & alios Græce, Basileæ 1537. 4. excusos latine, Paris. 1530. fol. ex interpretatione RUELLII editos possidemus. Habemus etiam excerpta ABSYRTI, PELAGONII, HIEROCLIS, THEOMNESTI, HIPPOCRATIS, DIDYMI *de cura equorum*, quæ exstant apud CONSTANTINUM BASSUM Libro XVI. Ita DIDYMI, FLORENTINI fragmenta in Libro XVII. DIDYMI LEONTINI, ANATOLII *de morbis equorum* in Libro XVIII. reperiuntur. De spurio MACRO dixi in Botanicis.

ENDELEICHII *de morbis boum carmen*, de peste anni 409. scriptum omitto. DEMETRIUS *de re accipitraria* Gr. Lat. Parisiis editus est ex P. GILLII versione anno 1612. 4. De eo varia REINESIUS observat *ep.* VIII. ad DAUMIUM.

(*a*) Exstinctis fere in occidente literis, in Græcia vero languescentibus, Arabes cum imperio Orientis artium etiam principatum consecuti sunt. Et brevis mora fuit, postquam versis optimis Græ-

contigit ſeculo ſeptimo, octavo, & nono, tota ſcientia nullibi niſi in Africa ſuperfuit. Ibi nempe Maroccana Academia condita fuit, & cum hi populi aſtutiſſimi ſint, artem didicerunt ex auctoribus, quos ex Europa detulerant, magnique ibi viri ſurrexerunt, ut RHAZES (*a*), & GALENI in Arabicam linguam tranſlata

Græcorum ſcriptis, & ipſi Muſulmanni coeperunt in arte medica eminere, quam utique ex Græcis inprimis habuerunt, ut tamen ſuis etiam experimentis illuſtrarent, mitioribus vero medicamentis & nonnumquam melioribus ornarent. Sed iidem, certe plerique, etſi GALENUM ſecuti & ejus dogmaticam medicinam, in deſcribendis tamen morborum ſignis valde negligentes fuerunt, in medicamentis autem conpilandis enormiter fuſi, propiores adeo Empiricorum. Inter antiquiſſimos Arabum eſt HONAIN ſive JOHANNICIUS citatus a RHAZE *de ſimplicibus medicamentis*, a MESUE (*canon.* p. 19. p. 226.) aliiſque. Eum PAULUM alioſque Græcos Arabice vertiſſe certum eſt. Reliquit *introductionem in artem parvam* GALENI, exiguam parvique momenti, ſæpe recuſam Venet. 1487. fol. a qua *articellæ* nomen ortum eſt. *Expoſitionem ſynonymorum*, nempe vocum medicarum græcarum arabice explicatarum citat RHAZES *ſimpl. medic.* c. 97. Idem GALENI Librum *ſpurium de clyſteribus & colica* Arabice vertit, qui in Hebræam inde linguam, denique in Latinam verſus prodiit Leidæ 1591. 8.

ISAACUS inde, quem SALOMONIS Arabiæ filium dicunt, vixit ſeculo ſeptimo inclinato. Ejus *ſanitatis theſaurus ſeu de victus ſalubri ratione & de diætis univerſalibus particularibus* prodierunt Baſil. 1570. Pariſ. 1607. 8. Lugdun. 1515. fol. * admiſtis Libris *Pantechni* qui etiam CONSTANTINO tribuuntur, tum *Viatico* aliiſque.

Si CAROLI MAGNI archiater fuit BUHA HYLYHA (ABU HALI) BYN (BEN) GEZLA cujus *Tacuini ægritudinum fere omnium cum curis earumdem*, Argent. 1532. fol. prodierunt, ut quidem lego in *défenſe de la faculté de Paris* p. 39. hic quidem inter antiquiſſimos Arabes erit. *Tacuini* tabulæ ſunt morborum ſecundum partium, quas infeſtant, ordinem, in quibus cauſa, ſignum, evacuatio, cura regalis, cura levis intentionis, & alia habentur, cum commentario. Deinde *canones Tacuinorum* continuam deſcriptionem morborum continent cum curationibus.

JANUS DAMASCENUS ſive JOHANNES filius MESUE ex CL. viri J. GODOFREDI HAHNII argumentis idem eſt ille vetuſtior MESUE Archiater HAM UNI AARONIS RASCHIDIS filius, & vixit ad medium IX. ſeculum, cujus ſæpe RHAZES meminit, *ſimplic. medic.* c. 60. &c. Ejus *medicinæ therapeuticæ* Libri VII. prodierunt Baſileæ 1543. fol. non mali certe, neque ruditer verſi ab ALBANO TORINO. HIPPOCRATE & GALENO plurimum uſus eſt, & ALEXANDRO, & aliis Arabibus. Variolas, aquas deſtillatas, muſam, myrobalanos, nuces faufel primus habet. Hydrargyrum ad phthiriaſin eximium eſſe obſervat Libro III. c. 5. *Aphoriſmorum* Liber ſeorſim excuſus eſt Bonon. 1489. 4. LINDEN. & cum aliis libellis, Baſil. 1579. 8. * Oſtendunt acutum fuiſſe & prudentem virum, non ignarum earum artium, quibus ad faſtigium in arte medica pervenitur. Experimentum tamen proprium rariſſime citat. IDEM ALBANUS in L. JOH. DAMASCENI *de exquiſita febrium curatione paraphraſin*, & in ejus *aphoriſmos* edidit, cum ALEXANDRO *Aphrodiſæo*, Baſil. 1542. 8.

JOH. SERAPIONIS fil. vulgo SERAPIO exeunte ſeculo VIII. vixit. Ejus *practicam* genuinam eſſe demonſtrat FREINDIUS, quod multa pene iiſdem vocibus ex SERAPIONE HALY ABBAS adduxerit. Prodiit *Breviarii* nomine, & GERHARDO Carmonenſi interprete, Venet. 1497. & 1503. fol. deinde interprete ANDREA ALPAGO, Venet. 1530. & 1550. fol. Conpilatio eſt, ut ſolent Arabes, cum mole medicaminum immani. Adjectus eſt poſteriori editioni Liber *de medicamentis ſimplicibus*, ſed is, ſeorſim editus ab O. BRUNFELSIO, Argent. 1531. fol., ſpurius eſt, cum in eo non MESUE ſolum, ſed etiam RHAZES citetur, non inutilis cæterum collectio ex Græcis & ſcriptoribus Arabibus deperditis, qua multa aromata primum deſcribuntur. Aliam lego eſſe verſionem SERAPIONIS ex arabico ABRAHAMI Judaei, Venetiis excuſam 1525. 4. Remedia Arabica explicat.

(*a*) ABUBECKER filius ZACHARIÆ, RHAZES a patria *Reſchd* Perſiæ urbe dictus, ineunte ſeculo X. floruit noſocomio Babylonico præfectus, & ad ſummum ſenium pervenit. Itinera varia feciſſe adparet, cum Hieroſolymae ſe fuiſſe ipſe ſcribat (*de iis quæ ipſi evenerunt*). Egregius practicus fuiſſe videtur, & *experimentatoris* nomen meruit inter Arabes, cucurbitulis ſuſtulit apoplexiam, frigida febres continuas, quam ad 10. libras dedit (*de iis quæ ipſi accid.*) Venam in peſtilentia ſecuit I. c. 6. (nempe variolis & morbillis) & aquam frigidam dedit ibid. Lepram copioſiſſimis purgationibus ſanavit ad ALMANS. V. c. 31. Acida & diætam vegetabilem pro avertenda peſte laudavit ad MANS.

 IV.

ſlata ſunt. Ita tota medicina fuit facta Arabica, &, cum omnes Arabes dediti eſſent philoſophiæ ARISTOTELIS, quem inſtar numinis colebant, GALENUS que ipſe

IV. c. 25. Calidam in pleuritide methodum recte rejecit ad MANS. IX. c. 57. Chemica varia habet, ut oleum laterum (in antidotario), mercurium ſublimatum & alia. EJUS *Continens* prodiit Brixiæ 1486. fol. 1515. Venetiis 1506. & 1542 fol. magno, quæ Venetæ editiones non differunt, a M. FERRAGIO, Salernitano, latine, & ſatis barbare verſus, correctus per M. HIERONYMUM SURIANUM. Vaſtum volumen, in XXV. Libros diviſum, continet omnem ambitum praxeos cum chirurgia, & *medicamentis ſimplicibus*, qui Liber ſeorſim editus eſt ab OTHONE BRUNFELSIO cum SERAPIONE Argentor. 1531. fol. in quibus MESUEN ALKINDUM, JOHANNITIUM & omnino etiam COSTAM de agricultura citari video. Cæterum loci communes ſunt, ex GALENO, RUFO, ORIBASIO, PAULO, & Arabibus excerpti, adjectis tamen experimentis propriis auctoris. Sed ejuſdem *opera parva* Pariſiis 1510. 8. * aut *opera exquiſitiora*, Baſil. 1544. fol. edita melioris notæ ſunt. Eo ergo volumine continentur ad ALMANZOREM Principem provinciæ *Coraſſan Libri* X. ſeorſim etiam, ut videtur, editi Venet. 1510. fol. * Inter eos primi duo phyſiologici, ſeptimus chirurgicus eſt, reliqui practici, eorumque nonus inprimis morborum integram enumerationem continet, qui ſolus prodiit Pariſ. 1534. 8. In eum ipſum plurimi ſunt commentarii J. MATTHAEI de GRADIBUS, Papiæ 1471. & 1497. fol. excuſi & JOHANNIS ARCULANI editus a J. MARINELLO, Venet. 1490. 1497. 1560. fol. 1557. fol. JOHANNIS de TORNAMIRA *clarificatorium valde ſingulare*, Lugdun. 1501. 4. Venet. 1507. fol. 1521. fol. SILLANI de NIGRO commentar. Venet. 1490. fol. 1497. 1518. fol. 1597. fol. * CHRISTOPHORI de BARZIZUS, Papiæ 1494. * GERARDI de SOLO, Lugd. 1504. 4. * GALCACII de S. SOPHIA, Hagenoæ 1533. fol. * J. B. MONTANI, Venet. 1554. 8. * & edente J. CRATONE, Baſil. 1562. 8. * LEONHARDI JACCHINI, Baſil. 1564. 4. Lugd. 1577. 8. 1622. 4. * ANDREAS demum VESALIUS, Baſil. 1537. 8. Lugd. 1551. 12. *paraphraſin* cum paucis emendationibus, locis parallelis & argumentis dedit. Italice etiam exſtant in fol ſine anno & loco excuſi OSB. Liber *diviſionum* practicus eſt, abſque tamen morborum hiſtoriis in medicamentis unice occupatus. Liber *de peſtilentia* dictus eſt in Pathologicis, ſolus editus Baſil. 1529. 8. & Lutet 1548. fol. cum TRALLIANO, Græce verſus ex Syriaco, & nuper emendatus a CL. MEADIO, Lond. 1747. 8. gallice redditus a SEBASTIANO COLIN, & editus Poitiers 1556. Venæ ſectione & diæta frigida, nivato potu, acidis & lacte ebutyrato hunc morbum ſanare adgreſſus eſt, in principio, in progreſſu emollientibus ad cutem adplicatis, decoctis de ficubus, vapore calido ad verrucoſum deterius genus. Sed is Liber non ſatis certo RHAZIS eſt. Vide in Pathologicis.

Liber *de caſibus qui ipſi acciderunt* etiam ibi laudatus eſt. De codicibus RHAZIS CL. MÖHSEN aliqua habet in ſuis *epiſtolis de bibliothecæ Regiæ Berol.* M. S.

Serius vixit HALY ABBAS, qui exeunte demum ſeculo X. ſcripſit *regalis diſpoſitionis theoreticæ Libros* X. *& practicæ Libros* X. quos STEPHANUS Antiochenus latine vertit Venet. 1492. fol. Lugdun. 1515. fol. 1523. 4. * Plenum hoc artis conpendium nondum legi, quod reliquis Arabum laboribus præfert FREINDIUS p. m. 244. Sed quod minime a Libro *pantechni* ISAACI differre, aut certe ſola verſione, lego.

HALY RODOHAM vel EBEN RODAN ſeculo X. floruiſſe dicitur, cujus *commentarium in artem parvam* GALENI Venetiis 1496. fol. Lugd. 1516. 8. excuſum non vidi.

JACOBUS ALKINDUS AVICENNA antiquior eſt, cujus pilulas citat AVICENNA Libro VIII. S. I. Tr. IX. & *trochiſcos* Libro V. S I. Tr. VIII. Arabibus adnumerari ſolet. Ejus *de gradibus rerum* Liber exſtat Argentorati 1531. fol. & Venet. 1561. fol. 1603. fol. quo perſubtiliter & mathematice, ex datis gradibus quatuor facultatum præcipuarum, conpoſitio medicamenti ad quamcunque ægritudinem docetur, additis viribus ſingulorum medicamentorum in unum communem ſermonem conjectis.

ABUALI IBNTSINA vulgo AVICENNA Tartarus Usbecenſis, ex urbe Buchara, non Hiſpanus, ut recte oſtendit NICOLAUS ANTONIUS in *bibliothec. Hiſpan. vet.* T. II. p. 4. vixit exeunte ſeculo X. & initio XI. & valuit acerrimo ingenio, ut Liber inprimis oſtendit quo *Automaten* deſcripſit, magnus in arte medica conpilator, verboſus, pauciſſima habens propria, RHAZE valde deterior. EJUS Liber *Canonis* ſolus prodiit abſque anno antiquiſſimæ editionis, tum Venetiis 1520. fol. 4. vol. * cum GENTILIS de FULGINO *expoſitione*, & J. de PARTIBUS, J. MATTH. de GRADO *ſupplementis*. Idem cum Libro *de medicinis cordialibus* & *Cantico & Libro de removendis nocumentis quæ accidunt in regimine ſanitatis* & *de ſyrupo acetoſo* prodiit Venet. 1544. 1555. fol. 1564. 1595. fol. L. ope J. COSTAEI cum vita a NIC. MASSA ſcripta & 1608. fol. cum vita AVICENNÆ. Verſionem cu-

ipse totus Aristotelicus fuerit, tota etiam medicina Peripatetica facta fuit.

Hinc,

curavit GERARDUS CARMONENSIS, cujus laborem laudat PLEMPIUS, correxit ANDREAS ALPAGUS, & BENEDICTUS RINIUS. Totius artis fusum systema est, ex Græcis conpilatum, nominibus rerum mire corruptis. Ejus P. I. sive Libri I. & II. cum tractatione *de febribus* ex Libro IV. edita est a VOPISCO FORTUNATO PLEMPIO correctus ex M. S. Leidensi, Alepensi & Constantinopolitano, versione barbara nitidius latine reddita, scholiisque additis satis fusis. *Libri* III. *Fen* 1. *Tractatum* 4. *de ægritudinibus capitis* ex hebraico in latinum reddidit J. QUINQUARBOREUS, Paris. 1572. 8. & *Fen.* 2. *de ægritudinibus nervorum*, perinde Paris. 1570. 8. *Liber* II. *Canonis* Arabice & latine excusus est a PETRO KIRSTENIO, Breslau. 1609. fol. sed eum parvi facit WELSCHIUS *de vena medinensi. Canticum* est aphorismorum practicorum systema sive conpendium institutionum in quod commentatus est AVERRHOES, Venet. 1552. fol. &c. Id *adjectis aphorismis* J. MESUE *latine redditum* est ab ANTONIO DEUSING Groning. 1649. 12. Liber *de removendis nocumentis, &c.* solus prodiit Ticini 1547. fol. Venet. 1547. fol. Opera omnia etiam prodierunt Venetiis 1484. fol. 1486. 4. HARL. 1492. fol. 4. vol. cum GENTILIS de FULGINO expositione & Lugd. 1598. fol. 4. vol. cum explanatione JACOBI de PARTIBUS & Arabice anno 1593. Romæ fol. Versio tersa a J. C. SCALIGERO scripta evanuit, quam citat LAURENTIUS GRYLL in *peregrinatione medica.* Nec AMATI LUSITANI conatus exitum habuit, qui per JACOBUM MANTINUM melius curaverat verti (*cur.* I. *Cent.* I.) Neque ineditos V. Libros, quos RAUIUS in *oratione* promittit, qua *spolia sua orientalia* recenset, prodiisse lego. Apud G. POSTELLUM erat *conpendium* AVICENNAE M. S. *Commentatores* fere innumerabiles AVICENNA nactus est, in cujus opera, tamquam classicum auctorem, diu prælectum sit, & omnium postremo in Germania a GUERNERO ROLFINKIO. In I. *Fen.* Libri I. est expositio JAC. FOROLIVIENSIS, Papiæ 1512. fol. Venet. 1518. fol. 1547. fol. * HUGONIS BENTII seu Senensis, Venet. 1523. fol. * BERNHARDINI PATERNI *posthumæ explanationes*, Venet. 1596. 4. * ODDI de ODDIS *expositio dilucidissima* Venet. 1575. 4. Patav. 1612. 4. * PETRI GARCIÆ CARRERO *disputationes medicæ & commentaria in Fen. primam Libri primi* AVICENNÆ Complut. 1612. 1617. fol. * & *explanatio* J. B. MONTANI Venet. 1554. 8.

In *Fen.* 2. *Libri* I. *lectiones* sunt J. B. MONTANI *de causis ægritudinibus accidentibus, pulsibus & urinis* a FRANCISCO REGOLATO editæ Venet. 1557. 8. * In *Fen.* 2. & 3. Libri I. SIRASI vel SERASI *commentarius* prodiit Venet. 1547. fol. * In *Fen.* III. Libri I. *doctr.* II. expositio est JACOBI de PARTIBUS Venet. 1518. fol. * In *Fen.* 4. Libri I. DINI de GARBO *commentarius* Venet. 1514. fol. * & HUGONIS BENTII *expositio* cum JACOBI de PARTIBUS *annotationibus* Venet. 1517. fol. 1523. fol. * J. B. MONTANI Venet. 1556. 8. * MARSILII de S. SOPHIA Lugdun. 1517. 4. Venet. 1514. fol. &c. * ANTONII MARIÆ BETFI Bononiæ 1491. fol. *

In *Canones generales de virtutibus antidotorum simplicium secundi Canonis* DINI de GARBO *expositio* prodiit Venet. 1514. fol. *

In Libri III. *Fen.* IX & in 1. *Fen.* Libri IV. *commentarii & paraphrasis* J. exstat STEPHANI, Venet. 1653. fol. *. In ejusdem Libri III. *Fen.* XXII. J. MATTHAEUS de GRADIBUS commentatus est Mediolani 1494. fol. * In Libri IV. *Fen.* I. edidit commentarium modo dictum J. STEPHANUS, Venet 1649. 12. 1653. fol. tum GENTILIS FULGINAS, Venet. 1496. fol. 1513. fol. 1552. fol. * qui inter commentatores Avicennæ optimus habetur, & J. ARCULANUS cum SYMPH. CAMPEGII *adnotationibus* editis, Lugdun. 1518. fol. Venet. 1560. fol. * & HUGO BENTIUS cum *castigatione* JOH. TOLENTINI, Venet. 1515. fol. * In Libri IV. *Fen.* II. PETRUM GARCIAM CARRERO *commentarios* edidisse video Burdigalæ 1628. fol. excusos. * In V. *canonem* AVICENNÆ *commentarii* EBENESI prodierunt Ticini 1547. fol. * super *canones generales de virtutibus antidotorum simplicium* DINI de GARBO est *expositio* Venet. 1514. fol. In omnia AVICENNÆ opera *castigationes* edidit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS Lugdun. 1522. 4. * & *cribrationem, limam & annotationes in* GALENI AVICENNÆ *& conciliatoris opera*, Paris. 1516. 2. tum *expositionem* PETRUS ANTONIUS RUSTICUS, Papiæ 1521. fol. * & *adnotationes* J. PAULUS MONGIUS Venet. 1594. fol. * præter eos quos primo loco diximus indicem in AVICENNAM dedit JULIUS PALAMEDES, Venet. 1584. fol. * GILBERTUS PHILARETUS *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE *&* GALENO scripsit Lugdun. 1541. 4. L. *

ABU MERON ABENZOHAR vulgo ABHOMERON ABYNZOHAR aut una voce AVENZOAR Medicus Hispanus, natus Hispali, ante AVERRHOEM vixit ad summum senium, præfectus noso-

Hinc, qui medici a seculo sexto ad seculum decimum quintum vixerunt ii, omnes fuerunt Arabes, & post Græcos fere tantum duo Latini medici prostant.

Aucto-

comio, seculo XII. & chirurgiam præter morem seculi una exercuit cum clinica, insignis practicus felix in se ipso sanando per profusam venæ sectionem cum mediastinum ipsi cum sputo sanguinis inflammatum esset, candidus homo & fassus propriam culpam in uxoris graviditate adgnoscenda, insignes AVERRHOIS (*colliget* Libro VII. sub fin.) & FREINDII laudes meritus est, quod ALCHINDI aliorumque vanis theoriis spretis ad experientiam medicos revocaverit, multas proprias curationes, & observationes utiles reliquerit, multosque morbos aut rarissimos aut primos descripserit, bona medicamenta invenerit, correxerit, quem adeo legere oportet. EJUS *Liber Theisir Dahalmodana vahaltabir rectificatio medicationis & regiminis* prodiit interprete JACOBO Hebraeo & emendante HIERONYMO SURIANO cum *colliget* AVERRHOIS, Venet. 1496. vel 1497. fol. 3. vol. 1514. fol. * & Lugduni 1531. 8. In eum commentarius est *de cognitu difficilibus in praxi ex Libro Avenzoaris* JOHANNIS COLLI, Venet. 1628. 4. *

Alius medicus fuit IBNZOR, & ipse Arabs hispanus, sed diversus ab ABENZOAR.

AVERROES & ipse Cordubensis Hispanus, subtilissimus interpres ARISTOTELIS; in patria judex, ob hæresin damnatus, sed restitutus, docuit & vitam obiit in urbe Marocco, circa annum 1166. filiosque duos reliquit, qui in aula FRIDERICI II. imperatoris vixerunt. Ad rem etiam medicam animum adplicuit, & Califæ MIRAMOLINI jussu scripsit systema cum titulo *colliget*, in cujus septem Libris splanchnologiæ conpendium, physiologia, & reliquæ medicinæ partes continentur. Porro *collectaneorum* sectiones III. pertinent ad 2. & 6. 7. Librum *colliget*, nempe ad diætam & curandos morbos. Sæpe prodiit *colliget*, ut Venetiis 1496. vel 1497. 1514. fol. * Lugdun. 1531. 8. * cum ABENZOAR. *Sectiones tres de sanitatis functionibus*, *sanitate tuenda & morbis curandis*, Lugduni 1537. 4. edidit BRUYERINUS. * Liber *de febribus* exstat in collectione Veneta operum. Liber *de theriaca* prodiit Venet. 1562. Liber *de venenis* Lugdun. 1517. 4. * Liber *de simplicibus medicinis*, Argentor. 1531. fol. cum SERAPIONIS, RHAZISQUE similis argumenti Libris. Nihil ego utile apud eum subtilem virum reperi, neque FREINDIUS.

Sed alius fuit JOHANNES MESUE, nuperior RHAZE seu MAHAMETARASI filio ZACCHARIÆ quem citat p. 1996. Libro *de ægritudinibus capitis & de ægritudinibus or.* II. c. 3. Is multa sumit ab AVICENNA, & scripsit *de re medica* Libros III. celebrem illum Pharmacopolarem classicum librum cujus Liber I. *Canon* vocatur, & aliqua, ut vocant, generalia continet, *alter* purgantia simplicia cum plantarum medicatarum descriptionibus, *tertius* antidotarium seu compositiones habet, farragines sæpe ingentes. Sæpissime prodiit, & cum reliquis MESUES operibus, Venet. 1541. fol. cum MUNDINI de LENTIIS expositione, ibid. 1561. cum GENTILIS de FULGINO opusculis, tum ibid. 1581. fol. 1589. fol. & 1603. fol. cum animadversionibus COSTAEI, MUNDINI, CHRISTOPHORI, GEORGII de HOHESTIS, J. MANARDI & J. SYLVII, & olim 1525. fol. L. * Seorsim excusus est Italice 1575. fol. HARL. Edidit etiam eumdem Librum JACOBUS SYLVIUS, Venet. 1549. fol. Paris. 1561. 8. Sed mire mutatum in ordine & divisionibus. Liber IV. MESUES est *de morbis capitis & thoracis*, quo utique neque bonæ historiæ morborum, neque præsagia continentur; sed plurima medicamenta. Trochiscos caphuræ in febribus ardentibus laudat p. 152. *operum. omnium*. Prodiit Venet. 1603. fol. cum reliquis operibus, & seorsim Lugduni 1551. 8. *

In postremis inter Arabes est ALSAHARAVIUS, idem cum ALBUCASI, demonstrante FREINDIO p. 258. cujus *theoriæ necnon practicæ Liber* prodiit Augustæ Vindelicorum 1519. fol. Anatomen, physiologiam, chirurgiam & praxin tradit, plurimum usus RHAZE (jam FREINDIO observante p. 257.) Integrum nomen viro fecit ABULCASEM CHALAF EBNABBAS ALZAHARAVI.

Supersunt aliqui minoris momenti Arabes ELLUCHASEM ELLIMITHAR medici de Baldach *Tacuini Sanitatis*, dicti in diæteticis, germanice versi sunt a MICHAELE HERO Strasburg. 1533. fol. & cum ALBENGNEFIT (corruptum itidem nomen) *de virtutibus Medicinarum & ciborum* junctim cum ALKINDO editi sunt Argentorati 1531. fol. ALCANA MUSALI, & JESU HALI de oculis libros diximus.

KIRANIDES *de viribus medicamentorum* ab ANDREA RIVINO, Lipsiæ 1638. 8. editus est, anglice vero, Lond. 1685. 8. Nomen Arabicum sonat collectanea, antiqua autem versio Græca est, quam citat OLYMPIODORUS THEODOSII ævo. Collectanea esse, superstitiosa & pleraque vana, ex HERMETIS physicis REINESIUS auctor est *var. lect.* I. p. 6. 7.

Rab.

Rab. MOSIS MAYMONIDIS *aphorismi* cum MESUES & RASIS aphorismis & HIPPOCRATIS *Prognosticis* prodierunt, Bonon. 1489. 4. non inutiles.

Nunc ad barbaros Latinos neotericos transit oratio, qui Arabum scripta nacti, interpretati aut imitati sunt. Eorum princeps est CONSTANTINUS *Africanus* Carthaginiensis, qui XI. seculo vixit. Babylone dicitur 39. annos fuisse, inde Salernum venisse anno 1087. & in monasterio Cassinensi obiisse. Ejus sunt Libri VII. *de morborum cognitione & curatione*, quorum codex M. S. exstat, Viennæ LAMBEC. Libro VI. p. 2. Liber I. *de remediorum & ægritudinum cognitione*. Liber I. *de victus ratione variorum morborum*, præter alios jam citatos, prodierunt conjuncti, Basil. 1536. fol. Ejus etiam *Pantechni seu loci communes Theorices* Libri X. *& Practices* Libri X. & Tractatus *de gradibus medicamentorum*, *de oculis*, *de stomacho* excusi sunt Lugduni 1515. fol. Basil. 1539. fol. Et Pantechni quidem etiam FREINDIUS HALY ABBATIS opus esse vidit. *Viatici* partem *de febribus* ex Arabe ABUGASAR AHMET, simillimam operi SYNESII, cum eodem edidit, Amstelodami 1749. 8. Vir CL. J. S. BERNARD. Conpilator in universum nihil habet proprii. Multa de eo habet LAMBECIUS L. c. & aliqua REINESIUS ad DAUMIUM *ep.* III. p. 280.

GARYOPONTUS ignotus homo rudis exscriptor veterum & inprimis THEODORI PRISCIANI (REINES. *var. lect.* p. 359. 528.) Salernitanus, & coævus CONSTANTINO. Ejus *ad totius corporis ægritudines remediorum praxeon* sunt Libri V. EJUSD. *de febribus atque earum symptomatibus* Libri II. Basileæ 1531. 4.* Libri vero VIII. *de morborum causis*, *accidentibus & curationibus* ibid. 1536. 8. & Lugduni 1516. 1526. 4. sub titulo *Passionarii* GALENI *de ægritudinibus a capite ad pedes* prodierunt. *Dynamidia* male GALENO tributa ad ipsum spectant.

Ex GARYOPONTO multa sumsit auctor Libri qui cum titulo AESCULAPII *de morborum passionumque corporis humani causis*, *descriptione & cura* Argentorati prodiit 1533. fol. cum HILDEGARDIS *physica*, THEODORI *diæta* & ORIBASII Libro V. *de simplicibus*. Similia, postquam hæc scripsi, video monuisse CL. KAESTNERUM *bibl. med.* p. 124.

SALERNITANA SCHOLA, Medicarum Europearum antiquissima, ex incerta origine coaluit. Ejus nomine anno 1060. versiculi diætetici ad ROBERTUM Angliæ principem scripti sunt, & anno 1190. ab. Abbate JOACHIMO *collegium* HIPPOCRATEUM dicta est, GIMMA *idea della storia dell' Italia letterata* p. 683. Ejus invidia carpitur, qua mota balnea saluberrima destruxerit apud LABATAM *voyage d'Italie* & alias. Dudum autem obsolevit.

COPHON ille, cujus anatome porci, & *Tractatus de arte medendi*, Hagenoæ 1532. 8. prodiit, mihi omnino ignotus est, ante seculi tamen XIII. finem vixisse videtur, qui a GILBERTO ANGLICO citetur.

ARNALDUS de VILLANOVA in Hispania medicos Arabes audivit, tantamque famam ibi consecutus est, ut exteri ejus audiendi causa in Galliam itaverint, vir erecti animi, qui etiam in religione verum vidit, & missam, bona opera, ordinesque monasticos damnaverit. Exeunte seculo XIII. videtur vixisse, atque ejus *opera omnia* prodierunt cum NICOLAI TAURELLI in eorum aliqua commentariis, Lugd. 1520. fol Basil. 1585. fol.* Plurima practici argumenti sunt ut *speculum introductionum: de parte operativa: de phlebotomia: de conferentibus & nocentibus principalibus membris corporis nostri: de diversis intentionibus medicorum: regulæ generales curationis morborum: breviarium practicæ: Practica summaria seu regimen: de cautelis medicorum: conpendium regimenti acutorum: consilia varia: contra maleficia: de venenis: regimen contra calculum.* Alia chemica sunt, ei enim arti valde indulsit, aut diætetica: EJUS *praxis medicinalis universorum corporis humani morborum* seorsim prodiit Lugdun. 1586. fol. * GEORGIUS PICTORIUS *universales curationes morborum* ARNALDI de VILLANOVA *cum scholiis* edidit, Parisf. 1565. 8.* JOACHIMUS vero COLBIUS *sententias de facienda medicina olim ab* ARNOLDO de VILLANOVA *in prosa scriptas*, Altenburgi 1638. 12.*

Chirurgi illi barbari, quos in Chirurgicis recensui, passim aliqua ad praxin addiderunt. ROGERII Parmensis *practicam medicinæ*, Venetiis 1490. 1516. & 1546. fol. editam citat LINDENIUS, quæ num diversa sit ab ejus viri chirurgia, non novi. GUILIELMI de SALICETO *summa conservationis & curationis* edita est cum chirurgia, Venet. 1489. fol. & alias. LEONARDUS de BERTAPALIA passim praxin adtigit & v. g. fumum aceti de lapide molari candente surgentem ad paralysin laudavit (p. 294. b.) LANFRANCUS theriacæ drachmis duabus ait se pestem sanasse in homine jam desperato *Chir. parv.* c. XI. ut alia omittam.

PETRUS de ABANO s. APONENSIS eodem seculo XIII. natus anno 1253. ad summum senium vixit, astrologus, chemicus, & medicus, sed de more seculi compilator, varia fata passus, damnatus ob errores religiosos, idem a morte statua decoratus. EJUS *vita* exstat in *opuscul. scientif. & philolog.* T. 23. EJUS *conciliator differentiarum quæ inter philosophos & medicos versantur* prodiit

Pa-

Papiæ 1490. fol. Venetiis 1496. fol. (uti lego) & 1548. fol. quæ mea eſt editio. Hoc opere continentur primo differentiæ 210. totidem nempe diſſertationes, in quibus inprimis Græcorum & Arabum opiniones contrariæ cum rationibus utriuſque ſententiæ proponuntur, & denique ab ipſo auctore lis definitur. Totam medicinam percurrit, in praxi tamen uberior. Ab eo ſtudio *Conciliatoris* nomen retulit. Inde ſequitur Liber *de remediis venenorum*, & in noſtra editione *adnotationes*, breves eæ, SYMPHORIANI CAMPEGII.

NIC. BERTRUCII *in medicinam practicam introductio* Argentor. 1533. 24.* EJUSD. *methodi cognoſcendorum tam particularium quam univerſalium morborum* Mogunt. 1534. 4. * EJUSD. *compendium ſeu collectorium artis medicæ tam practicæ quam ſpeculativæ recognitum & ſuæ integritati reſtitutum per* J. CÆSARIUM Lugd. 1509. 4. Colon. 1537. 4.*

PETRUS HISPANUS eodem fere tempore floruit, & anno 1276. archiater fuit Pontificius, inde Pontifex ipſe JOANNIS XX. nomine. EJUSD. *theſaurus pauperum* ſeu *de medendis corporis humani morbis per Euporiſta liber empiricus congeſtus ex* HIPPOCRATE, GALENO & AVICENNA, Lugduni 1525. & alias prodiit.* Anglice verſus ſub nomine *treaſury of health containing many profitable medicines* & editus Lond. 1585. 8. & alias.*

BERNHARDI GORDONI *opus, lilium medicinæ inſcriptum, de morborum omnium curatione* VII. *particulis diſtributum*, prodiit Venet. 1494. fol. Pariſ. 1542. 8. LIND. Lugduni 1550. 8. quæ mea eſt editio. Auctor Monſpelii docuit, & in præfatione annum, quo ſcripſit, definivit, nempe 1305. Praxin totam & ſemeioticen continet, ex Arabibus imprimis conpilatam.

MATTHÆI SYLVATICI, coævi, *opus pandectarum medicarum* ſæpe prodiit, ut Venet. 1523. fol. & cum SIMONE JANUENSI & DOMINICI MARTINI de SOSPITELLO *annotationibus* Turini 1526. fol. Non legi, ſed diſco aliunde dictionarium medicum eſſe, ad Græcos & Arabes intelligendos, valde rude, & alterius egens gloſſarii.

GILBERTI Anglici (de AQUILA vel LEGLAEI) *compendium medicinæ vel morborum univerſalium quam particularium correctum & emendatum per* MICHAELEM de CAPELLA Lugduni 1510. 4. prodiit. * Ex FREINDIO video aliquas tamen obſervationes & curationes proprias habere, cæterum RHAZEM, & ALEXANDRUM, ex more ſeculi, exſcripſiſſe.

JOHANNIS PLATEARII *practica brevis curandorum morborum etiam febrium* Lugd. 1525. fol. Medicus Salernitanus vixit exeunte ſeculo XIII. celebrior ob ſuos de Materia medica labores.

DINI de GARBO *ſuper quartum Fen. primi* AVICENNÆ *præclariſſimos commentarios qui dilucidatorium totius practicæ generalis medicinalis ſcientiæ numerantur* jam citavi, qui prodierunt Venetiis 1514. fol. & alias. Vixit ineunte ſeculo XIV.

THOMÆ vero de GARBO DINI filii *ſumma medicinalis cum duobus ejuſdem tractatibus* 1. *de reſtauratione humidi radicalis*, 2. *de reductione medicinarum ad actum* prodiit Venet. 1521. Lugd. 1529. fol. * Lib. EJUSD. *conſiglio contro la peſtilentia* Venet. 1576. 8. cum aliis ejus argumenti libellis excuſum eſt.

GULIELMUS de VARIGNANA eodem tempore creditur vixiſſe. EJUS *opera medica de curandis morbis univerſalibus & particularibus, febribus, apoſtematibus & ulceribus, de venenis, faciei & totius corporis mundificationibus* prodierunt Baſil. 1545. 4. 1595 8.* *Secreta medicinæ ad varios curandos morbos veriſſimis auctoritatibus illuſtrata* Venetiis 1520. 8. excuſa ſunt LIND. formulæ nempe innumeraque remedia.

JOHANNIS de GADDESDEN vulgo *Anglici praxis medica, roſa Anglica dicta*, 4. *libris diſtincta*, prodiit Auguſt. Vind. 1595. 4. & cum titulo *practicæ medicinæ a capite ad pedes* Venet. 1506. fol. quæ mea eſt editio, porro 1516. fol. & Neapoli 1508. fol. & prius Papiæ 1492. fol. Triſte de JOHANNE judicium eſt GUIDONIS de CAULIACO, qui *fatuam Roſam* vocavit, qua repetantur fabulæ HISPANI, GILBERTI & THEODORICI. Fuſus eſt de eo homine FREINDIUS, quem anno 1320. vixiſſe ex WOODIO refert, & GORDONIUM citaſſe monet. Empiricus fuit, uſus medicamentis ſuperſtitioſis & frivolis, non tamen merus conpilator, qui praxin, in ipſa Regia, ſecutus ſit. Verſiculis delectatus eſt. Totam praxin, ut titulus fert, & chirurgiæ partem, & diætetices tradidit cum *antidotario* quo chemica aliqua continentur.

TURRISANUS de TURRISANIS, cujus exſtat *commentarius in artem parvam* GALENI Venetiis 1504. 1543. 1559. fol. * Lib. excuſus, ineunte ſeculo XIV. vixit, infeliciſſimus medicus ex teſtimonio GALEOTTI MARTII *de doctr. promiſcua.* c. 15.

Ejuſdem ævi eſt GENTILIS FULGINAS, *de Foligno*, cujus *conſilia peregregia ad quævis morborum totius corporis genera* cum *Tractatu de hernia & balneis* & cum ANTONII CERMISONI *conſiliis* prodierunt Venetiis 1503. fol. * EJUS *Tractatus de febribus* excuſus eſt Venetiis 1484. fol. & 1526. fol. *

Ejus

Ejus *Tract. de lepra* ibid 1536. fol * *Tract. de proportionibus medicinarum* & *de modis investigandi complexiones eorum* cum aliis *de dosibus* scriptis Patavii 1556. 8. excusus est, tum 1579. 4. Lugd. 1584. 8. Venet. 1484.* 1486. & 1492. fol. *Quæstiones & tractatus extravagantes* Venetiis editæ sunt 1520. fol.* *Expositio cum commentario* ÆGIDII *monachi Benedictini* Venetiis 1494. fol. MANDOSIO teste.

Eo seculo exeunte vixit NICOLAUS NICOLUS Florentinus non contemnendus auctor, etsi a FREINDIO omissus sit, & qui multa ipse viderit. Ejus sunt *sermones medicinales* VII. *de conservanda sanitate, de febribus, de membris capitis, de membris spiritualibus, naturalibus & generalibus, & chirurgia* Venet. 1491. 1507.* 1533. fol. 4. vol. fol. editi.

JAC. de DONDIS, quem AGGREGATOREM vocant, *promtuarium medicinæ* Venet 1481. fol. L. & 1576. fol. prodiit.* In eo *quæ quibus morbis medicamenta sint accommodata ex veteribus medicis copiosissime & miro ordine monstratur.*

MARSILII de S. SOPHIA *Tract. de febribus super* I. *Fen.* Lib. IV. AVICENNÆ *cum cura omnium accidentium febrium quæ uni a capite ad calcem practicæ æquipollet* Lugdun. 1501. 8. & 1517. 4. & Venet. 1514. fol prodiit.* Vixit cum NICOLO.

GALEACII de S. SOPHIA *opus medicinæ practicæ* Hagenoæ 1533. fol.* Vixit exeunte seculo XIV.

Eadem fere ætas fuit BALESCON seu VALESCI de TARANTA, professoris Monspeliensis, cujus *practica vulgo dicta Philonium de curatione morborum* prodiit Venet. 1502. fol. & 1521. fol.* Lugdun. 1535. 8. maj. & in epitomen redactum a DESIDERIO Lugdun. 1560. 8.* deinde ad GUIDONIS DESIDERII editionem emendatum a J. HARTMANNO BEYERO recusum Francof. 1599. 4. & 1680. 4. quæ editio ex barbara dictione in puriorem reformata est, & ordo capitum passim mutatus, ut castratam dixerit CONRINGIUS. Liber scriptus est anno 1418. ipso monente in præfatione auctore. Solet ad singulum morbum ex ordine referre sententias Græcorum, Arabum, & recentiorum, deinde suum, neque id ineptum, judicium interponere, non absque propriis observationibus. Una Venetiis & Lugduni prodiit *introductio* brevissima *ad practicam medicinæ* JOHANNIS de TORNAMIRA, & ipsius Monspessulani doctoris, quem RENATUS MOREAU male transfert ad annum 1450 cum sæpissime a VALESCO citetur, atque adeo ante eum vixerit. Ejus Tractatus *de febribus* prodiit Lugduni 1501. 4.* cum *clarificatione* ad IX. Lib. RHAZIS & Venet. 1507. fol. 1521. fol.*

JACOBI de PARTIBUS, quem ad annum 1423. recensent, *summa alphabetica morborum & remediorum ex libris* MESUÆ *excerpta* prodiit Venet. 1576. fol. Lugd. 1589. 8. LIND.

JOH. de CONCOREGIO male ad annum 1501. a LINDENIO relegatus obiit anno 1438. professor Pisanus auctore B. CORTE *medicor. mediol.* p. 25. scripsit *Lucidarium medicinæ divisum in* 4. *tractatus de capite, pectore, stomacho, genitalibus*, quod videtur idem esse cum *Praxi nova totius fere medicinæ* edita Papiæ 1485. fol. MEIB. Venet. 1515. fol.* LIND.

SIGISMUNDUS de POLCASTRIS etiam circa annum 1438. dicitur vixisse. Ejus *Quæstiones, quarum prima de actuatione medicinarum: secunda de appropinquatoria ad æqualitatem ponderalem: tertia de restauratione humidi substantifici: quarta de reductione corporum: quinta de extremis temperantiæ* prodiit Venet. 1506. fol *

Ad eumdem annum refertur a RENATO MOREAU HUGO BENTIUS vulgo Senensis. Ejus *consilia saluberrima ad omnes ægritudines noviter correcta & ad optimum ordinem redacta additis aliis nonnullis utilissimis consiliis* prodierunt Venetiis 1518. fol. in operibus omnibus.

Ad eandem ætatem refertur ANTONIUS GUAINERIUS Papiensis, cujus *opus præclarum de ægritudinibus capitis, oculorum, aurium, narium, gutturis, pectoris & pulmonis, cordis, matricis, juncturarum, & de pleuresi, fluxibus, de calculosa passione, peste, febribus, venenis, balneis, & antidotarium* cum J. FALCONIS *additamentis* prodiit Papiæ 1518. 4. & Lugduni 1525 4.* Prior his omnibus editionibus mea est, *practica* nempe Papiæ 1497. fol. excusa, quæ dicitur Venetiis 1498. fol. recusa esse. Barbare de more seculi scripsit & varia habet, quorum simillima apud J. de GADDESDEN reperiuntur.

ORTOLF 's *von Bayerland arzneybuch* Nürnberg 1477. fol.*

J. MICHAELIS SAVANAROLÆ *Practica canonica de febribus, pulsibus, urinis, egestionibus, Italiæ balneis* prodiit Venet. 1498. fol. 1503. fol. Lugdun. 1560. 8. LIND. & *practica de ægritudinibus a capite ad pedes* Papiæ 1486. fol. LIND. qui ad annum 1440. ejus viri ætatem definit. Ejus *introductio in medicinæ practicam* cum BARTH. de MONTAGNANA & BERTIUCHI LOMBARDI similibus opusculis recusa est Argentinæ 1533. 24.

J. MATTHÆUS de GRADIBUS primarius lector Ticinensis obiit 1460. Ejus *Practicæ* Pars I. & II. Papiæ 1497. fol.* *Consilia* secundum vias AVICENNÆ *ordinatorum utile repertorium* Papiæ 1501. fol. prodierunt.* Venet. 1514. fol. Lugd. 1535 fol.*

LUD. BAUERII de BAUERIIS *consiliorum de re medica seu morborum curationibus* Liber cum CASPARIS TORELLA Libro *de peste ovina*, & ANGELI DECEMBRIS *consilio de curatione pestis* prodiit Bonon. 1489. fol. & interpolatus a RUSTICO PLACENTINO Papiæ 1521. fol. *consilia* vero studio GUALTHERI RYFF recusa sunt Argentor. 1542. 4.

ANTONIUS de GRADIS vel GRADIBUS Mediolanensis, quem video ad annum 1468. poni, ignotæ mihi ætatis auctor est. Ejus Liber *de febribus* ad Arabum sententiam prodiit Basil. 1535. fol. cum CLEMENTE.

Neque novi, quæ vera ætas sit CHRISTOPHORI de BARZIZIIS, cujus Liber *de febrium cognitione & cura* cum eodem CLEMENTE prodiit: *introductorium* vero seu *janua ad omne opus practicum medicinæ* Augustæ Vindelic. 1518. 4. Ponitur a LINDENIO ad annum 1494.

GUILIELMI BRIXIENSIS, quem video ad annum 1472. referri, *Tractatus ad unamquamque ægritudinem a capite ad pedes curandam:* EJUSD. Lib. *de febribus*, *de peste*, *de curatione pestis* Venet. 1508. fol. prodiit. *

ALBICI *praxis medendi*, *regimen sanitatis & pestilentiæ* Lipsiæ 1484. 4. excusa est.

ROLANDUS CAPELLUTIUS hujus ævi videtur, cujus Liber *de curatione pestiferorum apostematum* curante H. CONRINGIO Francof. 1642. 8. Brunsvici 1648. 4. excusus est. Neque chirurgia, neque Liber de cortice Peruviano ad eum pertinet, quæ ipsi LINDENIUS tribuit.

MARCI GATENARIÆ *omnes quos scripsit libri* prodierunt Basileæ 1537. fol. Lugduni 1506. 4. 1525. 8. quæ editio mea est & 1532. 8. L. Paris. 1540. 8. Liber vero *de curis ægritudinum particularium* Lugd. 1506. 4. Bonon. 1517. 8. Vixit vergente seculo XV. qui curationem anno 1481. a se administratam excitet. Arabes legit satis empiricus, in historia morborum brevis, plurimus de genio seculi in medicamentis propriis, Arabicis, & GIRINGELLI. Multas habet observationes proprias. Monet ne adeo mature sepeliantur apoplectici; cortice ovi urinas pellit: podagram in se ipso sanavit abstinentia a vino p. 164. Ed. Basil. Superstitiosa etiam habet, adipem felinum ad tetanum, viperas a fætido medicamento per anum egestas.

CÆSAR LANDULPHUS contemporaneus fuit GATENARIÆ, ut a quo balneo & inunctione sanatus sit. Ejus Liber qui *febrium naturam & implicationem explicat* intermittentes solas exponit, & fere in medicamentis est.

BLASIUS ASTIARIUS Parmensis, Librum *de curandis febribus* cum GATENARIA excusum reliquit, qui multa habet communia cum Libro CHRISTOPHORI de BARZIZIIS. In variolis venæ sectionem & purgantia medicamenta lenia laudat, non obstante stadio eruptionis, suo proprio usus experimento. Cicatrices oleo evitare jubet. Uterque & cum Basiliensi & cum Lugdunensi editione GATENARIÆ, cumque SEBASTIANO AQUILANO excusus est, tum seorsim Lugd. 1532. Francof. 1604. 8. * & cum CLEMENTIS *lucubrationibus* Lugdun. 1506. 4. *.

JOHANNIS ARCULANI vel HERCULANI *praxis medica qua artificiosa methodus omnium morborum a capite ad calcem causas & remedia exponit* prodiit Venet. 1497. fol. 1504. fol. *

In JOHANNIS de KETAM Alamanni *fasciculo medicinæ* Venet. 1495. fol. 1500. fol. 1513. fol. edito continentur Tractatus *de phlebotomia*; *consilium* PETRI de TUSSIGNANA *contra Epidimiam:* Tractatus *de ægritudinibus puerorum & earum cura*, & *compendium breve curationum*. Nonne idem est JOHANNIS de BETHAZ *fasciculus medicinæ* Venet. 1491. fol. editus, dictus a LINDENIO?

VITALIS de FURNO Liber *salutarium remediorum curationumque ad ..... totius corporis humani morbos & ægritudines* prodiit Moguntiæ 1531. fol. apud IVONEM SCHOEFFER ex codice monasterii Eberbacensis. Est dictionarium medicum morborum, ciborum, medicamentorum, partium corporis humani. Ætas incerta: nam etsi c. 298. se regi Belæ faciat Ungariæ coævum, serioris tamen ævi esse videtur.

ANTONII CERMISONI *consilia medica* 153. *contra omnes fere ægritudines, a capite ad usque pedes* Venet. 1503. fol. tum & 1497. fol. Lugd. 1525. 4. & alias LIND.

GEORGII VALLÆ *universæ medicinæ ex Græcis potissimum contractæ* Lib. VII. Venet. 1501. f. L.

MARSILIO FICINO *contra la peste insieme con* TOMASO *del* GARBO, MERYO *da* FAENZA *ed altri autori sopra la medesima materia* Florent. 1576. 8. * Latine cum titulo *de epidemio morbo*, prodiit Aug. Vindel. 1518. 4. Platonicum Philosophum fuisse notum est.

NICOLAI LEONICENI primi, qui a barbaro ad puriores fontes rediit, *Opus de tribus doctrinis ordinatis secundum* GALENI *sententiam* Venet. 1508. fol. cum aliis ejus opusculis prodiit recusum Basileæ 1532. fol. *

GABRIEL de ZERBIS *de cautelis medicorum Liber* Lugdun. 1525. 4. & alias.*

FRANCISCI de VILLALOBOS *problemas con otros dialogos de Medicina y familiares* Zamora 1543. fol.

fol. N. ANT. sed ediderat IDEM jam anno 1498. fol. Salmanticæ Tractatum *de las enfermidas de las bubas* IBID.

MARTINI MARTINEZ DAMPIER Lib. *de Albeiteria que escririo* MANUEL DIAZ Saragossa 1498. fol. N. ANT.

PETRI PINTORIS *aggregatio sententiarum doctorum omnium de præservatione & curatione pestilentiæ* Rom. 1499. fol.* L.

PETRI de BAYRO qui incipiente seculo XVI. vixit, *Enchiridion de medendis humani corporis malis* Basil. 1563. 8. Lugdun. 1565. 12. EJUSD. *Lyxipyretæ perpetuæ quæstiones & annexa solutio.*

ALEXANDER BENEDICTUS Veronensis sub finem seculi XV. & initium XVI. vixit, longævus, castra secutus & practicus homo, & prioribus plerisque melior. EJUS Libri XXX. *de re medica* Venetiis 1535. fol. Basil. 1549. fol. editi sunt. Systema practicum continent, magis latine scriptum, quam priorum, magisque ex Græcis, minus sumtum ex Arabibus, denique ex proprio experimento, utilius futurum, si minus esset usus prioribus medicis, quod de omnibus fere ejus ævi scriptoribus judicium obtinet. Cum posteriori editione etiam prodiit Liber *aphorismorum de officio medici & ægroti*, Liber *de pestilentiæ causis, præservatione & auxiliis*, prius excusus cum titulo *de observatione in pestilentia* Venet. 1493. 4. Quæ mea est editio, & denique *anatome corporis humani.*

CONRADI SCHELLING *Consilium ad pustulas malas, morbum quem malum de Francia vulgus appellat* Heidelberg. 4. absque anno.*

SYMPHORIANUS CHAMPIER Lugdunensis, archiater Lotharingicus, qui CAMPEGII cardinalis nomen, vanus homo, usurpavit, seculo XVI. ineunte plurima scripsit, & ex ipsa conpilationis ubertate nomen *Aggregatoris Lugdunensis* obtinuit. EJUS *Rosa Gallica omnibus sanitatem affectantibus utilis & necessaria* Paris. 1514. 8. prodiit & Valentiæ (in Delphinatu) 1514. 8. & 1518. EJUSDEM *practica nova in medicina de omnibus morborum generibus ex traditionibus Græcorum, Latinorum, Arabum ac recentiorum* Lib. V. & Lib. I. *de omnibus febrium generibus* Lugduni 1517. 4. minore & Venetiis 1522. fol. Basil. 1547. 4. L. excusa est, cum CHAMPERII nomine. Singulorum morborum historiam & curationem primo ex traditione Græcorum, inde ex traditione Pœnorum & Arabum, tunc ex traditione recentiorum dat conpilatam, & inter Arabes RHAZEM, SERAPIONEM, AVICENNAM, CONSTANTINUM ubique fere sequitur. EJUSDEM *apologetica disceptatio qua docetur an sanguis mitti debeat in causone*, item *sub canem aut prope canem, & an pharmacia fortis danda sit in febrium arsivarum principio* cum *Campis elysiis* prodiit, cum nomine CAMPEGII, Lugdun. 1533. 8.* & eodem anno ejusdem *Epistolæ* ibid. EJUSD. (CAMPEGII) *castigationes seu emendationes pharmacopolarum ac Arabum medicorum*, MESUE, SERAPIONIS, RHAZIS, ALPHARABII *& aliorum in* IV. Lib. *divisæ* prodierunt Lugdun. 1532. 8.* In iis Lib. IV. continet *curationes ad ægritudines principalium membrorum corporis.* EJUSD. *historiales campi* GALENI *in* Lib. IV. *congesti & commentariis illustrati. accedunt elysiorum camporum secundum* GALENUM *libellus.* EJ. *de phlebotomia* Lib. II. Basil. 1532. fol. *. EJUSD. *Paradoxa in artem parvam* GALENI. *accedit centiloquium isagogicum, categoriæ medicinæ, epitome commentariorum* GALENI *ad aphorismos, ad prognostica, regimen acutorum, epidemiorum* Lugduni 1516. 8.* EJUSD. *categoriæ medicinales in libros demonstrationum* GALENI Lugdun. 1516. 8.* Ad PETRUM RAPONENSEM *adnotamenta & castigationes* citavi. *Operum* ejus Tomos II. Lugduni 1508. 8. editos esse lego.*

J. CASPARIS TORELLA *Tract. cum consiliis contra pudendagram* Rom. 1497. 4. & *consilia de ægritudine ovilla* Rom. 1505.*

ANTONII SCANAROLI *disputatio utilis de morbo gallico & confirmatio opinionis* NIC. LEONICENI *contra* NATALEM MONTESAURUM Bonon. 1490.

BARTHOLOMÆI MONTAGNANÆ *selectiora opera* prodierunt Noriberg. 1652. fol. In iis præter diætetica, *consilia* exstant 305. *de ægritudinibus humano corpori evenientibus*, & Tract. *de modo conponendi medicinas & de earum dosi invenienda.* Una edita sunt *consilia medicinalia* ANTONII CERMISONI, uti diximus, illa vero MONTAGNANÆ jam Venetiis 1497. 1567. fol. Lugduni 1520. 4. 1525. 4. & Francofurti 1604. fol. prodierant. * EJUS *consilium* pro Episcopo & Viceregе *morbo gallico laborante* exstat in collectione ALOYSII LUISINI. Ad annum 1417. a nonnullis collocatur, quod fieri non potest, si consilium pro morbo gallico scripsit. Ego non legi.

Remede très utile contre la fièvre pestilencielle & autre maniere d'Epidimie approuvé par plusieurs docteurs en Medecine, & remede très utile pour ceux qui ont la maladie apellée en latin mal franços &c. Lugd. 1501. 4.*

J. WIDEMANN *de pestilentia cum addita quæstione de fuga pestis* Tubing. 1501. 4. RIV.

WENDELINI HOCK de BRACKENAU *mentagra, de causis, præservatione, regimine & cura in gallicis* Venet. 1502. 4. &c. ASTR.

BENEDICTUS VICTORIUS Faventinus Medicus Bononiensis, longævus homo, qui praxin, teste LAURENTIO GRYLLO, sexaginta annis secutus sit, isto & priori seculo vixit. EJUS *Empirica medicinæ de curandis corporis humani adfectibus* dicitur a LINDENIO Venetiis 1500. & 1554. 8. edita esse. Mea editio est Veneta 1555. 8. neque anno 1500 prodiisse evidens est ex dedicatione ad JULIUM III. Pontificem. Empiricum se ipsum in præfatione vocat, & empiricorum modo certe scripsit, qui nihil nisi nomina morborum cum plurimis medicamentis proponat. Nonne hoc est B. VICTORII *neues arzneybüchlein* Francof. 1602. 8? * EJUSDEM posthuma & inperfecta *Practica magna* prodiit Venetiis 1562. fol. & continet morbos capitis & pectoris, eorum curationes, cum conjuncta partium anatome. Ex Græcis hæc fere collecta sunt. EJUSD. *theorice latitudinum medicinæ* Venet. 1516. fol. prodiisse dicitur. L. EJUSD. *consilia medicinalia ad varia morborum genera* Venet. 1551. 4. 1557. 8. quarum editionum hæc nonnullis consiliis auctior est * EJUS. Lib. *de morbo gallico accedit* EJUS. Liber *de curatione pleuritidis per sanguinis missionem ad* HIPPOCRATIS *&* GALENI *scopum* Venet. 1536. 4. quæ mea est editio, Florent. 1551. 8. * Pugnat pro venæ sectione saphenæ lateris contrarii pro Arabibus, contra CURTIUM, & venæ e directo sectionem, nempe in principio cum materia fluctuat, nam in morbo jam adulto venam in cubito lateris adfecti secat. EJUS. *de dosibus medicamentorum* libellus in *collectione* Veneta prodiit anno 1579.

CLEMENTIS CLEMENTINI Amerini Archiatri Lib. de *præceptis medicinæ & de arte medica* Romæ 1512 prodierat. Ejusdem *Lucubrationes de re medica* editæ sunt Basileæ 1535. fol Doctior plerisque priorum & dictione mundiori usus, & non ignarus veterum Romanorum, deditus astrologiæ, egit primo *de febribus* & nonnullis aliis morbis, tunc *de medicinis compositis* quod est *antidotarium.* Male ad annum 1468. ponitur a WOLFG. JUSTO, qui meminerit *constitutionum epidemicorum* annorum 1513. & 1515. Una editus est ignotæ ætatis RICHARDI libellus *de signis febrium*, sectatoris Arabum.

GERARDI de SOLO *Practica, introductorium juvenum Tract. de gradibus, libellus de febribus* Lugd. 1504. 4. *

BAPTISTÆ FIERÆ cujus cœna est, *Comment. in artem medicinalem definitivam* GALENI *cum* 4. Q. *de virtute movente pulsum* Q. *de phlegmatico & biblioso æqualiter febrientibus, Tr. de intensione & remissione* prodiit Mantuæ 1515. fol. Venet. 1548. fol. L. *

GABRIEL BIEL *sermo medicinalis contra pestem & de fuga pestis quæstio* Hagenoæ 1515. 4. * scholastici opus, longe antiquioris, nisi nomen fallit.

LUDOVICI CHARENSIS TOSETTI *introductiorium in artem medicam practicam* Venet. 1515. fol. LIND.

HENRICI STROEMER *regimen wie sich wieder die Pestilenz zu bewahren auch denen die damit begriffen hülfe zu reichen* Lips. 1516. 4. RIV. EJUSD. *saluberrimæ contra pestilentiam observationes* (idem forte opus) Mogunt. 1517. 4. Lips. 1519. 4. * 1516. 4. RIV.

SIM. PISTORIS *regiment wieder die schwere und erschreckliche krankheit die pestilenz* Lipsiæ 1517. 4. RIV. editio secunda.

LAURENT. PHRYESEN's *Spiegel der arzney* Strasburgi 1517. fol. 1529. fol. 1532. fol. *defensio* AVICENNÆ ad *Germaniæ medicos* ibid. 1530. 4. * EJUS *de curandis pustulis, ulceribus & doloribus mali Franzos* Basil. 1532. 4.

PETR. ANT. RUSTICI *manuale medicorum canonice practicantium* Papiæ 1517. 8. EJUS *tabulæ de peste, febri pestilente, igne persico*, Papiæ 1521. fol. *

LEONHARDI SCHMAUS *lucubratiuncula de morbo Gallico & ejus noviter reperta cura cum ligno indico* August. Vindel. 1518. 4. *

ULRICI de HUTTEN *de guajaci medicina & morbo gallico* Lib. I. Mogunt. 1519. 4. 1531. 8. Guajaco se sanatum credebat, sed probabile reddit J. ASTRUCIUS non fidelem fuisse curationem. Melius, quam priores, lignum Guajacum descripsit.

Medici Romani NICOLAI LEONICENI *discipuli antisophista* Bonon. 1519. 4. Edidit LUDOVICUS BONACIOLUS. Multa GALENI, HIPPOCRATIS, & ARISTOTELIS loca hic explicantur, & JOHANNIS ALEXANDRINI spuriæ HIPPOCRATIS epidemiæ evertuntur.

MATTHÆI CURTII Ticinensis, Patavini, & postremo Bononiensis Professoris, Lib. *de curandis febribus* Patavii 1521 4. dicitur prodiisse a LINDENIO, qui videtur error esse typographi, neque enim eo anno libros inprimebat MEJETTUS, ex multis editis libris notus bibliopola. Mea editio est Venet. 1561. 8. Collectio est ex Veteribus. EJUS Lib. *de venæ sectione quum in aliis affectibus*

fectibus tum vel maxime in pleuritide Lugd. 1532. 8. ſub titulo MATTHÆI de CURTE PL. Venet. 1534. 8. 1539. 8. quæ mea eſt editio, & cujus præfatio data eſt anno 1538. Hagenoæ 1534. 4. Lugdun. 1538. 8. Bonon. 1539. 4. LIND Pugnat pro venæ ſectione in latere adfecto, contra Arabes. EJUSD. *doſandi methodos ad tirunculos* in collectione Veneta anni 1579. 8. prodiit.

AMBROSII LEONIS *opus quæſt. tum aliis plerisque in rebus cum vero maxime in philoſophia & medicina* Venet. 1523. 4. * EJ. *caſtigationes adverſus* AVERRHOEN Venet. 1532. fol. cum ipſo AVERRHOE *.

LUDOVICI de LUCENA *de tuenda præſertim a peſte integra valetudine deque hujus morbi remediis* Toloſ. 1523. 4. N. ANT.

FRIDERICI CHRYSOGONI *de modo collegiandi, prognoſticandi & curandi febres* Venet 1528. fol.* EJ.

CASP. KEPLERS *regiment wieder die peſtilenz und giftige peſtilenz-fieber die ſchwiz-ſucht genannt* Lipſ. 1529. 8.*

SIMONIS RICHINI *de ſudatoriæ febris curatione* Colon. 1529. 4. *

Et jam magis magisque cum reliquis artibus etiam medicina convaleſcebat. Fontes medici aperti ſunt circa hæc tempora, GALENI verſiones procuratæ tum a GUIL. COPO Baſilienſi helveto, FRANCISCI I. archiatro, qui jam Pariſ. 1513. 4. Lib. *de affectorum locorum notitia* vertit, tum inprimis ab egregio viro, & in hoc opere feliciſſime verſato, THOMA LINACRO qui Cantabrigiæ anno 1517. Lib. *de tuenda valetudine* & ex ordine multos alios latine reddidit. In eodem opere VESALIUS, CAIUS, aliique cum laude laborarunt. In HIPPOCRATE aliisque græcis medicis vertendis inprimis vitam trivit JANUS CORNARIUS (*Hanbutt* quod equidem non *cornum* ſed *roſæ ſepium pomum* ſignificat) Zwiccavienſis, cujus labores jam paſſim laudavimus. Propria etiam aliqua edidit, inter quæ eſt *univerſæ rei medicæ epigraphe ſeu enumeratio* Baſileæ 1529. 4. 1551. 8. Lib. *de peſte* Lib. II. ibid. 1551. 8.*

Deinde opportunitate legendorum verorum fontium uſus PETRUS BRISSOT, Pariſinus medicus, qui apud Luſitanos artem cum laude exercebat, contra Arabes ſignum extulit, & venam in pleuritide non ex alterno, ſed ex directo latere morbi ſecari juſſit, longeque liberalius quam hæmophobus permiſerat AVICENNA, ſanguinem mittere præcepit, in *apologia de inciſione venæ in pleuritide* data Pariſiis anno 1525. & excuſa Baſil. 1529. 8 tum Venet. 1539. 8. quæ mea eſt editio, & recuſa a RENATO MOREAU 1622. 8. 1630. 8. quo equidem conatu magnos in ſe clamores excitavit, & pene perſecutionem, oſtendit tamen diſſentiri poſſe ab Arabibus & frequentes ſucceſſores invenit. Scripſit autem inprimis contra DIONYSIUM, archiatrum Regis Luſitaniæ.

FRANCISCI DELGADO *del modo de adoperare il legno ſanto overo del modo che ſi guariſca il mal franceſo ed ogni mal incurabile* Venet. 1529. 4. *

SEBASTIANI ROI *concluſa* ARISTOTELIS & GALENI *graviſſimam pugnam diſcutientia* Lipſ. 1529. 4. *

JOHANNIS MANARDI Ferrarienſis, qui jam elapſo priori ſeculo florere cepit, & in Ungaria atque Polonia medicinam fecit, celeberrimi ſua ætate viri, ſunt *medicinales epiſtolæ, recentiorum errata & antiquorum decreta peritiſſime reſerantes* Pariſ. 1528. 8. Argentor. 1529. 8. Lugd. 1549. 8. LIND. Earumdem *epiſtolarum medicinalium* Lib. XX. Venet. 1542. fol. Baſil. 1549. fol. Hanov. 1611. fol. cum titulo *ἰατρολογία* ſeu *curia medica* prodierunt. Epiſtolæ ab anno 1500. ad 1536. ſcriptæ ſunt. Acriter Arabes fere ubique reprehendit, maxime MESUEN. Argumentum varium eſt, multa tamen practica. In venæ ſectione ſtat pro CURTIO. Aliquæ etiam MANARDI epiſtolæ recuſæ ſunt cum *epiſtolis* SYMPHORIANI CAMPEGII & CORONÆI Lugdun. 1533. 8. & cum MASSÆ, MUNDELLÆ, THEODOSII, LARGI & aliorum epiſtolis Lugdun. 1557. fol. *

LEONHARDUS FUCHSIUS Wemdingenſis Suevo-Bavarus, Tubingæ docuit, & ipſe fontes Græcos conſuluit, Arabum hoſtis. Plurima ſcripſit, quorum magna fama fuit, nunc dudum evanuit. Edidit jam anno 1530. 4. Hagenoæ *Errata recentiorum medicorum* LX. *numero, adjectis eorumdem confutationibus*, in quæ exſtant SEBASTIANI MONTUI *adnotatiunculæ* Lugdun. 1533. 8. 1548. 8. L. Deinde dedit *paradoxorum medicorum* Libros III. *in quibus Arabum ætatisque noſtræ medicorum errata indicantur, confutantur, &* SEB. MONTUI *annotatiunculæ exploduntur* Baſil. 1535. fol. Paris. 1546. 8. Varii argumenti ſunt, botanici, phyſiologici, practici, pathologici, fere perpetuo oppoſita Arabibus. EJUSD *Libri tres difficilium aliquot quæſtionum & hodie paſſim controverſarum explicationem continentes* Baſileæ excuſi ſunt 1540. 4. * EJUSD. *de medendi methodo* L. IV. prodierunt Pariſ. 1539. 8. 1550. Baſil. 1541. fol.* EJUSDEM *de ſanandis totius corporis malis* Lib. V. Baſil. 1542. 8. EJUSD. *adpendix ad quinque morbos curandi rationem* Lugdun. 1548. 16. in qua chirurgia continetur. EJUSD. *methodus perveniendi ad ſolidam medicinam* Pariſ. 1546. 12. * EJUSD *in-*

stitutiones medicinæ ad HIPPOCRATIS, GALENI, VETERUM *scripta recte intelligenda utiles* L. V. Basil. 1567. 1583. 8. 1615. 8. * Eas gallice vertit & edidit Lugduni GUILIELMUS PARADIN Lyon 1552. * EJUSDEM *Libri eristici* plurimi sunt, ut CORNARIUS *furens* Basil. 1533. 8. * *Adversus* CHRIST. EGENOLPHII *Typographi Francofurtensis calumnias responsio* Basil. 1535. 8. * *Apologia adversus* GUALTERUM RYFF Basil. 1536. 8. * *Apologiæ tres adversus* G. PUTEANUM, qua aloën non aperire ostia venarum ostendit, *altera contra* SEB. MONTUUM, qua aliqua paradoxorum capita defendit: *tertia* adversus H. THRIVERIUM in qua sanguinem e directo partis adfectæ mittere suadet Basil. 1540. 4. *Apologia qua criminationibus ac calumniis* J. PLACOTOMI *respondet* Francof. 1566. 8. * EJUSD. *opera omnia* prodierunt Francof. 1566. 1567. 1604. fol. III. tom.

J. BENEDICTI *regimen de novo & prius Germaniæ inaudito morbo quem passim Anglicum sudorem appellant præservativum & curativum* Cracov. 1530. 8. Lund. EJ. *libellus de causis & curatione pestis ad præservationem & curationem ejus mali omnibus necessarius* revisus & multis in locis auctus Cracov. 1552. 8. *

HIERONYMUS FRACASTORIUS Veronensis, Philosophus, Medicus, Astronomus, Poëta, excellentis ingenii vir, a civibus statuam post mortem meritus est, & proprium biographum. EJUS Lib. III. *de contagionibus & morbis contagiosis* editi Venet. 1546. 8. Lugd. 1550. 16. huc faciunt, in quibus pestis, petechialis, tunc nova febris, & lues venerea, describuntur. Febres eas rejecta venæ sectione & purgatione sanandas suscipit pulveribus, bolaribus, absorbentibus, tum acidis cardiacis, succo limonum, aceto. Lib. *de vini temperatura* ad diætam pertinet. *De siphilide* carmen Veronæ 1530. Basil 1536. 8. Antwerpiæ 1562. 8. & alias excusum diximus in pathologicis. Opera omnia edita sunt Venetiis 1555. 4. 1584. 4. 1591. 8. * Genevæ 1637. 8. quæ mea est editio, Patavii 1739. 4.

ANTONIUM MUSAM BRASSAVOLUM illaudatum dimittere nequeo, qui insignis in sanandis ægris fuerit, quos in anno...ad 1500. curaverit, AMATO teste pag. 293. In *examine omnium looh decoctionum* &c. Venet 1553. 8. optime de *lue gallica* scripsit. Exstant etiam EJUS *responsa ad quæstiones* ALEXANDRI FONTANA *de morbo gallico & ligno indico*, omnia in collectione LUISINI.

CÆSAR OPTATUS in Lib. *de febre hectica* Venet. 1531. 4. edito saphenam ejusdem lateris in pleuritide jussit secari.

OTHO BRUNFELS Moguntinus, poliater Bernensis, pius homo & diligens suo ævo ex veteribus & recentioribus collector, scripsit Argentorati 1532. 8. *Theses seu locos communes totius rei medicæ*, item *de usu pharmacorum deque artificio suppressam alvum ciendi.* IDEM *neotericorum aliquot medicamentorum in medicinam practicam introductiones* edidit ibid. 1533. 24. BERTRUCII nempe & aliorum. *. EJUSD. *Spiegel der arzney* prodiit ibid. 1532. fol. EJUSDEM *epitome medices summam totius medicinæ complectens* Antwerp. 1540. 8. Paris. 1540. 8. OSB. Venetiis 1542. 8. edita est. * EJUSD. *iatrion medicamentorum simplicium continens remedia omnium morborum* Argentorati prodiit 1533. 8. 2. vol. secundum titulos morborum medicamenta ex veteribus recenset, nullo delectu habito.

HIEREMIÆ THRIVERII *de missione sanguinis in pleuritide* Lovan. 1532. 4. * *Adjectum est corollarium super missionem sanguinis in pleuritide* Antwerp. 1541. 8. * EJ. *de temperamentis morborum & opportunitate auxiliorum. Adjectus est Elenchus apologiæ* LEONHARDI FUCHSII *nuper emissæ de sanguinis missione in pleuritide* Lovan. 1535. 4. * EJ. *methodus universæ medicinæ brevissima & absolutissima* edita a filio DIONYSIO Leid. 1592. 8. L. *

LAURENTII RUSII *hippiatricon* Lutet. 1532. fol. * an collectio veterum quæ eo anno prodiit?

JOHANNIS HASFURT *nova medicinæ methodus ex mathematicorum ratione curandi morbos* Ettlingæ 1532. 4. *

PAULUS TUCCA *de observantia curationis febrium juxta præceptorum ejus decreta* Neapoli 1532. 8. 1600. 8. LIND. Ex eo varia in *therapeute* excerpsit SEVERINUS.

LUDOVICI PANIZZA *quæstio de phlebotomiis fiendis in omni dolore, in omnique apostemate, inflammationibus, præsertim in pleuresi* Venet. 1532. 4. Lib. EJUSD. *apologia commentarii de parca evacuatione in principio graviorum morborum a materia multa & mala non furiosa pendentium facienda ad mentem* HIPPOCRATIS Venet. 1561. fol. B. GOTT.

PAMPHILI MONTII Bononiensis *de subjecto medicinæ* Lib. I. *quatuor aphorismorum* HIPP. *interpretatio* &c. Bonon. 1532. fol. Venet. 1545. 8. LIND. EJUSD. *methodus medendi* Aug. Vindel. 1540. 8. data anno 1539. Continet materiam medicam, physiologica & anatomica, denique methodum medendi ex indicationibus, ad saporem veterum.

FRANCISCI BONAFIDES Patavini Professoris, *quæstio de cura pleuritidis per venæ sectionem adversus* CURTIUM *cum epistola* MARTINI BROCARDI *medicorum principis atque monarchæ* prodiit

Venet.

Venet. 1533. 4. In *epistola* monarcha laudat ad diversionem sectionem saphenæ ejusdem lateris sub morbi principium; ad derivationem sectionem venæ basilicæ lateris oppositi. Ipse BONAFIDES sententiam Arabum defendit, in eodem nempe latere saphenam, ex altero basilicam optime secari. Fatetur tamen, si plethora non adfuerit, & morbus adultior, posse etiam ejusdem lateris basilicam secari. Provocat etiam ad experimenta sua. Curationem reliquam pleuritidis addit, & iconem parum probabilem venarum pectus nutrientium.

PETRI FRANCISCI PAULI adversus AVICENNAM *de venæ sectione tractatus* Venet. 1533. 4. LIND.

BERNHARDI UNGER *apologetica epistola pro defensione Arabum conposita Cum* S. MONTUI *annotatiunculis in* FUCHSII *errata medicorum recentiorum* Lugdun. 1533. 8.*

BASSIANI LANDI *dialogus qui barbaromastix seu medicus* inscribitur. Venet. 1533. 4. L. EJUSD. *Iatrologia seu dialogi duo in quibus de universæ artis medicæ, præcipue vero morborum omnium & agnoscendorum & curandorum absolutissima methodo differitur* Basil. 1543. 4. Venet. 1557. 4. LIND.

GEORGII KRAUT *de principiis universalibus totius medicinæ tam theoricæ quam practicæ ex doctrina* AVICENNÆ *aliorumque congestus & tabulis magna ex parte explicatus* Hagenoæ 1533. fol. L.

SEBASTIANI MONTUI *annotatiunculæ in errata recentiorum medicorum per* L. FUCHSIUM *collecta cum Epist.* UNGERI jam dicta, *& Epistola responsiva pro Græcorum defensione in Arabum errata a* SYMPHORIANO CAMPEGIO *conposita* Lugdun. 1533. 8. 1548. 8. LIND. Ej. *dialexeon medicinalium* Lib. II. *adversus* Errata & Paradoxa L. FUCHSII, *adjectus est libellus de his quæ ad rationalis medici disciplinam, munus, laudes, consilia & præmia pertinent* Lugdun. 1537. 4. TEICHM.

J. de S. AMAND *de idoneo auxiliorum usu* libellus, & CHRISTOPH. HEYL *artificialis medicina* cum libello BERTRUCII Mogunt. 1534. 4. L.

ACADEMIÆ FLORENTINÆ *opuscula adversus Arabes* Lugdun. 1534. 8. Ea Academia se GALENICAM appellavit, & Arabibus atque Barbaris bellum indixit.

A much profitable treatise against the pestilence translated in English by TH. PAYNER Lond. 1534. 12. AMES. Auctorem non expressit.

JAC. GENGERI *consilium de pestis regimine, præservatione & cura* Aug. Vind. 1534. 8. LIND.

Tabulæ duæ curationum morborum stomachi & hepatis Argentor. 1534. fol.

In HENRICI CORNELII AGRIPPÆ *operibus* Lugduni 1535. 8. editis exstat *Regimen seu antidotum adversus pestem securissimum.* * Nihil magni vero firmive ab auctore occultæ philosophiæ spero.

JAC. ALLAXINI *Medicinæ aliquot disceptationes eruditissimæ quibus recentiorum & Arabum permulti errores ad veterum disciplinam appenduntur* Paris. 1535. 8. LIND.

MATTHÆI VICECOMITIS *regimen contra pestem* Venet. 1535. 8. L.

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII *proposita seu aphorismi medici* 149. Venet. 1535. 8. L. Ej. *de alvo sine medicamento mollienda* Rom. 1581. fol. cum Lib. *de victu Romanorum.*

JOH. DIURII *scrinium medicinæ sive aphorismi & collectiones medicinales* Paris. 1536. 8. L.

MAG. MENGHI Faventini *de omnibus generibus febrium & de morbis particularibus a capite ad pedes* Venet. 1536. fol. MEIB.

HIERONYMI ACORAMBONI Eupetii Patavini Professoris, *tractatus de lacte nunc primum inpressus* Venet. 1536. 8. Romæ LEONIS X. ævo medicinam exercuit, dudumque hunc librum scripserat, quo demonstrat, posse lac in febre putrida dari. Multa utilia admiscet, de venæ sectione in gravidis, lactis in phthisi usu felici, capræ lactis & caprilis lactis utilitate in febre putrida & declinatione febrium longarum, multa de lactis & seri qualitatibus.

FRANCISCI EMERICI *medicorum auxiliorum dexter usus ad veram* HIPPOCRATIS & GALENI *mentem* Noriberg 1537. 4. L.

JAC. SCHOLL *apologiæ ad medicinam applicatio brevis ex probatissimis auctoribus... Fasciculus totius medicinæ Theses aliquot rei medicæ complectens* Argentin. 1537. 4. L.

MICHAELIS VILLANOVANI (SERVETI celebris hæretici) *syruporum universa ratio ad* GALENI *censuram diligenter expolita & ... vera purgandi methodus cum expositione aphorismi Concocta Medicari* Paris. 1537. 8. Venet. 1545. 8. Lugd. 1546. 8. L. *

J. FRANCISCI BRANCALEONIS *dialogus de balneorum utilitate cum ad sanitatem tuendam, tum ad morbos curandos ex* HIPPOCRATE, GALENO *cæterisque medicis excerpta* Paris. 1536. 8.

ALPHONSI FERRI Lib. IV. *de* L. *sancti multiplici medicina & vini exhibitione* Rom. 1537. 8.* Basil. 1538. 8.* Paris. 1542. 12. L.

ALOYSII MUNDELLÆ *epistolæ medicinales auctæ & recognitæ & annotationes in* BRASSAVOLÆ *examen simplicium medicamentorum* Basil. 1538. 8. 1543. 4. Ab Arabibus etiam ad Græcos transiit, &

& eorum auctoritatibus pugnavit. EJUSD. *Epistola ad* JOSEPHUM VALDANIUM *qua tractatur quæstio, utrum in lienis affectibus secanda sit vena quæ est ad annularem digitum sinistræ manus*, Patav. 1567. 8. L. EJUSD. *dialogi medicinales* X. Tiguri 1551. 4. L. EJUS *theatrum* GALENI diximus.

THOMÆ PHILOLOGI *mali gallici sanandi modi omnes*, Venet. 1538. 4. *

ANDREÆ VESALII CAROLI V. & PHILIPPI II. medici, magni anatomici, *epistola docens venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali secandam & melancholicum succum ex venæ portarum ramis ad sedem pertinentibus purgari*, Basil. 1539. 4. Eo tempore Hispani medici BRISSOTI sectatores tamquam hæreticos coram judicibus adcusabant. Noster ex anatome non satis adcurata defendit, dextri cubiti venam, ut proximam venæ sine pari, in utriusque lateris pleuritide secare oportere. Permittit tamen etiam venæ pedis sectionem. EJ. Epistolæ *de usu radicis chinæ*, Basil. 1546. fol. Lugd. 1547. 16. anatomica quidem est maxima ex parte, chinæ tamen radici parum tribuit & ostendit, ab eo remedio CAESAREM parum adjutum esse. EJUSD. *consilium pro visu partim depravato partim abolito* Basil. 1583. fol. cum MONTANO. EJ. *consilia de arthritide* in collectione Francofurtensi 1592. 8.

VICTORIS TRINCAVELLI Veneti *de vena secanda in pleuritide rudimentum*, Venet. 1539. 8. quæ mea est editio 1563. 8. quæ LIND. cum libello BRISSOTI & CURTII. Sententia VICTORIS est, si magna plethora adfuerit, & in mora periculum, ex loco quam maxime remoto revellendum esse, eaque ipsi cum Arabibus communis est. Si malum mediocre fuerit, posse sufficere venæ sectionem e directo largitur. EJUSDEM *Epistola an in morbi initio ante concoctionem purgare tunc solum liceat cum materia turget*, Patav. 1567. 8. L. EJ. *Consilia medica per locos communes* digesta: *Epistolar.* Libri III. *Tractatus tres de.. venæ sectione in pleuritide, febre pestilentiali*, Basil. 1587. fol. * EJ. *de cognoscendis & curandis morbis tam externis quam internis opus elaboratissimum*, Basil. 1607 & 1639. 8. ENDT. EJ. *opera omnia* Lugdun (seu Venet.) 1586. fol. 1592. fol. Venet. 1599 fol. * EJ. *controversiarum medicinalium practicarum* Libri V. *opus posthumum*, Francof. 1617. 4. L. *

GUIL. BUDAEI *de curandis articularibus morbis commentarius*, Parif. 1539. 8. *

AMBROSII JUNGEN *nützliche unterrichtung wie man sich in diesen schweren läuften der pestilenz halten soll*, Augspurg 1539. 4. HAEN.

ANDREAS THURINUS archiater pontificius jam anno 1528. contra CURTIUM scripsit pro venæ sectione lateris oppositi, ut video ex GUASTAVINIO. Sed in nullo catalogo eam editionem reperio. Habet autem LINDENIUS *responsiones contra* CURTIUM *de vena in pleuritide secanda*, Bonon. 1543. 4. *Epistolam contra eumdem* CURTIUM *de eodem argumento*, Parif. 1538. 4. quæ forte est prima illa, de qua quæro, & *de curatione pleuritidis per venæ sectionem cum eadem Epistola* Lugdun. 1537. 4. eadem procul dubio editio, quam repetit LINDENIUS cum anno 1597. In principio morbi secat venas oppositas, in statu venas e directo, ad deliquium usque animi. Porro *defensio contra* M. ANTONIUM MONTISIANUM *quod non in omni febre putrida conveniat venæ sectio*, Romæ prodiit 1549. fol. * & *de Embrocha nova seu Duccia artificiali qua utuntur Florentini ad varios morbos*, Lugd. 1537. 4. quæ omnia repetuntur in operibus Romæ 1549. fol. editis. Sed eumdem virum lego, cum serio pleuritide ipse laboraret, venæ sectionem non ex sua, sed ex Græcorum theoria admisisse.

LEONHARDI JACCHINI *adversus* AVICENNAM, MESUEN *& vulgares medicos omnes*, Lugdun. 1540. 8. L. EJ. *acutorum morborum curatio* ibid. eodem anno L. EJ. *methodus curandarum febrium per* RODERICUM FONSECAM edita Pisis 1615. 4. Basil. 1625. 8. L. EJ. *opuscula elegantissima de rationali curandi arte: de acutorum morborum curatione: quæstiones naturales*, Basil. 1563. 1567. 4. 1589. 8. Lugd. 1622. 4. L.

ANTONIUS GALLUS *de ligno sancto non permiscendo*. ID. *in imperitos fucatosque medicos*, Parif. 1540. 8. *

VALENTINI POLIDAMI *aliquot nuper scripti Libri de re medica*, Basil. 1540. 8. *

Epitome medica Antwerp. 1540. 8. Varia habet botanica ex PLINIO & THEOPHRASTO, & catalogum plantarum secundum temperamenta & qualitates tertias, denique practica aliqua.

Fundament der Medicynen en Chirurgie, Antwerp. 1540. fol. *

CHRIST. HEGENDORPHINI *Antidotum contra pestilentiam*, Lipf. 1540. 8. *

ANTONII LUDOVICI *opera medica*, Ulyssip. 1540. fol. * LIND. habet 1543.

REMARCLI FUCHSII *morbi hispanici quem alii gallicum, alii neapolitanum vocant, curandi per guajaci decoctum exquisitissima methodus*, Parif. 1541. 4.

De PARACELSO jam aliquoties dictum est, homine nostrate, nato ex familia Abbatiscellana *Höbiner*, & pago *Gaiss*, qui primus medicorum Germanice in Academia docuit. Ignarus equidem, inque anatome super omnem fidem rudis, pathologiæ & semeiotices (excepto forte lotio) expers, vanus re-

rum suarum laudator, novam tamen sectam condere suscepit, quæ morbos non aleret ad Galenicorum morem, sed subito validissimis medicamentis quasi obtruncaret. Famam maximam in Germania adeptus turpethi mineralis & mercurii in lue venerea non satis noto usu, & opio sive laudano, eo faciliores coævos reperit, qui sibi auscultarent. Inde ea secta nata est, quæ varias præparationes chemicas moliretur, atque eas ad morbos, quibus videbantur convenire, exiguo cum judicio, absque distinctione causarum & temporum, adplicaret. Hi homines venæ sectionem diætamque antiphlogisticam in febribus sustulerunt, earumque loco calidam & sudoriferam curationem introduxerunt. Morbos non mediis eorum causam tollentibus, sed arcanis specificis tollere sunt conati. Literas, anatomen neglexerunt. Illa tamen secta in Germania ita regnavit, ut vix ullus apud principem archiater reperiretur, quin scholis chemicis innutritus foret. Neque hodie *arcanorum chemicorum* laudes penitus deferbuerunt. Scripta varia PARACELSI huc pertinent, si legi mererentur, pleraque ab ejus morte edita, quæ in annum 1541. cadit. *De vita longa* Libri V. *cum commentariis* GERHARDI DORN, Francofurt. 1560. 8. 1583. 8. * EJ. *De restituta utriusque medicinæ vera praxi*, Lugdun 1578. 8. * EJ. *Methodus pharmacandi was ein artzt in dem menschen zu purgiren hab*, Strasburg 1578. 4. * EJ. *centum quindecim curationes & experimenta cum annexis quibusdam* PENOTI Basil. 1582. 8. * EJ. *klage uber seine discipel und leichtfertige aerzte*, Basil. 1594. 4. * EJ. *Von den gradibus und compositionibus der recepten und natürlichen dingen*, Strasburg. 1608. 8. *Paragraphorum* etiam Libri 13. Basileæ 1571. 4. & *Archidoxa* ibid. 1570. 4. germanice prodierunt. In *operibus omnibus* multa huc adhuc spectant, quæ Francofurti 1603. 4 vol. 4. Basil. 1589. 4. Argentorati germanice 1607. 4. decem tomis & 1616. fol. & Genevæ 1658. fol. 3. vol. ex prelo exierunt, ut *Paramirum de quinque entibus omnium morborum: labyrinthus medicorum errantium cum admonitione ut medicinam ex aliis Libris quam quos hactenus legerunt, addiscere studeant: de peste: morbis ex tartaro* Libri II. *de medicinis & causis morborum tartareorum: de morbis amentium: origine causisque hydropysis, apoplexiæ, uteri*, &c. *de caducis: de febribus: consilia ægrotis utilia: de phlebotomia: Liber meteororum.*

JACOBUS SYLVIUS Ambianus, vir eruditus, utriusque linguæ peritus, & antiquorum, ut acerrimus defensor, ita lector industrius, Hippocraticæ medicinæ in Academia Parisina restitutor, avarus cæterum & sectarius homo. Varios libellos edidit, ut *morborum internorum curationem brevi methodo comprehensam* ex GALENO & GATTINARIA, Venet. 1549. 8. (1548. ponit L.) & Paris. 1554. 8. Tiguri 1555. 8. *De febrium differentiis, peste*, &c. jam dixi. *Quæstio de vini exhibitione in febribus. Consilium de arthritide* in collectione Francofurtensi anno 1592. prodiit. Opera omnia cum vita scriptoris RENATUS MOREAU edidit Genevæ 1635. fol.

TERTII DAMIANI *Theoriæ medicinæ & chirurgiæ*, & Liber *περὶ ἱδρονόσου tempore quo hoc malum sæviit concinnatus*, Antwerp. 1541 4. PASCH. GALL.*

ANTONII GAZII libellus *quo medicamentorum genere purgationes fieri debeant, seu de ratione evacuandi*, Basil. 1541. fol. & cum CATALANI *regulis curationis* ibid. 1565. 8.

JOHANNES GUNTHER vulgo GUINTERUS Andernacensis, per multos annos Professor Parisinus, VESALII præceptor, in magno senio exstinctus. EJ. *de victus & medendi ratione tum alio tum pestilentiæ tempore observanda* Liber prodiit Argentor. 1542. 8. EJ. Liber idem forte est *de pestilentia*, Argentor. 1565. 8. Idem est procul dubio *bericht regiment und ordnung wie die pestilenz und pestilenzischen fieber zu erkennen und curieren seyen*, Strasburg 1564. 4. *. EJ. est *kurzer auszug des büchleins von der pestilenz für den gemeinen mann*, Strasburg 1564. 4. *De medicina veteri & nova tum cognoscenda tum facienda*, Basil. 1571. fol. 2. vol. *Gynæciorum commentarius de gravidarum, parturientium, puerperarum, & infantum cura* a J. G. SCHENKIO editus, Argentor. 1606. 8. *

JODOCI WILLICHII Resellani *observationes medicæ in* L. LACTANTII Librum *de opificio Dei*, Francof. ad Viadr. 1542. 8. EJ. *nutzliches regiment von der pestilenz*, Francof. ad Viadr. 1554. 4. *

ANDREÆ a LACUNA *compendium curationis & præservationis febris pestilentialis*, Argentor. 1542. 8. Antwerp. 1556. 8. Hispanice Salmanticæ 1560. *

GUALTHERUS HERMANNUS RYFF, insignis conpilator, edidit Argentorati 1542. 12. *enchiridion medicinæ theoreticæ & practicæ.* *

J. D BELLOVACI *scrinium medicum sive aphorismi & collectiones medicinales*, Argentor. 1542. 12. *

NICOLAI MASSÆ Veneti, anatomici & practici non vulgaris, qui plerumque propria experimenta secutus sit, sunt, *Epistolæ medicinales & philosophicæ.* Earum Tomus I. Venetiis 1542. 4. prodiit, *tomus uterque* ibid. 1550. 4. & auctius 1558. 4. quæ mea est editio. Pleræque sunt practici argumenti, & consilia ad varios morbos continent. EJUSD. *examen de venæ sectione & sanguinis missione in febribus ex humorum putredine ortis ac in aliis præter naturam affectibus*, Venet. 1560. 4. & 1568. 4 L.

JACOBI FERDINANDI *de regimine a peste præservativo libellus*, Cracov. 1543. 8. L.

JOH. KUFNER *adversus pestilentiam locis conpluribus exitialiter grassantem cephalaeam ... ejusdem accidentarios casus tabella curativa* Ingolstad. 1543. 8. RIV. EJ. *de vitanda & profliganda epidemica contagione epistolium prophylacticum* ibid. 1544. 8. RIV.

JOHANNES CAIUS Archiater EDUARDI VI. vir eruditissimus & in eruendis Veterum codicibus felix & indefessus, qui *Librum* I. *de decretis* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS, *Librum* HIPPOCRATIS *de pharmacis: fragmentum* Libri VII. GALENI *de usu partium: fragmentum quod deerat Libri de ptisana* & alia monumenta veterum oblivioni eripuit, & multa Græca feliciter Latine vertit Edidit *Libros* II. *de medendi methodo ex* GALENI & J. B. MONTANI *sententia*, Basil. 1544. 8. 1558. 8.* Reliquos libros jam citavi.

THADDÆUS DUNUS Locarnensis, GESNERI amicus, edidit *de ratione curandi per venæ sectionem Libros* III. Paris. 1544. 8. recusos Tiguri 1570. 8. quibus ibidem quartus accessit 1571. 8. & 1579. 8. L.* EJUSD. *nova constitutio artis revellendi, derivandi & evacuandi per venæ sectionem*, Tiguri 1577. 8.* in quo opere pugnat pro revulsione ad loca remota contra GALENUM & FUCHSIUM. An hi cæterum Libri a prioribus differant valde dubito. EJUSD. *muliebrium morborum omnis generis remedia ex* DIOSCORIDE, GALENO, PLINIO, *Barbarisque & Arabibus*, Argentor. 1565. 8. & alphabetica tabula est, & alia secundum facultates medicamentorum. EJ. *epistolæ medicinales* (in quibus *de curatione pleuritidis & morborum articularium tractatur*) & *miscellaneorum de re medica Liber*, Tiguri 1555. 8. & multis locis auctiores 1592. 8. ibid. cum Libro *de semitertiana*.

LUDOVICI LOBERA de AVILA *de las quatro enfermidades cortesanes gota artetica sciatica mala de piedra rinones y mal de bubas* 1544. fol. ANT. EJ. *regimiento de la salud de la esterilidad de hombres y mugeres y enfermidades de los rinones*, Pinciæ 1551. N. ANT.

JOHANNIS THIBAULT gallica lingua scriptus *Thesaurus remediorum præservativorum & curatoriorum pestis & aliarum febrium pestilentialium, tum de causis podagræ, remediis epilepsiæ, apoplexiæ, pleuritidis*, Parisiis prodiit 1544. PASCH.

THOMAS PHAYER *a bock of children: the regimen of life: a treatise of the pestylence*, Lond. 1544. 8. 1553. 24. 1560. 8. AMES.

NICOLAUS MAGNUS *de medicis pulveribus*, Paris. 1545. 8.*

J. de AVINNON *medicina hispalensis*, Sevilla 1545. 4. ANT.

LIONELLI FAVENTINI de VICTORIIS *practica medicinalis cum scholiis* J. KUFNERI Ingolstad. 1545. 4.* EJ. *de ægritudinibus infantium cum app.* KUFNERI, Lugdun 1574. 8.

PETRI GORRAEI *praxis medicinæ quovis illustri titulo inscribenda*, Venet. 1545. LIND.

Anonymi *praxis medicinæ cum* DIOCLIS *epistola & nonnullis* CELSI, Venet. 1545. 8. L.

M. ANTONII SEVERINI *Quæstiones medicinales adversus antiquos & nostræ ætatis medicos*, Venet. 1545. 1546. 4. LIND. & Lugdun. 1555. 16.*

JOHANNES FERNELIUS Claromontanus, qui vulgo Ambianus dicitur, Professor Parisinus & Regum medicus, inter primos suo ævo floruit, elegantia, matheseos cognitione, libertate sentiendi, perpetua diligentia, & ingenii acumine insignis, honoratus & dives. Multa scripsit. *Liber de purgandi ratione* prodiit Parisiis 1545. 8. Lugdun. 1548. 8. Venet. 1549. 8. Hanoviæ 1603. 8. & alias. *Therapeutice universalis*, prius quam perfecta esset, auctore exstincto abrupta est. Quæ supersunt *de cura morbi*, *de venæ sectione* (in qua CURTII rationem secutus est) posthuma prodierunt cura GUILIELMI PLANCII, Lugdun. 1569. 8. *Febrium curandarum methodus generalis* & ipsa posthuma edita est Francof. 1577. 8. *Experimenta medicamentorum facile parabilium*, Francofurti prodierunt 1570. 8.* *Consilia*, Francof. (& Parisiis) 1585. 8. Hanoviæ 1607. 8. L. *de luis venereæ seu morbi gallici curatione*, Antwerpiæ 1579. 8. Patav. 1580. 8. in qua, minus laudabili opinione usus, argentum vivum rejecit. *Consilia de arthritide* in collectione, Francof. 1592. 8. recusa sunt. *Universa medicina* seu opera quæ tunc prodierant una excusa sunt, Venet. 1564. 4.* & Paris. 1567. fol.* deinde plenius cum eodem titulo, Francof. 1577. fol. & 1592. fol. 1607. 8. Hanov. 1610. fol. Leid. 1645. 8. 2. vol. & plenissime cum adjectis *notis & observationibus* J. & OTTHONIS HEURNII, Ultrajecti 1656. 4.

HIERONYMUS CARDANUS Mediolanensis, singularium amator, ex peregrinationibus & varia eruditione doctior, hinc lectu non inutilis, ingenii liberrimi, Algebræ laude insignis, sed credulus astrologiæ, & magiæ, & in theorias suas pronior, varia usus fortuna & multis inimicitiis vexatus, bis rejectus a collegio medicorum patrio (CORTE p. 75.) anno 1544. Professor Patavinus, amicus VESALII, vanus & περιαυτόλογος, plurima edidit non inutilia neque ingrata lectu, etsi cum auctore minime sentias, neque ubique securus fidem adhibeas narranti. EJUS Liber *de malo recentiorum medicorum medendi usu centum errores illorum continens*, Venet. 1545. 8. 1548. L. Paris. 1565. 8.* E-

JUSD.

JUSD. *contradicentium medicorum* Libri II. Lugdun. 1548. 4. Marburg. 1607. 8.* Ej. *de methodo medendi sectiones* 4. *quarum prior est de erroribus recentiorum medicorum, altera de simplicium nocumentis, tertia de curationibus admirandis, quarta consiliorum*, Paris. 1565. 8.* EJUSD. *opuscula artem medicam exercentibus utilissima de cyna radice : consilium pro difficultate spirandi : consilium pro fluxu sanguinis coërcendo : consilium pro lepra : cum actione in calumniatorem Libri de subtilitate* (SCALIGERUM) Basil. 1559. 8. L. Aliqua etiam *consilia* cum *commentario* in HIPPOCRATIS *de aëre, aqua & locis* prodierunt Basil. 1570. fol. EJUSD. *ars curandi parva, quæ est absolutissima medendi methodus* & consilia atque historica continet, Basileæ excusa est 1566. 8. 2. vol. L. EJUSD. *opuscula medica senilia de rationali curandi ratione : de facultatibus purgantium : de morbo regio* posthuma prodierunt Lugduni 1638. 8.* In Libris *de subtilitate* multa huc pertinent, ut vires medicamentorum, etiam noviter detectorum, curationes, incisiones cadaverum, de calculis, venenis, morbis raris observationes. Opera omnia Genevæ 1620. fol. 10. vol. & plenissime Lugduni 1663. prodierunt fol.

ALPHONSI GOMEZ *de humorum præparatione adversus Arabes*, Hispali 1546. 8. *

JOACHIMI VADIANI medici, poëtæ, rhetoris, geographi, theologi, Professoris Viennensis, inde senatoris Sangallensis in Helvetia *consilium contra pestem*, Basil. 1546. 8. *

CHRISTOPHORI BALLISTA *de re medica* Libri V. Tigur. 1546. 8.*

ALOYSII TRISSINI *problematum medicorum* Libri VI. *ex* GALENI *sententia*, Basil. 1547. 8. 1548. 8. Patav. 1629. 8. LIND.

J. PETRUS MERENDA *de ratione evacuandi* Libri III. Basil. 1547. 8. (& 1555. 8. LIND.)

BERNHARDINI PATERNI *de humorum purgatione circa morborum initia tentanda*, Rom. 1547. 8. Spir. 1581. 8. L.

DONATI ANTONII ab ALTOMARI *methodus alterationis, concoctionis, digestionis, præparationis, purgationis ex* HIPPOCRATIS *&* GALENI *sententia*, Venet. 1547. 4. & auctius ibid. 1558. 4. * EJ. *ars medica de medendis corporis humani morbis*, Neapoli 1553. 4. Venet. 1558. 8. 1568. 1570. 4. LIND. Harderovici 1656. 8. &c. & passim cum PETRI SALII DIVERSI in hoc opus observationibus. EJ. *ars medica de curandis febribus*, Neapol. 1554. Venet. 1562. 4. L. EJUSD. *opuscula medica primum in unum collecta & recognita*, Venet. 1561. 4.* EJ. *opera omnia* Lugd. 1565. fol. 1586. fol. *

ALPHONSI LUPEI de CORELLA *enchiridion seu methodus medicandi* Cæsar. August. 1549. 12. Valentiæ 1581. 16. N. ANT. EJ. *de arte curativa* Libri IV. Stellæ Navarræ 1555. 8. EJ. *de febre maligna &* GALENI *placitis* ibid. 1574. 8. N. ANT. EJ. *de morbo pustulato*, Valent. 1581. 4.* ANT.

JULII ALEXANDRINI a NEUSTAIN archiatri Cæsaris non I. Maximiliani ut STOLLIUS, sed II. *ἐναντιωμάτων* 64. GALENI L. Venet. 1548. 8. * EJ. *Antiargenterita pro* GALENO Venet. 1552. 4.* EJUSD. *antiargentericorum suorum adversus* GALENI *calumniatores defensio*, Venet. 1564. 4.* EJUSD. *Epistola ad* ANDREAM CAMUTIUM *qua agitur de 4. dubiis, 1. an in intermittente tertiana altera die sanguis mittendus. 2. an sanguis in bilioso maxime abundet. 3. an in declinatione ratione imminentis alterius morbi mori quis possit. 4. an piper ad jecur perveniat* cum CAMUTII *excussione gravissimi morbi*, Florent. 1580. 4.* LIND.

ANTONII FUMANELLI *de pestis curatione* (& de *compositione medicamentorum*) Venet. 1548. 8. EJ. *Opera medica varia tum ad tuendam sanitatem tum ad profligandos morbos*, Tigur. 1557. fol.*

CAMILLI THOMAI Ravennatis *rationalis methodus ad omnes fere curandos morbos internarum partium corporis humani*, Venet. 1548. LIND. cum BENEDICTI VICTORII Empirica, & mihi cum ead. ibid. 1555. 8. atque apud alium bibliopolam eodem anno cum J. SYLVII *commentario de febribus ex Libris* HIPPOCRATIS *&* GALENI *plurima parte selectis* 8. Addit LIND. Parisiis anno 1550. 12. Francofurti 1598. 8. 1626. 8. recusam esse. Breve & ægre utile compendium.

JASONEM a PRATIS diximus in pathologicis.

J. F. BOCHALINI *apologia adversus aliquot* DONATI MUTII *in* HIPPOCRATEM *&* GALENUM *convicia & de secanda vena in prægnantibus epistola*, Brixiæ 1549. 4. L.

J. ANT. BOCZAVOTRA *tractatus quatuordecim methodi medendi ex* GALENO Neapol. 1549. 8. *

PAMPHILI FROREMBENI *collectanea de febribus*, Venet. 1550. 8. *

GABRIEL GABRIELIS *in quæstionem* HIERONYMI BONIPORTI *de materiæ imminutione in principio morbi dissolutiones*. EJ. *de totius evacuandæ materiæ ratione explicatio*, Patav. 1550. 4. L.

DIONYSII FONTANONI *practica medica seu de morborum internorum curatione* Libri IV. Lugdun. 1550. 8. &c. & alias LIND. *

JOHANNES ARGENTERIUS Turinensis, parum clinicus, & parcus citator experimentorum, sed acuti ingenii homo, qui ausus sit, eo seculo, multa in GALENUM moliri. EJUS Librum *de consultationibus medicis*, Florent. 1551. 8. diximus. IDEM *de erroribus veterum medicorum* scripsit, Florent.

rent. 1553. fol. Ej. Libri XIV *de morbis* Florent. 1556. fol. jam citati sunt. Ej. *de vi purgantium medicamentorum* qui libellus prodiit in operibus omnibus Venet. 1592. fol. Hanov. 1610 fol.

Dominici Mutii *quæsita quatuor medicinalia juxta* Hippocratis *&* Galeni *sententiam examinata, an pueros citra* 14. *annos purgare liceat*, 2. *an in quobilet morbo magno assentientibus viribus & ætate mittendus sit sanguis*, 3. *an in morborum principio purgandum*, 4. *an in morbi augmento vacuare seu purgare expediat*, Venet. 1551. 8. Paris. 1555. 16. Lugd. 1577. 12. * Lind.

Francisci Rapardi *magnum & perpetuum almanach a consuetis nugis liberum adeoque vere medicum de phlebotomia, balneis, purgationibus certiora præcepta continens*, Antwerp. 1551. * L.

Jacobi Cornicii *adversus luis contagia in dialogi formam digestum* προφυλακτικὸν Witteb. 1551. 8. Wormat. 1563. 8. quæ mea est editio. Ex seculi sapore.

Christoph. Stadmion *berickt wie man sich in sterbens laüften halten soll*, Coburg. 1551. 4. * Riv.

Thierry de Hery *methode curatoire de la maladie vénérienne vulgairement appellée grosse verole & de la diversité de ses symtomes* Paris. 1552. 8. * Ab Italiæ medicis didicerat veram methodum expugnandi mali. Non tamen sanavit Franciscum I, nam eum Anton. le Coq curavit anno 1539. quo demum anno Theodoricus Italiam adiit.

J. Philippus Ingrassias Rachalbutensis Siculus, ejus regni archiater, doctus homo in veterum scriptis & Arabum, neque absque experimento, superstitiosus autem & acerbus in adversarios & avarus, tenax cæterum decoris artis suæ & in recipiendis medicis difficilis, nisi specimen artis edidissent. In libro *de tumoribus*, Neapoli 1553. fol. edito etiam inflammationes morbosque inflammatorios, tum carum & lethargum descripsit, & multa veterum loca aut conciliavit aut correxit. Ej. *quæstio de medicamento purgante atque obiter de sanguinis missione an sexta die possit fieri*, Venet. 1568. 4. Defendit fieri posse, accusat medicos, qui cum ægrum purgare nollent, mortis ipsi causa fuerint. Una prodiit Quæstio *utrum victus a principio ad statum usque procedere debeat subtiliando*, & *Quod veterinaria cum nobiliori medicina sit* apologia nempe quod accipitrem proregis deligatione adjuvisset. Lego apud Leonardum a Capoa T. II. *ragionam.* VI. p. 68. voluisse Ingrassiam veterinarios suo judicio subjicere, sed proregem avaritiæ ejus obstitisse. Ej. *de frigidæ potu post purgans*, Mediolan. 1586. 4. * Ej. *raggionamento fatto sopra l'infermita epidemica dell' anno* 1558. Panorm. 1560. 4. * Ej. *informazione del pestifero e contagioso morbo il quale affligge la cita di Palermo dell' anno* 1575. 1576. Panorm. 1576. 4. qui liber idem est forte quæ *brevis methodus curandi pestiferum contagium quod anno* 1575. *&* 1576. *Panormum invasit* edita a Joachimo Camerario cum aliis de de peste operibus. Ej. *iatrapologia L. quo multa adversus barbaros medicos disputantur*, Venetiis anno 1544. ni fallor prodiit 8. nam annus non additur. Cum ea prodiit *Quæstio* quam Lindenius ait excusam fuisse Panormi 1545. 8. *utrum in capitis vulneribus, phrenitide atque pleuritide exsolvens nuncupatum medicamentum, an leniens tantum congruens sit.* Ingrassias respondet, si febris mitis fuerit, vel vulnus capitis omnino absque febre, purgari posse pro lubitu, prudentius si febris valentior, & adhuc lenius, si meninges inflammatæ sint. Arabes ubique refutat.

J. Baptistæ Theodosii *medicinales epistolæ in quibus conplures variæque res ad medicinam spectantes disertissime traduntur*, Basil. 1553. 8.

Herculis Bonacossi *de curatione pleuritidis ab* Hippocratis, Galeni, Aetii, Alex. Tralliani, Pauli Æginetæ, Philothei *monumentis depromta*, Bonon. 1553. 4. L. Nonne Ejusdem est, etsi legi Henrici Bonacosti nomen, *de humorum exsuperantia, jejuniis ac therapiis medicamentisque purgativis oppugnanda, de curatione catarrhi & modo præparandi ligni sancti*, Bonon. 1553. 4. *

J. Francisci Rotæ *de introducendis Græcorum medicaminibus*, Bonon. 1553. fol. *

Francisci de Valleriola *enarrationum medicinalium* Libri VI. *responsionum* Liber I. Lugdun. 1554. 8. 1589. 8. Venet. 1558. Lind. Ej. *loci medicinæ communes tribus libris digesti cum appendice*, Venet. 1563. 8. Lugd. 1589. 8. 2. vol. Genev. 1604. 8. L. Ej. *animadversiones & adnotata in omnia Paradoxa* Jouberti, cum Jouberto ipso prodierunt. Observationes diximus in Pathologicis. Ej. *artis medicæ fundamentum secundum* Galenum Lugdun. 1626. 8. * Doctissimus vir fuit, & a quo multa discas.

Johannis Langii Lemberga Silesii, magni peregrinatoris & polyhistoris, archiatri Palatini *epistolæ.* Earum 83. Basileæ prodierunt 1554. 4. & auctius 1560. 4. *epistolæ* vero 144. Francofurti anno 1589. 8. quæ editio repetita est Hanoviæ 1605. 8. cum titulo *Epistolarum medicinalium, opus tripartitum.* Variæ eruditionis sunt, practicæ tamen inprimis.

J. Baptista Montanus, Professor Patavinus, sui seculi pene oraculum fuit, in eo infelix, quod ipse

ipse sua opera non ediderit, discipuli vero satis male officio sint functi, qui ediderunt, ut ipse MONTANUS questus sit de eorum incommoda sedulitate. EJUSD. *consultationum medicinalium centuriæ* III. Venet. 1554. 8. prodierunt, & *consilia medica quæ ullibi exstant nunc primum edita opera* HIERONYMI DONZELLINI *in tres partes distributa ab infinitis mendis repurgata*, Basileæ 1557. 8. RIV. Noriberg. 1559. fol. quod operum MONTANI optimum æstimatur. EJUSD. *Idea doctrinæ Hippocraticæ de generatione pituitæ, melancholico humore, cachexia & præparatione humorum.* In *opusculis* & seorsim, Francof. 1621. 8. prodiit. EJUSD. *opuscula varia & præclara in quibus fere tota medicina methodice explicatur opera* H. DONZELLINI *in duo volumina congesta*, Basil. 1558. 8. 1565. 8. * quibus methodus medicinæ universalis, & CAII methodus therapeutica, & alia continentur, pathologica & diætetica. EJUSD. *medicina universa ex lectionibus ejus & opusculis cæteris collecta* MARTINI WEINRICHII *opera edita*, Francofurti 1587. fol. * Jacent nunc ea scripta, quod ex lectione potius & theoria quam ex natura nata sint.

GEORGII GOMEZ PEREIRA *Antoniana Margarita in qua omnium pene morborum discursus proponuntur* Methymnæ Duelli (Medina del Campo) 1554. fol. 1587. fol. * In celebri scripto, quo CARTESIO etiam præivit, acre in GALENUM judicium, rarissimo eo seculo spectaculo fertur. EJUSDEM *nova veraque medicina christiana ratione comprobata* ibid. 1558. fol. *

J. BACCHANELLI *de consensu medicorum in curandis morbis* Libri IV. Paris. 1554. 12. Venet. 1555. 8. Lugduni 1572. 8. *

PETRI HASSARD *morbi gallici compendiosa curatio*, Lovan. 1554. *

JOHANNES CRATO nobilibus cum addito titulo a CRAFTHEIM adscriptus, Uratislaviensis, vir eximius, gratiosus, Archiater trium Imperatorum & ecclesiæ Protestantium magnum olim columen, LUTHERI conviva, parum equidem in tanta dignitate scripsit. Exstant tamen aliquot ejus libelli: *Ordnung der præservation wie man sich in der.. Pestilenz verwahren auch curirt werden soll*, Breslau 1555. 4. * recusa cum titulo *de vera præcavendi & curandi febrem pestientialem ratione* in collectione SCHOLZIANA. EJ. *methodus therapeutica ex* GALENI *&* MONTANI *sententia*, Basil. 1555. 8 Venet. 1560. 8. Francof. 1608. 8. * EJUSDEM *ad artem medicam isagoge cum epistola qua recta* GALENUM *legendi ratio ostenditur* Venet. 1560. 8. * & in collectione SCHOLZIANA. EJUSDEM *assertio pro libello suo germanico de febri putrida pestilenti: adjecta brevi commentatione de contagio & putredine*, Francof. 1585. 8. * EJUSD. *μικροτέχνη* seu *parva ars medicandi* a L. SCHOLZIO edita Francof. 1592. 8. Hanov. 1609. 8. & in collectione SCHOLZIANA. Ea *microtechna* germanice cum *Diætetice* versa prodiit Spiræ 1629. 12. EJUSD. *auserlesene arzney künste herausgegeben durch* PAULUM MUNCERUM prodierunt Francof. 1590 4. * EJUSDEM *analogismus seu artificiosus transitus a generali methodo ad exercitationem particularem cum consiliis a* SCHOLZIO editus est. EJ. *de morbo gallico* Liber in eadem collectione exstat. Denique *consiliorum* Liber I. Francof. 1591. 8. *alter* 1592 8. *tertius* 1592. *quartus* 1593. *quintus* eodem anno, *sextus & septimus*, Hanoviæ 1611. prodierunt, & conjunctim 1589. fol. 1610. fol. 1654. 8. 7. vol. 1671. 8. 7. vol. quæ mea editio est: In ea collectione habentur collecti cura LAURENTII SCHOLZII *septem consiliorum & septem epistolarum Libri* non CRATONIS solius, ut titulus præ se fert, sed omnium fere celebrium Italiæ & Germaniæ medicorum. Multa in ea collectione curiosa reperi, spiritu vitrioli sanata sputa sanguinis, ungulæ alcis ad epilepsiam virtutem erroris convictam, &c.

NOBILIS SOCII *Tractatus de temporibus & modo rite purgandi*, Lugdun. 1555. 16. LIND. EJ. *præcertatio ad veram medicinam pro Arabum & proborum Medicorum tutela*, Venet. 1554. 8. *

GUILIELMUS GRATAROLUS Bergomensis, qui Basileæ in Helvetia vixit, in Alchemiam proclivis, præter diætetica *varia*, edidit tractatum *de pestis descriptione, causis, signis & certa præservatione*, Lugdun. 1555. 8. cum aliis similibus Libellis SALADINI ASCULANI & aliorum recusum, Venet. 1576. PASC.

GUIL. RONDELETII Liber *de ponderibus* hoc anno 1555. prodiit, Patav. in 8. nempe de dosibus medicamentorum. Deinde ab ejus demum morte *opera medica seu methodus curandi morborum omnium humani corporis & alia ejus opera*, Parisiis 1575. 8. Lugdun. 1583. 8. & alias excusa sunt. Eruditissimi viri & perpetuo in augenda arte occupati opera inperfecta prodiisse eo magis dolendum est, quo major ejus in dissecandis emortuorum cadaveribus (inter quæ ne proprio quidem filio pepercit) industria, eo seculo rarissima fuit. Vanam etiam famam fuisse, qua dicitur piscium historiam a PELLICERIO habuisse, ex peregrinatione medica LAUR. GRYLLI apparet, qui RONDELETIUM in aquatilibus occupatissimum vidit, & cum eo vixit. Velociter autem scripsisse, neque satis relegisse opera sua certior est SAMMARTHANI accusatio.

CONRADI GESNERI *enchiridion rei medicæ triplicis.* In II. parte continetur *therapeutice*, Tigur. 1555.

1555. 8. * *Thesaurum remediorum secretiorum* eo possis referre, & epistolas, quibus multæ per ignota eo tempore vel obsoleta auxilia, curationes gravissimorum morborum describuntur.

J. BAPTISTÆ SUSII Mirandulani Liber *de sanguinis mittendi ratione*, Basil. 1555. 8. deinde cum præfatione JOSEPHI TRULLERII & aliquot ejus & J. RODERICI CASTRENSIS epistolis, Romæ 1628. 12. editus. Discipulus CURTII, contra hæmophobos Arabistas, defendit venæ sectionem in omni continua & putrida febre, in omni plethora & inflammatione, etiam in crudo morbo & ante coctionem. TRULLERIUS eamdem methodum, quæ sua fuerit, laudat, & in pleuritide febreque maligna felicissime sibi cessisse testatur, & ad testes provocat. Applaudit RODERICUS. EJUSD. SUSII Libri III. *de venis e directo secandis* Cremon. 1559. 4. Liber jam anno 1544. paratus erat, quo auctor annum agens vigesimum a CURTIO ad scribendum fuerat excitatus. Eum defendit contra utrumque ANDREÆ THURINI scriptum, contra VICTOREM TRINCAVELLIUM, B. VICTORIUM & contrariam VESALII opinionem, & venæ cubitalis e directo sectionem auctoritatibus tuetur. In saphena præservationis tantum causa secabant.

JOH. a SPREMBERGBR *gründlicher bericht, raht und hülfe wieder die pestilenzische kranckheit*, Breslau 1555. 4. RIV. *

Arzneybuch worinn befunden TARQUINII OCYORI (*Schnellenberg*) *zwanzig wurtzeln und kraüter*. M. HUND *regiment wieder etliche krankheiten .. podagra, franzosen*. EURICII CORDI *wieder die plage des steins*. HIER. BOCK *wieder die grausame plage des steins*, Konigsberg 1555. 4. * Priores editiones ignoro.

MATTHAEI CORNACIS *enchiridion medicæ consultationis apud ægros secundum artem & experientiam instituendæ*, Basil. 1556. 8. & auctius 1564. 8. cum variis historiis *fetus mortui in utero gestati*. Medicinæ conpendium est, continens physiologica aliqua, historias morborum, curationem, auctoris astrologiæ nimis dediti.

HIEROYMI MONTUI *opuscula juvenilia*, Lugdun. 1556. 8. * EJUSD. *conpendiolum curatricis scientiæ adjecta sylloge de purgationibus* Lugdun. 1556. 8. Conpendium est pathologiæ & praxeos, ex veterum scriptis concinnatum. EJ. *de activa medicinæ scientia commentarii duo*, Lugdun. 1557. 8. diætetica & practica. * EJUSD. *anasicevis morborum Liber primus*, Lugdun. 1560. 8. Ejusdem generis, constat collectis ad singulos morbos veterum prædictionibus & medicamentis. EJUSD. *practica medica in sex partes divisa de profligandis morbis particularibus*, Venet. 1626. 4. * Priora opuscula omnia continet cum chirurgicis alibi citatis. EJ. *halosis febrium* laudatum opusculum alibi dictum est.

BLASII HOLLERII *morborum curandorum ex* GALENI *præcipue sententia brevis institutio*, Basil. 1556. 8. Liber & *medicæ artis theoria Libris duobus succincte comprehensa atque medicinæ studioso necessaria*, Argentin. 1565. 8. Colon. 1572. 8. LIND.

REYNERI SOLENANDRI archiatri Cliviensis *apologia pro* ARGENTERIO *contra* JOHANNEM ALEXANDRINUM Florent. 1556. 8. * EJ. *consiliorum medicorum* Libri V. *quorum primus* est J. FRANCISCI de GABIANO, reliqui quatuor REYNERI Francof. 1596. fol. Hanov. 1609. fol. *

AMATI LUSITANI *commentar. de introitu medici ad ægrotantem crisi & diebus decretoriis*, Venet. 1557. 8. * EJUSD. *curationum centuria* I. quæ idem opusculum continet, Florent. 1551. 8. *septem* vero omnino centuriæ, Venet. 1557. 8. LIND. 1566. 8. LIND. Lugdun. 1560. 16. & Burdigalæ 1620. 4. recusæ sunt, quæ mea est editio. Judæus, satis tamen in HIPPOCRATIS, GALENI & ARABUM lectione versatus, diu JOHANNIS RODERICI nomine inter Christianos vixit, Salmanticæ educatus, & nosodochio etiam præfectus, donec detecta fraude Thessalonicam fugere coactus est, ubi *septimam*, Ragusæ autem *sextam* centuriam scripsit, gloriosior paulum, ut mereatur tamen legi. Pleraque practici argumenti sunt.

AUGERII FERRERII *vera medendi methodus 2. Libris conprehensa* & *castigationes practicæ medicinæ*, Tolos. 1557. 8. Lugdun. 1574. 8. 1602. 8. * LIND. *De pudendagra* Libri II. dicti sunt, editi Antwerp. 1564. 8.

JULIUS CAESAR SCALIGER sive BOURDON, si fides SCIOPPIO, vir summæ eruditionis & variæ, medicinam maxime sub finem vitæ exercuit, & Burdigalæ vetitus morari, quod nollet ab ejus civitatis medicis explorari, (PRIMIROS. *Error. Vulg.* I. c. 2.) Agennium se contulit. Ad rem nostram pertinent inprimis Libri XXI. *de subtilitate* contra CARDANUM, Lutetiæ 1557. 4. L. Basil. 1560. fol. L. Francofurti 1582. 8. & alias excusi, pleni observationum vel propriarum, vel ex recentioribus itinerum scriptoribus desumtarum. In *Commentario ad* HIPPOCRATIS Librum *de insomniis* pro venæ sectione partis oppositæ pugnavit, adlegatis 500. pro felici eventu exemplis, & numerosis pariter pro infelici successu venæ sectionis ex BRISSOTI præceptis factæ historiis.

JULII DELPHINI *de ratione medicamentorum præscribendorum*, Venet. 1557. 4. EJ. *epistolæ medi-*

Auctorum, qui ex Arabica schola prodierunt optimus est HIERONYMUS CAPIVACCIUS, seu CAPO DI VACCA (a), medicus famigeratissimus per totam Ita-

dicinales de thermarum usu, cauteriis, morborum temporibus, quonam pacto trahatur humor a medicamento & nutrimentum a membro, de febre hectica, &c. Venet. 1559. 8. *

JOH. SYLVII, quem distinguere oportet a JACOBO, *de curatione morbi articularis* Tr. IV. Antw. 1557. 8. 1564. 8. *

JOH. DRYANDRI *artzneyspiegel*, Francof. 1557. fol. *

ALESSIO PEDEMONTESE *secreta*, Venet. 1557. 8. & *de secretis* Libri VI. Basil. 1559. 8. a J. WECKERO latine redditi, Anglice vero, Lond. 1615. 4. excusi sunt, medicamentorum & arcanorum descriptiones.

J. ALPHONSI BERTORII *methodus curativa generalis & conpendiaria ex* HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ & MONTANI *placitis*, Lugdun. 1558. 16. Francof. 1588. 8. *

GEORGII PICTORII *rei medicæ totius conpendiosa traditio*, AVICENNÆ, GALENI, HIPPOCRATIS *aliorumque optimorum medicorum suffragiis conscripta*, Basil. 1558. 8. 1560. 8.* EJ. *separati sermones aphoristica brevitate in omnes fere præter naturam affectus*, Basil. 1562. 8.* EJ. *regulæ universales curationis morborum* 365. ARNOLDI CATALANI *cum commentariis* G. PICTORII, Basil. 1565. 8. EJ. *de vera pestis curandæ ratione qua medicatio aliter quam a communibus practicis proponitur*, Francof. 1568. 8. * EJ. *opera nova in quibus mirifica medica conplectitur*, Basil. 1579. 8. *. EJ. *frauenzimmer oder nützl. büchlein für schwangere und von den krankheiten der jungen kinder*, Francofurti 1593. 8.*

JACOBI PACINI *de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem peractam incrassatione*, &c. Venet. 1558. 8. 1559. 8. LIND.

NICOLAI BIESII *theoreticæ medicinæ* Libri VIII. *quibus omnia artis præcepta explicantur*, Antwerp. 1558. 4. *. LIND. EJ. *de methodo medicinæ* Liber I. Antwerp. 1564. 8. Lovan. 1564. 8. L.

HIERONYMI RUPEI *paradoxa & theoremata rei medicæ quæ in quadruplici sunt differentia, de his quæ ad medicum, chirurgum, pharmacopolam, obstetricem spectant*, Tolos. 1559. 4. *

FRANCISCI RENNER *hand-büchlein die franzosen und alle daher rührende seuchen zu curiren*, Nuremb. 1559. 4. *

PIETRO ROSTINIO *del mal francese*, Venet. 1559. 8. *

JAC. PELETARII *de conciliatione locorum* GALENI *sectiones duæ*, Paris. 1560. 8. 1564. 8. jam dictæ sunt.

THOM. HOLLYBUSH *excellent physic booke for all the griefs and diseases of the bodye out of the almaine speech*, Lond. 1561. fol. AMES. Ex quo germano scriptore sumtus sit liber, ignoro.

DOMINICI LEONI Luccensis, professoris Bononiensis, *methodus curandi febres tumoresque præter naturam ex Græcorum placitis depromta*, Bonon. 1562. 4. EJUSD. *ars medendi humanos particularesque morbos a capite usque ad pedes*, Bonon. 1583. fol. Morborum etiam chirurgicorum historiam habet cum physiologia, veterum fere exscriptor. Magna enim pars infelicitatis artis medicæ eo seculo fuit, quod quilibet, inter Italos inprimis, integrum artis systema scribere adgressus sit, unde innumeri vasti Libri, totum artis ambitum amplexi, sed meri repetitores priorum, nati sunt, in quibus nihil esset proprii, aut per propriam experientiam inventi.

(a) HIERONYMI CAPIVACCII (*Capo di Vacca*), Patavini professoris, celeberrimi suo ævo practici, cui methodus pro arcano esset, in medicamentorum selectu minus ex mente CONRINGII felicis, multa sunt opera. EJUS *opusculum de doctrinarum differentiis seu de methodo a* PETRO ANGELO ASATTO editum est, Patav. 1562. 16.* recusum a L. SCHOLZIO, Francof. 1594. 12. L. EJ. *methodus seu ars curativa* prodiit Francofurt. 1594. 8. * quæ videtur idem opus esse, & cum priori & cum *nova methodo medendi lectionibus publicis explicata & recens suis locis capitibus distincta*, Francof. 1593. 8. & Bononiæ 1596. 8. edita, hos enim titulos omnes invenio citatos, Libri non sunt ad manum. EJ. *Practicæ* Libri VII. *de cognitione & curatione affectuum capitis*, &c. Venetiis 1598. fol. excusi & prius, Francof. 1594. 4.* Opera ejus omnia excusa sunt Francof. 1603. fol. cura J. HARTMANNI BEYER, & Venetiis 1617. fol. TEICHM. in quibus etiam habentur *consilia aliqua & epistolæ: & de medica consultandi ratione*, & *de lue Venerea*. Quæ ejus viri anatomica legi, ea non magnam mihi de practicis exspectationem excitant.

Collectio libellorum *de dosibus* prodiit Venet. 1562. 8. recusa Patav. 1579. 8. Quam posteriorem editionem solam possideo. M. CURTII, B. VICTORII, B. MONTAGNANÆ, GENTILIS FULGINATIS,

Italiam, qui mox nominandos fecit discipulos. Scripsit de *medicina practica* Libros septem, qui Francofurti editi sunt. Omnium ibi morborum systema, ut & curationem adcurate describit, & omnium parcissime inter coætaneos philosophatur. Plurimos sibi

NATIS, T. de GARBO, ALLCHINDI, RONDELETII (*de ponderibus*) & P. GORRAEI libellos jam dictos continet.

In PETRI ANDREÆ MATTHIOLI *epistolarum medicinalium* Libris Pragæ 1561. fol. Lugdun. 1564. fol. editis nonnulla huc faciunt, observationes, præparationes medicamentorum minus notorum, morborum rariorum, &c.

Norimbergæ prodiit anno 1564. 4. collectio legum ad pestis coërcitionem sub nomine *pestordnung*.

J. JAC. WECKERI *medicæ syntaxes medicinam universam ordine pulcherrimo complectentes*, Basil. 1562. 1582. fol. editæ sunt. * *Practica* vero *medicinæ generalis* ibid. 1582. 8. 1585. 8. 1602. 8. LIND. & aliis annis. *Antidotarium generale* ibid. 1580. 4. & *speciale ex optimis scriptis congestum* ibid. 1581. 4. LIND.

JOH. CARVINI Montalbani, J. SYLVII discipuli, *de sanguine dialogi* VII. *recens editi* Lugdun. 1562. 8. Huc pertinet *dialogus tertius*, *quartus & sextus de sanguinis missione*, quam defendit etiam in infantibus, & e directo lateris adfecti. In V dialogo utilitatem astrologiæ in arte medica tuetur.

ANDREÆ CAMUZIO *disputationes quibus* H. CARDANI *magni nominis viri conclusiones* (contra GALENUM) *infirmantur*. Papiæ 1563. fol. *

JODOCI LOMMII Burani, latini scriptoris, insignis HIPPOCRATICI, & magnæ famæ clinici, *de curandis febribus continuis* Liber *in quatuor sectiones divisus*, Antwerp. 1563. 8. Londin. 1718. 8. Roterdam. 1720. 8. & alias excusus est. Vide quam prudenter & cordate, eo inprimis seculo, venæ sectionis jura adseruerit, victum definiverit, ipsam ante SYDENHAMUM tenuem cerevisiam, &c.

Q. APOLLINARIS *kurtzes handbüchlein vieler artzneyen von dem haupt bis auf die füss*, Francof. 1563. 8. Argentor. 1575. 8. 1607. 8. Ad singulos morbos sua præsidia adfert.

SAM. SIDEROCRATIS seu EISENMENGER *oratio de methodo ἰατρομαθηματικῶν συντάξεων*, Argent. 1563. 8. *

BALTHASARIS MAYROLA *compendiosa methodus in acutis morbis curandis*, Papiæ 1563. 8. L. *

GABRIELIS FALLOPII Mutinensis, magni anatomici, chirurgi & medici, viri optimi & candidissimi, posthumi aliqui Libri, hinc minus perfecti, huc spectant. Obiit autem anno 1563. Huc ergo pertinet *methodus consultandi* in operibus omnibus Francofurti 1600. fol. Venet. 1608. fol. recusa, tum Liber *de decoratione* & *de morbo gallico*, Liber *de arcanis compositionibus medicis* ipsi tributus Italice, & Germanice Augustæ Vindelicorum excusus est.

GIOVANNI MARINELLO qui idem HIPPOCRATEM edidit, *trattato delle medicine pertinenti alli infirmita delle donne* Libri III. Venet. 1563. & 1674. 8. excusus laudatur inter optimos. *

NICOLAI MONARDEZ *de secanda in pleuritide vena* &c. Antwerp. 1564. 8. *

FRANCISCUS VALESIUS, Covarruvianus, archiater PHILIPPI II. quem *animam* GALENI nonnulli dixerunt, plurimos Libros reliquit EJUS *controversiarum medicarum & philosophicarum* Libri X. & *libellus de locis apud* GALENUM *manifesto pugnantibus* prodiit Compluti 1564. & 1585. Francof. 1582. fol. 1590 fol. 1595. fol. Hanov. 1606. fol. Lugd. 1625. 4 LIND. EJ. *methodus medendi in quatuor* Libros *divisa*, Venetiis 1589. 8. Madriti 1614. 8. prodiit, tum Francof. 1645. fol. Paris. 1651. 8. LIND. *De iis quæ physice scripta sunt in libris sacris seu de sacra philosophia* L. Francof. 1590. 8. & alias editus, varia rariora etiam continet, ut artem docendi surdos mutosque. IDEM dispensatorium hispanice edidit Madrit. 1592. 8.

MARTINI RULANDI patris Chymiatri, est *medicina practica vetus & nova continens omnes corporis humani morbos, quibus sunt addita medicamenta omnia composita εὐπόριστα*, Argentin. 1564. 8. L. Hanov 1610. 12. L. * *Appendix de dosibus compositorum omnium quæ in officinis exstant*, Argentor. 2567. 12. LIND. EJ. *de phlebotomia morbisque per eam curandis* ib. 1567. 12. & 1579. & *de scarificatione & ventosatione morbisque per eam curandis* 1567. ibid. qui duo libelli *conjuncti* cum *curationibus*, Basil. 1591. 16. &c. cum *præfatione filii num in omni pleuritide secanda vena dextra cubiti*, prodierunt Basil. 1627. 8. L. EJ. *thesaurus Rulandinus seu curationum empiricarum & historicarum centuriæ* X. excusæ sunt Basil. 1591. 1593. 1595. 1596. 24. 1628. 8. hoc anno cum libellis de scarifatione & ventosatione, Budiss. 1679. 8. * Improbabiles curationes morborum per medicamenta chemica tradit. EJ. *balnearium restauratum in quo curantur morbi per balneas naturales, artificiales, scarificationes & phlebotomias*, Basil. 1579. 8. 1625. 8.

LE-

ſibi honores meritis ſuis conciliavit, & docuit per indicantia ſigna, in ægro præſentia cognoſcere; & ex indicantibus, quo modo, & quo ordine deberet agere medicus. Ma-

LEVINI LEMNII *de occultis naturæ miraculis* Libri IV. Antwerp. 1564. 8. Gandavi 1571. 8. Colon. 1581. 8. quæ mea eſt editio, & alias, etiam gallice, vertente JACOBO GOHORY Pariſ. 1567. Miſcellanea ſunt, hiſtorica, phyſica, botanica, phyſiologica, practica etiam, inter quæ multa rariſſima, & plurimum theoriæ.

GARCII LOPII commentarii *de varia rei medicæ lectione*, Antwerp. 1564. 8.*

HIERONYMI MAGII *variarum lectionum ſeu miſcellaneorum* Libri IV. Venet. 1564. LIND.

J. PAULI PERNUMIA *nova & ſingularis omnibus corporis humani affectibus p. n. medendi ratio*, Venet. 1564. 4. Francof. 1596. 8. Valde laudat CONRINGIUS p. 233.

ERN. REUCHLINI *amuletum contra peſtilentiæ contagionem jam paſſim divagantem*, Magdeburg. 1564. 4. RIV. EJ. *unterricht wieder die peſt*, Lubek 1577. 4. *

GERARDI BERGENSIS *de præſervatione & curatione morbi articularis & calculi libellus*, Antwerp. 1584. 8.* L. EJUSD. *de peſtis præſervatione* ibid. 1565. & 1586. 8. 1587. 16. quæ mea eſt editio. EJ. *de conſultationibus medicorum & methodica curatione febrium & dolore penis* ibid. 1586. 8. L.

JOACH. CIRENBERGII *bericht, raht und hülfe wieder alle peſtilenziſche und giftige fieber*, Lipſ. 1564. 4.

J. WIERI Archiatri Clivienſis, viri cordati, magni fraudium magicarum detectoris, peregrinatoris & felicis practici *opera* diximus, ſimul edita, Amſtelod. 1660. 4.

GUIL. RHEGINI *medica exercitatio ex ſelectis utriuſque linguæ authoribus illuſtrata*, Lugd. 1564. 4.*

LEONHARDI BOTALLI Aſtenſis Regis CAROLI IX. medici, multum experti viri, huc pertinet, inprimis Liber *de curatione per ſanguinis miſſionem* una cum libello *de incidendæ venæ, cutis ſcarificandæ, & hirudinum applicandarum modo, editus* Lugduni 1580. 8. Rejectis quæſtionibus de venarum ſelectu, quæ tunc maxime fervebant, omnem fere ſanguinis miſſionem probabat, quæ ſatis larga eſſet, iſque fuit, a quo recentiores Galli ſuum in omnibus fere morbis etiam cacochymia, peſte, morbis exanthematicis, hydrope & quartana venæ ſectionis amorem acceperunt. Liber *de curandæ luis venereæ ratione*, Lugduni 1565. 8. editus jam dictus eſt, qui ex melioribus eſt. Opera omnia edidit J. van HORNE, Leid. 1660. 8.

LUCILLI PHILALTHEI Liber *de methodo recitandi curas*, Papiæ 1565. 8.* Spir. 1581. 4.*

SCIPIONIS CASSOLA *an epithematum uſus antiquis medicis fuerit cognitus*, Parmæ 1565. 4.*

CHRISTOPHORI BARAVALI *de tempore dandi catapotia*, Monteregali 1565. 8. L.

CHRISTOPHORI a VEGA Complutenſis Profeſſoris *de arte medendi Liber qui univerſam artem medicam juſta tractatione continet*, Lugdun. 1565. fol. & *opera omnia in unum volumen collecta*, Lugd. 1576. 1586. fol. 1626. fol.*

LUDOVICI COLLADO Valentini *iſagoge medica ex* HIPPOCRATE *&* GALENO, Valent. 1565. 8. *de indicationibus* Liber I. Valent. 1572. 8. LIND.*

NICOLAI RORARII *contradictiones, dubia & paradoxa in Libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, AEGINETÆ, AVICENNÆ *cum earum conciliationibus*, Venet. 1566. 4. quæ mea eſt editio 1572. 8. Ordine alphabetico ex ſingulo horum ſcriptorum decerpſit opiniones, quæ vel cum aliis ejuſdem viri ſententiis, vel cum rei ipſius evidentia pugnant. Eas, utcunque poteſt, conciliat, ſæpe ad riſum uſque lectoris ingenioſus, exemplo loci de tenuis membranæ vulneribus p. 36. alterius de cichorio noxio una & ſalubri p. 258 de hepatis ſcirrhis & tactui ſubjectis & non ſubjectis p. 347. de iracundis frigidis una & calidis p. 374. de mammarum carne inſenſili p. 598. de peritonæi fibris p. 608. Rariſſime aliqua corrigit, aut ſuam obſervationem interponit.

LAURENTII JOUBERT Monſpelienſis *Paradoxorum* Decas I. & Libr. II Lugdun. 1566. 8.* Febres non a putredine fieri, & alia a receptis opinionibus aliena docet. EJUSD. *medicinæ practicæ* Libri III. *accedit iſagoge therapeuticæ methodi & de affectibus capitis & thoracis*, Lugd. 1577. 12. & 1582.* EJUSD. *de erroribus vulgi medicinæ medicorumque dignitatem deformantibus cum ſcholiis* J. BORGESII, Antwerp. 1600. 8.* gallice vero cum titulo *les erreurs populaires & propos vulgaires touchant la médecine & le regimen de la ſanté*, Bourdeaux 1570. 8. Ejus Libri pars altera prodiit Pariſ. anno 1579. & a B. CABROLIO edita Lyon 1608. 12.* Ej. Libri *de peſte, quartana, & paralyſi*, Lugd. 1567. 8.* EJUSD. *operum latinorum* T. I. & II. Lugdun. 1582. fol. Francof. 1599. fol. 1645.* LIND. in quibus præter priora etiam exſtat *Apologia pro Paradoxis ad* T. JORDANUM & F. VALERIOLAM *Provocatio a ſen-*

 ten-

tentia B. SEIDELII *de iis quæ in paradoxis de febrium humoralium origine & materia disputavit:* & EJ. *de iterata sæpius in eodem morbo phlebotomia.* *

OMNIBONI FERRARII *de regulis medicinæ ex* HIPPOCRATE, GALENO & AVICENNA *summa cum diligentia collectis* Libri III. Brix. 1566. 8. Venet 1573. 8. * auctius, tum 1598. 8. LIND. Lipſ. 1601. 8. LIND. * EJ. *de arte medica infantium* Libri IV. *quorum ..posteriores de curandis morbis agunt*, Brixiæ 1577. 4. * EJ. *de arte medica infantum aphorismorum particulæ* 3. ibid. eodem anno recuſæ Lipſ. 1601. 8. PL. & Wittebergæ 1604. 8. *

J. B. DONATII *παρασκευαστικῶν apparatus medicus*, Lugdun. 1566. 8. * ENDT. EJ. *de materiæ maturitate in morbis*, Francof. 1591. 8. *

EUSEBII WILDBECK *bericht wie man sich für der pestilenz bewahren und sie curieren soll*, Lipſ. 1566. 4 RIV.

JOH. SCHROETER, primi Academiæ Jenensis Rectoris, *bericht und rahtschlag wie man in der pestilenz sich halten, bewahren, und gebeehren soll*, Lipſ. 1566. 4. RIV.

THEOD. PLATEANI *new ewig arzney practica* Königsberg 1566. 4. *

Duæ quæstiones medicæ, prima utrum in lienis affectibus secanda sit vena quæ est ad annularem digitum sinistræ manus a JOS. VALDANIO, HIER. FEROLDO, ALOYSIO MUNDELLA & BARTH. GOJONE *tractata; altera utrum in morborum initiis solum cum materia turgente purgantibus medicamentis uti liceat a* VICT. TRINCAVELLIO *explicata* Patav. 1567. 8. * EJ. VALDANII *de theriacæ usu in febribus pestilentibus* Liber I. Brixiæ 1570. 4. *Liber* II. ibid. 1571. 8. LIND. *

J. MOIBANI Auguſtani, amici C. GESNERI, *antidotum* in Libro cura GUILIELMI TRIPHYLLODACNI ſcripto cum titulo *giftjager* 1567. * ADAM.

MARII PROCERIS *discussio ineptæ defensionis cujusdam* J. B. DONATII *editæ adversus* LEONH. BOTALLUM. *Accedit decretum supremi senatus Parisini adversus* DONATUM una cum *Epistolis* J. BRUTI & *historia* JACOBI DOYNAEI, *ex quibus totius controversiæ ratio & progressus cognosci poterit*, Pariſ. 1567. 8. *

MARTINI HUNNII *pulcherrimarum quæstionum medicarum* T. I. *Accedit de diabete consilium*, Papiæ 1567. 4. *

NIC. RHODII *redargutiones in* FERD. CASSANUM *pro* ALTIMARO & J. ANDREA NOLA, *quibus non vera tantum* ALTIMARI *positio de tertiana exquisita & de sedimento celebratur, sed quam plurimi errores manifestantur, quos* F. CASSANUS *committit*, Venet. 1567. 8. *

J. MATTHAEI DURASTANTE *Libri* II. *medici. Primus de aceti scillitici compositione & viribus. Secundus de aloës substantia, quantitate*, &c. Venet. 1567. 8. Gieſſ. 1614. 12. EJ. *an virium imbecillitati juncta cacochymia per epicrasin sit curanda & an rhabarbarum ad dysenteriam*, Venet. 1567. 8. LIND.

JAQUES GREVIN *apologie pour l'antimoine contre* LOUYS de LAUNAI, Pariſ. 1567. 8. Antwerp. 1568. 4. cum NICANDRI verſione. Aphrodiſiacum diximus.

PETR. ARIAS de BENAVIDEZ cum *secretis chirurgicis* etiam edidit, Valladolid 1567. 8. L. *de morbo gallico y lamp arones y mirrarchia.* *

MICH. TOXITAE Paracelſici hominis, *spongia stibii adversus* LUCAE STENGELII *aspergines*, Argentin. 1567. 4. *

G. DORDONI *de morbi Gallici curatione* dictus eſt, editus Papiæ 1568. 8.

CHRISTOPHORI WIRSUNG *liber in quo omnia corporis humani externa & interna membra primum describuntur, deinde singulorum morbus & eorum cura*, Heidelberg. 1568. fol. germanice & alias. Recognovit & digeſſit J. T. TABERNAEMONTANUS & edidit Francofurti 1577. fol. Neuſtatt. 1588. fol. 1597. fol. *

JOH KENTMANN's celebris medici & rerum naturalium collectoris *regiment wie man sich vor der pestilenz behüten und was mittel man davor brauchen solle* Witteberg. 1568. 4. RIV.

FRANCISCI FRANCO Liber *de las enfermedades contagiosas y de la preservacion de ellas, de la nievo y dell' uso de ella*, Sevilla 1569. 4 ANT.

ODDI de ODDIS Patavini *de pestis & pestiferorum omnium affectuum, causis, signis, præcautione & curatione* Libri IV. EJ. *apologiæ pro* GALENO *tum in logica, tum in philosophica, tum in medicinam*, Venet. 1570. 4. a filio MARCO edita, cum MARCI *apologia* adverſus ARGENTERIUM. *De peste* Liber pertinet ad eam peſtilentiam quæ anno 1555. Patavii ſævlit, & cui auctor interfuit. Eam humoribus putridis, & aëri, conſtellationibus tamen etiam malignis tribuit. Hiſtoriam parum bonam dat, miſtam tædioſis veterum repetitionibus & curationem calidam. In fine operis HIPPOCRATIS curationes aliquas cum theoria confert, & negat ipſi notas fuiſſe petechias. Multa inperfecta ſupplevit MARCUS filius.

SAN-

SANCTII VITALIS *de medicamento solvente non exhibendo sexto die*. Panorm. 1570. 4. L. *

HORATII AUGENII a M. *Sancto* Professoris primo Turinensis, denique Patavini, *de curandi ratione per sanguinis missionem* Lib. XVII. *in quibus exstirpatis opinionibus apud novatores vigentibus omnia huc pertinentia secundum* GALENUM *explicantur* Venet. 1597. fol. Francof. 1598. fol. L. Sed *tres libri* prodierunt Venetiis 1570. 8. L. *decem* vero ibid. 1570. L. fol. & ornatius Turini 1584. 4. quæ mea est editio, & cui adnexa est *disputatio adversus* ARCHANGELUM MERCENARIUM. In fuso opere venæ sectionem non iteratam, non excedentem libras quatuor, in loco a sede inflammationis remotissimo, secundum Arabes contra CURTIUM defendit, venarum etiam selectum, & mechanicam incidendi rationem & cucurbitularum, atque hirudinum adhibendarum modum tradit. Ex solis fere auctoritatibus scribit, cum paucissimis suis observationibus. EJ. *epistolarum & consultationum* L. XII. Turini 1580. 4. Lib. & XXIII. omnino Libri Francof. 1597 fol. deinde XII. alii Libri ibid. 1600. fol. L. in quibus *maximæ difficultates ad medicinam pertinentes dilucidantur*, & AL. MASSARIÆ *additamentum apologeticum secundum* HIPPOCRATIS *&* GALENI *doctrinam evertitur*. * EJ. *de febribus* & *de curatione symptomatum febrium pestilentium: de curatione variolarum & morbillorum* Venet. 1597. fol. L. Francof. 1604. fol. EJ. *de præservandi a peste modo* Lib. IV. Firmi 1577. 8. L. EJ. *de medendis calculosis & exulceratis renibus* Camerini 1575. 4. L. EJ. *Opera omnia* Venet. 1597. L. 1602. 1607. fol. LIND. Francof. 1600. fol. T. III.

GEORGIUS PHÆDRO, de quo severum est judicium C. GESNERI, homo Paracelsicus, hujus ævi fuit. Prodierunt posthuma *opuscula iatrochemica*, *quibus continetur Praxis medico chymica & italopyrgia seu pestis medico-chymica curatio.* Edidit J. A. SCHENCK Francof. 1611. 8.

Ejusdem sectæ & ævi fuit ADAMUS BODENSTEIN *Andreæ Carolostadii filius*, *Basiliensis*, cujus *heimlicher philosophischer rathschlag zu curiren pestilenz brustgeschwär* &c. Basil. 1576. 8. & *wartung der Kranken so mit dem podagra und stein behaftet* prodiit Ambergæ 1611. 8. *

JACOBI HOLLERII Stempani, Parisini Medici, non exigua in medicinam merita sunt, in qua HIPPOCRATICAM sectam secutus est. Cum anno 1562. obierit, huc ejus opera refero, quæ omnia posthuma sunt. *Commentarios in aphorismos & præsagia Coaca* diximus. Sed a Cl. TRILLERO inter metaphrastas, minus utiles HIPPOCRATIS commentatores numeratur. Libri *de morborum curatione*, *&* *peste* (cum chirurgicis nonnullis) DESIDERII JACOTII *opera editi & scholiis illustrati* prodierunt Paris. 1565. 8. Deinde *Libri de morbis internis*, dicti inter *pathologicos*, laudati etiam ob bona medicamenta. Inde opera practica conjuncta cum LUDOVICI DURETII *enarrationibus* & ANTONII VALETII *exercitationibus*, Genev 1623. 4. & 1635. 4. quæ mea est editio quam RENATUS CHARTERIUS curavit, tum Paris. 1664. fol. *Commentarii in aphorismos* in hac editione desiderantur. Ejusdem est *viaticum novum de omni morborum cura a* C. WOLFIO editum Tiguri 1578. 8.

HIERONYMUS MERCURIALIS Foroliviensis, Comes, Eques & Professor Patavinus, deinde per 30. annos Bononiensis, & denique Pisanus, maxima suo seculo auctoritate floruit, & ad MAXIMILIANUM II. curandum vocatus summa cum laude eo labore defunctus est, non perinde felix in sananda Patavina febre, in qua vesicatoria adhibuit, tanto cum famæ detrimento, ut etiam aufugere sit coactus (NICERON *memoir*. T. 26.); in morbo proprio, calculo nempe renali, dignoscendo peritior, ex quo obiit anno 1606. (NIC. ERYTHR.) Olim CONRINGIUS ad praxin non valde utilem esse scriptorem fassus est. Eloquentia & varia eruditione eminuit, in eo infelix, quod fere omnia scripta discipuli ediderint, maculosa, tædiosæ longitudinis, veterum unice nixa placitis, & parum veræ utilitatis habitura. Optimum omnium & ab ipso auctore editum laudavimus, gymnasticam medicinam. Ipse etiam edidit *Variarum lectionum* Lib. VI. quorum Lib. IV. prodierunt Venetiis 1570. 4. vel 1571. 4. Basil. 1576. & Libri omnino VI. Parisiis anno 1585 8. adjecto nunc primum Libro VI. tum Venet. 1598. 4. quæ mea est editio. Variæ utique sunt emendationes locorum difficilium in veterum lectione, qui passim etiam ad morbos & medicamenta pertinent. EJUS *prælectiones Patavinæ seu de cognoscendis, discernendis & curandis omnibus corporis humani affectibus earumque causis indagandis Libri* V. opera J. de SPINA editi Francof. 1602. fol Lugd. 1623. 4. Venet. 1606 fol. & melius 1627. fol. * EJUS *Lib. de decoratione* Venet. 1585. 4. tradit cosmeticen. EJUSD. *consultationes & responsa medica quatuor tomis comprehensa* editore & adnotationes addente MUNDINO MUNDINIO, Venetiis prodierunt 1617. fol 1624. fol. 1620. fol. * Hoc ordine excusi fuerunt ut Venetiis Tomus I. 1587. fol. Tomus II. 1590. Tomus III. 1597. fol. Tomus IV. anno 1597 fol. & 1604. fol. Tomus V. Venet. 1604. fol. LIND. prodiret, tum iterum juncti annis, quos dixi. Primus Tomus etiam Basileæ 1588. 8. recusus est. * EJUSD. *opuscula aurea & selectiora.* Ea collectione continentur Libri *de arte gymnastica*, *& lectiones variæ*, *& de morbis mulierum: morbis*

puerorum: de pestilentia: de maculis pestificis: de hydrophobia: de venenis & morbis venenosis Venet. 1644. fol. Alios Libros in pathologicis laudavimus. *Consultationes cum prælectionibus in Epidemios* HIPPOCRATIS recusæ sunt Foroliv. 1626. fol.

LEONARDO FIORAVANTI *capricci medicinali* L. IV. Venet. 1571. 8. HARL. 1573. 8. 1595. absonus omnino Liber. EJ. *regimento della peste* ibid. 1571. 8. HARL. 1573. EJ. *compendio de secreti* Lib. V. Venet. 1595. 8. 1620 8.* In EJ. opere *della fisica* Liber IV. est antidotarium, & prodiit Venet 1603. 8. Empiricus, satis sublestæ fidei homo.

ANTONII MARIA VENUSTI *Consilia medica in quibus vere quædam consultandi methodus proponitur* Venet. 1571. 4. Francof. 1605. 4.* cum nonnullis CLAUDINI libellis, edente Jos. LAUTERBACH.

FRANCISCI FRANCHINI *de sanguinis missione* Lib. Venet. 1571. 8.*

ANTONII de AGUILLARA *rudimentorum medicinæ* Lib. VIII. Complut. 1571. fol. N. ANT.

PETRI SEVERINI Dani, de secta Paracelsica, *idea medicinæ philosophica fundamenta continens totius doctrinæ Paracelsicæ, Hippocraticæ & Galenicæ*, Basil. 1571. 4 In eum Lib. GUILIELMUS DAVIDSON Hagæ 1660. 4 edidit *prodromum & notas* cum ipso opere Roterodami 1668. 4. editas, AMBROSIUS vero RHODIUS *disputationes quibus loca obscura illustrantur, adversarii refutantur*, Hafniæ 1643. 4.*

ANDREAS CÆSALPINUS ad magnam ætatem pervenit, Professor Pisanus, & archiater Pontificius Peripateticæ sectæ addictissimus, neque ideo utilior. *Quæstiones peripateticæ* Venetiis anno 1571. 4. & 1593. 4. sedecim paginis & una quæstione Libri V auctiores recusæ, dictæ sunt. Is *quintus* Liber ad physiologiam pertinet. Adjectæ sunt editioni posteriori *Quæstionum medicarum* Lib. II. varia de viribus medicamentorum, non positis in primis qualitatibus: de febribus a sanguine calefacto; non a putrescente sanguine ortis: de venæ sectione in solo principio acutorum, una cum purgantibus utili: de venarum selectu, quem probat, & in pleuritide venam e directo secat: de dolore: de angina: de dysenteria, in qua venæ sectionem rejicit, nisi ulcus sit inflammatum: de vermibus, quorum duas classes facit lumbricos & tæniam, cujus partes sunt qui cucurbitini dicuntur: de calculorum ortu a frigore. EJ. Lib. II. *de medicamentorum facultatibus* una prodierunt. Eas a sapore, minus autem ab odore expiscatur. Componi posse simplicia defendit, & gradus compositionum ad indicationes docet combinare. De præparationibus aliqua adjicit. Etiam frigidam vim simplicium in aquas destillatas transire docet. EJ. Κάτοπτρον *seu speculum artis medicæ .. curandos exhibens universos totius corporis morbos*, Tarvis. 1606. 8. Francof. 1605. 8. Argentor. 1670. 8.* fere ex HIPPOCRATE sumtum esse lego.

J. BRAVI *de hydrophobiæ natura, causis & medela*, Salmanticæ 1571. 12.*. EJ. *de curandi ratione per medicamenti purgantis exhibitionem* Lib. III. Salmanticae. 1588. 8.*

JOH. SCHITLERI *regimen præservativum & curativum febris pestilentialis & morbi anglici sudorini* 1572. 8.*

GUILIELMI MAGISTRATII *isagoge therapeutica de pestis sævitia ejusque curatione ac præventione*, Francof. 1572. 8. Venet. 1572. 8.*

Remedies for diseases in horses. An huc recenseri meretur? Londini 1572. 4. editus Liber.

HIERONYMO MURILLO chirurgi *therapeutida metodo de* GALENO *en lo que toda la chirurgia* &c. Saragoss. 1572 8. ad chirurgiam equidem videtur pertinere.

LUDOVICI MERCATI medici aulici hispanici, eruditi viri & multo magis latini, quam alii ejus gentis scriptores, *methodus medendi* prodiit Valladolid. (seu Pinciæ) 1572. 8. quem titulum non reperio in collectione operum. EJUSD. *de essentia, causis & signis & curatione febris malignæ* ibid. 1574. 8. *de febrium essentia... curatione & febri pestilentiali* ibid. 1586. 4. *de morbis, eorum signis .. ac curatione* ibid. 1604. fol. *Institutiones medicæ* Madrit. 1594. 8.* qui Liber etiam non redit in collectione operum. *Gynæciorum* Lib. IV. Madrit. 1594. fol. *De communi & peculiari præsidiorum artis medicæ indicatione*, Colon. 1588. 8. In operibus omnibus hi sunt tituli, quæ Francofurti 1608. fol. 3. vol. prodierunt, Tom. I. *de morbis eorumque signis, causis & curatione*: Tom. II. *de recto præsidiorum usu* &c. *de morbi gallici natura, curatione: de febrium essentia & curatione*: Tom. III. *de morborum internorum curatione* L. IV. & *Libri* IV. *de mulierum adfectionibus*. Accesserunt *consultationes morborum complicatorum & gravissimorum ... & de puerorum morbis eorumque curatione* Valladolid 1613. fol.* Francof. 1614. fol. In voluminoso auctore reperio collectionem ex veteribus, cum parcissimis propriis observationibus.

THOMÆ ERASTI Helveti Badensis, Professoris Heidelbergensis, inde Basiliensis, *disputat. de nova medicina* T. PARACELSI Part. I. Basil. absque anno, 4. *pars altera* ibid. 1572 4. *tertia* ibid. eodem

eodem anno. *quarta* ibid. 1573. 4. Libri duo priores, quos solos legi, physicam PARACELSI refutant fuse & acriter. EJ. *opuscula varia quæ morte præventus in lucem edere non potuit* Francof. 1590. fol continent *epistolam ad* C. GESNERUM *de curatione pestilentiæ*, & *consilia aliqua*, EJ. *disputationum & epistolarum medicinalium volumen*, Tiguri 1595. 4. *

BENEDICTI PATINA *consilium pro* D. MAXIMILIANO *de cordis palpitatione*, Brixiæ 1573 8. *

SEBASTIANI PAPARELLÆ *de indicationibus curativis*, Perusiæ 1573. 4. * *Opera omnia* Maceratæ 1582. fol. *

EUDOXI PHILALETHIS (seu HIERONYMI DONZELLINI) *adversus calumnias & sophismata cujusdam Personati qui se Epandrophylactem nominavit apologia*, Veron. 1573. 4. * EJ. *de præcavenda & curanda peste L.* italice Venet. 1577. prodiit.

MARCI NÆVIANI *de curandis morbis*, Gandavi 1573. 8. 1575 8. *

FRANCISCI VILLARINI *medendi canones*, Tudelæ 1573. 8 ANT. *

BERNHARDI DESSENII Cronenburgii, Coloniensis medici, *Defensio medicinæ veteris & rationalis adversus* G. PHÆDRONEM & *sectas* PARACELSI, Colon. 1573. 4. *

NIC. HOVEL *de peste, causis ejus & signis, & elect. de ovo*, Paris. 1573. 8.

JACOBI OETHAEI *de recto usu medicinarum tam in sanis quam in ægris, cum declaratione errorum qui in iis fiunt*, Dilling. 1574. 8. GRIENWALD. EJ. *gründlicher bericht von rechten branch der arzney den gesunden, kranken, und kranken pflegern*, Dillingen 1574. 8. * GRIENW.

JOACHIMI ARAPPI *consensus celebriorum medicorum super mumia* &c. Francof. 1574. 4. *

ABR. WERNER *bericht für die einfältigen, womit sie sich in der pest verwahren und curiren sollen*, Witteberg 1575. 4. *

Wie sich in sterbens laüften zu verhalten Francof. 1575. 8. *

CORNELII SCHYLANDER *medicina astrologica omnibus medicinæ studiosis longe utilissima* Antwerp. 1575. 8. * 1577. 8. auctius recusa.

Primam editionem Libri ignoro qui cum titulo BARTHOLOMÆI CARRICHTERI *leib und wundarzney buch oder practica von allerley krankheiten und offenen schäden* prodiit Argentor. 1575. 8. recusus cum CARDILUCII commentariis Tom. IV. Noriberg. 1686. 8. Ex secta astrologica & paracelsica fuit.

TOSSANI DUCRETII *Libri de arthritide* . . . *curanda* Lugd. 1575. & *de febrium curandarum ratione*, Lausannæ 1578. 8. * in pathologicis dicti sunt.

WILLIAM CLOWES *new and approved treatise concerning the cure of the french pox by the unctions* Lond. 1575. 8. cum anglice verso libello FERNELII. Recusus est anno 1585. 4. 1596. 1637.4. cum titulo *A treatise touching the cure of the disease called morbus gallicus or lues venerea.* ASTR.

MAURITII CORDÆI *gynæcia* Paris. 1574. 1584. edita jam dicta sunt.

ANDR. ALCAZAR Med. Chirurgi Lib. VI. quorum quintus est *de pudendagra seu morbo gallico*, sextus, *de valetudine tuenda pestis tempore* Salmantic. 1575. fol. * ANT.

DIDACI MERINO *de morbis internis* Lib. VI. Burgos 1575 fol. ANT.

FRANCISCI CRESCENTII *de morbis epidemicis qui Panormi vagabantur* anno 1575. seu *de peste ejusque natura & præcautione tractatus*, Panorm. 1624. 4 MONGIT.

PETRI DROETI *consilium novum de pestilentia* Argentor. 1576. 1. ENDT. *

MICHAELIS MERCATI Archiatri Pontificii *istruzione sopra la peste* Rom. 1576. 4. cum remediis & ad pestem & ad podagram, atque paralysin & venena.

PETRI VEZII *commentarii medici multa rei medicæ subobscura probatæ doctrinæ auctorum defendens*, Madrit. 1576. 4. * EJ. *apologia contra praxin* DONATI ab ALTOMARI Madrit. 1582. 8. * EJUSD. *de signis mittendi sanguinis Liber* Valent. 1601. 8. N. ANT.

SIMONIS SIMONII *artificiosa curandæ pestis methodus* Lib. II. *comprehensa* Lips. 1576. 4. * EJ. *supplex ad* MARC. CAMILLUM *quondam* SCARCIA LUPUM *triumphantem*, Cracov. 1585. 4. * EJ. *scopæ quibus verritur confutatio Advocati* NICOLAI BUCCELLÆ *chirurgi*, Cracoviæ 1589. 4. * L. EJ. *miscellanea medica* Lugdun. 1578. 4. *

ANTONII GLISENTII *de causis præparantibus corpus humanum ad corruptionem pestilentem* anni 1576. Italice scriptum PASCHALIO teste anno 1576. *

ADAMI LONICER Marburgensis Professoris, *ordnung für die pestilenz*, Francof. 1576. 8. * EJ. *de purgationibus Libri* III. *ex* HIPPOCRATE, GALENO, AETIO & MESUE *deprompti*, Francof. 1596. 8. posthumi. *

ANNIBAL BRIGANTI *auvisi ed avertimenti intorno al governo di precaversi di pestilenza*, Napoli 1577. 4. cum *auvisi interno alla preservazione e curazione de' morbilli e delle variole.* *

Magis adhuc systematicus est, & omnino laudem meretur FELIX PLATERUS(a), qui

SEBASTIANI AJELLI *brevis discursus de imminente in R. Neapolitano peste* anno 1575. 6. & 7. Neapoli 1577. 4. *

GEORGII GOMEZ *de secanda vena in pleuritide*, Toledo 1577. 4. *

Cause e remedi della peste raccolti per ordine di M. GONZAGA, Firenze 1577. 8. *

ALFONSI de JUBERA *dechado y preservacion de todas las medicinas compuestas usu alles con declaracion de todas sus dadas*, Pinciæ 1577. 8. N. ANT.

GIUSEPPE MUGINO *trattato breve sopra la preservatione e cura della peste*, Milano 1577. 8. *

Sovereigne approved medicines and remedies for sundry diseases within the body as for all sores, wounds &c. Lond. 1577. 8. AMES.

PETRI PICHOT *Libellus de rheumatismo, catarrho & destillatione a cerebro*, Burdigalæ 1577. 8.*

ROC le BAILLI de la RIVIERE 300 *aphorismi gallici & latini qui continent summam paracelsicæ doctrinæ* Parif. 1578. 4. * EJ. *de peste, catarrho & pleuresi*, ibid. 1580. * EJ. *responsio ad quæstiones propositas a medicis Parisiensibus*, ibid. 1579. 8. * Pro Chemiatris.

BONAVENTURÆ GRANGERII *de cautionibus in sanguinis missione adhibendis*, Parif. 1578. 4.* EJ. *in defensionem libelli* L. BOTALLI *de curandi ratione per sanguinis missionem a* GEORGIO CASPIO *susceptam animadversio*, Basil. 1580. 8. Parif. 1581. 8. LIND.

JOH. GORRÆI seu de GORRIS Parisini, doctissimi viri, ex schola HIPPOCRATICA *definitionum medicarum* Lib. XXIV. Francof. 1578. fol. quæ mea est editio, 1601. fol. & Parif. 1622. fol. cum reliquis ejus operibus auctius recusiæ. Dictionarium medicum, ad græcos auctores intelligendos perutile alibi laudabimus. EJUSD. *opuscula quatuor* (disputationes Parisinæ) quibus ostendit, *injuria accusari phlebotomias medicorum Parisiensium & eorum methodum omnium saluberrimam esse* Parif. 1660 4. *cum secundis* cogitationibus *de usu venæ sectionis* LIND.

JULII PALMARII Librum *de morbis contagiosis* jam laudavimus. Curatio multa specifica non satis firma continet.

HIERONYMI XIMENEZ *institutiones medicæ*, Epilæ 1578. 4. Tolet. 1583. fol. ANT.*

ASCANII SCHRATENBERG *de indicationibus curativis* Lib. II. Brixiæ 1578. 8. L.*.

PETRI PAULI PEREDIA *scholia in singula capita praxeos seu methodi medendi* MICH. JOH. PASCHALIS *quæ cum illa Praxi typis excusa sunt* Barcinone 1579. 8.* Lugdun. 1585. 8. Accedit *quæstio an cannabis & aqua, in qua mollitur, possint aërem inficere.* EJ. *opera omnia* 4. Tomis divisa cura PETRI BAREA de ASTORGA prodierunt Antwerp. 1690. fol. 2. vol. *

ANDREÆ de ZAMUDIO y ALFARO *orden para la cura y preservacion de las viruelas* Madrit 1579. 8. * & EJ. *orden para la cura y prescrvacion de las secas y carbuncos*, ibid. 1599 8. ANT. *

BERNARDINO GOMEZ MIEDES *enchiridion* seu *manual instrumento de salud contra il morbo articular que Uaman Gota* Valentiæ 1579. 4. * Frictionem regi commendat, podagra laboranti.

J. BAPT. MASINI *opiniones de re medica*, Patav. 1579. 4. *

JOACHIMI QUERTENI *tabulæ continentes ea quæ in curatione morborum methodica considerantur*, Erfurt. 1579. *

ANDREÆ PLANER orationes III. dictæ in *historicis*, Tubingæ prodierunt 1579. 4 Libri vero *de medendi methodo* Liber I. prodiit Basil. 1585. 8. Liber II. Basil. 1588. 8. ENDT. *

JAC. SCHADEN *kurzer bericht wie sich ein ieder in sterbens läüften recht præserviren und curiren möge*, Dantzig 1579. 4. * RIV.

Hoc anno Colmiæ conjuncta prodierunt *clarissimorum medicorum* Opuscula 4. *de pulsibus ex* GALENO, *de judiciis urinarum* VASSAEI, *omnium morborum internorum methodus* J. SYLVII & BRUDI *de ratione victus in morbis*, Colm. 1579. 8.

GEORGII CASPII ad BON. GRANGERII *admonitionem indoctam & contumeliosam de cautionibus in sanguinis missione adhibendis responsio, qua* L. BOTALLI *libellus de curat. per sanguinis missionem defenditur*, Basil. 1580. 8. Parif. 1581. 8. L. * EJ. *castigatio* B. GRANGERII *animadversionis adversus* L. BOTALLUM, Parif 1582. 8. *

GALTERI BRUEL *praxis medicinæ theorica & empirica*, Antwerp. 1580. 1585. fol. Leid. 1589. 8. L. 1612. 8. 1631. 8 *

BALTHASAR BRUNNER *bericht von der hauptkrankheit*, Eisleben 1580. * EJ. *bericht wie man sich in itzo vorfallender sterbens zeit præserviren und verhalten soll* Lipf. 1581. 4. RIV. Hall. 1598. 4. ibid. EJ. *consilia medica collecta a* L. HOFMANNO, Hall. Sax. 1617. 4.

(a) Sequetur ejus historia suo loco.

Ni-

qui Librum titulo *Praxeos medicæ* scripsit, in quo vix aliquid habemus, quod desiderare possimus, nisi quod nimis abundet remediis, ceterum in morbis describendis palmam meretur. Opera ejus prostant tribus voluminibus in 4. Basileæ anno 1656. inpressa. Hæc editio est optima, filius nempe auctoris opera paterna revisit; in eo etiam auctore Arabica commenta vix invenimus.

Huc pertinet præterea NICOLAUS PISO (*a*), pater nobilissimi CAROLI PISO-

(*a*) NICOLAI PISONIS Lotharingi *de cognoscendis & curandis præcipue internis corporis humani morbis* Libri III. Francof. 1580. fol. RIV. 1585. 8. quæ mea est editio, 1588. fol. Paulo minus, quam vulgo solebat, veteres conpilavit, & sua medicamenta, nostrisque moribus aptiora commendavit, facilis & boni ordinis scriptor.

Cum anno 1581. REMBERTUS DODONAEUS, a patris nomine quod fuit DODO, dictus, archiater Cæsareus, sed in Academia Leidensi mortuus observationes suas ediderit, huc etiam refero ejus *Praxin medicam*, quæ Amstelodami 1616. 8. prodiit & cum SEBASTIANI EGBERTI & NIC. FONTANI scholiis ibid. 1640. 8. Sequitur PAULI ordinem, atque ad eum commentatur, cum nonnullis suis de medicamentis fidelibus testimoniis, & brevibus morborum rariorum monumentis.

GERHARDI DORN seu DORNAEI *fasciculus Paracelsicæ medicinæ veteris & non novæ in conpendiosum promtuarium collectus*, Francof. 1581. 4. * Ex schola Chemiatrica. Contra ERASTUM scripsit IDEM *admonitionem ad* T. E. ERASTUM *de revocandis calumniis in* PARACELSUM *immerito dictis*, Francof. 1583. 8. & alias. * IDEMque *de restituta vera utriusque medicinæ praxi* scripsit, Lugd 1578. 8. *

MARSILIUS CAGNATUS anno 1581. 8. Romæ edidit *disputationem de ordine in cibis servando* & *duos Libros variarum lectionum*. Duos alios edidit in altera editione, Rom. 1587. 8 *Opuscula varia de Ligno sancto* & *de urbana febres curandi ratione* secuta sunt, Rom. 1601. 4. *

ANTONIUS SNEBERGER edidit anno 1581. 8. Francofurti *Enumerationem probabilium adversus omnis generis articulorum dolores.. & de salis usu cum consilio* FERNELII *ad epilepsiam*. Recusus est Spiræ 1592. 8. Leovard. 1619. 12. *

E. ANHART von GRAITZ *consilium podagricum*, Ingolstad. 1581. 8. *

SEB. LIBORII *büchlein vor die kranken*, Görliz 1581. 8. *

LUDOVICI GRAEVII *regiment und kurtzer bericht wie man sich in sterbens läüften zur præservation und curation der pestilenz krankheiten zu verhalten habe*, Heidelberg 1581. 8. RIV.

NICOL. de NANCEL *de peste* gallice, Paris. 1581. 8. *

GUIL. GISCAFERI *de febrium curatione*, Paris. 1581. 8. *

JOH. de CARMONA tractatus *an astrologia sit medicis necessaria: accedit praxis subtilissima ad pestilentiam curandam*, Hispali 1582. 8. ANT. *

GEORGII a SAA *conclusiones medicæ*, Conimbricæ 1582. 12. * LIND.

J. EWICH *de officio fidelis & prudentis magistratus tempore pestilentiæ Rempublicam a contagio præservandi liberandique*, Neapoli Nemet. 1582. 8. Brem. 1657. *

J. SPOERISCH *epistolæ medicinales practicæ*, Witteberg 1582. 8. * Ej. Libri VI *de ratione curandi omnes morbos per bonam diætam*, Lips. 1607. 8. *

J. BAPTISTI GOYNAEI *enchiridion ad quotidianam medendi exercitationem*, Venet. 1582. 8. * cum aliis opusculis.

Inter PAREI opera, quæ Paris. 1582. fol. prodierunt, huc pertinet Liber *de peste*, *de variolis*, *lue venerea*, *vermibus*, *elephantiasi*, *arthritide & venenis*, minime contemnendi Libri, qui multas cadaverum utiles sectiones, aliaque propria contineant, etsi non satis sibi a miraculosis historiis cavit.

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *de secanda in putridis febribus Salvatella deque nostro in venæ sectione modo cum antiquo conparato Epist.* Mediolani 1583. 4. * Ej. *de frigidæ potu post medicamentum*, Mediolan. 1586. 4. * Ej. *de materia turgente* L Venet. 1600. 4. Ex veteribus collecta disputatio. Ej. *controversiæ medicæ centum*, Mediolan. 1601. 4. maj Francof. 1601. fol. Practicæ pleræque sed scholastica omnino methodo scriptæ. Ej. *de unicornu*, *lapide bezoar*, *smaragdo & margarite*, *eorumque in febribus pestilentibus usu*, Bergomi 1605. 4 *

ALPHONSI MARESCOTTI *conpendium totius medicinæ quod de complexionum arcanis indiciis morborum præcipuorum causis.. signis.. deque fabrica receptarum agit*, *additis formulis remediorum* PETRI GORRAEI Francof. 1583. 12. 1588. 12. LIND. Herborn 1604. 12. * ENDT.

CARNEL a BAESDORP *methodus universæ artis medicæ formulis expressa ex* GALENI *traditionibus scopos omnes curantibus necessarios demonstrans*, Brugis 1583. fol. *

AN-

SONIS. Tractatum ſcripſit *de cognoſcendis & curandis præcipue internis humani corporis morbis*, cujus editio habetur Francofurti apud Wechelium in folio, anno 1580. & 1585. in 8.

Syſte-

ANTONII FORNESII *de peſtis curatione*, Baſil. 1583. 4. *

PETRI MERCADO *de febrium medela*, Granada 1583. 4. *

JOACHIMI CAMERARII Botanici, polyhiſtoris, *ſynopſis commentariorum de peſte* HIER. DONZELLINI, J PHIL. INGRASSIÆ, CAESARIS RINCI *de peſte mediolanenſi &* J CAMERARII *meditatio de recta & neceſſaria ratione præſervandi a peſtis contagio*. Ej. *conſtitutiones legeſque Venetiis & alibi tempore peſtis anno* 1576. & 1577. *propoſitæ ex Italico latine verſæ*. Ej. *obſervationes de bolo Armena & terra Lemnia*, Noriberg. 1583. 8. *

J. LEONHARDI BOSCII *bericht von dem podagra*, Ingolſtad. 1583. 8. *

GALLI EMMEN *bericht wie man ſich, weil das ſterben in Boehmen und anderswo uberhand nimmt, verwahren und halten ſoll*, Görliz 1583. 4. RIV.

HENR. SMETII a LEDA viri nobiliſſimi, Poëtæ & polyhiſtoris *unterrichtung wie ſich der gemeine mann für der peſtilenz verhüten auch heilen ſoll, ſamt einem kurzen rathſchlag welchen Fac. Med. Baſ. in ſolchen laüften gegeben*, Lemgov. 1583. 8. In *Miſcellaneis* præter alia varia totus Liber X. in *obſervationibus* verſatur. Libro XII. oſtendit PARACELSUM eas, quæ de ipſo prædicantur, curationes minime adminiſtraſſe.

JOH. MATTENBURG *neu geordnet regiment wieder den tödlichen gebrechen der peſtilenz*, Lemgov. 1583. 8. RIV.

BALTHASAR DUVAL *de peſtis curatione Liber*, Pariſ. 1583. 8. L. *

ANDREÆ CHRISTIANI *enchiridion medicum de cognoſcendis curandiſque morbis ex* TRINCAVELLIO. Accedit *de Febribus tractatus ex ejus prælectionibus in* GALENUM, Baſil. 1583. 8. 1607. 8. *

SALVII SCLANI Neapolitani *apologia ad* J. ALTIMARIUM, Venet. 1584. 4. * defendit ſuas in ALTIMARIUM animadverſiones, quas in commentario ad Aphoriſmos propoſuerat. Reliqua opera jam dicta ſunt.

J. PAULI GALLUCCI *de temporibus ad medendum accommodatis*, Venet. 1584. 4. L.

TH. MOUFFET *de uſu & præſtantia chymicorum medicamentorum dialogus apologeticus*, Francof. 1584. 8. *

J. BAPT. GEMMÆ *methodus rationalis curandi bubones carbunculoſque peſtilentes*, Græci in Stiria 1584. 4 R. Gedan. 1599. 4. Venet. 1602. 4. *

MICH. von GLAUBITZ *zwo haus tafeln fur reiche und arme wieder die fürſtehende peſtilenz*, Mayntz. 1584. 8. RIV.

GUIL. ADOLPHI SCRIBONII *idea medicinæ ſecundum logicas leges informandæ & deſcribendæ*, Lemgov. 1584. 8. LIND.

SEBASTIANI BLOSSII *diſp. explicans* GALENI *doctrinam de methodo*, Heidelb. 1584. 4. LIND *

VICTORINI SCHOENFELDT *de dyſenteriæ curatione*, Francof. 1584. 8. * Ej. *regiment wie ein jeder ſich in zeit regierender peſtilenz halten und bewahren ſoll*, Görlitz 1586. 4. *

GABRIEL RYFF *neues artzneybuch darinnen das indianiſche holtz guajacum vor die frantzoſen und viele andere krankheiten abgehandelt wird*, Dreſden 1584. 4. *

CONSTANTINI LUCÆ *methodi medendi* Libri III. Ticini 1585. 4 L. *

ANTONII ALVAREZ *epiſtolæ & conſilia medica* P. I. Neapoli 1585. 4. * L.

ANDREAE VELASQUEZ *de la melancolia de la naturaleça deſta enfermidad y de ſus cauſas y ſimptomas*, Hiſpali 1585. N. ANT. *

JACOBI SCHENK *tractationum phyſicarum & medicarum* T. I. Libri VII. Francof. 1585. 12. de purgantium in febribus uſu, medicamentorum facultatibus, &c.

PHILIPPI SCHERBII adeo laudati a C. HOFMANNO *theſes medicæ collectæ*, Lipſ. 1614. 8. Primæ ſunt anni 1585. Intercedunt therapeuticæ theſes anni 1593. *

GEORGII BERTINI Campani *de conſultationibus medicorum & methodica febrium curatione commentarius*, Baſil. 1586. 8. * EJUSD. *medicina Libris* 20. *methodice abſoluta in qua mutuus Græcorum & Arabum conſenſus adverſus Paracelſiſtas*, ARGENTERIUM ... *continetur*, ibid. 1587. fol. *

HIERONYMI SACHETI *de podagricis & arthriticis morbis retractatio*, Brix. 1586. 4. *

TIMOTHEI BRIGHT Cantabrigienſis *treatiſe on melancholy*, Lond. 1586. 12. AMES EJUSD. *therapeutica hoc eſt de ſanitate reſtituenda medicinæ Pars altera*, Francof. 1589. 8. 1598. 16. Ex veteribus fere

Systematici nunc rursus sequuntur scriptores, nam exsurgit iterum græca medicina, quæ in Gallia resuscitata fuit. Viderunt nempe GALENUM multa dixisse, sed

fere sua sumsit, ut etiam lotiones & unctiones, a moribus nostris alienas, ubique inperet.

LUDOVICUM DURETUM præter commentarios in HIPPOCRATEM & *adversaria* in HOLLERIUM nihil invenio scripsisse. Sed celeberrimus in arte fuit, Parisiisque ita praxi medica eminuit, ut Rex ipse ejus filiam sponsam non dedignatus sit manu in templum ducere, eamque maximis donis ornaverit (RAINSSANT *quæst. med.* p. 34.) A CL. TRILLERO inter Metaphrasticos HIPPOCRATIS commentatores, neque utilissimos numeratur. Obiit anno 1586.

JACOBI THEODORI botanici, TRAGI discipuli, medici Spirensis, multum delectati remediis ex herbis, nomine patriæ notioris, TABERNAEMONTANI, *regiment und bericht wie man sich in sterbens läuften da die pestilenz einreisset, bewahren, und curiren soll*, Francof. 1586. 8. * Exstat etiam vetustior editio, cum hæc in titulo vocetur auctior.

ASCANII MANCIMELLI *floridum opusculum de morsu canis rabidi ejusque curatione cum nonnullis quæsitis notatu dignis*, Venet. 1587. 12. *

NICOLAI MASINI *de gelidi potus abusu*, Cesenæ 1587. 4. in diæteticis dictus est.

J. BAPTISTÆ MINADOI *de ratione mittendi sanguinis in febribus*, Venet. 1587. 4. *

JOHANNIS HEURNII Leidensis professoris, felicis, ut video, clinici, in dignoscendis morbis, ut venenato ictero, perspicacis, & HIPPOCRATICÆ sectæ scriptoris, multa huc pertinent: *Praxis medicinæ nova ratio*, Leid. 1587. 4. 1590. 4. Roterod. 1650. 8. *Institutiones medicæ*, Leid. 1592. 8. 1666. 12. Hanov. 1593. 8. In collectionibus operum omnium eadem habentur, & Praxeos titulus est *Praxis medicinæ generalis & particularis.* Prodierunt Leidæ 1609. 4. Lugdun. 1658. fol. Insigni cæterum volumine in octo Libros diviso veterum auxilia modumque medendi repetit.

WALTHER CARYES *farewel to physic and hammer to the stone*, Lond. 1587. 12. AMES. videtur agyrtæ opusculum esse.

ANDREÆ ELLINGER *rathschlag wie man sich zur zeit der pest præserviren und curiren soll.* Lips. 1587. 4. Edidit JOHANNES WITTICH.

SALUSTII SALVIANI *variarum lectionum de re medica* Libri III. Rom. 1588. 8. *

THEODORI ANGELUCCII *ars medica ex* HIPPOCRATIS & GALENI *thesauris potissimum deprompta ac singulari quodam & perspicuo sententiarum ordine exposita*, Venet. 1588. 4. *

ALFONSI BIRTOTII *therapeutica seu methodus generalis medendi ex* HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ *scriptis*, Lugdun. 1588. 8. *

NERI NERII *assertio quod in sinistri lateris stupore a causa frigida oborto liceat mittere sanguinem per sedis venas & applicare cauterium occipiti*, Neapoli 1588. 4. L. *

CAR. WITTESTEYN *vera totius medicinæ forma*, Antwerp. 1588. 8. *

NICOLAI BUCCELLA *refutatio scripti* SIMONIS SIMONII *cui titulum fecit* STEPHANI *Pol.* R. *sanitas, vita medica, ægritudo, mors*, Cracov. 1588. 4. * An ejusdem est:

D. M. S. P. SIMONIS SIMONII ... *athei summa religio*, Cracov. 1588. 4. *

GERHARDI NENNII SLEDANI *compendium medicinæ cum tabulis therapeuticis*, Franeker 1588. 4. HARL. *

JAC. LE BON *therapia puerperarum*, Francof. 1589. 16. Paris. 1664. & Genev. 1635. 4. cum HOLLERIO. Breve opusculum.

AUGUSTINI VASQUES *Quæstiones medicæ, practicæ & chirurgicæ*, Salmantic. 1589. 4. * Francof. 1589. 4. L.

JACOBI TAMARO *de epilepsiæ curatione libellus*, Hispali 1589 4. L. *

JOH. RIOLANI patris multa sunt opera practica, & inprimis *Therapeutica seu ars bene medendi*, Lugd. 1589. 8. Paris. 1601. 8. 1618. fol. * Tum *artis medicinalis theoreticæ & practicæ systema*, Basil. 1629. 8. * *Pro censura* etiam *scholæ Parisinæ adversus Alchymiam lata responsionem ad* A. LIBAVII *maniam* dedit Paris. 1606. 8. * Ej. *universæ medicinæ compendium* prodiit Basil. 1601. 12. Paris. 1626. 8. Opera omnia prodierunt Paris. 1610. fol.

GERHARDI COLUMBA *apologia pro* FR. BISSO *protomedico* Messan. 1589. 8. * Agitur de erysipelate in Sicilia epidemice grassante.

PAULI CRINCI *responsiones apologeticæ in apologiam* GER. COLUMBÆ *pro* FRANCISCO BISSO Messan. 1589. 4. MONG. *

ſed pauca bona, hinc iterum ſe converterunt ad græcam medicinam, quæ purior eſſet.

III.

LUCÆ GHINI *brevis ratio curandi morbum gallicum*, Spiræ 1589. 8. LIND. Poſthumum videtur.

VALENT. VALENTINI *apologia qua ſuam pilularum compoſitionem bonam eſſe*, &c. Anconæ 1589. 4.*

FERD. MENA *libellus de ratione permiſcendi medicamenta quæ paſſim in uſum veniunt*, Aug. Taurinor. 1589. 8.*

J. MARQUARD *practica theorica empirica morborum internorum a capite ad calcem*, Spir. 1589. 8. LIND.*

LAURENTII SCHOLZE, qui collectionem conſiliorum & epiſtolarum edidit, *aphoriſmorum medicinalium theoreticorum & practicorum* Libri VIII. editi ſunt Breſl. 1589. 8. Francof. 1594. 8. 1626. 8.*

HENRICI a BRA *catalogus medicamentorum ſimplicium & facile parabilium ad calculum*, Franeker 1589 8. 1591. 8.* *ad hydropem* Leid. 1590. 8.* *adverſus peſtilentiam* Arnheim 1605. 8.* *adverſus epilepſiam*, Leovard. 1616. 8.* *adverſus venena*, ibid eodem anno.*

CHRISTOPHORI HIELLINI *vom lapide bezoar als der kräftigſten arzney wieder allerley gift*, Conſtantiæ 1589. 8.* cum collectione libellorum de peſte.

MARTINI WENDRICH *problematum phyſicorum & medicorum ex* J. B. MONTANI *ſcriptis ſelectorum* Liber I. Witteberg. 1590.*

MICHAEL BAPST *neu und nützliches artzney kunſt buch*, Mülhauſen 1590. 4.* 1605. 8.*

LUDOVICI TRAMERI *de vera atque perfecta medendi methodo juxta Peripateticorum doctrinam commentarii*, Ingolſtad. 1590. 8.*

JACOBI SEIDELII *methodicæ arthritidis & phthiſis curationes certis theſibus conprehenſæ. Acc. diſputatio de ſaliva, ſputo & muco*, Bardi in Pomeran. 1590. 4.*

J. THOMÆ MINADOI *Medicarum diſputationum* Liber I. *de adæquato indicante venæ ſectionis: de injucunditate in curationibus evitanda: quod L. ad* THRASYBULUM *legitimus ſit*, Tarviſ. 1590. 4. 1610. 4. Ej. *de humani corporis turpitudinibus cognoſcendis & curandis* Libri III. *& de plica polonica*, Patav. 1600. fol.* Alia opera in Pathologicis dicta ſunt.

EUSTACHII RUDII, Bellunenſis, *de humani corporis affectibus dignoſcendis, curandis & conſervandis* Liber I. Venet. 1590. fol. Liber II. ibid. 1595. fol. *tertius* ibid. 1596. fol. LIND. & *omnes conjuncti* VII. *Libri* Venet. 1606. fol. Ex genio ſeculi, plenus controverſiarum & defenſionis veterum, ex quibus etiam fere omnia ſumſit.

J. ANGELI de CANTECILLIS *practica rationalis de medendis morbis* Libri III. & *de differentia & curatione febrium ac de ſanguinis miſſione*, Rom. 1590. 8.*

In SAL. ALBERTI *Miſcellaneis*, Witteberg. 1590. 8. aliqua, pauciora, huc pertinent, ut de vaporibus metallicis utilibus.

ALEXANDRI MASSARIÆ, jurati defenſoris veterum, Patavini Profeſſoris, multa opera exſtant. EJUS *de peſte* Libros II. video citari editionis Venetæ 1579. 4.* Ej. Liber *de abuſu veſicantium & theriacæ in febre peſtilenti* prodiit Patav. 1591. 4. & *de abuſu medicamentorum veſicantium diſputatio ſecunda apologetica*, Vicetiæ 1593 4.* Contra HERCULEM SAXONIA ſcripſit, ſed dicitur a TERILLO palinodiam ceciniſſe. EJUSD. *diſputationes quarum* I. eſt *de ſcopis mittendi ſanguinem, altera de purgatione in morborum principio*, Vicetiæ 1598. 4.* Ej. *reſponſionum & conſultationum medicinalium Liber*, Venet. 1613. fol. EJUSD. *practica medica ſeu prælectiones academicæ continentes methodum cognoſcendi & curandi totius corporis morbos ad nativam* HIPPOCRATIS & GALENI *mentem cum tractationibus de peſte, affectibus renum & veſicæ, & de pulſibus & urinis*, Tarviſ. 1607. fol. Lugdun. 1616. 4. Venet. 1618. 4.* EJUSD. *practica medica & Liber de morbo gallico, de purgantibus, de ratione conſultandi*, Francof. 1601. 4. Tarviſ. 1606. fol.* EJUSD. *opera medica* quibus priora omnia repetuntur, Lugdun. 1634. fol. 1669. fol. Francof. 1608. fol.*

BARTHOLOMAEI VICARII *de ægrotantium optimo aſſiſtente ejuſque officio in ſingulis morbis*, Rom. 1591. 4.*

HANNIBALIS de NICOLINIS *de curativis ac mittendi ſanguinem ſcopis diſputationes*, Peruſiæ 1591. 4.* LIND.

HIERONYMI BRISCIANI *nova medicina in qua multorum errores in hac facultate reteguntur & antiquus ſuus honor medicinæ reſtituitur*, Venet. 1591. 4. L.

BAPTISTÆ CODRONCHI *de Chriſtiana & tuta medendi ratione* Libri II. *Accedit de baccis indicis*

III. GRAECO-GALLI.

JACOBUS HOLLERIUS (*a*) hic primo nominandus est, qui Librum scripsit hoc titulo: *Opera practica cum notis* LUDOVICI DURETI. Nobilis & aureus Liber est, estque opus absolutum. Eruditissimus enim & omnium fere linguarum peritissimus fuit, & gravis ætate, consummatus experimentis summa fide demum scripsit. Opus editum est Genevæ in 4. anno 1623. & 1635. Reliqui galli unice in HIPPOCRATEM commentati sunt, hinc eos omnes citavi in semeiotice.

Nonnulli alii auctores sunt, quos ad systematicos referre oportet, & qui nonnullorum populorum propriam medicinam scripserunt. Olim philosophus dixit, nihil plus polire ingenium, quam peregrinari apud omnes populos; hinc malum judicium de bono & malo non tam facile feret, qui plures vidit mores, quam qui patriæ suæ mores solos viderit. Ita pariter in medicina nimis arcta erit eruditio, nisi variam medicinam Græcorum, Italorum, Indorum, Persarum, &c. legamus.

De Medicina Ægyptiorum scripsit PROSPER ALPINUS (*b*), Italus natione. Illi

atque antimonio, Ferrariæ 1591. 4. * Bonon. 1629. 4. EJ. *consilium de raucedine*, Francof. 1597. 8 EJ. Libri II. *de rabie & hydrophobia & de iis qui aqua immerguntur*, Francofurt. 1610. 8. alibi dicti sunt non maximi momenti. Eum etiam diximus quo egit de morbo cartilaginis memoratæ. EJ. *de vitiis vocis* a GOELICKIO laudatus est.

(*a*) Dictus est suo loco.

(*b*) PROSPERI ALPINI Marosticensis, medici Consulis Veneti, qui Memphi res reipublicæ agebat, deinde Patavini horti Præfecti, *de medicina Ægyptiorum* Libri IV. Venet. 1591. 4. grand. egregium opus est, cujus tres inprimis posteriores Libri hodiernam Ægyptiorum artem medendi, purgantia, caustica, vesicatoria describunt, quibus antiqua etiam ejus gentis medicina passim declaratur. EJUSD. *de medicina Methodica* Libri XIII. Patavii 1611. fol. Leid. 1719. 4. & alias excusi sunt. Praxin etiam medicam per singulos morbos ad placita sectæ & ejus theorias persequitur.

ABRAHAMI NEHEMIA *methodus medendi universalis per sanguinis missionem & purgationem* Libri II. Acc. *de tempore aquam frigidam exhibendæ in febribus ardentibus*, Venet. 1591. 4. *

PAMPHILI HERILACII Reatini *de arthritide & podagra consilium*, Colon. 1591. 8. cum Libro *de aquarum natura*, exigui momenti.

NICOLAEI GYER *english phlebotomi or method and way of healing by letting blood*, Lond. 1592. 4. AMES. 1604. 4. *

BERNHARDI CARANES *adversus Valentinos & alios nostri temporis medicos de ratione mittendi sanguinis in febribus putridis* Libri III. Barcinone 1592. 8. *

HENRICUS GARETIUS, medicus Electoris Moguntini, edidit Francofurti 1592. 8. *de arthritidis præservatione & curatione doctissimorum nostræ ætatis Medicorum consilia* J. SYLVII nempe, FERNELII, VESALII, ANTONII GALLI, JEREMIÆ THRIVERII, GEMMÆ FRISII, ADAMI BOGARDI, CORNELII BASDORPII, PETRI BRUHESII, DANIELIS VLIERDENI, CAROLI GOSVINI, JO. ZOMERII & FRANCISCI FABRICII. Pleræque epistolæ sunt P. BRUHESII, aut ad eum datæ.

J. MARQUARDI Pannonii *practica theorica empirica morborum interiorum*, Spiræ 1592. 8. *

ÆMILII CAMPOLONGI Patavini Liber *de arthritide* Spir. 1592. 8. & prius Venet. 1586. 4. * EJUSDEM & ALB. BOTTONI *methodi medicinales in quibus legitima medendi ratio traditur*, Francofurti 1595 8. *

OCTAVIANI ROBORETI archiatri Rudolfi II. *de usu vesicatoriorum in peticulari febre*, Trident. 1592. RIV. *

J. GRAMMAN *de pharmaco purgante, quod* GALENI *mancipia suis purgantibus, cum sint deleteria nullo spagirices artificio correcta, plurimum obsint*, Erford. 1593. 4. *. EJ. *bericht wie man sich vor der giftigen blutruhr und fliessenden pest verwahren, auch denen damit beladenen wieder aufhelfen soll* (ad dysenteriam) ibid. 1598. 8. RIV.

BRUNONIS SEIDEL Liber *morborum incurabilium causas explicans*, Francof. 1593. 8. Posthumum opus,

Illi cupido incessit petendi primam medicinæ sedem, quæ non est Græcia, sed Ægyptus, unde HIPPOCRATES ipse artem hausit. Ergo Ægyptum petiit, dogmata eorum populorum collegit, & inde hoc opus condidit, ex quo videmus quid HIP-

opus, valde laudatum SCHELHAMMERO, sed certe nostro ævo inutile, quo demonstratum itur, utique dari morbos insanabiles, neque PARACELSI sectam eos superare. Auget autem numerum eorum morborum, cum ipsis pestem, epotam aquam fortem, & alia admisceret, plenus superstitiosis historiis.

BARTHOL. HUBNERI *oratio de impietate* PARACELSI *& sectatorum quibus medicinam conspurcarunt*, Erford. 1593. 8.*

FRANCISCI COURCELLI *de vana ratione mittendi sanguinis in hæmatothreseos*, Francof. 1593. 8.*

FRANCISCI AGUILLAR *de febrium putridarum curatione adversus* BERNHARDUM CARANES, Valent. 1593. 8. L.

PETRI PARISII *avertimenti sopra la peste e febre pestifera con la somma delle loro principali cagioni*, Panorm. 1593. 4. & *aggiunta*, ibid. 1603. 4.* Ipse pesti interfuit.

ANDREÆ CHIOCCI *quæstionum philosophicarum & medicarum* Libri III. Veron. 1593. 4. Venet. 1604. 4.* EJ. *disputatio de sectione venæ in obstructione ab humorum qualitate*, Venet. 1604. 4.*

HERCULIS SAXONIA, Patavini Professoris, *de phoenigmis* Libri III. *de universa rectificantium natura, psilothris, smegmatibus, dropacibus, sinapismis vulgo vesicantibus, de quorum usu in febribus pestilentibus multa disputantur*, Patav. 1593. 4. 1691. 4.* Contra A. MASSARIAM defendit suum in peste vesicantium usum, ita ut creditus sit vicisse adversarium, THOMASINO judice. Ipse tamen in uxore sua abortivis usus est, cum mola laborare crederet, ea vero vere gravida esset, PRIMIROSIO teste *error. vulg* Libros II. c. 2. EJUSDEM *Pantheon medicinæ selectum* Libri XI. *distinctum omnibus ad praxin medicinæ necessariis panmechanicis instructum*, Francof. 1603. fol. a PETRO UFFEMBACHIO editum. Opera omnia ejus viri sunt, Praxis, de plica, de phoenigmis, de lue venerea, de pulsibus. EJUSD. *prælectionum practicarum* Libri II. *de ratione dignoscendi ac curandi omnes interiores affectus præter naturam*, Francof. 1610 fol.* EJUSD. *opera practica*, Patav. 1639. fol. 1681. fol.*

SIMONIS PETRÆI *lenis censura in acerbam admonitionem* A. LAURENTII Turoni 1599. 8.*

SIMONIS KELLING *defensive against the plague*, Lond. 1593. 4. AMES. Etiam variolarum curationem continet.

CHRISTOPHORI HENRICI AYRER *methodica & succincta informatio medici praxin aggredientis*, Francof. 1594. 8.* EJ. *regimen pestis & dysenteriæ populariter grassantium præservandæ & percurandæ*, Argentor. 1617. 4.*

BALDI ANGELI ABBATII *opus discussarum concertationum præclarum de rebus, verbis & sententiis controversis ex omnibus fere scriptoribus* Libris XV. Pisauri 1595. 4.*

VIDI VIDII junioris *de curatione generali* P. I. Lib. XVII. Florent. 1587. 4. EJ. *de curatione generali* Libri XVII. P. II. ibid 1594. fol. *de curatione membratim*, ibid. 1594. *de medicamentis* Libri VIII. Venet. 1611. fol. Opera vero omnia cum titulo V. VIDII *ars medicinalis a* VIDO *juniore recognita*, Venet. 1611. fol. III. vol. recusa 1626. fol. 1645. fol. 1668. fol.

NONII a COSTA *de arte medica*, Patav. 1594. 4.*

THOMÆ RODERICI a VEGA Eborensis *opera omnia* Lugdun 1594. fol. Commentarii sunt in GALENUM.

JOHANNIS COSTAEI Laudensis, primarii professoris Bononiensis, *de igneis medicinæ præsidiis* Libri II. Venet. 1595. 4. Et hic citari potest & inter Chirurgicos Libros, bonus, ordine plano recensens Græcorum & Arabum numerosa cauteria morbosque quibus opponebantur, non absque sua observatione. Minime ignoravit renovatam in Anglia curationem herniæ per caustica. EJ. *de facili medicina per seri & lactis usum* Libri III. Bonon. 1595. 4. quæ mea est editio, & Papiæ 1604. 4. Ex veteribus collegit occasiones adhibendi seri lactis. EJ. *de potu in morbis, aquis, vino omnique factitio potu ac. de privato in singulis morborum generibus eorum usu differitur*, Papiæ 1604 4. Venet. 1604. 4. LIND.* EJ. *miscellanearum dissertationum Decas* I. a filio J. FRANCISCO edita est Patav. 1658. 12. Ad historiam & diæteticam in primis spectat. Lentium in variolis usum rejicit.

ALBERTINI BOTTONI, Patavini Professoris, qui hoc anno obiit, muliebria diximus. Consilia aliqua a J. LAUTERBACH edita sunt, Francof. 1605. 4. *Methodus medendi* cum illa ÆMILII CAMPOLONGI excusa est a LAZARO SUSENBECK Francof. 1595. 8. Una etiam prodiit BARTHOLOMAEI HIEROVII *quæstionum medicinalium* Liber I.

NI-

HIPPOCRATES pluribus locis voluerit. Editus est in quarto Parisiis anno 1646. & Lugduni Batavorum.

De

NICOLAI ABRAHAMI FRAMBESARII *canonum & consultationum medicarum* Libri III. Paris. 1595. 8. * 1619. 8. aucti, cum *appendice de arthritide*, & libello *de pestis curatione & præcautione*. EJUSD. *schola medica*, Leid. 1625. 8. * EJUSD. *opera medica* Francof. 1629. 4. * quibus priora continentur & *apologia pro innocentia medicamentorum chymicorum*, & *Laura academica* FRAMBESARII.

ABRAHAMI SCHOPFII *καθόλε omnium præsidiorum medicorum universalium & topicorum disquisitiva*, Basil. 1595. 8. *

JOHANNIS WITTICH *bericht von epidemischen und fleck fiebern*, Eisleben 1594. 8. * EJ. *artzney-büchlein für arme und dürftige leute*, Leipzig 1595. 4. * EJUSD. *consilia apoplectica seu de subitanea morte*, Lipf. 1603. 8. EJUSD. *processus, consilia, observationes atque epistolæ medicæ doctissimorum Germaniæ medicorum*, Lipf. 1604. 4. 1607. 4. L. Octoginta consilia sunt aut epistolæ J. SCHROETERI, J. PONTANI, C. NAEVII, T. ERASTI, J. CAMERARII & aliorum medicorum, quorum nomina minus nota sunt. Sæpe miratus sum longitudinem inmensam formularum.

DIOMEDIS CORNARII *consiliorum medicinalium tractatus*, Lipf. 1595. 4. 1599. 4. quæ mea est editio, auctior cum observationibus & historiis admirandis, & orationibus ejusdem auctoris.

HORATII GUARGUANTI *de theriacæ virtutibus, mechoacannæ radice, ovi gallinacei usu in febribus*, Venet. 1595. 4. RIV. * EJ. *responsa varia ad varias ægritudines, inprimis de dysenteria, morbo gallico & febre pestilentiali & peste. Accedit cognitio sedandi & curandi fluxus*, Venet. 1613. 4. RIV.

J. BAPT. ZAPATA *maravigliosi secreti di medicina*, Venet. 1595. 8. Sæpissime recusa etiam germanice *schlüssel der arzney*, Lipf. 1685. 8.

J. WERNER *therapeutica, hoc est sanitatis restituendæ ratio artificiosa* Libris II. *proposita & coram illustrata*, Francof. 1596. 8. *

THADDAEI ab HAYCK *actio medica adversus* PHIL. FANCHELIUM *medicastrum & pseudo-paracelsistam*, Amberg. 1596. 8. Malæ eum hominem curationis arguit. EJUSD. *aphorismorum medicorum* Liber I.

JACOBI HORSTII Professoris Helmstadiensis *epistolæ philosophicæ & medicinales*, Lipf. 1596. 8. * cum vita GEORGII HORSTII. EJUSD. *disputationes de rebus secundum & præter naturam*, Wittenberg 1609. 8. *

OSWALDI GABELKOVER *artzney buch*, Tubing. 1596. 4. 2. vol. Francof. 1665. 4. 1694. 8. * An IDEM *Würtenbergisches artzney buch*, Tubing 1603. 4. *

J. ZECCHII *de ratione curandi præsertim febres ex putrido ortas humore*, Vienn. 1596. 4. * EJ. *consultationes medicinales in quibus universa praxis medica exacte tractatur*, Venet. 1617. 4. L. Francof. 1650. 8. *

DURANTIS SCACCHI *subsidium medicinæ in quo quantum docta manus præstet ad immanes morbos evellendos mirum in modum elucescit*, Urbin. 1596. 8. *

JOSTRENII de JOSTRENII *de usu vesicantium promiscue in morbis omnibus, de cucurbitulis affigendis importune, de venæ sectionis omissione, de purgatione incongrua, de victus ratione monstrosa*, Venet. 1596. 4. *

SILVESTRO FACIO *difesa intorno al sputo di sangue*, Firenze 1596. 4. * PL. EJ. *Tractatus de peste* Italice scriptus, Gallice versus a B. BARALIS, prodiit Paris. 1620. 8.

LEONHARD MARSCHALL I. II. *and* III. *bock of cattel, taken from the best authors*, Lond. 1596. 4. Est veterinaria. AMES.

PETER LOWE D. *in the faculty of chirurgerie at Paris chir. to* HENRY IV. *easy certain and perfect method to cure and prevent the spanish sicknesse*, Lond. 1596. 4. AMES.

G. TOOKER *Charisma seu donum sanationis, de curatione strumæ per contactum Regum Angliæ*, London 1597. 4. Pugnat pro eo privilegio Regibus Angliæ concesso.

BARTHOLOMAEI CASTELLI *artis medicæ methodo divisa synopsis, in qua quidquid ab* HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA *cæterisque summæ auctoritatis doctoribus ad eamdem artem scripta sunt mira dexteritate ... accuratim continetur*, Messan. 1597. 4. * De ejus viri dictionario dictum est.

MICHAEL MARTINEZ de LIEVA *remedios preservativos y curativos para en tiempo de la peste y otras curiosas experiencias*, Madrit 1597. 8. *

GIROLAMO VENEROSI *risposta alla sotto nome di diffesa allo sputo di sangue*, Firenze 1597. * EJ.

 de

de consultatione responsiva, de urinæ stillicidio, pruritu & herpete exedente, Venet. 1611. 4. *

Joh. Bauhini celebris botanici *bericht von der pest* Mumpelgard 1597. 8. *

Petri Matthaei Pini amici B. Eustachii, & tabularum heredis, *compendium instar indicis in* Hippocratis Coi *opera omnia*, Venet. 1597. fol. recusus cum nupera Marinelli anno 1737.

J. Nicolai Rogerii *de recta curandi ratione per sanguinis missionem*, Venet. 1597. 4. *

J. Bapt. Mella *il cortesivo overo del mal di castrone*, Neapol. 1597. 4. *

J. Bokelii Professoris Helmstadiensis, *Pestordnung der statt Hamburg* 1597. 4. Riv. In eam annotationes prodierunt Hamburg. 1665 4. germanice scriptæ.

Bernh. a Kirchen *kurtzer bericht wie sich ein ieder in der epidemischen ruhr halten soll.* Paderborn 1597. 8. * Riv.

J. Neeffens *bericht wie man sich in denen vorstehenden sterbens laüffen mit præservation und curation der pestilenz verhalten soll*, Dresd. 1597. 4. *

Casp. Strubii *bericht wie der gemeine mann in itzo gefährlichen Sterbens laüften sich verhalten und curiren soll*, Witteberg 1597. Riv. *

Andr. Starkens *bericht von der pestilenz wie man sich davor bewahren und die ruhr heilen soll, nebst einem harnspiegel worinn gewiesen wird, daß dem Harn in pestilenz zeit nicht zu trauen sey*, Erfurt. 1597. 4. Riv. Ej. *kranken spiegel wie sich ein kranker dann ein treuer artzt sich beyde verhalten mögen, auch wie in iziger pestilenzzeit sich zu bewahren*, &c. Mulhausen 1598. 4 Riv.

Caspar Bucha *bericht wie man sich in sterbens laüffen verhalten, für der pestilenz verwahren, was man täglich brauchen und womit man raüchern soll*, Magdeburg 1598. 4. Numquam uberior, quam hoc seculo, de peste scriptorum seges cum minori utilitate fuit.

Jac. Liebzelter *de ratione præservandi a peste*, Lips. 1598. *

J. Alphonsi de Fontechia *medicorum incipientium medicina seu medicinæ christianæ speculum*, Complut. 1598. 4. *

Martini Gomez de Pampeluna *contra la peste en las epistolas de* Nicolas Monardes, Pampelona 1598. 8. *

Scaevolæ Sammarthani *pædotrophia* anno 1584 scripta hoc anno gallice edita dicitur, neque enim vidi, in Carmine suo miscet Theologiam paganam cum Christiana & miras theorias profert v. g. utriusque homines sexus primo umbilicis connexos fuisse, vinculoque demum solutos secessisse, &c.

The cure of diseased in remote regions preventing mortality, Lond. 1598. 4. *

Dav. Herlitz *pest ordnung*, Augspurg 1598. 4. * 1621. 8. *

Alfonsi Diez Daza *avisos y documentos para la preservacion y cura de la peste*, Hispali 1599. Ant.. *

Caesar Mocha *trattato della peste*, Carmagnola 1599. 4 *

Hieronymi Soriano *experimentos medicos faciles y verdaderos*, Madriti 1599. 8. Complut. 1612. 8. * Ej. *methodo de curar las enfermidades de los ninnos* (de morbis puerorum) Saragossa 1606. 8. * N. Ant. *

Josephi Phavorini a Clavariis *medicarum exercitationum Liber in quo physiologia, pathologia, therapeutica explicantur*, Camerini 1599. 4. *

Jo. Steinmetz *nützliche anleitung wie man sich vor der pestilenz verwahren soll*, Lips. 1599. 4. R.

Joh. Oswald *unterricht für gesunde und kranke wie sie sich zu verhalten*, Francofurti 1599. 8 *

Andreæ Libavii *singularium* p. I. *de abstrusioribus in medicina, philosophia, chymia quæstionibus disseritur*, Francof. 1599. 8. *Pars* II. ibid. eodem anno P. III. & IV. anno 1601. 8. * Ej. *variarum controversiarum* Libri II. *schediastici* ibid. 1600. 8. * Ej. *de medicina veterum tam Hippocratica quam Hermetica Tractatus*. ibid. 1599. 8. *

Justi Balbiani *nova ratio praxeos medicinæ* Libri IV. Venet. 1600. 8. *

Nicolai Bocangel *de las enfermidades malignas y pestilentes su causa remedios y preservacion*, Madrit 1600. 4. * Nic. Ant.

J. Hieronymi Pulverini *ars medica de curandis juxta hodiernum usum humani corporis morbis*, Venet. 1600. 4. Leid. 1649. 8. ex recensione Ger. Blasii. *

Antonii Ponce de S. Cruz Archiatri Hispanici, magni, ut plerique Hispani, Arabum admiratoris, *de las causas y curacion de las fiebres con secas pestilenciales*, Valladolid 1600. 8. * Ej. *de impedimentis magnorum auxiliorum* Libri III. Madrit. 1629. 4. Patav. 1651. 12. Sed mea editio est Barcinonensis 1648. 8. Veterum unice auctoritates secutus est. Cum reliquis operibus physiologicis Antonii prodiit patris opus Alphonsi *dignotio & cura affectuum melancholicorum*, Madriti 1622 fol.

quo

quo opusculo historiæ etiam ægrorum ex variis causis per curationem causæ contrariam sanatorum habentur. Placet quod acri pesso virgini suppressis mensibus medelam fecerit. Multum vero utebatur venæ sectione & diæta refrigerante.

Aderlass büchlein d. i. vom rechten gebrauch der aderläss 1600. 8. Auctor est D. ALEXANDER SEITZ, sententia omni superstitione plena, diebus rejectaneis, metu venæ sectionis in gravidis, &c. Adjectus est libellus J. HARTMANNI HYRI, qui in Indiam iter fecerat, de lapidis bezoar speciebus, cujus vires valde extollit, tum collectio formularum.

LUCII LAELII Fulginatis *consultatio de lue Sarmatica*, Ferrar. 1600. fol.*

J. de PONS medici Lugdunensis *de nimis licentiosa & intempestiva sanguinis missione* Ed. II. Lugd. 1600. 8. magn.

TOBIÆ DORNCRELLII *de purgatione & cur purgatio familiarem sibi humorem adtrahat*, Ulysseæ (quæ ubi sit nescio) 1600. Hamburg 1603. 12. Jen. 1645. 12. &c. EJUSDEM *Empirica seu medicamenta experientia diuturna comprobata ad omnes corporis humani morbos* II. Libr. recusa a J. STOCKER Francof. 1601. 8. cum *dispensatorio*. EJUSD. *medulla totius praxeos medicæ aphoristica*, Erfurt. 1656. 4 *

JOSEPHI QUERCETANI *seu du Chesne, Sieur de la Violette*, Chemici, indocti hominis, ut ex epistola C. BAUHINI apparet, & alieno calamo usi, multa opera sunt. EJUS *opera medica*, Lugduni 1600. 8. Lips. 1614 8.* prodierunt. LIND. EJ. *responsio adversus anonymi phantasmata ad veritatem hermeticæ medicinæ stabiliendam*, Paris. 1603. 8. Francof. 1605. 8. LIND.* EJ. *de priscorum philosophorum veræ medicinæ materia, præparationis modo atque in curandis morbis præstantia.* Accedunt consilia medica IV. *de arthritide, nephritide, lue venerea, morbo complicato*, Genev. 1603 8. Lips. 1613. 8.* EJUSDEM *pestis alexicacus seu luis pestiferæ fuga, auxiliante selectorum remediorum copia procurata*, Paris. 1608. 4. 1624. 4. Lips. 1609. 8. LIND. 1615. 8.* EJ. *conseils de médecine*, Paris. 1626. 8.* EJ. *recueil des plus beaux & rares secrets*, Paris. 1641. 8.*

PETRI FORESTI viri nobilis, eruditi & expertissimi medici, magni peregrinatoris *opera* Francof. 1619. fol. 1634 fol. 1660. fol. & alias prodierunt, jam citata in pathologicis, plenum in practicis opus, conparatum cum veterum præceptis & proprio experimento, sed a nostra nunc medicina alienius, & fictum, si credendum BOERHAAVIO, ad famam augendam.

BALTHASARIS SCHULZII *synopsis universæ medicinæ* XII. *disputationibus exhibita*, Lips. 1601. 8.*

J. NICOLAI *universæ medicinæ compendium*, Basil. 1601. 8.*

PETRI HOFMANN *Fraisambüchlein von der præservation und curation der fraisam oder epilepsiæ an kleinen kindern*, Coburg. 1601. 8.* EJ. *Kurzer unterricht wie man sich in izt regierenden fiebern sowol auch in der pest bewahren und curiren soll*, Hoff. 1611. 4.* Ad febris Hungaricæ curationem.

JACOBI FONTANI *methodus generalis cognoscendi, prædicendi & curandi morbos, eorumque symptomata ad mentem* HIPPOCRATIS & GALENI Avenione 1601. 8 Paris. 1612. 8.* EJUSD. *practica curandorum morborum C. H. in 4. Libros distincta*, Paris. 1611. 8.* EJUSD. *opera in quibus universæ artis Partes* IV. *methodice explicantur. Præponuntur Libri* II. *de demonstratione medica.* Accesserunt *consilia medica* Genev. 1613. 4. Parisis anno 1608.* Libri isti II. *de demonstratione* seorsim excusi sunt. LIND. & Avenione 1603. 8.*

J. HUCHER *de febrium . . . curatione* Libri IV. Lugdun. 1601. 8.*

FRANCISCI MARIÆ de TECTORIIS *compendium medicinæ practicæ seu formulæ remediorum*, &c. Francof. 1601. 8.*

NICOLAI ANDREÆ D'URSO *Tractatus de vermibus*, Neapoli 1601. 4.*

NIC. MACHELLI *de morbo gallico ejusque curatione*, Francof. 1601. 8.*

FELIX PLATER, ex Valesiaca nobili familia natus, Professor & Poliater Basiliensis, per quinquaginta annos felix practicus, insignis judicio, amore anatomes, rei naturalis, cujus egregios thesauros collegit, recto ingenio & quod supra vulgi præjudicia facile erigeretur, opii efficaces vires ex primis vindicavit, symptomata morbosque novo ordine ad suas communes causas reduxit, in remediis potius nimis abundavit. EJUS princeps opus est *Praxeos medicæ*, cujus prima editio prodiit Basileæ 1602. 8. L. successerunt multæ aliæ. Mea est anni 1666. 4. aucta *centuria quæstionum paradoxarum & endoxarum.* Alia nuper prodiit, Basil. 1735. 2. vol. Observationes citavi. Hic auctor plerosque priorum vera utilitate longe superat.

SANCTORII SANCTORII, Justinopolitani, medici Veneti eruditissimi, & inventoris, scholastica tamen nimis methodo usi, *methodi vitandorum errorum* Libri XV. prodierunt Venetiis 1602. fol. 1630. 4. LIND. Genevæ 1631. & alias. Magna pars pertinet ad semeioticen, *quinque* tamen *postremi Libri* practici sunt; *de principiis methodi medendi: de analogismis & experimentis: de administrandis re-*

me-

mediis: de revulsione & derivatione: & de indicantium æquilibrio. Subtile opus, & valde methodicum est, si ea ætas artis methodum perfectam tulisset. Multis pugnat in Empiricos, & ostendit, quomodo dogmatice ex analogia remedia inveniantur. Remedia decantata summo cum judicio explodit ut, bezoar, cornu rhinocerotis, lithontriptica, lapides pretiosos, alia: Vesicantia neque sæpe neque nunquam admittit. In revulsione eam præfert, quæ fit per proxima, &c. Liber *de inventione remediorum* non primum Genevæ 1631. 4. ut in titulo jactatur, sed prius Venetiis 1629. 4. cum commentario in aphorismos HIPPOCRATIS prodiit. Fontes aperit, unde sumatur remediorum selectus, ex loco adfecto, colore, morbi magnitudine, causis specificis, & in universum ex theoria. Aliquas habet suas observationes & cadaverum etiam sectiones. In *commentario in* I. *Fen. primi Libri Canonis* AVICENNÆ Venetiis 1626. fol. edito multa propria remediorum genera proponit, stillicidium ad paralysin, æolipilam ad phthisin, & ad refrigerandum aërem, lectum pensilem, balnea pensilia. Frigida colicam sanavit. Monachum per fraudem melancholico ægro clavos & pilos suppeditantem detexit, &c. EJUS *opera omnia* IV. *voluminibus conprehensa* prodierunt Venet. 1660. 4.

DEMETRII CANEVARII *morborum omnium qui corpus humanum adfligant ex arte curandorum accurata methodus*, Venet. 1605. 8.* EJ. *ars medica*, Genuæ 1626. fol.*

J. BAPTISTÆ IMPERIALIS *exotericarum exercitationum* Libri II. *ad* H. AUGENIUM, Vicetiæ 1602. 4.* Venet. 1603. 4.*

JOH. de VITO *de causis nostrarum calamitatum & de morbis epidemicis qui vulgabantur ... per totum regnum Neapolitanum* anno 1602. Neapoli 1602. 4.*

FORTUNATI FIDELIS Liber *de relationibus* prodiit Panormi 1602. 4. alibi dictus. EJUS *contemplationum medicarum* Libri XXII. *in quibus non pauca præter communem multorum medicorum sententiam notatu digna explicantur* prodierunt Panormi 1621. 4. MONGITOR.*

JOH. XIMENEZ SAVANIEGO *Tractatus de peste sus causas preservacion y cura*, Antiquera 1602. 4. * N. ANT.

RODERICI a CASTRO Lusitani, qui Hamburgi medicinam fecit, *Medicina mulierum universa*, Hamburg. 1603. fol. Prima pars physiologica est, reliqua practica magnam partem ex veteribus sumta & ad veterum saporem, superstitiosus, qui credat apertis fenestris partum reddi faciliorem, neque in obstetricando utilis, qui in partu difficili fetum velit reduci in eum situm in quo caput præcedit.

ANDREÆ de VALDIVIA *de las landres*, Hispali 1603. (de peste) N. ANT.*

FRANCISCI de SILVA y OLIVERA *discurso de la providencia y curacion de secas y carbunculos con contagio*, Granatæ 1603. 8.* ANT.

EMANUEL GOMEZ *de pestilentiæ curatione methodica*, Antwerp. 1603. 4. Lovan. 1637. 8.*

J. BAPTISTÆ PERSONÆ *discursuum medicinalium Liber*, Bergomi 1603. 4.*

VINCENTII ALSARII a CRUCE Genuensis Liber *de epilepsia* anno 1603. 4. editus, in pathologicis dictus est. EJUS sunt etiam *de quæsitis per epistolas in arte medica centuriæ* IV. *ubi varii casus, observationes, consilia, responsa, disputationes atque curationes describuntur*, Venet. 1622. fol.* EJ. *consultatio medica pro adolescente oblivione & surditate laborante*, Rom. 1629. 4. EJ. *providenza medica per preservarsi dell' imminente peste*, Rom. 1630. 4. EJ. *consilium prophylacticum a lue pestifera grassante*, Rom. 1631. 4. MANDOS. Alia opuscula jam citavimus in pathologicis.

SCIPIONIS MERCURII Liber *degli errori populari d'Italia*, Venet. 1603. 4.* EJUSD. obstetricium opus diximus.

JOH. MUNSTERI *discussio eorum quæ ab* ABR. SCHOPFIO *contra* HIPPOCRATIS *aphorismum* 22. *Sect.* I. *scripta sunt:* Accesserunt *duæ ejusdem argumenti appendices contra* CAPIVACCIUM & MERCURIALEM, Francof. 1603. 8. EJ. *de pædophlebotomia* Tubing. 1604. 4.* Non debere pueris ante 14. annum sanguinem mitti.

SEBASTIANI MEYER *Institutiones medicæ prima medicinæ fundamenta complectentes*, Friburgi Brisgoviæ 1603. 12. * EJUSD. *selectorum physicorum medicinalium & politicorum sylloge* I. Friburg. Brisgov. 1617. 12.*

J. MATTHÆI Hessi *quæstionum medicarum & jucundarum ac practico necessariarum enodatio scholastica, accedunt observat. medicæ X. rarissime in medicina contingentes*, Francof. 1603. 8. * EJUSD. *consilium medicum diversorum auctorum pro Marchione Badensi*, Francof. 1608. 8.* EJUSD. *centuria difficultatum medicarum tam jucundarum quam utilium ex veterum & recentiorum libris erutarum* Herborn 1616. 8.* est opus primo loco citatum, rejectis observationibus.

THEODORUS TURQUET de MAYERNE Gallus medicus, qui in Anglia artem exercuit, & in Helvetia senex vitæ finem fecit, Albonæ, ante Tavernerium, Baro, chemicis aliisque arcanis & specificis remediis multum usus est, quorum aliqua etiam nunc in Anglia in usu sunt. EJUS *apo-*

logiæ

logia in qua videre est inviolatis HIPPOCRATIS *&* GALENI *legibus remedia chemice præparata tuto usurpari posse* prodiit Rupellæ 1603. 8. Eam SEGUINUM & ACAKIAM juniorem scripsisse PATINUS auctor est; Parisini THEODORUM consiliis excluserant, quod chemicis medicamentis uteretur. EJUS *praxeos* (*Mayernianæ*) *in morbis internis gravioribus & chronicis syntagma* prodiit, Londin. 1690. 8. & Augustæ Vindel. 1691. 12. recusum est, in qua editione THEODORI *Tractatus de cura gravidarum* ex G. H. WELSCHII bibliotheca accessit, & Genev. 1692. 8. Londini anno 1695. 8. *Syntagma alterum de febribus, morbis externis, arthritide, lue venerea*, Londini 1695. 8. & utrumque volumen *syntagmatis*, Londini 1696. 8. 2 vol. Totus Liber medicamentarius est pene absque morborum historia. EJ. *medicinal counsels and advices*, Londini 1677. 8.* Et *consilia medicinalia & tractatus de arthritide* latine vertit & edidit THEOPHILUS BONNET, Genev. 1674. 12. EJ. *Opera omnia, Consilia, Epistolæ, Observationes, Pharmacopœa, medicamentorum formulæ, edente* JOS. BROWNE, Londini 1700. vel 1703. fol.*

EDUARD JORDEN *brief discourse on the sickness called the suffocation of the mother*, Londini 1603. 4.*

BAMFERDS *dialogue concerning the plagues infection*, Londini 1603. 8.*

ADAMI ZALUZIANI de ZALUZIAN *animadversionum medicarum in* GALENUM *&* AVICENNAM Lib. VII. *quibus singulæ medicinæ partes ad logicæ normam rediguntur; item synopsis legitimæ institutionis medicinæ*, Francof. 1604. 8.*

PHIL. CLAUSER *neu vollkommenes arzneybuch zu allerhand gebrechen und zufällen des leibes*, Basil. 1604. 8.*

FABII PAULINI *de viperis in trochiscorum apparatu pro theriaca adhibendis*, Venet. 1604. 4.*

JULII CÆSARIS CLAUDINI Bononiensis *paradoxa medica de natura & usu lactis & seri thermarum lutorum, sassafras, sassaparillæ, chinæ radicis, vini medicati, chalybis, balnei aquæ dulcis, medicamentorum ex viperis*, Francofurti anno 1605. cum *consiliis* A. M. VENUSTI prodierunt.* EJ. *responsionum & consultationum medicinalium tomus unicus in* II. *sectiones partitus* (*accedit* FLORII BERNARDINI *exerc. de ultimo corporis alimento* in ed. 1646.) prodiit Venetiis 1606. fol. 1607. fol. Francof. 1607. 8.* Turin. 1628. 4.* Venet. 1646. 1690. 4.* EJ. *de ingressu ad infirmos in quo medici munus delineatum continetur cum appendice de medicamentis generosioribus*, Bonon. 1612. 4 Turin. 1628. 4. Francof. 1676. 8. Hoc inprimis Libro applausum meruit. EJ. *empiricæ rationalis* Lib. VI. Bonon. 1653. fol. 2. vol. In spisso volumine brevis morborum historia, & plurima vis medicamentorum continetur.

THOMÆ CORNACCHINI *tabulæ medicæ in quibus omnia quæ a principibus medicis Græcis, Arabibus & Latinis de curationis apparatu reperiuntur collecta sunt*, Patav. 1605. 1607. fol. LIND.*

ZOROASTRI TINELLI *medicarum consultationum juxta magni* HIPPOCRATIS *doctrinam Tomus* I. Senis 1605. 4.*

J. ANTONII CASALENI *disputatio de secanda vena in pleuritide re[illegible]ulsionis gratia adversus medicos Francavillenses*, Venet. 1605. 4.*

ANDREÆ de LEON Granatensis *practica de morbo gallico en el qual se contiene el major modo de curar la* Pinciæ 1605. 4. EJ. *definiciones de medicina con declaracion de los temperamentos, morbos, pulsos y urinas* N. ANT. qui annum non addidit.

CÆSARIS BERGAMII *de præcautione a calculo liber, & alter de podagra*, Venet. 1605. 4.*

JOH. TALENTONII Professoris Parmensis, *variarum & reconditarum rerum thesaurus in* IV. *Libros divisus*, Francof. 1605. 8. Epistolæ mutuæ sunt TALENTONII & amicorum de rebus diæteticis, physiologicis, historicis, physicis, practicis, de his tamen parcius, & nonnulla ad medicinam forensem.

DUNCANI LIDDELII Scoti, sed Helmstadiensis Professoris, *universæ medicinæ compendium*, Helmstad. 1605. 4. 1620. 4. * EJ. *Ars medica*, Hamburg. 1617. 8. * EJ. *Operum Iatrogalenicorum Tomus* I. Edidit LUDOVICUS SERRANUS, Lugdun. 1624. 4. * Quo *therapeutice* & Lib. *de febribus* continentur.

HENRICI WARENII *nosologia seu affectuum corporis humani curatio hermetica & Galenica post auctoris mortem publicata a* JOACHIMO TANKIO, Lips. 1605. 8.*

EDWARD BOLNEST *medicina instaurata or the true grounds and principles of the art of physick*, Londin. 1605. 8.*

BARTHOLOMÆI THURRIANI *iatrobulia, i. e. de medica consultatione* Lib. IV. Genuæ 1605. 8. * Francof. 1606. 8.

BERNARDINI CAII *de vesicantium usu*, Venet. 1606. 4. Rejicit in febribus acutis eorum usum. EJ. *de sanguinis effusione disputatio*, Venet. 1607. 4. *

JOSEPHI POMII *de febribus putridis cum duabus disputationibus an saluberrimum sit mittere sanguinem: & quando purgandum in iisdem febribus*, Panorm. 1606. 4. MONGIT. annum enim 1603. habet LIND. *

ALFONSI de FREILAS *conocimiento curacion y preservacion de la peste: trattado del arte de descontagiar las ropas de sedas telas de oro y plata tapicerias y otras cosas: si los melancolicos puedan sabier lo que esta par venis con la fuerça de la imaginacion*, Giennis 1606. 4. N. ANT. *

CHRISTOPH. SATTLER *thesaurus ex universa medicina*, Patav. 1606. 4.*

JOH. STULLII *methodus praxeos medicæ*, Ursellis 1606. 16. * EJ. *medendi practica generalis in 3. fasciculos contracta*, Antwerp. 1606. 12. & 1607. 12. LIND.*

GODOF. STEECHII *ars medica methodo divisiva descripta exemplis illustrata*, Francof. 1606. fol. * Novum ordinem secutus est, ut morbos generales secundum intemperies ordinaret. (SENNERT. *method. disc.* p. 33).

JOH. HARTMANNI Marburgensis Professoris ἐπιφυλλίδες seu *miscellæ medicæ cum προθήκῃ chymico-therapeutica doloris colici*, Marpurg. 1606. 4. * RIV. EJ. *disputationes chymico medicæ*, 14. Marburg. 1611. & 1614. 4. EJ. Tract. *de opio*, Witteb. 1635. 8. * EJ. *praxis chymiatrica*, Lipf. 1633. 4. Francof. 1634. 8. Genev. 1659. 8. Leid. 1663. 12. ex recensione LIND. Eadem *a* J. MICHAELIS & GEORGIO EVERHARTO HARTMANNO JOHANNIS F. *edita, ab innumeris mendis vindicata, compluribus arcanis illustrata a* J. HISKIA CARDILUCIO, prodiit Noriberg. 1677. 4. EJ. *Opera omnia medico-chymica edita & aucta a* CONR. JOHRENIO, Francof. 1684. fol. 1690. fol. & Germanice 1698. 8. * Ex secta chemica, fuit ita addictus ejus generis medicamentis, ut v. g. omnium febrium, hectica excepta, specificum antimonium vocet &c. Quare formulas aliquas commodas si quis velit discere, memor sit, ne theoriam recipiat.

CHRISTOPHORI MEURER *nützliches hausregiment wie ein hausvater sich und sein gesinde vor der pestilenz hüten soll*, Lipf. 1607. 4. RIV.*

GUIL. BUDÆI *gründlicher bericht und rathsam bedenken von der pest*, Lipf. 1607. 8. * *Des rahts zu Leipzig pestordnung*, ibid. 1607. 4.*

HELIDEI de PADOANIS feliciffimi practici, sed superioris seculi, & præceptoris FORESTI, *processus, curationes, & consilia in curandis particularibus morbis quæ prosperos habuerunt eventus, edita a* J. WITTICH, Lipf. 1607. 4.*

FERDINANDI LALANDI *consilium de melancholia hypochondriaca, catarrho salso, diminuta purgatione mensium, vomitu, aliisque affectibus præter naturam in magnifica muliere*, Veron. 1607. 4.*

FRANCISCI TURCI *controversiæ medicæ & philosophicæ*, Veron. 1607. 4. *

HIERONYMUS RUBEUS Archiater Pontificius *de destillatione seu de stillatitiorum methodo ac viribus* scripsit, Venet. 1607. 4. * MANDES.

DOMINICI TERILLI Veneti *de vesicantibus dilucida antilogia*, Venet. 1607. 4. Juvenis primus labor, oppositus BERNARDINO CAIO, cujus singula argumenta proponit, & refutat, per auctoritates veterum, consensum celebrium clinicorum, & eorum experimenta. Modeste & cum laude scripsit.

LÆLII a FONTE *consultationes medicinales in quibus vera consultandi effigies elucet & plurimorum affectuum tractandorum ratio explicatur, & de vesicantium usu*, Venet. 1608. fol. L. 1609. fol. RIV. Consultationes vehementer laudat G. E. STAHLIUS, in progr. de curat. in charta, parcus cæterum, uti notum est, laudator.

POLYDORI SERAPHINI a SUMONE *collectio de manifestis quibusdam erroribus in usu medendi*, Venet. 1608. 8. L.*

JUSTI CNUTII *compendium universæ medicinæ juxta doctrinam* HIPPOCRATIS & GALENI, Vicetiæ 1608. 8. Patav. 1666. 8.*

FRANC ANTON. CASERTA *pars prima tractationum medicinæ theorica perutilis*, Neapoli 1608. 4.* & Pars II: *in qua febrium theoria tum putredinis natura pertractatur*, ibid. 1609. 4.*

HIERONYMI NUNNII RAMIREZ *de ratione curandi per sanguinis missionem*, Ulyssipone 1608. 4. Antwerp. 1610. 4. L.

J. GUNTHER *de methodo medendi*, Lipf. 1608. 4.*

MARTINI RULANDI junioris *Problematum medico-physicorum* Lib. II. Francof. 1608. fol. Et *propugnaculum chymiatriæ*, Lipf. 1608 4.* EJ. *alexicacus chymiatricus calumniis*, JOAN. OBERNDORFERI *oppositus*, Lipf. 1611. 4.* EJ. *de perniciosæ luis ungaricæ tecmarsi & curatione tractatus, historiis 30. locupletatus*, Lipf. 1610. 8. * & *auctus* & *recognitus*, ibid. 1616. 8.*

J. GEORG. SCHENCK, *neues arzneybuch*, Francf. 1608. 4.*

THEODORI BARONII Librum *de operationis mejendi triplici læsione & curatione* diximus: nunc addo, recusum fuisse Papiæ 1654. 4. *

JAC. LAVELLII *compendium medicinæ*, Venet. 1609. 8. 1610. 8. *.

SEBASTI PISSINI *de cordis palpitatione... curanda* Lib. II. Francof. 1609. 8. *

ANDREAS LAURENTIUS Monspeliensis primo Professor, Parisios ad Regem vocatus Baccalaureatum & Licentiam Parisiis meruit (PRIMIROS. *de error. vulg.* Lib. I. c. 2.) & archiater fuit HENRICI IV. notior ex anatomico opere EJUS Liber *de mirabili strumas sanandi vi Regibus Galliarum concessa* prodiit Paris. 1609. 8. * qua hanc laudem Regi suo vindicare & Anglis eripere studet. EJUS *opera therapeutica* conjuncta exstant, nempe hoc ipsum opusculum, tum *de morbo articulari*, *melancholia*, *lepra*, *lue venerea*, & *consilia medica*, Francof. 1626. fol.

JOH. SCHYRONII *methodi medendi Libri* IV. Monspel. 1609. 12. *

PETRI PIGRAI *chirurgia cum aliis medicinæ partibus juncta*, Paris. 1609. 8. * EJUSD. *epitome præceptorum medicinæ & chirurgiæ*, Paris. 1612. 8. Gallice recusa cum titulo *Préceptes de médecine & de chirurgie*, Rouen 1642. 8. Lyon 1673. 8. In theoria quidem more veterum fusior est, minime tamen absque propria etiam sapiente observatione.

PETRI PALMARII *lapis philosophicus dogmaticus quo scholæ medicæ judicium de chymicis declaratur, censura in fraudes parachymicorum defenditur, asserto veræ alchemiæ honore. Adjecta est sanatio mulieris leprosæ*, Paris. 1609. 8. EJ. *laurus palmaria frangens fulmen subventaneum Cyclopum falso scholæ Parisiensis nomine evulgatum*, Paris. 1609. 8. * Apologia nempe in censuram scholæ Parisinæ, a qua ordine motus fuerat ob chemicas curationes, quas nolebat abjurare, accedente ad judicium senatus summi auctoritate.

GREGORII HORST Professoris Marburgensis, inde Poliatri Ulmensis, plurima opera sunt, conjunctim edita Noribergæ 1660. fol. & Goudæ 1661. 4. In qua editione multa mutato penitus ordine recensentur. Huc ergo *compendium institutionum medicarum*, Witteberg. 1609. 8. *Conciliator enucleatus*, seu PETRI APONENSIS *compendium*, Giess. 1621. EJ. *centuria problematum therapeuticorum*, Witteb. 1610. 8. Marburg. 1635. 4 EJ. *rath in der pestilenz*, Giessæ 1615. * EJ. *methodus medendi Ferneliana enucleata & controversiarum decisionibus illustrata*, Witteberg. 1630. 8. * Observationes & reliqua opuscula diximus.

J. STOKER *praxis aurea ad corporis humani morbos omnes*, Francof. 1609. 8. *Recensuit, a mendis repurgavit, & commentariis ad obscuriora loca illustravit opusque novum fecit* ADRIANUS TOLL, Leidæ 1634. 12. * 1657. 12. *

CHRISTOPHORI GUARINONII, Professoris Oenipontani, & archiatri Cæsarei, *consilia medicinalia in quibus universa praxis medica exacte pertractatur*, Venet. 1610. fol. *

PETRI MACARANI *respons. med.* Messan. 1610. 4. *

J. WOLFGANG DIENHEIM *medicina universalis*, Argent. 1610. 8. *

LAURENTII HAHN *consultatio pestis*, Francof. 1610 8. * RIVINUS ponit Hanov. 1611. 8.

HENNINGI ARNISAEI *de lue venerea... curanda*, Francofurti 1610. 4. *

J. OBERNDORFER, viri honorati, *apologia chymico-medica adversus illiberales* MARTINI RULANDI *calumnias*, Amberg 1610 4. *

HENRICI LAVATER *defensio medicorum Galenicorum adversus calumnias* ANGELI SALÆ, *in qua superba ejus censura refutatur*, Hanov. 1610. 8. *

EPIPHANII FERDINANDI *theoremata medica & philosophica*, Lib. III. Venet. 1611. fol. * Observationes diximus.

MARII ZUCCARI *methodus occurrendi venenatis corporibus*, Neapoli 1611. 4. *

FRANCISCI PEREZ CASCALES de GUADALAXARA *de morbo illo garotillo appellato*, Madrit. 1611. 4. N. ANT. nempe Angina gangrænosa.

J. JAC. CHIFLET, Medici & polyhistoris Vesuntini, celebris pro Hispanis in Gallos scriptoris, *Dædalmatum* Lib. II. *priores*, Paris. 1611. 8. * EJ. *pulvis febrifugus orbis Americani ventilatus*, Lovan. 1653. 4. * Contra corticis usum febrifugum scripsit. Observationes laudavi.

SIM. LANDGRAVENS *kurze institution wie man sich in sterbens laüffen mit kräftigen mitteln præserviren möge*, Altenburg 1611. 4. *

WOLFGANGI GABELCHOVER *Centuriæ observationum & curationum sex*, Tubing. *quatuor priores* anno 1611. reliquæ 1627. 8. *

Anno 1611. edidit Tubingæ *Disputationum medicarum* in ea Academia habitarum *Decadem* I. J. RUDOLPHUS CAMERARIUS, Tubing. 1611. 8. * cujus observationes & memorabilia dixi.

GUILIELMI FABRICII HILDANI plurima huc pertinent, jam laudata, de angina, dysenteria, & observationes ac epistolæ. EJUS *feldarzneybuch* prodiit Basil. 1613. 8.

J. Raphaelis Moxii *methodus medendi per venæ sectionem mulierum acutos morbos*, Genev. 1612. 8. Accedit *spicilegium eorum quæ a variis sunt scripta de curandi ratione per venæ sectionem febres quas humor putrescens accendit.*

Matthaei Vechneri ἀνακεφαλαίωσις τοπικὴ *therapeutices catholicæ ad archetypum panaceæ & Hygieiæ alexicacæ reformata & thesibus conprehensa*, Marpurg. 1612. 4. *

Tob. Baurschmidts *verzeüchnus der arzneyen so man in der pestzeit pflegt zu gebrauchen*, Hoff. 1612. 4.

Joh. de Lunavega *exercitationes medicæ*, Hispali 1612. *

Francisci Porti *medica Decas*, Paris. 1613. 4. *

Augusti Etzleri *brevis tractatus fundamentum medicinæ æternum complectens*, Hall. 1613. 8. * Ex chemica, ut videtur, secta.

Wolfg. Geuss *methodus curandorum morborum mathematica*, Francofurt. 1613. 4. *

Matth. Bacmeister *dissertationes medicæ* IX. *de medicina in genere*, Rostoch. 1613. 4. *

Tobiæ Tandler *dissertationes physico-medicæ*, Witteb. 1613. 8. pathologicæ in primis.

Caspari Peuceri celebris olim & utilis Academiæ Wittenbergensi professoris, inde ob religionem reformatam diuturno carceri inclusi, denique Anhaltini archiatri *Practica seu methodus curandi morbos*, Francof. 1614. 8. * In Libro *de divinatione* minorem circulationem sanguinis per pulmonem, descripsit.

J. Nicolai Stupani Basiliensis Professoris, cujus bonus in scribendo ordo etiam nunc laudes meretur *Medicina theorica*, Basil. 1614. 8. conpendium nempe universæ artis. Emanuel vero filius scripsit *pseudochymias ex* Paracelso *præcipua capita*, Basil. 1621. 4. *

J. Baptistæ Cortesii Bononiensis, sed qui Messanæ vixit & docuit, *consultatio & curatio pro* Ferdinando Matuti *steatoma exulceratum a dextri femoris interna regione marsupii in modum pendens patiente*, Messan. 1614. fol. * Ejusd. *practicæ medicinæ* Pars I. *in qua capitis affectus explicantur*, Messan. 1635. fol. Pars II. *in qua affectus partium nutritioni famulantium explicantur* ibid. eodem anno & Pars III. *in qua interni partium generationi famulantium affectus febriumque tractatio explicatur* ibid. eodem anno Ej. *miscellaneorum medicinalium Decades denæ*, Messan. 1625. fol. In *Decade* VII. huc pertinet curatio febrium: in *octava* de antimonio, mechoacanna, manna, sero, syrupis solutivis, lamina plumbea, oleo vitrioli & bezoar egit: in *nona* de abrasione capitis, cauteriis sincipitis, cranii humani vi in curanda epilepsia scripsit. Sic in X. de purgatione puerperarum & sanguinis missione. Amo legere boni senis scripta, & passim inde aliqua utilia disco.

J. Contareni *de purgandis enixis & recto bezoardicorum usu tractatus* Venet. 1614. 4. *

Philothei Eliani Montalto *archipathologia* dicta est, & hic repetenda.

J. Dominici Salæ *ars medica in qua methodus & præcepta omnia medicinæ curatricis & conservatio explicantur*, Patav. 1614. 4. Venet. 1620. 4. quæ mea est editio, & auctius Patav. 1641. 4. & ibidem 1659. 4. iterum auctius. Toto Libro agit de indicationibus & modo, quo iis satisfiat; Antiquo equidem more scripsit, non tamen absque sua propria observatione.

Ludovicus Septalius (Settala), vir doctissimus, & ex præcipuis Hippocratis interpretibus ipso Cl. Trillero consentiente (*de edit.* Hippocratis n. 7.) acuto ingenio rectoque judicio valuit. Ejus. *animadversionum & curationum medicarum* Libri VII. Mediolani 1614. prodierunt, quibus accesserunt Libri II. qui ea continent *quæ ad vulnera curanda & conponenda medicamenta pertinent* ibid. 1629. Recusæ sunt Patav. 1628. 8. Dordraci 1650. 8. & in eas J. Rhodii *analecta & notæ* Patavii 1652. 8. prodierunt, natæ ex praxi 40. annorum. Ad praxin inprimis pertinet Liber II. de victu acutorum, Liber IV. de venæ sectione, in qua minime meticulosus est, Libri V. VI. & VII. de curandis morbis; dignum in universum opus, multumque iis melius, quæ eo seculo scribi solebant, multas continet & utiles observationes & minus notas vires medicamentorum simplicium. Ejusd. *Libri* V. *de peste & pestiferis adfectibus* excusi sunt Mediolani 1622. 4. Ex melioribus Libris, quibus ea curatio laudatur, quæ certe in omnibus pessimis febribus convenit, venæ sectio, cum acidis medicamentis. Diligentia etiam politica & prophylactica narratur, qua pestis a locis sanis avertitur. Ejusd. *de margaritis judicium*, Mediolan. 1619. 4. 1626. 8. *

Christophorus Perez de Herrera hispanice scripsit *de garotillo*, Madrit. 1615. N. Ant.

Roderici a Fonseca *de febribus* Pisis 1615. 4. Basil. 1625. 8. cum Jacchino. Ej. *consultationes medicæ singularibus remediis refertæ. Accedit de consultandi ratione breve conpendium & consultatio de plica polonica*, Venet. 1618. Lind. 1620. &c. fol. Francof. 1625. 8. tum T. II. *consultationum medicinalium in quo difficiliorum morborum curationes perquiruntur, remedia recondita depromuntur*, ibid. eodem anno. *

Pe-

Petri Potier Andegavensis iatrochymici, qui in Italia artem exercuit & a perfido amico occisus fuit, si fides Sancassano (*dilucid.* I. p. 200.) *curationes & singulares observationes Centum* Venetiis prodierunt anno 1615. 8. Colon. Agrippin. 1622. 12. *Centuria* II. Bonon. 1622. 8. Colon. 1623. 12. *Centuria* III. Bonon. 1643. 4. cum prioribus. Poterii quidem scopus fuit ornare arcana sua felicitate curationum, qua etiam in gravissimis morbis valuerint, exclusa venæ sectione, & aliis vulgaribus medicinæ præsidiis. Ejusdem *opera omnia medica ac chemica*, Lugdun. 1645. 8. Francof. 1666. 8. cum Guissonio de febribus & Francof. 1698. 4. edita sunt cum notis F. Hofmanni.

Theodori Colladonis Biturigis *Adversariorum seu commentariorum medicorum* Tomus II. Genevæ editus 1615. 8. & 1680. 8. Practicus est, & continet varias correctiones, maxime in Hollerium, Pisonem & Heurnium, minutas & sæpe injustas. In posteriori editione titulus est *sphalmata medica tam in theoria quam in praxi.*

Raymundi Minderer ex chymiatrica secta, *medicina militaris seu Liber castrensis euporista ae facile parabilia medicamenta continens*, Augustæ Vindelic. 1620. 8. Noribergæ 1668. 8. 1679. 12. & Anglice, Londin. 1674. 8. excusa est.

J. Philippi Brendel *consilia medica celeberrimorum quorumdam Germaniæ medicorum*, Francof. 1615. 4. *.

Davidis Crusii *theatrum morborum Hermetico-Hippocraticum seu methodica morborum & curationis eorum dispositio*, Erfut. 1615. 8. 1616. 8. * Ex secta chemica. Ej. *de quæsitis in arte medica centuriæ*, Venet. 1622. fol. * An exstat id opus? an non est idem Alsarii a Cruce jam citatus Liber?

J. Ludov. Moegling *de inconsiderato acidularum usu dissertatio medica*, Francof. 1615. 8. * Ej. *lanx satura rerum medicarum*, Tubing. 1622. 4. * An idem opus cum eo F. Monavii, cui idem titulus est.

Henr. Petraei (ex chemica secta) *nosologia harmonica, dogmatica, hermetica* T. I. *de morbis capitis, thoracis*, Marburg. 1615. Ej. *Agonismata medica de aphæresi seu evacuatione universali disputationes miscellaneæ: & ogdoas disputationum medicinalium: Adjectæ quæstiones de genuina febris hungaricæ natura & cura*, Marpurg. 1618. 4. *

Joh. Hagii *lusthof der medicyne*, Dordrecht 1616. fol. * de causis & remediis morborum.

Matthiæ Unzer iatrochymici *ἱερονοσολογία seu morbi sacri juxta* Hippocratis, Galenica *& hermetica principia descriptio ejusque per remedia probatissima dogmaticorum & chymicorum curatio 2. Libris comprehensa*, Hall. 1616. 4. huc magis, quam ad pathologiam pertinet. Huc etiam faciunt *antidotarii pestilentialis Libri duo*, Hall. 1621. 4. *

Framcisci Joel *opera medica in quorum I. tomo compendium medicinæ universæ est*, prodierunt Hamburg. 1616. 4. * In *secundo* tomo qui Hamburg. 1617. 4. secutus est, indeque successive in tomis qui ibid. 1618. 4. Luneb. 1622. 4. Rostoch. 1629. 4. 1630. 8. * prodierunt, praxis medica continetur. Ej. *methodus medendi*, Leid. 1637. 12. 1652. 12. * & *opera medica omnia*, Amstelodami excusa sunt, 1663. 4. * Lind.

J. Christophori Erb *treuer und aufrichtiger medicus*, Brieg. 1616. 12. * alii annum habent 1686. 16.

Guilielmus de Baillou, vulgo Ballonius, ultimus sectæ Hippocraticæ inter Gallos fuit, & omnium, ut mihi quidem videtur, præstantissimus, Parisinus Medicus. Ej. *consiliorum medicinalium* Liber I. seu Tomus I. diu a morte auctoris quæ cadit in annum 1616. a Pronepote Jacobo Thevart editus est cum *Tractatu de calculo*, Paris. 1635. 4. recusus. Ejus operis Tomus II. editus est ibid. 1636. 4. & Liber III. seu Tomus III. anno 1649. 4. Fidelis auctor neque credulus vulgaribus rumoribus, etsi a seculo nostro medicamenta paulum aliena sint & multum astris tribuerit. Reliqua etiam opera huc pertinent, laudata in pathologicis. Opera omnia prodierunt Venet. 1734. 4. 1735. & 1736. vol. 4. In compendium, uti dixi, & ipsa hæc opera & Septalii cautiones, conjectæ sunt a T. Boneto, & editæ sub titulo *labyrinthorum medicorum extricatorum*, Genev. 1687. 4.

Jacobi Cahagnesii *brevis facilisque methodus curandarum febrium*, Cadomi 1616. 8. * Ejusd. *brevis facilisque methodus curandorum capitis affectuum*, Cadom. 1618. 8. *

Isorapan de Rieros *medicina Espannola contenuda en proverbios vulgares de nuestra lingua*, Granat. 1616. 1617. 4. * Ant.

J. de Soto Liber *del conocimiento curacion y preservation de la enfermidad del garotillo*, Granat. 1616. 4. *

Julii Guastavini Patritii Genuensis *locorum de medicina selectorum* Liber I. Lugdun. 1616. 4. *Liber secundus*, Florent. 1625. 4. * Primum legi, qui certe erudite scriptus est. Ad singulas quæstiones solet omnes sententias doctorum virorum proponere, non absque emendatione græcorum textuum.

tuum. Pleraque practica sunt. Ita monet ad contumaces morbos oportere mutare remedia. Agit de catarrho: pro cucurbitulis: pro magna venæ sectione, & de tota illa lite an in eodem an in alterno latere venam secare oporteret, quam pro BRISSOTO definit; de angina & pro bronchotome: de sputo cruento: de febre pestilentiali & symptomatica, ubi contra JOUBERTUM defendit febres a putredine fieri.

JOH. AGRICOLÆ *bericht von der rohten ruhr*, Erfurt 1616. 8. *

JOHANNIS COLLE Bellunensis *medicina practica seu methodus cognoscendorum & curandorum omnium affectuum malignorum & pestilentium*, Pisauri 1617. fol. * EJ. *de cognitu difficilibus in praxi*, Venet. 1628. 4. * EJ. *Cosmetor medicæus triplex in quo exercitatio totius artis, loca dilucidata, consultationes medicinales & quæstiones practicæ proponuntur*, &c. Venet. 1621. fol. *

HIERONYMI PINELLI *aphorismi medicinæ theoricæ & practicæ*, Senis 1617. 8. *

CALISTI PROCACCINI Liber *qui dicitur medicus ad tirones non minus utilis quam curiosus*, Rom. 1617. 4. *

GUILIELMI ROSELLI *de internorum morborum curatione*, Bergerac. 1617. * Burdigalæ 1620. 8. *

NICOLAI HABICOT *problêmes médicinaux & chirurgicaux*, Paris. 1617. 8. *

ANTONII MERINDOLI *selectæ exercitationes* VIII. Paris. 1617. 8. * EJUSD. *ars medica in II. partes divisa; in qua ea explicantur quæ ad medicinam docendam necessaria sunt, multa etiam quæ Theologos & Philosophos recreare valent continentur.* Accedit *exercitationum medicinalium Decas*, Aquis Sextiis 1633. fol. *

JOH. PELECYI *de humanorum affectuum morborumque cura*, Monachii 1617. 12. *

EVANGELISTÆ QUATTRAMII Monachi *de præservatione & curatione pestis*, Lips. 1618. 8. Prior editio Romæ Italice provenit, circa annum 1590.

ANTONII COELI *introductio universalis ad medicam facultatem & veram methodum curandi præternaturales corporis humani affectus*, Messan. 1618. 4. MONGIT. *

HIPPOLYTI OBICII statico mastigis, *iatrastronomicon*, Vicentiæ 1618. 4. *

HIERONYMI DAGRONETTI (Chemiatri) *raccolta di varii secreti*, Messan. 1618. 12. *

J. JAC. LAZARI *de sectione venarum cubiti in puerperio disputatio*, Messan. 1618. 4. *

FERDINANDI RODERICI CARDOSI *methodus medendi in* III. *Libros distributa: de indicationibus, in genere, curativis, & præservatis atque vitalibus*, Venet. 1618. 4. *

SEBASTIANI TRAVI *scholia in theoremata medica paradoxam naturam referentia.* Ajecit *animadversiones cum antithesibus in propositiones medicas ex cujusdam Auctoris MS. decerptas.* Turini 1618. 8. *

ANTONII TOSII *de nova quadam peripneumoniam curandi ratione a nemine hactenus excogitata*, Venet. 1618. 4. * HARL.

PETRI MARIÆ CASTIGLIONE *responsio ad* LUD. SEPTALII *judicium de margaritis*, Mediolan. 1618. 4. * EJ. *admiranda naturalia ad renum calculos curandos* ibid. 1622. 8. * EJ. *de sale ejusque viribus* ibid. 1629. 8. *

HERMANNI FOLLINI *amuletum Antonianum seu luis pestiferæ fuga in 2. Libros distributa.* Acc. EJ. *libellus de cauteriis*, Antwerp. 1618. 8. * EJ. *orationes de curatione & natura febris peticularis & de studiis chymicis conjungendis cum hippocraticis*, Colon. 1622. 4. *

JOH. ASSUERI AMPSING *dissertatio iatro-mathematica in qua de medicinæ & astronomiæ præstantia deque utriusque indissolubili conjugio differitur*, Rostoch. 1618. 4. 1630. 8. EJ. *de theriaca Andromachi* ibid. 1623. 8. * Ex secta iatro-mathematica.

J. DAN. MYLII, de chemica secta, *opus medico-chymicum triplex*, cujus Liber III. est *therapeutica*, Francof. 1618. 4.

J. VINCENTII FINKII *Enchiridion dogmatico-hermeticum morborum partium corporis humani præcipuorum curationes breves continens*, Lips. 1618. 12. 1626. 12. *

JOH. PFANNER *de generali morborum curatione & curationibus insolitis prodigiosis ipsaque armorum inunctione*, Basil. 1618. 4. * Disputationes tres.

Hoc anno cepit Bibliopola JAC. GENATH colligere & edere *decades disputationum* quarum pleræque practicæ sunt. Earum Decas II. & III. anno 1619. *quarta* anno 1620. reliquæ sequentibus annis & *septima* anno 1631. prodiit Basil. 4.

MARCI CORNACCHINI *methodus qua omnes corporis humani adfectiones ab humoribus copia vel qualitate peccantibus genitæ curantur*, Florent. 1619. 4. Basil. 1620. 8. Francof. 1628. 8. * Liber scriptus est pro venditando suo in omni febrium genere purgante pulvere, qui etiam nostro ævo exstat.

FABRICII BARTHOLETTI *Encyclopædia hermetico-dogmatica seu orbis doctrinarum medicarum... cujus ultima pars est therapeutica*, Bonon. 1619. 4. * EJUSD. *methodi ad dyspnoeam seu de respiratio-*

tionibus, Bonon. 1633. 4. *quintus* Liber curationes continet. Proponit autem ad ſanandos morbos reſpirationis animam hominis ſani receptam in magnum vitrum cavum. Poſthumæ ſunt prælectiones, anno 1628. dictatæ, hinc vitioſa & maculoſa editio.

PETRI de VEGA *pax fidiſſima & probatiſſima methodicorum cum ſpagyricis*, Lugdun. 1619. 8.*

C. BAUHINI *de formulis remediorum Græcis, Arabibus & Latinis uſitatis* L. 2. Francof. 1619. 8.*

CASP. BARTHOLINI patris *de aëre peſtilenti corrigendo conſilium*, Hafniæ 1619. 8. In *problematibus philoſophicis & medicis* multa etiam ad praxin ſpectant, Witteb. 1611. 4.

JOH. JESSENII infelicis Profeſſoris & Rectoris Pragenſis *adverſus peſtem conſilium cum ejuſdem diſputatione de theriaca & mithridatio*, Gieſſ. 1619. 12. Priorem editionem ignoro.

JULII CAESARIS BARICELLII *hortulus genialis*, Colon. 1620. 16. &c. Fabellæ plurimæ, omnis generis, & parum fida medicamenta.

CASPAR HOFMANNUS Gothanus ex paupere familia ſuo labore ad cathedram Altdorfinam magnamque famam emerſit, & in humanioribus equidem literis, & græcorum codicum lectione potius valuit, quam in artis exercitatione, neque eam tamen neglexit, acutus eruditorum cenſor, ut tamen, quod recte monet REINESIUS, plerumque potius tangeret difficultates quam removeret, & fugeret re non confecta (*Ep. ad.* HOFM. 49.). In EJUS *variis lectionibus* parum huc pertinet. Sed ad praxin faciunt *apologia apologiæ pro Germanis* & *quæſtio, quibus in morbis venæ ſectio purgationi ſit præferenda*, Amberg. 1626. 4.* *Inſtitutiones medicæ, pathologia parva in qua methodus* GALENI *practica explicatur*, Jen. 1640. 8. &c. & *commentarii* jam dicti *in* GALENI *methodum medendi* editi 1680. 4. Francofurti, iſti breviſſimi.

J. GEORGII GROSS Theologiæ D. *compendium medicinæ ex ſcriptura ſacra depromtum*, Baſil. 1620. 8.*

JOH. VARANDÆI *opera omnia theoretica & practica medica* edita ab HENRICO GRAS Monſpel. 1620. 8. Lugd. 1658. fol. * His continentur *therapeutica* & pars inſtitutionum, tum plurima, in pathologia jam recenſita.

BRICII BAUDERON *Praxis in duos tractatus diſtincta* quorum prior eſt *de febribus eſſentialibus*, &c. & *alter de morbis internis a capite ad pedes*, Pariſ. 1620. 4.* EJ. *expert phyſician*, Lond. 1657. 8. videtur idem opus eſſe.

CAESARIS MOCHÆ *conſilia medicinalia*, Turin. 1620. 4.*

J. BLO BONET *reducion de las letteras y arte para enſennar a hablar a los mudos*, Madrit 1620. 4. ANT. Primus hanc pulcherrimam artem Libro docuit, famulus Regius.

J. LEMPERIERE *de la peſte, de ſes cauſes & de ſa cure*, Rouen 1620. 8.*

THOMÆ AGUIAR *apologia pro conſilio medico in diminuta viſione & cenſura in* L. ILDEPHONSI NUNNEZ *de faucium ulceribus anginoſis*, Marcenæ 1621. 4.*

ANDREA TAMAJO *tractat. de algebra y garotillo*, Madrit 1621. 8.*

J. HENIS *bericht von der peſt*, Augſpurg 1621. 8.

MICHAELIS MEYER *podagræ, chiragræ & gonagræ methodica curatio*, Francof. 1621. 8.* L.*

JOACHIMI BURSER *de febre petechiali ... curanda*, Lipſ. 1621. 8.*

Hoc loco GUILIELMI FABRICII ab AQUAPENDENTE *practicam medicinam* recenſendam duxi, quæ eo jam mortuo Pariſiis anno 1634. 4. prodiit. Eam ſpuriam facit, & ne cogitaſſe quidem de ea bonum ſenem auctor eſt, THOMAS BARTHOLINUS (*vindic. anatom.* p. 3.) In *operationibus* aliqua practica admiſta habet. Cantharides laudat in iſchuria, &c.

BARTHOLOMAEI ACCURSINI *tractatuum & conſultationum medicinalium Tomus I.* Ravennæ 1622. 4.*

FRANCISCI PONÆ *antidotus bezoardica adverſus omnia venena*, Veron. 1622. 12.* EJUSD. *medicinæ animæ ſeu rationalis praxis*, Veron. 1629. 4.* EJ. *Academico-medica ſaturnalia* ibid. 1652. 8.* EJ. *prudentia medica* ibid. 1650. 12.*

FRANCISCI MARTIANI *antiparalogiſmus ad ea quæ* ÆTIUS, CLETUS & J. MANELPHUS *ſcripſerunt contra* .. PROSPERUM MARTIANUM: *in qua* HIPPOCRATIS *auctoritate recentiorum abuſus notantur circa venæ ſectionem potiſſimum in pleuritidis curatione*, Rom. 1622. 4.*

ANTONII SANTORELLI Profeſſoris Neapolitani, *antepraxis medica* in Libros XXI. *diſtributa*, Neapol. 1622. 4. 1633. 4. 1651. fol.* LIND. EJ. *poſtpraxis medica ſeu de medicando defuncto*, Neapol. 1629. 4.*

THOMÆ BRONCORI *de populari & peſtilenti gutturis annexarumque partium adfectione Neapolim & Regnum* anno 1622. *vexante*, Neapoli 1622. 4.*

DAVID JOUISE *Traité de la peſte contre celui de* LEMPERIERE *avec la précaution & la cure de cette maladie*, Rouen 1622.*

Cum

Cum JEHAN de GORRHIS seu J. GORRAEI operibus hoc anno excusis etiam editæ sunt PETRI GORRAEI *formulæ remediorum quibus vulgo medici utuntur*, Parif. 1622. fol.

RENATUS MOREAU historiam litis *de missione sanguinis in pleuritide* edidit cum BRISSOTI apologetica disputatione, Parif. 1622. 8. vir undique doctissimus. Ea in nupera editione SCHULZIANA omissa est.

J. MACOLLONE *iatria chymica exemplo therapiæ luis venereæ illustrata*, Londin. 1622. 8.*

SAMUELIS HAFENREFFER *Raphael artem medicam feliciter tum inchoandi tum continuandi tum absolvendi docens*, Tubing. 1622. 12. Francof. 1629. 12. Ulm. 1642. 8.* ENDT. EJ. *vexillum raphaeliticum per artem medicam & vitam communem volans*, Tubing. 1631. 8.* EJ. *officina iatrica continens pharmaca selecta Hippocratico-Galenica & Hermetico-Paracelsica*, Ulm. 1633. 8.* EJ. *πανδοχεῖον de cutis morbis curandis diximus.*

FRIDERICI MONAVII *lanx satura rerum medicarum*, Tubing. 1622. 4.* *de bronchotome* libellum diximus.

DANIELIS BECKER *microcosmi spagyria tradens medicinam ex corpore hominis tum vivo tum exstincto docte eruendam scite præparandam*, &c. Rostoch. 1622. 12. & auctius, Leid. 1633. 4.* Londin. 1660. 12. EJ. *nüzliche hausapothek*, Königsberg 1642. 8.* Regiomontanus professor, scriptor cultrivori, in iatrochymiam propensior, ut omnes hujus ævi Germani.

ANDR. SINGER *discursus de dysenteria, accedit verzeichnüss der arzneyen wieder allerley gebrechen samt einem bericht wie sich der gemeine mann in der rohten Ruhr zu verhalten*, Magdeburg 1623. 4.*

RUDOLF GOCLENII *beschreibung probirter arzney*, Francof. 1623. 8.* EJ. *experiment buch*, Francof. 1642. 8.* EJ. *Loimographia*, Francof. 1613. 8. praxin etiam tradit.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis*, Parif. 1623. 8.*

J. CAROLI AMATI *fructus medicinales ex variis* GALENI *locis decerpti*, Lugd. 1623. 12. Genev. 1657. 12.*

DAVID de PLANISCAMPY *la petite verole abatue*, Parif. 1623. 8.

NICOLAI EPIPHANII *succincta medicinalis practica*, Parif. 1623. 4. Francof. 1626. 8.*

FRANCISCI BRUSCHII *promachomachia iatrochymica in qua chymiatriæ præstantia propugnatur*, Mantuæ 1623. fol.*

ANDREÆ ORDONNEZ *compendium perutile de sanguinis missione*, Neapoli 1623. 4.*

PHILIPPI SAVONA *decisiones medicinales quoad diagnosin & prognosin novo scribendi modo primum invento*, Panormi 1624. fol.* L.

JULII PHILIPELLI *epistola apologetica ad almæ urbis medicos*, Rom. 1624. 4.*

PETRI PIERNI *medicæ petræ divisæ in 2. tomos, secundus* est *de antidotis*, Neapoli 1624. 8.*

JOH. VIGIER *tractatus de catarrho, rheumatismo, vitiis dentium, linguæ, vocis, de immodica & indecora salivatione e variis auctoribus conpilatus*, Genev. 1624. 8.*

J. JAC. FEDERER *febris ungaricæ curandæ, cognoscendæ methodus*, Freiburg. 1624. 8.

JOH. JUNKER *methodus therapeutica per solam diaetam & ligni guajaci diversas præparationes*, Erfurt. 1624. 4.*

J. CONRAD RHUMELII *prophylaca medico-practica luis epidemiæ ἐγκεφαλονόσου exhibita: cum apotropo, i. e. centuria curationum medicarum factarum in Novo Foro Palatinatus*, Noriberg. 1624. 8.

DAVIDIS LIPSII *ἐξέτασις ἰατρικὴ μέθοδικὴ de cura hydropis*, Erfurt. 1624. 4. Jen. 1678. 4.*

JACOBI BARTSCHII *decas exercitationum medicarum ex* FERNELIO, *tabulis, aphorismis & quæstionibus inclusarum*, Argentin. 1624. 4.*

GILBERTI JACCHAEI Professoris Leidensis, *institutiones medicæ*, Leid. 1624. 12. 1631. 12. Therapeutices pars aliqua hic traditur de medicamentis eorumque classibus.

JOH. DONATI *bericht wie man die jenigen by welchen die bösen gifftigen pestilenzialischen Drüsen beulen apostemata und carbunkel vermerket werden, mit äusserlichen arzneyen versehen und curiren soll*, Neyss. 1625. 4.

J. VARWICH's *kurzer und gründlicher bericht wieder die pestilenzialische seuche*, Coppenh. 1625. 8.*

MARTIN PANSA *consilia vom gebrauch der mittel und schweis cur*, Lipf. 1625. 8.* Alia adde ex pathologicis.

WOLFGANG SCHALLER *hypotyposis universæ methodi medendi* Witteberg. 1625. 4. RIV.

M. ANT. ZIMARIÆ *thesaurus reconditus de medicamentis quæ corpori humano venustam formam inducunt*, Francof. 1625. 8.*

MATTH. MARTINI *von der haupt krankheit*, Hall. 1625. 4.* EJ. *de morbis mesenterii*, &c. Isleb. 1616. 8. An IDEM est cujus exstat *armer kranken raht oder arzneybuch vor den armen gemeinen mann*, Lipf. 1684. 4.*

ELIÆ

ELIÆ TEICHMANN *ratio generalissima morbos quoscunque expugnandi*, Basil. 1625. 4. RIV. *

STEPHANI RODERICI CASTRENSIS Pisani Professoris, eruditi viri & acuti ingenii, anti-Galenici, Liber *de meteoris microcosmi*, Venet. 1621. J. jam dictus est. EJ. *opusculum quæ ex quibus, recondita doctrina refertum*, Florent. 1627. 12. Lugdun. 1645. 12. Francof. 1646. 12. * EJ. *de sero lactis tractatus*, Florent. 1641. 8. * EJ. *castigationes exegeticæ, quibus variorum dogmatum veritas elucidatur*, Florent. 1640. fol. * EJ. *disceptationes medicæ*, Florent. 1642. 4. Venet. 1656. 8. * EJ. *ratio consultationis an post variolas purgatione corpus egeat*, ibid. 1642. 4. * EJ. *medicæ consultationes*, ibid. 1644. 4. * EJ. *posthuma varietas*, Florent. 1639. 4.

ALPHONSI GOMEZ de la PARRA *polyanthea medicis speciosa* &c. Madrit. 1625. 4. *

JOH. JONSTON polygraphi & collectoris *enchiridii nosologici generalis & specialis Libri* VIII. . . 1625. 8. EJ. *idea universæ medicinæ practicæ 12. Libris absoluta*, Amstel. 1644. 12. * anglice cum NIC. CULPEPERI augmentis edita Londini 1652. 8. 1665. fol. 1684. fol. EJ. *syntagmatis universæ medicinæ practicæ* Lib. XIV. Breslau 1674. 8. * vel 1673. 8. * Lips. 1722. 8. *

Orders issued by the king to be executed through out the Realm relating to the plague, Lond. 1625. 4. *

CASPARIS BACHOY *erreurs populaires touchant la médecine*, Lion. 1626. 8. *

JOH. HORNUNGII *Cista medica in qua epistolæ clarorum Germaniæ medicorum familiares in re medica, hermetica & Galenica asservantur ex bibliotheca* SIGISMUNDI SCHULTZERI, Noriberg. 1626. 4.

ARNOLDI WEICKARD *thesaurus practicus in II. Tomos distributus*, Francof. 1626. 4. * EJ. *de variis & periculosis morbis a capite ad calcem medendis practica universalis Galenico-chymica in* VI. *Libros divisa*, Francof. 1643. fol. *

DAVIDIS VERBEZII *pro* R. MINDERERI *disquisitione de chalcantho adversus* P. CASTELLUM *responsio* August. Vindel. 1626. 4. *

THOMÆ REINESII eruditissimi viri, medici & consulis Altenburgici, historici, grammatici, critici & polyhistoris, acris censoris, qui ob libertatem sermonis locum reliquit, jam depositus senex, & Lipsiam se contulit, *methodus antiloimica therapeutica, seu gründlicher bericht wie diejenigen welche mit der iztgrassierenden seuche befallen sich zu verhalten haben*, Gera 1626. 4. * Obiit anno 1661.

VALENTINI CHARSTAD *disputationes medicæ in Academia Argentinensi propositæ*, Argentin. 1626. 4. 1634. 12. * EJ. *dispp. de universa medicina dogmatica in Academia Argentinensi habitæ*, ibid. 1627. 4. * idem forte priori opus. EJ. *Synopsis universæ medicinæ dogmaticæ in 12. disputationibus adumbrata*, Argentor. 1634. 12. 1678. 4. iterum forte idem opus.

PETRI MANCEBO AGUADO *trattato de la essencia de la melancolia de su assiento causas y curacion* 1626. N. ANT.

DIDACI MORANI *apologiæ tres de epilepsia hysterica, venæsectione in fluore nimio hæmorrhoidum, ventris tumore*, Orthesii 1626. 4. *

In F. BACON de VERULAM *historiæ naturalis centuriis* aliqua huc faciunt, de purgantium vi medicata, *de filo medicinali* seu ordine quo danda sunt medicamenta, deque cura palliativa, arcanis ad podagram, de conpressione hæmorrhagiarum digiti ope, de lenium resolventium usu, de peste, fætore carceris, vaporibus, vi exhalationum, curatione sympathetica.

PETRI CASTELLI Medici & Professoris Romani multa sunt opera. EJ. *epistolæ medicinales*, Romæ 1626. 4. editæ, fere unice agunt de mira vi olei vitrioli ad hæmoptoën, & febres. Ea occasione pugnat pro acidis medicamentis, & benefica esse ostendit, cibique coctionem ab acido derivat. EJ. *de abusu venæsectionis*, Rom. 1628. 8. * EJ. *de visitatione ægrotorum pro discipulis ad praxin instruendis*, Rom. 1630. 12. * EJ. *Emetica in quibus agit de vomitoriis & vomitu* L. X. *opus necessarium ad curandos morbos*, Rom. 1634. fol. * Valde laudat GIANELLA. EJ. *Epangelia in qua lectiones super I. L. aphorismorum* HIPPOCRATIS *enumerantur*, Mantuæ 1646. 12. * EJ. *præservatio corporum sanorum ab imminente lue ex aëris intemperie anni* 1648. Messan. 1648. 4. *

FRANCISCI RANCHINI Professoris & Cancellarii Monspeliensis *opuscula medica*, Lugduni 1627. 4. edita, in pathologicis jam citata, curationes morborum conjunctas habent. EJ. *de curatione morborum & symptomatum quæ vitiosam purgationem aut comitantur aut subsequuntur* brevis & totus practicus libellus est. EJ. *opuscules ou traités divers & curieux en Médecine*, Lyon 1640. 8. * *de peste, lepra, lue venerea, accidentibus eorum qui veredo vehuntur, torturæ accidentibus, cruentatione cadaverum, terebinthina.* EJ. *opuscula posthuma de morbis ante & post partum, & de purificatione rerum infectarum post pestilentiam*, Lugduni 1645. 8. *

PETRI JOH. FABRI iatrochymici acerrimi, nimisque suis arcanis delectati, fatente L. a CAPOA & ipso iatrochymico II. p. 30., *insignes curationes variorum morborum quos medicamentis chymicis jucundissima methodo curavit auctor*, Tolos. 1627. 8. Argentor. 1632. 8. EJ. *sapientia universalis 4. Libris conprehensa*, Tolos. 1654. 8. Francof. 1656. 8. *

GUILIELMI MARQUIS *decem quæstiones problematicæ una cum instructione purgandarum ædium infectarum*, Antwerp. 1627. 4. * EJ. *aloë morbifuga in sanitatis conservationem concinnata*, Antwerp. 1633. 8. *

AUGERII CLUTII *calsvee seu descriptio lapidis nephritici seu jaspidis viridis*, latine vertit G. LAUREMBERG, Rostoch. 1627. 12. *

J. STEPHANI STROBELBERGER *systematica universa medicinæ adumbratio*, Lipf. 1627. 8. * EJ. *brevissima manuductio ad curandos pueriles affectus* Ed. II. Lipf. 1629. 8. *

GEORG. HEBENSTREIT *πέμπτας quæstionum miscellanearum politico-medicarum*, Tub. 1627. 12.*

VALERII MARTINI Veneti *totius medicinæ practicæ exactissima collectio in qua .. promtuarium evacuationis sanguinis .. vacuationis cacochymicæ ... cruditatis cognoscendæ & curandæ*, Venet. 1628. fol. * EJ. *tr. della curatione della peste*, Venet. 1630. 4. * EJ. *Enchiridion de febribus & earum curatione*, Venet. 1636. 4. * EJ. *Opuscula de vesicantium, sinapismorum, cucurbitularum, ligaturæ dolorificæ, frictionum lotionumque administratione .. asthmate, orthopnœa, veneno pestilente*, Venet. 1636. 4.* EJ. *Praxeos medicæ laconismi*, ibid. 1636. 4.* quibus priora duo opuscula continentur.

MAXENTII PICCINI *antithesis de usu medicamenti purgantis in febribus*. EJ. *apologia pro* JACOBO BONAVENTURA, Neapol. 1628. 4. *

J. BAPT. SORI *consigli ed avisi delle fontanelle* (morbo gallico &c.) Milan. 1628. 8. *

ALEXANDRI ALEXII *consilia medica & epitome pulsuum*, Patav. 1627. 4. * EJ. *cratylus morborum*, Patav. 1657. 4. *

HIERONYMI MONTECHIARI *dichiarationi contra il sommario metodo del* D. J. B. RIANCHI *e contra il discorso de* PIER. FRANC. GIRALDINI *sopra la sua ritrovata pulvere che fu stimata Bezoar minerale*, Genua 1627. 4.* EJ. *osservazione e brieve discorso del contagioso mal di Carrera*, Neapol. 1637. 4. MONG. *

PETRI GARCIAS CORRERO *disputationes medicæ & commentaria in Fen.* I. *libri* IV. AVICENNÆ *in quibus quæ pertinent ad theoriam & praxin locupletissime reperiuntur, editæ opera* PETRI TERRIOLI, Burdegal. 1628. fol. *

PETRI MORELLI *systema parasceuasticum ad praxin continens rationem præscribendi secundum normam practicandi Monspelii usitatam*, Genev. 1628. 8. 1630. 8. Amstelod. 1659. 12. potius ad Pharmaciam pertinet.

GUILLAUME de l'ERISSE *méthode excellente pour guérir la peste*, Dijon 1628. 8. *

Avis salutaire contre la maladie epidémique & pestilentielle de la ville de Lion par les DD. du college de la ditte ville, Lyon 1628. Pestem derivant a cadaveribus projectitiis &c.

PHILIBERTI GUIBERTI *medicus domesticus* (seu catalogus medicamentorum parabilium) Colon. Agripp. 1628. 12. EJUSD. *medici officiosi opera*, Paris. 1649. 8. quæ & ipsa ad pharmaciam pertinent. Adjectus est PATINI *de sanguinis missione* alibi laudatus commentarius, & NICOLAI ELLAIN *tractatus de peste* cum notis PATINI, in quo calida medicamenta bezoardica & amuleta rejiciuntur. Ea opuscula sub titulo *les œuvres charitables sur la médecine* recusa sunt, Paris 1670. 8.

POMPEII CAIMI Patavini, infelicis medici & tamen celebris, (NIC. ERYTHR. *Pinacothec.* I. p. 48.) *de febrium putridarum indicationibus juxta* GALENI *methodum colligendis & adimplendis* Lib. II. Patav. 1628. 4. *

DANIELIS SENNERTI Professoris Wittebergensis, celeberrimi viri, & egregii systematici, opera plurima sunt & sæpe recusa. Multa sumsit utique ab aliis, & O. ROBORETUM de febre petechiali, A. LAURENTIUM de crisibus dicitur exscripsisse SCHELHAMMERO, sed bono certe & utili ordine omnia disposuit. EJUS. Liber *de consensu chymicorum cum* ARISTOTELE & GALENICIS, Witteb. 1619. 8. Paris 1633. 4. & sæpe alias. Hoc inprimis opere novam in Germania sectam aut fundavit, aut certe confirmavit, quæ theoriam chemicam cum GALENICA, & utrumque genus medicamentorum conbinavit, & seculo priori toto floruit, ut morborum theoriam magis a GALENO, medicamenta multa a chemicis sumeret. Ipse vero SENNERTUS excusavit magis & conciliavit Chemicos quam secutus est. EJ. *de febribus* Lib IV. ibid. eodem anno 8. ibid. 1634. 12. Parif. 1633. 4. & alias. EJ. *institutionum medicinæ* Lib. V. Witteberg. 1624. 8. Parif. 1631. 4. EJUSDEM *Epitome institutionum medicinæ*, ibid. 1634. 12. &c. Anglice etiam versa, Londin. 1656. 8. Earum etiam institutionum *tabulas breviter & distincte summam institutionis medicæ exhibentes* dedit CHR. WINKELMANN, Witteberg. 1635. fol. *Epitomen* autem SENNERTI CLAUDII BONNETI opera paratam, non vidi, quæ Avenione 1655. fol. prodiit. EJ. *medicinæ practicæ* Liber I. excusus est Wittebergæ. 1628. 4. Parif. 1632. 4. & agit de morbis capitis. *Liber* II. Witteb. 1629. 4. Parif. 1632. 4. est de morbis pectoris. *Liber* III. Witteb. 1631. 4. Parif. 1632. 4. de morbis abdominis. Liber IV. Witteb. 1632. 4. Parif.

Parif. 1633. de morbis mulierum, cum *appendice* de curandis morbis infantum. Lib. V. Witteb. 1634. 4. de morbis externis. Lib. VI. Witteb. 1635. 4. de morbis venenatis & occultis. In omnibus istis Libris bono ordine ex veteribus collegit, quæ eo tempore obtinebant medicamenta, numerosa illa & in formulis, non ex praxi tamen adeo nata, quam ex theoria, hæmophobus in universum, & a mascula veterum medicina alienior, quod vitium etiam ad gentiles ejus viri transiit. Ej. *quæstionum medicarum controversarum* Lib. Witteberg. 1609. 8. 1610. 8. Ej. *paralipomena*, Witteberg. 1642. 4. Lugdun. 1683. 8. Addenda sunt, ad singula loca scriptorum auctoris, a morte adjecta a liberis Ej. *opera omnia*, Lugdun. 1650. fol. 3. vol. 1666. fol. 5. tomis. Venet. 1651. fol. Lugdun. 1676. fol. 6. vol. qua editione etiam *fasciculus medicamentorum contra pestem*, & *Epistolarum medicinalium duæ centuriæ continentur.*

ANTONII OBERT *de venæ sectione in pleuritide eudoxa contra paradoxam* FUCHSII, FERNELII *& aliorum sententiam* St. Omer 1629. 4. *anastrichiosis apologetica pro parænesi contra* L. *du* GARDIN *decretum quo oppositam in pleuritide revulsionem condemnat quam parænesis recommendat*, St. Omer 1631. fol. * Ej. *de venæ sectione in pleuritide parænesis secunda contra paradoxam* FUCHSII *&* FERNELII *sententiam seu anacephalæosis omnium pene controversiarum quæ parænesis prima & pro ea scripta apologia contra* LUD. *du* GARDIN *continebat: accedunt novissimæ declamationes 4. de venæ sectione in variolis administranda contra popularem errorem assertio*, ibid. 1638. 8. *

JOH. FUCHSII *compendium abusuum auctoritate* GALENI *&* HIPPOCRATIS *damnatorum pro illis qui medicina & sanguinis detractione utuntur*, Monach. 1629. 4. *

HORATII LYMBISANI *conciliationes & decisiones medicæ super finitiones actionis depravatæ diminutæ morbi & symptomatum* ANTONII SANTORELLI, Neapoli 1629. 4. *

ROBERTI FLUDD, celebris fanatici *medicina catholica*, Francof. 1629. 1631. fol. Ej. *pathologia dæmoniaca*, Goudæ 1640. fol. *

FRANCISCI MURATORI *scelta d'alcuni medicamenti da valersene a curare il malo contagioso in Bologna*, Bonon. 1630. aut 1631. 4. *

J. VIGANTI *antidotario contra la peste*, Bologna 1630. 4. *

Preservatione della peste di un medico Padoano, Padova 1630. 4. *

MAURITII TIRELLI *de historia vini & febrium* Lib. II. Venet. 1630. 4. huc omnino pertinet non utilissimum opus, quo vinum fere ad omnes febres laudatur, etiam in tertiana continua, semitertiana, inflammatione capitis. Egregius historicus, qui Athenas diluvio faciat antiquiores.

BARTHOLOMÆI PERDULCIS *universa medicina ex medicorum principiis collecta*, Parif. 1630. 4. Ead. opera G. SAUVAGEON *emendata ex auctoris autographo. Accedit Liber de morbis animi*, Parif. 1641. 4.* 1680. 4. Lugdun. 1649. 4. 1690. 4. *

JOH. FREYTAG, ex secta chemica, Groningensis Professoris *aurora medicorum Galenico-chymicorum, seu de recta purgandi methodo & medicamentis purgantibus simplicibus*, Francof. 1630. 4. * Ej. *catalogi testium veritatis chymiatriæ prodromus, i. e. obss. curationum medico-chirurgicarum ad methodum chymicam institutarum Centuria* I. Quedlinburg. 1635. 4. * Ej. *detectio & refutatio novæ sectæ Sennerto-Paracelsicæ*, Amstelod. 1636. 8. Groning. 1637. 8. contra Librum SENNERTI *de consensu* &c. Ej. *de opio & medicamentis opiatis .. & de nova phthisin curandi ratione*, Groning. 1632. 8. *

J. ANTONIDIS van der LINDEN Professoris Leidensis, viri græce docti & latine, in praxi ad chemicam sectam inclinantis, & parum clinici ex judicio GUIDONIS PATINI, amici LINDENIANI, acuti cæterum ingenii scriptoris, est *Compendium medicinæ*, Franeker 1630. 4. quæ 10. disputationes sunt. Ej. *medulla medicinæ partibus 4. comprehensa*, ibid. 1642. 8. * In *selectis medicis & meletematibus medicinæ Hippocraticæ* quæ contracta Francofurti 1672. 4. prodierunt, multa huc pertinent.

JOHANNES PRÆVOT Dalemontanus Rauracus, sed Patavinus Professor, & successor P. ALPINI, insignis practicus, nihil ipse quod resciverim scripsit, sed multa exstant ejus *opera medica posthuma* una edita Francof. 1651. 12. Hanov. 1666. 12. cura J. STEPHANI & F. MONAVII, quæ sequentia omnia continent. Ej. *medicina pauperum* seu de remediis facile parabilibus; *item de venenis & eorum alexipharmacis* seorsim prodiit, Francof. 1641. 8. Patav. 1660. 12. 1718. 12. & sæpe alias. Ej. *selectiora remedia*, Francof. 1659. 12. Patav. 1676. 12. sub titulo *hortuli medici referti selectioribus remediis*. Multa infida & superstitiosa admisit. In *medicina pauperum* habet medicamenta, purgantia inprimis, omnibus nota. In *selectioribus remediis* arcana undique collecta tradit.

J DOMINICI MAGLIOCCA *disputationum medicarum ... therapeuticarum* T. I. Neapoli 1631. fol.

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadversionis in rationes quibus* HIPPOLYTUS OBICIUS *vinum exhibet ægrotis omni tempore & in omni febre*, Venet. 1631. 8. *

PETRI PASCHALIS *curatio : ... febrium*, Leid. 1631. 8. *

J. Gerhard *tractatus practicus de chymiatria* 1631. 4. *

Lud. du Gardin Professoris Duacensis *circumstantiæ & tempora de variis venis pleuritidis ratione secandis inter varios medicinæ proceres litem dirimentia*, Duaci 1632. 4. Ej. *manuductio per omnes medicinæ partes, seu institutiones medicæ in tres libros digestæ*, Duaci 1634. 4. *

J. Christoph. Eisenmenger *kurzer bericht wie die hitzige anstekende hauptkrankheit anno.* 1621 *eingerissen zu curiren*, Heilbrunn 1632. 12. * Ej. *bericht von der rothen Ruhr*, ibid. 1634. 12. *

Caspar Amthor *memorabilium medicorum Part.* I. *continens .. curationes per* εὐπόριστα *tum galenica tum chymica*, Jenæ 1632. 4. *

J. Antonii Gagliardi *nova ratio universalis medendi febribus humoralibus*, Mediolan. 1632. 4. * Ej. *consultationes variæ*, Colon. 1637. * Ej. *cognitione e cura di morbi communi æstivi ed autumnali*, Milano 1943. * Ej. *della ragione e quantita del vitto nelle febri pestifere maligne ed acute*, Milan. 1645. 4. * post mortem auctoris prodiit Corte. Ej. *dell acciajo in uso della medicina*, Madrit 1645. *

Hyacinthi de Alphorio *de præservatione a calculis atque cunctis fere morbis deque morborum renalium medela*, Neapoli 1632. 4. *

Marci Antonii Alaymi *consultatio pro curatione ulceris syriaci* (pædanchones) Panorm. 1632. 4. *

Francisci de Leyva y Aguilar *desenganno contra il mal uso del tabaco*, Corduba 1633. 4. * Ej. *decision del conocimiento del promado por la urina*, ibid. 1633. 4. * Ant.

J. Dominici Prosimi *de faucium & gutturis ulceribus anginosis*, Messan. 1633. 4. *

Sebastiani Nasci *speculum methodi medendi*, Brixiæ 1633. fol. *

Michaelis Perner *consilium antipodagricum*, Statten 1633. 8. *

Gabrielis Naudæi Doctoris Patavini, polyhistoris & bibliothecæ Mazarinianæ præfecti *Pentas quæstionum iatrophilologicarum* prodiit Genev. 1647. 8. sed earum aliquæ anno 1634. prodierant. Epistolæ etiam posthumæ anno 1667. 12. prodierunt.

Ernesti Friderici Fabricii *medicinæ utriusque Galenicæ atque hermeticæ anatome philosophica, brevem . . artis medicæ oculis subjiciens sciagraphiam*, Francofurt. 1633. fol. * .

Stephani Dominici Brunheimer's *consilia von den hitzigen oder Reh-flecken fiebern*, Lützenburg 1634. 8. Endt.

Thomæ Campanellæ Monachi Dominicani, ob sua infortunia celebris, *Medicinalium juxta propria principia* Libri VII. Lugdun. 1635. 4. Theorias aliquas proprias, sed fere ubique communem veterum in morbis sanandis methodum proponit, deditus astrologiæ, a praxi propria alienus, & pessimus anatomicus, qui bilem tribuat lieni.

Pino de Marra *praxis methodica & rationalis curandorum morborum omnium in qua præter remedia magis præcipua a* Galeno, Hippocrate & Avicenna *desumpta multa arcana medica continentur*, Neapoli 1635. 4. *

Didaci de Soria *certamen medicum & propugnatio antiquitatis contra innovatores*, Granat. 1635. fol. *

Fab. Violet *parfaite connoissance de toutes les maladies du corps humain causées par obstruction*, Paris 1635. *

Vincentii Baronii Meldulensis *de pleuri-peripneumonia anno.* 1633. *Flaminiam aliasque regiones populariter infestante a nemine hactenus observata* Lib. II. Forli 1636. 4. In egregio libro præter ea, quæ ad hunc morbum proxime spectant, ejusque curationem, multa practici sunt argumenti, in Libro inprimis II. Ita venæ sectionem in pleuritide defendit etiam in pueris, etiam in petechiis, etiam in morbi cruditate. Fuse enarratis argumentis litem definit pro venæ sectione lateris adfecti, nisi menses substiterint, qui in pede sectionem requirant, aut summa plethora sit, aut dolor in medio pectore. Recte iteratam venæ sectionem inperat, etiam septies, rejectis cucurbitis & hirudinibus &c.

Hyacinthi Trabona *de medicamento purgante quarta die dissertatio* Panormi 1636. 4. *

Dan. Carmenio *de medendi methodo* Lib. VI. Bonon. 1636. fol. *

Francisci Sanchez sceptici opera juncta prodierunt Tolosæ 1636. 4. quibus continentur tractatus *de phlebotomia, de purgatione, observationes in praxin, censura in opera* Hippocratis *omnia*.

Certain necessary directions for the cure of the plague and for preventing infection: by the college of Physicians, Lond. 1636. 4. *

Rolandi Sturm Lovaniensis *dialogus inter* Hippocraticum & Hermeticum, Bonon. 1636. 8. * Ej. *corticis chinæ chinæ ejusque virium descriptio*, Antwerp. 1659. Haag 1681. 8. Proponit observationes practicas cortici faventes, ejusque vim febrifugam explicat per resolutionem materiei morbificæ.

J. Henr.

J. HENR. FREYTAG *unterricht von der peſt*, Helmſtatt 1636. *

JOH. SMITH *practice of phyſick*, Londini 1636. 8. *

JAN van BEVERWYCK Medici, ampliſſimi viri & conſularis, excitati ingenii, varia huc pertinent, ut *idea medicinæ veteris*, Leid. 1637. 8. compendium nempe medicinæ, cujus major pars eſt therapeutica. Ej. *ſchatz der ungeſundheit oder algemeine artzney*, Francf. 1674. fol. Dixi in pathologicis ſyſtema morborum eſſe cum curationibus, ſæpe non vulgaribus. Opera omnia Belgice prodierunt, Amſtelod. 1656. 4.

J. SADLER *praxis medicinæ*, Londin. 1637. 8. L. *

SAMUEL SCHÖNBORN *manuale medicinæ practicæ Galeno-chymicæ*, Dantiſc. 1637. 12. * Argentin. 1681. 12. *

MAXIMILIANI SANDÆI *comment. de medicis, morbis & medicinis exemplum*, Colon. 1637. 4. * Jeſuitæ opus.

NICOLAI FONTANI *florilegium medicum*, Amſtelodam. 1637. 12. * Ej. *reſponſionum & curationum* Lib. I. Amſtelod. 1639. 12. Et ſuas & COSTERI atque PLEMPII curationes habet, minime inutiles, etſi GALENICAM ſectam ſecutus ſit. Ej. *obſervationum rariorum analecta*, Amſtelod. 1641. * Continentur in ea collectione hiſtoriæ rariores & epiſtolæ, & inter illas laryngotome, uterus reſectus, larynx in utero, curationes feliciores variæ.

ROBERTI FARVACII *diſquiſitio medica num pilulæ dejectoriæ cum cœna recte exhibeantur*, Patav. 1637. 4. *

J. BAPT. MAGATI, CÆSARIS, celebris illius Chirurgi & Medici, fratris germani, *conſiderationes medicæ quibus difficultates in praxi occurrentes expenduntur*, Bonon. 1637. 4. *

J. de VIANA *tractatus de peſte ſus cauſas y curacion y el modo que ſe a tenido en curar las ſecas y carbuncas peſtilentes que an oprimidola ciudad de Malaga el anno de* 1637. Malaga 1637. 4. *

PETRI SERVII *inſtitutionum quibus tirones ad medicinam informantur* Lib. III. Ej. *proluſiones* II. *ad inſtruendos ad artem tirones accommodatæ*, Rom. 1638. 12. *

HIERONYMI CORTE *ſumma medendi methodus in qua de phlebotomia, medicis cucurbitulis, hirudinibus earumque recto uſu . . de purgatione per pharmacum, de vomitu, de dyſuria, de concoctione, de frigidæ potu, & de victu ægrotantibus exhibendo diſſeritur. Accedit certa viſendi rogandique ægros ratio*, Venet. 1638. 4. *

EDWARD's *cure of all ſorts of feavers*, Lond 1638. fol. *

J. FAGE *ſpeculum ægrotorum*, Lond. 1638. 4. *

GEORGII SCHARPII *inſtitutiones medicinæ a filio in lucem editæ*, Bononiæ 1638. 4. *

HADRIANI a MYNSICHT *armamentarium medico-chymicum*, Lipſ. 1638. 4. Lubec. 1638. 4. * 1662. 4. Francof. 1675. 8. ad materiem medicam pertinet.

H. HERING ſchediaſmata dixi in Pathologicis.

PHILIPPI GRULING *curationum dogmatico-hermeticarum Centur.* I. Lipſ. 1638. L. Conpilator fuit; jam monente SCHELHAMMERO, *Centuriæ* omnino VII. *cum appendice medicamentorum ſecretiorum* prodierunt Northuſæ 1662. 4. * Lipſ. 1668. 4. * Ej. *florilegium Hippocratico-chymicum novum*, Lipſ. 1631. 12. 1644. 4. L. Ed. III. Lipſ. 1665. 4. & ipſum ad materiam medicam ſpectat & continet medicamentorum ad morbos penum, inter quæ etiam cortex peruvianus locum habet. Ej. *de triplici in medicina evacuationis genere, medicamentis purgantibus, ſudoriferis, diureticis, inſenſili tranſpiratione*, Lipſ. 1671. 4. * Ej. *medicinæ practicæ* Lib. V. Lipſ. 1668. 4. 1673 4. * Ej. *tractatus de purgatione quæ in medicina fit*, Lipſ. 1668. 4. * niſi idem eſt priori Libro *de triplici evacuatione*. Ej. *deutſches arzneybuch ſamt 3. tractaten von den weiber, kinder und peſt krankheiten*, Lipſ. 1676. 1690. 4. *

MELCHIORIS SEBIZ Profeſſoris Argentoratenſis, valde longævi, magni Galeniſtæ, multæ ſunt inprimis diſputationes huc pertinentes, ut *exercitationes medicæ* Lib. VI. Argentorati ab anno 1624. ad 1636. 4. editæ. *Miſcellanearum quæſtionum medicarum faſciculi quinquaginta*, ibid. 1638. 8. *Diſputationes de recta ratione purgandi*, ibid. 1621. 4. *collegium therapeuticum ex* GALENI *methodo medendi depromtum*, ibid. 1634. 4. *Manuale ſeu ſpeculum medicinæ practicum ex bonis & probatis auctoribus concinnatum* 1659. 8. * 1661. 8. 3. vol. præter innumeras fere ſingulares diſputationes.

J. GALLEGO de la SERNA *recta & dogmatica medendi methodus*, Pariſ. 1639. fol. *

VINCENTII RISICA *brevis hiſtoria de maligna febre* JOH. SPATAFORÆ, Meſſan. 1639. 4. * Ej. *de febre peſtilente Panormitanam urbem obſidente* oratio, ibid. 1647. 4. *

FRANCISCI CITESII *opuſcula medica*, Pariſ. 1639. 4. * *de tempeſtivo uſu phlebotomiæ & purgationis. Advis ſur la nature de la peſte & ſur les moyens de s'en préſerver & guérir.*

LAZARI MEYSSONNIER heterocliti capitis *inſtitutiones medicinæ ſubtilioris theoreticæ & practicæ*,

cæ, Lugdun. 1639. 4. * Ej. *idea medicinæ veræ fide cum sensibus per rationem restitutæ*, ibid. 1653. 12. * Ej. *cours de médecine théorique & pratique* VII. edition, Lyon 1678. 4. *

JACOBI PRIMIROSE Galli, sed qui in Anglia artem exercuit, *de vulgi erroribus in medicina* Lib. IV. Amstelod. 1639. 16. 1644. 12. auctius Roterodam. 1658. 12. 1668. 12. L. Lugd. 1664. 8. Gallice auctus additamentis a D. de RASTAGNY, Lyon 1689. 8. *Quartus* inprimis Liber huc pertinet de remediis. Defendit ea, quæ chemice parantur. Contra imaginariam illam αὐταρκείαν recte scribit. Astrorum in vena secanda aut purgando influxum refutat. Clysteres laudat. Venarum delectum in brachio ut inutilem rejicit, & in gravidis venam aperit. Mercurium ostendit veneno carere, neque fumum nicotianæ ad cerebrum ferri. Bezoar & fere semper spurium esse monet, & parvi usus, neque valde potens remedium unicornu, julapia raro & refrigerantia majori dosi in febribus danda esse: lithontriptica non dari, cum acria esse oporteat, quæ lapidem solvant &c. Quæ omnia sapienter dicta sunt, & pleraque eo tempore nova. Ej. *enchiridion medicum practicum*, Amstelodam. 1650. 8. * morborum nempe omnium causæ, signa & curatio.

JACOBI FABRICII Professoris Rostochiensis *institutio medici practicam aggredientis*, Rostoch. 1639. 4. *

ANGELI VICTORII *medicæ consultationes post obitum auctoris editæ a* VINC. MANUCCIO, Rom. 1640. fol. aut 1646. fol. ut LIND. neque enim vidi.

FORTUNII LICETI polygraphi, philosophi & theoretici magis quam practice utilis hominis, huc pertinent de *primo*, *secundo*, *tertio* & *septimo* denique, *quæsitis per epistolas* quæ Utini ab anno 1640. ad 1650. 4. prodierunt. In *sexto quæsito* agit de phlebotomia, de conplexione muliebri calidiori quam viris, in reliquis passim aliqua medica habentur.

LAZARI de la RIVIERE, vulgo RIVERII, Monspeliensis medici, celebris practici, & felicis, multisque medicamentis usi, quæ posteritas approbavit, opera omnia huc pertinent. EJUS *praxis medica* prodiit Lutetiæ 1640. 8. curante discipulo STEPHANO PLAQUIERE, tum 1643. Lugduni 1660. cum titulo XVII. *librorum* vero 1651. & Hagæ 1672. 8. Gallice cum tit. *pratique de Médecine*, Lyon 1723. 12. anglice inscripta *modern practice of physick*, Londini 1672. fol. 1706. 8. & cum titulo RIVERII *reformati seu praxeos medicæ*, Genev. 1696. 8. Lugdun. 1690. & 1704. 2. vol. Venet. 1733. 4. *reformata nempe* a FRANCISCO de la CALMETTE. Morborum enarratio est, cum medicamentis. Ej. *methodus curandarum febrium*, ibid. & Paris. 1648. 8. Haag. 1651. 8. Non alienus erat a medicamentis chemicis & *arcanis* propriis, hinc exosus PATINO. In succinctum *compendium Praxin* redegit VERZASCHA, & edidit Basil. 1663. 8. Ej: *institutiones medicinæ*, Lips. 1654. 8. Paris. 1656. 4. Haag. 1662. 8. Quinta pars practica est, per aphorismos & commentarios breves, disposita & catalogo medicamentorum. Ej. *observationes medicæ & curationes insignes*, Paris. 1646. 4. Londin. 1646. 8. Delphis 1651. 8. & alias. Centuriæ observationum sunt tres omnino, & in posterioribus editionibus quatuor, præter communicatas a variis amicis. Gallice editæ sunt Lyon 1724. 12. quod inprimis opus legi meretur. Ej. *arcana* edita a BERNHARDINO CHRISTINO a JUVELLINA, Venet. 1676. 4. * Ej. *opera omnia* prodierunt Francof. 1669. edente HORSTIO, & anno. 1674. ex recensione J. JAC. DOEBELII, Lugdun. 1663. 1738. fol. Venetiis 1664. fol. 1680. fol. 1700. fol. 1713. fol. Genevæ 1728. fol. 1737. fol.

MICH. RAPH. SMUTZII *methodus curandi calculum* 1640. 12. * Ej. *bericht von hitzigen fiebern*, Neuburg 1648. 8. *

OLAI WORMII varia sunt opera, eruditi viri, sed qui in antiquitatibus patriæ & colligendis thesauris rariorum inprimis vitam trivit. EJUS *epitome institutionum medicarum* prodiit Hafniæ 1640. 4. *Controversiarum* vero *medicarum selectiorum centuria*, Basil. 1611. 4.

MICHAELIS DOERING amici HILDANI, medici Uratislaviensis *fasciculus tractatuum de peste*, Brig. 1641. 4. editus est. EJUSD. Lib. *de opii usu* &c. Jenæ 1620 8. alibi melius dicetur. Multas ad HILDANUM epistolas dedit, inter quas est etiam, in qua nitrum ad febres laudat 79.

In ROGERII DRAKE *vindiciis* HARVEIANIS de revulsionis indole aliqua habentur.

J. BAPTISTÆ SITONI *miscellanea medico-curiosa*, Patav. 1641. 8. * Colon. 1676. 4. *

PAULI VECCHII *observationes medicæ seu loci S. Scripturæ qui expenduntur juxta medicorum principia*, Neapoli 1641. 8. *

ZACUTI LUSITANI *operum medicorum* Tomi II. Lugduni 1642. fol. 1667. fol. 1694. fol. Opera ista sunt *Praxis historiarum*, compendium nempe morborum cum curationibus, in Libros V. divisum, interspersis observationibus raris & medicamentis, quæ valde extollit, tum *Praxis medica admiranda*, series nempe observationum rariorum 500, quarum pleræque videntur ad famam auctoris augendam pertinere. *Introitus medici ad Praxin: Pharmacopœa. De medicorum principum historia* alibi citati libri, col-

De medicina Indiæ orientalis scripsit JACOBUS BONTIUS (a), medicus Lugduni Batavorum, qui suscepto ingenti itinere ad Indias orientales & Persiam, addidicit veram sententiam Sinensium, Persarum & Indorum, de omnibus morbis ibi occur-

collectæ nempe historiæ ex veteribus, adjectis similibus auctori propriis, & explicatione ad GALENI sensum. Osor Arabum, venæsectionis & praxeos vetustæ laudator, ut tamen multum arcanis tribuat, sæpe superstitiosis, ut auro potabili & similibus. Ita uterum elapsum muribus ad femora admissis dicit se restituisse.

SAMUELIS CHABIBI *ocyrrhoës seu de venæ sectione tractatus*, Venet. 1642. 4. *

PETRI BARBA archiatri Card. Inf. FERDINANDI & Professoris Vallisolitaci *vera praxis de curatione tertianæ*, Hispali 1642. 4. * Pro cortice Peruviano. EJ. *resumta de la materia de peste*, Madrit 1648. *

JACOBI MENTEL Parisini Medici *de epicrasi* dissertatio Paris. 1642. 8.

(a) JACOBI BONTII *de medicina Indorum* Lib. IV. Leid. 1642. 12. & cum PISONE, Leid. 1658. fol. continet egregiam, & jam laudatam descriptionem morborum Indiæ Orientalis. Recusus est Belgice cum titulo *Oost en Westindische waarande*, Amstelod. 1694. 8.

VOPISCUS FORTUNATUS PLEMPIUS minime indoctus homo aut obtusi ingenii, Amstelodamensis, ob cathedræ spem transiit ad religionem Romanam & Lovanii docuit. EJUS *animadversiones in veram praxin curandæ tertianæ propositam a* PETRO BARBA, Lovanii 1642. 4. * EJ. *fundamenta medicinæ* jam dixi scholastica methodo scripta. IDEM sub nomine MELIPPI PROTYMI contra corticem Peruvianum scripsit libellum, cui titulus est ANTIMUS CONYGIUS *peruviani corticis defensor repulsus* 1655. 8. * EJ. *ophthalmographiam* diximus, & commentarios in AVICENNAM & tractatum *de affectibus capillorum & unguium*.

J. B. SPONTONI *Corechidnologia seu pulveris viperini discursus*, Papiæ 1643. 8. * de viribus viperarum medicis.

JOSEPHI DONZELLI *lettera familiare sopra l'opobalsamo orientale adoperato in Roma*, &c. Patav. 1643. 4. * potius ad materiam medicam facit.

HYACINTHI JORDANI *theoria medicinæ* S. THOMÆ D. ANGELICI *aliorumque patrum*, Neapol. 1643. 4. *

HIERONYMI BARDI *medicus politico-catholicus seu medicinæ tum cognoscendæ tum faciendæ idea*, Genuæ 1643. 8. * LIND. ENDTER vero 1644. 8.

EM. GOMESII *tractatus de pestilentiæ curatione*, Antwerp. 1643. 4. *

ALBERTI KYPER Leidensis Professoris *medicinam discendi & exercendi methodus*, Leid. 1643. 12. * EJ. *collegium medicum 26. disputationibus conplectens quæ ad institutiones pertinent*, Leid. 1645. 8. * EJ. *institutiones medicæ*, Amstelod. 1654. 4.

J. HENRICI MEIBOMII Helmstadiensis, eruditissimi viri, sed qui ad Historiam serioribus annis unice studia sua transtulit, *de flagrorum usu in re venerea epistola*, Leid. 1643. 8. * Hafn. 1669. 8. edente T. BARTHOLINO, cum suo & HENRICI MEIBOMII simili libello. Philologicum inprimis opusculum.

LAELII ZACAGNINI *notabilia medicinæ* Lib. 2. Rom. 1644. 4. *

ANDREÆ CNOEFFELII ex chemica familia *methodus medendi febribus epidemicis & pestilentialibus*, Argentor. 1655. 12. Huc refero CHR. ARCISSEWSKI *epistolam de podagra curata per* A. KNOEFFELIUM, Görliz 1644. 12. * Arcanorum venditor Poloniam suo clysso spoliasse dicitur TACHENIO.

LUDOVICI V. HOERNIGK Medici & Politici *würgengel*, 1644. 4. de pestilentia.

J. PETRI LOTICHII *consilia & observationes medicæ* Lib. VI. Ulm 1644. 4. 1658. 4. quæ mea est editio, sed oportet etiam priores dari anno 1635. Mindæ & in Hassia medicinam fecit, in medicamentis longissimus. In peste in se ipso sudoriferis usus est, quarto vero die, præter morem seculi, venam secuit.

J. BAPTISTÆ van HELMONT, nobilis viri, medici & chemici celebris, plurima sunt opera, quæ sæpe conjuncta prodierunt, uti Amstelodami apud ELZEVIRIOS anno 1652. 4. sub titulo *ortus medicinæ, i. e. initia medicinæ inaudita, progressus medicinæ novus, in morborum ultionem ad vitam longam*. Recusa sunt Venet. 1651. fol. Lugdun. 1663. fol. cum præfixo nomine F. MERCURII fil. Francof. 1602. 4. 1707. 4. cui editioni M. B. VALENTINUS *clavem & introductionem* præfixit. An diversi sint aliquid *fundamenta medicinæ recens jacta sub unum conceptum contracta*

de

occurrentibus; neque videmus facile auctorem, qui per ſimpliciora remedia majores morbos curare doceat. Editus eſt etiam in 12. Lugduni Batavorum titulo medicina Indorum, iterumque cum PROSPERO ALPINO recuſus.

De

de cauſis & principiis morborum, Ulm. 1680. 12. ignoro, quia non viderim. Deinde ſeorſim Belgice prodiit quaſi conpendium operum ſub titulo, *Dageraad ofte nieuwe opkomſt der geneeskonſt nooit in 't licht gezien van den Autheur ſelve in 't Nederduits beſchreeven*, Rotterdam, 1660. 4. Hoc volumine non omnes ſed plerique tamen eorum libellorum exſtant, qui latine habentur, ſed mutati & aliter digeſti. Seorſim etiam quatuor libelli *de lithiaſi, febribus, humoribus & peſte* prodierunt Colon. 1644. 8. Tum libellus *de magna virtute verborum & rerum*, Francof. 1659. libelli vero *of the magnetic cure of wounds, the nativity of tartar in wine and the image of God in man*, Londini 1650. 4. * Cæterum, ut chemicus, omnem priorem methodum una cum theoria Galenica repudiavit, venæ ſectionem abhorruit, purgantibus vix quidquam tribuit, venena ſingularia acida aliave in morbis contrariis ſalibus aut ſpecificis ſubigere conatus eſt, credulus in arcanorum mirifica potentia, in BUTLERO, in amuletis, in ſympatheticis curationibus, negligens diætæ. Ab eo viro in SYLVIUM aliosque medicos amor tranſiit antacidorum, quibus innumeræ malæ in Germania inprimis curationes peractæ ſunt. Quare refutatorem vani ſyſtematis amamus, conditorem novæ opinionis mallemus nunquam exſtitiſſe. Ipſe ex pleuritide æger, omiſſa venæ ſectione, ſumto noxio potius quam utili hirci ſanguine pœnas dedit falſæ theoriæ. Libellos non recenſeo, nimis qui multi ſint, præcipui tamen ſunt *tumulus peſtis: de lithiaſi: Butler: poteſtas medicaminum: in verbis, herbis & lapidibus magna eſt virtus: de remediis ſympatheticis: vis magnetica: de vulnerum curatione magnetica*, qui liber condemnatus eſt.

CHAMBERLEN *practice of phyſick*, Londin. 1644. 12.*

MARCUS AURELIUS SEVERINUS Thurius Crathigena Tharſenſis, profeſſor, medicus, & chirurgus Neapolitanus, in medicina fortis, efficax & felix fuit, etſi ad chirurgiam magis animum adplicuit. In EJUS Lib. *de abſceſſubus reconditis* febres etiam tractantur, & angina puerilis, quam ſub nomine *Pædanchones affectus peſtilentis pueros præfocantis* etiam ſeorſim Neapoli 1653. 8. deſcripſit, & vomitu, venæ ſectione jugularium, vitriolicis illinitionibus ſanavit. EJUS *therapeuta Neapolitanus* ſeu *veni mecum conſultor curandarum febrium & internorum morborum omnium* prodiit Neapol. 1653. 8. Quæ de febribus, ea ex AVICENNA ſunt & PAULO TUCCA. EJUS *ſeilophlebotome caſtigata de venæ ſalvatellæ uſu & abuſu cenſura*, Hanov. 1654. 4. & Francof. 1668. 4. habet multum arabicæ eruditionis. Oſtendit vanam eſſe prærogativam ſalvatellæ & omnia eadem bona atque meliora a ſectione venarum cubitalium obtineri. Accedunt PETRI CASTELLI & VESLINGII de eadem re epiſtolæ. EJ. *obſervationes & medico al riverſo* poſthuma opera non prodierunt, quæ moriens reliquit. *Phil. Tranſ.* 265. Libri *de efficaci medicina* huc pertinent, ob delectum auxiliorum ad morbos ex claſſe venæ ſectionum, cauteriorum &c. Cum hoc viro magna in Italia facta eſt rerum mutatio. Per duo ſecula in ea regione, & inprimis Patavii medici ſtudii fundamenta plerique exterorum poſuerunt, & Germani inprimis, Angli, Belgæque. Hoc ævo is mos elanguit, & magis & magis in deſuetudinem abiit, tum, quod reliqui Europæi in ſuis regionibus magis & magis doctores invenirent idoneos, ſtructa anatomica theatra, cultosque hortos, quæ prius Italiæ fere privilegia fuerant, tum quod chemica ſecta in Germania regnaret, dum in Italia toto hoc ſeculo ſequerentur adhuc GALENI theorias, tum quod in amplectenda ſanguinis circulatione aliisque novis inventis paulum difficiles plerique Itali ſe præberent. Cum hac ipſa mutatione etiam ſectæ Galenicæ ultima ruina conjuncta fuit, quæ ſub finem ſeculi poni poteſt, quo tempore mechanica, & STAHLIANA ſecta ſolæ fere ſuperfuerunt.

MARCELLINI UBERTE *medicina ſacra ſeu de morbis quorum mentio fit in ſacris litteris*, Saragoſſ. 1645. 4. *

MATTHIÆ NALDII *pamphilia curandi univerſi amicitia*, in ea *parantur ex re medica formoſitas & fecunditas*, Senis 1647. * EJUSD. *regole per la cura del contagio*, Rom. 1656. 4.*

J. FOLLINI *ſynopſis tuendæ bonæ valetudinis*, Colon. 1646. 12. * Sylvæducum 1648. 12. *Tyrocinium medicinæ practicæ*, Colon. 1647. 12. *

ANTONII VINCENII DE PETRONE *litterarium duellum inter Salernitanos & Neapolitanos medicos, in quo de inteſtinorum & hepatis inflammatione agitur*, Venet. 1647. *

BENEDICTI a CASTRO *certamen medicum de venæ ſectione in febre putrida & inflammatoria*, Hamburg. 1647. 4. *

GEORGII

De medicina Indiæ Occidentalis scripsit GUILIELMUS PISO (*a*), medicus Amstelodamensis Batavus, librum, cujus titulus est *de medicina Brasiliensi.* Invenietur hic tractatus in ejus operibus omnibus editis Amstelodami anno 1648. in folio. Ibi

GEORGII FRIDERICI LAURENTII *defensio venæ sectionis in febre acuta continua & maligna prope pedis dextri pollicem*, Hamburg. 1647. 4. Ej. *necessaria defensio seu responsio ad mendacia & convitia*, &c. 1648. 4. *

J. CLAUDII de la COURVE'E *de frequenti phlebotomiæ usu & cautione in abusum*, Paris. 1687. 8. *

HANS SCHMIDTS *arzneybuch*, Dresden 1647. 4. *

HENRICI REGII *fundamenta medicinæ*, Ultraject. 1647. 4 * Ej. *medicinæ Libri* IV. *& praxis medica*, ibid. 1657. 4. * 1668. 4. * Ej. *praxis medica* Ultraject. 1660. 4. *. De secta Cartesiana ex omnium primis.

JOSEPHI GALEANI *epistola de epidemica febre theoretico-practica*, Panorm. 1648. 4.* Ej. *la lepra unita col mal francese ed altri contagiosi mali in quale degli spedali debba curarsi*, ibid. 1656. 8. * Ej. *politica medica pro leprosis* 1657. 4.* Ej. *idea del cavar sangue* 1659. 12. * Ej. sub nomine BRUNONIS CIBALDI *del vero metodo di conservar la sanita di curare ogni morbo col solo uso dell acqua vita*, Panorm. 1662. 12. * Ej. sed omisso nomine, *discorsi intorno all uso dell acqua vita*, ibid. 1667. 12. *

J. SOPHRONII COZACK *alexipharmacum pestis* 1648. 12.*

JULII CAESARIS BENEDICTI *epistolarum medicinalium* Libri X. *recondita* HIPPOCRATIS *doctrina referti*, Romæ 1649. 4.* Ej. *Consultationum medicinalium opus ordinata omnium morborum curatione refertum*, Venet. 1650 4. LIND. 1659. 4. *

MATTHIÆ HAASII *manuductio ad artem medicam*, Amstelod. 1649. 8. 1664. 8. *

HERMANNI van der HEYDE *de seri lactis usu in fluxu tormentali & dysenteria, de aquæ frigidæ effectibus ad podagram: de aceti vini ad præservationem a peste ejusque curationem vi & morbis venenatis.* Hunc titulum lego esse editioni Gandavensi 1649. 8. Sed editio Londinensis 1653. 12. habet pro titulo *synopsis discursuum a* MAG. H. vd. H. *in gratiam lectorum latinitate donata*, quem curiosum libellum ex præfatione intelligo compendium esse ex ampliori opere, quod Gallice prodiit, senis vero medici opus esse post 53. annorum praxin natum. Laudat in dysenteria serum lactis & clysteres frigidos ex eo sero, vel aceto iteratos. Opiata rejicit. Choleram expugnat evacuationibus per vomitum, inde laudano. Aquam frigidam inpense extollit in arthritide inveterata, dolore stomachi, calculo, paralysi, tetano, fomenta vero in contusionibus, vulneribus, crurum & capitis doloribus. Acetum ob vim prophylacticam in peste, hydrophobia & scorbuto commendat. In peste dat alexipharmaca, sudorem movet, quem valde prodesse confirmat, tum succum citri, & acetum in diæta. Curationem febrium intermittentium endemicorum in terris de mari recens adquisitis (polders) in gallica editione proponit.

JOSEPHI MANCUSI Panormitani *de secunda cubiti sectione in febribus putridis, præsertim in epidemica febre quæ Panormi invasit* anno 1647. Panorm. 1650. 4.* MONG. scripsit ex præscripti PAULI PIZZATTI pro venæ brachii sectione contra sectionem venarum tali in febribus malignis.

CONSTANTINI GRANDI *epistolæ & consilia medica* T. I. Neapol. 1650. 4. *

J. BENEDICTI SINIBALDI HIPPOCRATIS ἀντιφανιῶν L. V. Rom. 1650. 4.*

FRANCISCI FEYAC *medicina practica ex bibliotheca* RENATI MOREAU, Lugdun. 1650. 4. *

DAV. L'AIGNEAU *traité... sur la saignée de ce tems*, Paris. 1650. 4. *

PATIN (puto GUIDONIS) *réponse touchant les fiévres malignes & l'usage des potions cordiales de la saignée & des Vescatoires*, Paris 1650. 8.* GUIDO vero PATINUS natus in pago *Houdan en Bray*, polyhistor, maxima bibliotheca & multivaria eruditione eminuit, Galenicotatos, qui syrupo rosarum pallidarum & venæ sectione omnes fere morbos curaret, etiam variolas, tertianas febres. Liberrime satyricus, osor chemicorum medicamentorum pretiosorum, alexipharmacorum, specificorum, & pharmacopolarum, monachorum denique & recentium hypothesium, multos Libros edidit alienos, RIOLANI, HOFMANNI, GUIBERTI. Consilia inter ejus *epistolas* passim exstant, quæ dicentur inter historicos.

J. CHRIST. GEILFUSS *trutz podagra oder kurtzes bedenken wieder die podagram*, Augspurg 1650. 8. ENDT. * Ej. *institutiones medicæ*, Aug. Vindel 1658. 12. *

ORTOLPHI MAROLDI Smalcaldensis Medici *practica medica ad omnis generis morbos feliciter curan-*

(*a*) Vix potest ad practicos referri.

Ibi pariter reperientur GEORGII MARCGRAVII *de Liebstad* opera, quæ conscripsit in itinere Brasiliensi cum PISONE. Medicus fuit Comitis MAURITII, & cum eo Brasiliam petiit, ubi omnia adcurate examinavit.

De

randos accommodata, Francofurt. 1650. 4. a morte auctoris prodiit, qui sub initia seculi XVII. vixit. Non proprie praxis est, sed medicamentorum ad varios morbos collectio, quæ celebribus medicis magis familiaria fuerint.

AUGUSTINI THONERI, Collegii Medici Ulmensis directoris & senioris, *observationum medicarum minime trivialium* Libri IV. & *consultationum & epistolarum de variis rebus medico-chymicis* Libri II. Ulm. 1651 4. EJ. *appendix epistolarum medicinalium cum adjecta querimonia adversus quemdam Antagonistam.* Tubing. 1653. 4. Senex 82. annorum, debilitatus animo & jactantior, hæc scripsit, brevesque historias felicium curationum cum plurimis medicamentis proponit, plenus præjudiciis, quæ eo seculo in Germania dominabantur. Ita in febribus continuis sanguinem vetat mitti. In *appendice* contra J. DANIELEM HORSTIUM aliqua monet, & contra panaceas, HELMONTIUM, chiromantas, &c.

ISRAEL HUBNER *mysterium sigillorum, herbarum & lapidum*, Erfurt. 1651. & *continuatio* 1653. 4. RIV.

CHRISTIANI BUNCKEN *speculum optimæ & perfectæ medicinæ*, Giess. 1651. 4.

BERNHARDI SCULTETI *consulta eorum quæ in curandis morbis tacite deprehendimus*, Colon. 1651. fol. *

HYACINTHI CLAVERONI *clavis in pestem*, Neapoli 1651. 8. *

JOH. STEPHANI *Cosmetice*, Francofurt. 1651. 12. & passim cum editionibus, quas procuravit, operum PRAEVOTII. EJUSD. *opera universa*, in quibus *consiliorum medicorum decades* X. & *Cosmetice*, Venet. 1653. fol. * cum *comm. in* IX. *Fen.* Libri I. AVICENNÆ & *paraphrasi in* I. *Fen.* Libri IV.

ALFONSI de BURGOS *trattado de peste su esencia prevencion con observaciones micy particulares*, Cordubæ 1651. 8. *

NOAH. BIGGS *mataiotechnia medicæ praxeos*, Londin. 1651. 4.* Satyra ut videtur.

ELIÆ ANHARD *consilium podagricum*, Ingolstad. 1652. 4.*

J. CHRISTOPHORI BRUNNERI *biga operationum medicarum*, Friburg. 1652. 8.*

JOHANNIS RHODII, Dani, claudi ex femore de acetabulo elapso, Polyhistoris, qui Patavii vitam egit, & multos pro aliis Libros scripsisse dicitur, quos suis ederent nominibus, *analecta & notæ in* LUDOVICI SEPTALII *animadversiones & cautelas medicas*, Patav. 1652. 8. sunt collecta undique loca parallela aliorum scriptorum. Reliqua opera citavi. Multa adfecta reliquit, quæ in BARTHOLINI bibliothecam transierunt, & una incendio deleta sunt.

AUGUSTINI de LAURENTIO *disceptationum medicarum Decas* I. Panorm. 1652. 4.

HERMANNUS CONRINGIUS vir suo tempore celeberrimus in praxin se vix dimisit. Præter *disputationes* adeo & *epistolas* editas a CHRISTOPHORO HENRICO RITTMEYER vix habet, quod huc spectet.

GUERNERI ROLFINK Hamburgensis, per plures annos Jenensis professoris, viri pereruditi, qui in Italia suæ artis fundamenta hausit, & Arabes omnium in Germania Professorum ultimus interpretatus est, alibi a nobis laudati, scripta practica vitio seculi minus nunc aut utilia aut nota sunt, ut ipsius curandi modum jam tunc parum probabat G. PATINUS. EJ *ordo & methodus medicinæ specialis cognoscendi & curandi dolorem capitis*, Jen. 1653. 4.* 1671. 4. EJ. *epitome methodi cognoscendi & curandi particulares corporis affectus secundum ordinem* RHAZIS, Jen. 1655. 4. 1675. 4. recudente WEDELIO. EJ. *methodus curandi febres*, ibid. 1658. 4. (alii 1668. 4.) EJ. *ordo & methodus medicinæ specialis commentatoriæ*, Jen. 1665. 4.* EJ. *de curatione hydropis ascitis*, Jen. 1668. 4.* EJ. *consilia medica*, Jen. 1669. 4. præter innumerabiles disputationes huc pertinent.

JOH. ANDREÆ SMITZII *compendium medicinæ practicæ*, Harderovic. 1653. 12. auctius Lutet. 1666. 12.* Ultraject. 1682. 12.* Leid. 1688. 12. Genevæ a MANGETO recusus & locupleatus, & alias.

JOH. TEUBER *tractatus de curatione . . podagræ*, Lips. 1653. 4.*

CAROLI GUILLEMEAU Parisini medici *cani injurio fustis seu responsio pro se ipso ad alteram apologiam* JOH. COURTAUD, Lutet. 1654. 8.* & *defensio altera adversus anonymi Monspeliensis calumnias* 1655. 4.* & *margarita e sterquilinio* J. COURTAUD, ibid. 1655. 4.* Pro facultate Parisina adversus Monspelienses medicos, qui licentiam artem exercendi sibi sumebant.

Le

Le Medecin Royal, Paris. 1654. 8. *

LEON. AGROSTI *l'antimedicina che agli infermi non si de' traer di sangue ne prohibir il vino ne dar medicina*, Bergamo 1654. 4. * EJ. *il medico di grandi*, Bergamo 1659. 4. * Videntur satyræ.

GEORGII CORTACII *trutina medica qua sanguinis missionis & vini exhibitionis vulgatus in febribus usus adversus αἱμοφόβους ac ὑδροφόβους perpenditur*, Patav. 1654. 4. *

PETRI MACASII *promtuarium medicum seu materiæ medicæ promtuarium ad praxin medicam*, Francof. 1654. Lips. 1677. 12.

JOSEPHI SCHMIDT *examen phlebotomicum, oder gründliche erforschung vom aderlassen und schrepfen neben curirung der frantzosen*, Marpurg 1654. 12. EJ. *Kriegsarzney*, Francof. 1664. 12. *

MOSAN'S *general practice of physick*, Londini 1654. fol.

CHRISTOPHORUM BENNES, hic omnino repetendum, laudavi in pathologicis.

ANTIMI CONYGII (Patris HONORATI FABRI ex S. I.) *cortex peruvianus febrifugus vindicatus*, Rom. 1655. 8. Pro cortice, quem vendebant eo tempore Jesuitæ.

CALVIDII LAETI (Abbatis CLAUDII QUILLET) *callipædia*, Leid. 1655. 4. seu de arte pulchros sanosque infantes educandi, anglice versa, Londini 1718. 8. Huc & ad diætam pertinet, astrologicus Liber & parum utilis.

MARINI CURÆI de la CHAMBRE *novæ methodi pro explanando* HIPPOCRATE *&* ARISTOTELE *specimen*, Paris. 1655. 4. nempe ad aphorismos HIPPOCRATIS & acroamaticos L. ARISTOTELIS. *

GEORGII MORALIS *Enchiridion medicum*, Venet. 1655. 12. *

J. FRANCISCI de FRANCISCIS *de venæ sectione adversus empiricos*, Neapoli 1655. 12. * Francof. Lips. 1685. 8. contra venæ sectionem in febribus, quam rarissime admittit, neque unquam nisi in summa & rarissima plethora, adducta HIPPOCRATIS & ERASISTRATI auctoritate.

VALENTINI ANDREÆ MOELLENBROECK *medulla totius praxeos medicæ aphoristica ex monumentis excellentium medicorum extracta*, Arnstadt. 1656. 4. *

LEVINI FISCHER *corpus medicinæ imperiale*, Hemipoli (Halberstatt) 1656. fol.

J. MULLERI *miracula & mysteria chymico-medica*, Amstelod. 1656. 8. De secta chymica.

JEREMIÆ GIRNTII *pestregiment oder bericht wie sich gesunde und kranke in der pestilenz verhalten sollen*, Lips. 1656. 4.

IRUINE *medicina magnetica or art of curing by sympathy*, Lond. 1656. 8. an forte HELMONTII?

ANTONII DEUSING *disquisitio de morborum superstitiosa origine & curatione & de morbi vulgo Mannschlacht curatione*, Groning. 1656. 12.

JOH. CHICOT *epistolæ medicæ de purgandi ratione, variolis, morbillis*, &c. Paris. 1656. 4. *

JOHANNIS NARDII *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. Florentinus, vir doctus, & acuti ingenii, posthumum hunc laborem reliquit. Ordinem quidem nullum observavit, multa tamen Aristotelica, suo tempore minime contemnenda tradidit, aliqua & nostro seculo utilia. Ad praxin pertinet *Nox* III. qua gangrænam ostenditur a sphacelo curatione non differre, & scarificationem in utraque requiri. In VI. *nocte* historiam tradit hydropici, quem Gallus medicus cum spe boni eventus curaverat, & de cortice peruviano, cui non favet. In VII. pulverem sympatheticum rejicit, oleum vitrioli ad venena, morbosque malignos laudat, thermas nonnunquam nocere monet, venæ sectionem cucurbitulis in febribus præfert. In *nocte* IX. tota pulverem CORNACHINI rejicit. *Lactis physica analysis* alibi melius dicetur, etsi ejus etiam vires medicas recenseat.

BENEDICTI SYLVATICI *consiliorum & responsionum medicinalium centuriæ* IV. *Accedit methodus consultandi*, Patav. 1656. fol. Genev. 1662. fol. *

In J. DANIEL. HORST professoris Marburgensis *decade observationum & epistolarum*, Francofurt. 1656. 4. exstant etiam practica, & non mala aliqua, ut calidæ curationis in variolis refutatio in Ep. IX. IDEM pro SENNERTO contra FREYTAGIUM scripsit *Ruminationem detectionis novæ sectæ Sennerto-Paracelsicæ*, ibid. 1640. 4. *

MICHAELIS WAGNER, HELMONTIUS *redivivus de morbis universalibus & particularibus*, Herbipoli 1657. *

CAESARIS ZAROTTI *de medica tractatione* MARTIALIS *commentarius*, Venet. 1657. 4. *

GIACOMO MICCIONI *previdenza e proidenza de' dolori articulari*, Perugia 1657. 4. *

GABRIELIS FONTANI *de veritate* HIPPOCRATICÆ *medicinæ contra* PARACELSI *& Hermeticorum placita &* HELMONTIUM, Lugdun. 1657. 4. *

BERNHARDI SWALWE *disquisitio therapeutica*, Amstelod. 1657. 12. Jen. 1677. 12. Discipuli WALAE, breve & sententiosum conpendium.

WOLFGANGI HOEFER *Hercules medicus*, Vienn. 1657. 4.* 1664. 12.* Noriberg. 1675. 4.* Conpilatio formularum non ex proprio experimento natarum.

JAC. HOLST *protropium doctrinæ novæ de febribus*, Hafn. 1657. 4.*.

Kurzer unterricht wie die pestilenz zu curiren sey, Hanover 1657. 4.*

SAMUEL HARTLIB *Medicinal and chirurgical adresses*, Lond. 1658. 12. Bonus civis, hic tamen nihil utile præstitit.

KENELMI DIGBY *medicina experimentalis*, Francofurti 1676. 8. 1681. 8. & alias excusa, nimia etiam in laudando & superstitiosa est.

CASPARI CALDERI de HEREDIA *tribunal medicum, magicum & politicum*, Antwerp. 1658. fol.* Antwerp. 1663. fol.* multa continet practica de ratione minorandi in Praxi Hispalensi, de venæ sectione in talo, &c.

FRANCISCI CAVALLI *de insito morborum medicum opus & novum*, Catanæ 1658. 8.*

DIONYSII FONTANONI *practica medica. Accedit* F. HILD *de gangræna & sphacelo*, Lugd. 1658. 16.*

JOH. PISTORII *consilium antipodagricum*, Helmstad. 1659.* 4.

JONÆ ZOPF *podagrischer triumph*, Altemb. 1659. 8.*

CAROLI MORISCIANI *il torchio delle osservazioni della peste di Napoli dell* anno 1656. Napoli 1659. 4.*

JAC. MANCINI *ars visitandi infirmos*, Venet. 1659. 8.*

JOHANNIS WALÆI professoris Leidensis, eximii viri, *opera omnia*, Londin. 1660. 8. Collegium est seu cursus medicus ab auditore editus, qui non respondet famæ aliisque viri laboribus. EJUSDEM *methodus medendi brevissima* cum notis G. H. WELSCHII prodiit posthuma Aug. Vindel. 1679. 8. laudata SCHELHAMMERO.

ECCARDII LEICHNER, professoris Erfurtensis, obstinati hostis circulationis sanguinis, *schädlicher arzney misbrauch der purgierenden arzneyen wie auch des landfahrenden schwefelbalsams* 1660 8.*

FRANC. LANDREY *sur les effets merveilleux de la saignée*, Paris. 1660. 4.*

NICOL. FIGULI *novum medicinæ universale speculum*, Bruxell. 1660. 12. MERCL.

SIMONIS PAULI *digressio de causa febrium malignarum, petechialium*, &c. *& de accurata febres has curandi methodo*, Francofurt. 1660. 4. Argentor. 1678. 4. quæ editio auctior est historia chirurgici casus, vulneris nempe thoracis & intestinorum, tum de paralysi (castoreo sananda) & scorbuto. Cæterum multa sparsim utilia habet bonus senex, etsi nullo nexu neque vi demonstrandi prædita, de tertiana deleteria maligna, de sanguine florido in epidemicis, asphyxia scorbutica, &c EJUSD. *raht wegen schlag und lähmnüsse*, Coppenhag. 1672. 4. videtur esse eadem appendix alterius editionis.

VICTORIS CONRADI SCHNEIDERI opera huc pertinent, cujus Libri *de catarrhis* tres posteriores practici argumenti sunt, tum quos *de apoplexia* & *spasmo* citavimus, & quibus omnium, quæ prius fere scripta exstabant, conpendium continetur.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium*, Leid. 1660. 12. curationes etiam continet.

ANTONII CRISPI *in acutæ febris historiam commentarius* & alia in pathologicis citantur. EJ. *epistola medicinalis in qua exponitur ratio curandi febres putridas per venæ sectionem & purgationem per alvum*, Panormi 1682. 4.* EJ. *de sputo sanguinis seu a corporis partibus infirmis provenientis cum tussi & vomitu consultatio & in medicinalem epistolam dilucidationes .. quibus respondet interrogationibus factis ab* ANTONIO RUASI, Drepan. 1582 4. MONGIT.

GAUDENTII BRUNACLI *de cina cina seu pulvere ad febres syntagma physiologicum*, Venet. 1661. 8.*

BARTHOLOM. TORRINI *anacrisis de sectione saphenæ in suppressione menstruorum*, Turin. 1661. 8.*

Non repeto J. GLISSONII *de rachitide libellum* laudatum in pathologicis.

MAURITII HOFMANNI, doctissimi viri, ex Itala schola profecti, per multos annos Altdorfini Professoris, conditoris horti ejus academiæ, & theatri anatomici, & chemici, plurimæ disputationes huc faciunt, ut *de purgationis modo* resp. J. P. BRUNONE Altd. 1652. 4. *de sanguinis missione contra* ERASISTRATUM *&* HELMONTIUM *ejus osores*, ibid. 1661. 4.

J. FRIDERICI HELVETII adepti, *mors morborum*, Heidelberg. 1661. 8.* EJ. *diribitorium medicum*, Amstelod. 1670. 8. Morborum definitiones & ætiologias ex fermentorum theoria desumtas, & inprimis ex fermentorum naturalium corruptione, & contrarias curationes proponit.

TOBIÆ WHITAKER *an elenchus of opinions concerning the cure of the smallpox together with problematical quæstions of the French* P. Lond. 1661. 16.*

ROBERTUS BOYLE, nobilis Hibernus, physicæ equidem experimentali inprimis vitam suam, novo eo tempore instituto, inpendit, medicinam tamen, & quidem practicam, etiam ornavit. EJUS *exercitationes de utilitate philosophiæ experimentalis*, Anglice prodierunt, Oxon. 1663. & 1671. 4. lati-

latine vero Lindaviæ 1692. 4. Continent in I. parte non exiguum numerum curationum per ſimplicia medicamenta perfectarum, quarum equidem multæ ſunt ex aliena fide, aliquæ propriæ, ut tamen metus ſit, ne ægri, quibus conſilia dederat, benefico viro feliciores eventus nunciaverint. Et ipſe BOYLEUS ex ingenio ſeculi facilius hujuſmodi eventus recipiebat, ut lapidis ſerpentis ad morſum ejus animalis efficaciam. Ens veneris valde laudat ad rachitidem, ſuccum ſtercoris equini ad arthritidem. EJUSD. Liber *de ſpecificorum remediorum concordia cum philoſophia corpuſculari & de utilitate ſimplicium medicamentorum*, Londin. 1686. 12. In priori libello demonſtrat, dari ſpecifica medicamenta, experimento cantharidum; inde oſtendit, quibus, variis & ingenioſis certe modis, ea ſpecifica actio explicari poſſit. Alter valde placet, qui laudes contineat terebinthinæ, hederæ terreſtris, veronicæ rutæ folio, &c. & oſtendat ſimplicium medicamentorum vires facilius per experimenta inveſtigari, eſſe parabilia, &c. In Libro *de ſubtilitate effluviorum* aliqua huc faciunt. EJUSD. *medical experiments or a collection of choice and ſafe medicines* vol. I. & II. Londin. 1692. & 1696. 12. germanice, Lipſ. 1692. 12. cum titulo R. B. *hundert auſerleſene arzneymittel.* Multa bona habet, ut ſaponem ad icterum laudatum, alia minus probabilia, ut contuſum ſelenitem ad calculum. EJ. *experimenta & obſervationes phyſicæ, and ſmall collection of ſtrange reports* habet curationes admirabiles, vim entis veneris ad epidemicam febrem, laudes martis in alcali ſoluti & alia.

THOMAS WILLIS Oxonienſis Profeſſor, vir bonus & præter ſeculi ingenium diligens in anatome, ſed deditus hypotheſibus, & HELMONTIANIS in primis, ut omnino praxin ad theoriam ſtrueret. In Libro *de febribus* qui Londini 1662. 4. & alias prodiit, curationes conjunxit. Tertianas ſanat ſola purgatione leni cum diæta tenui, quartanam emetico, tum ſudorifero medicamento, etiam mercuriali ſalivatione; peſtem metallicis evacuantibus, & alexipharmacis. In Libro *de morbis convulſivis* calida inprimis, tum martialia laudat multa cum formularum penu. In Libro *de anima brutorum* ſecunda pars tota practica eſt, & morbos capitis tradit, cum curatione & obſervationibus. EJ. *pharmaceutice rationalis* morbos pectoris & abdominis pleroſque continet; jam dicta eſt. EJUS *practice of phyſick*, London 1684. fol. * - 1685. 8. * EJ. *method for preſerving thoſe that are wel from the infection of the plague, and for curing theſe that are infected with*, Lond. 1691. 8. ſeu Liber de peſte * EJUSD. *recepts for the cure of all diſtempers*, Lond. 1701. 8. *

THOMAS BARTHOLINUS praxin minus eſt ſecutus, & juventutem diſſectionibus, ætatem confirmatam polyhiſtoriæ inpendit. EJUS tamen varia opera huc faciunt, ut Liber *de angina puerorum epidemica*, Pariſ. 1646. 8. Neapol. 1653. 8. qua methodum SEVERINI defendit. *De nivis uſu medico*, Hafn. 1661. 8. quæ Collectio eſt, abſque experimento. *Ciſta medica Hafnienſis*, Hafn. 1661. 8. qua multæ curationes & conſilia continentur. Liber *de medicina Danorum domeſtica*, Hafn. 1666. 8. Etſi malam cauſam defendit, αὐταρκείαν regionis borealis, quæ vino & aromatibus careat, multa tamen ſparſim utilia habet, de cereviſiæ ad podagram, calculumque vi prophylactica, viribus urticæ, braſſicæ, raparum ad aſthma, ſeri lactis cum chamæmoro ad ſitim febrilem, licheni-Iſlandici ad ducendam alvum, chamæmori ad ſcorbutum, caſtorei ad partum expediendum, ſaponariæ ad luem veneream, lactis ad podagram, lupuli ad obſtructiones meſenterii, emtione variolarum (quæ eſt præludium inoculationis) venæ ſectione in variolis. *Epiſtolæ medicinales* multa etiam practica habent ex PATINO, PUERARIO aliiſque. *Orationes* aliquid etiam huc faciens continent & Epiſtola *de flagrorum uſu in re venerea*, Hafn. 1670. 8. recuſa. In *Actorum denique Hafnienſium* V. Voluminibus plurima ſunt practici argumenti. Cæterum facillimus in recipiendis hiſtoriis fuit, & mire credulus.

CASPAR a REYES FRANCO medici Hiſpani, Carmonenſis, *Campus Elyſius jucundarum quæſtionum* editus Bruxellis 1661. 4. & Francofurti 1670. 4. multa habet huc facientia, de vi amuletorum, epithematum, incantamentorum, philtrorum, de peſtis curatione & antidotis, de remediis ad tertianas nothas, de venæ ſectione in gravidis, neceſſitate aſtrologiæ ad præſcriptionem medicamentorum generoſiorum, noxis oenogalæ. Variam ubique & lepidam lectu eruditionem expecta.

Exercitatio medica de uſu vini emetici in curatione febrium malignarum ad mentem HIPPOCRATIS, Pariſ. 1662. 12. auctor forte fuerit RAYMUNDUS RESTAURAND. Non indocte vero defendit ſui vini emetici utilitatem, tum ex theoria malignitatis, quæ magna parte ſedem habeat in primis viis, tum auctoritate & exemplo HIPPOCRATIS.

BALDASSAR TIMAEUS, poſt novos honores dictus a GULDENKLEE inſignis practica felicitate fuit, qua ad magnas divitias evectus eſt. *Caſus medicinales praxi* XXXVI. *annorum obſervati*, *accedit medicamentorum ſingularium* (noſtrorum ut Angli vocant) *deſcriptiones* prodierunt Lipſ. 1662. 4. & 1667. 4. EJ. *epiſtolæ & conſilia*, Lipſ. 1665. 4. excuſ. EJ. *Reſponſa medica & diæteticon*, Lipſ. 1668. 4. a morte viri prodierunt. EJ. *opera medico-practica*, Lipſ. 1677. 1691. & 1715. 4. EJ. *Ti-*

mœanisches zeighaus der gesundheit vor die heilung aller krankheiten mit vielen anmerkungen des H. D. COSCHWITZ *verbessert*, Lipf. 1704. 4. * In latinis operibus video non inficeti ingenii hominem, sed addictum absorbentibus, saccharatis, calidis, & superstitiosis medicamentis, ut aquæ cerebri humani, sanguini humano &c.

CHRISTOPHORI SCHORER *wie man sich vor dem schlage bewahren soll*, Ulm 1662. 8. * 1665. 8. * EJ. *verhütung der pest*, Ulm 1666. 12. EJ. *bericht vom nutzen und gebrauch der fontanellen* August. Vind. 1671. 8. Laudes variorum, qui fonticulos ad morbos corporis humani commendarunt, singillatim repetit. EJ. *opuscula conjuncta* Aug. Vind. 1697. 12. EJ. *medicina peregrinantium oder arzney der reisenden*, Aug. Vind. 1697. 12. *

FRANCISCUS SYLVIUS *de le* BOE Hanoviensis, ex nobili familia natus, celeberrimus olim Leidensium Professor, & felix, ut tunc credebatur, practicus, acuti vir ingenii, auctor curandorum coram studiosis ægrorum in nosodochiis, & secandorum corporum, chemicus, & anatomicus indefessus, egregius in materia medica auctor, tot laudes corrupit nova, ad HELMONTIANAM nata, theoria, qua omnes fere morbos, & acutos omnes inprimis, ab acido deduxit, alcalinis vero, & quidem volatilibus, sanare voluit, neglecta interim, aut non satis laudata, venæ sectione, atque refrigerante diæta. Opio plurimum in hystericis aliisque morbis usus est, quo etiam, si vera est LEONICENI accusatio, se ipsum occidit (*Metamorphos. Apollin. & Aesculap.* pag. 2). Quare legi debet, cum multa elegantia inprimis medicamenta contineat, sed cum metu perpetuo illusuræ hypotheseos. EJUS opera sunt *Praxis medicæ idea nova* L. Leid. 1667. 12. 1671. 12. Francofurt. 1671. 12. deinde libri reliqui, Amstelod. 1674. 12. ope JUSTI SCHRADERI editi, Hanoviæ 1675. 8. EJ. *de methodo medendi* Lib. III. EJUSDEM *collegium medico-practicum*, Francof. 1664. 12. ex dictatis auctoris editum. EJ. *casus medicinales*, Francofurt. 1694. fol. a JOACHIMO MERIANO Francofurtensi collecti, nempe ægrorum in nosodochio Leidensi sanatorum historiæ. Collectiones operum sæpe recusæ sunt, Amstelodami 1679. & 1686. 4. Ultrajecti 1695. 4. Quæ plenior est, Venetiis 1708 fol. 1736. fol.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum seu indices duo præternaturalium affectuum de quibus exstant gravissimorum virorum epistolæ, consilia, quæstiones, observationes, historiæ, aucti a* SEB. SCHAEFFER, Francof. 1663. 4. *

J. COSTERI *Tabulæ medicæ theoretico-practicæ & relatio medica de morbo & obitu* C. GUSTAVI, Francof. 1663. 4. * MERCL. habet 1664. EJ. *theoria & praxis plerorumque affectuum corporis humani*, Francofurti 1664. 4. *

PAULI AMMANI *de antiquartii peruviani historia*, Lipf. 1663. disp. & aliquæ aliæ.

SEBASTIANI BADII *anastasis corticis peruviani*, Genuæ 1663. 4. * Valde laudari lego, ut etiam SYDENHAMIUM multa inde sumsisse objiciatur. EJ. *necessitas phlebotomiæ in exanthematibus*, ibid. eodem anno. *

JOH. ROGERS *disceptationes medicæ novis opinionibus refertissimæ*, Londin. 1664. 8. *

ISBRANDUS van DIEMERBROECK per multos annos Ultrajecti medicinam docuit, postquam Noviomagi medicinam fecerat. Ad praxin pertinet EJ. *disputationum practicarum Pars* I. & II. Utrecht. 1664. 12. *de morbis capitis & thoracis*, tum III. cujus primam editionem non novi, *de morbis infimi ventris.* EJ. *observationes & curationes medicæ centum.* EJ. *Tractatus de peste in quatuor libros distinctus*, Arenaci 1646. 4. MERCL. Amstelodami 1665. 4. auctius, eodem auctore, recusæ cum appendice *de variolis & morbillis*, quæ omnia ego collecta habeo a morte auctoris in *operibus omnibus*, curante TIMANNO ISBRANDI filio, Ultrajecti 1685. fol. editis. Pestem annorum 1636. & 1637. ipse vidit, & ægris medicatus est. Ex hypothesi vero medelam fecit, & omnem spem in theriaca & sudoriferis posuit. Sic in variolis calidum regimen omnino solum adhibuit. Ad SCULTETI *armamentarium* dedit appendicem, cum observationibus & curationibus inprimis chirurgicis.

Hoc anno 1665. edi inceperunt *Transactiones philosophicæ*, quarum utique multa huc faciunt.

N. 256. de curationibus D. GREATRAKE sola frictione peractis.

N. 280. de usu interno cantharidum.

N. 339. de inoculatione variolarum EM. TIMONII dissertatio. & N. 347. de iisdem JACOBI PYLARINI Medici & Consulis Veneti. De eadem operatione N. 370. 373. 374. 375. 382. 429. 432. &c.

N. 365. J. QUINCY de operatione medicamentorum.

N. 400. de camphoræ usu in mania.

N. 410. CYRILLI dissert. de usu frigidæ in morbis acutis.

N. 419. P. A. MICHELOTTI curatio hæmoptoës ope nivati potus.
N. 441. R. JAMES experimenta de utilitate argenti vivi in rabie canina.
N. 474. WALL de utilitate moschi in convulsione.
N. 484. de usu corticis peruviani in febribus periculosis.
N. 486. de hominibus sanatis ope electrisationis ut vocant.

DRAGELS *pyretologia*, Londin. 1665. 12.*

Shutting up infected houses as it is practised in England soberly debated, Lond. 1665. 4.*

GERARDI BLASII, Medici Amstelodamensis, *medicina universa .... therapeutices fundamenta nova methodo brevissime exhibens*, Amstel. 1665. 4. Ej. *medicina curatoria methodo nova conscripta*, ibid. 1680. 8.*

J. ANDR. CAMMERER *bericht wie sich schwangere weiber zu verhalten haben*, Nürnberg. 1665. 8.*

DANIELIS GEORGII MORHOF polyhistoris & Chemiæ amatoris, Kiloniensis Professoris *Princeps medicus*, Rostock 1665. 4. Continet historiam sanatarum a Rege Galliæ & Angliæ scrophularum illarum ex LAURENTIO, harum ex propria fide.

PETRI MICHAELIS ab HEREDIA *opera medicinalia in* IV. *tomos digesta*, Lugdun. 1665. fol. Antwerp. 1691. fol.* continent etiam praxin.

FRANCISCI REDI, Aretini, Archiatri Florentini, fecundum & multarum artium capax ingenium fuit, peritum poëseos, historiæ naturalis, prudentiæ civilis & aulicæ, ut in praxin clinicam omnino minorem partem sui studii inpenderit. Multum tamen & hac de causa ipsi debemus. Aquæ potum ægris male negatum primus restituit (RONCALL. *Europ. Medic.* p. 332.). Lumbricos non amaris, sed dulcibus & mercurio debellari expertus ostendit in L. *degli animali viventi nelli animali viventi*. Lapidum serpentum & bezoardicorum inutilitatem evicit in *esperienze intorno alle cose naturali dell' indie*. EJUS *consulti medicinali*, Part I. & II. Florent. 1728. 4. seorsim tum in *collectione operum* exstant quorum faciunt Tomos VI. & VII. Venet. 1728. 1730. 8. Maj. Paucis & blandis & simplicibus fere medicamentis utitur, cassia, sero lactis, chalybe, & polypharmaciam ubique detestatur.

THOMAS SYDENHAM meruit post HIPPOCRATEM primo loco recenseri, non a grata sola posteritate, sed, dum inter vivos fuit. Eam laudem sibi peperit, quod, ab omni hypothesi purus, omnem suum laborem unice observandis morbis impenderit, eorumque curationem ab ipsa per felices eventus inprimis præeunte natura edoctus proposuerit, febres autem, rejecta inani veneni specifici aut acidi hostilis theoria, in universum per acida atque refrigerantia expugnare docuerit. Nondum senem mors rapuit, ex podagra & calculo debilem. EJUS sunt *observationes medicæ circa morborum acutorum historiam & curationem* seu methodus curandi febres, Londin. 1666. 4. 1668. 8. 1677. 8. Amstelod 1666. 12. Febres, quæ solent eodem nomine venire, epidemicas aliasque, non ideo semper ejusdem esse ingenii, sed alias subinde curationes requirere, primus, ni fallor, & contra omnem scholarum consuetudinem docuit. In acutis refrigerantem & debilitantem curationem, in intermittentibus corticem, in variolis iterum antiphlogistica, in cholera, ante CL. SEGUER, jusculum pulli tenue, in dysenteria laudanum, in pleuritide, rheumatismo & angina venæ sectionem imprimis adhibet. EJUSD. *epistola responsoria ad* ROB. BRADY de febribus posteriorum annorum & rheumatismo. EJ. *epistola responsoria* II. *ad* H. PAMAN *de lue venerea* per solum mercurium sananda. Prodierunt Londin. 1680. 8. EJ. *dissertatio epistolaris ad* G. COLE *de variolis & morbo hysterico & hypochondriaco*, chalybeatis & inprimis equitatione superandis, Londin. 1682. 8. EJ. Tractatus *de podagra*, quo ipse vehementer laboravit, prodiit Londini 1683. 8. Curationem in roborandis omnibus concoctionibus tentat invenire. Tractatus *de hydrope* cum priori excusus est, & Londini & Amstelodami 1685. 8. quem sanabat vehementibus catarcticis. *Schedula monitoria de novæ febris ingressu* Londini secuta est 1686. 8.* & de malignitate morborum aliaque monita practica continet. In epistola *de febre putrida, variolis confluentibus superveniente* orta XI. die & superanda, venæ sectione & purgantibus utitur. In Libro *de mictu cruento a calculo* emollientibus & mannæ repetito usu curat. Liber *de affectione hysterica* dictus est. Hæc tria opuscula conjuncta prodierunt Londin. 1682. 8. *Processus integri in variis morbis*, posthumi prodierunt Lond. 1693. 12. 1712. 8. 1742. 12. Amstelod. 1694. 8. & sunt ni fallor *method of curing all diseases*, Londin. 1737. 12. & *conpendium praxeos medicæ*, ut videtur, Lond. 1719. 12. Est conpendium totius operis & aliqua fusius exarata continet ad phthisin, scorbutum. Opera omnia prodierunt Londini 1685. 8. 1705. 8. 1734. 8. Amstelod. 1683. 8. quæ inperfectior est editio, tum Lipf. 1695. 8. 1711. 8. Genevæ 1696. 8. 1716. 4. 1723. 4. 1736. 4. 1749. 4. multis alienis adjectis. Leid. 1726. 8. grand.

1741.

1741. 8. Anglice *the entire works of* T. S. *with practical remarks by* JOHN SWAN M. D. Londini 1729. 8. 1742. 8. tum alias.

A brief account of M. VALENTINE GREAT RAKE's *and divers of the ſtrange cures by himſelf lately performd .... in a letter to* R. BOYLE Eſq. Londin. 1666. 4. Mira hiſtoria. Miles olim bono loco natus fuerat, inde ex perſuaſione intima ſibi eam potentiam datam eſſe miraculoſus ſanator exſtitit ſcrophularum & aliorum morborum, quos digiti, veſtes tangentis ope, de parte in aliam & denique ex corpore ægri fugabat. Ipſe narrat vitæ ſuæ hiſtoriam, & plurima teſtimonia ſanationum adfert, inter quæ ſunt CUDWORTHI, & BOYLEI. Non placet, quod ægros etiam propinata ſua urina ſanaverit. De ea re ſcripta ſunt H. STUBBE *miraculous conformiſt or an account of ſeveral marvelous cures perforand by the ſtrooking of the hands of* VAL. GREAT RAKE, Lond. 1666. 4. & *wonders no miracles or* V. GREATRAKE's *gift of healing examined*, Londin. 1666. 4. quo ultimo libello ſanator iſte heteroclitus refutatur. Reſpondet in eo, quem primo loco dixi, libro.

GEORG. THOMSON *loimotomia*, Londin. 1666. 12. EJ. *epilogismi chymici & remedia hermetica longa exercitatione in arte Hiatrica conſtabilita*, Lond. 1673. 12. Helmontiani arcanorum venditoris opuſculum. EJ. *method of curing chymically*, Lond. 1675. 8. *

THOMÆ BROWNE, Equitis & medici, *pſeudodoxia epidemica or ... of vulgar errors*, Londin. 1666. 4. Germanice ſub titulo *unterſuchung der gemeinen irrthümer*, Noriberg. 1680. 4. Gallice *eſſays ſur les erreurs populaires*, Paris 1733. 12. 2. vol. Quos errores ſuo tempore animoſus exagitavit, eos nunc ipſa ætas & mutatum ſeculum de hominum animis eraſit. Opera omnia prodierunt Londin. 1686. fol.

ZACCHARIÆ NICOLAI GOETZII *conſilium medicum was maſſen bey itzo umſchweiffenden böſen anſteckenden fiebern man ſeine geſundheit verwahren und wieder zurecht bringen könne*, Zwickau 1666. 4. EJ. *unterricht wie man bey itzo graſſierender peſtilenzial ſeuche und ruhr ſich præſerviren und curiren könne*, ibid. 1676. 4. EJ. *nöthiger unterricht wie bey gefährlichen ſterbläuffen præſervando & curando ieder ſich zu verhalten*, Zwickau 1680. 4. * RIV.

Kurzer bericht wie man ſich zu zeit der peſt verhalten ſoll auf befehl des raths zu Strasburg durch die medicos daſelbſt geſtellt ... dergleichen wegen der anſteckenden ſeuche in Biſtum Strasburg ſich zu verhalten, Strasburg 1666. *

Bericht wie man ſich bey der ſeuche zu verhalten für die untergrafſchafft Baden, Durlach 1666. 8. *

J. ADAM ZAPS *von der ietzt herumgehenden rohten ruhr*, Weimar 1666. 4. *

J. TACKII und AUGUSTI ENGELHARDS *erinnerung wie man ſich bey ſterbens läuften bewahren und von der angefallenen ſeuche curiren möge*, Darmſtatt 1666. 4. EJ. TACKII profeſſoris Gieſſenſis, de chemica ſecta *conſilium von der rothen ruhr*, Darmſtatt 1669. 8. * Hæc ea peſtis fuit, quam in Anglia N. HODGES deſcripſit, & quæ in Helvetiam uſque penetravit.

ALPHONSI DONNOLI *il medico prattico cioe della via attiva con laqual puo regolaſſi ogni medicho che contende profeſſor medicina prattica*, Venet. 1666. 12. *

MICH. RODRIGUEZ de PEDROSA *ſelectæ medicæ difficultates*, Salmantiæ 1666. fol. *

EMANUEL *los* REYSTAVARES *controverſiæ philoſophicæ & medicæ pro* DO. RODERICI *a* VEIGA *contra* MATAMORUM, Ulyſſipon. 1667. 4. *

LEONARDI AMATI *adverſariorum catena de jure galli veteris pro aſthmate*, Panorm. 1667. 4.

Lettera del D PELAGIO SAGOPENE *a* BRUNO CIBALDI *con approbatione del ſuo diſcorſo intorno all uſo dell' acqua vita*, Panorm. 1667. 12 MONGIT. *

J. DANIEL. MAJORIS, Kilonienſis, eruditi viri, ſed qui in plurimas artes ſe diffunderet, antiquitates etiam & nummos, multa ſunt opuſcula. EJ. *deliciæ hibernæ ſeu tria nova inventa medica*, Kil. 1667. fol. nempe *chirurgia infuſoria, transplantatio medica & inuſtio verticis ad curandos morbos*. EJ. *ſummarium medicinæ biblicæ a ſe edendæ*, Kiel. 1672. fol. EJ. *medicinæ practicæ tabulæ ſciagraphicæ* 27. Kilon. 1677. 4. * EJ. *de inventis a ſe thermis artificialibus ſuccinatis epiſtola*, Kiel. 1680. 4. * EJ. *diſputationes de uſu & abuſu mercur.* Kil. 1673. 4.

GODOFREDI MOEBII *ſynopſis epitomes medicinæ practicæ in gratiam tironum ſcripta*, Patav. 1667. fol. EJ. *epitome inſtitutionum medicarum*, Jen. 1663. 4. ad genium ſeculi ſcripta, practica etiam continet.

Ad hæc tempora pertinet abſque anni expreſſione excuſus liber ABDIÆ TREW, nempe *Aſtrologia medica*, 4. *diſputationibus comprehenſa*, 1. *de abſurditate Aſtrologiæ vulgaris*. 2. *de reſpectu corporum naturalium ad ſidera*. 3. *de homine ejusque morbis ... quatenus ſideribus ſubjiciuntur*. 4. *de applicatione aſtrologiæ ad medicinam & ſingulas ejus partes*, Altdorf. 4.

GEOR-

GEORGIUS HIERONYMUS WELSCH, Medicus neque tamen doctor, vir multifariæ eruditionis, inprimis linguarum plurimarum peritus, & magnus librorum helluo, plurima quidem reliquit inperfecta, edidit tamen multa, & primo *syllogen curationum, & observationum* MARCELLI CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI, UDALRICI RUMLERI, HIERONYMI REUSNERI, *& suarum observationum Episagmata* C. Aug. Vind. vel Ulm. 1668. 4. non 1667. ut in Pathologia scripsi. Practici inprimis argumenti sunt GASSERI observationes, quæ fere unice aut communicata remedia tradunt, aut ab ipso auctore experimentis explorata, tum HIERONYMI REUSNERI, qui multum collegit arcanorum & formularum, denique WELSCHII. EJUSD. *hecatostene* II. *observationum physico-medicarum*, Aug. Vind. 1675. 4. exigua parte huc pertinent, curationes tamen aliquas etiam hic enarravit auctor, non valde adversus arcanis. EJ. *curationum exotericarum Chiliades* II. *& consiliorum medicorum centuriæ* IV. Ulm. 1676. 4. * cum ALEXII SENENSIS & aliorum consiliis, quæ recusa esse audio Aug. Vind. 1698. 4.* EJ. *mictomimematum seu miscellaneorum medicorum Centuriæ* IV. Lipf. 1676. 4. & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. V. EJ. *curationum propriarum & consiliorum medicorum decades X. cum commentario seu exegesi*, Aug. Vind. 1681. a morte auctoris prodierunt. Dixi de schematibus astrologicis. In praxi secutus est vulgarem sui ævi methodum, calida & bezoardica dedit in febribus, & in morborum historia minus symptomata, quam formulas persecutus est. IDEM WALÆI *methodum medendi animadversionibus illustravit*, quam ante XXX. annos Leidæ auctor prælegerat, ea Aug. Vind. 1679. 12. excusa est a morte WELSCHII. Cum *vena* etiam *Medinensi* curationem conjunxit.

J. MICHAELIS Lipsiensis Professor de chemica secta magnus medicamentorum conpositorum calidorum & sudoriferorum inventor, & ex eo ipso patriæ non utilissimus, quæ his alioquin nimis indulget. EJ. *observationes medicæ* Lipf. 1645. 12. prodierunt, *opera* autem *omnia medico-chirurgica, praxis nempe clinica ad* JOHNSTONI *ideam, casus 26. formulæ & arcana in* MORELLUM, *& ordo visitandi officinas*, Noriberg. 1688. 4. post mortem auctoris, quæ in annum cadit 1667.

J. THEODORI SCHENK, Professoris Jenensis, *medicinæ generalis novantiquæ synopsis*, Jen. 1668. 4. 1672. 4. *Synopsis institutionum medicinæ pars semeiotica, hygieine & therapeutica*, Jen. 1671. 4. * In universum magis aliorum, quam sua cogitata proposuit.

FRIDERICI HOFMANNI patris, quo celebrior fuit ejusdem nominis filius, *de methodo medendi juxta seriem* WALÆANAM, *ex paracelsicis & dogmaticis scriptis illustrat.* ... Lipf. 1668. 4. In *appendice* traditur modus *curandi insultum apoplecticum.*

HENRICI MARTINI *anteambulo medicus seu hebdomadale medicum*, Brigæ 1668. 12. *

J. CHRIST. FROMMAN *discursus de venæ sectione in morbillorum declinatione oborta pleuritide administranda*, Lipf. 1668. 8. *

EDWARD MAYNWARING *conpleat physician*, Londin. 1668. 8.*

LEPNERI *conpendiosa in medicinam introductio*, Regiomont. 1669. 4. *

OTTONEM TACHENIUM omittere possem flagitiosæ vitæ hominem, furem & impostorem, si ulla fides BURGGRAVIO in *libitina ovante* p. 65. Ejus Tractatus, cui titulum fecit HIPPOCRATES *chymicus ostendens novissimi salis viperini antiquissima fundamenta*, Brunswigæ prodiit 1668. 12. Ad chemiam potius pertinet, theoriam tamen tuetur, quæ eo seculo fere prævaluit, & qua ab acido, tamquam igne & calido innato, & ab alcali, ut aqua & humido radicali, omnis theoria medica derivatur. Idem sensus est in *Antiquissimæ medicinæ Hippocraticæ clavi*, Francof. 1669. 12. qua tamen vires etiam nonnullorum medicamentorum aut refutantur, aut extolluntur. Ita ferrum aperire negat, vim lapidis del porco rejicit, & alcahest ex spiritu æruginis, laudat suum salem, radicale, ut credit, (difficilem & longum paratu,) humidum, aquam spermatis ranarum in podagra, & alia. EJ. Tractatus *de morborum principe in quo plerorumque gravium affectuum hermetica vera & solida curatio proponitur*, Osnabrug. 1678. 12.

PAULI BARBETTE, Medici Amstelodamensis, de Sylviana secta viri, osoris venæ sectionis, sudoriferorum patroni, *methodus sanandi peste affectos* prodiit Leidæ 1667. & 1672. 12. Leodii 1669. 8. Amstelod. 1693. 8. EJ. *praxis medica cum notis & observat.* F. DEKKER exstat Leid. 1669. 12. 1678. 12. gallice Lion 1693. 12 germanice Francofurt. 1682. EJ. *Opera omnia* ex editione J. JAC. MANGET, cum ejus viri non gravissimis additionibus, excusa sunt Genevæ anno 1683. 4. belgice vero Amstelodami 1688. 8.

GUILIELMI PARENT *dialogus inter* HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM, *quo demonstrantur omnes causæ pestis, & defenditur veritas methodi peste affectos sanandi*, Leodic. 1671. 8. prior vero libellus a MERCLINO citatus videtur esse BARBETTI.

FRANCISCI ROMANI *consultationes medico-chirurgicæ ... opus posthumum*, Neapoli 1669. fol. *

RAYMUNDI JOHANNIS FORTIS *consilia de febribus & morbis mulierum facile cognoscendis & curandis*, Patav. 1668. fol.*. EJ. *consultationum & responsionum centur.* IV. ibid. 1669. fol. * & *tomus alter* 1678. fol. * & utrumque opus 1701. fol. * tum cum titulo *consultationum medicarum & responsionum medicinalium Centt.* IV. *Accedunt consilia de febribus & de morbis mulierum*, Genev. 1677. fol. 1681. fol. * Laudat STAHLIUS.

FRANC. HENRIGUEZ de VILLA CORTA *opera medica* Tom. III. Lugd. 1670. fol.

JACOBI PANCRATII BRUNONIS *dogmata medicinæ generalia in ordinem noviter redacta ad vera recentiorum præsertim principia accommodata*, Norib. 1670. 8. quæ valde laudat ob bonam methodum BAIERUS in *vitis Professorum Altdorf.* EJ. *de remoris & inpedimentis purgationis in scriptis* HIPPOCRATIS *detecta* (sex nempe de purgatione disputationes), Altdorf. 1676. 4. EJ. *propyleum medicum seu epitome elementa medicinæ vera conprehendens*, Altdorf. 1696. 8. brevissimum. EJ. *monita & porismata medicinæ miscellanea*, Altdorf. 1698. 4. * IDEM edidit C. HOFMANNI *Isagogen medicam*, Lips. 1678. 12. & CASTELLI lexicon, uti diximus, auctum, Noriberg. 1682. 1688. Lips. 1713.

MICHAELIS BALDIT *speculum iatro-Medicum octogonum in quo medicina octo ex angulis .. veluti fontibus .. sacra repræsentatur*, Lugdun. 1670. 8. ENDT.

LAURENTII STRAUSS, Giessensis Professoris, *exercitationes medicæ*, Giess. 1670. 8. EJUSD. *palæstra medica omnium affectuum cognitionem ac curationem exhibens*, Giess. 1686. *

J. GEORG. GREISEL *tractatus medicus de cura lactis in arthritide*, Vienn. 1670. 12.* Jen. 1681. 12. Budissin. 1681. 12. auctius, ut promittitur. Lacteam diætam pro optima arthritidis sanandæ methodo tradit.

In EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, quæ hoc anno 1670. cœperunt edi, infinita & pleraque practici argumenti sunt, tum passim integri libri adjecti.

GEORG. COVACS TATAI *epilepsiæ certa curatio*, Leid. 1670. 12.

PAULI du BE *medulla medicinæ practicæ*, Paris. 1671. 12. EJ. *médecin des pauvres*, Paris. 1675. 1693. 12. 1695. 8. Lion 1700. 12. Rouen 1712. 8.

L. GUYON *cours de médecine*, Lion 1671. 4. *

CASPARI BRAVO de SOBREMONTE RAMIREZ, archiatri PHILIPPI IV. & CAROLI II. X. *consultationes medicæ & tirocinium practicum*, Colon. 1671. 4. In *resolutionibus* etiam *Quinta sectio* huc pertinet. Omnia ex sententia & auctoritate veterum, ut etiam gradus illos qualitatum in medicamentis conservet, ratiocinator inutilis.

LEONARDI BIMII *Pestis ... curata*, Leodii, 1671. 8. *

MATTHIÆ TILYNGII, Professoris Rinteliensis, conpilatoris, *anchora sacra seu de laudano opiato*, Francof. 1671. 8. *Prodromus praxeos chymiatricæ*, Rintel. 1674. 4.

FR. OSWALDI GREMBS *arbor integra & ruinosa hominis* i. e. *Tractatus theoretico-practicus in quo sana & morbosa hominis natura ex Archæis dilucide demonstratur*, Francof. 1671. 4. nempe systema praxeos Helmontianum.

JOH. STERPINI *trifolium medicum tribus tabulis universam ostendens medicinam*, Hafniæ 1671. fol.*

J. NICOLAUS PECHLIN Leidensis, Professor Kiliensis, & denique archiater Suecicus, cujus filius & nepotes in summa dignitate vivunt, vir eloquens, ingeniosus, sedulus piusque, DRELINCOURTII discipulus, & in scriptis nonnullis adversus SYLVIUM socius. Leidæ anno 1672. scripsit *de purgantium facultatibus* libellum, recusum Amstelod. 1702. 8. quem oportet legere ad cognoscendas causas gradusque vis catharticæ. *Observationes* alibi citatæ; sed ad Praxin etiam repeti merentur.

HENRICI EYSSON, Professoris Groningensis, minime inerudití, *syntagma medicum minus*, Groning. 1672. 12. *

NATHANAELEM HODGES laudavimus.

ROBERT TALBOT *pyretologia .. of the cure of agues*, Londin 1672. 8. Magnus corticis introductor, post quem ejus usus perpetuo invaluit.

CHRISTIANI MARGGRAV *prodromus medicinæ practicæ, dogmaticæ & vere rationalis*, Leid. 1672. 4. 1684. 4. *

THOMÆ BURNET Hippocraticam epitomen diximus. EJUS *Thesaurus medicinæ practicæ ex præstantissimorum medicorum observationibus collectus* prodiit Londini 1672. 4. & 1673. 4 * LIND. Genev. 1678. 12. cum DANIELIS PUERARII adjectis *observationibus selectissimis*, tum 1698. prodiit 4. & Venet. 1687. 12, 1733. 4.

HUGHES *american physician*, Londin. 1672. 12.

THOMÆ MURILLO *approbacion de ingenios y curacion de Hypochondricos*, Saragossa 1672. 4. & Latine *melancholiæ hypochondriacæ curatio*, Leid. 1672. 8. *

NICO-

NICOLAUS CHESNEAU Massiliensis, in *observationum medicarum Libris* V. excusis Parisiis 1672. 8. tum Leidæ 1719. 4. omnino pertinet ad praxin & morborum curationem.

PAULUS de SORBAIT medici Viennensis, conpilator, si fides scriptoribus, *opera medica theoretico-practica seu methodus medendi, controversiæ, sylvæ medicæ, curationes omnium morborum, de peste ejusque remediis*, Noribergæ excusa sunt 1672. fol. EJUSDEM *medica praxis* Viennæ prodiit 1701. fol. EJUSDEM & J. G. MANAGETTA *pestordnung*, Vienn. 1681. 8. *

J. LANGII *ratio scribanica seu deductio cur arthritis, podagra, chiragra & alii calculosi affectus ex fundamento sanari possint*, Hamburgi 1672. 12. *

GUALTHERI AMBROSII WOLTER a LIEBENFELD physici Glacensis, *Pyrotechnicum opusculum de canteriorum seu fonticulorum utilitate*, Breslau 1672. 8. magis medicum est quam Chirurgicum, eruditus vero homo, qui pestem ..... anni 1675. credat a THUCYDIDE descriptam esse.

GEORGII GENOUA *ospitale publico di varii mali e d'esperimentati secreti*, Bologna 1673. 12. * Chirurgi opus.

JOHN ARCHER *every man his own Doctor*, Londin. 1673. *

JOH. BASCANINI *opusculum medico-morale*, Ferrar. 1673. 16. *

HERMANNI GRUBE *de arcanis medicorum non arcanis in gratiam tironum off. illustrat. cum* T. BARTHOLINI *de transplantatione morborum epistola*, Hafn. 1673. 8. EJ. GRUBE *de transplantatione morborum analysis nova*, Hamburg. 1674. 8. Quæ alia hujus viri legi, non multum promittunt bonæ frugis.

JOH. CORDELLE *an cephaleæ venarum jugularium sectio*, Lutet. 1674. fol.

PHILIPPI TROMBETTI *apologia contra una lettera del* S. STANISLAO OMATI *sopra la cognitione e cura della passione ipochondriaca*, Genua 1674. 12. *

JAC. BARNERI Augustani Doctoris *Prodromus* SENNERTI *novi seu delineatio novi medicinæ systematis in quo* HIPPOCRATIS, GALENI, PARACELSI, HELMONTII, WILLISII, &c. *dogmata ex principiis anatomico-chymicis examinantur*, Aug. Vindel. 1674. 4. Loco SENNERTIANI nimis laxi systematis novum hic delineat, chemicus & HELMONTIO faventior, sed id systema nunquam prodiit.

FRANCISCI SICLENSIS *volumen de rebus medicis quæ sunt in usu quotidiano, quas perfecte callere debent medici & pharmacopœi*, Venet. 1675. *

HYACINTHI BOVII *novi flores medicinales seu observationes, sententiæ, dicta, historiæ & medicamenta morbis probata collecta in V. partibus*, Venet. 1675. 8. *

THOMÆ MERMANNI *consultationes & responsiones medicæ a* FRANCISCO IGNATIO THIERMAIRO *ex variis manuscriptis conquisitæ in latinum versæ & adnotationibus & remediis auctæ in* Lib. VIII. *distinctæ*, Ingolstadt 1675. fol. *

SEBASTIANI ALBINI *kurzer bericht und handgriff wie mit denen personen welche aus dem wasser gezogen werden umgegangen werden soll.* 1675. 8. *

HERMANNI BUSSCHOF *het podagra mits gaders desselfs genesing*, Amsterdam 1675. 8. germanice versum cum titulo *das genau untersuchte podagra*, Breslau 1677. 8. & Anglice cum ROONHUYSII observationibus, London 1676. 8. Verbi divini minister in Batavia nova, cum arthritide laborans a medica femina barbara 20. moxæ caricis restitutus esset, proselytus novi remedii, defendit arthritidem esse tumorem flatulenti generis, neque aliter sanari posse.

CASPARI BARTHOLINI TH. F. CASP. N. *exercitationes miscellaneæ*, Leid. 1675. 8. Huc pertinent exercitationes de variolis, cauterio in bregmate, liquore styptico BOUDETI, eruditæ satis, sed absque proprio experimento, juvenis præterea 21. annorum.

Vindication or the woman physician being a vindication of THOMAS O. DOUDE *physician and chymist against the calumnies of* HENRY STUBBE *by Mrs.* TRYER *daugther of* M. O. DOUDE, Lond. 1675. 8. *

Anonymi de curatione variolarum, Leid. 1675. 12. *

BERNARDINI CHRISTIANI a JUVELLINA *institutiones medicæ & observationes quibus accedunt* 500. *curationes morborum, tractatus de lue venerea, febre pestilentiali, & romani contagii curatione*, Venet. 1676. 4. *

CONRADI JOHRENII, Professoris Francofurtensis ad Viadrum *praxis chemiatrica*, Rintel. 1676. 8. EJUSDEM *sectio* II. ibid. 1678. 8. *

J. CASP. BOXBERGER *praxis methodica medicinalis*, Bamberg. 1676. 24. *

J. LECHEL *warnung für dem unzeitigen aderlassen und purgieren in flekfiebern*, Braunschweig 1676. 4.

GEORGII MASBACH *collectaneor. practicor. & pharmaceutic. medicinalium chiliad.* Ulm. 1676. 4.*

In SACHSII L. *de unicornu* bona experimenta de vanitate hujus remedii, aut rasuræ cornu cervi exstant.

GEORG. LEISCHNER *von der giftigen krampfsucht*, Plauen 1676. 4. in pathologicis dictus est.

HENRICUS MEIBOM, egregius & eruditus medicus, qui bonis consiliis pestem de patria depulit, variæ non malæ notæ disputationes exstant, ut *de venæ sectione in curatione variolarum*, Helmstatt. 1676. 4. *de sanguinis eductione* 1674. *de curatione phthisis per lac* 1684.

R. WISEMANNUM laudavimus.

J. LUDOV. HANNEMANNI, Professoris Kiliensis, conpilatoris & plagiarii, *ætiologia philosophico-medica curiosa facultatis purgatricis*, Hamburg 1677. 4. *

GIDEON HARVEY *the family physician and the house apothicary*, Londin. 1678. 8. * EJ. *art of curing diseases by exspectation s. Ars sanandi per exspectationem*, Lond. 1689. 8. 1693. 12. Ofenbach 1730. 8. vertente STAHLIO. Amara in alios medicos satyra. Varia alia citavimus in pathologicis.

RUDOLPHI WILHELMI CRAUSII vel KRAUSII *de cachexia* disp. Jen. 1677. 4. *de restitutione in vitam suffocatorum laqueo vel aqua*, Jen. 1705. disp. & aliæ exstant.

MATTH. THUILLIER *an incipiente parotide sanguis e proxima juguli vena mittendus*, Paris. 1678 fol.

GODOFREDI SCHULZ dissertatio *de natura tincturæ bezoardicæ* MICHAELIS ... *& de mixtura simplici. Præfixæ sunt epistolæ medicorum veteranorum*, Hall. 1678. 8. *

J. G. VOLCKAMER *Apollo τετρατεχνίτης*, Noriberg 1678. 4. mihi ignotus est.

N. D. B. (NICOLAI de BLEGNY) *nouvelles découvertes dans la médecine*, Paris 1679. 12. In eo, cum *Zodiaci Gallici* nomine recuso, diario, non solum variæ observationes medicæ & practicæ exstant, ad corticis peruviani bonum malumque eventum, usum spiritus vini medicum &c., sed varii etiam libelli aliorum NICOLAI BAILLY *de remediis cardiacis*, & curatione febrium continuarum intra biduum, quam non nemo pollicebatur: tum anonymi de morbis pectoris mulierum, MONGINOTI de curatione febrium per corticem, denique BLEGNYI integri tractatus de remedio anglico & de lue venerea EJ. est libellus *le remede Anglois pour la guérison des fievres*, Paris 1681. 12. ni fallor. 1682. 12. Bruxell. 1682. 12. Paris 1683. 12. publicatio nempe jussu Regis facta, formulæ corticis peruviani quam TALBOTUS Regi vendiderat. Ibi cavillatur TALBOTUM, qui corticem ipsum dedit, noxium, scilicet, quod depuratus non esset, & laudat infusionem. Aliqua de opii usu in febribus addit. EJ. *l'art de guérir les maladies vénériennes*, Paris 1673. 12. Hag. 1683. 8. 1696. 8. Laudat guajaci decoctum & mercurio æquat. EJ. *secrets contenant la beauté & la santé*, Paris 1688. & *Tome* 2. ibid. 1689. 8. alio pertinent. Inquietus autem homo fuit, vanusque, qui se equitem, & magistrum denique equitum ipse constituit, eoque ipso Regio favore amisso infelicem vitæ finem fecit errabundus.

FRANCISCI BAYLE Tolosani aliqua huc faciunt ut inter dissertationes III. editas Tolosæ 1670. Brugis 1678. 8. Tolos. 1681. 12. tertia *de usu lactis ad tabidos reficiendos*: & *de venæ sectione in pleuritide*. Pluscula alia citavimus cum pathologicis. *Problematum*, quæ Tolosæ 1677. 12. 1681. 12. prodierunt, magna pars practica est, nempe de utilitate venæ sectionis, de qua fere paria habet BELLINIANIS, accelerari nempe sanguinem in systemate arteriæ, cujus socia vena incisa fuerit. Ea recusa sunt in operibus omnibus, Tolos. 1701. 4. 4. vol. Vir minime obtusi ingenii multa prior vidit, quæ ab ejus ævo pro novis & pulchris sunt proposita.

ANTONII MARTELLI medici civitatis Aquapendente *di molti occulti segreti della natura e di diversi rimedi ottimi*, Fiorenza 1679. 12. *

In J. JAC. WEPFERI Scaphusini, gravis & sapientis viri, Libro *de cicuta aquatica*, Basil. 1679. 4. edito multa egregia ad praxin dispersa habentur, ut ichthyocollæ utilitas ad superandas hæmorrhagias internas periculosissimas p. 52. &c. EJ. *observationes de morbis capitis* dictæ in pathologicis totæ huc pertinent. Cum Amstelodamensi editione Libri de apoplexia excusus est libellus BERNARDI HUETE Suollensis Consulis, de curatione maniæ, quam absolvit venæ sectione, medicamento purgante & opio.

MATTHIÆ RAMELOVII *von dem wahren wesen, eigenschaften, ursprung, bildung, præservation und curation des nierensteins*, Lips. 1679. 8. *

Curiosa medica pro tuenda valetudine inter colloquentes enodata; accedit discursus de venenis eorumque alexipharmacis, Hamburg. 1679. 8. *

GUILIELMI MAXVVELL *de medicina magnetica* Lib. III. ed. GEORGIO FRANCO, Francof. 1679. 12. & germanice *magnetische artzneykunst*, Nurnberg 1687. 12. *

GEORG. DETHARDING senioris *Kranken wärter*, Kiel 1679. * EJ. *vorsorge der oberkeit in der pest*, Gustrau 1680. 8. *

J. HISKIÆ CARDILUCII *abhandlung von der pest*, Noriberg. 1679. 12. * EJ. *feld und haus apotheke*, Norimb 1679. 8. * HARSMANNI etiam opera edidit.

GODOFRID QUEITSCH *vollständige arzneykunst*, Stargard 1679. 8. *

Strasburger bericht sich in hitzigen krankheiten zu bewahren, Strasburg 1679. 8. *

HER-

HERMANNI NICOLAI GRIMM Chirurgi & Medici practici *compendium medico-chymicum*, Bataviæ in Java 1679. 8. Morborum omnium sanationes habet per medicamenta chemica.

CASPAR THEOPHILI BIERLING *adversariorum curiosorum centuria* I. *cum adnexis scholiis*, Jen. 1679. 4. Parum latinus homo & deditus formulis, quarum vim non mediocrem sub finem subjicit, non tamen absque judicio fuit, qui præter seculi morem in Germania inprimis, raro exemplo, venam in variolis secuerit, calidam curationem rejecerit. Aliqua ad medicinam forensem pertinent & ad anatomen. Patavii eruditus, Magdeburgi artem exercuit. EJ. *consilium pestifugum*, Magdeburg. 1680. 8. * & germanice *gutachten wieder die pest*, Helmstätt 1680. 4.* EJ. *problema pharmaceutico-medicum an in peste Magdeburgensi medicamenta ἄνω καὶ κάτω evacuantia tuto præservationis & curationis gratia exhibita fuerint nec ne*, Helmstädt 1684. 4.* EJ *thesaurus theoretico-practicus continens observationes & curationes medicas cum* J. MICHAELIS *arcanis*, Jen. 1694. 4.

JAC. J. WENCESLAI DOBRZENSKY *præservatorium universale naturale cum experimento medico* J. BAPTISTÆ ALPRUNNER *de contagione*, Pragæ 1680. 4. & germanice *algemeines præservativ gegen anstekende seuchen*, Nürnberg 1680. 8. *

CHR. MACK *des Obererzgebürgischen Kreyses schutz und nothwehr d. i. medicinischer bericht wie bey den einbrechenden pestilenzialischen seüchen sich zu verhalten*, Schneeberg 1680. 4. *

Leipziger verbesserte Pestordnung, Lipſ. 1680. 4. 1681. 4.

Fürstlich Sächsische anordnung wegen ansteckender seuchen, Jen 1680. 4. 1702. 4.

TILEMANNUS COUS. seu *Hippocratica praxis in cognitione medica affectuum naturalium & præternaturalium*, Ulm. 1680. 12. Ex secta Iatroastrologica.

LAMBERTI VELTHUYSII *opera omnia antea tam belgice quam latine edita. Accesserunt duo tractatus novi inediti*, Roterd. 1680. 4. P. II.

MARTINI HEER *consilium antidysentericum*, Görliz 1680. 4.*

The *countryman's physician*, Londin. 1680. 12. *

De la CHAUME *traité de médecine contenant la parfaite connoissance de l'homme*, Auxerre 1680. 12 Felle cum ruta & aloë in emplastro admotis purgare pueros jubet &c.

LUCÆ ANTONII PORTII Neapolitani *paraphrasis in* HIPPOCRATIS Lib. *de veteri medicina* prodiit Rom. 1681. 8. * EJ. Liber *de militum sanitate tuenda* excusus est Vienn. 1685. 8. EJ. ERASISTRATUS *seu de sanguinis missione* Venetiis prodiit 1683. 12. Venæsectionem rejicit, ut valde solebant eo ævô Itali medici. EJUS *opera omnia* prodierunt Neapoli 1736. 4. 2. vol. *

An diversus a BLEGNYI libello *de la guérison des fievres par le Quinquina*, Paris 1681. 12? RAYMUNDI RESTAURAND Monspeliensis medici HIPPOCRATE *de l'usage du kinkina*, Lion 1681. 12. & in BLEGNY Zodiaco, & in F. M. NIGRISOLI collectione.

A new mystery in physick discoverd by curing of feavers and agues by Quinquine or Jesuits powder, London 1681. 12. * ex gallico vers: Auctor vocatur BELON.

HEIDENTRYCK OVERKAMP *Genees en heelkonst* Tom. I-III. Amstelod. 1681. 1685. 4. recusa in operibus omnibus, Amstelod. 1694. 4. Ex Cartesiana schola fuit, quæ, absque venæ sectione; alcalinis calidisque, omnes etiam acutos morbos superare conabatur.

J. GEORGII GREULICH *curandi hydropis vera methodus*, Francof. 1681. 8. * cum dissertatione *de bile fecunda morborum parente*.

JOH. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia exercitatio*, Helmstad. 1681. 12. Solam evacuatoriam admittit, rejecta revulsoria & derivatoria.

G. DAVID *de medicina magnatum*, Tremoniæ 1681. 8. *

Mysteria physico-medica syriace, arabice & græce scripta nunc e membranis latinis luci exposita, Francof. 1681. 12. * An non liber alchemisticus?

PHILIPPI JAC. SCHENFELDER Ingolstadiensis medici *historiarum & curationum* Lib. I. Ratisbonæ 1681. 8. alter ibid. 1686. 8. prodiit. Continet historias morborum cum plurimis formulis, tum conparationem cum aliis medicorum observationibus, & corollaria practica.

C. W. D. *Leipsiger peſtschade und Gottes Gnade seu nachricht von der zu Leipzig anno* 1680. *ausgestandenen pestilenzischen seuche .. samt einem abriss eines schwitzkastens zur præservation dieser seuche und in andern krankheiten*, Altenburg 1681. 4.* De RIVINI opere diximus.

Infections ordnung der Herzogthümer Ober und Nieder Schlesien samt der Breslauischen Physicorum entworfenem pestconsilio, Luneburg 1681. 4. *

ERNST AUGUSTS *Bisch. zu Osnabrügge pestordnung*, Hanover 1681. 4. *

THEOPHILI BONNET medici Genevensis *Mercurius conpilatitius seu index medico-practicus per decisiones, cautiones, animadversiones & observationes in singulis affectibus præsidiis medicis, diateti-*

De medicina Sinensium scripta optima inveniuntur medici TEN RHYNE (*a*) Bata-
ta-

cis, chirurgicis & pharmaceuticis depromtus, Genev. 1682. fol. utilis collectio. EJUSD. *polyalthes seu thesaurus medico-practicus*, Genev. 1690. 1691. fol. 3. vol. ex recentioribus etiam medicis collectum practicum systema, ultimus viri optimi partus. *Pharon* diximus.

JULII MALVICINI *utiles collectiones medico-physicæ ad medicinæ inscios prolatæ*, Venet. 1682.4.*

ANTONII RUASI *epistolium interrogationum in medicinalem epistolam* (nempe ANT. CRISPI) Drepani 1682. * MONGIT.

JACOBI SPONII eruditissimi viri, maxime vero antiquitatum periti, & ex itinere Græco celebris, qui anno 1686. Vivisci in Helvetia obiit, *observations sur les fiévres & les fébrifuges*, Lyon 1681. 12. & 1684. 12. auctiores recusæ sunt, & Londini 1682. 12. anglice.

In laudem corticis peruviani poëma conposuit lepidissimus la FONTAINE, Parif. 1682. 12. quod eo medicamento a febre molesta liberatus fuisset.

CUSAC *de la transpiration des humeurs*, Parif. 1682. 12. Agyrta qui omnes morbos per fomentationes suscipiebat sanandos. EJ. *réflexions sur la théorie & la pratique d'*HIPPOCRATE *& de* GALIEN, ibid. 1692. 12. *

HELFRICI JUNKEN celebris collectoris plurima sunt opera. EJUS. ergo *medicus præsenti seculo accommodatus* primum videtur prodiisse Francof. 1682. 8. deinde 1689. 8. auctior tertia parte EJ. *praxis medica seu corporis medicina* Francof. 1689. 8. & 1703. 8. excusa est, historiæ nempe & curationes morborum. EJUSD. *fundamenta medicinæ moderna eclectica*, Noriberg. 1693. 8. ad CARTESIANORUM theoriam. * EJUSD. *praxeos medicæ modernæ electa*, Francof. 1693. 8. * EJ. *modernæ praxeos medicæ vademecum*, Noriberg. 1694. 8. 1740. 8. EJ. *manuale practicum*, Francof. 1707. 8. alphabetico ordine scriptum. EJ. *vernünftiger leibarzt*, Leipz. 1699. 8. EJ. *hausarzt*, Nurnberg. 1733. 4. * si differt a priori. EJ *sorgfältiger medicus*, ibid. 1724. 8. *

J. G. SARTORII *compendiosa medendi methodus*, Altdorf. 1682. 4.

TH. CHRIST. KRUG *anleitung wie man sich bey grassierenden seuchen verhalten soll*, Smalkalden 1682. 4. *

VALENTINI HENRICI VOGLER professoris Helmstadiensis, *de rebus naturalibus & medicis quarum in SS. fit mentio*, Helmstätt. 1682. 4 *

GEORGIUS FRANK Heidelbergensis professor varia huc utcunque pertinentia edidit, ut dissertationem *de transplantatione*, &c. Heidelberg. 1682. 4. aliasque disputationes.

JOHANNIS FRANKE Ulmensis, *bericht vom schaustichen*, Augspurg 1683. 12. Non penitus illepidus libellus, neque absque propria observatione boni eventus setacei, cujus efficaciam per singulos morbos exponit.

CORNELIUS DECKER, dicti BONTEKOE, Hagiensis, citatus inter pathologos, negator plethoræ, osor venæ sectionis, purgationum, hirudinum, vesicatoriorum, refrigerantium, periit ex capitis a lapsu vulnere, renuens omnem venæ sectionem, aut masculam chirurgiam. Opera omnia edita sunt 1689. 4. Amstelodami. Huc inprimis pertinent *omwerp van t'oude gestell der Medicyne, tweede boek, quo de venæ sectione agit.* Derivationem & revulsionem rejicit, opportunitates adeo raras esse secandæ venæ adfirmat, ut omnino dignosci nequeant. Sic purgantia medicamenta rarissime indicari credit. Opium valde laudat. Porro huc facit *opbouw der Medicyne* germanice ni fallor versum cum titulo *grundsaetze der medicin oder die lehr vom acido und alcali*, Augspurg. 1721. 8. * Cum unicum morbum faciat scorbutum ab acido viscido, unam etiam medicinam habet, nempe theam & alcali. EJ. *institutie ofte kort begryp der gantsche Medicyn.* Est compendium practicum. *Reden over de Koorsen*, Haag. 1682. 8. &c. *Vervolg over de reden* priorum similia habet, curationem nempe febrium per alcalia calida. EJ. *literæ familiares* ad J. ABRAH. a GEHEMA, Berolini 1686. 8. excusæ in hac collectione non exstant. EJ. *nouveaux élémens de Médecine*, Parif. 1699. 2. tom. 12. videtur esse *nieuw opbouw*.

(*a*) ANDREÆ CLEYER Cassellani, archiatri Belgici in Batavia nova, *specimen medicinæ Sinicæ, seu opuscula medica ad mentem Sinensium*, Francofurt. 1682. 4. huc revocari potest. Major tamen pars ad pulsum, reliqua ad anatomen, & ad materiam medicam pertinent. Sibi vindicat W. ten RHYNE, & contra datam amico fidem queritur editum fuisse.

WILHELMI TEN RHYNE Daventriensis, SYLVIANI discipuli qui pariter in India & Japonia medicinam fecit *dissertationes de arthritide*, & *mantissa schematica de acupunctura* prodierunt Londini 1683. 8. scriptæ anno 1679. in India. Continentur in hoc volumine practica quidem. Animad-

tavi, qui ſuſcepto itinere per plures annos ibi praxin exercuit, & arcana rimatus eſt eorum populorum.

En bibliotheca inſtructa optimis auctoribus ſyſtematicis. Sequitur nunc ſecunda claſſis medicorum practicorum, qui nempe de nonnullis peculiaribus morbis ita ſcripſerunt, ut legi mereantur.

MEDICI QUI DE MORBIS QUIBUSDAM SINGULARIBUS SCRIPSERUNT.

HIPPOCRATES primo loco dicendus eſt 1. in Libris *de adfectionibus*; 2. *de adfectionibus internis*; 3. *de morbis*; 4. *de morbis internis.* Deinde GALENUS. Porro ARETAEUS CAPPADOX & CAELIUS AURELIANUS huc pertinent. Et iſte quidem ſcriptor eſt, de quo dubitatur quam plurimum, quiſnam fuerit. Stilus ejus vix intelligitur: ſcripſit lingua latina, ſed ita barbara, ut vix adſequamur, res tamen ejus ipſæ optimæ ſunt. Libris rubrica eſt, *de paſſionibus celeribus & de paſſionibus tardis.* Plurima etiam chirurgica & medica ſcripſit, quæ deperdita ſunt. AMMANNUS, medicus Helvetius, nuper ejus opera edidit Amſtelodami apud Wetſtenium anno 1708. ut facile nunc habeatur. Sæpius hunc auctorem habui pro SORANO EPHESIO, quamvis nonnullæ rationes obſtent, ſed fere crediderim SORANUM EPHESIUM hæc ſcripſiſſe in Africa, & CAELIUM AURELIANUM ea latine vertiſſe, ut tamen de ea re nondum omnino definiam (*a*). CAELIUS certe omnium auctorum græcorum & latinorum ſcripta adcu-

madverſiones in H. BUSSCHOF & ejus reſponſiones. Liber *de Arthritide*, quam a flatu ſub perioſteo latente idque diſtendente derivat, & in partes ſuas trahit HIPPOCRATEM. Convictum ſe ait bono ſuceſſu Japonenſium medicorum, qui arthritidem perforata acu ſua cute continuo ſuſtulerint. In *mantiſſa ſchematica* habet icones partium corporis, in quibus moxam incendunt, aut acum defigunt Japonenſes, ex medicis antiquis ejus regionis ſumtas. *De acupunctura*, quam acus & mallei ope Japonenſes adminiſtrant. Hiſtoriæ duæ una morbi proprii cardiaci, altera morbi navalis, febris nempe malignæ, quam volatilibus curabat. EJ. Libellus de moxa cum BLANCARDI Libro *de podagra* recuſus eſt.

(*a*) Vide ad annum 1702.

PHILIPPI VERHEYEN Anatomici Lovanienſis, *compendii theoriæ practicæ in 4. partes diſtinctæ* P. I. II. *de morbis* nempe *capitis & thoracis*, Lovan. 1683. 8. Aetiologiæ Williſianæ & curationes abſque proprio experimento.

JANI ABRAHAMI a GEHEMA Poloni, ex BONTEKOI ſchola, audacis hominis, & vagabundi *eroberte gicht durch die chineſiſchen waffen der moxa*, Hamburg 1683. 12. EJ. *grauſame mediciniſche mordmittel aderlaſſen, ſchrepfen, purgieren, clyſtiren, julepen und ohnmacht machende herzſtärkungen*, Bremen 1688. 12. * contra vulgarem Galenicam medendi methodum. EJ. *wohlverſehener feldmedicus*, Hamburg 1684. 12. * & *qualificirter leibmedicus*, Stettin 1690. 12. *

L'uſage du Quinquina contre les fiévres, imprimé par l'ordre du Roi, Pariſ. 1683.

SAMUEL HAWORTH *art of curing conſumtions*, Londin. 1683. 12. *

HARRIS *diſcourſe on chymical and Galenical remedies*, Lond. 1683. 8. *

MICHAEL ETTMULLER celebris ſuo ævo medicus Lipſienſis, ante tempus exſtinctus anno 1683. annos natus non plures quam 39. ea fama floruit, ut in omnes fere linguas ejus libri verſi ſint, opera etiam a morte ubique frequenter recuſa. Cæterum acidam Sylvianam theoriam ſecutus, abundavit abſorbentibus alcalinis, chemiciſque remediis, ea præterea infelicitate fuit, ut major pars operum & alibi, & a morte auctoris demum ſit edita, ut in A. ERUD. Lipſ. de Leidenſibus & Lugdunenſibus editionibus vehementer conquerantur amici 1685. n. 7. neque enim ingenio aut eruditione deſtitutum fuiſſe ex diſputationibus ejus adparet. EJ. diſſertatio *de opii virtute diaphoretica*, Lipſ. 1677. 4. ex melioribus eſt recuſa, Venetiis 1727. 4. EJ. diſſertatio *de balneis medicis artificialibus*, Lugd. 1672. & aliæ diſputationes practicæ ſunt, inter quas etiam eſt *Medicina* HIPPOCRATIS *chymica*, Lipſ. 1670.

curatissime examinata, laudabili ordine congessit, ad unum caput, meruitque eam laudem, quod nemo omnia signa morborum, loci adfecti, atque eventus futuri eorum morborum, quos describit, adcuratius descripserit.

Post hunc auctorem sequitur maximus ille in medicina vir, GUILIELMUS BAL-

1670 4. recusa Leidæ 1671. 12. Pathologiam salsam defendit & ad HIPPOCRATEM refert. Inter absorbentia, laudat crystallum montanam, &c. EJUS *Medicus theoria & praxi generali instructus seu fundamenta medicinæ vera*, Francof. & Lipsiæ 1685. 4. a morte scriptoris prodierunt. Est compendium physiologiæ, pathologiæ & praxeos, ad ea, quæ dixi, principia scriptum. EJUSDEM *institutiones medicinæ* posthumæ cum adnotationibus ex lectionibus anno 1670. habitis. EJ. *collegium practicum ad morbos corporis humani* spissum inprimis opus, plenius vero typis expressum edente CL. WESTPHALO posthumus etiam liber est. Collectio operum prima prodiit Leidæ 1685. 4. praxis nempe, chirurgia, methodus consultatoria, tum alia, Francof. 1688. 3. vol. fol. cum præf. G. FRANCI. Porro Lugduni conjuncta opera prodierunt studio PETRI CHAUVIN 1690. 2. vol. fol. ibidemque *Pratique de médecine speciale sur les maladies avec des dissertations du même auteur sur l'epilepsie, l'ivresse, le mal hypochondriaque, la corpulance & la morsure de la vipere*, 1691. 12. Alia editio est quam CL. WESTPHAL, Francofurti 1696. fol. curavit, & alia, quam filius MICHAEL ERNESTUS ETTMULLER Francofurti 1708. fol. tribus voluminibus, quibus continentur *Institutiones & Collegium medico-chirurgicum: Collegium Consultatorium: Collegium practicum: casus & observationes.* Eadem porro opera omnia & cum notis, consiliis & dissertationibus NICOLAI CYRILLI excusa sunt Neapoli 1728. 5. vol. fol. non absque animadversionibus, de quibus in A. ER. queritur filius MICH. ERNESTUS, cui respondet CYRILLUS in *Biblioth. Ital.* T. XVIII. Eadem ni fallor, est editio Venetiis 1734. fol. 5. vol. & Genevæ 1736. fol. 4. vol. recusa. Conpendium operum prodiit Amstelod. 1702. 8.

CHRIST. GOTTH. DANCKWERTH *frage ob das podagra zu curieren sey, mit ja beantwortet*, Stettin 1683. 4. Lubec 1684. 4. *

EBERHARDI GOCKEL *consiliorum & observationum Decades sex*, Aug. Vindel. 1683. 8. Pleraque consilia sunt, adspersæ tamen etiam historiæ integræ morborum, scorbuti, luisque Venereæ, cum medicamentis. Aliquæ curationes insigniores sunt, ut canum rabidorum vulnera sanata, fere absque symptomate: femina a fulmine tacta facile etiam restituta; Figulus a plumbi fumis æger sanatus argento vivo. Superstitiosa aliqua intercedunt, ut delectus dierum, quibus venam secare liceat. EJ. *gallicinium medico-practicum*, Ulm. 1700. 4. continet etiam consilia absque tamen eventus recensione cum multis etiam superstititiosis medicamentis. Calida laudat in acutis morbis.

HELWIG *pest-ordnung*, Stettin 1683. 4. *

LAURENTII BELLINI professoris Pisani & archiatri Florentini in theoriam magis, quam in Praxin merita eminuerunt. Ad istam tamen in Libro *de urinis & pulsibus*, Bononiæ 1683. 4. edito pertinet tractatio *de venæ sectione*, cujus eam theoriam condidit, quæ maxime ab eo ævo obtinuit, nempe sanguinem accelerari a venæ sectione tum in toto corpore, tum inprimis in ea arteria, cujus socia vena secta fuit. Maximam vero sanguinis missionem recte monet contractili villo suam vim reddere. Stimulorum vim etiam per celeritatem sanguinis auctam explicat. Balneorum etiam effectum a compressione aquæ æstimat: frictionem laudat, fere uti BOERHAAVIUS. In *Epistola ad* LANCISIUM ad podagram poscam feliciter adhibitam laudavit. Opera omnia Venetiis 1708. recusa sunt.

POMPEII SACCHI, Parmensis medici, acidi & alcali defensoris opera. EJUS *Iris febrilis* prodiit Genevæ 1683. 8. *Nova methodus febres curandi*, Venetiis 1685. 8. *Novum systema medicinæ ex unitate doctrinæ recentiorum & antiquorum*, Parmæ 1693. 4. *Medicina therapeutica*, Parmæ 1687. fol. 1696. fol. *Medicina practica rationalis*, ibid. 1707. fol. * EJ. *opera medica* conjuncta excusa sunt Venet. 1730. fol. *

CAROLI PATIN *dissertatio therapeutica de peste*, Aug. Vind. 1683. 4. eruditi nempe viri, GUIDONIS filii, peregrinatoris & periti inprimis nummorum veterum.

DAVID ABERCROMBY *tuta curatio luis venereæ absque mercurio atque salivatione*, Londin. 1684. 12. Rejicit salivationem & præfert guajaci usum & purgantium. Recusa est in *opusculis medicis*, Londini 1687. 8. editis, in quibus accessit op. *de modo curandi bubonis venerei & tutiore salivationis methodo.* *

LEON. FRIDERICI LOSII *consilia de morborum curationibus* Lib. *posthumus*, Londin 1684. 8. *

GUIDE *expérience de la vertu singuliere pour guérir la rétention d'urine* (nempe a potu retento) & *obser-*

BALLONIUS, cujus opera edita habentur Parisiis anno 1643. quatuor voluminibus in 4. Quotquot sunt, qui hunc scriptorem legerunt, & medicinam intellexerunt, laudaverunt eum unanimiter, & nullum auctorem inveniemus in medicina, qui floridiori & elegantiori stilo romano scripserit, breviusque simul & adcuratius

observations sur le Quinquina, Londin. 1684. 12.* Ej. *observations des bons & des mauvais usages du Quinquina dans les fiévres intermittentes*, Londin. 1685.*

MARTIN *de l'usage du lait*, Paris. 1684. 12.*

MINOT *expériences sur le Quinquina*, Paris. 1684. 12.*

MOVII *felix puerpera seu observationes medicæ circa regimen puerperarum & infantium recens natorum ad* C. DRELINCOURTIUM, Leid. 1684. 12.*

JOHANNIS DOLAEI Cassellani de archeali secta, *Encyclopædia medica theoretico-practica*, Francof. prodiit 1684. 4. 1691. 4. Amstelod. 1688. 8. & alibi. Praxeos in morborum curatione occupatæ Libri VI. hic habentur. Ej. *de podagræ furia lacte debellanda*, Amstelod. 1705. 12. Londin. 1732. 8. sub titulo *upon the cure of the gout and milk diet* cum propriis etiam experimentis. Ej. *opera medica*, nempe *Encyclopædia medica & chirurgica* cum tractatu de theriaca cœlesti, observationibus & commercio epistolico. Venet. 1695. fol. Francofurti 1703. fol. in qua editione epistolæ accesserunt, & observationes tum scriptoris, tum amicorum.

Astrologische arzney tafel nach Abadiæ Treu *principiis eingerichtet*, Plauen 1684. 4.*

THEODORI ZWINGER celebris olim medici Basiliensis, de ea secta, quæ plurimum antacidis curabat, *sicherer und geschwinder artzt* (seu compendium curandorum morborum) Basil. 1684. 8. ut lego 1686. 8. 1694. 8. 1703. 8. 1725. 8. EJUSD. *theatrum praxeos medicæ*, Basil. 1710 4. 2. vol. Ej. *compendium medicinæ universæ*, Basil. 1738. 8. 2. vol. Ej. *pædoiatreia practica*, Basil. 1722. 8. curationes nempe omnium ejus ætatis morborum. In EJUS *dissertationum fasciculo*, Basil. 1710. 8. edito, practici argumenti sunt *de natura & usu nitri*, *de hydrargyri natura & usu*.

JUSTI CONRADI MICHAELIS (vel potius JUSTI CORTNUM) *nova apoplexiam seu morbum attonitum curandi methodus cum observationibus*, Hildesheim 1685. 4.*

BALARY *guérison assurée des fiévres tierces, doubles tierces, en deux jours, quartes & doubles quartes par son remede Provençal*, Paris. 1685. 12.*

W. SALMON'S *synopsis medicinæ or compendium of the theory and practice of physic*, Lond. 1685. 8. 1699. 8. Ej. *compleat system of physic*, ibid. 1686. 4. Ej. * *English physician*, Lond. 1693. 8.* Ej. *country physician* ibid. 1703. 8.* Ej. *practice of curing of diseases* 1694. 8. 1716. 8.*

BYFIELD *of the cure of conjunctions*, Londin. 1685. 8.*

De LAUR. DONKERS diximus.

THEODORI CRAANEN de Cartesiana BONTEKOI secta, archiatri etiam Brandenburgici, *lumen rationale medicum, seu praxis medica reformata, seu annotationes in praxin* H. REGII. *Accdit examen in* D. SENNERTI Librum V. *epitomes tractatûs de auxiliorum materia*, Medioburg. 1686. 8.* Leid. 1689. 4.* Ej. *tractatus de homine*, Leid. 1689. 4. continet etiam mechanicam morborum explicationem.

ANTONII de HEYDE Medioburgensis Zeelandi *experimenta circa sanguinis missionem, fibras motrices*, &c. cum *observationum medicarum* altera editione prodierunt Amstelod. 1686. 8. Minime malus scriptor refutat per experimenta BELLINI opiniones de venæ sectione, neque vult accelerari in universum sanguinem a venæ sectione, sed unice refrigerari corpus, frictiones vero adeo sanguinem non solvere, ut etiam cogant, experimentis in rana factis.

JAQUES MASSARD *traités sur les Panacées où les remedes universels*, Amstelod. 1687. 12. * Ej. *suite du traité des panacées, sur la nature des maladies, des fiévres, de l'hydropisie, de la pleuresie, des maladies veneriennes*, ibid. 1687. 12.*

CAROLI com. de CABALLIS *phænomena medica singularia*, Venet. 1686. 12. *

GRASSINI FARRA *tratt. dell' ipochondria e suoi accidenti con sua cura ed insignamente remedi*, Venet. 1686. 12.*

FR. DOMENICO ANDA *compendio di maravigliosi secreti nelle indisposizioni corporali*, Venet. 1686. 12.*

LUCÆ TOZZI, archiatri pontificii & proto medici Neapolitani, *medicinæ pars prior ... pathologica*, Avenione 1686. 8.* neque enim hanc editionem legi. Ad praxin perinde pertinet. Rejicit venæ sectionem, vesicatoria, totam cum sua curatione plethoram, in febre alcalia laudat, sic in arthritide

ratius Hippocratica præcepta in justum ordinem redegerit. Vir fuit in praxi consummatissimus, cui nihil accidit in vita jucundius, quam ægrorum lecto adesse, & in musæo sedere. Scripsit *de morbis virginum mulierum*, & de *Epidemicis*, Librum quocunque pretio moderato a medico comparandum.

Tres

& podagra ob acidum principium, quod accusat, multum secutus SYLVIUM & HELMONTIUM, adque singulos morbos congerit medicamentorum acervos. In febribus continuis unice extollit mercurium præcipitatum dulcem ab accenso spiritu vini, in tabe aquam destillatam serpentum, &c. EJ. *opera omnia* prodierunt Patav. 1711. 4. 5. vol. Venet. 1721. 4. 5. vol. & continent tres tomos *commentariorum in Aphorismos* HIPPOCRATIS, *theoricam*, *physiologicam & pathologicam*, *commentarios in* GALENI *artem medicinalem & de recto usu sex rerum nonnaturalium*. Vita ejus viri describitur in *Giorn. de letter.* 1735.

J. PETRI ALBRECHT *von der fleckfieber cur*, Hildesheim 1686. 4. *

T. TURNER *the woman's counsellor or the feminine physician*, Lond. 1686. 8. *

Anweisung die fieber zu vertreiben ... von der C. Chinæ tugend und würkung, Francof. 1686. 12. videtur ex gallico versum. *

JUSTI VESTI *doctrina de purgatione*, Erfurt. 1686. 1688. 12. * EJUSDEM disputatio *de ægro undimia ex corticis chinæ intempestivo usu laborante*, Erfurt. 1709. 4. EJ. *compendium institutionum*, Erfurt 1697. 8. auctius recusum cum titulo *Institutionum medicarum reformatarum*.

Febris china china expugnata, Ferrar. 1687. 4. & 1700. 4. est collectio opusculorum huc spectantium, N. BLEGNY, MONGINOTTI, R. RESTAURAND & SPONII. Eam adornavit F. NIGRISOLIUS.

J. FRID. KHERN *flores medicinæ practicæ*, Patav. 1687. 4. *

Le Médecin de soi-même ou l'art de conserver sa santé par l'instinct Leid. 1687. Haag. 1709. 12. Auctorem alibi lego nominari FLAMANT, alibi J. de VAUX, satis notum Chirurgum, nisi duo libelli cum eodem titulo prodierunt. Omnem curationem reducit ad venæ sectionem pro plethora superanda, & ad alvi expeditionem pro vitandis halitubus foetidis, quos faex in colo residens sanguini adspergit. Prodiit etiam Parisiis 1692. 12. cum collectione *de quelques remédes les plus simples & les plus usités pour la guérison de différentes maladies*. Frankenhusæ germanice recusum est 1721. 8.

Traités nouveaux de médecine contenant les maladies de la poitrine, celles des femmes, &c. Lyon 1687. 12. *

BENJAMIN BROEKHUYZEN de Cartesiana secta, *rationes philosophico-medicæ theoretico-practicæ*, Leid. 1687. 4. *

DIONYSII van der STERREN *van de genees en heel-konstige practycy der Medicynen verscheide Aanmerkingen*, Amsterdam 1687. 8. * De eadem secta.

Ad hunc annum refero GEORGIUM WOLFGANGUM WEDEL, ex uxoria adfinitate, avunculum meum, virum suo ævo fama & auctoritate florentem, qui Jenæ per quinquaginta pene annos docuit, magnæ utique eruditionis hominem, sed quem nimii labores, inmensa vis scriptorum, & discipulorum erudiendorum cura non sivit eo adtingere in arte, quo pervenisset, si sui fuisset juris, valde tamen materiæ medicæ peritum & artis concinnarum formularum præscribendarum. In praxi absorbentem, bezoardicam, calidam curationem pro seculi genio multum secutus est. EJUS huc pertinent *theoremata medica seu introductio ad medicinam certis theorematibus absoluta*, Jen. 1677. 12. * compendium nempe totius artis medicæ. *Tabulæ pathologico-therapeuticæ*, Jen. 1687. 4. *Exercitationes pathologico-therapeuticæ*, ibid. 1697. 4. * decem nempe recusæ disputationes. *Exercitationes semeiotico-therapeuticæ*, ibid. eodem anno. *Exemplaris praxeos clinicæ compendium secundum ordinem casuum* TIMAEI *a* GULDENKLEE, Jen. 1707. 4. *Praxeos clinicæ sectio* I. *de morbis capitis*, Jen. 1710. 4. * *Exercitationes medico-philologicæ* quarum *centuria* I. Jenæ 1702. 4. *secundæ* dimidia pars ab anno 1704. ad 1720. prodiit, utraque vero varia ad elegantiorem medicinam & praxin etiam programmata continet. EJ. Liber *de morbis infantum*, Jen. 1717. 4. inter meliora viri opera numeratur. EJ. etiam *opiologia*, Jen. 1682. 4. multis *collectaneis* dives, & innumerabiles fere disputationes huc spectant.

J. JACOBUS WALDSCHMIDT, de Cartesiana secta Professor Marburgensis, plurimas disputationes scripsit, quarum nonnullæ non malæ sunt, ut *inventa circa opium*, Marburg 1676. 8. EJ. *institutiones medicinæ rationalis* praxin etiam continent editæ Leid. 1691. 8. EJUSDEM *Praxis Medica succincta per casus tradita*, Francof. 1690. 8. Paris. 1691. EJ. *notæ ad casus medicos* BALD. *a* GULDEN-

DENKLEE. EJ. *monita medico-practica* quæ inprimis laudantur. EJUSD. *anchora salutis pro variolosis* latine, ni fallor, Francof. 1689. 4. & germanice, quæ mea est editio 1690. 4. excusa est. Arcanum promittitur, quod audio fuisse tincturam rosarum acidam, neque nunc occurrit. *Litteræ amoeboeæ* EJUS & DOLAEI excusæ sunt Leid. 1688. 12. Francof. 1689. 4. *Opera omnia* prodierunt Francof. 1695. 4. 1707. 8. 2. vol. curante J. DOLAEO Neapol. 1717. 4. Lugdun. 1736. 4. 2. vol. Francofurtensis editio non omnia opera continet. Calidam, absorbentem, hæmophobam curationem inprimis commendavit.

CHRISTIANI LANGII *miscellanea curiosa medica de .. calculi humani curatione .. & genuino acidulis Egranis utendi modo*, Francof. 1688. 4.

STEPHANUS BLANCARD & ipse de CARTESIANA secta fuit, ut & acidum hostile & figuras præterea salium, & mechanicas morborum explicationes audacter proponeret, calidis unice & alcalinis fisus, magnus præterea conpilator, exemplo anatomes. Multa scripsit, quæ huc pertinent, ut *verhandeling van de ziekten der kinderen*, Amstelod. 1684 8. EJ. *verhand. van de Scheurbuyk*, ibid. 1684. 8. EJ. *venus belegert en ontset of verhand. van de Pocken en desselfs toevallen*, Amstelod. 1688. 8. germanice, Lips. 1690. 8. gallice (*Traité de la Verole*) Amstelod. 1688 8. EJ. *collegie over de practyc der Medicyne*, Amstelod. 1690. 8. * quod idem videtur esse *neu scheinende praxis der medicin*, Francof. 1689. 8. Hanover 1690. 8. 1703. 8. EJ. *vom podagra und der lauffenden gicht worin deren gewisse cur beschrieben wird*, Lips. 1692. 8. cum W. ten RHYNE *beschreibung des Moxabuuren*. EJ. *von wurküngen der arzneyen im menschlichen leib*. Lips. 1690. 8.* EJ. *Cartesiaanse Academie ofte institutie der Medicyne ... behelsende de leere der ongesondheit en haar herstelling*, Amstelod. 1691. 8. germanice Lips. 1693. 8. EJ. *opera medica theoretica & practica*, Leid. 1701 4. Ea collectione continentur *institutiones medicinæ*, quæ est ipsa Cartesiana illa academia. Deinde *praxis medica*, illa ipsa forte, quam *lucidam* recensuimus, cum intermistis morborum historiis & formulis.

J. CASP. GROENEVELD *practica medica qua morbi omnes describuntur, & causæ & curationes proponuntur*, Francof. 1688. 8.*

PETRUS PETIT pereruditus medicus vix medicinam exercuit & male in examine respondit (NICERON T. XX.) EJUS *nepenthes seu de helenæ medicamento* utcunque huc pertinet, Traject. 1689. 8.

CYPRIANI de MAROIA *opera omnia medica*, Lugdun. 1688. fol. *

LEONARDUS de CAPOA in suis *parere*, quæ citabuntur in historicis, varia practica adtulit, venæ sectionem insigniter damnavit, chemica medicamenta laudavit, in universum scepticus & amarus censor.

FELICE PASSERA *nuovo tesoro degli arcani farmacologici Galenici e chemici*, Venet. 1688. 1689. fol.*

BLAGRAVE *practice of physic*, Lond. 1689. 8. *

Observations de Médecine concernant la guérison de plusieurs maladies, Paris. 1689. 12.* Chemici hominis. An idem quem lego citari Tractatus curiosus *de morborum curationibus*, Lugduni editus est 1687. 8.

EL. HENRIC. HENCKEL *methodus sanandi energumenos*, Lips. 1689. 8. *

CHRYSOSTOMI LAMBERTI *erwünschter hausartzt der kranken kindheit*, Merseburg. 1689. 8. *

JACOBI SINIBALDI *Apollo bifrons medicus arcanas dissertationes latino & hetrusco sermone exponens*. Huc pertinent *de abusu vesicantium* italice scripta, alia *an noceant an juvent in vermibus dulcia*: alia *de acidi virtutibus: de vi sudantium*, &c. Rom. 1690. 4.* Annon ejusdem est *parva methodus medendi*, Rom. 1707. 8?*

DIDACI MATARALII *de proliferæ eclipsis effectibus deque eorum curatione duabus controversiis locupletata*, Neapol. 1690. 4. *

FABRITII PARAVICINI *sollievo dell' età candente*, Milan. 1690. 8. & alia scripta non vidi.

DANIELIS TAUVRY Academici, sed præmature mortui, hinc in scribendo justo nimis expediti, *Traité des médicamens & de la maniére de s'en servir*, Paris. 1690. 12. 2. vol. 1699. 8. 1711. 12 2. vol. de classibus medicamentorum & eorum modo agendi. EJ. *nouvelle pratique des maladies aigues*, Paris. 1698. 12. & *des maladies chroniques* Paris. 16 ... & 1724. 12.*

J. F. le CONTE *opuscula medica*, Francof. 1690. 8.*

J. ANDREÆ STISSER *solamen arthriticorum seu de podagra & selectioribus adversus eam remediis*, Helmstad. 1690. 4. *

JAC. AUG. HUNERWOLF *fecundi gynæcei mysteria*, Francof. 1690. 8.* an huc faciant ignoro.

JACOBI WOLF *scrutinium amuletorum*, Jen. 1690. 4. Aliquid tribuit resorbtis amuletorum in humanum corpus exhalationibus.

EHRENFRIED HAGEDORN *historiæ medico-physicæ*, Rudolstatt. 1690. 8. EJ. *observationum medicarum Centuriæ* III. F. Lips. 1698. 8. Calida & bezoardica in acutis febribus adhibuit, &c.

Tres ſequuntur Britanni, qui commendari merentur, RICHARDUS MORTON (*a*), GUILIELMUS HARRIS (*b*), MARTINUS LISTERUS (*a*) il-

BERNARDI ALBINI minime inutiles ſunt. diſſert. *de ſalivatione mercuriali*, Francof. ad Viadr. 1689. 4. & aliæ.

RICHARDI CARR *Epiſtolæ medicinales variis occaſionibus ſcriptæ*, Londini 1691. 8. anglice verſæ a D. QUINCY ibid. 1714. 8. Pleræque diæteticæ ſunt, huc tamen poſſis revocare itineris Monſpelienſis ad tabem, capillorum reſectionis ad capitis dolores commendationem, & de regio contactu ad ſcrophulas epiſtolam.

MADEMOISELLE d'AUVERGNE *recueil de ſecrets en médecine*, Pariſ. 1691. 4.*

BEZANÇON .... *les remedes des fiévres*, Pariſ. 1691. 8. *

Neu vermehrter land und leib medicus armer leute, Merſeburg. 1691. 8. *

CONRADI HORLACHER *höchſtſchädliche würkung des aderlaſſens und purgirens*, Ulm. 1691. 8. * De ſecta Chemica fuit, promiſſor. EJ. *algemeine ſchazkammer bewährter arzneyen oder gründliche erklärung der fürnemſten arzneyen* D. MICHAELIS 1694. 8. * EJ. *ſchauplaz der göttlichen weisheit aus den wunder geheimnüſſen der medicin*, Francof. 1699. 8. *

JOH. MOD. ALETHOPHILI *bedenken über* D. HORLACHERS *tract. die höchſtſchädliche würkung*, &c. Francofurt 1691. 8. *

CHRISTOPHORI von CAMPEN *collectanea* therapeutica de pleuritide & apoplexia Breda 1691. 8. *

(*a*) RICHARDI MORTON opera recenſuimus in pathologicis. Conjuncta prodierunt Genevæ 1696. 4. cum LISTERO aliiſque, tum Amſtelodami 1696. 8. Leid. 1697. 4. Venetiis 1733. 4. Lugdun. 1737. 4. 2. vol.

(*b*) In poſteriori ſeculo dicetur anno 1721.

ROSINI LENTILII Franci, qui in Curonia primum, inde Stuttgardiæ medicinam fecit, materiæ medicæ ſatis peritus, practicus non infelix, antiquorum ſcriptorum parcus lector, anatomes expers, hæmophobus, multus in abſorbentibus, aromaticis calidis, & diaphoreticis, multa ſunt opera practici ſcopi. *Bedenken über die zu frühling und herbſtzeiten unzeitig angeſtellte præſervier aderläſſe*, Ulm. 1692. 8. * Contra venæ ſectiones, quas circa æquinoctia in Germania ſolent adminiſtrare, in ſanis etiam corporibus. EJ. *tabula conſultatoria medica exhibens quæſtiones per quarum reſponſiones in morbi genium penetrare, indicantium & contra indicantium momenta invenire, & in medendi methodo tutius procedere liceat*, Ulm. 1696. 8. * EJ. *miſcellanea medico-practica tripartita*, Ulm. 1698. 4. Pars I. & II. continet fere curationes medicas auctoris, tertia aliorum medicorum varios libellos, & diſputationes argumenti practici, & remedia ſelectiora. EJ. *Eteodromus medico-practicus anni* 1709. Stuttgard. 1711. 4. continet curationes, quas eo anno auctor perfecit, ſecundum dierum totius anni ordinem enarratas. EJ. *iatromnemata theoretico-practica*, Stuttgard. 1712. 8. Practicæ inprimis obſervationes ſunt, cum diſſertationibus, de practicis monitis in genere ſumtis, correctiones medicamentorum Mynſichtianorum, &c. alia.

JOH de MURALT nobilis viri, & in praxi, anatome, chirurgia, arte obſtetricia laborioſi HIPPOCRATES *Helvetius oder der eydgenöſſiſche land und haus artzt*, Baſil. 1692. 8. 1716. 8. curationes nempe breves morborum. EJ. *ſchatz wieder die peſt*, Zurich. 1718. 8. *

MATTH. GODOFR. PURMANN *anweiſung zur ſalivations cur*, Lipſ. 1692. 8.

IGNATII CHERUSCI *methodus medendi*, Hall. 1692. 8. *

J. BAPTISTÆ FRANCII *elenchus utilitatum de ſectione venarum in pedibus*, Mediolan. 1693. 12. *

MICHAELIS ALOYSII SINAPII (Senſ.) *Abſurda vera occaſione controverſiarum quæ neotericis cum Galenicis intercedunt*, Varſov. 1693. 8. Genev. 1697. 8. Acris ſcriptor fuit, neque parcit veteribus. EJUSD. *de remedio doloris ſeu materia anodynorum nec non opii cauſa criminali in foro medico*, Amſtelod. 1699. 8. Claſſes varias anodynorum diligenter percurrit, ne canis quidem lingua omiſſa, quæ dolores podagricos ſolatur. Opii laudes non ſine vitiorum confeſſione extollit, calidum facit, vim æſtimat a rarefactione ſulfuris opii cum Sale oleoſo volatili tenui ſpirituum, unde ebullitio fiat, & poſt exhalatam partem tenuiorem coagulatio, &c.

GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER acris vir ingenii, a CONRINGIO ſocero ad Ariſtotelicam philoſophiam pellectus, morum vehementiorum, contemtor alienæ virtutis, Jenæ, Helmſtadii & Kiloniæ docuit, magnoque operi medico, quod a LEIBNITIO ſcribendum acceperat, immortuus eſt. EJUS *de genuina febres curandi methodo* opus Jenæ prodiit 1693. 4. Recte obſervat, non ab amaritie ſola vim corticis pendere. Acidulos potus febrientibus commendat exper-

(*a*) illi tres uno volumine in 4. in Anglia editi inveniuntur.

Primus est scriptor, qui plurima vidit, adcurate observavit, & candidissime tradidit. GUILIELMUS HARRIS scripsit tractatum de Morbis infantum, editum Amste-

pertus in se ipso felicem efficaciam. Hæc in tertia Parte dissertationis, quæ curationem continet. In *Epistolis* aliqua huc faciunt.

CHRISTIANI JOH. HORB *de virtute febrifuga corticis peruviani*, Altdorf. 1693. bona disputatio.

WILHELMI ULRICI WALDSCHMIDT, J. JACOBI f. Professoris Kiloniensis, multæ & aliquæ bonæ disputationes sunt, practici etiam argumenti. EJUS *Epistola de rebus medicis & philosophicis*, Kiel. 1693. 4. in tutelam patris scripta est, contra TILINGIUM. EJ. disputatio *de mirabili sanatione mulieris* Bremensis, ibid. 1720. 4. paralyticæ feminæ superstitiose, ut videtur, sanatæ historia est.

ERNESTI HEINSII *lapis offensionis in febrium curatione purgatio seu discursus medicus de purgantium validorum abusu in febribus*, Lips. 1693. 4.*

NICOLAI HEINSII *het ontdekt vergift der so genannte melckcur behelsende desselfs schadelyckheid in scheurbuyck, gicht en podagra, licham en longe teering*, Utrecht 1693. 8. & germanice, Lips. 1694. 8. De CARTESII & BONTEKOI secta, rejicit in curanda tabe, & podagra lactis usum: aliaque remedia, & tutiora, ut credit, commendat. Libellum etiam de lue venerea citavi qui belgice *de quynende Venus audit*, & Amstelodami 1697. 8. prodiit, gallice vero *nouvelle méthode pour guérir les maladies vénériennes*, Amstelod. 1706. 8.* Arcana sua unice laudat. EJ. *wapenhuys der gezondheit*, Utrecht 1694. 8. continet arcana ad podagram, calculum, hydropem, aliosque morbos funestiores.

EMANUEL KOENIG, qui diu vixit, & Basileæ in collectionibus inprimis vitam consumsit, *κέρας ἀμαλθείας seu thesaurus remediorum e triplici regno*, Basil. 1693. 4. ex Pharmacopœa Bateana, chemicis BOHNII & aliunde collecta.

J. CHRIST. ETTNER *de podagra*, Uratislav. 1693. 12.*

WILH. COLE in *hypothesi*, jam citata, corticem pro specifico febris intermittentis laudat, &c. Lond. 1693. 8. EJ. *practical Essay on the late frequency of apoplexies*, Londini 1693. 8. curationem etiam continet.

FRIDERICI DECKERS, Professoris Leidensis, præter exiguas *notulas* in BARBETTII Praxin jam Leid. 1678. 12. editas, majus opus edidit *Exercitationum practicarum circa medendi methodum*, cujus altera & multo auctior editio Leidæ 1694. 4. prodiit. Classes medicamentorum sequitur, singulæ utilitates, formulas, methodumque docet, deinde morbos, in quibus prosunt, indicat & describit, cum propriis ægrorum historiis, minime inutilis auctor.

AEGIDII DAELMANN *de nieuwe hervormde Geneeskonst*, Amstelod. 1694. 1703. 8. & alias Francofurti 1694. 8. germanice prodiit & Berolini 1715. 8. cum notis J. DANIELIS GOHLII. In India aliquamdiu medicinam fecit, sectam secutus CORNELII BONTEKOI. arcanorum & specificorum amator. Morbos plerosque describit, causas ex acida Theoria enarrat, curationem ad eundem saporem proponit. Venæsectionem in ipsa pleuritide & apoplexia rejicit, calida & sudorifera unice laudat; phthisin balsamo HELMONTII seu oleo lini non foetido curat, & insigniter laudat lapidem *del porco*. Historiæ morborum Indiæ non absque utilitate sunt.

ANDRIANI HELVETII *méthode pour guérir toute sorte de fiévres sans rien prendre par la bouche*, Paris. 1694. 12. per clysteres dato cortice: latine prodiit 1694. 8. Amstelod. & Lips. EJ. *traité des maladies les plus fréquentes & des remedes spécifiques pour les guérir*, Paris. 17... Liege 1711. 12. Paris. 1727. 8. Italice Venez. 1743. 4. Venæ sectionis, diætæ, remediorum celebriorum, & una novorum atque arcanorum, utilitates, brevesque morborum historias tradit. Multa medicamenta introduxit, ypecacoanham ad dysenteriam, pareiram bravam ad calculum, alumen ad hæmorrhagias, &c. Nonne idem Liber est *Recueil de méthodes aprouvées pour la guérison des maladies les plus dangereuses*, Trevoux 1720. 12.* EJ. *méthode pour traiter la verole par les frictions & par les sueurs*, la Haye 1710. 12.*

Anonymi nouvelle manière de guérir la verole & les maladies de l'estomac, Paris. 1688. 12. & cum titulo Paris. in Belgio 1693. 12. idem Liber est de quo dubitat CL. ASTRUC. Unctione mercuriali optime sanari luem veneream docet, & inhibita nimia salivatione per aurum fulminans, singultum diuturnum diæta pure lactea.

Ad hæc tempora referto BALTHASARIS G. MEZGER *de affectuum hereditariorum cura*, Tubing, absque anno, utilem disputationem. Aquæ potu hominem pene tabidum restitutum vidit, &c.

(*a*) MARTINUS LISTER ex insectorum & aquarum mineralium cognitione celebris, Eboraci praxin

Amstelodami anno 1715. in 12. cujus similis in suo genere non invenitur, ubi demonstrat, pendere in primis eos morbos ex indigesto durescente caseo lactis.

Tunc sequitur THOMAS SYDENHAM. Ille deposita omni opinione & systemate videtur observasse methodum Græcorum, nempe adtendebat, quid contingeret in ægris, sive medicamenta sumsissent, sive non adsumsissent, & raro consilium suum interponebat, nisi prius bene nota ipsi esset natura morbi. Deinde morborum ita tradidit naturam, ut nullum ratiocinium, nullum auctorem a se lectum admisceret, sed ipse adnotabat, quod observaverat, nempe quidquid morbum præcesserat, quidquid secutum erat, quidquid cum morbo adfuerat, & ex iis omnibus describebat morbi naturam, hac fere methodo: „ Morbus, dicebat SYDENHAM, incepit tali tempore, cum illis symptomatibus, factum fuit hoc a medico, „ & secutum est hoc symptoma in ægro, donec hic morbi exitus in mortem, aliumve morbum aut sanitatem sequeretur". Videte egregium exemplum in tractatu *de variolis.* Hæc in observando curiosa fides, post HIPPOCRATEM a nemine præter SYDENHAMUM observata fuit, quod omnes alii medici animum aliqua hypothesi præoccupatum habuerint.

Rarissime certe medicus hujus characteris invenitur. In initio morbi primo nihil agebat, aut si quid agebat, amittebat plerumque ægros, ut ipse fatetur; hinc, quoties non febris exoriebatur „non diffitetur, se confisum præcedenti curationi, non potuisse cavere, quin unum aut alterum ex his datis causis antecedentibus ortum esse, & in eo morbo hæc data remedia tentata esse, indeque hunc illumve secutum fuisse eventum, excogitabat curationem: porroque observabat, quænam facta aut omissa, morbum tutissimum & vehementiorem reddidissent, atque hac ratione ejus methodus vix fallit. Hoc mali tamen habet methodus SYDENHAMIANA, quod indigeamus longo tempore, antequam aliquid cognoscamus de morbo.

Non ideo objiciendum contra laudes magni viri, ita non juvari ægrum, neque enim hanc methodum in omni morbo sequi debemus, cum plures sint generales morbi in quibus semper eadem methodus observatur, qualis est perfecta inflammatio, jam ab HIPPOCRATE curata, sectione venæ larga, & clysmate & acetosa diæta, qua certe ratione etiam nostro ævo omnis perfecta inflammatio curatur: adeoque sane non debemus tam rigide adhærere illi methodo SYDENHAMII, qua in novos morbos inquirit, sed licet generalia in usum advocare. Videatur consentiens SYDENHAMUS in *Epistola monitoria de novæ febris ingressu*, quam circa vitæ finem conscripsit. Neque inde concludendum, non licere nobis legere alios auctores. Etsi enim SYDENHAMUS dixerit, id tempus quod alii medici impendunt lectioni auctorum, propriis ego observationibus transegi, egregii tamen alii sunt auctores, qui optime de morbis scripserunt. Ita SYDENHAMUS in Pleuritide, licet sit morbus ad quatuordecim aliquando dies se extendens, adcurate omnia, quæ occurrunt, describit, non tamen de exitu, neque de signis ejus morbi aliquid habet. Oportet ergo ejus observationes conferre, cum aliis bonorum medicorum adnotationibus; ipseque certe SYDENHAMUS melius fecisset, si consuluisset alios, quod bis tantum vel ter video ab eo factum esse in peste. Ibi, cum ab aliis medicis adcusaretur, quod nullos alios auctores legisset, ut se vindicet, unum & alterum egregie citat. Methodus ergo SYDENHAMI bona esset, si nunc demum nostro ævo inciperet medicina; sed cum & alios auctores, & generales etiam curationes habeamus, utique utroque præsidio uti licet. Ergo non ita eum virum imitari debemus, ut totam vitam nostris propriis observationibus teramus, quasi non alii boni ante eum fuissent medici.

Post hunc virum heteroclitum commendabo scriptorem, nempe CHRISTOPHO-

PHORUM BENNET, Londinenſem medicum. Edidit libellum in 8. Londini 1654. qui iterum Londini biennio poſt editus eſt, & iterum recuſus Francofurti, & Lugduni Batavorum anno 1714. in 12. Libro ſuo primo Londini edito titulum dedit *Veſtibulum ad theatrum tabidorum.* Londinenſes, qui inpreſſerunt, ſecuti ſunt ejus titulum, Germani vero eidem Libro, ſpe lucri ducti, ſcripſerunt titulum *Theatrum tabidorum*, cum tamen libellus, cum eo titulo ab auctore promiſſus, nunquam editus ſit. De charactere hujus libri hoc addo; ſcripſit de phthiſi, ſed plura ſcribit, quam promiſit, nam deſcribit morbos pulmonum, eorumque originem, naturam, ſecretionem ſputi, ut ea omnia unus fere bene deſcripſerit: conſideravit enim adtentione ſumma, quodnam ciborum genus in qualitate, in copia, in corporibus relinqueret materiam, quæ non poſſet in perſpirabilem ſanguinem converti, & quum hoc ſtudium abſolvit, demonſtrat, partes ſanguini ingeſtas, nec ſuperabiles, hærere hinc inde in corpore, ut faciant morbos ſuæ naturæ, arthritidem, nephritidem, &c. Quando vero eædem particulæ in pulmonibus adgeruntur, reſpirationem inde læſam, atque inflammationes & tuſſes perpetuas & vomicas fieri docet, unde conſumtio & omne ſputorum genus. Si ullus medicorum bene de phthiſi ſcripſit, fuit BENNETUS ille. Nam phthiſis jam nata, unitis viribus, ut recte demonſtrat, nunquam curatur, ſed quamdiu colligitur, curari debet. Diſtinctionem etiam egregiam dat, quo modo lac hunc quidem phthiſicum ſanet, alium vero perdat. Ipſe laborabat phthiſi, ita in deſcriptionem hujus Libri invitatus eſt. Obſcura quidem eſt dictio, ut tamen facile poſſit intelligi, ſi modo velit lector ad quamcunque periodum aliquantulum hærere & meditari.

Poſt BENNETUM æque heteroclitum in ſtilo ſuo ſcriptorem commendabo, HERMANNUM VAN DER HEYDEN, qui Wallonica lingua ſcripſit, eodem ſtilo, quo MICHAEL MONTAGNE uſus eſt. Hic etiam auctor miras obſervationes de quibuſdam morbis habet, ut *de Rheumatiſmo*, *de Diarrhoea*, &c. & demonſtrat, morbos illos melius refrigerantibus, quam calidis ſanari; ſcripſit etiam *de mirifica virtute aquæ frigidæ intus & extus ſumtæ.* Hic libellus editus eſt Gandaviæ in 4. deinde per partes in parvo octavo, & magno 12. Alius autem eſt ab eo VAN DER HEYDEN, qui de metallicis ſcripſit.

Huc etiam pertinet CONRADUS VICTOR SCHNEIDER *de morbis catharroſis.*

Sequitur JOHANNES BAPTISTA HELMONTIUS, qui de nonnullis morbis etiam ſatis bene ſcripſit, & neminem inveni, qui fidelius *de Lithiaſi* ſcripſerit, ſed cum prudentia & judicio legendus eſt. Praxin ejus vix commendo, quia nimium fiſus eſt chemicis.

Se-

praxin diu exercuit, deinde ANNÆ Reginæ valetudinem rexit. EJUS *ſex exercitationes medicinales de quibuſdam morbis chronicis*, *hydrope*, *diabete*, *hydrophobia*, *lue venerea*, *ſcorbuto*, *arthritide*, Londin. 1694. 8. Eæ inprimis practicæ ſunt cum brevibus hiſtoriis morborum. In hydrope fortiſſima purgantia medicamenta unice laudat, & maxime elaterium, lapidemque lazuli, tum iridis ſuccum & ebuli, &c. Hydrophobiæ memorabiles hiſtorias habet, curationem nullam. Corticem ibi ante paroxyſmum febrium intermittentium ſumi contra SYDENHAMUM præcipit, ſic multo minori doſi profuturum ſperat. In lue venerea ſalivationem ſpontaneam abſque argenti vivi uſu vidit, & curationem lentam, mercurio abſque ſalivatione dato, guajaco vero vult mercurium expellere, ne in corpore relictus noceat. Recuſæ ſunt & hæ & diſſertatio de variolis, Lipſiæ 1696. 8. & cum MORTONO & COLEO Genevæ. Eodem vero anno 1694. cum *Exercitatione altera de buccinis fluviatilibus & marinis* edidit diſſertationem *de variolis*, Lond. 1694. 8. in qua curationis ſpem ponit in expellenda materie ſedente in cutis ſphincterulis, eoſque vellicante, hinc in alexipharmacis, adverſus refrigeranti methodo. Inde anno 1696. 8. edidit cum *ex. de conchyliis bivalvibus utriuſque aquæ* diſſertationem *de calculo humano* ſeorſim etiam excuſam, quem curare adgreditur mitibus purgantibus, aſellis, coccinella. Hæ VIII. *exercitationes medicinales* conjunctæ prodierunt Londini 1697. 8. Amſtelod. 1698. 8. Commentarium in aphoriſmos HIPPOCRATIS & Librum de humoribus citavimus.

Sequitur tandem L. BELLINUS (a), qui *de morbis capitis, pectoris & de febribus* scripsit, non autem de methodo curandi, sed optime de diagnosticis & prognosticis horum morborum. Non dat nisi morbi definitionem, tunc enumerat antecedentia, concomitantia & subsequentia, hisce factis advocat auxilia anatomica, ergo in tali parte est, inquit, talis materiæ & talis efficaciæ morbus, adeoque meretur ob sua in vero ratiocinio, in curandis & cognoscendis morbis merita, recenseri.

DE LUE VENEREA.

De omnibus morbis eo spectantibus scripserunt multi viri, quæ omnia ALOYSIUS LUYSINUS in Libro dicto, *Aphrodisiaco sive de lue venerea* in duos tomos bipartito edidit in folio Venetiis 1566. Opus egregium est, a viris peritissimis collectum, habet antiquissimos & recentissimos auctores, usque ad tempus editionis, qui scripserunt de medicamentis venereis; rarus est admodum Liber, sed integram bibliothecam subplet in hisce morbis.

DE MORBIS MULIERUM.

Ibi omnium primo commendabitur GUILIELMUS BALLONIUS, qui *de Partheniacis* scripsit, optime & nervosissime.

2. Meretur super hac re etiam legi LUDOVICUS MERCATUS de *morbis virginum*, cujus unica tantum est editio.

3. Egregius est MORISEUS [MAURICEAU] in duplici opere, quod edidit 1. *de Morbis gravidarum & parturientium*, deinde altero plenissimo observationibus optimis *de morbis gravidarum, parturientium & puerperarum.* Hi Libri sine eruditione scripti sunt, sed post annosissimam experientiam, millenorum certe casuum & experimentorum.

Sequitur tertia classis auctorum practicorum, qui nempe observationes scripserunt (b).

MEDICI QUI OBSERVATIONES SCRIPSERUNT.

Notum est observationem tantum esse simplicem, naturalem, veram, enarrationem eorum omnium, quæ in ægro sensibus externis potuerunt cognita reddi. Neque continuo cum vulgo credendum est, nihil facilius esse, quam hujusmodi observationes facere. Nihil enim difficilius est; hinc, quando commendo observatores, eos solos citabo, qui post longam experientiam didicerunt, quænam in morbis scribi, & quæ non scribi oporteat; non eos, qui eventus adscribere solent suis medicamentis, nam hi totam historiam turbant, sed tantum eos, qui simpliciter historiam exponunt. Videmus autem infinitas observationes medicas & chirurgicas scribi in hunc finem, ut subsecuta observatio ostendat curationis alicujus & medicamenti præstantiam; sed hi viri nostro scopo non satisfaciunt. Verum unice legere oportet, qui de medicamento minus solliciti describunt morbi veros, etiam funestos, eventus.

Inter eos occurrit 1. CAROLUS PISO, illustris medicus Lotharingicus, qui scrip-

(a) Dictus est anno 1683.
(b) Eos separare non est utile visum.

scripsit ante HARVEIUM, tractatum de *morbis a colluvie serosa oriundis*, qui Liber hactenus prætervisus, editus est anno 1618. Mussipontii, ejusque una tantum editio in 4. habetur, quam auctor ipse recensuit, prodiitque eadem elegantior cum indice anno 1650. in 8. Lugduni Batavorum, & iterum 1714. in 4. De ejus auctoris charactere oportet ut hæc observemus. Auctor eruditissimus fuit Latina, Græca, Arabica lingua, & a primis annis medicinæ animum adplicuit, nam filius erat NICOLAI PISONIS, celebris medici; deinde ipse peregrinationibus studia sua medica perfecit, atque demum propria experientia instructus, incepit cogitare de Libro, quem laudamus. Candidus auctor est, & nugarum destructor, ita ut & GALENUM & Arabes expugnet, licet eo tempore scripserit, potestque certo pro specimine esse, quod, quisquis observationes scribet, sibi proponat imitandum.

Ordo ejus hic est. Adnotat primo ea omnia, quæ antecedunt morbum, tum ea, quæ in ægro, & circa ægrum contingunt, ut adtendat animo, quo modo morbus incipiat, quo modo pergat, quo modo sanatus fuerit, & si quidem æger occubuerit, exactissime describit ea, quæ in cadavere reperiuntur, indeque de natura hujus morbi conclusionem fert: scripta hujus viri non tantum medice erudita sunt, sed etiam ad literaturam egregia.

Post eum sequitur PETRUS FORESTUS, non tamen cum eo comparandus. Primus medicinam introduxit in Academiam Lugdunensem in Batavia, & primus in hac Academia prælectiones publicas dedit medicas, postquam jam quinquaginta annis medicinam fecerat, quam in Gallia, in Italia, Lovanii, &c. didicerat & exercuerat, tandem Lugduni Batavorum, Alkmariæ, Delphis, & per totam Hollandiam praxin uberrimam nactus, scripsit observationes, magna cum fide, & cuilibet observationi scholia adjunxit, quibus proponit, quidquid veteres Græci, & Romani, & Arabes boni dixerunt de morbo, cujus historia præcedit, ita ut sane hoc opus plenissimum sit, in quo etiam dissertationes quædam egregiæ habentur. Ejus opera omnia in folio edita sunt Rothomagi [*Rouen*] anno 1653. quæ optima editio est, reliquæ quidem bonæ sunt, sed hæc omnium est purissima.

Sequitur THEOPHILUS BONNETUS in suo *sepulchreto anatomico* (a), duobus & tribus voluminibus in folio edito, Genevæ 1700, quo certe libro carere non possumus, nam diligentia incomparabili, ex omnibus auctoribus, qui observationes scripserant, de cadaveribus post morbum apertis, optima collegit & redegit ad capita, ita ut hic Liber index sit ingentis bibliothecæ. In enarratione historiarum semper præmittit brevem historiam symptomatum, deinde exactam historiam præbet cadaveris.

JOHANNES SCHENKIUS scripsit *observationes medicas*, in folio editas, rariores, ibi omnium generum observationes medicas, chirurgicas, anatomicas habemus. Editus est hicce liber Lugduni 1643. in folio.

Huc etiam spectat NICOLAUS PECHLINUS, cujus prostant observationes medicæ & anatomicæ in 4. editæ in Germania, quæ multa bona continent, pura latinitate, & bona fide conscriptæ.

NICOLAI TULPII *observationes* hujus ordinis sunt. Consul fuit Amstelodamensis amplissimus, & Medicus annosus, qui supra octoginta annos vivendo implevit; scripsit ad filium suum PETRUM TULPIUM observationes, quas viderat, & excerpsit unice memorabilia exempla. Editiones variæ sunt, nempe in 8. anno 1672. apud Elzevier Amstelodami, [sed ultima est optima in 8. Lugduni Batavorum anno 1716. nam in aliis editionibus non tot centuriæ observationum sunt, quot

(a) Laudatus est in *pathologicis*.

quot ista habet, cui præterea monita medica adjunguntur & loca HIPPOCRATIS citata.] (*a*)

FELICIS PLATERI *observationes* etiam commendari merentur. Vir fuit, qui ad maximam ætatem pervenit, sed nepos ex fratre post ejus mortem perfecit hoc opus, libris tribus in 8. Basileæ 1680.

Hi

(*a*) Etiam suo loco inter pathologos dictus est.

FOREST *method of curing feavers*, Edinburg. 1694. *

J. PECHEY *promtuarium praxeos medicæ seu methodus medendi e scriptis medicorum Londinensium concinnata*, Amstelod. 1694. 12. * ordine alphabetico; item Lipf. 1695. 12. Amstel. 1718. 8. EJ. *plain introduction to the art of physic*, Londin. 1697. 8. * Compendium omnium partium artis medicæ. EJ. *treatise on apoplexy and convulsion*, Londin. 1708. 8. *

BERNHARDI MATTH. FRANCI *summa theoriæ medicæ*, Kiel. 1694. 8. parvum compendium.

J. PHAR. RUMMEL *spagyrische arzneykunst*, Francof. 1694. 12. *

J. BERNHARDI GLADBACH *idea praxeos medicæ novissima in qua omnium morborum origo a quatuor morbis cardinalibus deducitur*, Herborn 1694. 8. gallice versa *a de* VAUX Chirurgo Paris. 1705. 12.

ENGELBERTI KAEMPFER *decas miscellanearum observationum* inauguralis disputationis specie prodiit, Leidæ 1694. 4. cum ex Indico itinere rediisset, quæ decas in fasciculis amœnitatum exoticarum Lemgoviæ 1712. 4. recusa est. In hoc eximio Libro huc pertinet acupunctura Japonica & moxæ vis ad colicos morbos.

OLIGERI JACOBAEI *compendium institutionum medicarum*, Hafn. 1694. 8. valde breve.

MARCELLUS MALPIGHIUS celeberrimus anatomicus, archiater Pontificis INNOCENTII XII. obiit anno 1694. EJUS opera vix quidquam practici continent argumenti. Post mortem vero prodiit *consultationum medicinalium centuria prima*, Patav. 1713. 4. Consilia sunt, quibus breviter repetitur morbi historia, proponitur medela, & eventus omittitur. In salsam & acidam theoriam, & huic superstructam praxin animum inclinabat. Deinde Venetiis anno 1748. prodierunt 67. alia consilia MALPIGHII cum aliis LANCISIANIS. *

JOSEPHI NOCERA *opus medico-physicum contemplativum in quo variæ medicantium sectæ circa phlebotomiam & pharmaciam discutiuntur*, Messan. 1695. 8. *

STEPHANI PICCOLI *la medicina ventilata nel salasso e nella purgatione*, Colon. 1695. 4. contra HELMONTIUM, pro venæ sectionis usu. EJUSD. & ALEXANDRI PEGOLOTTI est *la confusione di chi ha preteso il Galenista confuso*, Gal. Min. III. 260.

JACOBI FRIDERICI BELOW *de naturæ artis & remediorum in curando necessitate*, Upsal. 1695. 8.

ERN. WALTH de TSCHIRNHAUSEN *medicina corporis*, Lipf. 1695. Inprimis ad diætam respicit. Initia tamen etiam morborum docet profligare quiete perfecta & abstinentia & sudore spontaneo, rejectis medicis & medicamentis, quæ nimis valida sunt, si cum corporis nostri fabrica conparentur. Idem opusculum prodiit germanice sub nomine *der curiösen medicin* anno 1705. & ejusdem *zweyter theil*, Luneburgi 1708. 12. * Suadet simplicissimos sanandi modos, neque diffitetur se sic satis usum esse Medicis, SYLVIO in primis & DRELINCOURTIO.

ANDREÆ BUXBAUM *catechesis medica*, Merseburg. 1695. 8.

ADAMI a LEBENWALDT *land und artzneybuch wie die pest und andre ansteckende krankheiten zu curiren*, Nürnberg 1695. fol. *

SIMONIS ALOYSII TUDECII *amussis antiloimica*, Nuremberg. 1695. 12. * & *nucleus pharmaceuticus medico-practicus* EJUSD. una editus.

DAVIDIS GRÆBNER *medicina vetus restituta*, Lipf. 1695. 4. Vanum hominem fuisse videtur ex *castigatione* quam dicemus. EJ *tractatus physico-medici* VII. Lipf. 1714. 4 * Huc pertinent *animadversiones in historias morborum qui Uratislaviæ anno 1699. grassati sunt*, *theatrum medicum antagonisticum*, *specimen medicinæ vett. restitutæ & mantissa apologetica.* Eæ *animadversiones* excusæ fuerunt anno 1702. ut videtur & 1706.

J. BROEN *animadversiones medicæ*, Leid. 1695. 4. EJ. *opera omnia*, Roterd. 1703. 4. vix quidquam habent practicum, sed CARTESIANAM physiologiam, de operationibus medicamentorum exercitationem, & chemicum conpendium.

NIC. GRIMBERG *observationes medicæ anatomico-practicæ*, Hafniæ 1695. 4. nullius momenti sunt.

J. JACOBUS MANGETUS Genevensis, celebris collector, edidit, uti diximus, aliqua MAYERNII.

IDEM

Hi sunt proprie auctores, qui observationes scripserunt, & privati Medici fuerunt. Sed ad hoc caput etiam referuntur, qui undique collectas observationes scripserunt; hinc commendo *Miscellanea curiosa*, seu *Ephemerides eruditorum germaniæ Aca-*

IDEM collectionem de febribus & aliam de peste curavit. EJUSDEM *bibliotheca medico-practica* prodiit Genevæ 1695. fol. 4. vol. & 1739. 8. vol. fol. lexicon nempe practicum morborum cum curationibus.

Les œuvres médicinales de l'herboriste d'Atigny, Lion 1695. 3. vol. 12. Audio esse collectionem remediorum simplicium.

Apollo Mathematicus or the art of curing diseases by D. PITCAIRNS *principles*, Lond. 1695. 8. *

DOMINICI SCALA *phlebotomia damnata*, Patav. 1696. 4. * ex collectis veterum monumentis.

GEORGIUS BAGLIVUS Ragusinus, sed qui Neapoli & in Apulia educatus, Romæ medicinam fecit, maximam in brevi vita famam consecutus est, imitando veterum Græcorum observandi morem, & medendi methodum, non absque suspicione interversorum alienorum laborum. EJUS multa scripta huc pertinent, quæ passim conjuncta recusa sunt, ut Antwerpiæ 1715. Bœssani 1732. 4. Lugdun. 1704. 4. 1710. 4. cum HECQUETI præfatione. Princeps opus est *de praxi medica ad priscam observandi rationem revocanda* Libri duo. Accedunt dissertationes *de tarantula, vesicantibus & experimentis per infusionem*, primum idemque optimum Auctoris opus editum Romæ 1696. 8. Lugd. 1699. 8. tum anglice, London 1703. 8. germanice, Lipf. 1718. 8. Præcepta *primo Libro* dat uti praxis, liberata a frivolis hypothesibus aliisque vitiis, Hippocraticæ sapientiæ similior possit reddi. Observationes inde ad morbos inprimis acutos minime malas adspergit. In *altero Libro* perinde historiarum morborum scribendarum exempla dat, inprimis in podagra. Ordinem cæterum hoc in viro requirere non oportet, qui ad obvia quæque ubique sermonem deflectat. In. Lib. I. *de fibra motrice & morbosa*, de derivatione & revulsione agit, & in *specimine* reliquorum morborum iterum practica multa habet de diæta Pythagoræorum & usu rerum non naturalium in sanandis morbis. Dissertatio *de usu & abusu vesicantium* huic remediorum generi in morbis acutis adversa est.

Le CLERC *la médecine aisée*, Paris 1696. 8. *

G. G. L. (LEIBNITZII) *de novo antidysenterico ex America allato*, Francof. 1696. 8. nempe hypecacoanha.

JOH. COLBATCH pharmacopoeus, qui aliquamdiu in exercitu medicinam fecit, inde in medicum mutatus est. EJUS prima opuscula anno 1696. prodierunt, collecta vero cum titulo *a collection of tracts chirurgical and medical*, Londini 1704. 8. excusa sunt. EJUS *physical essay concerning alcali and acid* continet theoriam, eo certe seculo, novam, alcali hostile esse, & ipsam in nobis habitantem mortem, hinc in succo limonum, oleo vitrioli, cremore tartari, variolarum, podagræ, scorbuti curationem poni. EJ. *some farther considerations concerning acid and alcali*. Ad phthisin, febres, scabiem, omnesque fere morbos succum limonum & alia acida laudat. *A treatise of the gout: The doctrine of acids in the cure of diseases farther asserted against* D. TOTHILL. *a relation of the cure of a poison bitter by a viper by the means of acids* (primum Londini 1698. 8. edita), omnes ejusdem argumenti sunt, & experimenta habent pro alcalini salis in scorbuto, febre, & podagra abundantia, & utilitate acidorum. Demorsus a vipera sanatus fuerat elixire vitrioli. Laudes *Visci* diximus alibi, quem pro specifico medicamento habet in epilepsia morbisque congeneribus convulsivis, & *commendavit* in Libro sæpius recuso *on misletie*. EJ. *generous physician seu medicine made easy*, Lond. 1733. 8. diæta & simplicibus medicamentis omnes morbos curat.

WILLIAM WELWIN *physick for families*, Lond. 1696. 1715. 8. *

WILLIAM COCKBURN regiæ classis medici *an account of the nature, cause, symptoms and cure of the distemper that are incident to seafaring people* &c. Lond. 1696. 8. & *a continuation of the nature, cause and cure of the distempers: to which is prefixed an essay concerning the quantity of blood that is to be evacuated in fevers*, ibid. 1697. 8. belgice versum a BIDLOO, recusum uno volumine sub titulo *sea diseases or a treatise of their nature, causes and cure*, ibid. 1706. 8. Percurrit a principio victus nautarum rationem, laudat acida, accusat nimium carnis & pinguedinis usum. Tunc scorbutum describit, & deducit a plethora cum lentore sanguinis conjuncta, eodem fere more febres intermittentes explicat. Altera pars continet morbos nautarum & curationes. In febre purgationem præfert sudoriferis, & valde laudat vesicatoria, a vi stimulante nervos. In febre acuta socios navales destruente emetica in principio data cum acidis & leni diaphoresi feliciter adhibuit. Corticem chinæ chinæ defendit. Scorbutum sanat emetico, diæta acida. Arcana etiam habet. In ultimo *specimine* evertit vulgares regulas, quibus definitur sanguinis mittendi copia, sed meliores

Academiæ Leopoldinæ. Instituit nempe Inperator LEOPOLDUS Academiam, cui nomen dedit *Academiæ Curiosorum.* Ejus membra dispersa per Europam, Asiam, Africam, obstricta erant legibus suis, ut ad præsidem mitterent omnia, quæ obser-

non substituit, non adversus cæterum arcanis. Librum *de gonorrhœa*, & *de fluxu alvi* diximus.

CAROLI LEIGH *Exercitationes quinque de aquis*, &c. *morbis acutis*, *morbis intermittentibus*, *hydrope*, Londin. 1697. 8. Describit febrem epidemicam Lancastriensem annorum 1693-1696. inflammationem nempe a sero per acida coagulato, laudat camphoram, bezoardica, electuarium de ovo, sed tamen etiam acida ut gas sulfuris. In intermittentibus corticem præscribit, tum in ictero. Hydropem biliosum a bile in fæculentam materiem tartaro vitriolato similem mutata accusat alium a lymphatico, & laudat massam pilularum CRATONIS, in qua cantharides sunt. In *appendice* pugnat contra D. COLBATCH, qui podagram ab alcali derivat.

MATTHÆI GEORGII Genuensis medici, Aristotelici & scholastici, neque absque ingenio viri *phlebotomia liberata*, Genua 1696. 4. contra SCALAM, recusa 1722. 4. * EJUSD. *parere intorno a vesicatori*, Genua 1699. 1706. 8. * EJ. *l'arte piccola di medicare*, Genova 1707. 1709. 1732. 4. * & EJ. *difesa dell' arte piccola*, Genua 1712. 8. *

ANTONII MENIOT *opuscules posthumes*, Amstelodami 1697. 4. Materiem lactis & alia etiam medica continent.

F. A. D. GAGNON, Docteur en médecine, *la recherche de la vérité dans la médecine*, Paris 1697. 12. receptarum opinionum refutatio. *

Instructions de médecine, Paris 1697. 8. *

ROUSSEAUX *secrets eprouvés dont les préparations ont été faites au Louvre*, Paris 1697. 8.* 1708. 12.*

JOSEPH JACKSON *enchiridion medicum theoretico-practicum*, *seu tractatus de morborum theoria & praxi*; *accedit appendix de lue venerea*, Amstel. 1697. 12. Bruxell. 1705. 12. * 1718. 12. Noriberg. 1716. 1738. 12.

MICH. ANGEL. ANDRIOLLI *domesticorum auxiliorum & facile parabilium remediorum* Tract. V. Venet. 1698. 4. * EJ. *enchiridion medicum practicum*, Venet. 1700. 4. * EJ. *novum systema practicum in via* PLATONIS & *Academicorum Italorum Gal. Min.* IV. p. 298.

CAROLI MUSITANI, Presbyteri & Confessoris, sed medicinæ faciendæ libertatem nacti, *trutina medico-chymica in tres partes divisa*, Genevæ 1701. 4. Prima pars praxis est, *secunda pyretologia seu tractatus de febribus.* Deinde *celeberrimorum virorum apologiæ pro* C. MUSITANO adversus nimis acres Galenistas sequuntur, editæ Venetiis cum falso nomine *Kruswyck* nempe SEBASTIANI BARTHOLI nuncius ex Parnasso, ANDREÆ LIZZANI *Martinus in Trutina* J. B. VULPINI & alia minora. Librum de lue venerea diximus. Opera omnia una edita sunt Venet. 1738. fol. 2. vol. Genev. 1716. 2. vol. Lugdun. 1733. fol. Acerbus in Galenicos, chemicis magis deditus, specificis calidisque medicamentis, adversus venæsectioni, hirudinibus, clysteribus, longus & ob ordinem, quo morbos secundum causas disponit, tædiosus lectu.

Inter FERDINANDI SANTANELLI *lucubrationes*, Venet 1698. 4. editas prima est *de usu vesicatoriorum*, quæ laudat in principio febrium malignarum. Discipulus fuit F. CORNELII, & Ragusæ medicinam fecit.

CHR. FRANCISCI PAULINI, polygraphi hominis, *flagellum salutis oder wie mit schlägen allerley krankheiten curiert werden*, Francof. 1698. 8. EJ. *de lumbrico terrestri*, Fr. Lips. 1703. 8. & multos alios libellos conpilatitios omitto, qui inprimis ad vulgi delectationem historiolas conscribillasse videtur.

J. FRANCISCI VICARII *basis universæ medicinæ*, Constant. 1698. 8. * Argent. 1710. 8. sunt institutiones medicæ.

THEOD. JAC. LEENHOF *enchiridion medico practicum*, Ulm. 1698. 4. *

J. GROENEVELT *de tuto cantharidum usu interno*, Londin. 1698. 8. 1703. 8. contra adversarium, qui sibi inde orta incommoda inputaverat, ut etiam *collegium medicorum* in eum animadverterit.

MICH. BERNHARDI VALENTINI, Giessensis Professoris, magni suo tempore collectoris, *Medicina novantiqua* quæ anno 1698. prodiit 4. est conpendium institutionum. EJUS *praxis medica infallibilis*, Francof. 1711. 4. edita est collectio non inutilis consiliorum & observationum. EJ. *polychresta exotica. Accedunt dissertationes epistolicæ varii argumenti*, Francof. 1700. 4. Huc pertinent dissertationes de clystere tabacario, panacea mercuriali, curatione herniarum per spiritum salis.

BERNHARDI CONNOR omnia fere theoretica sunt. Cum descriptione Poloniæ recusa est ejus com-

servabant, digna notatu. Id quotannis factum est, Liberque in 4. editus, quo medica, chemica, vel ad naturalem historiam spectantia continentur. Multæ quidem insunt nugæ, nemo tamen, qui scire cupit, quo usque medicina provecta sit, hoc

compendious plan of the body of physick, Lond. 1698. 8. nempe tabula prælectionum brevis, quas Oxonii audiebant discipuli.

JOHN FLOYER *inquiry in to the right use of coldbaths*, Lond. 1698. 8. Ej. *antient psychrolusia revived*, ibid. 1702. 8. quæ editio nuper Germanice versa prodiit Uratisl. 1749. 8. deinde plenius multo cum titulo *ψυχρολουσία or the history of cold bathing both antient and modern* Part. I. *by* S. JOHN FLOYER. Part. II. by D. EDWARD BAYNARD, Londin. 1715. 8. 1722. 8. in qua editione, quæ priori adjecerat BAYNARDUS, valde locupletata habentur. FLOYERUS rusticum paganorum experimentum & olim Romanorum remedium renovavit, nimio adfectu, ut etiam acutos morbos & pestem ipsam crederet suo balneo superari posse. Epistolæ prioris partes sunt omnino quatuor. Antiquitates frigidæ immersionis, etiam ecclesiasticas tradit, fontemque suum, omnium frigidissimum laudat, quem ædificaverat. Sanabat autem immersione 2. vel. 3. minutorum horæ, diu quotidie repetita, quo robur fibrarum augeatur, sudor moveatur, superetur paralysis, convulsiones, morbi hysterici, rachitis, inpotentia, &c. In Part. II. EDUARDUS BAYNARD similiter confabulatur de utilitate frigoris in vestibus, potu, balneo, cum testimoniis sanatorum ægrorum, etiam ex febre intermittente, ascite, somnolentia, consumtione, scorbuto, mania, paralysi, subluxatione. Germanica versio neque satis plena est, neque ad bonam editionem. In Ej. *præternatural state of animal humors*, Lond. 1696. 8. pathologia quidem inprimis tractatur, eaque ad omnia genera salium adornata. Remedia tamen singulis vitiis humorum sua apponit, tum ad febres corticem solum laudat, rejecto ligno. Chalybe diuturnas febres intermittentes superat. In tussi convulsiva puerorum eumdem peruvianum corticem adhibet. Reliquos libellos diximus.

ALOYSII *della* FABBRA, Professoris Ferrariensis, *de arthritide & sacchari lactis usu*, Ferrar. 1699. 8.* *de meteoris & morbis ab iis derivatis*, ibid 1704. 4.* Ej. *de terra Nucerina minerali & appendix*. Recusa sunt omnia in *dissertationibus physico medicis*, Ferrariæ 1712. 4. inpressis. Non multum ex his scriptis profeci exceptis tamen de terra experimentis.

PETRI ANTONII de MARTINO *responsum trutinæ medicæ* MUSITANI *in quo tractatur de omnibus morbis corporis humani, & inpugnatur Harveiana circulatio*, Neapol. 1699. 4.* Contra hunc libellum apologiam diximus.

SEBASTIANI ROTARI *raggioni contra l'uso del salasso e delle ventose*, Veron. 1699. 4. Venez. 1701. 4. Contra STEPHANUM PICCOLI. Ex antiquorum & HIPPOCRATIS inprimis praxi, aliisque scriptoribus confirmare studet, venæ sectionem & inutilem esse, & denique nocere. Plethoram nullam dari. Vasa extensilia esse, & multo majori excessui sanguinis facile cedere, quam is est, qui ex secta vena tollitur. Balneum præferri, quod vasa laxet. Pleuritidem ipsam calidis, & oleo cucurbitino studet tollere. Ej. *contro luso delle ventose e sanghittole*. Epistola contra eum *chi ha preteso il galenista confuso*. Iterum contra sectionem venæ. Ej. *Allegazione medico-fisiche nella visione d'un cadavero*, Veron. 1711. Multum de hoc cadavere disputat, quod veneno enectum fuisse videtur, ipse negat, & cum adfirmantibus depugnat. Ej. *parere intorno alla morte di due uomini*, Veron. 1718. 4. (historia nempe mortis rusticorum ex vapore vini enectorum). Ej. *il medico padre*, Veron. 1719. & 1720. 4. contra PYLARINUM pro GAZOLA fuse agit de Pleuritide. Laudat suum curcurbitinum oleum, proscribit venæ sectionem & purgantia, &c *Rimedio di non ispregiane nel mal caduco*, Veron. 1722 in qua mercurialem unctionem laudat. Ej. *lettera a* FR. MERLO Veron. 1724 4.* contra confectionem de Hyacintho. Ej. *insegnamento del Medico Padre a suoi figlioli* I.-IV. Veron. 1724. &c. 4. Agit de hydrope derivato ab obstructione, hinc credit tolli posse mercuriali unguento. Paracentesin repudiat. Ej. *Richiesta fatta a diversi Professori* anno 1724. Ejusdem scopi. Ej. alia epistola ad J. MERLO 1724. eodem spectat. Ej. *rimedio alle catarrali molestie*, Veron. 1731. 4. cum pluribus aliis libellis quos statim recensebo. Esse a repercussa perspiratione, vim magnam frictionis esse cum anserino adipe, tum sudorem decocto lignoso motum. Ej. *rimedio delle paralisia ó apoplessia* recusum etiam Veron. 1734. 4. Iterum nempe mercurium laudat, rejecta venæ sectione & curatione hactenus recepta, omnique evacuatione. Historias adfert mercurii feliciter adhibiti. Ej. *del mal uso del mercurio nel volvulo*. Iterum unguentum mercuriale suadet & panaceam mercurialem intus sumtam. Ej. *rimedio contro i vermi*, mercuriali nocere confusione. Ej. *lettera al auctor del mondo disingannato*. Vehemens in Pylarinum, & Galenicos. Ej. *moderno raggionamento intorno alla gutta* ca-

hoc Libro carere poteſt. Deſiit tandem ab aliquot annis ejus editio, quod dolendum eſt, nam literarium commercium egregium colebant auctores ita, ut, quidquid in minimo angulo Europæ fieret, hic cum omnibus eruditis communicaretur. Por-

catarrhalem morbum eſſe & ſanari mercurio. Hæc omnia anno 1731. junctim edita ſunt, ut dixi. Poſthuma vero ſunt *raggionamenti del medico padre a ſuoi figlioli* in quibus ad dolorem capitis, anginam, catarrhum, ſuffocationem, ſuum unguentum mercuriale laudat. EJUSD. *opera omnia* cum poſthumis & ineditis, Veron. 1744. fol. qua editione uſus ſum.

S. HILAIRE *œuvres de médecine*, Paris 1699. 12.*

In utraque Academia Pariſina varia ſunt quæ ad praxin pertinent. In antiqua T. X. de uſu chinæ chinæ obſervationes exſtant CHARASII, & alia. In nova Academia vero huc faciunt, 1707. Febris levata muſico concentu, tum 1708.

1708. Scorbutus ſanatus acetoſa.

1734. Delirium ſanatum ſummo frigore.

1742. Paralyſis curata urticatione, & alia.

MELCHIORIS FRICCII Medici Ulmenſis *paradoxa medica in quibus multa contra communes opiniones tractantur & affectuum aliquot apoplexiæ, maniæ, vulnerum venenatorum, hydrophiæ theoria & praxis oſtenditur*, Ulm. 1699. 12. Pleraque parum utilia ſunt. In epilepſia commendat aquam lunæ puræ pro ſummo remedio. Omnes morbos per contraria ſanari oſtendit, &c. EJ. *de venenorum virtute medica*, Ulm. 1701. 8.

J. GAILHARD *de venæ ſectione an in apoplexia ſit vena ſecanda*, Hafn. 1699. 12. Pro venæ ſectione.

J. ANDR. MONGAGLIA *Tractatus de aquæ uſu in febribus*, Florent. 1700. 4.* Cum excurſu in HIPPOCRATIS lib. *de decente ornatu.*

D. N. LASSON *l'art de guérir les longues maladies avec le ſecret de les prévenir & de prolonger la vie*, Challons 1700. 8.*

MARC. CLAUD. BERGER *an felicior & tutior balneo purgantium uſus*, Pariſ. 1700. 4.

JAC. le MORT *fundamenta novantiqua medicæ theoriæ*, Leid. 1700. 8. Pro chemia & philoſophia corpuſculari.

SAM. DWIGT *de hydrope*, Haag. 1700. 4.* an non ejusdem eſt *de vomitione & purgatione nec non de emeticis & catharcticis, item de variolis & morbillis*, Londin. 1722. 8.*

The art of curing ſympatically and magnetically, Additur verſum eſſe ex latino HELWIGII, Lond. 1700 8.*

J. JONES Librum *de febribus* diximus. EJ. *myſtery of opium reveald* prodiit Lond. 1700. 8.*

ANDREÆ VRIGTH Vaunter deceived, Lond. 1700. 8. Promittit ſanationem citiſſimam Gonorrheæ, arcanorum venditor.

FRIDERICUS HOFMANNUS, FRIDERICI Filius, chemicus & practicus Hallenſis celeberrimus, ad ſummum ſenium in maxima auctoritate pervenit, mechanicæ, ut vocant, ſententiæ contra collegam STAHLIUM defenſor. In praxi ipſam animi ſui blandam & moderatam temperiem imitatus, paucis & lenibus medicamentis uſus eſt, multum etiam, & nimis forte delectatus ſuis arcanis, liquore anodyno, nitro & abſorbentibus pulveribus. Quinquaginta & ultra anni effluxerunt inter prima ejus ultimaque ſcripta, quæ valde numeroſa ſunt, excuſa pleraque conjuncta Genevæ 1740. 6. vol. & denuo 1749. fol. 8. vol. omiſſis tamen plerisque diſputationibus & germanicis operibus. Primus EJUS Liber *de acidi & viſcidi pro cauſis morborum & alcali pro iis debellandis inſufficientia*, Francof. 1689. 8. ex melioribus viri operibus eſt, quo acidorum medicamentorum & nitri utilitatem oſtendit, alcalinis remediis febres non curari demonſtrat. *Fundamenta medicinæ* anno 1695. 8. prodierunt, breve compendium. IDEM Francofurti anno 1698. 4. recudi fecit POTERII *obſervationes* cum ſuis *ſcholiis & paralelis hiſtoriis* & Librum *de febribus*. Inde ab anno 1694. innumerabiles pene diſputationes edidit, multas bonas, alias paulo velocius ſcriptas, ultimas, ut creditur, aliena opera, & Cl. SCHULZII inprimis calamo adjutus. Earum multæ, variis cum titulis, recuſæ ſunt. Inter eas quæ anno 1708. Leidæ in 8. cum titulo *diſſertationum phyſico-medicarum curioſarum* prodierunt; huc facit *Medicus ſui ipſius*, quo conſilia continentur ad vitam & ſalutem tuendam, & avertendos morbos. *Motus optima corporis medicina. Peregrinatio ſanitatis cauſa: Inedia magnorum morborum remedium* defenſa anno 1697. In alia *diſſertationum phyſico-medicarum decade*, Leidæ 1713. 8. excuſa egregia eſt diſſertatio *de opiatorum me-*

Porro *Zodiacus medico-gallicus* NICOLAI DE BLEGNY huc refertur. Chirurgus fuit & Medicus, qui aliquot volumina in 4. conscripsit, & hunc demum Librum, editum Parisiis anno 1679. Colligebat omnes observationes Parisiis contingentes, & commercium literarium alebat cum eruditis, sicque digessit hoc opus. Cen-

mechanica operandi ratione, prius anno 1698. proposita, & *natura morborum vindicatrix*. In *secunda decade* 1719. 8. edita, bonæ sunt *de præservatione a morbis & morte: venæ sectio magnum vitæ sanæ & longæ præsidium. Aqua medicina universalis.* In *opusculis medico-practicis*, Hall. 1736. 4. editis huc faciunt pleræque, ut *de medicamentorum prudenti applicatione in tempore: de prudenti medicamentorum continuatione* habita anno 1701. *de medicina simplicissima, inedia, motu & aqua: de lactis asinini usu*, quæ & ipsa, tum quæ sequitur, in Germanica collectione exstat: *de seri lactis salubri virtute: de recto corticis chinæ usu in intermittentibus febribus*, habita anno 1723. *de ejiciendis ex praxi medicamentis purgantibus fortioribus: de purgante post iram veneno: de imprudenti medicatione multorum morborum & mortis causa*, quæ etiam in Germanicæ collectionis Tomo VI. repetitur: *de remediorum benigniorum abusu & noxa*, anni 1714. *de fonticulorum & vesicantium circumspecto usu: de erroribus vulgaribus circa usum opiatorum.* In Germanica collectione, quæ pro titulo habet, *gründliche unterweisung wie ein mensch seine gesundheit erhalten und sich von schweren krankheiten bewahren könne*, Halæ ab anno 1715. ad 1728. edita in IX. vol. 8. aliqua hujus sunt scopi, *de doloris podagrici simplicissimo remedio*, anno 1697. edita, *de utilitate hæmorrhoidum*: sic etiam, Ulmæ cum titulo *gründlicher unterricht wie ein mensch sein leben conserviren könne*, 1745. 8. aliquæ dissertationes recusæ sunt. In *opusculis medicis varii argumenti*, Hall. 1739. 4. recusis huc pertinent dissertationes *de salutari & noxio venæ sectionis usu: de camphoræ usu interno præstantissimo*, habita anno 1714. & aliæ hujus argumenti. Sed aliæ etiam minime deteriores passim prodierunt, ut ea *de erroribus vulgi circa praxin* 1703. *praxis clinica & compendiosa febrium cum cautelis*, Hall. 1705. 4.* *de balneorum metallicorum ex scoriis metallicis usu* 1722. *de excellenti balneorum ex aqua dulci usu in affectibus internis* 1721. Germanice recusa 1745. *de specificorum quorumdam efficacia*, 1727. 8. *observationes clinicæ circa curationem quartanæ*, 1728. *de medendi methodo varia pro climatum diversitate*, 1734. *de arcana medendi methodo*, 1717. *compendiosa praxis inflammationum*, 1705. *convulsionum*, 1707. *de venæ sectionis abusu*, 1730. *de corticis chinæ chinæ modo operandi usu & abusu*, 1694. *de erroribus vulgi circa praxin*, 1703. *de εὐχειρία praxeos medicæ*, 1724. *de febribus tertianis hoc anno grassantibus*, 1701. Ex disputationibus latinis aliquæ Germanice versæ sunt, ut *vernünftiger unterricht von heilsamer vorsorge eines zur welt gebohrnen kindes*, Wittenberg, 1744. 8. *Abhandlung von der jungferdiet*, ibid. 1743. 8. EJ. *wie bey gefährlichen seuchen ein ieder sein eigner medicus sein könne*, Berlin 1710. 4. est forte *Medicus sui ipsius* jam citatus. Sed plures disputationes recensere supersedeo. EJ. est *idea fundamentalis universæ medicinæ ex sanguinis mechanismo* deducta, Hall. 1707. 4. * IDEM ab anno 1718. cepit edere *Medicinam rationalem & systematicam*, cujus Tomi VIII. prodierunt, sæpe Halæ, Francofurti, Venetiis, & variis locis recusi etiam Gallice versi, cum titulo *médecine raisonnée traduite* Tomi I-IX. *par* J. J. BRUHIER, Paris 1739. 12. Huc autem in eo opere spectant T. III. qui *therapiæ generalia* tradit, tum ætiologias & classes medicamentorum, porro Tomi IV. cujus successive prodierunt quinque Partes. Earum prima est *de febribus* edita 1729. omnis generis. De purpura Germaniæ adeo funesta fuse egit, neque venæ sectionem reformidavit, inflammationem etiam ventriculi & intestinorum, uteri & vesicæ ita proposuit ut curationem, & cautelas clinicas historias singulis morbis adjecerit. Pars *secunda hæmorrhagias & dolores*, *tertia spasmos*, *quarta morbos ab atonia solidorum & viscerum labe*, *quinta vitia morborum externorum* continet. Id nostro ævo fere plenissimum praxeos compendium, hinc vulgo amatum & lectum est. Ex eo Libro aliquot compendia facta sunt. Et Cl. olim SCHAARSCHMIDIUS *historias morborum cum epicrisibus* excerpsit, & Germanice versas edidit, Hall. 1735. 4. Cl. vero BUCHNERUS præcipua rerum momenta cum titulo *therapiæ generalis*, & *specialis fundamenta*, illa anno 1747. hæc anno 1748. in 8. Halæ pro Academicis usibus edidit. Deinde anno 1721. Halæ Germanice edere cepit HOFMANNUS *medicinam consultatoriam worinne consilia über schwere casus und responsa facultatis enthalten sind*: quorum 12. volumina 4. lucem viderunt, quibus 600. consilia & responsa continentur. Plura fere forensia, in ultimis tamen plura consilia medica absque eventibus habentur. Porro *consultationum & responsionum centurias tres* Latine edidit, Halæ 1734. 4. & Francof. 1734. 4. Amstelod. 1734. 3. vol,

Centeni alii sunt, qui observationes scripserunt, sed plerique parum placent. Dixit SYDENHAMIUS nihil magis pessundare medicinam, quam observationes scribere, nam Medicus plures casus videt, sed sequenti anno alius Medicus alios videt casus, hos pariter emittit, & sic obruitur scientia.

ME-

3. vol. 8. ad morbos capitis, pectoris, abdominis & artuum, ejusdem generis sunt, quales in priori opere exstant, & aliæ ex priori germanico opere versæ, aliæ hic primum editæ. Paulo ante mortem etiam *de præcipuis infantum morbis* scripsit, Hall. 1741. 4. Basil. 1741. 8. cum adjecta vita HOFMANNI, qui Libellus *von den vornemsten kinder krankheiten* recusus est, Francof. & Lips. 1741. 8. Huc etiam pertinet HOFMANNI *posthumus Liber de differentia inter ejus doctrinam & STAHLII*, Francof. 1746. alibi a me laudatus. In praxi se a STAHLIO dissentire ostendit, quod iste pleraque efficaciora remedia negligat. Mercurium, camphoram, sales volatiles, corticem peruvianum, acidulas, diætam lacteam. Hic certe inprimis legi meretur. Inde GEORGIUS FREDERICUS REIMMANN, Ulmæ 1736. & 1743. 8. edidit *volständige anweisung zu einer vernünftigen praxi medica* quam ex codicibus M S. & editis HOFMANNI profitetur se decerpsisse.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL Uratislaviensis, Jenæ aliquamdiu privatus docuit, Halæ ad Cathedram promotus ab HOFMANNO, ejus collega, æmulusque fuit, inde & in aulam evocatus, in archiatri dignitate & magna practica auctoritate consenuit, propriæ sectæ auctor, quæ etiamnum in Medicina superest. Vir scholastice & metaphysice doctus, insignis chemicus, parcus alienæ virtutis amator, si ipsi fides est, non mediocriter studio linguarum, anatome etiam subtili, inprimis animalium [*de different. puls. celer. & freq.*] mathesi & geometria innutritus, dictione usus est obscuriori & propria, multus in observandis morbis. EJUS opera numerosa sunt, inprimis disputationes, quæ plerumque aliquid singulare habent & proprium, & ideo legi merentur, etsi pars therapeutica sæpe brevior sit & magis sceptica. Plurimæ cura MICH. ALBERTI in 2. vol. 4. anno 1707. & 1712. in ordinem aliquem redactæ Hallæ recusæ sunt, ut ea de *de febrium pathologia & therapia*, Hall. 1695. *de autocratia naturæ* 1696. *de venæ sectionis usu & abusu*, ibid. 1698. *de sanguisugarum utilitate* 1699. *de novo specifico antiphthisico equitatione* 1699. (quam laudat in hectica febre, non ita in vera phthisi pulmonali.) *de febribus biliosis* 1701. (ad quas nitrum regeneratum valde laudat) *de alterantibus & specificis* 1703. *de venæ sectione in febribus acutis* 1703. (quam unice ad continuam eamque raram febrem restringit, & ad ejus principium.) *de febrium theoria in genere* 1704. *de empiria rationali medica* 1704. *de phthisi* 1704. (bona ea. Fumum antimonii laudat ad tussim.) *de venæ sectione in pede aliisque corporis humani locis* 1705. (quam ad ipsum abortum præcavendum primus, ut credit CL. STORCH (*de abortu* p. 147.) laudavit.) *de infantum affectibus* 1705. Rejicit multa celebria medicamenta, laudat crystallum montanam, suumque ad epilepsiam specificum. *De veræ* προεξωχείσεως *medicæ practicæ vera dignitate* 1707. *Problemata practica febrium pathologiæ & therapiæ* 1707. *de adstringentium cauto usu* 1707. *de impostura opii* 1707. *de methodo malignas febres secundum rationem & experientiam rite tractandi* 1708. *de multitudinis remediorum abusu* 1708. *de tertiana* (contra corticem peruvianum quem negat querno meliorem esse.) *de methodica curatione* 1709. *de salivatione mercuriali aliis præter luem veneream exstirpandis morbis pari* 1710. *de cynosura therapias* 1710. *de emendandæ historiæ clinicæ fundamentis* 1711. *de curationibus castrensibus* 1711. *de fontium salutarium usu & abusu* 1713. 4. Germanice recusa cum titulo *disc. von den warmen bädern und sauerbrunnen*, Lips. 1716. 8 *Observationes medicæ luculentæ* (conpendium sui systematis) 1713. *de erroribus practicis circa contagiosarum malignarum febrium curationem evitandis* 1713. *de febre per se nunquam lethifera* 1714. Inde anno 1697. *mensium* nomine disputationes edidit, quarum aliquæ huc spectant, *anchiater seu venenum pro remedio venditum*, (contra usum arsenici in febribus intermittentibus,) anno 1698. *de usu nitri medico polychresto*, quo remedio in morbis acutis inprimis usus est, & *historiam atque methodum curationis febris petechizantis* dedit.

Anno 1709. edidit *wohlmeinende erinnerung wegen einiger bey noch anhaltender weisser und rothen ruhr bey ihm befindlichen mitteln* anno 1715. *opusculum chymico-physico-medicum*, Halæ prodiit, quo *menses* illi annorum 1697. 1698. continentur, chemici, præter citata & physici fere argumenti.

Offenbaci edidit, anno 1730 8. Silenos *Alcibiadis seu artem sanandi cum exspectatione* (ad quam in senio valde proclivis fuit,) nempe commentarium ad celebrem HARVEII satyram. Germanice recusi sunt Libellus *de infantum affectibus* ex Latino versus, Francof. Lips. 1718. 8. alter *de venæ sectione* (quo continentur dissertationes de venæ sectione in pede, venæ sectionis patrocinium & de venæ sectione in febribus acutis), Lips. 1728. 8. Denique *de morbis muliebribus* & *untersu-*

chung

chung von ubel curirten und verderbten krankheiten, Lipſ. 1726. 8. & aliæ forſan mihi non viſæ. Sed princeps viri opus eſt *Theoria medica vera*, Halæ 1708. 4. edita, cujus pars altera pathologiam continet, ut tamen monita paſſim & hiſtoriæ practicæ intercedant. Nempe, cum animam febres omnesque motus ſui corporis ſapienter regere perſuaderetur, eos in univerſum motus medicum venerari & adjuvare juſſit, adverſus hinc omnibus iis, quæ eos motus ſupprimerent, cortici peruviano, opio, in utroque nimius. Humores autem adtenuare, præparare conabatur ſalinis, eſſentiis mitibus, reſinoſis, amariſque, in acutis vero nitro & abſorbentibus, in quibus tantam poſuit confidentiam, ut hyacinthum pro ſpecifico ad convulſiones habuerit, (ALBERTI *medic. legal.* IV. pag. 657.) ita mitis in curando, ut in ſenio fere ſolo marino ſale ubique uteretur. Deinde cum chronicos morbos magna ex parte ad plethoram ſanguinis in ſyſtemate venæ portarum ſtagnantis referret, indeque podagram, arthritidem, ſcirrhos hepatis, calculum, morbum hypochondriacum & hyſtericum derivaret, maximam partem curationis etiam hic in eo poſuit, ut hæmorrhoides aperiret, per quas ex vaſorum conſenſu, tumida vena portarum depleretur. Id agebat aloëticis pilulis, quas venditabat, non abſque avaritiæ ſuſpicione etiam apud ſuos, & ipſum STORCHIUM. Diſcipuli hæc omnia ita conſervant, ut medicinam ad pauca remedia, ſtimulantia amara, & ſedantia ex nitri & cinnabaris genere reducerent. Cæterum theoriam ſuam contra LEIBNIZIUM defendit in *negotio otioſo* ſeu *σκιαμαχία adverſus poſitiones quaſdam theoriæ veræ medicæ*, Hal. 1720. 4. cum motum omnem animæ tribueret STAHLIUS, LEIBNIZIUS corpori. Porro cum nomine STAHLII varia prodierunt, ut *obſervationes clinicæ*, Lipſ. 1719. 8. 1735. 8. conpendium nempe praxeos, ex privatis prælectionibus Cl. viri excerptum a GODOFREDO HENRICO ULAU. *Collegium caſuale minus* STAHLII (102. caſus conplectens) cum J. G. BUDÆI præfatione prodiit Hirſchberg. 1734. 4. Dresdæ & Lipſ. 1741. 4. Breves morborum deſcriptiones, præmiſſis exemplaribus & curationem cautelaſque continet. *Praxin* vero STAHLIANAM ſeu *collegium practicum* auditoribus dictatum, & locupletatum & a STAHLIO & ab editore edidit J. STORCH, Lipſ. 1728. 4. 1732. 4. 1745. 4. ſimilis ſed fuſioris ingenii germanicum. Sed anno 1728. Dresdæ in 8. prodiit etiam *materia medica, von der zubereitung, kraft und würkung der arzenyen*, qui liber inter optimos STAHLII eſt, in quo pleraque in inertia aut infirma remedia, pro merito animadvertitur, ut antihecticon POTERII, aquas deſtillatas officinarum, ſpecificas vires cinerum plantarum & alia. Chemici inprimis argumenti eſt. Cl. etiam J. CHRISTOPHORUS GOETZIUS *obſervationes medico practicas, quarum Claſſis I. ſiſtit febres* ex STAHLII prælectionibus & ſcriptis decerpſit & edidit Altdorf. 1726. 4.

PANTHOT *ſur l'effet du mercure dans la verole*, Lion. 1700. 4.

NICOLAI LEMERY *dictionaire des drogues ſimples*, Paris 1698. 4. in botanicis laudavimus.

LUDOVICI TESTI Veneti, *de novo ſaccharo lactis*, Venet. 1700. 12. ad arthritidem nempe, ut credit, arcano.

Secrets pour conſerver la beauté des Dames, la Haye 1701. 2 vol. 12.*

FOUQUET *recueil de remedes faciles & domeſtiques*, Paris 1701. 12. Amſtelod. 1704. 8.

J. ERNESTI SCHAPER, Profeſſoris Roſtochienſis, *de variolis*, Roſtoch. 1701. EJ. *medicinæ curioſæ ſpecimina*, ibid. 1705. 1711. & 1712. quæ tria penes me ſunt. EJ. *de hydrophthalmia intercepta* 1713. 4.

PETRI LINSING *tentamen medicum*, Erlangen 1701. 8. Compendium ex prælectionibus WEDELII. Recuſum eſſe lego Francof. Lipſ. 1710. 8. LOEUW.

J. MAURITII TRILLERI *de officio medici præſentibus contra-indicationibus*, Jen. 1701. 12.*

D. HEINRICH CASPAR ABELII *leibmedicus der ſtudenten*, Lipſ. 1701. 12.

GUYARD *de l'uſage de la fréquente ſaignée*, niſi fallor, prodiit 1701. 12. neque enim nunc præſto eſt. Chemicus homo ſanguinem corrumpi in morbis, non copia peccare, urget, & male emitti per venæ ſectionem.

S. ANDRE' *refléxions ſur la nature des remedes*, Rouen 1701. 12.* Chemicus etiam HIPPOCRATEM in cenſum chemicorum trahit.

In SAVIARDI obſervationibus, ut alia utilia, ſic ſcorbuti bona hiſtoria cum curatione traditur.

ALESSANDRO PASCOLI tractat. *de febribus* in Pathologicis dictus eſt. EJUS *riſpoſte ad alcuni conſulti*, Rom. 1736. & Part. II. 1738. 4. prodierunt. Cum EJUS Lib. *de homine* tota etiam praxis medica traditur, Romæ excuſa anno 1728. & alias 4. morbis nempe & exemplis morborum cum curationibus ad ſingulas partes affectas additis; ipſe Lib. *de febribus* una recuſus eſt. Acrimonias, fermenta, habet.

DIONYSII ANDREÆ SANCASSANI *Polyandrion ſeu epiſtolarium diſſertationum Enneas*, Ferrar.

 1701.

1701.* In magno opere MAGATI redivivi aliqua etiam practica habentur, medicamenta, objectiones in conpositorum medicamentorum usum &c.

In Diario, cujus VII. partes in fol. prodierunt, dicto *Galeria di Minerva*, & alibi citato, multa practica sunt opuscula, & multa opera citantur, quorum annos invenire non potui, uti ANZAN FRANCESCO GIROLAMI *triomfo della China China* (III. pag. 218.)

Crisis medica sobre el antimonio y corta responsoria a la R. medica descritta, Madriti 1701. 4.* Pro antimonio contra medicos Galenistas.

Cum hoc tempore Halæ *Orphanotrophium* conderetur, inque eo RICHTERI inprimis fratres arcana medicamenta, cum magno plausu Germaniæ præpararent, multa scripta pro laudandis aut defendendis istis medicamentis edita sunt, ut *selectus medicamentorum zu einer compendieusen haus, reise und feld apotheke*, Hall 1702. 4.* *bericht von der artzney essentia dulcis*, ibid. 1702. 4. *Beantwortung der einwürfe so wieder die Essent. dulcem gemacht worden*, Hall. 1702. 4. Deinde CHRIST. FRID. RICHTERUS, Lips. annis 1710. 1712. 1715. 1719. 1722. 1725. & alias in 8. edidit *Erkentniss des menschen oder unterricht von der gesundheit und deren erhaltung*, cujus libri scopus inprimis videtur, arcana Halensia laudare. Ejusdem finis sunt CAR. OTT. MOLLER *sonderbahre durch die essentia dulcis zu Neusel geschehene curen*, Hall. 1706. 8. * cum cautelis RICHTERI. Huc etiam facit CHRISTIAN. FRIDERICI RICHTER *von der essentia dulci*, Hall. 1708. 8. EJ. *merkwürdige exempel sonderbarer durch die essentiam dulcem verrichteter curen*, ibid. 1708. 8.* EJ. *bericht wie man sich bey iziger pest curiren könne*, 1710. 8.* cum observationibus virium quas medicamenta sua Regiomonti exercuerint. EJ. *Nachricht von einem pulvere solari*, Hall. 1717. 8 EJ. *recensio succincta de usu & efficacia medicamentorum quæ Hallæ in orphanotrophio distribuuntur*, ibid. 1710. 8.* Denique SAMUEL RICHTER *concentriertes reis und haus apothekgen*, Hall. 1715. 8.*

PAUL HEINRICH JUCH *aufgedekte blösse der curtadler welche in der geführten cur des F. von Stromberg ein versehen gesucht*, Lips. 1702. 4.*

J. ERNESTS Herzogs von SACHSEN *anordnung wegen besorgender ansteckender seuchen und krankheiten*, Jena 1702 4.

BENJAMIN EWALDT *de usu formicarum in medicina*, Regiomonti, ubi medicinam docuit 1702. 4. aliæque disputationes sunt.

JOH CONRADUS AMMANNUS, Scaphusinus, eam partem medicinæ ad summam perfectionem perduxit, quæ surdos loqui docet. Sed in Anatomicis laudatum & eum & alios libellos HELMONTII, HOLDERI, WALLISII, G. RAPHEL nolo hic repetere. Melior editio libelli AMMANNI *de loquela* est anni 1702. vel 1727. 8. Recusus est Germanice, Prenzlaviæ 1747. 8.

RICHARDUS MEAD, vir eleganter doctus, in summa auctoritate beatoque senio superest, magna collectione librorum, nummorum & antiquorum monumentorum, lectione varia, usu etiam curandi celeberrimus. Edidit jam anno 1702. *Mechanical account of poisons* sæpe recusum, etiam Dublini 1729. 8. & nuper Londini 1747 8. Sex capita sunt, de vipera, tarantula, cane rabido, plantis venenatis, opio, & vaporibus charoniis. In rabie canina lichenem terrestrem cum dimidio piperis & balneo frigido sollicite commendavit &c. Liber *de variolis & morbillis* prodiit 1747. 8. In præfaione sibi tribuit inventum purgationis in febre secundaria, de quo etiam exstat ejus *epistola* ad D. FRIEND. Ante eruptionem etiam alvum ducit. In primo stadio morbi, nisi convulsus sit æger, sanguinem aliquoties mittit. In malignis variolis nitrum dat, in sanguineis alumen, oleum vitrioli, corticem Peruvianum, vesicatoria. Specifica repudiat. Insitionis dat historiam, eamque vehementer laudat. In morbillis etiam in principio venam secat, pectoralia dat cum nitro ob peripneumoniæ periculum. EJ. *discourse on the plague*, London 1744. 8. nona vice prodiit, prima anno 1720. Incendia refutat, quæ Londini nocuerint: cum calce cadavera defodi vetat, interruptionem omnis commercii sollicitam suadet. In Libro *de morbis insignioribus qui in bibliis memorantur*, Londin 1749. 8. edito, curationes addere solet. Hos & prius citatos Libros recudi feci, anglicis a G. C. OEDERO latine versis, Gottingæ anno 1748. & 1749. 8. Post eos prodiit libellus *of the scurvy*, Londini 1749. 8.

J. GODOFREDUS de BERGER, Professor Wittebergensis & archiater, nihil practici nisi disputationes, sed eas sæpe perutiles reliquit. Huc refero disputationem *de vi opii rarefaciente*, Witteb. 1703. 4. cum experimentis in cane factis. EJ *Chinachina ab iniquis judiciis vindicata* 1711. contra STAHLIANAM sectam: *de usu venæ sectionum & clysterum in curatione variolarum*, ibid. 1711. *laus febris merito suspecta* 1730. In dissertatione *de inflammatione* 1695. venæ sectionem rejicit & calida laudat. EJ. dissertationes *de medico naturæ adjutore* 1711. *de natura morborum medico* 1711.

De re medica Haag. 1703. 12. Opium laudat in dysenteriis & alibi, & medicamentariam rem cum ratiociniis tradit.

J. C. SPIES *schatz der gesundheit*, Gotha 1703. 8. *

SAM. JANSON *stagnum veneris oder abhandlung der venus krankheit*, Dresd. 1703. 8. in pathologicis citavi.

JOHANNES FREIND, medicus castrensis in Hispania, inde post adversam fortunam archiater, medicus eruditus, amicus MEADII anno 1703. Oxonii 8. *Emmenologiam* edidit, in qua curationem etiam suppressorum mensium tradit, secundum duas primarias indicationes adtenuandi sanguinis & solidorum laxandorum. Sic contraria ratione nimios menses crassitie sanguinis aucta solidorumque densitate aucta curat, rejecta venæ sectione. De opii, mercuriique vi differit, & eam ad adtenuationem sanguinis refert. In *commentariis* IX. *de febribus ad* HIPPOCRATIS *Epidemicorum* Libros I. & IX. Londin. 1717 4. Amstelod. 1717. 8. & alias editis multa practica sunt. Jugularium venarum sectionem laudat, ejusque utilitatem ex hydraulicis demonstrat, sudoriferorum in febre usum rejicit & diureticorum. Emetica extollit & cantharides, quarum vim non a stimulo, neque ab evacuatione repetit. In pleuritide vera nulla sputa moveri vult, sed utique in peripneumonia. Purgationis usum in variolarum confluente genere post diem IX. & in erysipelate capitis commendavit. EJ. *de purgantibus in secunda variolarum confluentium febre adhibendis epistola ad* D. R. MEAD. Londin. 1719. 4. Roterdam. 1720. 8. Occasionem & obtrectatores nactus hic fuse suam praxin rationibus, exemplis & experimento defendit, & præeunte naturæ consilio, quæ diarrhoea eo tempore suborta felicissime morbum terminavit, & RHAZIS denique auctoritate. Cæterum venæ sectiones, cucurbitulas, vesicantia medicamenta absque metu adhibet, & morbi doctam historiam dat. Veras horum purgantium laudes esse expertus didici. In historia medicinæ aliqua etiam huc pertinent. Opera omnia conjuncta prodierunt cura VIGANI, adjecta vita FREINDII, Londini 1733. fol. Paris. 1735. 4. Venet. 1733. 4. Neapoli 1730. 4.

In H. RIDLEYI *observationibus* Londini 1703. 8. excusis aliqua etiam ad curationes morborum spectant.

J. JACOBI BAIERI, Altdorfini Professoris & Ac IMP. NAT. CUR. Præsidis, multæ bonæ disputationes sunt. *De mercurii crudi interno usu* 1704. An mercurius crudus interne sumtus necem afferre queat, inquirit. Nam reliqua fere diætetica sunt. *Problemata quædam medica* anno 1706. *de equitationis incommodis & utilitatibus* 1709. *de sudore in curanda valetudine noxio* 1709. *de mediis arcendi pestem* 1722. *de variolarum insitione* 1725. EJUSDEM *orationum varii argumenti fasciculus*, Altdorf. 1727. 4. EJUSD. *adagiorum medicorum centuria* Altdorf. 1718. 4. etiam aliquo modo huc pertinet. EJ. *animadversiones physico-medicæ in Novum Testamentum*, ibid. 1736. 4.

PAULI HERMANNI Cel. viri posthuma materia medica variis modis prodiit. Et primo quidem WELSCHIUS Leidæ 1704. 8. edidit *lapidem lydium materiæ medicæ* P. HERMANNI breve omnino compendium. Paulo plenius HENNINGERUS a. 1710. 4. Argentorati *cynosuram materiæ medicæ* excudi curavit, in qua medicamenta secundum virium classes ordinantur, cum brevi descriptione efficaciæ, laude & formulis, non absque tamen lapsubus. Denique J. BOECLERUS Argentinensis Professor idem opus amplissimis commentariis auxit, & edidit *Cynosuram* quidem Argentorati 1726. 4. *continuatam* vero *Cynosuram* seu primum supplementum 1729. 4. *secundam* vero *continuationem*, qua simplicia minus recepta & ab HERMANNO omissa continentur anno 1731. 4.

J. BOHN disputationes aliquæ sunt practici argumenti, eæque utiles. *De revulsione cruenta* 1704. (egregia ea) *de arte naturæ æmula* 1704. *de experientia fallaci* 1710. *de dubia pestis prophylaxi* 1711. Sed inprimis huc pertinet insigne opus *de officio medici duplici, clinico & forensi*, Lipf. 1704. 4. Universalia praxeos, cautelas prudentiæ, & auxiliorum indicationes & genera considerat.

CHRISTIANI JOHANNIS LANGII, Lipsiensis Professoris opera conjuncta edidit RIVINUS, Lipf. 1704. fol. novo cum titulo recusa ibid. 1735. fol. Secundus tomus praxin generalem & specialem & collegium casuale continet, tertius disputationes, quarum multæ etiam practicæ sunt.

J. ADRIANI SLEVOGT fere disputationes aliquæ huc pertinent, ut *de infelici curatione hydropis saccati*, Jen. 1721. 4. docti eæ cæterum & minime inutilis viri.

GIUSEPPE MONTICELLI *parere circa il salasso una delle vere colonne della medicina Galenica*, Venet. 1704. 4. EJ. *opinio de purgantibus*, Venet. 1716. 4. *

BERNARDINI ZENDRINI iatromathematici *epistola ad auctores criteriorum in* L. MONTICELLI, Venet. 1704. EJ. *trattato della chinachina*, Venet. 1715. 8. Multa historica continet, deinde descriptionem corticis ipsius & quibus seorsim gradibus ejus usus invaluerit, variorumque modorum quibus exhibitus est. Febris causam in cacochymia viscida ponit, cujus fomes in bile sit, quæ

san-

ſanguini vitium communicet. In cortice vim reſtituendæ bilis ſtatuit, ejuſque uſum, ut radicalis remedii, tuetur.

JOH. CAMOZZA *anthropolog.* T. I. *in quo facilior & utilior medendi theoria & praxis abſque catharticis, veſicantibus, plebotomia*, &c. Meſſan. 1704. 4. * MONGIT.

CAROLI GALLUCCII *medicina conpleta ad Galeniſtarum mentem* P. I. II. *theoretica & practica*, Meſſan. 1705. 4. *

ALEXANDRI THOMSON Scoti *diſſertationes medicæ* VI. Lond. 1705. 8. plani viri & facilis ingenii, diſcipuli BOERHAAVII & DUVERNEYI. Ferri operationem medicam interpretatus eſt ab augmento elateris arteriarum, mercurii a vi ſphærica ſanguinem ſolvente, opii a rarefactione, &c.

FRANCISCI FULLER *medicina gymnaſtica or a treatiſe concerning the power of exerciſe*, Lond. 1705. 8. 1718. 8. & Germanice Lemgov. 1705. 8. Equitationem, ut diximus, in diæteticis, in phthiſi, tum in morbis pectoris tuſſilaginem, glycyrrhizam, cynogloſſum, diuretica vero & aſellos in hydrope, inque eodem equi uſum laudat, & ubique extollit uſum frigoris balneique frigidi. Proprium etiam, & valde compoſitum morbum, equitando ſuperavit.

J. A. SOELDNER *methodus medendi per ſimplicia*, Leid. 1705. 8. *

VITI RIEDLINI *methodus curandi febres genuina & hodierna*, Ulm. 1705. 8. * EJ. *anweiſung wie krankheiten zu curiren*, Ulm. 1719. 8. *

ADAMUS BRENDELIUS, vir eruditiſſimus, græcis inprimis literis excelluit, & Wittebergæ Profeſſor fuit, nihil vero niſi diſputationes reliquit, ut *de curatione morborum per carmina*, Witteb. 1706. *de uſu & abuſu venæ ſectionis in curandis febribus* 1715. *de balneis valetudinis cauſa adhibitis*, Witteb. 1712. 4.

J. ANDREÆ FISCHER *conſilia medica*, Francof. Lipſ. 1705. 8. & *continuatio* 1706. 8. edita longas morbi & remediorum hiſtorias continent & parallelos eventus. De SYLVII cæterum ſecta fuit. EJ. *Ilias in nuce ſeu medicina ſynoptica medicinæ conciliatrici ſubſecuturæ præmiſſa*, Erfurt. 1716. 4. * EJ. *reſponſa practica*, Liſp. 1719. 8. *

ANDREÆ PETERMANN *manuductio ad praxin cum obſervationibus medicis*, Lipſ. 1706. 8. 1750. 8. Breve conpendium cum formulis.

Deliciarum medicarum, chirurgicarum & chymicarum vol. I. Lipſiæ prodiit 1706. 8. coeperunt autem edi anno 1703. Inprimis chirurgici argumenti ſunt, ſed tamen etiam medici, cum caſuum rariorum practicorum & forenſium, remediorum aliquid contineant.

PANCRATII WOLF practici Halenſis, cum quo acerbæ lites fuerunt MICHAELIS ALBERTI, HIPPOCRATES *declarans orgaſmon purgantia in febribus acutis alias intempeſtive urgentem adjectis ægrotis auri fulminantis præſtantiam conprobantibus*, Hall. 1706. 4. EJ. *defenſio auri fulminantis contra* G. E. STAHL 1707. 4. EJ. diſputatio *de venæ ſectione intempeſtiva in pleuritide*, ibid. 1706.

SALOMON van RUSTINGH, ſatyrici, ſimplicium medicamentorum laudatoris, *nieuw gebouw der geneeskonſt*, Amſtelod. 1706. 8. *

BALTH. BEALE *eſſay attempting a more certain diſcovery of the true cauſes of all diſeaſes*, Lond. 1706. 8. Jubet ad explorandos effectus medicamentorum ſanguinem ex vena mittere, ejuſque mutationes obſervare.

JOSEPHI PITTON de TOURNEFORT, quod nomen viri memoriæ inprimis hæſit *matière médicale*, Pariſ. 1717. edita 2. vol. 12. & anglice verſa, in botanicis laudatur.

PETRI PAXTON *manuductio phyſico-medica*, Lond 1707. 8. Anglice *

J. MARIA LANCISIUS, Archiater Pontificius, gratioſus ex primis apud CLEMENTEM XI. vir eruditus omnino, & acris ingenii rectique judicii, theoriæ tamen ſui ævi addictior, & SYLVIANÆ ſectæ, morum benigniorum, & amans componere lites. Ad praxin pleraque ſcripta pertinent, ut Liber *de ſubitaneis mortibus* jam laudatus, quo methodus etiam docetur ſuſcitandi eos, qui pro mortuis habentur, & avertendi mortes repentinas: Liber *de nativis & adventitiis aëris Romani qualitatibus*, quem ipſum in diæteticis laudavimus, & quo publicæ valetudini proſpicere conatus eſt, & Romanas etiam epidemias deſcripſit Libro *de noxiis paludum effluviis*: pulcherrimus ille, quo ſiccatis quidem paludibus epidemias tollere, in ſingulis ægris vero veſicantibus & cortice peruviano natos morbos ſanare nititur, enarratis epidemiis, quæ Urbis veteris, Balnei regii, Piſauri & Ferentini graſſatæ ſunt, cum ſua curatione & additis ſuis & TRAVERSARII pro corticis peruviani innocentia diſſertationibus. Dulcem autem mercurium in dyſenteria vehementer nocuiſſe mecum obſervavit. Liber *de bovilla peſte* hactenus ad praxin pertinet. Hæc opera cum X. diſſertationibus & vita auctoris edita ſunt Genevæ 1718. 4. recuſa cum EUSEBII SGUARII præfatione Venetiis 1739. fol. addito Libro *de corde & aneuryſmatibus & catalogo ſcriptorum poſthumorum* LANCISII. Liber *de corde*

de & aneurysmatibus & ipse laudatus est. *Consilia* 59. *posthuma* prodierant Venet. 1747. 4. * eodem SGUARIO curante, desumta ex *bibliotheca nosocomii S. Spiritus*, cui Libros suos legaverat moriens archiater.

G. PAULI FERRARI, pugnacis hominis, *polyanthon physicum*, Parmæ 1708. fol. * Ej. *risposte ad alcuni quesiti del* C. MANEFFI *intorno alla medicina*, Lucca 1712. 4. * An chalybs in hydrophobia, oleum amygdalarum in febre, lac in epilepsia, venæ sectio ante purgationem conveniat, quærit. Ej. *la luce pui risplendente in mezzo alle tenebre*, Lucca 1713. 12. * contra M. GEORGIUM.

In JOHANNIS MOYLE *chirurgical memoirs* etiam practica varia exstant, & curatio luis venereæ *tergiversatoria* per purgantia interposita mercurialibus.

BERNHARDINI RAMAZZINI Mutinensis, Patavini Professoris, multa sunt utilia scripta, *orationes iatrici argumenti*, Patavii 1708. 4. conjunctæ prodierunt, & pleræque ad praxin pertinent, ut tamen potius acumen aliquod rhetoricum, quam summum ratiocinii rigorem sequatur, & se empiricis propiorem ostendat. Deinde *Constitutiones epidemicæ* jam recensitæ, curationibus omnino comitatæ sunt. *De abusu chinæ chinæ* dissertatio epistolaris exstat, EJUSDEM non utilis utique, neque gloriosa auctori, qui a virginibus sacris corticem abesse velit, & a temperamentis melancholicis. Oleum montis Zibini ad varios morbos laudavit. Opera omnia juncta prodierunt Genevæ & auctius 1716. 4. Patavii 1718. 8. 4. vol.

GEORGII FRIDERICI FRANCI GEORGII filius, Professoris Hagiensis polyhistoris dissertationes aliquæ huc faciunt, ut *de morborum transplantatione & cura sympathetica*, Hafn. 1708. 4. *

GROSSENS *bewährter artzt*, Lips. 1708. 4 *

Schlesische infections ordnung von 14 *Febr.* 1680. *nebst einer unterweisung von der grassierenden pest in Pohlen*, Custrin 1708. 4. *

ROUSSEAU, qui in Regio laboratorio Lupariensi medicamenta præparabat, *secrets & remèdes éprouvés avec les préservatifs & les remèdes universels*, Paris. 1708. 12. & prius 1697. 12. Laudat JOURDAN de PELLERIN hunc suum magistrum (p. 117.) sed ea laus parum commendat hominem.

CHRISTOPHLE de JUSSIEU *nouveau traité de la thériaque*, Trevoux 1708. 12. Pharmacopola non ad corrosiva venena fatetur valere sed ad coagulantia.

J. AMEDE' le FORT *méthode simple & facile pour guérir quelques maladies tant internes qu'externes*, Genev. 1708. * Ej. *epistola de tumore singulari imum ventrem occupante & mortificato*, Genev. 1712. * MANG.

J. BARTHOLOMAEI BERINGER *idea institutionum medicinæ rationalium*, Herbipoli 1708. 8. Breve pro tironibus opusculum.

CHRISTOPHORI PACKE *medela chymica*, Londin. 1708. 8. Anglice, agyrtæ opus. *

THOMÆ BATES *enchiridion of feavers incident to seamen*, Londin. 1708. 12. Febres navales credit plerumque a somno sub dio in navis supremo tecto capto oriri, & sanari volatilibus.

J. GABR. RUDOLPHI *progymnasma medicum de iis quæ sunt observanda in mulieribus largiter menstruatis*, Leidæ 1708. 8. Accusat cerevisiam calidam, quæ hæmorrhagiam uteri moverit, & morbos femininos ea occasione universos considerat.

J. POLI LECAAN *advice to the gentleman in the army in Spain and Portugal*, Londin. 1708. 8. In exercitu Anglorum Hispanico medicinam fecit. Causas morborum castrensium explicat, medicos Hispanos accusat, qui sola frigida & venæ sectione omnia mala superare tentent. Febres petechiales autumnales exponit, quas sanavit (si fides est) vomitu moto, clysteribus, cardiacis vinoque, absque venæ sectione.

HERMANNUS BOERHAAVE, communis præceptor meus & plerorumque fere in Europa medicorum, vir eloquens, varie eruditus, praxin amplissimam per totam Europam ipsamque demum Asiam consiliorum ope exercuit, simplicium medicamentorum amator, neque timidus aut secare ad deliquium venam, aut fortissimis uti emeticis aut purgantibus, SYDENHAMIANÆ in acutis morbis methodi sequax, non sine spe tamen specificorum, frictionis in morbis chronicis laudator, acidorum in acutis restitutor, non sine ignari vulgi reprehensione (V. SWIETEN I. p. 126.) Ad praxin facit posterior pars *Institutionum rei medicæ*, cujus editiones dixi in Pathologicis. In *Therapeutice* enim, indicationes varias, tum classes remediorum proponit, brevis omnino, cum non soleret huic parti suarum prælectionum immorari. In eam partem exstant PRAECEPTORIS propriæ prælectiones, quæ VI. *tomum* earum efficiunt, quas edidi Gottingæ 1744. 8. 1750. 8. & alias editas, quem passim video mihi tribui, cum nihil meum sit, præter ordinem codicum, quos contuli. Deinde *Aphorismi de cognoscendis & curandis morbis* in pathologicis dicti, & sæpius recusi, magnam partem praxeos continent, brevissime a dictione, ut solebat scribere PRAECEPTOR. Morbos prius universales & acescentium varie, aut glutinescentium humorum, deinde fibræ laxæ aut rigidæ, tunc motus au-

aucti aut imminuti; inde obstructionem, inflammationem (cujus novam theoriam dedit) febremque per omnia symptomata persequitur. Morbos acutos, subtiliter causas & species rimatus, inprimis anginæ, tum graviores chronicos consideravit, fontesque medelæ ex causis propositis eruit. In eum Librum prælectiones PRECEPTORIS sæpe editæ sunt, ut mentiuntur Patavii prodiisse v. g. 1728. 5. vol. titulumque præfigerent *praxeos medicæ seu commentariorum in aphorismos*, non multo castigatius recusæ Ultrajecti 1745. 8. 5. vol. quibus multa tamen bona inter vitia grammatica latentia continentur. Deinde ILL. GER. van SWIETEN *commentarios in eosdem* dedit, jam laudatos, quorum duo priores tomi prodierunt, duo remanent. Anglice versi sunt 1745. & Venetiis 1746. Turini 1745. 4. Hildburghusæ 1747. 4. & Parisiis 1745. 4. recusi. Iis & PRAECEPTORIS prælectiones, & ILL. discipuli sententiæ atque experimenta continentur. Inter genuina porro BOERHAAVII opera, huc faciunt orationes, gravi brevique dictione scriptæ, maxime ea *de repurgatæ medicinæ facili simplicitate*, Leid. 1709. 4. & *de honore medici servitute*, ibid 1731. 4. qua medicum jubet naturam sequi, per summam virium vitæ ab ipso creatore oppositam morborum furori. Huc porro *Praxis medica* pertinet Londini 1716. 12. edita, quæ ipsa longe melius Leidæ anno 1729. & alias recusa exstat, formularum nempe collectio pro Aphorismis practicis, in quibus efficaciam gratiæ omnino prætulit.

Inter Libros a discipulis excusos huc facit inprimis Liber *de viribus medicamentorum*, quo eorum efficacia mechanice & fere ad BELLINI morem explicatur. Acria vasi infixa prominentia de vasis tunica cui hærent, & intercipientia fluentum liquidi: viscida dilatationem facientia vasis sui & tumorem, errorem loci & alios morbos simplices ibi describit. Inde primum solidorum remedia, & agendi modum, classesque stimulantium, contrahentium, roborantium, laxantium, constipantium, sarcoticorum, solventium (cum dolore) enarrat. Tunc classes remediorum in fluida operantium, diluentia, densantia, acria, demulcentia, diluentia, coagulantia, moventia. Hinc eas classes habet, quæ secretiones mutant, purgantia, sudorifera, emmenagoga, &c. Tum ea remedia, quæ & in solida agunt, & in fluida, aperientia, mollientia, adstringentia, detergentia, calefacientia, refrigerantia. Denique topica & anodyna & antidota. Primum 1722. maculose prodiit, inde Parisiis a BENED. BOUDON ornatior editus est anno 1727. 12. & 1740. 12. Gallice vertit J. de VAUX & edidit Paris. 1729. 12. Deinde ut lego la METTRIE 1744. 8. nam non vidi. * Deinde *consultationes medicæ*, Londini Latine 1744. 8. prodierunt, Parisiis anno 1750. 12. recusæ, Anglice vero 1745. 8. quas Hagæ etiam eodem anno 1744. excusas edidi Gottingæ acceptas a BOERHAAVII familia, pariter anno 1744. 8. aliquantum auctiores, & quas multo perfectius continuo curabo recudi: tum Libellum qui vocatur *introductio ad praxin clinicam*, Leidæ 1740. 4. typis inpressum, & alia. In illis consilia habentur ad Anglos, absque eventu. Ego eventus plerumque adjeci.

Inde *prælectiones publicas de morbis oculorum* anno 1708. ab anonymo descriptas publicavi, Gottingæ 1746. 8. recusas, Venetiis 1748. 8. & Parisiis 1749. 8. atque ibidem eodem anno Gallice versas. Eas ex codice HEISTERIANO ornatius cum figuris emendatis & meliori editione anno 1750. 8. recudi feci, tum C. LUDOVICI WILLIG cura, tum mea, non inutiles certe, uti vidi in ophthalmiis consilia magni viri felicia fuisse. Collectiones operum variæ prodierunt, nulla tamen plena est, ut Venet. anni 1735. 4. & alia *opusculorum* Hagiensis. Nos minora opuscula genuina BOERHAVII conjuncta proxime edemus.

GODOFREDI ROHT chemici, & STAHLII discipuli *prælectiones academicæ seu specimen veræ pathologiæ theoretico-practicæ* F. Lips. 1708. 4. recusum sub titulo *casus medicinales* 20. Lips. 1725. 4.

. . BEHM *armamentarium sanitatis*, Venet. 1709. 4. *

FRANCISCI TORTI *therapeutica specialis*, Mutinæ 1709. 4. & 1712. 4. edita, & sæpe recusa, nuperque auctius, Venet. 1743. 4. dicta in pathologicis, & ejus epistola ad FERRANTUM FERRARI Mutin. 1719. & *ad criticam dissertationem de abusu chinæ chinæ a* RAMAZZINO *medicis Mutinensibus perperam objecto responsiones*, Mutin. 1715. 4. & unicum de eadem re folium Mutin. 1718. 4. * tota sunt in laudando & tuendo ab adversariorum objectionibus cortice peruviano.

Recueil des plus beaux secrets de médecine, Amstelod. 1709. 12. Vana & ridicula.

J. GOTTLIEB BOETTICHER *hauss und reise medicus*, Schneeberg 1709. 8. *

IATROPHILI SINCERI *unterweisung die meisten krankheiten zu curiren*, Francof. 1709. 8.

Von der pest und grassierenden seuchen: accedit J. GOFFR. BECKER's *Unfug des natürlichen Zinnobers im menschlichen leibe*, Hafniæ 1709. 4. *

VITI EBERHARDI ROHT *medicina portatilis*, Ulm. 1709. 12.

Kurzer unterricht von der anno 1709. *sich ereignenden rothen Ruhr*, Erfurt 1709. 4. *

Gründlicher unterricht wie bey anjetzo grassierenden seuchen ein ieder sein eigner medicus sein könne, Hall. 1709. 4. *.

JOHN SINTELAER *the scourge of venus and mercurius*, Lond. 1709. 8. *

AUG. QUIRINI RIVINI *dissertationes medicæ*, Lipf. 1710. 4. prodierunt, omnino 47. celebris viri & varie docti, sed parum profuturæ practico. Libellum de peste diximus.

Historiæ morborum Uratislaviensium. Primam editionem non vidi, eos vero morbos qui anno 1699. & primis annis grassati sunt, oportet jam anno 1702. descriptos prodiisse, cum Breslaviæ jam anno 1703. 4. prodierit L. N. C. a. C. V. *examen castigationum & animadversionum Græboerianarum*, quæ nempe contra historias morborum prodierant. Mea editio est Uratisl. 1706. 4. pro morbis qui anno 1699. 1700. 1701. grassati sunt, quibus accessit *tractatus de experientia*, & *observationes practicæ de hydrope pectoris*. Deinde *historia morborum qui* anno 1702. *Uratislaviæ grassati sunt* successit ibid. 1710. 4. Conjunctæ vero omnes cum *mea præfatione* Lausannæ recusæ sunt 1746. Auctores sunt CELL. PREUSSIUS, PAULI, KLAUNIG, GRASS, OEHM & CHRISTOPHORUS de HELWICH, cujus calamo reliqui usi sunt, de STAHLII gente omnes osores corticis. Utiles tamen non solum morborum historias, sed eventus curationum, etiam funestarum, fideliter observatos, & medicamentorum felicium in morbis variis minus notorum, aliorum aut infidorum aut cum malo effectu adhibitorum primi observarunt.

J. FRID. TREFURT *de peste* Dresd. 1710. 8. *

GOTTLIEB BUDAEI *consilium medicum wie man wegen der pestilenz, fleckfieber und anderer hitzigen krankheiten sich verhalten, verwahren und curiren könne*, Budissin. 1710. 4. * EJ. *consilium medicum de peste* 1714. 8. * EJ. *consilia medica von der krampfsucht*, Budissin. 1717. EJ. *miscellanea medico-chirurgica practica & forensia*, Lipf. 1731. & seqq. 4. cum consiliis & observationibus.

Unterweisung wie man sich bey der contagion vor dem pestilenzischen gifft bewahren könne, Kustrin 1710. 4. *

CONRAD BARTHOLD BEHRENS *de peste* 1710. 4. *

JAC. FINKENAU, Professor Regiom. *de fonticulorum usu tempore pestis*, Regiomont. 1710. 4.

CHRIST. LUD. WELSCH P. Lipf. *de superstitiosa cura morborum*, Lipf. 1710. 4.

A. N. HUBNER *amuletorum historia*, Hall. 1710. *

BAPTISTÆ LIBERTI *freund in der noth oder allerley artzneymittel* F. Lipf. 1710. 8. *

J. PHIL. EYSEL P. Erfurdensis *compendium practicum modernorum praxi clinicæ accommodatum* (valde breve) Erfurt. 1710. 4. EJ. *opera medica & chirurgica*, Francof. 1718. 8. *

Galanterie artzt, Dresd. 1710. 12. *

THEOD. VALENTINI KRAMER *Medicina discens & docens*, Lipf. 1710. 12. * EJ. *unterwiesener patient* 1724. 8. *

In collectione J. BAPTISTÆ BIANCHI, quæ cum *hepatis historia* conjungitur, varia practica habentur, quæ cum pathologicis enumerata sunt.

JOSEPHI VOLPINI, Professoris Parmensis, *spasmologiam* lego prodiisse Amstelodami 1710. 4. EJUS *opere medico pratiche filosofiche* excusa sunt Parmæ 1726. 4. Continent sanationem morborum verminosorum. Quinta etiam epistola practica est, & formulas atque remedia tradit. Sexta tuetur vesicatoria, exceptis febribus ad putredinem vergentibus, a quibus cantharides, ob vim alcalinam, vult abesse.

In D. GUILIELMINI operibus medicis & physicis, quæ Genevæ anno 1719. 8. conjuncta prodierunt, practici argumenti est *Epistola de quinquina cortice seu de ejusdem operandi ratione* brevis omnino, data anno 1702. & satis adversa generoso huic remedio.

NICOLAI ANDRY, Medici & Professoris Parisini, *remarques de médecine sur différens sujets principalement sur ce qui regarde la saignée & la purgation*, Paris. 1710. 12. * nempe contra Libellum anonymum, quem HECQUETO tribui scripsimus, de venæ sectione agit, quam nimiam in febribus inprobat, de purgatione, quam commendat, de potu, &c. EJ. *orthopédie ou l'art de prévenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens a portée des Péres & des Méres*, Parif. 1741. 12. 2. vol. Huc & ad diæteticen & ad chirurgiam perinde pertinet, cum varia vitia staturæ, dentium, capitis, partim machinis, partim contraria actione musculorum superare doceat. Strumas, rejecta inprimis pulte ex lacte cocto facta, sanandas suscipit cinere variorum pannorum & amuleto ex raso subere: sudorem pedum gestato in calceis linteo cerato. Negat confectionem de hyacintho calefacere, &c. Liber *de vermibus* omnino etiam praxin continet.

DAVID HAMILTON, Archiater Regius, Londini 1710. 8. scripsit *de praxeos regulis & de febre miliari* libellos recusos Ulmæ 1712. 8. Jubet medicum cautum esse in percipienda historia integra mor-

morbi præcipui, ne symptoma pro morbo curandum suscipiamus. Remediis suadet uti simplicibus, qualia per exempla ad morbos plusculos proponit. Febrem miliarem a visciditate sanguinis & acida acrimonia ortam, testaceis & calidis diaphoreticis adgreditur.

The tomb of venus, or a certain method for people to know, if they are cured, or not: with effectual remedies to eradicate all noxious remainders &c. Lond. 1710. 8. Videtur versio esse, cum addatur esse extranei medici.

In JOH. SPINKE *London's medical informer* p. IV. est de morbo venereo ejusque curatione, Londini 1710. 8. *

DALES *Pharmacologia* Londini 1710. 8. recusa & 1718. 12. inter optima materiæ medicæ conpendia est. Repetitur in botanicis, totum tamen ambitum medicamentorum simplicium continet.

CAR. FRANCISCUS COGROSSI multos libellos reliquit ut, *della natura ed uso della cortecchia del Peru*, Crema 1711. 4. 1718. 4. * & *giunta al trattato della china china*, Crem. 1716. 4. * & *nuova giunta ad eumd. l.* Crem. 1718. * *de praxi promovenda*, ibid. 1714. 8. * dissertatio qua ostendit *non dari medicinam universalem*, Patav. 1723. 8. * EJUSDEM pluscula *opuscula* sunt in iis quæ *scientifica* dicuntur, ut in Tom. VI. de mercurio, mimosa, saccharo, quod dicitur aves occidisse: In Tom. VIII. *de china china*, idem forte quod Cremæ prodierat: in Tom. XII. de vesicantibus: in Tom. XIII. de medicina in genere: in Tom XIV. de usu olei amygdalarum dulcium in colica inflammatoria, & pro venæ sectione in phthisica febre: in Tom. XV. de febribus non curandis: in Tom. XVI. de insania: in Tom XVII. de medicina sympathetica: & alia.

NICOLAI CRESSENZO S. CRISCENTII *tractatus physico-medicus in quo morborum explicandorum potissimum febrium nova proponitur ratio*, Neapol. 1711. 4. Pro curatione quæ aquis fit gelatis contra theorias SYLVII & HELMONTII, & contra fermenta & calidorum medicamentorum in febribus usum dicit EJUSDEM *raggionamenti intorno alla nuova medicina dell acqua coll' aggiunta d'un breve metodo di praticarsi l'acqua anche da coloro che non sono medici*, Neapoli 1727. 4. Aquæ nivatæ usum, ex Hispania receptum, inde adhibitum ab ANTONIO MAGLIARI, vehementer laudat, a ratiocinio & inprimis ab experimento, ad febres acutas in universum, ad erysipelaceas febres, & intermittentes, & cum interno abscessu, conjunctas, ad variolas, lienteriam, empyema, apoplexiam, hydropem, ad euthanasiam. Addit cautelas. Dare oportet in paroxysmi incremento. Requirit diætam valde parcam, & copiose præstat bibere, quam parce. Prognoses, dosin & alia ad cautum usum requisita fuse adjicit.

CHAMBON *principes de physique raportés à la médecine pratique*, Paris. 1711. 12. 1714. 12. 1717. 12. * ridiculus chemici liber.

HENRICI ELIÆ HUNDERTMARK, medici Cizensis, *medicinischer extract von einem duzt der schweresten krankheiten welche er (und zwar die franzosen ohne salivation) vermittelst der diaet und seiner remediorum glücklich curirt und mit exempeln erleuchtet*, Lips. 1712. 8. * libellus pro vendendis medicamentis scriptus.

JOH. BURING *anleitung zur arzney kunst*, Lips. 1711. 8. *

DEMOCRITI CHRISTIANI sive DIPPELII, celebris chemici, & naturalis religionis acerbi defensoris, *vitæ animalis morbus & medicina* prodiit Lipsiæ 1711. 8. Lubec. 1730. 8. & auctius germanice cum titulo *krankheiten des animalischen lebens* & utilibus notis, Franc. Lips 1736. 8. Omnem praxin ad pauca remedia reduxit, & oleum animale suum omnibus convulsionibus inprimis opposuit, cujus medicamenti alii laudes recitant, alii vituperia, interque istos auctor versionis. Ad hydropem laudat baccas juniperi cum armoracia. Calculum etiam dissolvisse dicitur, sed ea omnia non gesta sunt coram idoneis testibus.

J. PHIL. HERTODT *medicus euporistus duodecim medicamentorum*, Haag. 1711. 8. superstitiosa varia continet.

HENRYK BUYZEN *practyq der medicynen*, Haarlem 1711. 8. * cum notis ALMELOVEENII.

J. JOACH. la GRUE *korte reden over de nuttigheyt der salivatie & hoe men dezelve veiliger vortzetten zal* &c. Amsterd. 1711. 8. *

COWART *pratique abrégée de médecine & des médicamens*, Paris 1711. 12. Compendium alphabeticum.

ELIÆ CAMERARII, olim præceptoris nostri, multa sunt scripta, quæ ad praxin faciunt, ipse tamen in erudito otio inter libros suos consenuit. EJ. disputatio *de salivatione sine salivatione* prodiit Tubing. 1711 4. EJUSDEM *dissertationes epistolicæ Taurinenses medicæ & physicæ*, Tubing. 1712. 8. Morborum aliqua exempla etiam habet, ut tamen historice & critice inprimis scripserit. Tractatum *de morbo catarrhali* diximus. EJUSDEM *specimina medicinæ eclecticæ*, Francofurti inpressa sunt. 1713. 4.

4. In pathologicis ſcripſi, contra MORTONI theoriam febrium varia hic haberi, & contra ſyſtema BAGLIVII de fibra ſolida, VIEUSSENIIque theoriam delirii & melancholiæ. EJUSDEM *conamina medicinæ conciliatricis*, ibid. 1714. 4. Contra TSCHIRNHAUSII nimis ſimplicem medicinam objectiones proponit. EJUSDEM *ſyſtema cautelarum medicarum*, Francof. 1721. 4. aliqua etiam practica continet.

In DANIELIS LUDOVICI operibus omnibus, Francof. 1712. 4. recuſi ſunt duo libri *de morbis caſtrenſibus & dyſenteria* alibi tacti, & *obſervationes* 48. quas in E. N. C. ediderat.

J. ADOLPHUS WEDEL (G. WOLFGANGI fil.), Jenenſis Profeſſor, *de conjectura medica artificioſa*, Jenæ 1712. & alias diſputationes edidit.

CHRISTIAN WEISBACH *wahrhaftige und gründliche cur aller dem menſchlichen leibe zuſtoſſender krankheiten*, Argentor. 1712. 1732. 8. & alias. Ad STAHLII theoriam.

MAXIMILIANI PREUSS *agendorum apud ægros Ilias in nuce*, Breſlau 1712. fol. Compendium nempe praxeos. *

J. HENRICUS HEUCHER, Profeſſor Wittebergenſis & archiater Saxonicus, diſputationes inprimis practicas dedit, ut illam *de cautionibus in curando ſcorbuto neceſſariis*, Witteberg. 1712. 4. EJUS *opera omnia* a CHRISTIANO FRIDERICO HÆNELIO olim amico noſtro, ejuſque fratre edita ſunt Lipſiæ 1744. & 1745. 4. 2. vol. quibus aliqua practica facili dictione conſcripta continentur.

FRID. WILH. STEURLIN *de peſte & morbo contagioſo*, Lipſ. 1712. 4. * Ej. *Kurtze und wohlmeinende unterrichtung wie ſich iedermann bey graſſierender Ruhr mit und ohne fieber verhalten und verwahren kan*, Lubben 1719. 4. *

J. JAC. BRAUNER *theſaurus ſanitatis* P. I. Francof. 1712. 4. P. II. 1713. ibid. * Ej. *weiber und kinder artzt*, Francof. 1713. 8. * Ej. *peſtbüchlein*, Francof. 1714. 8. *

AL. CH. GAKENHOLTZ *pro avertenda peſte*, Helmſtadt. 1712. 4. diſputatio.

DAVID FRIEDEL medicamentorum venditoris *Frauenzimmer medicin*, Lipſ. 1715. 8. * Ej. *verderbte medicin oder* 25. *darinn viele misbraüche der medicin gezeigt ... nebſt anweiſung wie die curen nach* BOHN, RIVIN, STAHL's *lehre anzuſtellen*, Lipſ. 1722. 8. * Ej. *anmerkungen über viel ſchwere krankheiten und dafür dienende artzneymittel*, Lipſ. 1720. 8. * Roſtoch 1724. 8.

LUDOVICI VITI phil. & med. lect. *ſopra la cura de vajuoli*, Perug. 1712. & 1713. 8. Methodum refrigerantem in variolis ſumma cum conſtantia adhibuit, lecto excluſit ægrum ante diem quartum, noluit feneſtras claudi, propinavit decoctum ficuum cum lacte, aliaque lenia, venam ſecuit, quoties tuſſis accederet. Duo VIRI, diſcipuli VITI VIRGILIUS LOCCHI & LUDOVICUS MARITTI, Venetiis anno 1745. 8. ediderunt, a morte auctoris *dialoghi d'un Romano e d'un Bologneſe ſopra la cura de vajuoli ſecondo le dottrine di* L. VITI. *Aggiunſe un diſcorſo dell' influenza catarrhale occorſa in Perugia l'anno* 1713. quo catarrhus poſt humidum autumnum epidemicus cum gravi febre conjunctus deſcribitur.

... MARAFFI *queſiti intorno alla medicina*, Lucca 1712. 4. *

La Ruota ſpezzata, Colon. 1712. contra ROTARIUM. *

LOUIS BELLE FONTAINE *medicine dogmatique méchanique*, Amſtelod. 1712. 8. *

PHIL. WOODMANN *medicus noviſſimus*, Londin. 1712. 12. *

J. WHITE *new and exact obſervations on feavers*, Londin. 1712. 8. ſanguinis miſſiones pro pondere corporis ægroti temperare ſuadet, & amplas omnino, ut vir 200. Librarum amittat uncias 60. 70. vir 150. L. uncias 50. 60.

J. BAPTISTÆ VERNA *pleuritis morborum acutorum princeps*, Venet. 1713. 4. Obſervationes in regno Neapolitano factæ ſunt. HIPPOCRATEM inprimis ſequitur. Pleuritidem in pleura etiam ſedere confirmat, plerumque tamen in muſculis. Inflammationem in venis obſtructis & varicoſis locum habere poſſe adfirmat. Sputa derivat ab arteria bronchiali. Prognoſis ad morem COORUM præſagiorum addit. Curat per venæ ſectionem iteratam, nitroſa, expectorantia, etiam Ceti ſperma. BELLINI præcepta in revulſione ſequitur, neque a venæ ſecandæ neceſſitate aut infantes excipit, aut feminas gravidas. Multum tribuit oleo amygdalarum dulcium. Hiſtorias HIPPOCRATICAS pleuriticorum commentario illuſtrat. EJUSDEM *phlebotomia princeps medicamentorum*, Patav. 1716. 4. Defendit venæ ſectionem, ipſe ex HELMONTIANA ſecta converſus, etiam in malignis vulgo ſic dictis morbis, & inprimis in brachio ſuadet adhibendam, &c.

Parere del D. N. N. *intorno la domanda fattagli dal* MATTEO GIORGI *riguardante un certo libruccio ſtampatta in Lucca*, Genua 1713. 4. * Opus ANTONII FRANCISCI BERTINI, lites continens publice non utiliſſimas; ipſe pro GEORGIO contra FERRARIUM ſcripſit.

ANTONIO MESSERI di Bibbiena *lettera al* S. G. P. FERRARI *in riposta alla riposta data dal medeſimo al* S. MATTEO GIORGI, Lucca 1713. 4 *

BARTOLOMEO CORTE *riflessioni sopra il salasso*, Milano 1713. 12.*

MARIA CHIARIANNA *desider. amico medico*, Padua 1713. 8. Veron. 1724. 8.*

NICOLAI LANZANI *methodo di servirsi dell' acqua fredda*, Neapoli 1713. 4.*

EMANUELIS TIMONII Liber *de variolarum historia quæ per inoculationem excitantur*, dicitur Constantinopoli 1713. prodiisse, qua primum hæc nova operatio Europæ innotuit, ex Circassia advecta. Eum Librum non vidi, sed conf. J. *de Trevoux* 1715. oct.

Discours contenant les meilleurs effets de la pierre néphritique, Orleans 1713. 12.*

ALEXANDRI SCHAMSKY, Physici Olmucensis, *freund in der noth oder gründlicher unterricht wie ein ieder bey jetzt grassierender seuche sein eigner medicus seyn soll*, Prag. 1713. 8. EJUSD. *promtuarium parvum medico-practicum*, Norimberg 1714. 4. spissum volumen est, quo praxis fere ETTMULLERIANA & diaphoretica traditur.

Kurtzer unterricht wie sich der gemeine mann vor der grassierenden ruhr und pest seuche verwahren und curiren könne, Helmstätt 1713. 8.*

Auffsatz wie der gemeine mann wieder die ansteckende seuche selbst sich schützen könne, Wien 1713. 8.*

HENRICI ALEXANDRI NIESER *sicherer weg vermöge einer Panacea tartarea die Franzosen ohne salivation nebst andern krankheiten zu curiren*, Berlin 1713. 8.

J. J. JANTKE Professoris Altdorfini *unterricht wie man sich bey der pestilenzialischen seuche verwahren und davon befreyen könne*, Sulzbach 1713. 8.* EJ. *selectus materiæ medicæ tabulis 68. exhibitus* Noriberg. 1720. 12. 1731. 12.

HENRICI HENRICI *de usu corticis chinæ febrifugo cauto & suspecto*, Hall. 1713. disputatio. Credit inde oriri arthritides, hecticas, alvum adstringi, recidivas fieri.

IMMANUEL WEISMANN *fata & imposturæ variolarum*, Ulm. 1713. 4.*

J. BAPTISTÆ WERLOSCHNIG *curationis verno-autumnalis abusus*, Francof. 1713. 8.*

MARCI GERBEZ *intricata medica extricata*, Francof. 1713. 4.*

ERNST. GOTTHOLD STRUVE *von den frühling und herbst curen*, Prenzlau 1713. 8.* EJ. *entwurf des zuverlässigen gebrauchs einiger medicamenten*, Kiel 1737.*

ARCHIBALDUS PITCARNE dictus est inter physiologos, iatro-mathematicus, ex celebrioribus, BELLINI amicus, Præceptor BOERHAAVII, qui multa ab eo recepit. EJUS aliqua practica sunt. In *dissertationibus medicis* quæ Edimburgi 1713. 4. Roterdam. 1714. 4. & Venetiis 1715. 4. excusæ sunt, *octava* est de febribus, in qua sudorifera medicamenta contra purgantia tuetur. *Nona* est *de opera quam in sanandis morbis præstant corpora acida & alcalica*: ubi ostendit, non ob acidam obve alcalinam naturam medicamenta operari. Post mortem PITCARNII *elementa medicinæ mathematica* prodierunt Londini. 1717. 8. recusa in collectione operum Leidensi 1737. 8. & Londinensi, ni fallor, anni 1727. 8. quæ anglico sermone prodiit. Ea elementa satis vitiose exstant, ut in *Edimburgensibus actis* monetur, in iis proponitur valde altisonum systema iatromathematicum, ad BELLINI sententiam, a quo PITCARNIUS venæ sectionis theoriam habet, vertiginis theoriam, alia. Paradoxus cæterum curator fuit, qui emetica laudet in partu difficili.

LUDOVICO ANTONIO MURATORI *del governo della peste e della maniera di guardarsene*, Modena 1714.*

JOSEPHI MARIÆ XAVERII BERTINI *theses e sactiori medendi methodo depromptæ*, Florent. 1714. fol.*

BARTOLOMEO MARZI *giustificazione contro l'ingiusta condanna fattagli dal* J. G. PAOLO FERRARI, Colonia 1714. 4. de curatione ægroti se purgat, quam accusaverat FERRARIUS.*

BROWNE's *institutions in physick*, Lond. 1714. 8.*

JOHN CATHERWOOD *method of curing apoplexy*, Londin. 1714. 8. 1715. 8. In appendice agit de usu & abusu medicinæ, & epistolam dat ad F. SLARE de bezoardicis. Arteriotomen defendit, & præfert venæ sectioni.

MICHAELIS ERNESTI ETTMULLERI, MICHAELIS f. Professoris Lipsiensis, doctæ exstant disputationes, inter quas est *de effectibus musices in hominem*, Lipſ. 1714.

J. JAC. ROSENSTENGEL *myrothecium medico-practicum*, Francof. 1714. 4.* Videtur esse compendium materiæ medicæ. EJUSD. *medicus practicus clinicus forensis*, ibid. 1717. 4.* compendium nempe medicinæ.

In celebri Libro JOSEPHI GAZOLA, quo medicinam refutare conatus est, & quem in historicis diximus, venæ sectionem inprimis & plethoram etiam refutat.

JACOBI PYLARINI *nova & tuta variolas per transplantationem excitandi methodus*, Venet. 1715. 12.

12. * inoculationem nempe deſcribit, quam viderat Conſtantinopoli in uſu eſſe, ubi, & in Walachia, medicinam fecerat. Vita recenſetur in *Giorn. de letter. d'Ital.* T. XXXI.

Henricus Haguenot in celebri illa *de ileo* diſputatione, Monſpelii anno 1715. defenſa, valde ſuadit flatum in ileo per anum adigi. Ej. *an tympanitidi carminativa*, Monſpel. 1716 8. Ej. *mémoire contenant une nouvelle méthode de traiter la verole*, Montpellier 1734. 8. nempe balneo moderari vim argenti vivi per frictiones introducti ſuadet, quo obtineatur, ut abſque noxia violentia fungatur officio.

Peter Kennedy *eſſay of external remedies*, Londin 1715. 8. Utilia eſſe medicamenta per poros cutis adplicata, minus enim mutari, quam in ventriculo, etiam purgari eo modo poſſe, & vomitum moveri, & omnes morbos ſanari.

General obſervations and preſcriptions in the practice of phyſick by a London Phyſician, Lond. 1715. 8.*

J. Conradi Barchusen, Profeſſoris Ultrajectini, *collecta medicinæ practica*, Amſtelod. 1715. 8.*

Ferdinandi Caroli Weinhard Profeſſoris Oenipontani *medicus officioſus praxi rationali & ſelectis formulis inſtructus*, Noriberg. 1715. 8. 1723. 4. cum *commentario* J. F. Loeuw, * Ej. *nucleus univerſæ medicinæ in tres partes diſtributus*, quarum 2. eſt praxis, Patav. 1715. 8. 1728. 8.*

Christophorus de Helwich, diverſus ab Uratiſlavienſi medico, Tennſtadii & Erfordiæ vixit; & multa hinc inde collegit, vertit aut edidit, tum ſuo, tum peregrino nomine: & ſuo quidem inprimis *Grund und Lehrſäze der medicin*, Lipſ. 1715. 8. * *Geheimer medicus*, Francof. 1715. 8. * *Haus medicus und land barbier*, Lipſ. 1719. 8. * *Armer leute haus medicus*, Francof. 1716. 8. * *Frauenzimmer und kinder apotheke* 1700. 12. * *Anmerkungen von allerhand raren mediciniſchen dingen*, &c. Erfurt. 1711. 8. 1720. 8. cum nonnullis reſponſis & conſiliis. Tum cum falſo nomine Valentini Krautermanns *weiberkrankheiten* Lipſ. 1721. 8.* *de urina, pulſu & venæ ſectione*, Lipſ 1723. 8. * *Praxis medica wie eine krankheit wohl zu erkennen und die cur ſicher einzurichten*, Arnſtatt 1734. 8.* *Wie das ächzende hüfte, rük und lendenwehe zu curiren*, Arnſtatt. 1746. 8. *Conſilia ſecreta von weiber krankheiten*, Lipſ. 1742. 8.*

J. Nicolai Martii *de magia naturali ejuſque uſu medico*, Lipſ. 1715. 4.*

J. Caspar Mangold *materiæ medicæ idea nova tripartita*, Baſil 1715. 8.*

Rudolphus Jacobus Camerarius, frater Eliæ natu major, & pariter Profeſſor Tubingenſis, vir minime de vulgo, ut adparet ex ejus Epiſtola *de ſexu plantarum*, multas diſputationes utiles reliquit, ut eam *de conſilio ad podagram internam Anglicano*, Tubing. 1716.

J. Sim. Bauermuller, præcipui diſcipuli Stahliani, *ſpecimen theoriæ medicæ .... therapiam comprehendens*, Noriberg. 1716. 8. de mendis ipſe auctor conqueritur.

Le Breton *remèdes choiſis de médecine & de chirurgie*, Pariſ. 1716. 8.*

Josephi Lanzoni Ferrarienſis, varie docti viri & collectoris, *Adverſaria & conſultationes medicæ*, Ferrariæ edita ſunt 1716. 8. quorum, quæ *conſultationes* vocantur omnino 174. exſtant in *ſecundo* tomo operum Lauſannæ anno 1738. 4. recuſorum. Sic in T. III. *Adverſaria*, *animadverſiones* & aliqua practica exſtant. Sed non videtur praxis præcipua cura Lanzoni fuiſſe.

Wyeri Guilielmi Muys *diſſertationes & obſervationes de ſalis ammoniaci ad febres intermittentes uſu*, Franeker 1716. 4. Egregie docet per obſervationes, febres intermittentes ſale ammoniaco fugari poſſe, quam efficaciam ejus ſalis nos etiam, & Cl. Brendelius in acutis febribus obſervavimus, nihilo deteriorem quam nitri, & etiam meliorem, quoties alvum laxam eſſe non convenit.

Leal Lealis *hebdomada febrilis* P. I. Patav. 1717. 4.*

Vincentio Renzoni *difeſa dall impropria cenſura fattagli dal* D. Bern. Mariani, Lucca 1719. 4.* & contra eam *riſpoſta dal* D. Bernardino Mariani *alla difeſa del* D. V. Renzoni, Lucca 1718. 4.*

J. Baptistæ Guastaldi *Ergo febribus intermittentibus china chinæ*, Avignon 1717. 8.*

Gerhard Goris *mercurius triumphator in morborum chronicorum curatione*, Leid. 1717. 8.*

J. Christ. Sproegel *kinder pflege*, Hamburg 1717. 8.*

Gregor. Theod. Bartholdi *opera medica*, Francofurti 1717. 4. prodierunt, quibus inprimis *praxis clinica* continetur.

Haus artzney, Buding 1717. 8.*

Ludwig Wilhelm v. Knorr *Venus à la mode oder wie die im ſchwang gehende veneriſche Krankheiten ſicher und gewis ohne ein gran des mercurii zu curiren*, Lipſ. 1717. 8.* Ej. *von frauenzimmer Krankheiten*, Lipſ. 1747. 8.

Uratislaviensia Acta *oder einiger Breſlauiſchen medicor. Samlungen von natur, kunſt und literatur geſchichten* coeperunt edi Uratiſl. 1718. auctore inprimis Johanne Kanold, Stahlii diſci-

discipulo. Maxima pars practici argumenti est, ut epidemicorum morborum historiæ, observationes rariores, & nova inventa medica omnis generis. Ita de variolarum inoculatione anno 1724. 1725. 1727. & alibi plurima hic habentur, & de lite circa venæ sectionem in pleuritide, de oleo animali DIPPELII, de inutilitate sanguinis epileptici, &c. Ut tamen memor sis, opium, corticem, & quæ non STAHLII sunt, ubique hic deprimi. CL. BUCHNERI continuatio sub nomine *miscellaneorum* perinde practica plurima continet.

GEORGIUS PHILIPPUS NENTER, Professor Argentoratensis, ex scriptis STAHLII (quem non audivit) in ejus sectam transiit. EJUS *fundamenta medicinæ* Argentorati anno 1718. & 1721. 4. 2. volum. prodierunt recusa Argentor. 1750. 4. Plurima practica sunt, tabularum modo disposita, in quibus omnium morborum curationes habentur.

J. SAMUELIS CARLII, Medici Budingensis, & aliquamdiu archiatri Danici, quem STAHLIUS cum BAUERMULLERO pro præcipuo suo discipulo adgnovit, *therapia generalis & specialis*, Hall. 1718. 4. Morborum curationes & cautelas ex præceptis magistri sui tradit, calidam methodum passim secutus. EJUSDEM plurima alia sunt opera *hausarzney vor die armen*, Buding 1717. 8. *specimen historiæ medicæ*, Hall. 1719. 4. quo & ipso habetur therapia morborum. *Medicina pauperum oder armen apotheke*, Buding 1719. 8. 1721. 8. cujus tertia pars est therapeutica. EJ. *nosocomium academicum seu pia desideria in anlegung eines lazareths zur etablirung der medicinischen und physischen wissenschaften*, Buding 1719. 8.* EJ. *pestengel seu consilia ad pestem*, ibid. 1721. 4. EJ. *therapia dogmatico-clinica ichnographice delineata*, Budingen T. I. & II. 1720. 8. & 1737. 8. EJ. *ichnographia praxeos clinicæ*, Buding 1722. 8.* EJ. *von den schädlichen früchten des vielen arzeneyens*, Schafhus 1724. 8. EJ. *synopsis medicinæ Stahlianæ*, Hall. 1725. 8. EJ. *zeugnüsse von medicina morali*, Buding 1728. 8.* Collectæ disputationes de abusu aquarum mineralium, de diæta, &c. EJ. *medicinische rathschläge*, Buding 1733. 8.* EJ. *therapia dogmatico-clinica*, Buding. 1737. 8. EJ. *erfahrungs gründe von des blutlassens wahrem gebrauch und misbrauch*, Altona 1738. 1742. 8.* EJ. *medicinische und moralische unterweisung*, Buding 1744. 4 * EJ. *historia medica pathologico-therapeutica* T. II. Hafn. 1738. 8. Historiæ morborum curationum propriarum. Revisa est a J. JACOBO SCHLIERBACH. EJ. *medicinische bedenken*, Hall. 1747. 8.*

GEORGII CLACII de eadem secta *observationes chirurgico-practicæ*, Hanover. 1718. 8. magis tamen chirurgicæ. EJ. *gründlicher bericht von einigen specificis wieder die Lungensucht*... EJ. *consilia medica über rare casus in gefährlichen Krankheiten hectica und schwindsucht* F. Lips. 1739.*

MICHAEL ALBERTI, Professor Halensis, etiam nunc superstes, fortis STAHLIANORUM dogmatum defensor, auctor est pene innumerarum disputationum, quarum plerasque omittimus, & multa etiam majora in STAHLII sensum edidit, & contra mechanicos acriter pugnavit. EJUS est *sincera & justa responsio de pædantismo medico adversus absurda auri fulminantis defensionis* (P. WOLFII) Hall. 1718. recusa in *scriptis philosophicis*. EJ. *introductio in universam medicinam practicam specialem & specialissimam*, Hall. 1721. 4. grande opus. EJ. *systema jurisprudentiæ medicæ quod* Hall. 1725. 4. incepit edi, & cujus volumen VI. Görlizii anno 1747. 4. prodiit, passim etiam in posterioribus tomis consilia medica continet, casusque practicos, ad hæmorrhoidum negotium, ad accusationes corticis peruviani aliaque. EJ *epistola qua thermarum & acidularum idolum medicum destruit*, Hall. 1713. 4. EJ. *de catarrho suffocativo efficaci ejusdem remedio tractando*, Hall. 1720. 4. EJ. *de mercurii dulcis singulari usu in desperatis morbis* 1724. 4. EJ. *de resuscitatione semimortuorum medica*, Hall. 1725. disputatio EJ. *specimen medicinæ theologicæ*, Hall. 1726. 8. EJ. *de viribus medicatis olei animalis*, Hall. 1733. 4. Londin. 1732. 8. EJ. *de medicina moratoria*, Hall. 1743. 4.

JOHANNIS JUNKERI, qui & ipse de STAHLII secta nostro ævo supervivit, multa scripta sunt, omnes enim medicinæ partes in tabulas conjecit, & ad STAHLII mentem tradidit. EJUS *conspectus medicinæ theoretico-practicæ* (cum ipsius STAHLII præf.) prodiit primo Halæ 1718. 4. recusus 1725. 4. & 1735. 4. EJ *conspectus theoriæ generalis methodo Stahliana conscriptus*, Hall. 1725. & 1736. 4. editus est. EJUS multæ sunt disputationes, ut *specimen pathologico-therapeuticum in casu terrificis motibus conplicato* 1740. 4. disputatio. *De nova methodo curandi epilepsiam absque specificis*. Hall. 1741 4. & aliæ.

J. DANIEL GOHL, Practicus, nihilominus acris in adversarios STAHLII, edere cepit anno 1717. *Acta medicorum Berolinensium* Berolin. quorum XXI. volumina in 8 prodierunt. Maxima pars practica est, & historias epidemiarum, aut singularium etiam morborum continet, cum curationibus GUNDELSHEIMERI methodum recenset, qui vehementibus & repetitis emeticis febrem petechialem adgrediebatur, sed ipse in temeraria curatione periit Arnicæ vires in resolvendo sanguine, veronicæ pratensis teucrii folio aptitudinem pro usu theiformi, vulnerario resolvente, helio-

tro-

tropii vim ad oculorum morbos, sabinæ ad calculum pellendum, iridis in hydrope, salis Epsoniensis in morbis hæmorrhoidariis, sulfuris antimonii in catarrho suffocativo, vesicantia in variolis, decoctum D. BEHRENS in podagra, & alia laudat. Arsenici temerarias adversus febres laudes rejicit. Corticem in febribus tertianis autumnalibus profuisse fassus est. Venæ sectionem plerumque, etiam in peripneumonia, video neglexisse, in apoplexia vero rejecisse. Variolarum tum inoculationem, tum curationem GUNDELSHEIMERIANAM accusat. Ej. sub nomine URSINI WAHRMUND *versuch patriotischer gedanken über den von vorurtheilen kranken verstand besonders in der therapie der medicorum nebst vorschlag wie derselbe zu curiren*, Berlin. 1727. 8. Contra mechanicos & Cel. BURGGRAVIUM. Ej. *compendium oder anleitung zur praxi clinica*, Nuremberg 1733. 8. Sibi etiam vindicat in ACT. BEROL. p. 97. G. M. M. P. T. BLAZER *compendium novæ & succinctæ praxeos medicæ*.

GODOFREDI KLAUNIG *nosocomium charitatis*, Uratislav. 1718. 4. ob curationes morborum huc etiam spectat.

J. JACOB REICH Stahliani, *kurtze und gründliche anweisung wie des menschen gesundheit zu erhalten und den krankheiten mit wenigen arzneyen abzuhelfen*, Buding 1718. 8. *

SAMUEL FORBIGER *der vernünftige medicus in... der praxi*, Lips. 1718. 8. 1726. 8. 1735. 8. Ad Stahlianam mentem & ipse se scribere profitetur, adeo addictus calidæ theoriæ, ut etiam in pleuritide suis essentiis fisus, venæ sectionem omittat.

SIG. JAC. APINI *fasciculus dissertationum medicarum*, Altorf. 1718. 8. *

Mle CROM *expériences curieuses contenant la médecine*, Paris. 1718. 12. * Arcanorum venditrix.

PATRIK BLAIR *miscellaneous observations in physik, anatomy, surgery, botaniks*, London 1718. 8. Ad praxin varia pertinent. Luem veneream epidemice absque coitu ortam fuisse credit. Balneum frigidum in mania laudat, &c.

J. F. NICHOLSON *the modern siphilis or the true method of curing the venereal disease*, London 1718. 8. *

EDWARD STROTHER *disc. of causes and cures*... London 1718. 8. * Ej. *essay on sicknes and health*, Londin. 1728. 8. * Ej. *lectures on the rationale of medecines*, Lond. 1732. 2. vol. 8. *

DOMINICI GAGLIARDI *idea del vero medico*, Rom. 1718. 8. Ej. *infermo instrutto*, ibid. 1719. * Ej. *degl' abusi introdotti ne' purganti overo relazione nella quale si mostra l'origine cura e preservativo de' mali di petto che corron*, Rom 1720. *

ANTONII PELLISERI, sive potius FRANCISCI CHICOINEAU nunc archiatrorum comitis, quæstio medica, *Ergo ad curandam luem veneream frictiones mercuriales non in hunc finem adhibendæ ut fluxus salivæ excitetur*, Monspel. 1718. Parciorem & interruptum usum mercurii laudat.

AEGIDII PIAZZONI *phlebotomia esaminata*, Mediolan. 1719. 8. pro venæsectione.

JOHANNIS ALLEN *synopsis medicinæ practicæ universæ*, Londin. 1719. 8. 1729. 8. Amstelod. 1723. 8. & 1730. 8. auctior Venet. 1732. 8. Francofurti 1749. 8. Gallice *abregé de toute la médecine pratique*, Paris. 1727. 12. 3. vol. vertente J. de VAUX & multis aliis scriptorum locis auctior, Paris. 1741. 7. vol. 12. Admirator BOERHAAVII, non tamen discipulus, morborum descriptiones & curationes ex vastis operibus in breve compendium stipare adgressus, operæ pretium fecisset, si selectum meliorem adhibuisset, omittit autem HIPPOCRATEM, ARETAEUM, ALEXANDRUM, BALLONIUM: ETTMULLERUM vero ad singula capita exscribit. Formulas pro tironibus addidit.

J. SAM. LEDEL *zufällige gedanken wie man sich vor allen ansteckenden und pestilenzialischen fiebern præserviren und curiren soll* 1719. 4. Ej. *breviarium epistolicum medico-consultatorium*, Sorau 1738. 8. *

JOAN de KINDER & GUILIELM FRANC. de WINT *nucleus materiæ medicæ*, Bruxell. 1719. 8.

JOH. DOMIN. VANDI *de remediis* 1720. 4. *

CAROLI ANTONII ALIDI *somnia medica*, Lodi 1720. 4. *

GASPARI CUCCHI *phlebotomia obsoleta*, Bergomi 1720. 8. *

J. BAPT. DAVINII *de potu vini calidi* Mutin. 1720. 4. & Ed. II. Mutin. 1725. 4. acc. diss. CL. VALISNERII *dell' uso e dall' abuso delle bevande e bagnature calde o fredde* VALISNERIUS equidem contra Neapolitanorum & Siculorum medicorum morem dandæ in febribus frigidæ pugnat, multis epistolis, DAVINIUS autem & VALISNERIUS in morbis ventriculi aliisque impense vinum calidum laudant. Adjecta est L. A MURATORII *de potu calido vett.* epistola. Deinde ipse ANTONIUS VALISNERIUS nobilis Scandianus, Professor Patavinus, maximam quidem vitæ partem trivit in re naturali & insectorum historia, praxin tamen etiam adtigit. In *raccolte di varie osservazione spettante all' istoria medica e naturali*: & in *estratti varii d'osservazioni dell' autore*, in *raccolta d'alcune lettere scientifiche scritte a suoi amici* plura bonæ notæ, inprimis de vanis præsidiis ad venena

nena adhibitis proponit. In *consulti medici* multa theoria est, quæ ad acidi & alcali hypothesin vergit.

JOH. WOODWARD primo lintea vendidit, inde in cultorem historiæ naturalis & medicum evasit, cum laude industriæ & ingenii, ut tamen aliquid nimii in eo esset, quod agebat. Ej. *medicinæ & morborum status inprimis de variolis*, Lond. 1718. 8. Tiguri 1720. 8. Variolarum sedem in ventriculo ponit, & in salibus nimis acribus, hinc rejecta omni alia medicina morbum emeticis, inde vero oleosis & unguentis sanare adgreditur, vehemens in FREINDII curationes & MEADIUM censor. Amicus ejus edidit, ibid. 1719. 8. *a sober vindication of* D. WOODWARD, qua in FREINDIUM declamat. Aliqua reposuit in nupero de variolis opere MEADIUS.

Recueil de méthodes de traiter la verole, Trevoux 1720. 8.*

GUALTHERI HARRIS libellum *de morbis infantum acutis* jam diximus. Bonus senex vixerat & artem exercuerat in exercitu R. GUILIELMI III. ut archiater ad familiam. Ej. *de peste dissertatio* acc. *descriptio inoculationis variolarum*, Londini prodiit anno 1721. 8. In peste quidem non vult claudi ægrotorum domos; in principio mali suadet usum tartari emetici, aut vitrioli albi; inde diaphoretica mitia, ut serpentariam virginianam, flores chamæmeli, vinum, acetum, fonticulos, setacea. Ad variolas, experimenta in Brittannia facta citat. Ej. *dissertationes medico-chirurgicæ habitæ in Amphitheatro Soc. Reg. Med. Londin.* 1725. 8. Pleraeque huc faciunt. In variolis rejicit medicamenta calida, Sydenhamianam tamen cerevisiam, qua auctorem valde delectatum fuisse monet, minus probat. In morbillis gummi tragacanthæ laudat, ad tussim. In febribus probat aquæ frigidæ usum. Venæ sectionem maximam in æstuosis regionibus ferri monet, simplicia medicamenta compositis præfert.

DOMENICO BOTTONE *preserve salutevoli contro il contagioso malore*, Messin. 1721. 4.*

DONDUCCI *delle precauzioni de cerusico in mezzo alle pesti*, Bologna 1721. 4.*

Numerosos cæterum *de peste* libellos occasione Massiliensis stragis scriptos, non repeto.

HERMANNI OOSTERDYCK SCHACHT, Professoris Leidensis, *medicinisch collegium über die praxin*, Arnstat. 1721. 8. * videtur liber suppositius.

J. HENRICI FURSTENAU *de iis quæ desiderantur in praxi medica*, Francof. 1721. 8. omnia vero desiderata conjuncta, Lips. 1727. 8.

GEORGII DETHARDING, Rostochiensis olim, deinde Hafniensis Professoris, qui & ipse STAHLII sententiam secutus est, multa sunt opuscula, ut *historia inoculationis variolarum*, Rostoch. 1722. 4. *Meditatio physico pathologico-therapeutica de morte*, Rostoch. 1723. 4. Dissertatio *de methodis medendi in medicina & chirurgia suspectis*, Hafn. 1737. 4. *de novo specifico in quartana*, Hafn. (pulvere nempe anthelmintico.) Ej. est *enodatio quæstionum spinosarum ad historiam medicam de missionibus sanguinis artificialibus*, Hafn. 1738. 4. de vario nempe modo mittendi sanguinis ejusque antiquitatibus. Ej. *fundamenta methodi medendi*, Hafn. 1743. 8. Compendium. Ej. *de specifico prophylactico oculorum*, Hafn. 1745. 4. nempe lotione quæ aqua frigida fit.

Acriter pro eadem STAHLII secta olim pugnavit ANDREAS OTTOMARUS GOELICKE, Professor Francofurtensis ad Viadrum. EJUSD. sunt disputatio *de emollientium & derivantium genuina operandi ratione*, Francof. ad Viadr. 1721. 4. disputatio *de impostura corticis peruviani*, Francof. 1727. 4. disputationes *de laude febris falso suspecta*, ibid. 1733. 4. contra ILL. WERLHOFIUM, scripta contra quem etiam GOELICKII, ut videtur, scriptum est, *Anonymi epicrisis in excerptum ex litteris* D. P. G. WERLHOFII F. Lips. 1735. valde, ut ex titulo colligo, acerbum, nam nunquam legi. Ejusd. est *medicina practica clinica & forensis*, Lips. 1735. 4. Ej. *institutiones medicæ secundum principia mechanico-organica*, Francof. ad Viadr. 1735. 4. Ej. dissertatio *de methodo curandi hæmorrhagias spontaneas excedentes*, ibid. 1741. 4. In *selectis* etiam *medicis* pleraque practici argumenti sunt.

Hoc tempore modus invaluit Circassicus, quo variolæ benigniores ex ægro homine in alium transfunduntur, eo fine, ut ejusdem, mitioris nempe generis variolæ, ex eo fermento proveniant. De ea nova curandi methodo plurima scripta prodierunt, in Anglia inprimis, quæ hic conjunctim tradam, cum alii scriptores vehementer approbarent novum inventum, alii rejicerent. Invenio ergo eo pertinere ABRAHAMI VATERI viri clarissimi dissertationem *de methodo transplantandi variolas per insitionem*, Witteb. 1720. 4. quæ cum titulo *art und weise die blattern durch kunst einzupfropfen* germanice recusa est. 1721. 8. cujus etiam est *de oleo animali* DIPPELII disputatio 1733. 8. recusa Londini 8. cum experimentis utilis in epilepsia successus, &c. Eodem pertinet CL. MATTH. ERNESTI BORETII *observationum exoticarum specimen* I. *sistens Anglorum variolarum per inoculationem excitandarum methodum* Regiomont. 1722. 4. auctor ipse facta in reis hominibus in Anglia experimenta præsens viderat, post quæ regia familia eam operationem passa est.

JAC. a CASTRO *de methodo inoculationis seu transplantationis variolarum cum criticis notis in varios aucto-*

auctores de hoc morbo scribentes, Hamburgi 1722. 8. Leid. 1722. 8. germanice eodem anno Hamburgi 8. anglice Londini 1723. 8. belgice Amstelod. 1722. 8. Varia de variolis in universum, & variis inoculandi methodis habet.

ANTONII LE DUC *de Byzantina variolarum insitione*, Leidæ 1722. 4. disputatio & ibid. 8. eodem anno cum HARRIS & a CASTRO. Filius medici Constantinopolitani encheireses describit, quales ipse eo loco viderat exerceri.

J. C. dissertatio *on the methods of inoculation*, London 1721. 8. *

HENRICI MAITLAND *account of inoculation*, Lond. 1722. 8. * & *the account of inoculating vindicated*, Londin. 1722. 8. Hic inprimis medicus hanc operationem in Angliam introduxit. Germanice posterior libellus versus est cum titulo H. M. *bewährte einpfropfung der blattern zur wiederlegung der von* D. WAGSTAFFE *und* E. MASSEY *dawieder verfertigten schrifften nebst* HEN. MAITLANDS *ersteren bericht von dieser cur ubersezt von* F. C. WEBER, Brem. 1725. 8.

An account of inoculating the smallpox in Boston in a letter from a gentleman, Londin. 1722. 8. * nempe in nova Anglia felicissimos successus ea operatio habuit.

BENJAMIN COLEMANN *account of the success of inoculation in new England*, ibid. eodem anno 8. germanice, Witteb. 1723. 4. *

The new practise of inoculation considered and an application to the parliament for the regulation of dangerous experiment, Lond. 1722. 8. * contra operationem.

LEGARD SPARHAM *surgeon, reasons against the practice of inoculating the smallpox*, ibid. 1722. 8. *

EDMUND MASSEY *sermon against inoculation*, Londin. 1722. 8. *

WILLIAM WAGSTAFFE *letter to* D. FREIND *shewing the danger and incertainty of the inoculating the smallpox*, Londin. 1722. 8. * & gallice eodem anno. Huic respondet J. BRADY in libello cui titulus est *some remarks upon* D. WAGSTAFFE's *letter and* M. MASSEYS *sermon against inoculating the smallpox*, ibid. eodem anno. Nam concionatores operationem accusabant, quæ videretur sano homini morbum inferre.

JAMES JURIN *letter to* CALEB COLESWORTH *containing the comparaison between the mortality of the natural smallpox and that by inoculation*, Londin. 1723. 8. Ostendit ex 182. hominibus, quibus variolæ inoculatæ fuerint, non periisse nisi duos, atque adeo esse rationem spei fere uti 100. 1. cum in variolis naturali modo contractis spes sit unice 6. ad 1. citat similes felices eventus in N. Anglia & Wallia observatos. Ej. *account of the success of inoculating the smallpox for the year* 1724. Londin. 1725. 12. & Paris. 1725. 12. gallice. Nempe ex variolis sponte natis in 16010. mortuos esse 2650. inter eos quibus inoculatæ sint, vix quemquam. Ej. *account of the success of inoculating the smallpox for the year* 1724. 1725. 1726. Londin. 1727. 8. Iterum ostendit ex variolosis 18089. periisse 2957. nempe $\frac{1}{6}$, ex artificialibus unum in 105.

ISAAC MASSEY *short and plain account of inoculation with an answer to* D. JURIN's *letter*, Lond. 1723. 8. *

R. BLACKMORE *dissertation on the modern practice of inoculation*, London 1723. 8. *

CLAUDII de la VIGNE & LUD. DUVRAC, *Ergo variolas inoculare nefas*, Paris. 1723. 4.

J. ERNEST. WREDEN *vernünftige gedanken von der inoculation der blattern in* 4. *abhandlungen*, Hanover 1724. 8. Eamdem operationem regio jussu feliciter Hanoveræ dirigente ILL: J. AUGUSTO de HUGO administravit. Ea exempla etiam in II. tomo *collectaneorum Chirurgicorum Hanoveranorum* continentur.

WILLIAM CLINCH *historical essays on the rise and progress of the smallpox*, Londin. 1724. 8. Antiquis notas fuisse variolas, & ab Europæis in Asiam adlatas contendit, &c.

DANIEL SCHAGEN *de variolis earumque inoculatione seu transplantatione*, Leid. 1724. 4. disput.

J. FRANCIS. HOWGRAVE, Parmacopolæ, *reasons against the inoculation of the smallpox*, Lond. 1724. 8. cum historia casus funesti, quam refutat JURINUS in *account for the year* 1724.

J. F. MULICH *de variolarum insitione*, Altdorf. 1725. disputatio.

ZABDIEL BOYLSTON *historical account of the smallpox inoculated in N. England*, Lond. 1726. 4. * Inter 244. inoculationes aliquæ minus felices fuerunt, quarum historias dedit.

J. ANDREÆ FISCHER *de curiosa variolarum per insitionem prophylaxi*, Erfurt. 1726. disputatio 4.

J. GASPER SCHUCHZER *account of the success of inoculating the smallpox for the year* 1727. 1728. London 1729. 8. Olim amicus noster collectis testimoniis ostendit, si omnia sumantur quam maxime adversa, tamen vix quinquagesimum quemque post inoculationem obiisse. Inde ex DADICHII interpretis Regii relatione describit modum, quo variolæ in Barbaria inoculantur.

CASP. NEUMANN *von einpfropfung der kinderpoken*, Berlin 1745. 8. prius jam editum fuisse suspicor.

Redeo in ordinem annorum.

J. CAM *essay on rheumatism, gout and stone*, Londin. 1722. 8. *

JOH. GRASHUYS *de phlebotome*, Leid. 1722. 4. *

PHILIPPI MASIERO *il piu temuto de' mali la peste*, Venet. 1722. 8. cum præservatione & curatione.

BARTHOLOMAEI BOSCHETTI *de salivatione mercuriali*, Venet. 1722. 4. Offenbach 1732. 4. Venet. 1744. 4. cum theoria salivæ, & historia adhibendi argenti vivi, ægrorumque, ut vocant, casibus.

JACOBI BOUEZ *méthode nouvelle pour guérir les maladies vénériennes avec une réfutation des anciennes hypothèses sur les mêmes maladies*, Paris. 1722. 12. *

POLYCARPI LEYSERI *novi systematis medicinæ primæ lineæ*, Argentor. 1722. disputatio paradoxi viri, jurisconsulti & medici.

PHILIPPI JACOBI DUTTEL *de virulenta purgantium indole*, August. Vind. 1722. 8.

PHILIPPUS HECQUET, medicus Parisinus, pius homo, sed acer, & in adversarios vehemens, doctrinæ BAGLIVIANÆ addictus, quæ morborum sedes in solidis ponit, simplicis medicinæ amator, osor chemiæ & novarum in medendo methodorum, plurima scripsit, acuta dictione sed parum definitis sententiis & laxis ratiociniis. Absque nomine scriptoris prodiit *Explication mécanique des effets de la saignée & de la boisson dans les cures des maladies*, Chambery (sed in Gallia proprie) 1707. 12. contra censuram Andryanam theseos HECQUETIANÆ (*Ergo impeditæ transpirationi sanguinis missio*, Paris. 1704. 4.) gallice etiam recusæ. EJ. *de purganda medicina a curarum sordibus*, Paris. 1714. 12. Contra purgationes, & depurationes, ut vocantur, sanguinis pro theoria solidorum. EJ. *novus medicinæ conspectus*, Paris. 1722. 12. 2. vol. EJ. *observation sur la saignée du pié & sur la purgation au commencement de la petite verole*, Paris. 1724. 12. (& 1725. 12. cum responsione SYLVÆ.) Venæ sectionem pedis Hispanis prodesse non negat, negat autem perinde Gallis salubrem esse. Purgationem alvi in suppuratoria febre defendit, emetica rejicit. EJ. *traité de la peste*, Paris. 1722. 12. latine etiam cum *novo* conspectu editus, rejicit purgantia & emetica, quæ solidas partes, aliunde nimis elasticas, stimulent. Suadet venæsectionem, regimen diaphoreticum, anodyna. EJ. *lettre en forme de dissertation pour servir de réponse aux difficultés sur le Livre de la saignée*, Paris. 1725. 12. Respondet objectionibus factis contra observationes, excitat funestas GUNDELSHEIMERI curationes, & eo exemplo emetica rejicit. Inoculationem improbat, sua narcotica laudat. *Réflexions sur l'usage de l'opium & des calmans*, Paris. 1726. 12. EJ. *remarques sur l'abus des purgatifs & des amers au commencement & à la fin des maladies & sur l'utilité de la saignée dans les maladies des yeux & des femmes & des enfans*, Paris. 1729. 12. cum Ep. de musculo RUYSCHII, & alia de generatione vermium. EJ. *traité de la digestion, & des maladies de l'estomac*, Paris. 1730. 12. 2. vol. 1747. 2. vol. 12. Una prodiit *réponse aux principaux endroits du Livre de* M. SYLVA, qua acriter eamdem in pede venæ sectionem refutat, tum tres *literæ de venæ sectione*, quarta de kermes minerali, & quinta de morbis oculorum contra recepta auxilia. EJ. *le Brigandage de la médecine dans la manière de traiter la petite verole*, Utrecht 1732. 12. 1749. 8. Acerrime & fusissime invehitur contra venæ pedis sectionem in variolis, & contra emetica inprimis antimonialia & kermes minerale. De variolis proprio libello agit, laudat venæ brachii, aut jugularis sectionem, anodyna. Tympaniten, ut a strictura nervorum natam, sanat venæ sectione & refrigerantibus. Modum proponit, quo possit utilis collectio exprimentorum medicorum elaborari. EJ. *médecine théologique ou la médecine créée sortie des mains de Dieu & régie par ses loix*, Paris. 1733. 12. 12. vol. Medicamenta chemica rejicit, plantas unice laudat, morbos ad tonum auctum & convulsionem, hinc medicamenta ad classem anodynorum reducit, laudat arteriotomen. Una ejus *theses* recusæ sunt, varii argumenti. EJ. *médecine naturelle vuë dans la pathologie vivante dans l'usage des calmans & des différentes saignées*, Paris. 1738. 2. vol. 12. * Contra chemiam & inde ortas theorias. Venæ jugularis sectionem defendit, & sanguinis missione suppleri vult hæmorrhagias, quæ post longam consuetudinem cessant fluere. EJ. *la médecine, la chirurgie & la pharmacie des pauvres*, Paris. 1740. 3. vol. 12. & 1749. 3. vol. 12. cum vita auctoris. In duobus primis voluminibus medicinam practicam in genere, deinde morbos artificum, ætatum, sexuum, & curationes proponit. Mitia alvum ducentia laudat, emetica rejicit, & sudorifera, excepta theriaca, calidæ multum usum in febribus commendat, tum venæ sectiones, easque fere ubique & ad omnes morbos, Pharmaciam, cujus magna pars ex FULLERO est, emendavit D. BOUDON, eaque remedia usitata continet

GEORGIUS CHEYNE, Medicus Bathoniensis, mathematicus idem, & in BELLINI theoria innutritus, plurimum diætæ tribuit, qua sola plerosque morbos aut averti posse docuit aut sanari, rejectis vehementibus medicamentis. EJ. *essays on the gout*, Londin. 1722. 8. Victu vegetabili, lacteo, labore, purgantibus morbum superari sperat. Flores sulfuris & æthiopem mineralem vehementer laudat

dat ad ulcera & scrophulas. Ischiadicum morbum sumto quotidie ad tres usque drachmas oleo terebinthinæ sanavit. EJUSDEM *theory of acute and slow feavers*, ibid. eodem anno 8. Vomitum laudat rejecta purgatione. Vim mercurii a pondere deducit, dividente humores, vasa expediente, &c. EJ. *the English malady or a treatise of nervous diseases of all kinds, as spleen vapours, lowness of spirits, hypochondriacal and hysterical distempers*, Londin 17.. & 1734. 8. Cum causas morborum fere in cibis aromaticis, in carnium abusu ponat, diluere fluida, solvere concrementa, vim contractilem fibrarum augere pro primaria indicatione habet. Primum mercurio & antimonio: alterum foetidis gummatibus, tertium cortice peruviano, inde ferro & aquis ferratis præstat. Accedit diæta vegetabilis sale destituta, & motus muscularis. Inde sigillatim morbum hypochondriacum considerat, sedentem in canale alimentario, ibique expurgandum vomitu, cortice inde & chalybe, amaris, cardiacis. Convulsiones vomitu, foetidis gummatibus inpugnat, hystericam febriculam MANNINGHAM calidis diluentibus, omnes morbos denique nervosos, ubi frustra sunt omnia, diæta lactea curat, qua alii epilepsiam, ipse in proprio corpore magnam malorum syndromen superaverit. EJ. *de natura fibræ ejusque laxæ seu resolutæ morbis*, Lond. 1725. 8. Fere similia habet. Chronicos morbos derivat vel a lentore fluidorum, vel ab acrimonia, vel a remissiori contractione solidi staminis. A lentore cum robusta fibra acuti, cum debili chronici morbi fiunt. Indicationes opponit: Lentorem solvere, mercurio: Acrimoniam obtundere, floribus sulfuris, gummi ammoniaco, succino: vires augere cortice peruviano ferroque. Epilepsiam lacteo victu sanat. De paralyticis desperat. EJ. *natural method of curing the diseases of the body and the disordres of the mind.* Londin. 1742. 8. gallice 1749. 12. 2. vol. Ultimus boni senis labor Totam artem reduxit ad evacuationem superflui, resolutionem obstructi (per argentum vivum) & solidi confirmationem. Morbos acutos venæ sectione superat & diluentibus. Si malum a lentore ortum duxerit, si una acrimonia adfuerit, mucilaginosis, absorbentibus & una diluentibus utitur. Ipsam pestem, ut reliquos acutos morbos remediis blande & cum refrigeratione diaphoreticis tolli sperat. Plurimum metuit a copia seri in sanguine febrientium diminuta. Inde necessitatem venæ sectionis & diætæ aquosæ derivat. In chronicis morbis emetica, mercurium, crudum omnino, quotidie sumtum cum purgationibus repetitis laudat: in rheumatismo gummi guajaci, cum argento vivo & leni phlebotome; in scrophulis mercurium cum diæta lactea: in asthmate eadem remedia: in ictero emetica: in debilitate hæreditaria vomitum a sola irritatione absque remedio excitatum, lacteam & vegetabilem diætam, cinnabarim, millepedes, frictionem, corticem, valerianam, balneum frigidum, motum muscularem, & eadem fere ad phthisin commendat. Finem facit in summis laudibus diætæ tenuis, lacteæ, fere ad omnes morbos, & detracti cum ætate vergente cibi.

J. ADRIANI HELVETII *idée générale de l'œconomie animale & observations sur la petite vérole*, Paris. 1722. 12. & 1725. 2. vol. 12. Magna pars practica est, etsi aliter titulus promittit. In ipsa *Oeconomia* dat theoriam febrium intermittentium & continuarum, quas a fermentatione sanguinis turbata derivat, & a lentore, hinc curari existimat adtenuantibus, repurgatis primis viis. Istas vomitu mavult repurgare. Ad illam indicationem venæ sectionem requiri credit, maxime ad deprimendam nimiam sanguinis rarefactionem. Pro revulsione pugnat, contra derivationes, quas, ut SYLVA, fracto demum morbo admittit. Ergo in morbis capitis, pedis venas secat, in morbis abdominis venas brachii. Rejicit in capitis morbis sectionem venæ jugularis. Morbos chronicos derivat a glandularum obstructionibus. Curationem sperat obtineri adtenuatione humoris obstruentis, purgantibus, diluentibus, venæ sectione, revulsione, & post purgantia remediis aperitivis. Variolas in multas classes dividit, discretam benignam & malignam, confluentem, malignam quatuor generum, crystallinam; purpura & & erysipelate mistam; nigram seu sanguineam; & confluentem in latas maculas. Variolosum fermentum admittit, venam pedis secat scopo revellendi a cerebro, statim a principio, tunc vomitum movet. Concedit jura avium & carnium, ad insomnia diacodium dat, vesicatoria in periculoso stadio suppuratorio admovet. In principio exsiccationis purgantia & emetica propinat crystallinis variolis, quibus diarrhoea comes est, opponit adstringentia, rheum, lentes, ptisanam farinaceam pastam. Alteram speciem malignarum venæ sectione, purgantibus in principio, in suppuratione vesicatoriis inpugnat. Sed plurimos ægros periisse fatetur. In tertia specie omnes periisse non negat. Parisiis plethoram uberiorem, quam in frigidis regionibus sectionem venæ credit expetere, neque ibi aut calida tolerari aut refrigerantia. EJ. *lettres au sujet de la lettre critique de* M. BESSE, Paris. 1725. 12. Satis acris responsio. BESSIUS usum venæ sectionis in malignis, dudum a se laudatum, sibi vindicabat, BOERHAAVIUM ab HELVETIO exscribi exprobrabat. Vindicat se ab utroque plagio HELVETIUS, & ostendit, plura se & magis definita scribere, tempora distinguere, signa adjicere, &c Contra derivationem ejusque malos effectus pergit pugnare, nisi ad menses ciendos, aut eluendam ob-

ſtructionem jam fracta plethora admittatur. Variolarum claſſes ſuas defendit, opiata rejicit.

JOHANNIS STORCH alias PELARGI Medici de Stahliana ſecta Eiſenacenſis, nunc Gothani, multa ſunt opera practica. Collegium STAHLIANUM non repeto ſeu praxin caſualem medicam in 5. Claſſes diſtributam Eiſenach 1739. 4. 2. vol. Edidit etiam, uti diximus, *mediciniſche iahrgänge* ſive annuas curationum ſuarum hiſtorias, quarum 1. annus Lipſiæ 1724. 4. prodiit. Reliqui *anni* in pathologicis dicti ſunt. Ej. *unterricht für die kranken*, Lipſ. 1729. 8. * Ej. *unterricht wie man ſich bey jezt graſſierenden fleck und hitzigen fiebern zu verhalten habe*, Eiſenach 1741. 8. * Ej. operis *von den weiber krankheiten* quinque nunc tomi prodierunt. Receſſit ſenſim a curatione calida & nitrum in ipſis febribus exanthematicis & in hæmoptoë copioſe propinare didicit. In partu tamen difficili pellentes, ut vocant, pulveres propinat. In gravidis non in brachio ſed in pede venam ſecat. IDEM anno 1750. edere cepit *Theoretiſche und practiſche abhandlungen von kinder krankheiten*, Eiſenach 8. quorum jam tria volumina prodierunt, & qui ejuſdem generis ſunt.

BARTHOLD WICHERS *nach dem grunde der natur entdekte mediciniſche wahrheit*, Hamburg 1723. 8. * Syſtema Stahlianum.

NOEL FALCONET *ſyſtême des fièvres & des criſes ſelon la doctrine d'*HIPPOCRATE, *des fébrifuges, des vapeurs, de la peſte, de la goute, de la petite verole*, &c. Pariſ. 1723. 8. Patre medico, PATINI amico natus, qui primus in Gallia corticem chinæ chinæ adhibuit, ipſe medicus regius, qui inter magnates & in aula floruit magnæ bibliothecæ collector. Eadem cum ASCLEPIADE felicitate uſus, & ipſe hominem pro mortuo habitum & vivere adgnovit, & ſervavit. In febribus acutis ad evitandum coagulum acidum ſanguinis propinat ſal ipſum volatile viperarum. In variolis & morbillis venam ſecat, quoties febris nimia, aut ſpiritus difficilis eſt, jus tamen cancri ex theoria acida male recepta, & denique jus viperinum ipſum exhibet, cum ſale volatili viperarum. Opiata rejicit, tum inoculationem. In quartanis pertinacibus morbum emeticis amputat. In aſthmate venam ſecat, dat diluentia, marrubium, nicotianam, viperas. In peſte poſt patrem ſuum laudat ſimilia calida, viperina.

J. BAPTISTE MORON *du bezoar végétal*, Genev. 1723. 12. * Laudes arcani medicamenti ex plantis compoſiti, ad varios morbos, ut hic docetur, utilis.

FRANCISCI CHICOINEAU filii achiatrorum comitis, Profeſſoris Monſpelienſis, variæ ſunt diſſertationes uti ea, *an ægrotantes imaginarii ſola diverſitate idearum, rejecto omni remediorum apparatu, ſanandi ſint*, Monſpel. 1723. 8. *An febribus malignis purpuratis ſive non purpuratis ſtatim poſt venæ ſectionem in malleolo emetica ſeu cathartico-emetica?* ibid. 1727. 8. Filio enim hæc ſcripta tribui videtur, qui *ſenator* fuerit, ante patrem obiit.

FRANC. MARC. EMILII PICO CAMERARI *epiſtola contra* FLAMINIUM CORGHI, Cremon. 1723. 8. *

C. WILLUGHBY M. D. *the practice of ſalivating ſhewn to be of no uſe or efficacy in the cure of venereal diſeaſes but greatly prejudicial*, London 1723. 4. Vim mercurii non pendere a ſalivatione, ſed perfectius operari, abſque ea excretione oſtendit in theſi ex latino verſa Archiatri CHICOINEAU cum ſuis propriis obſervationibus & curationum hiſtoriis.

MICH. SCHEND *van der* BECK *Empirica illuſtris*, Aug. Vind. 1723. 8. *

MARTIN GOTTHELF LOESCHER *de ſympatheticis morborum curationibus*, Witteb. 1723. 4. diſp.

T. TAUT *phyſica medica*, Lipſ. 1723. 8. *

Kurtze einleitung in die gantze medicin (J. AUG. TROEGERI) Lipſ. 1723. 8. * & latine, ibid. 1724. 8. *

MICH. BRANDT *cur wieder die ſchmerzen vom podagra*, Hamburg 1723. 8. *

JUSTI HENRICI MANGOLD *obſervationes medico-practicæ*, Rinteln 1723. 4. *

JOH. FRANC. LOEUW *univerſa medicina practica*, Noriberg. 1724. 4. * Nonne eſt WECKRARDI nova editio?

MOSIS SOBERNHEIM *de cauto & incauto uſu adſtringentium* diſputatio Hall. 1724. 4.

J. P. KIND *de curatione quorumdam morborum acutorum*, Leid. 1724. 4. diſputatio.

J. LETHERLAND *diſputatio in qua veterum medicorum ſententiæ de phrenitide proponuntur*, Leid. 1724. 4.

J. P. BURGGRAV *de methodo medendi pro climatis diverſitate varia inſtituenda*, Leid. 1724. 4. diſputatio. Ej. celeberrimi nunc medici eſt prima pars *lexici Medici*, Francof. 1733. fol. quæ practici maxime argumenti eſt.

J. C. M. D. *the practice of ſalivating vindicated in anſwer to* D. WILLUGHBY's *tranſlation of* M. CHICOINEAU *againſt mercurial ſalivation*, Lond. 1724. 8. Demonſtrandum ſuſcipit, vim mercurii

curii antivenereаm unice in movenda salivatione poni, & methodum salivæ ciendæ proponit, & experimentis nixus & auctoritatibus.

BIEDERMANN *medicina universalis*, Noriberg 1725. 12.*

GEORGII DANIEL COSCHWITZ de Stahliana secta, Professoris olim Halensis, multæ dissertationes sunt, & ea *de venæ sectione post 50. annum maxime in sexu sequiori proficua*, Hall. 1725. 4. EJ. disputatio *de damnis ex empiria medica oriundis* 1728. 4. EJ. *de gravidarum & puerperarum nec non recens natorum regimine & affectibus*, Lipſ. 1732. 4.* TIMAEUM etiam germanice vertit & auxit, Lipſ. 1704. 4.

J. CHRISTOPHORI PACHHELBE de GEHAG *Andreæ Tenzels medicina diastatica oder 74. geheime magnetische curen*, Lipſ. 1725. 8.*

JOH. WYNTER *circulus metasyncriticus or an essay on chronical diseases*, Londin. 1725. 8. Curationum liber, ad mentem methodicorum, peractarum per thermas, aëris mutationem & alia media quæ sanguinem mutant.

THOMÆ MORGAN *philosophical principles of medicine*, Lond. 1725. 8. aliqua practica habet & febrium theoriam. Venam secat ex proximo partis adfectæ, id vocat revellere. EJ. *mechanical practice of physick*, London. 1735. 8. Celebris, uti notum est, hostis religionis fuit, protervus homo & elatus ob aliquam, quæ ipsi erat, matheseos cognitionem. Fundamentum falsum ponit, arteriosum nempe sanguinem unice retardari ob lumina aucta ramorum. In acutis plurimum utitur opio, tum vesicatoriis, torpedine etiam capiti inposita, & peramplo quidem epispastico emplastro ad caput in delirio varioloso. In hæmorrhagia ab abortu laudat opium. In chronicis mercurio crudo & balneo frigido medetur.

NICOLAI ROBINSON *new theory of physick and diseases founded on the Newtonian philosophy*, London 1725. 8.* EJ. *system of the spleen vapours and hysterical melancholy*, Lond. 1729. 8. Curationem ponit in roborandis nervis. Librum *on gravel and ston* recensui, tum librum *of the nature and cause of sudden deaths*, Lond. 1732. 8., & alia ejus scripta, in chirurgicis pathologicis.

ANTONII CAELESTINI COCCHII *Epistolæ physico-medicæ ad* MORGAGNUM & LANCISIUM, Rom. 1725. 4.* Offenbach 1730. 4. Huc pertinet descriptio febris epidemicæ, in qua vomitum movet noster, & vesicatoria adhibet, & alexipharmaca. EJ. *vindiciæ corticis peruviani*, Rom. 1746. 8. Leidæ 1750. 8. Historia corticis peruviani, & propinandi modus describitur, & removentur objectiones. In *narratione de morbo variolari quo affecta est nobilis monialis*, Rom. 1739. 4. in universum in morbo hysterico venam secat, manus pedesque fovet calida, &c.

THOMÆ SIMSON, Professoris Candossensis in Academia S. Andreana, *de re medica dissertationes* IV. Edimburg. 1726. 8. acuto ingenio & latine scriptæ. In I. docet materiei medicæ cognitionem unice pendere ab experientia. Compositiones hic refutat. In II. laudat veterum medicinam ob præsagia, curiositatem diætæ, specifica rejicit. In III. IV. pro systemate solidorum in morbos humorales pugnat.

PETRI SHAW *new practice of physic*, Lond. 1726. 8. 2. vol. 1738. 8. 2. vol. Morborum historiæ & curationes. *

JEAN BESSE, archiatri Reginæ viduæ Hispaniarum, discipuli CHIRACI, *lettre critique contre l'idée générale de l'œconomie animale & les observations sur la petite verole*, Parif.... EJ. *réplique aux lettres de* M. HELVETIUS *au sujet de la critique de son livre de .. l'œconomie animale & de la petite verole*, Amstelod. vel potius Parif. 1726. 8. Aspera in HELVETIUM tanquam exscriptorem BOERHAAVII ironia. EJ. *an in paroxysmis febrium intermittentium venæ sectio*, Parif. 1730. 4.

ANT. DEIBIER dissertatio *an arthritidi quærendum tonicum lithontripticum*, Monspel. 1726. 8. maj. EJ. dissertatio *medicin. & chirurg. sur la maladie vénérienne & la guérison des tumeurs*, Parif. 1725. 12. In lue Venerea frictionem administrat interruptam, maxime in debilibus Cum nova editione Livre *des tumeurs contre nature*, Parif. 1738. 12. edita sunt consilia aliqua & dissertationes academicæ.

JEAN VIRIDET, practici Morgensis in Helvetia, *traité des vapeurs*, Yverdon 1726. 8. ad praxin omnino pertinet. Morbos hystericos, ab alcalina causa natos, sanat balneis & refrigerantibus, qui vero ab acido proficiscuntur [nam admittit utrosque] testaceis, china chinæ, ferro superat. Multas addit curationes ægrorum. Sic etiam in *traité du bon chyle* totus tomus posterior practicus est, & ad morbos coctionis læsæ pertinet.

L. A. MILLET *an china chinæ hystericis*, Parif. 1726. 4.

FRANCISCI NIGRISOLI *consigli medici*, Ferrar. 1726. 4. 2. vol.*

HOMOBONI PISONI adversarii circulationis sanguinis, *methodus medendi*, Patav. 1726. 4. EJ.

de regimine magnorum auxiliorum in curationibus morborum, Patav. 1735. 4. * Venæ sectionem non amat, rejicit in gravidis, in infantibus. Regimen sudoriferum tuetur, etiam stragulis promotum. Ej. *spicilegium curationum morborum*, Patav. 1742. 4. *

CHRISTIANI FRIDERICI CHÜDEN *methodus nova præservandi & curandi atrophiam*, Lipſ. 1726. 4. & germanice Salzwedel 1733. 4. Eum morbum tribuit impeditæ perspirationi in fetu, dum in utero est, unde repercussa materies obsideat glandulas mesenterii. Curat inprimis mollita cute per balnea, tribus quatuorve continuis septimanis a partu adhibita, & frictione, quæ educat materiem cuti inpactam. Eam curationem ab objectionibus vindicat filius J. VALENTINUS CHUDEN nunc Luneburgensis physicus in dissertatione quæ eumdem titulum habet Gottingæ proposita 1746. 4.

JAC. MICH. KORNMANN *trifolium medicum oder bewährte mittel wieder das podagra, abnehmen der kinder und kopfschmerzen*, Magdeburg 1726. 4.

Des Grundmässigen medicinischen hauptschlüssels eröfnete 24. theile, Lipſ. 1726. 8. Ad mentem STAHLII. Auctor dicitur J. C. DIETERICI medicus practicus.

SEITZ *medicina pauperum*, Noriberg. 1726. 8. *

CAR. FRANC. HERBST *von frühling und herbst curen*, Prag. 1726. 4.

J. CHRISTOPHORUS GOETZ, Noribergensis medicus, STAHLII *observationum medico-practicarum class. I. de febribus* edidit Norib. 1726. 4. quod compendium est observationum ex omnibus Clari viri scriptis.

J. BAPTISTÆ SYLVA, medici Regii, *de l'usage des différentes sortes de saignées principalement de de celles du pié*, Parif. 1727. 12. 2. vol. Amstelod. 1729. 2. vol. 12. Scopus auctoris est ostendere, revulsiones debere fieri in locis ab adfecta parte quam maxime remotis, in pede, si caput laboraverit, in brachio, si abdomen. Venæ jugularis incisionem, tota massa cruoris valde prius imminuta, de cerebro revellere, quæ prius nocuisset. Derivationem valde condemnat. In *altero tomo* defendit se ipsum SYLVA contra *observations sur la saignée du pié*, quæ sunt HECQUETI. EJUSDEM *dissertations & consultations médicinales de* M. SYLVA Parif. 1744. 12. 2. vol. Continetur hic SYLVÆ apologia venæ sectionis pedis in variolis; & de venæ sectione thesis, quæ totius operis est quasi compendium, tum consilia SYLVÆ medicamentaria, absque eventus definitione.

PIERRE de SAULT *nouvelles découvertes concernant la santé & les remèdes*, Parif. 1727. 12. Arcanorum collector. Alia opuscula citavi in pathologicis, ut *dissertations sur les maladies vénériennes*, Bourdeaux 1733. 8. quas sanandas suscipit absque salivatione. Accedit dissertatio *de rabie & phthisi* cum eorum radicali curatione. Porro T. II. dissertatio *de médecine* continet methodum curandæ podagræ, Parif. 1735. 12. *tertius* vero tomus, ibid. 1736. modum curandi calculum renum & vesicæ.

MARTIN MARTINEZ *Medicina sceptica y cirugia moderna*, Madrit 1727. 4. editionis secundæ Tomus I. ibid. 1725. 4. ed. I. Pro Medicina sceptica *.

An sit CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *disputatio de usu & abusu corticis peruviani in febribus intermittentibus tertiana & quartana* dissertatio Leid. 1727. 4. non novi? EJUS vero nominis vir Clar. edidit *Opuscula medica*, Leid. 1747. 8 dignum hoc & utile opus. In febre epidemica mere refrigerantibus & lacte ebutyrato usus est, & venæ sectione repetita etiam in infantibus, tum emeticis. In II. dissertatione ostendit venæ sectionem in acutis nullo die fatali circumscribi, sed adhiberi posse, quamdiu indicatur ab anxietate aliisque signis. Reliquæ dissertationes pathologici argumenti sunt.

GEORGII EHRHARDI HAMBERGERI dissertatio *de venæ sectione*, Jen. 1727. 4. Vim omnem venæ sectionis refert ad evacuationem, & omnem loci diversitatem rejicit, omnem derivationem & revulsionem, imo diminutionem celeritatis, in tanta parvitate vulneris, experimentis usus factis in tubis ramosis, quos variis locis pro lubitu aperiebat. Contra eam, a SENACO & QUESNAY pariter propositam opinionem, dixit pro revulsione in disputatione sua, quam citabo, SCHULZIUS.

J. HENRICI SCHULZE viri doctissimi plura sunt opuscula quam hic facile liceat recensere. Huc tamen excito *de helleborismis Vett.* Altdorf. 1727. 4. (ni fallor) *de balneis, scarificatione & venæ sectione caute adhibenda*, Altd. 1727. 4. *de viperarum in medicina usu*, Altdorf. 1727. 4. * *de missione sanguinis in pestilentia* 1728 *de ægroto asthmatico usu radicis scillæ sublevato* 1735. 4. *de saponis usu medico* 1736. *de pharmacorum acidulorum præstantia* 1736. *de antiquis curationibus febrium intermittentium* 1737. *Præjudicatæ quædam circa venæ sectionem opiniones* 1738. ad sententiam fere SYLVÆ & contra Cl. HAMB. *de mercurialium usu in febre quartana curanda* 1742. *de passionis iliacæ causis & curatione* 1742. EJUSD. *therapia generalis in usum academicarum prælectionum*, Hall. 1746. 8. & *materia medica*, ibid. eod. anno. a morte auctoris a genero CL. STRUMPFIO edit; compendium est morborum, medicamentorum, & curationum.

J. ANDR.

J. ANDR. SCHMIDT *de hæmorrhagiis aliisque fluxibus adstringentibus non sistendis*, Helmst. 1727. & aliæ disputationes.

J. DAN. LONGOLII, Stahliani, *galanter patient*, Budissin 1727. 8. *

BURCHART DAVID MAUCHART Professoris Tubingensis, & Archiatri, viri doctissimi, *medicina in nuce*, Tubing. 1727. 4.*

J. v. COXIE *de sanguinis missionis effectibus variis, usu & abusu*, Leid. 1728. disputatio.

JOH. QUINCY, medicus, pharmaciæ peritus, multa equidem scripsit, sed *lexicon* dicetur in historicis, reliqua opera mihi nota alibi jam recensui. IDEM anno 1719. 8. contra WOODWARD'S *state of physick* respondit pro FREINDIO & MEADIO *.

J. CHRISTIAN FRITSCH *beschreibung der Becherischen polychrest pillen wie sie nach* STAHL'S *praxi zu appliciren*, Lipf. 1728. 8. *

J. MAURIT. HOFMANNI Altdorfini egregiæ sunt disputationes, & *syntagma pathologico-therapeuticum ad* J. HARTMANNI *praxin chemiatricam concinnatum*, Lipf. 1728. 4.

Hoc anno coeperunt edi, & quotannis novis tomis augentur, *opuscula scientifica & philologica*, quæ Venetiis in 12. fol. prodierunt. Multa ibi practica. Ita C. J. COGROSSI ipecacoanham parvis dosibus sanguinis fluxus suprimere docuit. In T. 17. experimento facto, sudor sympatheticus, qui exspectabatur, nullus secutus est, &c.

AUGUSTINUS BELLOSTE in *suite du Chirurgien de l'hopital*, Parif. 1728. 12. mercuriales suas pilulas, quas filius pergit vendere, ad plurimos morbos inpense laudat.

MICHEL RENUART *abregé de médecine & de Chirurgie pratique*, Parif. 1728. 8. agyrtæ, ut lego, opus.*

CARL SIGISMUND BATTAGLIA *abfertigung des Hofraht Horchens wegen seines streits wieder einige sonnenklare wahrheiten*, Mörsburg 1728. 4. Nomen fictum, & verus auctor creditur esse D. ALBERTI.

MARTINI WARREIN *ad amicum* epistola *in qua curandi ratio in febribus nuper grassantibus ac corticis peruviani periculum explicatur*, Cantabrig. 1729. 4. contra corticis usum, quem febres ait infideliter sanare.

JOSEPHI CLUTTON *method of curing continued feavers*, Lond. 1729. 8.* 1735. 8.* Novum habet febrifugum, cum historiis 13. curationum ejus opera peractarum, & animavertit in recepta febrifuga.

GUILIELMI SCOTI *medicæ prælusiones* IV. Patav. 1729. 8.

NIC. PATUNA *tratt. dell' Erpete* Venez. 1729. 4.*

Hans Heinrich Helcher cur incurabler krankheiten, Breslau 1729. 8. venditor auri potabilis.

GABRIELIS CLAUDER *praxis medicæ generalia monumenta*, Chemnitz 1729. 8.*

CHRISTIAN GOTTLIEB MEINIGEN *der mensch sein eigener medicus*, Lipf. 1729. 8. EJUSD. sub literis C. G. M. latentis *heftig geplagtes und glüklich geheiltes podagra*, Hamburg 1736. 4.*

R. BRADLEY *course of lectures on the materia medica*, London 1730. 8. Multa a PETIVERO habuit & aliqua Chemica minus nota.

Le TELLIER *réflexions critiques sur l'Emménologie de* M. FREIND, Parif. 1730. 12. Venæ sectionem a FREINDIO passim inprobatam defendit, &c.

CHEVALIER *réflexions critiques sur le traité des saignées*, Parif. 1730. 12. Pro HECQUETO scribit, & venæ brachii sectionem in morbis capitis defendit, eam, quæ in pede fit, rejicit ob revulsionem, quæ sanguinem in vasa abdominis ducit, tuetur venæ jugularis sectionem, ob revulsionem in vasa externa capitis factam, & expeditam inde sanguinis per cerebrum circulationem. Non iners adversarius, quem nescio cur miserum vocat MORISSON (vel SENAC) *lettre* 5.

FRANÇOIS QUESNAI *observations sur les effets de la saignée*, Parif. 1730. 12 Pro derivatione, quam utilem ad tollendas obstructiones credit, & pro augenda sanguinis celeritate, maxime quando causa externa est, neque nocere, cum sit infra trigesimam partem sanguinis. Hinc etiam jugularis venæ sectionem defendit. Derivationis naturam in universum non ab arteriis sed a venis debere explicari monet, venas autem sæpe ad alios truncos, quam arteriæ ducere observat; majorem tamen effectum venæ sectionis esse sanguinem diluere chylo & tenuioribus humoribus. Negligit vero eam vim quæ pendet a debilitate systematis nervosi, hinc remittente strictura vasorum & irritabilitate. EJUSD. *art de guérir par la saignée*, Parif. 1736. 12. Venæ sectionem ubique, etiam in morbis exanthematicis laudat, errorem loci rejicit.

JULIEN MORISSON *lettres sur le choix des saignées*, Parif. 1730. 12. Verus auctor est PETRUS SENAC, Academicus & medicus Regius. Acriter inpugnat SYLVAN. Revulsionem & derivationem parvi momenti esse docet, ob summam tenuitatem vasorum minorum, ex qua fiat, ut valde acceleretur in-

de sanguinis circulatio neque retardetur. Derivari in pelvim sanguinem negat, si vena pedis secta fuerit, tantum enim evacuari, quantum derivatur. Negat accelerari sanguinem per venæ vulnus. Si aliqua fiat mutatio in sanguinis motu a venæ sectione, eam ait unice in ramis proximis fieri, nullam in remotis, ut venæ in talo sectio nihil in capite mutet. Revulsionem tamen aliquam fieri revocato sanguine a superficie ad cor adversariis donat. Eaedem opiniones & in *Essais physiques* proponuntur, & in Libro *de corde*, & in J. de TREVOUX 1732. p. 714. ubi SYLVÆ insultat, quod non respondeat.

Practical physician for travellers, Lond. 1730. 8. *

EMANUEL CHRISTIAN LOEBER *gründliche anweisung zur glüklichen blatter cur*, Jena 1730. 8. nempe pro venæ sectione & antiphlogisticis.

CHRISTIANI POLYCARPI LEPORINI *vernünftiger und vorsichtiger haus artzt*, Quedlinb. 1730. 4.

CHRISTIAN HENRICH ERNDTL in *Varsovia physice illustrata*, Dresd. 1730. 4. practica etiam habet, & calidam in febribus curationem sequitur.

ALEXANDRI CAMERARII, R. JACOBI filii Professoris Tubingensis, *usus corticis a febre ad ictorum extensus*, Tub. 1730. 4 cum exemplis, & aliæ, etiam ejus viri practicæ disputationes exstant.

THOMÆ APPERLEY *practical observations in physick with a treatise of the smallpox*, Lond. 1731. 8. huc inprimis faciunt. Varia absque ordine habet, ceu aliqua præcepta. Opium ad dolores a pastu utile facit. Purgationem in secunda febre variolarum non bonam esse monet, venam vero secari posse, & nonnumquam dari cardiaca. In prima febre plethoricis secandam venam.

THOMAS KNIGTH *dissertatio on chalybeats*, Londin. 1731. 8. EJ. *reflexions upon catholicons or universal medicines*, London 1749. 8. Dari negat panaceas, & tribuit earum laudes avaritiei venditorum. Examinat & refutat pilulas WARDII, aquam marinam, decoctum picis, cui terebinthinam præfert, & ex cujus usu vidit successisse mictus cruentos. Medicamento etiam STEPHANIÆ parum favet.

CLIFTON *plain and sure way of practising physick*, Londin. 1731. 8. * An idem sit FRANSCISCUS CLIFTON cujus *state of physick antient and modern*, ibid. 1732. 8. prodiit, nunc non possum definire. In eo *statu* multa practica sunt. Balnea commendat in variolis, purgationem FREINDIANAM negat feliciter successisse (p. 150.).

CLAUDII VERGNE & HYAC. THEOD. BARON, *Ergo variolis narcotica*, Paris. 1731. 4.

CLAUDII du CERF & FONTAINE, *Ergo feminarum morbis rara saphenæ sectio*, Paris. 1731. 4.

MARIANI SEGUER *de jusculo pulli lienteriæ specifico* (plantis farti), Valentiæ 1740. ut vid. *

F. SUAREZ de RIBERA *Clave medico-chirurgica*, Madrit. 1731. * EJ. *restauracion de la medicina antiqua*, ibid. eodem anno * EJ. *remedio de deplorados probatos en la piedra lidia datta la experiensia*, ibid. 1732. *

GIROLAMO CASPARI *nuove osservazioni storiche, mediche e naturali*, Venez. 1731. 8. ad pathologiam pertinet. In febre pleuritica verminosa, quam passim Itali describunt, & ipse oleum amygdalarum dulcium adhibuit.

GOTTLIEB SAMUEL BAÜMLERS *mitleidiger arzt*, Argentor. 1731. 8. *

Præstantissimam materiam D. GEOFROI in botanicis laudavi, cujus tamen pars mineralis etiam exstat. Omnibus palmam præriperet, si absoluta haberetur.

J. HENRICI COHAUSEN medici Monasteriensis nuper exstincti *Archæus faber febrium cum methodo administrandi chinam chinam*, Amstelod. 1731. 8. EJ. (ni fallor an filii) *von der rothen ruhr*, Francofurt. 1744. 8. EJ. *decas tentaminum physico-medicorum*, Francof. 1699. EJ. sub literis J. H. C. H. S. M. D. *praxeos clinicæ thesaurus Attalicus seu illustrium medicorum recentioris ævi therapia*, Francofurti 1720. fol. Collectio undique facta. In EJ. etiam *Hermippo redivivo*, & in epistolis ad NUNNINGIUM aliqua ad praxin pertinent, semiseria.

In COMMERCIO LITERARIO NORICO, quod hoc anno edit coepit plurima habentur egregia practici argumenti, quæ tota legere oportet.

BRYAN ROBINSON, medici Hiberni, *treatise on animal œconomie*, Londin. 1732. 8. 1738. 8. 2. vol. Experimenta & contemplationes habet de venæ sectione, ejusque effectubus. Revulsionem confirmat, etiam a remotissimis partibus, cum vena in iis secta faciat, ut eo humores tendant. Purgationis vim revellentem de capite in abdomen, vires roborantes & laxantes medicamentorum explorat capillis in variis liquoribus maceratis. Cortice peruviano in ipso principio febrem supprimi vetat, quæ ali debeat ad adtenuandos humores. Vesicatoria rejicit, quod solvant sanguinem, febremque augeant, prodesse tamen fatetur, quod febrem reparent motumque suscitent. Non debere eam copiam refrigerantium dari monet quæ crisin impediat. Sudorem pro crisi juvanda laudat.

THOMAS DOWER's *the antient physician's legacy to his countrymen being what he has collected himself*,

ſelf, in 49. years practiſe, London 1732. 8. 1733. 8. gallice etiam edita, Hagæ 1734. 8. Magnæ laudes ſunt argenti vivi, etiam crudi, pene in omnibus morbis, ipſa phthiſi & calculo, cum brevi, ſimplici & vehemente curatione.

The ladies phyſical directory: of all the diſeaſes peculiar to the female ſex from eleven years to fifty, &c. London 1732. 8. 1736. 8. 1742. 8. cum Tractatu de ſterilitate & inpotentia. An non idem liber fuerit, qui Hamburgi 1741. 8. cum hoc titulo prodiit, *neueingerichtete frauenzimmer Apotheke wie ein frauenzimmer ihr eigner Arzt ſein könne*?

DANIEL TURNER, Chirurgus, medici titulo decoratus, plurima ſcripſit. Contra DOWERUM edidit *the antient phyſician's legacy impartially ſurvyd*, London 1734. 8. Refutat nimium uſum argenti vivi, & venæ ſectionem. Negat mercurium vaſis lacteis recipi, adfirmat ſumtum de ano defluere, exiguum ergo ejus in curando uſum eſſe &c. Libros de lue venerea & morbis cutis alibi citavi.

LUDOVICI-JOH. THIEULLIER *conſultationes medicæ*, Paris. 1732. 8. 2. EJUSD. *conſultations de medecine*, Paris T. I. 1739. T. II. 1743. T. III. 1745. T. IV. 1747. 8.

HUGONIS GOURAIGNE *duodecim quæſtiones medicæ defenſæ*, Monſpel. 1732. 4. practica varia continent. Alias propoſuit anno 1748. In Tractatu *de febribus ad circulationis leges* venæ ſectionis theoriam proponit, quam BELLINUS, nempe accelerari in arteria ſanguinem, cujus ſocia vena ſecta fuit. Derivationem in cerebri inflammationibus nonnumquam laudat, hinc venæ jugularis ſectionem. In menſium ſuppreſſione nocuiſſe venam brachii ſectam, juviſſe venam pedis inciſam obſervavit. In febrium principio multum utitur purgantibus, & in malignis cardiaca laudat. Diætam jurulentam febribus acutis permittit. Peripneumoniam recte potentiſſimis venæ ſectionibus oppugnat. Cortice peruviano etiam in febribus remittentibus utitur, conjuncto cum opiatis. EJ. *de ferri uſu & abuſu in medicina*, Monſpel. 1736. 12. *de humoram craſſitie & incidentibus & adtenuantibus*, ib. 1741. EJ. diſſ. *de ſanguinis miſſione*, Monſpel. 1743. 8 Contra SYLVAM negat dare aortam aliquam ſuperiorem & inferiorem, negat arterias evacuari. In vas ictum derivationem fieri docet, quando vires cordis in reliquo corpore minuuntur, revulſionem quando augentur.

JAC. FOURNEAU & O. C. BARFEKNECHT, *Ergo latiores frictionibus ex mercurio jucundioreſque ſunt ad profligandam luem veneream*, Pariſ. 1732. 4.

PETRI AZEVEDO & J. B. CHOMEL, *Non ergo in inflammationibus Kermes minerale*, Pariſ. 1732. 4.

SANCTII ZARINI *de curatione per ſanguinis miſſionem*, Lucca 1732. 4. Chirurgi opus plurimis tamen citationibus & copioſis auctorum locis ornatum. Pro venarum diverſitate ſentit, & diverſas diverſarum ſectionibus vires tribuit.

CAROLI GIANELLA *ſaggio di medicina teorico prattica*, Venet. 1737. 8. Plures ſunt opuſculi partes. In principio morbos pleroſque eorumque curationes conſiderat. Morbos ſolidorum plurimi facit. Corticem peruvianum meliorem eſſe monet in febribus æſtivis, quæ egent freno quam in iis, hibernis, quibus ſtimulo opus eſt. In febribus cum inflammatione in primis venæ ſectionem laudat, non ita in reliquis. Vitiis perſpirationis multum tribuit, & acribus nervos ſtimulantibus. In continuis malignis clyſteres lacteos & pediluvia laudat. Febres lymphaticas cum profuſo ſudore in gangrena alicujus viſceris fundatas, ſerum lactis, ſalſam parillam & mercurium laudat. Et ipſe febres pleuriticas verminoſas oleo amygdalarum oppugnat. Sequuntur variæ Epiſtolæ & aëris, aquarum locorumque, atque epidemicæ febris deſcriptio, &c.

In *Bononienſibus commentariis* plurima peregregia practica habentur: in *primo tomo* anni 1731. ALBERTINI de morbis pectoris: & de corticis peruviani vi febrifuga criſi non penitus deſtituta: MICHELOTTI de hæmoptoë frigidiſſimis potionibus ſublata. In T. III. P. I. Bonon. 1746. 4. de vi corticis febrifugi in febre. In II. MENGHINUS negat vim mercurii in aquam tranſire &c. In P. III. ib. 1747. 4. VINC. MENGHINI de ferri ad ſanguinem commeatu inquirit, JOSEPHUS VERATTI de vi veſicantium ſanguinem cogente, non ſolvente.

HENRICI LOELHOEFFEL diſp. *de frictione*, Leid. 1732. 4.

CHRISTIANI GODOFREDI STENZEL *medicina theoretico-practica*, Francof. 1732. 8. EJ. exſtant variæ diſputationes, ut *caſus aliquot hominum a lue venerea per ſalivationem curatorum*, Witteb. 1742. *de exitioſis ægrorum* ad acidulas *thermaſque relegationibus*, Witteb. 1741. 4. &c.

SIMONIS PAULI HILSCHER, Jenenſis Profeſſoris, diſputationes aliquæ huc faciunt, ut *de amputatione & raſura capillorum in variolis*, Jen. 1732. *de curatione paucitatis lochiorum & dolorum poſt partum in matrona feliciter peracta* 1743. *de methodis avertendi variolas* 1745. 4.

J. TIMMII *cogitationes medico-phyſicæ hiſtoricæ*, Brem. 1732. 8.

J. HENR. SCHUTTE *mediciniſcher unterricht von der arzneykunſt wahren nuzten und ſchein nuzten*, Sört 1732. 8. *

PAU-

PAULI GOTTLIEB WERLHOF Archiatri Regii, practici feliciſſimi, & amatiſſimi amici noſtri ſingularis, *obſervationes de febribus* prodierunt Hanoveræ 1732. 4. ibid. recuſæ 1745. 4. Occaſionem dedit operi genus febrium tertiani generis ſoporoſarum, quæ CL. JOERDENS novæ videbantur, dictæ tamen MORTONO aliiſque. Totam ergo rationem febrium periodicarum hic repetit vir doctiſſimus, & corticis eximium verumque uſum, cum legitimo adhibendi modo docet. EJUSD. *cautiones medicæ de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, ibid. 1734. 4. Contra STAHLIUM & STAHLIANOS monet, non omnes naturæ, ut vocant, conatus bonos eſſe & juvandos, neque opii corticiſve vim extimeſcendam. Tractatus alter GOELICKII *laudi febris falſo ſuſpectæ* opponitur, quæ diſputatio WERLHOFIANIS obſervationibus oppoſita fuerat. Corticem iterum ut potens & innoxium medicamentum defendit. Alia paſſim egregia medicamenta deſcribuntur & laudantur. EJUSD. *Epiſtola de medicamento alterante ex mercurio & de aurigine* ejuſque *Camerariano remedio* deque eadem de febribus lite, Hanover. 1735. 4. quibus pulvis alterans PLUMMERII laudatur, & ultimum reſpondetur GOELICKIO.

In STEPHANI HALES *hæmaſtatiks*, Londin. 1733. 8. varia habentur experimenta ad vires medicamentorum definiendas. Ibi contractilis vis peruviani corticis & vini ſpiritus aliorumque ſtypticorum, vis ſanguinem accelerans venæſectionis, & calculos diſſolventia medicamenta tractantur.

EDIMBURGENSIUM acta egregiis plena obſervationibus, etiam practicis, hoc anno edi ceperunt, nam & medicamenta ibi varia deſcribuntur, & aquæ minerales, & morbi oculorum aliique rariores.

OTTO CASIMIR BARFEKNECHT & BELLOT, *Ergo febri putridæ Picardis ſuette dictæ ſudorifera*, Pariſ. 1733. bona diſputatio.

J. JAC. BERLU *treaſury of drugs*, London 1733. 12.*

PETRI CHIRAC, Archiatrorum Regiorum comitis, *conſultationes* cum SYLVÆ & MOULINI nonnullis, Pariſis prodierunt 1744. 8. Fermentationes & theoreticas explicationes Carteſiano more ſequebatur. Ej. *traité des fièvres malignes avec des conſultations ſur pluſieurs maladies*, Pariſ. 1742. 12. *

NICOLAI CONTE, medici Neapolitani, *aquæ frigidæ antiquiſſima methodus ad praxin iterum revocata*, Neapoli 1733. ni fallor 12.

Getreuer arzt, Jena 1733. 8.

PAUL JOSEPH FACH *de maliginitate in febribus falſo ac merito ſuſpecta*, Altdorf. 1733. 4.

J. de BUCHWAL, Profeſſ. Hafnienſis, *de diabetis curatione cumprimis per rhabarbarum*, Hafn. 1733. 4.

BALTHASARIS LUDOVICI TRALLES Practici Uratiſlavienſis, viri doctiſſimi, *Exercitatio de virtute camphoræ refrigerante*, Breſlau 1734. 8. Diſcipulus HOFMANNI, inflammationem, quæ ſit ſtaſis humorum in canali conico cum nervorum irritatione, hinc aucto adtritu ſolvi ſperat camphora, quæ per apertos canales humores promoveat. EJUSD. *de vena jugulari frequentius ſecanda*, ibid. 1735. 8. Antiquitates hujus ſectionis habet, oſtendit revellere aperiendo & laxando carotidem externam, hinc in omni congeſtione ad caput valere, apoplexia, phrenitide, mania. SYLVÆ vero rationes refellit, qui ad cerebrum derivare dixerat. Ej. *das aderlaſſen als ein hülfsmittel in blattern curen, ibid.* 1736. 8. contra recepta Germanorum præjudicia. Ej. *vorſorge der mutter für neugebohrne kinder*, ibid. 1736. 8. Ej. *virium quæ terreis remediis gratis hactenus adſcriptæ ſunt examen rigoroſum*, ibid. 1740. 4. Contra receptas nimis in Germania, & ad febres alioſque morbos adhibitas terras, & abſorbentes pulveres, hic invenias.

J. DANIEL GEYER *de harundinatione* (*der ſchilfſtriegel cur*) Lipſ. 1734. 4. Ej. *de ſalivatione*, ibid. 1735. 4. In EJUSD. olim ſaxonici Archiatri, *müſſigen reiſeſtunden*, Dreſd 1734. 4. plurimæ epiſtolæ ad praxin faciunt, ut illæ *von der gürtel cur*, ſuperſtitioſo cingulo, *vom grand remède von der Huberts cur in* hydrophobia, *von der mercurialcur eines Hottentotten*, *von der lekcur*, ſimiles cæterum, ut alibi monui, & luxuriantis ingenii epiſtolæ.

BRANDANI MEIBOMII, Profeſſoris Helmſtadienſis, bonæ aliquæ diſputationes exſtant, ut ea *de uſu vaporationum & ſuffituum in morbis*, Helmſt. 1734 4.

JAC. HENR. CHRISTIANI ADAMI *commentatio critico medica de uſu externo in curandis morbis ad locum* SYMMACHI, Lipſ. 1734. 8. *

Des geheimen mediciniſchen briefwechſels I. *und* II. *ſtük*, Lipſ. 1734. 8. *

MICH. MATTHIÆ LUDOLF, Profeſſoris Berolinenſis, *anfangs gründe der arzneywiſſenſchafft*, Berlin 1734. 8. *

J. WILHELM ALBRECHT, deceſſoris noſtri, *de effectibus muſices in corpus humanum* Liber huc poteſt revocari, Lipſiæ 1734. 8. editus.

GUSTAV HÄRMES *de medicina Laponum*, Lund. 1734 4. bona diſputatio.

J. de

J. de GORTER Harderovicensis, discipuli BOERHAAVII, cujus testimonio posteris commendatur, aliqua huc faciunt, in pathologicis dicta, ut *morbi epidemici descriptio*, Amstelod. 1734. 4. In *Chirurgia* cum BELLINO sentit, accelerari nempe in arteria sanguinem, cujus vena socia secta est, in reliquis retardari, & revulsionem maximam fieri in arteria proxima. EJUSD. *compendium medicinæ* jam laudatum, praxin etiam continet nuper recusum F. Lips. 1749. 4.

GEORGE WARREN *new method of curing gonorrhoeas*, Londin. 1734. 8. tertia edit. *

Preservative against the consequences of the bite of mad dogs, Londin. 1734. 8. *

THOMÆ HARRIS *treatise on the force and energy of crude mercury*, Londin. 1734. 8. aut 1735. 8. nam utrumque annum reperio. Valde laudat argenti vivi usum, in scrophulis, volvulo.

T. K. *critical dissertation on the manner of preparing mercurial medicines*, Lond. 1734. 8. *

Alterius anonymi *treatise upon the use and proporties of quiksilver*, Lond. in 8. circa hæc tempora prodiit, quo docetur valere ad asthma, intemperiem acidam, mercurii usum, &c. *

THEOPHILI LOBB M. D. viri pii & industrii *rational method of curing feavers*, Londin. 1734. 8. Theoria in universum BOERHAAVIANA præmissa, considerat effectus venæ sectionis, eosque valde distincte proponit. Ligata vena facit inanitatem in trunco venæ ultra locum vinculi, & repletionem cis locum ligatum, hinc inanitionem cordis, & in arterias brachii sanguinis congestionem, unde non redit, hinc revulsionem ab aliis arteriis. Deinde aperta vena, sanguis per eam venam celerius exit, & per arterias brachii (seu partis cujus vena secta) velocius movetur, hinc nixus seu derivatio in eam partem fit, hinc diminutio pressionis sanguinis in omnes reliquas corporis partes, & celerior reditus per venas depletas, & revulsio a vasis minimis in majora, & revulsio maxima ab ea parte, cujus vasa non aperiuntur. Cæterum venæ sectioni non valde favet, neque fere admittit nisi in abundantia sanguinis & globulorum rubrorum, & jubet supprimere sanguinis fluxum, quam primum pulsus debilitatur. Eam vero sectionem, quæ in vena jugulari fit, sanguinem derivare docet in caput, quod sanguinis celeritatem in carotide communi augeat. Sic neque sudorem movere suadet, neque alias evacuationes. EJUSD. *medical practice in curing feavers*, ibid. 1735. 8. A cortice iterum & venæ sectione alienior est. Febres habet a dissolutione malignas, & a coagulo ortas & conplexas ex utroque genere. In catarrhalibus febribus utitur adtenuantibus, cum motu sanguinis aucto. In vomitoriis multus est. Casus subjecit curationum. EJ. *practical treatise on painfull distempers with some effectual methods in curing 'em.* London 1739. 8. Historiæ dolorum & morborum eo pertinentium, per exempla, cum formulis. Errorem loci a rheumatismo rejicit, venæ sectioni & opio iniquior. EJ. *account of small-pox*, ibid. 1748. recusus est, & gallice versus Paris. 1749. 2. vol. Ibi proponit evitationem suppurationis. EJ. *compendium of practice in physick*, Lond. 1747. 8. *.

ANDREW HOOKE *essay on the practice of physick to revive that of the antients*, Londin. 1734. 8. 1736. 8. Laudat methodum veterum diæteticam. Absorbentia medicamenta negat in sanguinem venire. Laudat generosa remedia, jalapam, gummi guttam, chalybem, argentum vivum, rheum, opium, &c.

JOSEPH ROGERS *essay on epidemical diseases and more particularly on endemial epidemics of the city of Cock, but most professedly the epidemical feaver of* 1731. Dublin 1734. 8. Dignum librum liceat fusius explicare. In *præfatione* multum deprimit theoriam, & experientiam commendat. Rejicit explicationes actionum medicamentorum mechanicos, ut mercurii, salium. Jubet simplicia dare medicamina, quorum vires experiendo possint cognosci. Febris ipsa, quam describit, petechialis est cum pulsu fere sani simili, & dolore capitis vehementi. Multum tribuit in ejus causis aëri crasso, humido, fætori carnium projectarum, victui carnoso. Rejicit curationem refrigerantem Arabum, quæ nostro frigido climati non conveniat. Utitur, in curando, vino, croco, acidis, vesicatoriis, etiam calidis, serpentaria, theriaca. Sequuntur curationum exempla. In *tractatu de variolis* multas facit ejus morbi species, & multas recenset epidemias. Febrem secundariam a prima separat. Facit distinctas etiam malignas lymphaticas, tum cohærentes malignas, quales ego vidi anno 1735. quas morbus miliaris sequebatur & urinæ suppressio. Scopus ei est motum sanguinis sustinere, ne nimis deprimatur: balnea partibus externis pro revulsione adplicat; jubet ægrum lecto se tegere: acidis utitur ob putredinem, hæc in benignis. In malignis cardiaca præscribit, cochenillam, vesicatoria cervicis, fomenta, vaporem aceti, absque venæ sectione vel purgatione. Exempla subjungit.

R. BUTLER *essay on blood letting shewing the advantages of bleeding, particularly in the foot*, Lond. 1734. 8. SYLVAM sequitur. Rejicit derivationem, & venæ jugularis sectionem, nisi exhausto prius corpore. Revulsionis causa in brachio ob morbos abdominis venam secat, in pedibus ob morbos capitis, tum derivativo scopo ad ciendos menses, subtiliter satis secutus remorarum origines pro morborum varietate.

F. Joseph Hunauld & Guyot, *Ergo in pari venæ sectionis & purgationis indicatione venæ sectio præferenda*, Parif. 1734. 4.

Hyac. Theod. Baron in thesi, Parisiis anno 1734. defensa, negat sanguinem per venam sectam celerius fluere, negat pericula derivationis, & commoda revulsionis. In principio morbi nocere credit venæ saphenæ vel jugularis sectionem, in corpore vero prius depleto jugularem bene secari.

Giuseppe del Papa *consulti medici*, T. I. & II. Rom. 1733. 4. Venet. 1734. 4. Tachenianus fere est, & acidi atque alcali defensor. Ej. *trattati vari fatti in diverse occasioni*, Firenza 1734. 4. *

J. Baptistæ Mazini Professoris Patavini de mechanica schola, ut per particularum figuras eventus rerum interpretaretur, exstat *mechanica medicamentorum* edita Brixiæ 1734. 4. Octædras, Rhomboideas particulas, hamatas, & prismata, in medicamentis invenit, quæ faciunt, ut alvum ducant, urinamve moveant, &c. Ejusd. *mechanicam morborum* omitto. Opera conjuncta recusa sunt Brix. 1743. 4. *.

Michael Pinelli in *nuovo sistema dell' origine della podagra* arcana equidem aliqua ad podagram, calculumque non bene laudat, recte vero acida, adeo a suis civibus exosa, innocentia esse ostendit, & apta superandis variis morbis, ipsique vincendæ podagræ. Lapides pretiosos merito contemnit, cum ipse pharmacopola sit. Prodiit Rom. 1734. 4.

Jos. Th. Rosetti *systema novum de morbis fluidorum & solidorum*, Venet. 1734. fol.

Damiani Sinopei Medici in Nosodochio maritimo Cronstadiensi *parerga medica*, Petropoli 1734. Constitutiones epidemicæ & historiæ morborum lectu dignæ.

Vincentii Brest diss. *sur l'usage du mercure dans les maladies vénériennes & autres & sur la maniere de s'en servir avec succès sans salivation* lego Londini 1735. prodiisse. Germanice recusum est *vom rechten gebrauche des mercurius in venerischen krankheiten*, Berlin 1749. 8. *

Joh. Lembken *cautelæ quædam practicæ circa curationem variolarum*, Gryphswald 1735. 4.

Ant. Mombers *de mumia in praxi medica non facile adhibenda*, Helmst. 1735. 4.

A. Fr. Dankwerts *de arte inferendi febrem*, Helmstatt. 1735. 4. disp.

A. D. *de usu arenæ externo in curandis quibusdam morbis*, Lips. 1735. 4.

R. James *art of curing the madness caused by the bite of a mad dog*, Londin. 1735. 8. nempe turpetho minerali. Ejusdem *modern practice of physick*, Londin. 1746. 8. 2. vol. Aphorismos esse Boerhaavii, cum Swietenii nonnullis auctorisque notis jam monui, adjectis formulis, & morbis, qui in opere Boerhaavii desiderantur ex Hofmanno. Porro hydrophobiæ curatio eadem, & mercurii, & cinnabaris & musci ope peragenda describitur.

M. van Visvliet *de efficacia balneorum ex aqua* in C. H., Leid. 1735. 4. *

J. Ernesti Hebenstreit doctissimi viri, Professoris Lipsiensis diss. *de usu hydrargyri interno*, Lips. 1735. Ejusd. παλαιολογία θεραπευτικῆς, Lips. 1749. 4. & aliæ disputationes exstant.

J. Jac. Gelhausen *de usu lactis medico*, Prag. 1735. 4. & aliæ disputationes.

Rudolphi Augusti Behrens *anweisung für die leute auf dem lande, wie dieselben der im schwang gehenden rothen Ruhr*, &c. Hanover 1736. fol. * Ej. *Kunst ertrunkene menschen zu erwecken*, Brunsvic. 1742. 4.

Francisci Balthasar von Lindern senis amici nostri *venus spiegel, seu de curandis morbis venereis*, Argentor. 1736. 4. Ej. *medicinischer passepartout oder hauptschlüssel alle krankheiten des menschlichen leibes zu erkennen und zu curiren*, ibid. 1739. 8.

Polycarpi Gottlieb Schacher utiles exstant disputationes, ut ea *de recto usu rationis & experientiæ*, Lips. 1736.

In *Oeconomia* sua Cl. Fr. Nicholls contra derivationem etiam & revulsionem dixit.

Pilulæ Wardianæ dissectæ in Epistola ad Boerhaavium, Londin. 1736. 8. Contra vehementissimum drasticum, quod vendebat Wardius.

J. Albert Hazon & Murry, *Ergo uteri post partum inflammationi venæ sectio e brachio*, Paris. 1736. 4.

Adriani Malaval & Isoard, *Ergo apoplexiæ prægnantium saphenæ sectio*, Paris. 1736. Laudat per exempla.

In J. du Halde Chinæ descriptione etiam libri aliqui medicorum Chinensium excerpti exstant.

J. Ger. Wagner, celebris & felicis medici Lubecensis, *observationes clinicæ*, Lubec. 1737. 4. Ej. *de medicamentis ad puerperarum febres mali moris*, Lubec. 1742. 4. Ej. *de curatione hæmoptoës*, ibid. 1742. 4. Alios *de pacanda lue pecorum* (Lubec. 1745. 4) & *de naturæ metu in morbis malignis*, Hamburg. 1744. 8. jam citavi, quo libello sapienter emetica in principio malignorum morborum laudat.

J. Christ. Kundmann in *rarioribus naturæ & artis*, Bresl. 1737. fol. Posterior pars operis plurimas continet practici generis observationes. In Ej. *abhandlung vom zustande des menschen vor und nach dem falle*, Bresl. 1720. 8. practica varia exstant, & inprimis monita contra male laudata arcana. Lapides pretiosos & corticem peruvianum rejicit.

A. P. Queitsch *conspectus totius medicinæ in tabulas conjectus*, Francofurt. Viadr. 1737. fol. pro tironibus. Ej. *medicus naturæ magister*, Francf. Viadr. 1739. 4.

J. G. a Bergen *de aceto liquore polychresto*, Francof. 1737. 4. & aliæ bonæ disputationes sunt.

Hermanni Pauli Juch Erfordiensis Professoris plurimæ disputationes exstant. Eo ergo disp. *de camphora*, Erfurt. 1737. *de revulsione & remediis revellentibus*, ibid. 1743. &c.

J. Goldhammer *weiber und kinder arzt*, Northausen 1732. 8. 1750. 8. Pro Plebe.

Jac. Praun *de congrua purgantium quorumdam ad morbos applicatione*, Argentor. 1737. 4.

J. Frid. Bauer *inoculatio variolarum in utramque partem disputata*, Lips. 1737. 4. Ej. *de balneis vaporosis nativis*, ibid. 1741. 4.

J. Fr. Herrenschwand celebris ab eo tempore practici, & medici stipendiariorum Helveticorum R. Galliæ *historia mercurii medica*, Leid. 1737. 4.

Henrici Josephi Rega, Professoris Lovaniensis, *accurata medendi methodus ab omni hypothesi abstracta*, Lovan. 1737. 4. In primo libro theoriam dat, multumque tribuit solidorum morbis, in altero dat morborum historias, in tertio curationem.

Josephi ab Overkamp *systema theoretico-practicum*, Noriberg. 1737. 8. Stahlianæ medicinæ compendium.

J. Francisci le Fevre *opera*, Vesuntione 1737. 4. Tractatus secundus, est de venæ sectione, in quo accelerari sanguinem in arteria docet, cujus sodalis vena inciditur, &c.

M. L. Vernage, *Non ergo variolæ mali moris soli naturæ committendæ*, Paris. 1737. 4. bona disp. Ej. & du Rocher, *Ergo malignæ febri saphenæ sectio emeticum*, 1744.

Pauli Valcarenghi *medicinam rationalem* Cremæ 1737. 4. & *constitutiones epidemicas* alibi dixi. Ej. *dissertazione epistolare dell' uso e dell' abuso del Rabarbaro unito alla China*, Cremæ 1748. prodiit. Contra eam paulo post edita est Ignatii Pedratti *lettere famigliari in risposta alla dissertazione epistolare dell' uso e dell' abuso del rabarbaro unito alla china china del* S. Valcarenghi, Cremona 1749. 8. Defendit corticis usum purum & absque miscela. Respondit Cl. Valcarenghi in *Riflessioni medico practiche sopra la lettera familiare del* D. Pedratti *fatta in risposta alla diss. epistolare*, Cremæ 1749. 4. * Tuetur auctoritatibus & rationibus conjunctum utriusque hujus remedii usum.

Frorent. Aug. Gallarati *methodus ad profligandas febres tertianas*, Cremæ 1737. 4.*

Josephi Antonii Puiati *decas rariorum observationum medicarum theoreticis practicisque animadversionibus illustratarum*, &c. Venet. 1737. 8. In *præfatione* defendit contra Sydenhamium utilitatem observationum singularium. Jubet medicos sufficiente copia medicamenta propinare, cum ex parca dosi corticis tertianam duplicem, ex parva dosi cantharidum ischuriam funestam fuisse viderit. Observationes plures sunt, quam promittit titulus, quælibet enim alias socias habet. Stranguriam superavit venæ sectione, opio: bubonem gallicum raro auxilio purgatione, pleuritidem verminosam epidemicam mercurialibus expugnavit, absque venæ sectione. Luem veneream sanat argento vivo ita adhibito, ut alvum solvat, absque salivatione. In mania puerperarum laudat, & recte, venæ sectionem. In epistolâ ad Freindium, quem nesciebat dudum obiisse, monet, Hippocratem in febribus venam non secuisse, & in pleuritide raro. In variolarum secunda purgatione ipse etiam alvum ducit. In dissertatione de hydrargyro mirifice extollit vires argenti vivi, in quartana febre, podagra, febribus epidemicis: negat ab humoribus nostris acrimoniam ipsi communicari. Ej. L. *de morbo Naioniano*, Feltriæ 1747. 4. latius patet, quam titulus. Describit febrem cum congestione ad caput, tritæophuiam, quam calidis medicamentis, sanguinem solventibus & vincula spirituum, vomitu, cantharidibus, absque venæ sectione curavit.

Joh. Fantoni *observationes* in Pathologicis laudavimus.

Mich. Peaget, *Ergo luis venereæ curationi per frictionem potius quam per fumigationem favent observationes*, Paris. 1738. 4.

A. Cl. Renard, *Ergo pluribus Hispanorum morbis remedium efficax balneum*, Paris. 1738. 4.

Fr. Bailly & Belletete *num in peste ut carbunculi sic & bubones statim ferro semper aggrediendi*, Paris. 1738. 4. bona disp.

Browne Langrish *modern theory and practice of physick*, Londin. 1738. 8. quæ secunda editio est. Pathologica laudavi. Ex iis deduxit utilitatem venæ sectionis minuentis copiam globulorum

san-

ſanguinis. Derivatoriam emiſſionem ſanguinis rejicit, & laudat revulſoriam. Non valde probat cantharides, quarum vis acris reſorpta febrem facit. Neque valde refrigerat in febre, neque calefacit. Non plurimi corticem peruvianum æſtimat. Equitationem in phthiſi valde commendat. Dignus & utilis liber. Ej. *phyſical experiments upon Brutes*, Lond. 1746. 8. Experimentis docuit aquam lauroceraſi, quæ vehemens eſt venenum, parca copia datam ſanguinem ruberrimum, & pulcherrimum reddere.

CAR. FRID. KALTSCHMIDT Profeſſoris Jenenſis diſputatio *de curatione virginis hydropicæ*, Jen. 1738. 4. prodiit, & aliæ ſubinde utiles ſuccedunt.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT hoc anno cepit edere diarium ſuum Berolinenſe, quod maxima parte practicum eſt. Ej. *therapia generalis* a morte CL. viri edita eſt a CL. MOEHSEN, cujus tomus I. anno 1749. alter 1750. 8. Berolini prodiit. Sub eo titulo materia medica reperitur. Ej. *abhandlung von veneriſchen krankheiten* perinde nuper, ibid. 1750. 8. prodiit aucta ab E. GODOFREDO KURILLA.

LEONHARD STOKE *gedwongene verantwording zynde een verhaal der ziekte en dood van* CELIA WALLE, Utrecht 1738. 8. Decocto lignorum & ſudori in craticula ſubjecerat viduam de malo venereo ſuſpectam. Cum alii medici ulcus in femore invenirent, malam curationem accuſarunt. Ipſe ſe tuetur, & producit teſtimonia facultatum, quæ negant ejus medicamenta nocuiſſe.

NICOLAI GRANITII *medicina theoretico-practica*, Venet. 1739. 4.*

PETRI de ROTUNDIS *de victus ratione in febre acuta continua*, Rom. 1739. 4.*

GIDEONIS de RABOURS & *de la* CLOY, *Ergo in lue venerea parciores & longius diſſitæ mercurii doſes plenioribus crebrioribuſque anteponendæ*, Pariſ. 1739. 4. *Ergo in ulcere tonſillarum antiſeptica*, Pariſ. 1749. 4.

Méthode pour prendre le Quinquina in *Act. Trivult.* 1739. p. 2055. Vult parari id medicamentum in antlia pneumatica, & aërem internum extrahi.

Traité pour connoître & guérir la peſte, La Haye 1739. 8.*

CHAMPCORNU *traité des maladies vénériennes*, Amſtelod. 1739. 8.*

JOH. HUXHAM *Obſervationes de aëre & morbis epidemicis ab anno* 1726. *ad finem* 1737. *Plymuthi factæ*, Londin. 1739. 8. In nobili libro, quem in pathologia laudamus, huc multa pertinent. Febres intermittentes non nimis præcipiti uſu corticis ſupprimi debere monet. Mercurium alcaliſatum cortici præſtitiſſe vidit. Cathartica in ſecunda febre variolarum feliciter expertus eſt. In pleuritide non neceſſe eſſe ſputum movere, ut quidem in peripneumonia obſervat. Tuſſis convulſivæ, valde difficilis, curationem tradit. In variolis anni 1735. (qui etiam in Helvetia ſtrage varioloſa celebris fuit) alexipharmaca adhibuit. In Ictero cum ſanguine diſſoluto & hæmorrhagia venæ ſectione, emulſionibus utitur: in altero ictero ab inerte bile terra foliata tartari, quam in morbis a viſcido valde commendat. Succedunt diſſertationes duæ: una de *febribus lentis nervoſis*, malignis abſque apparente periculo, quæ abſque venæ ſectione, ipſis alexipharmacis tractari volunt: & *de Colica Damnonienſi*, nempe pictonum, quam vomitu repetito admiſtis anodynis, diuturna alvi purgatione, denique ſudore multo ſuperat. Ej. *an eſſay on feavers and their various kinds*, Londin. 1750. 8. In inflammatoriis febribus antiphlogiſticam methodum recte a SYDENHAMO præſcriptam eſſe, non ita in exanthematicis, quæ egeant vi expulſiva.

KINNEIR *new eſſay on newes ſhewing the uſe of bathing and drinking bathwaters in nervous diſorders*, Londini 1739. 8. Mire commendat thermas ſuas ad podagram morboſque nervorum, & frigidum quidem balneum, poſt calidum. Medicamentum alternans Edimburgenſe PLUMMERI ad reſolvendum abſque ſalivatione valde laudat.

J. GEORGII HENRICI KRAMER *medicina caſtrenſis*, Vienn. 1739. 8. STAHLIUM ſequitur. Scorbutum, ut ex parciori uſu vegetabilis cibi ortum, eo ipſo debellat, nempe ſuccis recentibus ad tres & quatuor uncias ter quaterve de die cum ſero lactis ſumtis, ex cochlearia, naſturtio hortenſi, & citro. Luem veneream argento vivo, cum purgantibus miſto, abſque ſalivatione ſanat. Corticem febrifugum non amat. Dyſenteriam aromaticis curat abſque opio. Phthiſin Selteranis aquis cum lacte pro certo ſperat tolli. *De ſcorbuto* diximus.

Sorgfältiger Cloſter medicus, Lipſ. 1739. 8.*

J. CONRADI a BRUNN (qui prius celebris anatomicus fuit BRUNNERUS) archiatri Palatini, poſthumus libellus *de methodo tuta ac facili citra ſalivationem curandi luem veneream* edidit filius J. JACOBUS, Scaphuſ. 1739. 4. nempe diminutis doſibus argenti vivi.

CHR. H. HAENEL *de camphora*, Leid. 1739. 4.

Geſundheits büchlein vor alle menſchen 1739. 8.*

LUD. FRIED. PELITSCH *unterſuchung der eigenſchaften und hülfsmittel der arthritidis*, Lipſ. 1739. 8.* cum introductione ad modum cognoſcendi morbos.

Der medicinische hauptschlüssel oder gründliche einleitung zur vernünftigen cur aller krankheiten, Lipf. 1739. 4. diversus liber a priori illa clave DIETERICI.

SUECICÆ ACADEMIÆ *acta*, quæ hoc anno edi ceperunt, minime sunt absque utilibus practicis monumentis, ut NICOLAI ROSENII. G. STRANDBERGII, &c.

CAMILLI FALCONET, viri doctissimi, & LUCAS *Ergo in variolis cujuscumque generis non una medendi methodus*, Paris. 1740. 4.

JOHANNIS ASTRUC, viri literatissimi, Monspeliensis Professoris, nunc Parisini medici, celebre opus *de morbis venereis*, Paris. 1738. & 1740. 4. prodiit, sæpe recusum, in posteriori editione auctum dissertatione de curatione luis venereæ apud Sinas. Cæterum in curatione omnia quidem symptomata ramosque mali persequitur, parciori autem usui mercurii vivi cum aliis Monspeliensibus plurimum tribuit. Ipsi certe tribuitur, auctus tamen nonnihil ex BOERHAAVII libro *de viribus medicamentorum*, *tractatus therapeuticus*, Genev. 1743. 8. Indicationes sunt, ex causis morborum desumtæ, & medicamenta atque auxilia ad eas indicationes, formulæque minime inutiles.

G. MARTIN *treatise on the power of medicines*, Londin. 1740. 8.*. An ejusdem GEORGII, cujus liber de gonorrhœa?

GEORGII MARTINE *medical and philosophical essays*, London. 1740. 8. De vi electrice purgantium aliqua habet.

In GEORGII BECKET *collection of chirurgical tracts*, Lond. edita 1740. 8. aliqua huc pertinent, de curatione scrophularum per contactum, quam superstitiosam vocat & deridet, de *specifico*, sed arcano, ad consumtionem.

J. du BOIS *de sanguinis missionis usu & abusu*, Leid. 1740. 4.

J. FRID. WINTER egregii viri, Leidensis Professoris, *de certitudine medicinæ practicæ*, Franek. 1740. fol.

Avis pour donner des secours à ceux que l'on croit noyés, Argentor. 1740. fol.

J. FRIDERICI SCHREIBER *observationes & cogitata de peste*, Petrop. 1740. & auctius, Berol. 1744. 4. Denuoque emendatius, Petrop. 1750. 4. In peste *bubonaceam speciem sanat* argento vivo cum camphora misto, & mercurium quidem adhibet ob adfinitatem cum lue venerea, ut tamen salivationem camphora impediat. In *carbunculacea*, quam cum variolis conparat, corticem Peruvianum laudat. Sub pestis initia in Ucrania profuit emeticum. In tertia editione camphoram salivationem movisse monetur, & proponitur ab anonymo antidotus pestis ex animali regno. Dubitat IDEM anonymus, an vere ex America lues venerea in Europam venerit.

CHRISTIANI AUGUSTI THEOPH. HÆRTEL *de effectu sedativo stimulantium & excitantium*, Argentor. 1740. 4.

J. FRID. CARTHEUSER *de refrigerantium differenti indole & modo operandi*, Francof. Viadr. 1740. 4. disp. *de necessaria consensus partium attentione practica*, ibid. 1741. 4. *de cinnabaris virtute medica* 1743. *de erroribus practicis ex falsa theoria* 1742. & aliæ bonæ disp. EJ. *rudimenta materiæ medicæ*, Francof. Viadr. 1741. 8. recusa ibid. 1749. & 1750. cum titulo *fundamentorum materiæ medicæ generalis & specialis* 8. 2. vol. utile omnino opus est cum multis experimentis propriis, ex chemia inprimis, & genuinarum virium a spuriis prudenti separatione.

In CASPARI NEUMANNI operibus, quæ hoc anno prodieunt, materia medica cum analysibus egregia continetur, quam in chemicis laudavimus.

Specimen materiæ medicæ contractæ, Leid. 1740. 8. alphabeticus & brevis catalogus materiæ medicæ, nonnullis additis, fere ex BOERHAAVIO.

J. SIGISM. GOERLIZENS *Kurtzer unterricht wie man sich zu zeiten der pestilenz bewahren und halten soll*, Witteb. 1740. 4.*

EL. FRID. HEISTERI LAUR. Filii *de quartana & hydrope per corticem peruvianum curatis*, Helmstad. 1740. 4.

CARL. FRID. HUNDERTMARK, docti viri, *de singulari usu frictionis & unctionis in curatione morborum*, Lips. 1740. 4. EJ. *de sacchari saturni interno usu salutari*, ib. 1741. 4. quem defendit. EJ. *de incrementis artis medicæ per expositionem ægrotorum in vias publicas & templa*, Lips. 1749. 4. Ad historiam inprimis artis pertinet, aliquas tamen curationes veterum declarat.

CL. COLLEGÆ nostri GEORGII GOTTLOB RICHTERI multæ doctæ sunt, & utiles, ad praxin pertinentes, disputationes, ut ea *de salubri usu frigoris in medicina*, Gotting. 1740. *de insolatione* 1741. *medicina plagosa* 1746. *balneum animale* 1708. 4. & aliæ plurimæ. BOERHAAVII etiam vindicias adversus anonymum censorem Anglum dedit anno 1745. 4.

DANIELIS WILHELMI TRILLER, viri doctissimi, & Professoris Wittebergensis, *commentatio*

de pleuritide ejusque curatione, Francfurt. 1740. 8. Venæ sectionis utilitatem confirmat, calida refellit, & naturalem eam curandi viam, quam BOERHAAVIUS, ingreditur, adductis exemplis. Derivationis theoriam eam fere quam BELLINUS tradit, maximam nempe fieri per venam proximam. EJ. *de clysteribus nutritiis eruditissimum programma nuper prodiit*, Witteberg. 1750. 4.

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI dissertationes nihil practici continent, sed *historiæ morborum* jam citatæ huc faciunt, cum consilia variorum doctorum virorum contineant, & practicas epistolas. Deinde *Europæ medicina a sapientibus illustrata*, Brixiæ 1747. fol. edita, huc omnino revocari debet, cum ad variarum regionum medicos scripserit vir Cl. & a singulis sciscitaverit, quid earum regionum praxis medica peculiare & memorabile habeat. Multa ergo hic medicamenta laudantur. Utiles sunt epistolæ ANDREÆ PASTÆ, J. C. RIEGERI, MARTINI GHISII (qui luem bovillam descripsit, in qua frustra varia & mercurius etiam tentatus est), J. CALVI LIMPERANI, J. PHIL. BURGGRAU, ARCUTII CAPELLA, ANTONII FORMICA, MARCI FLORI. LUDOVICUS JOH. THUILLIER curationem non valde credibilem per sudorem sympathetice motum proponit. RONCALLUS ad varios libros clinicos sua addit judicia, ut in SYDENHAMUM, cujus carpit artem exspectationis in nascente epidemia.

NICOLAI CYRILLI, qui etiam ETTMULLERI opera edidit, *consulti medici*, Venet. 1741. 4. tria vol.

MARTIN *de la phlébotomie & de l'artériotomie*, Paris. 1741. 12. Recenset opiniones contrarias PETRI SENAC & SYLVÆ; accelerari tamen cum isto credit in ea arteria sanguinem, cujus vena socia secatur. Hinc male in erysipelate faciei successisse venæ jugularis sectionem observat. Venæ brachii sectionem præfert illi pedis, ob ampliorem tubum & cordi propiorem. In collo venam secat in leviori inflammatione capitis, quæ possit derivando solvi. Arteriotomen laudat in maximis malis, quoties crassus sanguis ex arteriis in venas ægre transit.

J. LUD. BAUDE de la CLOY & BERCHER, *Ergo in pulmonum inflammationibus etiam cum sputo cruento aliquando emeticum*, Paris. 1741. 4.

ANTONII FERREIN, *An morbis malignis vesicantia*, Paris. 1741. 4.

GASPAR COCHON DUPUY & FRANCISCI DAV. HERISSANT, *Ergo in ipso exortu febrium intermittentium statim ut plurimum kinakina*, Paris. 1741. 4.

JOH. MIDY & LUD. RENATI du BOIS, *Ergo siphilis per frictiones mercuriales absque ulla excretione nisi fere insensibili, sanabilior*, Paris. 1741. 4.

LUD. F. BELLOT, *An in biliosis gelida glaciatique liquores bradypepsiam juvant*, Paris. 1741. 4.

CAROLI DIONIS & NAT. MARIÆ de GEVIGLAND, *Ergo siphilidi convenit suffumigatio recens*, Paris. 1741. 4.

P. GUISARD in suo *essay sur la maladie vénérienne*, la Haye 1741. 8. Paris. 1742. 12. curationem absque salivatione commendat.

J. GARLIK *on the efficacy of injections in a virulent gonorrhoea*, Londin. 1741. 8. *

HENRY WARREN *treatise concerning the malignant fever in Barbados*, &c. Londin. 1741. 8. Ex peste natam malignam febrem describit, *flavam* a colore corporis dictam, qui in secundo morbi stadio est. Eam calidis remediis & sudore perpetuo sanat, absque refrigerantibus aut acidis, aut multa venæ sectione, aut cantharidibus. Felicem se fuisse ipse testatur, & CL. HUGHES, addit cum summo successu WARRENIUM sua methodo in colica pictonum Barbadensi usum esse (*desc. of Barb.* p. 34.) CL. TOWNE contrariæ curationis auctorem convictum se dedisse scribit ipse WARRENIUS.

J. DAN. SCHLICHTING *syphilidos mnemosynon criticum of vrye oneensydige gedachten over ongemakken door 't gebruyk der teeldeelen oorspronckelyk*, Amstelod. 1741. 8. 1746. 8. Tertius liber huc pertinet, quo curatio proponitur, quam in solo Mercurio, & in sola salivatione, rejecto Guajaco ponit, absque nimia calidi aëris observatione, omnia etiam luis venereæ symptomata tractat & curationes proponit. In ejusdem *nieuw hervormde examen van land en zee chirurgie*, Amstelod. 1748. 8. in *præf.* curatio morborum acutorum in climatibus calidis traditur, penitus refrigerans, & acida, cum opio. Adjecit ad finem libellum de operationibus medicamentorum.

ABRAHAM TITSING chirurgi *Cypria tot schrik van haar bondgenooten en tot dienst der heelmeesteren*, Amstelod. 1742. 2. vol. bene spissa de morbis venereis. Verbosissimum auctorem sequi non potui, cum inprimis viderem, negare luis venereæ originem Americanam.

ARTHRUR. CONRAD ERNSTING *nucleus totius medicinæ quinquepartitus*, Helmstad. 1741. 4. 2. vol. Lexicon in *secunda* parte medicum etiam continet.

HERMANNI FRIDERICI TEICHMEYER, olim ILL. soceri nostri, *institutiones medicinæ pathologicæ & practicæ* Jenæ prodierunt 1741. 4. quibus omnium morborum historiæ & curationes con-

continentur. Ej. exstant multæ disputationes hujus argumenti. Ej. *materiæ medicæ institutiones* prodierant Jen. 1737. 4.

Claudii Car. de Jean & le Moine, *Ergo a vomitoriis febrium intermittentium auspicanda curatio*, Paris. 1742. 4.

Antonii Fizes *opera* Monspelii 1742. 2. edita vix ad praxin pertinent.

J. Watson *account of Hawksbee alteration medicine in the cure of venereal diseases*, Londin. 1742. 8. *

J. Casp. Kuchler *de usu venæ sectionis in pede fallaci*, Lips. 1742. disp.

Isaac Mar Assur *de frictionis usu medico*, Hall. 1742. disp.

Moyses Bernhard Wolfsheimer *de diaphoreticis universalis medicinæ loco habendis*, Hall. 1742. disp.

Wolfg. Frider. Bonneken *abhandlung von den erdhaften mitteln*, Wertheim 1742. 4. Rejicit absorbentia terrea. Ej. *biga casuum medicorum*, Wertheim. 1744. 4. sanguinem asininum pro delirii specifico remedio proponit.

Christ. Frid. Daniel *de specialissima medendi methodo omnis felicis curationis fundamento*, Hall. 1742. disp. Ejusd. discipuli Hofmanniani, & contubernalis, *Beyträge zur medicinischen gelehrsamkeit*, Hall. 1749. 4. P. J. cui nuper altera accessit, ibid. 1750. 4. In prima, quam solam legi, huc etiam pertinent miscellaneæ de morbis aliisque quæstionibus medicis dissertationes. Ej. *Berlinische samlung von nützlichen wahrheiten*, Berolini 1742. 8. non vidi.

Andreæ Eliæ Buchner, Hallensis Professoris & Præsidis Academiæ naturæ curiosorum, numerosæ exstant disputationes, etiam practici argumenti. Huc ergo *de curatione palliativa*, Erford. 1742. 4.

J. Ludov. Kortum *de exanthematis febrium acutarum retrogessis per venæ sectionem restituendis*, Hall. 1742. 4.

Gottwald Schuster *vernünftige methode die meisten krankheiten des menschlichen leibes bald und angenehm zu heben*, Chemnitz 1743. 4. & P. II. 1744. ib. Praxeos systema.

Laurentii Heisteri Professoris Helmstadiensis medici & chirurgi celeberrimi *compendium medicinæ practicæ*, Amstelod. 1743. 8. Genev. 1748. 8. germanice, Lips. 1749. 8. In Ej. *compendio institutionum medicinæ*, Helmst. 1736. 8. ad praxin pertinent consilia medico-clinica, diætetica & alia.

Des armen landmans arzt aus dem Engl. übersezt, Lips. 1743. 8. *

J. Aug. Oehme chirurgi, *der aus dem leiblichen fegfeur erlösete podagricus*, Dresd. 1743. 8. *

J. B. Pranzetti Salis chemicus, cujus singulares amores in patria mea notissimi sunt, *liber correctionis, seu novus medicinæ tractatus cui titulus medicum hoc bonum*, Heilbrunn 1743. 4. *

Pauli Wilh. Schmidt *historia hydropici curati*, Gedan. 1743. 4. Paracentesi facta quadragesies, aliquoties umbilico inciso, adjuta purgatione malum dilatum est, ut tamen cum funesto eventu redierit.

J. Phil. Wolf *consilium medicum über die epidemice grassierende Ruhr krankheit*, Schweinfurt 1743. 4.

Frid. Gottlieb Muller *de venæ sectionis etiam repetitæ usu*, Argentor. 1743. disp. In omnibus acutis morbis, etiam exanthematicis, missionem laudat sanguinis.

David Vasse & Bidaurt, *Non ergo a vomitu partus facilior*, Paris. 1743. 4.

In Monumentis Academiæ Chirurgicæ aliqua etiam practici generis continentur.

Bonafede Vitali *lettera e risposta sopra le malattie contagiose*, Verona 1743. 8. Agit de peste Messanensi & proponit curationem anthelminticam.

Varie regole usate in occasione di Pestilenze, Modena 1743. 8. *

J. Kilpatrik *Essay on inoculation occasion'd by the smallpox being brought in South Carolina in the year* 1738, Lond. 1743. 8.

Dale Ingram *of the gout*, Lond. 1743. 8. Laudat fonticulos inter musculos gastrocnemios, balneum ad dissipanda coagula cum musculari motu.

Georgii Berkeley, Episcopi in Cloyne, viri acuti ingenii & eruditissimi, *siris or a chain of philosophical reflexions concerning the use of Tarwater*, Dublin an. 1744. Londin 1744. 8. gallice *recherches sur les vertus de l'eau de Goudron*, Amstelod. 1745. 8. Germanice prodiit *historische nachricht vom theer wasser durch* Died. Wessel Linden, Amstelod. 1745. 8. Gottingæ vero 1745. 8. *nachricht vom theer wasser*, quo præcipua momenta rerum continentur omissis philosophicis. Præter variam eruditionem & acidi atque ignis (quæ vix credit differre) tamquam spiritus animalis mundi, & instrumenti, quo Deus motum excitat, primas antiquitates ex Aegypto & Platone repetitas,

titas, inprimis decoctum saturatum picis pro summo medicamento adversus variolas, phthisin, febres epidemicas, etiam animalium laudat. Ipse Episcopus anno 1747. Dublini & Londini duas alias epistolas edidit, quibus laudes sui decocti confirmat & auget. Non tamen defuerunt adversarii *Remarks on the siris*, Lond. 1744. 8. *A letter to* M. BERKLEY, ibid. eodem anno. *Reflexions concerning tar-water*, ibid. eodem anno * *English wisdom examplified*, ibid. * *A cure of the epidemical madness of drinking tarwater*, ibid. eodem anno * Contra pro Episcopo scriptum est *The Bishop of Cloyne defended*, ibid. eodem anno * STEPHAN HALES *account of experiments upon tarwater* 1745. & THOMÆ PRIOR *authentik narration of the success of tarwater*, Lond. 1746. 8. * cum literis & testimoniis.

DAVID STEPHENSON *mechanical practice of physick*, Lond. 1744. fol. Heteroclitus auctor rejectis internis medicamentis morbos omnes sanari credit aëre conpresso, tamquam balneo, submersione in aqua, tremoribus aëris elasticis adplicatis. Ipsas hæmorrhagias a denso aëre tamquam vinculo vasis injecto credit supprimi posse, & instrumenta depingit, nullo experimento facto.

LUD. CLAUD. BOURDELIN & POISSONNIER, *Ergo pulmonum etiam in morbis suus est kinæ kinæ locus*, Paris. 1744. 4.

GUIL. de MAGNY & MARTEAU, *Ergo sperma ceti narcoticis sociatum remedium in pleuritide præstantissimum*, Paris. 1744. 4.

LUD. de SANTEUIL & ARCELIN, *Ergo non cogenda revulsio*, Paris. 1744. 4. Theoriam HECQUETI contra SYLVAM defendit.

FRANCISCI de SAUVAGES editio *Hæmastatices* HALESII conjunctas habet notas & dissertationem *de febre & de inflammatione*. De venæ sectione etiam agit & ejus vires examinat. EJ. *traité des maladies du Vivarais* ad bovillam luem pertinet; setaceum autem ex cortice Ribes nigri inprimis laudatur. EJ. *de la cause de la Rage*, Toulouse 1749. 4. Curationem tradit & spem in mercurio ponit. EJ. *de hemiplegia per electricitatem sanata*, Monspel. 1749. 8. habet etiam modum ea curatione utendi & exempla.

BOUILLET *Elémens de la médecine pratique tirés des écrits d'*HIPPOCRATE *& de quelques autres médecins anciens & modernes*, Beziers 1744. 4. Dissertationes variæ sunt absque nexu. Regulæ ex HIPPOCRATE excerptæ. D. JAMES consilium ad rabiem caninam. Theses *an vesicantia malignis, an kermes ad inflammationem tonsillarum*. Proprias observationes vix profert. EJUSD. *suite des élémens de pratique avec des dissertations & des remarques de théorie & de pratique*, ibid. 1746. 4. Saponem ad asthma & podagram laudat: tum curationem febrium antiphlogisticam, quæ ab HIPPOCRATE ad nostra tempora eadem est & constanter felix fuerit.

Traité des causes des accidens & de la cure de la peste, Paris. 1744. 4. Hanc egregiam collectionem in Pathologicis laudavi. Primarii autem libelli, qui ad praxin pertinent, sunt CHICOINEAU *rélation abregée de la peste de Marseille avec la curation*. Usus est diaphoreticis, theriaca ipsa. *Observations & réflexions propres à confirmer ce qui a été avéré par Mrs.* CHICOINEAU, VERNAY & SOULIER, nempe morborum & curationum historiæ. Porro *observations de* M. BERTRAND *sur la maladie contagieuse de Marseille*. Sudorem etiam laudat medicamentis non validissimis excitatum. *Observations pratiques de* M. COUZIER. Pulvis bufonis inutilis. Menses salutares. Venæ sectio infelix. Vomitus malus, &c. Tota etiam II. pars pertinet ad politiam pestis prophylacticam, publicam, modum excludendi, coërcendi pestem, repurgandi ædes infectas, &c.

Nouveau Recueil des différens traités de Médecine, Paris. 1744. 12. * 1745. 12. *

Dissertation en forme de lettres sur l'effet des topiques dans les maladies internes & en particulier sur celui du S. ARNAULD *pour l'apopléxie*, Paris. 1744. 8. * sacculi sunt, quos jubet scopo prophylactico appendere, vitriolo, ni fallor, pleni.

GIUSEPPE VALDAMBRINI *dell' uso del mercurio crudo*, Florent. 1744. 8. Nempe ad febres malignas petechiales & epidemicas, quæ Cortonenses eo anno adflixerunt, a vermibus ortæ, mercurium crudum ad drachmam propinavit.

GIUSEPPE MARIA SAVERIO BERTINI *dell' uso esterno ed interno del mercurio*, Florent. 1744. 4. Laudat mercurium ad omnes fere morbos chronicos, etiam maniam.

CAJETANO ARMILLEI, *consulti medici di varii professori spiegati colle megliori dottrine moderne*, Venet. 1744. &c. 4. 2. vol. Inter alios etiam BOERHAAVII, LEPROTTI (qui opus inspexit), MALPIGHII, LANCISII consilia continet. Adjecta est *centuria observationum medicarum latina*, ibid. eodem anno.

NICOLAI BOERNER *Medicus sui ipsius, wie ein jeder seine gesundheit erhalten und eines langen lebens*

bens theilhaftig werden könne, Fr. Lipſ. 1744. 8. & auctius duabus partibus anno 1747. 1748. ibid. 8. Compendium praxeos & diætetices.

Neue anweiſung zur erkenntnüſſ und cur der innerlichen krankheiten, Lipſ. 1744. 8.

J. HENR. von SCHOVEN *der unter dem unerfahrnen leibmedico glüklich curirte* 1744. 8. *

WILHELM HENRICH PROEBISCH *das geprüfte und verworfene alcaheſt*, Regiomonti 1744. 4. Contra practicum qui arcano ſuo cancrum mammarum & calculum curandum ſuſceperat.

J. GOTTLOB KRUGER, Medici & Phyſici ingenioſi & eloquentis, *de diverſitate corporum, morborum & curationum ſecundum regiones Europæ*, Hall. 1744. 4. EJ. *Sendſchreiben vom nutzen der Electricitaet in der arzney wiſſenſchaft*, ibid. 1745. 8. ſpem viri de effectu medico excitatæ electricitatis egregie experientia confirmavit.

CHRISTIAN SAMUEL GEBAUER *de curatione quorumdam morborum per cauſas*, Erlang. 1744. 4.

CAR. AUG. a BERGEN amici noſtri, botanici, anatomici & medici, *de venæ ſectione gravidis ſuadenda*, Francof. ad Viadr. 1744. 4. & aliæ bonæ diſputationes ſunt.

FR. J. MENZLER *de venæ ſectionis in puerperis abuſu & uſu*, Argentor. 1744. diſputatio.

J. CHRISTOPH RIEGER *introductio ad hiſtoriam naturalium & arte factorum*, Haag. 1740. 4. 2. vol. bona fuiſſet & aptiſſima uſui materia medica, ſi abſolviſſe licuiſſet auctori.

IVONIS JOH. STAHLII, Profeſſoris Erfurtenſis, *de uſu venæ ſectionis in pede inſtituendæ*, Erfurt. 1744. 4. diſputatio.

FRANC. ADAM WOLF de WINTER *de cautione in obſervationibus phyſico-medicis adhibenda*, Altorf. 1744. 4.

CHR. GOTTL. KRAZENSTEIN *abhandlung vom nutzen der electricitaet in der arzneywiſſenſchaft*, Hall. 1745. 8. quæ altera editio eſt. Pulſum accelerari a ſcintilla electrica, & ſanatas ſe vidiſſe aliquas minores paralyſes refert. EJ. *theoria & methodus ſanandi diabetes*, Hall. 1746. 4.

ERN. ANTON. NICOLAI *verbindung der muſic mit der arzneykunſt*, Hall. 1745. 8. Mechanicam rationem excitat, qua dolor, melancholia, aliique nimii motus per muſicos accentus ſedari queant. EJUSD. *bemühungen in dem theoretiſchen und practiſchen theil der arzney wiſſenſchaft*, Hall. 1749. 8. Huc pertinet in diſſertatione de dolore declaratio efficaciæ opii a vi, quam augeat, adhæſiva ſeri ſanguinis & ſpirituum. In *quinta* de derivatione & revulſione agitur, quas rejicit auctor, atque ab omni venæ inciſione credit velocitatem ſanguinis augeri. *Sexta* diſſertatio eſt de curatione venerei mali, abſque ſalivatione perficienda. EJUSDEM. *Der curieuſe medicus*, &c. Dreſd. 1745. 8.

MART. SIMON STARK *medieiniſcher unterricht*, Dreſd. 1745. 8.

EPHRAIM FELIX ENHORNING *methode ſchwindſüchtige fieber zu curiren*, Dreſd. 1745. 8.* EJ. *anfangs gründe der mechaniſchen arzney gelahrheit und gründliche einleitung zur praxi clinica*, Vienn. 1749. 8. Curationes ſunt ad principia theoriæ BOERHAAVIANÆ, inter quas eſt memorabilis curatio ſenis decrepiti.

SAM. THEODOR. QUELMALZ programma *de infuſo picis liquidæ*, Lipſ. 1745. 4. EJ. *de hydrargyri viribus a ſulfure ſuſpenſis in corpore humano*, ibid. 1749. 4. & aliæ utiles diſputationes exſtant.

Non eſt expreſſus annus, quo prodiit DANIELIS FISCHER Liber *de remedio ruſticano variolas per balneum primo aquæ dulcis, poſtea vero ſeri lactis curandi*, &c. Erfurt. 4. Excogitatum eſt hoc remedii genus in Hungaria ſuperiori, a ruſticis, magno cum fructu, intus ſero lactis dato, extus quotidie balneo adhibito. Caſu edoctus vir CL., medicus urbis Kaesmark, fidelem & utilem invenit methodum. Multa addit de balneorum in univerſum & lactis utilitate & ſalubritate.

CL. MORTEAU in theſi, Pariſ. 1745. 4. *Ergo ſuffumigium in lue venerea curanda medicamentum optimum* defendit eam methodum contra J. ASTRUC, & jubet uti cinnabari ad duas & tres drachmas.

VIGNON *eſſais de la médecine pratique pour l'uſage des pauvres*, Pariſ. 1745. 12. 2. vol. Continet materiam medicam vegetabilem, modum parandi medicamenta, obſervationes de uſu remediorum, formulas remediorum, morborum hiſtorias, chirurgiam.

JOHN TENNENT *phyſical diſquiſitions demonſtrating the real cauſe of the blood, morbid rarefaction and ſtagnation*, London 1745. 8. Cum videret polygalam virginianam, quæ *Seneca* dicitur, valere ad morſum viperæ, ex quo ſanguis coagulatur, ad ſimiles morbos ejus uſum per analogiam tranſtulit, nempe ad pleuro-peripneumoniam epidemicam Americæ, & ad febres a coagulato ſanguine ortas. Volatilia alcalia laudat & ipſum ſalem viperarum, criſinque ejus peripneumoniæ per urinam fieri contendit, & veram curationem in adtenuando ſanguine ponit. Dat ad tria cochlearia omni bihorio, & experimenta felicia & hic adlegat, & in quartana, & in anaſarca & rheumatiſmo. Ab iis febribus repudiat cantharides, tum acida in univerſum & refrigerantia in morbis acutis proſcribit.

CROMWELL MORTIMER *chymical remedies in moſt diſeaſes*, Lond. 1745. 8.*

HANSIUS SLOANE hoc anno edidit *an account of a most efficacious medicine for soreness, weakness and other distempers of the eyes*, Lond. 1745. 4. ex axungia viperarum, margaritis, aloë, tutia & hæmatite. Gallice recusum est opusculum Paris. 1746. 12. & Germanice.

De ALEXANDRO KNIPSMACOPPE *& de duobus remediis ab eo maxime illustratis mercurio & thermis Aponensibus*, Patav. 1745. 4. Auctor dicitur NICOLAUS SCANAGATI. Mercurium in plurimis morbis adhibet.

LUCÆ DORASCENTI *de usu chalybis atque mercurii in obstructione curanda* dissertatio Romæ 1745. 4. ad me data. Aperire etiam chalybem, & resolvere obstructa it ostensum.

A practical dissertation upon drowning, Londin. 1746. 8. Vitam sub aqua diu conservari ostendit, modosque, quibus possint revocari, qui submersi fuerunt.

JOHN ANDREE *cases of epilepsy, hysterik fits and S. Vitus Dance withe the process of cure*, Londini 1746. 8. *.

Two letters from a physician in London to a Gentleman at Bath; Londin. 1749. 8. De usu tabaci & aliorum medicamentorum diæteticorum, & contra empiricos.

WILLIAM FORSTER *tr. of the causes and the cure of most diseases*, Lond. 1746. 8. *

A letter exposing the mistaken case of smallpox, Londini 1746. 8. *

GIAN BATTISTA MOREALI *nuovo systemate delle febre maligne e contagiose*, Venez. 1746. 8. Verminosas esse & mercurio sanari.

J. FRANCISCI SCARDONA Rhodigini, *aphorismi de cognoscendis & curandis morbis commentariis illustrati*, Patav. 1746. 4. 3. vol. Non contemnendus liber, quem penitus a cognomine BOERHAAVIANO separare oportet. Morbos hic capitis, pectoris & abdominis tractat, ad sua experimenta & recentiorum meliorum scriptorum consilia. Defendit revulsiones & derivationes, & venæ jugularis sectionem, quod ab interna carotide sanguinem in externam revellat. In putridis tamen febribus, lentisque & soporosis, non mittit sanguinem. In phrenitide camphora etiam & opio utitur, & emulsionibus nitratis. Opium in epilepsia nocere observat. In sectione jugularis venæ non vult vinculum adhiberi. In principio acutorum morborum & anginæ laudat diaphoretica fixa, & in ista cantharides. In magna hæmorrhagia ex pulmone, vel intestino, fungum meliatensem præscribit. In pleuritide revellit per venæ alterni brachii sectionem. In maligna dysenteria opium & diaphoretica & alexipharmaca, & cascarillam adhibet. Monet Italiam minime ferre vehementes doses emeticorum, quales Belgium tolerat, &c.

Due dissertazioni della elettricita aplicata alla medicina, Venet. 1746. 8. Spiritus animales excitare, transpirationem insensibilem augere, &c.

GIACINTO ANSELMO CASTELLANI *lettera apologetica*, Mantua 1746. fol. Usum saponis in contusione excusat. Respondit eodem anno censor anonymus (nempe D. CHJESA) in *risposta sopra la lettera apologetica del* S. CASTELLANI 4. Saponem nocuisse ipsa historia morbi confirmat & auctoritatibus magnorum virorum.

JOH. BARKER *essay of an agreement betwixt ancient and modern physicians, or a comparison between the practice of* HIPPOCRATES, SYDENHAM *and* BOERHAAVE, London 1747. 8. Amst. gallice 1749. 8. Mediam viam init, & curationem in acutis morbis commendat neque nimis calidam, neque refrigerantem nimis. Eam magna ex parte in eo ponit, ut naturam imitemur, crises v. g. per hæmorrhagiam æmulemur venæ sectione, eas quæ per diarrhoeas fiunt, clysteribus & laxantibus medicamentis. Addit rationem, cur HIPPOCRATES parcius sanguinem miserit in calida regione, nitro nondum instructus. In rheumatismo, quem fuse describit, calida laudat, sudorifera, minus recentiores in principio acutorum purgantes excusat, per climatis frigus, quod ipsum faciat necessitatem vesicatoriorum ad vires stimulandas, partem materiæ morbi avertendam & evacuandam. EJUSDEM credo esse *observations on the present epidemic fevers*, Londin 1741. 8. absque nomine editas. Febrem blanda facie, crudeli eventu, in coma vel delirium transeuntem descripsit, & curationem antiphlogisticam per venæ sectiones, nitrosa, clysteres, cantharides, per felices eventus confirmatam, proposuit.

ROWLAND JACKSON *de vera phlebotomiæ theoria*, Londin. 1747. 8. Venæ sectionem cum ligatura longe removet ab ea, quæ absque vinculo administratur. Hæc derivat ad eum locum, unde resistentiam aufert: Illa revellit ab eo loco, quia circulationem sanguinis sistit, resistentiam facit, & in vasa reliqua libera derivat. Vinculum ergo facit, quod stimulus BELLINI. Hinc ad scopum practicum morbi v. g. capitis venæ jugularis sectionem absque vinculo, & scarificationes & hæmorrhagias & arteriotomen laudat, quoties derivandum est. Quando vero vinculum venæ & sectio conjungitur, ut vulgo fit, tunc neque derivatur, neque revellitur, si tempora, quibus vena

na ligata, & quibus aperta sint, æqualia fuerint; revellitur vero, sive derivatur, prouti diutius duraverit ligatura quam apertura venæ, aut contra. Non laudat venæ sectionem in parte vicina inflammatæ sedis. Nam eo derivat, debent ergo venæ secari in partibus dissitis, nisi derivare velimus, ut in mensium retentione.

Medulla medicinæ universa, Londin. 1747. 8. compendium medicinæ, chirurgiæ, cum formulis, pro Exercitu Britannico, Germanice versum *Kern der ganzen medicin*, Hamburgi 1748. 8.

GEORGE KEY *dissertation on the effets of mercury in human bodies*, Londin. 1747. 8. salivationem lentam, non plenam, per frictionem mercurialem excitatam, laudat, ad CANTWELLI morem. Accusat J. CARPENSEM, qui nimis amplis emplastris suis multos ægros occiderit.

FRANCISCI de PAULA COMBALUSIER, Valentini Professoris, inde Parisini Medici, *pneumatopathologia de flatulentis corporis humani affectibus*, Paris. 1747. 8. Plenus liber, flatuum omne genus considerat, & auxilia proponit, in parte curatoria fusior, Tympaniten superari vidit paracentesi, & aceto hydropem.

Observations intéressantes sur la cure de la goute par Mrs. HOFMANN *&* JAMES, Paris. 1747. 12. Anonymus ille rheumatismos sanat vehementissima sanguinis missione, ad 20 & 24. l. intra 40 horas, tunc lactea diæta. R. JAMES laudat argentum vivum.

Mémoire sur la goute pour servir de réponse ... si on peut la guérir radicalement, Nantes 1746. 12. *& dialogue sur l'expérience de remedes indiqués dans le mémoire sur la goute*, ibid. 1747. 12. Absentem podagram arcet pediluviis, purgantibus, præsentem sanat (nullis adhibitis externis remediis) narcoticis & arcanis quibusdam.

CHRISTIAN. LUD. WILLIG *observationes practicæ*, Gotting. 1747. 4.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI Lipsiensis medici *dissertationes medicæ selecti argumenti*, Lips. 1747. 4. Viginti disputationes hic collectæ sunt, quarum practica est *de morborum per manuum adtrectationem curatione*. Sed etiam pathologicis multas suas practicas observationes adspersit. *Stillicidium* in disputatione *de balneis particularibus* laudat ad colli & capitis immobilitatem suo experimento adducto. Balneum frigidum in spina ventosa & rachitide commendat.

HENRIC. FRIDER. DELIUS *amœnitatum medicarum quinque decades* absolvit, Quedlinburg 1747. 8. quæ maxima ex parte practicæ sunt.

J. JACOB SCHLIERBACH *versuch und vorstellung vom nutzen und schaden des aderlassens*, Giess. 1747. 8. Utilitates venæ sectionis per singulos morbos persequitur. Multum tribuit naturæ, ut STAHLIANUS, & in sanguine mittendo parcior est.

AMOS LAMBRECHT *compendium anatomico-medicum practicum*, Harderovic. 1747. 12. breviss.

JOH. OSTERDYCK SCHACHT HERMANNI filius, Professoris Ultrajectini, *institutiones medicinæ practicæ in epitomen redactæ*, Ultraj. 1747. 8. Ad BOERHAAVIANAM sententiam historias dedit ad curationes morborum.

LUDOVICO GAETANO FABBRI dissertationes *duæ de variolis*, Florent. 1746. 4. *terza intorno ad alcune malattie interne ad alcuni medicamenti ed alcuni metodi di medicare*, Firenza 1747. Contra mercurium, cujus vehementissimus adversarius est, etiam in lue curanda. EJUSD. *dell' uso del mercurio sempre temerario in medicina* Colon. (vel Florent.) 1749. 8. Guajaci usum argento vivo præfert. Cosmum I. id metallum proscripsisse ostendit, transire cum acido humano in speciem sublimati credit, &c.

In bello inter JANUM PLANCUM & adversarios, quod de vesicatoriis ortum est, abbas VANDELLI sub nomine *Circajo sincero Modinese*, in epistola, Mutinæ 1747. 4. edita, vesicatoria defendit. Respondit J. BAPTISTA GISMONDI in *lettera intorno una poscscritta che contiene note critiche sopra la dissertatione del* S. D. GIOVANNI BIANCHI *di Rimini*, Pesaro 1748. 4. Ostendit alios etiam claros medicos, & maxime in Italia vesicatoriis adversos fuisse. Luget, eo remedii genere sibi duos fratres esse ereptos. Negat AETIUM usum esse vesicatoriis, etsi in dropace cantharides adhibuerit. Contra OCTAVIUS NERUCCI Senensis Luccæ eodem anno 8. edidit *lettere fisiche mediche*. Inter eas *quarta* est contra GISMONDIUM & BIANCHUM. Explicat actionem vesicatoriorum, quæ fermentationem excitent, unde rupta vasa liquidum suum dimittant, & eorum utilitatem defendit. Præterea in *epistola* I. laudat usum balneorum calidorum in variolis, propriis experimentis usus. Balneorum etiam vim interpretatur in universum & pondus aquæ ab ea removet.

BENOIT VOISIN *le médicin familier*, Turin 1747. 8.

G. FRANCESCO PIVATI, Lucæ 1747. 8. edidit *lettera dell' elestricita medica* Venetiis recusam. Obduxit tubos vitreos balsamis variis, excitavit vim electricam, & reperit ea effluvia in podagra, arthritide aliisque hujusmodi malis efficacia esse, si æger vim electricam eorum tuborum experiretur. Successerunt anno 1749. *riflessioni fisiche sopra la medicina elettrica*, Venez. 4. Ostendit halare

per vitrum subtilissimas electricæ materiæ, & una balsami intus tubo illiti moleculas, & urinam ipsam adstantium suo odore inprægnare. Curationes enumerat, quæ in paralysi, ictero, aliisque morbis eadem methodo perfectæ sunt, tum exempla laxatæ alvi, excitati sudoris, motæ salivationis, dum æger manu medicamentum tenet, & una vim electricam recipit. Nocere etiam posse diutius & pertinacius excitatam electricitatem candidus fatetur.

Ill. noster Collega J. Godofredus Brendel multas egregias disputationes practicas edidit; quarum aliquas excitabo ut *observationum medicinalium fasciculum*, Gotting. 1740. 4. *de reliquiis hydrargyri a ptyalismo expellendis*, Progr. 1747.

Caroli Linnæi in summa brevitate etiam medico utilis ob vera judicia de medicamentis, *materia medica ex plantis*, in botanicorum supplementis laudabitur. Ejusd. continuatio sub titulo *materiæ medicæ ex animalibus* nuper 1750. 4. Upsaliæ prodiit, ejusdem ingenii & utilitatis.

Consultations choisies des médecins célèbres de l'Université de Montpellier, Paris 1748. 4. vol. 12. Magna remediorum analogia, lac, conserva cynorrhodon, asilli. Eventus, quod quidem nocet, omissi.

Georg Henrich Behr *materiæ medicæ* L. II. Argentor. 1748. 4. Multo ingenio & varia eruditione pleni.

Jac. Lazerme *de morbis internis capitis*, Amstelod. (in titulo) 1748. 8. In appendice continentur consilia celebrium medicorum Monspeliensium de morbis capitis, eventu non addito. Ejusdem curationes morborum, Monspesselii 1750. 8. 2. vol.

Planque *bibliothèque de médecine*, Paris 1748. 4. practica etiam continet.

Morandi *prima decade di lettere famigliari continenti gli errori nella prattica*, Modena vel Ferrar. 1748. 4. * Rejicit lapides pretiosos. Mercurium suspe[illegible]abet. In variolis & gangræna in adhibendo cortice errari monet, &c.

Andreæ Pasta *discorso medico chirurgico intorno al flusso di sangue dell' utero delle donne gravide*, Bergamo 1748. 8. Quiete, venæ sectionibus, refrigerantibus potius, quam extractione fetus, gravidarum hæmorrhagiis medetur.

Lettera al S. Curzio *in cui si ragguaglia di varie osservazioni medico fisiche*, Firenze 1748. 4. Defendit inter alia vesicatoria in morbis acutis, & venæ sectionem in pleuritide.

J. Josephi Veratti *osservazioni fisico mediche intorno alla elettricita*, Bologna 1748. 4. Professoris Instituti observationes curationum peractarum vel simplici mutatione hominis in statum electricum, quæ fit accepta percussione scintillæ electricæ, qua paralysis, dolores ischiadici, surditas, leucomata, aliaque mala superata sunt, percussis ab igne electrico locis adfectis: vel balsamis oblinitis tubo vitreo, quorum per vitrum ipsum mobiliores particulæ exhalent. Denique Bianchii experimenta, qui manu purgantia teneri jussit, ut alvus duceretur, recenset, &c.

Jallabert *expériences sur l'électricité*, Geneve 1748. 8. Germanice, Basil. 1750. 8. Scintilla electrica paralyticum sanavit, cujus curationem fuse descripsit. Usus est fulguratione Musschenbroeckiana calidæ aquæ ope excitata.

John Profily *easy and exact method of curing the venereal disease*, Lond. 1748. 8. Absque salivatione aut victu tenui morbum tollit.

John Fothergill *account of the sore throat attended with absces*, London 1748. 8. & gallice Paris. 1749. 12. Morbi historiam & curationem habet, istam lenibus cardiacis conprehensam, intacta eschara, cum gargarismis putredini resistentibus evitata venæ sectione.

Androphili Asclepiadei Liber *quo pauca explicantur, quorum scitu sanitas conservari & vita hominis ab ignorantia medicorum poterit secura esse* F. Lips. 1748. 8. Acidum in morbis acutis vehementer laudat, venæ sectionem in iisdem plerumque damnat, hinc refutatus in *animadversionibus in libellum cui titulus* Androphilus Asclepiadeus editis F. Lips. 1748. 8. Defendit anonymus venæ sectionem, vinum nimis laudatum parcius jubet adhibere.

In J. Zachariæ Platneri *opusculis* Lips. 1748 4. excusis aliqua huc pertinent, ob elegantiam ingenii & dictionis digna lectu, ut *de curatione artuum infirmorum per stillicidium*, &c.

Georgii August. Langguth, Professoris Witteb. 1748. 4. *de curatione recens præfocatione magis inperanda quam inpedienda* 1749. 4.

Jordan de Pellerin *traité sur les maladies vénériennes*, Paris. 1749. 12. Londin. 1750. 8. Mercurio miris & incredibilius pene modis præparato, non absque astrologica observatione, cum luem aliosque morbos it expugnatum.

In *chronological history of air, wather, seasons, and meteors*, cujus auctor est D. Short, reperitur historia morborum, qui epidemice grassantur, cum curationibus. Calidæ sanationi acutorum favet, &c.

Thomæ Frewen *practice and theory of inoculation with an account of its success*. Londin. 1749. 8.

Pro

Pro inoculatione scripsit. A maturis pustulis debere venenum sumi suadet, cujuscunque fuerint generis. Posse venæ sectionem, clysterem, lenia nitrosa una adhiberi monet. Tercentos ægros sanavit hoc remedio, nullo pereunte.

MARTINO GHISI *lettere mediche*, Cremona 1749. 4. In prima laudat argentum vivum ad varios morbos, ad ipsum hypochondriacum malum, ad apoplexias a causa frigida lenta, ad ischiadicum morbum, paralysin ab apoplexia manentem, podagram. Defendit id remedii genus contra CAJ. FABBRI. In altera epistola anginam pessimi moris in ipsa aspera arteria sedentem describit, quam vehementibus venæsectionibus expugnat.

J. FORTUNATI BIANCHINI *saggio d'iperienze intorno la medicina eletirica*, Venet. 1749. 4. Contra transpirationem balsamorum per poros vitri, & curationes electricas PIVATI & VERATTI scripsit. EJ. *lettere medico practiche intorno all' indole delle febri maligne e di loro principali rimedi. . . dell' uso del mercurio*, Venet. 1750. 8. contra CL. MOREALI.

Governo generale di sanita del Regno di Sicilia ed istruzzioni del Lazzaretto di Messina colla pratica degli statuti formati nell' occasione della peste di Messina, Panormi 1749. fol. *

Riflessione di CRISITEO STILITA *sopra alcuni sonniferi e sopra alcuni rimedi per una colica nefritica*, Mediolan. 1749. 8. Lites medicorum.

J. BERNARDI FRANCISCI COSTA *de diarrhoea & dysenteria epidemica quæ grassabatur* Puselarii &c. Brixiæ 1748. 8. Defendit suam, infeliciorem curationem, &c.

J. BAPTISTÆ CHOMEL *dissertation historique sur le mal de gorge gangréneux, qui a regné parmi les enfans l'année derniere*, Paris. 1749. 12. Morbus, quem olim Pædanchonen vocavit SEVERINUS, Parisiis anno 1748. sæviit, eschara nempe totius tunicæ villosæ, cum celeri gangræna. Vomitum movet CL. CHOMEL, venam secat, trahit vesicas, dat in oleo camphoram. EJ. *Ergo tumidis hæmorrhoidibus hirudines*, Paris. 1750. 4.

JOH. EXUP. BERTIN, *Ergo specificum viperæ morsus antidotum alcali volatile*, Paris. 1749. 4.

GEORG. CHRISTIANI OEDER *de derivatione & revulsione*, Gotting. 1749. 4. docta disputatio contra revulsionem & derivationem.

J. CONRAD. WILHELM SCHMIDT *de termino venæ sectionis in acutis*, Gotting. 1749. 4. bona disputatio.

J. JACOB WEGEBEKER *de venæ apud infantes sectione*, Argentor. 1749. 4.

J. RUDOLF LAVATER *de rite determinanda quantitate sanguinis ex vena mittendi*, Hall. 1749. disputatio.

ERICI ERICI F. ELF *de hæmorrhagiis uteri sub statu graviditatis*, Upsal. 1749. 4 docta disputatio

J. PHILIPPI de VIOLANTE *tractatus de variolis & morbillis*, Dresd. 1750. 4. Theoria alio pertinet, curatio fere est, quæ SYDENHAMI. In secunda febre alvum ducit non timidus, nisi quod in epidemicis malignis diaphoretica adhibeat, crystallos etiam & pretiosos lapides laudet, in morbillorum diarrhoea vero juscula pulli.

RICHARDI RUSSEL *de tabe glandularum*, Londin. 1750. 8. In obstructis glandulis aquæ marinæ potum per experimenta laudat, & ad cutis morbos, icterum & adfinia mala. Extus adhibet liquorem viscidum de quercus marinæ vesiculis fluentem. In epistolis D. FREWIN, LEE & aliorum similes eventus recenset, & antiquitates hujus remedii.

GEORG. AUGUSTIN CLARKE *critish physician or the family instructor in the knowledge of medicine*, Lond. 1750. 8.

JOHN PRINGLE *Observations on the nature and cure of hospital and Jayl fevers*, Londin. 1750. 8. Febres petechiales ex aëre non renovato & sordibus ortas describit, quas alexipharmacis & inprimis vino superavit, absque multa venæ sectione.

ALEXANDRI SUTHERLAND *medical essay for promoting the eruption of smallpox*, Lond. 1750. 8. *

J. PETRI EBERHARD *gedanken von der würkung der arzneyen in menschlichem leib*, Hall. 1750. 8. Mechanice interpretatur effectum medicamentorum a pondere specifico saponis & adfinium minori, hinc diluente usu, ab acido sistente motum particularum ignearum, a clausis venis revehentibus in purgantium usu, &c.

TOUSSAINT GILBERT BOULAND, *Ergo gangrænosæ anginæ emeticum*, Paris. 1750. 4. bona disputatio.

PHILIPPI CONRADI FABRICII *observationes quædam circa constitutionem Epidemicam anni 1750*. Helmstat 1750. 4. Curationem variolarum etiam nunc grassantium tradit.

HIERONYMI PANIZZOLA, Medici Lignagiensis, *allegazione intorno all' uso del vino emetico adoperato in seniziale*, Verona 1749. 4. Defendit clysterem ex vino emetico factum. Contra carpit eum-

eumdem anonymus CAROLI GIANELLA cultor in *lettera circa del vino antimoniato*, Veron. 1750.4.

MATTHIÆ GEORGII PFANN, Erlangensis Professoris, *Samlung verschiedener merkwürdiger fälle*, &c. Noriberg 1750. 8. Responsa facultatis Erlangensis a CL. auctore elaborata, forensia partim & partim practica, tum dissertatio PFANNIANA in qua specifici cephalici Michaelis utilis censura traditur.

NICOLAI ROSEN viri ILL. utiles disputationes practici argumenti plures prostant, *ut de cura puerperarum* 1749. 4. *examen medicamentorum simplicium, quæ in catalogo Med. Suethico continentur*, ibid. 1750. 4. & aliæ.

J. A. JAUCHI, *die venus seuche mit allen ihren Zufällen mit und ohne salivation zu curiren*, Witteberg. 1 50. 8.

ELIÆ BEYNOM *barmhertziger samariter in allerhand krankheiten und gebrechen*, Norib. 1750. 8. Vetustus liber pro vulgo scriptus, cujus primam editonem ignoro.

CHRISTIAN BOLTEN *Gedanken von psychologischen curen*, Hall. 1751. 8. *Primitiæ Physico-medicæ ab iis qui in Polonia & extra eam medicinam faciunt collectæ*, T. I. Lesnæ 1750. 8. T. II. Zullichoviæ 1750. 8. 2. vol. Pleraque practica sunt, collecta a GOTTLOB EPHRAIM HERRMANNO Medico Bojæ Novæ.

R. SCHONBERG Aphorismi Practici Londini 1750. 8.

METHODI
STUDII MEDICI
PARS XV.
HISTORIA MEDICINAE.
I. Auctores qui de Studio Medico dirigendo scripserunt.

MUlti in medicina auctores sibi idem in medicina dederunt negotium, quo nuuc defungor, ut indicarent nempe per scripta medica cogitata sua de dirigendo studio medico. Verum 1. nonnulli descripserunt auctores (*a*); 2. alii tantum dederunt consilia utendi hisce auctoribus. De binis hisce dicendum erit.

De

(*a*) Non Medicinæ historiam hic trado, sed bibliothecam scriptorum, ex quibus historia medicinæ depromi potest. Et omitto quidem historicos, qui medicorum passim mentionem fecerunt, omitto etiam dictionaria & vitarum majores conpilatores, & eorum plerosque, qui, dum certarum urbium & regionum eruditos viros recensent, non potuerunt non simul medicos recensere, inque iis unice morabor, qui vel medici fuerunt, vel insigniorem certe sui laboris partem in medicinæ & medicorum historia posuerunt. Eo autem scriptores refero, qui consilia ad discendam medicinam dederunt, & lexicorum medicorum scriptores. Quare nec HERODOTI historiam, (quæ tamen inter magis necessarias est) neque PLATONEM, qui passim in dialogis & in Libro *de legibus* & alibi aliqua monumenta veteris medicinæ habet, neque DIODORI S. *Bibliothecam*, qui Aegyptiæ medicinæ antiquitates tradit, neque ARISTIDIS magni sectatoris AESCULAPII fanaticos libellos, neque LUCIANI satyras, etsi in historia pseudo-prophetæ ALEXANDRI [qui se PODALIRII filium vocabat, multa ad historiam, cultum AESCULAPII & fraudes sacerdotum illustrandas confert,] neque APULEII, licet & ipse passim ad AESCULAPII & ASCLEPIADIS historiam varia utilia conferat, neque PHOTII *Bibliothecam*, quam multa, cum ipse auctor medicinam fecerit, memoria digna con-

continere nuper ostendit CL. GEISLERUS, neque PAUSANIÆ iter (qui & ipse plurima ad AESCULAPII inprimis historiam contulit,) neque HYGINI fabulas, qui de AESCULAPIO aliisque medicinæ inventoribus passim aliqua habet, neque STEPHANI BYZANTINI lexicon, neque TZETZIS versiculos (qui tetram illam de HIPPOCRATIS plagio fabellam conservavit,) hic fusiorem mentionem facere visum est. Initium adeo faciam in scriptis HIPPOCRATIS, quæ huc pertinent, & quæ omnia valde dubiæ fidei sunt. Liber περὶ τέχνης neque a GALENO, neque ab EROTIANO recensetur, & ad quartam classem rejicitur a MERCURIALI. HIPPOCRATI vero, nostri avo, a SUIDA tribuitur. Cæterum apologia artis medicæ est, qua ostenditur, non artis culpa fieri, quando æger moritur, sed ægrum quidem facilius, quam de gnaro medico credibile sit, peccare, aut artis præsidia ad superandum morbum non sufficere; neque absque medicina ægros sanari, qui absque medico sanantur, cum ad artem omnis earum rerum cognitio pertineat, quæ nocent aut juvant. Aliqua addit AUCTOR de iis, quæ in corpore humano occulta sunt, & sola ratione adtinguntur, ex eorum natura, quæ sponte, aut ab arte de corpore educuntur, &c. Commentatus est in eum Librum THEODORUS ZWINGER & in eumdem sunt breves notulæ J. HEURNII. Liber περὶ ἀρχαίας ἰητρικῆς, recensus ab EROTIANO, a MERCURALI recte ad spurios rejicitur, cum ratiociniis plenus sit, & omnino post ARISTOTELEM scriptus videatur, cujus theorias passim refutat. De prima autem artis origine agit, ut ex noxa ciborum a primis hominibus absque discrimine ingestorum observata, nata sint consilia mutandæ diætæ, ciborum præparandorum: ut inde progressus factus sit ad diætam ægrotorum constituendam, quibus non eadem convenirent, quæ sanis: ut adeo medicina ab eorum observatione nata sit, quæ nocent, aut minus corpori humano adversa sunt. Inde transit AUCTOR ad refutandas quatuor primarias qualitates, & ad evertendam inde repetitam morborum originem. Anatomen pictoribus relinquit, contentus ea nota habere, quæ prosint & obsint, &c. In eum Librum commentatur T. ZWINGERUS, deinde HEURNII breves notulæ, & L. ANTONII PORTII commentarius exstat, Romæ 1681. 8. editus, & cum RAMAZZINO recusus Ultrajecti 1703. 8. & alibi, EUSEBII etiam SCHENKII *dissertatio de iis quæ* HIPPOCRATES tradit in prooemio *commentarii de veteri medicina* exstat Jenæ 1619. 4.

Νόμος. De medici institutione aliqua habet, brevis Liber, ex quo colligas, eo ævo medicos vicos obire solitos fuisse, quod quidem de HIPPOCRATE certum est. Ab antiquis recipitur, a MERCURIALI damnatur. Et ipse habet commentarios HEURNII, RODERICI FONSECÆ, Rom. 1586. 4. * & T. ZWINGERI.

ΟΡΚΟΣ, non absque testimoniis antiquitatis est, quæ collegit OBSOPOEUS, & citatur a SORANO & SCRIBONIO. Continet cæterum statuta, quæ medicus junior hac ipsa formula servanda suscipit. Lapidem se non secturum promittit candidatus, nec abortivum daturum. Hic libellus a N. PEROTTO versus prodiit Paris. 1514. 4. cum A. BENEDICTI anatome, deinde ex *recensione* SEBASTIANI SINGKELER Basil. 1538. 8. Gr. Lat. Commentati sunt in eum J. BLASIUS HOLLERIUS, Basil. 1558. 8. L. T. ZWINGERUS, HEURNIUS, RANCHINUS (Lugdun. 1627. 4.) FRANCISCUS de FRANCISCIS Genev. 1618. 8. * JACOBUS FABRICIUS, Rostoch. 1614. 4. J. STEPHANUS Venet. 1637. 4. L. & inprimis vir doctissimus J. HENRICUS MEIBOM, Leid. 1643. 4. In ea editione variam eruditionem, etiam ad jus civile, & græcarum vocum sensum pertinentem ostendit. HIPPOCRATIS genealogiam dedit, APOLLINIS etiam & AESCULAPII familiam recensuit. Inde commentarium ad singula jurisjurandi verba, & de discipulis atque initiatis, de venenis non prodendis, de non corrumpendis mulieribus, de abortivo non dando, de calculi sectione, fusas dissertationes subjunxit. Commentarius HENRICI MONANTHOLII medici Parisini, circa annum 1606. scriptus, quem se editurum scripserat G. PATINUS, nunquam, quod sciam, prodiit. Liber περὶ ἰητρȣ̃ spurius, & a veteribus perinde ac a MERCURIALI rejectus, officinæ chirurgicæ descriptionem tradit, per omnes minutias. Spurium esse vel inde adparet, quod medicum apud exteros militare jubeat, si voluerit χειρȣργεῖν, cum in patria eæ opportunitates desint. HIPPOCRATES autem tum maxime sæviente bello Peloponnesiaco vixit. In eum libellum JOH. GORRAEI *annotationes & scholia* exstant, Paris. 1543. 8. edita, tum commentarii ZWINGERI, & HEURNII notulæ.

Liber περὶ εὐσχημοσύνης, & ipse spurius, describit virtutes, quibus medicum ornatum esse oportet; exponit medici ejus ævi officium, & inter ea, quibus instructum esse oportet, medicamenta purgantia, incidentia, potiones, & instrumentorum adparatum requirit. In eum commentatus est T. ZWINGERUS & *excursionem* in eumdem scripsit J. ANDREAS MONGAGLIA in Libro *de aquæ usu in febribus*, Florent. 1700. 4. * Sed amplus inprimis commentarius in hunc libellum exstat civis nostræ Academiæ & amici nostri D. GEORGII MATTHIÆ, qui bibliothecæ academicæ curam gerit, Gottingæ 1740. 4. editus, auctusque iis, quæ triginta annorum laboribus ad hunc librum ornandum colle-

collegerat CRUGERUS Medicus Luneburgensis. In *Prolegomenis* Philosophiæ Pythagoreæ brevem historiam CL. MATTHIÆ dedit, tum HIPPOCRATICÆ, & varias grammaticas, historicas, philosophicas adnotationes adspersit, tum disputationem *de eo in medicina quod nec dici nec scribi potest.*

Παραγγελίαι. Principium & finis ex HIPPOCRATE esse videtur, ex gravitate & brevitate dictionis. Reliqua non ideo mala præcepta sunt, ut medico cum ægro agendum sit ratione mercedis medicamentorum, victus, tum cum aliis medicis. Antiquis ignotæ fuerunt. T. ZWINGERUS commentatus est.

Liber περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον genuinus libellus videtur, ut in chirurgicis, dictum est, plenus prudentibus monitis. Commentarios GALENI jam citavi.

Epistolæ HIPPOCRATIS. Earum duæ, quæ ad DAMAGETUM sunt Græce & Latine seorsim prodierunt, paraphraste & interprete ALARDO Amstelodamo, Saligniaci anno 1530. 8. quas etiam Gallice sub titulo *lettres d'*HIPPOCRATE *sur la folie* de DEMOCRITE *traduites par* TARDY ediderunt nuper Parisiis 1730. 12. non optime versas. Græce omnes epistolæ prodierunt Venetiis 1499. 4. * Epistolas 14. Latine vertit EILHARDUS LUBINUS & edidit Francofurti 1601. 8. * cum titulo *Epistolæ veterum græcorum, nempe* HIPPOCRATIS, DEMOCRITI, HERACLITI, DIOGENIS, PHALARIDIS, Gr. Lat. Eædem Gr. Lat. editæ sunt ibid. 1609. 8. * plures vero & omnino 20. Latine cum notis C. THOMASII Hall. 1693. 8. * Cum aliis etiam epistolis excusæ sunt Basil. 1554. 12. * J. CORNARUS etiam HIPPOCRATIS *epistolas interpretatus est & edidit* Coloniæ 1544. 8. * Antiquas esse certum est, cum CATO Censorius ejus meminerit, qua HIPPOCRATES Persis operam suam neget, & perantiqua etiam de DEMOCRITI ab Abderitis pro maniaco habiti fama est. Sed recte olim JOSEPHUS SCALIGER & CIGALINUS *de patria* PLINII L. II. p. 1669. (ed. DALECHAMPIANÆ) spurias esse eas epistolas objecit argumento CRATEVÆ botanici, qui in iis ipsis citatur, cum MITHRIDATIS tempore floruerit, &c. Recte easdem rejecit CLERICUS, nimis alienas a gravitate HIPPOCRATIS, & plenas minus credibilis famæ. Quis decem talenta Abderitas HIPPOCRATI solvisse facile crediderit modicam eam civitatem? quis in peste Atheniensi merita viri tanta fuisse, & ignorata tamen fidissimo historico THUCYDIDI facile receperit? Quis admittet laudasse in medico studium Geometricum, qui primus philosophiam a medicina separaverit, CELSO teste? Quare indulgentius CL. VIRI D. W. TRILLERI de iis epistolis judicium (*de edend.* HIPPOCRATIS p. 6.) amori tribuo, quo fere editores in suos auctores feruntur. Si fictæ sunt, fictas fuisse oportet jam PTOLEMAEI PHILADELPHI ævo, magni librorum collectoris, ut potuerint CATONI innotescere.

Accesserunt ad finem editionis LINDENIANÆ varia ad vitam laudesque HIPPOCRATIS undique collecta, & vita, quæ SORANO tribuitur, evidenter recentior, cum SORANUM citet.

HERODOTI LYCII *Dictionarium vocum* HIPPOCRATIS *antiquarum* exstat cum editione operum HIPPOCRATIS, quam excudi fecit H. MERCURIALIS, Venet. 1581. fol.

Non omittenda est penitus CELSI *præfatio*, qua varia ad historiam medicinæ continentur, & comparatio medicinæ dogmaticæ cum empirica, & defenditur anatomes utilitas. IDEM chirurgiæ præcipuos auctores recenset L. VII. in præf.

Sed etiam PLINIUS ex præcipuis scriptoribus antiquæ historiæ medicæ est, ut in L. XXVI. n. 6. L. XXIX. n. 6. *ab initio*, ubi equidem valde in medicos iniquus est, & malignam illam de HIPPOCRATE ex incensi templi spoliis inclarescente fabulam ex VARRONE repetit, nimisque ditescentibus medicis succenset. Porro Libro VII. de prima origine artis inquirit, & HIPPOCATEM atque reliquos celebriores medicos recenset, & Libro XXXIV. medicos materiæ medicæ ignaros carpit. Libro XXX. & alibi aliqua habet, quæ huc pertinent.

EROTIANI seu HERODIANI (nam utraque lectio reperitur) τῶν παρ' ἱπποκράτει λέξεων συναγωγὴ huc facit, primum nempe HIPPOCRATICARUM vocum glossarium, postquam vetustiora amissa sunt. Vixit tempore NERONIS. EJUS opus prodiit cura H. STEPHANI Paris. 1564. 8. * cum adfini glossario GALENI, & lectionibus Herodoteis incerti auctoris, & nonnullis aliis recentioris ævi. Latine vertit magnus anatomicus BARTHOLOMAEUS EUSTACHIUS, & edidit Venetiis 1566. 4. * cum suis *adnotationibus* & libello de *multitudine*. Titulus est EROTIANI *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *occurrunt collectio*. RENATUS CHARTERIUS utramque editionem in primo volumine sui operis recudi curavit, omissis notis EUSTACHII. Eo utilior est EROTIANUS, quod censum librorum HIPPOCRATIS iniit.

PLUTARCHUS inter scriptores medicæ historiæ meliori de nota debet commendari, ob Libros *de placitis philosophorum*, & ob plurima sparsa utilia monumenta, quæ huc faciunt.

CAELIUS AURELIANUS princeps hic auctor est, ex quo curationes & theorias veterum medicorum ad singulos morbos discas.

Sed

Sed etiam ÆLIANUS in *variis historiis* legi debet, quo historia illa celebris *rogorum* contra pestem excitatorum ad Ægyptios transfertur, curatio vero DEMOCRITI repetitur, &c.

Plura ATHENÆUS habet, multorumque medicorum nomina & scriptorum titulos conservavit, qui vix alibi reperiuntur, maxime diæteticorum.

DIOGENES LAERTIUS, Philosophus, qui passim medica scripserunt, vitas & scripta recensuit, PYTHAGORÆ, EMPEDOCLIS, DEMOCRITI, THEOPHRASTI, ARISTOTELIS, & varios medicos nominavit, cognomines Philosophis, eorumve discipulos.

Inde GALENUS sequitur, cujus plurima opera huc pertinent, & vel medicinæ historiam continent, vel præcepta addiscendæ artis, quorum priora in suo genere unica sunt, cum nemo præter GALENUM easdem res gestas conservaverit, posteriora tamen legi merentur. Huc ergo pertinet Liber *si quis optimus medicus est, eumdem esse philosophum*, Parisiis 1541. 4. seorsim editus, & cum *exhortatione ad artium liberalium studium capessendum* versus, cumque notis editus a SIXTO ARCERIO Franeker. 1616. 4. * Liber *de optima secta* quem etiam in altera classe repetemus. Liber *de optimo docendi genere* cum *exhortatione ad bonas artes* ab ERASMO interprete Basileæ editus 1526. 8. * Liber *de medicæ artis constitutione* editus cum FRANCISCI VALERIOLÆ commentario, Genev. 1577. 8. in quem etiam T. ZWINGER commentatus est, seorsim excusus Basil. 1561. fol *Finitiones medicæ* lexici genus, quo artis vocabula explicantur, quod J PHILOLOGUS vertit, Parisiis anno 1528. * editum, & cum editione GALENI Basiliensi anno 1562. *Introductio seu medicus* minus certæ fidei, quod idem medicinæ conpendium est, a SEB. SINGKELER una cum ejus *Isagoge seu medico* cum titulo *scholæ medicorum*, Basil. 1537. 8. Gr. Lat. inpressus. *Linguarum* h. e. *obsoletarum vocum* HIPPOCRATIS *explicatio*, lexicon nempe vocum HIPPOCRATICARUM, cum explicatione difficiliorum editum ab H. STEPHANO anno 1564. 8. cum EROTIANO: & *commentarius in* Librum περὶ τῶν κατὰ ἰητρεῖον. Una excusi sunt ejus Libri *orat. ad artes*, &c. *quod optimus medicus philos. de sectis*, *de optima secta* & alii, Londin. 1640. 4. opera GEORGII GOULSTON græce recensi & latine versi. Tum inter spurios huc refero Librum *de partibus artis medicinæ*: & *de ponderibus & mensuris*. Ad historiam artis pertinent in isagogicis Liber *de propriis libris* a JOH. CAIO etiam seorsim editus Lovanii 1556. 8. quo senex GALENUS catalogum suorum scriptorum init, & occasiones enumerat, quibus sit ad eos edendos inpulsus, multaque vitæ suæ momenta enarrat Ej. Liber *de ordine librorum suorum* a CAIO una excusus est. *De sectis ad eos qui introducuntur*: *de optima secta*: & *de subfiguratione empirica*, quibus omnibus imprimis empiricæ & methodicæ sectæ opiniones enarrantur & refutantur. *De* HIPPOCRATIS & PLATONIS *decretis* Libri IX. quibus plurima continentur de antiquorum opinionibus. Fragmenta *commentariorum in Timæum* PLATONIS: *De præcognitione liber* continet magnam partem vitæ GALENI ejusque in adgnoscendis morbis M. ANTONINI, AUG. EUDEMI & aliorum peritiam. Multa etiam in eum sensum exstant in Libro *de succorum bonitate & vitio*, in Libro *de therapeutica methodo*, & alibi passim dispersa, amabat enim de se ipso loqui, & integram ejus vitam ex propriis verbis GALENI excerpsit PHILIPPUS LABBEUS. Liber *de historia philosophica* spurius est.

SUIDÆ certe lexicon nominare oportet, cujus pulchram editionem Græco-latinam LUDOLFUS KUSTER Berolinensis olim Professor procuravit, Cantabrigæ 1705. fol. 3. vol. ex tribus codicibus Parisinis collatis cum emendationibus ex Vaticano codice. Videtur auctor ineunte XI. seculo vixisse cum annos (T. II. p. 366.) numeret 651. a quo Roma nova condita sit, id vero factum esse ajat anno 362. ab AUGUSTI CÆSARIS Monarchia. Varia autem ab aliis esse addita adparet. In lexico voces pariter & homines habet, plurimum ad illos usus scholiaste ARISTOPHANIS. Vitas etiam Philosophorum & Medicorum passim tradidit, quæ non alibi occurrunt, inprimis HIPPOCRATIS, ejusque avos recenset. Non absque crassis erroribus est, cum EUMENEM regem Macedoniæ faciat, cujus tres fuerint valde concordes fratres, quæ de EUMENE Pergameno unice vera sunt.

Posses huc referre RHAZIS Librum VII. ubi magnas de statu corrupto medicinæ & impostoribus querelas fundit.

ABU OSEIBAH *vitæ medicorum* quarum specimen edidit POCOCKIUS, & ex quibus aliqua excerpsit J. FREIND, quas magni facit vir doctissimus J. JACOBUS REISKE, avide exspectamus, cum inprimis vitas Arabum ex variis inperiis Kalifis subjectis recenseat, & multa egregia non historica solum sed etiam practica contineat.

JOHANNITII *isagoge de inventa medicina & in quot partes distributa sit*, Argentor. 1529. 8. Ej. fragmentum in ὅρκον, qui vulgo GALENO tribuitur, edidit J. ELICHMANNUS, cum BEVERWYCKII Libro *de termino vitæ*.

Inter adversarios & derisores artis medicæ PETRARCHA fuit *senilium* L. V. c. 4. &c.

MATTHÆI SYLVATICI *opus pandectarum medicinæ quo vocabula innumera obscura Græcorum, Arabum*,

rabum, Latinorum explicat, Venet. 1498. fol. * 1511. fol. RIV. 1523. L. 1524. fol. ibid. Turini 1526. fol. RIV.

ANTONII de ALEXANDRO *constitutiones & cogitata nec non jurisdictiones Regii Protomedicatus Siciliæ recognitæ & elucidatæ* prodierunt J. P. INGRASSIA edente, Panormi 1564. 4. scriptæ anno 1429. (MONG.) *

PHILIPPI BEROALDI *declamatio an orator sit philosopho & medico anteponendus*, Paris. 1500. 4. * L.

SYMPHORIANI CAMPEGII *de claris medicinæ scriptoribus veteribus & recentoribus*, Lugdun. 1506. 8. 1531. 8.* EJ. *vocabulorum ac terminorum difficilium explanatio*, Lugdun. 1508. 8. IDEM scripsit vitas JOHANNIS MESUE & ARNOLDI de VILLANOVA cum operibus eorum virorum editas. IDEM *margaritam pretiosam de medici atque ægri officio*, Paris. 1514. 8 cum *Rosa* Gallica edidit. *

POGGII ad ANT. LUSCUM *in* HIPP. *delatores invectiva* antiquam editionem absque anno citari video. *

PETRI de BAYRO *de nobilitate facultatis medicæ quæstiones lixipyretæ, utrum medici an philosophi sint nobiliores*, Turin. 1512. fol. * L.

LAUR. PHRYSII *synonyma und gerechte auslegung der wörter, so man in der arzney*, &c. Strasburg. 1519. fol. 1539. fol. RIV. EJ. *defensio* AVICENNÆ *ad Germaniæ medicos*, ibid. 1530. 4. *

MARTINI STEINFELS *de modo studendi seu legendi in medicina* L. VII. Vienn. 1520. 4. *

ALEX. SEITZ *declamatio in laudem artis medicæ*, Basil. 1524. 4. *

H. CORNELIUS AGRIPPA in *invectiva de incertitudine & vanitate scientiarum* uti reliquis artibus, ita medicinæ minime pepercit. Prodiit 1530. & Francof. 1535. 8. Haag. 1653. 12. & alias.

FRIDERICI CHRYSOGONI *de modo collegiandi*, Venet. 1528 fol. * cum aliis libellis.

J. LEONIS *historiæ medicorum & philosophorum quorumdam* editæ sunt a HOTTINGERO cum *bibliothecario quadrupartito*, Tiguri 1664. 4. * AVENZOARIS, AVERRHOIS aliorumque celebrium scriptorum vitæ hic exstant. EJ. etiam *historia medicorum* integrior Florentiæ latet, cujus meminit MEIBOMIUS *in epist. de scrib. hist. med.*

OTHONIS BRUNFELS *catalogus illustrium medicorum seu de primis medicinæ scriptoribus*, Argentor. 1530. 4. *

DESIDERII ERASMI *declamatio in laudem artis medicæ*, Nurnberg. 1525. 8. cum P. AEG.

JANI CORNARI *præfatio in laudem* HIPPOCRATIS, Basil. 1531. 4. EJ. HIPPOCRATES *seu doctor verus*, *Oratio*. EJ. *de rectis medicinæ studiis amplectendis*, Marburg. 1543. 8. & Basil. 1543. fol. cum versione HIPP. & 1556. 8. RIV. EJ. *Oratio in dictum* HIPPOCRATIS *vita brevis ars longa*, Jen. 1577. 8. *

GEORGII AGRICOLÆ L. V. *de mensuris & ponderibus, in quibus pleraque a* BUDÆO *&* PORTIO *parum animadversa diligenter excutiuntur*, Paris. 1533. 8. * Basil. 1550. fol. * in qua editione etiam A. ALCIATI & aliorum de ponderibus Libri exstant.

HIER. MONTUI *de medicis* ἐκλόγοι *seu de sectis medicorum, de disciplinis quæ dogmaticis necessariæ: de dogmaticorum officio: de excellentia dogmaticorum: de consiliis eorum: & stipendiis*, Lugdun. 1534. 8. L. 8.

AETHONIS JOHANNIS a FREUDENBERG *de abusu & impostura medicantium libellus*, Marpurg. 1538. 8. *

Inter PARACELSI opera aliqua huc pertinent, ut *labyrinthus medicorum errantium cum admonitione, ut medici ex aliis libris quam quos hactenus legerunt, addiscere studeant.* *

JUSTI VELSII *Oratio, utrum in medico variarum artium ac scientiarum cognitio desideretur*, Basil. 1540. 4. L. *

GILBERTI PHILARETI *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE *&* GALENO, Lugdun. 1541. 4. L. *.

SIMONIS GRYNÆI *encomium medicinæ*, Basil. 1542. 8. * L.

HIERONYMI GEMUSÆI *de vita* GALENI *& de origine medicinæ*, Basil. 1542. fol. cum operum editione.

REMACLI FUCHSII *illustrium medicorum, qui superiori seculo floruerunt, vitæ fideliter excerptæ; adjectus neotericorum medicorum catalogus*, a SYMPHORIANO CAMPEGIO, Paris. 1542. 8. * L.

NARCISSI SOLANI *concordia Barcinonensium medicorum & pharmacopolarum*, Barcin. 1542. 4. *

J. DRYANDER, *vom rechten gebrauch der aertze und der artzney*, Francof. 1743. 8. *

HIERONYMI THRIVERII *ad studiosos medicinæ oratio de duabus medicorum sectis & de diversa eorum methodo*, Antwerp. 1544. 8. L. *

CON-

CONRADUS GESNERUS, & infinitæ vir lectionis, & patientissimus laborum, inmensum opus primus molitus est, bibliothecam nempe omnium librorum, qui vel typis editi exstarent, vel in bibliothecis laterent, cum brevi scriptorum vita, argumentis librorum, censuris celebrium auctorum. Titulus est, *Bibliotheca universalis seu catalogus scriptorum omnium locupletissimus in tribus linguis latina, græca & hebraica veterum & recentiorum usque ad* annum 1545. Tigur. 1545. fol. Alter tomus sub titulo *Pandectarum seu partitionum universalium, qui secundus tomus bibliothecæ* est, secutus est anno 1548. fol. Hic scriptores in ordinem artium disponuntur, cum capitum sæpe inscriptionibus & librorum argumentis. Liber *tertius theologicus* successit 1549. fol. Liber tamen XX. nunquam prodiit qui medicis scriptoribus destinabatur. Hi Libri in conpendium conjecti a C. LYCOSTHENE & JOSIA SIMLERO, & aliquantum aucti (2000., ut ait editor, accessionibus) cum titulo *epitomes bibliothecæ* CONRADI GESNERI prodierunt Tiguri 1555. fol. Cæterum errores mistos tanto labori quis æquus accuset? IDEM CONRADUS catalogum omnium fere scriptorum medicinæ, & inprimis practicæ, præfixit editioni GALENI Frobenianæ, quæ Basileæ anno 1562. prodiit. Ibidem GALENI vitam adjecit. Cum collectione chirurgica alibi citata catalogum chirurgorum, cum KYBERIANA TRAGI editione botanicorum scriptorum dedit cum suis judiciis. Contra editionem GALENI prodiit, ut videtur, UDENIS medici Utopiensis *de* GALENI *librorum editione judicium* 1565. 8. MEIB.*

NICOLAI MASSÆ *vita* AVICENNÆ, Venet. apud Junt. 1595. fol. *

J. B. MONTANUS *de ordine in legendis libris* GALENI consilium cum editione GESNERIANA recusum scripsit.

ANDREÆ LACUNÆ *vita* GALENI, Venet. 1548. 4. *

FRANCISCI VALERIOLÆ *de re medica oratio*, Venet. 1548. 8. * L.

JULII ALEXANDRINI GALENI *encomium*, Venet. 1548. 8. EJ. *ἐναντιομάτων* *σῃ*. GALENI liber una prodiit. * EJ. *de medicina & medico dialogus libris* V. *distinctus*, Tigur. 1557. 4. *

MARII NISSOLII *exploratio obsoletarum vocum* HIPPOCRATIS, Venet. 1550. fol. *

BARTHOLOMÆI REUSNER *Christiana confutatio blasphemiarum & mendaciorum* TH. PARACELSI *quæ contra* DEI *verbum & artem medendi effudit in* L. III. *Philos. ad Athenienses*, Gorliz 1550. * PASCH. qui ait germanice prodiisse.

J. PORTESII *de laudibus medicinæ oratio*, Lutet. 1550. 8. *

J. ARGENTERII *de consultationibus medicis, seu ut vulgus vocat, de modo collegiandi* Liber, Florent. 1551. 8. quæ mea editio est, 1557. 8. L. & recusus, Venet. 1592. 1610. fol. cum reliquis operibus. Subtiliter, ut solet, & verbose receptas methodos moresque seculi refutat. EJ. *de officiis medici* Libri II. exstant in collectione operum, quæ Florentiæ 1556. fol. excusa sunt, omnino saporis ejusdem.

J. ANTONII SICCI *de optimo medico* Libri Venet. 1551. 4. * nuper Harlemi 1748. 8. recusus. Optimi medici descriptio ex GALENI scriptis ita unice collecta est, ut etiam inutilissima quæque repetantur, ut QUINTI frequentes refutationes & alia, quæ a nostro seculo remotissima sunt.

JOACHIMI CAMERARII *utriusque linguæ, in quibus est diligens exquisitio nominum quibus partes corporis humani appellari solent, addidit & functionum nomen daturis & aliis his accedentibus*, Basil. 1551. fol. *

JOH. PLACOTOMI *oratio de ratione discendi & præcipue medicinam*, Lips. 1552. 8. RIV. * Argentor. 160[illegible]. 12. *

LEONHARDI JACCHINI *oratio apologetica præcognitionem ex medicina plerumque certam esse si nihil delinquatur*, Lugdun. 1552. 8. L.

ACHATII MORBACH *dialogus in quo philosophus medicastrum super erroribus in medendo commissis coram Prætore accusat*, Noriberg. 1553. 4. * L.

JOHAN. BACCHANELLI *de consensu medicorum in curandis morbis: & de consensu medicorum in cognoscendis simplicibus*, Paris. 1554. 8. *

MICHAELIS NEANDRI *synopsis mensurarum & ponderum secundum Romanos, Athenienses, Georgos & Hippiatros cum* GAL. *de ponderibus & mensuris*, Basil. 1554. 4. *

FRANCISCI IMPERIALIS *de medicina* L. II. Genev. 1554. 4. *

HONORATI CASTELLANI *oratio quo futuro medico necessaria explicantur*, Lutet. 1555. 4 * Argentorati 1612. cum SCHENKII enchiridio. *

WOLFGANGI JUSTI *chronologia seu temporum supputatio omnium illustrium virorum*, Franc. Viadr. 1556. 8. Exigui momenti, & plena erroribus. SERAPIONEM Arabem ad annum 122. P. C. N. ponit: DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PHOCA confundit, & ad tempora JULII CÆSARIS refert, &c.

HIERONYMI CARDANI *de libris propriis* L. Lugdun. 1557. 8. & recognitus Basil. 1560. *

Ej. *de propria vita* ex bibliotheca Gabr. Naudæi cum Libro *de præceptis ad filios*, Amstel. 1634. 12. Goudæ 1654. 12.* Amabat de se ipso loqui, multaque erat acerba passus, multorum hominum mores viderat, neque erat absque singulari superstitione.

Petri Braillier, *Pharmacopœi, de abusu & ignorantia medicorum*, Rotomag. 1557. contra Lisettum Benancium. *

Jac. Milichii *oratio in laudem artis medicæ contra empiricos*, cum vita Hippocratis, Galeni & Avicennæ, & *oratio de arte medica, de studio doctrinæ anatomicæ*, prodiit Argentor. 1558. 8. L.* Una editus est Liber *de dignitate & utilitate artis medicæ* Melchioris Fendii. Sed non vidi hanc collectionem.

Joh. Veteris *orationes* 21. *in medicinæ commendationem*, Lutet. 1560. 8.*

Jacobi Sylvii celeberrimi viri *ordo & ordinis ratio in legendis* Hippocratis & Galeni *Libris*, Paris. 1561. 8. Græcis addictissimus, Libros Hippocratis & Galeni in classes suas distribuit.

Andreæ Tiraquelli *commentarii de nobilitate & de jure primigeniorum*, Basil. 1561. fol. * multa habet ad laudem artis medicæ & dignitatem medicorum ornandam. Ej. una editus catalogus alphabeticus medicorum cum *Bibliotheca Græca* J. A. Fabricii recusus est.

Eusebii Menii *oratio de vita* Jacobi Millichii, Witteb. 1562. 8.* Pl.

Caspari Peuceri *de dignitate artis medicæ*, ibid. 1562. 8.* Pl. Ej. *vitæ illustrium medicorum*, Argentor. 1573.*

Samuelis Siderocratoris *methodus* ἰατρομαθηματικῶν συντάξεων *in qua confirmatur semper eas in usu fuisse medicis*, Noriberg. 1563. 8.*

Jac. Jockissi *de dignitate medicinæ*, Francof. 1563. 4. Riv.*

Guilielmi Grataroli *de laudibus medicinæ, ejus origine, progressu, utilitate, empiricis & medicorum laudibus*, Argentor. 1563. 8. *

Joh. (de Gorrhis) Gorrhæi *definitionum medicarum* Libri XXIV. Paris. 1564. fol. 1622. fol. Francof. 1578. fol. Eruditum certe opus, est lexicon vocum medicarum Græcarum, cum explicatione, & locorum ex aliis classicis auctoribus comparatione.

Henrici Stephani *dictionarium medicum vel expositiones vocum medicinalium ad verbum excerptæ ex* Hippocrate, Aretæo, A. Tralliano, Galeno, Oribasio, Rufo Eph. Paulo Ægineta, Actuario, C. Celso, *cum latina interpretatione. Præfixa sunt lexica* II. *unum* Erotiani, *nunquam antea editum, alterum* Galeni *emendatius*, Paris. 1564. 8.*

Jacobi Carpentarii, Archiatri, *ad expositionem disputationis de methodo contra Thessalum* Ossatum *Ac. Parisiensis methodicum responsio*, Paris. 1564. 4.

Alfonsi de Torrez *recapitulation de los auctores Griegos y Latinos que tractaron de la excellencia y generacim de los-cavallos*, Tolet. 1564. fol. Ant. Bibliotheca Hippiatricorum.*

Petri Memmii *de recto medicinæ usu*, Delphis 1564. 8.* Ej. Hipp. Coi *jusjurandum commentario illustratum & qua ratione medicorum vita & ars sacrata conservetur*, Rostoch. 1577. 8.*

Guil. Regini *exercitamenta medicinæ ex linguæ utriusque auctoribus*, Lugdun. 1564. fol.*

Thomæ Philologi Ravennatis *de modo collegiandi*, Venet. 1565. & 1574. 4.* L.

Lucilli Philalthæi *methodus recitandi curas*, Papiæ 1565. 8. Spir. 1581. 4.* L.

Diomedis Cornarii *oratio in funere* Wolfgangi Lazii, Vienn. 1565. 4.* cum *observationibus* recusa, Lips. 1699. 4.

Leonhardi Botalli *de medici & ægroti munere*, Lugdun. 1565. 16.

Josiæ Simler *vita* Conradi Gesneri, item *epistola* C. Gesn. *de libris a se editis* (ad Turnerum anno 1562. data) &c. Tigur. 1566. 4. simpliciter & vere scripta est, non vero satis plena, cum ipsa itinera Alpina pleraque omittat. Cæterum Wolfius de codicibus M S. Gesnerianis addit *pollicitationem* futuræ editionis, & icones pro specimine sculptas adjicit. Ea vita Germanice prodiit Zittaviæ anno 1711. 8. valde male versa, cum enormibus erroribus, cum *Tugio* scribat pro *Zug*, *Prester*, *pro* Friccio sacerdote, &c. Longe vero magis ad historiam Gesneri, & in universum ad historiam medicam ejus ævi, faciunt *Epistolarum medicinalium Libri* III. quibus *accesserunt* Ej. *de aconito* Liber, *asseveratio*, & *de oxymellis helleborati utriusque descriptione & usu*, Tigur. 1577. 4. Has epistolas C. Wolfius edidit, exigua sedulitate adhibita, & perturbata temporum ratione. Pleræque autem non dudum ante mortem auctoris scriptæ sunt ad Joh. Cratonem, Bened. Aretium, Achillem Gasserum, Adolphum Occonem, Fel. Platerum, Theod. Zwingerum aliosque. Placent ex varietate argumenti, novis literariis omnis generis, ad censuras librorum & hominum, ad plantas novas pertinentibus, &c. *Oxymelli helleborato* multum tribuit expertus Gesnerus, ob vim emmenagogam, aperientem. In altero libello thoram esse aconitum

pri-

primum contendit, doronicum vero innocuam plantam. Liber IV. *epistolarum* ad KENTMANNUM prodiit Wittebergæ 1584. 4. plenus humillimarum fere deprecationum, quibus GESNERUS iratum sibi ob dedicationem MOSCHIONIS KENTMANNUM tandem exoravit. Botanica etiam continet & literaria nova.

EUSTACHII editio EROTIANI nempe *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *sunt collectionis cum adnotationibus*, Venet. 1566. 4. jam dicta est. *

GEORGII HITZLERI *oratio de vita & morte* LEONHARDI FUCHSII, Tubing. 1566. 4. *

LAURENTII GRYLLI *de peregrinatione medica*, Ingolstatt 1566. 4. Descripsio itineris proprii minime ingrata lectu, ad historiam literariam seculi XVI. cum totam Europam multorum annorum spatio obiverit.

NICOLAI RORARII *contradictiones, dubia, item paradoxa in libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, ÆGINETÆ, AVICENNÆ, *cum eorumdem conciliationibus*, Venet. 1566. 8. huc potest revocari, non ineruditi hominis opus, sed cui steterit sententia, utcunque de rebus ipsis fuerit, veterum auctoritatem servare.

JODOCI HARCHII *de causis contemtæ medicinæ*, Leodii 1567. 4. *

J. PHILIPPI INGRASSIÆ *quod veterinaria eadem cum nobiliori medicina sit*, Venet. 1568. 4. Lego apud LEONARDUM CAPUANUM, voluisse archiatrum INGRASSIAM mulomedicos in toto regno sibi subjicere, a Vicerege vero ejus conatus refutatos esse. An hæc arcana fuerit scripti causa ignoro. Hic cæterum videtur se excusare, quod accipitrem, cui crus fractum erat, deligando juvisset, rhethorica declamatione usus. EJ *iatropologiam qua multa adversus barbaros medicos disputantur, collegiique modus ostenditur, & multæ quæstiones tam medicæ quam chirurgicæ discutiuntur*, Venet. 1544. 8. editam, quam huc pertinere credideram, nunc lectam, reperio chirurgici argumenti esse, & continere acerbam & contumeliosam apologiam adversus numerosos medicos, qui chirurgi (INGRASSIÆ procul dubio consiliis usi) factam ad educendum sanguinem ex contusione effusum incisionem, & reliquam curationem carpserant. Repetetur alibi.

JOH. ALBERTI WIMPINÆI *de concordia Hippocraticorum & Paracelsistarum*, Monach. 1569. 8. * Argentor. 1615. 8. cum appendice *quid medico sit faciendum.*

Vita J. OPORINI, Argentorati 1569. a JORISIO edita huc pertinet, ob historiam PARACELSI, quam continet. Cupidus discendi OPORINUS famulaverat PARACELSO, ejusque vitia cominus viderat, ut tamen, si malum hominem, magnum tamen medicum esse persuaderetur.

ODDI de ODDIS *apologia pro* GALENO, Venet 1570. 4. defendit GALENUM *in Logica philosophia & medicina* adversus Arabes. Inperfectum opus supplevit MARCUS filius.

JOH. CAII L. I. *de libris propriis*, Londin. 1570. 4. cum libello *de canibus* Britannicis nuper curante S. JEBB recusus prodiit Londini 1729. 8. Multa continet ad historiam medicam, & maxime ad manuscriptorum codicum cognitionem. Plurimos libros GALENI vertit, aliquos primum edidit, ut HIPPOCRATIS περὶ φαρμάκων & GALENI librum I. *de* HIPPOCRATIS & PLATONIS *decretis*. Ipse *collegium* proprium Cantabrigiæ ædificavit. GALENUM contra novatores (& VESALIUM) defendit.

JOH. CURIONIS *inscriptus* HERMOTIMI *nomine dialogus de umbraticorum medicorum genere quod in scholis ad disputandum non ad medendum comparatum est* (& de PARACELSI historia) Basil. 1570. 4. * L.

Statuta universitatis artistarum & medicorum Patavini Gymnasii denuo correcta & emendata, Patav. 1570. 4. * PL.

ANTONII VALETII *oratio qua medicinæ antiquitas... describitur*, Paris. 1570. 8. *

GREGORII BERSMANNI *de dignitate & præstantia artis medicæ*, Lips. 1571. 4.

ROBERTI FEVIN *de abusu medicinæ coërcendo in quo empiricorum & ἰατρομάγων medendi ratio refellitur & fascinationis modus impossibilis ostenditur*, Paris 1574. 8. *

Huc etiam refero J. SAMBUCI *icones veterum aliquot & recentiorum medicorum & philosophorum cum elogiis præmisso vitæ singulorum & scriptorum indiculo*, Antwerp. 1574. fol. Leid. 1603. fol. In ea præter icones multorum medicorum seculi maxime XVI. præmissæ sunt eorum breves vitæ. Icones sunt 67 pleræque medicorum, aliqui etiam tituli vacant icone.

Ob annos etiam emortuales & natales sæpe adjectos possis huc referre *Bibliothecam Chalcographicam clarissimorum virorum* quæ collectore JANO JACOBO BOISSARD & sculptore J THEOD. de BRY ejusque herede J. AMMONIO, prodiit Francofurti in *novem partibus*, quantum video. Sed ea brevia sunt.

CLAUDII HERMADORI GOZZII *oratio in mortem* JACOBI CARPENTARII (Medici Regii) Paris. 1574. 4. *

J. GUNTHERI ANDERNACI *vita carmine heroico conscripta* per GEORGIUM CALAMIUM, Argentor. 1575. 4. *

J. MARTINI EUSTACHII Liber *de vita* GALENI, Neap. 1577. 4. * a LABBEO passim corrigitur.

THEODORI ZWINGERI *methodus apodemica*, Basil. 1578. 4. (seu de itineribus) *

J. DURANTIS CASSELII in DURETUM & MARTINUM *apologia* I. ad Jos. SCALIGERUM, Paris. 1579. 8. *

PETRI TALPÆ *empiricus seu indoctus medicus, dialogus*, Leovardiæ 1579. 8. Franeker 1695. 8. * L.

Roc le BAILLY de la RIVIERE *responsio ad quæstiones propositas a medicis Parisiensibus excusas*, Paris. 1579. 16. eodem anno. Pro chemicis (PASCH. GAL.)

LAURENTII JOUBERT *oratio de præsidiis futuri excellentis medici*, Genev. 1580. 8. * IDEM in *operibus* suis vitam dedit G. RONDELETII.

VINCENTII CARRARII *de medico & illius erga ægrum officio opusculum*, Ravenn. 1581. 4. * L.

J. BAPTISTÆ PELEGRINI *apologia adversus philosophorum & medicinæ calumniatores*, Bonon. 1582. 4. *

J. BAPT. GOYNÆI *quod medici dogmatici jurisconsultos dignitate præcedant*, Venet. 1582. 8 * L.

J. THOMÆ FREIGII *de medicina libellus*, Basil. 1582. 8. *

ZEFIRIEL TOMASO BOVI *flagello de' medici rationali*, Venet. 1583. 4. * EJ. *melampigo overo confusione de' medici sofisti che si titolano rationali*, 1595. 4. EJ. *folmine flagello e melanpigo contro de' medici rationali con la riposta di* CLAUDIO GELLI, Venet. 1626. 8. *

CYRIACI LUCII de CLAF *de variis medicorum sectis nunc in republica vigentibus*, Ingolstatt. 1583. 4. * EJ. *de medicina philosophica in qua ostenditur quod scientia medica liberalibus disciplinis omnibus usui esse queat*, Ingolstatt. 1597. 4. *

HIERONYMI MERCURIALIS *censura & dispositio operum* HIPPOCRATIS, Venet. 1583. 4. Francof. 1585. 8. Elegans libellus, destinatus pro regenda nova editione operum HIPPOCRATIS. Quatuor classes constituit, genuinos HIPPOCRATIS labores: scripta HIPPOCRATIS a filiis ejus demum edita: scripta filiorum HIPPOCRATIS sententiæ patris consona: & adulterina. Recte pro genuinis libros recenset, qui breves, qui graves, qui veri. Utitur inprimis GALENI testimoniis. In nonnullis fas sit dissentire. Ita secundæ classi adscribit Librum *de flatibus*, quem ego credo manifesto a medico alterius sectæ & ævi esse profectum. *Jusjurandum* quartæ classi tribuit. Idem cum Libro *de arte gymnastica* aliquot ad AESCULAPII historiam inscriptiones addidit, & is totus liber historiæ medicæ accenseri potest. EJ. est ἐπιγραφὴ *de ratione discendi medicinam cum* J. G. SCHENKII *enchiridio* edita, Argent. 1607. 12. *

J. DENKELII *oratio* JUSTINO PETZOLDTO *physico habita*, Erfurt. 1583. 8. *

J. FRID. SCHROETERI, Jenensis Professoris, *oratio de medicinæ præstantia*, Jen. 1584. 4. * PL.

SEBASTIANI BLOSSII *disputatio explorans* GALENI *doctrinam de methodo*, Heidelberg. 1584. 4. * L. forte potius practica est.

THOMÆ MOUFFET *de jure & præstantia chymicorum medicamentorum dialogus apologeticus*, Francof. 1584. 8. *

J. CLAUDII AUBERII *de concordia medicorum disputatio exoterica*, Genev. 1585. 8. *

R. B. *the difference between the auncient physick first taught by the godly forefathers --- and the latter physick proceeding from idolatres*, Lond. 1585. 8. AMES.

J. LUDOVICI HAVENREUTERI *oratio de arte medica*, Francof. 1586. 8. *

GEORGII BERGENSIS *de consultationibus medicorum & methodica febrium curatione & de dolore penis*, Antwerp. 1586. 8. * L. M.

GEO. LOEBLER *oratio de vita, moribus & studiis* JAC. SCHEGKII, Tubing. 1587. 4. PL.

ANUTII FOESII *oeconomia* HIPPOCRATIS *alphabeti serie distincta, ita ut lexicon Hippocraticum merito dici possit*, Francof. 1588. fol. Genev. 1665. fol. &c. Eruditissimum opus, quod pauca sui similia habet, in quo voces HIPPOCRATICÆ ex ipso auctore, ex GALENO, EUSTACHIO aliisque auctoribus explicantur.

DAVID de POMIS *medicus Judæus ubi demonstratur quod magna inter Hebræum & Christianum sit affinitas*, Venet. 1588. 4. * L.

LUDOVICI de LEMOS *judicium operis magni* HIPPOCRATIS, Salmantic. 1588. fol. ANT. *

JOH. HEURNII, Professoris Leidensis, *de medicinæ origine* AESCULAPII & HIPPOCRATIS *stirpe & scriptis* oratio dicta 1589. 4. edita etiam Leidæ 1608. 4. est compendium historiæ familiæ Asclepiadeæ & HIPPOCRATIS. Ipsius HEURNII memorabilis vita, plena singularibus casibus fortunæ, editioni Leidensi operum omnium adjecta est. EJ. *de studio medicinæ rite instituendo*, Amstelod. 1645. 12.

12. idem procul dubio libellus, qui cum institutionibus prodiit, præfixo titulo *modus studendi eorum qui medicinæ operam suam dicarunt*, Hanov. 1593. 8.

ERHARDI CELLII de *vita & morte* PHILIPPI APIANI, Tubing. 1584. 4. *

ALPHONSI LUPEI de CORELLA *catalogus auctorum qui post* GALENI *ævum &* HIPPOCRATI & GALENO *contradixerunt*, Valent. 1589. 12. NIC. ANT. *

LAURENTII GOZAR *dialogus de medicinæ fonte*, Valentiæ 1589. L. * Paracelsista.

ANTONII NIGRI Silesii *de decem præcipuis erroribus & abusibus propter quos .. ars medicinæ .. Judæis ac impostoribus veluti præda relicta jacet*, Hamburg. 1590 8. * L.

PASCHALIS GALLI Pictonis *bibliotheca medica seu catalogus illorum qui ex professo artem medicam scriptis illustrarunt*, Basil. 1590. 8. Variæ sunt opusculi partes. Prima est lexicon medicorum cum scriptis & nonnunquam brevibus de vita adnotationibus, non neglectis M. S. codicibus, majori ex parte ex GESNERI *bibliotheca* excerptum, negligenter admodum notatis editionibus. Succedunt catalogi medicorum qui gallice, germanice, italice scripserunt, nimis paucorum, tum GESNERI cum TRAGO & cum chirurgis editi catalogi. Vitiis abundat. AVICENNAM Hispalensem facit. J. ANGLICUM bis repetit, ter vero JOHANNEM de KETHAM cum corruptis nominibus. SARDIANUM pro ORIBASIO ponit. DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PHOCA confundit.

Inter THOMÆ ERASTI *opuscula varia quæ morte preventus in lucem edere non potuit*, Francofurti 1590. fol. edita exstat *de laude medicinæ* oratio. De *disputationibus in* PARACELSUM, quæ multis modis huc etiam pertinent, alibi dictum est.

Inter SALOMONIS ALBERTI *orationes* Wittebergæ anno 1590. 8. editas tertia est de RHAZE, quæ & hujus medici historiam & alia ad medicinæ fatum continet. Quarta est *de studio physico*.

HIERONYMI BRASSAVOLÆ *de officiis medicis*, Ferrar. 1590. 4. *

J. THOMÆ MINADOI *de injucunditate in curationibus evitanda: quod liber ad* THRASYBULUM *legitimus sit*, Tarvis. 1590. & 1610. 4. * L. EJ. *pro* AVICENNA *prælectio*, Patav. 1598. 4. * L.

ISRAELIS SPACHII *nomenclator scriptorum Græcorum, Arabum, Latinorum veterum & recentiorum medicorum secundum locos communes*, Francof. 1591. 8. *

BARTHOLOMÆI VICARII *de ægrotantium optimo assistente ejusque officio in singulis morbis*, Rom. 1591. 4.

J. GRAMANNI *apologetica refutatio calumniæ qua Paracelsistæ & medici saniores nimis violenter corrosiva deleteria ægris propinare dicuntur*, Erford. 1593. 4. *

BARTHOLOMÆI HUBNER *oratio de veris immotisque fundamentis artis medicæ & philosophiæ deque impietate & moribus* T. PARACELSI, Erford. 1593. 8. *

CHRISTOPH. HENR. AYRER *informatio medici practicam aggredientis*, Francof. 1594. 8. WALTH. *Vita* J. C. SCALIGERI *a filio* JOSEPHO *conscripta*, Leid. 1594. 4. *

HENRICI GEORGII ANRIQUEZ *trattado del perfetto medico*, Salmantic. 1595. 4. N. ANT.

J. MOLANI *diarium medicorum ecclesiasticorum*, Lovan. 1595. 8. *

ZACCHARIÆ BRENDELII *oratio de vita* JOH. SCHROETERI (celeberrimi viri, qui primus Academiæ Jenensis Prorector fuit) Jen. 1595. 4. * PL. EJ. J. ZOLNERI *& aliorum justa funebria* JACOBO FLACHIO *persoluta*, Jen. 1613. 4. * EJ. *de medicina arte nobilissima*, Jen. 1635. 4.

Cum JAIMI SEGARRA *commentariis physiologicis* prodiit Liber *de artis medicæ prolegomenis*, Valentiæ 1596. fol.

JACOBI HORSTII *epistolæ & medicinales cum vita* GREG. HORSTII & orat. ejusdem JACOBI *de remoris discentium medicinam earumque remediis* prius dicta anno 1584. Lips. 1596. 8. *

P. MATTHÆI PINI (EUSTACHII amici) *compendium instar indicis in* HIPPOCRATIS *Coi opera omnia*, Venet. 1597. fol. * cum nupera Italica HIPPOCRATIS editione recusus.

FRANCISCI TIDICÆI *in iatromastigas de recto & salutari usu & de abusu multiplici artis medicæ libellus*, Thorunii 1598. 8. 1592. 8. * L.

FORTUNATI FIDELIS *Bissus seu medicinæ patrocinium 4. libris distinctum*, Panormi 1598. 4. * MONGIT.

ANDREÆ LIBAVII *de medicina veterum tam* HIPPOCRATICA *quam Hermetica tractatus contra* JOS. MICHELIUM *Paracelsistam*, Francof. 1599. 8. * L. Alia multa tum contra Alchemiæ hostes, tum contra aliquos nimis acres PARACELSI asseclas reliquit.

JOH. OBERNDÖRFER *de veri & falsi medici agnitione*, Lauingen 1600. 4. *

JOH. JESSENII *programma de origine & progressu medicinæ* Witteberg. 1600. 8. *

JACOBI PONS *medicus seu ratio ac via aptissima ad recte tum discendam tum exercendam medicinam*, Lugdun. 1600. 8. In astrologiam pronior multa lunæ tribuit. Cæterum præcipuos Libros ad partes

varias

varias medicinæ pertinentes indicat, cum sua censura. Practica etiam addit, canones (seu aphorismos) & breves curationes morborum.

ANDR. SCHATONIS *oratio secularis de initiis & incrementis studii medici in Academia Wittebergensi, deque ejus per decursum seculum fideli primorum & præcipuorum virorum opera ad nos propagatione*, Witteb. 1602. 4. *

In ANTONII POSSEVINI *bibliotheca*, Venetiis anno 1603. fol. edita, multa ad historiam medicinæ & nonnullorum medicorum pertinent.

NICOLAI CURTII *methodus consultandi* tota in ea bibliotheca occurrit.

JOSEPHI QUERCETANI *de priscorum philosophorum veræ medicinæ materia, præparationis modo atque in curandis morbis præstantia; de dogmaticorum medicorum legitima & restituta medicamentorum præparatione*, Genev. 1603. 8. L. 1609. * EJ. *ad veritatem Hermeticæ medicinæ ex* HIPPOCRATIS *veterumque decretis stabiliendam adversus anonymi phantasmata responsio*, Paris. 1603. 1604. 8. L. *& ad brevem* RIOLANI *excursum brevis incursio*, Marburg. 1605. 8. *

JAC FONTANI *de demonstratione medica*, Avenione 1603. 8. * L.

Apologia pro HIPPOCRATIS *&* GALENI *medicina contra* QUERCETANUM. *Accedit censura scholæ Parisiensis*, Paris. 1604. 12. *

J. ANTARVETI *apologia pro judicio scholæ Parisinæ de alchymia*, Paris. 1604. 12. *

HIPPOLYTI OBICII *de nobilitate medici contra obtrectatores dialogus tripartitus*, Venet. 1605. 4. Mogunt. 1619. 8. Honores medicorum conatur jurisconsultorum ordini præferre, ex rei dignitate aliisque ratiociniis. Medicos Genuenses etiam senatores & senatus principes fuisse adlegat, neque Patavii legum explicatoribus cedere pag. 29. Accedit tractatus valde inanis *de omnibus scientiis* etiam magicis.

J. RIOLANI filii *comparatio veteris medicinæ cum nova*, HIPPOCRATICÆ *cum Hermetica*, Paris. 1605. 12. Contra alchemistas, in quos, & in omnia chemica medicamenta, tunc quam maxime ferebantur Parisinæ scholæ animi. Fatetur tamen chemica medicamenta usu suo non carere.

J. TALENTONII Parmensis Professoris *variarum & reconditarum rerum thesaurus*, Francofurti 1605. 8. Multa ad historiam artis pertinent, ad archiatros, artes mutas Virgilii, conciliandas sententias auctorum. Favet Arabibus. De femina apnou erudite disserit.

J. ALFONSI de FONTECHIA *dictionario medico* cum aliis ejus scriptis prodiit Compluti 1606. 4. ANTON.

CASPARIS TRISTAN *de clerico medico*, Venet. 1606. 8. * N. ANT.

BARTHOLOMÆI TURRIANI περὶ βελτιωτρείας *seu de medica consultatione* L. I. Genuæ 1605. 8. Francof. 1606 8 L.

J. GEORGII SCHENKII *elenchus auctorum in re medica qui gynæcia illustrarunt*, Argentor. 1606. 8. * EJ. *de formandis medicinæ studiis, & schola medica constituenda enchiridion*, Argentor. 1607. 12. * Continere lego JACOBI SYLVII, HIER. MERCURIALIS, HONORATI CASTELLANI, PLACOTOMI & WIMPINÆI *methodos & epigraphen*. EJ. *biblia iatrica seu bibliotheca medica*, Francofurt. 1609. 8. * Laudat KAESTNERUS.

BARTHOLOMAEI CASTELLI *lexicon medicum Græc. Lat.* Venet. 1607. 8. Basil. 1628. 8. a J. N. STUPANO auctum, Roterodam. 1657. 1665. 8. a J. PANCRATIO BRUNONE auctum sub titulo CASTELLI *renovati* Noriberg. 1682. 4. 1688. 4. recusum Lipsiæ 1713 auctum ex codice M. S. & Patavii 1713. & 1721. & nuper Genevæ 1748. 4. ubi additur, multa in hac posteriori editione accessisse posthuma auctaria BRUNONIS.

J. FABER *oratio funebris de* ANDREA PLANERO *habita Tubingæ* 1607. 4. Tubing. *

PETRI AMELUNG Liber *in quo alchimiæ inventio, progressio, dignitas demonstratur*, Lips. 1607. 8. *

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *Collegii medicorum Mediolanensium origo, antiquitas, necessitas*, Mediolan. 1607. 4 EJ. *medicus* Mediolan. 1611. 8.

MATTH. HOSTII *vita* JOD. WILLICHII, Francof. 1607. 4. * Laudatur.

J. NICOLAI STUPANI *prolegomena medica de medicinæ præstantia, certitudine, medicorum sectis*, &c. Basil. 1608. 4. * EJUSD. *præloquium pro* HIPPOCRATICA *Medicina*, Basil. 1620. 4. *

J. FRANCISCI ARQUATI *medicus reformatus ob varios in medicina abusus quem in lucem eduxit*, &c. Venet. P. I. 1608. 4. P. II. 1621. 4. * L.

AELII EVERHARDI VORSTII *oratio funebris in obitum* C. CLUSII, Leid. 1609. 4. & fol. EJ. *oratio funebris dicta honori & memoriæ* P. PAVII 1617. 4. *

AUBERTI MIRÆI *elogia Belgica*, Antwerp. 1609. 8. recusa in opere FOPPENIANO.

PE-

PETRI KIRSTENII *de vero usu & abusu medicinæ*, Bresl. (Francof.) 1610. 8. Upsal. 1636. 8. & germanice 1611. 8. *

ERNESTI SONERI *oratio de* THEOPHRASTO PARACELSO *ejusque perniciosa medicina*, Noriberg. 1610. 4.

SIGISMUNDI a GOETZ *oratio pro philosophis contra medicos, qua medicorum pharmaca, diætam, corporum sectiones examinat*, Argentor. 1611. 8. * cum aliarum orationum collectione.

HENRICI CHRISTOPHORI HOEKEL *oratio quod nulla ars reperiatur quæ medicina reipublicæ aut utilior aut necessaria magis*, Argentor. 1611. 8. L. *

PROSPERI ALPINI *de medicina methodica*, Libri XIII. Venet. 1611. 4. Leid. 1719. 4. In primo Libro hujus sectæ & eo pertinentium medicorum historia habetur.

In H. SMETII *miscellaneis* Liber XII. huc pertinet, quo ostenditur PARACELSUM admirabiles illas, quas ipsi passim tribuunt, curationes minime præstitisse.

MICHAELIS DOERING *de medicina & medicis adversus iatromastigas & pseudiatros* Libri II. *in quibus medicinæ ortus, progressus, dignitas & medici officium prolixe adseritur, & particulatim tam Hippocraticæ & Galenicæ præstantia, quam empiricæ, magicæ, methodicæ & Paracelsicæ usus atque abusus excutitur*, Giess. 1611. 8. Nihil habet reconditi, aut novi, & errores passim non levissimos. Ita AVICENNAM, Cordubæ Principem facit, qui in interiori Asia vixit. Multa etiam fabulosa & parum vera recenset. Methodicos ex GALENO refutat. PARACELSO gloriam meliorum medicamentorum tribuit, & varia ejus dogmata cum Galenicis conciliat, theoriam vero & contemtum diætæ refutat, & vitæ maculas exprobrat. Deinde de anatomes utilitate, animi morbis, infido successu medicamentorum, lethalitate, quam vocant, vulnerum, medicinæ certitudine, medici peritia, fortuna, ornatu, ægroti confidentia varia habet, & ostendit debere & chirurgos & pharmacopolas in medicorum potestate esse.

GUILIELMI PANCIROLLI *raccolta d'alcune cose piu segnalate ch'ebbero gli antichi e d'alcune altre trovate da moderni*, Venet. 1612. 4. & cum titulo *rerum memorabilium seu deperditarum* P. I. *commentariis illustrata & locis innumeris a* HENRICO SALMUTH. P. II. *rerum inventarum & veteribus incognitarum*, Francof. 1660. 4. Codicem PANCIROLLI ait SALMUTHUS se habuisse anno 1596. a JOACHIMO CAMERARIO acceptum, uterque autem & auctor & commentator jurisconsulti fuerunt, unde minus plena facta, quæ ad medicinam pertinent. Sæpe valde inaniter laborant, ut antiquis nova inventa vindicent, maxime commentator, nam auctor brevis est. Utitur autem non ipsis adeo fontibus, sed STEPHANO FARCATULO, CAELIO RHODIGINO aliisque ejus generis scriptoribus.

ABRAHAMI BZOVII *nomenclator sanctorum professione medicorum*, Rom. 1612. fol. & 12. * L.

J. COTTA *short discovery of the unobserved dangers of several sorts of ignorant and inconsiderate practices of physick in England*, Lond. 1612. 4. HARL.

RUDOLPHI MAGISTRI *doctrina Hippocratica, aphorismi nova interpretatione aucti: leges medicinæ: arcana judicum*, &c. Paris. 1613. 12. *

MATTH. BACMEISTER *dissertationes* IX. *de medicina in genere*, Rostoch. 1613. 4. *

WOLFGANG WALDUNG *medicina se ipsam discrucians et suam calamitatem deplorans*, Altdorf. 1613. 4.

RODERICI a CASTRO *medicus politicus seu de officiis medico-practicis*, Hamburg. 1614. 4. 1662. 4. *

J. SEBALDI KOBENHAUPT *oratio de vita* SEBALDI HAVENREUTER *Argentoratensium physici*, Argent. 1615. 8. *

ISRAELIS HARVETI *demonstratio veritatis doctrinæ chymicæ contra* J. RIOLANI *comparationem veteris medicinæ cum nova*, Hanov. 1615. 8.

JOH. FREYTAG *noctes medicæ seu de abusu medicinæ* (contra PARACELSUM & Agyrtas), Francof. 1616. 4. *

J. MATHAEI *centuria difficultatum medicinæ*, Herborn 1616. 8. *

CALLISTI PROCACCINI Liber *qui dicitur medicus ad tirones*, Rom. 1617. 4. RIV.

ALBERTI QUATROCCHI *disputatio de officinæ pharmaceuticæ veris & legitimis antiquorum ponderibus: & epitome mensurarum Græcis, Romanis & Arabibus usitatarum*, Venet. 1617. 4. *

Cum HENRICI de ALFARO *proposicion chirurgica y censura judiciosa en las los vices curations de heridas de cabeça.* prodiit etiam tractatio *de patria* AVICENNÆ Hispali 1618. 4. * ANT.

PETRI CASTELLANI Lovan. Professor *vitæ illustrium medicorum*, Antwerp. 1618. 8. Vitæ breves, paucæ, collatitiæ, absque annis editionum, errores passim non mediocres. ERASISTRATO patriam facit Con, quæ Ceos est.

J. FILESAC *medicinæ adversus* PLINIUM *majorem defensio*, Parif. 1618. 8.*

CASPARI HOFMANNI *variarum lectionum* Libri VI. Lipf. 1619. 8. Multa loca veterum auctorum corrigit, unumque illuftrat ex alio, botanicos maxime. De archiatrorum dignitate aliifque ad hiftoriam medicam facientibus agit. EJUSD. *methodus docendæ & difcendæ medicinæ*, Norib. 1641. difputatio eft. EJ. *ifagoge medica duabus orationibus de ratione difcendi medicinam, & de officio medici propofita*, Hof in Vogtlandia edita a J. P. BRUNONE 1661. 12. BAY. Vita ejus cum praxi medica Francof. 1680. 4. prodiit.

RAYMUNDI MINDERER *threnodia feu planctus medicinæ lugentis*, Aug. Vind. 1619. 8.*

J. THUILII *funus* HIERONYMI FABRICII AB AQUAPENDENTE *oratione celebratum*, Patav. 1619. 4.*

MELCHIORIS GOLDASTI *paradoxon de honore medicorum*, Francof. 1620. 4.

MELCHIORIS ADAMI *vitæ Germanorum medicorum qui fuperiori feculo & quod excurrit claruerunt*, Heidelberg. 1620. 8. Francof. 1705. fol. cum vitis Ictorum, theologorum ac philofophorum. Vitæ medicorum 128. non male defcriptæ funt, neque abfque judicio, libris breviter & abfque editionibus fubjectis. Ex eo fonte fere omnes alii fcriptores haufferunt. Plerique funt feculi XVI. aliqui ævi barbari. Incommodum eft, quod libris annos non addiderit, quibus editi funt.

PETRI LAUREMBERG *Laurus Delphica qua defcribitur methodus perfacilis ad medicinam*, Leid. 1621. 12. Witteberg. 1623. 12. Excitati ingenii juvenis, nondum fatis per experientiam doctus, fua aut edita aut inedita unice laudat, fuam in mufice, in arte pingendi, fingendi cereas imagines, in arte mnemonica peritiam extollit. EJUS *porticus* AESCULAPII *feu generalis artis medicæ conftitutio in qua de genere, fubjecto, fine, definitione, divifione controverfiæ pleræque examinantur*, Roftoch. 1630. 4. Ejufdem faporis.

NIC. ABRAHAMI FRAMBESARII *fcholæ medicæ ad candidatorum examen pro loco impetrando fubeundum*, Parif. 1622.* Videtur potius compendium effe.

Cum RENATI MOREAU Libro *de miffione fanguinis in phrenitide* prodiit *enumeratio omnium pene medicorum Græcorum, Latinorum, Arabum, Barbarorum, juxta temporum quibus floruere feriem inftituta*, Parif. 1622. 8. recuf. Hall. 1742. 8. omiffis litibus de venæ fectione. Solent hoc libello pro canone chronologico uti. IDEM vitam J. SYLVII fcripfit, & una cum libello jam dicto BRISSOTI vitam.

JOH. NEANDRI *antiquiffimæ & nobiliffimæ medicinæ natalitia, fectæ, earumque placita*, Brem. 1623. 4. Malus in univerfum & erroribus plenus Liber. Ita HEROPHILUM p. 22. facit coævum PHALARIDI, poft ejus vero difcipulum PHILIPPUM ponit EMPEDOCLEM, enormi anachronifmo. PLATONEM poft HEROPHILUM recenfet, SERAPIONEM & JOH. ALEXANDRINUM cum SORANO conjungit. In recentioribus paulo minus vitiofus conpilator. Acre jam de NEANDRO exftat judicium LABBEI apud FABRICIUM in vita GALENI pag. 529.

NICOLAI PASQUALI ALIDOSI *i dottori bolognefi*.. Bologna 1623. 4. & *i dottori foreftieri*, ibid. eodem anno; medicos etiam continet.

SAMUEL HAFENREFFER *Raphaël artem medicam feliciter inchoandi, abfolvendi, tractandi feliciter informans, nec non rationem peregrinandi & pharmacopolia vifitandi docens*, Tubing. 1622. 8. & alias * Ulm. 1641. 8.*

FRANCISCI BRUSCHII *promachomachia iatrochymica in qua præftantia iatrochymiæ adverfus mifochymicum propugnatur*, Mantuæ 1623. fol.*

ANDREÆ CHIOCCI *de collegii Veronenfis illuftribus medicis & philofophis, qui fcribendo aut profitendo bonas literas illuftrarunt*, Veron. 1623. 4.*

SIMEON PARTLITZ *officia.. medicorum.. pictura* AESCULAPII, Erfurt. 1624. 12. carmen. EJ. *medici fyftematis harmonia in qua nova.. difcendæ & exercendæ medicinæ methodus per præcepta brevia illuftratur, commentario explicatur*, Francof. 1628. 8.*

J. SPITHON *de vita & morte* JAC. BORDINGII *oratio*, Roftoch. 1624. 4. L.*

J. MEURSII *Athenæ Batavæ* Libri II. editæ Leidæ 1625. 4. continent breves Profefforum Leidenfium biographias, cum exigua librorum memoria.

J. STEPHANI STROBELBERGER *hiftoria Monfpelienfis in qua urbis... fcholæ.. ac vitæ illuftrium Profefforum.. & docturæ accipiendæ ritus & privilegia recenfentur*, Norimberg. 1623. 12. Ipfe ex Monfpelienfi fchola profectus eam defcribit, & multa atque repetita pericula, quæ oportet candidatos fubire. Vitæ medicorum Monfpelienfium non inutiles videntur, GORDONI, GUIDONIS, RONDELETII, JOUBERTI, &c. EJ. *Laureationum medicarum apud exteros promeritarum adverfus obtrectatores breves vindiciæ in honorem fcholæ medicæ Monfpelienfis propofitæ*, Noriberg. 1628. 8.*

L. EJ.

L. Ej. *intimatio de suis & Oberndorfianis & Jenichianis operibus medicis edendis*, Noriberg. 1626. 4. sed nunquam edita sunt.

Emanuelis Stupani *parentatio in obitum* C. Bauhini, Basil. 1625. 4. *

Circa hæc tempora videtur scriptum fuisse Joh. Rhodii *consilium ad studium medicum instituendum*, quod posterioribus editionibus Conringiani operis adjectum est, breve, & quale ea ferebat ætas, cum duabus bibliothecis, quas auctores Galenici & Itali componunt. Celsi vitam cum Libro *de acia* edidit, in qua multa desiderat Morgagnus. Tomasini Libros scripsit omnes, si fides C. Hofmanni ad Reinesium Ep. 20. 44. &c. Ejusd. *de natura medicinæ*, Patav. 1625. 4.*

Samuelis Gloner *vita* Melchioris Sebizii *versu heroico descripta*, Argent. 1626. 4. * Pl.

Valerii Charstad *de constitutione medicinæ*, Argentor. 1626. 4. disputatio.

F. Bacon de Verulam Libros *de augmentis scientiarum* quam maxime oportet huc referre, ut qui desiderata medicinæ egregie enumeraverit, vivorum animalium sectiones, certiores effectus medicamentorum, anatomen conparatam, &c.

In Francisci Ranchini opusculis Lugduni 1627. editis exstat Liber *de modo collegiandi. De origine* etiam *Academiæ Monspeliensis* exstat ibid. opusculum.

Gabrielis Naudæi *de antiquitate & dignitate scholæ medicæ Parisinæ panegyricus*, Paris. 1628. 8.* Idem vitam Cardani operum omnium Lugdunensi editioni adjecit. Ej. *in quæstionum pentade* est Quæstio *an liceat medico fallere ægrotum*, Genev. 1647. 8.*

C. Bartholini *de studio medico inchoando, continuando, absolvendo*, Hafn. 1628. 8. cum aliis opusculis, recusum cum opere Conringiano, Hall. 1726. 4. Vetus est & breve.

J. Dominici Sala *de natura medicinæ libellus in quo prolegomena explicantur*, Patav. 1628. 4.*

J. Heintzii *oratio jubilea de singularum professionum medicarum in Academ. Lipsiens. initiis ac incrementis ut & gemina Decanorum qui ultra* 250. *annos in eadem floruerunt Enneade*, Lips. 1630. 4. * Pl.

Casp. Erasmi Brochmandi *vita & mors* D. Casp. Bartholini, Hafn. 1629. 4.*

Jacobi Philippi Tomasini *elogia iconibus exarata illustrium virorum*, Patav. 1630. 4. & Ej. *elogia virorum literis & sapientia illustrium*, Patav. 1644. 4. Breves sunt vitæ, annis omissis, quo quisque Liber prodiit. Medicos autem paucos habet. Ejusd. *Parnassus Euganeus seu de scriptoribus ac literatis hujus ævi clarissimis*, Patav. 1647. 4.*

In operum J. Guillemeau collectione habetur etiam *chirurgorum apologia*, cum exemplis infelicium curationum, in quibus nulla culpa chirurgi fuit.

Petri Castelli *de visitatione ægrotorum per discipulos*, Rom. 1630. 12.* Ej. *de optimo medico*, Messan. 1637. 4. & cum Conringiano opere Hall. 1726. 4. Scopus scribendi magis videtur fuisse, ut sua opera suamque peritiam in arte pingendi, futurosque suos labores describeret, quam ut publice prodesset.

Ludovici von Hoernigk *medicaster apella oder juden artzt*, Strasburgi 1631. 8. Ej. *politia medica oder beschreibung dessen was medici, apotheker, hebammen, wie nicht weniger unbefugte ärtzte und die patienten selbst zu thun haben*, Francof. 1638. 4.*

Antonio Pricivallo Carera *la confusione de medici in cui si scoprono gli errori e gl' inganni di essi*, Milan. 1633. 8.* Respondet Rainero Pinucha in *apologia de' medici*, ibid. 1655. 8.*

Joh. Rehfeldii *tropheum hermetico-Hippocraticum a Medd. collegio Erfordiensi erectum*, Erfurd. 1634. 4.*

Fortunii Liceti *de propriorum librorum historia*, Patav. 1634. 4.*

J. van Beverwyck Medici, Consulis, Præsidis collegii Admiralitatis, *Montanus elenchomenos seu refutatio argumentorum quibus medicinæ necessitatem inpugnat*, Dordrac. 1634. 8. * an Idem *encomium medicinæ* 1644. 8. quod germanice prodiisse lego cum titulo *lob der arzneykunst oder wiederlegung des Michaël Montagne*, Francof. 1673. 8. & belgice cum aliis operibus, Amstelod. 1656. 4.

Raymundi Delasse *de officio medici seu de vita* Francisci Sanchez *quam in exemplum medicis candide exaravit*, Tolos. 1636. 4. cum operibus Sanchezii.

Jacob Martini *judenarzt*, Hamburg 1636. 4.

Danielis Sennerti *methodus medicinam discendi publice anno* 1636. *prælecta* J. Magiri *notis illustrata & excusa*, Marburg. 1672. 12. etiam cum *Paralipomenis* exstat Lugd. 1643. 8. tum vita auctoris. Bibliotheca brevis est, cum paucis de practicorum scriptorum ordine judiciis, quos vellet ita in suas classes ordinare, ut generales morbos primo describerent, deinde adderent ea, quæ ad morbos singulares spectant. Aliqua addidit parvi momenti Magirus.

Maximiliani Sandaei *S. J. comm. de medicis, morbis & medicinis*, Colon. 1637. 4. *.

Joh. Antonidis van der Linden *de scriptis medicis*, L. II. Amstelod. 1637. 1651. 1662. 8. Vir græ-

græce & latine eruditissimus primus pleniorem bibliothecam omnium medicorum, qui latine scripserunt, meditatus est, & certe non mediocrem laborem impendit, ut etiam reconditos inde libros gentis suæ, hic hauserit NICOLAUS ANTONIUS. Ordo is est, ut brevem vitam scriptorum tituli & editiones sequantur, absque judiciis. Adjutores habuit JOHANNEM van HORNE, CAROLUM OFFREDUM, GUIDONEM PATINUM, ROBERTUM de FARVAQUES, PETRUM NEURAT (hunc Madriti) NICOLAUM de WITTE, aliosque. Hoc opus auxit & continuavit GEORGIUS ABRAHAMUS MERCLINUS Noribergensis & sub titulo LINDENII *renovati* edidit Noribergæ, 1686. 4. post quem nemo simile quid præstitit, HANSII enim SLOANE destinatus librorum suorum census nunquam prodiit. Ait MERCLINUS, trecentos se legisse catalogos, auctores addidisse 742. vitas novas 222. auctas 22. adjutum verro esse a WELSCHIO, LU. CR SCHROECKIO, M. HOFMANNO, P. HERMANNO, aliisque. Hoc opus equidem non absque nævo est, neque facile esse potest in tam fuso labore. Multi scriptores bis censi sunt NICOLAUS SEVERUS & NICOLAUS STENONIS filius, ALOYSIUS CORNARUS, & LUDOVICUS CORNELIUS, HIERONYMUS SENIS & HIER. ab AQUAPENDENTE, JACOBUS BERENGARIUS & CARPUS, MICHAEL VILLANOVANUS (SERVETUS), SARDIANUS & ORIBASIUS, THEODORUS TURQUET & THEODORUS MAYERNE. Neque nihil omissum fuisse quisquam aut credidit aut desideravit. Magnus tamen & utilis labor est, quo plurimum & usus est J. DOUGLASSIUS, & ego utor. EJUSD. LINDENII *manuductio ad medicinam*, Amstelod. 1637. 8. cum Libro *de scriptis medicis*, Lovan. 1639. 12. a PLEMPIO interpretata, & recusa cum CONRINGIO, Hall. 1726. 4. Eruditus vir, non ignarus fuit verarum fontium, ipsius etiam VERULAMII, sed selectum in libris desideres. Ita in anatomicis A. LAURENTIUM mire laudat, & ad sectiones adjuvandas C. BAUHINUM, in physiologicis PLEMPIUM. Oncirocriticen commendat ad prognoses. Historica tamen aliqua non inutilia habet. EJ. *oratio funebris in excessum* V. C. AD. VORSTII, Leid. 1664. 4. L.

FRANCISCI ARCELLINI *expostulatio contra chymicos qua eorum paradoxa rejiciuntur*, Messan. 1637. 4. MONG.

J. CORTES *apologia pro re medica*, Madrit. 1638. ANT.*

J. STEPHANI HIPPOCRATIS Coi *theologia*, Venet. 1638. 4. L. recusa a J. A. FABRICIO. HIPPOCRATIS, PLATONIS, GALENI & ARISTOTELIS theologiam cum christiana conciliare conatur.

AUGUSTI BUCHNERI *panegyrica oratio memoriæ* DANIELI SENNERTO *dicta*, Witteberg. 1638. 4.*

Memoria PETRI LAUREMBERGII, Rostoch. 1639. 4. PL.

JACOBI PRIMEROSII *de vulgi erroribus* Liber I. huc pertinet, editus Amstelod. 1639. 16. Agit enim *de erroribus vulgi circa medicos* & de doctoris gradu, de theologis & pharmacopolis medicinam facientibus, de agyrtarum imposturis, de chemicis, de possessoribus arcanorum, de fortunatis medicis. De uroscopis varia monita proponit. EJ. *disc. de agyrtis* seorsim prodiit Brunsvic. 1643. 4.

J. ELICHMANN *epistola* quæ excusa est cum J. BEVERWYCKII *coll. de fatali vitæ termino*, Leid. 1639. 4. & 1651. 4. huc omnino pertinet.

GUIL. BALLONII *definitionum medicarum Liber in quo* HIPP. *&* GALENI *loci obscuri explicantur*, Paris. 1640. 4. Dictionarium vocum medicarum ad practicam inprimis medicæ artis partem multæ eruditionis.

OVIDII MONTALBANI *cenotaphia clarorum doctorum Bononiensium*, Bononiæ anno 1640. 4. Dedit & *catalogum omnium doctorum collegiatorum in artibus liberalibus & facultate medica*, Bonon. 1664. 4.*

FRANCISCI KEST *de medicinæ præstantia*, Lipf. 1640. 4. PL.

THOMÆ REINESII *variarum lectionum* Libri III. Altenburg. 1640. 4. Eruditissimus omnino & multiscius homo, in historia antiqua & medica, inscriptionum studio, grammatica & utraque lingua, etiam recentiori & barbara super plerosque valuit. Multum hoc opere difficilium locorum in libris medicis interpretatus est, *de innodibus*, PLINIO, VAL. GARYOPONTO, T. PRISCIANO & MOSCHIONE, CÆLIO AURELIANO, eorum aevo, historia, locis obscuris, laboravit, BARTHIUM passim correxit; HIPPOCRATIS epidemicos illustravit, &c. EJUS. *epistolæ ad* C. HOFMANNUM, Lipf. 1660. 4. excusæ ejusdem fere saporis sunt, & adparet THOMAM multo doctiorem Græcum CASPARO fuisse. Obscuriora inprimis loca interpretatur. *Epistolæ ad* NESTEROS, Lipf. 1670. 4. editæ iterum ejusdem generis sunt, medicas etiam aliquas, si satis veras, historias continent. *Epistolæ ad* J. VORSTIUM, Berolin. 1667. 4. & ad CHR. DAUMIUM, Hamburg 1670. 4. & ad J. A. BOSIUM, Jen. 1700. 12. editæ minus multa medica habent. Cum illis ad DAUMIUM tamen notæ nonnullæ in OROSCIUM & THEOD. PRISCIANUM prodierunt, & de AEGIDIO, CONSTANTI-

NO

NO Afric. T. MOSCHIONE, aliisque medicis critica quædam continentur. *Hiſtoriam medicinæ* meditabatur, ad quam aptiſſimus fuiſſet, teſte MEIBOMIO *de ſcrib. hiſt. med.* & me quidem judice. Sed nimis multa molitus, pauciora perfecit.

PAULI VECCHII *obſervationes medicæ ſeu loci S. Scripturæ qui expenduntur juxta medica principia*, Neapoli 1641. 4.*

Oratio, quod qualis Phidias inter Plaſtes, talis inter medicos HIPPOCRATES *celebretur, nemo vero hac ætate ei ſimilis exſiſtat*, Hafniæ 1641. 4.*

La défenſe de la faculté de médecine contre ſon calomniateur, Paris 1641. 4. Curioſum ſcriptum. THEOPHILUS RENAUDOT præter nova publica, quæ vendebat, convocaverat ægros, quibus conſuleret, & praxin exercebat. Noluerunt id ferre PARISINI, etſi medicus Monſpelienſis ſcholæ eſſet, proferunt ergo hic privilegia, quibus excluduntur a praxi medici peregrini, præter eos qui *facultati* adgregantur; aut ad domum regiam pertinent. Plurima hic curioſa ad hiſtoriam artis & ordinis & celebrium virorum.

STEPHANI RODERICI Caſtrenſis *conſultationis ratio*, Florent. 1642. 4.*

ALBERTI KYPERI *medicinam diſcendi & exercendi methodus*, Leid. 1643. 12.*

DANIEL HEINRICI *epitaphium* AEG. STRAUCHII *junioris*, Dreſd. 1643. 12.*

An HIER. BARDI *medicus politico-catholicus ſeu medicinæ ſacræ idea* huc pertineat, ignoro.*

ALEXANDRI TADINI *collegii phyſicorum Mediolanenſium privilegia, ſtatuta, ordinationes in compendium redactæ*, Mediolan. 1645. 4. CORTE.*

BARTHOLOMÆI MOSER *quadriga medicinæ triumphantis* 1. *de origine & progreſſu medicinæ* 2. *de honoribus & divitiis medicorum*; 3. *de viribus illuſtribus medicinæ*; 4. *de medicis ſanctis eorumque vitiis*, Colon. 1645. 12.* L.

ERASMI SCHMIDT *de medicinæ conſtitutione*, Rinteln 1646. 4.

JAC. du VAL, *eſtne medicus philoſophus ἰσόθεος*, Lutet. 1646. PL.

T. STEPHANI de VILLA pharmacopolæ *libro de las vidas de doce principes de la medicina y de ſu origen*, Burgos 1647. 8. ANT.

MATTHIAE MORONI *directorium medico-practicum* huc etiam pertinet, & continet conſilia, epiſtolas, hiſtorias medicorum paſſim collectas, ad ordinem morborum diſpoſitas, Lugd. 1647. 8. 1650. 8. LIND. Francof. 1663. 4.

GEORGII KIRSTENII *de medicinæ dignitate contra* PLINIUM & PLATONEM, Stettin 1647. 8. MIDDL. EJ. *medicaſter ſeu de erroribus & ineptiis medentium*, Stettin 1648. 4. ENDT. vel 1647.* contra J. AGRICOLAM.

LAURENTII EICHSTAD *de cauſis utilitatis medicinæ & matheſeos*, Gedan. 1647. 4.

J. DANIEL HORST *manuductio ad medicinam*, Marburg. 1648. 8.* Ulm. 1660. 12.*.

J. CHRYSOSTOMI MAGNENI *Democritus redivivus ſeu de philoſophia & vita* DEMOCRITI, Lugdun. 1648. 12. L. Hag. 1658. 12.*

HENRICI JULII *Ariſtarchus ſeu cenſura in novitium quemdam* HIPPOCRATIS *exagitatorem*, Hamburg. 1648. 4.*.

LUDOVICI KEPLERI *methodi conciliandarum ſectarum in medicina diſcrepantium*, Regiomont. 1648. 8. fol.* Videtur neſcio quid Cabbaliſticum eſſe.

HERMANNUS CONRINGIUS ingenio & eruditione eminuit, cum vero poſteriorem vitæ ſuæ partem hiſtoriæ & juri publico impenderit, paulo minus in ſcriptis medicis poſterioribus laboris & temporis poſuit, & multum tribuit memoriæ ſuæ, ut abſque locis communibus ſcriberet. EJUS. *de hermetica veterum Ægyptiorum & Paracelſicorum nova medicina* Liber prodiit Helmſtadii 1648. 8. Oſtendit HERMANNUS, circa Hermetis ſcripta ipſamque perſonam dubia multa ſupereſſe: medicinam Ægyptios non inveniſſe: chemiam ſero ibi coepiſſe coli: PARACELSUM obſcænum agyrtam fuiſſe, in curando infelicem, in moribus turpem, & conpilatorem egregium: medicamenta chemica parum tuta eſſe, metalla a viribus corporis humani male vinci. Recuſa fuit anno 1669. 4. cum defenſione ad priorem editionem ſcripti BORRICHIANI. SCHELHAMMERUS reſponderat pro ſocero, ſed id ſcriptum nunquam prodiit. EJUSD. *introductio in univerſam artem medicam ſingulasque ejus partes*, Helmſtad. 1654. 4. *Editionem adornavit & additamentis neceſſariis auxit* GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMERUS, Helmſt. 1687. 4.* Spir. 1688. Novam editionem cum *præfatione* dedit FRID. HOFFMANN, Hall. 1726. 4. adjectis J. RHODII, C. BARTHOLINI, CASTELLI ejusdem ſcopi ſcriptis, quos niſi fallor jam SCHELHAMMERUS conjunctos ediderat. Lectiones fuerant, quas dictaverat CONRINGIUS, ediderat ex diſcipulis unus S. SCHEFFER, continuavit ſingulas partes ad recentiora tempora uſque gener SCHELHAMMERUS,

nihil mutato ipso libro. Cæterum idem omnino fere, qui mihi, CONRINGIO scopus fuit, enarrare nempe ad singulas medicæ artis partes scriptores præcipuos, & de eorum meritis judicium ferre. Is labor CONRINGIO paulum inæqualiter cessit, cum alia capita aliis multo magis plena sint. Multus fuit in recensendis Italis scriptoribus XV. & XVI. seculi, qui nunc fere obsoleverunt, qui exscriptores & scholastici sint Blandior judex CONRINGIUS laudavit multa, quæ parcius potuerant laudari, plurima tamen ex hoc libro didici. SCHELHAMMERUS tristiora judicia tulit in *notis suis*. HOFMANNUS in *præfatione* aliquos habet ex recentioribus medicis, qui medicinæ aliquam partem curiosius tradiderunt. EJ. CONRINGII est disputatio *de incubatione in fanis deorum medicinæ causa olim facta*, Helmstad. 1659. 4. & *de peregrinandi modo* recusa anno 1692. 8. * EJ CONRINGIANA *epistolia seu animadversiones ex* H. C. *epistolis non editis cura* CHRISTOPHORI HENRICI RITTMEYER prodierunt, Wolfenbuttel 1719. 8.*

Cum CHARTERIANO GALENO vita GALENI prodiit a RENATO MORAEO scripta.*

Inter THEVENINI opera, Paris. 1649. 4. edita exstat *dictionaire etymologique*, quo voces explicantur, quæ ex græca lingua in artem medicam transierunt.

JOSEPHI GALEANI *de medicinæ præstantia* Liber italice scriptus, Panormi 1649. 4.

FRANCISCI PONAE *prudentia medica*, Venet. 1650. 12.

J. GEORG. REINHARD *oratio de dignitate ac præstantia medicinæ*, Lips. 1650. 4. * PL.

ROB. de FERVAQUE *statuta collegii medici Bruxellensis*, Bruxellis 1650. 4.*

JAC. BALDE *medicinæ gloria per satyras* XXII. *asserta*, Monachii 1651. 12.*

NICOL. RITTERSHUSII *memoria* GEORGII NOESSLERI, Aldorf. 1651. 4.* PL.

NICOLAI BIGGS *mataeotechnia medicinæ praxeos*, Londin. 1651. * Chemici opus.

CAROLI DRELINCOURTII *oratio inauguralis qua medicos cæteris hominibus religioni adstrictiores esse demonstratur & inpietatis vitium in ipsos jactatum diluitur atque propulsatur*, Monspel. 1653. 12. recusa in opusculis cum nomine BOERHAAVII editis. EJ. *oratio supra civitatis & academiæ calamitates & mortem* J. van HORNE, Leid. 1670. EJ. *apologia medica qua depellitur calumnia medicos sexcentis annis Roma exulasse*, Leid. 1651. 12. Oraverat nescio quid BOECKELMANNUS J. C. & tetigerat celebrem illam medicorum a Roma absentiam, PLINIO dictam. Respondet hic DRELINCOURTIUS & ostendere conatur, Romam medicis non caruisse. Non oportuerat citasse *medicinas* PLAUTI. Is enim græcas plerumque fabulas describebat. Respondit ille sub hoc titulo *medicus servus Romanus sexaginta solidis æstimatus*, Leid. 1671. & 1681. 12. Is mordax libellus recusus est Lipsiæ 1748. 4. cum JUGLERO *de servorum nundinatione*. Satis modeste loqui videtur anonymus auctor, conatur tamen ostendere, medicos Romæ aut plebejos homines aut servos fuisse, & servilibus officiis omnibus functos, hinc sexaginta solidis medicum æstimatum fuisse. Deinde prodiit alius acerbus anonymi libellus sub titulo *Lepidi Pacifici saxoferratensis de exilio medicorum Romanorum & de absurdis libellis* DRELINCOURTIANIS, Leid. 1681. 12. Acrior hic censor, sed ignarus. Catonem osorem medicorum pro Uticensi habet. Censores tempore DOMITIANI medicos proscripsisse vult, cum eo ævo Imperatores ipsi censuram gesserint, &c. Huc etiam refero DRELINCOURTII *de divinis apud* HIPPOCRATEM *dogmatis sermonem in posthumis recusum.*

PETRI a CASTRO *bibliotheca medici eruditi*, Patav. 1654. 8. recusa ab ANDREA PASTA & *aucta*, Bergomi 1742. 8. PETRUS fere GALENICAM medicinam unice respexit. A. PASTA nuperos addidit, sæpe justo blandior, ut ex WEINMANNIANI v. g. operis laudibus adparet. Neque selectus ubique factus videtur.

PETRI BORELLI *bibliotheca chemica seu catalogus librorum philosophicorum hermeticorum, in quo* 4000 *chemici continentur*, Paris. 1654. 12. * L.

LEON. AGOSTI *l'antimedicina che si agl' infermi non si de' traer di sangue ... ne dar medicine*, Bergamo 1654. 4. * EJ. *il medico de' grandi*, ibid. 1659. 4.*

Acerba scripta CAR. GUILLEMEAU, Parisini medici, *Cani Curto fustem*, Paris. 1654. 4. *margarita e sterquilinio*, Paris. 1655. 4. & *defensionem alteram adversus impias calumnias*, Paris. 1655. 4. hactenus huc refero, quod scholæ Parisinæ exclusiva privilegia defendat contra J. COURTAUD, quæ a praxi exercenda externos medicos removent.

PAULI NEUCRANZ *idea perfecti medici oratione funebri proposita cum* J. H. MEIBOMIO *parentaret*, Lubec. 1655. 4. PL.

J. KLEIN *artis medicæ elogium*, Tubing. 1655. 4.*

OTTONIS TACHENII *echo & vindiciæ chirisophi*, Venet. 1655. 4. Contra HELVICUM DIETERICH se ita contumeliose tuetur, ut nunquam DIETERICUS æque ipsi potuerit nocuisse, quam sibi

ſibi nocuit ipſe. Vitam ſuam non diſſimulatis flagitiis excuſat, negat inventum alcaheſt, TYMPLERI codices laudat, &c.

MARCELLI CURAEI *methodus explicandi* HIPPOCRATEM *&* ARISTOTELEM, Pariſ. 1655. 4.*

THOMAE BARTHOLINI, viri eruditiſſimi, qui totam Europam itineribus obiverat, plurima ſunt, quæ faciunt ad hiſtoriam medicam. Ita anno 1655. 4. Hafniæ edidit *orationem in exceſſum* OLAI WORMII, *in obitum* HENRICI FUIRENII, ibid. 1649. 8. recuſas, ibid. 1668. 8. cum aliis orationibus. In *Epiſtolis*, quarum IV. Centuriæ ſunt & prima & II. anno 1663. III. & IV. anno 1667. prodiit, omnes autem Hagæ 1740. 5. vol. 8. recuſæ ſunt, plurima huc ſpectant, cum primo peregrinantis per octo annos BARTHOLINI, deinde diſcipulorum varias Europæ partes obeuntium obſervationes & judicia de medicis celebrioribus contineant, maxime PETRI SCHUMACHER, & GREIFFELDII comitis dignitate, & infelicis vitæ exitu celebris, OLAI BORRICHII, MICH. LYSERI, BOGDANI, MOINICHENII, N. STENONIS. EJ. *de perfecto medico*, Hafn. 1665. 12 EJ. *de medicis Poëtis*, Hafn. 1669. 8. quo deſcribit Poëtas qui aliqua medica adtigerunt, & medicos, qui ligata oratione ſcripſerunt. EJ. *de bibliothecæ incendio*, Hafn. 1670. 8. Jen. 1709. 8. quo amiſſam bibliothecam deplorat, & recenſet codices ſuos M. S. qui eo infortunio perierunt. CELSI editionem a RHODIO præparatam, a ſe ipſo notis adornatam: anatomen practicam ſeu ſepulchretum quale BONNETUS dedit, epiſtolarum alias *tres centurias*, librum de morbis lymphaticis, antiquitates medico neceſſarias, notas in aphoriſmos HIPPOCRATIS, in AURELIANUM, novam editionem STRABI GALLI & alia nonnulla. EJ. *quæſtiones nuptiales & medicus perfectus*, Hafn. 1670. 4.* EJ. *de peregrinatione medica*, Hafn. 1674. fol. * Propriorum itinerum hiſtoria eſt, cum obſervationibus ſuis medicis & practicis ad peregrinantes filios CASPARUM & THOMAM data. In *ciſta* etiam *medica* multæ vitæ medicorum continentur, & varia huc in *Actis Hafnienſibus* ſpectant. Diſſertationes *de libris legendis* prodiit Francof. 1711. 8.*

GUERNERUS ROLFINKIUS in *diſſertationibus* ſuis *anatomicis* varia habet ad hiſtoriam PLAZZONI, VESLINGII, &c. utilitatem etiam anatomes laudat. In *methodi partium generationi dicatarum* præfatione OTTO SPERLINGIUS merita ROLFINKII commendat. RHODIUM calamum THOMASINI rexiſſe objicit, &c. In L. II. *de vegetabilibus in genere* exſtat hiſtoria hortorum Germaniæ, Italiæ, & Belgii, & cuſtodum atque Profeſſorum, qui iis hortis præfecti fuerunt. EJ. diſſertatio *de auctoribus practicis* prodiit Jen. 1671. 4. cum *methodo curandi morbos capitis*.

Cum G. MOEBII etiam *conſtitutionibus* hiſtoria medicinæ prodiit.

CHR. OSTENFELD *oratio in obitum* THOMAE FINKII, Hafn. 1656. 4.

J. NARDII *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. prodierunt poſt mortem auctoris. Huc pertinent in nocte IV. de rebus noviter repertis, primordiis variolarum, pulvere armario, alia.

JOH. BRAUN *oratio de vita & morte* JOHANNIS DUELERI (Ingolſtadienſis Profeſſoris) ibid. 1656. 8. GRIENW.

FONTANINUS *de veritate Hippocraticæ medicinæ*, Lugdun. 1657. 4. *

J. ANT. BUMALDI *Bibliothecam botanicam*, Bononiæ 1657. 16. excuſam alibi diximus.

J. ANT. BOSII *de clinicis veteris Eccleſiæ*, Jen. 1657. 4.

CAESARIS ZAROTTI *epigrammatum* MARTIALIS *medicæ conſiderationis enarratio*, Venet. 1657. 4.*

In J. COSTAEI *miſcellaneis*, Patav. 1658. 12. inque prima *diſſertatione* carpitur paſſim MERCURIALIS *cenſura*: oſtenditur HIPPOCRATEM nihil ſuorum ſcriptorum quidquam edidiſſe, hinc primam & ſecundam ejus claſſem debere conjungi, &c.

GER. JOH. VOSSII Liber *de philoſophia*, Hag. 1658. 4. ejusque capita 11. 12, 13. & 14. pertinent ad medicinæ hiſtoriam.

PHILIPPUS LABBEUS *elogium* GALENI edidit, Pariſ. 1660. 8. recuſum in *Bibl. Græca* WOLFII L. IV. eruditiſſimum certe. IDEM alio libello *vitam* GALENI *ex propriis ſcriptis collectam* (meros nempe eo facientes locos GALENI) alias edidit, quem notarum ſpecie priori ſubjectum & conjunctum edidit WOLFIUS.

Cum TOBIÆ WHITAKER Libro *de ſanguine uvæ* prodiit *catalogus medicorum ſanctorum*.

J. DAN. DIETERICHS *oratio* qua GREGORIO HORSTIO *parentavit*, Noriberg. 1660. fol. * recuſa cum hujus operibus.

GEORGII SEGERI *memoria* BRUNNIANA *ſeu oratio de vita atque obitu* J. JAC. a BRUNN, Baſil. 1660. 4. * PL.

Collection of acts of parliament concerning thoſe Grants to the college of phyſicians commanded by S. G. ALSTON *and made by* C. MERRET, Lond. 1660. 4. HARL. IDEM MERRETUS ſcrip-

ſit

ſit anno 1670. 4. *ſhort view of the frauds and abuſes committed by the apothecaries.* Reſponderunt iſti in *lege talionis or a ſhort reply to* D. MERRETS *book written againſt the apothecaries*, 1670. 4. & in *Apothecaries plea ther in ſome animadverſions upon the ſhort view*, &c. Lond. 1671. 4. Urſit accuſationes ſuas MERRETUS in *ſelf conviction or an enumeration of the abſurdities and railings againſt the college of phyſicians*, ibid. 1670. 4. HARL.

In GASP. a REYES *elyſio jucundarum quæſtionum campo*, Bruxell. 1661. fol. edito primæ quæſtiones huc pertinent, de medicinæ origine, an medici Roma pulſi fuerint, de laudibus HIPPOCRATIS, variis ritubus medicorum, & officiis medici. Scopus fuit inprimis medicos contra jurisconſultos defendere.

Salve academicum vel judicia & elogia ſuper recens adornata academia naturæ curioſorum, Lipſ. 1662. 4. Epiſtolæ aliquæ & 23. primorum membrorum ſocietatis naturæ curioſorum nomina hic habentur.

FRIDERICI LEPORINI *de medicinæ definitione & elementis*, Leid. 1662. 4. *

GEORG. HEINRICH GOETZ *de theologis pſeudo-medicis... num theologo artem medicam exercere liceat*, Ultraject. 1663. Negat.

SAMUEL STURM *diſcurſus de medicis non medicis &* D. I. D. M. *epiſtola de oraculis medicinæ cum quæſitis & votivis convaleſcentium tabellis*, Witteberg. 1663. 4. * J. DANIELIS MAJORIS ut videtur.

JAC. PANCRATII BRUNONIS *oratio de vita, moribus & ſcriptis* C. HOFMANNI, Lipſ. 1664. 12. 1678. 12. &c. EJUSD. lexicon diximus editum Norib. 1688. recuſum, Lipſ. 1713. & alias.

MARTINI FRIDERICI FRIESS *de medico naturæ non imitatore ſolum ſed adjutore*, Lipſ. 1664. 4. *

ECCARDI LEICHNER *ſchediaſma de principiis medicis, de apodictica ſcholarum medicarum emendatione pentas* I. Erfurt. 1664. 12. EJ. *archæus ſynopticus ſeu* 12. *tabulæ de legibus reipublicæ medicæ fundamentalibus*, ibid. 1674. 12. Contra hunc Libellum ſcripſit PAULUS AMMANNUS *archæum ſyncopticum* LEICHNERI *contra paræneſin ad diſcentes oppoſitum* 1674. 12. 1677. 12. Reſpondit E. LEICHNERUS in *epiſtola apologetica pro archæo ſynoptico contra pſeudarchæum ſynopticum* P. AMMANNI Erfurt. 1675. 12. Hæc tota diſputatio ſatis inutilis fuit. ECCARDUS hoſtis circuli ſanguinis & recentiorum crepat neſcio quam analyſin demonſtrativam. AMMANNUS, exoſus veterum hypotheſes, novas defendit.

PETRI LAMBECII *catalogus Bibliothecæ Vindebonenſis* anno 1665. fol. editus omnino plurima habet in L. VI. ad codices M. S. plerorumque ſcriptorum medicorum, quibus non poſſumus carere. Hiſtoria medicinæ, quam moliebatur, intercidit.

FRANCISCI BOSELLI *Amaltheum medico politicum tres in apparatus digeſtum. Acceſſerunt medicinæ Profeſſorum ab* anno 1631. *ad* 1665. *encomia*, &c. Patav. 1665. 4. In prima parte laudes medicorum hiſtorice & poëtice ornavit, & de medici prudentia, officio, honoribus fuſe diſſeruit. Alterius partis paulo major uſus eſt.

WOLFG. HOEFER *Hercules medicus ſeu locorum communium medicorum* 1665. 12. * ad praxin potius facit.

NATHANAEL HODGES *vindiciæ medicinæ & medicorum*, Lond. 1665. 8. HARL.

Lettres concerning the preſent ſtate of phyſick and the regulation of the practice in this kingdom, Londin. 1665. 4.

DANIEL GEORG. MORHOF, *Polyhiſtor literarius, philoſophicus & practicus*, cœpit prodire anno 1687. tertium vero recuſus eſt 1732. 4. & 1747. 4. Lubecæ & ſæpe alibi. In ejus T. III. L. II. continetur hiſtoria critica philoſophiæ, qua aliquot partes medicinæ continentur, chemia inprimis, phyſiologia, & botanice, indulgebat vero chemiæ MORHOFIUS. Brevis eſt cenſus librorum, & inventorum, & opinionum denique.

Medela medicinæ or a Plea for the profeſſion of phyſick, Londin. 1665. 8. *. & TWYSDEN's *anſwer to medela medicinæ*, ibid. 1666. 8. *

MICHAELIS LIPARI *triumphus novatorum medicorum inſanias funditus eradicans*, Coſenza anno 1665. 4. Venet. 1666. * Siculus, ut ex titulo adparet, homo fuit, qui capite truncatus infelicem vitæ finem fecit. Reſpondit MALPIGHIUS ſub titulo PLACIDI PAPADOPULI, idque ſcriptum exſtat in poſthumis.

SAMUEL DONNER *oratio eximiam medicinæ præſtantiam propugnans*, Francof. ad Viadr. 1666. 4. *

ANTONINI GALLEGO *oratio in funere* D. GERARDI NATELII, Panorm. 1667. 4. MONG.

Hoc anno T. BARTHOLINUS LISETTI BENANCII *declarationem fraudum & errorum apud phar-*

pharmacopœos antiquum omnino seculi XVI. libellum edidit latine versum *cum* J. ANTONII LODETI *dialogo ejusdem argumenti*, Francof. 1667. 8. *

ZACCHARIÆ NICOLAI GOETSII *apologia medicinæ oder wohl gemeinte schutz schrift der artzneykunst*, Zwickau 1667. 12. ENDT.

J. DAN. MAJOR *de fortuna medici*, Kiel. 1667. 4. EJ. *memoria Sachsiana*, Lips. 1675. 4. EJ. *gratulatio ad* SEB. SCHEFFER *cum adhortatione ad* CONRINGIANAM *artis medicæ introductionem iterato edendam*, Kiel. 1679. 4. EJ. *Serapis radiatus Deus Ægyptius*, Kiel. 1685. 4.

NICOLAI HOBOKEN *oratio de observato hodie circa medicinam abusu & de DD. promotis* eorumque *medicinæ faciendæ & consiliorum dandorum jure*, Ultraject. 1668. 4. * EJ. *de nobilitate medicorum*, Ultraject. 1670. 4. * EJ. *de professionis medicæ cum mathematica cum praxi conjunctione*, ibid. 1670. 4. *

J. GEORGII VOLCAMER *oratio in laudem* C. HOFMANNI, Francofurt. 1668. 4. & anno 1680. cum *vita medica* edita, continet vitam ejus viri, eruditi utique, & qui propria virtute ex humili loco emerserit, non dissimulatis tamen moribus acrioris justo Peripatetici, & qui nimii faceret obsoletas GALENI in ARISTOTELEM censuras, quas utique acriter refutat.

IVERARDI MAYNWARING *medicus absolutus or the compleat physician qualified and dignified: the rise and progress of physick historically, chronologically, and philosophically illustrated*, Lond. 1668. 8. HARL.

HENRICUS MEIBOM in præfatione ad A. BOOTII *affectus omissos*, Helmstad. 1664. 4. ad historiam medicam de consiliorum & observationum scriptoribus legi potest. EJ. *epistola de medicorum historia scribenda*, Helmstad 1669. 4. Promittit historias medicorum, fatetur sibi Arabes moræ esse. Sed nihil prodiit unquam. EJUSD. *parentatio* J. DAN. SCHMIDT, Dantisc. 1687. 4. * Pater autem J. HENRICUS edidit Magni AURELII CASSIODORI *formulam Comitis archiatrorum*, Helmst. 1668. 4. Erudita omnino ad 19. epistolam L. VI. CASSIODORI commentatio est, qua dignitatem & privilegia Comitis archiatrorum exponit MEIBOMIUS, & significare medicum principem ostendit, honores medicorum Jurisconsultis nonnunquam præpositorum tuetur, inscriptiones & alia ad historiam monumenta colligit. IDEM filius, VALENTINI HENRICI VOGLERI *introductionem universalem in notitiam cujuscunque generis bonorum scriptorum* additamentis auxit.

OLAI BORRICHII doctissimi viri, & in M. S. codicibus chemicorum per itinera sua versati, *dissertationes de ortu & progressu chemiæ*, Hafn. 1668. 4. Contra CONRINGIUM ejusque opus de Hermetica medicina dudum dictum defendit antiquissimam Ægyptiorum eruditionem & in artibus peritiam, docte, si non satis firme. Multa utilia & ex aliis scriptoribus, alchemicis inprimis, & ex propriis auctoris observationibus nata intercurrunt. Cum autem honoratus senex CONRINGIUS in nupera ejusdem libri editione pro auctoritate respondisset, acriter reposuit BORRICHIUS librum *de Hermetis Ægyptiorum & chemicorum sapientia* ab H. CONRINGIO *vindicata*, Hafn. 1674. 4. Non potest mala causa defendi melius, nam Ægyptios transmutationis metallorum gnaros, aut magnos anatomicos medicosve fuisse nunquam persuaserit, ipse nimis credulus, qui lapidem philosophorum cominus se vidisse persuaderetur. Infinitam vim vetustæ & variæ lectionis hic congessit, ut Ægyptiorum omnis ævi merita ornaret, PARACELSUM & chemicam sectam defenderet, ARISTOTELEM ejusque anatomen deprimeret opposita meliori anatome recentiorum. Sed severior censor facile animadvertet, usum esse ad suam opinionem fulciendam BORRICHIUM libris manifeste spuriis, qui HERMETIS aut DEMOCRITI aliorumque antiquorum nomine præter meritum veniunt, fabulas etiam & allegorias nulla vi demonstrationis præditas in usus suos convertisse, palingenesiam ex cineribus, sulfura salesque auri & argenti, aliaque chemica arcana ex mero favore admisisse, &c. Etiam cum hisce nævis doctissimus, ad historiam medicinæ & alchemiæ eximius labor est. EJUSD. *conspectus scriptorum chemicorum illustriorum*, Hafn. 1697. 4. & ipse legi meretur, ut memor sis artem istam, neque immeritam, amasse BORRICHIUM, qui ex tenuibus initiis eo increverit divitiarum, ut splendidas pro alendis studiosis medicinæ annonas testamento legaverit. Vita præfixa est. Inter EJUSDEM *dissertationes seu orationes academicas*, Hafniæ 1715. 8. editas a SEVERINO LINTRUP aliqua huc pertinent, ut *de deperditis* PANCIROLLI: *de latinitate pura*. Vita BORRICHII hic una excusa est a P. VINDING scripta.

J. ALBERTI SEBIZII disputatio *de* AESCULAPIO *inventore medicinæ*, Argentor. 1669. 4.

CHRIST. SCHORER *bedenken von dem aufnehmen der arzney*, Ulm. 1669. 8. *

J. FRID. KOEBER *dissertatio in laudem medicinæ*, Geræ 1669. 4. *. PL. EJUSD. dissertationes *de medicæ artis præstantia atque difficultate*, Geræ 1685. fol. & 4. PL. an idem forte liber?

J. T. MAYER *de valetudinis Diis Deabusque*, Lips. 1670. 4. * PL.

J. GODDARD *discourse setting forth the unhappy condition of practice of physick in London*, Lond. 1670. 4. & *some papers writ in answer to a letter concerning the practice of physick*, ibid. 1670. 4. HARL.

In EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, quæ hoc anno prodire cœperunt, plurima huc faciunt, novorum librorum catalogi, tum plurimæ præstantiorum medicorum vitæ.

J. JAC. SCHARANDAEI *modus & ratio visendi ægros*, Solodur. 1670. & Erfurt. 1749. 8. Helvetus Solodurensis regulas & faciendæ medicinæ & tuendæ dignitatis medicæ hic tradit, addictus veterum opinionibus. Posterior editio ex R. a CASTRO, HOFMANNO & aliis aucta est.

J. LUD. HANNEMANNI *prodromus lexici utriusque medicinæ practicæ*, Hamburg. 1670. 12.* Lexicon ipsum nunquam prodiit. De ejus viri plagio in CONRINGIANO opere perpetrato alibi dixi, & J. D. MAJOR in exhortatione ad SCHEFFERUM merito queritur.

PAULI FRANCISCI ROMANI *de medico* dissertatio, Lips. 1670. 4.*

Huc etiam omnino pertinet GUIDO PATINUS, qui ipse quidem vix edidit quidquam alicujus momenti: sed ex posthumis schedis plusculæ epistolæ editæ sunt, & quidem cum titulo *lettres choisies* primum Hag. 1682. deinde præfixo titulo Paris. sed in Belgio excusæ 1692. 8. 2. vol. Vir acris, magnus veterum admirator & venæ sectionis, hostis recentiorum & chemicorum, multiplicis eruditionis, in judicando liberrimus, parum in universum credulus, hic omnem suum animum nudavit. Plurima ergo hic legas, quæ faciunt ad historiam medicorum Gallorum maxime coætaneorum, ab anno 1645. ad 1672. Lites ordinis medici cum Pharmacopolis, Chirurgis & Chemicis enarrat, quarum pars magna ipse fuit ad MAYERNII, LAURENTII, R. CHARTERII (cui parum favet), RIOLANI, FERNELII, J. CHAMPERII, HEROARDI, GUILLEMAEI, VALTERII, NIC. PIETRE, aliorumque vitas, momenta varia protulit. Ejusdem sunt saporis aliæ posthumæ epistolæ ad SPONIUM scriptæ, & Amstelodami anno 1718. 8. 2. vol. editæ.

Cum FRANCISCI BRAVO de SOPRAMONTE y RAMIREZ *consultationibus medicis*, Coloniæ 1671. 4. editis prodiit etiam Liber *de dogmaticæ medicinæ natura, præstantia & nobilitate*, in quo defenditur contra PLINIUM aliosque dicaciores medicinæ osores.

J. NIEMANN *parentatio* J. THEODORI SCHENKII, Jen. 1671. 4.*

WILLIAM COWPER *catalogue of chymical books written or translated into English*, Londin. 1672. & 1675. tres partes in 8.

J. RUBINI *iatrographia*, Basil. 1672. 4.

GEORGII FRANCI *institutionum medicarum synopsis: adnectitur methodus discendi medicinam*, Heidelberg. 1672. 12. ita brevis, ut usui esse vix possit. EJ. *de medicis philologis*, Witteberg. 1691. 4.* EJ. *de calumniis in medicos & medicinam*, Heidelberg. 1686. fol. EJ. *de medico desinente ubi physicus incipit*, ibid. 1686. fol. EJ. *catalogus tractatuum, programmatum, & disputationum sub ejus præsidio habitarum*, Dresd. 1692. 4. editus a G. FRIDERICO FRANCO, filio GEORGII.

In NICOLAI ANTONII *Bibliotheca Hispana*, Rom. 1672. 2. vol. edita plurima ad rem meam inveni, maxime Libros Hispanica & Lusitanica lingua scriptos; nam latinos sæpe ex ipso LINDENIO desumsit. Tertius tomus 1696. fol. editus Arabum historiam continet.

SIGISM. REGULI *bibliotheca medica*, Lyon 1673. 12. Citat KAESTNERUS, incertus tamen est, num prodierit.

In J. RAI *topographicis observationibus* plurima huc pertinent, & in omnibus fere Academiis medici inter primos recensentur.

PAULI de MINIS & ANTONII VINCENTII MAIOLI *galenistarum hypothesis adversus recentiorum placita confirmatio*, Bonon. 1674. edita & in EPH. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IX. recusa plena est invectivis & inutili cavillo. Respondit ipse in posthumis MALPIGHIUS, tum J. C. STURMIUS *Dec.* II. *Ann.* IX. *Dec.* III. a. V. VI. EJ. PAULI *medicus igne non cultro necessarius anatomicus*, Venet. 1678. 4. etiam in EPH. N. C. recusus, ejusdem ingenii est.

J. MAPLETOFT *prælectionum tertia de origine & progressu artis medicæ*, Bononiæ hoc, ni fallor, anno prodiit. *

A. HUBERTS *corner laid towards a building of a new college* (*that is to say a new body of physicians in London*) Lond. 1675. 4. HARL.

MICH. HENR. HORN *medicinæ laus*, Lips. 1675. 4.*

HENRICI WITTEN *memoriæ medicorum nostri seculi clarissimorum*, Decades II. Francof. 1676. 8. Orationum collectio, quibus claris viris parentatum est, CLUSII, G. FABRICII AB AQUAPENDENTE, C. BARTHOLINI, SENNERTI, HELMONTII, O. WORMII, JUNGERMANNI, J. ANT. van der LINDEN, aliorum qui minus noti sunt. Errores varii intercurrunt, nam Liber *de gangræna & sphacelo* non Patavini, sed Bernensis FABRICII est, neque *cardianastrophe* CASPARI HOFMANNI, sed FRIDERICI HOFMANNI senioris opus est.

CHAR-

De ſtudio medico dirigendo ſcripſit JOHANNES GEORGIUS WALTHERUS in Libro dicto *ſylva medica*, edito Budiſſiniæ in 4. anno 1679. (*a*). HERMANNUS porro CONRINGIUS, vir incomparabilis eruditionis, Germanus fuit, qui cum pluribus nationibus unus certabat de palma; & pauci ſunt, qui ſuper eum excelluerunt. Titulus Libro eſt *Introductio in univerſam medicinam ſingulaſ-*

CHARLES GOODALL *the college of phyſicians vindicated*, Lond. 1676.* *and the R. College of Phyſ. founded by Law*, ibid. 1684. 4.

CAROLUS PATINUS, GUIDONIS filius, ſatis adfinis ingenii aut magis etiam verſatilis fuit, quem ob editos, quos ſupprimere juſſus erat, famoſos Libellos, Gallia pulſum, etiam Baſileæ hoſpitalitate abuſum, multos optimos nummos involaſſe audio. EJUS eſt *de optima medicorum ſecta Oratio* Patav. 1676. *oratio de* AVICENNA Patav. 1678. 4. RIV. & *quod optimus medicus debeat eſſe chirurgus*, ibid. 1681. 4. (ipſe enim chirurgiam exercuit). *Lyceum Patavinum ſeu icones Profeſſorum Patavii anno* 1682. *publice docentium Pars prior Theologos, Philoſophos & Medicos continens*, Patav. 1682. 4. Mireris numerum profeſſorum qui una vixerunt, plerique minus noti, celebrior DOMINICUS de MARCHETTIS: vita etiam C. PATINI propria per ſingula deſcribitur. EJ. *commentarius in antiquum* M. ARTORII *medici Cæſaris* AUGUSTI *monumentum Marcellinæ e Græcia nuper allatum*, Patav. 1689. 4.* cum variis ad familiam ASCLEPIADEAM pertinentibus. PATINUS enim in nummorum & inſcriptionum cognitione plurimum laboris poſuit.

GE. HIER. WELSCHII *ſomnium vindiciarum ſeu deſideria medicinæ*, Aug. Vind. 1676. 4.* fabulari ſtylo ſcriptum. Medicam hiſtoriam vir ipſe doctiſſimus moliebatur, ſed non perfecit.

ENGELBERTI HOLTERHOF *diſcurſus oſtendens errores medicorum*, Colon. 1676. 4.

C. de BEZANÇON *les médecins à la cenſure ou entretiens ſur la médecine*, Pariſ. 1677. 12.*

J. CHR. BITTERKRAUT *wehemüthige klage thränen der höchſt bedrängten artzneykunſt*, Nürnberg 1677. 4.

J. AMMANNI *parænesis ad diſcentes & docentes circa emendationem inſtitutionum occupata*, Lipſ. 1673. 1677. 12. In vulgares maxime GALENICAS hypotheſes invehitur. In *Irenico Numæ Pompilii* HIPPOCRATEM excuſat, & ejus modeſtiam, detectam glanduloſam viſcerum fabricam & alia laudat.

JOACHIMI VITI WIGANDI (JOH. VALENTINI WILLI) *de philiatrorum germanorum itineribus* diſſertat. III. Friburg. 1678. 12. Germanis ſuadet, ut non facile extra patriam peregrinentur. Multa anecdota habet ad hiſtoriam medicorum ejus ævi.

LUCÆ SCHROEK *memoria* WELSCHIANA Augsb. 1678. 8. EJ. *hygea Auguſtana ſeu memoria ſecularis collegii medici Auguſtani*, Augsb. 1682. 4. EJ. *continuatio progreſſus Academiæ Naturæ curioſorum*, Noriberg. 1689. 4.

NICOLAI TOPPI *biblioteca Napolitana ed apparato de gli huomini illuſtri in lettere di Napoli*, Napoli 1678. fol.* & LIONARDO NICODEMO *addizioni copioſe alla biblioteca Napolitana del* D. N. TOPPI, ibid. 1683. fol.*

JACOBUS SPONIUS medicus & antiquarius, in ſuo itinere, cujus deſcriptio ſub titulo *voyage en Italie & Dalmatie, en Grece, en Natolie* prodiit, inprimis inſcriptiones & nummos ad rem medicam facientes, & medicinæ ſtatum in iis regionibus deſcripſit, quas obivit. De *manuſcripto* etiam Florentino ad chirurgiam pertinente egit. IDEM in *miſcellaneis eruditæ antiquitatis* 1685. fol. editis* & in *recherches curieuſes d'antiquité contenues en pluſieurs diſſertations ſur les médailles, baſreliefs, ſtatues moſaiques & inſcriptions anciennes*, Lion 1683. 4. maj. PL.* habet *diſſertation, qu'il n'eſt pas vrai que ce fuſſent ſeulement les eſclaves qui pratiquaſſent la médecine à Rome, ou que les médecins en aient jamais été bannis* varias inſcriptiones & argumenta hiſtorica pro vindicando medicorum Romanorum ſtatu & ordine collegit. Obiit Viviſci in patria mea.

STEPHANI BLANCARD *lexicon medicum* primum niſi fallor Amſtelodami 1679. 8. inde ſæpiſſime alias. Francof. 1705. 8. Jen. 1683. 8. Leidæ 1702. 8. & nuper 1739. 8. a SCHULZIO viro doctiſſimo auctum prodiit. Anglice etiam verſum & Londin. 1715. 8. excuſum eſt.

CHRISTOPHORI WEGLEITER *oratio de palmariis ſeculi noſtri inventis cum brevibus ad ſingula notis*, Altdorf. 1679. 4.*

THEODORI CRAANEN *oratio funebris in obitum* ARNOLDI SYEN, Leid. 1679. 4. PL.

(*a*) J. GEORGII WALTHER *ſylva medica opulentiſſima*, Budiſſin. 1679. 4. Loci practicorum ad ſua capita ordinati.

lasque ejus partes. Helmstadii prodiit anno 1654. in 4. Vir ille, qui in hac academia Lugduni Batavorum fundamentum suorum studiorum jecerat, incomparabili diligentia, non modo multum legerat, sed etiam in memoria omnes auctores retinuerat, & tanti fuit ingenii, ut a Professoris munere, quod mirum, vocatus sit ad maxima negotia publica Germaniæ, qua quidem ratione a nostro studio distractus fuit. Hunc etiam Librum cum notis edidit in 4. Spiræ GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER, cum notis egregiis, inque volumine hoc alii præterea Libri continentur. GASPARI nempe BARTHOLINI *de studio medico* Liber, & PETRI CASTELLI Romani, qui fuit summus medicus in Sicilia Messanæ. Hic docet, quinam auctores in qualibet parte artis optimi fuerint. Deinde continetur in SCHELHAMMERI editione JOHANNIS VAN DER LINDEN *manuductio ad medicinam* & JOHANNIS RHODII *introductio ad medicinam*, quæ non alibi habetur. In eo nunc Libro, quo sex auctores continentur, habemus fere compendium omnium scriptorum, qui de consiliis medicis utiliores exstant.

Ipse denique, qui hanc editionem curavit, recenseri meretur GUINTERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMERUS in *Via regia ad artem medicam*, Helmstadii 1681. in 4. impressa. In hoc libello aperit candide consilia sua de dirigendo studio medico, & gauderem, si hunc Librum huic nostro operi adjungere possent tirones medici (a).

Hi nunc sunt auctores, qui de consiliis & Libris medicis scripserunt.

Sed alii integrum prospectum omnium auctorum dederunt.

Huc

MARTINI LIPENII *bibliotheca realis medica*, Francof. 1679. fol. continet libros librorumve partes ad titulos suos digestos.

PETRI GUENELLON *epistolica dissertatio de genuina medicinam instituendi ratione ad* J. MUNNIKS, Amstelod. 1680. 12. Multa reformat. In anatome alium vult ordinem observari, ut non ab ossibus neque ab abdomine incipiatur, sed a partibus similaribus, a circulatione sanguinis. Chirurgicas operationes in cadaveribus faciendas suadet, & viros inveniendo destinatos distinctos a docentibus cum STENONIO requirit.

GEORGII WOLFGANGI WEDEL *progressus Academiæ Naturæ Curiosorum*, Jen. 1680. 4. EJUSD. *oratio* ROLFINKIO *dicta* Jen. 1673. 4. In *physiologia medica* etiam aliquam artis historiam habet. EJUSD. *de naturæ ministro medico*, Jen. 1687. 4. EJ. *de* BASILIO VALENTINO progr. 1704. 4. In EJUS *exercitationibus medico-philologicis*, quarum centuria Jenæ 1702. 4. prodiit, & *dimidia centuria*, ibid. 1704. edita, varia huc pertinent *de fortuna medici: polygnathia medica:* MOSE *chimico:* HIPPOCRATE *chimico:* HERCULE *medico: tabula Hermetis smaragdina:* BASILIO VALENTINO: *formulis medicis in S. Scriptura: Elia artista*, &c.

CORNELII a BEUGHEM *bibliographia medica & physica perpetuo continuanda*, Amstelod. 1681. 12. catalogus nempe omnium Librorum ad hæc studia pertinentium, qui ab anno retro 1651. prodierunt. EJUSDEM *bibliographiæ eruditorum critico-curiosæ seu apparatus ad historiam litterariam conspectus* I. II. III. Amstelod. annis 1689. 1694. 1699. 12. prodierunt. Tituli sunt Librorum in EPH. N. C. PHIL. TRANS. JOURN. des SAV. & aliis diariis recensorum, cum locis diariorum, in quibus eorum mentio facta est, absque propriis judiciis. EJUSD. *syllabus recens exploratorum in re medica, physica & chymica, prout in miscellaneis med. phys. Nat. Curiosorum Germ. Galliæ, Daniæ & Belgii sparsim exstant*, Amstelod. 1696. 12. *

LUCAS SCHACHTIUS vitam SYLVII cum operibus edidit.

WILHELMI WORMII *oratio in excessum* THOMÆ BARTHOLINI, Hafn. 1681. 4.

DAVIDIS LICHTENHAN *de religione gentium in primis Romanorum in peste*, Schneeberg. 1681. 4. *

PHILOTHEI CASTELLI *flagellum calumniantium seu apologia in qua anonymi calumniæ refutantur ejusque mentiendi libido detegitur, clarissimorum medicorum Lusitanorum methodus commendatur*, Amstelod. 1681. 8. L.

(a) GUNTHERI CHRISTOPHORI SCHELHAMMER *via regia ad artem medicam*, Helmst. 1681.

1681. 4. (BOERHAAVE.) Kilon. 1705. 4. Ej. *progr. de certitudine aphorismorum* HIPPOCRATICORUM, Helmstad. 1685. EJUSD. *dissertatio medica qua medicus philosophus ἰσόθεος delineatur*, Jen. 1690. 4. Ej. *oratio de augmentis & decrementis scientiarum seculo superiori & præsenti*, Kiel. 1708. Queritur de neglectis artibus humanioribus. Ad Eum *clarorum virorum epistolæ* editæ sunt Wismariæ 1727. 8. a CL. SCHEFFELIO, cum vita & elogio SCHELHAMMERI. Epistolæ ad inventa recentiorum eorumque labores pertinent, inter quas sunt LEIBNITII, HOTTONI, URBANI HIARNE, RUYSCHII.

PROSPERI MANDOSII *bibliotheca Romana seu Romanorum scriptorum centuriæ* V. Rom. 1682. 4. Auctoris D. STEPHANI equitis, nobilis Romani, labor equidem minori parte ad medicos pertinet, epitaphia tamen, & cognationes scriptorum medicorum continet, ad historiam annosque autem operum parum adfert luminis. Ej. *θέατρον in quo maximorum orbis Christiani Pontificis archiatros spectandos exhibet*, Rom. 1696. 4. Videtur præter archiatros etiam alios medicos recensere. Vitæ breves sunt, & familias potius eruere, quam merita in arte ostendere voluit, & ipso sæpe LINDENIO utitur, nullis additis judiciis.

GEORGII ROGERS *oratio anniversaria in commemorationem beneficiorum a* G. HARVEIO *aliisque munificis viris feminisque collegio medicorum Londinensium præstitorum*, Londin. 1682. 4. PL. * Quotannis ejusmodi panegyricus dicitur, quorum paucissimos mihi contigit videre.

In ISAACI BULLART *academie des sciences*, Paris. 1682. fol. etiam medicorum vitæ habentur.

PAEONIS & PYTHAGORÆ (J. C. PEYERI & J. J. HARDERI) *exercitationes anatomicæ & medicæ familiares*, Basil. 1682. 8. Quinquaginta epistolæ sunt, inter quas multæ intercedunt itinerariæ PEYERI, in quibus multa ad historiam medicam eorum temporum pertinent.

In ACTIS ERUDITORUM, quæ hoc anno cœperunt Lipsiæ edi, & quotannis pergunt prodire, præter librorum censuras, multæ etiam medicorum vitæ continentur, ut LENTILII, DANIELIS DUNCANI, FREINDII, SALZMANNI, J. JAC. BAYERI, POL. LEYSERI, tum catalogus Professorum Patavinorum ab anno 1611. ad 1694. in *Ann.* I. Inter primos auctores BOHNIUS fuit, posteriori ævo ea cura ad juniores medicos transiit.

Cum THEOPHILI BONNETI *polyalthe* prodiit etiam *appendix de medici munere*, Genev. 1682 fol.

DAVID van HOOGSTRATEN *dissertatio epistolica de hodierno medicinæ statu*, Dordrac. 1683. 8. *

J. JOLIVI *oratio de dignitate & officio veri medici*, Delph. 1683. 4. *

J. MENSINGA *oratio in obitum* ABRAHAMI MUNTING, Groning. 1683.

Cum WILHELMI ten RHYNE dissertationes *de arthritide* prodiit Londini 1683. 8. *discursus de chymiæ & botanicæ antiquitate & dignitate*, quem anno 1677. Bataviæ novæ dixit. HIPPOCRATEM chemicis adcenset. Aliqua de medicis Japonensium eorumque classicis scriptis habet.

GIDEONIS HARVEY *conclave of physician's detecting their intrigues, frauds and plots against the patients with a discourse on the jesuits back*, Lond. 1683. 8. & 1686. 8. * Ej. *the vanities of philosophy and physick*, London 1700. 8. * Contra botanicam, contra philosophiam corpuscularem, usum corticis, &c. acerba satyra. Ej. *ars curandi medicinam exspectatione* recusa cum notis STAHLII, Offenbaci 1730. 8. sub titulo G. E. STAHL *sileni Alcibiadis i. e. ars sanandi cum exspectatione opposita arti curandi nuda exspectatione*. Ipse GIDEON acerba hic satyra & conviciosa varias persequitur sectas, ut vocat medicorum, qui medicamentis quibusdam inprimis uterentur ferreis, asinariis, aquariis, lanionibus (qui phlebotomia abutuntur), Jesuiticis (indulgentibus cortici), stercorariis, purgationibus multum usis, denique de blanda & coquinaria medicina, quam laudat. Omnem vero theoriam condemnat.

THEODORI JANSSON ab ALMELOVEEN, qui Harderovici professor obiit anno 1712. *Inventa novantiqua & onomasticon rerum inventarum*, Amstelod. 1684. 8. In altera parte inprimis capita inventorum tangit, & recentiorum laudes ad veteres transferre conatur, ut manifesto nimis antiquis faveat, exemplo foraminum secretoriorum palati, valvularum. Aliqua omnino ferri non possunt, cum medicos Gnidios dictos fuisse ajat ob usum frequentem Cnidii grani. Multum utitur LEONICENI illius personati laboribus. Inscriptiones ad historiam & immunitates medicorum confert. Ej. *antiquitates & conjectanea, bibliotheca promissa & latens*, WELSCHIUS *de scriptis medicis*, &c. prodierunt, Amstelod. 1694. 8. * EJUSD. *bibliothecæ*, anno 1713. venditæ, catalogus a STOLLIO laudatur.

JACOBI TOLLII *fortuita in quibus præter critica nonnulla tota fabularis historia Græca, Phœnicia, Ægyptia ad chemiam pertinere adseritur*, Amstelod. 1687. 8. *

GODOFR. WELSCHII *de medicis & medicamentis Germanorum*, Lips. 1688. 4. *

BARTHOLOMAEI WALTHERI *vita Cl. Phil. & Medici* WOLFGANGI MEURER *P. Lipsiensis*, Lips. 1688. 4. *

Mémoire pour servir à l'histoire de la Chambre Royale des médecins in Nouv. Rép. des Lettres 1688. *

K. JAMES *letters relating to the college of physicians as also a short account of its institution*, Lond. 1688. 4. HARL.

PAULI ROCHI REDLICH *elogium & cœmeterium medicorum ex variis voluminibus concentratum*, Prag. 1688. 8. BURCH.

JEAN BERNIER *essays de médecine où il est traité de l'histoire de la médecine & des médecins, des défauts & des devoirs des médecins, des secours de la médecine*, Paris 1689. 4.* & *suplément au livre des essais de médecine*, Paris 1691. 4. * & cum alio titulo *Histoire chronologique de la médecine & des médecins, seconde edition corrigée & abregée en quelques endroits*, Paris 1695. 1714. 4. Parvi faciebat A. MENAGE.

MARTIN. FRID. FRIES *medicinam non esse artem conjecturalem*, Lipf. 1689. 4.* PL.

OTTO PHILIP. ZAUNSCHLIFFER *oratio in obitum* J. JACOBI WALDSCHMID, Marburg. 1689. 4.

Del parere del S. LIONARDO *di* CAPOA *divisato in otto raggionamenti ne' quali narrandosi l'origine e'l progresso della medicina e l'incertezza della medesima si fa manifesta*, Neapoli 1689. 4. Colon. (forte potius etiam Neapoli) 1714. 8. 2. vol. Antiquiorem autem editionem esse oportet, cum jam anno 1684. 8. Londini prodierit anglica lingua sub titulo *Uncertainties of the art of physick.* Medicus Neapolitanus, & ex academicis investigantibus ex primis restitutoribus corpuscularis philosophiæ PH. TRANS. numero 265. vir hetrusce eloquens & variæ lectionis, hic in propriam artem sævit, chemicis addictior, & empiricus, Galenicos exosus. In I. tomo continetur historia medicinæ antiquæ, in qua HIPPOCRATIS & GALENI errores exagitantur. ASCLEPIADI æquior fuit, recte vero perspexit, Græcorum ingenium miraculis deditum, & fabulis, & nitori orationis, in recipiendis fictitiis historiis credulum. Stabilia artis medicæ fundamenta dari negat. In *altero* volumine recentiores examinat, BAS. VALENTINUM, PARACELSUM, quem laudat & excusat, neque tamen parcit systemati, CAMPANELLAM, J. B. ab HELMONT, P. J. FABBRI, OLIVAM SAMBUCAM, T. WILLISIUM, F. GLISSONIUM, L. MEYSONNIER, F. MEARAM. ubique destruit, in adstruendo infelicior. In sexto inprimis *raggionamento* ad finem fere rabie quadam in medicos agitur, & vera falsaque crimina miscet, quibus eos reddat exosiores. In VII. inprimis chemiam commendat, & medicamenta chemica defendit, ab ejus defectu errores GALENI ortos esse monet. Laudat Botanicen. Ultimum est in ARISTOTELEM & PLATONEM pro DEMOCRITO. In adjectis tribus *raggionamenti intorno alla incertezza de' medicamenti* negat nos nosse causas effectuum, qui adsumta medicamenta sequuntur, negat saporem, odorem, analyses, experimenta ipsa ducere nos ad intelligendam naturam medicamentorum, aut definiendas doses. Ea occasione agit de digestione, & se demonstrat fermentis credulum, etiam sanguifico, stercoreo.

FRANCISCI VALCASSAR *oratio in obitum* ANTONII CRISPI (medici) Drepani 1689. 4.*

PETRI PETITI *elogium & tumulus & enarratio posthumarum chartarum*, 1689. 8.* EJUSD. *miscellanearum observationum* Libri IV. Traject. 1684. 8. aliqua habent loca Veterum collecta ad emendanda loca GALENI, & ARISTOTELIS. Eruditus vir, sed inprimis philologus, qui medicinam non exercuerit (J. des SAV. 1688. n. 8) EJUS vita exstat cum præf. ad ARETÆUM.

Artzney affen a la mode oder beschreibung der fehler und thorheiten auch misbrauch der arzneykunst, Vienn. 1689. 8.*

MICHAEL FRID. LOCHNERI *memoria* J. MICHAELIS FEHRII, Noriberg. 1690. 4.*

J. ABR. a GEHEMA *qualificirter leib medicus* 1690. 12.*

J. REGII *oratio funebris in obitum* PHIL. MATTHÆI *junioris*, Franeker 1690. fol.*

In THOMÆ POPEBLOUNT *censura celebrium authorum* quæ Londini 1690. fol. prodiit medicorum etiam vitæ continentur fere ex aliorum scriptorum locis collectitiæ.

JOUBERT *justification des Anciens, où l'on fait voir qu'ils ont su ce que les modernes nous débitent en médecine comme des nouvelles decouvertes*, Paris 1690. 12.*

CONRAD. BARTHOLD BEHRENS *de constitutione artis medicæ*, Helmstatt. 1691. 8.* EJ. *selecta medica de medicinæ natura & certitudine*, Francof. Lipf. 1708. 4. Pro dignitate medicinæ: de medicis, chirurgis, pharmacopolis: de historia medicinæ per sua tempora & sectas.

JOSEPHI LANZONI dissertatio *de Iatro-Physicis Ferrariensibus qui medicinam scriptis suis exornaverunt*, Bonon. 1691. unico folio prodiit. Recusa est in nova editione Lausannensi, in cujus etiam I. parte habetur LANZONI dissertatio *de medici officio*, & in III. *adversaria*, quæ multa philologica continent.

VALENTINI VOGLER *introductio in notitiam cujuscunque generis bonorum scriptorum cum notis & augmentis*, uti dixi, H. MEIBOMII, Helmstat. 1691. 4.*

DA-

Huc pertinet JOHANNIS VAN DER LINDEN opus de *ſcriptis medicis*, editum Lugduni Batavorum, in Germania recuſum, quæ editio melior eſt. Huc etiam facit LIPENII *Bibliotheca medica* in folio, in qua auctor ſumſit ſibi morbos functionis cujuſcunque, & ad hunc titulum omnes optimos auctores enarravit, ſed inter lineas relinquit ſpatia, ut, ſi novi auctores prodierint, adjungi poſſent a lectoribus.

DAN. W. MEYER *indiculus medicorum philologorum ex Germania oriundorum*, Altdorf. 1691. 4.

EL. VEJELII *epiſtola de ſumma dignitate & præſtantia ſtudii medici juxta mentem ductumque Græcorum & Latinorum* P. Ulm. 1692. 4. *.

J. BAPT. CALLARD *de la* DUQUERIE *lexicon medicum etymologicum*, Cadomi 1692. 12. *.

DACERII vitam HIPPOCRATIS cum operibus editam, Pariſ. 1697. 12. laudat D. W. TRILLERUS *de ed.* HIPP. p. s.

SEMPRONII GRACCHI MASSILIENSIS (quo nomine latet SAMUEL GOTTFRIED MANITIUS) *Herma ſeu medicus hujus ſeculi*, Dreſd. 1693. 8. Tironi viam indicat, qua ad ſolidam artis medicæ cognitionem pervenire poſſit. Deſcribit Profeſſoris dotes, commendat ſtudia logices, matheſeos, anatomes, chemiæ, botanices, laudat ſcriptores melioris notæ, parcius omnino, & cenſuram addit eorum, quos noxios credit. Porro inter præſidia diſcipuli itinera, propriam encheireſin, collectanea, denique conſilia ad adquirendam & tuendam famam laudat. In altera parte calamitates medicorum tradit, & de matrimonio medici, de ſoſtro, medicaſtris, calumniis, invidia agit.

P. LATANÆ *de officio medici*, Franeker 1693. fol. *

J. CHR. HABERKORN *de medico phyſico*, Leid. 1693. 4.

ADAMI LITTLETON *diſſertatio epiſtolica de juramento medicorum*, Londin. 1693. 4. *

J. B. GYRALDI *rupes inſuperabiles in pelago medico*, Bonon. 1693. 12. *

Statutes of the Royal college of phyſicians, Lond. 1693. 8. * 1698. 8.

PHIL. JAC. SPENER *parentalia* MARTINI WEISII *archiatri Brandenburgici*, Berolin. 1693. fol. *

GERH. FELDMANN *de Dea Podagra Liber ſingularis*, Brem. 1693. 8. *

J. MARIA LANCISIUS jam anno 1693. Senis in *Academia Phyſicocriticorum* oravit *del modo di filoſofar nell' arte medica*. Inſerta eſt ea oratio in GAL. *di* MIN. IV. p. 33. EJ. diſſertatio *de recta ſtudiorum medicorum ratione inſtituenda* iterato prodiit Rom. 1715. 8. & in collectione operum Genevæ & Venetiis recuſa eſt. Commendat quæ ad perfectiorem medicum requiruntur, linguas eruditas, mathemata, itinera, philoſophiam experimentalem, non autem atomiſticam, chemiam, naturalem hiſtoriam, anatomen, &c. omnia breviter & oratorie. Huc pertinet *bibliotheca* LANCISIANA *ſeu hiſtoria dedicationis bibliothecæ* quam anno 1714. in *noſodochio del S. Spirito* dedicavit LANCISIUS. Auctor eſt Abbas CHRISTOPHORUS CARSUGHI qui addidit *orationem de recto uſu bibliothecæ*, Rom. 1618. 4.

FABRICII PARAVICINI *abuſo degli medici ne' medicar gli abſenti infirmi*, Milano 1694. 8. *

MARCELLI MALPIGHII *poſthuma*, Londini 1697. fol. vitioſa, neque alias multo melius edita, continent inprimis vitam MARCELLI pragmaticam cum hiſtoria inventorum & litium, in quas plurimas certe incidit, cum MONTANARIO, SBARALEA & aliis. Meſſanæ cæterum aliquamdiu docuit, deinde Bononiæ, & obiit *medicus ſecretus* INNOCENTII XII. In *altera parte* duæ, jam citatæ, apologiæ exſtant adverſus MINUM & LIPARUM.

WILLIAN WOTTON *reflections upon antient and modern learning*, London 1694. 8. Percurrit phyſices & medicinæ partes, & recentiorum inventa ornat, ipſoſque multa ſupra veteres inveniſſe cordate, & contra vulgaria præjudicia confirmat.

Requête pour les médecins de la chambre Royale contre les médecins de Paris, Pariſ. 1694. Vetabant priores praxeos libertatem, hi negant, legibus utrinque pugnant & auctoritatibus.

G. BIDLOO OR. *de antiquitate anatomes*, Leid. 1694. fol. ID. *parentalia* P. HERMANNI edidit.

J. F. WEPFERI vita a BRUNNERO ſcripta cum Libro *de morbis capitis* exſtat.

GEORGII PASCHII *tractatus de novis inventis quorum accuratiori cultui facem prætulit antiquitas*, Kiel. 1695. 8. & auctius Lipſ. 1700. 4. Amoenus ex grata varietate Liber. Capita duo huc inprimis pertinent, de medicis inventis, & de phyſico-mathematicis. Habet antiquitates morborum, medicamentorum, inſtrumentorum, & eadem ratione inventores per omnes artis particulas declarat.

BARTHOLOMAEI de MOOR *cogitationum de inſtauratione medicinæ* Libri III. Amſtelodami 1695. 8. Harderovicenſis Profeſſor, nævos aliquos artis hic nudat, locis poëtarum & philologia etiam uſus. Chemicis non favet, veteres veneratur. EJ. *oratio de hypotheſibus medicis*, Amſtelod. 1706. 4. EJ. *oratio de methodo docendi medicinam* 1707. 4.

NI-

NICOL. RAINSSANT *actiones medicæ*, Parif. 1695. 12. In prima oratione, qua anno 1667. cathedram fibi mandatam inauguravit, artem medicam contra M. de MONTAGNE defendit, & *mutas artes* explicat, atque varia ad hiftoriam illuftriorum medicorum adfert, ut DURETI inprimis. Reliquæ orationes minoris momenti funt.

M. E. STURMII *oratio de linguæ Græcæ in ftudio medico utilitate ac neceffitate*. Gr. Lat. Altd. 1695. 4.

Charters granted to the apothicaries in London, Lond. 1695. HARL.

In GALERIA di MINERVA vitæ etiam medicorum continentur, ut JOSEPHI VALISNERII, &c.

DAN. le CLERC *hiftoire de la médecine*, Genev. 1696. 8. Amftelod. 1702. 4. 1723. 4. Solam poftremam editionem legi. Eximius Liber & maximo labore & judicio & veri amore fcriptus, dictione fimplici, abfque ulla adfectatione. Scopus fuit inprimis fata & *revolutiones* atque incrementa artis perfequi, ut fectarum magis ordinem quam temporum fequeretur, & in GALENO, præter brevem & parum finitam appendicem, finem operis faceret. Medicorum ergo Græcorum & Latinorum veterum brevem vitam, fed fufius hypothefes & peculiaria de tota arte cogitata undique collegit, in HIPPOCRATE inprimis & GALENO. Ipfe difputationes addit, de origine artis medicæ, antiquitate inventorum medicorum & chirurgicorum, de dogmaticæ medicinæ præftantia, &c. Aegyptios non maximi facit, neque chemiam aliam ipfis tribuit, præter metallicam, & de AESCULAPIO eorumque temporum medicina ita humiliter fentit, ut merebantur. Ita HIPPOCRATI tributam ab aliis fanguinis circulationem relinquit recentioribus, & praxin ejus non ita, ut vulgo folent, fuper omnia ponit. Ejus viri placita per omnes medicinæ partes in eximium compendium contrahit. De Libris genuinis aut fpuriis folicite inquirit, & recte habet pro fpuriis, quicumque plurimum habent ratiocinii. HEROPHILO & ERASISTRATO primas tribuit corporum humanorum fectiones, & inde derivat invidiofam illam fabulam de diffectis vivis hominibus. Pro nobilitate & ordine liberali medicorum Romanorum pugnat, de archiatris anquirit. Nemo candidius & plenius fcripfit CLERICO. Anglice a DRAKIO verfus prodiit Lond. 1695. 8.

Factum de la faculté de Paris contre FRANÇOIS *Prieur de la* REMOULE, Parif. 1696. & contra medicos provinciales.

FRID. WILH. KLOSE *de ufu phyficæ in medicina*, Lipf. 1696. 4.

SALOMONIS CHRISTOPHORI CELLARII *origines & antiquitates medicinæ*, Hall. 1696. 4. auctiores recufæ a patre juvenis CHRISTOPHORO Jen. 1704. 8. Inprimis hiftoriam medicinæ fabularis continent.

G. ABRAHAM MERCLIN *de feliciori nunc quam olim meditina*, Patav. 1696. 4. Percurrit fingulas partes medicinæ, & in fingulis addita a recentioribus inventa recenfet.

Q. WILH. KRAUSII programma *de difficultate in ftudio medico hodie emergente*, Jen. 1697. 4. *de mathefi medico neceffaria*, ibid. eodem anno, *de iis quæ ad εὐσχημοσύνην medici requiruntur*, Jen. 1702.

BARTHOLDI KRUGER *philiater curiofus autodidactos feu diagramma demonftrans methodum analyticam difcendi veram medicinam*, Brunswic. 1697. 4. Nullius momenti.

A fhort account of the proceedings of the college of phyficians in London in relation to the Sick poor: Lond. 1697. 4. * Eo tempore medici difpenfatorium ad fublevandos ægros pauperiores exftruxerunt, ex quo multæ lites ortæ funt, quas poëmate heroicocomico cecinit GARTHIUS (*difpenfary*).

CHRISTIAN TREUMUND *gewiffenlofer judex doctor*, Freyburg. 1698. 8. *

FRID. HENRIC. WERCMEISTER *filum ariadneum in ftudio medico*, Hall. 1698. 4. *

PHILIATRI *machiavellus medicus feu ratio ftatus medicorum* 1698. 4. germanice recufus *der medicinifche machiavel*, Argentor. 1722. 8. 1745. 4. *

J. CHR. SCHAMBERG *de arduo & difficili medicinæ ftudio*, Lipf. 1699. 4.

CAR. THULLIER *an conftans & certa medicina*, Parif. 1699 fol. *

MAGNI DANIEL OMEIS *memoria* MAURICII HOFMANNI, Altdorf. 1699. fol. *

ANTONII FRANCISCI BERTINI *la medicina difefa delle calumnie d'uomini volgari e della opofizione di dotti*, Lucca 1699. 4. * Tuetur artem contra LEONHARDUM a CAPOA aliofque impacatos. Conf. GAL. di MIN. IV. p. 528.

MARTINI LISTER *Journy to Paris in the year* 1698. Lond. 1699. 8. Grata libri varietas. Conquifivit in Gallia, quæcunque ad palatum erant, mineralia, Romanas antiquitates; vitas & inventa medicorum, cum poft longum bellum Parifios, tamquam in novum orbem, veniffet, fincerus cenfor. DAQUINIUM archiatrum faviffe empiricis non diffimulat. PLUMERII aliorumque academicorum vitas recenfet, litefque quæ propter MERYUM & F. JACOBUM ortæ funt. In *præf.* ad Librum *de humoribus*, Lond. 1709. 8. medicinam geometricam accufat, quod ultra experimenta & contra ea gradiatur.

LAUR.

LAUR. van den BUSCH *de incrementis medicinæ hujus seculi*, Brem. 1699.

Des getreuen EKHARDTS (ETTNERI) *unwürdiger Doctor*, Aug. Vindel. 1697. 8. *ungewissenhafter apotheker*, ibid. 1700. 8. & aliæ satyræ.

FRID. HOFMANN *de necessitate physices in praxi medica*, Hall. 1699. 4. *de perversis judiciis de medicis & de medicina* 1712. *de differentia medici & practici medicinæ* 1716. *de ratione medicinæ præside; de boni theologi & medici muneribus similibus: de differentia medici & practici medicinæ* 1716. *de difficultatibus in medicina addiscenda* 1718. *de modo historias morborum recte consignandi & ad usum applicandi* 1721. *de mechanica optima in medicina philosophandi ratione*. 1728. 1741. EJ. *medicus politicus seu regulæ prudentiæ*, Leid. 1738. 8. Hall. 1746. 12. Continet consilia pro studiis dirigendis primaque praxi *De differente artis medicæ & medicorum conditione ac statu*, Leid. 1741. 4.* EJ. posthumus libellus *de differentia inter ejus doctrinam physico-medicam & STAHLII medico-organicam* a V. E. COHAUSENIO editus Francof. 1747. 8. egregius certe & quo meliorem non scripsit auctor, qui ad judicium de magna in STAHLIUM & mechanicos illa lite ferendum solus fufficiat. In tractatu *de Libris propriis* tribuit sibi inventa varia, fractum systema BONTEKOI, diversitatem pulsus celeris & frequentis, spiritum fumantem, &c. *Omnium dissertationum & Librorum ab* HOFMANNO *ab anno* 1681. *ad annum* 1734. *editorum conspectus* prodiit, Hall. 1734. 4. In medicinæ systematicæ principio artis historiam dedit.

Programma in funere HENRICI MEIBOMII, Helmstad. 1700. 4.

Nuova stafeta di Parnaso circa gli affari della medicina del S. GAETANO TREMIGHIOZZI *in difesa del* MUSITANO, Francof. (fictit. loc) 1700. 8.* & *celebrium virorum apologiæ pro* CAR. MUSITANO *adversus* ANTONIUM de MARTINO (Galenistam) Kruswick (fictit. nom.) 1700. 4. sordide & conviciose scriptum.

GERARDI GORIS *medicina contemta*, Leid. 1700. 4.* contra chemicos & ad uniendas galenicorum & chemicorum sectas.

CHRIST. HENR. ERNDL *de usu historiæ naturalis exotico-geographicæ in medicina*, Lipf. 1700. 4. EJ. cum literis initialibus C H. E. D. *relatio itineris Anglicani & Batavi*, Amstelod. 1711. 8. Iter hoc fecit juvenis annis 1706. & 1707. & ea omnia, quæ ad historiam medicam, anatomicam, chirurgicam, biographicam, bibliothecas, memorabilia, viderat, consignavit. Ad RAVII historiam utiliter legitur. Adjecta est responsio ad S. BETULII refutationem nonnullorum, quæ perperam in prima editione dicta fuerant, & quæ quidem minutiora sunt.

J. JAC. DOEBEL *vertheidigte arzeneykunst und vertheidigter arzt*, Lunden 1700. 8.*

Medicus politicus, dat is, onderwys, &c. Amstelod. 1700. 8.*

J. DEODATI BLUMENTROST *medicus castrensis exercitui Moscovitico præfectus*, Regiomont. 1700. 4. disputatio.

A. BRENDEL *de Homero medico* Witteb. 1700. 4. EJ. disputatio *de incubationis ritibus*, &c.

In TRIVULTIANIS *mémoires des beaux arts* aliqua historica passim reperiuntur, ut lites, & OLIGERI JACOBAEI vita 1702. Anno 1737. P. ENTRECOLLES dat historiam medicinæ Sinensis. Anno 1731. ASTRUCII destinatam historiam Monspeliensem promittit.

J. HIERONYMI SBARAGLI æmuli & collegæ MALPIGHII citavimus *exercitationes physico-anatomicas*, repetendæ tamen sunt omnino hoc loco. Nempe ARISTIDIS *dissertatio epistolaris de recentiorum medicorum studio* Gottingæ (nempe Bononiæ) edita 1687. 8. deinde LIBANII *de recentiorum studio dissertatio epistolica secunda* anno 1691. edita & *appendix ad eas dissertationes*. In omnibus refutat subtilem anatomen, & parum in medicina boni facere conatur ostendere. Ejusdem saporis sunt EJUS *oculorum & mentis vigiliæ ad distinguendum studium anatomicum & dirigendam praxin medicam*, Bonon. 1724. 4. oppositæ posthumis MALPIGHII, plenæ cavillis & nimiis omnino objectionibus in microscopia & anatomen. Empiricus adeo ut p. XXXIX. diserte adfirmet & nunc medicinam empiricam esse, & semper fuisse, & perpetuo fore.

J. MAURICII TRILLER *de officio medici præsentibus contraindicationibus*, Jen. 1701. 12.*

J. PHIL. BURGGRAV *Libitina orans seu de medicæ artis & medicorum fatis* dissertatio, Francof. 1701. 8. Duæ sunt opusculi partes. Prior continet historiam medicinæ ab HIPPOCRATE ad recentius ævum, in qua auctor non valde HELMONTIO, aut SYLVIO favet aut TACHENIO. Altera continet mortis mortiumque causas & singularia in celebrioribus medicis.

J. CHRIST. MACKENS *funeralia*, Schneeberg 1701. fol. PL.

ERASMI BLANCK *de usu matheseos in medicina*, Basil. 1731. 4.*

A. C. GACKENHOLTZ *de emendanda & rite instituenda medicina*, Cell. 1701. 4.*

The present state of physick and surgery in London with an estimate of the prices of all medicines, Lond. 1701. 4. Harl.

G. E. Stahlius id inprimis sibi sumsit pensi, ut persuaderet medicis, posse eos literis, subtili anatome & botanica carere, dum magis solicite morbos & naturæ sedulæ conatus observarent. Multa ergo exigua scripta edidit, quibus hanc suam de methodo studii medici sententiam urgeret, nonnulla etiam magis simpliciter ad historiam medicæ artis pertinent. Huc inter disputationes præter alias *de stochasmo medico*, Hall. 1698. 4. *de parœmia qui bonus theoreticus malus practicus* 1698. *de empiria* 1699. *de curatione in charta* 1702. *de medicina medicinæ necessaria* 1702. *de opinionibus medicis* 1702. *de dissensu medicorum* 1703. *de visitatione ægrotorum* 1703. *de novitatibus medicis in genere* 1704. *de empiria rationali medica* 1704. egregia sane dissertatio. *de philosophia* Hippocratis 1704. *de historia medica practica* 1705. *de auctoritate ac veritate medica* 1705. *de ratione & experientia* 1705. *de testimoniis medicis* 1706. (contra citationes) *de medicina sine medico* 1707. *de constantia medica* 1707. *de scriptis suis vindiciæ quædam* 1707. *de temeritate & timiditate medica* 1708. *de Deo auctore medicinæ* 1712. *de necessitate artis medicæ* 1712. *de potestate artis medicæ* 1712. *de medicina medicinæ curiosæ* 1714. Ejus etiam *σκιαμαχία* utcunque huc revocari potest, *negotium* nempe *otiosum adversus positiones quasdam theoriæ veræ medicæ*, Hall. 1720. 4.

J. G. Steigerthal *de matheseos & historiæ naturalis utilitate in medicina*, Helmstad. 1702. 4 bona disputatio.

J. D. Guilielmini *pro theoria medica adversus sectam empiricam*, Venet. 1702. 8. & in collectione operum. Ejusd. *epistola* falso nomine exstat Theophili Alethini *contra monita de moralibus criticæ regulis* qua pro Malpighio adversus Sbaraleam respondit.

J. Godfrid Berger *de medico naturæ adjutore*, Witteb. 1702. 4. *de medicinæ certitudine* 1706.

The present ill state of the practice of physick in this nation truly represented, Lond. 1702. 4. Harl.

Mich. Ern. Ettmuller *de lectione auctorum in medicina*, Lips. 1702. 4.

Hermanni Boerhaave *de commendando studio Hippocratico*, Leid. 1702. 4. Omne hypotheseos in rebus physicis studium damnat, & negat nos quidquam de corporibus scire præter ea, quæ sensibus & experimento discimus. Hippocratica scripta omnia pro legitimis recipit. Ej. *de usu ratiocinii mechanici in medicina* 1703. 4. 1709. 8. celebris oratio. Ej. *de repurgatæ medicinæ facili simplicitate oratio*, Leid. 1709. 4 Nimis vere ostendit, rejectis hypothesibus, medicam artem reductam ad veras observationes brevem esse & simplicissimam. Ej. *de comparando certo in physicis*, Leid. 1715. 4. Egregie ostendit, omne hypotheseos studium a re naturali removeri debere, neque nobis quidquam de rerum natura notum esse, nisi quod a sensibus & experientia discimus. Ej. *de chemia suos errores repurgante* 1718. 4. Errores, quos chemia in praxin & physiologiam introduxit, per chemiam optime corrigi ostendit. Ej. *oratio cum cathedræ chemiæ & botanices valediceret*, Leid. 1729. 4. multa ad historiam propriæ vitæ habet. Ej. *honor medici servitus*, Leid. 1731. 4. nempe naturam nos sequi debere. Ej. *de vita & obitu* Bernardi Albini, amici sui. ibid. 1721. 4. Idem in *præfatione indicis alterius horti Lugd. Bat.* historiam præfectorum ejus horti, & in *Institutionibus chemiæ* præcipuorum chemicorum historiam dedit. Cum editione Parisina 1722. Libri *de viribus medicamentorum* prodiit epistola de medicis mathematicis & philogræculis. Ejusdem sunt hæ ipsæ prælectiones, in quas commentor ex M. S. maculosissimo, primum editæ anno 1726. Amstelodami apud Bernard cum fictitio titulo, quæ *methodus discendi medicinam* sæpe recusa est, ut anno 1734. & paulo mundius 1744. 12. Venet. 1747. &c. Vitam etiam Swammerdamii dedit, & historiæ medicæ compendium in *institutionum* initio.

Bernardi Albini *de ortu & progressu medicinæ oratio*, Leid. 1702. 4. candidi viri. Placet quod observaverit non unum fuisse Aesculapium, sed eos, qui in medicina excellerent, vulgo Aesculapii nomen esse consecutos. Ejusd. *oratio de incrementis medicis seculi* XVII. ibid 1707. 4 Ej. *in mortem* Ravii *oratio*, ibid. 1719. 4. egregii chirurgi & anatomici historia, sed heterocliti hominis, qui satyriasi perierit.

Ch. Bernard *present state of chirurgery with some remarks on abuses committed*, Lond. 1703. 4.*

The craft and frauds of physick exploded discovering the low prices of the best medicines, Lond. 1703. 8.* L.

C. Johrenii *de Christo medico*, Francof. Viadr. 1703. 4.*

J. Adami Hofstetter *de summa medicorum hujus & superiorum temporum auctoritate & excellentia e jure & historia demonstrata*, Hall. 1703. 4. Ej. *epistola in qua de conjecturis medicorum agitur & exin artem medicam nullatenus conjecturalem esse evincitur*, Hall. 1704. 4.

Ratiocinii mechanici in medicina abusus & impotentia 1704. 8. cum spurio nomine Friburgi. Con-

tra orationem BOERHAAVII *de usu ratiocinii mechanici*, chemici scriptum, asperi hominis & irati. Fermenta defendit, geometrarum labores deprimit, qui inter se non consentiant, &c.

THOMAS GUIDOT in *prolegomenis* ad suam THEOPHILI *de urinis* editionem de THEOPHILIS & MAGNIS medicis erudite differit.

Cum BAGLIVII operibus passim excusus est libellus MATTHÆI PALILLII *de vanitate obtrectatorum* HIPPOCRATIS & GALENI, indocte. Ita SYDENHAMUM, tantum virum, pro Belga habet. Quis homo quem PAWINUM vocat?

GIROLAMO BARUTTALDO *commentario istorico...... all iscrizzione cretta in memoria del* ANTONIO MUSA BRASSAVOLA, Ferrar. 1704. 4. *

Tentamen medicum or an inquiry in to the differences between the dispensaristians and the apothecaries, Lond. 1704. 8. HARL.

PENICHER pharmacopolæ dissertatio *sur la livre de médecine*, Paris 1704. 12. parvus liber.

TIBERII HEMSTERHUYS *oratio de medicinæ necessitate, dignitate causisque infrequentioris successus*, Franekeræ 1704. fol.

HENR. LOHALM MEYER *kurze einleitung in die arzneykunst insgemein und jede derselben theile ins besondre*, Luneburg 1704. 12. Multum ei libello tribuit C. B. BEHRENS qui in *selectis medicis*, p. 18. scripsit, mereri transferri in aliam linguam. Brevissimam autem bibliothecam tradit pro singulis medicinæ partibus. SYLVIUM valde laudat. An placet, quod VESALIUM a morte merito nullam in sepulchro quietem ajat reperisse, qui ipse tot miseros de sepulchris exturbaverit.

CHRISTIANUS JOHANNES LANGIUS in *posthumis* habet *historiam medicam*, in qua secundum annorum qua obierunt, seriem, breves medicorum vitas cum scriptorum præcipuorum censu adfert non absque mediocribus certe vitiis. Ita GUIDONEM CAULIACUM in XV. seculum transfert.

ALEXANDER THOMSON in *introductione ad dissertationes medicas* præcipuos sectarum auctores recenset, nulli satis æquus, ne SYLVIO quidem. Prodiit Leid. 1705. 8.

FRANCISCI ALPH. DONNOLI *prolusio de bello civili medico*, Patav. 1705. 4. Ad eam respondit D. GUILIELMINUS in *epistola ad* DONNOLUM, quam cum falso nomine JULII MONTILIENI edidit in operibus omnibus.

Optime, ut de omnibus bonis literis, ita de historia artis medicæ meritus est J. ALBERTUS FABRICIUS, etsi non de grege nostro fuerit. In *bibliotheca Græca*, quæ anno 1705. Hamburgi prodire coepit, de vita, scriptis HIPPOCRATIS, GALENI aliorumque medicorum Græcorum, & editionibus, commentatoribus docte & breviter disputat. In *volumine* XIII. *elenchum omnium medicorum veterum* ex A. TIRAQUELLI opere *de nobilitate* repetit, & accessionibus auget, ex suo labore natis. Varios etiam libellos medicos integros excudit, ut J. STEPHANI *theologiam* HIPPOCRATICAM, SEXTUM PLACITUM *de medicina ex animalibus*, THEOPHILI PROTOSPATHARII Librum *de hominis fabrica*, &c. In *bibliotheca latina*, sæpe recusa & Hamburgi 1721. 3. vol. CELSUM, AURELIANUM, aliosque Latinos patres perinde ut in illa Græcos illustrat.

Etats des unions faites des Léproserie aux hôpitaux des pauvres malades par l'édit du Roi de l'an 1693. Paris 1705. 4. Constat inde in Gallia lepram penitus exstinctam esse.

ROELOF ROUKEMA chirurgi, noti ex acri contentione cum B. IDEMA & CL. CROESERO *Naam-boek der beroemden Genees en Heelmeesters van alle eeuwen*, Amstelodami 1706. 8. Multum usus aliis lexicis, BAYLEO etiam & MORERIO, non valde accuratus. CASPARUM BAUHINUM, adeo celebrem virum, unice coaetaneum facit JOHANNIS, cujus frater fuit. Bis repetit JOHANNEM CRATONEM, HILDANUM in senatu fuisse, a consanguineo promotum, falso narrat. Nomina corrumpit, exemplo Eudaxiæ, Gerberi, Altheim pro Eudoxo, Geber Arabe, & Altorfio.

VITI RIEDLINI *manuductio brevis ad studium medicum*, Aug. Vind. 1706. 8.

J. B. MORGAGNUS non solum inventorum anatomicorum seriem subtilius quam quisquam est persecutus, sed multa alia ad historiam medicam ornamenta adtulit. VALSALVÆ vitam, cum ejus *operibus posthumis* dedit. In *epistola anatomica* I. multa illustravit de Bononiensibus inprimis medicis de H. MERCURIALIS vita, &c. In *Epistolis in* CELSUM, quæ seorsim prodierunt Hagæ 1704. 4. de CELSO ipso & SERENO eorumque editionibus eruditissime, ut solet, multa monuit, quæ alibi laudabimus.

MICH. BERNH. VALENTINI *de novellis publicis eorumque usu & abusu in rebus physico-medicis*, Giess. 1707. 4. EJ. *historia literaria Academiæ Naturæ Curiosorum* cum *armamentario Naturæ*, Giessæ 1709. 4. prodiit, qua continentur *compendia* scriptorum, quibus sodales Academiæ rem naturalem illustraverunt.

Jos. ANTONII DONZELLINI *symposium medicum seu de usu mathematum in medicina*, Venet. 1707. 8. *

An account of the rise fundation progress and present state of Gresham college with the lif of Sir T. GRESHAM, Lond. 1707. 4. HARL.

HORLACHERI *bibliotheca chymico-curiosa*, Francof. 1707. 8. * An huc faciat ignoro.

GOTFRIED ANDR. ZAHN *de ortu & progressu medicinæ*, Vesal. 1708. 12. exigui momenti opusculum.

PHILIPPI HECQUET *de l'indécence aux hommes d'accoucher les femmes*, Trevoux 1708 12. Ej. *le brigandage de la chirurgie ou la médecine oprimée par le brigandage de la chirurgie. . & le brigandage de la pharmacie* 1738. 12. a morte auctoris prodierunt. *Le brigandage de la médecine* unice ad praxin spectat. Vita HECQUETI cum ejus *médecine des pauvres* fusa satis prodiit scripta a D. de S. MARC, Paris. 1740. 12. IDEM anno 1714. Paris. 12. edidit *decrets, usages & louables coutumes de la faculté de la médecine à Paris.* Damnavit facultas eam editionem, & paulo post etiam procuravit. Ej. *preuves de la décadence de la médecine*, Paris. 1724. 8.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *epistola qua refutat præjudicium, medicos Romanos omnes servos fuisse*, Lips. 1708. 4. Ej. oratio *de mutilo medicinæ corpore resarciendo per chirurgiam & pharmaciam postliminio revocandas*, Hall. 1709. 4. recusa & in corpore juris M. B. VALENTINI, Imperatorum medicorum in chirurgos & pharmacopolas vindicat. Ej. *de sapientissima lege Atheniensium qua solemniter sanciverunt ne quæ femina neve servus medicinam disceret*, Hall. 1713. 4. Ej. *historia medicinæ universalis qua celebrium medicorum vitæ, dogmata tractantur, adjectis observationibus criticis* prodire coepit, Hall. 1717. 8. quo anno *periodus* I. & II. deinde anno 1718. *periodus* III. & IV. anno 1719. *quinta*, & anno 1720. *sexta* prodiit. In *prima* hebraicam & primævam medicinam recenset, de qua parum nobis innotuit. In *altera* Aegyptios acerrime contra CONRINGIUM tuetur. Chinensium etiam medicinam exponit. *Tertia* fabulosam continet medicinam. Ibi a vivente AESCULAPIO NICOMACHUM Smyrnæum sanatum fuisse scribit, cum AESCULAPII ævo nulla Smyrna fuerit. In *periodo* IV. philosophicam medicinam Græcorum, in V. HIPPOCRATEM, satis hic æquus judex, in VI. medicos ad divisionem usque medicinæ recenset ex CÆLIO inprimis & PLINIO. Ej. *introductio in historiam literariam anatomes* jam dicta est. Ej. *historia literaria scriptorum qui medicinam forensem commentariis illustrarunt*, Francof. ad Viadr. 1723. 4. 1735. 4. Ej. *de mathematum studio cum medicina conjuncto*, Francof. Viadr. 1740. 4. Historiam chirurgiæ in qua non pauca huc pertinent de *Hygea*, &c. & historiam anatomes jam diximus.

In GIORNALI de LETTERATI præter eximias censuras librorum, vitæ etiam variæ continentur PILARINI, LUCÆ TOZZII, ASCLEPIADIS, (quæ BLASII CARYOPHYLLI est) REDI, SYLVII ARCUDI, D. GUILIELMINI, J. H. SBARAGLI, P. MARIÆ GABRIELII, JOH. MARIANOVA, FRIDERICI COMMANDINI, G. B. TIBERINI, ALEXANDRI MARCHETTI, HERMOLAI BARBARI, ALEXANDRI PINI botanici, NAUGERII, DOMINICI de AULISIO. Auctor APOSTOLUS ZENO.

Cum AMMANI editione CÆLII AURELIANI præfatio prodiit, qua methodicæ sectæ historia continetur.

J. BASIL. FLEÜTER *de philosophia medico necessaria*, Lips. 1709. 4. PL.

CHR. FRID. WELISCH *de medicis præstantissima literarum elegantiorum laude illustribus*, Anneberg. 1709. fol. *

IRENÆI VEHR *parentalia*, Francof. Viadr. 1709. fol.

J. SALZMANN *de studio medico in genere*, Argent. 1709. 4.

CHRISTIAN BENEDICT. CARPZOU *de medicis ab ecclesia pro sanctis habitis*, Lips. 1709. 4.

H. HENRICI *de nimiæ curiositatis physico-medicæ origine*, Hall. 1709. 4.

ROCHEFORT *lettre a* M BEGON *au sujet de* M. TOURNEFORT *avec un abregé de sa vie*, Paris 1709. 4. recus. cum itineribus TOURNEFORTIANIS.

STEPHANI DANIELI discipuli SBARAGLI & contra MALPIGHIANOS vindicis *animadversio hodierni status medicinae practicæ*, Venet. 1709. 8. *additio ad eam*, Bonon. 1719. 8. Vita SBARALEÆ, Bonon. 1710. 4. Ej. *armamenti per chi volessi rendersi ben informato della causa trattata da* FRANCESCO SIMONI *e* PIETRO EGIZIO CLAUDI *della riposta da essi data ad* ORATIO FLORIANI, Bologna 1722. 8. * Ej. *racolta di questioni intorno a cose di botanica notomia filosofia e medicina agitate gia tra il* MALPHIGI *e lo* SBARAGLI, Bologn. 1723. 8. *

J. CONRAD BARCHUSEN *historia medicinæ ab exordio medicinæ usque ad nostra tempora*, Amstelod. 1710. 8. & Ultrajecti plenius 1723. 4. scopus est proponere theorias omnium primariarum sectarum,

ctarum, quæ in medicina eminuerunt, omissa praxi. Quare undique collectas dat theorias PYTHAGORÆ, STOICORUM, PERIPATETICORUM, ASCLEPIADIS, GALENI, EMPIRICORUM, quos maximi facit, METHODICORUM, PNEUMATICORUM, ARABUM, CHEMICORUM, PARACELSI, HELMONTII, FLUDDII, TACHENII, WILLISII, STAHLII, MECHANICORUM. Deinde quasdam medicinæ partes consideravit, uti varie a variis sectis tractatæ fuerunt. Longe minus plenus est CLERICO aut FRIENDIO, neque oportebat ACTUARII, NONNI &c. placita proposuisse, qui nihil proprii habent, neque in mechanicæ sectæ historiam commiscere tot contraria diversorum hominum placita. Et alia carpi possent, & ab aliis carpta sunt. Adjecta est dissertatio *de nepenthe* HOMERI quam de opio aliquid habere ostendit. In *collectis medicinæ practicæ general.* Amstelod. 1715. 8. dialogum adjecit *de optima secta* pro qua empiricam habet.

JOH. SPINKE *London's medicinal informer containing a brief inquiry into the antient state of the practise of physick and surgery in the world: the present state of these professions in London:* Quacks *distinguished from practisers chatiz'd*, London 1710. 8.*

ISRAEL TRAUGOTT GARMANN *Exercitationes* III. *de sapientia Aegyptiorum*, Witteberg. 1710. 4.

In *Miscell. Berolin.* aliqua huc pertinent, ut de Malabarum medicina T. VII.

LAURENTII HEISTERI *de hypothesium medicarum fallacia & pernicie*, Altdorf. 1710. 4. EJ. *de difficultate veritatis inveniendæ in physica & medicina*, Altdorf. 1710. 8. disputatio. EJ. *progr. ad orationem de inventis anatomicis seculi* XVIII. & *oratio ipsa*, Wolfenbuttel 1718. 8. In prima parte inventa sola, in altera libros singulos reperias, hos ex divite certe collectione sumtos. *De chirurgia cum medicina necessario conjungenda* 1732. *De medicinæ mechanicæ præstantia* 1738. contra STAHLIANOS. EJ. *compendium institutionum medicarum, adjecta est methodus de studio medico instituendo & absolvendo cum scriptoribus maxime necessariis*, Helmstatt. 1745. 4. extat & prior editio 1736. 4. Pars prima operis pro candidatis artis medicæ scripta continet medicinæ compendium. *Pars altera* ex ipso titulo intelligitur, & continet libros maxime commendabiles ad singula artis capita. Orationem *de incrementis anatomes* alibi laudavi. Possis huc etiam referre locupletem catalogum chirurgicorum librorum, qui cum institutionibus chirurgicis prodiit.

J. SAM. BERGER *de* CICERONE *medico*, Witteb. 1711. 4.

CL. J. G. GRUNDLERI *malabarischer medicus* nunquam quod sciam prodiit. Excerpta tamen in E N. C. aliqua exstant.

GEORG. SCHULZ *de immunitatibus medicorum & muneribus*, Regiomont. 1711. 4.

J. C. LEHMAN *de sororio nexu physicæ & medicæ artis*, Lips. 1711. 4.

J. J. A. M. L. *Medicinal ordnung wonach billich sich die medici, insonderheit physici, apotheker, wundärzte, u. s. f. sich zu richten haben, Krankenthal* (nomen fict.) 1711. 8. Privati, non jussi, delineatio legum pro medicina ejusque conjunctis artibus, cum salariis, &c.

N. LAKEMANN *de matheseos, physicæ ac empiricæ usu & abusu in medicina*, Leid. 1711. 8.

YVONIS GAUKES *de medicina ad certitudinem mathematicam evehenda*, Amstelod. 1712. 8. Multa promittit non expleturus spem lectoris, CARTESIANUS, neque quidquam daturus reconditi. EJ. *in dubitationem medicam*, Embdæ 1718. 8.*

GEORG. LUDWIG GOLDNER *de medicorum dignitate & titulo senatoris illis olim tributo*, Gera 1712. 4.* EJ. *de medicinæ origine & medicorum principe* HIPPOCRATE, ibid. 1721. 4.

J. CONR MICHAELIS *de medicinæ hodiernæ corruptela ejusque causis & remediis* prodiit cum operibus DANIELIS LUDOVICI, Francof. 1712. 4.

Cum ROSINI LENTILII *iatromnematibus*, Stuttgard. 1712. 8. editæ sunt dissertationes *de physicatu*, cum velit poliatros etiam in sanos cives curam suam oportere extendere, de superstitione, de junioris medici moribus & vivendi genere, de praxi medica divino charismate, &c.

JAC. FRID. REIMANN *historia medicæ artis Germanorum*, Hall. 1713. 8. germanice edita valde laudatur a CL. KAESTNERO. Bibliographus erat, & rariorum librorum cognitione inclaruit.

ARCHIBALDI PITCARNE dissertatio *de inventoribus*, Edimburg. 1713. 4. Acute de more definit, quis inventoris titulos mereatur, & HARVEIO eam laudem deberi ostendit.

J. P. NENTER *de statu medicinæ modernæ*, Argentor. 1713. 4. Ut STAHLIANUS contemtim de elegantioribus studiis sentit. EJ. *de usu physicæ in medicina* 1707. 4.

J. MELCHIOR VERDRIES *vera ad medicinam via* 1714. 4. 1721. 8.

WYERI GUILIELMI MUYS *de theoriæ medicæ usu & recte exercendæ ratione*, Franekeræ 1714. 4. Pro geometria. In ejus Libro *de fabrica muscul.* c. 4. fere tota historia medica continetur.

M. le FRANÇOIS *réfléxions critiques sur la médecine, où l'on examine ce qu'il y a de vrai ou de*

faux dans les jugemens que l'on porte au sujet de cet art, Paris 1714. 12. quæ mea est editio. Apologia artis a malignis judiciis vulgi & nonnullorum scepticorum vindicatæ. In systemata magnam culpæ partem transfert, aliquos tamen ægros sanari & fidelia medicamenta dari monet. Experientiam magnum artis fundamentum constituit, non tamen unicum & rationis usum requiri ostendit. Vires medicamentorum sola credit experientia innotescere. Libros paucos bene scriptos esse prudens monet, & ne HIPPOCRATICOS quidem undique perfectos esse. Virtutes veri medici depingit, autodidacton esse posse negat, & ab eo & lectionem bonorum scriptorum & praxin clinicam requirit. Imputationes atheismi refellit. Agyrtas explodit, adjectis nonnullorum historiis, quorum brevis fama fuit. Vitia vulgi & superstitiones, etiam sanatorum exagitat. EJ. *projet de réformation de la médecine*, Paris 1716. 12. 1723. 12. Minuendum numerum pharmacopolarum, aliter educandos medicos. EJ. *dissertation contre l'usage de soutenir des theses en médecine avec un mémoire sur la réformation de la médecine de la ville de Paris*, ibid. 1720. 12.

E. BELLERS *essay towards the improvement of physick with an essay towards employing the able poor*, Lond. 1714. 4. *

THEODORI ZWINGER *de methodo docendi medicinam mathematica*, Basil. 1714. 4.

AUGUSTINI CALMET *de medicis & re medica Hebræorum*, Paris. 1714. 4. cum commentario in JESUM filium SIRAI.

A. de JUSSIEU *Eloge de* M. FAGON cum *historia horti Regii* prodiit Paris. 1714. 4.

DOUGLASSII *bibliographiam* laudavi.

Essay upon the duty, of physicians and patients, Lond. 1715. 8.*

HERMAN ULRICH a LANGEN *de nummis & marmoribus medicorum*, Jen. 1715. 4.

HIERONYMI LUDOLF *de polymathia medica*, Erfurt. 1715. 4. *

J. GOTTLIEB ASTII *succincta medicorum medicæve historiæ delineatio*, Lips. 1715. 4.*

Some memoirs of JOHN RADCLIFE Lond. 1715. 8.* In ejus bibliothecam priori anno Oxonii dedicatam celebris, sed non absque accusatione dimissa oratio KINGII anno 1749. prodiit.

CHRISTIANI FRIDERICI GARMANNI & aliorum *centuria epistolarum*, Rostoch. 1715. 8. aliqua habent ad historiam medicinæ ejus ævi.

GUIL. MUSGRAVE *de dea salute*, Oxon. 1716. 8.*

Utcunque huc pertinet J. JAC. SCHEUCHZERI *bibliotheca scriptorum historiæ naturalis &* J. le LONG *de scriptoribus historiæ naturalis Galliæ*, Tiguri 1716. 8.

WILH. MAUR. ALB. KUHNEMANN *de sapientiæ nexu cum arte medica*, Hall. 1716. 8.

J. JAC. BURCKHARD *medicus gravissimus humanitatis studiorum vindex*. Acc. J. CASELII ad HENNINGUM ARNISÆUM *de medica arte præstantibus seculo* XV. *viris epistola*, Wolfenbuttel 1716. 8. Aliqua medicorum eloquentium & literatorum encomia habet, CASELIUS vero laudat medicos sibi per itinera familiares.

LUDOLF HENR. RUNG *de fatis & mutationibus quibus obnoxia fuit ars medica*, Brem. 1716. 4. RIV.

IMMANUEL WEISMANN *aufrichtige abmahnung gegen einige kranken insonders gerichtet*, Tubing. 1716. 4. *

BENJAMEN RICHTER *grosser unterscheid zwischen rechtschaffenen medic. und quaksalbern*, &c. Görlitz 1716. 8. *

J. SCHUTZEN *tractatus curiosus de medicina, medicis medicastris, morbis morbidis, moribundis, morte ipsa & mortuis*, Magdeburg. 1716. 4. Germanice. Mera compilatio hominis aliis artibus innutriti.

J. BAPT. DOYE *ritus & insignia saluberrimi Medicorum Parisiensium ordinum decreta* Ed. altera Paris. 1716. 12. * PL.

JOSEPHS GAZOLA *il mondo ingannato de' falsi medici*, Perusiæ 1716. 8. libellus sexies recusus & nuper Venetiis 1747. 4. contra Galenistas, & nimios vetustatis amatores scriptus, atque ignaros, in varias etiam linguas versus Gallice sub titulo *preservatif contre la charlatannerie des médecins*, Leid. 1735. 8. tum Hispanice a GREGORIO MAJANS Valenzia 1729. 8. cum titulo *el mondo enganna-do per los falsos medicos*. Respondit GAZOLÆ JAC. PYLARINI sub titulo *medicina difesa*, Venet. 1717. 12.* aliusque scriptor cum titulo *il mondo desingannato da veri medici*. Sed laudant GAZOLAM scriptores diarii Eruditorum Italiæ. SEBASTIANUS etiam ROTARIUS pro GAZOLA respondit, duriter utique, in libello *il medico padre*. IDEM in *lettera all autor del mondo disingannato* anatomen, & inprimis recentiorem laudat, & antiquam illam deprimit.

J. LAETI *charlataneriam medicorum* germanice vertit Freysingen 1717. 8. BURCH. Verus auctor est J. DANIEL LONGOLIUS.

ALE-

ALEXANDRI KNIPSMACOPPE *pro empirica medicina adversus theoriam*, Patav. 1717. 4.

J. GEORG. MEINTEL *theologus philiater seu medicina amans rationibus idoneis defensus*, Noriberg. 1717. 8. * PL.

J. GOD. HAHN *de medicina Germanorum veterum*, Lipſ. 1717. In EJ. libro *de variolarum antiquitatibus* jam laudato multa occurrunt ad historiam medicinæ, & juncta prodiit epistola qua ostendit MESUES scripta esse, quæ sub J. DAMASCENI titulo exstant.

In VRATISLAVIENSIUM collectionibus (*Breslauer Samlungen*) plurima ad historiam novorum inventorum, lites medicas novosque libros spectantia continentur. Sic in *Actis Berolinensibus* vitæ medicorum chemicorum celebrium & archiatrorum Brandenburgicorum exstant.

LAURENTII ROBERS *de idea boni medici*, Upsal. 1718. 4.

C. T. A. S *medicus afflictus*, Budingen 1718. 8. *

C. E. KLEINFELD *ein neuer medicus ein neuer kirchhof*, Rinteln. 1718. 4. *

Memoria PETRI *ab* HARTENFELS, Erfurt. 1718. fol.

BARTOLOMEO CORTE *notizie istoriche intorno a medici scrittori Milanesi e a principali ritrovamenti fatti in medicina de gl' Italiani*, Milan. 1718 4. Breves historiolæ medicorum Mediolanensium, Ticinensium & denique totius Italiæ cum emortualibus annis, natalibus, epitaphiis. LAZARUS AUGUSTINUS COTTA & JOHANNES de SITONII appendicem aliquam, & catalogum medicorum Mediolanensium seculi XV. adjecerunt.

J. WOODWARD *state of physic and of diseases*, 1718. 8. latine cum titulo *medicinæ & morborum status* recusus est Tiguri 1720 8. Præter theoriam miram variolarum, ortarum a nimiis ventriculi salibus, quos solum oleum domet, & præter refutationem methodi, qua in secunda febre alvus ducitur, satyra est in medicos, & mores seculi. Contra WOODWARDUM, insignem JACOBITAM, scripsit D. BYFIELD. Respondit nescio quis in libello *A Sober vindication of* D. WOODWARD, Lond. 1719. 8. qui mera est in FRIENDIUM & MEADIUM declamatio, tum alius in *lettre au triumvirat de* FRIEND, MEAD & C.. Lond. 1719. 8. quam non vidi. * Ad pugnam usque hæ cum MEADIO lites exarserunt. Respondit etiam WOODWARDO JOHANNES QUINCY in *examination of* WOODWARD'S *state of physic and diseases*, Lond. 1719. 8. * De ea lite vide *Journal des* SAVANS 1720. M. *Jul.*

ABRAHAMI VATER *de incrementis artis medicæ*, Witteb. 1718. 4.

DOMINICI GAGLIARDI *idea del vero medico*, Rom. 1718. 8.*

TOPAENANTHES (JOH. FRID. ORTLOB) *de Mose chemico*, Tilienroda (Lipſ. 1718. 4.) PL.

BLASII CARYOPHILLI *dissertationes miscellaneæ* quarum sexta est de icone ASCLEPIADIS, Rom. 1718. 4. cum ejus viri vita. In nupero EJ. *de herculanis thermis* opere exstant varia de medicis castrensibus & valetudinariis.

DANIEL HOFMAN cum *adnotationibus medicis in hypotheses Goueyanas* edidit Francofurti 1719. 8. descriptionem itineris sui gallici & status artis medicæ qualis anno 1718. Parisiis fuit.

JUSTI CHRISTOPH. BÖHMER *memoriæ Professorum Helmstadiensium ex medicorum ordine*, Helmstad. 1719. 4. BOECKELII, PAXMANNI, WIGTI, NEUWALDI, BIERMANNI, SIGFRIDI, FREYTAGII, PARCOVII, ARNOLDI WERNERI, LIDDELII, ADAMII, FREIDAGII, LUCHTENII, ARNISÆI, WOLFII, VOGLERI utriusque, HENRICI MEIBOMII, J. JUNGII, TAPPII, H. CONRINGII, H. MEIBOMII, F. SCHRADERI & J. STISSERI vitæ hic traduntur.

J. SAMUEL CARL *nosocomium academicum*, *i. e. pia desideria von aufrichtung eines lazarets zum nutzen der kranken armen und etablirung der medicinischen und physicalischen wissenschaften*, Buding. 1719. 8.* EJ. *vorstellung vom decoro Medici*, Budingæ 1723. 8.

A. QUIRINI RIVINI *series Decanorum Lipsiensium*, Lipſ. 1719. 4. Cum Bibliotheca ejus, quæ ex præcipuis est, clari viri vita descripta exstat Lipſ. 1727. 8.

GUIL. JUCH *de præparatione ad lectionem veterum medicinæ auctorum*, Hall. 1719. 4.

J. HENRICI *von* SEELEN *de medicorum meritis in S. Scripturam*, Lubec. 1719. 4.

GEORGII DETHARDINGII *de meritis* LUTHERI *in artem medicam*, Rostoch. 1717. EJ. *de necessitate medicinæ ex natura termini vitæ*, ibid. 1719. 4. EJ. *memoria* J. E. SCHAPER, ibid. 1721. 4. EJ. *an studiosus medicinæ citra vivi D. vocem propria industria sufficientem sibi comparare queat scientiam*, Hafn. 1734. 4.

DANIELIS WILHELMI TRILLERI, viri doctissimi, HIPPOCRATES *falso atheismi accusatus a* GUNDLINGIO, Rudolstatt. 1719. 8. Defendit HIPPOCRATEM distinctione facta inter θειῶδον, quod de DEO interpretatur, & φύσιν, & passim satis probabiliter bonum senem excusat, atque ostendit parum notum fuisse GUNDLINGIO, cujus accusatio exstat in *otiorum Halens.* P. II. Omnia pe-

ne Coi Senis opera pro genuinis recipit. EJ. *epistola critica ad* D. FREIND *super* I. *&* III. Libros *epidemiorum. Agitur etiam de variis editionibus*, *M. SS.*, *stylo*, *dialecto* HIPPOCRATIS, Rudolstatt. 1720. 8. scripsisse monet Ionice sed attico sermone misto. Utique sudores inter crises recepisse, & pulsum perspexisse, contra FREINDIUM docet. Passim textus corrigit, FOESIANAM editionem præfert. EJ. *de novæ editione* HIPPOCRATIS *adornanda*, Leid. 1728. 4. Eruditionem summam hic ostendit in specimine, quo librum *de anatome* commentario illustratum edidit. Vitia autem & bona omnium editionum æstimat. Utinam raræ, & hac ætate rarissimæ eruditionis, vir absolvisset laborem, nostraque studia simili omnium HIPPOCRATICORUM operum editione adjuvisset!

J. HERMAN FURSTENAU *de fatis medicorum* oratio, Rinteln 1720. 8. EJ. *desiderata* huc etiam referri possunt.

FRID. EHRENHOLD NICII *de ratione altero medicinæ fulcro necessario*, Argentor. 1720. 4.

JOH. FREIND *oratio anniversaria Harveiana*, Lond. 1720. 4. * EJ. *history of physick*, *from the time of* GALEN *to te beginning of the sixteenth Century* Pars I. Londin. 1725. Pars II. 1726. 8. varie recusa latine in operibus omnibus auctoris latine versis, Paris. 1735. 4. & Leidæ 1734. 8. Cum vita auctoris ibidem historia prodiit Gallice 1727. 4. tum Paris. 1728. 4. Hoc opus auctor in carcere scripsit, quo CLERICI laborem a GALENI ævo, ad renovatas usque literas continuavit, quibus temporibus Græci posteriores & Arabes & recentiores *barbari* continentur. Vitas brevius descripsit in iis recensendis curiosior, quæ quisque auctor in morborum historia, aut curatione primus invenisset aut emendasset, eamque occasionem nactus nonnumquam etiam posterioris ævi cogitata & sua admiscet, exemplo deliquii animi a paracentesi, aneurysmatis, hydroceles, pestis seculi VI. variolarum, luis venereæ. Facile ostendit, ALEXANDRUM egregium virum fuisse, & faventius judicium mereri. Arabes, quales ab interprete nactus est, percurrit, & ALBUCASEM atque AVENZOAR reliquis præfert, cum ego RHAZEM mallem. In barbaris curiosus fuit, etiam obscurioribus, ut JOHANNE ANGLICO, & in LINACRO finem fecit. Debemus certe FREINDIO plurima utilia, quæ in auctoribus neglectis latent, ut multa tamen illaudata reliquerit, æque bona. Contra FREINDIUM scripsit anonymus *observations on* D. FREINDS *history of physick shewing some false representations of antient and modern physicians by* C. W. M. D. 1726. 8. quem lego esse C. WINTRINGHAM. JOHANNES etiam CLERICUS fratris famam, cujus errores chronologicos retexerat FREINDIUS, vindicare conatus est in T. XXVI. *Bibliothecæ* quam dixit *ancienne & moderne*. Acriter autem respondit pro FREINDIO JOHANNES BAYLLIE in libro *a defense of* D. FREIND *and his history of physick in answer to the reflections of M. le* CLERC *with remarks upon the age of the greek physicians*, *the introduction of chymistry in physic*, &c. London 1727. 4. & 1733. 8. Facile ostendit, veras esse censuras FREINDII de ætate AETII, PAULI, TRALLIANI, quorum tempora non vera a R. MOREAU receperat CLERICUS. Ostendit MESUEN primum utramque vim adstringentem & purgantem in Rheo adgnovisse, RHAZEM ante AVICENNAM chemica aliqua descripsisse, ACTUARIUM non valde Arabes secutum esse, &c.

NIC. LANZANI *opus medicum quadripartitum complectens characterum chymicorum hermenejam*, *vocabulorum medicorum euphoniam*, *dictionum medicarum orthographiam*..... Neapoli 1721. 4. Tria lexica & auctoritates ad syllabas breves longasque, tum consilia ad recte concinnandas formulas, &c.

The Doctor scarify'd, London 1721. 8. Satyra & consilia ad studia medicinæ maturius perficienda.

C. PH. BERNH. VALENTINI *labyrinthus medici studii feliciter superandus*, Giess. 1721. recusus cum *corpore juris imperiali*, est compendium methodi studendi.

MICHAELIS ALBERTI aliqua huc pertinent, ut in opusculis *medicinische und philosophische schriften*, Hallæ 1721. 8. excusis, ubi de *pedantismo medico* (contra PANCRATIUM WOLF) & *de vana & inperfecta studii mechanici applicatione ad medicinam* agit acrius & acerbius, quam oportebat. EJ. *de medicinæ apud Ebræos & Aegyptios conditione*, Hall. 1742. 4. EJ. *tentamen lexici medici realis observationum medicarum ex variis auctoribus selectarum*, Halæ 1727. 4. pars altera 1731. 4. prodiit.

SEBASTIANUS MELLI in *arte medico-chirurgica esaminata*, Venet. 1721. 8. inprimis medicinæ & chirurgiæ laudes conatur ornare. In *Dispaccio* VII. HIPPOCRATEM defendit contra GENGAM.

CAR. FRANCISCI GROSSI *pro virtute medica adversus fortunam*, Brixiæ 1721. * EJUSD. *saggi della medicina Italiana*, Padoa 1727. 4. Historiam dat SANCTORII ejusque inventa laudat, pulsilogium, anemometron, æolipilam, acum triquetram, catheterem trifidum pro extrahendo calculo. Iatromathematicos exagitat. EJ. *de medicinæ brevitate* dissertatio in *opuscoli scientif e filol.* T. XIII. & *de fallacia medica* T. XVII.

GEOR-

GEORGII GOTTLOB RICHTERI JLL. collegæ nostri doctissimi, *medicina firmis certisque fundamentis innixa*, Kilon. 1722. 4.

Statuta moralia Collegii Regii medicorum Londinensium, Londin. 1722. 4.*

J. E. RABE *de* HIPPOCRATE *barbaris opem negante*, Lipſ. 1722. 4.

J. KING ſatis aſpera epiſtola in qua D. W. TRILLERI *epiſtola ad* FREINDIUM *ad examen revocatur* exſtat Cantabrig. 1722. 4.

TIMOTHY VAN BUSTLE (nomen fictum) *art of getting into the practice of physick*, Lond. 1722. 8.*

J. JOACHIM BECCHERS celebris chemici & politici *leben*, Nurnberg 1722. 8. Auctor eſt URBANUS GOTTFRIED BUCHNER. Ea etiam vita a CL. ZINKIO in *Leipziger Samlungen* repetita eſt.

FRID. PARSAY *medicus ad ſpartam reipublicæ ornandam aptus*, Schneeberg. 1722. 4 *

C. POLYCARP LEPORIN *leben* FABRICII *von* HILDEN, Quedlinburg 1722. 4. KAESTN. EJ. *Germania literata oder das itzleben gelehrte Deutſchland*, Quedlinb. 1724. 8. EJ. *ausführlicher bericht vom leben und ſchriften* D. LAURENTII HEISTERS, Quedlinburg. 1725. 4. Præter merita patroni ſui varia lectu digna habet de avaritia & iniquitate RAVII. Error eſt, quod CL. HEISTERO inter inventa tribuat nervi decimi ſeparationem a nervis capitis, ut qui deſcendat infra vertebram ſecundam.

Ad CÆLII AURELIANI editionem ſuam AMMANNUS præfatus eſt de hiſtoria *medicinæ methodicæ*.

J. JAC. BAIERI (& FRANC. BUTTNERI) *de probabilitatibus medicis*, Altdorf. 1722. 4. EJ. *de teſtimonio medico, futuro practico neceſſario* 1706. *de jucundo in praxi medica obſervando* 1705. EJ. *de quibuſdam aſylis ignorantiæ* 1718. 4. *de patientia medicorum*, Altd. 1724. EJ. *iatro-aliptia veterum*, Altdorf. 1723. 4. EJ. *de temperantia medicorum* Altdorf. *idea boni medici caſtrenſis* 1721. *& orationes* junctim editæ anno 1727. in quibus *de honorariis & præmiis medicorum; de honorifica medicorum appellatione; de politiæ medicæ & academicæ analogia; de communibus medici & prorectoris academici virtutibus*. EJ. *biographia profeſſorum medicinæ qui in academia Altorfina umquam vixerunt*, Norib. & Altdorf. 1728. 4. Ex melioribus in hoc genere ſcriptis eſt, & ſolicitum librorum cenſum continet. EJUS etiam *adagia medicinalia* ab anno 1711. ad 1717. novem diſputationibus propoſita & anno 1718. 4. junctim edita utcunque huc faciunt. EJ. *ſchediaſma de edendo* CELSO jam anno 1720. Altdorfii prodierat. EJUSD. exſtat περὶ τῆς τῶν ἰατρῶν εὐσεβείας jam Altd. 1704. 4. edita oratio.

HERMANNI OSTERDYCK SCHACHT *de firmitate artis medicæ*, Leid. 1723. 4. EJ. *de medico exercitato*, ibid. eodem anno. Eæ recuſæ ſunt additis etiam orationibus *de iis quæ medicum ad artis exercitium ſe accingentem præcipue ſcire oportet & de prudentia in ratiocinio phyſico & medico neceſſario obſervanda*, Leid. 1734. 4.

PAULI GOTTLIEB WERLHOF *de medicina methodicæ ſectæ ejuſque uſu & abuſu*, Helmſtad. 1723. 4. Cum bono judicio vir ingenioſiſſimus ea collegit ex auctoribus, quæ huic ſectæ propria ſunt. In ſcripto jam laudato contra J. G. HAHNIUM multa etiam ad hiſtoriam artis propoſuit.

WILHELMI PAULI *funeralia*, Lipſ. 1723. fol.

E. E. STAHL *de diverſitate medicinæ dogmaticæ & empiricæ*, Leid. 1723. 4.

GIACINTO GIMMA *idea della ſtoria dell' Italia letterata diviſa in due tomi*, Napoli 1723. 4. jura equidem coluit, & in vaſti ambitus opere omnes omnium artium ſcriptores conplexus eſt. Ad medicinam tamen aliqua pertinent & elucet auctoris ſtudium, quo gloriam inventorum ad ſuam gentem conatur transferre.

J. CHRIST. ETTNER *vade & occide Cain*, Lipſ. 1724. 8. in eaſdem ridiculas voces etiam P. AMMANI exſtat diſſertatio.

JOH. le THIEULLIER & BERNARDI de JUSSIEU, *Eſtne medicina a ſyſtematibus certior*, Pariſ. 1724. 4.

MARIA CHIARIANNA *l'obligo de' medici cirurgi e ſpeciali*, Veron. 1724. 8.*

CONRADI ZUMBACH a COESFELD *de vero in medicina inveniendo*, Leid. 1724. 4.

RICHARDI MEAD *diſſertatio de nummis Smyrnæis in honorem medicorum percuſſis*, Londini 1724. 4. Leidæ 1725. 8. & nuper Gotting. 1748. 8. una cum *oratione anniverſaria* HARVEIANA recuſa. In iſta breviter perſtringitur hiſtoria medicæ artis, & medicis honor ſuus & libera conditio aſſeritur ex legibus Athenienſium aliorumque populorum, medicoſque ſervos chirurgos fuiſſe, & unctores, alioſque medicorum miniſtros, familias multas Romanas medicam artem exercuiſſe, &c. Denique laudantur de more ii qui *Collegium Medicum Londinenſe* ex teſtamento ditarunt. In *diſſertatione* elegantiſſima deſcribuntur nummi plerique a D. CHISHULL Smyrna relati, in quibus nomina medicorum Eraſiſtrateæ & Herophileæ ſectæ excuſa exſtant, cum Symbolis deorum medicorum. In *notis* declarantur nummi, & vitæ medicorum, qui plerique in ſua republica ex principibus fuerunt. Subjiciuntur nummi aliqui Romani gentis Rubriæ. Magnum ex hac diſſertatione literarium bellum exarſit.

Nam vir alioquin eruditissimus CONYERS MIDDLETON, paradoxus uti notum neque æquus aliis aut viris aut opinionibus, scripsit Cantabrigiæ anno 1726. 4. *de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione qua contra* J. SPONIUM *&* R. MEADIUM *servilem atque ignobilem fuisse ostenditur*, qui liber anno 1734. 8. anglice versus est Londini. PLINIO utitur ut ostendat, Romanam gravitatem se ad artem medicam, etsi quæstuosissima fuerit, nondum dimisisse; atque ante Cæsarum ævum, neminem ingenuum civem medicatum esse, sed græculos unice infimæ sortis & libertos & servos denique medicinam fecisse. Negat chirurgos a medicis diversos fuisse, negat liberos fuisse medicos, quod sint prænomine usi, refutat SPONIUM, aliquos ejus errores exagitat, nonnulla aliter legit, negat reperiri medicum practicum apud Romanos qui una non chirurgus fuerit. Rubriæ & Aciliæ gentis nummos, a MEADIO productos ad aliquas ceremonias & peculiares eventus pertinere credit non ad veros ex ea familia medicos. Reclamatum est undique & edidit Anonymus ad C. MIDDLETONI *de medicorum apud veteres Romanos conditione qua servilem & ignobilem fuisse contendit Responsionem*, Londin. 1727. 8 justo libro. Rhetorem vocat MIDDLETONUS. Respondit adeo fuisse liberæ conditionis medicos, ut servi non nisi in libertatem adserti ea potuerint defungi. Eodem ordine & paulo meliori, quam Professores liberalium artium fuisse: Glyconem Pansæ medicum in matrimonio vixisse, liberum adeo, SENECAM medicos manifesto liberos facere, VIBIUM RUFUM medicum in inscriptione reperiri, CHARICLEM fuisse ex amicis TIBERII. Medicinam dudum fuisse divisam, ut abusu aliquo medici sint dicti, qui unicam partem artis exercerent, CELSUM medicos a chirurgis ita distinxisse, ut diversis locis horum dederit catalogum, CRASSUM etiam apud CICERONEM utrumque ordinem manifesto separasse. Alius anonymus exiguo libello MIDDLETONUM adgressus est Londin. 1726. 8. cui titulus *notæ breves in Dissertationem nuper editam de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione.* Aliquos medicos servos fuisse, liberos alios ostendit, & clinicos a chirurgis diversos, & hoc quidem evidenter. Anglice etiam prodiit, Lond. 1734. 8. & auctor est PERROT WILLIAMS. Alio anonymo auctore prodiit *in dissertationem nuper editam de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione animadversio brevis* Londin. 1727. 8. Eadem fere habet, de diversitate medicorum & servorum loca PLATONIS, de dignitate artis medicæ voces PLUTARCHI, CICERONIS. PLINII locum aliter interpretatur, ut significet unice, Romanos novam sectam in medicina non esse orsos, sed ad Græcos continuo transiisse. Chirurgos a clinicis etiam ex loco CRASSI & aliunde separat. Contra hos tres scriptores MIDDLETONUS jam acriter & parum civiliter respondit in *dissertationis de medicorum Romæ degentium conditione ignobili ac servili contra anonymos quosdam notarum brevium, Responsionis, atque animadversionis auctores defensione*, Cantabrig. 1727. 4. Negat satis certo CELSI ævo medicos a chirurgis diversos fuisse, sed ægre se hoc loco defendit inique pressus a loco CICERONIS, uti etiam incommode se tuetur adversus ejusdem TULLII alium locum, quo inter liberales & honestas artes medicinam refert. Contra eum libellum respondisse sub titulo *Dissertationis* MIDDLETONII *de medicorum*, &c. *conditione defensio examinata* JOHANNEM WARD lego, & annum video esse circiter 1728. librum non vidi. Anno sequente CAROLUS LA MOTTE theologus scripsit *an essay upon the state and condition of physicians amongst the antients*, London 1728. 8. Artem magni a Græcis factam esse, minoris a Romanis, quod a Græcis doceretur, quos spernebant Romani, &c. * In Germania varii aut medici aut alii hanc eamdem quæstionem agitaverunt, ut plerique MIDDLETONUM refutarent. POLCYCARPUS FRIDERICUS SCHACHER Lipsiæ edidit dissertationem *de honoribus medicorum apud veteres.* J. HENRICUS SCHULZE dissertationem *de servi medici apud Romanos & Græcos conditione*, Hall. 1733. 4. JULIUS CAROLUS SCHLAEGER *historiam litis de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione*, Helmstatt. 1740. 4.

FRIDERICUS ROHTSCHOLZ bibliopola edere coepit anno 1725. *bibliothecam chemicam oder catalogus von chymischen büchern und lebens beschreibungen berühmter philosophen*, Nurnberg 8. & fasciculos 5. edidit.

BERNARDI SIEGFRID ALBINI variæ exstant vitæ, J. JAC. RAVII cum ejus thesauris, Leid. 1725. 8. deinde G. H. FABRICII ab AQUAPENDENTE in editione *operum anatomicorum* Leidensi anno 1738. fol. & ANDREÆ VESALII in editione *operum anatomicorum & chirurgicorum* anno 1725. fol. Omnes singulari cura ex optimis fontibus decerptæ sunt.

Inter J. B. BIANCHI orationes Genevæ 1723. 4. junctim editas pertinet huc *prima* dicta Bononiæ anno 1720. de meritis Bononiensium in medicinam, ob quam a J. B. MORGAGNO correctus est. Altera est de dignitate anatomes.

FRANCISCI van LEEMPOEL dissertationem inaugralem jam dixi *in anatomicis.*

C. GOTT-

C. Gottlieb Schwartz & Baieri filii *de Aesculapio & Hygieia Diis φιλανθρώποις* eruditissima disputatio, Altdorf. 1725.

Lud. Chr. Crellii *Antonius Musa Augusti medicus observationibus varii generis illustratus*, Lips. 1725. 4.

Rich. Hale *oratio* Harveiana *in laudem Anglorum qui artem medicam inventis utilibus & eximia scientia illustrarunt*, Lond. 1725. 4. Pl.

W. U. Waldschmidt *de valore medicinæ & chymiæ hodiernæ*, Kilon. 1725. 4.

In Trivultinis hujus anni reperitur celebris illius schematum delineatoris Abbatis de S. Pierre *mémoire pour perfectionner la médecine*. Proponit Academica præmia & alia minime mala præsidia.

J. de Gorter *de dirigendo studio in medicinæ praxi, seu de tabulis pro disciplina medica concinnandis*, Harderovic. 1726. 4. Modum facilem docet, quo possimus cum temporis compendio medicas observationes in chartas conjicere.

Inter Thomæ Simson *de re medica dissertationes* IV. Edimburgi 1726. 8. editas secunda huc pertinet, qua medicina veterum laudatur, ob victum & præsagia.

Réponse à la question si les médecins peuvent & doivent prendre part aux affaires de l'Eglise, Paris 1726. 4. Tribuitur Hecqueto.

Programma *de vita & morte* J. A. Schmidii, Helmstatt. 1726. fol.

Georg. Henr. Goetz Κηπόφιλον *seu de eruditis hortorum auctoribus*, Lips. 1726. 4. germanice.

Christ. Gottfr. Stenzel *de præjudiciis a medicina removendis*, Helmstad. 1726. 4. *de superfluis atque inutilibus e pathologia* 1733. Ej. *vom schlendrian der studiosorum & Professor. medic.* 1733. Ej. *de syncretismo medico utili & necessario* 1734. Ej. *medicus ab iniquis judiciis vindicatus* 1738. Ej. *de nefanda iniquissimorum quæ haud raro medicis tribuuntur præmiorum conditione*, Witteb. 1742. 4.

J. R. Mieg *de obitu* Theodori Zwingeri, Basil. 1726. 4.

Petri Aguenza *defensa de la medicina y de los medicos contra el theatro critico universal* (Patris Feyoo) Madrit. 1726. 4.* Scripserat J. Benedictus Hieronymus Feyoo *de incertitudine artis medicæ*, quod opusculum sub titulo *the incertainty of physic* prodiit Londin. 1739. 8.*

Francesco Llorety Marti *apologia de la medicina y sus doctos Professors contra los errores vulgares*, Madrit. 1726. 4.*

In *Mémoires de l'Acad. Roy. des Inscriptions* 1726. continetur Cl. Mahudel de Celsi *vita & scriptis* dissertatio.

G. D. Coschwitz *cautelæ medico-politicæ*, Hall. 1726. 4. Ej. *memoria* prodiit, Hall. 1729. fol.

Antonii Cocchi *medicinæ laudatio in Gymnasio* Pisis habita, Lucæ 1727. 4. Ej. *de usu artis anatomicæ*, Florent. 1736. 4. De medica & anatomica peritia Erasistrati & Herophili quos negat vivos homines secuisse. Ej. *discorso dell' anatomia*, Florent. 1745. 4. huc pertinet ob codicem Mediceum, cujus vera hic historia habetur, & de Apollonio Citieo, Celso (quem edere promittit & aliquas addit observationes) & Herophilo.

J. Laur. de Mosheim & H. ab Alwoerden *historia* Michaelis Serveti, Helmstad. 1727. 4. a S. R. Præside retractata & edita sub titulo *anderweitiger versuch einer kezer historie*, Helmstad. 1748. 4. quæ editio multis monumentis publicis auctior & nuper anno 1750. 4. *appendice* ditata est. Vitam viri sui pleni & pervicacis undique sollicite congessit, de libris ejus ex M S. sibi lectis codicibus egit, & locum celebrem de circulatione sanguinis minori anno 1553. in Libro *de restitutione christianismi* editum inserit. Liceat hic quærere, si crudelior hic Calvinus fuit, cur capite plexi in Saxonia Crypto Calvinistæ? carceri tot annis inclusus Peucerus?

Francesco Garcia Cabero *templador veterinario de la furia vulgar en defensa de la facultad veterinaria contra el disprezzo que de todos haza el* D. Franc. Suares de Ribeiro, Madriti 1727. 4.*

Alex. Martinez *reparos medicos*, Madriti 1727. 4.*

Remigio Llopez de Unzueta *certo en que dice loque sente sopra el popel desagravio de la medicina*, Valladolid. 1727. 4.* vitiose scriptus titulus quem corrigere non potui.

Gerh. Stoer *ob es nöthig sey die praxin und chirurgie und apotheker kunst zu vereinigen*, Helmstad. 1727. 4. adversus Goelickium.

J. Henrici Schulze *historia medicinæ a rerum initio ad* a. u. c. 535. Lips. 1728 vir eruditissimus latine, græce, arabice, nummorum peritus, apprime gnarus veterum, meliori fortuna dignissimus, non infeliciter eam ipsam historiæ partem retractavit, in qua Clericus laboraverat, brevior & meliori ordine usus, addidit varia de Chinensium, Malabarum, Aegyptiorum Medicina, quæ

quæ omnia leviter adtigerat CLERICUS, HIPPOCRATIS dogmata dilucide proposuit, in PLATONE varia invenit, ibi vulgo non reperta, ut effervescentiam salis acidi & lixivii. Accurate etiam ERASISTRATI theoriam tradidit. Ingenuitatem medicorum adseruit. Valde dolendum est periisse omnem spem de continuatione operis, cujus pars in hac raritate ejus studii inprimis optabilis erat, qua Arabum historiam traditurus erat. EJ. *compendium historiæ medicæ a rerum initio ad* HADRIANI *excessum*, Hall. 1741. 8. CELSI hic, DIOSCORIDIS, ARETÆI, methodicorum, historia additur priori operi. EJ. *vita* F. HOFMANNI, Hall. 1740. 4. EJ. *de artibus mutis* VIRGILII, Hall. 1742. EJ. *de experimentis medicis majori auspicio captis*, ibid. 1741. In disputatione de *Helleborismis veterum*, & passim alibi historiam etiam adtigit. EJ. a morte *bibliotheca* prodiit Hall. 1745. 8.

J. G. GMELINI egregii chemici & pharmacopolæ *vita*, Tubing. 1728. fol.

J. G. GERET *nævi medicorum theologici ex historia literaria adumbrati*, Weissenburg 1728. 4.

J. OOSTERDYCK SCHACHT *de arcto quo philosophia cum omnibus præsertim medicis scientiis nectitur vinculo*, Franeker 1728. fol.

J. GOTTHELF STEMLER *epistola probans, Doctorem medicinæ perfectum existere posse neminem nisi sit philosophiæ peritus*, Lips. 1728. 4.

DAN. PASSAVANT *de medico ejusque jure & privilegiis*, Basil. 1728. 4. docta disputatio.

Anno 1728. ceperunt edi, & hactenus continuantur *Roccolta d' opuscoli filologici & scientifichi.* Vitæ variæ medicorum ea collectione continentur, PACCHIONI, LANZONI, MICHELI, BARTHOLETTI, PETRI de ABANO.

J. CHRISTOPH. GÖTZ *scripta* G. E. STAHLII *aliorumque ad ejus mentem differentium serie chronologica* Ed. II. *accedit supplementum* I. *scripta ad hunc usque diem edita exhibens*, Noriberg. 1729. 4. Alios libros cum analysi & compendio, alios titulo tenus recensuit, conjunctis ad eam sectam etiam J. Z. PLATNERO, HENKELIO, aliisque minus publice Stahlianis.

D. ANTONIO de MONRAVA *antiquedad e Ribero impugnados*, Madrit 1729. 1730. 4. *

J. M. GROSS *bibliotheca hydrographica*, Noriberg. 1729. 4.

HENR. FRIDR. WALTHERS *rühmliches denk und ehren mahl*, Lips. 1729. fol. *

HURLE *essay upon the state of physic in the old and new testament*, Lond. 1729. 8. *

J. CHRIST. TROPANNEGGER *Funeralia*, Dresd. 1729. fol.

GRÆME *essay of acquiring knowledge in physic*, Lond. 1729. 8. *

HERM. *von der* HARDT *memoria* J. CAROLI SPIES Prof. Helmstadiensis, Helmst. 1729. 4.

CHRISTIAN EHRLICH *empiria denudata die entlarvete quaksalberey*, Hall. 1729. 4. De damnis oriundis ex toleratione empiriæ.

ELIÆ CAMERARII *epistolæ Taurinenses* ad historiam medicam omnino pertinent. EJ. disputatio *de medicinæ deprædatione per philosophiam*, Tubing. 1731. 4.

Des Churf. in Sachsen confirmation der medicinischen societaet in Budissin, Dresd. 1729. fol. *

DANIEL VINK *de medicina ejusque præstantia*, Traject 1729. 4. EJ. *amœnitates philologico-medicæ*, Traject. 1730. 8. Pertinet & ipse ad litem MIDDLETONIANAM, & pro scopo habet ostendere medicos & liberos fuisse & honoratos, clinicos in divisione artis præcipuum locum tenuisse, servos vero clinicorum fuisse pharmacopolas & chirurgos (propter quam ipsam, ut credebat injuriam in VINKIUM scripsit PETRUS DU PUY.) Undique farraginem collegit, minus in recipiendis opinionibus difficilis. Ita ob antidoton Esdræ persuadetur ESDRAM medicum fuisse. MICHAELEM de MONTAGNE, adeo celebrem scriptorem numquam vidit, & corrupto nomine citat MORTAIGNE.

CHR. STEPH. SCHEFFEL *de peregrinationibus philiatrorum* Gryphiswald. 1730. 8. IDEM cum epistolis SCHELHAMMERI ejus viri vitam edidit.

MARTIN. GOTTH. LOESCHER *de medicorum meritis in Augustanam confessionem*, Witteberg. 1730. 4.

J. QUINCY *lexicon physico-medicum*, Lond. 1730. 8.

D. RIBERO *restauration de la medicina antigua*, Madriti 1731.

CHRISTOPH. AUG. HEUMANNI venerabilis nostri collegæ progr. *de eloquentia medici*, Gotting. 1731. 4.

J. GERHARDI WAGNER *de matheseos in medicina & præsertim practica utilitate*, Helmstad. 1731. 4. EJ. *bedenken von des windmüllers curen*, Lubec 1734. 4. EJ. *gedanken wie die abnehmenden vortheile der praxis zu verbessern*, ibid. 1739. 4.

FRID. OTT. MENKE *comment. de vita, moribus, scriptis meritisque* HIERONYMI FRACASTORII, Lips. 1731. 4.

Eodem

Eodem anno in *actis Trivultinis* JOHANNES ASTRUC dedit schema historiæ Monspeliensis omniumque in omnibus cathedris professorum. Originem ponit ad annum 1220. & cathedrarum quatuor medicarum ad annum 1498. EJUSD. laudavimus plenissimum catalogum scriptorum de lue venerea, qui in opere de eo morbo continetur.

HIER. DAV. GAUBII *or. de chemia artibus academicis inserenda*, Leid 1731. 4.

J. JAC. MANGET *bibliotheca scriptorum medicorum veterum & recentiorum*, Genev. 1731. fol. 2. vol. Bonus senex, cum hoc opus compilaret, octogenarius aut major fuit. Addidit LINDENIANIS vitas inprimis Italorum aut communicatas, aut ex recentioribus biographis TOPPIO, MONGITORIO, GIORNALE de' LETTERATI desumtas, judicia etiam ex Actis Eruditorum Lipsiensibus adjecit, & in eo nimius fuit, quod etiam ipsa opuscula medicorum recentiorum ex EPHEMERIBUS NAT. CUR. aliisque *actorum* collectionibus operi, hinc justo nimis grandescenti, inseruerit. Mendis ubique scatet. CRONENBURGIUS uno loco, altero DESSENIUS reperitur. VINCENTIUS ALSARIUS a CRUCE bis in una pagina exstat. Sic LUCIUS a CLAF, SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, RIVINUS, THRIVERIUS, VARRO, WOLFIUS, HUGO SENENSIS. Alia nomina ridicule corrupta VITI RIEDLINUS pro VITO RIEDLINO, &c.

Anno 1731. etiam edi cepit *commercium literarium physico-technicum Noricum*, quo continentur plurimæ novorum ad artem nostram spectantium librorum censuræ & compendia, & vitæ medicorum, & novorum inventorum memoriæ.

GOTTLIEB STOLLE *anleitung zur historie der medicinischen gelahrheit*, Jen. 1731. 4. Bonus senex unice delectabatur historia literaria, & in hac ejus parte adjutus est CL. KAESTNERI opera, ad quem *pars specialis* neque exigua portio partis generalis pertinet. Continet historiam primo medicinæ in universum, a rerum ortu, cum brevibus vitarum & opinionum conpendiis. Deinde partes medicinæ anatomen, pathologiam, semeioticen, therapiam, pharmaciam, chirurgiam, diæteticen singulatim percurrit, earumque aliquos, qui ipsi præcipui viderentur, auctores eorumque vitas & inventa percurrit, multus in editionibus recensendis inque vitis, multumque usus biographis, & librorum catalogis. EJUSDEM *historie der gelahrheit denen zum besten die den freyen künsten und der philosophie obliegen*, Jen. 1736. 4. aliqua ex parte ob physicos Libros huc pertinet.

BARTHOLOMAEI LAVAGNOLI *de usu pravo & recto disciplinarum optimarum in medicina* P. I. *de usu chymiæ*, Patav. 1732. 4. Antiquitates chemiæ refutat. Chemicos auxisse medicinam, sed nocuisse ostendit, &c.

In *Actis Edimburgensibus* non novorum solum librorum recensiones, sed brevia compendia novorum inventorum singulos ad annos continentur.

J. HENR. SCHUTTE *unterricht von den ursachen der krankheiten und des todes, von der arzneykunst wahren nutzen und scheinaerzten*, Soest 1732. 8.*

LUD. de NEUFVILLE & T. TRONCHIN *schema lexici medici* quod numquam prodiit Amstelodami anno 1732. excusum est.

J. CH. WOLF *der entdekte falsarius und plagiarius d. i. gründliche nachricht wieder* DAVID FRIEDELS *confiscirte schriften*, Dresd. 1732. 8.

J. CONR. LOCHMAN *de theoria medica praxi præmittenda & præferenda*, Basil. 1732. 4.

J. AD. KULMUS *de quibusdam præjudiciis medicis*, Gedan. 1732. 4. Medicum obstetriciæ artis & chirurgiæ oportere peritum esse.

BALTHAS. VENATORIS *vita* PETRI de SPINA *cum* GEORG. CHR. JOHANNIS *adnotationibus & appendice de* PETRI de SPINA *junioris vita, meritis, obitu, amplissimaque progenie*, Biponti 1732. 4. PL.

J. CASP. THYM vita cum descriptione *aquarum mineralium alswasser* prodiit Schwednitz 1732. 8.

CHRIST. LUD. SCHEID historiographi Regis & Electoris nostri *laudatio funebris qua manibus* J. VALENTINI SCHEIDII *justa parentalia persolvit*, Argentor. 1732. fol.

FRANCIS. CLIFTON *the state of physic antient and modern briefly consider'd with a plan for improving it*, London 1732. 8. & cum titulo *état de la médecine pratique ancienne & moderne*, Paris 1742. 8. 2. vol. In prima parte continetur compendium historiæ medicæ satis ad FREINDII morem, neque absque vitiis. Nam THEOPHRASTUM generum facit ARISTOTELIS pag. 30. ARETÆUM malam tradidisse anatomen, CLEOPATRAM successores habuisse, pro exemplis sunt minus sollicitæ historiæ. Empiricos mire laudat, HIPPOCRATEM huic gregi adnumerat, adtractionem ab eo defensam fuisse adfirmat. GALENUM rejicit, quod ratiocinio praxin superstruxerit. Anatomicorum & chemicorum recentiorum industriam vituperat, laudat veterum prognosin, & balnea. Denique delineat methodum, qua possit in nosodochiis ad merum naturæ ductum historia morbi consignari cum exemplo tabulæ, laudat, cum BAGLIVIO legem, qua sanciretur, ut

notabiles observationes chirurgorum & medicorum ad proprium collegium referrentur, &c. Versioni, cujus auctor est A. des FONTAINES adjectæ sunt *Expériences sur le reméde de* JEANNE STEPHENS *faites par* E. HALES.

FRANC. JOSEPH. GRIENWALDT *album Bavariæ iatricæ*, Monach. 1733. 8. Scriptores patrios, eorum breves vitas & libros, aut disputationes editas & ineditas, recenset, obscuros plerosque aut viros aut libros, & non raro ex aliis catalogis repetitos, vehementer catholicus, qui FUCHSIUM omnium Bavarorum celeberrimum illaudatum relinquat, tamquam hæreticum.

JACOBI THOMASII posthuma dissertatio *de facultate medica quatenus gratiosa est* prodiit Schneebergæ 1733. 4. cura MICHAELIS ALBERTI.

J. FRIDERICUS SCHREIBER *vitam* FRIDERICI RUYSCHII anno 1732. Amstelodami 4. edidit cum meritorum Anatomicorum, Chirurgicorum, Practicorum, Botanicorum accurata censura, & adsignatis sæpe veris eorum inventoribus, quæ bonus senex optima fide sibi tribuebat.

An essay for abridging the study of physic, Londin. 1733. 8. Satyra est.

J. PHILIPPI BURGGRAU *lexicon medicum universale*, Francofurt. 1733. fol. Prima tantum pars insignis operis prodiit, qua literæ A & B continentur. Res autem ad praxin, anatomen, rem herbariam, voces medicas antiquorum scriptorum, nomina animalium, &c. hic exposuit, & practicam inprimis operis partem studiose perfecit.

Vita CHIRACI exstat in *Mémoires de l'Académie de Montpellier* 1733.

F. GOUEL *an medicina recens antiqua præstantior*, Paris. 1733. 4.

J. ROGERS *some observations wherein* BOERHAAVE *is vindicated*, Lond. 1733. 8.

PETER du PUY *vermackelyckheden omtrent de vryheit der heelkonst*, Leyde 1733. 8. Contra VINKIUM, medicos vetustos chirurgos fuisse, & æque inter servos clinicos reperiri ac chirurgos, neque hic quidquam præcipui medicinam habere ostendere conatur. Ineruditus homo, qui cochleam auris a cochleari credit dictam fuisse.

JACOBI BRUCKER theologi, dudum, qui in historia literaria maximum laborem posuit, *Historia vitæ* ADOLPHORUM OCCONUM patris filii & nepotis & aliorum ad IX. usque Augustanorum medicorum edidit Augustæ Vindelicorum 1734. 4. Adjecit recusam LUCÆ SCHROEKII *Hygienen Augustanam.* In EJ. *historia philosophica* plenissime reperiuntur quæ ad EMPEDOCLEM, PYTHAGORAM aliosque philosophos & medicos spectant, tum quæ ad PARACELSUM. In EJUSDEM *Pinacotheca virorum illustrium* quæ ab anno retro 1741. prodiit Augustæ Vind. fol. vitæ & icones celebrium medicorum F. HOFMANNI, L. HEISTERI, aliæque continentur ab ipsis auctoribus suppeditatæ. In EJUSD. *Ehrentempel deutscher gelehrsamkeit* ab anno 1747. edito 4. Augustæ Vind. medicorum seculorum XV. XVI. XVII. vitæ habentur H. CONRINGII, CONRADI GESNERI, JANI CORNARI, JOHANNIS POSTHII, T. REINESII, G. H. WELSCHII, A. PYRMINII GASSERI, floridaque elogia cum iconibus.

JOH. ZELLERI Archiatri *parentalia*, Tubing. 1734. fol.

J. ERNESTI STIEFF *Epistola de vita* DAVIDIS a GREBNER, Uratislav. 1734. 4.

GEORG. CHRISTOPHORI DETHARDING *historiam morborum conscribendi fida & arcana methodus*, Rostoch. 1734. 4.

Memoria JOH. LINKII, Lips. 1734. fol.

MARCI HEERFORDT PEKEL *de connubio theoriæ & praxeos in studio medico*, Havniæ 1734. 4.

GEO. PHIL. OLEARII *morale antidoton vulgo medicos nauseanti oppositum*, Lips. 1734. 4.

REGNAULT *origine ancienne de la physique nouvelle* T. III. Amstelod. 1735. 8. & nisi fallor anno superiori Parisiis. Varia ad rem medicam habet, ad circulationem sanguinis, quam gloriam minus recte tribuit Jesuitæ HONORATO FABRI & alia id generis, nimis causæ suæ gentique & societati addictus.

CAR. FRID. HUNDERTMARK *de diis artis medicæ tutelaribus*, Lips. 1735. 4. disputatio. EJ. *de incrementis medicinæ per expositionem ægrotorum*, Lips. 1739. & 1749. 4. Plurima pertinentia ad artis historiam habent. Explicat versum VIRGILII de artibus mutis, nempe ingloriis. Templum AESCULAPII, decubitum in templo describit. Ostendit eum Deum certis satis & apud alios medicos probatis medicamentis usum, &c.

J. ADAMI MORASCH *Biographia* 1735. 4. Auctor ni fallor D. GRIENWALDT, quem dixi.

EDUARDI WILMOT *oratio anniversaria ex* G. HARVEII *instituto* habita, Londin. 1735. 4.

GOTTFR. CHR. ROHTE *de nominibus & vocabulis quibus medicos eorumque artem appellarunt veteres Germani disquisitio philologica*, Helmstad. 1735. 8.*

HEN-

HENRICI LAMPE *de honoribus, privilegiis & juribus singularibus medicorum*, Groning. 1736. 4. Erudita Jurisconsulti dissertatio, qua ostenditur, artem apud Romanos liberalem fuisse, & de archiatris, *periodeutis*, doctoribus medicinæ, omnique medicorum statu ab antiquis retro temporibus monumenta habentur.

MICH. HENR. REINHARD *de medicinæ originibus sacris*, Torgau 1736. 4.*

EL. FRIDERICI HEISTERI (LAUR. filii) *apologia pro medicis atheismi accusatis*, Amstelod. 1736. 8. HIPPOCRATE nempe, GALENO, CARDANO, TAURELLO, VANINO, BROWNIO.

Lettre d'un médecin de la faculté sur ce que c'est que le brigandage de la médecine, Paris 1736. . . . * An forte practice potius scriptus libellus?

JUSTI GODOFREDI GUNZ *de auctore operis de re medica vulgo* PLINIO VALERIANO *adscripti*, Lipf. 1736. *de facibus in sacris* AESCULAPII, ibid. 1737.

CAR. LINNÆI & J. F. SEGUIER *bibliothecas botanicas* non repetimus.

J. DIEDERICI WINKLER *de* LUCA *Evangelista medico*, Lipf. 1736. 4.

DANIEL de SUPERVILLE *gedanken von quaksalbern medicis und patienten*, Stettin 1736.

PETRI GERIKE *abhandlung von der heilungs gelahrheit*, Wolfenbuttel 1736. 4. Ej. dissertatio *de scholis & institutis medicis in Græcia & Ægypto*, Helmst. 1748. & *de inventoribus artis gymnasticæ*, ibid. 1748. quam tribuit HIPPOCRATI. In *chemia* sua historiam etiam artis dat.

J. MORAND *eloge de* M. MARECHAL, Paris 1737.

POLYCARPI GOTTLIEB SCHACHER *funeralia*, Lipf. 1737. fol.

VALENTINI ERNESTI LOESCHERI junioris *medici insignes humanitatis studiorum vindices*, Dresd. 1737. 4.

QUIRINI GOTTFRIED SCHACHER *de jurisconsulto medico*, Lipf. 1737. 4.

J. JAC. KIRSTEN *de physiologiæ ortu & progressu*, Altd. 1737. 4. Ej. *de sincero medico*, ibid. 1736.

ALBERTI SCHULTENS *oratio in obitum* HERMANNI BOERHAAVE, Leid. 1738. 4.

GEORG. HENRICH BEHR *lexicon physico-chymico-medicum reale*, Argentor. 1738. 4.

Gedanken von den ursachen des heutigen verfalls der edlen medicin und unmassgebliche vorschläge denenselben abzuhelfen, Danzig 1738. 4.

J. GEORGII SCHERTZII nomine edita *vita* JOH. SALZMANNI, Argentor. 1738. fol.

C. JOH. de BRUAZ *de vera artis medicæ æstimatione*, Leid. 1738. 4.

Memoria ADAMI LIMPRECHT, 1738. 4. & in E. N. C.

GEORGII PHILIPPI MICHAELIS *usus & abusus medicinæ in republica*, Marburg. 1738. 4.

N. ANDRY *lettres de* CLEON *à* EUDOXE *touchant la prééminence de la médecine sur la chirurgie*, Paris 1738. 12. Alibi laudavi, neque nunc repetam scripta numerosa quæ ad litem medicorum Parisinorum cum chirurgis pertinent. Jam apud ARISTOTELEM medicos architectonicos chirurgorum directores detexit, &c.

POLYCARPI FRIDERICI SCHACHER *de feminis ex arte medica claris*, Lipf. 1738. 4.

LOUIS de SANTEUIL *les propriétés de la médecine par raport à la vie civile*, Paris 1739. 12. etiam citatus est. Contra eum libellum asper alter exstat *mémoire en quoi peut consister la prééminence de la médecine sur la chirurgie*, Paris . . . 4. Nimius omnino, qui chirurgos Romæ liberos fuisse, cum medici servi essent, ausus est scribere.

THOM. BERNARD BERTRAND, *Ergo ars medendi tota in observationibus*, Parif. 1739. 4.

ABR. JOAN dissertatio *refellens communem objectionem quod medicina sit ars mere conjecturalis*, Erfurt. 1739. 4.*

Ars dirigendæ mentis ad rerum . . . ., physicarum cognitionem, Venet. 1739. 8.*

NICOLO GRANITI *dell antica e moderna medicina*, Venet. 1739. 4.*

Physic is a jest an humour a whim a mere fashion, London 1739. 8.

WILH. HANNAEI dissertatio *de tardo medicinæ progressu*, Hafniæ 1739. 4.

VALERII ANDREÆ, AUBERTI MIRAEI, & FRANCISCI SWEERTII *bibliotheca belgica cura & studio* J. FRANCISCI FOPPENS Canonici, Bruxellis 1739. 4. 2. vol. recusa est, ad medicinam fere inutilis est, & librorum mera nomina habet.

J. B. PAITONI *de vita & meritis* FABRICII BARTHOLETI *commentarius*, Venet. 1740. 8. in *opusculis* recusus.

EDUARDI MILWARD *circular letter desiring assistence in compiling a history of physic*, Londin. 1740. 8.* Exitum desideratum non invenit. Ej. TRALLIANUS *redivivus* huc referri potest, Londini 1734. 8. editus, sed ex practicis repetendus.

EDUARD RIBE *tal om nytta som physiquen hafwer wid suikdomars igenkiämande och botande*, Stok-

Stokholm 1740. 8. In *actis societatis* ejus anni O. RUDBEKII junioris, & in dissertatione CL. LINNAEI de horto Upsaliensi utriusque RUDBEKII historia exstat.

In WILH. BECKET *collection of chirurgical tracts* exstat fragmentum *introductionis to the history of physic and surgery*, partem majorem operis quod abjecit, cedens MILWARDO. Catalogum habet codicum medicorum in Bibliotheca Soc. Reg. exstantium, maxime Anglicorum. IDEM anno 1722. 8. seorsim ediderat *inquiry into the antiquity of touching for the kingsevil.*

PHIL. FRID. GARMANNI *de Diis medicis ad* OVID. *Met.* I. 321. & CORN. CELSI *medic. præf.* Misenæ 1740. 4.

Health restored or the triumph of nature over physick Doctors and apothecaries, Lond. 1740. 8. *

ERHARDI REUSCH *invitatio ad* E. F. HEISTERI *or. de hortorum academicorum utilitate*, Helmst. 1740. 4. habet celebrium botanicorum & fautorum botanices historias.

JOH. WOLFGANGI KIPPING *allocutio qua luctum* LAURENTII HEISTERI *ex filii* E. FRIDERICI *obitu levare molitus est*, Helmstad. 1740. 4. *& supremum honoris & amoris officium* EIDEM dictum ibid. *Justa funeri* BRANDAMI MEIBOMII *persoluta*, ibid. 1740. 4.

BENEDICTI GOTTLOB CLAUSEWITZ *de* LUCA *Evangelista medico*, Hall. 1740. 4.

N. KETEL *de medici clinici officio*, Ultraject. 1740. 4.

Cum PALLADII editione a J. S. BERNARD adornata catalogus non brevis chemicorum exstat.

CHRISTIAN WILHELM KAESTNER *medicinisches gelehrten lexicon*, Jen. 1740. 4. Eorum medicorum vitæ sunt, qui mortem jam obiverunt cum scriptorum præcipuorum catalogo. Magis ex scriptis aliorum, quam ex ipsis visis auctoribus pleraque sumta sunt, & in exoticis inprimis hominibus Kaestnerus parcior est. EJUSDEM *kurzer begrif der historie der medicinischen gelahrheit*, Hall. 1743. & 1748. 8. De scriptoribus historiæ medicæ legi meretur, tum in compendio antiquæ medicinæ. In inventis minus felix est. Sceleti utriusque sexus diversitatem quis tribuerit B. S. ALBINO veris inventis abunde diviti? Quis laudat C. STEPHANUM quod oesophagum & asperam arteriam per duo foramina delabi monuerit p. 241? COLUMBUM quod pleuram duplicem fecerit? EJUSD. *bibliotheca medica* Jen. 1746. 8. Adparet optimum virum in historia inprimis medica ornanda vitam suam trivisse. Hoc libello fere ea brevius repetiit, quæ apud STOLLIUM sunt ordine fere eodem, & ad singula capita conjectis nonnullis, paucis scriptoribus, cum judiciis. In selectu judicium, in exteris scriptoribus abundantiam alii desiderarunt.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *Progr. de archiatris & professoribus*, Lips. 1741. EJUS *progr. ad* PLATNERI *orationem anniversariam*, Lips. 1748.

CHRIST. ROSE *de* AUGUSTO *contraria medicina curato*, Hall. 1741. Conjecturam habet de CAMELIO, qui ante MUSAM AUGUSTI medicus fuerit, ab HARDUINO propositam, sed ornatiorem.

MICH. ANTON. KAISER *de medicinæ empiricæ veteris atque hodiernæ diversitate*, Helmst. 1741.

JOH. ROWE *currus medicinæ triumphalis seu specimen in medicinæ laudem, medici honorem*, Leid. 1741. 4. *

J. PAUL FINCKE *disquisitio cur ordo medicorum gratiosus dicatur*, Lubec. 1741. 4.

JAMES BODLEY *critical essays upon the works of physicians*, London 1741. 8. *

OL. RUDBEKII *oratio funebris*, Upsal. 1741. 4.

J. M. D. R. *Bibliothèque des philosophes chymiques*, Paris. 1741. 3. tom.

SIM. PETRI GASSER *invitatio ad justa exsequiarum funeri* FRID. HOFMANNI *solvenda*, Hall. 1742. fol.

BENJAMEN HOADLEY *oratio anniversaria in theatro collegii medici Londin. ex* HARVEII *instituto habita*, Lond. 1742. 4. Omnes istæ orationes munificos viros feminasque laudat, a quibus collegium medicum ditatum est.

Vita BELLINI exstat cum *orationibus*, Venet. 1742. 8. editis.

CHR. FRID. HEMPELS *sendschreiben von den berühmten familien der aerzte*, Hall. 1742. 8. *

J. G. *Dictionaire médicinal*, Bruxell 1742. 8. *

J. FRID. CARTHEUSER *de erroribus practicis ex falsa ætiologia promanantibus*, Francof. ad Viadr. 1742. 4. EJ. *bonum theoreticum esse etiam bonum practicum*, ibid. 1743.

Histoire de la philosophie Hermétique avec un catalogue raisonné des auteurs qui ont écrit sur cette science, Paris. 1742. 3. vol. 12. * An idem liber dictus ad 1741?

J. LUC. ELZMANN *officium medici coram aegris*, Sylvæducis 1743. 8. *

BENJ. WOLF GINTZBURGER eruditi judæi, *medicina ex talmudicis illustrata*, Gotting. 1743. 4.

J. JUNKER *de certitudine medicinæ in genere*, Hall. 1743. 4.

A. E. BUCHNER *de influxu chymiæ in medicinam*, Erfurt. 1743. 4.

DA-

David Barnwasser *an in medicina practica fortuna requiratur*, Francof. Viadr. 1743. 4.

F. E. Brukman *bibliotheca animalis oder verzeichnüss von den meisten schriften so von thieren handeln*, Wolfenbüttel 1743. 8. & continuatio *bibliothecæ animalis*, ibid. 1747. 8.

Wilhelmus Burton (sed priorem editionem anonymus edidit) *account of the life and writings of* Boerhaave, Londin. 1743. 8. & 1746. 8. scriptum est hoc elogium anno 1741. Continet historiam vitæ Cl. viri, tum scriptorum catalogum, & epistolas aliquas ad C. Mortimer.

G. Rud. Boehmer *de difficultatibus in medicina addiscenda*, Lips. 1743. 4.

J. Bruhier *mémoire pour servir à l'histoire de* Sylva, Paris. 1744. 8.

Hermanni Venema *oratio funebris in memoriam* Wieri Guil. Muys, Franeker, 1744. fol.

Wigandi Rahler *vita* Eurici Cordi, Rinteln 1744. 4.

Gottlob Frid. Guden *gedenkmahl* D. David Samuel Kulas *physici zu Malmoe*, Görliz 1744. 4.

Ill. soceri H. Fr. Teichmeyer *progr. funebre*, Jen. 1744. fol.

Königl. Prussische general medicinische ordnung fur Schlesien und Glatz samt constitution zweyer collegiorum medicorum & sanitatis, Breslau 1744. 4.

Franc. Adam Wolf de Winter *de cautione in observationibus physico-medicis adhibenda*, Altorf. 1744. 4.

Friderici Wilh. Kraft *de pietate obstetricum & medicorum*, Jen. 1744. 4.

J. Gottlob Stoer *de theologorum in metallurgiam meritis*, Lips. 1744. 4. *

Jani Planci vita Fabii Columnæ cum nova editione *phytobasani* prodiit, Florent. 1744. 4. Addidit Academiæ Lynceorum historiam, contra quam Dominicus Vandelli Mutinæ anno 1746. 4. edidit *considerazione sopra la notizia degli academici Lincei scritta del* S. G. Bianchi, qua carpitur Plancus, quod multos Lynceos omiserit. Cumque sub nomine Simonis Cosmopolitæ respondisset Bianchus, Vandellius sub titulo Cyriaci Sinceri Modenensis *litteris* octo denuo aliqua respondit. Parum huc pertinent, nisi velis historiam inventorum telescopiorum, & ad Lynceos aliqua.

Vita J. H. de Heucher a Cl. Haenelio scripta cum ejus viri operibus omnibus, Lips. 1745. 4.

Friderici Wiedenburgii *elogium* J. Henrici Schulzii, Hall. 1745.

Ludovici Michaelis Dieterichs *de thesi* Boerhaaviana *functio lege mechanica fit & per eam tantum explicari potest*, Ratisbon. 1745. 4.

R. James *medicinal dictionary*, Lond. 1745. fol. gallice versum a Dideroto, celebri ut fertur Deista, aliisque prodiit, Paris. 6. vol. in fol. anno 1747. 1748. Initium fit ab ipsa, satis longa, medicinæ historia cum vitis præcipuorum medicorum & commendatione simplicitatis in ea arte. Ipsum opus habet omnem artis ambitum conpilatum, chemiam ex Boerhaavio, præsagia ex Hippocrate, praxin ex Boerhaavio & Hofmanno, anatomen ex J. B. Winslow, chirurgiam ex Heistero. Desidero certe selectum, fontesque meliores, neque tot aut inutilia, aut aperte falsa, ut pestem Leidensem, quæ Leidæ sævierit, quam Boerhaavius proprio libro descripserit.

J. Ad. Kulmus viri doctissimi *programma funebre*, Gedan. 1745. fol.

Nicolai Scanagati (sed anonymi) *de* Alexandro Knipsmacoppe *& de remediis ab eo maxime illustratis commentarium*, Patav. 1745. 4. Vitam Alexandri & elogia continet.

Antonii le Camus *amphitheatrum medicum*, Paris. 1745. 4. Ad historiam Perralti & Savoti, laudesque nonnullorum primariorum medicorum Gallicorum nostri aevi pertinet.

Christop. Frid. Ayermann *programma funebre ad mortem* Hensingii, Giess. 1745. 4.

J. Heeronymi Kniphof *de manuscriptis præcipue medicis Erfordiensibus*, Erf. 1745. 4.

Caroli Gianella *Epistola ad* Morgagnum *de legendorum librorum medicorum ratione instituenda*, Venet. 1746. 8. Bibliotheca medica brevis, initio in practicis facto, & dato consilio, ut ab Hippocrate legendi fiat initium. Inde percurrit reliquas artis partes. Multa certe ingenuus desidero. Quis ferat inter obstetricios scriptores laudatum de Maubray? Caesalpini Libros anatomicos anno 1559. scriptos, laudem primarum figurarum tributam C. Stephano, ductus thoracici inventum adscriptum Johanni van Horne, Lambertum Velthuysen laudatum inter anatomicos, Othonem pro Tachenio citatum, &c?

J. Jacobi Reiske *observationes medicæ ex Arabum monumentis*, Leid. 1746. 4. Discipulus Alberti Schultens multa hic ex fontibus Arabicis ad historiam medicam confert. Variolas in Arabiam anno 572. advenisse. De meritis medicis pseudo-prophetæ Muhammed. De Abu Oseibah vitarum illustrium Arabum scriptore.

NICOLAI ROSEN *tal om en opartisk och foernuftig medici förnamste gëromal*, Stokholm 1746. 8. Medici officia recenset, anatomes, physiologiæ, mechanices, cognitionem, & varia civibus suis consilia ad illustrandam medicinam aperit.

J. CAROLI WILHELMI MOEHSEN *Epistola I. de M. S. medicis quæ inter codices B. Regiæ Berolinensis adservantur*, Berol. 1746. *Epistola* II. ibid. 1747. 4. De codicibus chemicorum hieroglyphicis & necessitate colorum. De codice M. S. operis RHAZIS ad ALMANSOREM. De codice J. PLATEARII. De horto Eystettensi, horto sicco J. S. ELSHOLZII, &c.

ABRAHAMI BAECK *tal om nyttan som tilflyter läkerckonsten af en woal inrättat Lazaret i Stokholm*, Holm. 1746. 8. Ostendit, quam necesse sit nosodochium esse, in quo causæ morborum & mortium ex dissectionibus patefiant: in quo clinici medici morbos observare discant & curare, specifica remedia explorentur, &c. Medicinæ in Suecia statum describit, & cupit emendatum.

FRIDERICI WINTER *oratio de certitudine in medicina*, Leovard. 1746. fol.

In BOUILLET *suite des élemens de médecine* anno 1746. excusa defenditur certitudo artis medicæ.

J. ERN. KAPPII *programma funebre* AUG. FRID. WALTHERI *memoriæ conservatum*, Lipf. 1746. fol. & J. ZACHAR. PLATNERI *programma quo memoria* A. F. WALTHERI *oratione anniversaria excolenda indicatur*, ibid. 1747. & C. G. LUDWIG *panegyricus in* WALTHERUM, ibid. 1747. 4.

GUILIELMI BATTIE *oratio anniversaria* HARVEIANA, Londin. 1746. 4.

J. GOTTFR. GEISLER *de* PHOTII *scientia medica dissertatio*, Lipf. 1746. 4.

Memoria JOH. CASP. KUCHLERI, Lipf. 1746 fol.

JAC. NICOLAI WEISS *de re medica veterum Græcorum*, Altdorf. 1746. 4. Incubationis habet historiam.

JOHN BARKER *essay on the agreement betwixt antient and modern physicians*, London. 1747. 8. gallice versum a R. SCHOMBERG cum titulo *Essay sur la conformité de la médecine des anciens & des modernes*, Amstelod. 1749. 8. Et huc & ad praxin potest revocari. Scopus est ostendere, medicinam firmis legibus niti, & modum quo acuti morbi sanantur, eumdem apud HIPPOCRATEM, GALENUM, SYDENHAMIUM & BOERHAAVIUM esse, artificiales vero methodos omnes brevis aevi fuisse, eamque opinionem per singula auxilia demonstrat.

Essai sur le caractére du grand médecin ou éloge critique de BOERHAAVE, Cologne (Leide) 1747. 8. Auctor est D. MATY. Laudes BOERHAAVII habet absque adulatione, neque exigua, quæ in ejus viri eruditione vitia fuerunt, dissimulat. Inventa tamen singulatim non aeque enumerat.

Collegii medici Brunsvicensis novæ leges, certe saluberrimæ & medico ordini honorificentissimæ anno 1747. fol. editæ sunt, illique collegio omnis medicina, chirurgia & pharmacia in ditionibus Brunsvicensibus subjecta.

Hoc anno in Belgio JULIANUS OFFRAI de la METTRIE edidit *la faculté vengée* amaram satyram in illepidam comoediam congestam, contra medicos Parisienses. Successit majus opus anno 1748. sub titulo *ouvrage de Penelope ou Machiavel en médecine par* ALETHEIUS DEMETRIUS. Totam equidem medicam artem percurrit, & nihil inculpatum dimittit, in BOERHAAVIUM, LINNAEUM, WINSLOWUM, Gallos medicos omnes injurius, ignarus ipse, qui ignoret C. MAGATUM, G. FABRICIUM HILDANUM, H. FABRICIUM ab AQUAPENDENTE & D. de MARCHETTIS medicos fuisse, eosque pro chirurgis omnes habeat. In *palinodia* secundi tomi medicos defendit multum usus *Bibliotheca* quæ vocatur *raisonnée*. Anno 1749. 8. successit *suplément à l'ouvrage de Penelope*. Hoc inprimis libello Parisinos medicos, ASTRUC, FERREIN, (ut SENACO gratificetur), SYLVA & BOUILLAC exagitat, neque verus, neque aequus cuiquam.

Programma funebre in memoriam J. F. CRELLII, Helmstad. 1747. fol.

FRANCISCI RONCALLI *Europæ medicina* 1747. fol. edita continet epistolas auctoris ad varios Europæ medicos, per quas e singulis statum medicinæ novaque inventa patriæ suæ conatus est addiscere. Aliqui non responderunt, alii bene & utiliter, inprimis Itali, A. PASTÆ, M. GHISI, J. CALVI, ARC. CAPELLI, ANT. FORMICÆ, MARCI FLORI, J. C. RIEGERI bonæ sunt epistolæ. Ex libris etiam decerpsit methodos, quas credebat in quavis regione inprimis in usu esse.

Programma funebre in obitum J. Z. PLATNER, Lipf. 1747. fol. BENIAMINI BOEHMERI *panegyricus* PLATNERO *dictus*, ibid. 1748. 4. Eamdem vitam cum opusculis PLATNERIANIS dedit CL. ERNESTUS, Lipf. 1749. 4.

RUD. AUG. BEHRENS *de felicitate medicorum aucta in terris Brunsvicensibus*, Brunswic. 1747. 4. Laudat novas leges & nova privilegia collegii medici Brunsvicensis. Sed latius excurrit, & fabellas medicis ob servitudinem Romanam objectas dissipat.

FR,

Fr. Gottl. Jacobi *specimen philosophiæ* Hippocraticæ Lipſ. 1747. 4.

Jac. Hawley *oratio anniverſaria* Harveiana, Londin. 1747. 4. Ejuſdem ſcopi ut reliquæ, ut laudentur, qui medicum collegium ditarunt.

Christiani Alberti Gottlieb Gruner *conſilium pro bibliotheca phyſiologica ſcribenda*, Altdorf. 1747. 4.

Friderici Lesser *vita* J. Thalii celebris Northuſani Germanice prodiit 1747. 4. Ej. *ehrengedächtnüſſ* Christoph Conrad Sicelii, Northuſ. 1748. 4.

Hoc anno cepit edere Cl. Fridericus Börner *nachrichten von den vornemſten lebens umſtaenden und ſchriften itzlebender aerzte und naturforſcher in und um Deutſchland*, cujus operis 5. decades & 50. omnino vitæ medicorum prodierunt, pleræque ab ipſis medicis ſubmiſſæ.

Leben J. Henrich Buschers, Brunſwic. 1748. 4.

Georg Wilhelm Stoellers *leben* 1748. 8. J. G. Gmelini opus, quo vitam celebris ob peregrinationem in ultimam Aſiam & primam Americam botanici deſcripſit, & fabellas admiſtas exterminavit.

Gio. Girolamo Carli *ſcritture intorno a varie operette del* S. D. Giov. Paolo Simone Bianchi *di Rimini* T. I. Florent. 1749. 8. Eriſticum ſcriptum, quo editos in propriam laudem libellos & alia Planco objicit.

J. Barrow *Dictionarium medicum univerſale*, Londin. 1749. 8.*

Philippi Conradi Fabricii *de autopſiæ utilitate & præſtantia*, Helmſtad. 1748. 4. Theoriarum etiam mathematicarum infirmitatem exagitat, & nihil gratis aut præter ſenſuum teſtimonium recipi debere oſtendit. Ej. *de inſignibus incrementis quæ ſcientia medica fundationi academiarum accepta refert*, Helmſtad. 1749. 4. Multa melius & integrius in Academia, multa ibi unice doceri oſtendit.

C. Frid. Kaltschmidt *chirurgia medicis vindicata*, Jen. 1749. 4. programma.

Wilh. Lewis *oratio habita in dedicatione bibliothecæ* Rateleffianæ, Londin. 1749. 4.*

Ironic and ſerious diſcourſes on phyſic, Lond. 1749. 8. Satyræ quatuor in artem medicam, tum diſſertatio de origine tituli doctoris & de medicamento Stephaniano.

Vita J. G. Gmelini memorabilis utique ob longa & feliciſſima itinera in Aſiam orientalem ad augendam rem naturalem ſuſcepta prodiit Tubingæ 1749. fol. ibid. 1750. 8. & Germanice, Gotting. 1750. 8.

Lettre d'un médecin de Montpellier à M. C. D. F. *au ſujet de l'examen de* M. Louis, Pariſ. 1749. 4. Exagitat mores & ignorantiam primi chirurgi, qui publico examine, aut diſputatione potius, gradum chirurgi academici meruit.

Thomas Knigths *reflexions upon catholicons*, Londin. 1749. 8. potius ad praxin pertinet.

Michaelis Gottl. Agnethler Laurentius Johannes Nepomucenus Reen *plagii literarii convictus*, Hall. 1750. 4. Contra exſcriptorem diſputationum Halenſium, quas in unam ſuam, Harderovici defenſam, conſtipaverat.

Ernst Gottfrid Kurella *entdekung der maximen ohne zeitverluſt und mühe ein berümter arzt zu werden*, Hall. 1750. 8. Malas artes recenſet, quibus in Germania ad famam & gratiam pervenitur.

J. Lud. Quentin *de vita & meritis* Melchioris Fendii, Helmſtad. 1750. 4.

Arcudii Capelli *de vita* Sanct. Sanctorii, Venez. 1750. 4.*

B. Dav. Mauchard *de meritis* J. Taylor, Tubing. 1750. 4.

Nullus eſſet finis libri, ſi omnia ſubſidia hiſtoriæ medicinæ hic enumerare vellem. Omnis fere hiſtoria huc pertinet. Pleriſque editionibus *operum omnium* vitæ auctorum adjectæ ſunt. Biographi omnes huc faciunt, quorum paucos enumero, quod iis plurimum ſim uſus. Janum Nicium Erythraeum, Elogia Thuanea, Scaevolæ Sammerthani elogia Pictavii 1600. 8. &c.

Thomæ Stanly *hiſtory and lives of philoſophers*, Lond. 1655. fol. 1687. fol. & alias excuſa eſt.

Pauli Freheri *theatrum virorum eruditorum*, Noriberg 1688 fol. non legi,

Neque J. Moelleri *Cimbriam literatam ſeu ſcriptores Ducatus Sleſwicenſis & Holſatici*, Sleſwic. 1687. 4. Hafniæ 1744. fol.

Levens beſchryvinge van beroemde Mannen, Amſtelod. 1730. &c.

Biographiæ vero a S. R. Goettenio, a Cl. Rahtlef, & Strodtmanno editæ ad manus fuerunt.

Beyträge zur hiſtorie der gelehrheit, cujus libri tomi 5. nuper Hamburgi prodierunt. Cl. Niceron

Mémoires seu vitas eruditorum vol. 40. Parisiis editas passim exhibui. Porro J. S. MAITTAIRE *annales typographici*. JOS. AMES *typographical antiquities*, Lond. 1749. JAC. FRID. REIMANN *bibliothecam acroamaticam*, Hanoveræ 1712. 8. huc pertinent Dictionaria illa vastiora BAYLEI, L. MORERI, JOECHERI, CHAUVIN, HARRISII inprimis & E. CHAMBERS huc faciunt. Diaria omnia, & inprimis JOURNAL *des* SAVANS, *Acta literaria Suecica*, *Acta Danica*, *Acta Balthica*, *Bibliothèque Raisonnée*, J. CINELLI CALVOLI *biblioteca volante* cujus novam editionem anno 1746. Venet. 4. recusam nondum vidi. Academiarum historiæ huc utiliter faciunt, inter quas valde desideravi WOODII *Athenas Oxonienses*; NICOLAI COMMENI PAPADOPULI *historiam Gymnasii Patavini*, Venet. 1726. fol. ANTONII etiam MONGITORIS *bibliothecam Siculam*, Panorm. 1708. fol. J. CASP. ZEUMERI *vitæ professorum Jenensium*, Jen. 1711. 8. aliaque infinita nullus finis est repetere. Ne catalogos quidem librorum sprevi, ut simus tamen memores sæpissime vitiosos ibi annos ex incuria typographorum recenseri. Huc *Bibliotheca* RIVINIANA, Lipſ. 1723. 8. Catalogus Bibliopolii ENDTERIANI, Norib. 1695. 12. *Bibliotheca* UFFENBACHIANA, Francof. 1731. 8. aliquot vol. sed valde vitiosa. FR. de SEINE *bibliotheca Slusiana*, Rom. 1690. 4. *Bibliotheca* HERMANNI BOERHAAVE, Leid. 1739. 8. *Bibliotheca* LEHMANNI Lipsiensis P. Lipſ. 1740. 8. *Bibliotheca* HARLEIANA, Londin. 1743. 4. vol. 8. *Bibliotheca* BURCKHARDIANA eximia ista & optimo ordine disposita, Wolfenbuttel 1745. 2. vol. *Bibliotheca* WALTHERIANA, Lipſ. 1747. 8. *Bibliotheca* HAENELIANA Lipſ. 1747. 8. cum CL. viri vita. *Bibliotheca* PLATNERIANA, Lipſ. 1749. 1750. 8. 3. vol. qua inprimis ut recentissima & pene plenissima multum usus sum.

ADDENDA.

ADDENDA AD PARTEM II.

(Pag. 29. *not. a*) J. NEPERI, qui hic citatus est, Liber prodiit prius Edimb. anno 1617. sub titulo *Rabdologiæ seu numerationis per virgulas*, Edimburg 1617.

ADDENDA AD PARTEM III.

(*Pag.* 39. *not. a*) *De vi insita creaturæ seu de ipsa natura* LEIBNIZIUS egit in A. E. 1698. pag. 427. non absque suspicione lecti & parum citati F. GLISSONII.

ADDENDA AD PARTEM IV.

(*Pag.* 51. *not.*) (*a*) ARISTOTELES non penitus pondus aëris ignoravit, & utrem inflatum ponderosiorem esse vacuo notum habuit *de Cælo* Libro IV. p. 692.

(*Pag.* 56.) BACONIS *historia naturalis* Gallice prodiit, *histoire naturelle en VI. Livres & nouvelle atlantis*, Parif. 1631. fol.

(*Pag.* 58.) R. BOYLEI *Experimenta nova*, &c. prodierunt etiam Anglice, Oxonii 1662. 4. EJUSDEM etiam est dissertatio *quantopere experimenta chymica philosophiæ corpusculari serviant*, Londini 1661. 4.

(*Pag.* 60.) Merentur etiam recenseri inter ROB. BOYLEI opera huc pertinentia ejus *new experiments to make the parts of fire and flame stable and ponderable*, Lond. 1673. 8. Etiam intra vasa vitrea clausa, & incenso demum spiritu vini, absque fuligine, calcinata corpora pondere augeri ostendit, neque in ea mutatione expelli principium aliquod, quod metalla tenacia reddat, aut humido radicali analogum sit.

In *Physico-theological considerations*, &c. ostendit, corpus humanum equidem fluxum esse & mu-

tabile, sufficere tamen ad revelationis auctoritatem confirmandam, si aliquæ earum particularum conserventur, quæ aliquando corpus nostrum constituerunt: & posse particulas corporis sub variis formarum larvis naturam propriam conservare.

(*Pag.* 61.) R. BOYLEI *experiments and observations on several subjects*, &c. hac pagina citatis, adjuncta est *a small collection of strange reports*. Fabulosæ pleræque narratiunculæ. Venenum in domo infecta conspicuis maculis parietes infecisse, bismuthi solutionem cum plenilunio intumuisse & subsedisse, &c.

General heads on natural history magna pars BOYLEI labor posthumus est, aliqua aliena. Illa ad omnes regiones ex æquo pertinent, hæc ad aliquas solas, Turciam, Guineam, Africam & Americam, cum vi fabularum, de quibus peregrinator jubetur inquirere.

Ad BOYLEANOS Libros ibidem recensos pertinet adhuc EJ. *Essay of mens great ignorance of the use of natural thinge*. Exempla profert utilitatum, quas in vita humana varia corpora præstant, & quas nemo ex cognitis generalibus principiis sperasset. Exempla mechanica sunt & chemica.

IDEM *de figuris fluidorum superficialibus* egit in *Phil. Trans.* n. 131. 132.

(*Pag.* 62. *not. d*) De eruditorum conventibus, qui a MERSENNI tempore fuisse diximus, aliqua reperio in *Russicis sermonibus Academicis* 1725.

(*Pag.* 12. *not. e*) *Academia Cimentina*, de cujus ortu hic dictum est, nata est ex conventibus CLAUDII UBERII & MARCELLI MALPIGHII in ædibus J. A. BORELLI (CORTE *Mediol.* pag 152.)

(*Pag.* 68. *not. a*) Medica & physica *Commentariorum Acad. R. scient. Paris.* nunc maxime Germanica lingua edit STEINWEHRIUS, Breslaviæ 8. (*Not. b*) *Mémoires de l'Académie Royale de Scienc: de Berlin* prodierunt ad annos 1745. 1746. 1747. 1748., & seorsim *histoire de l'Académie Royale des Sciences & des Belles-lettres*, ibid. 1750. 4.

In *histoire & mémoires de l'Académie Royale des Inscriptions & des Belles-lettres* pauciora, aliqua tamen, ad rem nostram faciunt, de papyro, de gymnasiis Romanorum, plantis, quæ in nummis Aegyptiorum sculptæ sunt, &c.

Voluminibus X. Actorum Academiæ Petropolitanæ, quæ ab anno 1726. prodiisse diximus, *novorum actorum* Volumen nuper accessit. Petrop. 1750. 4. quo multa physica D. LOMONOSOW, RICHMAN & KRAFTII, anatomica egregia CAAUII, etiam botanica aliqua continentur.

(*Pag.* 69.) Voluminis secundi Actorum Academiæ Bononiensis, quod 1746. prodiisse dictum est, tres partes sunt. In I. historia nuperior Academiæ habetur, & opusculorum compendia, tunc varia propria opuscula, de corticis Peruviani in febre vi, tendinis Achillis vulneribus, fistula lacrumali, phænomenis animalium in vacuo spatio exstinctorum, abstinentia a cibo & potu. In II & III. parte ipsa opuscula adjecta sunt, egregiaque varia habentur, ut GUSMANNI GALEACII, VINCENTII MENGHINI experimenta de chalybis ad sanguinem itinere, MONTII novæ plantæ, JANI PLANCI molæ anatome, J. VERRATTI experimenta de vesicantibus, BALBI de motu cicatriculæ, &c.

Annales Academiæ Juliæ ab anno 1720. ad 1728. in 8. Helmstadii editi auctore KOCHIO, deinde Collega olim nostro TREUERO, præter compendia rerum in ea Academia gestarum, aliqua non mala habent & propria, SCHMIDTII vasa lactea humana, varia HEISTERI, &c.

GEDANENSIS SOCIETAS primum 2. Jan. 1743. convenit, & edidit in urbe patria anno 1747. *Versuche und abhandlungen der naturforschenden gesellschaft in Dantzig* 4. qua collectione multa egregia ad electricitatem, ad vim venti & flatus, avium historiam & coralliorum, & dissilientes phialas continentur.

(*Pag.* 70.) S. BLANCARDI *jaar register* Germanice etiam versum a TOBIA PEUCERO prodiit, Lips. 1690. 8. & prius Hamburgi 1680. 8. 3. vol. Hic cæterum Liber multas observationes RUYSCHII, MUNNIKII, GRIMMII, chirurgorum van DUUREN, van DYCK continet.

(*Pag.* 71.) *Selectorum Med. Francofurtensium* nunc IV. Tomi 24. libellos continentes prodierunt, quibus opus absolutum est.

Post selecta Francof. adde: MICHAEL CHRISTOPHORUS HANOU Gedani 1737. 4. & aliis annis hebdomatim edidit *erläuterte merkwürdigkeiten der natur*, in quibus de variis rebus physicis stylo populari egit.

Diarii Hamburgisches Magazin nunc Tomi V. absoluti sunt.

Post memoratum jam librum adde: *Oeconomische nachrichten*, Lipsiæ 1749. 8. edi ceperunt nobili editore. Ad agriculturam inprimis pertinent, repetenda, ubi de botanicis agetur.

(*Pag.* 73.) De museo, quod collegit ALDROVANDUS, ejusque custodibus legi possunt COMM. BONON. T. II. P. I. p. 24.

(*Pag.* 74.) l. 1. Post *veneratio* adde: cum meus atavus GESNERI civis & familiaris fuerit ZWINGLII cum eo occisus in prælio Cappelensi.

(*Pag.* 82.) J. B. du HAMEL *de corporum affectionibus tum manifestis, tum occultis*, Paris. 1670. 12. solus prodiit. In primo Libro de calore & frigore & sensuum qualitatibus & objectis agit, multum usus BOYLEO & HOOKIO. Altero mechanice interpretatur, medicamentorum potentias. Dictio pura & simplex.

J. ROHAULT *Physica* nuper etiam recusa est, Roterodam. 1750. 8.

P. van MUSSCHENBROEK *Elementa physices* recusa sunt 1748. 8. & Germanice prodierunt Lips. 1748. versa a J. C. GOTTSCHED, satis mendose. In nuperiori editione vocantur *Institutiones physicæ* quæ quidem multum aucta est, inprimis vero capite de electricitate, tum novis variis rerum monumentis. In Gallica editione, quam diximus, nonnulla capita valde locupletata exstant, ut illud de meteoris, de rore. Ab omni cæterum secta purum prædicavimus MUSSCHENBROEKIUM, nisi eo referas corpuscula frigorifica, corporum cælestium naturam, quam admittit solidam.

FR. TERTIUM de LANIS, quem quidem ob experimenta quæ habet, laudavimus, multa ex aliis sumsisse facile credo MUSSCHENBROEKIO differt. p. 427.

Ad *Physices universæ Compendia Theoretica* adde seqq.

C. WOLF *vom absichten natürlicher dinge*, Hall. 1737. 8. EJ. *von den würkungen der natur*, ibid. 1739. &c.

VOLTAIRE *Elémens de philosophie*, Amstelod. 1738. 8.

G. E. HAMBERGER *Elementa physices*, Jen. 1735. 1741. 1750. 8.

J. A. SEGNER *naturlehre*, Gotting. 1746. 8.

CHRIST. AUG. CRUSIUS *anleitung über natürliche begebenheiten nachzudenken*, Lips. 1749. 2. part.

J. T. DESAGULIERS experimentorum, quæ quotannis demonstrasse diximus, 121. cursus emesum fuisse nunc addimus. In ultima editione, quam solam legi, inprimis studuit utilitati publicæ, ut experimenta communibus hominum commodis inservirent. Solet præmittere experimenta difficilia, & calculos in remotiores notas conjicere. Frictionem fuse considerat, ut magnum mechanices detrimentum. De robore humano utiliter egit, viresque machinarum ubique ad veros calculos revocavit. In hydrostaticis & hydraulicis accurate versatus est, & plurimas eo pertinentes machinas descripsit. De meteoris copiose egit, & LEIBNITII explicationem rejecit. Optica omisit.

(*Pag.* 83.) *Leçons de Physique Expérimentale par* M. *l'Abbé* NOLLET Tom. IV. secutus est Parisiis 1748. Amstelodami recusus 1749. ut majoris operis quatuor nunc tomi prodierint, in quorum ultimo de aqua & igne agitur.

R. HOOKII etiam huc spectat *collection of lectures physical, mathematical, mechanical, geographical and astronomical*, Lond. 1679. 4. *

Post P. van MUSSCHENBROEK adde: CHRISTIAN WOLF *nützliche versuche*, Hall. 1737. 8. 3. vol. & alias excusa.

(*Pag.* 84.) J. RAI citatus hic liber prodiit etiam Londini 1722. 8.

G. DERHAM *Physical theology* prodiit Londini 1713. & 1714. 1727. 8.

Post DERHAM adde: GEORGII CHEYNE *philosophical principles of religion*, Londen... & V. ed. 1736. 8. scopus, qui DERHAMI, minus tamen in minutiora descendit, & magis facilis est in hypothesibus recipiendis. Multa tamen utiliter considerat, ut formationem simultaneam omnium partium, partesque quarum utilitas olim adparebit.

P. van MUSSCHENBROEK *de sapientia divina oratio*, Leid. 1744. 4. Teleologia ad DERHAMI morem.

Le spectacle de la Nature Germanice prodiit *schauplatz der natur*, Nurnberg 1746. seqq. & Anglice versum.

J. G. SULZER *Unterredungen von den schönheiten der Natur*, Berlin 1750. 4. egregius liber, oppositus recentissimis atheis, qui ordinem & fines in natura negant se invenire.

(*Pag.* 85.) REDI opera edita etiam sunt Neapoli 1741. 4. 7. vol.

W. DERHAM *philosophical Letters*, &c. prodierunt Lond. 1718. 8.

Post hunc librum adde: J. THOM. POPE BLOUNT *natural history*, Lond. 1693. 8. *

A. VALISNERI *Racolta di varie oss.* &c. ibi citata, descriptiones etiam habet iliacæ viperæ & pinus VALISNERI.

EJUSDEM *Nuove osservazioni ed esperienze intorno alla storia medica e naturale.* Varia continent de vermibus. PHILIPPI della TORRE contra vermes hæreditarios objectiones & respon-

sio-

ſiones VALISNERI. De generatione æquivoca contra ARISTOTELEM. Partus monſtroſos, &c. EJ. *nuova giunta di oſſervazioni e di ſperienze intorno alla iſtoria medica e naturale.* Iterum bona varia. De phthiriaſi per generationem univocam explicabili ... de variis medicamentis ſimplicibus Indiæ, de viis aëreis ovi BELLINIANIS, animalcula braſſicæ.

Eſtratti vari d'oſſervazioni dell' autore con oſſervazioni ſue o di altri a lui mandate.

Miglioramenti e correzioni di alcune oſſervazioni del REDI. Amicus oſtendit VALISNERIUM animam illam vegetabilem REDI refutaſſe, & inveniſſe muſcas, a quibus vermes naſcuntur, qui gallas forando producunt.

EJUSD. *racolta d'alcune lettere*, &c. practicas & phyſicas & de vermibus continet ſcriptas epiſtolas.

LEO BERNARD PAGLINI *concluſiones phyſico-medicas* ſcripſit, in III. Volumine operum VALISNERI recuſas, quæ compendium ſunt inventorum hujus viri, ſyſtematis evolutionum ovorum microſcopicorum, &c.

(Pag. 86.) Poſt KUNDMANNUM adde: J. FRID. CARTHEUSER *abhandlung aller merkwürdigkeiten der natur und kunſt*, Hall. 1733. 4. EJ. *amœnitatum naturæ ſeu hiſtoriæ naturalis* P. I. *generalior* 1735. 4. & *ſpecimen amœnitatum naturæ & artis* 1733. 4. *

CHRIST. PHIL. BERGER *verſuche einer vernünftigen erklärung*, &c. Lemgov. 1737. 8.

CARLO TAGLINI *lettere ſcientifiche ſopra varii dilettevole argomenti di fiſica*, Florent. 1747. 4. De ſono, exhalatione plantarum, docilitate avium, lapſu corporum gravium, exhalationibus, quæ pondus corporis exhalantis non minuunt, idioſyncraſia, quæ odorum certorum averſationem parit.

Miſcellanea medico-phyſica ex Acad. Germanicis depromta, Florent. 1748. 4. exiguo ſelectu recuſæ diſputationes.

EIDOUS *mémoires littéraires*, Paris 1750. 8. Neque has poſſum probare, ex malis paſſim fontibus collectas.

J. G. SULZER *moraliſche betrachtungen*, Berlin 1745. 8.

Poſt L. EULERUM adde: SECONDAT *obſervations de phyſique*, Paris 1750. 12. Ad aquas medicatas, thermometra, bitumen, lapides varios, egregiæ obſervationes.

(Pag. 87.) P. CASATI diſſertatio citata recuſa eſt Francof. Lipſ. 1688. 4.

MARTIN in *Phyſical Eſſays* de harmonia thermometrorum egit, laudes meritus DESAGULERII (courſe II. pag. 296.)

Traité des baromètres, thermomètres & hydromètres par M. D. Amſtelod. 1681. 12.

Ad thermometra multa habent *Act. Stokh.* 1750. pag. 387. REVILLAS in *memor. di Valentuomini* Vol. III. *Phil. Trans.* n. 484, 485. A. SEGNER *de æquandis thermometris*, Gotting. 1738. 4. de l'ISLE in propria locorum phyſicorum collectione.

De ſpeculis ARCHIMEDIS diſp. G. B. BULFINGERI Tubing. 1725. 4. Poſſibilem eſſe eam vim.

De ſpeculis uſtoriis TSCHIRNHAUSII *Mem.* 1702.

Poſt EULERUM adde: de MAIRAN *traité de l'aurore boréale*, Paris 1733. 4. & in *Acad. Reg. Scient.*

J. BERNOUILLI *de mercurio in vacuo lucente*, Baſil. 1719. 4.

J. MICH. HENSINGER *de noctiluca mercuriali*, Gieſſ. 1716. 4.

(Pag. 88.) RIZZETTI, quem ibi citavimus, ſunt *de luminis adfectionibus*, Tarvis. 1721. 8. *de refractione luminis diſputatio anti-*BERNOUILLANA A. E. 1726. Jun. *de luminis reflexione adverſus* NEWTONUM, ibid. *Suppl.* Tom. IX. *de luminis refractione contra* BERNOUILLIUM, ibid. eodem anno: *de ſyſtemate Optices* NEWTONIANO *& de aberratione radiorum in humore cryſtallino refractorum* GIORN. *de lett. d'Ital. Suppl.* & A. E. *Suppl.* Tom. VIII. *Reſponſio ſuper diſquiſitiones* RICHTERI, ibid. Tom. VIII. pag. 703. & *appendix* pag. 394. & *reſponſio ad* RICHTERUM *de optice* NEWTONIANA pag. 485.

Sub fine D. BOUGUER recenſionis dele *&c.* & adde: vim lucem frangentem laminarum vitrearum, per quas curvam *gradilucicam* determinavit.

Poſt D. BOUGUER adde: ALGAROTTI *le Newtoniſme pour les Dames ou entretien ſur la lumière, les couleurs, & l'atraction* 1741. 12.

GAUTIER *Chroagénéſie*, Paris 1749. 12. Contra Syſtema NEWTONI, & radios coloratos invariabiles ſcripſit, quem nondum legi, auctor tabularum pictarum anatomicarum.

De arte tinctoria integer egregius Lib. HELLOTI prodiit Pariſ. 1750. 12. tum alius libellus *gründlicher unterricht von der färberkunſt*, Francof. Lipſ. 1702. 8. in quo manus STAHLII fuit.

WINKLERUS, quem inter ſcriptores de electricitate citavimus, etiam in PH. TRANS. n. 484, 485, 486, 487. de ea re egit. NOLLETI *eſſais ſur l'électricité* germanice verſa exſtat 1749. 8. In his cæterum *ſpeciminibus* experimenta & deducta inde Corollaria proponit, quibus oſtendat, materiem

riem electricam ex eo corpore, quod *electrisatur*, exire sub specie penicillorum dirigentium, aliam vero materiem undique confluere, & æquilibrium amissæ materiæ electricæ reparare, ignem esse, ... figuram non adfectare, &c.

Cum infinita de electricitate opuscula scripta sint, pauca tantum tangam, & ea quidem, quæ cum medicina propius conjunguntur, & inter practicos repetentur. Sequentia ergo addimus.

WILL. WATSON *experiments on electricity*, Lond. 1746. 8. *and sequel to the experiments*, ib. 1746. 8.

F. de SAUVAGES *de hemiplegia per electricitatem curata*, Monspel. 1749. Explicat quomodo operetur in nervos electrica materies & paralysin sanet.

JALLABERT *experiences sur l'electricité avec quelques conjectures sur la cause de ses effets*, Genev. 1748. 8. In priori parte phænomena recenset, triangula luminosa aliaque pulchriora describit fuse & utiliter. In altera theoriam suam proponit, dari fluidum electricum, quod excutiatur de poris vitri per elasticitatem particularum, id conprimere vicina strata ejusdem fluidi, ea condensare, atque iis iterum, fere ut in sono fit, repelli, adque corpus redire, unde exiit, sic adtractionem fieri & expulsionem &c. Paralyticum hominem scintillæ electricæ ope sanavit.

J. JOS. VERATTI *osservazioni fisico mediche intorno alla elettricita*, Bologna 1748. 8. Experimenta medica plurima continet, & curationes tum simplici excitatione electricitatis peractas, tum medicamentis illitis tecto electrico aut manu retentis.

G. FRANCESCO PIVATI *riflessioni fisiche sopra la medicina elettrica*, Venez. 1749. 4. Exhalare omnino tubum balsamo obductum & vim medicam spargere ostendit, & experimenta curationum profert.

J. FORTUNATI BIANCHINI *saggio d'esperienze intorno la medicina elettrica fatte in Venezia*, Venez. 1749. 4. Negat vim electricitatis medicam, & exhalationum per tubos vitreos.

Ad loca TR. PHIL. in quibus CL. GOWAN experimenta habentur de magnetismo, addendus est n. 484.

A. DUFAY, quem eodem loco citavimus, labores seorsim, Erfurti 1748. 8. recusi sunt.

His ad magnetismum spectantibus scriptoribus addimus: JOHN MITCHELL *of artificial magnets*, Londin. 1750. 8. Satis singulare artificium describit, quo trabeculis chalybis vis magnetica communicatur.

(Pag. 89.) Post R. COTES adde: CAR. TAGLINI *de aëre ejusque natura & effectu*, Lib. II. Florent. 1736. 4. Historicam & physicam aëris descriptionem dedit, ex optimis scriptoribus selectam, & varias quæstiones uberius excussit, ut eam de aëre fixo corporum HALESII, quem ægre admittit, de aëris gravitate cum monacho Aurelianensi, &c. Meteorologicas tabulas adjecit. De sono fuse egit, non alienus ab hypothesibus.

Ad aëris historiam pertinent etiam libri de antlia pneumatica, ut dissertatio HENR. von SANDEN Regiomont. 1704. 4. MUSSCHENBROEKII libellus cum *essays de physique* excusus, BOYLEI, GERIKII.

(Pag. 90.) Adde J. MOSCA *dell aria e di mali dell' aria dipendenti*, Neapoli 1746. 8. *

STEPHEN HALES *de ventilatore* suo in *Ph. Tr.* n. 462. & in proprio libello.

S. SUTTON pro mutando aëre *Phil. Tr.* n. 462. & in *historical account of a method for extracting the foul air out of ships*, London 1749. 8. Ignis ope, qui adtrahit acum frigidiorem & depurat, aërem corruptum de sentina emendare suscipit. Adde WATSON *philos. transact.* n. 463.

Ad *Barometrica* adde: GUNTER CHRISTOPH SCHELHAMMER *Epistola de motu mercurii in tubo Toricelliano*, Kilon. 1699. 8. Pro LEIBNITII explicatione, & contra eum B. RAMAZZINI *Ephemerides barometricæ cum nova epistola*, Patav. 1710. 12.

LAUR. GOBART *tractatus philosophicus de barometro*, Amstelod. 1702. 8. *

J. SMITH *a complect discourse of the nature and menagins of the baroscope or quiksilver weatherglass*, Londin 1688. 8. *. STAHL in *opusculo medphys.* de causis descensus Mercurii. De eodem theoria WOODWARDI in *posthumis*.

J. J. SCHEUCHZER *nova ex summis Alpibus*, nempe barometricæ observationes factæ in Monte Gotthard. Tigur. 1731. fol.

CL. HANOV in propria scheda & in Soc. Gedan. Actis de vi venti mensuranda egit, & in *Mèmoir. de l'Académie des Sciences* vir Gen. PAJOT D'ONZEN-BRAY.

Ad scriptores, qui de ventis egerunt, addendus etiam est F. BACO loc. cit. & DALEMBERTI scriptum ab Academia Prussica coronatum.

DAN. BARTOLI citati libelli editionem Romanam non vidi, sed possideo Bononiensem, quæ annum habet 1683. 4.

D. DE MAIRAN *de la Glace* prodiit etiam 1749. 12, multum acutus, elegantissimus omnino, & lectu dignissimus.

J. BOHN *de aëris in sublunaria influxu*, Lips. 1685. 4.

Post

Post GRIBNERUM adde: JACOBI SHORT *chronological history of the air, weather, seasons, meteors more particularly for the space of* 250 *years*, London 1749. 2. vol. Ad pathologiam magis spectat, & historias inprimis eminentium intemperie sua epidemiarum tradit, tum terræ motuum, annorum valde pluviorum, valde siccorum, &c.

(Pag. 91.) Ad Meteorologica pertinent etiam observationes HOFMANNI in opusculis HUXHAMI in proprio libro, & P. VALCARENGHI: tum G. W. KRAFT *observationes meteorologicæ Tubingenses*, Tub. 1747. 4. Ej. *de vaporum & halituum elevatione* disp. ibid. 1745. WALLERII *meteorologia generalis*, Upsal. 1736. 4. *

J. TH. DESAGULIERS tractatus qui ad *pluvias & vapores* pertinet, in *Phil. Transf.* & in *Course of experim. philos.*

Huc porro ER. BARTHOLINI *de figuris nivis*, Hafn. 1661. 8.

JOH. SCHEUCHZER *de meteoris aqueis*, Tigur. 1736. 4.

J. NARDI *de rore* Florent. 1642. 4. theoreticum & philosophicum opus.

J. GESNER *de exhalationum natura*, Basil. 1729. 4.

CHR. GOTTLIEB KRAZENSTEIN *vom aufsteigen der dünste*, Hall. 1744. 8. quo scripto præmium meruit Burdigalæ.

LODOVICO BARBIERI *saggio intorno o i vapori e alle meteore*, Venet. 1748. 12. Solis adtractioni adscensum vaporum adscribit.

(*Lin.* 16.) post CAPOA substitue *comma* pro *puncto* ibi adjecto, & adde: *cui titulus est*, conjungeque ea quæ sequuntur lin. 17. usque ad verba: *ubi agit*, &c. ea enim delenda sunt, cum iis quæ lin. 18. leguntur. Cæterum citati libri L. del CAPOA editio recusa exstat Neapoli 1714. 8. In eo libro antra Charonea Italiæ describit, & fontes varios, in quibus venenatus vapor habitat. Causam noxiæ potentiæ ponit in sulfure & exhalatione surgente de metallo aut vitriolo, quod sales corrosivi acetosi solvant. Similes enim vapores produxit marcasita a spiritu nitri soluta.

LE MONNIER de la Pousse in CASSINI *Méridienne démontrée.*

J. GOTTLOB LEHMAN in nova editione ZACHARIÆ THEOBALDI *vom schwaden oder giftigen wettern in bergwerken*, Lips. 1750. 4. De vaporibus venenatis inprimis stannariarum fodinarum agit, ab arsenico soluto adscendentibus.

Ad fulminis historiam pertinet Anonymus in *Riflessioni sopra gli argomenti del* M. MAFFEI, Vicent. 1748. 4.

J. J. SCHEUCHZER *cælum triste*, Tiguri 1731. 4.

Ad aquæ historiam adde: *Notomia delle acque* a MAGATI edita est VERATTI Medici Ravennatis opus (GIORN. de LETTER. Tom. 27. pag. 461.)

Aquarum Romanarum analyses chemicas dedit LANCISI *de aëris Romani qualitatibus.*

Huc porro spectant: J. ALB. FABRICII *wasser theologie*, *théologie de l'eau*, Hag. 1741. 8.

NICOLAI WALLERII *hydrologia eller watturikes indelt och beskrifwit*, Stokholm 1748. 8. & Germanice, Berolini 1750. 8. Methodico libello primum aquam elementarem, tum aëream, terrestrem, fluvialem; denique aquas minerales varii generis, etiam ammoniacales, tunc succos artificiales, & liquida corporum animalium breviter tradit: Adjicit modum, quo aquis admista aliena elementa separantur, aut exhalando æstimantur.

PAMPHILI HERILACII Reatini *Aquarum natura & facultates in V. libros digest.* Col. 1591. 8. De variis aquæ generibus agit, neque credit utile esse de scaturigine bibere. Experimentum pro analysi aquæ proponit per exhalationem, & per fæcum destillationem. Nitrum a crepitatione ab inflammabilitate argui credit, neque deesse in aquis aureas, plumbeas aliasve metallicas moleculas.

HENR. KUHN *vom ursprung der quellen*, Berolini 1746. 8. a mari fontes derivat theoreticus, ut per subterraneos canales in montium apices aqua urgeatur.

Contra NIC. GHEZZI, quem eo loco citavimus, HIERONYMUS LAGOMARSINI, & ejus commentator J. P. BERGANTINI dixit cum nova ed. EULALII SAVASTANI, Venet. 1749. 8.

(Pag. 92.) L. FERDINANDI Comitis de MARSIGLI *breve ristretto intorno alla istoria del mare* prodiit Venez. 1711. fol.

JANI PLANCI Ariminensis liber *de conchis minus notis*, &c. VITALIANO DONATI *saggio della storia del mare Adriatico* huc pertinet, egregius liber excusus Venetiis 1750. 4. grand.

J. SIGISMUND POPOWITSCH *untersuchungen vom meere*, Nürnberg 1750. 4. Ad mare pertinet descriptio Scyllæ & Charybdis: disquisitio quare ab Oceano in mediterraneum mare aquæ influant, cum tamen naturaliter ejus aquæ in mare Atlanticum se effundant: tum alia de utilitate montium, origine fontium ex vaporibus ibi collectis, &c.

Ad fontes medicatos in universum.

URB. HIAERNE *manuductio ad fontes medicatos aquasque minerales ſolerter inveſtigandas, rite probandas & exacte applicandas adhibendasque* prodiit Stokholm. 1707. 12.

HENRY de ROCHAZ *traité des Eaux minérales*, Paris 1648. 8. Non ſerio, ſed ad vendendas ſuas aquas minerales arte factas ſcriptum eſſe credo. Enormi labore ait ſe per terræ viſcera ſecutum venas acidularum, & thermarum, donec ad ſalem hermeticum, ſulfurque perveniret, unde vires aquarum derivarentur. Vitriolum omne cupro tribuit, & cupro pariter aquas vitriolicas adſcribit. Aluminoſas etiam & arſenicales aquas ſtatuit.

Huc etiam NICOL. WALLERII *tentamina phyſico-chymica circa aquas minerales*, Leid. 1699. 8.

In J. G. WALLERII *hydrologia* varia huc pertinent, de acido univerſali aquarum, de alcali volatili, ſale ammoniacali &c., modo explorandi aquarum contenta per reagentia, exhalationem, deſtillationem, &c.

AND. BACCII liber *de thermis*, &c. prodiit etiam Rom. 1622. fol. Cæterum hic auctor analyſes aquarum dat, ad ſeculi ſui ſaporem, ut etiam alumen, nitrum, æs, plumbum in aquis repererit. Duccias etiam deſcribit.

Huc etiam omnino refero: BARTHOLOMÆI MONTAGNANA *de balneorum varietate, facultate & uſu*, Baſil. 1537. fol. & ſæpe alias, excuſum librum ad ſeculi ingenium.

WILL. TURNER *a book of the bathes in England, Germany and Italy*, Colon. 1563. fol.

J. GUNTHERI Andernacenſis *comment. de balneis & aquis medicatis in tres dialogos diſtinctus*, Argentor. 1565. 8. *

B. a CLIVOLO *de balneorum naturalium viribus*, Lugd. 1552. 4.

MARTINI RULANDI *Hydriatricen aquarum medicatarum*, Dilling. 1568. 8.

J. THEOD. TABERNÆMONTANI *waſſerſchaz von allen heylſamen metalliſchen bädern und waſſern*, Francof. ad Mœn 1605. inprimis ad aquas medicatas Germaniæ.

REINERI SOLENANDRI *de caloris fontium medicatorum cauſa eorumque temperatione*, Lib. II. Lugdun. 1558. 8. PL.

GABR. FALLOPII *de aquis mineralibus & metallicis*, Venet. 1564. 4.

J. BAUHIN *de aquis medicatis nova methodus .. de fontibus celebribus univerſæ Europæ*, Mompelgard. 1605. 4.

MELCHIOR SEBIZ *diſſertatio de acidulis* S. I. *in quarum I. agitur de acidulis in genere*, Argentor. 1627. 8. PL.

ROB. BOYLE *ſhort memoirs for the natural experimental hiſtory of mineral waters*, London 1684. 8. jam laudavi.

Sic etiam LISTERI opus inter Anglicarum aquarum ſcriptores refero, & plurimos alios ſcriptores particularium aquarum, DULCOS, GIVRY, SEIP, BERGERUM, &c.

J. JAC. WALDSCHMIDT *de acidulis vulgo der ſauerbrunnen*, Marpurg. 1682. 4.

L. ROBERG *de thermis*, Upſal. 1699.

CAROLI LEIGH *Exercitationes de aquis mineralibus, thermis calidis*, London. 1697. 8. Contra LISTERUM oſtendit ineſſe mineralibus aquis vitriolum, ochram enim ſervatas deponere, ex qua in aëre vitriolum effloreſcat. Id abſque pyrite naſci adfirmat, & dari verum nitrum murarium, & ſal marinum murarium, & ſal urinoſum murarium, quale antiqui nitrum vocaverint. Thermas caleſcere credit ex halitu ſulfureo. Sal primum thermarum muriaticum eſſe, poſtea eo ſeparato haberi ſal amarum, calcarium LISTERI, & dari thermas de genere vitriolico, quales ſunt acidulæ, defendit.

FRIDERI HOFMANNI plurima etiam in mineralium aquarum cognitionem merita ſunt, qui acido carere, ſed alcaleſcente fere ſemper ſale plenas eſſe oſtendit, modos inquirendi auxit, lacte admiſto adhibere docuit. Huc ergo faciunt: EJUS *methodus examinandi aquas ſalubres* recuſa, Leid. 1708. 8. Alia *de acidularum & thermarum ratione temperamenti & virium convenientia*, Hall. 1712. 4. Tum *obſervationes & cautelæ circa acidularum & thermarum uſum & abuſum, de connubio aquarum mineralium cum lacte longe ſaluberrimo*, ibid. 1726. 4. & in *opuſculis*, Ulm. 1726. 8 & alias: EJ. *de imitandis fontibus medicatis* in iiſdem *opuſculis*. EJ. diſſertationes aliæ in *opuſculis medicis* ad minerales aquas pertinentibus conjunctæ. Anglice verſæ prodierunt ſub titulo *new experiments and obſervations upon mineral waters by* F. HOFMANN *extracted and illuſtrated by* P. SHAW, Lond. 1731. 8. & auctius 1743. 8. Adjecit IDEM tranſlator methodum examinandi aquas ſalubres.

J. G. STEIGERTHAL *de aquarum mineralium præſtantia*, Helmſt. 1703.

J. VICT. JAEGERSCHMID *mineraliſche waſſernymphe ſeu beſchreibung vom mineraliſchen halt Kraft und tugend der ſauerbrunnen*, Augſpurg 1712. 8. *

J. F. CARTHEUSER in *ſpecimine amoenitatum naturæ & artis* agit de *aquis mineralibus*.

GUSTAV. HARMENS *de elementis aquarum mineralium*, Lond. Scanorum 1734. 4.

GOTT-

Gottwald Schuster *hydrologia mineralis medica*, seu *abhandlung von mineralischen kalten wassern und vornemsten sauerbrunnen*, Chemniz 1746. 8.

Diederick Wessellinden *gründliche anmerkungen über* Schuttens *nachricht vom ursprung der mineralischen wasser*, Amsterdam 1746. Acriter satis refutat alcali aquarum acidularum, & pro vitriolico acido earum sale pugnat, qui in ferratis aquis metallum dissolverit. Ej. *treatise on the origine, nature, and virtues of chalybeat waters and natural holbaths*, Londin. 1749. 8.

Ad fontes medicatos Germaniæ adde: F. Hofmann *de præcipuis medicatis Germaniæ fontibus*, Hall. 1724. 4.

J. G. Bergeri *bericht vom Carlsbade* prodiit Dresd. 1711. 4. disputationes vero, ex quibus id opus coaluit, *de Carlinis Bohemiæ fontibus*, prodierunt Witteb. 1708. 4. 1709. 4. Cæterum præter recensitam theoriam quam dedit, acidularum etiam analysin habet.

Dissertatio D. Plumptree citata habita est sub Hofmanno 1695. 4. 1705. 4. Germanice recusa Dresd. 1708. 8. 1712. 8. cum titulo *untersuchung des Carlsbades.*

J. P. Seip citatus liber nuper recusus est Hanov. 1750. 8.

F. Slare etiam est *account of the nature and excellent qualities of Pirmont-waters*, Lond. 1717. 8.

(Ad p. 93.) J. A. Gesneni ibi dicti etiam est descriptio *Lauchstätter salzwassers*, Stutgard. 1749. 8.

F. Blondel dictus liber *de Thermarum Aquisgranensium elucidatione* Germanice exstat, *beschreibung des bad und trinkwassers zu Aachen*, Aach. 1688. 4.

N. C. Wallerii *Tentamina* prodierunt etiam Leidæ 1699. 8.

H. de Heers *Spadacrenes* editio antiqua prodiit Leodii 1620. 8. Alia ibid. 1631. 12. Leid. 1641. 8. 1685. 12. & Gallice, Leodii 1630. 8. & 1646. 8.

Ad *Aquas minerales Germaniæ* addimus sequentes scriptores. Ad *Carolinum fontem.*

Fabiani Sommer *büchlein von eigenschaften und heilsamen gebrauch des Kayser Carls warmbades übersezt*, Lips. 1573. 8. Nurnberg 1580. 1592. 8. & 1667. 8. Idem libellus latine dicitur *de inventione .. viribus & usu thermarum* Caroli IV. Lips. 1571. 8. 1589. 8. 1609. 8. Laudatur a Cl. Springsfeldio.

Mich. Raph. Schmutzen *tractatus de nymphis Carlsbadensibus mirabilibus*, Neuburg. 1662. 8.*

Wenceslai Hillinger *hydriatica Carolina*, Meissen 1668. 8. Altdorf. 1670. 8. Zwikau 1683. 8. Nurnberg 1684. 8. Prag. 1692. 8. 1696. 8. Eger. 1715. 8. 1733. 8. cum analysi. *

J. Christ. Strauss *thermæ Carolinæ*, Lips. 1695. 8. & Germanice, ibid. 1697. 8. Laudat Cl. Springsfeld ob practicas historias.

Samuel Schroeder *observationes & experimenta naturam & usum thermarum Carolinarum concernentia ex recensione* C. G. Carisii *cum ejusdem tractatu de thermis*, Lips. 1704. *

J. C. S. *des berühmten Carlsbades bethesda*, Wetzlar 1704. 4. *

Polycarp Gottl. Schacher *de thermarum Carolinarum usu in arthritide*, Lips. 1709. 4. *in renum & vesicæ calculo* 1711. 4. *in præcipuis ventriculi & intestinorum morbis* 1716. 4.

G. Casp. Ihl. (vel J. Jac. Bayer) *de thermarum in Bohemia Carolinarum prærogativis*, Altdorf. 1719. 4.

J. Christ. Adolphi *de fonte molari ad Carolinas thermas*, Lips. & Uratislas. 1733. 8. cum aliis thermarum historiis, tum in collectione *disputationum an.* 1747. *recusarum*. Præfert eum fontem vulgari.

In Geyeri *müssigen reisestunden* exstat etiam dissertatio *de thermis Carolinis*, quibus parum favet, calculi generationem tribuit, negat a pyrite calorem esse.

Jacobi Smith *schediasma de sale medicinali thermarum Carolinarum rite depurato & crystallizato*, Prag. 1738. 4. Laudat Cl. Springsfeld.

In Gottw. Schusteri *hydrologia minerali* agitur etiam *de usu thermarum Carolinarum*, Chemnitz 1746. 8.

F. Hoffmanni dissertatio *de salo medicinali Carolinarum*, Hall. 1734. 4. 1736. 4. & Germanice 1734. 4. ibid.

Gottlob Carl Springsfeld *abhandlung vom Carlsbade*, Lips. 1749. 8. Detexit circa eas thermas cryptas charonias, salem naturalem Glauberianum thermarum. Carolinarum calorem & contenta definivit, vitriolum aut ferrum negavit continere, terram vero alcalescentem cretaceam tribuit, mistam selenite, tum sal medium amarum, sal alcalinum. Idem molaris fontis analysin dedit, fontemque novum invenit, paulo frigidiorem, minus terreum, & vicinas acidulas descripsit, cum morborum historiis.

Töplicenses thermas etiam multi descripserunt.

Pol. Gottl. Schacher *experimenta cum aquis Töplicensibus adornata* edidit in programmate, Lips. 4.

J. Franc. Rempfens *beschreibung der natur und nutzens des Töplizer bades*, Berolini 1706. 8. *
J. Henr. de Vignet *clare beschreibung von Töplizerbädern*, Prag. 1720. 8. & 12.
Chr. Henr. Erndtel *problema αὐτοσχέδιον de Töplicensium thermis earumque origine & viribus*, Noriberg. 1723. 4. recusum in E. N. C.
J. Wilh. Sparmann *beschreibung aller in und vor der statt Töpliz befindlichen warmenbäder*, Dresd. Lips. 1733. 8. *
Ad Egranas Acidulas. Christiani Langii *de genuino acidulas Egranas salubriter usurpandi modo*, Lips. 1651. 4. *
J. Christoph. Ettner *beschreibung des Egerischen sauerbrunnen oder schleder säuerlings*, Eger 1701. 12. Nurnberg 1710 12. *
De aliis Acidulis Germaniæ. Martini Pansæ *Badordnung und von den eigenschaften des Landekischen warmenbades in der Grafschaft Glatz*, Lips. 1612. fol. 1618. 8. *
Car. Oehmbs *beschreibung des alten warmenbades nahe der statt Landek in der G. Glatz : von dem innerlichen halt gebrauch und nutzen desselben*, Brieg 1705. 8. *
Carl. Valentin Kirchmayer *uralter kukus brunn anjetzo erneuerter Gradlitzer brunnquell*, &c. Prag. 1718. 8. *
F. Hofmann *examen chymico-medicum fontis Sedlicensis in Bohemia*, Hall. 1724. 4. Ej. *vom Sedlizerwasser* 1725. 4.
J. Adam Goeritz *nachrichten von den Boehmischen bitterwasser, dessen ursprung, gebrauch, purgierender kraft*, &c. Dresd. 1727. 8. Lips. 1730. 8. Regensp. 1738. 8. *
Christoph Mich. Adolphi *de fonte Kukussensi in Bohemia*, Lips. 1726. 4. cum analysi, & observationes, eas aquas aves necare, & aqua fontana leviores esse. Recusa est in tractatu *de fontibus soteriis*, Lips. 1733. 8. & in *disputationibus collectis* anno 1747. 4.
Gottfrid Henrich Burghart *Medici abhandlung von den warmen bädern bey Landek in der G. Glatz*, Breslau 1744. 4.
Silesiæ Aquæ.
Caspar Schwenkfelds *Hirschbergischen warmen bades beschreibung*, Görliz 1607. 8. Lips. 1619. 8. 1708. 8. Thermarum, quas bibunt, & in Duccia adhibent, ad morem seculi absque analysi descriptionem dedit, tum mineralium circa urbem repertorum catalogum.
J. Casp. Thym's *beschreibung des Schlesischen Altwasserischen sauerbrunnens*, Schweidnitz 1698. 8. & 1732. 8. *
Christ. Mich. Adolphi *de thermis Hirschbergensibus*, Lips. 1710. 4. & in iisdem collectionibus.
Maximiliani Preuss, Gottfr. Dav. Mayer's, Georg Anton Volckmann's *und* Gottfr. Ernest Wilhelm's *beschreibung der in Fürst. Oels befindlichen gesund quelle zu Skarsine*, Oels 1716. 8. *
Frid. Hofmanni *de fonte medicato Ligniensi*, Hall. 1729. 4. Ejusd. *de acidulis Veteraquensibus in Silesia vulgo altwasser sauerbrunnen*, ibid. 1731. 4.
Raht wie der Charlottenbrunn bey Tannhausen in Schweidnizischen Fürstenthum zu gebrauchen, Breslau 1743. 4. *
Alii Fontes.
Bernh. Albini *de fonte sacro Freyenwaldensi*, Francof. ad Viadr. 1685. 4.
David Theodor. Lehmann's *beschreibung der Meisnischen Wiesenbades St. Anneberg* 1702. 4. *
J. Henkel *der wieder lebendig gewordene Giesbühel in dem neulich erfundenen Friederichs brunnen und dem Johann Georgen bade unweit Pirna in Meissen*, Freyburg. Dresd. cum continuat. 1730. 1731. 1732. Multa bona ab eo auctore spero, etsi non legerim.
Gottwald Schuster *thermologia Wolkensteinensis oder abhandlung vom Wolkensteiner bade*, Chemnitz 1747.
Gottlieb Budaei *vom den mineralischen brunnen bey Radeberg*, Budiss. 1722. 8.
Abr. Vater *de fonte medicato Wittebergensi*, Witteb. 1748. 4.
J. Gottl. Neumann *von dem über Purschenstein bey Heidelbach und Einsiedel im Maj neuerfundenen gesundbrunnen, von dessen natur und eigenschaft*, Freiberg 1732. 8. *
J. Chr. Lehmann's *beweiss dass der bey Reibottsgrün im Voigtlande erschürfte brunnen einer der gesündesten sey weil er das zarteste vitriolum martis in sich hält*, Lips. 1726. 4.
Dan. Muller *vom Rahtmansdorfischen gesundbrunnen bey Starfurt*, Lips. 1701. 4.
Frid. Hoffmann *de fontibus medicatis Lauchstadiensibus*, Hall. 1723. 4. & in collectionibus jam laudatis, & Germanice 1724. 4. ibid.

J. Frid.

J. Frid. Henkel *bethesda portuosa oder hülfreiches wasser im Lauchstätter brunnen bey Merseburg und im Schacken bade bey Freyberg*, Freyberg & Lipf. 1726. 8. eximius liber.

Herm. Frid. Teichmeyer *nachricht von dem zu Apolda entsprungenen mineralischen wasser*, Jen. 1737. 8.

Gottwald Schuster *experimental untersuchung der zu Nieder Wiera entsprungenen Gesundheits quellen*, Chemnitz 1738. 4.

Francisci Petri Scribae *beschreibung des vor einigen jahren entdekten sauerbrunnens unweit dem dorfe Godelheim*, Hoexter 1749. 8. Bona analysis. Salis marini partes in acidulis indicat, neque a solo pyrite oriri ostendit. Negat vitriolum posse ex acidulis educi. Analysin dat sui fontis multo ferro divitis, & sale marino, & terra alcalica, & volatili spiritu sulfureo, ut hujus tamen minor copia sit, quam in Pyrmontanis aquis.

Laur. Heister *de aquis mineralibus Pyrmontanis*, Helmstad. 1732. 4.

Ad Seipianum librum adde: J. Chr. Ph. Ludw. *Pirmontische Krankengeschichte und merkwürdige cur exempel*, Hanover 1737. 8. & in nov. ed. 1750. 8.

Frider. Georg. Phil. Seip *de spiritu & sale aquarum mineralium præsertim Pyrmontanarum*, Gotting. 1749. 8. bona disp. cum analysi ad paternum morem.

Petri Wolfart *bedenken von dem bey hof Geismar liegenden gesund brunnen*, Cassel 1725. 8.

J. Georg Schutte *neue beschreibung des Schwalmer gesundbrunnens*, Iserlohn 1733. 8.* Ej. *beschreibung des neu entdekten Clevischen gesundbrunnens*, Clev. 1742. 8. & Amstelod. 1742. 8. Belgice. * Ej. *von Kräftiger würkung desselben im sommer* 1742. Cleven 1743. 8. Ej. *der rechte gebrauch desselben*, Clev. 1744. * cum historiis curationum.

J. Blanckenhorn *acidulæ Clivenses* 1741. *detectæ*, Heidelberg. 1742. 4.

J. Hartman Degner *acidulæ Ubbergenses of kort verhaal van een minerale gezondbronn in de Gr. Ubbergen*, Nymegen 1745 8. *

J. B. ab Helmont *de Spadanis aquis*, Leodii 1624. 8.

J. Fran. Bresmal *les circulations des eaux ou l'hydrographie des minérales d'Aix & de Spa*, Liege 1700. 8. 1717. 8. *& parallèle des eaux minérales du païs de Liege*, Liege 1721. 8. *

Henry Eyre *account of the mineral waters of Spa*, Lond. 1731. 8.*

George Turner *brief account of the waters of Spa*, Lond. 1733. 8. cum descriptione aquarum Pyrmontanarum.

Charles Perry *enquiry into the nature and principles of Spa waters with a cursory enquiry into the .. hot fountains at Aix la Chapelle*, Lond. 1734. 8.*

Amusemens des eaux de Spa, Amstelod. 1734. 12. 2. vol. 1740. 2 vol. Auctor est Henric. de la Riviere, & Liber pro delectatione quidem scriptus, minime tamen inutilis est.

Phil. Lud. le Presseux *de aquis Spadanis*, Leid. 1736. 4.

Rob. Pugh (R. P.) *Bathoniensium & Aquisgranensium thermarum conparatio*, Lond. 1676. 12. Modum inprimis explicat, quo & in Anglicis & in Aquisgranensibus Thermis ægri aquis salutaribus utuntur.

J. F. Bresmal *hydroanalyse des eaux minérales chaudes & froides de la ville d'Aix la Chapelle*, la Haye 1703. 8. Aix 1741. 12. *

W. Chrouet *connoissance des eaux minérales d'Aix la Chapelle*, Leid. 1714. 8. Liege 1729. 8.

Amusemens des eaux d'Aix la Chapelle, Amstelod. 1736. 12. 3. vol. Eodem modo & eodem auctore, quo Spadanarum aquarum recensa descriptio.

Thomæ de Soinne *de thermis Aquigranensibus*, Leid. 1738. 4.

Gottlob Caroli Springsfeld *iter medicum ad thermas Aquisgranenses & fontes Spadanos*, Lipf. 1748. 8. Multa utiliter monet. Aquisgranensium thermarum alcali adparere demum post decoctionem. Salem inde obtineri & lixivum duplicem, & similem polychresto. Valere ad expellendum retentum in corpore argentum vivum. In Spadanis nonnullis etiam alcalinam terram invenit, & vitriolum demonstravit, quod solutum in iis aquis vulgare vitriolum pondere augeatur, sed id experimentum alii ad aquam in vitriolo auctam referunt, &c.

Frid. Hofmann *gründlicher bericht von dem Selterbrunnen, dessen gehalt, würkung und kraft*, Hall. 1727. 4. gallice Nancy 1738. 8.

J. Kilian disputatio *de aquis Selteranis*, Argentor. 1740. 4.

Jac. Theod. Tabernaemontanus inprimis egit *vom neu erfundenen sauerbrunnen zu langenschwalbach*, Francof. 1605. 8. in opere de fontibus medicatis.

Gunther Christoph Schelhammer *acidularum Schwalbacensium & Pyrmontanarum per experi-*

experimenta exploratarum inter se collatio, Kil. 1704. 4. *

J. THOMÆ HENSING *meditationes & experimenta circa acidulas Schwalbacenses*, Francofurt. 1711. 8. germanice.

FRIDERICI HOFMANNI *de fontis Spadani & Schwalbacensis convenientia*, Hall. 1730. 4. & *gründliche untersuchung des Spawasser und Schwalbacher brunnens*, Lipf. 1731. 8.

PETRI WOLFART *de thermis Embsensibus*, Cassel 1715. 4. & germanice, Cassel 1716. 8.

J. PETER WELCKER *beschreibung des Schlangenbades vermehrt von* J. S. CARL Idstein 1747. 8. ed. III. *

J. CONRAD WILHELM MOGEN *de aquis medicatis Fachingensibus*, Jen. 1749. 4. bona disputatio.

J. PHIL. BURGGRAU, CHRISTOPHLE CERF, & J. CHR. SENKENBERG *bedenken von den kräften des Fachinger sauerwassers unweit Diez*, Francofurt. 1749. 8. cum analysi.

ECKHARDT dissertationes *de duobus Wetteraviæ fontibus*, Giess. 1742. 4. * Laudat ILL. SEIPIUS.

J. JAC. SCHURER *descriptio balnei Sulzensis propre Molsheim*, Argentor. 1726. 4.

R. JAC. CAMERARIUS *de acidulis Nidernouensibus*, Tubing. 1710. 4. EJ. *de Blasiano balneo*, Tubing. 1718. 4. cum aliqua analysi.

J. MATTH. FRAUENDIENER *beschreibung des Röthelbades zu Geislingen*, Ulm 1729. 8. *

J. CHRIST. EISENMENGER *leberbrunn*, Heilbrunn 1632. 4. *

J. FRANK *beschreibung des Sauerbrunnens zu Überkingen nechst Geislingen Ulmischer herschaft*, Ulm. 1710. 8. *

ALER. CAMERARIUS *de fontibus soteriis sulfureis Reutlingensibus & Balingensi*, Tubing. 1736. 4. cum analysi.

J. ZELLER & GMELINI amici nostri *de thermis Ferinis & Zellensibus*, Tubing. 1729. 4. Eximia disputatio.

J. VALER. BAUER's *beschreibung des Biberacher heilbrunnens* 1710. 8. * cum historiis curationum. EJ. *bericht von dem zu unter Espach in G. Hohenloh neuenstein entdekten gesund brunnen*, Oehringen 1725. 8. *

GEOG. CHRIST. FEUERLEIN *neuentdekter heilbrunn im kloster Heylsbrunn*, Nurnberg 1732. 4. *

GEOG. FRID. HOECHSTETTER aut J. J. BAIER *de fonte salutari seu balneo Weissenburgensi*, Altdorf. 1710. 4.

HENR. MART. THUMMIG *observationes de acidulis Stebensibus*, Cutiæ 1722. 4. *

THEOD. BALTHASAR *nachricht von einem gesundbrunnen unweit Erlangen*, Erlangen 1709. 4. *

FRANC. JOSEPH de OVERKAMP *wahrer inhalt des Kissinger und Bockleter heylbrunnens*, Wurtzburg 1745. 4. *

C. F. G. BETZ seu J. J. BAIER *de aquis medicatis Burgbernheimensibus*, Altdorf 1713. 4. cum analysi.

J. a MORASCH *beschr. des Wildbades nebst Rab* 1733. 8. *

J. BENED. GRIENDEL *scrutinium medico-physicum in quo acidularum Roitschensium proprietates examinantur*, Vienn. 1685. *

THOMÆ JORDAN *Commentarius de aquis medicatis Moraviæ*, Francof. 1586. 8. *

J. MAXIMILIAN DIETMAN's *untersuchung des Niederoesterreichischen Badnerbades*, Vienn. 1734. 8. & latine 1732. 4. *

De thermis Plumbariensibus & Fabariensibus inter ZWINGERI dissertationes reperiuntur libelli.

LISTERI, quem ad Aquas Angliæ citavimus, *de fontibus* medicatis Angliæ. *Exerc.* II. prodiit etiam Lipf. 1684. 8. utraque vero, Londini 1686. 8. IDEM in Libro *de diabete* egit de aquis *Hoxtoniensibus* & *Streethamiensibus*.

B. ALLEN *natural history*, &c. habet etiam analyses.

Post B. ALLEN adde: J. FLOYER *inquisitio in verum usum & abusum calidorum, frigidorum & temperatorum Angliæ balneorum*, Amstelod. 1718. 8.

(*Pag.* 94.) R. PEIRCE exstat etiam, Bristol 1713. 8.

Dele ea quæ dicta sunt de W. SYMPSON. ROB. WITTIE, & GEORGE DONSTAL: ita expungendæ sunt lin. 8. 9. 10. 11. 12. 13. & 14. hujus paginæ.

P. SHAW citato libro egit etiam de aquis Tunbridgensium.

Ad Aquas Angliæ sequentia addimus. Ad *Bathonienses*.

Inter MAYOWII libellos exstat etiam *de thermis Bathoniensibus*.

THOMÆ GUIDOT *discourse of the bathe and the hot waters there with some Enquiries into the nature of the water of S. Vincent's rock near Bristol and theat of Castle Cary*, Londin. 1676. 8. * EJ. Liber *de thermis Britannicis, accedunt observationes hydrostaticæ, chromaticæ & miscellaneæ uniuscujusque*

balnei

balnei apud Bathoniam naturam ornatius exhibentes, Lond. 1691. 4. * Ej. *the register of Bath or 200. observations containing an account of cures performed by the Hotwels at Bath*, London 1694. 8. 1697. 8. * Ej. *apology for the Bath*, Lond. 1708. 8. * Ej. *collections of treatises concerning the city and waters of Bath*, 1725. 8. *

WILL. OLIVER *practical discourse of Bath waters containing the antiquities of Bathing, the cause of the hot Bath waters and of their ingredients*, London 1716. 8.

GEORGIUS CHEYNE, qui Bathoniæ vixit, cum tractatu de podagra etiam de aquis Bathoniensibus egit.

WYNTER's *treatise of bathing in the hotbaths at Bath* 1728. 8. *

Aliæ Aquæ Medicatæ.

Ad Aquas circa *Scarborough*.

ROBERT WITTIE *Scarborough spaw or a description of the spaw at scareborough*, York 1667. 8. Lond. 1678. 8. * EJUSD. *pyrologia mimica or an answer to Hydrologia chymica of* WILLIAM SIMPSON *in defense of scarborough spaw*, Lond. 1669. 8. * cum vindicatione praxeos GALENICÆ, adversus chemicos. Ej. *an answer to* D. TONSTALL *against scarborough spaw* L. 1672. 8. *

WILLIAM SYMPSON in *Zymologia chymica*, Lond. 1675. 8. agit de aquis Scareburgensibus quas non valde probat. Ej. *hydrologia chymica or the chymical anatomy of scarborough and other spaws in Yorekshire with a discourse concerning the origine of hotsprings and a vindication of chymical practice*, Lond. 1669. 8. Verum acidum statuit. An EJUSD. *a newyears gift for* D. WITTY *or the dissector anatomized* L. 1672. 8. *

G. TONSTALL *scarborough spaw spagirically anatomised*, Lond. 1670. 8. *. HARL. Contra D. WITTIE, ut videtur.

THOMAS SHORT in Libro de *aquis in Derbyshire, Lincolnshire and Yorkshire* inprimis agit de aqua Scarboroughensi, Lond. 1734. 8.

UNDERHILL SHORT *account of the Bristol hotwel waters*, Lond. 1703. 4.

P. KEIR *an enquiry into the nature of the mineral waters of Bristol*. Lond. 1739. 8. *

HENR. EYRE's *account of Holt waters*, Lond. 1731. 8. *

Post scriptores Aquarum Angliæ addimus librum ad Hispaniæ aquas pertinentem.

THOMÆ FERRER de ESPARZA *tractatus de la facultad medicamentosa que se halla en la aqua de los bannos de Teroel en el Regno de Aragon*, Cæsaraug. 1674. 8. ANT.

Ad Suecicas aquas J. GODSCHALK WALLERII *Descriptio fontis in Dannemark* prope Upsalam, editam anno 1737. & recusam cum Germanica *hydrologiæ* versione.

Ad Galliæ Aquas Medicatas ante DUCLOS adde.

NIC. CHESNEAU *observationes & epitome de natura & usu luti & aquarum Barbotanensium*, Paris. 1673. 8. *

P. GIVRY *arcanum acidularum* idem videtur esse quod *secret des eaux minérales acides*, Paris. 1677. 8.

Ejusdem D. FOUEY etiam est *les secrets des bains de Vichi*, Paris. 1677. 12. *

BARTH. LINAND jam citati *lettre écrite à* Mr. . . . . Paris. 1698. 8. huc etiam pertinet, qua defendit historiam aquarum Forgensium.

Post LINAND adde: NICOL. de MAILLY *des eaux minèrales de Chenai près de Rheims*, Reims 1697. 12. *

J. la ROUVIERE *nouveau systême des eaux de Forges*, Paris. 1699. 12. cum analysi. *

PASCAL *des eaux de Bourbon l'Archambauld*, Paris. 1699. 12. cum phæmomenis ex reagentibus admistis. *

De ROUVEROI *des eaux minérales chaudes & froides d'Epinal* 1700. 12. 1737. 12.

TITOT *de scriptis thermarum plumbariarum in Lotharingia*, Basil. 1706. 4.

SAM. BLANQUET *Examen de la nature & des vertus des eaux minérales qui se trouvent dans le Gevaudan*, Mende 1718. 8. PL.

(*Pag.* 95.) RENATI CHARLES etiam est dissertatio *sur les eaux de Bourbonne*, nov. ed. 1749. 12. auctius quam prius recusa.

Post hunc adde: JEAN MOULLIN de MARQUERY *traité des eaux minérales nouvellement découvertes à Passy*, Paris. 1723. 12.

CAMILLE RICHARDOT *nouveau systême des eaux de Plombieres*, Nancy 1725. 8. Calorem ab igne centrali deducit, negat alia principia fontibus medicis inesse, quam sal elementare cuique aquæ proprium, nec sulfur inesse admittit. Mediocriter utilis auctor.

Ad ea quæ ex *Mémoires de l'Acad. des Scienc.* citavimus, adde: 1744. de aquis M. aurei.

Adde

Adde deinde etiam: C. MUGHAN *treatise of the nature and power of Barege-Baths and waters*, Lond. 1742. 8. *

HYAC. THEOD. BARON & F. NIC. GAUTIER *an ut sanandis sic præcavendis morbis plurimis aquæ Passiacæ novæ minerales*, Paris. 1743. cum analysi.

FRANC. NIC. GAUTIER du ROCHER *an ventriculi & intestinorum ulceribus aquæ Baregienses*, Paris. 1745. cum analysi.

RAYMUNDI JACOBI FINOT *an phthisi aquæ Cauterienses*, Paris. 1746. cum bona analysi.

THEODORI du BORDEU *lettres contenant des essais sur les eaux minérales du Bearn*, Amstelod. 1746. 12. Etiam de aquarum mineralium ortu in genere, deque variis fontibus medicatis Pyrenæorum montium & eorum analysi agit.

BLONDET *sur la nature des eaux minérales de Segrai*, Orleans 1747. 12.

CALMET *traité historique des eaux & bains de Plombieres, de Bourbonne, de Luxeuil*, &c. Nancy 1748. 8. Theoriam causæ caloris habet, descriptionem aquarum, analyses, historiam utendi.

Le BAIG *mémoire sur la nature des eaux de Bagneres*, Paris 1750. 8. *

JEAN BETBEDER *dissertations sur les eaux minérales du mont de Marsan*, Bourdeaux 1750. 12. *

D. de SECONDAL Parisiis 1750. edidit *observations sur les eaux minérales de Dax, de Bagnére, de Barege*. Analyses earum aquarum habet, & gradus caloris, minores, quam in vulgi opinione, & vicinas aquis mineras.

JOH. GRATIANUM, quem ad aquas Italiæ citavimus, laudat VALISNERIUS.

FR. RONCALLI eodem loco citati est etiam *de aquis medicatis ad oppidum Coldoni in agro Mediolanensi*, Brix. 1713. 4.

P. FR. CANNETI libellus, hic dictus, Italice recusus exstat Venet. 1749. 8. cum titulo *dell' uso & dell' abuso delle acque minerali di Recoaro*.

N. A. CATTANI edidit etiam *della acqua volgarmente dette Mastella nella cita di Jasi* 1749. 4.

(*Pag.* 96.) JOH. FANTONI citatus liber prodiit prius Genevæ 1725. 8. Ejusdem nuper prodiit *Commentariolum de aquis Vinaoliensibus, Augustanis & Ansionensibus*, Turin 1747. 4.

Ad Aquas Italiæ adde: A. BACCI *discurso dell' acque Albule bagni di* C. AUGUSTO *a Tivoli, dell' acque de S. Giorgio a Capo di Bove, dell' acetose presso a Roma e dell' acque di Anticoli*, Rom. 1567. 4. MANDOS. *

ANTONII CRISPI de S. COSMÆ & DAMIANI *thermalibus aquis & de iisdem aquis* JOH. CRISPI *compositiones*, Drepan. 1684. 4.

THEOPHILI GRIFONII de AVENIONE *observationes*, Senis 1605. describit aquas Senenses. In nov. ed. BACC.

CAMILLI MANARA *Pharmaceutici Litubiani potus in quo natura, virtus & utendi modus continentur*, Ticin. 1687. 8. * EJ. *vilta del fango ne' bagni di Returbio preziosa*, Ticin. 1689. 8. *

PANTHOT *discours sur les bains d' Aix en Savoie*, Lion 1700. 4. & de Ducciis ibi adhibitis.

J. B. GASTALDI *an salinæ sanguinis constitutioni aquæ Medinenses*, Avenione 1715. 12. parvi momenti.

JOS. MAR. QUADRIO *dell' acque termali di Masino Milan.* 1745. 4. EJ. *uso utilita e storia delle acque termali di Trasconio*, Venez 1749. 4. eruditum opus. Analysin habet, historias curationum & de balneis antiquorum antiquitates.

ANTONIO COCCHI *Mulgellano de' bagni di Pisa* 1750. 4. quem librum lego laudari.

Ad Aquas Hungaricas adde: GEORG. WERNHER *de admirandis Hungariæ aquis hypomnemation*, Vienn. 1551. 4.

J. LAUR. STOCKER *thermographia Budensis*, Grätz 1721. 4. cum analysi.

Adde ad Aquas Orientales: AND. HERMANNI *de thermis Trentsinensibus*, Lips. 1726. 4.

JUSTUS JOH. TORKOS *de thermis Posthinensibus*, Poson. 1745. 8. EJ. *de thermis Almasiensibus*, Poson. 1746. 8. Historia thermarum & analysis modusque utendi.

Aquas Persicas aliquas descripsit KAEMPFERUS in *Exoticis*.

Ad telluris historiam pertinet etiam NIC. STENONIS filii *de solido intra solidum* laudatus inter scriptores testaceorum. Anglice exstat *prodromus of a dissertation concerning solids naturally contained within solids*, Londini 1671. 12.

Post RAY adde: THOM. ROBINSON *anatomy of the Earth*. Lond. 1694. 4. * EJ. *observations on the natural history of this world of matter*, Lond. 1696. 8. * EJ. *vindication of the philos. exposition of the mosaic system of creation* Lond. 1709. 8. Theorias miras habet, teleologias vero pene, quales DERHAMIUS. Terram pro homine factam esse recte ostendit, neque metalla alteri usui posse destinata esse.

J. WOOD-

J. WOODWARD *historia naturalis telluris* Germanice prodiit Erfurt. 1745. 8. In editione postrema 1726. habetur *Responsio* ad E. CAMERARII objectiones, inprimis laborat in ea solvenda, quæ sumitur a situ stratorum, quæ non succedunt sibi in ratione specificorum ponderum, eamque superare tentat, vel noviter supervenientibus illuvionibus, vel seriori & tardiori submersione. Terram in principio diluvii aqua tectam, sub finem dissolutam fuisse refert. A collibus, casu & a Vulcanis natis, stratorum ordinem abesse monet. Contrariam theoriam CAMERARII facile refutat. In *supplemento* varia notatu digna habet, de carduis, ut signis maledictionis divinæ fertilissimis, de vi irritabili, origine gentium, lapsu mercurii in barometro, [quem tempore humido factum a vaporibus abysso lapsui aëris contrario deducit] de vaporum adscensu ex abysso indeque ortis thermis. Testacea non soluta fuisse, cum metalla solverentur, ex fibrarum intricatione explicat. Cæterum omnium in fossilibus præcipuum scriptorem gnarus judex vocat J. HILL. in *Theophr. de lapid.* p. XXII.

(*Pag.* 97.) Post LUD. BOURGUET adde: GUILIELMUS GODOFREDUS LEIBNITZ posthumam reliquit *Protogæam* quæ cura ILL. VIRI C. L. SCHEIDII prodiit Gottingæ 1749. 4. & quo brevi libello mira ubertas continetur singularium opinionum & observationum. Terram omnem in principio rerum inundatam, & planam fuisse, successisse incendium universale, multa vitrificata esse, aut certe ex aliqua parte in naturam vitri transivisse, ita nata metalla, lapides, mare salso empyreumate impragnatum, montes primarios erupisse a vi ignis. Describit cavernas subterraneas, strata terrarum, sylvas fossiles & lapides figuratos varios, &c.

Ad *telluris historiam* adde: J. GOTTLIEB KRUGER *alleraltesste geschlechte der Erde*, Hall. 1746. 8.

In descriptione *thesaurorum Regiorum*, primus Tomus D. de BUFFON *théorie de la terre* tota huc pertinet, plena singularibus opinionibus, & observationibus. Terram reliquosque errantes stellas ex sole emicuisse, excussas ab illapso cometa, adeoque terram in principio totam arsisse, inde vaporibus condensatis in mare universale totam tectam fuisse, id mare sensim subsedisse, nudasse terram, deseruisse lapides figuratos testasque. Ventos æstumque & recessum maris congessisse sabulum partesve aquæ crassiores, & montes effecisse primævos, interceptasque valles, sic terram natam primo orientalem, sensim reliquam. Multa ab eo tamen tempore etiam mutata fuisse, multas terras submersas & maris prolatum imperium. Argillam ab arena negat differre, cretas margasque ex meris dissolutis testis natas esse credit, porphyritem ex aculeis echinorum. Sed ipsum opus oportet legere, Parisiis recusum 1750. 12. & Germanice versum Hamburgi 1750. 4.

FRID. CHRIST. LESSER *baumanshöhle*, Memming 1745. 4.

Istoria dell' incendio del Vesuvio dell' anno 1737. Neapoli 1738. 4. J. ALPHONSI BORELLI *historia & meteorologia incendii Aetnei* anno 1669. Regii Julii 1670. 4. *

FERR. IMPERATI *historiæ naturalis* exstat etiam editio 1610. 4. Neapoli.

Post IMPER. adde: J. GUIDII *de mineralibus* Libri IV. Primus *de metallareis*, &c. II. *de metallis, de auro & argento, gemmis, ferro & armis Sabinis*, &c. Venet. 1625. 4. *

(*Pag.* 98.) Post CANEPARIUM adde: J. B. du HAMEL *de meteoris & fossilibus*, Paris. 1660. 4.

C. LINNAEI *systema naturæ* auctius recusum est 1748. Stokholm. 8. Hall. 1749. 8.

MAGNI von BROMEL *Mineralogia*, &c. ibi citata, continet lapides & metalla Sueciæ, fodinarum & lapidum figuratorum icones.

Ad Fossilium historiam adde: JOH. HILL *general history of fossils*, Londin. 1748. fol. Dignissimum opus, quo novo ordine distributa numerosissima, nova etiam fossilia distribuuntur ad botanicorum methodum, per classes, genera, species novis nominibus, multorum corporum analysibus, & iconibus adjectis. Mihi infiniti laboris & paris utilitatis videtur.

J. GOTTSCHALK WALLERII *mineralogia eller mineralriket indelt och beskrifevit*, Stokholm 1747. 8. & Germanice, Berolin. 1749. 8. paulo auctius. Et ipse novo ordine breviter fossilia distribuit, pondera specifica, chemicas analyses, observationes utiles adjecit, sententiam, quæ lapides figuratos diminuto mari tribuit, refutat, & ad diluvium refert.

J. LUCÆ WOLTERSDORF *systema universale in quo Regni mineralis producta systematice per classes, ordines, genera & species proponuntur*, Berolini 1748. fol. Brevis & methodica enumeratio, facili & perspicuo ordine scripta.

Mineralia etiam apud DIOSCORIDEM, apud ejus commentatores, MATTHIOLUM, & alios scriptores materiæ medicæ descripta occurrunt.

GEORG. AGRICOLÆ Libri citati prodierunt anno 1546. & 1558. BERMANNUS solus, Lipsiæ 1546. 8 & Paris. 1541. prodiit.

J. MATTHESII *Sarepta* recusa exstat Lips. 1619. 4. sub finem EJUS recensionis adde: ut tamen inprimis de vallis Joachimicæ metallis agat.

LAZARI ERKERS *beschreibung*, &c. prodiit prius Prag. 1574. fol. Cum hoc opere sæpe recusus est CHRISTOPH. BERWARDT *interpres phraseologiæ metallurgicæ.*

(*Pag.* 99.) ALVARO ALFONSO BARBA ibi dictus Gallice etiam prodiit Paris. 1730. 12. vertente HAUTIN de VILARS. & Germanice Francofurti 1739. 8.

Lin. 8. dele quæ in hujus fine & *lin.* seq. exstant, nempe: *Idem* Liber Paris. &c. Adde autem: quorum ille de omni minera in genere ab auro ad carbonem usque, iste de perfecto minerarum artificio agit (*compleat miner*), Lond. 1738. 12.

CHRIST. AND. SCHLUTTERI citatum opus a D. HELLOT Gallice versum cum multis & utilissimis additamentis incepit edi anno 1750. 4.

FLETA *minor.* &c. *by* JOHN PETTUS prodiit Londin. 1683. 8.

J. FR. HENKEL in *kleinen mineralogischen und chym. schriften* tradit etiam chemiam metallurgicam.

(*Pag.* 100.) In *opusculo chymico-medico* G. E. STAHLII, quod ibi citatum est, continetur etiam tractatus *de divisionis & diffissionis differentia.* EJUS etiam sunt: *metallurgiæ pyrotechnicæ & docimasticæ metallicæ fundamenta*, Hall. 1700. 4. Germanice versa sub titulo *Anweisung zur metallurgie oder der metallischen schmelz und probier kunst*, Lips. 1744. 8. Rationes reddit encheiresion, addititiorum pulverum, graduum adhibiti ignis, tostionum, quibus mineræ metallicæ præparantur & coquuntur, ut ex inpura minera nobile metallum quam lucrosissime obtineatur novo studio, cum priores fere encheireses absque ullo ratiocinio proposuerint. EJUSD. programma *de venis metallicis*, Hall. 1700. 4. EJ. *de metallorum emendatione modico fructu profectura* in *opusculis* & Germanice 1720. 8. Noriberg. EJ. specimen BECCHERIANUM, &c. huc faciunt.

Adde post STAHLIUM.

J. GOTTFR. JUGLER *gründlicher und deütlicher begriff von dem ganzen Bergbau schmelzwesen und markscheiden*, Berolini 1744. 4.

D. WESSEL LINDEN *three letteres on mining and smelting*, London 1750. *

C. E. GELLERT *anfangs gründe zur metallurgischen chimie*, Lips. 1750. 8. Laudatur a rerum peritis.

Ad *Singula metalla.*

Ad *Aurum.* G. W. STAHL *vitulus aureus igne combustus* in *opusculo.*

J. PHIL. BURGGRAU *de viribus auri medicis* A. E. *Suppl.* T. IX. sperat ex auro parari posse medicamentum mercuriale optimum.

Ad *plumbum.* J. ZELLER *docimasia, signa, causæ & noxa vini lithargyrio mangonisati experimentis illustrata*, Altdorf. 1707. 1721. Germanice.

Ad *Mercurium.* GER. GORIS *mercurius triumphator*, Leid. 1717. 8. historiam totam metalli continet.

F. HOFMANN *de mercurio*, Hall. 1729. 4.

HERM. KAAU nunc Archiatri Russici dissertatio *de argento vivo*, Leid. 1729.

M. TILING *Cinnabaris mineralis seu minii naturalis scrutinium*, Francof. 1681.

GODFR. SCHULZE *triga cinnabarina*, Hall. 1680. 8.

J. BOECLER *de cinnabari vulgari factitia præferenda naturali*, Arg. 1749. 4.

Ad *Cuprum.* Huc adhuc referendus est E. SWEDENBURG de cupro in magno opere & orichalco.

MATTH. BELII *de aquis Neosoliensibus vulgo Cementwasser* in Lips. miscell. T. III.

J. LAUR. BAUSCH *de coeruleo & chrysocolla*, Jen. 1668. 8.

Ad *Ferrum.* Ad REAUMURIUM adde: EJUS *l'art de convertir le fer forgé en acier & l'art d'adoucir le fer fondu*, Paris. 1722. 4. Marb. 1737. 8.

Adde etiam ad historiam ferri: E. SWEDENBURG de ferro in magno opere.

G. W. STAHL varia sunt huc pertinentia, *de modo generandi splendidissimam ferri mineram ex vulgari bolo pigmentario, de croco martis aperitivo: & de solutione martis in puro alcali:* in *opusculis.*

L. ROBERG *de metallo Danemorensi*, Upsal. 1716. 4.

WESTMANN *de ferro Suecico Osmund*, Upsal 1725. 4.

C. NEUMANN *de ferro* 1732. 4.

J. G. WALLERIUS *orsaken til Kallbräkt Järn*, Stokh. 1750. 8.

(*Pag.* 101.) Ad stanni historiam pertinent etiam MARGGRAF de stanno *Mémoire de l'Académie de Berlin* 1741.

Ad eos, quos ex *Académie des Sciences* citavimus, pertinet etiam MALOUIN, qui de zinco egit, ibid. 1746.

POTT de zinco in Exerc. II. MARGGRAF de eodem in Acad. Berolin. 1746.

Ad *Semimetalla.* E. P. MEUDER ibi citatus prodiit etiam prius 1738. 8.

BAS. VALENTINI *currus triumphalis antimonii*, Amstelod. 1671. 8. &c.

G. W.

G. W. STAHL *de reguli stellati antimonii encheiresi & de regulis metallicis* in *opusculis*.
MICH. ALBERTI *de auripigmento*, Hall. 1720. 4.
F. HOFMANN *de analysi reguli antimonii*, Hall. 1729. 4.
C. NEUMANN *de antimonio* 1732. 4.
ISAAC LAWSON *de nihilo*, Leid. 1737. 4.
POTT *de auripigmento*. IDEM *de pseudogalena* in Exercitationibus.
S. P. HILSCHER & FUCHS *de partibus constituentibus antimonii*, Jen. 1743. 4.
NIC. LEMERY *traité de l'antimoine*, Paris. 1707. Philosophiæ corpusculari theoreticæ addictus, hactenus utilis, quod nos levet onere repetendorum inutilium processuum.
Ad *Sulphur*. Opusculum G. E. STAHLII hic citatum exstat etiam in EJUS *opusculis* cum titulo *Anatome sulfuris communis* 1732. 4. Ibidem etiam habetur *experimentum novum sulfuris arte producendi*.
Huc etiam referenda J. ADR. SLEVOGT bona disputatio *de sulfure Goslariensi*, quæ prodiit Jen. 1719. 4.
Ad *succinum* addimus: J. WIGAND *de succino Prussico*, Jen. 1590. 8.
PH. JAC. HARTMANN *de succino*, Regiomont. 1677. 8.
J. FR. CARTHEUSER *de succino* etiam agit in specimine *Amoenitatum naturæ & artis*.
Ad *Ambram Petrol.* &c. FR. ARIOSTI ibi citatus libellus editus etiam a SCHELHAMMERO Kilon. 1699.
Adde post dictum auctorem: J. B. SCHRAMUCCI in *meditationibus familiaribus ad* MAGLIABECCHIUM Urbin 1697. 4. describit ligna fossilia bituminosa duo, quorum unum verum lignum fuit, alterum de carbonum fossilium genere, fontem denique flammiferum.
Description de la piéce d'Ambre gris pesant 182. *livres avec un traité de son origine & de sa vertu par* CHEVALIER, Amstelod. 1700. 4.
G. W. WEDEL *de petroleo*, Jen. 1709. 4.
FRANC. STELLUTI *de ligno fossili minerali* recus. in *Miscell. Nat. Cur.* D. I. Ann. III. opp.
Post KRUGERUM adde: J. PHIL. BUNTING *sylva subterranea oder nutzbarkeit der stein-kohlen*, Hall. 1683. 8.
(*Pag.* 102.) Adde post MARSIGLI: F. LICET *litheosphorus seu de lapide Bononiensi* Vicent. 1640. 4.*
G. MENZEL *lapis Bononiensis in obscuro lucens collatus cum phosphoro hermetico*, Bielefeld. 1675. 8.*
De *salibus in genere*. DOM. GUILIELMINI, quem ibi citavimus, theoreticus est, quem acerbe refutat NEUMANNUS in *præf.* T. III. Adde ad hanc de salibus tractationem.
FRIDERICH HONDORPH *beschreibung des Salzwerkes zu Halle in Sachsen*, Hall. 1670. 4. & recus. 1749. fol. cum CL. DREYHAUPT historia naturali *des Saal Kreyses*. Bonus libellus ob historiam & encheireses.
J. W. KUNSTEL *de salibus metallorum*, Lips. 1711. 4.
FR. HOFMANN *gründliche beschreibung des salzwerks zu Halle*, Hall. 1708. 4. cum tractatu de origine fontium salsorum modoque coquendi. EJ. *de generatione salium*, ibid. 1729. 4.
Prodromus principiorum rerum naturalium, seu nova tentamina chymiam & physicam experimentalem geometrice explicandi EM. SWEDENBURGII. Amstelod. 1721. 8. Mira theoria de figuris salium.
J. MICH. HEFFELMAIER *historia salis quod Halæ Suevorum coquitur, & varia tentamina & experimenta ejusdem naturam declarantia*, Altdorf. 1731. 4.
A. BUCHNER *de generatione & differentiis salium* Resp. BRANDES, Hall. 1743. 4. bona disputat.
W. BROWNRIGG *art of making common salt*, Lond. 1748. 8. utilis liber tradit collectas encheireses pro sale marino parando, per totum orbem terrarum usu venientes. Analysin tradit salis communis, & modum, quo alcalescentia ab exhalante spiritu impediatur lenta decoctione novoque sale adjecto.
J. GOTTFR. LICHT *de sale communi ejusque existentia in omnibus rebus mundanis*, Hafn. 1749. 4. bona disp. salem marinum habet pro sale fundamentali naturæ, eumque in plantis, in metallis ubique reperit, salemque marinum expositum aëri validiorem fieri observavit.
J. WALLERIUS *om salternes ursprong*, Stokh. 1750. 8.
De sale marino agit etiam WESSEL LINDEN in libello, quo de visco etiam & mineralibus aquis egit.
Ad salem mirabilem, &c. citatus ibi NEH. GREW exstat etiam recusus Londini 1697. 12. & 1700. 12.
Adde deinde:
S. THEOD. QUELMALZ *de salibus salsis*, Lips. 1741. 4.
CHRISTIAN PAUL BOEHMER *de salis medii genesi ex acido aëreo*, Hall. 1737. 4.
Ad *salis ammoniaci* historiam adde: G. W. WEDEL *de sale ammoniaco*, Jen. 1695. 4.
Apud UNTZERUM varii modi parandi salis ammoniaci artificialis ex urina, sale, & fuligine exstant.

CHRISTOPH. DAV. MELTZER *de salis ammoniaci natura & usu*, Regiomont 1720. disp.

Ad *Nitrum*. WILL. CLARKE dictus liber latine etiam exstat, Francof. 1675. 8.

(*Pag.* 103.) Ad *Nitri historiam* adde:

F. HOFMANN *de nitro*. disp.

J. KUNKEL *vom nitro*, Witteb. 1678. 8.

R. J. CAMERAR. *de nitro*, Tubing. 1718. 8.

GEORG WOLFGANG STAHL de nitro egit in *opusc. med. chym.* & germanice sub titulo *von der natur, erzeugung, bereitung, und nuzbarkeit des salpeters*, Franc. Lips. 1734. 8. utili, ut solet, labore.

Kongl. och Riksens Knigs Collegii berättelse om salpeter, Stokh. 1747. 8. ad fabricam ejus salis.

J. G. PIETSCH *abhandl. von der erzeugung des salpeters*, Berlin 1750. 4. qua præmium meruit. Artificiale nitrum ex vitriolico acido, alcali animali & calce generavit, novam dat ejus salis analysin, modumque quo facillime ad usus œconomicos paretur.

Ad *Sales artificiales*.

M. BERNH. VALENTINI *de magnesia alba*, Giess. 1707. 4.

AD. SLEVOGT *de sale cathartico amaro Anglico*, Jen. 1715. 4.

J. ANDR. FISCHER *tentamen circa sal petræ spumosum, amarum, catharticum*, Erf. 1724. 4. bona disp.

HERM. FRID. TEICHMEYER *de sale de seignette*, Jen. 1742. 4. recusa Germanice a GOTTFR. HENRICO BURGHARD cum notis & animadversionibus, Breslau 1749. 8. Fuse refertus modus parandi hujus salis, & nascentis phænomena, & utilitates.

A. FR. WALTHER *de nitroso sale plurium fontium*, Lips. 1744. 4.

G. W. STAHL *de arcani duplicati & tartari vitriolati genealogia* egit in *opusculis*.

De Borace egit etiam POTT in Exerc. II.

Ad Vitriola MELH. PHILIP. HARTMANN *de vitriolo*, Regiom. 1714. 4. Vitrioli opera Aletana SAUVAGES *Mém. de Montpel.* 1746.

J. J. BAJER *de alumine*, Altdorf. 1715. 4.

Huc etiam pertinet CANEPARIUS *de atramentis*.

Ad *Lapides in genere*.

P. LOBE' *de diversa lapidum origine*, Leid. 1742. 4.

THEOPHRASTI περὶ λίθων βιβλ. *cum notis criticis & philosophicis* J. HILL. London 1746. 8. Egregius liber, & ipsius quidem THEOPHRASTI, pro ea ætate, & inprimis HILLII, qui non solum critice atque physice obscura auctoris loca explicavit, verum de tota fossilium natura perite egit. Figuratos lapides diluvio adseruit, colorum in gemmis originem a suis metallis deduxit, petrificationes veras lignorum dari negavit, sapphirum a cupro tingi ostendit, & cuprum non a solo alcali sed a vitriolico etiam acido cum cœruleo colore dissolvi expertus est, turcoidem artificialem paravit, &c.

PSELLUS *de lapidum virtutibus* Gr. Lat. cum vol. PH. JAC. MAUSSACI & JO. STEPH. BERNARD Leid. 1745. 8.

Ad Gemmas. ROB. BOYLE libellus *de gemm.* prodiit Lond. 1672. 8. &c. J. FRIDERICI GRONOVII *index suppellectilis lapideæ quam collegit*, Leid. 1750. 8. qui inter musæorum etiam indices referri potest.

M. A. CAPELLERIUS in libro citato agit de crystallis improprie sic dictis.

Adde deinde Gemmarum historiæ.

A. GIMMÆ vastum opus est, & omnem historiam fossilium etiam sulfura & aquas, cryptas denique subterraneas, & Vulcanos tractat, & lapides animales, tabacum. Maxima pars tamen de lapidibus est, collecta ex antiquis atque recentioribus scriptoribus.

THOM. NICHOLLI *faithfull lapidary*, Lond. 1652. 4. Germanice Culmbach, 1734.

ERASMI BARTHOLINI *experimenta crystalli Islandici disdiaclastici quibus mira & insolita refractio detegitur*, Hafn. 1670. 4. utcunque huc pertinet.

CAROLI LINNAEI *de generatione crystallorum*, Upsal. 1747. 4. Bona disp. qua salium spati & crystallorum analogia & similis ex succo concretio ostenditur, & de vegetatione lapidum agitur.

J. de BAILLOU de gemmis in *memorie di varia erudizione della societa columbaria* 1747. Florent.

DAVID JEFFERIES *of pearls and diamonds*, Lond. 1750. mere pro artificibus.

Ad *alios Lapides*. Post LA HIRE adde: JAC. MOCK *de causis concretionis & dissolutionis rerum quarumdam tam extra quam intra corpus humanum*, Freiburg 1696. 8. Collegit ex scriptoribus exempla aquæ lapidescentis, & ligni aut concretionis cujuscunque.

SHIRLEY *philosophical essay declaring the causes whereby stones are produced*, Lond. 1672. 8. *

(*Pag.* 104.) Post VALENTINUM adde HOPPE *vom filtrierstein*, Lips. 1748. 4.

J. CIAMPINI libellum recudit in epistolis BRUKMANNUS *Cent.* II.

EJUS-

EJUSDEM BRUKMANNI *de asbesto*, Brunsvic. 1747. 4.

De sale calcis egit etiam MACQUER *Mém. de l'Acad.* 1745.

Lapidum etiam historiæ adde: TH. ERASTI *de lapide sabuloso* seu osteocolla in opusculis, Francofurt. 1590. fol. editis.

AUGERII CLUTII *Calsvee seu dissertatio lapidis nephritici seu jaspidis viridis natura, proprietates* a GUIL. LAUREMBERG latine vers. Rostoch. 1627. 12. *

C. BARTHOLIN *de lapide nephritico*, Hafn. 1628. 4. *

J. GOTTSCH. TRANAEUS *de calce viva* Lutet. Paris. 1685. *

BRAND de calce *Stokholm. handling.* 1742. n. 2.

J. LAUR. BAUSCH *de aëtite*, Jen. 1665. 8.

STOBAEI & RETZ *historia naturalis* Dendritæ, Lond. Goth. 1724. 4. De iisdem SCHEUCHZERUS in A. N. C. & in *Mém. de l'Acad.* 1745. ABBAS de SAUVAGES.

Ad Terras, CHRISTIAN GOTTLIEB LUDWIG *terræ Musæi R. Dresd.* Lips. 1749. fol. In magno opere & collectæ RIVINI schedæ & icones reperiuntur & terræ ad methodum botanicam per classes, genera, & species, ordinatæ, earumque varietates pene innumeræ, maxime bolorum & terrarum sigillatarum, & generatio terrarum physica & utilitates adseruntur.

M. SCHOOK *de turfis*, Groningen 1688. 12.

JOACH. CAMERARII *de bolo armena & terra lemnia*, Norib. 1583. 8. *

HIERONYMI MONSCLARI *dichiarazione contra il discorso de* PIER FRANC. GIRALDINI *sopra la sua ritrovata pulvere che fu stimata Belzuar minerale*, Genua 1624. 4. *

Q. A. RIVINI *de terris medicinalibus*, Lips. 1723. 4. *

GOTTF. GEILFUS *de terra sigillata Laubacensi*, Giess. 1714. 8.

ALOYSII della FABBRA *de terra Nucerina*, Ferrar. 1700. 8. bona diss. & per experimenta nata.

J. ADR. KULBEL Quæstio *quænam sit causa fertilitatis terrarum*, Dresd. 1740. 4. & Lat. & Gall. Leidæ 1742. 4. qua præmium anno 1739. Bundigalæ propositum meruit.

J. E. HEBENSTREIT *de terris*, Lips. 1745. 4.

Ad animalium classes &c. ARISTOTELIS *de animalibus* libri seorsim prodierunt Florentiæ 1527. fol. Gr. Lat. Idem interprete J. C. SCALIGERO cum ejus commentariis & animadversionibus PHILIPPI JACOBI MAUSSACI excusi sunt Tolosæ 1619. fol. Versio vero TH. GAZAE prodiit Venet. 1476. fol. & sæpe alias.

ALBERTI MAGNI Lib. *de virtutibus herbarum, lapidum & animalium: accedit opusculum de falconibus, asturibus & accipitribus* variis annis, Lugdun. 1596. 24. Amstelod. 1648. 8. &c.

GEORGII AGRICOLÆ *de animalibus subterraneis* L. Witteb. 1621. 8. & alias, non magni momenti.

J. HENRICI MAII *historia animalium in sacro inprimis codice memoratorum* ... opus quo BOCHARTUS *per singula fere capita augetur & emendatur*, Francof. & Spiræ 1686. Philologice inprimis scripsit.

(*Pag* 105.) Post JOHNSTON adde: WOLFGANGI FRANZII *historia animalium .. in gratiam studiosorum theologiæ*, Amstelod. 1665. 12. Dresd. 1687. & *continuatio historiæ animalium*, Fr. Lips. 1688. 8 & cum *commentariis & supplementis ex recentiorum historia naturali*, ope J. CYPRIANI Fr. Lips. 1712. 4. & ipsum magis ad Philologiam & emblemata collectitium opus.

HENRICII RORARII *quod animalia ratione melius utantur*, Helmstad. 1728. 8. cum notis uberrimis J. H. RIBOVII.

G. C. KIRCHMAYER *zoologia physica & de basilisco, unicornu, phoenice*, &c. Witt. 1669. 8. Collectanea.

M. CATESBY *appendix* prodiit Lond. 1747. fol. qua viginti tabulæ continentur.

J. GOTTLOB KRUGER *erklärung etlicher thiere*, Hall. 1746. 8.

C. LINNÆI *systematis Nat.* Ed. VI. prodiit Stokholm. 1748.

PHIL. CONR. FABRICII *de animalibus quadrupedibus, avibus, amphibiis & insectis Wetteraviæ indigenis*, Helmstad. 1749. 8. satis dives catalogus cum observationibus medicis.

J. DAN. MEYER pictor Noribergensis numerosa animalia edidit vivis coloribus picta cum sceletis, ab anno 1749. utili omnino instituto.

Huc denique pertinent dictionaria oeconomica CHOMELII &c.; sed venatorii libri omnes, huc spectant, & libri quibus domus rustica continetur. Verum hæc enarrasse vix licet.

HENRIC WILHELM DÖBEL *jägerpractica*, Lips. 1746. fol. Per experimenta natus.

Inter domos rusticas HOCHBERGII GEORGICA, OL. du PRADEL, C. STEPHANI *domus rustica* recenseri merentur, quæ in botanicis dicentur.

Ad Quadrupeda Animalia.

(*Pag.* 106.) Tractationi de Elephanto adde, quæ sequuntur.

PETRI GILLI elegans libellus *de Elephanto* prodiit cum AELIANI editione, Lugd. 1562. 8.
A. MOULEN, quem citavimus, egregius liber est; ut mirum sit potuisse in tanta vi putredinis & ignis tam multa observare, quæ ad cranii cellulas, sceleton, renem multifidum, cæcum intestinum, hepar absque vesicula inprimis pertinent.
J. CHRISTOPH STURM *de Elephante*; Altdorf. 1696. 4.
FERDINANDI POSTH *Elephas rationis expers deprehensus* Cölln an der Spree absque anno 4.
WILH. ERN. TENZEL *Ep. de sceleto elephantino Tonnæ nuper effosso*, Jenæ. 1696. 8. & contra ipsum *Epistel über den zu bergtonna ausgegrabenen Elephanten* 1696. 4. & responsio TENZELII *antwort auf die Epistel* 1697. 4. Tum J. SCARAMUCCI *de sceleto elephantino a* TENZELIO, &c. Urbin. 1697. 4. Verum nempe fuisse elephantum defendit.
Post C. A. a BERGEN adde:
FRID. GOTTHILF FREYTAG *Rhinoceros ex Vett. monumentis descriptus*, Lips. 1747. 8. philologice.
T. BARTHOLINI *de unicornu*, Amstelod. 1678. 12. eruditum opus.
APOLLONII MENABENI tractatus *de magno animale alce: & rangifero: & gulone Vilfras*, Mediol. 1581. 4. Acc. R. DODONAEI *de alce Epist.* Colon. 1581. 8.
ANDR. BACCII *de unicornu & magna bestia alce*, Italice, Rom. 1587 4. Latine autem a W. GABELHOVERO vers. prodiit Stuttgard. 1598. 8.
P. OLAI GRAAM *delineatio Rangiferi*, Upsal. 1685. 4.
PAUL. LUDOV. SACHS *Monocerologia* Razeburg 1676. 8. Refutat vulgarem opinionem de unicornu equo simili, describit piscem Narwhal, & experimenta refert.
De *Hippopotami dentibus* exstat disp. C. A. a BERGEN Fr. Viadr. 1747. 4. de ejus capite in *Mém. de l'Acad. des Sciences* A. de JUSSIEU.
GRABA *Cervi descriptio medico-physica*, Jen. 1668. 8.
G. W. STAHL *de cornu cervi deciduo*, Hall. 1699. 4. bonum programma.
De equo pene infinita exstant, ut SOLEYSEL *le parfait maréchal*, Paris 1667. 4. 1733. 4. &c.
J. HEROARD *hippostéologie ou description des os du cheval*, Paris 1599. 8.
ALFONSUS de TORREZ integram bibliothecam Hippologorum edidit, Tolut. 1564. 4.
CAR. LINNAEI *Pan Suecicus*, Upsal. 1749. 4. Continet experimenta instituta cum equis, bobus, capris, ovibus & suibus, ut cognosceretur, quas plantas eæ animalium species aut in cibum recipiant, aut recusent.
ARSCHIL NORDHOLM *jämtelands dürfänge*, Upsal. 1749. 8.
Post SALV. MORAND adde: J. THEODOR. SCHENK *de moscho*, Jen. 1668. 8.
W. WALDUNG *lagographia de natura leporum*, Hamburg. 1619. 4. *
Post JOH. CAJUM adde: PALÆMONIS CYNOSOPHICA Gr. Lat. ex IV. M. *collatus* .. a RUDB. a MOSHEIM, A. AURIFABRO, NIC. RIGALTIO *atque* ANDREA RIVINO, Lips. 1654. 4. prior enim editio AURIFABRI est, Witteb. 1548. 8. *
HIER. FRACASTORII *de cura canum venaticorum ex bibl. Medicea*, Lutet. 1612. 4. *
CHR. FERD. PAULINI *cynographia*, Norib. 1685. 4. & *cycographia* 1694. 8. compilata omnia.
Post REAUMUR adde: M. B. VALENTINI *de lapide porcino*, Giess. 1690. 4.
De O. WORMII mure *lemm.* confer etiam A. STOCK. 1649.
P. J. de MARIO, quem ibi etiam citavimus, addimus, ipsum omnino inutilem esse, meramque formularum collectionem exhibere.
Adde post hujus libri recensionem: S. P. HILSCHER *de castorei natura & genuino usu*, Jen. 1741. 4.
P. WOLFART *de Leone*, Marb. 1711. 4.
PHIL. JAC. HARTMANN *de vitulo marino*, Regiom. 1683. 4.
CAR. FRID. MENANDER *de arte coquendi adipem phocarum in Ostrobothnia*, Abo 1747. 4.
(*Pag.* 107.) Ad *Avium historiam.*
PETRI BARRERE libri hic citati titulus est: *ornithologia seu series avium in Ruscinone Pyrenæis atque Gallia æquinoctiali observatarum*, Perpignan 1745. 4.
GEORG. EDWARDS *historiæ avium* voluminibus tertium nuper accessit, Lond. 1750. 4. & quartum exspectatur.
J. ZINANNI libro citato ovorum, neque tamen omnium, habet expressas icones, cum tempore ponendi ova, fere absque descriptione avis.
ELEAZARIS ALBIN etiam est *the natural history of English Songbirds*, Lond. 1737. 8. 1741. 8. Icones continet maris feminæque & ovi, & aliquam historiam naturalem, inprimis canarinorum passerum curam.
Adde etiam avium historiæ: ZORNII *petino-theologia* Tom. I. Pappenheim 1742. 8. Tomus II. Schwalbach 1743. 8. * bonum, ut audio, opus. ANDR.

ANDR. NORRELIUS *de avibus esu licitis*, Upsal. 1746. 4. eruditam dissertationem scripsit ex antiquitatibus inprimis desumtam.

Aves ex M. CATESBY naturali historia excerpsit, & seorsim excusas dedit J. MICH. SELIGMANN, Noriberg. 1749. & 1750. fol. adjectis ex G. EDWARDI iconibus.

J. THEOD. KLEIN *historiæ avium prodromus*, Lubec. 1750. 4. Classes a pedum digitis, genera a variis fabricæ avium partibus sumit, ad botanicorum morem, & aves tum Europæas tum aliarum mundi partium recenset cum observationibus, & adjectis dissertationibus de avibus migrantibus, & hirundinum atque ciconiarum latibulis hybernis.

Aves Hungaricas inprimis descriptas & depictas dedit A. P. MARSIGLI.

Avium singularium historiæ adde: DEMETRII *de cura accipitrum*, Lugd. 1562. 8. Lat. & Gr. Lat. Par. 1617. 4. cum reliquis rei accipitrariæ scripioribus, ea fere potius ad medicinam veterinariam pertinent.

HERVIEUX Germanice etiam prodiit Franc. Lipf. 1728. 8.

Lingua Pici & a MERYO apud du HAMEL descripta est.

Addde deinde: MICHAE MAJER *de volucri arborea in Insulis Orcadibus proveniente*, Franc. 1619. 8.

J. PRAETORII *de crotalistria tepidi temporis hospite*, Lipf. 1672. 4. bona disp. Hyeme non avolare, sed latere, ut nuper KLEINIUS, docet.

FRANCISCI NIGRISOLI *de onocrotalo* in *Exercit. subcis.* Ferrar. 1720.

L. ROBERG & LITHENIUS *de lagopode*, Upsal. 1732. 4.

Aviculæ Remiz descriptionem dedit CAJET. MONTIUS in *Bonon. Comm.* Tom. II. Part. II.

(*Pag.* 108.) *Piscium historia.* Post SALVIANUM adde: GREGOR. MANGOLD *fischbuch von der natur und eigenschaft der fische*, Tigur. 1576. 8.* inprimis de piscibus lacus Bodamici.

J. TAVERNER *certain experiments concerning fisch and fischery*, Lond. 1600. 4. *.

Post S. a SCHONEVELD adde: CAR. FRANC. COPPINI *prigioni e morte delle pesci*, Rom. 1655. 16.*

JANI DUBRAVII *de piscinis* Libri prodierunt primum Uratislav. 1547. 8. tum Helmstadii, ut diximus. Eleganter scripti sunt, & continent curam & propagationem piscium Bohemiæ, cum aliquorum piscium descriptione. CONRINGIUS in sua editione loca Geoponicorum similia adjecit, & doctas præfationes eorum descriptionibus.

F. WILLUGBY *ichthyologia* recusa fuit Oxon. 1743. fol.

Post RAIUM adde: *Discourse of fish and fishponds*, Lond. 1713. 8.

Post ROBERGIUM adde: J. E. HEBENSTREIT *de organis piscium externis*, Lipf. 1733. 4.

ANDREÆ HELLAND *de modo piscandi in Norlandia*, Upsal. 1736. 4.

Post ARTEDI adde: R. BROOKES *the art of angling rok and seafishing with the natural history of River Pond and seafish .. and* 133. Londin. 1743. 12. * maj. 2da edit.

MARCI CATESBY pisces seorsim imitari ceperunt Noribergenses adjectis etiam aliis, Noriberg. 1750. fol. Pisces Danubii expressit MARSILIUS.

(*Pag.* 109.) J. TH. KLEIN *missus* V. editus est 1750. 4. Cæterum hic auctor pisces habet undique ex omnibus maribus conquisitos.

Ad *varias Species Piscium.*

ED. TYSON *phocaena* prodiit 1680. 4. [alius enim annus errore typographico positus est.] Bonus liber, quo splanchnologia hujus piscis & osteologia continetur, cum multa & memorabili observatione. Phocam pro Phocaenæ synonymo habere videtur.

SACHSII Lib. jam citatus inprimis huc pertinet, ob refutatas fabulas, & adsertum pisci *Narvhal* unicornu. Manui etiam similem pinnam ejus piscis describit, & experimenta refert pro viribus eruendis facta.

STEPH. LORENZINI *anatome torpedinis* primum prodiit Florent. 1678. 4.

Adde deinde huic tractationi: M. SCHOOK *de harengis*, Groning. 1649. 12. *

P. NEUKRANZ *de harengo*, Lubec. 1654. 4.

J. PLANCI anatome piscis molæ *Comm. Bonon.* T. II. P. 2.

L. ROBERG & BONGE *de natura salmonum*, Upsal. 1730. 4.

De anatome cyprini F. PETIT in *Mémoires de l'Académie des Sciences.*

Ad Serpentes & quadrupeda ovipara.

NIC. LEONICENI *de Dipsade & pluribus serpentibus: de thrio seu vipera*, Basil. 1532. fol. in operibus omnibus.

FR. REDI *osservazioni*, &c. citatæ recusæ sunt Firenze 1686. 4. Anglice vero exstant 1673. 8. & in E. N. C. D. I. A. 2.

Addatur post FR. REDI, L. H. LUTZEN *ophiographia physico-chemico-medica*, Augsp. 1670. 8. Germ. *.

Addan-

Addantur etiam: J. TOWGOOD *de vipera*, Leid. 1718. 4. *

A. BACK *de morsu viperæ Aesping Stokh. handling.* 1748. P. III.

CAR. LINNAEI *Surinamensia Grilliana*, Upsal. 1748. 4. fere Serpentum descriptiones sunt.

VALISNERIUS cloacam viperæ descripsit, & detexit fraudem lapidum *de Cobra*, qui mera ustulata ossa bubula sint.

Recensioni ED. TYSON, quem *anatomy of the rattel snake* edidisse diximus, adde, quod de ejusdem anatome optime egerit MEAD *of poisons*, & utriusque viperæ, hujus & minoris Europaeæ apparatum Veneni egregie descripserit.

Lin. penult. dele præfixum asteriscum, & *lin. ult.* dele verba ultima: *ut ex diario Parmensi vidi.* Adde autem: melior plerisque, quos unquam vidi, zoographis. Testudines tres describit, marinam, aquæ dulcis incolam, & terrestrem. Utiles digressiones miscet, ut eam de bilis organis. Memorabile est, quod refert de aëre in venis apparente, & de polypis.

(*Pag.* 110.) ANT. VALISNERI de cameleonte hic citatus, de eodem animale etiam egit in operum omnium Tom. II. De bufone egit etiam ibid. VOLPI.

Post OL. JACOBAEUM adde: JOH. GOEDART ad *insectorum historiam in genere* citatus Medioburgi dictis annis prodiit cum titulo *historische beschryving van de oorspronk der wormen Rupsen*, &c.

J. SWAMMERDAMMII *historia generalis insectorum* Leidæ recusa est 1733. 4.

(*Pag.* 111.) Post FR. REDI adde: PHIL. BONANNI *de viventibus in rebus non viventibus*, Rom. 1691. 4. huc pertinet. Vermium generationem æquivocam defendit.

ANT. VALISNERI *dialoghi delli striluppi e di costumi dell insetti* auctius exstant in EJUS operibus omnibus. EJUS *nuove esperienze*, &c. recusæ sunt Patav. 1725.

Post LESSERUM adde: J. ERN. HEBENSTREIT *de insectorum natalibus*, Lips. 1743. EJ. *institutiones historiæ naturalis insectorum*, ibid. 1745. 4.

(*Pag.* 112.) AUG. JOH. ROESELS *insecten belustigungen* Tom. II. Norimb. etiam 1749. 4. prodiit. Secundus hic tomus continet Scarabaeos, *hydrocantharos*, libellas, plenissimam historiam locustarum, apes varias, muscas & pulices.

Adde etiam huic tractationi: CARL de GEER *om nyttian som insecter tilskynda observ.* Stokholm. 1747. 8. qui IDEM vir generosissimus passim insecta in Actis Stokholmiensibus descripsit.

CAR. FRID. MENANDER *de usu cognitionis insectorum*, Abo 1747. 4.

Ad *singularia Insecta*. CAROLI BUTLER libri citati titulus plenus est: *Apum historia*, seu *feminine Monarchy or the history of the Bees.* Recusus est hic liber Lond. Latine 1673. 12. versus a RICHARDSON, Anglice 1704. 8. Gallice 1740. 8. Hagæ. Scriptus est anno 1623. Nunc cum legerim, invenio, non totam rem adtigisse. Regem feminam esse vidit, sed apes operarias perinde feminas esse credidit. Examinum missionem curiose describit, & ipsos sermones petentis veniam Principis, & adnuentis aut negantis matris, supplici illas, has serio carmine expressas se audivisse sibi persuasit, singularis ingenii homo.

Adde deinde: GIOVANNE RUCELLAI *Api* Venet. 1539 Padova 1718. 4. cum notis ROB. TITI.

Adde etiam post REAUMUR. J. WILDE *de formica*, Amberg. 1615. 8. *

PAUL. GOTTFR. SPERLING *chymica formicarum analysis*, Witteb. 1689. 4.

(*Pag.* 113.) Post POUPART adde: L. ROBERG *de libella lacustri*, Upsal. 1732. 4.

(*Lin.* 12.) Punctum quod post vocem *coloribus* est, muta in comma, & adde: cum suis plantis, non omnes tamen ad naturam factæ. Primus tomus 120. tabularum prodiit.

M. MALPIGHI citatus hic liber *de bombyce* egregius est, & ex perfectissimis hujus scriptoris operibus.

Adde post eum: A. de SAUVAGES *mémoire sur les vers à soye*, Monspel. 4. 174...

Locustæ-pulicis descriptio etiam exstat in *Act. Stokholm.* opera CL. de GEER.

De locustis plurimi Libri sunt J. PAUL. HEBENSTREIT dissertatio *de locustis*, Jen. 1673. philologica est. J. PHIL. TREUNERI *phænomena locustarum*, Jenæ descripta 1693. 4. bona sunt cum anatome. FRANCESCI SCUFONI *osservazioni intorno alle cavalette* prodierunt Rom. 1718. 4. in E. N. C. recusæ. *Relazione delle diligenze usate nell anno* 1716. *per distruggere le cavalette*, Firenze 1716. 4. *

In ZINNANI Libro *de avium ovis* bona continetur anatome locustarum.

J. CHRISTIAN KUNDMANN *anmerkungen über die heuschreken in Schlesien*, Bresl. 1748. 4. cum experimentis & anatome.

E. LUDWIG RAHTLEF *Acridotheologie*, Hannover. 1748. & 1749. 8. 2. vol. & Belgice, Amstel. 1750. 8. historiam habet & naturalem & politicam.

Post citationem la HIRE adde: ELEAZAR ALBIN *natural history of the spiders and other curious insects*, Lond. 1736. 4. grand. Figuræ coloratæ aranearum 181. quarum multæ varietates esse viden-

dentur, neque accuratæ ſunt, & aliquando monſtroſæ ut illa *n.* 168. Adjecti nonnulli ſcorpii, & Redianæ icones pediculorum diverſi generis.

Mémoires pour ſervir à commencer l'hiſtoire des aragnées aquatiques, Pariſ. 1749. 12.*

LUDOVICI VALLETTA laborem non laudat VALISNERIUS T. III. p. 464.

LE BON *Diſſertatio* citata prodiit etiam Avignon 1748. 12. Analyſin chemicam aranearum, & conſilium parandarum ex earum telis guttarum anglicarum dat.

Aſellorum analyſi, quam LEMERY dediſſe dictum eſt, adde etiam J. S. HENNINGER *de millepedibus*, Argentor. 1711. 4.

Adde etiam deinde: J. SOUTHALL *a treatiſe of Buggs*, London. 1730. 8. Germanice verſum Hamburg. 1737. 8.

CHR. FRANC. PAULINI *de lumbrico terreſtri*, Fr. Lipſ. 1703. 8.

H. DETHARDING *de vermibus in Norwegia*, Hafn. 1742. 4.

J. DAN. GEYER *de cantharidibus*, Francof. 1687. 4.

(*Pag.* 114.) Poſt VALISNERIUM adde: SAM. ERNST *de tænia*, Baſil. 174... bonam diſputationem qua multa propria habentur. Vaſa tæniæ replevit, unicum animal eſſe ex eorum continuitate confirmavit, & os unicum habere.

CAR. LINNAEI diſputatio *de tænia*, Upſal. 1748. 4. Tres ſpecies tæniæ & faſciolam per ſuas notas ſeparavit, ex animalibus inprimis experimenta ſumſit, oſtendit his vermibus naturam reparabilem polypi ineſſe, neque caput habere.

Poſt GOD. SELLIUM adde: CORNEL. BELKMEER *natuur kundige verhandeling betreffende de hout uytraſpende en doorboorende Zeeworm waarby gevoegt is een beſchryving van deſſelfs Vyand*, Amſtelod. 1733. 8.*

ROUSSET *obſervations ſur l'origine, la ſtructure & la nature des vers de Mer qui percent les vaiſſeaux*, &c. la Haye 1733. 8.

PUTONEI (J. CHRISTOPH MEINIG) *beſchreibung einer art Seewürmer welche in den vereinigten Niederlanden .. ſchaden verurſacht*, Lipſ. 1733. 8.*

Iis quæ de LEEUWENHOEKIO dicta ſunt, *lin.* nempe 22. a fine, adde: ſed etiam CL. JOBLOT polypos videtur pinxiſſe P. 2. c. 32. T. 12. ubi novam polypi propaginem ex latere video prodire.

A. TREMBLEY Pariſina etiam exſtat editio ejuſdem anni, 1744. nempe in 8. IDEM aliqua addidit *Ph. Tranſ. n.* 484.

(*Pag.* 115.) J. PH. BREYN *hiſtoriæ* ſuæ *naturali*, &c. aliqua etiam addidit in ACT. ERUD. anno 1750. ubi ſe contra BURCHARTUM tuetur.

Adde poſt BREYNIUM: C. AUG. a BERGEN *de alchemilla & ejus cocco*, Fr. Viadr. 1748. 4. De iiſdem CL. BURCHARTI obſervationes in *Act. Upſal.* 1742. exſtant.

Poſt citationem PECQUETI adde: SNELLEN *de animalculis in ovium & aliorum animalium hepate*, Leid. 1698. 4.

Iis, quæ de LEEUWENHOEKIANIS citatæ ſunt, obſervationibus, *lin.* nempe 24. poſt *n.* 266. inſerendus eſt *n.* 197. *Ph. Tr.* ubi de inſectis in ſordibus dentium naſcentibus egit.

Adde etiam huic de inſectis tractationi: SIMON WEISS *de excreſcentiis plantarum animatis*, Lipſ. 1694. 4.*

JOSEPH VIANELLI *delle luci notturne dell' acqua marina*, Venet. 1749. 8. Lumen, in aqua marina æſtate eniteſcens, refert pertinere ad inſecta anulata.

Ad *Teſtacea.* Poſt LISTERUM addantur: *Catalogue raiſonné de coquilles*, Pariſ. 1736. 12.

F. CHRISTIAN LESSER *teſtaceotheologia*, Lipſ. 1744. 8.

Noribergæ pictor egregius FRANCISCUS MICHAEL REGENFUSS incepit inſignem edere collectionem teſtaceorum ſplendide cum ſuis coloribus pictorum.

(*Pag.* 116.) Ad Teſtacea adde: J. PETER EBERHART *Abhandlung vom urſprung der perlen*, Hall. 1750. 8. Curam inprimis tradit unionum, qualem in Eliſtro exercent, ubi detracta pellicula incrementum ejus pretioſi lapidis promovent, flavam cuticulam cultro detrahunt, & alia curioſe collegit.

Ad *Teſtas Animalium teſtaceorum.* Latina AUG. SCILLÆ editio, quam eo loco jam indicavimus, titulum habet *de corporibus marinis lapideſcentibus quæ defoſſa reperiuntur.* Acceſſit diſſertatio FABII COLUMNÆ *de Gloſſopetris*, Rom. 1747. 4.

EB. RUMPH poſterior, quæ dicta eſt editio, recuſa eſt Hag. 1739. fol. cum titulo *Theſaurus cochlearum, concharum, conchyliorum & mineralium.* Ad oſtrea refert & Uniones.

M. GEIER *de Margaritis*, Monach 1637. 8.

J. Peter Eberhardt.

(*Pag.* 117.) J. P. Breyne citatum hic opuſculum prodiit Gedan. 1732. 4.

Poſt P. Plancum adde: Lawrence *diſc. of the ſubterranean cockle muſcle and Oyſterſhells*, Lond. 1664. 8. Harl.

Adde etiam ante Llhwyd: Joh. Quirini *de teſtaceis foſſilibus Muſæi* Septaliani *&* Jac. Grandii *de veritate diluvii univerſalis e teſtaceorum quæ procul a mari reperiuntur generatione* Ep. Venet. 1676. 4.

J. Dan. Geyer *montes conchiferi*, Francof. 1687. 4.

J. Reiske *de Gloſſopetris Luneburgenſibus*, Norimb. 1687. 8.

Spleiss *de cornubus & oſſibus foſſilibus*, Scaphuſ. 1701. 4.

Leonh. Hermanni, hoc loco citati, etiam eſt *de conchyliis marmoreis* 1729. 4. Ej. *de ſceleto ſeu oſſibus Alcis Maſlæ detectis* 1731. 4.

Adde deinde: R J. Camerar. *de lapidum figuratorum uſu medico*, Tubing. 1718. 4.

J. H. Link *de ſceleto crocodili in ſciſſili lapide*, Lipſ. 1718. 4.

J. Henr. Schutte *oryctographia Jenenſis*, Jen. 1720. 8.

Magnum animal in lapide expreſſum *Phil. Tranſ.* n. 360.

Hieronymi Zanichelli *lithographia duorum montium Veronenſium*, Venet. 1721.

J. Phil. Breyne *de melonibus petrefactis M. Carmel*, Lipſ. 1722. 4.

Fr. Ern. Brukmann in plurimis libris, & *de arachneo litho*, Wolfenbuttel 1722. 4. *hiſtoria lapidis numiſmalis Tranſylvaniæ* 1727. 4. tum in *Epiſtolis itinerariis*, &c.

G. L. Huber *lithographia Würzburgenſis*, Würtzburg 1728. fol.

J. G. Liebknecht jam citati etiam eſt *de diluvio maximo*, Gieſſ. 1714. 8.

De Libro Cl. Dargenville fuſe egit & ejus quaſi analyſin dedit J. Daniel Denso in *phyſicaliſche briefen*, Stettin 1750. 4. & aliqua etiam propria addit.

Adde deinde: *Lapides diluvii teſtes* ſculpit & edit G. Wolfgangus Knorre Noriberg ab anno 1749. fol. cum fideli colorum expreſſione.

Leibnizii *protogæam* huc omnino referri oportet, qua multi lapides figurati exprimuntur, & defenditur ipſa marina animalia iſtis lineis exprimi. Univerſalem autem ſubmerſionem recipit, non diluvium.

Cl. de Buffon primum volumen huc pertinet, quo concharum & teſtaceorum maximam ubertatem oſtendit, quam tamen non diluvio, ſed receſſioni ſucceſſivæ aquarum tribuit.

(*Pag.* 118.) *Muſea.* Musei Wormiani, quod hoc loco citatum eſt, prima initia ſunt in Georgii Segeri *ſynopſi methodica rariorum muſæi* O. Wormii, Hafn. 1653. 4.

Adde poſt Wormium J. Tradescant *Muſæum*, Lond. 1656. 12.

Poſt Neh. Grew adde: Lorenzo Legati *Muſeo Coſpiano anneſſo a quello del famoſo* Ulysse Aldrovando, *e donato del* S. Ferdinando Coppi, Bologna 1677. fol.

Levini Vincent eſt etiam *Elenchus tabularum, pinacothecarum, atque nonnullorum aliorum* cimeliorum Levini Vincent, Haarlem. 1719. 4.

Muſæis etiam adde: *Muſæi Imperialis Petropolitani*, Petropol. 1742. &c. editi quatuor mihi volumina ſunt, quibus lapides, plantæ, arte facta, nummi recenſentur.

Car. Linnaei & Balke *Muſæum Adolpho-Fridericianum*, Holm. 1746. 4.

Nunc maxime cepit edi *Deſcription du Cabinet du Roi*, cujus auctores ſunt Cl. Buffon & Daubenton. Hactenus ex III. tomo huc pertinent anatomica aliqua & morboſa, ſed tota ſeries divitiarum Regiarum ſuccedet.

(*Pag.* 119.) A. van Leeuwenhoek, inter microſcopicos auctores ibi citati, *Arcana Nat. detecta*, S. *Ep. ad Soc. R. Angl. ſcript.* prodierunt Delph. 1695. 4. Ejusd etiam obſervationes aliquæ gallice verſæ prodierunt ſub titulo A. van Leeuwenhoek *obſervations faites avec le microſcope ſur le ſang, le lait, le ſucre, le ſel & la manne, trad. par* M. Mesmin 1679. 12.

Poſt Bonanni adde etiam: Marshalli Microſcopium, Trevult. 1701. ſept. oct.

(*Pag.* 120.) Ad Turberville adde: Needham. Haec deſcriptio recuſa eſt cum ejus *Nouvelles obſervations microſcopiques*, Pariſ. 1750. 12. adjectis auctoris, & interpretis Gallici prioris editionis Leidenſis 1747. 12. animadverſionibus, de concha polypea *Barnacle*, &c. Sed in novo opere inprimis & novum de generatione ſyſtema habetur, quod in anatomicis laudabimus: & phyſica multa pertinentia ad animalia microſcopica, tum ſpontanea, tum non ſpontanea vegetationis cum incremento & generatione analogia, cauſis utriuſque mechanicis expandente & reſiſtente, aliiſque difficilioribus rebus phyſicis.

Ovie-

OVIEDUS, de quo dictum est ad J. B. RAMUSIO, seorsim prodiit sub titulo nempe GONSALVO FERNANDEZ de OVIEDO *hist. general de las Indias*, Hispali 1535. Salmanticæ 1547. fol. * qua editione Libri 19. continentur cum reliqui perierint.

THEVETI *cosmographie du Levant* prodiit Anvers 1556. 12.

JOSEPHI a COSTA *hist. naturalis & moralis Indiæ & de natura novi orbis* prodiit primum Salmanticæ 1589. & 1595. 8. tum Hispali (Sevilla) ut diximus, 1590. 4. Madriti autem recusa exstat 1608. 4. 1610. 4. ANT. In TH. de BRY collectione habetur, & gallice Paris. 1606. 8. prodiit, versa a R. REGNAULT.

AUGERII de BUSBEQ *Ep. & Opera* prodierunt primum Antwerp. 1581.

Adde post hunc auctorem: CAPT. FORBISHER *last voyage into the North and Northwest regions*, London 1577. 4. Fretum ab ipso nomen habens, quod nuperi nolunt admittere, & aureas marcasitas retulit ex itinere, quæ evanuerunt.

FRANCISCI DRAKE *iter in Indias Occidentales anni* 1585. Leid. 1588. 4. Aliqua equidem ad rem medicam collegit, misitque CLUSIO, sed in itineris historia vix rem naturalem adtigit.

JEAN LERY *Voyage en la terre du Bresil autrement dite Amerique* (qui verior titulus est) Parisiis primum prodiit 1578. 8. Genevæ vero latine, anno quo dictum est, nempe 1594. gallice vero 1600. 8.

(*Pag.* 121.) PH. PIGAFETTA in THEOD. de BRY collectione Asiatica prodiit Francof. 1598. fol. Cæterum hic adnotamus, multos scriptores hoc opere usos esse.

PIETRO della VALLE celebria cæterum itinera nihil ad rem nostram habent. Nova editio prodiit Paris. 1743. 8. vol. 12.

HUG. van LINSCHOTTEN *navigatio* prodiit etiam Amstelod. 1614. fol.

Adde post LINSCHOTTEN: *Peregrinaçam da* FRANC. MENDEZ PINTZO Ulyssipon. 1611. 4. fabulosum iter.

PYRARD, idiota quidem, ut diximus, satis tamen recte mores hominum observavit. Consilia etiam dedit pro servanda valetudine & suo more aliquas arbores descripsit.

Post *Rélation véritable*, &c. adde: Celebre iter ADAM OLEARII *Mosc. und Pers. Reisebeschr.* Schlesvici editum 1656. fol. Hamburg 1696. fol. gallice versum a WICQUEFORTIO & excusum est Amstelod. 1666. 4. 1727. 4. Solet adjungi A. MANDELSLO iter, nobilis viri, qui & ipse rerum naturalium minus curiosus fuit.

R. LIGON prodiit etiam Paris. 1684. 4. cum aliis itineribus.

Adde deinde: J. GREAVES *journey through Greece: description of the Pyramids*, &c. vix ad rem nostram facit. Recusum est Londini 1731. 8.

(*Pag.* 122.) DENIS *Description*, &c. Hujus versio adjecta est editioni ZORGDRAGERI. Valde displicet piscatura asellorum DENISII, quam non satis lucrosam putat.

Contra TAVERNERIUM scripsit, & Belgas defendit HENR. van QUELLENBURG *refutatie van* TAVERNIER, Amstelod. 1684. 4. *

Hic etiam addendum est REGNARD iter Laponicum, quod inter ejus opera descriptum habetur, quo Suecicæ etiam fodinæ, & animalia Laponiæ adtinguntur, cum innumeris nominum vitiis.

W. TEN RHYNE ibidem dictus, brevem habet historiam naturalem, etiam de plantis, de arte medica incolarum, nymphis feminarum prominentibus, &c.

(*Pag.* 123.) FROGER recusus etiam exstat Amstelod. 1699. 12. 1715. 12. Iter molitus per fretum Magellanicum a contranitentibus ventis repulsus, Brasiliam vidit, Guyanam, & partem Africæ. Plantas & animalia suo modo, ut miles, descripsit.

Versio quæ exstat J. OVINGTON, Paris. 1725. 12. mendosa est.

WILHELMUS DAMPIER, cujus citatum ibi est itinerarium, primum iter ad isthmum Americanum fecerat anno 1674. alterum prælongum anno 1683. ad 1691. secundum oram Peruviæ, ad Philippinas insulas, salutata N. HOLLANDIA, quam tertio itinere anno 1699. adiit, & naturæ opera collegit, quæ recensuit cum nominibus J. WOODWARD. Ventos constantes inprimis proprio tractatu persecutus est, quem rerum gnari plurimi faciunt. In ultima hujus libri editione 1729. multa alia itinera adjecta sunt FUNNEL, C. COWLEY, C. SHARP, C. WOOD, L. WAFER.

CORNELII de BRUYN citatum utrumque itinerarium junctum Gallice prodiit Haag. 1732. 4. 5. vol.

Adde deinde: ERIC. TILLEMAN *beretning om det landtskab Guinea*, Coppenhagen 1697. 8. Oram Guineæ accurate describit, de plantis vero & animalibus breviter agit.

Collectionum, quæ citatis hoc loco *lettres curieuses & édifiantes* continentur, compendium edidit anonymus cum titulo *Recueil d'observations sur les mœurs*, &c. *de plusieurs peuples de l'Asie, de l'Afrique & de l'Amerique*, Paris. 1749. 12. 4. vol. non sine vitiis.

Joh. Funnel recusus est Lond. 1729. 8. successerat hic auctor W. Damperio, oramque occidentalem Americæ a 20° ad 40° describit.

(*Pag.* 124.) Post H. Sloane adde: J. Lawson *new voyage to Carolina containing the natural history of the country*, Lond. 1709. 4.*

J. J. Scheuchzeri *itinera Alpina* primum Tiguri prodierunt 1702. 4.

Post L. Feuille'e adde: J. Tollii *epistolæ itinerariæ* a Henninio, Amstelodami 1714. 4. recusæ parum habent, quod huc faciat.

J. P. de Tournefort Anglice etiam prodiit 1741. 8.

(*Pag.* 125.) Majoris editionis itinerarii Petri Kolbii, &c. compendium, quod Amstelodami editum esse diximus, Germanice etiam recusum est Noriberg. 1745. 4.

Post J. F. Leopold. adde: *Voyage de Marseille à Lima*, Paris. 1720. 12. Tribuunt in præf. chirurgo Bachelier qui ab anno 1707. ad 1711. *Bonum Aerem* & Peruviam adierit, sed infinita ex aliis compilata intercedunt, cum ridiculis erroribus. Ita *Orseille* confundit cum Phalaridis semine, & Picum Teneriffæ altum facit 47812'.

Post Fr. Valentyn adde: Alex. Hamilton *new account of the East indias*, Edimburg. 1727. 8. 2. vol. Erravit per Indiam Orientalem a capite bonæ spei ad Japoniam usque ab anno 1688. ad 1723. & oram omnem Asiæ descripsit, superstitiosus, neque nostri scopi.

Le Gentil *Voyage autour du Monde*, Amstelod. 1728. 12. 3. vol.

Laval *Journal du voyage de la Louisiane*, Paris. 1738. 4. Astronomicum est & geographicum.

H. Egede prodiit etiam, Francofurti 1729. 8.

Adde deinde: Edward Wright *observations made in travelling through France and Italy*, London 1730. 4. Picturas inprimis & sculpturas habet, sed tamen plantas rariores arboreas inprimis & modum observat, quo agri vitesque coluntur.

Bergeron *voyages faits en Asie dans les* XII. XIII. XIV. *&* XV. *Siécles par plusieurs célèbres voyageurs*, Haag. 1735. 4. 2. vol. & ni fallor Leid. 1729. 4. 2. vol.

P. J. von Strahlenberg recusus est, Lips. 1736. 4.

Adde deinde: Gottfr. Henric. Burghart *reise nach den Zotenberge*, Breslau 1736. 8. cum catalogo stirpium

Th. Shaw gallice prodiit Hag. 1743. 4.

(*Pag.* 126.) Caroli Perry *historia Orientis*, cujus editionem nondum resciveram, utique prodiit Londini 1743. fol. cum titulo *a view of the Levant*. Quæ ad nos faciunt, tangunt inprimis Aegypti morbos, & Nili adscensum. Vanslebium & J. Sicard passim mendacii accusat.

Richard Pocoke in secundo *descriptionis* suæ volumine Asiam minorem & Græciam describit. Plantas plures, depictas, aut recensas exhibet, & de terra Lemnia & Mastiche observationes.

Observationes, quas præter astronomica contineri diximus in *La méridienne de Paris*, &c. *par* Mr. Cassini, factæ sunt a Medico D. le Monnier.

Post Car. Linnaeum adde: Henrici Ellis *voyage to Hudsonsbay*, Lond. 1748. 8. Gotting. 1750. 8. &c. Cum inutili labore fretum ad mare Occidentale ducens quæreret, & hibernaret in sinu Hudsonis, observavit frigoris inclementiam, aves, animalia, maris fluxum & refluxum, mineralia.

An account of a voyage for the discovery of a Northwest passage by the Clerk of the California, Lond. 1748. 8. Perpetua censura operis Ellisiani, quo spes aufertur inveniendi freti. Et ipse fibros, aves aëresque & locos describit.

Caroli Horleman *Dagbok öfwer en igenom atskillige Rikets Lundkaper giord resa*, Holm. 1749. 8. Rem inprimis œconomicam sub oculis habuit, aliqua tamen ad rem naturalem faciunt, conchas fossiles, arborum altitudines, &c.

J. G. Gmelin & in præfatione floræ Sibiricæ historiam naturalem ejus vastissimæ, quam peragravit, regionis dedit, & in programmate, Tubingæ 1749. fol. & 1750. & Germanice Gottingæ 1750. 8. edito descripsit iter suum Petropoli ad Chinæ confinia ab anno 1733. ad 1743. absolutum, quo nova plurima & enormis inprimis atque absque exemplo frigoris memoria continentur.

In *relationibus Salisburgensium colonorum* in Georgia exstant etiam plurima quæ ad rem naturalem, terræ fruges, ventos, meteora, &c. pertinent.

(*Pag.* 127.) Itinerum scriptoribus adde: *Algemeine historie der Reisen zu wasser und lande*. Anglice prodiit, tum gallice, & belgice. Septimum nunc volumen legi. Undique compilatum esse, vitio non vertendum est: fontibus autem non semper bonis usos esse auctores, & ad naturæ inprimis dona non adeo respexisse, multa vero repetiisse moneri potest. Quare fontes potius quam hujusmodi compilationes adeundum est, cum inprimis res naturales negligentius descripserint.

Topographiæ ad rem physicam.

P. PARACELSI *descriptio Carinthiæ* huc pertinet. Spectat ad rem mineralem, Argentorati 1575. 8.

J. LEONIS *descriptio Africæ* Gallice prodiit Lugd. 1556. fol. 1564.

Adde deinde: ODOARDO LOPEZ *regal of the kingdom of Congo and of the countries round about the same*, Lond. 1597. 4. *

ANT. de HERRERA etiam est *novus orbis seu descriptio* Indiæ Occidentalis, Madrit. 1601. 1615. fol. versa a J. BARLAEO, Amstelod. 1622. fol. quæ breviter naturæ fructus enumerat. In Belgica editione una prodiit JAC. le MAIRE iter, quo celebre fretum invenit, jucundum lectu, & P. BERTII brevis Americæ descriptio.

Adde deinde: DIDACI de CISNEROS *sitio naturaleça y propriedades de Mexico*, Mexic. 1618. 4. ANT. *

EUSEBII NIEREMBERG *historia naturæ maxime peregrinæ*, Antwerp. 1635. fol.

ROB. ASHLEY *Cochinchina containing many admirable varieties and singularities of that country*, Lond. 1633. 4. *

ALFONSI de OVALLA S. Jesuitæ Chilensis, *historia y relacion del Reino da Chile*, Rom. 1646. 4. *

JULII JASOLINI *de rimedi naturali che sono nell' isola di Pittecusa hoggi detta Ischia*, Libri II. Neapol. 1689. 4. *

J. de LAET. Libri XVIII. prius belgice prodierunt Leid. 1630. fol.

(*Pag.* 128.) G. BOATE pleraque habuit a fratre ARNOLDO BOOTIO. Paludes varii generis, fodinas, agri cultum, morbos (inter quos *irish ague*, & rachitis) bono ordine describit.

ROCHEFORT Anglice prodiit, multis tamen figuris mutilatus, cum titulo *the history of the Caribbea Islands.. renderd into English by* JOHN DAVIES, Lond. 1666. fol.

Adde deinde: ARNOLDII MONTANI *beschryving van America en t' Suydland*, Amstelod. 1671. fol. Collecta undique descriptio, qua inprimis res Brasilicæ fuse repetuntur, cum aliqua historia naturali, & nitidis iconibus.

An huc referam MERRETI *Pinacem rerum Britànnicarum*, quo brevis catalogus non plantarum solum, sed aliarum rerum ad historiam naturalem Angliæ pertinentium continetur?

CAROLI CLARAMONTII *de aëre, locis & aquis terræ Angliæ*, Londin. 1671. 12. Lotharingus medicus fuit, qui aliquamdiu in Anglia vixit. Cælum & aquas insalubres esse, vites non maturari queritur, ingenia incolarum, nobilium quidem vegetum similius Galliæ, plebis lentum, ad chronicos morbos aptius depingit, &c.

BALDAEI *beschryving van Malabaar en Coromandel*, Amstel. 1672. fol. Magis ad historiam facit. *

OLIV. DAPPER multas historias regionum conpilavit, quibus solet aliquas stirpium icones, & alia ad rem naturalem conjungere. Huc ergo *beschryving van t' ryck van den grooten Mogol*, Amstelod. 1672. fol. * *beschryving van Syrien en Palæstina* 167.. fol. * *beschryving van Africa* 1676 fol. * *beschryving van Asien* 1680. fol. * *beschryving van de Archipel* 1688 fol. * gallice recusum 1703. fol. ibid. *beschryving van Morea* 1688. fol. *

W. J. MULLER in Libro citato habet etiam commercium, quod auro fit.

LUC JAC. DEBES multa habet ad maris historiam, ad vortices, pisces, etiam morbos regionis, superstitiosus omnino auctor.

Adde deinde: J. J. WAGNERI *Helvetia curiosa* omnino huc pertinet, Tigur. 1680. 12.

The present state of the fertile Island of Tabago, Lond. 1683. 4. An idem qui, recusus in *Hamb. Mag.* T. IV., continet arbores & animalia.

J. FORTUNATO ALAMANDINI *istorica descrizzione de tre regni Congo, Matamba ed Angola e delle missioni apostoliche da Capucini compilata da* G. ANT. CAVAZZI, Bologn. 1687. fol. Hic est, quem gallice libere vertit LABATUS.

(*Pag.* 129.) Post VALVASOR adde: DANIEL TOUSCHER *alpes Jämtlandiæ*, Upsal. 1694. 8.

BENI. CONNOR lecto nunc invenio paucissima ejus viri esse, qui utique medicinam in aula Polonica fecit, neque historiam naturalem fere adtingi.

Post CH LEIGH adde: Le GOBIEN *histoire des Iles Marianes*, Paris. 1701. 8. *

TH. ROBINSON, cujus hoc loco naturalem historiam Cumberlandiæ, &c. recensuimus, singularis homo fuit, sed in fossilibus utilis. Montes secundum classes nonnullas describit, & cupri labores, & *mundik* mineralis Angliæ proprii Plantas habuit a THOMA LAWSON.

Addatur deinde: M B. VALENTINI *historia naturalis Hassiæ inferioris*, Giess 1709. 4.

J. J. SCHEUCHZERI etiam huc pertinet disputatio *de Helvetiæ aëribus, aquis & locis*, Tigur. 1728. 4.

Post DAN. TYSELIUM adde: C. G. ZORGDRAGER *alt und neue Grönlandische fischerey mit einer*

ner beschreibung von Groenland, Island, Spitzbergen, Nova Zembla . . der strasse David aus dem holländ. übersezt durch A. MOUBACH, Lipf. 1723. 4. Bonus liber, fcriptus equidem ad docendum modum, quo Balænæ utiliffime capiantur, multa tamen admifta habens ad hiftoriam naturalem Iflandiæ, & frigoris feptentrionalis.

The british Empire in America, Londini 1741. 2. vol. 8. Germanice etiam verfum fructus naturæ breviter recenfos folet enumerare.

Poft SAM. DALE adde: COKER *furvey of Dorfetfhire cont. the natural hiftory of that Country*, Lond. 1732. fol. *

DU HALDE Germanice verfus liber, male truncatus, & alienis rebus auctus eft.

(*Pag.* 130.) DE MAILLET *defcription de l'Egypte*, Parif. 1735. 4. Hag. 1740. 12. fabulofus homo & nugator.

Adde etiam poft ANDERSON: ANTONII ROSCHMANN *regnum minerale, vegetabile & animale Tirolenfis comitatus* numquam vidi A. E. *fuppl.* IV. S. 6.

J. C. TRUMPH *hiftoria naturalis urbis Verdæ*, Norimb. 1744. 4. & in E. N. C.

CAR. FRID. MENANDER & GADD. *obferv. phyfico-œconomicæ in Satagundia collectæ*, Abo 1747. 8.

A. BERCH *Angermanna hufhollning*, Upfal. 1747. 8.

Ab anno 1749. cepit edi liber cum titulo *Verfuch einer befchreibung natürlicher merkwürdigkeiten der Landtfchaft Bafel* 8. cujus quinque partes prodierunt. Plantarum rariorum & vulgarium etiam catalogum, & conchas rariores, & alios lapides peculiares defcribi video.

In J. CHRISTOPH v. DREYHAUPT *befchreibung des Saalkreyfes*, Hall. 1749. fol. bona hiftoria naturalis continetur.

PETRI SCHISSLER *hälfinga hufhollning*, Stokh. 1749. 8. huc etiam facit.

ROBERT HEATH *natural hiftory of the Iflands of Scilly*, Lond. 1750. 8. Legi meretur defcriptio infularum parum notarum, quarum etiam plantas fponte nafcentes recenfuit.

GRIFFITH HUGHES *defcription of Barbados*, Lond. 1750. fol. Acriter video cenferi, fed certe plurimas raras parumque notas plantas defcribit, pingit, animalia, aërem, aquas locofque refert, melius, quam in plurimis id genus libris, etfi methodum defideres.

EGERHARD OLAVI *Enarrationes de natura & conftitutione Iflandiæ formatæ & transformatæ per eruptiones ignis*, Hafn. 1750. 8.

Ad Lexica quæ hoc loco citavimus, referri adhuc meretur G. HENRICH ZINCK *deutfches real manufactur und handwerks lexicon*, Lipf. 1745. 8.

ADDENDA AD PARTEM V.

(*Pag.* 135. *not. a*) Citatus hic le FEVRE Anglice prodiit 1670. 8.

(*Not. b*) N. LEMERY compendium prodiit etiam Parif. 1681. & ibid. 1697. 8. 1701. 1713. 8. 1730. 8. opt. Genev. 1691. 12. 1681. 8. Latine, Germanice, Drefd. 1734. 8. EJUSDEM etiam eft *recueil de curiofités*, Amftelod. 1697. 8. 2. vol.

(*Pag.* 136.) Ad compendia Chemica fequentia addimus.

CONRAD KUNRAHT *diftillir und arzneybuch*, Hamb. 1638. 4. Francof. 1703. 4.

J. SIG. ELSHOLZ *deftillatoria curiofa*, Berolin. 1674. 8. Anglice, Lond 1677. 12.

HERMAN NIC. GRIMM *compendium medico-chymicum*, Bataviæ 1679. 8.

MICH. ETTMULLER *Chemia rationalis*, Leid. 1684. 4. Ej. op. *Pharmaceutico-chymica*, Lugd. 1686. 4.

JACOB BARNER *Chymia philofophica*, Noriberg. 1689. 8. Laudari video.

STAHLII etiam eft *einleitung zur chymie*, Lipf. 1729 8.

GODOFRIDI ROHTII *gründliche anleitung zur chymie*, Lipf. 1720. 8. 1745. 8. &c.

Nouveau cours de chymie, &c. primum prodiit Parifiis 1723. 12. opus SENACI.

Adde deinde: PETER SHAW *new method of chymiftry*, Lond. 1727. 8. EJ. *chymical lectures read in* 1731. 1732. 1733. Lond. 1734. 8.

CL: MALOUIN etiam eft *Chimie médicinale*, Parif. 1750. 12. 2. vol.

J. JUNKER *confpectus* auctior prodiit Hall. 1749 & 1750. 4 2. vol.

BOERHAAVII *Elementa Chemica* recufa etiam funt Parif. 1733. 4. 2. vol. Anglica hujus operis verfio, præter eas quas diximus, exftat etiam Londini 1741. 4. a P. SHAW data.

Poft BOERHAAVIUM adde: GOTTFR. HENR. BURGHART *diftillirkunft*, Breflau 1736. 8. & *zufätze zur diftillirkunft*, ibid. 1748. 8.

(*Pag.

(*Pag.* 137.) NEUMANNI citatum opus multo auctius nunc recuditur, & Berolini anno 1749. & 1750. tria jam volumina eo pertinentia prodierunt.

Adde adhuc post NEUMAN.

J. H. SCHULZE *chemische versüche*, Hall. 1745. 8.

MACQUER *Elémens de Chymie théorique*, Parif. 1749. 12. Bono ordine fcriptum conpendium & periti viri cum variis in tabulam adfinitatum D. GEOFROI animadverfionibus, explicationibus phænomenorum, experimentis propriis in calce, in arfenico inftitutis, &c.

FRID. HOFMAN *Chymia rationalis & experimentalis*, Leid. 1748. 8. Breve & ordinatum, etfi non plenum compendium.

Leçons de Chymie de l'univerfité de Montpellier, Parif. 1750. 12. Opus D. GONTARD.

(*Not. b*) KUNKELII *Laboratorium* prodiit etiam 1728. 8. EJUSDEM etiam funt *obfervation von den fixen und flüchtigen falzen*, Hamburg 1676. 8. *de principiis chemicis falibus acidis*, &c. Witteb. 1677. 8. *de nitro & de phofphoro minerali*, Lipf. 1678. 8. EJ. *experiments of chymical philofophy*, Lipf. 1705. 8.

Caeterum KUNKELIUS vir induftrius fuit, uti diximus, & recte opportunitatibus ufus eft, judice NEUMANNO, etfi theoria minus bona ufus.

J. BECCHERI quidem eft *Chymifcher Glükshafen oder groffe chymifche concordanz*, fed ad alchemiam pertinet. Editio hujus Libri Hallenfis 1726. 4. loco citato dicta eft cum præfatione STAHLII. BECCHERI etiam eft *tripus Hermeticus feu laboratorium portatile*, Francof. 1689. 8. EJ. *experimentum chymicum novum* 1671. 8.

(*Pag.* 138. *not. e*) OTT. TACHENII *Hippocrates chymicus*, Parifiis recufus eft 1669. 8. & recognitus a F. BURRHO, Bruxell. 1690. 12.

De J. B. van HELMONT adhuc adnotamus, non poffe etiam diffimulari in BUTLERO, in Libro *de magnetica vulneris curatione*, in *alcahefti* hiftoria, multa ab eo in nimium aucta effe.

(*Pag.* 139) HELMONTII opera Roterodami edita, eo loco dicta, priorum quoddam, fed in variis mutatum compendium funt. Recudit M. B. VALENTINI Hafniæ & Francof. 1707. 4. & alia eft editio Lugd. 1655. fol. Anglica etiam Lond. 1662. 4.

Poft HELMONTIUM adde: ANGELUS SALA primus inter Chemicos defiit ineptire CONRINGIO judice. EJUS opera omnia pertinent ad medicamentorum præparationem. Libri funt *Anatome effentiarum vegetabilium: Hydrolæologia: Tartarologia: Saccharologia: Explicatio 7. planetarum terreftrium: Aphorifmi Chymiatrici: Chryfologia: de antimonio: Anatome vitrioli: de natura & proprietatibus vitrioli: ternarius laudanorum: Exegefis chymiatrica: Myrothecium fpagyricum*, &c.

Poft ANGEL. SALA. Ad R. J. GLAUBERUM adde: GLAUBERI opera plurima funt, qui Amftelodami in præparandis remediis vitam trivit. Conjuncta opera prodierunt Lond. 1689. fol. & extractum feu GLAUBERUS *concentratus* Lipf. 1715. 4. Ecce nomina: *Fumi novi philofophici*, Amftelod. 1651. 8. partes V. cum appendice & adnotationibus, germanice Prag. 1707. 8. 5. tomis recufi, & Angliee Lond. 1651. 4. *Opus minerale*, Amftelod. 1651. 8. & pars 2. 1657. germanice Prag. 1658. *De medicina univerfali*, ibid. 1651. 1658. 8. feu de *auro potabili vero* Germanice 1652. 8. *Miraculum mundi* 1653. *Pharmacopœa fpagirica*, Amftelod. 1654. 8. Germanice 1654. & partes reliquæ ad annum 1663. *Explicatio miraculi* 1656. *Continuatio* 1658. de mercurio nempe philofophorum. *Apologia contra* FARNERUM 1655. 8. *Profperitas Germaniæ*, ibid 1657. 1659. 8. Germ. Prag. 1704. 8. Amftelod. 1659--1661. 8. *Confolatio navigantium*, Amftelod. 1657. Germanice 1657. 8. *Defcriptio tartari ex vini fæcibus*, ibid. 1655. 8. *De natura falium* 1659. 8. *De fignatura falium, metallorum & plantarum* 1659. 8. *Arca thefauris opulenta* 1660. 1661. 8. Germ. 1660. 8. index in libros proprios. *Ars deftillatoria nova* 1661. 8. *Lib. dialogorum* 1663. 8. *de hermetis tinctura univerfali* 1663. 8. Germanice recufa. *Explicatio verborum in verbis, herbis & lapidibus magna eft virtus* 1664. 8. Germanice 1663. 8. *Novum lumen chymicum* 1664. 8 *Explicatio verborum Salomonis* 1664. 8. *De tribus principiis metallorum fale, fulfure & mercurio* 1667. 8. *De purgatorio philofophico* 1668. 8.

PETRI POTIER, qui inprimis chemica ad medendum & ad efficacia remedia invenienda ufus eft, opera omnia variis annis prodierunt, Francof. 1676. 8. & cura F. HOFMANNI 1698. 4. Nimium laudatorem fuorum fuiffe vel ex antihectico fufpecto remedii genere adparet. EJ. *Manes Poteriani*, Fr. Lipf. 1692. Quis alius fuit MICHAEL POTERIUS celebris Chymicus a PIERRE de la POTERIE, noftro nempe PETRO, diverfus, dictus a D. MALOUIN loco citato, p. 154.

GUERN. ROLFINK *non entia chymica*, Jen. 1645. 12.

Inter STAHLII opera etiam huc pertinet *billiges bedenken von* BECHERS *naturkünd. der metallen* Fr. Lipf. 1723. 8. EJ. tractatus varii in *opufculis Chemico-Phyficis*.

G. STARKEY Anglice primum prodiit, Lond. 1658. 8. cum titulo *Pyrotechnie asserted and illustrated*. Ej. etiam est *arts triumph over natures infirmities*, Lond. 1696. 8.

J. FREINDII Liber citatus anglice etiam recusus est, Lond. 1729. 8.

(*Pag.* 140.) J. A. STISSER *acta laboratorii*, &c. Helmstad. recusa etiam sunt 1701. 4.

Comitis de la GARAYE *Chymie*, &c. Germanice etiam exstat Francofurt. 1749. 8.

Adde deinde: JOEL LANGELOTT *epistola de quibusdam in chemia prætermissis, quorum occasione secreta haud exigui momenti candide demonstrantur*, Hamburg. 1672. 8.

J. BOHN *de acidi & alcali insufficientia*, Lipſ. 1675. 8. Ej. *dissertat. chymico-physicæ* XV. Lipſ. 1685. 4.

LOVE MORLEY *collectanea chymica Leidensia*, Leid. 1684. 4. collectio nempe processuum, recusa cum operibus la MORTII 1696. 4. ibid.

CHRISTIANI DEMOCRITI *analysis cramatis harmonici. d. i. chymischer versuch zu destilliren*, 1729. 4. 1734. 4.

PETRI SHAW *chymical lectures publickly read in London* annis 1731. 1732. *and in Scarborough* 1733. Lond. 1734. 8. utile chemiæ compendium, ex quo multa didici, v. g. salis ammoniaci compositionem ex spiritu salis & sale volatili ossium bubulorum, tum consilia de phosphoro, arte tinctoria, &c.

J. HENR. POTT *observationum chemicarum collectiones* II. Berolin. 1739. 4. & 1741. 4. de terra foliata tartari, acido vitrioli vinoso, acido nitri vinoso, &c. Perindustrio viro ipsum multa debuisse NEUMANNUM a gnaris audio.

C. ANDR. MANGOLD's *chymische erfahrungen und vortheile in bereitung einiger bewährten arzneymittel*, Erfurt 1748. 4. & Ej. *fortgesezte chymische erfahrungen*, ibid. 1749. 4. De oleo vitrioli dulci, naphtha vini, de oleo animali DIPPELII, tincturis antimonii aliisque minus notis medicamentis lites aliquas cum CL. J. H. LUDOLPHO agitavit.

(*Pag.* 143. sub finem *not. b*) adde: SIM. P. HILSCHER & MARHEINEKEN *de phosphoris*, Jen. 1744. 4.

J. G. BRENDEL *de sale & spiritu acido phosphori*, Gotting. 1747. 4.

J. GOTTLOB LEHMANN *abhandlung von phosphoris*, Lipſ. 1750. 4. omnis nempe generis, urinoso phosphoro, cujus multas dat encheireses, lapideo, vario, etiam minus noto ex nonnullis Saxonicis glebis, ex auripigmento, ex alumine, vino parato, &c. utiliter scripsit.

(*Pag.* 145.) Ad historiam de Mercurio adde.

BOERHAAVII *experimenta circa mercurium* seorsim prodierunt, Lipſ. 1734. 8.

J. FRID. HENKEL *de mediorum chymicorum appropriatione in argenti cum acido salis communis combinatione*, Dresd. 1737. 8.

Auctoribus citatis ad præparata ex ferro addi meretur G. E. STAHL *de solutione martis in puro alcali*, Hall. 1712. 4. & in *opusculo Chymico-physico*.

Ad peculiaria aliqua Fossilia & Sales. Post STAHLIUM adde: G. CHRISTOPH DETHARDING & HINKE *de sulfure præstantissimo bezoardico*, Rostoch. 1746. 4.

HERM. FRID. TEICHMEYER *de anodynis quibusdam spiritibus mineralium*, Jen. 1736. 4.

C. F. HUNDERTMARK *de specie sulfuris anodyni*, Lipſ. 1748. 4.

Adde etiam deinde: A. SALÆ *anatomia vitrioli*, Leid. 1617. 8.

G. E. STAHL *de spiritu vitrioli in copia parando*, in *opusculo*. Ej. *de analysi acidi vitriolici: de arcano duplicato & tartari vitriolati genealogia*.

J. WOLFG. KUNSTEL *de salibus metallorum* Lipſ. 1711. 4.

J. GOTTFR. WENDELIN *de nonnullis medicamentis metallicis eorumque effectu in Corpore humano*, Hall. 1743. 8.

MICH. ALBERTI *de solutione succini fere radicali*, Hall. 1739. 4.

Ad antimonium adde adhuc: G. E. STAHL *de regulo antimonii stellato*, in *opusculo*.

MEUDERI citatus ibi libellus *de antimonii analysi* primum Dresd. & Lipſ. prodiit 1737. 8.

ROTHII etiam est *von antimonialischen tincturen*, Dresd. 1735. 8. Germanice.

(*Pag.* 146.) Ad *Sales*. BRANDMULLER de nitro jam laudatus est.

CRISTOPH CARL STRUMPF *nonnulla de sublimationis apparatu*, Hall. 1745. 4.

Ad *Vegetabilia*. M. ETTMULLER *Examen tincturæ coralliorum*, Lipſ. 1679.

STAHLII hic citata *zymotechnia* seorsim etiam prodiit, Hall. 1697. 8.

Adde etiam huic tractationi: H. FRID. TEICHMEYER *de arcano tartari vel sale essentiali vini*, Jen. 1730. 4.

B. DAVID MAUCHART *de vini turbidi clarificatione*, Tubing. 1742. 4.

G. E. STAHL *de vini dephlegmatione*, in *opusculo*.

J. JUN-

J. JUNKER *disquisitio analytica arcani tartari*, Hall. 1743. 4.

C. A. a BERGEN *de fuligine*, Francof Viadr. 1750. 4. & de eadem BAIER, Altdorf. 1722. 4.

(*Pag.* 147. Ad *Caput* IV. *Pharmaceutica.*) FRANCISCI ALEXANDRI *Apollo compositorum & simplicium examen suo fulgore irradians*, Venet 1565. fol Francofurti 1613. 4. Dispensatorium est, cum historia omnium simplicium medicamentorum, quæ formulas subeunt.

JOH. RENODAEI *Institutionum pharmaceuticarum* Libri V. & *de materie medica* L. 4. Paris. 1608. 4. EJ. *institutionum pharmaceuticarum* Libri IV. & *antidotarium seu dispensatorium absolutissimum*, Paris. 1623. 4. Anglice etiam 1657. fol.

BRICII BAUDERON *pharmacopœa & du* BOIS *de miscendis medicamentis*, Lond. 1639. fol. gallice, Lion 1663. 4. Rouen 1644. 4. qua lingua scripta & hispanice versa a JOH. de CASTILLO, Gadibus 1671. 4.

J. R. GLAUBER *pharmacopœa spagirica* p. 3. Amst. 1654. seqq. 8.

J. PRAEVOTI tractatus *posthumus de compositione medicamentorum*, Patav. 1666. 12. Hanov. 1666. 12.

A. Q. RIVINI *manuductio ad chemiam pharmaceuticam*, Noriberg. 1718. 8.

FELIX PALLACIOS *palæstra pharmaceutica chymico-Galenica* III. ed. Madrit. 1730. 4. *

J. FRID. CARTHEUSER *pharmacologia theoretico-practica*, Francof. Viadr. 1745. 8. Commodus inprimis liber, & fidus.

(*Pag.* 149. *not. b*) Recensus hoc loco J. SCHROEDERUS editus est Noribergæ Germanice 1685. 4. tum Francof. 1669. 4. Lat. Noriberg. 1693. cum HOFMANNO Fr. Lips. 1718. 4.

(*Pag.* 150. *not. a*) J. ZWELFERI *animadversiones* Norimbergæ recusæ sunt 1693. 4. EJUS etiam *Pharmacopœa Regia* recusa est ibid. eodem anno 4.

Adde etiam huic tractationi CL. GALENI libri *de theriaca* quos in practicis recensui, tum *de antidotis & de substitutis medicinis.*

A. M. BRASSAVOLÆ *examen omnium syruporum quorum in medicina usus est*, Lugdun. 1540. 8.

MICHAELIS VILLANOVANI (celeberrimi illius SERVETI) *syruporum universorum ratio ad* GALENUM *diligenter exposita & vera purgandi methodus*, Paris. 1577. 8. Venet 1545. 8. Lugd 1546. 8.

MOYSE CHARAS *de la theriaque d'Andromachus*, Paris. 1685. 12. de simplicibus medicamentis, quæ eam formulam ingrediuntur, non inutiliter.

A. Q. RIVINI *censura medicamentorum officinalium*, Lips. 1701. 4.

SALOMON JACOBSON *de syrupis officinalibus*, Hall. 1739. 4. bene.

(*Pag.* 151.) D. LUDOVICI Dissertationes III. ibi recensæ cum ETTMULLERI commentario Gallice editæ sunt Lyon 1710. 8. Germanice vero J. HEIMREICH qui idem LUDOVICUM proprio libello defendit 1714. 8. In eum alterius commentarii NENTERIANI specimen exstat, Argent. 1708. 4.

VALERII CORDI *dispensatorium* sæpissime recusum, uti jam dictum est, mihi Leid. 1651. 12. cum P. COUDENBERG MATTH. LOBELII notis & G. RONDEL. Libro *de theriaca.*

A. P. COUDENBERG etiam Gallice versum est, Antwerp. 1575.

ADOLPHUS OCCO, ADOLPHI filius, ADOLPHI N. primum *Pharmacopœam Augustanam* edidit A. Vind. 1574. fol. recusam 1580. 12. 1597. Inde versa a Coll. medico prodiit 1613. fol. 1622. fol. 1646. fol. Goudæ 1653. 8. A. Vind. 1673. 8. 1684. fol. 1694. fol. 1710. fol. & *renovata* Aug. Vind. 1734. fol. ed. 1673. prodiit *defensio* L. SCHROERII. *Medullam* ejus contraxit VITUS RIEDLINUS, Ulm. 1707. 8. nempe utiliora medicamenta.

Il ricettario medicinale Fiorentino per ordine del Gran Duca, Florenz. 1567. fol. Latine versum a CLUSIO, Lugdun. 1587.

M. CHARAS citata pharmacopœa Gallice prodiit Paris. 1682. 8. Anglice 1678. fol. Opera vero EJUS omnia Genevæ 1684. 4. 3. vol.

DE MEUVE prostat etiam Paris. 1689. 4.

N. LEMERY *Pharmacopée* prodiit etiam Venet. 1720. 4. Italice.

J. QUINCY *lectures in Pharmacy*. An idem opus *Pharmacopée universelle raisonnée traduite* par CLOUZIER, Paris. 1749. 4. an potius opus quod *Pharmacopœa officinalis* inscribitur, Lond. 1719. 8. Angl.

(*Pag.* 152.) *Pharmacopœa Bateana* hic dicta prodiit etiam recusa Lond. 1691. 12. 1694. 8. aucta a GUIL. SALMON cum posologicis tabulis, Francof. 1702. 12. Auctior vero Anglice etiam recusa est, Londini 1720. 8.

Addantur deinde: *Pharmacopœa Persica*, Paris. 1687. 8. curiosa ob orientalium medicamentorum cognitionem.

Pharmacopœa collegii Regii Medicorum Edimburgensis, Edimb. 1722. 8. 1735. 8. 1744. 8. Goetting. 1742. 8. Inter concinniores.

 Dis-

Dispensatorium Regium & Electorale Borusso-Brandenburgicum, Berolin. 1731. fol. Erford. 1734. fol. curante A. E. BUCHNERO, quam editionem passim carpit C. NEUMANNUS. In IDEM exstant *prælectiones* J. H. SCHULZE, Hall. 1736. 8.

THEODORI BARON *codex medicamentarius Parisinus*, Paris. 1732. 4. Regia auctoritate confirmatus, recusus anno 1749. a J. BAPT. THOMA MARTINENQ. 4. auctius & emendatius. Continet catalogum simplicium medicamentorum etiam recentiorum: inde præparationis modus Galenicus, tunc chemicus. Multas adhuc compositiones, etiam prælongas conservarunt.

Pharmacopœa Würtembergica, Editio II. (prior est 1741. fol.) Stuttgard 1750. fol. inter commodissima & plenissima dispensatoria, novis parumque notis medicamentis locupletata cum meliori plantarum memoria. Bene de opere meruit J. A. GESNER.

Ad cognitionem concinnandarum formularum sequentia adjicimus.

Plurimas CELSUS habet & AETIUS, omnesque pene veteres.

JULII DELPHINII *de ratione medicamentorum præscribendorum*, Venet. 1557. 4. *

CONR. GESNERI *Evonymus de remediis secretis*, dictus in vita EJUS viri, recusus cum P. de VEGA, Lugd. 1620. 8. Anglice versus Lond. 1559. 4. AMES. & gallice 1555. Lugd.

De dosibus collectio *opusculorum illustrium virorum*, Venet. 1579. 8. nempe M. CURTII *methodus dosandi*, BENED. VICTORII, B. MONTAGNANÆ, GENTILIS FULGINATIS de dosibus libelli, RONDELETII de ponderibus, ALKINDI & T. GRADO de gradibus virium & P. GORRAEI formulæ.

SEBASTIANI COQUILLAT *materia & forma medicamentorum tum quæ intro assumuntur, tum quæ foris exhibentur*, Lugdun. 1557. 16.

C. BAUHINI *de remediorum formulis Græcis, Arabibus & Latinis usitatis ad plerosque morbos accomdatis*, Francof. 1619. 8.

NICOLAI EPIPHANII *Pharmacopœa empirica* seu formulæ & arcana cum RENODAEO 1623. 4. Paris. Francof. 1626. 8.

MARCI BANZER *fabrica receptarum, i. e. methodus præscribendi formulas*, Aug. Vind. 1622. 8.

PETRI MORELLI *systema parasceuasticon ad praxin .. continens rationem præscribendi formulas secundum normam practicandi Monspelii usitatam*, Genev. 1628. 8. 1650. 8. Amstelod. 1659. 12. Lips. 1645. 8. opera J JAC. a BRUNN.

J. VARANDAEI *formulæ remediorum* 1658. fol. in operibus omnibus.

J. MICHAELIS opera in quibus *apparatus formularum seu annotationes in* MORELLUM *de præscribendis formulis*, Noriberg. 1688. 4.

HADRIANI a MYNSICHT *Thesaurus & armamentarium medico-chymicum*, Lubec. 1662. 4. 1638. 4. Francof. 1675. 8. Venet. 1718. 8. 2. vol. Remediorum chymicorum satis etiam nunc celebres formulæ.

JOH. PREVOT *medicina pauperum & de remediis facile parabilibus* & EJ. *selectiora remedia* exstant in opusculis, Hanoviæ 1666. 12. excusis.

HENRICI TENKE *formules de médecine tirées de la Galenique & chymique*, Lion 1682. 12. 1690. 12. & Latine *instrumenta curationis morborum*, Lugd. 1683. 12. 1687. 12.

EMANUEL KOENIG *thesaurus remediorum ex triplici regno* Basil. 1694. 4. Pharmacopœam Bateanam operi inseruit, & chemica BOHNII & alia.

J. J MARCGRAF *materia medica*, Leid. 1716. 4. continet artem formularum concinnandarum.

Thesaurum Ludovicianum seu DANIELIS NEBELII *pharmacia* LUDOVICI edita est Norib. 1720. 12. nempe bonorum remediorum selectus.

THOMAS FULLER *pharmacopœa extemporanea*, Londin. 1701. 12. 1710. 8. 1714. 12. 1719. 12. (cum Bateana) 1723. 8. Roterd. 1719. 8. Amstelod. 1731. 8. Lausann. 1737. 8. Mille sunt formulæ validiorum medicamentorum, sæpe tamen Germanico palato ægerrime offerendæ.

HIERONYMI ZANICHELLI *promtuarium remediorum chymicorum*, Venet. 1701. 8.

PET. JOSEPH. RODRIGUEZ *apis Hyblæa*, Madrit 1706. 4. Formularum collectio. *

Pharmacopœa Radcliffiana from his original receipt P. I. Londin. 1716. 8. secunda 1719. 8. tum a STOTHERO editæ *practical dispensatory* ejusdem, Lond. 1730. 8. & Germanice versa Lips. 1721. 8.

J. JUNKER *conspectus formularum medicarum* 1723. 4.

HERMANNI BOERHAAVE *materia medica*, Leid. 1729. 8. & alias, formulas continet ad aphorismorum ordinem.

J. F. CARTHEUSER *tabulæ formularum præscriptioni inservientium*, Fr. Viad. 1740. 8.

HIERONYMI DAVID GAUBII *methodus concinnandi formulas*, Leid. 1739. 8. Francof. 1750. 8. Gallice Paris. 1749. 12. commodissimum ad hanc artem compendium.

AD-

ADDENDA AD PARTEM VI.

Pag. 158. *Not. b) Supplementum* ad DALE *pharmacologiam* prodiit etiam Bremæ 1705. 8. Totius autem operis exſtat etiam editio, quæ prodiit Londini anno 1718 12.

(*Pag.* 159.) CHOMELII *hiſtoire des plantes uſuelles* prodiit etiam Pariſ. 1738. 3. vol. 12.

(*Eadem pagina*). Poſt TOURNEFORTIUM adde: ERNESTI ANT. NICOLAI *ſyſtema materiæ medicæ*, Hall. 1741 4. quod in practicis repetetur.

(*Eadem pag. Not. a*). Poſt *præſtantiſſimus* ſubjice *comma*, & adde: etſi minime rudis fuerit herbarum, quem adjutorem ſuum laudat MATTHIOLUS *præf* ed. 1554.

(*Pag.* 160.) Prima editio DIOSCORIDIS, quam diximus anno 1499. prodiiſſe, Græca eſt cum NICANDRO fol. Latina autem verſio, quam J. RUELLIUS dedit, prodiit etiam Francof. 1543. fol. & Lugduni 1590. 8. Editio autem, quam M. VERGILIUS dedit, primum excuſa eſt 1518. fol. Florentiæ, deinde ſecuta ea eſt, quam diximus. LACUNÆ vero DIOSCORIDIS editio prodiit Salmanticæ 1566. fol. & Valentiæ 1636. fol. ANT. G. RYFF, quem commentatum eſſe in DIOSCORIDEM diximus, RUELLII verſione uſus eſt. De A. LUSITANO, quem ob bona, quæ ex inventis ejus ævi habet, laudavimus, id nunc addimus, ridicule tamen fuiſſe credulum, qui ſtruthion ex paſſerum ſemine vere naſci credat p 268. In DIOSCORIDEM etiam exſtant H. SMETII *commentarii* qui miſcellaneorum Libros IX. efficiunt. Ubi de codicibus DIOSCORIDIS dictum eſt, adde: Florentiæ codicem DIOSCORIDIS vidit CAIUS *de l. progr.* p. 195.

(*Pag.* 163. *l.* 13.). Poſt *Medicis* adde: quibus veteres epithymum deſtinaverunt.

(*Pag.* 169. *l.* 19.). Poſt *brevibus notis*, adde: mendoſa tamen CONRINGIO judice. Duæ etiam editiones operum THEOPHRASTI prodierunt Baſil. 1541. fol. cum & ſine *præf.* GEMUSAEI. THEOPHRASTI ERESII *opera* Hanov. 1605. Gr. Lat. interpretibus DAN. FURLANDO & ADR TURNEBO cum FURLANDI *uberibus commentariis*. J. C. SCALIGERI *animadverſiones in* THEOPHRASTUM *de cauſis plantarum* editæ ſunt Lutet. 1556. fol. Genev. 1566. fol. & *in hiſtorias* Genev. 1584. 8. In V. *Libros priores* plurima notavit SOLENANDER *Paſchal. Gallus* p. 268. Poſt THEOPHRASTUM addantur KRATEYA ῥιζοτόμꙋ libri qui in *bibliotheca Conſtantinopolitana* exſtant & EJUS ἰατροσόφιον περὶ ὕλης ἰατρικῆς Viennæ LAMBEC. II. p. 556. Eum virum temporibus MITHRIDATIS vixiſſe, & male ab auctoribus ſpuriarum epiſtolarum, quæ HIPPOCRATI tribuuntur, ad Coi ævum tranſlatum fuiſſe, ſatis nunc notum eſt. *Mithridatiam* inſcripſit MITHRIDATI PLIN. L. 25. *n.* 26.

(*Lin.* 39. *fin.*) adde: JACOBUS vero GREVINUS in 2. Libro *de Venenis*, quos Gallice Antwerpiæ anno 1568. 4. edidit, nihil niſi commentarium in NICANDRUM dedit, quem etiam in gallicos verſus, ex ſeculi genio formatos, conjecit, & una edidit.

EUTECNII ſophiſtæ *paraphraſes in theriaca & alexipharmaca* cum pulcherrimis animalium figuris, quæ Viennæ exſtant MSS. LAMBEC. II. p. 594. Porro addendi ſunt ARISTOTELIS L. 2. *de plantis* Baſil. 1539. J. C. SCALIGERI in Libros II. *de plantis* ARISTOTELIS *commentarii* Pariſ. 1556. 4. Marpurgi 1598. 8. Libri ipſi omino ſpurii ſunt, & parum digni nomine Ariſtotelis. SCALIGERI commentarius non maxima parte ad rem herbariam pertinet, neque ab experimento natus eſt, qui degenerationes in alienas ſpecies admittat.

Inter Agricolas poſſet HESIODUS recenſeri, ſed ob brevitatem parum utilis. Ad VARRONEM adde EJUS *opera omnia*, quæ cura J. C. SCALIGERI prodierunt apud H. STEPHANUM 1518. 8. & Dordraci 1619. 8.

(*Pag.* 170.) Idem MARTYNIUS, quem commentarios botanicos in *Georgica* VIRGILII edidiſſe diximus, eodem modo *bucolica* VIRGILII notis botanicis & nonnullis florum iconibus ornata edidit, Londini 1749. 4.

Ad COLUMELLAM adde: Cum PALLADIO COLUMELLA ſolus prodiit quantum video Lugdun. 1548 8. BYNK. COLUMELLA Gallice etiam verſus eſt Pariſ. 1552. & 1556.

Ad PALLADIUM adde: Seorſim etiam prodierunt PALLADII RUTILII TAURI AEMILIANI *de re ruſtica* Libri IX. Lugd. 1549. 8.

Ad CASSIANUM BASSUM adde: Editio etiam exſtat nomine CASSII DIONYSII Uticenſis *de agricultura* Libri XX. Lugd. 1543. 8. *Geoponicor.* Baſil. 1539. 8.

(*Lin.* 19. *a fine*) adde: & C. HOFMANN in *lect. var.*

Ad GALENUM adde: In GAL. Libros V. *priores de ſimplicium medicamentorum facultatibus* commentarius eſt F. VALLESII Francof. 1645. fol. & eoſdem in XVI. *diſputationes* reſolvit MELCHIOR SEBIZ Argentor. 1651. 8.

Edi-

Editio L. APULEII Basil. 1528. fol. ibidem etiam recusa est 1549. fol.

Post APULEIUM adde: CAROLI MAGNI *capitulare de villis suis* ab H. CONRINGIO recusum, Helmst. 1647. 4 continet brevem descriptionem agriculturæ & designationem stirpium hortensium eo ævo familiarium.

(*Pag.* 171.). EBNBITAR, cujus codicem *de simplicibus medicamentis* indicavimus, vixit anno 1187. SALADINI aevo. EJUS Lib. *de limonibus* latine versus ab ANDREA ALPAGO Parisiis prodiit 1602. 4.*

Ad Arabes adde: ABUL FADLI *de medicina & de re herbaria* exstantem codicem M. S. quo multum usus est in Hierobotanico CELSIUS.

(*Lin.* 14. *fin.*) adde: qui idem STRABI M.S. cum notis erat editurus. *Linea* 16. pro *tertio* lege *quarto*, & adde: cum librum CAROLO Regi Siciliæ dicaverit, qui anno 1385. vivere desiit. PETRI de CRESCENTIIS Libri XII. gallice editi sunt Paris. 1486. fol. Germanica vero editio est anni 1493. fol.

Ad CUBAM adde: Aliam adhuc editionem possideo *hortus sanitatis de herbis, plantis, animalibus & lapidibus, avibus*, &c. folio absque anno editam similem alteri editioni absque anno, sed adjuncto tractatu de animalibus cum eorum iconibus & humano sceleto. Post CUBAM adde: CONRAD *von Megenberg buch der natur*, Augsburg 1489. fol. • Post *Medicinarium* adde: J. JOVIANI PONTANI *horti hesperidum* Libri II. *quibus agitur de cetri fructu & arbore*, Florent. 1514. 12.*

The great herbal .. knowledge of all manner of herbs, London 1516. fol. 1527. fol. 1529. fol. AMES.

GABRIEL ALFONSO de HERRERA *agricultura del campo laboranza y crianza*, Toleti 1520. 1551. &c. Madrit 1620 fol. Italice etiam Venet. 1568. 4. Laudat N. ANTONIUS.

(*Pag.* 172.). OTH. BRUNFELSII *Onomasticon* prodiit Argent. 1543. fol. Quid est OTTO BRUNFELS *kraüterbuch* quod lego Francofurti 1516. prodiisse 8? IDEM incerti autoris libellum *de Centaureo* cum Arabum Libris *de simplicibus medicam.* edidit Argentor 1531. fol.

EURICII CORDI, qui a *Cordo* freno nomen traxit, quod filiorum natu minimus esset, *Botanologicum* recusum est Paris. 1551. 12.

Post CORDUM adde: LEONH. MARCHALL *of the art and manner how to plant and graft all sorts of trees, how to setle stones and sow Pepins*, L. 1529. 4. HARL. 1582. 4. HARL. sed annum 1592. habet AMES. 1651. 4.* HARL.

GARSIAS PEREZ de MORALEZ M. D. *del balsamo y de sus utilitades para las enfirmedades del cuorpo humano*, Hispali 1530. 4. N. ANT.

DONATI a MUTIIS *Epistola de terebinthinæ resinæ facultatibus*, Lugdun. 1534. 8.*

ANTONII FUMANELLI *de vino & facultatibus vini*, Venet. 1536. 4.

CAROLI STEPHANI *seminarium*, &c. prodiit etiam Pariliis 1548. EJ. *arbustum* recusum est Paris. 1542. 8. EJUS est etiam *pratum lacus arundinaceum*, Paris. 1543. 8. EJUS vero botanica scripta a JOH. LIEBAUT Gallice versa prodierunt Lyon 1578. 4. Paris. 1565. 8. Rouen 1625. 4. Genev. 1639. 4. Paris. 1670. 4. Germanice *der feldbau*, Marb. 1551. 8. & auctius *funfzehen bücher vom feldbau*, Argent. 1588. fol. In hac editione ex GEORGII MARII *horticultura* & J. FISCHART *feldbau* multa accesserunt. Pleraque botanica sunt, inprimis L. 3. 4. 9. 10. 11. 12. Cæterum omnem agri cultum ex veteribus sumit, eum sæpe qui suæ Galliæ minime conveniat. Anglice idem Liber prodiit Lond. 1616. 8.

(*Lin.* 5. *a fine*) Post *utatur* pone *comma*, & adde: uti doctum esse defendit QUIQERANUS p. 50. *b.*

(*Pag.* 173.). Ad BARTH. MARANTAM adde: FALLOPII amicus fuit & literarium commercium cum eo aluit.

HIER. TRAGI Germanicæ editiones exstant etiam Arg. 1546. fol. 1587. fol. 1630. fol.

Post GESNERUM adde: ROBERTI BRITANNI *agriculturæ encomium*, Paris. 1532. 4.*

JO. AGRICOLÆ (*Paürle*) *Ammonii medicinæ herbariæ* Libri II. Basil. 1539. 8. quo nostras plantas cum antiquorum stirpibus conparat, non absque utilibus observationibus admistis.

CAROLI FIGULI *herbarum methodus*, Colon. 1540. 4.*

(*Pag.* 174.) VALER. CORDUS obiit febre maligna, a pota frigida, præsente, ex quo hæc decerpo, PETRO FORESTO *præf.* ad Librum I.

Post CORDUM addatur: LEODEGARII a QUERCU *in* RUELLIUM *epitome & volatilium, gressibilium, piscium & plantarum magis frequentium apud Gallos nomina*, Paris. 1544. 8. PL.

P. ANT. MATTHIOLI commentarius in DIOSCORIDEM Italice etiam excusus est 1604. fol. *Epistolæ* EJUS, quas Pragæ seorsim prodiisse diximus, Lugduni etiam prodierunt 1564. 8. Opus majus Gallice a J. de MOULINE etiam versum prodiit Lyon 1572 1655. fol.

Post MATTHIOLUM adde: FITZ HERBARDE *ryghthe profytable booke of husbandy*, Lond. 1546. 8. HARL.

Luigi Alemanni *coltivazione* Patavii recuſa prodiit 1718. 4. quæ mea eſt editio.

Wilh. Turneri antiquius opus nunc aliud Amesium citare video, nempe *names of herbs in Greck, Latin, Engliſh, Dutche and Frenche*, L. 1548. 12.

(*Pag.* 75.) Poſt Gesnerum adde: Augerii Ferrerii *de radice chinæ liber quo probatur diverſam eſſe ab apio*, Toloſ. 1554. 8.

Joh. de Jarava *hiſtoria de las hierbas y plantas*, Antwerp. 1557. 8. * ex Dioscor & aliis.

(*Pag.* 176.) Poſt Ben. Aretium adde: J. Bacchanelli *de conſenſu medicorum in cognoſcendis ſimplicibus*, Venet. 1553. 8. Dictionarium ſtirpium, cum locis veterum, & opinione auctoris, num nota planta ſit, num ignoretur, quod ſæpe de ſe ipſo fatetur.

Poſt Amat. Lusitanum adde: Hieronymus Cardanus in Lib. *de ſubtilitate* variis locis plantas adtigit, ut v. g. quærat Lib. VIII. quare calyce multæ deſtituantur. Inter *opuſcula medica*, Baſil. 1559. 8. edita exſtat liber *de cyna radice ſeu de decoctis*. Libellus idem cum altero *de ſarzaparilla* recuſus eſt cum Lib. II. contradicentium, Pariſ. 1565. 8. Marpurg. 1607. 8. Uterque etiam exſtat Antwerpiæ 1564. 8.

Ant. Mizaldi Gallicæ etiam editiones ſunt *le jardinage contenant la manière de cultiver les jardins*, Paris 1578. 8. & *le jardin médicinal enrichi de pluſieurs remèdes & ſecrets*, 1578. 8.

Poſt Mizaldum adde: Antony Askham *little herbal of the properties of herbs*, Lond. 1559. 8. Ames.

Benedicti Curtii *hortorum* Lib. XXX. Lugdun. 1560. fol.

(*Pag.* 177.) Poſt Odonem adde: Giov. Tatti *dell' agricultura*, Venet. 1561. 4. *

Antonii Donati ab Altomari *de mannæ differentiis & viribus*, Venet. 1562. 4. Seg. Non malum opuſculum, quo per experimenta oſtenditur, Mannam arboris ſuæ ſudorem eſſe, non cæleſtem rorem.

(*Lin.* 27. *fin.*) adde: & non mediocre ſpecimen edidit iconum 216. quas Gesnerus ſculptas reliquit.

Q. Apollinaris *handbüchlein* &c. recuſum eſt cum Tarquinii Ocyori (*Schnellenberg*) *experiment büchlein von 20 peſtilenz wurzeln*, Argentin. 1607. 8.

(*Pag.* 178.) Garciæ ab Orta *Coloquios* &c. Italice verſus eſt ab Annibale Brigantio, Venet. 1605. 8. Gallice vero ſub nomine du Jardin verſi ſunt hi dialogi, Lyon 1619. 8.

Poſt Brassavolam adde: Matth. Durastante *de aceti ſcillitici conpoſitione ... de aloës ſubſtantia*, Venet. 1567. 8. &c. *

Le ſafran de la Rochefoucault, Poitiers 1568. 4. *

(*Lin.* 36.) Poſt N. Monardez adde: quem modo nominavi.

Nicolai Monardez opus quod Clusius edidit ſub nomine *hiſtoriæ ſimplicium* &c. Gallice vertit Colin, Lion 1619. 8. Ejusdem Monardez eſt *de dos medicinas excellentiſſimas contra todo veneno la piedra bezoar y la yerva eſcorzonera*, Hiſpali 1569. 8. 1580. 8. * N. Ant. Ejusd. *tractatus del efetto da varias yervas*, Hiſpali 1571. 8. * Ant.

C. Heresbach Anglice verſus eſt a Googe, Londin. 1577. 4. 1586. 4. 1596. 4.

A. Mizaldi *opuſculum* Pariſiis recuſum eſt 1607. 8. 1649. 8. cum Phil. Guiberto.

Poſt Mizaldum adde: Benedicti Patini *diſp. de acetoſa, an ſcilicet alvum cieat an ſiſtat*, Brix. 1572. 8. *

(*Lin.* 2. *a fine*) Poſt *aromaticas* adde: *arboles frutes y medicinas ſimplas de la India*.

(*Pag.* 179.) Poſt Hovel adde: Jodoci Harchii *Encheiridion de ſimplicibus*, Baſil. 1573. 8. Lexicon eſt in quo præmiſſa epigrammata, tunc brevis hiſtoria, deſcriptio & utilitatis recenſio cujuslibet plantæ.

R. Scot. *Perfect plateſforme of a hopegarden and neceſſarie inſtructions for the making and mayntenance thereof*, Lond. 1574. 4. Harl.

Ad Toxitem adde: Bartholomaei Carrichter *groſſ kraüterbuch nebſt dem neuerlichen kraüterbad* Theod. Kraften, Francof. 1573. 4. non vidi, neque *kraüter und arzneybuch*, Tubing. 1739. 8. recuſum, ſed ejus compendium edidit

Mich. Toxites abſque iconibus, quo plantæ cuilibet ſuum, ſi Diis placet, zodiaci ſignum, cui ſubjecta ſit, & in ſigno ipſe gradus adſignetur: deinde ſigna & tempus, quo quamlibet colligere oporteat, cum viribus ſæpe nimiis & infidis, etſi paſſim ad ſuam experientiam provocet, & v. g. mentha quadam polypum narium ſe ſanaſſe adfirmet.

Circa hæc tempora credo primum editum eſſe Adami van Bodenstein Baſilienſis *kurze beſchreibung der kraüter ſo den 12. hauptzeichen in ihrer eigenſchaft ſich vergleichen*, cujus editionem habeo, Amberg. 1611. 8. Etſi in pleriſque veteres ſequitur & Apuleium, ipſe tamen plantas in Helvetia & Germania legit, & aliquoties loca natalia definit.

THEODORI ZWINGER *methodus rustica* CATONIS *atque* VARRONIS *præceptis illustrata*, Basil. 1576. 8. *

De CHRISTOVAL a COSTA, cujus *de las drogas* &c. librum citavimus, nunc adjicimus, Lusitanum eum fuisse, sed in Africa natum; eumque libellum Gallice versum prodiisse Lion 1619. 8.

Post C. a COSTA adde: J. de BARVERDE ARRIETA *de la fertilidad y abundancia de España y la razon porque se dido emarciendo con el remedio*, Madrit 1578. 8. * N. ANT.

Ad fin. LEONH. THURNEISER ZUM THURN adde: Magni facit Ejus opera T. REINESIUS *Var.* v 664.

Post REMB. DODONAEUM adde: CYRIACI LUCII de CLAF *de natura & usu ligni cotonei*, Ingolstatt. 1580. 4. *

J. de RAMINGEN lib. *de aromatibus & simplicibus Germaniæ*, Argentin. 1580 8. PASCHAL.

T. TUSSER 500 *points of good husbandry as wel for the champion or open country as also for the woodland*, Londin. 1580 4. 1585. 4 HARL.

(*Pag.* 180.) J BAPT. PORTAM propria experimenta negat habere CONRINGIUS.

REMB. DODONAEUS Anglice versus a H. LYTE prodiit etiam 1578. fol. & 1619. fol. Deinde GUILIELMUS RAM epitomen ex DODONAEO exscripsit, cui titulum fecit *little Dodoen*, Londin. 1606. 4. *

CASTORIS DURANTE, quem medicum SIXTI V fuisse nunc addimus, *herbario nuovo* a J. M. FERRO auctus primum prodiit Venetiis anno 1636. 4. deinde ibidem eo anno quo diximus, & Hispanice Venet. 1667. 4.

Post CAST. DURANTEM adde: BALDINII BACCII *tractatus de cucumeribus*, Florent. 1586. 4. *

D. DIDIMUS MONTANUS *the gardeners labyrinth containing a discourse of the gardeners life in the yearly travels to be bestowd on his plot of Earth*, Lond. 1586. 4. AMES.

The profitable art of gardening, Lond. 1586. 4. AMES

(*Pag.* 181.) AEGIDII EVERARDI, quod citavimus opusculum, Anglice prodiit Lond. 1659. 8. sub titulo *the virtues of smoaking tobacco.*

LAUR. SCHOLZII citatus *catalogus* in 4. est, brevis & duorum fere foliorum.

Post SCHOLZIUM adde: JULIANI PALMARII *de vino & pomaceo* Lib. II. Paris 1588. 8. *

Post J. BAPT PORTAM autem adde: ZACCH ROSENBACH *paradies gärtlein darinne die edlesten kraüter abconterfeytet und beschriben sind*, Francofurti 1588. 12. Icones & versiculi partim medici, partim emblematici sunt stirpium vulgatiorum, in quibus ætas & conditio auctoris simplicitatem excusat.

(*Pag.* 182.) P. A. MATTHIOLI editio, quam J. CAMERARIUS dedit, primum prodiit 1586. fol. Ejusdem libri editiones annorum 1586. & 1626. possideo sui simillimas, & citat alias ab amicis visas annorum 1590. 1600. & 1611. HEISTERUS (ad BURCHART pag. 23. 24.)

P. ALPINI *de balsamo* dialogum Gallice vertit COLIN, Lion 1619. 8. Cæterum Balsamum apud P. ALPINUM floruisse, & de vulneribus stillasse J. BARTHOLINUS auctor est in II. diss. *de Theriaca.*

Post WIGANDUM adde: JOH. CUNONIS *hoffarts laster an einem wundergewächse so in Seltwedel gewachsen*, Witteberg 1590. 4. *

Ad *fin.* JAC. ANT. CORTUSI adde: sæpe eum MATTHIOLUS laudat (pag. 349. & alibi,) & ab ejus nomine CORTUSAM dixit.

Post BAUHINUM adde: JOH. de CARDENOS *problemas y secretos de las Indias* 1591. 8. Ej. *del chocolate que por vechos haya y si es bebida saludable o no*, Mexici 1609 N. ANT.

ANTONII MARIA BETTI *de rhabarbaro contra communem opinionem quæstio*, Bonon. 1591. fol. An nempe magis in substantia an in infuso alvum solvat.

JOH. WITTICH *bericht vom bezoar stein: vom ligno guajaco*, Lips. 1592. 4. In priori libello egit etiam de tacamahaca, mechoacanna & tabaco, & nonnullis novis balsamis, medico inprimis scopo.

THO. HYLL *profitable arte of gardening*, Lond. 1593. 4. HARL. *

HIERONYMI MINETTI *Quæstio de sarsæ parillæ & ligni sancti viribus*, Senis 1593. 4. *

(*Pag.* 183.) Post JOH. BAUHINUM adde: HORATII GUARGANTI *de mechiocani radice seu Rheu Indo*, Venet. 1594. 4. *

Et post CASP. BAUHINUM adde: PAULI MINII *della natura del vino*, Firenza 1596. 12. *

PHIL. ST. SPRENGER dictum *catalogum* nunc cum nactus sim, reperi alphabeticum esse, in quo aliquot plantæ, aut plantarum varietates recensentur, quas primum nominavit.

ANDR. BACCII opusculi titulo adjice: Lib. VII. *acc. de factitiis vinis & de cerevisia.*

CASPARI SCHWENKFELT *de thermis Hirschb. &c.* libellum, quem dum hæc scripsi, nondum videram, nunc legi, titulumque meæ editionis addo, qui est *hirschbergischen warmen bades in Schlesien*

sten beschreibung, Görliz 1619. 8. Catalogus est omnium plantarum in montibus Silesiacis & circa Hirschbergam nascentium, rariorum & vulgarium.

(*Pag.* 184.) OLIV. des SERRES du PRADEL *Theatre d'Agriculture* &c. editum est Rouen 1663. 4.

Post eum vero adde: SEXTILII PICCOLHOMINI *de natura & facultatibus ligni sancti*, Rom. 1602. 4. *

De CAR. CLUSIO addimus, nobilibus a CAESARE ob merita adscriptum esse. EJUS lib. *de fungis* exstat in *bibliotheca Leidensi*, BREYNE *de fung. offic.* pag. 32. Exotica CLUSII sub titulo *histoire des Drogues, Espiceries & de certains médicamens simples qui naissent ès Indes tant Orientales qu'Occidentales*, Lyon 1619. 8. vertit ANTOINE COLIN.

Post J. ROBINUM adde: *The new and admirable art of setting of Corne*, Lond. 1601. 4. H. *

JACOBI FERRARI *idea theriacæ & mithridatii*, Venet. 1601. 4. Nonnullas rariores plantas etiam recenset, quæ theriacam ingrediuntur.

J. SIGFRID *de genere aromatum quæ cortices sunt*, Helmstad. 1602. 4. *

(*Lin. ult.*) Post *defendit* comma adjice, ibique adde: neque differre Lignum sanctum a guajaco, etiamsi paulum colore & densitate distingui videantur; lignum vero nuperum noxium esse, calidum, mali effectus, non indocto libro, opposito, ut videtur, Picolhomineo.

(*Pag.* 185.) Post NIC. GUIBERTUM adde: *The fruiteses's secrets containing directions for the due time and manner of gathering alle kinds of fruite*, Lond. 1604. 4. cum historia malorum Cantiani agri.

Discourse of husbandry used in Braband and Flandres, (Hal.) 1605. 4. *

In J. TALENTONII *thesauro rerum reconditarum*, Francofurti 1605. 8. huc pertinent inprimis multa de chondro & alica veterum.

(*Lin* 17. *fin.*) adde: & stirpium collectiones egregias MONTIUS in *Comment. Bonon.* T. II. pag. 3.

ANDREÆ SPIGELII *ad rem herbariam isagoges* editionem quam diximus, secutæ sunt duæ aliæ, quarum una Leid. 1633. 12. altera vero Helmstad. 1667. 8. prodiit.

Post hunc auctorem adde: HIERONYMI RUBEI Archiatri *de melonibus*, Venet. 1607. 4. quo anno obiit auctor * MANDOS.

Flora's Paradise beautifyed and adorned with sundry sorts of delicate fruits and flowers, Lond. 1608. 8. * HARL.

THEODORI a MUYDEN *tractatus della natura del vino*, Parma 1608. 8. *

Post JOH. STURMIUM adde: *Instructions for the incroasing of mulberrietrees and the breeding of silke worms*, Lond. 1609. 4. *

SIMON PARLASCA *il fiore della Granadiglia spiegato e lodato*, Bologna 1609. 4. *

OCTAVIANI LEO *vere regole per fare i vini ottimi*, Venez. 1610. 4. *

The manner of winter and summer drowning of mendow and pasture by R. VAUGHAN, Lond. 1610. 4.

NIC. CLAVENNA, quem citavimus, pharmacopola fuit, & privilegium obtinuerat pro vendenda confectione ex absinthio umbellifero, quod ostendit novum esse & a CLUSIANO diversum. Inde scorzoneram Italicam describit, quæ humilis secunda CLUS. & aquam stillatitiam mire laudat.

POMP. SPRECCHIS verbosus homo est. Recte cæterum monet BALDI montis absinthium idem cum CLUSIANO esse, etsi humilius id sit, & amariori sapore. Et ipse & adversarius iconem dederunt.

Post CLAVENNAM vero adde: G. MARKHAM *Country contentments or the husbandmans recreations*, London 1611. 4. 1640. 4. EJ. *cheap and good husbandry*, Lond. 1631. 4. * EJ. *farevel to husbandry or the enrichment of all sorts of barren grounds*, Lond. 1631. 4. HARL. * EJ. *inrichment of the wald of kent*, Lond. 1631. 4. HARL. EJ. *whole art of husbandry*, ibid. 1631. 4. HARL. EJ. *English housewife*, ibid. 1631. 4. EJ. *way to wealth*, ibid. 1657. 4. HARL.

(*Pag.* 186. *lin.* 12.) Post *impar operi* dele punctum, & adde: & latinæ linguæ ignarus, ut *præfationem* scribendam reliquerit fratri HIERONYMO. Ad finem autem lin. 14. adde: Et tamen CL. BAYERUS JUNGERMANNUM verum hujus horti auctorem vocat *biograph. Prof. Altdorf.* pag. 81. 82. 83. Vitas in *Præf.* ad *Gazophylacium* LOCHNERUS dedit.

(*Lin.* 28.) Post *aliæve* adde: a GUARINO bibliopola emtæ.

Post CRISP. PASSAEUM adde: MICHAELIS REUDENII *de novo gummi purgante*, Lipf. 1614. 8. * cum W. BAYERI descriptione Thermarum Bohemicarum.

ABRAHAMI ORTELII *syntagma herbarum encomiasticum*, Leid. 1614. 4.

The pleasure of Princes or gardener's recreations, Lond. 1615. 4. HARL.

Post FAB. COLUMNAM adde: JO. OLORINI *centuria herbarum mirabilium oder hundert wunder kraüter*, Magdeburg 1616. 8. Undique sua collegit.

BARTHOLOMÆI MARRANDAN *dial. del tabago los dannos que causa y del chocolate*, Sevilla 1616. 8. *

(*Pag.* 187.) Post MENZELIUM adde: LUPUS DEZA *gobierno politico de agricultura*, Madrit 1618. 4.

JOH.

JOH. FRANKEN *signatur d. i. gründliche beschreibung der von Gott gebildeten Gewächsen*, Rostoch 1618. 4. 1645. 4. Fere ex figuris & odoribus ad vires stirpium concluditur. Ita paeoniae fructus cum cranio comparatur &c. similia habet OSWALDUS CROLLIUS *de signaturis rerum seu de vera & viva anatomia majoris & minoris mundi*. EJ. FRANKENII disp. *de virtutibus nicotianae*, Upsal 1633. 4.

Ad MICH. DÖRING adde librum EJUS *de opii usu, qualitate calefaciente & ipsum corrigendi modo*, Jen. 1620. 8 Calidum esse & corrigi debere acidis & lenientibus.

Post eum vero adde: NICOLAI MUTONI *collectanea cum auctario duplici de opii usu & de opobalsamo syriaco*, Jenae 1620. 4. *

GREGORII *de los* RIOS *agricultura de jardines que trata de la maniera se an de erias gobernar y conservar las plantas*, Madrit 1620. fol. * Collectanea esse N. ANT.

JOH. de CASTRO *historia de las virtudes y proprietades del tabaco*, Corduba 1620. 8. * ANT.

MART. MYLII *hortus philosophicus*, Argentin. 1621. 8. An huc pertinet?

Post REN. MORIN adde: ISIDORI BARREIRA *trattado das significaones das plantas flores e fructos que se renferma na sayonda Escritura*, Ulyssipon. 1622 4. *

(*Pag.* 188.) JOHANNIS NEANDRI quem diximus *Tabacologia* Gallice prodiit Lyon 1630. 8.

Post hunc auctorem adde: WILL. LAWSON *Orchard and garden* 1626. 4. L. 1656. 4. HARL.

Post ARN. GISLENIUM adde: J. COLERI *calendarium perpetuum & sex lib. oeconomici*, Witteberg. 1627. fol. EJ. *oeconomia ruralis & domestica*, Mogunt. 1645. fol. Germanice. A patre multa bona & experimento confirmata habuit, quae admistis aliis corrupit potius quam locupletavit. Agriculturae partes ceterum breviter tradit, plurima vero alia ad animalia, ad coquinariam artem, ad medicinam pertinent.

Hortus, quem GUI. de la BROSSE a RICHELIO sollicitasse diximus, anno 1626. conditus est.

Post P. CASTELLUM adde: PROSPER RONDELLA *tract. de vinea & vini generibus*, Venet. 1629. fol. alii ajunt 1679. fol. *

AGOSTINO GALLO (nobilis Brixiani) *vinti giornati d'agricoltura*, Venet. 1629. 4. Multa superstitiosa & vana. Medicae cultum commendat, quam non definit.

ERN. A. von DEHN *weinbau* recusum est cum notis JULII BERNARDI de ROHR, Lips. 1730. 8. Experientiam 30 annorum citat DEHNIUS, loco tamen parum opportuno, in Saxonia vixit.

Post B. AMBROSINUM adde: MAURITII TIRELLI *historia vini & febrium*, Venet. 1630. 4. Inanis compilatio.

(*Pag.* 189.) Post HORSTIUM adde: MICHAEL CAXA de LERVELA *restauracion de la abundancia antigua de Espanna y far il o praestantissimo reparo de su carestia presente*, Neapoli 1631. 4. *

DAN. SENNERTUS in *physicis* etiam de plantis egit.

ANT. COLMENERI de LEDESMA Gallice versus est a R. MOREAU, Paris. 1643. 4.

MART. BLOCHWITZ anglicam versionem dedit SHERLEYUS.

J. FREYTAGII *de opii natura* prodiit etiam Lips. 1635. 8.

A. VORSTII *catalogus plantarum* recusus etiam est 1649. 16.

Post J. de LAET addantur: GUIL. MARQUIS *aloë morbifuga in sanitatis conservationem concinnata*, Antwerp. 1633. 8. *

WILLIAM LANGHAM *garden of health containing the virtues and proprieties of all kindes of simples and plants*, 1633. 4. HARL.

(*Pag.* 190.) PIETRO della CHENA libellum nunc, dum lego, video minime botanicum esse, sed Galli, chemici, laudes sui medicamenti praedicantis.

Post CASTELLUM adde: F. STEPHANI de VILLA monachi *Rumillete de plantis*, Burgos 1637. 4. * EJ. *simplos incognitos con la medicina* 1643. ibid. * ANT.

Post J. GREGORUM adde: BOYCEAU *traité du jardinage selon les raisons de la nature & de l'art*, Paris 1638. fol. *

D. RHAGOR *pflantz-garten* prodiit etiam Mogunt. 1651. 8. Describit autem pomonam, vites, olera, & denique calendarium dat hortulanorum, & agricolarum.

Post hunc auctorem adde: *The exact gardiner*, Lond. 1640. 4. * HARL.

Ante BONTIUM adde: FRANCISCI PERLAE *de orientali balsamo in theriaca adhibito* dissertatio, Rom. 1641. 12. * Pro balsamo Mascardorum.

Post OTH. SPERLING adde: DANIEL BECKER *nützliche haus apothek oder beschreibung des wachholders*, Konigsberg 1642. 8. *

J. MEURSII *arboretum sacrum seu de arborum, fructuum & herbarum conservatione, proprietate, usu & qualitate* Lib III. Leid. 1642. 8. Ad philologiam.

(*Pag.* 191.) R. THORII *judicia de tabaco &c.* poëtica sunt, & ex variis collecta.

Post P. FORMIUM adde: LOUIS FERRANT *traité du tabac en sternutatoire*, Bourges 1645. 4. *

J. JAC.

J. Jac. Cuffari *i biasimi del tabacco overo l'uso pernicioso dello*, Panorm. 1645. 4. *

In C. Hofmanni librum, quem diximus, animadvertit G. H. Welsch *de aegagropil.* pag. 25.

Post Muntingium adde: C. Stengelii *hortensius & dea flora*, Aug. Vind. 1647. 8.

Jac. Antonii Clavennae theologi *clavem* nunc legi, quae index est in Lugdunensem stirpium historiam, cujus plantas secundum morbos enumerat, quibus mederi dicuntur.

(*Pag.* 192.) J. C. Magneni *de tabaco exercitationes* prodierunt etiam Ticini Regii 1658. 12. Ejusdem etiam est Liber *de manna*, Jen. 1658. 12. Male contendit, contra Altomarum, mel utique rorem esse, & quidem certa dosi ex cera primigenia, melle primigenio, pingui halitu, nitro & sale ammoniaco compositum.

A. Severini *Epistolae*, de quibus ad Car. Av. Rhodiginum diximus, recusae sunt Wolfenbuttel 1728. 4.

Henr. Regii *Hortus Acad.* est ichnographia & catalogus stirpium perbrevis.

Post C. Menzelium adde: Laur. Eichstett *de camphora an* Hippocrati *& aliis priscis nota fuerit & quid de ejus ortu & natura recentiores medici prodiderint*, Gedan. 1650. 4.

Mexicana Fr. Hernandez editio est 1615. 4. Francisci Ximenez apostoli Indi *de la naturaleça y virtudes de la arboles, plantas y animales de la nuova España en especial de la provincia de Mexico de que se aprovecha la medicina* Hernandii nempe opus versum a F. Ximenez.

S. Hartlib *legacy* Londini recusum est 1655. 4. *

Post J. Chemniz adde: Silas Taylor *common good or the improvement of commons Forests and chases by inclosure*, Lond. 1652. 4. Harl.

W. Blith *the English improved improv'd or the survey of husbandry surveyd*, Lond. 1652. 4. Contra Hartlibium. *

(*Pag.* 193.). P. Castellus dedit etiam *catalogum plantarum Aetnearum* in Bartholini *Epistolarum Centuria* I.

J. Royer *beschreibung*, &c. primum prodiit Halberstatt. 1648. 4.

Post Hartlibium adde: *Le jardinier François qui enseigne à cultiver les arbres avec la suite*, Amstelod. 1654. 8. 2. vol. & 1662. 8. Paris. 1666. 8.

J. Thomasii *de mandragora* recusa est Hall. 1739. 4. Philologica.

(*Lin.* 17. *a fine*) post Joh. Fabri adde: S. Antimi Konygii pseudonymi.

Post J. Nardum adde: J. Theod. Schenk *historia plantarum generalis in Synopsin redacta*, Jen. 1656. 4.

W. Coles *introduction to the Knowledge of plants*, Lond. 1656. 12. Theologi exiguum compendium, non optimi botanici, qui adfirmet in Anglia Rheum nasci nihilo Chinensi deterius, & alias αὐταρκείαν patriae suae nimis ornet, signaturas tueatur, &c. Ej. *history of plants, fruits, herbs and minerals*, ibid. 1657. fol. *

Mich. Boym paucas plantas habere lego.

Rob. Austen *on fruittrees*, &c. habet etiam editionem 1653. 4. Harl. & 1667. 4.

(*Pag.* 194.). Post J. Jungium adde: Edmundi Castelli *or. ad botanologicam S. Scripturae partem*, Londin. 1657. 4.

Post Flacourt adde: Josephi Faulisi *de viribus Salapae, quod non sit venenosa*, Panorm. 1658. 8. Mong.

Post Sam. Hartlib adde: Robert Lovell παμβοτανολογία *seu a compleat herball*, Oxford. 1659. 12. 1665. 12. Auctor, qui se φιλοθεολογιατρόνομον vocat, dat varia dictionaria inprimis stirpium, cum aliqua historia viribusque.

Joh. Gudrii *zwey tractaten von den signaturen aller gewächse*, Stuttgard 1659. 8. *

Post Moebium adde: Le Gendre *manner of ordering fruittrees*, Lond. 1660. 8. * Gallice *la maniére de cultiver les arbres fruitiers*, Paris. 16 . . . 1676. 8. Germanice cum *von* Engeln.

In Deusingii collectione edita 1660. 12. 1664. 12. *seu fasciculo dissertationum selectarum* exstat etiam *de manna, de saccharo, de mandragorae pomis pro Dudaim vulgo habitis, de mandragorae mangoniis pissediefjes, de agno vegetabili.*

G. Grisley *Viridarium Lusit.* recudit anno 1749. 8. Veronae J. F. Seguier, cum nonnullis ex Tournefortio obscurarum plantarum declarationibus.

(*Pag.* 195). Ken. Digby *discourse*, &c. recusus est Amstelod. 1669. 12. 1678. 12.

Post eum auctorem adde: Stevenson's *twelve months or a pleasant and profitable discourse of every action proper to each particular month*, Lond. 1661. 4. Harl. *

Maur. Hofmannus, cujus *floram* ibi recensuimus, hortum ipse condidit.

J. Joach. Beccher plurimos errores commisit, ut ignarus rei herbariae, multasque icones,

quas ex CAMERARIO sumsisse diximus, sibi non intellectas, absque interpretatione reliquit.

(*Lin.* 18 *a fine*). Post *Practicus* pro puncto comma substitue & adde: SEB. BALDUM ajunt prælusisse SYDENHAMO.

(*Pag.* 198). Ad ea quæ ex TR. PHILOSOPH. citavimus, adde adhuc post COLSINSON: *n.* 486. BONNET de satis in musco seminibus.

Deinde adde etiam C. ISNARD *mémoires & instructions pour le plant des Meuriers*, Paris. 1665. 8. *.

Post RUDBEKIUM autem adde: LAUR. STRAUSS & PETERS *de potu Coffi*, Giess. 1666. 4.

(*Pag.* 199). De J. ROSE *Vineyard* adde: HARL. habere annum 1669.

WERN. ROLFINCK Hortum medicum condidit anno 1624.

Post ABR. COWLEY adde: EDM. BAILLARD *Traité du tabac & .. du tabac en poudre*, Paris. 1668. 12. *

Liber, quem sub titulo *Junonis & Nestis vires* citavimus ex D. SEGUIER, diæteticus est GEORGII a TURRE, delendus ex Botanicis.

(*Pag.* 200). In MORISONUM animadverterunt RAIUS & RIVINUS.

JOHN OVINGTON exstat recusus Lond. 1705. 8.*

Post ROLFINKIUM adde: CHRIST. HEINSII *de mannæ nostræ cum manna Israelitarum convenientia* F. Viadr. 1670. 4.

In Vol. VIII. *Eph. Nat. Cur.* reperitur etiam flos Musæ ex descriptione J. P. BREYNII.

J. FERD. HERTODT *Crocologia* edita est Jen. 1671. 8.

Post HERTODT adde.

WENCESLAI MAXIMIL. ARDENSBACH *tartaro clypeus excipiens tartaro mastigenos* HERTODTII acc. diss in ejus *crocologiam*, Prag. 1671. 8. *

(*Pag.* 201). Post MORISONUM adde: W. HUGHES *the American physician*, Londin. 1672. 12. fere unice de plantis agit, easque ad propriam, ut testatur, experientiam describit.

SIMON *de Molinariis*, &c. potius ad medicinam & diætam pertinet. Florem tamen theæ rosæ similem & fructum describit, & recte refutat SIMONEM PAULI, qui theam pro Gale habuerat.

Post SIMON adde: ARISTOTLE *instruction ou l'art de cultiver toutes sortes de fleurs*, Paris. 1672. 12.*

H. VON OSTEN Anglice prodiit anno 1711. 8.

Post MOELLENBROECKIUM adde: J. STEPH. RUDOLF *de Christopomis*, Bareith 1674. nempe malis florentibus sub CHRISTI natalitia.

WILH. PITHOPOEI *vincetoxicum*, Hamburg. 1674. 8. * Germ.

G. FRANK *de soldanella*, Heidelberg. 1674. 4. *

P. BOCCONE *icones & descriptiones*, &c. prodierunt Oxon. 1674. 4.

Ad titulum Libri indicati sub nomine J. G. *saintfoyne improved* adde: *or a discourse shewing the utility and benefit which England hath and may receive by that Grass.*

(*Pag.* 202). Post C BARTHOLINUM adde: J. WINSIUS *de corallis*, Jen. 1675. 4. *

COTTON *the planters manual*, Lond. 1675. 8. *

Post ROB. PLOT adde:

WORLIDGE *treatise of cyder* Lond. 1676. 4. *system of agricultur* 1697. fol. *art of gardening*, ib. 1700. 8.

P. NATI *intorno alla natura del Pepone*, Firenza 1676. 12. *

J. JAC. WALDSCHMIDT *inventa circa opium*, Marburg. 1676. 4. bona disputatio.

AUG. HENR. FASCH *de myrrha* Jen. 1676. 4.

(*Pag.* 203). Post W. COOKE adde: CASP. POSNER disputatio *de manna*, Jen. 1677. 4.

HENRICH BARSTEIN *tobaks wunder .. und arzney mittel*, Erfurt 1677. 8. *

SHERLEY *history of the saurry grasse*, Lond. 1677. 8. ni fallor ex MOELLENB.

Post B. VERZASCH adde: *Instruction pour le jardin potager*, Paris. 1678. 12. SEG.

(*Pag* 204). J. C. AXT sub finem adde: in altero meo specimine utique sub eodem anno 1679. titulo ad finem revocatio ista adjuncta est, & Epistola de viribus antimonii.

Ad JOHN. EVELYN adde sequentes Libros ab EODEM editos, EJUSD. nempe *french gardener*, Lond. 1691. 8. EJ. *Sylva* 1706. 8. EJ. *gardeners almanach* 1699. 8. 1706. 8.

In VERBRUGGII *land en zee Chirurgie* exstat etiam historia stirpium medicatarum Indiæ utriusque.

A. CLEYER quære, an idem sit *herbarium*, quod cum *specimine medicinæ Sinicæ* prodiit Francofurti 1672. 4. & quo 289. nomina stirpium cum medicis viribus continentur.

Post CLEYER adde: LANGFORD *plain and full instructions to raise all sorts of fruit trees that prosper in England*, Lond. 1681. 8. HARL. 1690. 8.

AMBROSII HEIGEL disputatio *de opio*, Altdorf. 1681. 4.

(*Pag.*

(*Pag.* 205). Post N. GREW adde: In F. BAYLE *dissertationum physicarum* P. II. quæ Tolosæ anno 1681. 12. prodiit, dissertatio est de forma plantarum, in qua generatio fungorum mechanica ex succo salicis in fibras densato explicatur.

W. H. de HOCHBERG quem citavimus libellus recusus est etiam Nur. 1716. Præter agri autem, horti, nemoris, vineæ cultum, catalogum etiam plantarum medicatarum continet, & icones plusculas, sed fere ex aliis supplementum. Ad singulos Libros adjecit MARTINUS ENDTER; dictio vero ERASMI FRANCISCI est.

(*Lin.* 26). Post *paulo auctius*, adde: nempe duabus tabulis stirpium exoticarum. Hic titulus est *Lexicon plantarum polyglotton universale.*

The natural history of Coffée, quem ea pagina citavimus librum, quære an idem *the natural history of Coffée, tea, chocolate and tobacco with a tract of the Elder and juniper Berries*, Lond. 1683. 4.*

LA FONTAINE *poëme*, &c soterium est lepidissimi poëtæ quem is cortex sanaverat.

Post G. W. WEDEL adde: JEREMIÆ LOSS disputatio *de nuce vomica*, Witteberg. 1682. 4.

SAM. GILBERT *florist's vademecum being a compendium of whatever worthy notice has been* exstant Lond. 1682. 8.* HARL. alibi 1683. 8.

(*Pag.* 206). MATTH. TILINGIUS edidit etiam *opiologiam novam*, Francofurt. 1697. 4.

Post TILINGIUM adde: J. FRID. ORTLOB *de analogia nutritionis plantarum & animalium*, Lips. 1683. 4.

P. SYLV. DUFOUR *de l'usage du thé*, &c. auctius etiam recusus est Hagæ 1693. 12. adjecta ST. DISDIER *méthode pour composer d'excellent chocolat*. Nonne idem *beschreibung des caffée, the, chocolate und tabaks*, Hamburg 1684. 12.

R. J. CAMERARII *disputatio de helleboro* a nobis citata, habita est sub B. MEZGER, & ad praxin spectat.

Post eum auctorem adde: BERN. ALBINI disputatio *de thea* Francof. Viadr. 1684. EJ. *de tabaco*, ibid. 1695.

(*Pag.* 207). Post TRIUMPHETTUM adde: J. HENRICI URSINI *arboretum biblicum*, Noriberg. 1685. 8. & *continuationem historiæ plantarum biblicæ*, ibid. eodem anno cum iconibus. Ad philologiam pertinet.

PAUL. AMMANNUS, horti Lipsiensis bis præfectus, quem ex MORISONO characteres descripsisse eo loco dictum est, ejus methodum in longa præfatione laudat, characteres a foliis sumtos vero rejicit. Inde 220. Canones, nempe totidem genera a semine constituta; inde exempla Canonum 1273. Nomina nempe reducta ad methodum MORISONI cum nonnullis suis observationibus, ut flores sesami, de thea S. PAULI.

Ad G. F. de FRANKENAU adde: EJ. & DAN. NEBEL disputatio *de malo citreo*, Heidelb. 1686. 4.

P. PETITO & J. G. HERRICHEN adde: Hac collectione præterea PETRI FRANCII Anacreontica oda in theam, & inscriptio PECHLINI, & loci ad theam spectantes ex PISONE, BONTIO & TULPIO continentur. Edidit FRIDERICUS BENEDICTUS CARPZOV, & iconem plantæ addidit cum fructu, ni fallor BREYNIANAM.

Post ST. BLANKAART adde: SIMON ABBES GABBEMA *Friesche lustgaarde ofte boom heester bloem en kruyt waarende*, Leeuwaarde 1687. 4. Plantarum non quidem descriptiones, sed philologiæ & vires variæ.

Cum collegio anatomico edidit J. MURALTUS *beschreibung der vornemsten kraüter*, Norib. 1687. 8.

R. TURNER *the british physician or the nature and virtues of English plants*, Lond. 1687. 8.*

P. HERMAN Germanus fuit, sed in Belgio vixit. *Catalogus* EJUS recusus est Leidæ 1720. 8. sub titulo *indicis plantarum quæ in Horto Acad.* L. B. *aluntur*, omisso HERMANNI nomine, & adjecta historia horti ex BOERHAAVIANO indice sumta.

(*Pag.* 208). Le GENDRE hic recensus referendus est ad annum 1660.

Post CAMERARIUM autem addenda: SAM. POLIS *myrrhologia*, Noriberg 1688 4.

Huc refero JAC. SINNIBALDI Professoris simplicium Romani *de plantarum metamorphosibus lectionem* & aliam *de synonymis simplicium extrinsecis* quas citat P. MANDOSIUS *Centur.* V. *n.* 40.

H. HESSENS etiam est *neue garten lust*, Lips. 1714. 4. recusa, cum 2do tomo addito, & titulo *neue unterweisung vom Blumenbau*, Lips. 1712. 4. qui alterius auctoris est. In priori illo Mechanica hortorum cultus ad ornamentum pertinens traditur, deinde arborum olerumque vulgarium cura.

R. J. CAMERARII *de cichoreo dissertationes* II. recusæ sunt Tubing. 1691. 4. EJUS etiam sunt *de scordio* 1706. *de ustilagine frumenti* 1709. *de fumaria* 1710. *de cervaria nigra & pini conis* 1712. 4. *de rubo idæo* 1721. 4. Pleræque melioris notæ sunt.

(*Pag.* 209). Post LANZONUM adde: FRID. SCHRADER *de nova methodo botanica*, Helmst. 1690. 4.

BAPT. CODRONCHI *de baccis Orient.* editionem Jenensem citavi, veram enim editionem ignoro.

Post F. CUPANUM adde: J. F. H. *der curieuse und kluge gaertner*, Lisp. 1692. 8.

(*Pag.* 210). Post MARC. MAPPUM adde: CHRISTIAN JOH. HORB *de febrifuga virtute chinæ chinæ*, Altdorf. 1693. 4. bona disputatio.

SAMUEL SCHROER *de opii natura & usu*, Erfurt. 1693. 4.

J. IGN. WORP. BEINTEMA von PEIMA *panacea oder das algemeine hulfs mittel oder lob des tobaks ins teutsche aus dem holländischen ubersezt durch* J. S. D. Leipz. 1691. 12.

DAN. NEBEL *de novis inventis botanicis hujus seculi*, Marburg. 1694. 4. oratio. Ej. dissertatio *de plantis verno tempore efflorescentibus*, Heidelberg 1706. 4. *de plantis vergente æstate efflorescentibus* 1707. 4. *de rore marino*, ibid. 1710. 4.

WONDEREN *der natuur van . . fruchten planten en kruyden door* J. H. S. M. F. Haag. 1694. 4.

J. PHIL. BURGGRAF *de malo sinensi aureo*, Leid. 1694 4.

(*Pag.* 211). Post M. MAPPUM adde: *Instruction du plantage & des proprietés des muriers & du gouvernement des vers a Soye*, Lyon 1695. 8. *

MICH. BERNH. VALENTIN *de china china*, Giess. 1695. 4. *de hypecacoanha*, ibid. 1698. 4.

J. HARDR. SLEVOGT *de nuce methel* AVICENNÆ, Jenæ 1695. 4. esse nempe modernorum Daturam. *De acmella zeylanica remedio fluoris albi* 1703. *de balsamo vero* 1705. 4. *de urtica* 1707. 4. (bona disputatio) *de lino sylvestri cathartico Anglorum* 1715. *de ruta* 1715. *de opobalsamo* 1717. 4. *de momordica* 1719. programma *de bandena Ceylanensium* 1719. 4. *de gentiana* 1720. 4.

PETRI WOLFART *de china chinæ*, Giess. 1695. 4.

(*Pag.* 212). SAM. SCHROEER *libera in naturam opii inquisitio*, videtur idem libellus esse, qui prius citatus fuit.

R. DAHURON *nouveau traité de la taille des arbres fruitiers* prius prodiit Cell. 1692. 8. deinde recusus est Liege 1698. 8. quæ mea editio est.

JOH. de la QUINTINIE *instruction*, &c. recusus exstat 1730. 2. vol. 4. Anglice vero versus ab EVELYNO prodiit Londin. 1697. 4. cum titulo *compleat gardener*, Germanice *gründliche anleitung zum gartenbau*, Hamburg 1727. tractatus vero *de melonibus*, Lips. 1712. 4.

Post QUINTINIE adde: *Traité des drogues qui ont raport à la médecine*, Paris. 1697. 8. An forte LEMERYI dictionarium.

G. W. WEDEL *de camphora*, Jen. 1697. 4. & numerosæ aliæ disputationes *de jalapa* 1678. *de camphora* 1694. *de aro* 1701. *de terebinthina* 1701. *de musco terrestri clavato* 1702. *de maro* 1703. *de salvia* 1703. *de ypecacoanha Germanica & Americana* 1705. *de cubebis* 1705. *cinnamomo* 1707. *serpentaria virginiana* 1710. *contrayerva* 1712. *plantagine* 1712. *centaurio minori* 1713. *sabina* 1713. *cuscuta* 1715. *hyoscyamo* 1715. *de hyperico* 1716. *glycyrrhiza* 1717. *de viola martia purpurea* 1717. 4. *de allio* 1718. *colchico malo & veneno* 1718. *sambuco* 1720. *polypodio* 1721. Ejus etiam numerosa sunt ad rem herbariam programmata *de amello* VIRGILII 1688. *tetragono* HIPPOCRATIS 1688. *herbis germ.* OVID. 1689. *nepenthe* HOMERI 1692. *cirsio* DIOSCORIDIS 1700 *pane dyrrhachino* CAESARIS 1700, *bulbo veterum* 1701. *thiyo* HOMERI, *lignis thyimis* 1707. *rhabarbari genere, differentia, virtute* 1708. 4. *thesio* THEOPHRASTI 1708. *oenanthe* DIOSCORIDIS 1710. *lilio convallium* SALOMONIS 1716. &c. quæ fere in *Exercitationibus philologicis* recusa exstant.

GEORG. CASP. KIRCHMAYER *de arte propagandi vites*, Witteberg 1697. 4.

(*Pag.* 213). VIRG. FALUGII, quod citavimus poëma, mire rude est & ingratum ex meris epigrammatibus conpositum. Novam editionem paravit LAURENTIUS PATAROL, qui botanicen amavit.

HUNAULD *dissertation physique*, &c. multa chemica; etiam physiologica admista habet, ad TACHENII mentem, cum analysi & conpositis ex salvia medicamentis.

Post J. A. STISSER adde: RICH. RICHARDSON *de cultu hortorum*, Lond. 1699. 4. *

Fruitwalls improved by inclining them to the horizonte, Lond. 1699. 4.

F. MAR. NIGRISOLI *de charta ejusque usu apud antiquos*, Venet. 1699.

(*Pag.* 217). Illis quæ ex *Mémoires de l'Academie des Sciences* recensuimus, adde 1744. DU HAMEL de surculis ablaqueandis, BOUVART de polygalæ viribus, GUETTARD de cuscuta de franca, JUSSIEU de contrayerva.

1745. GUETTARD de filis plantarum & glandulis.

L. LIGER parum fidum esse monet DECOMBE, *Ecole du jardin potager*, p. 28.

Post LIGER. adde: THEOD. a ZELST *de tartaro*, Leid. 1700. 4.

MARCI MAPPI *de rosa de Jericho*, Argent. 1700. 4.

GEORG.

Georg Dexbach *de cassia cinnamomea & malabathro*, Giess. 1700. 4. bona disputatio.

Christoph. Maximilian. Spener *Epistola ad* M. B. Valentinum *de akmella, ypecacoanha*, &c. Amstelod. 1700. 4.

Ad Joh. Francum adde: Nonne idem N. Haniel *die preiswürdige veronica oder Europeische thee wie selbige anstatt des Indianischen mit fug gebrauckt werden kan*, Dusseldorf 1692. 4. *

J. Jones editionem anni 1701. habet *Cat.* Pl.

F. M. Nigrisoli quod diximus opusculum, ad praxin pertinet.

J. C. Schroer in botanicis confusior est, habet tamen analysin plantæ & corticis.

(*Pag.* 218). J. H. Burchard *Epistola ad* Leibnizium recusa est a Cl. Heistero cum præfatione in qua merita in botanicen Burchardi, J. Camerarii & J. Jungii ornantur, & duo nova plantarum genera constituuntur Helmstad. 1750. 4. Cæterum Burchardi perelegans scriptum est, quo proponitur, ut classes superiores stirpium ex staminibus, inferiores ex tubis sumantur.

Post Burchard adde: Frid. Hofmanni disputatio *de terebinthina*, Hall. 1699. *de sacchari historia naturali* 1701. *de caryophyllis aromaticis* 1702. 4. *de natura & præstantia vini rhenani* 1703. *de præstantia malorum citrinorum* 1715. *de vini Ungarici natura* 1721. *de manna ejusque usu in medicina* 1725. 4. *de veronica, camphora*, aliæque in opusculis medicis Hall 1739. 4. recusæ disputationes. In aliis *opusculis* Ulmæ recusa est *compendiosa methodus indagandi vires plantarum.*

Gar. Frid. Luther *de potu theæ*, Kiel. 1702. 4.

Post Tournefortium adde: *Dictionnaire de tous les termes propres à l'agriculture*, Paris. 1703. 8. *

J. Ulr. Hegner *analysis fructuum amygdalarum*, Basil. 1703. disputatio.

(*Pag.* 219). Mich. Bernh. Valentini primus tomus, quem sub nomine *historiæ simplicium reformatæ* recusum diximus, iterum recusus exstat cum titulo *Aurifodinæ medicæ*, Giess. 1723. fol. nonnullis additamentis & recusis disputationibus auctior. Post C. F. Paulinum adde: Georg. Frid. Reichnay *de opio*, Leid. 1704. 4. *

Le jardinier solitaire, Parisiis recusus prodiit 1737. 12. Bruxellis vero 1706. 8. 1721. 8. Anglice etiam versus exstat *the carthusian gardner*, Lond. 1706. 8. Nonne idem *the retired gardener by* London *and* Wise 1706. 8. Harl. recusus ibid. 1717. 8.

L. Liger *le jardinier*, &c. Parisiis recusus est 1719. 12. 1748. 12. Germanice vero versus prodiit Lips. 1716. 4.

Post Liger adde: Nic. Hartsoeker *pourquoi les boutons des arbres ne peuvent pas résister au froid au printems, Républ. des Lettres* 1705.

P. de Vallemont *Germanice* prodiit Vallemont *von der gärtnerey*, Budissin. 1716. 8.

J. M. Langii disputatio I. docta est de Kali, saponaria, struthio. Borith interpretatur de Kali Syriaco Rauwolfii. Posteriores duæ disputationes nihil huc faciunt.

Post J. Siricium adde: Emanuelis Koenig Basiliensis Professoris *schweizerisches hausbuch, seu Georgica Helvetica curiosa*, Basil. 1705. 8.

Frid. Mentz *de plantis ad rem magicam pertinentibus*, Lips. 1705. 4.

W. Ulr. Waldschmid est etiam *de sexu ejusdem plantæ gemino*, Kiel. 1705. 4. Ej. programma *ad excursiones botanicas* 1712.

J. Evelyn obiit eodem anno quo Ej. *gardener almanach* prodiit, nempe 1706. 27. febr.

J. Vanier *prædium rusticum* recusum est Parisiis 1746. 12.

J. J. Baier etiam sunt *problemata quædam medica.* Huc pertinet *de viribus theæ*, Altdorf. 1706. 4. *de asparago* (sub nomine Ant. a Clericis) 1715. 4. *lilio convall.* 1718. *lupulo* 1718. *de artemisia* 1720. 4.

Post Baierum adde: Sal. Hottinger *oinologia seu dissertatio de vino*, Tigur. anno 1707. ad 1712. 4. *

Al. C. Gakenholtz in dissertatione *de vegetabilium indole exploranda*, Helmstad. 1706. 4. & in Libro *de emendanda & rite instituenda medicina* proposuit methodum plantas a radicibus disponendi. Idem scripsit etiam *definitiones Tournefortianas* Heistero teste in *method. Linn.* quæ non integre prodierunt.

(*Pag.* 220). Post G. W. Wedel adde: J. Melch. Verdriess *de succi nutritii in plantis circuitu*, Giess. 1707. 4.

J. Christian Lehman *de balsamo peruviano nigro*, Lips. 1707. 4.

Ex Tomo III. Diarii Gal. di Min. quod ibi citavimus, huc pertinet *de sarsaparilla* tract. Cestoni.

Post Em. Koenig adde: Christophori Helwich *de cicuta, antimonio, siluro*, Gryphiswald. 1708. 4. *de ligno brasiliensi* 1709. 4. *de chærophyllo* 1711. 4. *de quinquina Europæorum* 1712. 4.

J. P. LECAAN asteriscum appositum dele, nunc enim legi, & video, adjectum esse practico opusculo catalogum 50. plantarum medicatarum, quibus Anglia caret, Hispania vero indigenis ornatur, cujus descriptiones ex CLUSIO exscriptæ sunt, adjectis nonnullis, aliunde sumtis, iconibus.

N. CHOMEL *dictionnaire* Anglice vertit BRADLEY Lond. 1722. fol. Sub finem CHOMELII adde: Neque fidem laudat DECOMBE l. c.

La théorie & la pratique du jardinage, cujus editionem Parisinam citavimus, prodiit etiam la Haye 1711. 4. 1715. 4. 1739. 4. quæ editio multo auctior est. Anglice etiam prodiit sub titulo *the theory and practice of gardening translated by* J. GAMES Lond. 1712. 4. Magna pars versatur in hortorum ornamentis, viis, sepibus, aquis. Arborum tamen etiam & herbarum cultum docet.

J. FRANCI *alleluja*, quam acetosellæ descriptionem esse diximus, enormem virium hujus plantæ habet catalogum.

Post FRANCUM adde: CHRISTOPH. LUDW. GOELLER *de cinnamomo*, Utrecht. 1709. 4 bona disputatio.

LONDON and WISE *compleat gardener* adde: *or directions for cultivating and right ordering of fruit and flower gardens.*

J. BATT. SCARELLA historiam aloës plantarum quæ unquam floruissent, & ex VALISNERIO observationes continet, de succo dulci ex floribus destillante.

(*Pag* 221). Post J. H. HEUCHERUM adde: LUC. WOLLER *de methodo herbas lustrandi cum corollariis anatomicis*, Basil. 1711. 4. EJ. *de helleboro* disputatio.

J. RUD. SILTEMANN *de cortice Winterano*, Erfurt. 1611. 4.

F. EULALII SAVASTIANI Libri IV. prodierunt etiam Venet. 1749. 8. Placet anatome in egregio & heroico hoc carmine, quo etiam MALPIGHII laudes in fabulam conjecit, & eleganter cecinit.

(*Pag.* 222.) L. LIGER *nouveau théatre d'agriculture* adde: *& menage des champs.* Recusus est hic liber Paris. 1723. 4. EJUSDEM etiam sunt *moyens faciles pour rétablir l'abondance de toutes sortes de graines.* Suadet serere Mayz.

Post LIGERUM adde: J. CHR. OLEARII *aloëdarium historicum*, Arnstatt. 1713. 8.*

Le jardin de Hollande, &c. Leidæ recusus est 1728. 8. Caeterum ex QUINTINIO exscriptus liber est.

J. HIER. ZANICHELLI in Libro citato ex itinere maritimo fungum marinum describit, & plantæ genus, cujus semina & flores ex MICHELII observatione depictas addit.

Post LANGIUM adde: J. PHIL. EYSEL multæ disputationes sunt *Bellirographia*, Erfurt. 1714. 4. *de fuga dæmonum* 1714. *bono henrico* 1714. *filio ante patrem* 1714. *rore solis* 1715. *betonica* 1716. *trifolio fibrino* 1716. *veronica* 1717. *agallocho* 1717.

JOHN LAURENCE *gardening or Clergyman's recreation*, Lond. 1714. 8. EJ. *fruit gardeners kalendar*, ibid. 1718. 8.

ANT. de JUSSIEU *histoire du jardin Royal de Paris avec une introduction à la botanique jointe à l'éloge de feu* M. FAGON Paris. 1714 4.*

(*Pag.* 223). G. A. AGRICOLÆ Anglice editus titulum habet *a philosophical treatise of husbandrey and gardenirey.* Gallice autem sub titulo *l'agriculture parfaite* prodiit Amstelod. 1720. 8.

Post C. KNAUTIUM adde: J. BOECLER *de vino* Argent. 1716. 4.

Dictionnaire botanique & pharmaceutique, Paris 1716. 8.*

G. FRANK a FRANKENAU *palingenesia von der künstlichen auferwekung der pflanzen* (fabuloso experimento) versa a J. C. NEHRING, Lips. 1716. 4.

J. A WEDEL etiam disputationes huc pertinentes sunt: *de calamo aromatico*, Jen. 1718. *Helenio* 1719. *Vincetoxico* 1720. *verbena* 1721.

M. D. JOHRENII *vade mecum botanici* aliam editionem, quæ citata hic fuit, Colbergæ prodiisse video.

Post A. REHFELD adde: J. FRANCI *de euphrasia*, Francofurt. 1717. 8.

ALEX. CAMERAR *de betonica*, Tubing. 1717. 4.

M. F. LOCHNER etiam est *de pareira brava*, Norib. 1719. 4. Eam ostendit esse *Caapebam* PISONIS, non autem *Butua* ZANONI, & observationes practicas pro confirmandis viribus antinephriticis addit.

(*Pag.* 224). De moribus RUPPII vide HOPPE *von den weidenrosen* p. 4.

Post RUPPIUM adde: J. CHRISTIAN LEHMAN *blumen garten im winter*, Lips. 1718. 1750. 4. sive *nieuwe volmaakte plantagie in den winter*, Amstelod. 1718. 8. Utitur diviso tepidario, in quo varii gradus caloris stirpibus impertiri possunt, solo situ mutato. Re ipsa fidem fecit verbis.

WILH. FORSTER EMANUEL *de aristolochia*, Altdorf. 1718. 4.

(*Pag.*

(*Pag.* 225). Post DILLENIUM adde M. LIBENTANS *de Rachelis deliciis Dudaim*, Witteb. 1719. 4. philologice.

In B. S. ALBINI *oratione de anatome comparata*, Leid. 1719. 4. exstat œconomia vegetabilis Vaillantiana.

CONR. MICH. VALENTINI *de macis*, Giss. 1719. 4.

(*Pag.* 226.) Post GEOR. CRUMP adde DAN. KELLANDER PETRI F. *de seminibus*, Leid. 1720. 4.

JUL. BERNARD. v. ROHR *Einleitung zu der algemeinen land und feld wirthschafts kunst der Teutschen*, Lips. 1720. 8.

ABRAHAMI VATER eruditæ disputationes *de coralliorum natura, præparatis & usu*, Witteb. 1740. 4. *be balsamo de Mecca* progr. ibid. 1720. 4. *ypecacoanhæ vi febrifuga & antidysenterica*, 1732. *laurocerasi indole venenata* 1737.

MATTH. ERN. BORETII disp. *de hieraciis Prussicis*, Regiomont. 1720. 4.

Post J. C. BUXBAUM adde: CHRISTOPHORI HELWIG *monatliche kraüter lust oder neu angelegter nutz und lustgarten*, Zittau. 1721. 8. In primo opusculo plantas & secundum menses, & alphabetico ordine, cum brevi virium enumeratione: tum exotica ex eo opere excerpta tradit, quod statim dicam. Nempe EJ. *Exotica curiosa oder beschreibung der ausländischen dingen aus dem naturreiche* prodiit F. Lips. 1719. 8. simplicia medicamenta secundum alphabeti ordinem disponit, rapsodus. EJ. sub nomine VAL. KRAUTERMANN., est *blumen und Kraüter buch* F. Lips. 1733. 8. Aliqua de plantarum figura & viribus, vulgaria.

J. C. SPIES *de Vanigliis* Helmstatt. 1721. 4. *de radicibus antinephriticis* 1722. *de fructibus & arboribus antinephriticis* 1722. *herbis & floribus antinephriticis* 1722. *de valeriana* 1724.

J. CHRISTOPH. SCHMIDT *de analogia regni vegetabilis cum animali*, Basil. 1721. 4.

MOOR'S *Englands interest or the gentleman and farmers friend*, Lond. 1721. 8. HARL.

L. P. THUMMIG etiam sunt *meletemata varii argumenti*, Brunswic. 1721. 4. de arboribus ex foliis educandis &c. quæ fuit disq. *de arboribus ex foliis educandis*, Hall. 1721. 4.

W. B. NEBEL etiam est *de plantis dorsiferis*, Heidelberg. 1721. 4.

AD LEEUWENHOEKIANAS observationes, quas ex PH. TR. citavimus, pertinent adhuc observationes de cortice n. 312. de coralliis rubris n. 316.

(*Pag.* 227.) Post A. VATER adde: LAUR. HEISTER *de collectione simplicium*, Helmst. 1722. 4.

J. HENRICI SCHULZII, non quidem botanici, eruditi tamen viri numerosissimæ sunt disputationes botanicæ, ut *de elaterio*, Altdorf. 1722. sub nomine EVERHARDI. *De aloë* ibid. 1723. *de colocynthide*, Hall. 1734. *de ruta medicamento & veneno*. 1735. 4. *de persicaria acida* JUNGERMANNI. 1735. de *fructibus horæis* 1737. *de scilla* 1739. *de melissa* 1739. *de asaro* 1739. *de radice iridis* 1739. *de chamæmelo* 1739. *de oleo olivarum* 1740. *de lilio convallium* 1742. *de convenientia kermes & cochenillæ* 1743. *de ypecacoanha Americana* 1744. *de rubo idæo* 1744.

Post J. J. SCHEUCHZER adde: CHRIST. HENR. ENRDTL *plantarum circa thermas Teplitenses elenchus*, Norib. 1723. 4. prodiit cum EJUS αὐτοσχεδίῳ de iis thermis.

J. ALB. GESNER. *de zingibere*, Altdorf. 1723. 4.

CHRISTIAN GOTTFRID STENZEL *de salvia in infuso adhibenda*, Witteb. 1723. 4.

Post THOM. DALE adde: *The natural history of chocolate*, Lond. 1724. 8. * HARL.

(*Pag.* 228). Post J. RAIUM adde: COCK *the manner of raising ordering and improving forest trees*, Lond. 1724. 8. *

Treatise concerning the manner of fallowing ground raising of grass serds and training of Lint and Hemp., Lond. 1724. 8.

HIERONYMI LUDOLF *de fabis Caffée*, Erfurt. 1724. 4.

N. K. P. S. *der edle scharboks oder fieberklee*, Gorliz. 1724. 8. Plurimæ historiæ curationum ope menyanthis peractarum.

Post L. FEUILLÉE adde: De la FERRIERE *le menage universel de la ville & des champs, & le jardinier au gout du temps*, Bruxell. 1725. 8. *

CHRIST. WOLF II. *phænomenon singulare de malo pomifero absque floribus ad rationes physicas revocatum*, Marburgi 1727. 4. huc etiam facit.

DESCHIZAUX *mémoires* &c. adde: & *description d'un voyage fait à Petersbourg*.

Post FR. E. BRUKMAN adde: J. JAC. FICK *de rore marino*, Jen. 1725. 4.

(*Pag* 229) COSMATRINCI appositum asteriscum & SEG. dele, & adde, quod maxima pars in arborum cultu versetur.

(*Pag.* 230). C. J. TREW citata aloës descriptio valde accurata est, cum iconibus characteris in flore, staminibus & fructu, & tabulis diurni incrementi.

Post

Post TREW adde: MATTHIÆ ERNESTI BORETII *de analoga plantarum & animalium anatome*, Regiomont. 1727. 4.

PETRI HAMNERIN *de viribus plantarum indigenarum*, Upsal. 1727. 4.

MART. ANASTASII ORTH *montes Franconiæ vitibus fertilissimi*, Wurtzburg 1727. 4.

BATTY LANGLEY *new principles of gardening* adde: *or the laying out and planting pastures, groves, wildernesses, labyrinths, Parks*, &c.

Post C. BOSIUM adde: CHRISTOPH DANIEL METZGER *de coralliis*, Regiomont. 1728. 4.

GIOV. BATTISTA FELICI *Parere intorno all uso della cioccolata*, Firenza 1728. 4. Contra usum Chocolatæ ut nimis calidæ viscidæ & indigestæ.

LAUR. SERAFINI (anonymi) *lettera in cui si esamina le ragione addotte da* G. BATT. FELICI *nel suo parere sopra la cioccolatta*, Firenza 1728. 4.

F. C. C. S. J. *altro parere intorno alla natura ed all uso della cioccolata*, Firenza 1728. 4.

GIUSEPPE AVANZINI *lezzione academica in lode della cioccolata*, Firenza 1728. 4. Omnis contra Felicem, & pro innocentia chocolatæ.

Ante R. BRADLEY adde: JOHN. MARTYN *first lecture of a course of botany being an introduction to the rest*, Lond. 1729. 8. Breves definitiones partium plantarum cum iconibus Tournefortianis.

(*Pag.* 231.) J COLBATCH nunc lego Londini prodiisse 1729. 8.

Post COLBATCH adde: A. V. ROYEN *oratio qua commendatur ars botanica*, Leid. 1729. 4.

V. LEAULTE *Ergo* SAGOU *phtisicis prodest*, Paris. 1729. 4. An idem P. J. MALOUIN *an sagou phtisicis prodest*, ibid. 1734. 4.

PHILIP. MILLER *catalogus plantarum officinarum* &c. plantæ sunt 518. earumque multæ exoticæ, cum uno cognomine C. BAUHINI aut simili aliquo, enumeratæ.

Post J. PONTEDERA adde: H. TEICHMEYER *de caapeba s. pareira brava*, Jen. 1730. 4.

In COMMENTARIIS AC. BONON., quæ hoc anno inceperunt prodire, multa huc faciunt, de gummi populi, vite Caroliniana, convolvulis, florum pulchritudine servanda. POZZI de malo Punico, & opere fecundationis, de florum in coralliis absentia &c.

CASP. NEUMANN *de opio, caryophyllis aromaticis*, Berolin. 1730. 4.

Post L. HEISTER. adde: JETHRO TULL *new horse hoeing husbandry or an essay on the principles of tillage and vegetation*, Lond. 1731. 4. & EJ. *supplement to the essay on the horse hoing husbandry*, ibid. 1734. f. Gallice versa cum titulo *traité de la culture des terres suivant les principes de* M. TULL *par* M. *du* HAMEL *du* MONCEAU, Paris 1750. 12. Princeps inventum TULLII est, agrum non totum serere, sed relictis satis latis fasciis alterne incultis, in quas possint se radices cerealium dimittere. Porro arationem frequentem idem quod fimus credit præstare, ut nempe terra laxetur & rarescat. Varia intercurrunt contra circulationem succi nutritii, contra vim radicum, quæ sibi aptum succum solum de terra trahant, contra opinionem, cuilibet herbæ diversum succum convenire, pro usu cistæ seminatoriæ &c. IDEM de cannabe egit in l. *de la fabrique des manœuvres pour les vaisseaux*.

(*Pag.* 232). Post J. P. BREYNIUM adde: J. CHRISTOPH LISCHWITZ *de virgis aureis genuinis & spuriis*, Lips. 1731. 4. *de plantis anthelminticis*, Kiel. 1742. 4.

MELCHIOR SCHERB *de loco & situ plantarum*, Basil. 1731. 4.

J. E. HEBENSTREIT disputatio citata RIVINIANAM continet methodum.

P. MILLER *Gardeners Kalendar* prodiit etiam Lond. 1748. 8. Dublini vero 1735. 8. Nunc vero a CL. BUTTNERO Germanice Gotting. 1751. 8. recusum est.

Post J. B von ROHR adde: JOH. BOECLER *de fœniculo*, Argent. 1732. 4. *de neglecto usu vegetabilium circa Argentinam nascentium* 1732. *de chocolata Indor.* 1736. *de coriandro* 1739.

In VALISNERIANIS operibus, quorum collectio Venet. 1732. fol. prodiit, huc pertinent varia: historia muscæ rosiferæ & adeo conservæ Rosarum DILL. de gallis: plantis Indicis: Kermes: Lenticulæ arcan: semine: pino VALISNERIANA, MASSONNEAU de cascarilla, quæ sit verus cortex febrifugus, DIACINTO CESTONI de sarsapariglia, &c.

(*Pag.* 233.) Post BRUKMAN adde: LEONH. DAV. HERMANN *gedanken über* F. E. BRUKMANN *Ocymastrum*, Massel 1733. fol.

OL. RUDBEK *tr. om Dudaim*, Upsal. 1733. esse rubum *hallon*.

HERMANN PAUL JUCH *de genuino amygdalarum usu medico*, Erfurt. 1733. 4. *de coronopo saluberrimo cœliacorum acetario* 1739. *de ebulo* 1745. 4. *de analysi rhabarbari* 1745. 4.

J. RUD. TIDEMANN *historia sambuci vulgaris*, Groning. 1733. 4.

The flower garden displayed in above 400. *repres.* &c. lego etiam anno 1732. 4. prodiisse HARL.

GEORGIUS CIVININI l. cit. ostendere vult, citrea nostra malum medicum esse, & paulo ante

ALE-

ALEXANDRI tempora in Græcia innotuisse, mala vero aurea Africana esse aurantia.

Post H. KNIPHOF adde: C. REICHART *lebendiges kräüterbuch*, Erfurt. 1734. fol. Nunquam satis plene prodiit & multa a bibliopola recusa fuerunt in *kern auserlesener wissenschaften* Libro, qui prodiit Erfurti 1745. 8. 2. vol.

J. BAPT. KARCHER *de anetho*, Argent. 1734. 4.

S. SWITZER *compendious method for the raising of the Italian Broccoli, Spanish Cardon, Celeriæ Finocchi and other* foreign *kitchen vegetables*, Londin. 1735. 8. Semina vendebat auctor, hinc plurima ex aliena fide laudat. De cytiso (Marantæ) fuse differit, quem pro optimo pabulo jumentorum seri suadet, absque certo experimento.

CHRISTIAN ERNST KUNHOLD *dem tractate* HEN. ZIEGERS *entgegengesezte œconomia experimentalis*, Erfurt. 1735. 4.

WOLFG. ADOLPH SCHROENII *syntagma de rebus rusticis*, Erfurt. 1735. 8. Collectio ex veteribus.

BURCH. DAV. MAUCHART *de butyro cacao*, Tubing. 1735. 4.

(*Pag.* 234.) Post R. BRADLEY addatur: C. de AQUINO *nomenclator agriculturæ*, Rom. 1736. 4.*

Et post DU HALDE adde: JAC. FRANC. VANDERMANDE & de SAINT VAST. *Ergo infirmis a morbo viribus reparandis Ginsing*, Paris. 1736. 4.

Et post PLAZIUM adde: J. JACOB KIRSTEN *de styrace*, Altdorf. 1736. 4. *de areca Indorum* 1739. 4.

(*Pag.* 235). P. MILLER *gardeners dictionary* prius prodiit Lond. 1731. fol. Idem liber Norimbergæ Germanice editur, versus a CL. GEORGIO LEONHARTO HUTH. Primus tomus prodiit 1750. fol.

Post P. MILLER adde: J. BLACKSTONE *fasciculus plantarum circa Harefield sponte nascentium*, Lond. 1737. 12. II.

Sub finem recensionis D. BAZIN *observatt.* &c. adde: incrementum vero plantarum ab aëris in conicis tracheis conpressi elatere.

Post J. BURMANNUM adde: CAR. FRANC. EICHROHT *de tertianaria herba*, Basil. 1737. 4.

(*Pag.* 236). J. E. PROBST *verzeichnüs*, &c. prodiit etiam Lips. 1747. 8.

Post PROBST. adde: LUDWIG PHIL. KRAUSE *kluger und sorgfältiger gärtner*, Langensalz 1738. 8. 1741. 8. Plantarum & arborum & elegantiarum etiam horti curam docet hortulanus, cujus longa in arte experientia est.

DE LA RIVIERE & DU MOULIN *méthode*, &c. prodiit etiam Ultrajecti 1738. 12. iterumque nihil mutato libro 1739. 12.

Post P. HOTTON adde: FRANC. JAC. SACHS *de ulmo*, Argent. 1738. 4.

LAUR. ROBERG *de generatione plantarum*, Upsal. 1738. 4.

GEORG. AUG. LANGGUTH *antiquitates plantarum feralium*, Lips. 1738. 4.

JOH. ENGSTROEM *de quercu*, Lundini 1738. 4. philologiæ.

E. BLACKWELL *curious herbal a* TREWIO emendatius & auctius editi, nunc omnino, dum hæc scribo, 105. plantæ prodierunt, ornatius sculptæ, tum characteribus stirpium, tum synonymis & descriptionibus auctæ.

SAM. TROWEL Germanice nunc prodiit Lips. 1750. 8.

Post C. F. LOEUW adde: *Parnassus hortensis oder vollkommene gartenschule*, Magdeburg. 1739.

CHRIST. HENR. HAENEL *de camphora*, Leid. 1739. 4. practica.

SALOMON de MONCHY *de opio*, Leid. 1739. 4.

(*Pag.* 237). Post FR. SEGUIER adde: J. A. KULBEL *sur la fertilité des terres*, Dresd. 1740. 4. quo scripto Burdigalæ præmium retulit.

ERN. EHRENFRID GEYER *de vestigiis potus Caffeæ apud Hebræos*, Witteb. 1740. 4.

HENR. CASP. ABEL *medicinisches kraüter paradies gärtlein*, Francof. 1740. 8.

J. CASP. FEISTL *vegetabilia recentia siccis præferenda esse*, Altdorf. 1740. 4.

J. LUDW. MILHAU *de carvo*, Argent. 1740. 4.

Post DILLENIUM adde: *A new method of improving cold wet and barren land particularly clayey grounds practised in North Britain*, Lond. 1741. 8. Auctor est celebris ille infortunio suo ALEXAND. BLACKWELL. Contra eum virum, nescio autem an contra idem scriptum prodiit LARSIUL KULLIN *owäldige Tankar ofwer* A. B. *för sok till Land bruckets bätping*, Upsal. 17... 4. BLAKWELLIUS fimum omnem rejicit, & omnia conpendia agriculturæ refert ad terræ friabilitatem & repetitam arationem fere ut TULLXIUS KULLINUS ostendit, salem marino affinem in destillata humo contineri, & fimum habere partes aliquas essentiales plantarum.

G. E. RUMPFII *herbarium Amboinense* a BURMANNO tum temporis nondum totum editum erat, nunc vero anno 1750. totum opus completum est, & in ultimis duobus tomis stirpes non

arboreæ interque eas prininæ medicatæ traduntur. Scripſit etiam libellum belgicum *de plantis Moluccarum & Amboinæ* jam AMMANNO dictum in *Charact. Natur.*

F. E. BRUKMANN *Centuria* Ep. I. quam citavimus eo loco, continet etiam animadverſiones in RAIUM, KAEMPFERUM, KNAUTIUM, in RUPPIUM denique meum. Ad illas ad RUPPIUM certe minus æquas carptiones reſpondi in *Nov. Lit. Gott.* 1749. p. 766.

Poſt BRUKMANN adde: *Anonymi wörterbuch worinne der kraüter nahmen beyworte ins teutſche ubertragen ſind nebſt einer kurzen beſchreibung von den geſchlechten der kraüter*, Lipſ. 1741 8.

(*Pag.* 238). Poſt HEISTERUM adde: J. ANDR. UNGEBAUER *de cultura plantarum*, Lipſ. 1741. 4.

ANDREÆ ELIÆ BUCHNER *de arnica*, Erfurt. 1741. 4. *de fraxinella* ibid. 1742. 4. *de nuce juglande* 1743. 4. *de ypecacoanha* 1745. 4. *de genuinis viribus tabaci* 1746. *de curcuma officinarum*, Hall. 1748. 4. *de genuinis opii effectibus in corpore humano*, ibid. 1748.

Poſt J. G. GLEDITSCH adde: F. JOS. de OVERKAMP *de remediis ſpecificis inprimis de ſimarouba*, Würtzburg. 1742. 4.

LAURENT. ANTON. DERCUM *fundamenta rei herbariæ*, Würtzburg. 1742. 4. ex Tournefortio.

Poſt P. C. FABRICIUM adde: BERN. de JUSSIEU & PERSON, *Ergo ut in America ſic in hac regione Apalachines potus ſalubris*, Pariſ. 1743 4.

CADWALLADER COLDEN plantæ Coldinghamiæ in Act. Soc. Reg. Upſ. 1743. huc omnino pertinent.

FRANC. PRINCE *de vino Neocomenſi*, Baſil 1743. 4 cum analyſi.

(*Pag.* 239). CAR. AUG. a BERGEN huc pertinet etiam programma *utrum* TOURNEFORTII *vel* LINNAEI *ſyſtema præferendum*, Francof. ad Viadr. 1742. 4. EJ. etiam eſt *lapis lydius medicamentorum vegetabilium* I. & II. ibid. 1744. 4. 1746. 4.

Poſt SEYFFERT adde: J. JUNKER *de maſticatione tabaci*, Hall. 1744. 4.

Poſt J. F. SEGUIER adde: J. FRID. CARTHEUSER diſputatio *de caſſia aromatica*, Francofurti ad Viadr. 1745. 4. EJ. *de eximia myrrhæ genuinæ virtute medica*, ibid. 1746. 4.

CHRISTIANI CAROLI SCHARMER *gedanken über die conſervation der alten und anlegung der nuen holzungen*, Francofurti 1745. 8. Experimenta in Holſatia facta ſunt. Quercetum autumnalium glandium ope ſerere docet, indeque tondere, transferre, reſecta parte radicis mediæ. Alias etiam arbores laudat, ſalices inprimis. Adjectæ ſunt notæ agricolæ expertis.

Libri, quem ſub titulo *traité de la culture des Peches* citavimus, auctor eſt DECOMBE.

CAR. LINNAEI etiam eſt *Flora Suecica*, Upſal. 1745. 8. enumeratio nempe ſtirpium ſpontanearum.

Poſt LINNAEUM adde: OLAI CELSII *hierobotanicon* P. I. Upſal. 1745. 8. P. II. ibid. 1747. 8. Theologus, Orientalium linguarum peritiſſimus ſtirpes biblicas in Arabum inprimis, & inter eos ex ABUL FADLI M. S. codice de ſtirpibus medicis illuſtravit.

GUSTAV. WESTBECK *ytterligare underrättelſe om en poſunnen twänne ſlags Bomull ſom ymneſt wäxer ofwer hela Riket*, Stokholm 1745. 4. Laudat pappum ſalicis luteæ folio crenato, pro veſtibus ſarciendis, ellychniis faciendis, tum pappum epilobii flore difformi ad facienda tibialia, denique uſneam viridem pro duplicandis veſtibus in quibus rigiditas requiritur.

DAVID de GORTER J. F. *flora Gelrica*, Harderovic. 1745. 8. Methodus catalogi LINNAEANA, numerus ſtirpium 601. characterem Antherici emendavit.

Muſei Imperialis Petropolitani Vol. I. Petrop. 1745. 8. continet catalogos herbarii vivi Ruyſchiani & Ammanniani, quod rarioribus inprimis americanis abundat.

GUALTH. van LIS *de aloë*, Ultraj. 1745. 4.

JOHN MARTYN nuper 1749. 4. ſimili modo quo Georgica VIRGILII edidiſſe diximus, Eclogas ejuſdem auctoris ſplendide edidit.

Poſt STEVENSON adde: JAMES *tr. on tabacco, tea, coffee and chocolate*, Lond. 1746. 8.*

(*Pag.* 240). Poſt ELSHOLZIUM adde: PETRI KRETSCHMAR *oeconomiſche vorſchläge wie das holz zu vermehren*, Lipſ. 1746. 8. inſignis novorum inventorum auctor, nondum, quantum novi, faventem experientiam habuit. EJUSD. *oeconomiſche practica*, Lipſ. 1749. 8. Laudat duplices facere in arando ſulcos, ut terra nuper conſita ſepeliatur, nova exponatur aëri.

HEINRICH WILHELM DOEBELS *jägerpractica*, Lipſ. 1746 fol. Arbores ſylvarum germanicarum etiam recenſet ſolis cum vernaculis nominibus, ut ægre dignoſcas, quas velit.

In J. GODESCH. WALLERII hydrologia ſucci etiam plantarum varii recenſentur. Succos acres, ut tithymali, habet pro alcalinis.

CAR. LINNAEI etiam ſunt *vires plantarum*, Upſal. 1747. 4.

Poſt LINNAEUM adde: CAR. FRID. MENANDRI *diſputatio de foliis plantarum*, Abo 1747. 4. *de radicibus plantarum*, ibid. 1748. 4.

J. GEORG.

J. GEORG. KOELDERER *de visco*, Argent. 1747. 4. bona disputatio.

J. HIERONYMI KNIPHOF disputatio *de succedaneis corticis peruviani*, Erfurt. 1747. 4. *gramine.*

S. PAUL HILSCHER *de gramine dactylo seu manna*, Jen. 1747. 4.

J. ERNST PROBSTENS *gärtners wörterbuch*, Lipf. 1747. Exponit methodum RIVINI, dat catalogum vocum latinarum & germanicarum, quæ ad hortorum cultum pertinent, tum stirpium quæ in horto Bosiano anno 1747. vixerunt.

J. WOLFG. WEDEL *tentamen botanicum flores plantarum in classes dividendo*, &c. Jen. 1747. 4. & iterum 1749. 4. emendatius. Methodum proponit ex RIVINIANA & LINNAEANA mistam, ex solo flore, excluso a prima editione fructu, quem in altera recepit.

In RONCALLI *Europa medica*, Brix. 1747. fol. continetur catalogus stirpium indigenarum agri Brixiani.

In *Actis Societatis Columbariæ* lego CL. de BAILLOU refutare flores coralliorum, & polyporum in iis gignendis efficaciam.

JAMES WHEELER *the modern Druid containing instructions for the better culture of young Oaks*, Lond. 1747. 8. Ramos minores, anulum excorticando vel contundendo germen, jubet delere ut recta arbor crescat: auget incrementum longis scarificationibus corticis.

XAVERIUS MANETTI horti Florentini præfectus solet quotannis edere *catalogum plantarum nonnullarum horti Academiæ Physico-botanicæ Florentinæ* qui unico folio continetur.

J. GEORG. HEINZE etiam est *de incrementis botanices ex consideratione muscorum* 1747.

TOB. CONR. HOPPE edidit etiam *nachricht von den weiden und den rosen*, Lipf. 1748. 4. & defensionem *von den weiden rosen*, Gera 1748. 4.

Deinde vero adde: In *versuch einer beschreibung historischer und natürlicher merkwürdigkeiten der landschaft Basel*, cujus ab anno 1748. quatuor partes Basileæ 8. prodierunt, multa huc faciunt, inprimis ad fungos, & plantas agri Basiliensis rariores. Eas CL. FRIDERICUS ZWINGERUS fere recenset.

De incremento plantarum ex aqua in *Actis Acad. Berol.* hujus anni experimenta sua proposuit CL. ELLERUS.

ARTHUR CONRAD ERNSTING *prima principia botanica*, Wolfenbuttel 1748. 8. Explicatio vocum technicarum rei herbariæ; catalogus præcipuorum scriptorum eo pertinentium: methodorum clavis, cum sua, simili BOERHAAVIANÆ.

LAURENTII HEISTER *systema plantarum generale ex fructificatione*, Helmstatt. 1748. 8. bis excusum. Defendit methodum naturalem & characterem ex foliis desumtum. Nomina LINNAEANA accusat, methodum BOERHAAVIANÆ similem proponit.

CAROLI LINNÆI *flora œconomica*, Upsal. 1748. 8. Suecice recusa, Holmiæ 1749. 8.

CAROLI DAHLMAN *enleduing til swenska humle gards skogs ock aengs skötsel*, Holm 1748. 8. sylvestres laudat lupulos, cultumque hujus plantæ describit. Pratorum cultum docet, laudat Lathyri lutei utilitatem.

ULRICI RUDENSCHIOLD *tal om skogaener ryttiande ock word*, Holm 1748. 8. Ad Politicam equidem inprimis pertinet, docet tamen utilitates œconomicas sylvarum, modumque quo sylvæ destructæ reparentur.

PETRI GERIKE *de usu medico camphoræ*, Helmstatt. 1748. 4.

GEORG SAMUEL KECHELEN *de genesi & rafinatione camphoræ*, Argentor. 1748. 4. bona disp.

CAROLI LINNÆI *amœnitates academicæ*, Stokholm 1749. 8. Octodecim sunt disputationes, quarum multæ botanicæ, cum variis augmentis, cæterum jam indicatæ, Leidæ eod. anno 8. recusæ sunt. EJ. *materia medica ex plantis*, Holm. 1749. 8. qua plurimæ officinarum plantæ ad sua genera primum relatæ sunt, cum brevibus virium indiciis. EJ. disp. cui titulus *lignum colubrinum*, Upsal. 1749. 4. cum descriptione trium plantarum quæ eo nomine veniunt. EJ. *radix senega*, ibid. eod. anno, nempe species polygalæ antipleuritica. EJ. (aut respondentis LÖFLINGII) *gemmæ arborum* ibid. eod. anno bona disp.

EBERHARDI ROSEN *observationes botanicæ circa plantas quasdam Scaniæ non ubivis obvias*, Londini 1749. 4. Stirpes multas raras accurate secundum flores & fructus describit.

Nögen förfok om skogs planteringen ock skötsel, Holm 1749. 4. sylvarum sationem, cultumque docet, & jubet decidere folia, lignaque in sylvis relinquere.

CAROLI SWEDENSTIERNA *medel ock utwäge til rikets uphjälpande genom landbückets up odling*, Stokholm 1749. 4. Laudat cultum pratorum, eumque promovere jubet, effossa terra, fossis lapidibus repletis, terra iterum super strata, quam egregie fecundam esse observavit, quod inventum etiam habet TROWEL. Alia ad agri cultum consilia proponit.

BIOERNE PAULI *specimen observationum quæ circa plantarum quarundam maris Islandici & speciatim*

tim Algæ facchariferæ dictæ originem, partes & usus collegit, Hafn. 1749. 4.

GEORGII DIONYSII EHRET *icones stirpium*, quarum 16 tabulæ prodierunt, pulchras & raras stirpes splendide & fideliter exprimunt. Cum WILKESII papilionibus etiam icones arborum & stirpium ad naturam delineatæ prodierunt.

DALIBARD *floræ Parisiensis prodromus*, Paris. 1749. 8. secundum LINNÆI methodum.

DAVID de GORTER *Elementa botanica*, Harderovic. 1749. 8. ad mentem LINNÆI, ut tamen faciem alicujus momenti esse adgnoscat.

ALBERTI HALLER *opuscula botanica*, Gotting 1749. 8. Itinera Alpina duo, Hercynicum unum, disp. *de methodo discendi botanicen*, & *de alliis* libellum hic ornatius & emendatius recusum dedi.

J. GEORGII GMELIN *sermo Academicus de novorum vegetabilium post creationem exortu*, Tubing. 1749. 8. Varietates noviter pronasci, etiam hybridas species, ex planta mare & femina diversi generis, ostendit exemplo Delphinii, verbenæ.

GEORG. RUD. BOEHMER disp. *de plantis caule bulbifero*, Lips. 1749. 4.

Kurze anweisung wie die weissen maulbeerbäume von den saamen gezogen, gepflanzt und gewartet werden sollen, Stuttgard 1749. 8. Cultus mororum qualis Würtenbergicis terris convenit.

J. A. HERZOG *neue acker theorie*, Magdeburg 1749. 4. aliquæ in methodum KRETSCHMARI animadversiones.

J. FRIEDER. NEUMANN *erfahrungsmässiger beweis von dem ungemein schlechten kornbau*. Ej. *Discurs über seinen beweis*, Berolin. 1748. 4. Ej. *Vorschlag der möglichen verbesserung des ackerbaues*, ibid. 1749. 4. Profundam arationem commendat, ut plures nodos pars culmi defossa generet.

DECOMBE *Ecole du jardin potager qui comprend la description exacte de toutes les plantes potageres*, Paris 1750. 12. 2 vol. Fimo calefactas primum areolas fuse describit, tunc stirpes oleraceas & earum varietates, ad propria, quantum video, experimenta.

C. LINNÆI & LAUR. MONTIN *splachnum* (novum musci genus), Upsal. 1749. 4.

C. J. TREW *selectarum plantarum decades*, August Vindel. 1750. fol Egregiæ rariorum stirpium, fere ab EHRETIO paratæ icones. IDEM Noribergæ edere cepit *amœnissimorum florum imagines*, fol. nempe hortensium varietatum flore pleno.

CAR. AUG. a BERGEN *Flora Francofurtana*, Francof. Viadr. 1750. 8. Post lexicon botanicum habet enumerationem stirpium spontanearum agri sui multo quam JOHRENIUS, pleniorem cum synonymis recentissimis, methodo dispositam, quæ TOURNEFORTIANÆ propior sit, cum generum characteribus. Hortenses plantas adjecit.

GEORG. RUDOLPH BOEHMER *Flora Lipsiæ indigena*, Lips. 1750. 8. Methodus est, quæ LUDWIGII, adfinis LINNÆANÆ & RIVINIANÆ, observationes multæ, tum in dorsiferis fungis & graminibus GLEDITSCHIANA experimenta, synonyma etiam selecta adhibuit.

PHIL. CONRAD FABRICIUS in disp. continente *observationes quasdam circa constitutionem epidemicam* anno 1750. Helmstad. 1750. 4. dedit catalogum stirpium sponte circa eam urbem nascentium.

J. SIGISMUNDUS POPOWITSCH in *untersuchung vom Meere*, Norib. 1750. 4. dedit aliquas in LINNÆUM animadversiones, & de fungis in alium ordinem constituendis prodromum.

J. AUGUST. GROTIAN *physicalische winter belustigung*, Nordhausen 1750. 8. De artificiis quibus hyberno tempore plantæ in aqua florere coguntur, & inprimis Hyacinthi. Bonum cultum dedit Caryophyllorum hortensium & leucoiorum hybernorum, senam viridem civadivandi rejicit, utilis & expertus auctor.

SENDSCHHREIBEN *an Herrn* KRETSCHMAR Berolin. 1750. 4. Laudat, ad Anglorum exemplum, sationem naporum ad agros arenosos.

TOBIAS CONRAD HOPPE *von den grossen nutzen der Linagrostis und.. dem wurzelthee*, Berolin. 1750. 4. Linagrostidis vires ad ambustionem laudat.

CHRISTIAN REICHARDT *abhandlüng von allerhand saamenwerk*, Erfurt 1751. 8. sationis modum & seminarii condendi rationem docet, & multa artificia ad semina inmatura maturanda; semina minora tuto terræ committenda, vitanda insecta, &c.

Les agrémens de la campagne, Leyde 1750. 4. Plenum opus de omni opere hortensi, etiam de vite, & hesperidibus, cum nonnullarum iconibus.

HUGHES GRIFFITH *natural history of Barbados*, Lond. 1750. fol. maxima ex parte botanici argumenti est.

THOMÆ SHORT *discourse on the sugar milk tobacco*, Londin. 1750. 8. magis ad diæteticam pertinet, & de thea inprimis fusius agit.

CAROLI LINNÆI *semina muscorum*, Upsal. 1750. 4. nempe in Polytrichis scobs illa fusca, tum in Moriis.

VITALIANO DONATI *storia naturale marina del adriatico*, Venet. 1750. 4. Eximius liber, quo triplex classis marinarum stirpium, fucorum, coralliorum, & spongiarum in methodum naturalem ex intimo charactere disponuntur, & inprimis polypos coralliorum incolas. LEONARDUS SESLER nomini CL. VIRI Vitalianam, novum genus, inscripsit.

Plantas aliquas marinas descripsit, viresque laudavit CL. RUSSEL in Libro *de tabe glandulari.*

LAUR. HEISTER & BRUKMAN *been album*, Helmstad. 1750. 4.

LAUR. HEISTERI præfatio ad BURCKHARDI Epistolam jam dictam, multa habet ad commendationem botanicorum Germanorum, maxime JOACH. CAMERARII & J. JUNGII, & nova duo genera stirpium, JUNGIAM atque BURCKHARDIAM.

CL. GLEDITSCH in *actis Berolinensibus* 1747. de saccharo dauci & sisari, anno 1748. de semine & flore fungorum egit.

In nuperis diariis Germanicis multa botanica sunt, ut in *Hamburger Magazin* MOELLERI argumenta contra stirpium sexum, & pro eo CL. KAESTNERI, &c. *Neue Oeconomische nachrichten* quæ anno 1749. Lips. 8. edi ceperunt, & etiam nunc continuantur, tota huc pertinent, ad varia artificia pro cultu sylvarum, agrorum, medicæ, de vario fimorum genere, animadversiones in CARLOWITZII & ROHRII culturam sylvarum, in REAUMURII de eadem re consilia, &c. In *Oeconomische samlungen* quæ Stuttgardiæ edi ceperant 1749. 8. aliqua huc faciunt de sylvarum satu, inoculatione vitium, torfa.

ADDENDA AD PARTEM VII.

(*Pag.* 246) G. CHEYNE libro hic citato dat theoriam fibræ, quam nervosus succus extus irroret, &c.

Post CHEYNE adde: MICH. ALBERTI *theoria generalis motus partium solidar.* C.H. Hall. 1730. 4.

Post J. de GORTER adde: J. H. SCHULZE *de tono partium* C. H. Hall. 1737. 4.

(*Pag.* 247.) Post SCHREIBERUM adde: PHILIPPI CARON, *Ergo a vario fibrarum contextu & elatere diversa temperies*, Paris. 1741. 4.

Post KAAU adde: JACOBI VERDELHAN des MOLES, *Ergo temperamenti diversitas a diversa fibrarum constitutione*, Paris. 1744. 4.

(*Pag.* 248. *not. a*) adde: BARTHOLOMÆI MURRY, *Ergo in celluloso textu frequentius morbi & morborum curationes*, Paris. 1749. 4. Omne humanum corpus ex cellulositate fieri nobiscum adserit.

(*Pag.* 259. *not. c*) *Lettre à Mr.* * *, &c. hic dictam recudi feci in VI. tomo Disp. Anat.

(*Pag.* 260.) Ante RUYSCHIUM adde: ULR. SIGISM. NIMTSCH *de fontanella infantum*, Altdorf. 1695. 4.

JOH. BASTER citata *de osteogenia* disp. egregia est, recusa nunc in VII. Disp. mearum volumine.

Post DU HAMELIUM adde: Osteogeniam, ad modum fere DU HAMELII tradidit CL. DAUBENTON *descr. du Cabin. du Roi* III. p. 23. seqq.

(*Pag* 266. *not. b*) Contra JAC. de MARQUE prodiit *Réponse au paradoxe de* JAQUES *de* MARQUES *où il dit que la mouelle n'est pas la nourriture des os* 1607. 4. *

(*Pag.* 270. *not. a*) Ad glandularum mucosarum historiam pertinet etiam HENRIC. CHRISTIAN. ANGELOCRATOR *de glandulis* HAVERSII *mucilaginosis*, Marburg. 1695. 4.

(*Pag.* 271) GALENI *de ossibus* libellus excusus etiam est Helmstad. 1549. 8. & gallice versus a JOH. CANAPE, Lyon 1583. 4.

(*Pag.* 274. Post VIRINGUM adde: JAC. HORST *de aureo dente maxillari pueri Silesiaci*, Lips. 1595. 4. vix potest huc revocari, cum fabulæ nimis credulus eventum nunquam visum laboriosus explicet.

JEAN HEROARD *hippostologie ou discours des os du cheval*, Paris 1599. 4.

(*Not. a*) Post FAB. ab AQUAP. adde: CAROLI GUILLEMEAU *ostomyologie ou discours des os & des muscles*, Paris 1615. 8. satis spissum volumen collectitium.

(*Ad Pag.* 275.) In opere doctissimo C. V. SCHNEIDERI *de catarrhis* pertinet huc etiam L. I... *de osse unciformi per quod catarrhi decurrere finguntur*, Witteberg. 1660. 4. Erudite de antiquitatibus ossis sphenoidis, deque foraminibus veris & falsis sellæ Turcicæ, & contra vias catarrhorum ad palatum ducentes scribit. EJ. L. II. *quo Galenici meatus catarrhorum perspicue falsi evincuntur*, ibid. eod. anno. Duram membranam cerebri cranio pertinaciter innasci docet, foramina cribrosi ossis a natura accurate claudi, neque a ventriculis cerebri ad glandulam pituitariam viam patere, neque adesse VESALII vias, aut alias, quæ a cavea cranii in fauces ducant.

Post ROLFINKIUM addatur: HERMANNI CONRING *de natura & dolore dentium*, Helmstad. 1662. 4. erudita disputatio.

(*Ad pag.* 276.) Post Corn. van Dyck adde: *Het pratyk der Medicynen en een korte beschryvinge van een sceleton*, Amstelod. 1690. 8. Auctor unice se designat L. S. M. D.

(*Ad pag.* 278.) J. J. Rau citata disputatio recusa est in *collect. Disp. nostr.* T. VI.

D. H. Meibom disp. *de patella* etiam excusam dedi in *collect. Disp.* T. VI.

Post Meibomium adde: Frid. Schrader *de brutorum armatura*, Helmstad. 1697. 4. describit dentes variorum animalium.

Post Edm. Tyson adde: G. E. Stahl *de cornu cervi deciduo*, Hall. 1699. 4. omnino legatur ad anatomen & historiam cornuum.

(*Ad pag.* 279.) J. Sam. Carl. *lapidis Lydii* &c. editionis Francof. alii annum habent 1704.

L. Lemery germanice prodiit Dresd. 1711. 8.

(*Ad pag.* 280.) Post Jam. Drake adde: Phil. Balestrini *lanatomia moderna dell' osse delle cartilagini de' ligamenti*, Genova 1708. Mang. *

Gouey nova nomina aliqua habet. Articulationem femoris synneuroen arthrodialem, in humero synneuroarthrodialem vocat, &c.

Post Gouey adde: August. Carl. Georg. Cumme *dentium historia*, Helmstad. 1716. 4.

Wagret in *obss. de médecine & de chirurgie*, Paris 1717. 8. habet longissimam digressionem de ossibus.

Herman *Tabulæ osteologicæ* cum spurio titulo Christiani Heister *anatomia succincta corporis humani*, Freybergæ 1726. 4. recusæ sunt.

S Reininger *de cavitatibus ossium cranii* scriptum est J. H. Schulzii.

(*Ad pag.* 281.) Post Kulmum adde: Matthiæ Sas *de partibus manducationi inservientibus*, Harderovic. 1734. 4.

Caroli Payen, *estne eadem in ossibus quam in aliis partibus nutritionis ratio*, Paris. 1736. 4.

(*Ad pag.* 282.) Post Cassebohmium adde: A. Ottom. Goelicke *de ossium structura & usu*, Francof. Viadr. 1735. 4.

M. Alberti *de dentibus serotinis*, Hall. 1737. 4.

Andreæ Oortman disp. *de dentibus*, Ultrajecti 1738. 4.

Post M. Verdier adde: J. H. Schulze *de consideratione ossium recentium utili & necessaria* resp. Car. Wilh. Kolbe, Hall. 1739. 4.

J. A. Ungebaur disp. recusam dedi in *collect. Disp.* Vol. VI.

(*Ad pag.* 283.) D. Pitschel *de axungia art.* disp. recusa exstat in Tom. VI. *collect. Disp.*

Post Lieutaud adde: Cl. Hunauld in dissertatione *de ancylosi* edita 1742. describit ligamenta intervertebralia.

Hensing disp. recusam dedi in *collect. meæ* Tom. VI.

J. F. Crell in *programmate* etiam anno 1742. edito peculiarem canalem pro carotide a processibus clinodeis factum & alias varietates describit.

Post Mauchartum adde: Bernhardi Jelgersma *de dentibus*, Leidæ 1747. 4.

Matthæi Bazzani *de artificio ossium per radicem rubiæ colorandorum Comm. Bonon.* T. II. p. 124.

Hieronymi Ludolf *de mirabili fabrica articulationis maxillæ inferioris cum ossibus temporum*, Erfurt. 1749. 4. Pro nostra sententia.

Gottfried Wilhelm Muller *vier und zwanzig kupfer tafeln welche die knochen des ganzen menschlichen körpers vorstellen*, Francof. 1749. 4. Præter tabulas Casserii etiam suas habet fetuum, ossis sphenoidei, orbitarum, cavitatis narium, vomeris, ossis palati & aliorum.

Multa Cl. Daubenton habet ad sceleta, inprimis morbosa in T. III. *descr. du Cab. du Roi.*

Caroli Ern. Augusti Lossau *de optima ossium in sceleto artificiose jungendorum ratione*, Erfurt. 1749. 4. bona disp.

(*Ad pag.* 285. *not. b.*) Galeni lib. *de motu musculorum* exstat etiam a Joh. Canape *versus* Paris. 1541. 4. Eos libros citat Galenus in Lib. *de propriis scriptis.*

Ante Fab. ab Aquapendente addatur: Jac. Fontani *responsio ad* disp. Sepillonii *de motu musculorum*, Avenione 1603. 8. *

(*Ad pag.* 286.) Croone *de ratione motus muscularis* Belgicam editionem anno 1667. quam auctiorem esse legeram, nunc video, non auctiorem esse, nisi epistola & nomine Croonii.

(*Ad pag.* 288.) Post D. Bertier addatur: M. Alberti *theoria generalis partium solidarum corporis humani*, Hall. 1730. 4.

Alex Stuart, cujus dissertationem *de structura & motu musculari* recensuimus, jam anno 1711. 4. Leidæ de eadem materia disputaverat.

R. Jones loco citato motum muscularem explicat retardato motu spirituum, qui vulgo tribuitur acce-

cele-

celerationi, inde enim villum, aucta laterali pressione, distendi contendit &c.

Adde deinde post A. KAAU: MICHAEL JOSEPH MAJAULT & le MONNIER, *Ergo musculorum momentum a longitudine & dispositione fibrarum*, Paris. 1738. 4.

(*Ad pag.* 289.) J. TH. DESAGULIERS l. c. theoremata quidem fere ex BORELLO sumsit, experimentis autem ad mensuram roboris humani inveniendam propriis usus est, quam multo majorem invenit, quam CL. de la HIRE.

Contra PARENTIUM, quem dubia movisse contra BORELLUM in *recherches* &c. diximus, CL. ZENDRINI pro BORELLO scripsit in *Giorn. de' letterat.* Tom. XVIII.

(*Ad pag.* 290. *not. e.*) Post ORIBASIUM adde: In P. de ABANO *conciliatoris* antiquis editionibus reperiuntur etiam figuræ musculorum abdominis ad *differentiam* 199.

(*Ad pag.* 293. *not. a.*) De musculorum antiquissimorum temporum nominibus vide RUFUM in *app.* I. pag. 35. 40.

(*Ad not. b.*) J. B. CANNANI citatam *musculorum* H. C. *picturatam dissectionem* in *Bibliotheca Dresdensi* exstare ab ILL. MORGAGNO disco, foliis sex constantem, tabulis æneis 27. in quarum singula singula etiam figura est, omnes vero ad musculos artus superioris pertinent, & ad latus tabellæ cuique sua explicatio additur. Non valde perfectæ sunt MORGAGNO judice in *literis*.

(*Ad pag.* 294.) Post ARNISAEUM adde: C. GUILLEMEAU *ostomyologie* cujus altera pars est de musculis, Paris. 1618. 8.

(*Ad pag.* 295.) J. BROWNE *Myographia* præter omnem rem a KAESTNERO laudatur in *Bibliothec. Med.* pag. 417.

(*Ad pag.* 297.) Contra citatam L. HEISTERI disputationem exstat M. ALBERTI *censur der disp.* L. HEISTERS *de masticatione*, Landek 1711. 4. recusa in EJUSD. *med. und philos. schriften* ex æmulatione aliqua nata, & minutissima quæque carpens.

(*Ad not. a.*) GOUEY l. c. aliqua habet de musculis illis minoribus capitis, negat dari Rectum anticum minorem, unicum facit intercostalem omnium intervallorum, unicum interosseum. Gibbos tribuit musculorum abdominis spasmodicæ contractioni.

R. J. C. GARENGEOT *myotomie humaine & canine* multum aucta recusa est Paris. 1750. 12. 2. vol.

(*Ad pag.* 298.) Descriptionem meam *diaphragmatis* recusam dedi in *opusculis anatomicis* editis 1751. 8.

B. S. ALBINI tabulas ausus est temerario consilio carpere JULIANUS OFFRAI *ouvrag. de Penel. supplem.* pag. 177.* CHAP. V.*

Post PALFYNUM adde: J. SALZMANN *de plurium musculorum pedis defectu*, Argent. 1734. 4.

(*Ad pag.* 299.) In *Memorie sopra la Fisica* exstant etiam CL. BIANCHI observationes de musculis partium genitalium minoribus, quos dudum propositos hic emendat & repetit.

Post J. PARSONS adde: FRANC. MICH. DISDIER *sarcologie ou traité des parties molles*, Paris 1748. 12. non qualis hoc seculo exspectari posset, exemplo musculorum auriculæ, quos ægre recenset, epiglottidis, quos præter rem admittit, & uvulæ, quos imperfecte describit.

(*Ad pag.* 301.) Post LIEUTAUD adde: HENRICI FRIDERICI PETERSEN *Gründliche anweisung zur zergliederung der maüslein des menschlichen körpers*, Hamburg 1749. 8. cum nominibus germanicis minutiarum negligentior.

(*Ad pag.* 304.) Libellus *de corde*, qui inter Hippocraticos exstare dictus est, spurius omnino videtur, etsi cum *triumpho & querimonia cordis* GEORGIUS SEGERUS ediderit dissertationem de HIPPOCR. lib. *περὶ καρδίης ortu legitimo*, Basil. 1661. 4. qua eum libellum defendit, & silentium GALENI & EROTIANI excusat. In eundem librum in *nocte* X commentatur J. NARDIUS, & contra HARVEIANAM circulationem sanguinis aliqua non gravissima objecit.

(*Ad pag.* 305.) CÆCILII FOLII l. c. editio Veneta legi debet, cum in Francofurtensi editione icones vitiosæ sint.

Post GASSENDUM adde: GALENI *sententia de nupero Botallianorum invento*, Patav. 1640. 4.* videtur contra FOLIUM esse.

ANT. DEUSINGII etiam est *in sylvam Echo*, Groning. 1663. 12. & *sylva cædua jacens*, ib. 1665. 12.

Adde deinde: SAM. HASENREFFER *de corde*, Tubing. 1656. 4.*

Londinensis editio LOWERI anni 1680. 8. citata est, cum iconibus minoribus in unam tabulam conjectis. Leidæ etiam nuper 1749. 8. nitide idem liber recusus est.

(*Ad pag.* 308.) Contra JAC. BEN. WINSLOW scripsit etiam P. SENAC in Libro *du cœur*.

(*Ad pag.* 309.) Ante J. FANTONUM adde: G. BAGLIVUS cum Libro *de fibra motrice & morbosa* edidit de circulatione sanguinis in testudine experimenta cum ejus animalis cordis anatome, Perusiæ 1700. 4.

De P. CHIRAC PETRUS SENAC scribit, eum archiatrum fermentationem in corde statuisse ex materia,

teria acida de sanguine natam, quæ in loculos fibrarum fluat.

J. M. LANCISI opus *de corde & aneurysmatibus* prodiit etiam Neapoli 1738. 4. quod quidem opus jam in conclavi 1700. scribere cepit.

(*Ad pag.* 310.) Post H. A. NICOLAI adde: J. WOODWARD reliquit egregia experimenta, quæ in *supplement and continuation of an essay towards the natural history of the earth* excusa sunt Londini 1726. 8. Plurimis exemplis ostendere conatur in sanguine & in singulis partibus, non in nervis vitam sedere. Ea experimenta ostendunt extracto corde, deletis nervis magnam vitæ partem superesse.

P. SENAC opus de corde prodiit Paris. 1749. 4. 2. vol. In primo tomo inprimis & in fine secundi historia cordis continetur. Omnes priorum scriptorum, quos legerat, descriptiones acriter & cum animo, ut videtur, carpendi examini subjecit, ut ne minutiis quidem parceret. Ipse novam anatomen proposuit pericardii, fibrarum cordis, venarum, arteriarum, valvularum arteriarum cordis, nervorum, hanc imperfectiorem. Cordis motum recte ab irritabili deduxit, non perinde vere arteriis tantas partes in circulatione promovenda tribuit, ut etiam absque corde sufficerent.

Post BASSIUM adde: ANDR. ERHARD HEINRICH *phænomena cordis*, Erfurt. 1734. 4.

(*Ad pag.* 312.) Post ABR. ENS adde: GEORG. LUDWIG. de MOUGE' *de corde in genere*, Basil. 1745. 4.

Post HUBERUM adde: J. JAC. ROHT *de liquore pericardii*, Argentor. 1748. 4.

Post J. ARGENTERIUM adde: J. FRID. SCHROETER *de natura seu origine calidi innati*, genæ 1583. 4.

(*Ad pag.* 313.) CAES. CREMONINI l. c. calidum innatum verum elementarem calorem esse defendit.

Ad Auctores, qui circulationem minorem receperunt, pertinet etiam CASP. PEUCER *de variis divinationis generibus*, p. 245.

(*Ad pag.* 314.) Inter primos, qui HIPPOCRATI circulantis sanguinis cognitionem tribuerent, fuit J. NARDIUS *Noct. medic.* X.

Huc etiam referendus est G. C. STENZEL *de vestigiis circulationis sanguinis apud* HIPPOCRATEM, Witteb. 1731. 4.

Denique NATALIS FALCONET in libello, qui cum ejus opere *des fievres* prodiit, ostendere conatur ex voce παλιῤῥόη, ex tardiori reditu (διεξόδῳ) sanguinis refrigerati, aliisque boni senis locis, eamdem gloriam Coo vindicare nuper anno 1723. conatus est.

Ad auctores qui SARPIO circulationis sanguinis inventionem vindicare student, pertinet CL. GEMMA, sed neque iste ullum idoneum pro SARPIO testimonium protulit, cum de ea lite in *Italia letterata* disquireret, p. 696.

(*Ad pag.* 315.) HELFRICUS DIETERICUS, quem aliquos pro inventore circuli sanguinis habere diximus, deque eo cum C. HOFMANNO egisse, unicus in *vindiciis adversus* TACHENIUM sibi testis est, ubi ex vivis canibus anno 1622. conatum fuisse probare repugnanti HOFMANNO.

Post HOM. PISONEM adde: PETRUS ANTONIUS de MARTINO in *responsione ad trutinam medicam* MUSITANI tractavit *de morbis corporis humani* & inpugnavit HARVEIANAM sanguinis circulationem Neapoli 1699. 4. *

(*Ad pag.* 316.) Sub finem paginæ adde: Etiam nunc tamen teste CL. HIFFERNAN *of man* Hispani non valde credunt circulationi sanguinis, & vidit ipse medicum, qui ad demonstrationem responderet „ videri sibi, neque tamen se credere, p. 42.

(*Ad pag.* 317.) Ad historiam inventi HARVEIANI legi etiam potest P. GERIKE *de circulatione sanguinis*, Helmstad.

Modestissimum vero virum fuisse HARVEIUM ipse, qui tamen contra novum inventum scripsit, testis est J. NARDIUS *Noct. genial.* p. 274. conf. p. 54. Bustum HARVEII in *coll.* CUTLERIANO consecravit R. MEAD *tour through great Brit.* II. p. 135.

Post C. BARTHOLINUM adde: J. BOHN *de circulatione sanguinis*, Lips. 1671. 4.

Post R. W. KRAUSE adde: ANTON FILIPP. CIUCCI *filo d'Ariadna... al quale si aggiunge un breve trattato della circulazione del sangue*, Macerata 1682. 12.*

LAUR. BELLINI opuscula ad ARCH. PITCARNUM primum prodierunt Pistorii 1695.

(*Ad pag.* 318.) STAHLII etiam huc pertinet *theoria mortis*, in qua a cordis quiete non omnem actionem imo ne excrementorum quidem expulsionem cessare fatetur.

ARCH. PITCARNE *de circulat. sang. in genitis & non genitis* prodiit Leid. 1693. 4. Ejus etiam est *de causis diversæ molis qua sanguis fluit in natis & non natis per pulmonem.*

Post PITCARNIUM adde: J. W. WEDEL *de circulatione sanguinis*, Jenæ 1696. 4.

JACOBI GAVET *explicatio materiæ & motus sanguinis, motus cordis & arteriarum*, &c. Genev. 1700. 12. cum *nova febris idea.*

Ad

(*Ad pag.* 319.) Post D. SANDRIS adde: JAC. FINKENAU *de pulsu*, Regiom. 1706. 4. Vidit cor pericardio destitutum.

CHRIST. WARLIZ *valetudinarium senum Salomoneum in quo itinerarium sanguinis microcosmicum seu circulus sanguinis antiquis notus detegitur*, Lips. 1708. 4. * Circulationem a SALOMONE describi contendit.

Post J. M. LANCISIUM adde: NICOLAUS CRISCENTIUS (Cressenzo) in tractatu physico-medico *de febrium ratione*, Neapoli 1711. 4. *de corde & pulsu* egit, & non inutiliter vidit, arteriarum motum peristaltico similem esse, ut prope cor incipiens sensim ad extrema vasa pergeret.

S. DURY *de motu vitali*, Leid. 1711. 4.

Post WEDELIUM adde: M. ERN. ETTMULLER *de circulatione sanguinis in fœtu*, Lips. 1715. 4.

G. A ORLOVIUS l. c. BELLINIANO more celeritates sanguinis & pressiones in cor & arterias definit.

P. SENAC in magno opere de corde plurima huc nova adtulit, & arteriis magnam partem motus progressivi sanguinis tribuit, calculos CL. JURINI & aliorum refutat, agit de secretione, retardationibus sanguinis, &c. Respondit CL. JURINUS in *Lettre à M. BUFFON ou réponse à quelques censures de* M. SENAC, qua ostendit, verba sua a P. SENAC, mathematum ignaro, in malum sensum detorta esse, & varios errores ab eo commissos.

(*Ad pag.* 320.) J. O. WREEDEN olim amici nostri citatus libellus agit de sanguinis in nato & non nato homine circulatione, cum organorum descriptione.

B ROBINSON *animal œconomy* editio anni 1738 multa aucta habet ad motum sanguinis, pulsum, utilitatem venæ sectionis, cujus potestatem revulsoriam demonstrat. Refutatio MORGAGNI fere hydraulica est.

In altera parte tractatus *de febribus ad circulationis leges* agit de fabrica & vi cordis & arteriarum CL. HUGO GOURAIGNE, fere ad BOERHAAVII modum, cujus fabricam vasorum vasculosam & KEILIANAS retardationes recipit. Prodiit Monspel. 1730. 12.

Post FR. QUESNAY adde: JULIEN MORISSON *Lettres sur le choix des saignées*, Paris. 1730. 12. Opus CL. SENAC, de quo in practicis agetur. Revulsionem unice statuit, quæ sanguinem ex minimis vasis in aortam revocat. Derivationem & reliquas revulsiones parvi facit.

Post R. BUTTLERUM adde: ROWLAND JACKSON *de vera phlebotomiæ theoria sanguinis circulationis legibus innixa tentamen*, Londin. 1747. 8. Physiologia fere ad BELLINIANAM sententiam est. In praxi secedit, multumque discriminis facit inter sectionem venæ ligatæ & non ligatæ. Vide in Practicis.

(*Ad pag.* 321.) Post B. LANGRISH adde: A. VATER & PAUL. HENR. GER. MOEHRING *de inflammationis sanguineæ theoria mechanica*, Witteb. 1733. 4.

J. GEORG. MAURER *de pulsu cordis*, Altdorf. 1738.

G. E. HAMBERGERI etiam disputatio est, qua considerat, *unius pulsationis prædicata quatenus est actio*, Jen. 1749. 4.

(*Ad pag.* 322.) Post F. de SAUVAGES adde: J. BARBENES *de circulatione sanguinis in adulto*, Arg. 1742. 4.

J. H. SCHULZ & A. SCHAARSCHMIDT *nonnulla ad motum cordis & circulationem sanguinis spectantia*, Hall. 1742. 4.

J. AUG. LANGGUTH *meditationes de circulatione sanguinis*, Witteb. 1743. 4. duæ disputationes.

J. ADAM KULMUS *de circulatione sanguinis*, Gedani 1744. 4.

CHRISTIAN ALB. GOTTH. GRUNER *de motu periodico sanguinis*, Altdorf. 1745. 4.

GOTTFRIED FERDINAND FOERSTER *de calore animali*, Erfurt. 1746. 4.

J. RUDOLPH. STAEHELIN *de pulsibus*, Basil. 1749 4. bona disputatio. Ostendit, qua ratione pulsus indicia fallere queant, & corrigi ope respirationis. Vim cordis contractilem derivat a vi electrica ex nervis adfluente, quæ pereat a contactu sanguinis non electrici, & ex eadem causa reparetur. Motum successivum constrictionis arteriarum adgnovit Agit de vi flatus.

In citatum HIPPOCRATIS libellum περὶ τροφῆς *Comm.* IV. scripserat GALENUS (*de libr. propr.*). Pulchra etiam exstat editio STEPHANI GOURMELENI *e Græco in Latinum versus commentariis illustratus*, Paris. 1572. 8 De nutritione agit, cibo, ejusque vi, formatione fetus, perspiratione, alimentis partium ossiumque, facultate cibum vincente.

Post ALB. DURER adde: J. CORNARII *de utriusque alimenti receptaculis contra quam sentit* PLUTARCHUS, Basil. 1544. 8.

Post ANT. MIZALDUM adde: LUPI SERRANO *de senectute & aliis utriusque sexus ætatibus & moribus* Libri XIV Ulyssip. 1579. 8. Medici Lusitani carmen.

(*Ad pag.* 323.) J. V. BEVERWYCK l. c. magis ad theologiam & fati naturam pertinet, quam ad rem medicam.

Post BEVERWYCK adde: Cum JUL. CAES. CLAUDINI *Responsionibus & consultationibus* prodiit FLORII BERNARDINI *brevis exercitatio de ultimo corporis alimento*, Venet. 1646. 4.

HERM. CONRING *de nutritione hominis*, Helmstad. 1639. 4.

FRANCISCI SANCHEZ *de longitudine & brevitate vitæ* in *opusculis*, quæ recusa sunt Roterod. 1649. 12.

MELCH. SEBIZ & G. HIER. WELSCH *de senectute & senum statu*, Argent. 1645. 4.

C. NILOE librum *de fermento & nutritione* belgice scriptum non legi.

J. SIG. ELSHOLZ *anthropometria* Germanice etiam prodiit *Meskunst des menschlichen Körpers*, Nürnberg 1695. 8.

(*Ad pag.* 324.) Post BERNOUILLIUM adde: J. MOEBIUS *de grandævis*, Lipſ. 1689. disputat. I. & II. & *de longævis*, ibid. 1689. 4.

(*Ad pag.* 325.) Post ROB. WELSTED adde: C. G. STENZEL *περὶ εὐφυΐας καὶ ἀφυΐας*, Witteb. 1724. 4. Græce. EJ. *de lacte & succo nutritio*, ibid. 1727. 4.

EDW. BERRY *account of nutrition* prodiit cum tractatu de consumtione, Lond. 1727. 8.

(*Ad pag.* 326.) Post J. A. STOLLERUM adde: NIC. CORN. ANT. de COURCELLES *de nutritione*, Leid. 1730. 4.

LAUR. ETLINGER *de nutritione*, Erfurt. 1730. 4.

Post JAC. HUTTER. adde: FRID. SALOMON SCHOLL *de origine, nutritione, incremento, decremento hominis*, Basil. 1733. 4.

H. P. JUCH *theoria ætatum*, Erfurt. 1733. 4.

Post le TONNELIER adde: J. MARTIN *de fato senili*, Leid. 1741. 4.

(*Ad pag.* 327.) Post J. ROGAER adde: L. HEISTER *de mutationibus corporis humani naturalibus ab ortu usque ad obitum*, Helmst. 1744. 4.

A. E. BUCHNER & J. NIC. ZERENER *cur feminæ corpore debiliores eumdem vitæ terminum cum viris adtingant*, Hall. 1745. 4.

JUSTI van der HOEVE *de vita*, Leid. 1746. 4.

CL. QUESNAY, cujus *œconomia animalis* ibi citata est, huc etiam pertinet *traité de la suppuration*, ubi fuse agit de renascente in ulceribus carne, ab incremento & dilatatione vasorum sanguine minorum.

Post GESNERUM adde: BRYAN ROBINSON de fibra solida & ejus incrementis in duritate egit in *Anim. œconomy*.

In *Description du Cabinet du Roi* T. II. egit CL. de BUFFON de hominis natura, infantia, pubertate, ætate virili, senio, de incremento veloci juniorum, proportionibus quas sculptores observant, causa longaevitatis ante diluvium ex minori densitate alimenti. Tabulas etiam emortuales satis vitiosas D. de S. PRE profert.

De proportionibus statuariorum sculptor LICHTENSTEGER non ita diu tabulas edidit.

(*Ad pag.* 328.) Post C. G. KRATZENSTEIN adde: THEODORI ERNESTI JOSEPHI MOERS *idea generalis nutritionis*, Heidelberg 1749. 4.

CAR. AUG. a BERGEN *mensuram & proportionem membrorum corporis humani non admittere rigorem mathematicum*, Francof. Viadr. 1750. 4.

(*Ad pag.* 329.) GALENUS ad cerebri tractationem hic citatus, primus etiam ventriculi quarti, venæ magnæ, quæ orditur sinum quartum, & aliarum particularum cerebri meminit.

JOACH. OELHAFEN l. c. cerebrum statuit refrigerandi cordis causa factum esse.

C. HOFMANNI disputatio *de usu cerebri secundum Aristot.* Leidæ recusa est 1639. 12. In hac quidem disputatione sententiam proponit, qua credit cerebrum spirituum calorem temperare ut sensui apti fiant, & cordis calorem moderari. EJUSD. est disputatio *de nervorum origine*, Noriberg. 1615. 4.

(*Ad pag.* 330.) Post SYLVIUM de le BOE adde: CONRADI VICTORIS SCHNEIDERI non oportet oblivisci, qui in Libro II. recte ostendit duram membranam pertinaciter cranio hærere, foramina cranii clausa esse, in ventriculis cerebri catarrhi materiem non colligi, nullam inde ad infundibulum viam descendere. Tabulam etiam dedit ponderum cerebri & glandulæ pituitariæ, & istam non esse in ratione ponderis cerebri ostendit, sed in carnivoris parvam, magnam in ruminantibus esse.

WREENIUM, cujus in recensione WILLISII mentio facta est, celebrem architectum, anatomes peritum fuisse, confirmatur in nupera historia familiæ WREENIORUM.

Post WILLISIUM adde: A. DEUSING *de spiritibus animalibus*, Groning. 1665. 12. cum sylva cædua jacente & alibi.

(*Ad pag.* 331) Post JOS. BURRHIUM adde: J. BOHN *de spirituum animalium elaboratione*, Lipſ. 1667... 4.

GOTT-

GOTTFRID WELSCH *anatomia cerebri*, Lipſ. 1674. 4.

J. JAC. WALDSCHMID *de glandulæ pinealis ſtatu naturali & præternaturali*, Marb. 1680. 4.

(*Ad pag.* 333.) G. BAGLIVI *ſpecimen de fibra motrice* primum prodiit Peruſiæ 1700. 4. Recuſum etiam eſt Baſil. 1703. 8. Altdorf. 1703.

Poſt J. B. MORGAGNI adde: SEBASTIANI WIRDIG *de medicina ſpirituum curioſa überſezt durch* CHRISTOPH HELWIG, Mulhauſ. 1707. 8. Latine edita Hamburgi 1673. 8. & 1688. 12. Parum ſanus homo, qui omnia ſpiritibus plena faciat, & ipſa corpora doceat ex ſpiritibus coagulari. Phyſiologia ſequitur ſuperſtructa ſpiritibus. Cenſuram expertus eſt Academiæ Roſtochienſis & Wittebergenſis.

(*Ad pag.* 334.) Poſt Fr. PETIT adde: J. RUD. ZWINGER *de uſu & functionibus cerebri*, Baſil. 1710. 4.

Poſt J. CONR. BRUNNER. adde: J. WILH. PAULI progr. *de fibra motrice & dura matre*, Lipſ. 1717.

SAMUEL SEELMATTER *de dubia ſpirituum exſiſtentia*, Argent. 1720. 4.

J. G. BOETTICHER l. c. recuſus eſt Hafn. 1724. 8.

Poſt J. TH. HENSING adde: FRANC. MERY *an cordis motus a dura meninge*, Pariſ. 1726. 4.

(*Ad pag.* 335.) H. FR. TEICHMEYER etiam huc pertinet *de muſculoſa ſubſtantia duræ matris*, Jen. 1729. 4.

Poſt B. LANGRISH adde: CAR. GOTTHOLD KESLER *de liquore nerveo & ejus effectu in corpore*, Erfurd 1739. 4.

(*Ad pag.* 336.) Poſt J. JUNKER adde: J. JUNKER *de ſinubus duræ matris, ſinubus malorum*, Hall. 1743. 4.

Poſt J. ST. GUETTARD adde: LUDOVICI de CLARELLIS *ſpiritus animales ex ſyſtemate medico exturbantur*, Neapoli 1744. 4. Acris & iracundus adverſarius ſpirituum; dictione uſus inpura & ægre intelligibili. Urget ridiculas opiniones nonnullorum, qui nerveos ſpiritus defenderunt, tubulos minimos, tarditatem in tanta a corde diſtantia, momentum ex minutie & tarditate naſcens exiguum. Fibras ſolidas pro ſenſu & motu explicando ſufficere credit.

Poſt Jos. LALLEMANT adde: In *Actis Acad. Scient.* Maſſil. 1746 exſtat CL. ARLETI de cerebri proportionibus obſervationes, quænam animalia magnum, quæ parvum cerebrum habeant, &c.

J. G. GUNZ duo etiam ſunt programmata *de cerebro*, quæ anno 1750. podierunt.

Poſt GUNZIUM adde: DIONYS CLAUD. DOUCET, *Ergo tonus partium a ſpiritibus*, Pariſ. 1747. 4.

Poſt BOUILLET adde: CARL GOTTLOB KESLER *die bewegung der electriſchen materie als die würkende urſache der bewegungen und empfindungen*, Landshut 1749. 8. Materiam animalium ſpirituum cum HAUSENIO aliisque electricam fecit.

J. GOTTFRIED ZINN me præſide defenſa diſputatio qua *Experimenta circa corpus calloſum, cerebellum, duram meningem in vivis animalibus inſtituta* continentur, Gotting. 1749. 4. Vulnera corporis calloſi, & cerebelli nihil magis funeſti habere, quam reliqua cerebri vulnera, & duram membranam inſenſilem eſſe oſtendit.

(*Ad pag.* 340) Poſt COENIGIUM adde: J. M. HOFMANNI *de nervis* diſp. Altdorf 1692. 4.

(*Ad pag.* 341.) Poſt A. O. GOELICKE adde: In J. BUXTORFI *theſ. anat. botan.*, Baſil. 1733. 4. exſtat icon nervorum in baſi cranii ad noſtram præparationem nata.

Poſt J. FR. MEKELIUM adde: CL. AM. BERTRANDI in tractatu *de hepate & oculis* deſcripſit nervum V. paris.

GEORGIUS THOMAS ASCHE, Gottingæ 1750. 4. diſputavit *de primo pare nervorum medullæ ſpinalis*. Oſtendit duplices radices habere, oriri ſuper Atlantem, ejuſque truncum anteriorem & poſteriorem cum omnibus ramis & diligenter perſecutus eſt, & nitide depictum dedit.

AUGUSTI SCHAARSCHMIDT *Neurologiſche tabellen*, Berlin 1750. 8. Ex WINSLOWO & MEKELIO.

CL. BARBAUT cum *ſplanchnologia* neurologiam conjunxit.

(*Ad pag.* 343.) Citatis *de maſticatione* diſputationibus adde etiam J. CHRISTOPHORI LISCHWITZ diſp. Lipſ. 1725.

CHR. BERNHARDI ALBINI citata diſp. recuſa eſt in Vol. diſputationum VII.

(*Ad pag.* 344.) GALENI Liber *de vocalium inſtrumentorum diſſectione* AUG. GADALDINO interprete prodiit, Lugd. 1550. 8.

(*Ad pag.* 345.) D. CORDEMOI l. c. recuſus etiam eſt Genev. 1679. 8. Latine.

Poſt CORDEMOI adde: GEORG SIBSCOTA *Deaf and Dumb mans diſcourſe or concerning thoſe who are born deaf and dumb*, Lond. 1670 cum diſſertatione de loquela creaturarum inanimatarum.

Poſt SCHEUCHERUM adde: POLYCARP GOTTLIEB SCHACHER *de hominis loquela*, Lipſ. 1696. 4.

Poſt A. J. BOETTICHER adde: CHRISTIAN WOLF ILL. VIRI *de loquela*, Lipſ. 1703. 4.

Post Hilscher. adde: Gottlieb Frid. Hagen *de mensura soni articulati*, Hall. 1731. 4.

(*Ad pag.* 346.) Post J. J. Baier *de oscitatione* adde: J. Balthasar Haver *de oscitatione*, Leid. 1744. 4.

De sternutatione, oscitatione, risu, fletu, exstant dissertatt. Al. della Fabbra in collectione quam citabo.

J. & Mich. Bartholomaei *de pandiculatione*, Lipf. 1648. 4.

A. Ludovic Portefaix *de singultu*, Basil. 1739. 4.

J. Eilerts *de suspiriis*, Leid. 1750.

De sternutatione proprius tractatus etiam exstat Martini Schookii, Amsterdam. 1664. 12.

J. Ern. Unzer *de sternutatione*, Hall. 1748. 4.

(*Ad not. c*) Etsi de Galeno diximus, eum intercostalium internorum & externorum musculorum officia opposita facere, addendum tamen est, inconstantiorem eum esse in horum musculorum officiis adserendis; in Libro enim *de musculorum motu* expirationem omnibus intercostalibus tribuit: In Libro *de causis respirationis* internos ait deprimere, externos elevare.

Post B. Eustachium adde: In H. Rorarii *contradictionibus*, Venet. 1566. 8. differitur de usu musculorum intercostalium, quos omnes, internos & externos, famulari ait expirationi.

Tab. Bartholetti l. c. recusi sunt 1735. Venet. Auctor cæterum anno 1630 obierat.

Adde post Bartholett. J. B. Helmontii Liber *de catarrhorum deliramentis* omnino ad respirationem legi debet.

Melchior Sebiz *de respiratione* disp. I. II. & III. Argentor. 1643. 4.

(*Ad pag.* 347.) Post Th. Bartholin. adde: Isaaci Renaudot, *Estne pulmonum motus naturalis & insitus*, Paris. 1658. 4.

Citatis hoc loco ex *Phil. Transact.* adde post J. Drake n. 333. de piscium vita sub aqua.

(*Ad pag.* 348.) J. Mayow tr. *de respiratione* alii habent editionem Oxon. 1669. 8.

Post J. Mayow adde: J. Bohn *de pulmonum & respirationis usu*, Lipf. 1671. 4.

Post J. Mic. Pechlinum adde: J. Maur. Hofman *de aëroteria*, Altdorf. 1680. 4.

Georg. Francii *de halitu humano*, Heydelberg. 1681. 4.

(*Ad pag.* 349.) Sal. Spranger l. c. explicare suscepit monstrosam illam sub aqua viventis hortulani Sueci historiam. Aliquid credit aëris per cutis poros resorberi.

Post Sal. Sprangerum adde: Georg Emerich *de inspiratione*, Regiomont. 1698. 4 bona disp.

(*Ad pag.* 350.) Citata D. de Bremond experimenta de respiratione Bertino tribuit P. Senac *du cœur* II. pag. 237.

Post D. Boullet adde: G. Detharding *de aëris ingressu per poros cutis*, Rostoch. 1703. 4.

Ej. *de carminatione sanguinis in pulmonibus*, ibid. 1718. 4.

Post F. Hofmannum adde: Anton. Gabriel Meder *de partium respirationi servientium structura*, Leid. 1714. 4.

(*Ad pag.* 351.) Post D. Bernoullii adde: R. Dav. Jac. Chatellin *de respiratione*, Monspel. 1721. 4.

Post B. Robinson adde: Cum Edw. Barry tractatu *on consumtion* extat tractatus *of the structure and the use of the loungs*, London 1727. 8.

Responsio mea ad Hambergeri animadversiones hac pagina citatas exstat nunc in *Opusculis anatomicis*, Gottingæ anno 1751. 8. editis, ubi & primos meos libellos recudi feci, emendatos, & addidi diarium experimentorum, quibus meam cum Hambergero litem conficere conatus sum.

(*Ad pag.* 352.) Post R. Kelderman adde: F. Hofman *de gravitate aëris & elasticitate in machinam corporis humani*, Hall. 1733. 4.

Post Pol. Fr. Schacher. adde: Mich. Adel Bulner *de pulmonum fabrica*, Altdorf. 1738.

J. Christoph. Pohlii *de respiratione sana & læsa*, Lipf. 1738 4.

J. Sulzer *de aëris absque exhalationibus considerati effectibus in corpus humanum*, Basil. 1739. 4.

J. G. Gunzii jam citati huc etiam pertinet disputatio *de derivatione puris quæ fit per pectus ad brachia*, Lipf. 1738. 4.

(*Ad pag.* 353.) Post Frid. de la Fosse adde: J. Frid. Cartheuser *de aëris subtilioris per corpus humanum perenni circuitu*, Francof. Viadr. 1743. 4.

Aarent Mulders *de respiratione*, Leid. 1744. 4.

Joseph Veratti in T. II. *Comm. Bonon.* P. II. de avibus in vacuo enectis phænomena protulit.

In David. Stephenson *new mechanical practice of physick*, Londin. 1744. fol agitur etiam de respiratione & aëris efficacia in C. H. quaeam utilitatem inprimis urget, quod aër nimis diu in sanguine retentus & acrior factus, per pulmonem exhalet.

Jos. Anton. Pujati in Libro *de morbo Naroniano* notabilem habet digressionem de respiratione, in qua Michelottum contra Helvetium defendit.

(*Ad pag.* 354) Ad historiam respirationis post Schaarschmidium adde: Steph. Lud. Geofroi *Ergo aër præcipuum digestionis instrumentum*, Paris. 1748. 4.

Cl. Hanovius in *actis Societatis Gedanensis* vim flatus experimento definire conatus est.

Inter Cl. la Mure disputationes reperio *de respiratione*, quam non novi an forte eadem sit cum ea D. Daoustenc.

Fuse de respiratione, & pulmone in *secundo Tomo* Libri de corde egit Senacus. Rejicit aërem thoracicum & aëris condensationem, & venarum denique amplitudinem.

Samuel Aurivillius Gottingæ anno 1750. defendit disp. *de vasorum pulmonalium & cavitatum cordis inæquali amplitudine*. Confirmat ampliores esse venas, sed eam amplitudinem ex magna parte refert ad finem naturæ inpedituræ, ne sanguis in nixu congestus vasa sua rumperet. Rejicit sanguinis condensationem, & alia notatu digna proponit.

(*Ad pag.* 355.) Tancredi Latini L. III. citati controversiis pleni sunt quas cum rationibus excutit & pro Galeno plerumque decidit. Melancholiam confirmat appetitum facere. Aliquid deglutiri per asperam arteriam defendit. Multa aliena, etiam falsa.

Roderici a Fonseca l. c. ad semioticen proprie facit, & omnia considerat quæ ex corpore humano egeruntur.

Post S. Sorbiere adde: God. Moebii *de usu ventriculi & intestinorum*, Jen. 1651. 4.

In Aug. de Laurenzo *disceptationibus* prima est *an possit homo naturaliter diu absque cibis vivere*, Panorm. 1652. 4.

(*Ad pag.* 356.) Post Henr. Meibom. adde: Maur. Hofman *de lactis & chyli statu naturali & præternaturali*, Altd. 1673. 4.

Th. Willis l. c. exstat etiam editio, Oxon. 1674. 12. Staeh.

Post Andre' adde adhuc: Joh. Pascal *nouvelle découverte des fermens*, Paris 1681. 12. mirum systema: Fermentum volatile acidum esse, quod irretitum in alcali fixum fiat. Lympham & animales spiritus acidos esse, cerebrum acidum, ut ex eo pasta panis fermentari possit.

(*Ad pag.* 357.) Post J. C. Peyerum adde:

A. Quir. Rivini *de acido fermento ventriculi*, Lips. 1677. 4.

J. Bohn etiam huc pertinet *de chyli natura* disp., Lips. 1668. 4. Ej. ep. *de acido & alcali*, ibid 1675. contra hanc hypothesin scripta.

(*Ad pag.* 358 *not. a*) M. Fr. Geuder l. c omnino legi meretur.

Adde post dictum auctorem Jo. Leonh. a Capoa *raggionamenti* de incertitudine medicamentorum fusa satis de organis digestionis dissertatio exstat, in qua fermentis favet.

Guil. Coward etiam est *enquiry in to the erroneous philosophy of alcali and acid* Lond. 1698. 8. *

Post Coward adde: G. Wedel *de valvulis conniventibus*, Jen. 1695. 4.

Joh. Floyer in *præternatural state of humours* edita Londini 1696. 8. plurima huc pertinentia habetur. Valde laborat Vir Cl. ut ostendat, digestionem fermentatione fieri, & vitio fermenti pene omnes morbos oriri.

J. A. Slevogt *de fermentationibus microcosmicis*, Jen. 1696. 4.

(*Ad pag.* 359.) Post J. Fantonum adde.

J. Phil. Hecquet est etiam thesis, *Ergo functiones non a fermentis*, Paris. 1696. 4.

Nunc etiam legi J Astruc *epistolas quibus respondetur epistolari dissertationi* Thomæ Boeri *de causis concoctionis*, Tolosæ 1715. 12. Iterum repetit demonstrationem suam de fibra circulari, quæ sit polygonum infinitilaterum, & in cujus singulis chordis vires distrahentes destruunt vires incurvantes. Vim trium unciarum admittit.

(*Ad pag.* 360) Post Henr. Haguenot adde: Amand Doute' & L. de Santeuil, *non ergo mutuum tritus & fermentationis commercium*, Paris. 1716. 4.

G. Detharding *de subactione ciborum in ventriculo*, Rostock 1717. 4.

J. A. Wedel *de resolutione ciborum in ventriculo*, Jen. 1719. 4.

Post J. Jac. Peyer adde: Nich. Matth. Ludolf disputatio *de vomitu*, Leid. 1721. 4.

(*Ad pag.* 361.) Post R. H. Linguet adde: Petri Boott *de intestinis tenuibus*, Leid 1733. 4.

(*Ad not. a*) J. Ern. Schulze etiam est disputatio *de refectione celeri per alimenta humida*, Altdorf. 1728. 4.

Post Schulzium adde: J. Gottfr. Brendel *de chyli ad sanguinem commeatu per venas mesaraicas non improbabili*, Gotting. 1738. 4.

Post J. MIDY adde: PETRI RATELL *de fabrica & usu ventriculi*, Leid. 1740. 4.

JOSIÆ VERHEL *de alimentorum in ore & ventriculo chylopoesi*, Leid. 1741. 4.

(*Ad pag.* 362.) Post LANGGUTH adde: PETRI JOSSELET *de vomitu*, Leid. 1742. 4.

FR. JOS. de OVERKAMP *de mutatione esculentorum & potulentorum*, Würzburg 1743. 4. EJ. *Mechanismus seu fabrica intestinorum tenuium*, ibid. 1745. 4. BOERHAAVIANUS.

Post WENKER. adde: H. PAUL JUCH & LOSS *de viis & motu chyli*, Erfurt. 1744. 4.

Post BENI. SCHWARTZ adde: J. GOTTSCHALK WALLERII *de siti naturali & morbosa*, Upsal. 1746. 4.

Tractationi de Ventriculo & Intestinis adde post HOOG. J. FRID. CARTHEUSER *de ciborum neglecta manducatione*, Fr. Viadr. 1748. 4.

JOACHIM VOSSE *de intestino cæco ejusque appendice vermiformi*, Gotting. 1749. 4. Primas in fetu origines ligamentorum intestinalium, inde sensim subortas coli valvulas plicasque, & nascentem a pondere fæcum saccum cæci, & mutationem appendicis utiliter describit.

JACOBI FOELIX *de motu peristaltico intestinorum* bona disputatio Trevini 1750. 4. Experimenta in theatro Gottingensi facta ostendunt motum peristalticum in toto systemate ciborum reperiri. Lactea vasa cœruleo colore tinxit, venenorum effectus observavit.

CAR. FRANC. BAUTIGNY des PREAUX & COMPALUPIER, *Ergo diu potest homo absque cibo & potu vivere quidem, sed non valere*, Paris. 1750. 4.

De vario Cardiæ sensu erudita varia exstant in C. SAL. KOELDRI disp. *de cardialgia*, Gotting. 1750. 4.

(*Ad not. a*) J. VISCHER *de usu atque officio splenis in homine*, Tubing. 1577. 4.

C. HOFMANN l. c. proponit sententiam suam, credit autem lienem trahere chylum lactosum & aqueum per arteriam & per venam, eum in sanguinem excoquere, ejus parte ali, aliam excrementitiam expellere, ad renes aquam, ad ventriculum denique melancholiam pro excitato appetitu minime mittere.

Post J. ISRAEL. adde: G. BALTHASAR MEZGER *historia anatomica lienis*, Tubing. 1664. 4.

J. BOHN *de hepatis & lienis officio*, Lips. 1677. 4.

J. VALENTIN SCHEID *de usu lienis*, Argentor. 1691. 4.

(*Ad pag* 363.) G. C. SCHELHAMMER l. c. cellulas ex anatome comparata defendit & nuper in Musæo anatomico CL. A. VATERUS.

Post A. H. GRETZ adde: In libello S. PURCEL *de colica* exstat digressio de liene Londin. 1714. 8.

(*Ad pag.* 364.) J. TH. ELLER disp. recusa est in Tom. III. disp.

M. P. DEISCH citata disp. etiam recusa exstat in collect. disp. V. III.

Post CASSEBOHMIUM adde: FRANC. DREW *de usu lienis*, Leid. 1744. 4. cum ALBINIANIS experimentis.

CORN. JOH. de FAMARS *de lienis structura & usu*, Leid. 1745. 4.

SAM. THEOD. QUELMALZ *de liene* citatam disputationem nunc legi. Sanguinem docet effundi in cellulosa lienis intervalla, ita fieri ut sanguis non pulsu, sed perpetuo fluxu ad hepar veniat, coagulationem vero a vi contractili fibrarum impediri & a respiratione.

Post QUELMALZ adde: C. F. TH. de TOULOUSE de VALLUM & VANDERMONDE, *Ergo sanguis a liene spissior*, Paris. 1748. Inspissari tarditate sanguinem, & ad secretionem viscidæ bilis aptiorem reddi.

CHRISTIAN LUDWIG ROLOFF *de fabrica & functione lienis*, Francof. Viadr. 1750. 4. utilis discipuli & amici nostri disputatio.

(*Ad pag.* 365. *not. a*) Ductus pancreatici inventionis gloriam HOFMANNO etiam tribuit CL. BAIERUS in *biogr. Prof. Altd.*

(*Ad pag.* 368.) Post H. STOKAR adde: DAN. WILH. TRILLER *de pinguedine & succo nutritio*, Hall. 1718. 4. sub F. HOFMANNO.

Verhandelinge van de Cellulosa est versio disputationis HULSEBUSCHIANÆ auctore D. S. M. D. edita Enchusæ. Signat se in præfatione *Descriptor sincerus*.

Post *fasciculi iconum* nostrarum *anatomicarum* adde: CL. ROEDERER *thes. anat.*

(*Ad pag.* 371.) Post RIOLANUM adde: GODOFR. MOEBII *de bilis natura & usu utilissimo*, Jen. 1644. disputatio. EJ. *de usu hepatis & bilis*, Jen. 1653. 4.

(*Not. a*) post MALPIGHIUM adde: J. BOHN *de hepatis & lienis officio*, Lips. 1677. 4.

A. Q. RIVINI *de bile* disputatio, Lips. 1678. 4.

(*Ad pag.* 372.) Post M. van REVERHORST adde: In J. B. CALDESI historia testudinis systemata biliaria ex multis avibus aliisque animalibus.

Post J. FR. ORLOB adde: JOH. LOQUET *de arteria hepatica*, Leid. 1693. 4. & in *disputationibus*

mea

meæ collect. T. VII. Eximia diſputatio. Negat arteriam hepaticam parenchyma adire. Sollicite deſcribit ejus ramos ad capſulam Gliſſonii, venas, ductus bilarios. Fibras muſulofas pori bilarii bubuli vidit. Ductus peculiares bubulos deſcribit. Vaſa lymphatica per venam replevit. Recuſa eſt hæc diſputatio in *Coll. diſput.* Vol. VII.

Citatis ex *Mémoires de l'Académie des Scienc.* poſt 1721. adde 1727. MALOET de glandulis hepatis.

(*Ad pag.* 374.) Poſt CASSEBOHMIUM adde: J. JUNKER & DAV. LORENZ. *ſingularia ad veſicam felleam ejuſque bilem ſpectantia*, Hall. 1745. 4.

J. G. GUNZII l. c. nunc legi & video primarium ſcopum eſſe deſcribere venas, quarum trunci in hepate & vena portarum, rami in ligamentis ſunt: tum de vaſis lymphaticis hepatis, capſula Gliſſonii, exhalantibus venis a portarum trunco agit, &c.

Poſt GUNZIUM adde: AMBROSII BERTRANDI *diſſertationes anatomicæ duæ de hepate & oculo* multa peculiaria continent, editæ Turini 1748. 4. Varia pro BIANCHO & ductubus cyſtico-hepaticis profert, rejicit glandulas hepatis, deſcribit ligamenta, vaſa, &c.

Citatis ſub finem paginæ auctoribus adde: J. GALARATI *de alcali & acido* in GIORN. *di* PARMA 1688.

(*Ad pag.* 375.) Poſt J. WOODWARD adde: C. STEPH. SCHEFFEL *de lithiaſi fellea & lapide Maluccenſi*, Leid. 1721. 4.

A. E. BUCHNER *de naturali bilis conſtitutione & uſu*, Hall. 1726. 4.

F. JOSEPH HUNAULD, *Ergo bilis præparatio in omento* 1731. 4.

LUD. M. POUSSE, *Ergo ab exquiſita bilis ſecretione perfectior digeſtio* 1732. 4.

(*Ad pag.* 376. *not. a*) Poſt G. FALLOPII citationem adde: PHILIPPUM INGRASSIAM primum veſiculas ſeminales deſcripſiſſe auctor eſt LEONARDUS a CAPOA *Raggionam.* II. p. 82. ſed, ubinam deſcripſerit, ignoro.

Poſt AEM. PARISANUM adde: CAESARIS CREMONINI *de calido innato & ſemine*, Leid. 1634. 12. ſemen feminas non habere contra GALENUM pro ARISTOTELE defendit.

(*Ad pag.* 377.) Poſt ZEISOLDUM adde: JOH. NARDII *noctes geniales*, Bonon. 1656. 4. *ſecunda* eſt *de prolifica genituræ facultate.* Animam in ſemine latitantem refutat, neque ineſſe vult, niſi motum a generante commiſſum calori innato.

(*Ad pag.* 378.) Poſt PET. MASSUET adde: De iiſdem vero vermiculis fuſe egit CL. BUFFONIUS in T. II. *de l'hiſtoire naturelle*, & CL. TURBERVILLE NEEDHAM in *nouvelles obſervations microſcopiques*, & videntur evincere, nihil eſſe niſi microſcopica animalia inferioris ordinis, non hominis primordia. DALENPATIANUM autem homuncionem, pictum in *Diario Eruditorum*, eſſe jocum FRANCISCI PLANTADE auctor eſt ASTRUCIUS *de lue vener.* p. 1002. 1003.

(*Ad pag.* 379.) Ad LAUR. TERRANEUM adde: Eas vero glandulas, quæ COWPERO tribui ſolent a TERRANEO annis 1698. 1699. oſtenſas eſſe, J. B. BIANCHI teſtis eſt *Memor. di Valentuom.* III. pag. 124.

Poſt TERRANEUM adde: PHIL. HECQUET, *Ergo ut virginitatis ita virilitatis certa indicia*, Pariſ. 1713. 4.

(*Ad pag.* 380.) Poſt GIUSEPPE VIDUSSI adde: J. F. NICHOLSON cum *modern ſiphilis* edidit deſcriptionem partium genitalium utriuſque ſexus Lond. 1718. 8.

Poſt HENR. BASS. adde: H. P. JUCH *de animalculis ſpermaticis*, Erfurt. 1731. 4.

(*Ad pag.* 381.) Poſt A. F. WATHERUM adde: GOTTFRID. HENR. BURGHART *de terminis pubertatis*, Francof. Viadr. 1736. 4.

Tractationi huic de partibus genitalibus virorum adde adhuc: In diſſertatione BIANCHI quæ prodiit in T. III. collectionis opuſculorum *de' Valentuomini* variæ exſtant obſervationes de muſculis genitalium virilium, glandulis, oſtiolis ſeminalibus, ſcroto, &c.

In SCHLICHTINGII *ſiphilide* cum femininis etiam maſcula organa deſcribuntur.

J. JAC. ROHT *de fecundatione abſque conſuetudine viri*, Argentor. 1748. 4.

JAN MONNIKHOFF *ontleed en heelkundige ſaamen ſtelling ... van de byzondere plaatzen ... der ſcheurzels*, Amſtelod. 1750. 8. Deſcribit organa inprimis maſcula in quibus herniæ fiunt.

(*Ad pag.* 382.) Ante HIPPOCRATICORUM librorum recenſionem adde: EMPEDOCLES interius fetus involucrum ἄμνιον, χόριον vero dixit, quod exterius ponitur, POLLUCE teſte.

Citatos Libros HIPPOCRATIS περὶ γονῆς, περὶ ἀρχῶν καὶ σαρκῶν, & περὶ παιδίε ἀνθρώπε ſpuriis certe ob tautologiam aliaſque rationes accenſet MEIBOMIUS *de jurejur.* HIPP. p. 144.

Liber περὶ γονῆς ſeu de genitura cum NICANDRI theriacis exſtat cum GORAEI operibus omnibus Pariſ. 1622. fol. cum ejus CL. viri adnotationibus, deinde a JOD. WILLICHIO Reſellano verſus cum notulis, Baſil. 1542. 8.

J. LA-

J. LALAMANTII dicti commentarii in Libros HIPPOCRATIS *de septimestri & octimestri* fetu novam habent versionem LALAMANTII. Una prodierunt etiam *scholia* in Librum *de septimestri & octimestri fetu*, ex more seculi scripta, & GALENI fragmentum in Libro *de fetu septimestri* quod spurium videtur.

J. GORRAEI *adnotationes* in libros de genitura, & natura pueri recusæ etiam exstant Paris. 1622. fol.

(*Ad pag.* 383.) Post Arabum citationem adde: ALBERTI, qui vulgo magnus vocatur, Liber *de secretis mulierum*, August. Vindel. 1489. 4. Antwerp 1538. 8. Amstelod. 1648. 8. Francof. 1615. 8. &c. a Q. APOLLINARI versus anno 1585 8. Germanice prodiit.

THOMÆ de GARBO *Expositio super capitulo de generatione embryonum* 3. *Canon. Fen* 28 AVICENNÆ Venet. 1502. fol. cum JAC. de FORLIVIO, *super eodem* argumento commentario prodiit.

Post JAC. CARPENSEM adde: NICOLAI LEONICENI *de virtute formativa*, Basil. 1529. 8. cum aliis opusculis.

ANTONII MARTINEZ *de la complexion de las mugeres*, Madrit 1529. 8. ANT. *

Ad EUCH. RHODION adde: Idem est procul dubio EUCHARII ROESLIN *ehstands arzney buch oder schwangerer frauen Rosengarten*, cujus multæ editiones sunt, adjectis etiam BONAICIOLI, & aliorum similibus libellis. Et idem esse suspicor THOMÆ REYNOLDT *the birth of mankind other wise the womans book*, London. 1540. 4. 1545. 4. AMES.

Post C. STEPHANUM adde: FRANCISCI NICONISII *de fetu nato ex uxore marito absente per sexennium*, Cracoviæ 1541. 8. *

(*Ad not. a*) MATTH. CORNACIS l. c. exstat etiam Basil. 1564. 8.

J. RUEFF *de conceptu & gener. hominis* recusus est Tiguri 1569. 8. teste PASCHALI.

Post ALB. NOVOCAMPIAN. adde: J. PHIL. INGRASSIA *trattato di due mostri nati in Palermo in diversi tempi con un raggionamento fatto sopra l'infermita epidemica dell' anno* 1558. Palermo 1560. 4. * MONGIT.

(*Ad pag.* 384.) Post FORT. AFFAYTAT adde: ANTONIO MARIA VENUSTI *discorso generale intorno alla generatione al nascimento de gli huomini*, Venegia 1562. 8. Theoretice & fere theologice scripsit.

A. PAREI liber citatus Gallice prodiit cum titulo *deux livres de chirurgie*; 1. *de la génération de l'homme & manière d'extraire les enfans*; 2. *des monstres tant terrestres que marins*, Paris. 1573. 8. Habet anatomen practicam genitalium fetusque, monstra vero collectitia fere, cum adjectis animalibus rarioribus. In collectione operum efficit libros XXIII. & XXIV. & plura adhuc capita habet de herniis, articulorum vulneribus, &c. quæ in ea collectione alibi suo loco reperiuntur.

Post CANNANUM adde: RENATI BRETONNAYAU *de generatione hominis tractatus variis & multis observationibus refertus*, Paris. 1583. 4. *

(*Ad pag.* 385.) SEVER. PINAEI l. c. recusus exstat Amstelod. 1663. 12. Germanice etiam prodiit Erfurt 1724. 8.

H CAPIVACCII Libri *de fetus formatione* anonymam editionem Patavinam fol. possideo. Sed opusculum inutile est.

BALDUINI RONSAEI citati libri exstat etiam editio Leid. 1618. 8. Caeterum addimus, aliqua eum habere de partu, de semine, partibus generationis & monstris.

JOH. RIOLANI filii esse Librum *de monstro Lutetiæ nato*, non patris, ut alii voluerunt, constat ex privilegio.

Post RIOLANUM adde: RODERICI a CASTRO *de universa mulierum medicina* P. I. continet theoriam, anatomen nempe, ex aliis sumtam, & physiologiam partium genitalium utriusque sexus, graviditatis, partus, ejusque octimestri & alio tempore monstris & androgynis. Hamburgi prodiit 1603. fol.

(*Ad pag.* 386.) J. G. SCHENK l. c. Germanice prodiit cum titulo *wunderbuch von misgeburten*, Francof. 1610. 4. satis utilis est collectio, neque enim sola habet plurimorum scriptorum collectanea, sed etiam sua propria bene multa, non absque dissectionibus.

Post J. G. SCHENK adde: MELCHIORIS SEBIZ *exercitatt. med. & anat.* reliquaque scripta, quæ Argentor. recusa esse diximus, edita sunt primum Argentor. 1629. 4.

Post J. SISINIUM AMABIL. adde: JOH. STEINMEZ *oratio utrum femina in sexum masculi mutari possit*, Jen. 1615. 4.

TH. FIENI dictus *de viribus imaginationis* liber Londini recusus est 1657. 12.

(*Ad pag.* 388.) Post. J. B. SINIBALDUM adde: GEO. BOUDEWYN, *Estne decimestris partus perfectissimus*, Lutet. 1642. 4.

Post PECQUETUM adde: JOSEPHI MANCUSI *de partu dierum* 238. *quod non sit legitimus, sed octimestris, minimeque vitalis*, Panorm. 1651. 4.

(*Ad

(*Ad not. a*) G. HARVEIANÆ recensioni adde sub finem: Injustum autem est nimiumque judicium BUFFONI, quando HARVEIUM ait vix habere quidquam, nisi ex ARISTOTELE, *Histoire naturelle* II. p. 79.

(*Ad pag.* 389.) Post JOH. ZWINGERUM adde: J. ZWINGER & CAESO GRAMM *de monstris* Basil. 1660. 4.

(*Ad pag.* 391.) Citatis ex *Phil. Transf.* adde: N. 487. singulare monstrum. N. 489. J. PARSONS de monstris.

(*Ad pag.* 392.) Post J. MAYOW. adde: PETRI le MERCIER *potestne infans per plures annos in utero matris ejusque tubis sanus superstite muliere conservari*, Lutet. 1667. fol.

J. SIMONIS *diversicolor fetus*, Witteb. 1668. 4.

FR. BAYLE duobus prius citatis libris sympathiam a vicinia, vasorum communione & nervis derivat.

(*Ad pag.* 393.) M. MALPIGHII *de formatione pulli* liber Londini recusus exstat 1673. 4. Gallice etiam versus cum tractatu *de bombyce*, Paris. 1686. 12. prodiit.

(*Ad pag.* 394.) G. W. WEDELII etiam est *de nævis maternis*, Jen. 1688.

C. BARTHOLINI *de ovariis*, &c. *historia* recusa est Noriberg. 1679. 8.

Post BARTHOLINUM adde: J. BOHN disputatio *de generatione*, Lipf. 1677. 4. *de fetus œconomia*, ibid. 1677. 4.

(*Ad pag.* 395.) Post J. G. STEIGERTHAL adde: FRID. SCHRADER *de imaginationis maternæ in fetum efficacia*, Helmstad. 1686. 4.

J. a MURALT etiam est *kinder und hebammen büchlein*, Basel 1697. 12. Habet partium anatomen cum iconibus BIDLOI.

Ad STURMIUM adde: Gaudebat PERALTUS defensore STURMIO, GEUDER *de ort. anim.* pag. 340. 341.

(*Ad pag.* 396) Prima editio NICOLAI VENETTE videtur fuisse N. SALONICCHI *tableau de l'amour dans l'état du mariage*, Amstelod. 1688. 12. Belgice versum a J. V. E. Amstelod. 1695. 8. *de bedryven der liefde in den stande des huwelyks.*

Post F. G. BARBECK adde: RICHARDUS CARR in *Epistola* XVI. demonstrat, puellas quæ dicuntur sexu mutato in mares transiisse, fuisse veras feminas, sed longa clitoride.

MELCH. FRID. GEUDER *de ortu animalium*, Amstelod. 1689. 8. LEEUWENHOECKIO non valde credulus, LAMYUM refutat. Defendit prima stamina in ovo. Admisceri tamen credit aliquid de paterno semine, & alere fetum, ideam etiam patris a matre fetui inprimi.

C. POSNER etiam est *de fetuum in uteris vita*, Jen. 1676. 4.

Post J. V. SCHEID adde: J. M. HOFMAN *de fluidorum catholicorum fetus motu*, Altd. 1695. 4.

(*Ad pag.* 397.) C. DRELINCOURTII *de partu octimestri* Liber primum prodiit Lugd 1666. 8. & ibid. 1668. 12.

(*Ad pag.* 399.) Citatis ex Novæ Academiæ commentariis adde: 1745. MORAND & de la SONE & alia monstra.

J. CASP. GRIMM in dicto libro puellas connatas describit, absque anatome.

Post D. TAUVRY adde: JAC. GAVOT in *idea febrium*. Genev. 1700. etiam egit de generatione animalium.

J. FREIND *Emmenologia* Parisiis primum recusa est 1727. 12.

(*Ad pag.* 400.) Post HELVETIUM adde: MICH. ERN. ETTMULLER *de monstro Hungarico*, Lipf. 1707. 4. *de secundinarum exclusione* 1726. 4.

Post C. F. BOETTGER. adde: CAROLI MUSITANI *quæstiones duæ de semine masculo & femineo* prodierunt Genev. 1709. 4. cum tractatu de morbis mulierum.

(*Ad pag.* 401) Post A. L. MITHOB adde: Cum SCULTETI *armamentario*, Lugduni 1712. 4. excuso prodiit descriptio monstri a D. GOEFFON dissecti.

HELWICH WILH. STAUDACHER *de umbilico*, Altdorf. 1713. 4.

Post S. NIGRISOLI adde: J. PELEGR. NUVOLETTI *lettera sopra d'un parto mostruoso nato il* 1. *Aug.* 1713 Fano 1714. 4. * Nonne idem qui in *opusculis filol.* recusus est?

(*Ad pag.* 402) G. POL. MULLER & J. Z. PLATNER citatæ *meditationes* contra vermiculos seminales scriptæ sunt pro plastica potentia & ovulis.

L. L. GOUEY l. c. semen non venire in uterum tradit, sed per poros oris interni uteri transpirare, & ova per venerem ad uterum delata imprægnare: ova etiam absque voluptate ex utero descendere (quæ videntur fuisse placenta vesicaria).

Post G. la MOTTE adde: *Tr. of flogging in venereal affairs and of hermaphrodits*, Lond. 1718. 12.*

A. VATERI etiam est programma *de hymene*, Witteb. 1727. 4.

Post A. VATERUM adde: SIEGM. AUG. PFEIFFER *Embryologia seu doctrina fetus in utero*, Sedini 1719 8.*

Post WALDTSCHMIDT adde: J. A. SLEVOGT *de acquirenda & conservanda sobole*, Jen. 1720. 4.

(*Ad pag.* 403.) Post FR. MENZ adde: J. H. LUDOLF & CLEMENS *de funiculo umbilicali hominis longiori*, Erfurt. 1724. 4.

(*Ad pag.* 404.) Post A VATERUM adde: CHRISTOPH. JOACH. WOLFART *de fetu monstroso duplici*, Marburg. 1725. 4.

G. MARTYN *de fluxu menstruali & morbis virginum*, Leid. 1725. 4. disputatio

EL. CAMERAR *de generatione hominis ex venere*, Tubing. 1725. 4. *de ortu humano occulto* 1733.

HEISTERI etiam est *de exsistentia Dei ex partibus genitalibus* 1727. 4.

Post HEISTERUM adde: ARCHIBALD MITCHELL *the soeterkin disserted*, Londin. 1726. 8. contra fabulam molarum animatarum.

FRID. HOFMANN *de ignorata uteri structura multorum errorum fonte*, Hall. 1726. 4.

J. A. BLONDEL Gallice primum prodiit Londini 1727. 8. deinde Leidæ, ut diximus.

Adde etiam sub finem recensionis BLONDELIANÆ. Iterum respondit D. TURNER *the force of the mothers imagination upon the fetus in utero still forther considered by way of replic to* D. BLONDEL'S *book*, Londin. 1730 8.

(*Ad pag.* 405.) MICH. ALBERTI etiam est *de anima humana, ubi demonstratur proprium sibi domicilium struere*, Hall. 1732. 4.

Post M. ALBERTI adde: CHRISTIAN FRID. RAST *de utero*, Regiomont. 1731. 4.

WILH. BERNARD NEBEL *de partu tredecimestri legitimo*, Heidelberg. 1731. 4.

F. E. BRUKMANN eo loco citatus etiam in *Epistolis* monstra aliqua habet.

F. RUYSCHIUS uterum gravidum jam 1673. tabula expressit.

EJUS epistola qua novum uteri musculum exposuit, primum belgice prodiit Amstelod. anno 1725 8.

Citata ad RUYSCHIUM HECQUETI *epistola* prodiit etiam cum EJ. *traité sur l'abus des purgatifs & des amers*, Paris. 1729. 8.

(*Ad pag.* 406.) LUD. CLAUD BOURDELIN etiam est, *Ergo ut insectis animalibus sic & fetui sua metamorphosis*, Paris. 1733. 4.

Post HARTMANNUM adde: GEORG VOLCMAR HARTMANN *brutum ex homine*, Erf. 1733. 4.

J. FRID. BORBSTAETTER *de circulatione sanguinis in fetu*, Regiom. 1733. 4

J. de BUCHWALD etiam edidit *historiam gemelli coaliti scholiis illustratam*, Hafn. 1743. 4.

Post J. CHR. KUNDMANN adde: G. WOLFGANG TRIER *de vita fetus humani in utero*, Francof. Viadr. 1737. 4.

A. KAAU ibi dictus in *Nov. Comm. Petropol.* erudite de hermaphroditis egit, quos minime admittit.

(*Ad pag.* 407.) Post J. FR. BAUER adde: J. FRID. BAUER *de causis fecunditatis gentis circumcisæ*, Lips. 1739 4.

Post DAV. VASSE adde: J. WILH HESSE *de partu gemellorum*, Argent. 1740. 4.

J. B. BIANCHI etiam est *storia del mostro di due corpi che nacque sul Pavese*, Turin. 1749. 8. utilis & bona descriptio aliquot partuum monstrosorum: & rationes contra systema monstrorum primigenorium.

JOS. WEITBRECHT ibi citatus dedit etiam uteri historiam in T. I. *Nov. Comment.*

Fetum cum 4. cornubus & tribus auribus descripsit SEBASTIANUS ROTARI.

J. J. HUBERI etiam sunt *observationes & cogitationes de monstris*, Cassel 1748. 4. Continent rationes mihi oppositas pro systemate *accidentium* & structricis animæ, cum descriptione aliqua externarum partium monstrorum nonnullorum.

(*Ad pag.* 408.) Post HERISSANT adde: SIMON BERNHARD WOLFSHEIMER *de causis fecunditatis Hebræorum*, Hall. 1742 4.

WOLFGANG THOMAS RAU *de nævis maternis*, Altdorf. 1742. 4.

J. JAC. LAUFFER *de infante sine cerebro nato*, Hall 1743 4.

Pro P. GERIKE sententia defendenda scripsit etiam MICH. CLOETZ *de respiratione fetus*, Helmstad. 17....

J. CAR. HEFFTER *de causa incrementi fetus celerioris*, Erfurt. 1745. 4.

NIC. SALMON citata disputatio nonne ea est quæ inter CL. la MURE disputationes edita est?

(*Ad pag.* 409.) Post J. J. HUBER adde: JOH. TIMM *comm. in* DIONIS *von erzeügung und geburt des menschen*, Brem. 1745. 8.

Lex-

Lezzione di MICHEL ANGIOLO ROBERTI *sulla testa mostruosa d'un vitello*, Neapoli 1746. * & de eodem LEMUEL GULLIVER *lettera su d'un vitello a due testi colle sue noti*, Neapol. 1746. 4. *

TURBERVILLE NEEDHAM in nupero opere *nouvelles observations microscopiques*, Parif. 1750. 12. magni momenti observationes profert, quibus ostendat, a putredine utique animalia nasci, eaque a vi expansiva & resistente contemperatis formari, animalia denuo in systema vegetabile redire, &c.

ERN. ANT. NICOLAI edidit etiam *Gedanken von der erzeügung der misgeburten und mond kälber*, Hall. 1749. 8. Et per accidens & a prima fabrica monstra dari posse, & animam utique suos nævos fetui insculpere persuadetur.

ST. POURFOUR du PETIT citata disputatione primo per poros cutis inde per placentam & os fetum nutriri tradit.

Post hunc auctorem adde: LUD. BALDINGER *de conceptione*, Altdorf. 1747. 4.

CORN. SCHLICHTING hoc loco citatus in *siphilidos mnemosyno-critico*, Amstelod. 1746. 8. describit partes femininas, additis suis hymenis iconibus, & sinus mucosos vaginæ confirmat, &c.

CL. KALTSCHMIED etiam edidit disputationem *de virginitate*, Jen. 1750. Pro hymene.

Post hunc auctorem adde: AARON MONCECA *von der einbildungs kraft der schwangeren weiber*, 1747. 8. *

GEORG. CHRISTOPH. BAUMGARTNER *de differentia partus vivi & vitalis*, Altdorf. 1748 4.

PETRI BERCHER & MORAND, *Ergo non ab uteri ejusque vasorum situ perpendiculari menstrua mulierum purgatio*, Parif. 1748. 4. Etiam bruta animalia menses pati.

PHIL. JAC. WALTHER *de partu naturali ejusque causis*, Argent. 1748. 4.

W. AUG. LINDNER *de communicatione vasorum mammariorum cum epigastricis*, Hall. 1748. 4.

Contra BLONDELLUM nuper CL. HAMBERGERUS multis programmatibus pugnavit, & cyprini monstrosi caput descripsit.

LUD. MICH. DIETERICHS *de fratribus Italis ad Epigastrium connatis*, Regenspurg 1749. 4. nempe viro, qui semiperfectum infantem appensum gerit.

S. T. QUELMALZ *de incremento fetus*, Lipf. 1748. 4.

Meus *de fetu bicipite* libellus recusus est nunc Gotting. 1751. 8.

(*Ad pag.* 410.) *Anatomen duorum monstrorum*, & citata duo ibidem programmata etiam recusa dedi Gotting. 1751. 8.

Tractationi huic de partibus genitalibus mulierum adde: CAR. JOH. AUG. OTTONIS *epistola de fetu grandi*, Weissenfels 1748 4. Miram ab avo historiam repetit, & ostendere suscipit, quo modo fieri possit, ut fetus utero concipiat.

LUIGI STAMPINI *descrizione d'un feto nato con la maggior parte delle membre raddoppiata*, Rom. 1749. 4. *

JANI PLANCI *de monstris & rebus monstrosis*, Venet. 1749. 4. satis pro nostro systemate, nempe aliqua casu monstra nasci, alia in prima fabrica fundari. Multa & monstrosa & alioquin rara describit, galli enorme calcar, ossa præter naturam passim nata, ossis hyoidis varietates, &c.

J. NOREEN prosectoris nostri *de uracho* observatio Gotting. 1749. 4. Naturaliter pervium esse, sed in funiculo terminari.

ABRAH. d'ORVILLE *de causis menstrui fluxus*, Gotting. 1749. 4.

BERN. SIEGFR. ALBINI *Tabulæ* VII. *uteri gravidi*, Leid. 1749. fol. Recipit ovi membranam villosam extimam; pingit & arteriarum & venarum oscula in cavum uterum hiantia.

In IV. Tomo *Hamburger Magaz.* CL. vir. J. G. PIETSCH ostendit non posse androgynos dari.

GODOFREDI PLOUQUET *de generatione corporum organisatorum disquisitio*, Stuttgard. 1749. 4. Monadem primariam sive totius animalis fingere ad sui similitudinem monades *servientes* particularum corporis sui, &c. Vermiculos refutat.

CL. vir BUFFONIUS in II. Tomo *historiæ naturalis* systema proponit „ corpora animalia & vegetabilia esse modulos in quibus figuratum ad similitudinem majoris animalis alimentum, ejus vero „ partem superfluam descendere, in semen fieri, inque eo adparere mobilem, & pro vermiculis vulgo „ haberi. Quæ omnia in ipso opere legenda sunt. Anthropogoniam etiam describit. In T. III. CL. DAUBENTON analogiam ornat masculorum & femineorum organorum.

ISAAC. MOBACH QUAET *de catameniis eorumque usu*, Leid. 1749. 4.

CHRISTOPHORI MANTELASSI *intorno la probabilita della superfetatione e i diversi sistemi concernenti la generatione*. Continentur in *Dissertatione, lettera sopra varie materie*, Firenz 1749. 8 Contra systema evolutionis pro novo illo systemate dicit, quo generatio viribus insitis naturæ tribuitur. Superfetationis exemplum describit, Pharmacopola.

J. R. BOEHMER *de consensu uteri cum mammis causa lactis dubia*, Lipf. 1750. 4.

Iconem falsæ androgynæ, veræ nempe feminæ hoc anno edidit MERTRUD.

Et de androgynis scripsit ARNAULD cum libro JOURDANI de sananda lue venerea atque aliqua exempla protulit.

JULIANI OFFRAI *réfléxions philosophiques sur l'origine des animaux*, Londin. (Berol.) 1750. 4. Ludibunda dictione casu a parturiente terra animalia generari it ostensum.

De BOUSSAC in J. *des Sav.* 1750. octob. urachi dat descriptionem, & vult inseri arteriis umbilicalibus.

J. GEORG ROEDERER disputatio *de fetu perfecto*, Argentor. 1750. 4. Multa propria habet *de uracho* nostris similia, de placentulis vaccarum, ampullis aqueis pro allantoide inponentibus, membrana pupillari, foramine ovali, ductu arterioso &c.

J CONR SCHIMPER *de signis graviditatis*, Basil. 1750. 4.

J PHILIP. ERPEL *nachricht von einer frauen welche zugleich fünf kinder vier misgeburten und ein mondkalb gebohren*, Hall. 1750. 8. Ex aliena relatione, cum audio a viris fide dignis unice quatuor infantes fuisse cum sanguinis grumis aut molis.

HIERON. ACCORAMBONI citata ad mammarum historiam disputatio *de lacte* non inutilis est, sed practica magis.

Post BAKICELLI adde: JOH. RONCONI de MUTIGLIANA *de sero lactis ejusque usu & præparatione*, Florent. 1631. 8. Pro destillati seri usu, diæteticus potius & practicus.

JOH. NARDII *lactis physica analysis*, Florent. 1634. 4. jam citata, ad ARISTOTELIS ingenium scripta est, cum varia eruditione, absque experimentis. Serum idque destillatum contra H. OBICIUM defendit, butyri antiquitates docet &c.

EZECHIEL di CASTRO tractatus *del colostro dove si tratta de diversi mali di bambini* &c., Venet. 1642. 4. recusus cum SCIPIONE MERCURIO.

Post NARDIUM adde: In ANTONII MENIOT *posthumis opusculis*, Amstelod. 1697. 4. editis, exstat de lactis materia tractatus.

LUDOV. TESTI *de saccharo lactis*, Venet. 1698. fol. 1700. 8. Practici magis scopi.

CHRIST LANGE citata *de lacte humano* disputatio prodiit primum, Lipf. 1653. 4.

Post F. W. MENCELIUM adde: HIER. LUDOLF *de lacte*, Erfurt. 1724 4.

Post GUTERMANN adde: LAUR. HEISTER *Dei existentia ex mammis* &c., Helmstatt. 1730 4.

(*Ad pag.* 411.) Mammarum historiæ adde: J. DOLDE *de colostro*, Basil. 1750. bona disputatio.

Ad lactis analysin citatus J. FRID. CARTHEUSER, de eadem etiam egit in *mat. med.* T. II.

(*Ad pag.* 413.) TH. PERTRUCCI librum citatum cum ab eo tempore ipse nactus sim, de eo addo, quod proponat, atram bilem a vena secretam per arteriam resorberi, & urinæ misceri, eamque tingere. Icones, quas habet, non bonæ sunt. IDEM parabat etiam *renovatam hominum genesin & de hominis generatione ex ovo*, *qua novam de semine sententiam proferre* constituerat. P. MANDOS. p. 249 sed videtur nunquam prodiisse.

De viis novis ad vesicam, de quibus post PERTRUCCIUM hac pagina diximus, invenio etiam apud T. GUIDOT in *prolegomenis* historiam, qui partem potus ventriculo suscipi credit.

Post J. M. HOFMAN adde: R. J. CAMERARII *historia anatomica renum & vesicæ*, Tubing. 1683. 4.

(*Ad pag.* 414.) Post RICH. POWER adde: H. P. JUCH *de urinæ secretione & excretione*, Erfurt. 1729 4.

(*Ad pag.* 415.) Post GYSBERTUM BEUDT adde: CHRISTIAN SWAVING *de excrementis secundæ coctionis*, Leid. 1744. 4.

(*Ad pag.* 416.) Quæ J. B BIANCHI l. c. proposuit, eorum multa repetit in nupera dissertatione quæ recusa est in *Memorie di Valentuomini.*

(*Ad pag.* 417.) Post G. A. LANGGUTH adde: PALLUCCI in chirurgicis suis de calculi sectione observationibus etiam descripsit vesicam vasaque pelvis & urethram.

Post R. BOYLE adde: H. MARTIN *Anatomia urinæ Galeno-spagirica*, Francofurt. 1658. 12.

THOMAE WILLIS l. c. Gallice versus prodiit Parif. 1682. 12.

(*Ad pag.* 419. *Not. b*) Post JER. LOSS adde: FR. SCHRADER *de lymphis & glandulis*, Helmst 1686. 4.

(*Ad pag.* 422) G. BAGLIVUS, quem ibi citavimus ad salivæ & liquidorum C. H. analysin, de eo argumento egit in dissertationibus II. Perusiæ editis cum tractatu de fibra motrice.

J. W. PAULI ibidem citati etiam est programma *de glandulis conglobatis*, Lipf. 1717. 4.

(*Ad pag.* 423.) A. F. WALTHERI l. c. Harlemensis editio annexas habet illas jam dictas anonymi cum WALTHERO controversias.

(*Ad pag.* 424.) Post R. BROCKLESBY adde: AUG. GOTTFR. KURELLA *de salivæ vera secretione*, Hall. 1748. 4.

J. M.

J. M. HOFMAN citati libelli editio anni 1695. *sciagraphia* est *secretionis animalis*, altera vero anni nempe 1707. vocatur *specimen secretionis animalis*.

Post BERNARDUM CONNOR adde: Cum JAC. GAVETI *nova febris idea* prodiit etiam explicatio *secretionis humorum*, Genev. 1700 4.

(*Ad pag.* 425.) Post GEOR. CHEYNE adde: CHRISTOPH DANIEL METZGER *de modo secretionis humorum*, Regiomont. 1722. 4.

Iis, qui theoriam HAMBERGERIANAM de secretione proposuerunt, adde: ANDREAM GUTSCHE *de secretione humorum*, Leid. 1749. 4.

(*Ad pag.* 426.) Post H. FR. BOURDELIN adde: J. H. SCHULZE *de mechanico se- & excretionis fundamento*, Hall. 1736. 4.

Huic etiam de secretione tractationi post BELLOT adde. Inter CL. LAMURE diss. exstat etiam *de secretionum mechanismo* disp., Monspel 1749. ni fallor.

BENI. LUD. LUC. de LAUREMBERT, *ergo a diverso glandularum situ secretio diversa*, Paris. 1749. 4.

(*Ad pag.* 427. *Not. b*) Librum *de arteriarum & venarum dissectione* GALENI, hoc loco dictum, ipse auctor citat in L. *de propriis libris*, & ait pro tironibus scriptum esse.

(*Ad pag.* 428.) Post RIOLANI citationem adde: JOH. CASTELLANI *phylacterium phlebotomiæ & arteriotomiæ cum figuris venas & arterias totius corporis repræsentantibus*, Argentin. 1628. 8. *

(*Ad pag.* 429.) Post A. MARCHETTIS &c. adde: Chinenses ridiculas angiologias habet CLEYERUS in l. *de medicina Sinensium*.

J. van BEVERWYCK angiologiam cum chirurgia sua descripsit.

(*Ad pag.* 430.) Post J. B. MORGAGNI adde: J. H. KELLNER *de vasorum elasticitate*, Leid. 1711. 4.

(*Ad pag.* 431.) HENR. WESSELING in citato *specimine* motus cordis BOERHAAVIANAM theoriam refutat.

(*Ad pag.* 432.) Post J. FR. MECKEL. adde: Angiologiam in sua *anatomie en couleurs* incepit edere GAUTIER.

CL. SENAC & cordis arterias & arteriarum venarumque fabricam, & cylindricas arteriarum longitudines atque diametros, & de elatere arteriarum cogitationes & alia protulit in Libro de corde.

PHILIP. CONRADI FABRICII *de cognitionis anastomoseos vasorum insigni usu*, Helmstad. 1750 4.

Sub finem recensionis meorum scriptorum adde: In V. Fasciculo, qui nunc prodit Arteriæ artus infimi describuntur & depinguntur. In VI. cujus icones paratæ sunt, brachii vasa pingentur, & in VII. quo opus absolvetur, arteriæ cerebri & medullæ spinalis.

(*Ad pag.* 433. *Not c*) ubi de STAHLIANA secta quæ etiam intervalla inter arterias venasque tueatur, diximus, adde: & ipse STAHLIUS *de motibus humorum spasmodicis*, Hall. 1707. 4.

(*Ad pag.* 434.) Post G. MARTINE adde: SAM. THEOD. QUELMALZ *de venis absorbentibus*, Lips. 1732. 4.

CHRISTOPH ANDR. KOCH *de proportione solidorum ad fluida*, Gotting. 1737. 4.

PETRI ARCELIN, *Ergo dantur vasa absorbentia*, Paris. 1745. 4.

(*Ad pag.* 436.) Post J. PHIL. VERHEYEN adde: J JAC. DOEBEL *valvularum vasorum lacteorum lymphaticorum ac sanguiferorum dilucidatio*, Rostoch 1694. 4.

(*Ad pag.* 437.) A. F. WALTHERI etiam est *de erubescentibus & venarum capitis subitaneo tumore*, Lips. 1739. 4.

(*Ad pag* 438. *Not. a*) Huc etiam pertinet GAL. Liber *an sanguis arteriis natura contineatur* contra ERASISTRATUM, quem de *l. propr.* citavit.

Commentarius in tertium librum GAL. *de temperamentis* extat F. VALESII, Francof. 1645. fol. & J. B MONTANI *periochæ in L. de temperamentis & de atra bile*, Venet. 1560. 8. Eos III. Libros citat in *l. de ordine leg. script.*

Post GALENUM adde: *De colore sanguinis ex doctrina medica Persarum* prodiit Leid. 1745. 8. libellus cura J. S. BERNARDI ex codice M. S bibliothecæ academicæ Leidens.

J. CORVINI *de sanguine dialogi* VII., Lugdun. 1562 8. SYLVII discipulus, in I. dialogo ad ingenium veterum egit de sanguinis essentia, & quatuor humoribus. Dial. II. de judicio ex sanguine emisso.

Post J. R. SALZMANN adde: SCIPIO PORTIUS in *opere physiologico*, Messan. 1618. 4. edito, Quæstione V. egit de sanguinis temperamento, quod calidum facit.

M. HOFMANN sunt etiam *fundamenta medica prudentiæ ex sanguine*, Altdorf. 1690. 8 physiologiam etiam sanguinis continent.

Post DEUSING. adde. CASP. POSNER *de sanguine*, Jen. 1666 4.

Post A. Q. RIVINUM adde: C. VICT. SCHNEIDER *de sanguine*, Witteberg. 1679. disp.

(*Ad pag.* 440.) Post RAYM. VIEUSSENS adde: J. CHRISTIAN SCHELHAMMER *de temperamentis*, Kiel. 1700. 4.

Post C. MIEWART adde: PAUL HENRICH VOGEL *de sanguificatione in homine secundum & præter naturam*, Erfurt. 1710. 4.

(*Ad pag.* 441.) Auctoribus, quos ad analysin sanguinis citavimus, addendus est STANCARI in *Act. Bonon.*

(*Ad pag.* 442.) sanguinis historiæ adde: P. GERIKE *de temperamentis*, Helmstad. 1748. 4.

SAMUEL ANDR. TRESSELT *de olei animalis faciliori præparatione* & modo agendi Præside J. H. LUDOLF, Erfurt. 1748. disp.

Multa de sanguine, lympha, sero, muco, habet SENACUS, & globulos sanguinis lenticulares esse ostendit.

E. A. NICOLAI *de spissitudine sanguinis*, Hall. 1749. 4.

J. PETR. EBERHARD *de sanguificatione*, Hall. 1749. 4.

J. EICHEL *Experimenta circa sanguinem humanum instituta*, Erfurt. 1749. 4.

(*Ad pag.* 447.) J. PECQUET *experimenta anatomica* &c. recusa etiam sunt, Amstelod. 1700. 12.

(*Ad pag.* 448.) RUDBEKIANÆ recensioni adde: etsi obrutus eloquentia BARTHOLINI gloria inventi spoliatus est, ut recte monet DETHARDINGIUS. (*Ad pag.* 163.)

TH. BARTHOLINI *de lacteis thoracicis* &c. opusculum recusum est Lond. 1652. 12. Paris. 1654. 8. Genev. 1654. 8. Utrecht 1654. 12. Leid 1654. 12.

EJUSDEM BARTHOLINI est etiam *examen lacteorum contra* HARVEIUM *&* RIOLANUM Hafn. 1655. 4.

EJUS *spicilegium* II. primum Hafn. excusum est 1660. 4. tum Amstel. 1661. 12.

(*Ad pag.* 449. CAR. LE NOBLE l. c. mirum in utramque subclaviam insertum ductum describit, & magnam partem chyli per venas mesentericas ad hepar venire defendit, inque ductu thoracico sæpe limpidum chylum esse monet. Adjecta est epistola RIOLANI, cum falso experimento de venis lacteis per venam portarum inflatis. Non multum chyli per ductum thoracicum adscendere adfirmat.

(*Ad pag.* 450. *Not. a*) N. STEPHANI *castigatio epistolæ maledicæ* BILSII primum prodiit Hafn. 1661. 8.

T. BARTHOLINI addenda est *responsio ad novas observationes Bilsianas*, Hafn. 1661. 8. Belgice Amstelod. 1661. 8. *

(*Ad Not. b*) R. HALE, quem ex *Phil. Trans.* ibi citavimus, adde: felix expugnator maniæ, & ex donatoribus Collegii Medici *orat. Harv.* anno 1735.

(*Ad pag* 452. *Not. b.*) Post ANT. NUCKIUM adde: JOSEPHUS etiam DUVERNEY integrum vasorum lymphaticorum systema in vacca demonstravit (GEUDER *de ferment.* p. 123.) sed nihil ea de re edidit.

(*Ad pag.* 453.) Post G. D. COSCHWITZ adde: BERN. de JUSSIEU & la RIVIERE, *Ergo lymphæ suus ut sanguini propria per vasa circuitus*, Paris. 1728. 4.

(*Ad pag.* 455.) Auctoribus ad analysin lymphæ citatis adde: SENAC *du cœur.*

Post CONR. STISSER adde: ADOLPH. CHRISTOPH. BENTZ *de pituita vitrea insipida*, Altdorf. 1690. 4.

Adde etiam deinde post JOSEPH. DEL PAPA. J. SILBERLING *de humorum corporis humani gravitate specifica*, Argentor. 1749. bona disputatio.

Ad fluidarum partium analyses citatis auctoribus adde post BARCHUSEN FLOYER in *præternatural state of humours.*

(*Ad pag.* 456.) Inter Arabes huc pertinent JESU HALI *de oculis*, & CANAMUSALI de BALDACH *de oculis*, qui sæpe cum collectione chirurgorum prodierunt. Mea editio est Venet. 1499. fol. Uterque autem proprie ad medicos pertinet & chirurgos.

(*Ad pag.* 457.) Post SALOM. ALBERTI adde: NIC. PRÆTORII *determinatio phil. med. de visu, visus organo & ejusdem nocumentis, suffusione maxime & curatione ejus dogmatica*, Basil. 1590. 4. *.

Citatum LAURENTII opus prodiit Monachii 1618. 12. versum a. J. THEOD. SCHOENLINO cum titulo *discursus de nobilitate visus ejusque per diætam & medicamenta conservandi vera methodo.* RIV. Anglice autem anno quem diximus, prodiit cum titulo *of the preservation of sigth.* AMES.

JACOBI SCHALLINGII l. c. prodiit etiam Erfurt. 1615. fol. Auctor de secta roseæ crucis fuit, mirus homo, anatomen etiam cum iconibus VESALII & usum partium tradidit.

J. KEPLERI *Dioptrica* prodiit etiam Lond. 1683. 8. quæ mea est editio.

(*Ad pag.* 458.) Post DAN. MULLER adde: FELICIS PLATERI puto junioris, *theoria visus* Basil. 1639. 4.

Post

Post Vopisc. Fort. Plempium adde: Thomæ Bartholini *de luce animalium* L. III. Leid. 1647. 8. Hafn. 1669. 8.

Post Honorat. Fabrum adde: J. Dan. Major *oculi declaratio anatomica*, Kiel. 1667. 4.

(*Ad pag.* 459.) Jos Burrhi ibi dictus, sectæ & novi ordinis caput fuit, a Viennensibus traditus Pontifici in carcere Castelli Sancti Angeli mortuus est, ut tamen ei usus laboratorii permitteretur, Connor *descr. Polon.* I. pag. 319. Cæterum contra Burrhium scripsit J. Dan. Major *considerationem physiologicam occurrentium in duabus epistolis* Burrhi, Kiel. 1669. 4. non valde utilem.

(*Ad pag.* 460) Post Val. Scheid adde: Marci Mappi *de oculi humani partibus & usu*, Argentor. 1677. 4.

Post Dan B. Scherer. adde: Sebastien le Clerc *discours touchant le point dans lequel il est prouvé que les choses qu'on voit distinctement ne sont vues que d'un œil*, Paris 1679. 12. Celeberrimus sculptor ostendit nos unico oculo videre, cum alioquin in speculo imago sub diversis angulis deberet duobus oculis incidere; neque adeo in puncta correspondentia incidere, neque simile objectum adparere. Neque posse nos ita videre demonstrat, ut unus axis opticus sit alterius director; neque ullum radiorum in oculis penicillum admittit, &c.

Allen Moulin l. c. vasa a sclerotica in choroideam hinc in vitreum humorem & lentem euntia describit.

Adde etiam deinde: Antonii le Moine & Emmeretz, *Ergo visionis primarium instrumentum est retina*, Paris. 1681. fol.

F. Joh. Zahn *oculus artificialis telediopticus*, Herbipoli 1685. fol. 2. vol.

(*Ad pag.* 461.) Post Andr. Petermann. adde: Zachariæ Traber *nervus opticus*, Vienn. 1690. fol. nempe optica, catoptrica & dioptrica, & oculi brevem fabricam.

P. de la Hire l. c. prodiit recusus nuper cum *Mémoires de l'Acad. avant le renouvellement*.

Post J. C. Sturm adde: Wolfg. Ern. Wagner *de oculo*, Altdorf. 1698. 4.

(*Ad pag.* 463.) Post W. Crosse adde: Inter G. A. Hambergeri dissertationes exstat *de opticis oculorum vitiis*.

J. Palfyn ad versionem operis Maitrejeani varia anatomica adjecit, quæ inprimis a Duverneyo habuit.

Seb. le Clerc citatum ibi opus nonne idem est, quod recensuimus ad annum 1679.? in *addendis*.

(*Ad pag.* 464.) H. Pemberton citata disputatio recusa est in *collect. Disp.* Tom. VII.

Post H. Pemberton adde: Petr. Becker *de duplici visionis organo, dioptrico & catoptrico*, Rostoch. 1720. 4.

(*Ad pag.* 465.) P. Petit in *lettres* I & II. respondet Hecqueto, dat oculi mensuras, ostendit in recepta administratione semper perforari lentem & destrui, docet aperire capsulam lentis, eamque per ejus rimam eximere, deponere in anteriorem oculi partem. Cameram posteriorem brevissimam esse ostendit.

C. G. Moehring in citata disp. ex Albino duas laminas retinæ describit, scleroticam a dura membrana oriri negat, &c.

Ben. Duddell l. c. membranam crystalloidem ab arachnoidea separat, quod tantum anteriorem partem lentis tegat, &c.

(*Ad pag.* 466.) Jean Taylor primo loco citatus libellus anglice prodiit 1737. ni fallor & Germanice nuper Francof. 1750. 8. recusus, adjecta brevi anatome oculi, longa vero serie morborum.

Ejusdem etiam est *versuch über die bewegung d r maüslein der augenkugel*, Lusitanice 1740. 8. *über die beschaffenheit und schönheit des auges*, Anglice L. 1744 8.

Post Banniers adde: Jac. de Maffe' *de oculi construćtione*, Leid. 1737. 4.

Post Rob. Smith adde: Domenico Maria Manni *degli occhiali da naso*, Florent. 1738. 4. Veteres conspicilla augentia literas ignorasse, Alexandrum de Spina autem jam inventam artem calluisse, verum autem inventorem esse Salvinum de Armatis docte demonstrat.

Benjamin Martin *a compendious system of optiks*, Londin. 1740 8.

De Rich. Helsham addimus, elegantissimos viri mores, & insignem artis peritiam laudare Hiffernan *of man* pag 22

Cl. Nic. le Cat citatus liber primum prodiit Rouen 1740. 8. Melioratus vero, Amst. 1744.

(*Ad pag.* 467.) Ante Jos. M. de la Sone adde: P. Arcelin, *Ergo stare potest visio absque crystallino*, Paris. 1743. 4.

Thomin libro citato ostendit ut facile quisque posset vitra sibi aptissima eligere fili ope, quo distantia visionis distinctæ mensuratur. Strabonum vitium tribuit fere nimiæ convexitati corneæ & re-

medium

medium docet &c. Ejusdem etiam est *traité d'optique méchanique dans laquelle on donne les regles pour faire toutes sortes de lunettes d'aproche, microscopes*, &c. Paris. 1749. 8. *

(*Ad pag.* 468.) Descriptio quam dedi membranæ pupillam claudentis, recusa est in *Act. Stokh.* 1748. P. III. icone vero aucta & emendata in *opuscul. Anat.* nuper editis.

Tractationi de oculo adde: Car. Frid. Ribe *tal om ögonen*, Stokholm 1748. 8.

J. Henr. Moeller *nonnullæ obss. circa tunicam retinam & nervum opticum*, Hall. 1749. 4. & in *collect. Disp.* Tom. VII. describit arteriam opticam; medullam nervi optici non uno sed multis poris choroideæ album circulum perforare docet, vasculosam membranam retinæ describit, vidit arteriam lentis crystallinæ.

Ambrosii Bertrandi dissertatio *de oculo*, Turin. 1748. 4. Rete fibrarum corneæ, vasa pellucida a choroidea ad retinam & humorem vitreum euntia, venas reducentes ex lente lymphaticas, fibras lentis & alia describit.

In Tom. III. operis Buffoniani *de oculo* agitur: & in propria dissertatione de visu inverso infantum quem tactus corrigit, de distantiarum judicio, myopia & presbyopia, visione distincta & clara &c.

Leandri Peaget & Grandelas, *Ergo immediatum visus organum choroidea*, Paris. 1749. 4.

(*Ad pag.* 470.) Iis quæ ex *Philos. Trans.* citata sunt, adde: Arderon contra auditum piscium n. 486.

Post Paul. Manfredum adde: *A philosophical essay on musick*, Lond. 1677. 4. *

J. Bohn *de auditu*, Lips. 1677.

(*Ad pag* 471. *not. a.*) Josephi Guichard Duverney citatum ibi opusculum recusum est Paris. 1718. 12.

(*Ad pag.* 473.) Post Carol. Plumier adde: Ernest Henric Wedel *de cerumine*, Jen. 1705. 4.

J. Matthiæ Haase citati libelli duæ editiones sunt, brevior una cum titulo *de tubis stentoriis earumque forma & structura fundamenta, praxes, exhibens*, 18. Mart. 1719. 4. Altera vero *Diss. physico-mathematica de tubis stentoreis in qua de constructione & figura earum exponitur* &c. ibid. eodem anno prodiit, quæ plenior est. Ostenditur contra F. de Lana, sonum non progredi undarum modo, & contra eumdem adseritur, radios sonoros in altero foco ellipseos colligi. Inde examinat hactenus propositas tubarum fabricas Morlandi, Cassegrain, Mulleri & Conyeri. Ipse proponit tubam compositam ex ellipsi & parabola. Uni foco ellipseos os adaptat, ut vox in altero colligatur. Is idem secundus focus est focus parabolæ, ut ex eo in parietes ejus illapsi radii paralleli exeent. Non tamen expertus est.

(*Ad pag.* 474.) Post Cassebohmium adde: J. Jac. Sachs & Schertz *de sono*, Argent. 1731.

(*Ad pag.* 475.) Post Theod. Pyl adde: In Caroli Taglini *lettere scientifische* duæ huc pertinent, una de cantu fringillæ marinæ, altera de diversis sonis, quos una chorda edit.

J. T. Klein hoc loco citatus, audire pisces etiam in *Phil. Trans.* & *Actis Gedanensibus* confirmat.

Gian. Lud. Bianconi in citata epistola, quæ de sono agit, observationes profert, quibus per experimenta cognovit, hyeme sonum lentius, quam æstate, progressum esse, in ratione 76. 78.

Tractationi de Aure adde: In III. Tom. *description du cabinet du Roi* Cl. Buffonus ostendit quemlibet sonum ex multis minoribus sonis constare. Tonos differre credit, non ex numero ictuum, sed ex eorum robore, ut debiliores ictus altiores tonos producant. Ossicula auditus pene inutilia facit.

Cl. Diderot in *mémoires sur divers sujets de mathématique* gratiam sonorum ponit in uniformitate, in numero vibrationum intra quodlibet æquale tempusculum natarum.

Rameau magni musici, *demonstration du principe de l'harmonie*, Paris. 1750. 8.

(*Ad pag.* 477.) Post Fr. Boerner adde: in Car Taglini *litteris scientificis*, Florent. 1747. 4. exstat epistola, in qua quæritur quare odores Veteribus grati nobis ingrati facti sint.

(*Ad pag.* 478.) J. Bravi lib. cit. collectio est ex veteribus absque experimento.

Post H. Meibomium adde: J. Bohn *de gustu*, Lips. 1676. 4.

(*Ad pag.* 479.) Tractationi de lingua adde: Car. Frid. Walther *de gustatu & saporibus*, Hall. 1743. 4.

Andreas Creuzberger Noribergæ de gustu & reliquis saporibus analogis, cum septem coloribus, cogitata & similes de sonis hypotheses nuper edidit. 4.

Balth. J. de Buchwald *de lingua humana*, Hafn. 1749. 4.

Theod. Ern. Jos. Moers *de organo gustus*, Heidelberg 1750. 4.

(*Ad pag.* 480.) Sanctorii Sanctorii liber recusus est Venet. 1634. 12. Gallicam hujus libri editionem dedit etiam le Breton, Paris. 1722. 8. Exstat etiam editio cum *staticomastige* Obicii & Sanctorii *responsione*, Leid. 1642. 8. 1713. 8. Italice Sanctorius versus est a Francisco Renier Chiari, Venet. 1743. Anglice excusus est cum animadversionibus, Lond. 1723. 8.

Cum

Cum BAGLIVI & LISTERI comm. prodiit primum Patavii 1710. deinde anno, quo diximus.

HIPPOL. OBICII liber cum SANCTORII *ſtatica* primum Leid. 1642. 8. prodiit, deinde Lipſiæ.

(*Ad pag.* 481) Poſt BARTHOLINUM adde: J. PANCR. BRUNO *de ſudore ſanguineo*, Altdorf. 1669. 4. J. BOHN *de tactu*, Lipſ. 1677. 4.

(*Ad pag* 482.) J. P. BRUNO etiam eſt *de fuliginibus humanis*, Altd. 1698. 4.

Poſt J. M. HOFMAN adde: Cum JAC. SYLVII *noviſſima idea de febribus* prodiit diſſertatio *de inſenſibili transſpiratione mechanice probata*, Dublin. 1686. 8. *

(*Ad pag.* 485.) Poſt ALEX. MONROO adde: *A courſe of ſtatical experiments and obſervations made by a curious perſon in a twelvemonth*, Dublin. 1734. 8. Nomen auctoris eſt RYE, qui experimenta ſua in epiſtola ad D. ROGERS tradidit. Perſpirationem lotio majorem invenit, & fæces 6. fere unciarum, quæ cum SANCTORIO ſatis conſentiunt. De ciborum perſpirabili indole aut inperſpirabili multa expertus eſt. Cibus & potus ipſi hyeme 4½ l. fuit, æſtate ad 7. l. fuerunt.

In J. DAN. GEYERI *reiſeſtunden* diſſertatio habetur de nigritis; quorum primum CAINUM facit.

(*Ad pag.* 486.) Poſt A. BAECK adde: J. H. KNIPHOF & KUCKIUS *de tranſpiratione inſenſibili*, Erfurt. 1748. 4.

G. AUG. LANGGUTH *de pilo parte corporis humani non ignobili*, Witteb. 1749. 4.

CL. de BUFFON in Tom. III. operis ſui de tactu agit, ut primario ſenſu, cujus reliqui omnes unice ſpecies ſint, & cujus ope nos veram inprimis cognitionem corporum percipiamus. In alia vero diſſertatione de variis coloribus hominum, alborum & atrorum hiſtorice inquirit, omnes ab uno primo parente derivat, & atrorem ſolis ardori tribuit.

J PHIL. LAUR. WITHOFF *de pilo humano*, Duisburg. 1750. 4.

Ad GALENUM, qui citatus eſt in tractatione de ſenſibus internis &c. adde: Poſſunt etiam huc referri GALENI libri *de dignoſcendis & curandis animi affectibus*.

H. CARDANI citata ibidem *metopoſcopia* Germanice verſa prodiit Noriberg. 1695. 8.

Adde deinde poſt CARDANUM: ADAMANTII *phyſiognomicon, i. e. de naturæ indiciis cognoſcendis* Lib. II. Gr. Lat. vertente J. CORNARIO, Baſil. 1544. 8.

Poſt J. ARGENTERIUM adde: G. P. lib. *de memoria & de artificioſæ memoriæ quam publice profitetur* A. DISCONI *vanitate*, Lond. 1584. 12. AMES.

RUD. GOCLENII *de ſenſu & ſenſibus*, Francof. 1596. 8. *

HIERONYMI PROVENZALII archiatri *de ſenſibus*, Rom. 1597. 8. MANDOS.

P. RAVENNATIS lib citatus prius prodiit Vicentiæ 1541. 4. Mirus libellus quo ars reminiſcendi traditur fundata in aſſociatione idearum, & abſtractarum vocum conjunctione cum rebus viſibilibus, inprimis ejusmodi, quæ gratæ recordationis ſint. Parabat ſibi locos in ædibus ſacris & monaſteriis, feneſtras & columnas. In ſingulum locum ponebat imaginem aliquam connexam cum ea re, quam retinere vult. Pro alphabeto literarum loco homines, & formoſas inprimis virgines. Ita ex hominibus cum ipſa actione conjunctis ſyllabas faciebat, ut v. g. BRA eſſet BENEDICTA cum rapis &c. Teſtimonia autem profert admirabilis utique memoriæ.

(*Ad pag.* 487.) Poſt HELMONTIUM adde: J. CAES. CLAUDINI *quæſtio de ſede facultatum principum*, Turin. 1628. 4. *

FRANCISCI SANCHEZ *de divinatione per 4. ſomnia* in ARIST. & in EJUSD. *phyſiognomica*, Roterodami 1649. 12.

CAR. PATIN, *Non ergo anima rationalis ſui domicilii architecta*, Pariſ. 1657. fol.

Poſt R. CARTESIUM adde: J. FR. HELVETII alchemiſtæ, *amphitheatrum phyſiognomico-medicum*, Haag. 1664. 12. Amſtelod. 1676. 8. Minori parte huc facit, majori ad plantas.

PETR. MICH. ab HEREDIA *de ſomno & vigilia*, Lugdun. 1665. fol.

MARTINI CURAEI de la CHAMBRE *traité des caractères des paſſions*, Pariſ. 1662. 4. Amſtelod. 1658. 8. Germanice cum titulo *kunſt und art die menſchen zu erkennen*, Francof. 1672.

Poſt A. G. MORHOF adde: TOBIÆ VOGEL *mnemoſynologia ſeu de memoria* libellus, Jen. 1676. 12.

HIERONYMI MARAFIOLI *de arte reminiſcendi per loca, imagines & per notas & figuras in manubus poſitas*; Fr. Lipſ. 1678. 8. * cum aliis ejus generis libellis.

(*Ad pag.* 488.) Poſt PERRAULT adde: J. BOHN *de ſenſationibus in genere*, Lipſ. 1675. 4. *de ſomno & vigiliis*, Lipſ. 1677. 4.

BULWER *diſſertatio of the ſignificative muſcles of the mind*, Lond. 1679. 8. * ap. PARS.

FR. BAYLE etiam hic addendus *tractatus de phyſiognomia* qui eſt inter diſſertationes phyſicas, Toloſæ 1681. 12. editas. Varia omnino & magni momenti continet, de mechanica corporis humani generatione ex ſucco, quem ſpiritus animalis informat, de imaginationis maternæ effectu, explicato ab

alimento fetus, quod spiritus animales maternis similes producat.

WEDELII etiam est disp. *de archæo*, Jen. 1678.

Post JOHN LOCKE adde: FRID. SCHRADER *de idiosyncrasiis*, Helmstad. 1696. 4.

In FERDINANDI SANTANELLI *lucubrationibus secunda* est *de somno*, quem explicat per halitus a ventriculo ad cerebrum adscendentes & obstantes motui spirituum. In *tertia*, quam *organismum mechanicum* vocat, statuit spiritus inter corpus & animam medios, æthereos, &c.

G. E. STAHLII hic citatum *de differentia rationis & ratiocinationis* programma præcipuum est, in quo objectiones mechanicorum solvit, distinguendo internam animæ voluntatem, quæ absque conscientia, ab externa, cum conscientia. Ejus etiam huc pertinet *de passionibus animi corpus humanum varie alterantibus* 1719.

(*Ad pag.* 489.) Auctoribus STAHLIUM sequentibus hac pagina citatis adde post MORGAN. RICH. MEAD *de variolis* pag. 16. 17. F. NICHOLLS & alii. GEORGIUS CHEYNE, qui vitam & animationem a materia pendere negat, sed principium esse rationale *or English malady* pag. 94. Idem celebre experimentum hominis voluntarie morientis, aut certe pulsum supprimentis & renovantis profert, in eodem libro.

AL. della FABBRA l. c. recusus est Ferrar 1712. 4.

LUD. APINUS disp. citata animam vegetabilem statuit.

(*Ad pag.* 490.) BENI. EWALDT citata disputatio utilis est.

Post hunc auctorem adde: S. DURY *de motu vitali*, Leid. 1711. 4.

CHRISTIAN WEISBACH *de intentione & inventione animæ in administratione œconomiæ vitalis*, Basil. 1711. 4. STAHLIANUS.

J. GEORG a BERGEN & QUEITSCH *de insomniis*, Francof. ad Viadr. 1711. 4.

J. MELCH. VERDRIES, jam citati, etiam huc pertinet *de æquilibrio mentis & corporis*, Giess. 1716. 8.

Post LANCISIUM adde: MATTHÆI GEORGI *de homine* liber II. Genuæ 4. totus de anima agit ad modum Peripati.

J. CONR. KUNDMANN *vom verstande des menschen vor und nach dem falle*, Breslau 1720. 8. Multa de insomniis propheticis, exstasi, gustu fortunæ perfectioris, vi animæ struente corpus, ciente hæmorrhagias, laxante cutis poros, ut acre de sanguine difflari queat &c. ad STAHLII mentem.

J. LUD. APINI *fasciculus* disp. maxima ex parte agit *de principio vitali*, ubi STAHLII causam agit, & animam etiam vegetabilibus tribuit, Altdorf 1718. 8.

HENRICUS JOSEPH. REGA l. c. inprimis ad pathologiam spectat, & collectanea tradit ex BAGLIVO, HELMONTIO aliisque.

G DETHARDING etiam est *scrutinium communionis animæ & corporis*, Rostoch. 1714. 4.

EL. CAMERARIUS ibidem jam dictus, in *medicina electrica* contra LA PEYRONIUM dixit de animæ sede.

JOH. de GORTER etiam est l. *de actione viventium particulari*, ubi ostendit cuilibet parti Corporis Humani inesse propriam facultatem, cujus ope functionem suam perficiat, quæ neque a corde sit, neque ab elatere, neque ab adtractione elementorum, neque ab animæ arbitrio, cujus exempla sunt motus peristalticus, respiratio, vis pulmonis, lienis, glandularum, cerebri, placentæ, partium genitalium, mammarum.

Post J. HENR. COHAUSEN adde: F. HOFMANNI & GEORG. WALTHER *de vera perpetui mobilis in corpore humano idea*, Hall. 1731. 4. Contra STAHLIANOS.

(*Ad pag.* 491.) MICH. ALBERTI epistola citata patibulum etiam in ovo gallinæ expressum admittit. EJUSDEM etiam huc pertinet libellus *verhandlung von der seele der menschen, der thiere, und pflanzen* primum Hall. 1707. 8. recusus est in collectione *der medicinischen und philosophischen schriften*, Hall. 1721. 8. Animas brutorum animalium immortales & immateriales facit & peccati capaces, & vegetabilibus ipsis animas adscribit. Animæ nostræ de antiqua excellentia vestigia aliqua superesse, exemplo sternutationis ante hospitum adventum persuadetur. Demonstrat animæ in corpus inperium, & solitam distinctionem λόγου & λογισμοῦ adducit. In eadem collectione est etiam dissertatio *de energeia naturæ in actibus vitalibus sine medico salutariter exercendis*. EJUSD. est *Medicinische betrachtung von den kräften der seele nach dem Unterscheid des leibes und dessen gesundheit und krankheit*, Hall. 1730. 4. continuatio *scriptorum philosophicorum*.

Post JAC. van EEMS adde: WILH. NOORTWYK *de natura humana*, Leid. 1735. 4 recusa cum libello SOLANI LUQUES.

Post A O. GOELICKE adde: P. van MUSSCHENBROECK *de mente humana se ipsam ignorante oratio*, Leid. 1740. 4.

ABRAHAM LEVIN *de vi imaginationis in vitam & sanitatem*, Hall. 1740. 4.

CAR.

CAR. AUG. a BERGEN *de organicorum & mechanicorum systematibus*, Francof. ad Viadr. 1740. 4.

J. ANDR. SEGNER *de sensibus in genere*, Gotting. 1742. 4.

F. de SAUVAGES etiam est *nova somni theoria*, Monspel. 1740. 4. EJ. *de motuum vitalium causa*, ibid. 1741. 4. easdem hic sententias proponit, quas ibi excitavimus ex recensito EJUS tractatu.

ERN. ANT. NICOLAI primo loco citatus libellus Hallæ recusus est 1751. 8. EJUS etiam est *von der kunst die krankheiten aus dem gesicht zu erkennen*, in EJUS collectione *bemühungen in der arzneywissenschaft*, Hall. 1749. 4. Satis ad mentem PARSONI scripsit; musculos qui animæ adfectum exprimunt repetita actione robustiores fieri, ut etiam extra adfectum vestigia aliqua supersint.

(*Ad pag.* 492.) C. G. KRAZENSTEIN est etiam *theoria & fecundus in medicina usus principii sensationum sequitur motus sensationi proportionalis*, Erlang. 1749. 4.

Post JAC. PARSON adde: *Lettres philosophiques sur les physionomies*, La Haye 1746. 12. Omnem diversitatem ingenii a varietate organorum & fabricæ pendere; eam, temperamenti nomine, in cute faciei & oculis adparere; esse temperamenta eaque inmutabilia, neque posse temperamento resisti, &c. Multa acute dicta, alia per jocum.

(*Ad pag.* 493.) Contra optimi viri B. L. TRALLES citatum libellum anonymus aliqua in A. E. 1749. Jun. P. J. objecit.

Tractationi de sensibus internis aliisque ad eos pertinentibus adde: J. ANDR. ROEPER *die würkung der seele in dem körper nach anleitung eines nachtwanderers*, Halberstatt 1748. 4. Ex STAHLII secta, satis asper.

ANT. WILH. PLAZ *de brutorum imaginatione*, Lips. 1749. 4.

G. ERH. HAMBERGER *de vigiliis*, Jen. 1749. 4.

PHIL. JAC. VALCKENAER *de consensione partium in corpore sano & morboso*, Leid. 1749. 4.

J. WOLFGANG MANITII *de idiosyncrasia, ex diversa solidorum corporis humani irritabilitate optime dijudicanda*, Leid. 1749. 4. Ad mentem ILL. WINTERI agit de irritabili natura solidorum C. H.

CL. de BUFFON in Tom. II. aliqua de mente & anima, in T. III. de sensibus in universum protulit.

DAVID HARTLEY *observations on man, his frame*, &c. Londin. 2. vol. 8. huc inprimis pertinet, cum mechanicam explicationem proponat modi quo omnes corporis animæque functiones in homine peraguntur, per vibrationes primigenias & superstites a prioribus vibratiunculas: de somno, idearum generatione, motu musculari, loquela, cogitatione, &c. Ediderat autem specimen hujus systematis Bathoniæ 1746. 8. sub titulo conjecturarum *de sensu, motu & idearum generatione*, cum libello de medicamento STEPHANIÆ.

FRANCISCI ISEZ & MACMATIOIS *Ergo decedit aliquid venustati diuturniori somno*, Paris. 1749. 4.

J. MARTINI CHLADENII *de celeritate cogitandi* egregia disp. Erlang. 1750. 4.

FRANC. NICHOLLS *de anima medica*, Londin. 1750. 4.

(*Ad not. a.*) Librum περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον hic citatum, non ante ARISTOTELEM scriptum, neque adeo genuinum HIPPOCRATIS esse, eruditissimi viri T. REINESII opinio est, *variar. lection.* p. 75.

(*Ad pag.* 494.) In commentarii GALENI L. II. (*de propr. l.*) & III. libro in HIPP. l. περὶ φύσιος ἀνθρώπε demonstratur veram sententiam HIPPOCRATIS etiam in aliis libris declaratam hoc opere contineri. Hunc librum HIPP. cum GALENI commentario edidit etiam EUSTACHIUS QUERCETANUS, Basil. 1549. 8. seorsim vero prodiit HIPP. *de natura humana*, Brem. 1584. 4.

(*Ad pag.* 495.) Recensioni *Anonymi Isagog. anatomicæ* adde: ARISTOTELICOS cæterum minutos satis anatomicos fuisse apparet ex auctione vitarum LUCIANI.

Adde etiam deinde: MARTIANUS ERASISTRATEUS scripsit duos libros *de anatome* GAL. *de propr. lib.*

(*Ad pag.* 496.) Illis quæ de GALENO ibi dicta sunt, lin. nempe 21. post *præfatione apologiæ*, adde: etsi non alienum a vero est SCHELHAMMERI judicium in *additamentis* ad CONRINGIUM, & P. J. HARTMANNI *de perit. anat. vett.* pag. 23.

Liber GALENI *de ossibus* citatur ab eo *de ord. leg. libr. de propr. libr.* Pro tironibus autem scripsit.

Sex Libros periisse ex iis, quos scripsit GALENUS *de administrationibus anatomicis*, patet ex ipso GALENO, cum XV. citet *de propriis Libris*.

Lib. III. *de vulvæ diss.* citat GAL. *de scriptis propriis*. In juventute autem scripti sunt.

Libri XVII. GAL. *de usu partium* C. H. scripti sunt per otium, cum ANTONINUS in Germania esset, GALENUS vero COMMODI valetudinem regeret (*de propriis scriptis*). Primus BOETHO dudum antea inscriptus fuerat, ID. ibid

(*Ad pag* 397.) Libri IX. GALENI *de* HIPP. *&* PLAT. *decretis* eo tempore scripti sunt, quo Libri *de usu partium* GAL. *de propr. script. de iis* etiam, *quæ medice scripta sunt in* TIMAEO. PLA-

TONIS libellus seorsim prodiit Lugdun. 1550. 8.

Post citationem Librorum GAL. *de motu thoracis*, *fetuum form.*, &c. adde. Libri III. *de facultatibus naturalibus* contra ERASISTRATEOS (*L. de propriis libris*) & *de ordine legendi libros*.

GALENICORUM librorum recensioni adde etiam deinde seqq.

Amissi sunt bene multi ut L *de* HIPPOCRATIS *anatomia*.

Lib. III. *de anatomia* ERASISTRATI, quos ipse GALENUS ait (*de propriis libris*) curiose scriptos fuisse.

Libri *de sectione mortuorum* (*de ordine legendi libros*).

Libri II. *de sectione vivorum*, ibid.

Libri *de iis quæ* LYCO *ignota erant in anatome*. Eum scripsit, ut se tueretur a calumnia, quod sibi aliena inventa tribueret (*de libris propriis*).

Libri IV. *qui erant conpendium librorum* XX. *anatomicorum* MARTIANI.

Et Libri II. *de anatomicis* LYCI (qui QUINTI discipulus fuerat) (*de propriis libris*).

ORIBASII *anatomica* prius Græce prodierunt Paris 1556. 8.

NEMESIUM, cujus librum hoc loco citavimus, vixisse seculo IV. credit editor Oxoniensis.

(*Ad pag.* 498.) ALBERTI Magni etiam est *de homine & animalibus*, Venet. 1498. fol. &c.

MUNDINIANI Libri hic citati editionem DRYANDRI, quam tum temporis nondum videram, nunc vidi, sed coram est Lipsiensis illa MARTINI de MELLERSTAD absque iconibus aut anni expressione, tum illa J. DRYANDRI, cui icones & scholia adjecta sunt.

MAGNI HUNDT citatum librum inter primos esse, quos figuræ anatomicæ ornent, hoc loco dictum est, sed eas figuras ruditate antiquitatem suam confirmare, nunc video, cum ipse eum librum possideam.

(*Ad pag.* 499.) ALEX. BENEDICTI *Anatomiæ* Lib. V. nunc lego anno 1493 Venetiis 8. prodiisse.

Post ALEX. ACHILLINUM adde: HANS v. GERSDORF *genannt* SCHYLMANS *feldbuch der wundarzney*, Argentor. 1517. fol. Incipit ab anatome, habet icones sceleti, & systematis viscerum. Editionem habet DOUGL. Francof. 1551. 4. Cum alio practico libro Germanice edito Argentor. 1519. fol. edito anonymo etiam anatome prodiit.

JAC. BERENGARII Carpensis *isagogæ breves in anat.* C. H. prodierunt etiam Venetiis 1527. 4.

JOH. GUINTER deinde citatus vixit ad annum 1574.

(*Ad pag.* 500.) Post JOH. DRYANDRUM adde: BENEDICTUS VICTORIUS in *Practica magna* habet *partium* anatomen. Sic ARCULANUS in opere practico Venet 1557. fol. excuso.

LUD. VASSAEUM Gallice vertit J. CANAPE Lugdun. 1542.

(*Ad pag.* 501. Ante *notam a*) adde: J. LONICER *erotemata in* GALENI *de usu partium* L. XVII. edidit Francof. 1550. 8. quod est ejus operis quasi conpendium.

(*Ad not. a*) VESALIUM ad expiandam vivi hominis cædem Hierosolymitanam expeditionem suscepisse, nomine tecto PAREUS etiam repetit *de la generation* p. 236. qui liber nono anno a VESALII excessu prodiit.

VESALII *suorum librorum de* C. H. *fabrica epitomes*, Germanica ALB. TORINI editio ibi dicta nunc penes me est, paulum diversa a Latina, quæ plures icones minores viscerum & ossium ex magna anatome decerptas habeat. Cæterum titulus est *von des menschlichen Körpers anatomey kurzer auszug durch* ALBAN ZUM THOR.

(*Ad pag.* 502.) VESALII hic citati Libri VII *de* C. H. *fabrica*, Lugduni etiam recusi sunt 1552. 8.

Ante citationem Libri *de radicis chinæ usu* adde: Valde suspicor huc pertinere mihi non visam *Description & démonstration des membres intérieurs de l'homme & de la femme*, Paris. 1560. 4.

JODOCI WILLICHII sunt etiam *observationes in libellum* LACTANTII FIRMIANI qui *de opificio Dei inscribitur*, Basil. 1542. 8. Compendium quoddam anatomes, & breve & inane.

(*Ad pag.* 503.) THOMÆ VICARY alium paulum quam quem nos dedimus titulum habet J. AMES, nempe *a profitable treatise of the anatomie of man's body compyled by* T. VICARY *St. surgeon reveiewed and published by the Chir. of Barthol. hospital*, Lond. 1577. 12.

Post JAC MILICHIUM adde: PHIL. MELANCHTHONIS Librum *de anima*, Witteberg. 1552. 8. physiologiam continet.

LEONH. FUCHSII *institutiones medicæ* prodierunt Lugd. 1560. 8. Basil. 1594. 8. quibus de more Physiologia continetur.

(*Ad pag.* 504.) Editionis Hispanicæ JOHANNIS VALVERDE invenio etiam alium annum & titulum *Historia de la composicion del cuerpo humano*, Rom. 1556. fol.

GABRIELEM FALLOPIUM, anatomen Patavii docuisse diximus, cui addimus, intra annum ad sep-

ſeptem uſque cadavera humana ſecuiſſe, quod eo ævo rariſſimum fuit (MELCH. ADAMI p. 205.).

Eas ejus *inſtitutiones anatomicas* laudat BARTHOLINUS quæ in Veneta FALLOPII editione prodierunt anni 1606. rejectis iis, quas Francofurtenſes dederunt (*vindic. anat.* p. 3.).

(*Ad pag.* 505.) CAJETANI PETRIOLI *rifleſſioni anatomiche* ad EUSTACHIUM dictas habeo etiam ſeorſim editas, cum eo titulo, quem hic dixi 1740. fol. ſed eæ terminantur ad p. 78. editionis meæ prioris, cum qua eo uſque accurate conſentiunt, & deficiunt adeo *ſpiegazione aggiunta alle perdutte omiſſioni*, tum tabulæ ipſæ.

(*Ad pag.* 506.) Poſt THADDAEUM DUNUM adde: HIERONYMUS CARDANUS in *contradicentibus medicis*, Pariſ. 1565. 8. multa omnino phyſiologica tractat.

NIC. RORARIUS in *contradictionibus* alibi citatis utique anatomica etiam veterum conciliat.

CHRISTOPHORI WIRSUNG *Praxis* habet etiam deſcriptionem omnium externorum & internorum membrorum corporis humani, Heidelberg. 1568. fol. &c.

De VOLCHERO COSTER, cujus hic laudes recenſuimus, addimus, ſtatuam etiam eum paraſſe, in qua muſculi, venæ, oſſa & ligamenta ſunt, Noribergæ in bibliotheca conſervatam; BAIERO teſte *adag.* p. 44.

Poſt HIERON. MERCURIALEM adde: In C. PEUCERI Libro *de præcipuis divinationum generibus*, Witteb. 1572. 8. magna pars phyſiologiæ exſtat.

MICHAEL de S. PIERRE *anatomicæ tabulæ corporis humani methodice conſcriptæ*, Pariſ. 1571.

In *Chirurgia* ſua L. FIORAVANTI aliqua etiam anatomica habet, etſi anatomen ridicule contemnit, & chirurgo pene noxiam facit. Venet. 1679. 12. & alias.

J. RIOLANI patris ibi citati etiam eſt *univerſæ medicinæ compendium*, Pariſ. 1598. 8. edita & Baſil. 1601. 12.

(*Ad pag.* 507.) DOMINICI LEONI *artis medendi*, &c. exſtat etiam editio Bonon. 1583. fol. Adde deinde: ANDREÆ CAESALPINI *quæſtionum Peripateticarum* Liber V. ad phyſiologiam pertinet. Nervos facit ex corde oriri, & in corde animam ſedere. Cauſam reſpirationis diverſam a cordis motu eſſe credit, &c. Prodierunt 1571. 4. & 1593. 4. quæ editio una phyſiologica quæſtione ditior eſt.

HIER. XIMENES *inſtitutiones medicæ*, Epilæ 1578. 1596. 4. Toleti 1583. fol. *

J. FR. SCHROETER etiam eſt *commentarius in* Librum HIPPOCRATIS περὶ φύσιος ἀνθρώπου, ib. 1585. 8.

SAL. ALBERTI *Hiſtoriæ*, &c. editio Witteb. anni 1061. in titulo quidem auctior eſſe dicitur, ſed ea editio aucta non eſt.

(*Ad pag.* 508.) FR. ROUSSET adde: JACOB HORSTI *wunderbare geheimnüſſe der natur das* VIII. *und* IX. *buch*, Lipſ. 1588. 4. Eſt anatome & phyſiologia, ex variis collecta, ut tamen neceſſaria vocabula ſatis apte germanice vertat.

ANDREÆ LEON hic citati verus titulus eſt *definiciones de medicina differencias e virtudes del animo* ANT.

Adde poſt dictum Auctorem: FRANCISCI VALESII *controverſiarum medicarum & philoſophicarum* Libri I. & II. ad phyſiologiam pertinent, antiquo more ſcripti Francof. 1590. fol.

HIER. MONTALTI Libri III. dicti, phyſiologiam integram continent.

J. HEURNIUS prodiit primum Leidæ 1592. 8. recuſus vero exſtat etiam ibid. 1662. 12.

Poſt THOMAM ERASTUM adde: *Univerſæ medicinæ ſynopſis in quatuor tabulas collecta*, Venet. fol. Brevis phyſiologia eſt & oculi mala figura & inutilis collectio. Tabula ultima eſt a GABRIELE CUNEO.

IM. SEGARRA *commentarii phyſiologici complectentes ea quæ ad partem medicam phyſiologiæ pertinent ad* HIPPOCRATEM *de natura humana &* GALENUM *de temperamentis*, Valentia 1598. fol. *

(*Ad pag.* 509.) JACOBI GUILLEMEAU ſunt etiam *tables anatomiques avec les pourtraitures*, quæ jam anno 1586. fol. prodierunt, perinde cum iconibus VESALII.

ANDR. LAURENTII *hiſtoria anatomica* prodiit Francof. jam 1595. 8. Hanov. vero recuſa exſtat 1601. 8. Lugdun. 1605. 8. abſque iconibus.

(*Ad pag.* 510.) Poſt BARTH. CABROL adde: SEBASTIANI MEYER *Inſtitutiones medicæ*, Friburg. 1603. 12. *

JACOBI FONTANI *reſponſio ... de uſu partium*, Avenione 1603. 8. *

DUNCANI LIDDELII l. c. an non ID. *univerſæ medicinæ compendium*, Helmſtad 1605. 4. 1620. 4. In operum omnium P. I. continentur phyſiologica Lugdun. 1624. 4.

Adde poſt LIDDELIUM: Cum LUDOVICI MERCATI *operibus omnibus* prodiit in I. tomo *phyſiologiæ ſyſtema*.

(*Ad pag.* 511.) GREGORIUS HORSTIUS ibi dictus utique is eſt, cujus libros habeo,

Joh. Riolani *schola anatomica* recusa est Genev. 1624. 8. iisdem verbis & paginis.

Ejus *enchiridion anatomicum* recusum etiam exstat Lips. 1674. 8. etiam cum iconibus Veslingii, sed absque alio additamento. Gallica etiam exstat editio Paris. 1661. 8. Cæterum moneo, ut Parisina editio 1658. 8. ematur, quæ multo plenior sit priori, tum prætermissis adjectis, tum multis libellis de pilis, unguibus, valvulis venarum & de circulatione sanguinis.

Post Thom. Cornacchinum adde: Justi Cnutii *Compendium universæ medicinæ juxta doctrinam* Hippocratis & Galeni Vicetiæ 1608. 8. Patav. 1666. 8. *

Jac. Lavellii *compendium medicinæ*, Venet. 1609. 8. 1610. 8. *

(*Ad pag.* 512. Post Henning. Arnisaeum adde: Henrici Petraei λόγος ἐγκωμαστικὸς *studii anatomici*, Marburg. 1610. 4.

Germani Courtin *lectiones* dictæ nihil habent eximii aut proprii.

(*Ad pag.* 513.) Casp Hofmannus ibi citatus in *Epist.* ad Reinesium passim anatomica tangit.

Thomæ Colladonis *commentarii*, quos diximus, parum utiles sunt, recte monente Welschio *Ven. medinens.* p. 275.

In Fabricii Bartholetti, etiam eo loco dicti, *encyclopædia hermetico-dogmatica* pars I. est *physiologica*, Bonon. 1619. 4. *

Post Dan. Sennertum adde: J. Georg. Gross *compendium medicinæ ex scriptura sacra depromtum*, Basil. 1620. 8.

Salvator Ardevines Isla *fabrica universal y composicion del mundo major y minor*, Mad. 1621. *

(*Ad pag.* 514.) G. Fab. Hildanus sceleta tria Coloniæ dedicavit *nuz der anat.* p. 139.

Ant. Pont. Santa Cruz nunc legi, cui titulus est in Avicennæ *primam primi.* Physiologica sunt, de temperamentis, facultatibus, spiritibus. Arabes defendit contra Argenterium aliosque, & solis auctoritatibus pugnat.

Post hunc auctorem adde: Gilberti Pacchaei *institutiones medicæ*, Leid. 1624. 12. Brevis physiologia.

Adriani Spigelii exstat etiam editio Francofurtensis 1632. 4.

(*Ad pag.* 515.) Post Godofr. Cundisum adde: Martini Leischner *de partibus corporis humani similaribus*, Stettin 1628. 4. & *dissimilaribus* 1628. 4.

Joh. Magiri *physiologia*, Francof. 1600. 8. primum prodiit, ad scholæ saporem scripta.

Adde post Joh. Magirum: Levinus Fischer .. *observationibus anatomicis locum verum affectus præcordialis vulgo hypochondriaci illustravit* 1631. 12. *

Post Dan. Becker adde: Fab. Violet *la parfaite & entiére connoissance du corps humain*, Paris. 1635. *

(*Ad pag.* 516.) Petrus Castellus hic dictus in *epistolis* digestionem ciborum ab acido docet pendere.

Vop. Fort. Plempii *fundamenta med.* prodierunt etiam Lovan. 1665. fol.

Post Olaum Wormium adde: Petr. Terrer Morano *flor. de anatomia* .... Mad. 1640. 8. *

De Joh. Veslingio, cujus hic laudes diximus, subjungimus, auditus & linguæ vitio eum laborasse Rolfink *dissertatio anat.* p. 46.

In Henr. Regii ibidem etiam dicti *philosophia naturali*, Amstel. 1654. 4. etiam physiologia exstat.

Adde deinde: In Zacuti Lusitani *historia medicorum princip.* sub titulo *spicilegii anatomici* exstat. Compendium.

Antonii Santorelli *de sanitatis natura* Libri XXIV. Neapoli 1643. fol. Libri XX. ad physiologiam pertinent. Valde scholasticus, & plurimum usus D. Thoma.

Andreæ Trimarchi *discorso capriccio anatomico*, Messan. 1644. 4. *

(*Ad not. a*) C. Bartholini *tertium ad sanguinis circulationem reformata anatome* recusa etiam exstat Hagæ 1651. 8. & Leidæ 1669. 8. Plenior autem editio C. Bartholini sub titulo *Anat. quartum renovat.* recusa est Lugdun. 1684. 8. Germanice vertente Simone Pauli, Hafniæ prodiit 1648. 8. Belgice, Leid. 1653. 8. Haag. 1658. Leid. 1669. 8. Gallice, Paris. 1646. 4. Italice poëtice reddidit Hostilius Jontalgenus, Florent. 1651. 12. *

(*Ad pag.* 517.) T. Bartholini *anatomicæ vindiciæ* C. Hofmanno &c. *oppositæ* ex melioribus hujus viri scriptis sunt, in quo facile expertem anatomes adversarium superavit, non minor in literis.

(*Ad pag.* 519.) Joh. van Horne compendium anatomicum recusum etiam exstat Leidæ 1675. 12.

Post Gerhardum adde: Georg Gelman *dreyfache chirurgische Blume*, Francof. 1652. 4. anatomen etiam habet.

Ad Guernerum Rolfink addimus, quod primus in Europa Chemiæ professor fuerit.

(*Ad*

(*Ad pag.* 520.) GUALTHER CHARLETON *Exercitationes* hic dictæ recusæ etiam extant Leidæ 1678. 12.

Post G. CHARLETON adde: J. CONR. WECHTLERI *homo oriens & occidens*, Francofurt. 1659. fol. Integrum ſyſtema phyſiologiæ & pathologiæ ad ſcholarum ſaporem, grandi volumine complexus eſt.

(*Ad pag.* 521.) M. HOFMANNUS hic dictus theatrum Altdorfinum condidit & in eo primum anno 1655. ſecuit.

J. TH. SCHENK etiam eſt *commendatio anatomes*, Jen. 1656. 4. & *anatomes localis defenſio*, ibid. 1657. 4.

Adde deinde ſequentia: *Oeconomia* HIPPOCRATICA R. RESTAURAND, ne quis fallatur, eſt unice conſpectus editionis librorum phyſiologicorum HIPPOCRATIS, quos RAYMUNDUS cum ſuis commentariis edere conſtituerat. Prodiit Pariſ. 1662. 12.

(*Ad pag.* 522.) 522.) Pro FR. REDO, cujus hic libros recenſuimus, dixit etiam PLATTIUS *Giorn. de letter.* T. IX. p. 80. ſeqq.

(*Ad pag.* 524.) J. JACOBI WEPFER etiam eſt diſputatio ſub M. ZEBIZIO *ex* GALENI L. I. *de elementis*, Argent. 1641. 4.

J. D. MAIOR edidit etiam *auream catenam hominis*, Kilon. 1685. 4.

(*Ad pag*, 525.) Poſt LAUR. BELLINUM adde: J. ALB. SEBIZ *problemata quædam anatomica*, Argent. 1665. 4. *de variis corporis humani partibus*, 1671. 4. & aliæ diſputationes.

Poſt JOH. BOHN adde: GOTHOFREDI VOIGT *curioſitates phyſicæ*, Guſtrov. 1668. 8. magna ex parte huc pertinent, ut de congreſſu & partu viperarum, chamæleontis vita, cantione cygnea.

CAR. DRELINCOURTII *præludium anatomicum* prodiit etiam Amſtelod. 1672. 12.

(*Ad pag.* 526.) NICOLAI HOBOKEN citati hic libri editio anni 1685. titulum præ ſe fert *Medicinæ phyſiologicæ*. Meræ fere ſunt definitiones & diviſiones.

(*Ad pag.* 527.) Poſt REGNER. de GRAAF adde: J. FERDIN. HERTODT *opus mirificum* VI. *diei*, i. e. *homo phyſice, anatomice & moraliter conſideratus*, Jen. 1671. Exiguam ſpem nomen auctoris facit.

A. GUILIELMI ten RHYNE *meditationes in* HIPP. *de veteri medicina Textum* 14. hic debent recenſeri editæ Leid. 1672. 12. quibus plurima phyſiologica continentur, de bile circuitus ſanguinis cauſa, & alia.

MOYSE CHARAS Germanice prodiit Francof. 1679. 8.

(*Ad pag.* 528.) Poſt STEPH. LORENZINUM adde: J. P. GIESWEIN *ſyſtema univerſæ medicinæ*, Francof. 1676. 8.

C. BARTHOLINI *Exercitationum anatomicarum de partium ſtructura & uſu* ibi dictarum, prima eſt *de anatomes ſubjecto & uſu*.

(*Ad pag.* 529.) JOH. CONR. PEYER *Parerga* anatomica prodierunt Scaphuſiæ primum, deinde conjuncta, Genev 1681. 8. Amſtelod. 1682. 8.

Adde deinde: GIACOPO MORO *Anatomia ridotta ad uſo de' pittori e ſculptori*, Vinegia 1679. fol. ſunt tabulæ muſculorum VESALIANÆ, & oſſium, remotis umbris ſola peripheria exaratæ.

JOH. ALPH. BORELLUS multa Piſis animalia ſecabat, etiam piſces, teſte FRACASSATO de cerebro pag. 357.

(*Ad pag.* 530) In NIC. BLEGNY *Zodiaco Med. Gall.* recenſito continetur etiam SEIGNETTE anatome balænæ.

EDMUNDI TISON primo loco citatus liber bonus omnino eſt. Merito commendat diſſectiones animalium. Splanchnologiam piſcis cetaceorum minimi tradit, cum oſteologiæ parte, machina aquam expellente &c Peculiare eſt ſtratum fibrarum ab ovario & tuba ortarum ad uterum euns.

MARTINI SCHOCH citatus Liber *de capite humano* male inſcriptus verius eſt ISAACI SCHOKII *diſquiſitiones hiſtorico-politico-medicæ de capite humano*, Francof. ad Viadr. 1680. 4. *

L. TOZZI l. cit. recuſus eſt Venet. 1711. 4. Diximus jam, phyſiologiam eſſe, ſed undique collectam, ut nihil proprii habeat, nunc addimus.

A. MOULIN utilis liber natus ex unius fere noctis laboribus. Multa obſervavit, cranium celluloſum, renes occultos, hepar abſque veſicula &c.

Poſt A. MOULIN adde: MATTHIÆ NALDII *rei medicæ prodromi de præcipuis phyſiologiæ problematibus*, Rom. 1682. fol. *

In ANDREÆ CLEYER *ſpecimine medicinæ Sinicæ*, Francof. 1682. 4. continetur utique appendix, qua ſplanchnologia Chinenſis traditur cum iconibus, quæ manifeſto ad bruta animalia factæ ſunt, vata vero ad hypotheſin depicta.

(*Ad pag.* 531.) STEPHANI BLANCARD primo loco citatus libellus Germanice recuſus exſtat etiam Lipſ. 1693. 8.

Post Anton. de Heyde adde: In *l'école de chirurgie par* G. C. L. C. D. *de la Faculté de Montpellier* continetur compendium chirurgiæ pro tironibus. Lyon 1684. 12.

(*Ad pag.* 532.) Raimundi Vieussens etiam eſt *réponſe aux trois letres de* M. Chirac, Monſpel. 1698. 12. Se plagiarium non eſſe, neque a Sylvestrio in nervis adjutum eſſe, in quibus anno 1671. jam laboraverit, neque ſanguinis analyſin a D. Fabre habere contra Chiracum adſerit.

Adde deinde: James Cooke *mellificium with an anatomical treatiſe and inſtitutions of phyſick*, Londin. 1685. 4.*

Poſt Wolfr. Senguerd adde: *Oeconomia animalis breviter delineata, tum generatio hominis ex legibus mechanicis*, Goudæ 1685. 8. Nihil valde boni continet, & Cartesium ſequitur.

Francisci Mercurii ab Helmont J. Baptistæ fil. *microcoſme or man*, Londin. 1685. 4. phantaſticum & mirificum phyſiologiæ conpendium eſt.

J. M. Hofmanni *ſciagraphia* hic dicta, breve totius artis compendium eſt.

(*Ad pag.* 533.) Giovanni Caldesi citatus liber eximius eſt & quantivis pretii. Non enim ſolum trium generum teſtudines diſſecuit, accuratius fere quam quiſquam alius, ſed de bilis vaſis aliiſque rebus phyſiologicis utiles interpoſuit digreſſiones.

In Corn. Bontekoe ibidem recenſiti *omwerp* P. I. huc pertinet, qua naturam, calidum innatum, quatuor humores, facultates, cambium, rorem, gluten, ſpiritus diverſarum claſſium dari negatur, & P. II. in qua anatomen ſuperfluam eſſe, nominaque inprimis Græca & ſuturas, muſculorum nomina fruſtra eſſe oſtendit In Ejus *opbouw der medicyne* P. I. quem librum etiam diximus, nihil fere boni aut proprii adeſt. Ejusd. *Kort denkbeeld van de œconomia animalis op een nieuwe van de phyſiologie* breviſſimum eſt compendium. Ej. *fundamenta medica ſeu de alcali & acidi effectibus*, Amſtelod. 1688. non legi.

In Dan. Duncan citato *chymiæ ſpecimine* actiones corporis humani ad claſſes chemicas referuntur.

Poſt Jos. Lanzoni adde: Varia de phyſiologia apud L. de Capoa, chemicæ tamen ſectæ addictum hominem, reperias.

Dan. Tauvry libri citati editio IV. nihil aucta eſt, etſi promittatur, niſi quod acceſſerint 2. tabulæ Eustachii.

Pierre Dionis recuſus etiam exſtat Pariſ. 1694. 8.

(*Ad pag.* 535.) Poſt F. M. de Helmont adde: Petri Burger *candidatus chirurgiæ oder erörterung... anatomiſcher fragen*, Hanov. 1692. 8.

(*Ad Not. a.*) Phil. Verheyen *anatome corporis humani* L. I. prodiit etiam, Lipſiæ 1699. 8. &c. Belgice vero *ontleedkundige beſchryving van het menſchen lichaem*, Bruſſell 1711. 8.

(*Ad pag.* 536.) Recenſioni Verheyeni adde: Cum in Verheyenium cenſuram dediſſet in præfatione ſui compendii Ill. Heysterus, acriter contra eumdem pugnat Zengvardinus in *obſervationibus chirurgicis* p. 41. *ſeqq.*

(*Not. a.*) Poſt Ol. Jacobaeum adde: J. F. Vallade *idea generalis morborum*. P. I. *continet principia ad conſtructionem hominis ſpectantia*, Roterod. 1694 4.*

Fr. Hofmanni addimus diſputationem *de atheo convincendo*, &c.

G. E. Stahlii etiam eſt diſputatio *de diverſitate corporis mixti & vivi*, Hall 1707. 4.

(*Ad pag.* 537.) Poſt Henricum Maium adde: J. Jac. Stolterfoht *ſtuaii anatomici deliciæ*, Gryphiswald. 1695. 4.

Abeille *anatomie de la tete* (in Ejus *parfait chirurgien*), Pariſ. 1696. 12. exigui momenti.

Laurentii Verduc etiam eſt *le maitre en chirurgie*, Pariſ. 1702. 12. tertia ed. Continet etiam myologiam, oſteologiam, phyſiologiam.

Joh. Munniks Liber citatus belgice recuſus titulum habet *heel-ontleed- en gezigtkundige werken*, Amſtelod. 1740. 4.

Adde deinde: Petri Jens *tirocinium medicum*, Hag. 1697. 8. Phyſiologia & pathologia ad mentem Stahlii.

Bern. Connor recuſus extat Amſterd. 1699 8.

(*Ad pag* 538) Georgii Baglivi *ſpecimina* IV. *de fibra motrice & morboſa* primum prodierunt Pariſ 1700. 4.

J. Ph. Eysel recuſum exſtat *compendium*, Erfurt. 1710. 4.

Jam Keil *anatomy of human body abrigd* exſtat etiam Lond. 1714. 12.

(*Ad pag.* 539.) Poſt Aless. Pascoli adde: Jac. Gavet in ſua *febris idea* varia phyſiologica habet de fermentatione, generatione animalium, ſanguine, cordis motu, ſecretione. Genev. 1700 12.

Gideon Harvey in *vanity of phyſick and philoſophy*, Lond. 1700. 8. varia phyſiologica habet, de digeſtione, quam perficiant animales ſpiritus, de ſanguine qui cor ipſe moveat, &c.

Jacobi

Jacobi le Mort *fundamenta novantiqua theoriæ medicæ*, Leid. 1700. 8. & 1718. 8. continent etiam physiologiam seu theoriam hominis.

Jean Besse *lettre sur le livre de l'œconomie animale* de M.H. habeo nunc editionem Parisinam 1723. 12. Practica ea est, & unice ad anatomen pertinent, quæ contra Helvetium dixit, ob dissimulata ea, quæ Boerhaavio debebat circa errorem loci & arterias lymphaticas. Video *Oeconomiam animalem*, Paris. 1723. 3. vol. 8. recusam esse. *

(*Ad pag.* 540.) Archibaldi Pitcarne, *Elementa medico-physico-mathematica* ibi dicta continent systema ad Bellinianum saporem, quod multa promittit. Singularia aliqua, docet nutrire venosum sanguinem, animalcula spermatica duorum sexuum dari.

A. Chr. Gakenholtz habet aliqua ad motum musculorum &c.

(*Ad pag.* 541.) Post Joh. Salzmann adde: J. Zeller *theses inaugurales medicæ*, Tubing. 1704. 4. Varia etiam ad glandulosam fabricam contra Ruyschium defendit.

J. Val. Scheid Prof. Argentoratensis *doctrina splanchnologica*, Argent. 1705. 4.

J. Dom. Santorini *quatuor opuscula* prodierunt etiam Venet. 1740. 8.

Henrici Snellen etiam est *defensio contra* Bartholomæi *de* Moor disputationem *de spiritibus animalibus igneis*, Leid. 1707. 8. ut videtur.

J. B. Morgagni *Adversaria anatomica* I., Leidæ recusa sunt 1740. 8.

(*Ad pag.* 542) Ubi de Boerhaavii oratione *de usu ratiocinii* dictum est, linea nempe 4. a fine paginæ, post *vidit*, adde: ut nunc contra Gallos & me ipsum, male ipsis credulum, (p. 443.) observo.

(*Ad pag.* 543.) In L. de viribus medicamentorum Boerhaavii magna pars physiologiæ inprimis vasorum continetur.

Antonii Deidier *institutionum Medicinæ* &c. citatam editionem Parisinam latinam non vidi, sed gallicam quæ titulum habet *Institutions de Médicine contenant la physiologie* &c., Paris. 1735. 12. Physiologiæ nomine hic habetur nutritio, motus muscularis, sensuum, vasorum & temperamentorum theoria. Lympham negat a sanguine differre nisi raritate. Vaporem abdominis in intestina & vesicam resorberi: capsulas renales veros renes esse, quorum ductus uriniferi ab incremento corporis elisi sint, spiritus nerveos nullos dari, & alia paradoxa docet.

Post Chr. Sigm. Wolf adde: J. Salzmann *specimen anatomiæ curiosæ & utilis*, Argentor. 1709. Ej. *theses anatomicæ selectiores*, ibid. 1711. 4.

J. He. Furstenau *desiderata anatomico-physiologica*, Hall. 1709. 4.

(*Ad pag.* 544.) Post J. Baptist. Bianchi adde: Christoph Helwig *Lexicon anatomico-chirurgicum*, Lips. 1711. 8. pro tironibus.

Sam. de Ry *de motu vitali*, Leid. 1711. 4. habet fere totam physiologiam Boerhaavianam.

Sam. Battier *Oeconomiæ corporis humani brevis descriptio*, Basil. 1711. 4. & eadem continuata 1721. 4. dispp.

L. H. Runge *de differentibus actionibus quæ exercentur in corpore humano ab alimentis, medicamentis & venenis*, Hardervic. 1712. 4.

J. Herman Albrecht *de natura humana*, Leid. 1712. 4.

P. H. Biumi etiam est *encomiasticon lucis seu lucis encomia in physiologicis medicinæ novæ fundamentis e veterum tenebris erutis atque cultro anatomico autopsiæque caractere confirmatis*, Milan. 1701. Corte. *

Yvo Gaukes Cartesianus est, qui etiam animæ in glandula pineali sedem defendat, & sanguinis fermentationem.

P. Wolf l. c. plenus titulus est *Physica Hippocratica in qua exponitur humanæ naturæ mechanismus geometrico-chymicus*.

Post W. Salmon adde: David de Grebner ad Theodori Craanen Librum *de homine additamenta* edidit cum aliis suis scriptis Lips. 1714. 4.

(*Ad pag.* 545.) Post G. Derham adde: Ferdinand Carl Weinhard *nucleus universæ medicinæ*, Patav. 1715. 8. 1728. 8. pro prima parte habet physiologiam.

Joh. Sim. Bauermuller etiam est disputatio *de usu partium* Würzburg. 1726. 4. Ej. *physica* Hippocratica ibid. 1729. 4. disputatio est compendium theoriæ Stahlianæ.

Mich. Alberti ibi dictus in suis *vindiciis* Stahlianis adversus Heisterum acriter pugnat.

Laur. Heisteri *compendium anatomicum* Venetiis etiam prodiit 1730. 8. bis Anglice recusum est Lond. 1721. 8. Germanica editio alia exstat etiam Nurembergensis 1749. 8.

(*Ad pag.* 546.) Post Heisterum adde: In Sebastiani Melli *chirurgo svegliato*, Venez. 1717. 8. anatome etiam exstat.

H. CORAZZI diss. tres *de physiologicis animadversionibus*, Bonon. 1717. 4. An huc faciant nescio.

In Actis URATISLAVIENSIBUS multæ bonæ animalium dissectiones reperiuntur, ut vespertilionis *suppl.* IV. Alcis ibid. Erinacei ibid Castoris *suppl.* I.

(*Ad pag.* 547.) AB. VATER in *catalogo præparatorum* &c. ibi dicto vocibus fere RUYSCHII utitur, & sua breviter addit, & orationem de præcipuis Germaniæ musæis. EJUSDEM omnium invitationum ad anatomen nuper compendium Helmstadii anno 1750. 4. cum ejusdem *museo anatomico proprio* recusum est, adjecto catalogo egregiorum laborum anatomicorum auctoris.

Post citata *Acta Berolinensia* adde: In A. LIT. SUEC. multa anatomica sunt, v. g. 1730. dissectio testudinis terrestris &c.

J. CASIMIR HERT *de utilitate anatomes*, Giess. 1722. 4.

G. CHEYNE *philosophical principles of religion* Londini recusus est 1736. 8. & similia habet DERHAMIANIS. Animæ vim in corpus humanum necessariam adseruit, spiritus rejecit. EJUS etiam est *natural method of curing the diseases of body and mind*, 1742. 8. Pars prima physiologiam continet.

(*Ad pag.* 548.) JAC. B. WINSLOW Italice prodiit Neapol. 1746 4. 6. vol.

CHR. HENR. KIRCHHEIM Germanice prodiit Dresd. 1735. 8. sub nomine *Vade mecum anatomicum*, quod brevissimum pro tironibus compendium est.

CL. J. A. HELVETIUS in *lettre à* M. BESSE &c. purgat se ab intentata plagii accusatione.

Adde deinde post HELVETIUM. In D. le FRANÇOIS *reflexions critiques sur la médecine*, Paris 1723. 12. etiam physiologia continetur.

J. AUG. TROEGER *medicina institutionalis aphoristica oder kurze einleitung in die ganze medicin*, Lipsiæ (etsi Leidæ nomen adjectum sit) 1723. 8. * & Latine 1724. 8. *

G D. COSCHWITZ *organismus & mechanismus* Lips. recusus extat 1741. 4.

(*Ad pag.* 549. W. STUKELEY præter eam quam indicavimus elephanti dissectionem, habet etiam aliam, factam in *Fort St. George* Malabariæ.

(*Ad pag.* 550.) Post dictas ibi dissertationes adde: S. THEODOR. QUELMALZ *de insigni anatomes in superiores facultates influxu*, Lips. 1741. 4.

JOH. de GORTER *compendium* ibi dictum recusum est Francofurti 1749 4.

GUI DE TYMOGUE hac pag. etiam citati verum nomen est EDME GUYOT Versaliensis, mirus homo, & magister tabellariorum.

Post J. FRID ERMEL adde: A. BOYND *de miranda Dei sapientia conspicua in* C. H. *fabrica*, Harderovic. 1727. 4.

ACTA PETROPOLITANA plena sunt eximiis anatomicis etiam animalium dissectionibus, catopardi, elephanti, simii, cameli &c.

(*Ad pag.* 551.) Post GUIL. SCOTUM adde: SIMONIS ADOLPHI *theses anatomico-medicæ miscellaneæ*, Hall. 1730. 4.

W. GOERE'E prior editio est 1683. 8. aut 1680. 8.

JUAN GIMENEZ de MOLINA alibi invenio annum 1732.

Post HENR. BASS adde: EM. KOENIG *theses anatomico-botanicæ*, Basil. 1731. 4.

FRIDERICI ZWINGER *theses anatomico-botanicæ*, Basil. 1731. 4.

(*Ad pag.* 552.) Post ANT. FIZES adde: HUGONIS GOURAIGNE *physiologiæ conspectus* Monspelii 8. prodiit, annum vero ignoro. Habet functionum epitomen, opinionem propriam aërem subire pulmonem sua vi, non a pectoris dilatatione, fabricam musculi ex MUYSIO &c.

CAR. GIANELLI hic citatus liber ad praxin pertinet.

PHILIPPI HECQUET primo loco citatus liber prodiit 1722. 12. in quo pars prima physiologica est.

BRYAN ROBINSON in nova *treatise on animal œconomy* editione, quam dixi, fibræ corporis humani robur pro varietate ætatis, pro inmersione in varios liquores, per experimenta in capillis facta determinat. In altero volumine de pulsu, de oscillatione fibræ, aliisque physiologicis agit.

Post ROBINSON adde: JAN van WYCK *proeve der reedelyke heelkonst*, Roterodami 1732. 8. Continet etiam anatomes compendium.

JAN HOOGVLIET *Konst om wonden te schouwen*, Amstelod. 1732. 8. Dimidiam libri partem efficit œconomia corporis humani BOERHAAVIANA.

ANTON. CAR. GROSS *verum universæ medicinæ principium in structura mechanica partium reperiundum*, Hall. 1732. 4.

De *Commentariis* meis in BOERHAAVII *institutiones* legi etiam potest judicium GIANELLÆ *de leg. libr.* pag. 31. Cæterum dicti Commentarii recusi etiam sunt Altdorfi 1741. 1743. 8. Versionem Parisiis excusam, quam dedit DE LA METTRIE, liberam traductionem esse fatetur *Oper. omn.* p. 235.

(*Ad

(*Ad pag.* 553.) Collectionis meæ *Disputationum anatomicarum* T. V. anno 1750. T. VI. & VII. anno 1751. prodierunt.

Ubi BUXTORFII & ZWINGERI *theses anat. bot.* citatæ sunt, adde illas J. HENR. RESPINGER Basil. 1733.

Jos. THOM. ROSETTI l. cit. refutat etiam POMPEIUM SACCUM & fermenta.

VERDIER l. cit. Anglice prodiit 1750. 8. Ipsi etiam VERDIER tribuuntur *Nouveaux élémens d'anatomie raisonnée*, Paris. 1749. 12. Brevis fuit & in iis mansit, quæ ad universam rem pertinent, fusior tamen de dentibus & ossibus. In pluribus BOERHAAVIUM sequitur, & icones conpilavit.

Post VERDIER adde: Pluscula huc pertinent ILL. olim PLATNERI Scripta, ut *de damno ex neglecta anatomia in rem medicam redundante*, Lips. 1734. 4. *de notabilibus quæ in dissectione cadaverum animadversa sunt*, ibid. 1736. 4. &c.

J. ZACHARIÆ PETSCHE citata disputatio recusa est in VI. Vol. *disp.*

Adde deinde. Cum ERHARDI NORREN *chirurgischen wegweiser*, Nurnberg 1736. 8. compendium etiam anatomicum parum utile continetur.

HENRICI HENRICI *Kurzer begriff und betrachtung des menschlichen körpers*, Zerbst 1736. 8. Aliqua physiologica sunt de humoribus fibrisque.

(*Ad pag.* 554.) J. FRID. CRELL etiam sunt *observationes nuperæ sectionis* &c., Helmstad. 1742. EJ. ad *sectionem puellæ gibbosæ* progr. ibid. 1745. 4.

Adde deinde: J. CHRIST. KUNDMANNI *rariora naturæ & artis* usui esse possunt alibi laudata.

ANT. FRANC. BARBAUT l. c. compendium fere WINSLOWI est & raro aliquid proprii habet, aliqua tamen addit de vasis umbilicalibus, placenta, theoria chylificationis.

JOH. ERN. HEBENSTREIT etiam est *anatome hominis recens nati*, Lips. 1738. 4.

In J. CHR. EUBELHUBER lib. cit. physiologia, quam habet, brevis est, & ad STAHLII sensum.

(*Ad pag.* 555.) Post JOH. JAC. GRAMBS adde: B. J. de BUCHWALD *anatomicarum observationum quadriga*, Hafn. 1740. 4.

CAR. FRID. SATTLER *de mechanismi in corpore humano veritate*, Altdorf. 1740. 4.

Anatomicum Lexicon in *nucleo medicinæ quinquepartito* A. CONRADI ERNSTING continetur Helmstatt. 1741. 4.

J. BOECLER & PHIL. HENR. BOECLER *theses medicæ variæ*, Argent. 1741. 4. & J. BARBENES ejusmodi theses, ibid. 1742. 4.

CAR. AUG. a BERGEN ibi citati est etiam *de perspiratione viscerum*, Francof. ad Viadr. 1738. 4. EJUSDEM etiam sunt *elementa physiologiæ juxta selectiora experimenta* &c. Genev. 1749. 8. Pleraque ad BOERHAAVII sensum sunt, nonnulla tamen propria, ut de lienis inæquali diametro, de secretione, utilitate succi atrabilaris, nervis, materie spirituum.

Adde deinde: *Musei Imperialis Petropolitani* vol. I. P. I. Petropol. 1742. 8. continet catalogum præparatorum, ut vocant, thesauri RUYSCHIANI in ordinem redacti, cum nonnullis animadversionibus.

(*Ad pag.* 556.) J. G. H. (HEYMANN) *quatuor tomis commentatt. in instit.* BOERHAAVII quos diximus, *quintus* accessit 1750. 8.

AUG. SCHAARSCHMIDT edidit etiam catalogum thesauri anatomici Berolinensis Berolini 1751. 8.

Post J. FR. HENKEL adde: J. B. chirurgi *traité de cephalatomie ou description anatomique des parties que la tête renferme*, Paris. 1748. 4. Plura quam titulus continet, systema ossium, musculorum, nervorum, humorum, cum iconibus plerisque propriis.

JANUS PLANCUS *de monstris & rebus monstrosis* habet etiam aliqua ad os hyoides &c.

THOMÆ BIRCH *the wisdom of* GOD *proved from the frame of man*, Londin. 1749. 4. Breviter ad sensum DERHAMI scripsit. Multum tamen acute contemplatus est, ut sensuum mediocritatem.

In nupera editione *Land en Zee chirurgie* JOHANNIS VERBRUGGE emendata habetur vetusta illa anatome quæ in prioribus editionibus exstat. Totam anatomen & conpendium physiologiæ adjecit J. DANIEL SCHLICHTING Amstelod. 1750. 8.

Suis locis laudavi BUFFONI opus, sed aliquo eorum tomorum qui sequentur, integra physiologia continebitur.

ANTONII LOUIS *positiones anatomico-chirurgicæ de capite*, Paris. 1749. 4. ultra modum inanes.

AL. CANTWELL, *Ergo microcosmi vita motus mere mechanicus*, Paris. 1749. 4.

CHRISTIAN EHREHFRIED ESCHENBACH *anatomische beschreibung des menschlichen körpers*, Rostok 1750. 8. Libera versio operis WINSLOWIANI cum animadversionibus nonnullis CL. VIRI.

J. AUGUST UNZER *philosophische betrachtung des menschlichen körpers überhaupt*, Hall. 1750. 8. Physiologia.

PONTONOO (nomen Arcadicum) *descrizione del corpo umano*, Florent. 1750. 8. in 2. tomo *dissertazione e lettere* breve compendium anatomes.

In *Primitiis physico-medicis Poloniæ* varia habentur ad deglutitionem, arteriarum divisionem ut caussam secretionis, superfetationem, velocitatem sanguinis, &c.

CORNEL. THOM. SNELLEN *de varia vitæ energia*, Leid. 1750. 4.

WILL. GIBSON in *tractatu on the diseases of hoases*, Lond. 1750. 4. hujus animalis anatomen dedit.

(*Ad pag.* 557. *not. a*). Post NARDIUM adde: JOACHIMI STRUPPI de GELHAUSEN *consensus medicorum de mumia genuina*, Francof. 1574. 4. * & Germanice ibid. eodem anno 4. cum descriptione Aegyptii cadaveris.

MELCHIOR SEBIZ *de balsamatione cadaverum humanorum*, Argentor. 1649 4.

ANDREÆ RIVINI *de pollinctura*, Lipf. 1655. 4.

(*Ad pag.* 558) Ad LUD. de BILS hic citatum adde: CLAUDERUS præparata absque balsamo facta fuisse, sapore salino testis est: & BILSIUM ex putridis cadaveribus phthisicum periisse, suumque arcanum sepeliisse (p. 130. seqq.)

(*Ad pag.* 559.) J. D. MAIOR cujus experimenta circa infusionem & transfusionem instituta diximus, de his etiam egit in *deliciis hybernis*, Kiel. 1667. fol.

J. SIG ELSHOLZ *clysmatica nova* Germanice versa est *neüe clystierkunst*, Berolin. 1665. 8.

Ante RICH. LOWER adde: Nunc audio in Italia hoc seculo hanc quæstionem renovatam fuisse. PRIMITIUS GABELLO sub titulo Coloniæ scripsit *la Taccia ripresa*, contra infusoriam chirurgiam occasione illustris personæ, quæ post infusionem alexipharmaci obierat. Defendit infusionem VINCENTIUS RENZONI in *difesa del* D. V. R. Lucca 1716. 4. Sed respondit D. BERNARDINUS MARIANI in *riposte alle censura del* D. RENZONI Lucca 1716. 4. Nihil horum ipse legi.

Adde deinde post citationem LIBAVII. MAURITIUM HOFMANNUM anno 1663 in *programmate* transfusionem descripsisse auctor est IRENAEUS VEHR. Id scriptum nondum vidisse contigit.

(*Ad pag.* 560.) Post citationem *relazione de gl' esperienze* sub initio paginæ adde: *ondervinding door de beroemste geneesheeren van het leyden des bloeds uyt een gedierte in het ander*, Leuwaard. 1668. 12. MEIB.*

IRENAEI VEHR *præsidium novum chirurgicum de methæmo chymia*, Francof. ad Viadr 1668 4. disp.

Auctorem ea pagina citatum sub nomine EURYPHRONIS invenio nunc esse PETRUM PETITUM, celebrem virum.

Adde etiam deinde. *Rilazione dell' esperienze fatte in Inghilterra Francia ed Italia intorno alla celebre e famosa transfusione del sangue*, Bologna 1698. 4. *

THOMAS ALGHISI sub finem paginæ citatus, ad replenda vasa gypsum etiam laudavit apud VALISNERIUM T. I. p. 304. *operum.*

(*Ad pag.* 561.) Ad FRIDER. RUYSCHIUM adde: Contra RUYSCHIUM vero varia monet CL. LIEBERKUHNIUS ob mota de situ vasa, nimis mollem materiem & nimis pinguem (in *monument. Berolin.* 1748.).

In C. BARTHOLINI ibidem dicti *epistol.* I. *cent. n.* 65. describitur sceletos Opuntiæ aqua parata.

CASPARI CLAUDER Librum citatum nunc legi Contulit omnia de ea re scripta, & ipse experimenta varia fecit. Invenit mel non conservare corpora, neque ceram, contra veterum testimonia. Ipse usus est spiritu salis ammoniaci tartarisato.

Post REISELIUM paullo post citatum adde: Et *de præparatione artificiali pro circulatione humorum vitali secretoria & excretoria* disputavit CL. STAHL, Hall. 1710 4.

(*Ad pag.* 562.) JOS. LANZONI l. c recusus exstat Genev. 1696. 12.

THOMÆ GREENHILL quod citavimus opus, splendidum est, & inprimis ad artificia Aegyptiorum pertinet. Imo vero mera collectio, qua tota Aegypti historia continetur, ne verbulo quidem proprio, de pollinctura addito.

J. WILH. PAULI progr. *de siphone anatomico*, Lipf. 1721. 4.

(*Ad pag.* 563.) Post J. NIC. WEISS. adde: J. TIMMIUS, infelix literatus, edidit Bremæ 1735. 8. *Samlung zur vorbereitung des menschlichen körpers gehöriger schriften.* Nihil proprii habet, sed LYSERI cultrum, & BARTHOLINI methodum demonstrationum.

Post PH. CONR. FABRICIUM adde: CHRIST. FRID. SCHULZ *de sicca corporum animalium conservatione*, Lipf. 1741. 4.

J. NATH. LIEBERKUHN sub finem pag. dictus in *monum. Berolin.* 1748. revelavit suam methodum replendorum vasorum, tunc erodendarum membranarum in oleo vitrioli, de cera residua, denique inprimendæ in gypsum figuræ quæ argento possit repleri.

(*Ad pag.* 564.) G. A. LANGGUTH citatam hic disputationem recusam dedi in *Coll. Disp.* T. VI.

Adde

Adde deinde huic tractationi. Cl. Daubenton in III. tomo *historiæ thesaurorum regiorum* varia habet de conservante liquore Tafia, de impedienda exhalatione, de anatome cerea administrata ab Abbate Zumbo, cui potius quam chirurgo Desnoues inventum debeatur (p. 172.), & a D. de la Croix, & de similibus imitamentis, quorum etiam æneas icones dedit, deque mumiis denique.

Anthropotomie ou l'art de disséquer, Paris. 1750. 12. 2. vol. Satis diligenter scripta, cum iconibus etiam instrumentorum, & arte injiciendi, multa minime citata habet a Cl. Mekelio aliisque.

ADDENDA AD PARTEM IX.

(*Ad pag.* 574.) Librum Hippocratis περὶ φύσων hic citatum edidit gallice versum a D. Lavergne Hecquetus cum *Médecine naturelle dans l'usage des calmants.*

(*Ad pag.* 575.) H. Mercurialis *Prælectiones* in Librum III. *Epid.* Hippocratis prodierunt etiam Francofurti 1602. fol.

In octo ægros *Epid.* Hippocratis Stephanus Rodericus Castrensis *commentarium* dedit, de quo alibi.

Recensioni Libri III. *Epid.* adde: Denique *primum & tertium* Librum conjunctum Anglice vertit Franciscus Clifton, & cum descriptione pestis Thucydideæ edidit Londini 1734. 8. notis illustratum.

Liber VI. *Epid.* Hippocratis tribuitur etiam Thessalo Gal. *meth. med.* Libri VIII.

(*Ad pag.* 579.) Laur. Laurentiani *commentarius* in Librum II. *de differentiis febrium* Galeni primum prodiit Venet. 1508. fol. cum Nic. Leoniceno.

(*Ad pag.* 580.) In Libros VI. Galeni *de locis affectis* commentatus etiam est Petrus Gomar Carrero, cujus *disputationes & commentaria in omnes Libros de locis affectis* Galeni Compluti prodierunt anno 1605. & 1612. fol. * L.

Parvis Galeni scriptis sub finem ejus recensionis dictis adde illud *de colica*, quod seorsim cum eo *de clysteribus* editum est Leid. 1591. 8. & Librum *de plenitudine*, Basileæ 1528. fol. cum Benivenio editum.

(*Ad pag.* 582.) Post Avenzoarem adde: Avicennæ *canonis* Lib. IV. *Fen.* I. *de febribus*, Patav. 1699. 12.

J. Mich. Savanarolæ & Caes. Optati citati Libri de more seculi conpilati & fusissimi sunt, maxime ad saporem Arabum.

Post Marc. Cumanum adde: J. Heberlini *lectio declaratoria super epidemiæ morbo*, Dolæ 1492. 4. *

Franc. de Villalobos *tractatus de las enfermidades de las bubas*, Salmantic. 1498. fol. Ant. Simonis Pistoris *positio de malo franco*, Lips. 1498. 4. * & M. Pollichii *insuper additos errores* S. Pistoris *de malo franco*, ibid. 1501. 4. *

(*Ad pag.* 583.) Post Joh. Almenar. adde: Joseph Grunspeck *tractatus de pestilentiali scoria seu malo di Frantzos originem ejusque remedia continens* 1496. 4. (teste J. Astruc qui inutilem Librum esse dicit) recusus cum titulo J. G. *de mentulagra seu morbo regio*, Venet. 1502. 4. *

Post Jac Cataneum adde: Sebastiani Aquilani *epistola qua morbi Gallici interpretatio & cura continetur*, Lugdun. 1506. 4. Bonon. 1517. 8. & cum Gatinaria, Basil. 1537. fol. Contendit luem esse veterum elephantiasin.

(*Ad pag.* 584.) Anton. Benivenius Basil. prodiit primus 1528 fol. cum Apuleio, deinde anno indicato.

Post P. Ant. Rustinum adde: Antonii Faventini *de materia febrium*, Venet. 1523. fol.

(*Ad pag.* 585.) Post Mengh. Blanchellum adde: Hier. Accoramboni *de catarrho*, Venet. 1536. 8.

Huberti Barlandi de ... And. Helii Barlandi *mortis genere .. de fluxuum ventris & hæmorrhoidum generibus .... & in* Pauli Aeg. *cap. de haemorrhoidibus*, Antwerp. 1536. 8. *

Collectio, quæ dicta est anno 1540. 8. Parisiis prodiisse, in qua Gatenaria, Astarius, &c. habentur, prodiit etiam Basileæ 1537. fol.

Hier. Gabuccini citatum librum nunc legi, & supra ingenium seculi scriptum atque observationibus plenum reperi, editionem nempe Lugd.

(*Ad pag.* 587.) Jod. Lommii *observationes medicæ* Amstelodami prodierunt etiam 1738. 8. Ejus vero Lib. *de curandis febribus continuis* exstat etiam Amstelod. 1733 8. &c.

(*Ad pag.* 588.) Post Ant. Fracantianum adde: Levinus Stemler *von der pestilenz aus*

des .. PARACELSI *Buch gezogen*, Straubingen 1653. 8. * Admirator PARACELSI.

FER. CASSANI l. c. maxime contra ALTIMARUM & MOLAM scriptus est.

Adde post hunc auctorem. MATTHIÆ CORNACIS *historiæ aliquot gestationis in utero fetus mortui*, Basil. 1564. 4. Memorabiles historiæ fetuum diu in utero latentium, una propria; cum cæsarea sectione alia similis GASSERI, tertia etiam communicata ab amico.

In CASP. PEUCERI ibi citati Libro de divinatione magna pars pathologiæ continetur Witteb. 1512. 8.

(*Ad pag.* 589.) JOH. WIER etiam est *de ira morbo*, Basil. 1577. 4.

Post WIERUM adde: NIC. RHODII *redargutio in* FER. CASSANUM *pro* ALTIMARO *&* J. ANDR. NOLA, *qua* ALTIMARI *positio de tertiana exquisita & de sedimento celebratur* .. *& quam plurimi apud* CASSANUM *errores manifestantur*, Venet. 1567. 8. *

HIER. CARDANI Liber *de causis*, &c. *morborum* Basileæ recusus est 1707. 8. Ejus quidem *de venenis* Liber, eodem loco dictus, non perinde ut alii CL. VIRI labores placent. In *contradicentium medicorum* Libro II. plurima pathologica continentur, quæ GALENO plerumque opposita sunt.

MARCUS ODDUS in Libro *de morbi natura & essentia* pestem Patavinam anni 1555. describit, neque constellationes innocentes esse passus est. Historia morbi non optima est. Neque plus boni succi est in Libro *de putredine*.

LUD. MERCATUS ibi etiam dictus in *consultationibus* suis morbum anginosum bene descripsit, judice CL. FOTHERGILL.

(*Ad pag.* 590.) Post ALOYSIUM TOREUM adde: ALFONSI de CORELLA *de febre maligna & GALENI placitis*, Saragossa 1574. 8. N. ANTON.

Post DIDAC. MERIANUM adde: ANDR. ALEAZAR *de lue venerea* Liber V. Salmant. 1575. fol.

GUILIELMI RONDELET *de lue venerea* gallice Burdigalæ 1576. 8. & in collectione operum cum titulo *de morbo Italico*, medicamentis plenissimus. Ej. Liber *de cognoscendis morbis*, ibid. Lugdun. 1575. 8.

ANDR. GRATIOLO de' SALO *discorsi della peste*, Venet. 1576. 4. *

De febribus opus aureum, quo Græci, Latini & Arabes habentur, qui hac de re egerunt, Venet. 1576. fol. Vitiosa & mala collectio.

SAL. ALBERTI etiam est *de sudore sanguineo oratio*, Witteb. 1590. 8.

(*Ad pag.* 591.) De ALEX. MASSARIA ibi citato vide in Practicis.

Post LUCAM STENGEL adde: RENATI THIMEAU *miraculosa historia fetus in utero* 23. *mensibus gestati*, Turoni 1580. gallice prodiit. *

Ad AMBROS. PAREUM adde: ejusdem libellos *de peste & lue venerea* sensim prodiisse gallice P. 1580. 8.

Deinde SIMON de PROVANCHERES *de fetu in utero matris* 28. *annis contento* Gallice prodiit Senis 1582.

ANDR. CHRISTIANI *dissertationes* II. 1. *de somno & vigilia*; 2. *de comate seu cataphora: acc. Quæstio sitne pestis morbus contagiosus*, Basil. 1513. 4.

Citatus ARCHANG. MERCENARII Liber pro MONTANO scriptus est.

P. S. DIVERSI *de febre pestilentiali tractatus* exstat etiam Harderowic. 1656. 8.

(*Ad pag.* 592.) Post MAUR. CORDAEUM adde: J. B. CARCANI LEONIS *Exenteratio cadaveris illustrissimi Cardinalis* BORROMEI (qui sanctis adscriptus est) Mediolan. 1584. 4. recusa in historia scriptorum Mediolanensium BARTHOLOMAEI CORTE.

ANDREÆ VELASQUEZ *de la melancolia* .. *de la naturaleça desta enfermedad* .. *y de sus causas y symptomas*, Hispali 1585. 8. N. ANT.

PHILIPPI SCHERB *Peripatetici theses medicæ collectæ a* C. HOFMANNO Lipf. 1614. 8. Inter eas sunt *de morbis* 1585-1584. de *morbi essentia & causa, symptomatibus*, 1593. *Ad* I. *Aphorismum* HIPPOCRATIS 1585.

AEM. CAMPOLONGUS quæ de variolis habet, fere ex Arabibus sumsit.

Adde deinde: TIMOTHEI BRIGTH *treatise of melancholia*, Lond. 1586. 12. AMES.

Opera omnia FORESTI prodierunt etiam Francof. 1660. fol. Cæterum addimus, valde FORESTUM laudare STAHLIUM in historiis.

SALUSTII SALVIANI *de crisibus* opusculum prodiit etiam Lugduni 1605. 8. quod quidem ex HIPPOCRATE fere & GALENO sumtum est.

(*Ad pag.* 594.) ANDREÆ CHIOCCI sunt etiam *Quæstiones phil. & medicæ* Lib. III. Veron. 1593. 4. Ex GALENI fere sententia contra TELESIUM.

BRUNONIS SEIDELII citatum librum nunc ipse legi. Scopus est ostendere, dari morbos insanabiles, quos nulla PARACELSISTARUM arcana superare possint, uti pestis est, aut epota aqua fortis, aut cordis vulnera, &c. Multa vana & incerta admiscet, neque dat verum morborum vere insanabilium catalogum.

Post

Post DIOMEDEM AMICUM adde: J. INGOLSTETTER *de aureo dente Silesii pueri responsio ad judicium* M. RULANDI, Lips. 1596. 8.* Generationem ejus dentis naturalem esse negat.

(*Ad pag.* 595) Post RULANDUM adde: J. FRANC. RIPÆ *de peste*, Lips. 1598 4.*

SEVER. EUGALENI *de scorbuto* citatus liber prodiit etiam Lipsiæ 1624. 8.

(*Ad pag.* 596.) JOH. SCHENK de GRAFENBERG *observationum* Libri VII. exstant etiam Francofurti 1609. fol. Hi Libri, ut diximus, Basileæ seorsim primum prodierant, nempe observationes *de capite humano*, Basil 1584. Liber II. *de thorace*, Friburg. 1594. Liber III. *de partibus naturalibus* S. I. ibid. 1595. & II. 1596. 4. Liber IV. *de partibus genitalibus utriusque sexus* 1596. ibid. Liber V. *de partibus externis* ibid. eodem anno. Liber VI. *de febribus morbis epidemicis & contagiosis* ibid. 1597. Liber VII. *de venenis* ibid. eodem anno 8.

PETRI del TORRES liber citatus prodiit etiam Compluti 1626. 4.*

Adde deinde: Huc pertinet omnino J. ALBOSII *lithopædium portentosum in utero per* 28. *annos contentum putrefactum*, quod in posteriori editione ROUSSETIANÆ *hysterotomotokiæ* excusum est.

FR. CITESII liber citatus Anglice prodiit Lond. 1603. AMES.

Post SYLV. LANCEANUM adde: JOH. XIMENEZ SAVANIEGO *tractatus de peste sus causas preservacion y cura*, Antiquera 1602. 4.* ANT.

Ad WITTICHIUM adde ejus & PONTANI Libros *von der pest*, Lipsiæ anno 1594. 4. prodiisse.

Post J. MATTHAEUM adde: EDWARD JORDEN *brief discourse on a sicknesse called the suffocation of the mother*, Lond. 1603. 4.

ANDREÆ de VALDIVIA *de las landres*, Hispali 1603. (nempe de peste) N. ANT.

(*Ad pag.* 597.) Post B. CODRONCHUM adde: RODERICI a CASTRO *de universa mulierum medicina*, Hamburg. 1603. fol. Morbos etiam non optime habet, & plurimas cum MERCATO concertationes.

TOBIÆ COBER *observationum castrensium* Decades sunt tres, Austriaca, Silesiaca & Suecica, eleganter scriptæ & cum ingenii laude.

P. RENEAUME bonus & egregius est hic dictus liber, cum historiis morborum & ingenua eventus enarratione. Historiæ sunt 201.

Adde deinde: ALFONSI de FREILAS *si los melancolicos pueden sabier lo que esta por venir con la fuerça de la imaginacion*, &c. Giennis 1606. 4.* cum curatione pestis.

VALERIUS BALDUTIUS, cujus Libri II. *de putredine* citati sunt, Galenicus equidem est, non tamen absque propria observatione.

(*Ad pag:* 598.) LAELIUS a FONTE a STAHLIO etiam ut bonus observator prædicatur, de quo in practicis plura dicemus.

J. ANDREAM SGAMBRALUM laudat CL. FOTHERGILL.

Post ALPH. de FONSECA adde: FRANCISCI PERIZ CASCALES de GUADALAXARA *de malo illo vulgo Garotillo appellato*, Madrit. 1611 4 ANT.

(*Ad pag.* 599.) PH. EL. MONTALTO etiam est *de morbis capitis* S. Germani 1621. 4.*

Post ILLEF. MINESIUM adde: CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *de garotillo* (angina gangrænosa) hispanice scripsit, Madrit. 1615. N. ANT.

DAVIDIS CRUSII *theatrum morborum*, Erfurt. 1615. 8.*

G.F. HILDANI Liber *de angina* recusus Stuttgardiæ 1661 12. citatis ejus viri opusculis addendus est.

(*Ad pag.* 600.) Post THEOD. CORBEIUM adde: JUL. GUASTAVINI *locorum de medicina selectorum liber*, Lugdun. 1616. 4. Multa huc faciunt, de dolore, catarrho, sanguine spumoso, & sputo sanguinis, paralyseos causa, febre essentiali. Eruditionem non desideres.

J. ASSUERI AMPSING etiam est *de alopecia & ophiasi*, Rostoch. 1616. 4.

(*Ad pag.* 601.) AETII CLETI citatum *de morbo strangulatorio opus* laudatur a CL. FOTHERGILL, quod propria aliqua habeat.

FR. MORAEUS Venetiis recusus exstat 1669. 4.

GUILIELMI ADER libri citati editionem Tolos. 1623. 8. habet L.

Adde deinde. ANDREA TAMAIO *tractatus de algebra y garotillo*, Madrit. 1621. 8. N. ANT.

VALENTINI JUNIORIS liber citatus historia est, satis male scripta, phthiseos, cum egestis membranis ex sanguine compacto de ano dejectis.

ALFONSI librum cum A. PONCE de SANTA CRUZ commentario citato excusum non penitus spernas, ob morborum historias.

JOH. POPPIUS hic quidem dictus ad praxin potius referendus.

(*Ad pag.* 602.) FRID. van der MYE in Libro *de morbis & symptomatibus Bredanis*, &c. bilem atram putrescentem pro causa mali habet.

ST.

St. Rod. a Castro *exercitationes in aliquot ægrotos* (nempe octo) Hipp. jam dictæ & ad pathologiam pertinent.

Post St. Rod. a Castro adde: Rob. Burton sub nomine ficto Democriti Junioris edidit, anno 1624. Oxonii *the anatomy of melancholy with its causes, symptoms, prognostiks and cures.*

Duncani Liddel *Opera Omnia.* Secunda pars continet pathologiam, quinta *tractatum de febribus, peste, variolis & morbillis*, Lugd. 1624. 4. ex editione Lud. Serrani.

Jaimi Seguarra *de morborum & symptomatum differentiis*, Valent. 1624. 1642. *

(*Ad pag.* 603.) Dav. Herlich primum prodiit Francof. 1621. 4. *

Post Ant. le Gendre adde: Petri Mancebo Aguado *trattado de la essencia de la melancolia de su assiento causas y curacion*, 1626. N. Ant.

Melchioris Sebiz etiam est *de adolescentis casu qui anno* 1617. *mortuus repertus est adjacente ipsi serpente*, Argentor. 1618. 4. Credit eum serpentem in ægroto habitasse & in exitu, conpressa aspera arteria, juvenem strangulasse.

(*Ad pag.* 604.) Henrici ab Heers recensæ hoc loco *observ.* primum prodierunt Leodii 1630. 12.

Inter Maur. Terillo citata opuscula Ejus *historia febrium* inutilis inprimis labor est.

Morbus ille, de quo dictum est in recensione M. A. Severini *de pædanchone*, nunc maxime in Anglia & Gallia recruduit. Cæterum Severinus nihil valde novi ad ejus curationem adtulit.

Gab. Naudæus scripsit etiam *de fato & fatali vitæ termino*, Genev. 1647. 8.

(*Ad pag.* 605.) De Thoma Campanella addimus, eum virum ex libris potius quam ex natura doctum fuisse, & miris theoriis fecundum.

Vincentii Baronii *de pleuropneumonia* &c. editionem possideo Foroliviensem, anno 1636. 4. Hic quidem liber super sortem aliorum hujus seculi operum scriptus est. Pleuritidem ab angina ortam describit, vermibus mistam, etiam nostro seculo in Italia satis frequentem, crisi per sudorem terminatam, etiam pediculis supervenientibus. Pulmo in cadaveribus fere denigratus, pleura integra est. Quæstionem de sede pleuritidis erudite discutit, de epidemiis & catarrhis in universum differit, &c.

Jul. Caes. Benedicti *tutelaris columna*, &c. exstat etiam Romæ 1693. 8. *

Adde deinde post Benedictum: Valerii Martini *Encheiridion de febribus*, Venet. 1636. 4.

Petri Paauw *de peste*, Leid. 1636. 12. *

J. de Viana *tractatus de peste sus causas y curacion y el modo que se a tenido en curar las secas y carbuncos pestilentes que an oprimido la cividad de Malga*, Malag. 1637. 4.

Post Prosp. Calanum adde: Vincentii Risica *brevis historia de maligna febre* Johannis Spataforæ, Messan. 1639. 4. Ej. *de febre pestilente Panormitanum cælum obsidente oratio*, ibid. 1647. 4. Mong.

(*Ad pag.* 606.) In C. Hofmanni hic dicti *institutionibus* pathologia etiam continetur.

Post Cl. Salmasium adde: Rob. Fludd *pathologia Dæmoniaca*, Goudæ 1640. fol. Morbos plagas esse & meteorum, &c.

Rolandi Capelluti *tractatus von der pest*, Francof. 1640. 4. & *de apostemate pestifero*, ibid. 1642. 8. antiqui auctoris, cujus tempora ignoro.

(*Ad pag.* 607.) J. van Beverwyck est etiam *van de blaauw schuyt* (scorbuto), Dordrac. 1742. 8.

Ezechiele di Castro exstat etiam curiosus tractatus *ignis lambens*, Veron. 1642. 8.

Post Lazar. Riverium adde: Wilh. Emmerson *de elephantiasi vera seu legitima, præcipue illa ulterioris Asiæ*, Leid. 1644. 4.

Marcellini Uberte *Medicina sacra seu de morbis quorum mentio fit in sacris literis*, Cæsaraugust. 1645. 4. *

Henr. Fuiren *de ascite prælectiones*, Basil. 1645. 8.

(*Ad pag.* 608.) Post Th. de Garencieres adde: Benedicti a Castro *Monomachia de synocho putri*, Hamburg. 1647. 4. *

Michaelis Rocci *apologia & duellum de hepatis inflammatione*, Venet. 1647. 4. *

Petri Castelli etiam est *de affectibus thoracis*, Tolos. 1616. 4. *

Post Pet. a Castro adde: J. Merlet... *paradoxa de tussi*, Paris. 1650. 8. *

(*Ad pag.* 609.) Post Henr. Barnstein adde: Alfonsi de Burgos *trattado de peste su esencia prevencion con observationes u particulares*, Corduba 1651. 8. Ant. *

Post Fr. Ponam adde: Augustini de Laurenzo *disceptationum medicarum Decas* I. Panorm. 1652. 4. Multa huc pertinent, an sternutatio semper prosit, quid indicet hæmorrhagia narium, an hydrops a causa frigida proveniat.

J. Matth. Faber *flatus ambulatorius*, Argentor. 1653. 4. Ej. *strychnomania*, Aug. Vind. 1677. in botanicis dicta est.

JULII MILLI citatum opus ad crises inprimis & præsagia pertinet ex antiquis collectum.

JAC. PRIMEROSIUS aliqua etiam de morbis in *vulgi erroribus* habet, & negat pertinere ad refrigerationem, qui vulgo eo referuntur.

Post PRIMEROSIUM adde: JOH. GUYOT de GARAMBERIO *divinæ naturæ artisque sacræ triumphus*, Basil. 1653. 4. Historia magni morbi sanati, qui mihi hystericus videtur.

BEAUFORT *traité de la peste*, Leide 1655. 12. *

JOH. NARDI *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. Pathologica etiam varia habet, de noxis vasorum plumbeorum. Tarantulæ, historia hydropici, quem medicus Gallus sanandum receperat, de lumbricis, variolarum antiquitatibus, &c.

JOH. RHODII *Centuriæ* III. citatæ collectanea sunt.

(*Ad pag*. 610.) ANTONII DEUSING liber *de peste*, &c. belgice prodiit Amstelod. 1664. 8.

Post DEUSINGIUM adde: JAC. HOLST protropium *doctrinæ novæ de febribus*.. 1657. 4. *

J. CHR. FROMMANN *historia serpentis nuper e femina expulsi*, Coburg. 1657. 4. *

JOHN HALL *select observations made in English bodies in desperate diseases*, Lond. 1657. 12. 1683. 12. *

J. ALPHONSI BORELLI celebris iatromathematici *della causa delle febri maligne*, Pis. 1658. 4. *

FRANCISCI CAVALLI *de insito morborum medicum opus & novum*, Catarero 1658. 8. * MONGIT.

J. J. WEPFER *historiæ apoplecticorum* prodierunt etiam Amstelodami 1681. 8.

CAROLI MORISCIANI *il torchio delle osservazioni della peste di Napoli dell' a*. 1656. Napoli 1659. 4. *

J. CONRAD WECHTLER *homo oriens & occidens*, Francofurt. 1659. fol. fusissime etiam pathologiam tradit.

CONR. VICT. SCHNEIDERUS in libro *de spasmorum natura & subjecto*, quem citavimus, causas spasmorum a repletione, inanitione, frigore, flatu, examinat, & fuse omnes opiniones ponderat, ut ostendat denique, spasmum esse vim motricem facultatis conservatricis abigentis causam mali, &c.

(*Ad pag* 611.) J. ANT. van der LINDEN in citato libro *de hemicrania menstrua* historiam principis ægrotæ erudite exposuit.

Post RAMSEY adde: ANTONII CRISPI *in acutæ febris historiam commentarii*, Panorm. 1661 4. MONG. EJ. *in lethargum febri supervenientem comment*. II. *& in ictertitiam ante* VII. *comment*. Panorm. 1668. 4. MONG. EJ *de sputo sanguinis a corporis partibus infirmis proveniente cum tussi & sanguinis vomitu consultatio* .. *& dilucidationes in epistolas medicinales in quibus agitur de omissa in febribus venæ sectione*, Drepan. 1682. 4.

(*Ad pag*. 612.) J. DAN. MAJORIS hic citati est etiam *de febre artificiali*, Kilon. 1666. 4.

Addatur deinde: DAN. GEIG *responsio medica defensoria ad* J. HELWIG *prodromum de morbo ac morte Cardin. Wartenbergici*, Aug. Vind. 1662. 4. *

In LAUR. GISELER *obss*. citatis bene multæ ægrorum historiæ habentur.

Post FR. PLEMPIUM adde: H. S. *Pest beschryvinge*, Amstelod. 1664 8. *

(*Ad pag*. 614.) Citatis ex *Phil. Trans*. ante n. 366. adde: N. 365. BECKET de antiquitate luis venereæ.

(*Ad pag*. 615.) Post n. 451. adde: N. 454 COX casus periculosissimæ febris ex halitu putrido.

(*Ad pag*. 616.) TH. SYDENHAM opera juncta nuper prodierunt etiam Genevæ 1749.

Post GID. HARVEY adde: GEORG. THOMSON *loimotomia*, Lond. 1666. 12. * EJ. *hæmatiosis*, ibid. 1670. 8. *

(*Ad pag*. 617.) In G. H. WELSCHII *Hecatosteis*, &c. huc pertinent aliquæ morborum rariorum historiæ, physica enim multa mista habentur.

(*Ad pag*. 618) Citatum hic RAIM. JOH. FORTEM laudat STAHLIUS.

Post EBERH. GOCKELIUM adde: *Historia fetus Mussipontani*, dubii nempe & forte fabulosi. In hac collectione de eo fetu exstant libelli A. DEUSING. *consideratio fetus Mussipont*., & *secundinæ fetus Mussipont*. & *vindiciæ contra* BERNARDUM a DOMA, tum HONORATI LAUTIER *prodigium* & *responsio contra anonymum Massiliensem*, calidissima, judicia G. PATINI, EISENMENGERI (hoc melius) aliorumque. Collector LAURENTIUS STRAUSS epistolam & alia addidit, & collectionem curavit, quæ Francofurti 1669. 4. prodiit.

GEORG. PETR. ERERI dissertatio *de fratre Lombardorum*, Argent. 1669. 12. (nempe mola.)

(*Ad pag*. 619.) Post FRANC. MORAEUM adde: GEORG. CHRISTOPH PETRI *de igne microcosmico qui Græce καῦσος, Latinis febris ardens vocatur*, Erfurt. 1670. 4. *

ALEX. ALEXII *istoria della peste di Este*, Patav. 1670. *

THEOD. KIRCHMAIER *dissertatio de hominibus apparenter mortuis*, Witteberg. 1670. 4. *

FR. ISAAC QUATROUX *de la peste, du pourpre & de la petite verole*, Paris 1671. 8. 1695. 12. *

WENCESL. MAXIM. ARDENSBACH *tartaro clypeus excipens tartaromastigmos* HERTODII, Prag. 1671. 8. *

GUIL. PARENT *de peste dialogus inter* HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM. Leodii 1671. 4. *

JOH. DRAWIZ prior editio est Lipf. 1658. 8.

Post NATH. HODGES adde: TIBERII FARINA *della podagra*, Rom. 1672. 12. *

NIC. CHESNEAU recusus exstat Parisiis 1683. 8.

(*Ad pag.* 620.) Post FRID. DECKERUM adde: J. HENR. GLASER *de mensium suppressione & per anum excretione*, Basil. 1673. 4.

J. ANTONII SCLAFANI *de febre populari quæ vagata est per totum Siciliæ Regnum*, anno 1672. Panormi 1673. 8. *

Post JAC. TAPPIUM adde: J. SCHILLING *de ægro ex amore cataleptico*, Giess. 1676.

(*Ad pag.* 621.) Post MICH. SENNERT. adde: G. BALTHASAR MEZGER *de hæmorrhoïdum statu naturali & præter naturam*, Tubing. 1677. 4.

ZOLLET *de hydrope* disp. Patav. 1677. bona disputatio.

BERN. CHR. a JUVELLINA liber recusus exstat Venet. 1696. 4. Nunc quidem lecto libro invenio Monachum medicum astrologiæ multum tribuisse, & arcanis RIVERIANIS & HELMONTIANIS, & curationi calidæ. Legi tamen potest, cum multos ægrotos viderit.

(*Ad pag.* 622.) JAC. WENZ. DOBRZENSKY recusus est in E. N. C. *Ann.* IX. X.

MART. HEER etiam est *de peste*, Gorliz 1680. 8. *

TH. COLLADON primum Genev. prodiit 1615.

PHIL. JAC. SCHOENFELDER practici inprimis scopi sunt, quas legi, historiæ.

(*Ad pag.* 623.) BERNARDINI RAMAZZINI *de morbis artificum* liber Germanice prodiit Lipf. 1718. 8. IDEM in *orationum*, quas citavimus, ultima præsagit ex irregulari tempestate anni 1709. & rigida hyeme multa mala secutum iri. EJUSD. dissertatio *de contagiosa lue epidemica*, &c. germanice excusa est Lüneb. 1746. 8.

J. a FELDE & F. G. KIRCHHEIM Tractatus recusus est Hall. 1687. 12. *

J. SPON *obss.* citatæ Anglice prodierunt 1682. 12.

J. HISKIÆ CARDILUCII *tractatus von der pest*, &c. primum Norimbergæ prodiit 1679. 12.

Adde deinde: JUSTI CELLARII *de penetrabili efficacia effluviorum in animalibus corporibus afficiendis*, Helmstad. 1681. 4. disp.

(*Ad pag.* 624.) Post J. M. LANCISIUM adde: JULII MALVICINI *utiles collectiones medicophysicæ*, Venet. 1682. 4. Index quasi in GALENI opera, quo meliora quæque secundum titulos morborum digesta continentur, cum notis suis.

POMPEII SACCHI recusus est Venet. 1702. 8. & nova methodus, ibid. 1703. 8.

LEON. da CAPUA liber de mephitidibus quem citavimus, doctus est eorumque, quos hic auctor reliquit, optimus.

Post CHR. HELWIG adde: EB. GOCKEL *consiliorum & observationum medicinalium Decades* VI. Aug. Vindel. 1683. 8. Mistæ consiliis historiæ integrorum morborum, scorbuti, luis venereæ. Ej. *Gallicinium medico practicum seu consiliorum observationum & curationum Centuriæ* II. *cum dimidia*, Ulm. 1700. 4. Variæ, etiam mirificæ & monstrosæ historiæ.

Gute gedanken von dem was neues und sonderbares bey der Leipziger pest, *anno* 1680. *observirt worden*, 1683. 4. *Gründliche antwort auf die gute gedanken*, Lipf. 1683. & *gute gedanken bleiben gute gedanken* 1684. 4. *

Ex WILH. ten RHYNE libro *de arthritide* huc inprimis referri debet pathologia flatulenta arthritidis, quam HIPPOCRATI tribuit; enumeratio morborum, qui Japoniam infestant; descriptio febris cardiacæ quam auctor passus est, & historia febris malignæ, quæ socios navales auctoris plerosque destruxit.

(*Ad pag.* 625.) MELCHIORIS FRICCII etiam est *de colica scorbutica*, Ulm 1696 12. IDEM in *paradoxis medicis*, quæ citata sunt, apoplexiam derivat a spiritus vitalis affluxu in cerebrum inpedito, maniam a sanguine & spiritibus, venenum canis rabidi peculiare esse, neque adfine arsenico, &c.

MARTINI LISTER citatæ ibi *exercitationes de hydrophobia*, *diabete*, &c. merentur fusius dici. Historias dat hydropicorum, & spirituosos potus in præcipuis causis refert. Diabeten aliquoties vidit, & aquis mineralibus atque copaivæ, &c. tribuit. Hydrophobiæ curiosas omnino dignasque lectu historias narrat, creditque mitius malum sæpe in chronicum morbum per totam vitam incommodum abire. Luem veneream suspicatur ab alicujus serpentis morsu esse, & historias ægrorum recenset. In arthritide crustam coriaceam sanguinis notat.

Adde deinde: S. HILAIRE *anatomie de l'homme*, Paris. 1684. 8. sæpe recusa habet etiam morborum descriptiones.

(*Ad*

(*Ad pag.* 626.) MICHAELIS ETTMULLER disputationes citatæ gallice versæ cum ejus *Pratique de médecine spéciale* exstant Lyon 1691. 12.

Post HENR. SCRETAM adde: GRASSINI FARRA *tract. dell' ipochondria e suoi accidenti con sua cura ed insignamenti rimedii*, Venet. 1686 12.*

CH. LOVE. MORLEY *de morbo epidemico observationes & LUCÆ SCHACHTII de eodem morbo epistolica narratio*, Londin. 1686. 12 ed. II. nam prima prodiit 1680. Historiæ febris malignæ in aphthas erumpentis.

J. JACOBI WALDSCHMIDT etiam sunt *inventa circa opium*, bona disp. Marburg. 1676. 4. Mortes ab opio narrat, signumque funestum notat, quando pulsus inde debilitatur & respiratio difficilior redditur.

Post MONGINOTUM adde: THEOPHIL. MULLER *von winter krankheiten*, Lipf. 1687. 8.

J. ANDR. STISSER *febrium intermittentium nova consideratio*, Brunsvic. 1687. 4. *

(*Ad pag.* 627.) STEPHANI BLANCARDI *venus beleegert en ontset* etiam Lipf. 1693. 8. recusa exstat cum titulo *de lue venerea & scorbuto.* *

RICHARDI MORTON *phthisiologia* anglice prodiit Lond. 1694. 8.* sub titulo *treatise of consumtions.* EJUSD. *de febribus inflammatoriis* liber recusus est Bremæ 1693. 8.

(*Ad pag.* 628.) J. GODFRIED de BERGER est etiam disp. *de morbis senectutis*, Witteb. 1693. Ej. *de acido insonte*, ibid. 1716.

Post JAC. SINNIBALDUM adde: *Anonymi tractatus de morbis ad recentiorum mentem concinnati*, Ferrar. 1690. *

N. PFITZER recusus exstat Altdorf. 1691. 8. *

EL. RUD. CAMERARII disputavit etiam *de tensione cordis*, Tubing. 1686. 4.

(*Ad pag.* 629.) Post MAUR. van REVERHORST adde: NIC. LAMBERT THELEN dissertatio *de febribus*, Lovan. 1692. 8.

CAR. DRELINCOURTII *de variolis & morbillis* disp. Leid. 1692. 4.

G. W. WEDEL etiam est *de catharro suffocativo*, Jen. 1686. *de diarrhoea* 1673. bona disp. Ej. *de ægro colica saturnina laborante*, Jen. 1712.

G. COLE *novæ hypotheseos*, &c. *hypotyposis* Amstelodami recusa exstat 1698. 8.

Auctor hac pagina citatus sub nomine J. C. B a GUELFALIONE idem est jam dictus BENEDICTUS a CASTRO.

LUCÆ TOZZI ibidem etiam citati opera omnia prodierunt Venet. 1711. 4. Acidam & SYLVIANAM theoriam defendit, rejicit crisium ἀκρίβειαν, plethoram.

Adde post TOZZUM: J. CHR ETTNER *de podagra*, Breslau. 1693. 12.

J. B. GYRALDI *morborum exitialium tyrannica sævitia per annos nobilem mulierem diri morbi symtomia excruciantis in medicam historiam redacti*, Bonon. 1693. *

(*Ad pag.* 630.) CAROLI LEIGH sunt etiam *Exercitationes de morbis acutis, intermittentibus, hydrope*, Londin. 1697. 8. Primo titulo continetur inprimis historia febris petechialis Lancashirensis annorum 1693. 1694. 1695. 1696. quam a sero per acidum coacto deducit. Intermittentes pariter a sale serum coagulante derivat. Hydropem biliosum, natum a bile in materiem tartaro vitriolato similem, separat ab hydrope vulgari lymphatico. Incisiones morbosorum cadaverum habet, in quibus hepar obstructum.

Post STEMAN adde: JAC. van HERVELT *geneskundige aanmerkingen*, Amstelod. 1695. 4. *

R. W. KRAUSE *æger bulimicus*, Jen. 1695. 4.

GUILIELMI COCKBURNE *sea diseases* legi ex editione Londinensi 1706. 8. Mechanice scripsit, & morbum propositum, cum omnibus symptomatibus, per suas causas explicare conatus est. Scorbutum derivat a defectu transpirationis, hinc nata plethora sanguinis crassi, febrem vero intermittentem a lentore BELLINIANO, rejectis cacochymiis. In P. II. habet numerosas ægrorum historias.

(*Ad pag.* 631.) JOHN FLOYER etiam est *the præternatural state of humours*, Lond. 1696. 8. In salinam & cacochymicam sectam pronior fuit. Vitia digestionis primo loco recenset, cacochymiam pituitosam, tartaream, flatulentam, acidam. Inde de sanguinis statu oleoso rancido, de visciditate ejus, cacochymia salsa, aciditate vitriolica, putrefactione agit. Subjecit aliqua de asthmate & tussi convulsiva. Caute legenti tamen utilis.

Post FLOYER adde: JOH. PECHEY *of the diseases of women*, Londin. 1696. 8.* *on infants diseases* 1697. 8.* tractatus *of an apoplexia convulsiva* 1708. 8. *

J. SCHREYER *de ortu sterilitatis a fascino*, Lipf. 1696. 8. *

ANICET GAUSAPE' alii annum habent 1696.

J. Bapt. Contuli in libro priori loco dicto multas habet non contemnendas observationes. Excusus est italice, & latine, Rom. 1699. 4. cum titulo *de lapidibus podagra & chiragra in corpore humano productis*.

W. Ulr. Waldschmidt hic dicti est etiam disp. de loco Plinii: *Morbus est aliquis per sapientiam mori*, Kiel. 1703. 4. Ej. *de singularibus pestis Holsaticæ* (bona disp.) ibid. 1721.

Post J. Evelyn adde: J. J. W. Beintema de Peima *de morbo regio*, 1697. 12.

Discursus medicus de impotentia virili, Colon. 1698. 8.

(*Ad pag.* 632.) Post D. Tauvry adde: Cochon du Puy *histoire d'une enflure du bas ventre très particuliere*, Rochelle 1698. 12.

J. V. Jagerschmidt jam dicti est etiam *de colica saturnina*, Ulm. 1693. 8.

Citatis hac pagina ex *Monumentis Acad. Gall* ad annum 1709. addendus Gandolphe de tænia.

(*Ad pag.* 633.) J. Bapt. Fantonus edidit etiam *dissertationem historicam de febribus miliariis*, Turin. 1747. 8.

Post J. Bapt. Fantonum adde: Jac. Fabricii *de phthisi renali calculo vesicæ complicata*, Giess. 1699. dissertatio.

Franc. Mar. Nigrisoli *tractatus varii de morbis*, Ferrar. 1700. 8. *

Ern. Bensheim *tractatus de hydrope*, Lips. 1700. 4. *

(*Ad pag.* 634.) Recensioni scriptorum F. Hofmanni adde disputationes: *De mechanica febrium doctrina Hippocratica*, 1696. *de generatione salium morbosorum in corpore* 1702. *de aëris intemperie multorum morborum causa*, 1715. *de morbis œsophagi*, 1722. *de morbis hepatis ab anatomia deducendis*, 1726. *de animalibus humanorum corporum infestis hospitibus*, 1734.

(*Ad pag.* 635.) Ad G. E. Stahlium adde sequentes meliores disputationes *de febre petechiali* 1685. *de æstu maris microcosmici*, 1696. seu pathologia febrium periodicarum; *de autocratia naturæ*, 1696. nempe ex sua febrium theoria; *de impotentia virili*, 1697. *de morbis habitualibus* 1698. *de motu sanguinis hæmorrhoidali & hæmorroidibus externis* 1698. germanice vers 1729. Lips. 8 *de cephalalgia iliaco hæmatica* 1698. *de febre lethifera* Hipp. 1701. *de differentia apostaseos & apostematis* Hipp. 1701. *de hydrope ascite* 1701. *de periculo diei* IX 1702. *de malignitatis præcipue febrilis indole* 1702. *de mensium insolitis viis* 1702. *de naturæ erroribus medicis* 1703 *de utilitate hæmorhagiarum* 1704. *de phthisi* 1704. *de morbis aulicis* 1705. *de infantum affectibus* 1705. *de tertiana febris genium manifestante* 1706. *de scorbuti & luis venereæ diversis signis* 1706. *de dysenteria* 1706. *problemata ... pathologica febrium* 1707 (quæ ex optimis) *de periodis acutarum sine criseos eventu exquisitis* 1708. *de febre catarrhali maligna* 1708. *de febre per se numquam lethifera* 1714.

J. Hadriani Slevogt addimus disputationem *de crepatura viscerum*, Jen. 1699.

(*Ad pag.* 636.) In Lucæ Ant. Portii opusculis hic dictis agitur etiam de peste, putredine Galenica, febre, vitiis digestionis.

Georgi Baglivi *specimen* IV. *de fibra motrice & morbosa* (quæ ultimæ voces addendæ sunt titulo hujus libri) prodiit Perusiæ 1700. 4.

L. F. Paulini sunt etiam *obss. medico-physicarum duæ Decades*, Noriberg 1695. 4. *

(*Ad pag.* 637.) Adrian Helvetius exstat etiam Paris 1711. 12.

Post J. Car. Spies adde: Car. F. Luther *de spina deglutita & per apostema hypochondrii dextri rejecta*, Kiel. 1704. 4.

Oliver *Essay on fevers*, Lond. 1704. 8. *

(*Ad pag.* 638.) Richardi Mead *short discourse concerning pestilential contagion* exstat etiam in collectione operum. Ejus etiam est *dissertatio on the scurvy*, Lond. 1749. 8. Describit pestilentissimum scorbutum, qui socios navales Ansonii pene omnes destruxit, ita putrescentibus humoribus, ut callus conferventium ossium solveretur.

Post Barth. Beale adde: J. Jac. Baier eruditæ sunt disputationes *de lassitudine* 1706. *de febre miliari* 1707. *de malo hypochondriaco* 1708. *de mensibus dolorificis* 1709. *de morbis bibonum* 1720.

Post Irenæum Vehr adde: Christ. *valetudinarium senum salomoneum*, Lips 1708. 4.

(*Ad pag.* 639.) J. Gabr. Rudolphus l. c. præter casum medicum, etiam de mulierum universis morbis egit.

Adde deinde: J. Poli Lecaan *advice to the gentleman of the army*, Lond. 1708. 8 Continet descriptionem morborum Hispaniæ, inprimis febrium petechialium autumnalium epidemicarum & castrensium.

Hermanni Boerhaave *Aphorismi* anglice prodierunt versi a J. de la Coste cum titulo *Aphorisms concerning the knowledge and cure of diseases from the* ed. 1715. *with useful observations and explanations.*

(*Ad

(*Ad pag.* 640.) POLYCARPI GOTTL. SCHACHER quam citavimus, disputatio *de tænia*, bona inprimis est.

(*Ad pag.* 641.) ALARDI MAUR. EGGERDES secundo loco citatum opus primum prodiit Francof. 1715. 8.

HENRICI HENRICI est etiam *de epilepsia* Hall. 1710.

Adde deinde: MINOT *de la fievre*, Paris 1710. 8. *

J. BAGGARD *over de kinder pokken en masselen*, Amstelod. 1710. 8. *

Post LUIGI CASTELLI adde: BONDROIT *de morbis acutis*, Bruxell. 1712. 12. *

(*Ad pag.* 642.) NICOLAI CRESCENTII hic citati est etiam *tractatus physico-medicus in quo morborum, inprimis febrium, ratio explicatur*, Neapoli 1711. 4. Febres a cruditatibus derivat, tum in primis viis, tum in sanguine a chylo & aëre ortis. Deinde febrium classes & species.

J. DAN. GOHL *historia pestis* potius ad praxin spectat, in theoria vero miasma putridum accusat.

(*Ad pag.* 643.) ALOYSII dalla FABBRA *dissertationes physico-medicæ* primum prodierunt Ferrariæ 1710. 4.

(*Ad pag.* 644.) Bona est disputatio quam hic citavimus RUD. HUBERI, *de glandulis* &c.

J. BAPT. VERNÆ citatum librum nunc legi. Observationes in regno Neapolitano factæ sunt. Magna vero HIPPOCRATICA eruditio elucet in scripto, etsi dictio minus probabilis sit. Inflammationis sedem non in arteriis solis, sed etiam in universis ramis venæ sine pari ponit, neque ignorat eam speciem, quæ oritur a sanguine extra vasa effuso. In sputo crisin ponit, materie crassa ad sanguinem adducta. Signa, prognosesque curiose & abunde proponit, inter istas pro pessima orthopnœam habet.

Post EMAN. TIMONIUM adde: THEOD. BALTHASAR *de peste Erlangensi* 1713. 8. & german. *nachricht von der pestilenz*, Erlang. 1713. 8.

CONR. BARTH. BEHRENS *de peste* 1714. 4.

J. CHR. HABERKORN *von der pest*, Budissin. 1714. 8. *

CLIFONI WINTRINGHAM exstat etiam *Comment: nosologicum de morbis epidemicis a.* 1715-25. Lond. 1729. 8. *

(*Ad pag.* 645.) De J. J. W. de PEIMA de BEINTEMA hic citato vide annum 1697. in *addendis*.

Post J. M. MULLER adde: ANDR. VALFRE' *observationes astronomico-medicæ*, Astæ 1714. 4. *

DAN. TURNER *siphilis* exstat etiam Lond. 1727. 8. quæ mea editio est Continet morbi antiquitates, historiamque: Gonorrhœæ descriptionem cum connexis symptomatibus, & curationem, deinde plenæ luis, denique in hac editione animadversiones in WILLOUGBY versionem libelli D. CHICOINEAU & epistola PALMERI pro salivatione. IDEM etiam edidit *discourse concerning fevers*, Lond. 1732. 8. *.

Post CONR. LUD. WALTHER adde: J. PHIL. EYSEL *de scirrho mesenterii inveterato atrophiæ incurabilis causa*, Erfurt. 1715. 4.

WOLFG MATTH. BRUNNER *merkwürdige observationen bey der sogenanten contagion welche anno* 1712. *zu Hamburg angefangen und anno* 1714 *geendigt*, Regenspurg 1715. 8. Negat dari contagionem *

PETRI MICHAELIS GAGNA *tractatus de peste historico-medicus* latine & italice, Turin. 1715 12. *

(*Ad pag.* 646.) Post IMMAN. WEISMAN adde: GEORG. WOLFG. GILG *de hydrope pectoris*, Francofurt. 1617. 8.

PHIL. BOON *physiologia & pathologia respirationis*, Leid. 1716. 4.

ANT. SEVERINI BARBAROSSA *Idea febris epidemicæ anni* 1716. Maccrat. 1717. 4. *

H. CORAZZI *de pestis bovillæ historia*, Bonon. 1717. 4 *

LEAL LEALIS *Hebdomad. febrilis* P. I. Patav. 1717. 4. *

De J. CHRISTOPH. HABERKORN hic citato vide annum 1714. in *addendis*.

Adde deinde: In *Uratislaviensium* collectionibus quæ anno 1717. ceperunt edi, per partes habentur epidemiæ morborum & observationes peculiares numerosissimæ JOH KANOLDI.

FRANC. XAVER. BENSA *historica relatio pestis annorum* 1712. 1713. 1714. Vienn. 1717. *

J. BOHN *de ægro somnambulationis morbo laborante*, Lips. 1717. 4.

(*Ad pag.* 647.) Post T. SPONER adde: J. F. NICHOLSON *modern siphilis*, Lond. 1718. 8. potius practice scripta. *

J. de KOKER *de morbo epidemico anni* 1718. Leid. 1718.

HERM. WERN. ENGELBERT a WESTHOFEN scripsit etiam *de peste*, Lemgov. 1721. 4. *

MICHAELIS ALBERTI sunt etiam disputationes *de aëre fodinarum metallicarum noxio*, Hall. 1730. 4. *de phrenitide Pannoniæ idiopathica*, ibid. 1739. 4. aliæque.

JOH. ASTRUC exstat etiam *de peste provinciali*, Tiguri 1721. 4. EJ. *treat. on diseases incident to men*, Lond. 1743. 8. *

(*Ad pag.* 648.) M. FRID. LOCHNER *disquisitio ad locum* PLUTARCHI περὶ θηριώδη δυσείως.. *& de vermibus per urinam excretis.* Verum annum libelli ignoro.

Post J. JAC. SCHEUCHZERUM adde: J. FRANC. FIOCHETTI *tractatus della peste o sia contagio di Turino dell' anno* 1630. ed. II. Turin. 1720. cum additamentis de peste Massiliensi. *

BARTOLOMEO CORTE *lettera intorno all' aria e vermicelli se cagioni della peste*, Milan. 1720. 8. *

EJ. *lettera apologetica intorno aqui effluvi si organici o inorganici cagioni della peste*, Milan. 1721. 8. *

(*Ad pag.* 649.) J. KANOLD adde: EJUS *historische relation von der pestilenz des hornviehs welche anno* 1711. *und* 1712. *in Schlesien.. wie auch in Moscau, Pohlen, Ungarn, Oesterreich, Siebenbürgen, Italien* &c. *grassiert* 1713. *

Adde deinde J. SAM. CARL's *pestengel* Buding. 1721. 8.

PETR. JOS. ALBRIZZI *critologia medica della cagione della peste*, Milan. 1721. 8. *

Considerations on the nature of pestilences, Lond. 1721. 8. *

PLACE *hypothetical notion of the plague*, Lond. 1721. 8. *

Remarks on three treatises of the plague, Lond. 1722. 8.

De PHIL. HECQUETO hic citato vide in Practicis.

An J. PRINGLE jam citati etiam *observations on the nature of hospital and jail fevers*, Lond. 1750. 8. Febres contagiosas a stipatorum hominum perspiratione in castris, nosodochiis, & carceribus ortas, Angliæ sæpe funestas, describit, quæ ex pessimis sunt. Curationem diaphoreticam præfert refrigeranti.

GIUSEPPE VOLPINI etiam est *spasmologia*, Astæ 1710. 4.

Adde deinde. *Weekelyke discours over de Pest en grassierende Ziektens*, Amstelod. 1721 - 1722.

J. KHELLE *de mictu cruento*, Altdorf. 1721. 4.

(*Ad pag.* 650) De ADR. HELVETIO hic dicto vide practica.

SAMUEL DWIGTH etiam est *de hydrope* Hag. 1700. 8.

Post NIC. ROBINSON adde: *A treat of diseases of the Head Brain and Nerves*, Lond. 1722. 8.

SCHULZIO adde: disputationes *de morbis verni temporis ad ductum* HIPP. *Aphor.* III. 20. Hall. 1738. *de nimium bonis bonæ valetudinis periculosis* 1738. *de morbis ab excessu motionis corporis* 1739.

ABR. VATER disputationibus adde: EJ. *hepar in hydrope sæpius insons esse*, Witteberg. 1720. *de inflammationis sanguineæ theoria mechanica* 1733. *de deglutitionis difficilis & inpeditæ causis abditis* 1750.

(*Ad pag.* 651) J. ANDR. FISCHER etiam est *hepatitis Pegaviæ epidemice grassans*, Erfurt. 1718. 4. EJ. *petechiarum species Silesiam affligens observata & curata*, Erf. 1718. 4.

Adde deinde. F. FRESE *de venenis eorumque antidotis*, Leid. 1722. 4.

CAR. FRANC. COGROSSI *Prael. de peste*, Patav. 1723. 4. *

NOEL FALCONET citatum librum nunc legi, quo plurima & diversissima traduntur. In febre despumationem admittit heterogenei, quod a natura expelli oportet. Malignas febres ab aëre deducit. Variolas & morbillos describit, fermento tribuit, rariores historias & recidivas enumerat. Intermittentes etiam febres, asthma, pestem, considerat, crises ex HIPPOCRATE explicat. Vapores ab obstructione glandularum derivat &c.

ALEXANDRI CAMERARII disputationi adde: EJ. *extispicia hepatitide defunctorum*, Tubing. 1716. *de apospasmate piæ matris* 1722.

Post CHR. GODFR. STENZEL adde: F. CLIFTON *de distinctis & confluentibus variolis*, Leid. 1724. 4.

JAC. CHRIST. SCHEFFER *historia hydropis saccati*, Altdorf. 1724. 4.

FRANC. ANTONIO SCARELLI *dell idropisia uterina*, Vicenz. 1724. 4. *

WILL. CLINCH *historical essay on the rise and progress of the smallpox*, Lond. 1721. 8. Antiquis variolas ignotas fuisse, & ab Europæis in Asiam & Americam delatas esse. Luem veneream JOHANNI ARDERN jam notam fuisse.

(*Ad pag.* 652.) JOH. STORCH hic dicti *kinder krankheiten* edidit Eisenach. 1750. 1751. 8. quorum tres tomi prodierunt. Incipit a primo conceptu, a nævis, labiis leporinis, spina bifida, monstris: tum congenitos morbos habet, ut hydrocephalum, tum cunarum morbos, dentitionem, ulcera cerebri, crebro sibi visa, & a repercussis cutaneis eruptionibus orta, choream Sti VITI & alios. Tomo III. febres, variolas, morbillos, vermes, rachitidem tractat.

PHILIPPO HECQUET adde: EJ. *an morbi a solidorum tritu*, Paris. 1712. 4. & cum *Medicina Theologica* EJ. *médecine théologique ou la médecine créée*, Paris. 1731. 12. 2. vol. In tomo II. continet pathologiam, in qua theoriam degenerationis humorum refutat, & omnia mala a tensione solidorum nimia aut nimis parva deducit. EJ. *le naturalisme des convulsions*, Paris. 1733. 8 * Contra fanaticos *cœmeterii* D. MEDARDI. EJ. *réponse touchant les devoirs des médecins & des chirurgiens au sujet des miracles & des convulsions* 1733. 12. *

Ro-

ROBERTUS WELSTED edidit etiam *de variis hominum naturis & remediis ad singulas accommodatis*, Lond. 1730. 8.

GEORGIO DETHARDING adde: EJ. *an homo adultus quadraginta diebus citra cibum vivere possit*, Rostoch. 1721. 4. EJ. *æger hæmorrhagia ventriculi spontanea correptus*, Hafn. 1733. 4.

G. CHRIST. MEUDER citati alium titulum lego HENR. MEUDER *de contagione*, Servestæ 1725. 8.

Sub G. D. COSCHWITZ *pathologia* citata sub finem paginæ intelligitur EJ. *organismi & mechanismi* P. II. nempe *organismus destructus vel labefactatus* anno 1728. & 1741. 4. editus.

(*Ad pag.* 653.) PETRO VIOLETTE du Bois adde: EJ. *traité des scrophules*, Paris. 1720. 12.

Post J. MELCHIOR. VERDRIES adde: SAMUEL FOERBIGER *der vernünftige medicus in der pathologie*, Breslau 1726. 8. Lips. 1735. 8. Ad STAHLII mentem.

Post EDWARD BARRY adde: *Discourse concerning feavers*, Lond. 1727. 8.*

Post JAC. SMITH adde: G. THIESEN *de morbo marino*, Leid. 1727.

HENR. JAC. STUVEN *de reliquiis post crisin*, Jen. 1727. 4.

(*Ad pag.* 654.) HUGONIS GOURAIGNE variæ etiam disputationes sunt, *de malis inflammatoriis in genere*, Monspel. 1727. *de malis chronicis in genere* 1727. *de humorum crassitiei medentibus*, &c. 1741. *Pathologiæ conspectus* 1743.

JOHANNIS de GORTER etiam est disputatio *de cophosi & hypocophosi*, Harderowic. 1739. 4. EJUS *pathologiæ compendii*, quod sub prelo esse diximus, prodiit nunc pars I. Harderowic. 1749. 8. cum titulo *Morborum generalium systema seu praxis medicæ fundamenta*. Definitiones morborum, & ætiologiæ breviter enarratæ, ad BOERHAAVII modum, ex longa experientia & collectione natæ.

J. BOECLERI citata *Epistola* continet historiam feminæ, quæ diu medicis Argentoratensibus fictitio hydrope illusit, cum variis ex SCHEIDIO aliisque similibus historiis.

(*Ad pag.* 655.) Legi nunc A. TITSING hic citatum acriusculum responsum. Negat ab incurvatione vertebras findi posse, neque simile quid fieri monet, ubi maximæ flexiones sint, sed malum esse hydrocephali speciem, sæpe a nævo, nonnunquam etiam in jam nato homine ab injuria aliqua externa ortam. Historias addit suas & aliorum.

L. HEISTERO adde: EJ. *de fortuna medica*, Helmstad. 1722. 4. *de morbis adolescentum & juvenum* 1722. 4. *de calendario artuum* 1736 4

Adde deinde J SAALMAN *de paroxysmo quartanæ cæcitatem minitante*, Leid. 1730. 4.

CHR. FRID. RAST *de polypo*, Regiom 1730. 4.

GUILIELMI GRAEME *historia morbi qua nuper mortuus est* THOMAS HURDMAN Londin. 1730. In febre tritæophuya dederat emeticum, accessit senior medicus, usus calidis, expellentibus, æger periit. De culpa alterutrius medici disputatum est.

ISAAC MASSEY *of* HURDMAN's *distemper*, Lond 1730 8 Hic videtur is senior medicus esse. *

(*Ad pag.* 656.) GIROLAMO CASPARI l. c. describit morbos peculiares Istriæ, Dalmatiæ, febres, tumores testiculi herniæ similes, vermes subcutaneos, deinde fuse molam carnosam 40. librarum.

CAROLI GIANELLA citatum Librum melius nunc possum, cum legerim, recensere. De morbis solidorum a fibra stricta & laxa incipit, inde de obstructione, humorum vitiis, febribus intermittentibus, continuis, morbis bilis, vitiis transpirationis agit, quæ magni facit, de cacochymiis, coagulo & resolutione humorum, constitutionibus variolosis, consensu partium, vitiis lymphæ, vermibus, &c. Inde aërem, aquam & locos Lignagii describit, & ibi grassantes pleuritides & febres, tum historias aliquas calculi, amauroseos EJ. *de successione morborum Libros* III. Patav. 1742. 8. nondum legi.

(*Ad pag.* 657.) Post BARTH. WICHERS adde J. ANDR. MUNNICH *bericht von zwey durch einen donnerschlag zu Osterwyk gerührten Personen*, Halberstad. 1732. 4.

JUST. ARNOLD GULICH disputatio citata exstat etiam Leidæ 1741. 4.

FRANÇOIS SAUVAGE de la CROIX est etiam *pathologia methodica*, Monspel. 1739. 12. ad imitationem methodi botanicorum. EJ. *de noctambulatione*, Monspel 1748. 8. EJ. *dissertation sur la nature & la cause de la rage*, Toulouse 1749 4. Venenum canis rabidi sanguinem cogere, sed una spiritus nerveos corrumpere & putrefacere: animal non deglutire, quod gula inflammata sit, mori ex febre acuta, &c.

J JUNKER bene multæ disputationes sunt, ex quibus addimus eam *de molis*, Hall. 1749. quæ bona est disputatio.

Adde deinde: SCHEPPER *de phthisi pulmonali scirrhosis parotidibus juncta*, Leid. 1733.

Post J. SAM. LEDEL adde: GUIL. ARNTZENII *amicum de quodam morbo dissidium*, Neomagi 1734. 4.

G.

G. Bull *de pictonum colica*, Leid. 1734. 4.

Simson Davids *de calculis cysticis & hepaticis*, Leid. 1734.

(*Ad pag.* 658.) Febris, quam diximus descripsisse Johannem Rogers in l. c. petechialis maligna fuit, cum pulsu vix mutato, quam aëri humido & carnium nimio esui tribuit. Variolarum specificum venenum defendit, & multas constitutiones epidemicas describit, multasque variolarum species separat, in singulis nempe tribus classibus & benignas & malignas cum historiis ægrorum.

Theophili Lobb *lettres*, &c. ad praxin inprimis spectant.

Will. Hilary edidit etiam *account of the variations of the weather and epidemical diseases from* 1726. *to* 1734. Londin. 1740. 8.

Post Car. Linnaeum adde: Aug. Wenker *de virgine ventriculum per* 23. *annos perforatum gerente*, Argentor. 1735. 4.

(*Ad pag.* 659.) Andreæ Ottomari Goelicke est etiam *de lue contagiosa bovillum genus nunc depopulante*.

(*Ad pag.* 660. Post J. Gottfr. Salzmannum adde: A. Kloekhof *de frigidis nervosi systematis inimicis*, Leid. 1736. 4.

J. Nelson .. *de diabete*, Leid. 1736. 4.

Henr. Meuder *lettre à* Mr. Garelli *sur les fiévres* 1736. 8.

Pauli Valcarenghi *continuatio*, &c. Cremonæ jam anno 1737. etiam excusa est. Ejusdem est *de saxis ferreis vitrique frustis per vomitum rejectis*, Cremonæ 1746. 4. cui Andreas Fromond celato nomine obposuit in dissertatione *de saxis acubusque ferreis .. epistolam*. Incredibilem historiam esse monet. Prodiit Brixiæ 1749. 4.

J. Frid. Crellio adde programma anno 1742. editum cum observationibus morbosis.

Phil. Conr. Fabricii etiam sunt *observationes circa constitutionem epidemicam anno* 1750. *adnotatæ*, Helmstad. 1750. 4. cum descriptione variolarum. Ej. dissertatio *de paralysi brachii unius & pedis alterius e dysenteriis familiari*, ibid. eodem anno. Ej. *programma* eodem anno de tumore mesenterii maximo.

Josephi Antonii Pujati *decadem rariorum observationum medicarum* nunc legi, quæ minime vulgare opus est. Observationes non decem sed multo plures sunt, & in uno titulo numerosæ continentur. Sunt autem de polypis ventriculi per anum exeuntibus, de gonorrhϾ metastasi ad pulmones, de ischuria vesicali, lumbagine rheumatica habita pro morbo dæmoniaco, sectione phthisici, pleuritide verminosa, &c.

Adde deinde: Christ. Phil. Berger in suis *explicationibus eventuum naturalium*, Lemgov. 1737. 8. Vampyros epidemicum unice morbum esse ostendit.

J. Car. Lubienec de Lubienecki *de febre maligna epidemica*, Posnan 1737. 8. *

Fr. Jos. de Overkamp *systema*, Norib. 1737. 8. editum pathologiam etiam continet.

(*Ad pag.* 661.) Post G F. Crendal adde: de Champcornu *traité des maladies vénériennes* cum pathologia chirurgica Verduci, Amstelod. 1739. 8.

(*Ad pag.* 662.) Joh. Huxham Libro citato accedit *opusculum de colica Damnoniensi*. Hic auctor priores meteorologicas observationes in *Transactionibus* dederat. Multum autem in morbis gignendis aëri tribuit, qui nimis elasticus sanguinis motum intendat, nimis remissus morbos malignos & febres intermittentes inducat. Frigido aëri inflammatorios morbos, imbribus anginas tribuit. Morbos cum variis aëris temperiebus diversam curationem requirere cum Sydenhamo docet. Dat ergo fastos meteorologicos, & ad singulos menses annosque morbos epidemicos majoris momenti describit. Genera morborum uno nomine male comprehendi monet, petechiasque a sanguine effuso recte deducit. Febrem catarrhalem epidemicam anno 1737. de lento nervoso genere describit, tum colicam Pictonum a fructuum horæorum abusu. Ej. *essay on fevers*, Lond. 1750 8.

Daniel Wilhem Triller bonam disputationem etiam edidit *de fame lethali ex callosa ventriculi angustia*, Witteb. 1750.

Joh. Jac. Woyt primum prodiit Lips. 1735. 4.

Adde deinde: In Actis Suecicis utiles morborum descriptiones habentur, tussis convulsivæ a Strandbergio scripta, morbi epidemici ab Ill. Rosenio, dysenteriæ Helsingicæ, &c.

Gottwald Schuster *de infante recens nato hydrocephalico*, Chemnitz 1740. 4. Ej. *Morbus boum* E. N. C. vol. VIII.

J. Friderici Schreiber citatus Liber Petropoli iterum recusus est 1750. 4.

Warren l. c. describit febrem flavam, pestis genus, cum ictero seu flavedine potius universali a sanguine dissoluto nata, celeriter cæterum per gangrænam universalem lethali. Memorabilis Liber.

Ob-

Observations on the present epid. feaver (qui Liber & sequens *An enquiry*, &c. perperam conjuncti sunt cum WARREN *treatise*, &c., cum singulus novam *lineam* ordiri debuisset) auctor est J. BARKER. De febre miliari parum minaci, sed maligna agit, cum pulsu vix mutato, sed determinatione ad delirium & somnum, ut ex ipsa vero blanditia periculum augeretur.

(*Ad pag.* 663.) FRANCISCI RONCALLI PAROLINI est etiam *Europæ medicina*. A variis amicis, aut certe exteris medicis, historiam morborum epidemicorum collegit, in Italia inprimis.

Post J. HENR. HEBENSTREIT adde: AMOS. LAMBRECHTS *verhandeling van de ophthalmia*, Amstelod. 1741. 8.

J. LUC. ELTZMANN *de febribus intermittentibus continuatis*, Sylvæduc. 1741. 8. *

J. GOTTLIEB LEIDENFROST *de motibus corporis humani qui fiunt in proportione humorum, præsertim crisibus & febribus*, Hall. 1741. 4.

FRID. LEBERECHT PITSCHEL *de hydrocephalo interno*, Lips. 1741. 4. bona disputatio.

Post PEHR HAMNERIN adde: ERNST HENR. WEDEL *de morbis concionatorum*, Jen. 1742. 4. editio 3.

Animadversions on DOUGL. *dissertationes on the gout*, Lond. 1742. 8. *

ABRAHAMI TITSING *Cypria tot schrik van haare bondsgenoten*, Amstelod. 1742. 4. Verbosissimus de lue venerea Liber. Morbum antiquum facit, &c.

ERNST WAHRSAGER's *anmerkungen uber* RUBEL's *observationes vom Friesel und dessen cur*, Freyburg. 1742. 8. *

De CAROLO GIANELLA hic dicto vide annum 1732. in *addendis*.

Liber, quem sub titulo *The ladies physical directory*, &c. citavimus, exigui momenti est.

(*Ad pag.* 664.) Post HENR. FR. DELIUM adde: CHRISTIAN WENKER *de virgine per 27. annos ventriculum perforatum gerente*, Argentor. 1743. bona disputatio.

A letter exposing the mistaken case of the smallpox, Londin. 1743. 8. *

R. GOODWIN *account of the plague*, Lond. 1743. 8. *

JOHN CURRY *Essay on ordinary feavers*, Lond. 1743. 8. *

(*Ad pag.* 665.) De DAV. STEPHENSON vide in practicis.

J. GOTTLOB KRUGER edidit nunc etiam *pathologiam specialem*, Hall 1750. 8. Alia habet passim a BOERHAAVIANIS, ut intermittentium febrium periodos renascentes ad animæ memoriam, &c. Hypochondriacum malum fuse describit. Luem veneream a venere nimia credit oriri posse.

Adde deinde: HENR. LUD. HARMES *de causis morborum & mortis maniaci*, Regiomont 1744. 4.

JEAN BAPTISTE CHOMEL edidit etiam *dissertation sur l'espece de mal de gorge gangréneux qui a regné parmi les enfants l'année derniere*, Paris. 1749. 12. Describit eamdem illam Pædanchonen SEVERINI, quæ nunc maxime recrudescit, cum eschara gangrænosa in tota membrana pituitaria.

A. de HAEN est etiam *historia anatomico-medica morbi incurabilis medicos passim fallentis*, Haag. 1744. 8. vomitus nempe perpetui & tumoris abdominis ab omento crasso facti, cum intestinis & ventriculo connati.

Post BERN. HECKLEY adde: *Account of the epidemical distempers amongst the black cattle*, Lond. 1745. 8. *

A letter to D. ROCK *in answer to his Epistle from a physician at Bath*, Lond. 1745. 8. *

ANDR. QUIR. RIVINI *notitia morborum*, Lips. & Witteb. 1745. 12.

BARTH. LUD. HUCKEL *observationes medicæ selectæ*, Francof. 1745. 8. ægre tolerabiles.

J. ERNST WOYT *untersuchung der grassierenden vieh-seüche*, Hall. 1745. 8. *

(*Ad pag.* 666.) Post FRID. BRANDHORST adde: J. DAN. SCHLICHTING *siphilidos mnemosynum criticum*, Amstelod. 1746. 8. Libri pars historica analoga est ASTRUCIANÆ, cum quo viro luem Americanam facit, & diversas ejus periodos repetit. Descriptionem mali, quale in Belgio est, aphoristicam dat, venenum stimulans, sed non acidum, neque in cellulosa positum facit, verum in mucosis & lymphaticis partibus corporis sedens. Omnia conjuncta symptomata describit. EJ. *de angina*, Amstelod. 1733. 4. *

Post ORAZIO TURRIANO adde: ROBERT WILLAM *essay on the kings evil*, Lond. 1746. 8. *

JOHN ANDREE *cases of epilepsy hysterick fits and S. Vitus Dance with the cure*, Lond. 1746. 8. *

THOM. THOMSON *the case of* TH. WINNINGTON, Lond. 1746. 8. *

BROCKLESBY *essay concerning the mortality of the horned cattle*, Londin. 1746. 8. *

JOH. FRANC. SCARDONA citatum Librum nunc legi. Opus nihil commune habet cum BOERHAAVIANO, practico modo scriptum, cum brevi theoria. Non valde credit paraphrenitidem a diaphragmatis inflammatione oriri. Pleuram omnino etiam inflammari ostendit, & hepar vere inflammari.

(*Ad pag.* 667.) Post J. HENR. de HEUCHER adde: LACKMANN *vom viehsterben*, Kiel 1746. 4. * *Sendschreiben an Hern* PRUCKMAN 1747. 4. Luem bubulam contagio carere defenditur.

Post JOHAN BARKER adde: EDMUND LITTLETON *philosophical conjectures on influences the probable origine of diseases*, Lond. 1747. 8. Aëris corruptionem post diluvium epidemicos morbos producere, &c.

FRANC. de PAULA COMBALUSIER adde, deleto ibidem exstante, *&c.*: ex atonia, spasmo, fermentatione. Tympaniten describit abdominalem & intestinalem, &c

J. F. CARTHEUSER adde: EJ. *de venenis & eorumdem differenti indole.*

Adde deinde: Post CARTHEUSER. J. BALTH. PHILIP. PONTT's *vernünftige gedanken vom acido.. nebst einem gutachten über die viehseuche* 1747. 8. *

(*Ad pag.* 668.) BLONDET dissertatio citata anglice prodiit 1750. 8.

Adde deinde: JOHN FOTHERGILL *account of the sore throat attended with absces*, Lond. 1748. 8. & gallice *description du mal de gorge acompagné d'ulcere*, Paris. 1749. 12. Historiam morbi ab Hispanis, & MERCATO ad nostra tempora persequitur, ad Angliæ usque nuperam epidemiam, & accurate describit.

LAMURE *theoria febris.. &.. lectionum pathologicarum de febre vindiciæ*, Monspel. 1748. 1749. *

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI *trias disputationum* quam diximus, defensa est 1725.

Post ADOLPHI adde: RIEDEL *untersuchung der viehseüche*, Erfurt 1748. 4. *

ANTON. WILHELM PLATZ *de morbis ab oblectamentis*, Lips. 1748. 4.

CHRISTOPH. WILHELM. de BERGER *de præsagiis ex algore febrili*, Gotting. 1748. 4.

J. BERN. FR. COSTA *de diarrhœa & dysenteria epidemica quæ grassabatur Pusclavii*, Brixiæ 1748. 8. Tuetur famam suam, ob mortem viri illustris, ex dysenteria subito interemti, inpugnatam.

Anonymus, cujus *general history of air*, &c. recensuimus, est JAMES SHORT. IDEM etiam edidit *new observations on the bills of mortality*, Londin. 1750. 8.

SAMUELIS SCHAARSCHMIDT nuper etiam posthuma prodiit *abhandlung von venerischen krankheiten*, Berlin 1750. 8.

MARTINO GHISI *lettere*, &c. citatæ prodierunt Cremonæ 1749. 8. Practicæ pleræque sunt. Anginam tamen etiam, crudelem valde, describit, quæ in ipsa aspera arteria residet. In RONCALLI *Europa* IDEM bonam descriptionem luis bubulæ dedit.

Historiæ morborum, quas dedi, quasque hic citavi, sunt *de morbis uteri, aortæ, ventriculi, pulmonum, de calculis vesicæ felleæ, de induratione arteriarum.*

Adde deinde huic pathologiæ tractationi: ILL. COLLEGA RICHTERUS multas doctissimas disputationes alieno plerumque nomine edidit, *de cardialgia, de tenuitate humorum temere laudata, de tremore*, hæ anni 1750. *de purpura morbo antiquo* 1741. &c.

VALENTIN. ERN. COHAUSEN *de dolorosa & gloriosa podagra*, Francof. 1749. 8. * An EJ. est *von der rothen Ruhr.* Francof. 1744. 8. *

ERICH ELF *de hæmorrhagiis uteri sub statu graviditatis*, Upsal. 1749. 4.

CASIMIR. CHRISTOPH. SCHMIEDEL & VOGT *de lepra*, Erlang. 1749. 4.

GEORGII COOPMANN *descriptio febris intermittentis epidemicæ* A. ER. 1749. Apr.

DANIEL LANGHANS *de consensu partium*, Gotting. 1749. 4.

J. GERHARD TRUMMER *de fluidorum corporis humani acrimonia*, Regiomont. 1749. 4.

J. GODARD STELT *de amaurosi*, Leid. 1749. 4.

CAR. DIONIS *dissertations sur le tænia dans laquelle on prouve que ce ver n'est pas solitaire*, Paris. 1749. 12.

LOUIS *sur la transmission des maladies héréditaires*, Paris. 1749. 12. Negat dari ejusmodi morbos.

BARTHOLOMÆ MURRY, *Ergo in celluloso textu frequentius morbi & morborum mutationes*, Paris. 1749. 4 bona disputatio.

ERNST GOTTFRIED KURELLA *beweis dass die ausschläge nicht von würmern entstehen*, Berlin 1750. 8. Theoria inflammationis BOERHAAVIANÆ & HAMBERGERIANÆ similis.

RICHARD RUSSEL *de tabe glandulari*, Oxon. 1750. 8. Plusculas historias scrophularum & obstructarum glandularum habet.

W. GIBSON *treat. on the diseases of horses*, Lond. 1750. 4. plenum opus.

In *Primitiis physico-medicis Poloniæ* multa pathologica occurrunt.

OLOF ACREL *tal om fostrets siukdomes i moderlifwet*, Stokholm 1750. 8 de morbis nempe fetus.

ABRAH. HENRICH DAHLHAUSEN *de doloribus intestinorum vulgo colicis dictis*, Leid. 1750. 4.

HENR. BACHERACHT *de morbis ligamentorum*, Leid. 1750. 4. bona disputatio.

RUT-

RUTTGER GOTTLIEB HOERNIGK *de præmatura partium induratione*, Lipſ. 1750. 4.

ADDENDA AD PARTEM X.

(*Ad pag.* 671.) JAC. LAVELLII in L. I. *prognoſticorum commentarius* primum prodiit Venet. 1609. 8.

(*Ad pag.* 672. *not. d*) *Commentariorum* GAL. *in Aphor.* HIPPOCRATIS *epitomen* dedit J. BRECHE, Pariſ. 1552. *

Poſt HUG. BENTIUM SENENS. adde: J. SERMONETA *commentarius ſuper L. aphoriſmorum & techni*, Venet. 1498. fol. *

(*Ad pag.* 674.) Poſt ALBANESIUM adde: JOS. GALEANI *paraphraſis in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Panorm. 1650. 12. 1662. 12. 1671. 12. * MONG.

MARINI CURAEI *de la* CHAMBRE *novæ methodi pro explicandis* HIPPOCRATE & ARISTOTELE *ſpecimen*, Pariſ. 1655. 4. nempe in *aphoriſmos* HIPPOCRATIS. *

FRANC. DOMINICI BAVISONI (pro quo nomine errore typographico BARISANI ſubſtitutum eſt) citatus liber commentarius eſt in I. & II. ſectionem *Aphoriſmorum* HIPPOCRATIS.

J. VIGIER prodiit primum Pariſ. 1620. 12.

(*Ad pag.* 675.) Poſt ROD. a FONSECA adde: J. FRANC. LOEW ab ERLSFELD *nova & vetus aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *interpretatio* Fr. Lipſ. 1711. 4. Plagii accuſatur.

PHIL. HECQUET *aphoriſmi*, quos diximus Pariſ. 1724. 2. tom. 12. exſtare, Latine & Gallice eodem anno prodierunt vertente J. DEVAUX.

LAURENTII SPAN *paraphraſis* carmine elegiaco ſcripta eſt.

(*Ad pag.* 676.) Poſt HIER. CAPIVACCIUM adde: ANTONII CAELI *commentarius in* L. I. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Meſſan. 1619 4. MONG. *

PET. CASTELLUM primum Maceratæ 1646. 12. prodiiſſe habet L.

GEORGIUS MORALIS in L. tantum II. priores *aphoriſmorum* commentatus eſt, quamvis titulus ejus libri in univerſum aphoriſmos nominet.

LUCÆ TOZZI *commentarius* vaſtum & ægre legibile opus eſt.

In HIPPOCRATEM *de inſomniis*, GALENUM *de ea quæ ex inſomniis habetur affectuum dignotione*, HIPPOCRATIS *aphoriſmos* V. cum GAL. *enarratione* caſtigationes dedit JUSTUS VELSIUS Baſil. 1543. 4.

JACOBUS SPONIUS l. c. ex omnibus operibus HIPPPOCRATIS digeſſit ſecundum quinque partes medicinæ, ipſam etiam phyſiologiam.

Adde deinde: HENR. BALTUS KAECKS *ad aphor.* HIPP. XXXIII. *Sect.* VI. Leid. 1738. 4.

HENRICI BICAISSE *manuale medicorum ſeu aphoriſmi, prænotiones, prædictiones & coacæ.* Auxit HENR. GUYOT Pariſ. 1739. 12.

(*Ad pag.* 677.) Ubi de auctoribus dictum eſt, qui pro HIPP. *aphoriſmis* ſcripſerunt, adde GALENUM, qui ſcripſit *adverſus* LYCUM *quod nihil in aphoriſmis* HIPPOCRATES *peccet & contra ea quæ a* JULIANO *in aphoriſmos* HIPP. *dicta ſunt.*

(*Ad pag.* 678.) MICHAELIS SAVANAROLÆ editionem poſſideo Venet. 1552. fol.

(*Ad pag.* 679.) JOSEPHI STRUTHII mihi eſt editio Baſil. 1602. 8. quam editam eſſe cum *introductione* C. BAUHINI ibi dictum eſt. Hic cæterum STRUTHIUS in ipſis digitis, tribuſque eorum locis pulſus diſtinxit. Dedicatio eſt anni 1555.

(*Ad pag.* 680.) In CARDANI hic jam citati *contradicentibus* multa habentur de criſibus, & alia huc pertinentia.

Adde deinde: C. PEUCERI *de propriis divinationis generibus* magna ex parte ſemeiotica eſt.

(*Ad pag.* 681.) Poſt J. B. SYLVATICUM adde: Hic dicenda eſt ANTONII PONCE de S. CRUX archiatri *exactiſſima diſputatio de pulſibus quibus* GALENI & AVICENNÆ *doctrina philoſophice explicatur*, Madrit 1622. 4. defendit ſubtilitates pulſuum Galenicas.

SANCT. de SANCTORIIS adde, quod jam ante eum C. CUJANUS clepſydra pulſuum numerum inire ſuaſerit.

J. ZECCHII de *pulſibus* liber prodiit cum ejus *conſultationibus.*

(*Ad pag.* 682.) ALEX. ALEXII quam citavimus epitome breviſſima eſt.

Poſt CAM. BALDUM adde: J. TAGE *ſpeculum ægrotorum or the ſickman's glaſſ*, Londin. 1638. 4.*

Poſt JAMES HART adde: ISAACI CUJACII *uromantia*, Brem. 1652. 12. *

J. PREVOT in *poſthumis* etiam Hanoviæ 1666. 12. ſatis bene de ſemeiotice ſcripſit.

Post THOMAM WILLIS adde: J. FRID. HELVETII *alchemistæ amphitheatrum physiognomiæ medicum*, Heidelberg. 1660. 8. germanice: ob signa temperamentorum huc refer.

(*Ad pag.* 683.) ANDREÆ CLEYERO adde: Cæterum WILHELMUS ten RHYNE *de arthritide* queritur quod CLEYERUS suum de pulsu Sinensium tractatum contra fidem in patriam miserit.

Post J. PHIL. EYSEL adde: J. PANCRAT. BRUNONIS *de retrimentorum corporis humani coloribus variam in ægris significationem præbentibus ad* HIPP. *Aphorism.* IV. 21. Altdorf. 1702. 4.

(*Ad pag.* 684.) Post AR. PITCARNE adde: J. DAN. LONGOL *wahrhafter temperamentist*, Budissin 1716. 8. de arte dignoscendi temperamenta.

In MICH. ALBERTI *systemate* Tomus II. semeioticen continet, Hall. 1719. 4.

De C. FALCONET vide pathologica.

Adde deinde: A. VATER *de uroscopiæ administratione*, Witteb. 1729. 4.

Post D. ASSUM adde: J. EHRENFRIED THEBESII *de pulsu ut signo*, Lips. 1742. 4.

(*Ad pag.* 685.) Adde tractationi de semeiotice: J. RUD. STAEHELIN *de pulsibus*, Basil. 1749. 4. Ut possit pulsus fallere ex intima physiologia docet, jubetque ope respirationis corrigere.

ADDENDA AD PARTEM XI.

(*Ad pag* 687.) LUD. SEPTALII *commentarii* in HIPP. *de aëre, aquis & locis* possideo editionem citatam. Qui quidem SEPTALIUS mihi in sensu HIPPOCRATIS eruendo, & versionibus corrigendis doctus, ad rem vero naturalem intelligendam satis inutilis videtur. CAMILLI vero FAVII in *magni* HIPP. l. *de aëre, aquis & locis paraphrasis*, Venet. 1596. 4. vera utique est & verbosior versio HIPPOCRATICI libri absque notis. Seorsim prodiit HIPP. *de aëre, aquis & locis*, Basil. 1529. 4.

Pseudo DIOCLES germanice a TRAGO versus est.

Liber περὶ τροφῆς HIPP. agit de nutritione, cibo, signis morborum & differentiis, formatione fetus, perspiratione, alimento partium, facultate concoquente. Stylus HIPPOCRATICUS est, dubium tamen, num genuinus sit, auget venæ ab arteria distinctio.

(*Ad pag.* 688.) GALENI L. *de succorum bonitate & vitio* gallice prodiit vertente JOHANNE de STARRACH, Paris. 1553.

EJUSDEM *de sanitate tuenda* L. VII. italice versi a JOSEPHO GALEANI prodierunt, Panormi 1650. 8.

CASPARIS HOFMANNI hic citata *vita medica*, &c. in meo certe specimine non respondet titulo, & continet unice quatuor C. HOFMANNI de sanitate tuenda orationes, cum ejus vita.

PORPHYRIUS Gallice versus prodiit cum titulo *traité de* PORPHYRE *touchant l'abstinence par* M. de BURIGNY, Paris. 1747. 12.

(*Ad pag.* 689.) ELLUCHASEM ELIMITHAR Germanice vertit MICH. HERUS, & titulum fecit *schachtafeln der gesundheit*, Strasburg. 1533. fol.

MOSIS MAYMONIDIS *de regimine sanitatis* Liber prodiit etiam Venet. 1521. fol. 1514. fol. cum consiliis M. de GRADIBUS, Lugd. 1535. fol.

Scholæ Salernitanæ editio Francofurtensis, anno 1559. 8. est ex J. CURIONIS cura. Roterodami idem liber prodiit etiam 1649. 12.

(*Ad pag.* 690.) Gallica etiam est editio *scholæ Salernitanæ*, quæ cum comm. ARN. VILLANOVANI prodiit Rouen 1660. vertente satis ridicule le MARTINO. Porro a JACOBO du FOUR, Parisiis 1669. gallicis rhytmis reddita est ea schola, & nuper a B. L. M. Paris. 1749. 12. cum libri historia. MARTINI versionem aliqui valde inprobabiliter GUIDONI PATINO tribuerunt. Germanice cum BECCHERI *Parnasso* prodiit, adjecto commentario VILLANOVANI, Ulm. 1663. fol.

ARNALDI de VILLANOVA *de salubri hortensium usu* liber primum Paris. 1572. prodiit.

Post HIER. MANFREDUM adde: ALBICI medici Regii Archiepiscopi Pragensis *regimen sanitatis*, Lips. 1484. *

Post ANTONIUM GAZIUM adde: JACOBI a PARTIBUS *Expositio de regimine ejus quod comeditur & bibitur* (nempe AVICENNÆ), Venet. 1518. fol. *

MARSILII FICINI Libros *de vita* habeo antiquæ editionis Germanicæ 1505 fol.

HELII EOBANI HESSI liber citatus exstat etiam in collectione HENNINGERI.

BAPT. FIERA habetur etiam excusus in collectione HENNINGERI.

(*Ad pag.* 691.) Post J. B. CONFALONERIUM adde: J. FRANC. BRANCALEONIS *dial. de balneorum utilitate ad sanitatem tuendam*, Paris. 1536. 8. & in coll. de balneis.

HIERONYMI ACCORAMBONI *Tractatus de lacte* practici potius argumenti est.

Post

Post ANDR. THURINUM adde: FERDINANDI FLOREZ *regimento de sanidad*, Hispali 1541. 4.*
THOMAS PHAYRE exstat etiam Londini 1553. 12. *
(*Ad pag.* 692.) HIERONYMUS de MONTEUX prodiit etiam Paris. 1572. vertente ANDREA VAUGELAS.
(*Ad pag.* 693.) *Deipnosophia* ab OTH. CASMANNO edita recusa est Norib. 1659. 8.
LUIGI CORNARO Anglice etiam prodiit Lond. 1725. 8.
HENRICUS RANZOU Francofurti etiam exstat. 1617. 16. Germanice vero primum prodiit Basil. 1588. 8. ex versione J. B. HUMELII.
HIERONYMI MERCURIALIS *de arte gymnastica* L. VI. Venet. 1573. 4. mea editio est cum iconibus. EJUSDEM etiam primum opus huc pertinet, citatum a MORGAGNO *Epist. Anat.* pag. 94. cui titulum fecit *Nomothesaurus seu ratio lactandi infantes*, Patav. 1552. *
Adde deinde: FRANCISCI FRANCO lib. *de la preservacion de la nieve y dell uso de ella*, Sevilla 1569. 4. ANT.
Post ANDR. BACCIUM adde: ALPHONSI DIEZ DAZA *los provechos y damnos de la sola bevida del agua y come se debe eserger la major*, Hispal. 1576. ANT.
FRANCISCI MICON *Alivio de sedientos en el qual se tratta la necessidad que tenemos de beber frio y refresendo con nieve*, Barcellona 1576. 8. ANT.
J. LIEBAULT est etiam *embellissement du corps humain*, Lyon 1595. 12. *
(*Ad pag.* 694.) Ante NIC. MASSINUM adde: OMNIBONI FERRARII *de puerorum valetudine tuenda*, Brixiæ 1577. 4. Ab ipsa nutrice incipit, cujus victus rationem dirigit, passim superstitiosus, ut in auri folio, quod jubet cum primo lacte infanti dari.
FRANCISCUS STABILIS an diversus sit a FRANC. de THOMASIIS dubito.
Post JOH. OSWALDUM adde: GERARD. FRANCISCUS M. D. *de sanitate tuenda* scripsit tres libros gallicis versibus, Paris. 1589. PASCHAL.
JAC. TRUNCONII lib. citatus ex GALENO inprimis sumtus est.
(*Ad pag.* 695.) NICOLAI MONARDIS libellus *de nive* primum prodiit Hispali 1571. 8. cum titulo *libro que trata de la nieve y sus propriedades y del modo que se a de tener con biber enfriado con nieve y da otros modos de enfriar* cum l. de ferro. *
Post EUSTACH. RUDIUM adde: J. COSTAEI *de lactis serique natura & in medicina usu*, Bonon. 1595. 4. Practicus, percurrit morbos, ad quos serum lactis valet.
BLASIO ALVEREZ de MIRAVAL *la conservacion de la salud del cuerpo y .. el buen regimiento de la salud*, Methymaæ 1597. 4. Salmanticæ 1601. 4. ANT. *
JOS. QUERCETANI *diæteticon polyhistoricum* exstat etiam Paris. 1615. 8. Mihi editio prior est quam dixi. Mediocriter cæterum utilis & confabulationi similior liber.
Post JOH. SPOERISCH. adde: In J. TALENTONII *thesauro* multa sunt ad chondram, triticum, alicam, &c.
Post BERNH. CAJUM adde: JOH. de CARDENOS *del chocolate que provecchos haya y se es bebida saludable o no*, Mexico 1609. ANT.
(*Ad pag.* 696.) Post LUD. NONNIUM adde: FRANCISCI XIMENEZ de CARMONA *tract. de la grande ecelencia de la agua y de sus maravillas virdudes calidades y elecion del buen uso de enfriar con nieve*, Hispal. 1616. 4. ANT.
STEPH. WALETISII *brunn des heils oder bericht wie einer bis in ein hohes alter sein leben gesund fortbringen könne*, Ingolstat. 1617. 4. *
Post THOM. GROSS adde: BARTHOLOMÆI MARRANDAN *dialogo del tabaco los damnos que causa y del chocolate*, Sevilla 1618. 8. ANT.
JACOBI I. liber citatus prodiit etiam Ultrajecti 1644. 8.
CL. DEODATI *pantheon*, &c. non prodiit Basil. 1620. 8. ut ibi quidem legitur, sed Bruntruti, 1628. 3 vol. 4. meæ certe editionis. Plenum est systema rerum non naturalium, cum plurimis etiam formulis & arcanis chemicis.
Ad AL. PECCANA adde subtile utique scriptum esse de potu frigido, & mire accuratam temperationem vini & aquæ frigidæ pro varietate hominum & vinorum præscribere.
Adde deinde: M. ZANARDI *de parvo mixto homine in senium conservando*, Colon. 1620. 4. *
JOH. de CASTRO pharmacopolæ *historia de las virtudes y propriedades del tabaco y de los modos de tomade porat las partes intrinsecas y applicande a las extrinsecas*, Cordubæ 1620. 8. ANT.
MATTHIAS de PORRAS *breves advertentias para beber frio con nieve*, Lima 1621. 8. ANT.
Post FR. BACON. de VERULAM adde: PETRI PICONI *Medicæ petræ divisæ in 2. tomis*, 1 *de cognitione*

xitione aëris in communi & Beneventani, 2. *de regimine aëris Beneventani*, 3. *de antidotis*, Neapol. 1624. 8. MONG.

PETRI CASTELLANI L. IV. citati erudita satis collectio sunt. Favet victui carnoso.

(*Ad pag.* 697.) MAURITII TERILLI *historia vini* nullius momenti liber est.

J. RONCONIUS de MUTILANA de temperamento inprimis lactis & seri agit, quorum utrumque temperate calidum facit, & frigidum esse negat.

ANTONII COLMENERI de LEDESMA *tract. de la natura leça y calidad del chocolate*, Madrit 1631. gallice recusus est a REN. MOREAU, Paris. 1643. 4. italice Bologna 1694. 4. * latine a VOLCAMERO, Norib 1644. 12.

PERSII TREVI possideo editionem Rom. 1634. 8. Serum frigidum esse & purgare ostendit.

Adde deinde: CASPARI AMTHOR *memorabilium medicorum* P. I. continet regulas diæteticas, Jen. 1632. 4. *

ALPHONSI de DONNOLIS citatum opusculum, quod Venetiis 1674. prodiit (non 1634. ut ibi legitur) maculosum & sordidum mendis est.

Adde deinde: FRANCISCI de LEIVA y AGUILAR *desenganno contra el mal uso del tabaco*, Corduba 1634. 4. ANT.

Post JOH. FREINSHEMIUM adde: FERDINANDI CARDOSI *utilidades del agua y de la nieve del bever frio y caliente*, Madrit 1637. 4. ANT.

Post CHR. PER. de HERRERA adde: JAC. PRIMIROSIUS diætetica consilia dat in libro III. *Errorum*, repudiat nimium rigorem CORNARI, & spirituosos potus Anglorum, & puerperarum calidam diætam. Aliqua de nutricibus monet.

EZECHIEL di CASTRO *tract. di collostro*, Veron. 1642. 4. & cum SCIP. MERCURIO, parvi momenti est.

Post SANTORELLUM adde: GOD. MOEBII βαλανειολογία *seu de natura & usu balneorum*, Jen. 1644. 4. *

J. JAC. CUFFARI *i biasimi del tabacco overo l'uso pernisioso d'esso discorso*, Panorm. 1645. 4. MONG.

Post DAN. L'AIGNEAU adde: ANTONII VITALIANI *de abusu tabaci*, Rom. 1650. 12. *

(*Ad. pag.* 698.) Post SIMONEM PAULI adde: Inter *noctes geniales* J. NARDII II. huc facit, nempe *comment.* in HIPP. *de usu liquidorum*, quem legitimum facit & valde admiratur. Varias digressiones miscet, de usu aquæ marinæ, de usu frigoris in convulsionibus & tetano, &c. *Quinta* etiam *nox* tota diætetica est, *an alat vinum*, &c. In N. IV. de calidæ usu apud veteres agit. Ej. *lactis physica analysis*, Florent. 1634. 4. huc posset revocari. Lac frigidum facit, cum nonnullis calidis particulis, narrat antiquitates butyri, &c.

BRUNO CIBALDI (JOS. GALEANI) *del vero metodo di conservar la sanita di curare ogni morbo col solo uso dell' acquavita*, Panorm. 1662. 12. Ej. (anonymi tamen) *discorso intorno all' uso dell' acquavita nel quale si dimostra quanti e quali siano le conditioni della proposta acquavita*, Panorm. 1667. 12. MONG.

Post EVER. MAYNWARING adde: J. SCULTETI *prophylaxis circa præsentem & futurum sanitatis statum*, Noriberg. 1665. 12.

(*Ad pag.* 699.) J B. DONII quem citavimus, eximius liber est, etsi posthumus; causas aperit, quare in ea vastitate aër Romanus insalubris sit, cum aquæ aliquæ stagnent & putrescant, mistæ inprimis marinis fluviales, ob insalubrem austrum & euronotum, ob subita ex ardoribus frigora: Restituendam salubritatem saudet, aquis in motum excitatis, siccatis paludibus, sylvis intercisis, agro frequentato.

Post PETRUM GONTIER adde: GEORGII a TURRE *Junonis & Nestis vires in humanæ salutis obsequium traductæ*, Patav. 1668. 4. De aëre & aqua, usu frigidæ, balneis, acidulis.

EDMOND BAILLARD *traité du tabac & sur-tout du tabac en poudre*, Paris 1668. 12.

Post VALENT. LOEBER adde: Des BERGERIES *le gouvernement de la santé*, Genev. 1672. 8. cum CORNARI libro.

SC. CLARAMONTIUM *de aëre, aquis & locis Angliæ* hic utcunque repeti posset.

SIMON de MOLINARIIS *de herba Thee*, Genuæ 1672. 12. huc omnino pertinet, sed in botanicis dictus est.

BENEDICTUS de BAQUERE recusus exstat Colon 1683. 8. *

G. W. WEDEL etiam est *de venere medica & morbifica*, Jen. 1688.

Adde deinde: MICHAEL TOGNI *raccolta delle singolari qualita del caffé*, Venez. 1675. 12. *

Post CORN. BONTEKOE adde: MAUR. HOFMANN *de rebus nonnaturalibus sanguinem mutantibus & inprimis de aëre*, Altdorf. 1679. 4.

Diffe-

Differenza tra il cibo e cioccolatta, Firenz. 1680. *

(*Ad pag.* 700.) Post THOMAM TRYON adde: HAWORTH's *description of the duke's bagnio*, Lond. 1683. 8. *

JAC. WOLF *de cerevisia Numburgensi judicium medicum*, Jen. 1684. 4.

Libri quem citavimus sub titulo *le médecin de soi-même*, &c. prior exstat editio, Leidæ 1683. in 12. Versus a FRANCISCO RENIER CHIARI prodiit Italice Venet. 1743.

Adde deinde: J. THILE *de usu & abusu potus calidi cum herba thea*, Witteberg. 1687. 4.

PETRUS PETIT in libro citato literaria in primis aut ex itinerariis decerpta habet. EJUS etiam *nepenthes* HOMERI Traject. 1689. 8. possis huc revocare, ob collectanea de vino, opio, narcoticis.

(*Ad pag.* 701.) RICHARDUS CARR anglice versus a J. QUINCY prodiit Lond. 1714. 8.

FLAMANT *l'art de se conserver la santé*, &c. an idem cum libello jam dicto pag. 700?

Post NIC. HEINSIUM adde: LUD. TESTI *disinganni overo ragioni fisiche fondate su l'autorita ed esperienza*, &c. Venet. 1694. 4. cum titulo Coloniæ. * Negat aërem Venetum insalubrem esse, & acidum de mari adscendens volatile potius ægris conferre credit.

EB. GOCKEL *von der weinkrankheit*, Ulm. 1697. 8. possis huc referre.

JOHN FLOYER in editione V. *history of hot and cold bathing antient and modern* &c. Lond. 1722. quam nunc legi, eadem, quæ recensui, habet, sed paulum in fine aucta, historiis adjectis ad utilitatem balnei frigidi & tabaci noxiam vim spectantibus. Inde succedunt plurimæ epistolæ BAYNARDI, quibus bonus senex varia de utilitate diætæ acidæ tenuis, de noxia vi fasciationis infantum, sitisque in morbis acutis, de exemplis morborum omnis generis sanatorum frigido balneo. Intercedit dissertatio de longævitate & longævis, & de eorum victu. In *appendice* laudatur frigida ad scorbutum, fluvii frigus ad fungum articulorum, & alia id genus.

Post J. LOCKE adde: D. N. LASSON *secret.. de prolonger la vie*, Chalons 1700. 8. *

(*Ad pag.* 702.) FRIDERICI HOFMANNI dissertatio *de vini Rhenani præstantia*, anno 1703. edita est. EJUS addenda est *diætetica scripturæ medicina*, Halæ 1718. 4. edita disputatio, quæ cum plurimis aliis, jam nominatis, diæteticis recusa exstat in *opusculis medicis varii argumenti*, Hall. 1739. 4.

G. E. STAHL huc etiam pertinet disputatio *de requisitis bonæ nutricis*.

LUCÆ ANTONII PORTII prima editio est Viennæ 1685. 8. Recusus exstat in operibus omnibus.

Post ROB. SIBBALD adde: J. ZELLER *docimasia, signa, causæ, & noxæ vini lithargyrio mangonisati*, TUBING. 1701. Altdorf. 1721. Bona disputatio.

CAMILLI MANARA *de moderando tabaci usu in Europæis & maxime in Insubribus corrigendo & emendando*, Madrit. 1702. 12. *

J. JAC. BAYER adde: EJ. *problemata medica utrum vina sulphurata noxia sint: an cerevisa cretæ & pulverum injectione fiat insalubris: 3. an potus theæ effectus aquæ an herbæ tribuendi*, Altdorf. 1706. 4. EJ. *mel saccharo præstantius* 1724.

(*Ad pag.* 703) Post JEREM. WAINWRIGTH adde: BROWNE *of cold bath's with an adivce to water drinkers*, Lond. 1707. 8. *

PHILIPPUS HECQUET *in traité des dispenses du carême* adeo acer est, ut etiam nicotianam excludat, & amphibia, avesque aquaticas, solasque ranas admittat. In posthuma editione *du médecin charitable* habentur *observations sur le régime maigre*, quod compendium & appendix ejus libri est, cum variis formulis ciborum & jusculorum, unde caro exsulat.

(*Ad pag.* 704) Ante J. B. GASTALDI adde: A. BRENDEL *de balneis veterum valetudinis causa adhibitis* Witteberg. 1712 4.

LUCÆ TOZZII *de recto usu rerum non naturalium* l. in V. Tomo operum extat parum utilis.

J. SIGISM. HENNINGER citat. liber sunt libelli SANCTORII, VERULAMII ((*historia vitæ & morti*) EOBANI HESSI, CAR. FIERÆ & schola Salernitana.

An. F. SLARE hic recensi defensio fuerit *Nice cut for the demolisher of* D. SLARE's *experiments*, Lond. 1715. 8. *

Ante HARCOURT adde: FERDINANDI CARL WEINHART *nuclei universæ medicinæ pars* 2. *hygieine est*, Patav. 1715. 8. *.

J. HENR. COHAUSEN *tentaminum physico-medicorum decas* &c. primum prodiit 1699. Osnabrugg.

Post F. BELLINER adde: J. ADR. SLEVOGT *vinum Jenense a nocentis calcis suspicione vindicatum*, Jen. 1718. 4.

J. SAMUEL CARL *Diætetica sacra* prius, quam ibi dictum est, edita exstat cum *Diæteticis particularibus* in EJUS *Zeügnüsse von medicina morali*, Budingen 1726. 8.

Adde deinde: *Dissertations on the use and abuse of tobacco*, Lond. 1720. 8.

(*Ad pag.* 705.) JOH. HENRICI SCHULZE scripta adde: EJ. disputatio *de coena immodice largiori gulæ intemperantis noxa certiori*, Hall. 1733. *de rerum naturalium ad valetudinem tuendam recto usu* 1733. *de senum diæta* 1735. *de carne ferina* 1735. *de vino interdicendis* 1735.

(*Ad pag.* 706.) Adde: IV. JOH. STAHL *de pane præsertim triticeo*, Erfurt. 1727. 4.

Post ANDREAM RUDIGER adde: J. BATT. FELICE *parere intorno all' uso della Cioccolatta*, Firenz. 1728. 4. Damnat eum potum, ut calidum nimis & viscidum, ita tamen ut convalescentibus & debilibus non neget. Contra FELICEM scripserunt varii *lettera in cuisi esaminano le ragioni addotte del' autore del parere* &c. ibid. 1728. 4. auctore LAUT. SERAFINO: tum *altro parere intorno alla natura ed all uso della cioccolatta* ibid. eodem anno, anonymi opus qui nomen signat F. C. C. S. I. denique CAROLI AVANZINI *lezione academica in lode della cioccolatta*, ibid. eodem anno.

Titulo libri *the nurses guide* adde: *or the rigth manner of bringing up young children to which is added an essay on preserving health and long life.*

Post librum sub S. W. R. L. citatum adde: J. J. M. (MAYER) *nobilium ostreorum defensio*, Prag. 1730. 8. *

J. F. P. GANSER plenum compendium est per omnia vitæ studia, omneque genus rerum nonnaturalium.

Post DAV. FR. HETZEL adde: FRANC. ADOLPH. HABERSACK *regulæ diætetico-prophylactico-euporistæ*, Vienn. 1731. 8. *

Die vor sich und ihre kinder sorgfältige mütter, Schweidnitz 1732. 8. *

Post SAM. TH. QUELMALZ adde: J. SIEGM. HAHN *unterricht von der kraft und würkung des frischen wassers in die leiber der menschen*, Breslau 1734. *

(*Ad pag.* 707.) Post J. B. MONGIN adde: MICH. ALBERTI dispp. *Diæta cujusvis morbi propria exemplo præcipuorum morborum exhibita*, Hall. 1739. 4. *de salubri sepulchrorum translatione extra urbem* 1743. 4. *de fumoso victu, ob geraücherte speisen dienlich* 1743. 4.

GOD. NEIGEFIND *de noxiis effectibus frigoris in humanum corpus*, Erfurt. 1740. 4.

STEPH. HALES libelli qui cum titulo *Institutions contenant la maniere de rendre l'eau de mer potable, de conserver l'eau douce & de saler les animaux*, Hag. 1740. 8. versi sunt.

J. CHRIST. EHRLICH *von der nothwendigkeit einer guten diaet*, Stargard 1740. *

In *organismi & mechanismi* parte I. COSCHWITZIUS *hygieinen* tradidit.

Post J. FRID. BAUER adde: J. ZACH. PLATNER *de victu & regimine lactantium*, Lips. 1741. 4.

ANT. COCCHI in dicta sua oratione laudat cibos insipidos, mites, vegetabiles. Hæc oratio nuper recusa est Florentiæ 1750. 8.

Adde deinde. J. FRID. CRELL *sanguinis jacturam frequentem plethoram sustentare*, Helmstad. 1743. 4.

J. FRID. CARTHEUSER *de pravo carnium muriaticarum nutrimento*, Francof. ad Viadr. 1744. *de ciborum neglecta manducatione* 1748.

J. STORCH *schuldige pflicht eines physici gegen seine patienten*, Gotha 1744. Diæteticen continet.

THOM. REN. GASNIER *num valetudini tuendæ balneum*, Paris. 1745. 4.

HENR. HAGUENOT egregia diss. de noxia in templis sepultura exstat in *Mémoires de l'Académie des Sciences de Montpellier*. 1746.

Post FRID. BOERNERUM adde: J. N. HEERKENS *Xenia diætetica* 1748. 8.

Ante Botanicorum scriptorum citationem adde: J. HIER. LAPI *raggionamento contra la volgare opinione di non poter venire a Roma nella estate*, Rom. 1749. 8. * Negat febres Romanas aëremve adeo malignum esse.

SAM. SUTTON *of a new method for extracting the foul air out of ships*, Londin. 1749. 8. huc potest revocari, qui machinam excogitaverit ad depurandum aërem corruptum navium.

THOMAS SHORT *discourse on tea, sugar, milk, made, wines, spirits, punch, tobacco with advice for gouty people*, Londin. 1750. 8. Liber popularis cum aliqua theæ analysi, quam vehementer laudat, etiam in hystericis & hypochondriacis. Hydromeli perinde extollit. Varias species spirituum potulentorum percurrit, satis æquus illi, qui ex saccharo paratur. Nicotianæ masticationem commendat phlegmaticis, & catarrhosis. De cerevisiis fuse agit, & de aquis fontibusque Angliæ.

CHR. GOTTL. LUDWIG *de victu animali*, Lips. 1750. 4.

A dissertation concerning the origine and antiquity of Barleyevine, Oxford. 1750. 4. parvi momenti.

J. GOTTLOB KRUGER *Diæt oder lebens ordnung*, Hall. 1751. 8. Nondum a me lecta.

(*Lineæ* 2. *a fine paginæ.*) Post *diximus* Adde: Porro qui de ludis veterum scripserunt, ut du FOUR. G. J. VOSSIUS, MEURSIUS, & alii.

(*Ad pag.* 712.) BARTHOLOMÆI GENGA *in* HIPP. *aphorismos ad chirurgiam spectantes commentarii* Romæ prodierunt 1694. 8.

(*Ad pag.* 713.) Codex M. S. commentarii APOLLONII CITIEI in HIPP. Libros *de articulis* a NICETA primum exscriptus est, deinde & a COCCHIO, ut diximus. Hujus collectionis editionem certo promittit COCCHIUS ob exhortationes gnarorum (*de art.* amat. 46.). Cæterum eum codicem SCHELHAMMERUS parvi facit, loco citato.

CAELIUS in *chirurgumenis*, hic dictis, rationem tradidit secandi calculi (Chron. V. 2.).

ADDENDA AD PARTEM XIII.

(*Ad pag.* 715.) In Libro XIII. *de inflammationibus* CL. GALENI ostendit Auctor ulcerum non unam naturam esse, neque eamdem curationem omnia recipere. De arteriarum vulneribus minime inperite scribit. Vincula injici posse non ignorat, neque a thrombo nescit vulnera claudi. Multas suas curationes refert. Ad vulnera nervorum idem, quo hodie utuntur, oleum calidum adhibet.

(*Ad pag.* 717.) De ALBUCASI addimus, eum, quamvis multa propria habeat, multa tamen ex PAULO sumsisse.

Ubi de chirurgiæ degeneratione dictum est, lineæ nempe 10 a fine post *fuerint*, adde: Quin excusat se AVENZOAR, quod chirurgica tractet, cum suo ævo medici Venæ sectionem & operationes manuales *suis servitoribus* relinquant. Non recte adeo CL. MATERNUS in *dissertatione de medic. conjunct.* separationem artis medicæ a chirurgica scholæ Parisinæ tribuit, quod medici Papali edicto a praxi chirurgica absterriti hanc laicis reliquerint.

(*Ad pag.* 719.) JOHANNIS TAGAULT L. V. *de chirurgica institutione*, quos GUIDONIS de CAULIACO opus reformatum esse diximus, gallice prodierunt Lion 1580. 8. Cæterum operum GUIDONIS *extractum* aliud etiam exstat, præter id quod citavimus, sub titulo nempe *le Chirurgien méthodique*, Lyon 1597. 12. MANGET. Chirurgiam etiam GUIDONIS cum glossa FALCONIS *corregida y emendada* edidit JOH. CALVUS Valent. 1596. fol. ANT. *

(*Ad pag.* 720.) HIER. BRUNSCHWEIG chirurgia Anglice prodiit *Jerom of Brunswic noble experience of the vertuous handywork of surgery*, Southwark 1525. fol. AMES.

Adde deinde: JULIANI GUTIEREZ de TOLEDO *de la cura de la piedra dolor de hyada y colica renal*, Toledo 1498. N. ANT. *

Collectio librorum Chirurgicorum aliquoties prodiit, ut Venet. 1499. fol. In ea exstant *Cyrurgia* G. de CAULIACO, *Cyrurgia* BRUNI, THEODORICI RULANDI, ROGERII, LANFRANCI, BERTAPALIA, & JESU HALI atque CANAMUSALI *de oculis*. Tum ibid. 1546. fol. nitidior editio prodiit in qua, omissis illis de oculis libris, habetur præterea LEONARDUS BERTAPALIA & GUIL. de SALICETO.

Cum JOH. ARCULANI practica, Chirurgia etiam cum instrumentorum delineationibus traditur. Mea editio est Veneta 1557. fol.

JOH. VIGONIS practica Gallice primum prodiit Paris. 1530. fol.

Post ANG. BOLOGNINI adde: *The greate herbal .... and book of surgery*, Lond 1527. fol AMES. *

(*Ad pag.* 721.) J. von GERSTORF ultimo loco citatus liber, quem tum non videram, nunc omnino coram est, ex editione Argentoratensi 1517. fol. Chirurgus Argentoratensis est, qui ipse artem exercuit, non penitus spernendus, cum v. g. in amputandis artubus reducere cutem, tunc adtrahere super truncatam partem jubeat, & circumambire vesica, non adhibito ferro candente, nisi vena nimis sævierit. Multum tamen medicamentis indulget.

(*Ad pag.* 722.) AMBR. PAREI opera Anglice prodierunt Lond. 1578. fol.

ANDREÆ LACUNA hic citati arcanum ad carunculas vindicat sibi AMATUS.

(*Ad pag.* 723.) J. PHILIPPO INGRASSIÆ adde EJUS *iatrapologiam*, Venet. 1544. 8. quæ apologiam continet curatæ contusionis tibiæ, & quæstionem, num in capitis vulneribus liceat alvum ducere, quam adfirmat, cum nonnullis conditionibus.

Post J. FRANC. ROTAM adde: A. 1555. Königsbergæ, seu Regiomonti prodiit in 4. collectio in qua JOH. von PARISIIS *new wundarzney*: LAUR. BURR's *new wundartzney*, LANFRANCUS & alii habentur. *

Post CONR. GESNERUM adde: RODERICI de MOLINA medici & chirurgi *institution chirurgica en que facilmente se hallaran todas las species de llagas que son y pueden ser hechas en la cabeça*, Granat. 1557. N. ANT.

(*Ad pag.* 724.) ANTONII CHALMETEI dictus liber excusus etiam exstat Genev. 1659. 8.
FELIX WURZIUS prodiit etiam Breslau 1651. 8.
(*Ad pag.* 725.) LAURENTIO COLLOTO adde: Imo duo ejus nominis viri fuerunt, pater & filius, quos laudat DURETUS ad HIPP. *aphorism.* & PAREUS, qui LAURENTIUM partem, & LAURENTIUM & JOHANNES filios commendat *des monstres* p. 443. 444.
Post P. A. de BENAVIDEZ addatur: OTHONIS BRUNFELS *chirurgia parva*, Francof. 1569. 8. *
STEPHANI GOURMELIN opera chirurgica Gallice primum prodierunt Paris. 1571. vertente ANTONIO MALEZIEU.
(*Ad pag.* 726.) Post HORATIUM MORI adde: HIERONYMI MURILLO *therapeutica metodo de* GALENO *en lo que toca a cirurgia*, Saragoss. 1572. 8. *
JOSEPHI QUERCETANI primo loco citati opusculi titulus plenus est *sclopetarius seu de curandis vulneribus quæ sclopetorum & similium tormentorum ictubus accidunt.* Præfatio hujus libri data est anno 1575. Plenus est formulis, inprimis chemicis. Tepidæ fotu peractas curationes laudat. FRANCISCI MARTEL *de curatione vulnerum a bombardis inflictorum* librum citat PASCHALIS GALLUS, cujus annum ignoro.
Post J. IGNAT. BOSCIUM adde: J. CALVO *primera y 2. parte de la cirurgia universal y particular del cuerpo humano*, Hispal. 1580. 4. Madrit. 1626. fol. *
JOH. FRAGOSI *Erotemas chirurgicas en que se ensenna lo mas principal de la cirurgia con sua glosa*, Madrit 1570. EJUSD. Liber *de chirurgia*, Madrit. 1581. fol. LIND. EJ. *chirurgia universal commendada y annadida*, Complut. 1601. fol.
(*Ad pag.* 727.) P. PAOLO MAGNI mea editio est Romana 1626. 4. Curiosus satis liber est, cum iconibus, quæ encheireses repræsentant.
Post AND. BACCIUM adde: WALTHER CARYES *hammer of the stone* (AMES) 1587. 12.
LEONARDO FIORAVANTI *Chirurgia* citata, agyrtæ aut arcanorum venditoris opus est, magni anatomes, etiam in chirurgo, contemtoris.
(*Ad pag.* 728.) Post J. PET. PASSERUM adde: ANDREÆ de LEON *Examen de cirurgia a visos para sanguis y purgas*, Pinciæ 1590. 4.
HIERONYMI FABRICII ab AQUAPENDENTE hic recensi practica passim edita aliena sunt, BARTHOLINO teste *vindiciarum* p. 3. & de *pentateucho* etiam querebatur, non ad sententiam suam scriptam esse.
Post LUD. MERCATUM adde: MART. HELLING *thes. de phlebotomia*, Marpurg. 1594. 4. *
J. COSTAEI dictus liber non incommodus est, quo omnis Græcorum & Arabum eruditio de cauteriis continetur, tum de dropacibus, vesicatoriis, &c. tractatio. Hernias cauterii potentialis ope curare docet.
(*Ad pag.* 729.) CASPARI TAGLIACOTII artificium pro fabula etiam venditat THOMAS FITZMAURICE in *Quæst. medicis*, Monspel. 1749. 4.
Post TAGLIACOTIUM adde: MIGUEL de LERIZA *libro de cirurgia que tratta sobre las llagas en general* (nempe hactenus in GUIDONEM) *con un trattado proprio en el qual se ensenna el modo de curar las carnosidades que estan en la via de la orina*, Valentiæ 1597. 8. ANT.
(*Ad pag.* 730.) In FRANC. MURATORII citato opusculo historia continetur, qua ex ictu arteriæ hæmorrhagia nata ægrum sustulerat. Tuetur se MURATORIUS, cum neque ipse neque adversarius quidquam veri præsidii ad supprimendum sanguinem adhibuissent.
GUIL. FABRICII HILDANI *cista militaris* primum prodiit Basileæ 1615. 8. IDEM HILDANUS Germanice prodiit vix mutatus, versus a FRIDERICO GREIFF Francofurti vel Hanoviæ 1652. fol. & seorsim *bericht von den brüchen und deren heilung*, Ulm 1696. 12. *
(*Ad pag.* 731.) ALEX. SEITZ hoc loco dictus multa superstitiosa habet, & venæ sectionem nimis metuit, qui ex nupera missionis sanguinis frequentia ipsam luem veneream oriri credat.
J. JESSENII VON JESSEN dictæ *institutiones chirurgicæ* non absque observatione natæ sunt, tum propria, tum præceptorum, quos optimos in itineribus audivit.
Post HIER. CAPIVACCIUM adde: PETRI PARISII *brieve discorso sopra il moderamento del vino ed oglio per guarire ogni sorte di ferita*, Panorm. 1603. 4. *
De DOMINICO TERILLO vide in practicis.
Adde vero post TERILLUM: J. de BANIOS *de la verdadera cirurgia medicina y astrologia* 1607. fol. N. ANT. *
HIPPOLYTUS PARMA primo Libro *introductionis* suæ solitam pentateuchum tradit, altero classes auxiliorum, revulsionem, derivationem, digestiva, adstringentia, instrumenta, &c. Non utilissimum opus.

PE-

PETRI PIGRAEI *Epitome de préceptes de Médecine & de Chirurgie* mea editio est Rouen 1642. 8. Hæc versio aucta est & melior editione latina hujus libri.

(*Ad pag.* 733.) Post CASP. MAGATUM adde: ALFONSI ROMANI de CORDOUA *theorica y practica de cirurgia*, Madrit. 1617. 8. 1639. 1651. 8.

CASPARI HOFMANNI citatum hic opusculum collectio est locorum veterum.

Post NIC. HABICOT adde: HENRICI de ALSARO *proposicion chirurgica y censura judiciosa en las dos vias curativas de heridas de cabeça y otra* del patria de AVICENNA, Hispali 1618. 4. ANT.*

HERMANNI FOLLINI *de cauteriis*, Antwerp. 1618. 8.*

(*Ad pag.* 734.) Post JOAN. COLLE adde: ALFONSI MENNOZ regii barbitonsoris *instrucion de los barbieros phlebotomicos*, Madrit. 1621. 8. ANT.

Post JAC. CARANTA adde: FRANCISCI GUILIELMI CASMAK *relaçam chirurgica de suem caso grave a que succedere mortificarsa suem braco e cortarse con bon successo*, Lisboa 1623. 4.* ANTON.

MARTINI RULANDI citatum opusculum germanice exstat Basil. 1613. 8. cum titulo *vom aderlassen und schrepfen.* Secundum series morborum empirice fere hanc vel illam venam jubet pertundere.

PEDRO LOPEZ adde: EJUSD. *prattica y teorica de las apostemas in general y particular . . questiones y practicas de cirurgia y heritos Uagas y otras cosas nuevas*, Hispal. 1628. fol.* ANT.

Adde etiam deinde: JEAN BONNART *le sommaire des medicamens observés és chef-d'œuvres de* M. BARBIOS *Chir. de Paris*, Paris. 1629. 8. Materia medica, quæ simplicia & composita medicamenta chirurgis utilia continet.

ANTONII de VIANA *espejo de chirurgia primera parte de los tiempos del apostema sanguineo*, Ulyssipon. 1631. 4.* N. ANT.

(*Ad pag.* 736.) J. AGRICOLÆ *chirurgiæ parvæ* mihi editio est Norib. 1643. quæ titulum præfert *chirurgiæ spagiricæ.* Absque operationibus, quas valde metuit, solis pene medicamentis omnia perficere conatur. Ita trepanum, excisionemque glandium plumbearum rejicit, &c.

(*Ad pag.* 737.) Post JOH. RHODIUM adde: MICH. RAPH. SMUTZ *methodus curandi calculum*, Neoburg. 1640. 12.

(*Ad pag.* 738.) PETRI von der STILLE libelli citati maxima pars in medicamentis occupatur.

Adde deinde: J. SCHILLING *de carcinomate*, Argent. 1649. 4.

PETRI de PLATEA *breve ed utile discorso di chirurgia*, Rom. 1650. 4.*

JOH. HEURNIUM hic citatum laudat STAHLIUS in disputatione *de sanguisug.*

Ad HUXHOLZIUM adde: antiquo more scripsisse, & caput jussisse in pronum dirigi.

(*Ad pag.* 739.) ISAACUS CATTIER hoc loco dictus libellum anno 1651. Parisiis edidit *de la poudre de sympathie* 8.

JOHANNIS SCULTETI *armamentarium chirurgicum* cura etiam J. CHR. de SPROEGEL anno. 1741. 8. recusum exstat.

Post ABR. LINCOBSON adde: In J. NARDII *noctibus genialibus tertia* est de gangræna, cujus curationem a curatione sphaceli non differre & requirere scarificationem & acria medicamenta ostendit, contra nescio quem chirurgum blandæ curationis laudatorem.

CONR. VICTOR SCHNEIDER hic jam citatus in Libro IV. *de catarrhis* fuse *de cauteriis & vesicatoriis* egit.

(*Ad pag.* 740.) KENELM DIGBY *nouveaux & rares secrets, & un discours touchant la guérison de playes*, &c. Germanice prodiit cum titulo *eröfnung unterschiedner heimlichkeiten der natur durch die sympathiam*, Francof. 1689. 8. Ratzeburg 1715. 8.

PAULI BARBETTE *chirurgie, tweede stuk* recusa exstat Amstelod. 1663. 8. EJUSDEM *opera omnia* Latine excusa sunt Rom. 1682. 8. J. JAC. etiam WALDSCHMID edidit Germanice EJUS *chirurgische und anatomische schriften*, Francof. 1683. 8. cum emendationibus.

In *Theatri sympathetici* priori editione (nempe anni 1660.) nunc video unice contineri DIGBYI opusculum cum STRAUSII ad auctorem epistola.

Adde deinde: G. C. L. C. (forte LE CLERC) *école du chirurgien ou les principes de la Chirurgie Françoise*, Lyon 1684. 12. Compendium pro tironibus.

GOD. WELSCH etiam est *scrutinium fontanellarum*, Lips. 1684. 4.

GUERNER ROLFINK etiam est disputatio *de gutta serena*, Jen. 1669. Cæterum hic auctor, quem artem obstetriciam exercuisse diximus, 206. feminas alvi pondere liberavit.

Adde post ROLFINK: PHIL. GRULING *tractatus de calculo*, Northausen 1662. 4.

(*Ad pag.* 741.) HENDRIK van ROONHUYZEN magno cum applausu artem obstetriciam exercuisse ipsius HENRICI van DEVENTER non suspecto testimonio confirmamus (ad VINK p. 309).

Ejus primo loco dictus libellus Anglice versus prodiit Lond. 1676. 8.

Adde post Roonhuyzen: J. Rud. Salzmann *an unguentum armarium naturaliter salutem afferat*, Argentor. 1663. 4.

Christoph. Schorer dictus libellus brevis est, cum collectis laudantium testimoniis. Cum J. Franci citato libro recusus etiam exstat Salfeld 1671. 8.

(*Ad pag.*) 744.) Citatis ex *Phil. Transact.* adde: post N. 482.

N. 483. Lucas de felici saponis usu. Cornelis Herls *Examen der chirurgie* prius prodiit Amstelodami 1660. 8. *

(*Ad pag.* 746.) Post Lud. Salzmann adde: J. Arnold Friderici *diaphragma ex vulnere læsum*, Jen. 1671. 4.

Gualth. Andr. Wolteri indoctum satis est quod citavimus opusculum.

Leonard Tassin continet deligationum mechanismum, & aliqua de amputatione & gangræna. Recte tamen observat, vulnera tendinum non valde nocere, neque convulsiones facere.

Georgio Frank adde: disputatio *de partu difficili*, Heidelberg. 1680. Ej. disputationis jam citatæ *de lapicidina thoracis* titulo adde: *corallii similis lapidis in corde chiliarchi.*

Adde deinde: J. God. de Berger *de arteriotomia*, Jen. 1673. 4. *de morbis oculorum*, Witteb. 1699. 4.

(*Ad pag.* 747.) In C. Bartholini *Exercitationibus citatis* agitur etiam de ustione bregmatis.

Post Theoph. Bonetum adde: Henrici Lubbert *unterricht von der wassercur*, Lubeck 1675. 12. *

Post J. Gipping adde: Be. Wilh. Geilfus *de moxa*, Marburg. 1676. 4.

(*Ad pag.* 748.) H. Buschoff anglice prodiit Lond. 1676. 12.

Post John Brown adde: J. Paul. Wurfbain *de sparganosi seu tumore mammarum ex lacte*, Altdorf. 1678. 4.

Christophori Voelter citatum obstetriciæ artis opusculum praxi 40. annorum exaratum est. Cæterum simplex & credulus auctor est, aliquando etiam antiquos non optime secutus, qui fetum male situm dirigere conetur, ut caput præeat. Vesicæ cervicem frequenter in partu lacerari monet.

(*Ad pag.* 749.) François Tolet Parisis recusus etiam exstat 1708. 12.

(*Ad pag.* 750.) J. Franci citatus libellus de setaceo agit, tum ex proprio, tum ex aliorum bonorum scriptorum experimento.

G. W. Wedel adde: disputatio *de usu ligaturarum in hydrope*, Jen. 1703. 4. *de liquore non corrosivo lapides duriores absumente* 1709. *de cantharidibus* 1717.

(*Ad pag.* 751.) Post Schraderos adde: G. Balth. Metzger *λιθογενεσίας in Corpore humano scrutinium*, Tubing. 1685. 4.

(*Ad pag.* 752.) Le Clerc *chirurgie complete* Italice excusa est Neapoli 1734. 4.

(*Ad pag.* 753.) Cornelii Bontekoe *de grondschlag van een nieuw gebouw*, &c. Germanice etiam exstat sub titulo *neues gebaüde der chirurgie* ex versione J. F. Albrecht, Francof. Lips. 1697. 8.

Adde deinde: *Medicinale collegie voor de pratyk der medicynen*, Amstelod. 1690. 8. * Examen chirurgicum continet.

Joseph de la Charriere Germanice exstat 1700. 8.

Eliæ Prat *vademecum chirurgicum* primum prodiit Hamburgi 1684. 8.

(*Ad pag.* 755.) Christiani Vater etiam est *historia sarcomatis*, Witteb. 1693. 4.

Adde deinde: B. de Bout *het nieuwe examen der chirurgie*, Amstelod. 1694. 8.

(*Ad pag.* 756.) Bona inprimis disputatio est Joh. Adr. Slevogt, quam citavimus *de tumoribus tunicatis.*

R. Wilh. Krauss adde disputationem *de ulceribus crurum antiquis*, Jen 1699.

(*Ad pag.* 757.) Librum, quem ad Woolhousium citavimus sub nomine *treatise of the cataract and glaucoma*, nunc legi, qui acerbi discipuli Woolhousii opus est. Defendit cataractam eam, quæ acu deprimitur, membranæ similem esse, figuræ incertæ, & in humore aqueo retro iridem nasci, cum crystallinæ lentis opacitas insanabilis sit. Diætam, ætatem, selectum in deponenda cataracta rejicit, operationem describit. Perforationem etiam cataractæ, & fissionem, & elevationem, & extractionem per incisam corneam describit.

Petrum Adrianum filium Verduyn eruditum hominem fuisse testis est Schlichtingius *traumat.* p. 269.

Andreæ Peterman etiam est *Deduction vieler handgrieffe.. die in der Chur Br. Wehemutter gerühmt werden und auf blosser speculation beruhen* 1692. 4. Contra Siegmundiam, cujus nimis præcocem dignotionem fetus male siti a fetu recte posito, bacillum pro extrahendo fetu & alias encheireses carpit.

G. Ernesto Stahl adde disp. *de nova pathologia calculi renum* 1698. *de abortu & fetu mortuo*, 1704.

(*Ad pag.* 758.) J. B. Contuli quod citavimus opus, practicum quidem potius est, utique tamen observatione plenum.

Conrad Horlacher etiam est *eröfnung der unschmerzlichen cur die brüche ohne schneiden zu curiren*, Ulm 1693. 8. Arcano hernias curare suscipit, nempe præparato colcothare.

Post Jac. von Doeblen adde: Antonii Faba *Pratica di Barbiero circa il cavar sangue ed altre cose appartenenti al detto officio*, Messan. 1698. 8. Mong.

(*Ad pag.* 760.) In documentis restitutæ Acad. Paris. Scient. anni 1740. est etiam historia deglutiti nummi a mercurio soluti.

Post annum 1744. adde etiam 1745. Q. L. Petit agit de machina comprimente oculum.

In vetere Academia Charas de morsu viperæ huc facit.

(*Ad pag.* 761.) Polycarpi Gottl. Schacher citata *de labiis leporinis* disp. recusa est Lips. 1722.

(*Ad pag.* 763.) Jean Ruleau in dicto libello adducit similes ejus quam retulimus historias partus cæsarei, aut uteri amputati, refutat adversarios operationis suæ, raras alias historias narrat de mensium insolitis viis, ovis femininis. Ipse uterum incidit ob tumorem ossis pubis, & coccygis introrsum curvum. Altera parte describit morbos, quibus partui difficili subvenitur fere ad Mauricæi modum.

(*Ad pag.* 765.) Antonii Maitre Jean *Traité des maladies de l'œil*, &c. Troyes recusus est 1722. 8.

Pierre Dionis *cours d'opérations de chirurgie*, &c. belgice prodiit 1710. iterumque 1740. cum animadversionibus anonymi Galli.

(*Ad pag.* 766.) Hermanni Boerhaave *de morbis oculorum prælectionum* versionem gallicam Veneti dederunt anno 1750. 8. Ea quæ Boerhaavius habet chirurgica in *aphorismis* suis excerpserunt & verterunt germanice cum Swietenii eo pertinentibus commentariis, Dantzig 1749. 8.

Post Lud. Chr. Krell adde: Phil. Frid. Jacobi *de cataractæ nova pathologia*, Erfurt. 1708. 4.

(*Ad pag.* 768.) Johannis Palfyn hic recensi *Naauwkeurlyke verhandeling der voornaamsten handwerken der heelkonst* legi meretur, etsi multa ex aliis & ipsis Parisinis monumentis habet, Observationes tamen proprias & instrumenta noviter inventa utique describit, ut cultrum herniarium, le Draniano similem, forcipem obstetriciam, alia.

(*Ad pag.* 769.) Laurentii Heisteri etiam est *de prolapsu uteri cum inversione* disp. 1750. Ejus *institutiones chirurgicæ* auctius nunc Amstelodami anno 1750. recusæ sunt.

(*Ad pag.* 770.) Joh. Christian Stisser Lipsiæ recusus est 1750. 8.

(*Ad pag.* 773.) Post Laurent. Roberg adde: J. J. Bajer *de ganglio*, Altdorf. 1717. 4.

(*Ad pag.* 775.) Post Joh. Junker adde: J. Conr. Henninger *obss. quædam & cautelæ circa oculorum curationem*, Argent. 1720. 4.

A. L. Luiscius *de calculo renum & vesicæ*, Leid. 1720. 4.

(*Ad pag.* 776.) Post El. Camerarium adde: In A. Leeuwenhoeckii epistola 227. exstant aliquæ curationum sympatheticarum historiæ.

S. Horsman *de calculo renum & vesicæ*, Leid. 1721. 4.

Jacobi Antonii Lupi *la chirurgia inforçata del provido armamento delle taste*, Venet. 1721. 8. Mang. Contra Sancassamum.

J. Zacchariæ Platner adde disp. *de spina bifida*, &c. Lips. 1734. *de morbis oculorum* 1735.

(*Ad pag.* 778.) Antonii Benevoli hic recensi *due relazioni chirurgiche una . . . d'un abscesso nella cavita dell' abdomine . . . . l'altra da un ernia assai particolare*, Firenz. 1570. 4. nondum legi.

(*Ad pag.* 779.) Adde ad Cheselden: Idem 1730. cum editione *anatomes* suæ 3. fissionem iridis in syniceſi descripsit.

Chabert cujus *observations de chirurgie pratique* dictæ sunt, simplex homo & sani sensus est, & plerumque facillimis methodis utitur. Fistulam lacrumalem absque perforatione sanat. Vulnera absque turundis aut digestivis curat. Trepano non delectatur, & Bellostium in universum sequitur. Chirurgiam in triremibus exercuerat.

(*Ad pag.* 783.) Benedictus Duddell in *appendice* citata nullo omnino ordine varia percurrit: de sacco lacrumali, adhæsione palpebræ ad oculum; Cheseldenii incisione iridis, quam vehementer carpit; de adhæsione cataractæ, opacitate vitrei, imaginibus perpetuis, quæ sint bullæ in arachnoidea membrana; lentis emollitæ extractione per corneæ vulnus, tumore arachnoideæ, unde objecta majora appareant, fistula ani. *Supplementum* citatum etiam fere Tayloro opponitur, qui male & infeliciter operatus sit. In eo Duddelius carpit ejus lanceolæ usum in sclerotica incidenda. Pro retina adfert historias boni visus, cum choroidea vitiata esset. Historias narrat hippi, iridis

rubræ in puero, laudat ſcarificationem oculi in amauroſeos principio.

C. G. STENZEL adde diſp. *de cantharidibus auctoribus proſperæ & adverſæ valetudinis*, Witteberg. 1740. 4.

(*Ad pag.* 784.) Additamenta que diximus CHESELDENIUM dediſſe ad anglicam verſionem HENRICI FRANC. LE DRAN *Traité des opérations de chirurgie*, icones ſunt novorum quorundam inſtrumentorum, tum monita de nonnullis operationibus, aneuryſmate, calculi extractione, fiſtulis, herniis, &c. quibus ſimpliciores plerumque modi operandi docentur.

(*Ad pag.* 785.) FRANCISCUS QUESNAY hoc loco recenſus in *Traité de la gangrène*, Pariſ. 1749. 8. frigidam a ſicca, & in utraque varias ſpecies ſollicite diſtinguit, curationes ex theoria opponit, collatis aliis CL. virorum obſervationibus. Inciſiones in contuſionibus, ſtupore partium rejicit, & amputationem in gangræna, niſi ea jam moram egerit, ipſa.

De HENDRIK UYLHOORN adhuc notamus, eum inprimis in inveniendis aut perficiendis inſtrumentis ingenioſum fuiſſe.

(*Ad pag.* 786.) AGRICOLÆ forte opus eſſe ſuſpicor, quod citatum hoc loco eſt ſub nomine *ſpagiriſche chirurgie*.

Adde deinde: HUG. GOURAIGNE *de tumoribus humoralibus in genere*, Monſpel. 1731. *de tumoribus humoralibus ſimplicibus*, ibid. 1733. *de tumoribus tunicatis* 1733.

Poſt J. JAC. SCHEUCHZERUM adde: JOHN DOUGLAS *ſhort account of mortifications and of the ſurprizing effect of the barck*, Lond. 1732. 8. Novi tunc inventi hiſtoria. EJUSD. *on the ſtate of midwifry in London*, ibid. 1736. 8. Invectiva in CHAPMANNUM & CHAMBERLAYNIUM, quem infelicem cum ſuo arcano fuiſſe objicit. Obſtetrices tuetur, & operi ſufficere contendit. Noſocomium pro puerperis condi ſuadet.

(*Ad pag.* 787.) JOH. HENRICI SCHULZE diſp. etiam eſt *de oſſibus conferventibus*, & aliæ quas omittimus.

(*Ad pag.* 789.) JOH. TAYLOR *mecaniſme du globe de l'œil avec l'uſage de ſes parties* Germanice etiam prodiit 1750. 8. Francofurti. EJUS *catalogus morborum* 243. *qui oculos afficiunt* Anglice primum prodiit Londin. 1743. deinde Edimburgi auctior recuſus eſt 1744. tum Londini iterum excuſus prodiit 1749. quem annum jam indicavimus. Recuſus etiam eſt in editione Germanica brevis, cum mirificis nominibus. Totidem icones pictas ſolet oſtendere. Cæterum ipſe TAYLORUS de propria laude edidit *urtheile der öff. lehrer in der arzneykunſt über die operationen des* D. TAYLORS Anglice 1743. 8. Gallice Amſtelod. 1749. 8. Francof. 1750. 8.

(*Ad pag.* 790.) J. STORCH *weiberkrankheiten* nunc Tomus V. prodiit Gothæ 1750. 8. Pertinet inprimis ad partum difficilem, cujus multa exempla habet, ſigna mortui fetus explorat, partus cæſarei infelicis exemplum refert, fetus mortuis ſimiles conpreſſo pectore excitat, & de duabus ſecundinis fuſe agit, quæ duos utique infantes demonſtrent.

Adde deinde: JOH. HUWE' *onderwys der vrouwen aangaande het kinderbaren*, Haarlem 1735. 8. Nondum legi artis obſtetriciæ conpendium.

CAROLI FRIDERICI KALTSCHMID etiam eſt diſp. *de partu cæſareo*, Jen. 1750. 4.

Adde poſt J. C. THEMEL. *Queſtion, ſi c'eſt aux médecins qu'il appartient de traiter les maladies vénériennes*, Paris 1735. 4. *

(*Ad pag.* 791.) J. GOLDHAMMER recuſus eſt Northauſen 1750. 8. Nullius momenti. *Gründliche einleitung zur Chirurgie* nonne idem liber cum MAURER quem pag. 786. citavimus? *

Poſt CHR. PHIL. GLASS adde: J. GOTTLOB KRUGER *de nonnullis ad motum globuli ex ſclopeto exploſi pertinentibus*, Hall. 1737. 4. bona diſp.

ELIÆ COL de VILLARS jam dicti *ſuite du cours de chirurgie*, *traité des luxations & fractures*, Paris 1749. 12. nondum legi.

(*Ad pag.* 792.) JOHANNES ASTRUC *tractat of the fiſtula of the anus* natus eſt ex latina *theſi*, ut vocant, Cl. viri, & editus a W. BARROWBY.

(*Ad pag.* 793.) Ante DAV. HARTLEY adde: M. STEPHENS *receipt for the ſtone and gravel with proper obſervations*, Lond. 1739. formulæ noviter revelati arcani cum breviſſimis notulis.

Opuſculum quod ſub titulo D. H. *Epiſtolicæ diſſertationis de lithontriptico a J. S. nuper invento* citatum eſt, recuſum exſtat Bathoniæ 1746. 8.

Opuſculum quod citavimus ſub omine *an adreſſ to the faculty of phyſick relating Mrs. Stephens medicine*, Lond. 1739. 8. contra STEPHANIAM pro ordine medico ſcriptum eſt, quem amici medicæ feminæ dicebant virginem odiis ſuis opprimere. In libro ibidem etiam citato *diſſertations on the ſtone in the bladder* CL. SCHAW difficultates varias movet, & judicium de effectu arcano STEPHANIANO du-

dubium reddit, suadetque in vesicam potius immitti, &c. DIONYSII COETLOGON acerbum scriptum est quod citavimus. Carpit per singula formulam medicamenti STEPHANIANI. HARTLEYI casus nonnullos contra ipsum citat.

THEOPHILI LOBB citatus tractatus gallice versus prodiit *traité des moyens de dissoudre la pierre*, Paris. 1744. 12.

STEPHANI HALES dictus libellus etiam cum F. CLIFTON *statu medicinæ* gallice verso excusus est Paris. 1742. 12.

Anonymi quod citavimus opus *A full examination and impartial account of all relating to* Mrs. STEPHENS *cure and medicine for the gravel*, Lond. 1740. 8. contra STEPHANIAM & HARTLEYUM scriptum est. Potuisse levamen in ægrotis a diæta aliisve causis natum esse, neque ipsum HARTLEYUM convaluisse ex usu sui arcani objicit.

RICHARIGEM liber dictus etiam eo loco, mera ni fallor est versio.

(*Ad pag.* 795.) JUST. GOD. GUNZ adde EJ. disp. *de suffusione*, Lips. 1750. 4.

SAMUEL SHARP edidit etiam *enquiry in to the present state of surgery*, Lond. 1750. 8. Non respondet titulo, sed est series dissertationum de nonnullis morbis chirurgicis & operationibus. De herniis fuse, ad quas sectionem regiam laudat, saccum vero integre reponi dissuadet. Inde hydrocelen ad duas unice species reducit, & incidendo sanat. Sarcocelen testis a sarcocele epididymidis separat, quarum hæc innocua est, illa facile concrescit, idemque vix permittit sarcocelen exstirpare. De urethra ejusque fistulis carunculisque copiosissime scribit, & candelas laudat modumque docet parandi. In sectione calculi rejicit FULBERTI methodum, suamque, a CHESELDENIO edoctus, laudat, & instrumenta perficit. Plura alia habet quæ legi merentur.

Adde deinde post COGHLAN: WILH. BERNH. NEBEL. disp. *de synovia*, Heidelberg 1741. *de pædarthrocace* 1745.

(*Ad pag.* 796.) Post PIERRE CHIRAC adde: CHR. STEPH. SCHEFFEL *de præstantia situs parturientium in lecto præ reliquis aliis consuetis*, Gryphiswald. 1742. 4.

(*Ad pag.* 797.) J. FRID. CRELL dedit etiam *anatomen puellæ gibbosæ* in progr.

(*Ad pag.* 798.) J. FRID. HENKEL *samlungen med. und chirurgischer anmerkungen* V. & VI. nunc etiam prodierunt.

HENR. AUG. GERLACH citatus liber exstat etiam in E. N. C. Vol. VIII.

(*Ad pag.* 799.) De GOULARDO, quem ibi citavimus, nunc subjungimus, eum virum valde laudari a PAULUCCIO.

GEORGIO AUGUSTO LANGGUTH adde disp. *de terebratione capitis non difficili neque lethali*, Witteb. 1749. 4. *de sinus frontalis vulnere sine terebratione curando*, ibid. 1749. 4.

PHILIPPI CONRADI FABRICII etiam est *curatio juvenis prægrandi effusione puris in abdomine laborantis*, Helmstad. 1750.

(*Ad pag.* 800.) De JANI PLANCI hic dicta dissertatione *de vesicatoriis*, qua medicamenta ea refutat, addimus, multas inde lites natas esse.

ANGELO NANNONI hic etiam recensi *discurso chirurgico nell' introduzzione al curso delle operazioni*, Firenz. 1750. 4. nondum legi.

Ex *Actis Stokholmiensis Academiæ* huc etiam pertinet tractatio de signis calculi, quam BACK & SCHUTZER inseruerunt.

(*Ad pag.* 801.) J. P. RAHTLAUW in libro hic citato fere eodem modo, quo CL. SCHLICHTINGIUS, a chirurgis provocatus, iconem instrumenti ROONHUYSIANI publicat, quam chirurgus van der SWAMM, discipulus junioris ROONHUYSII cum VELSENIO medico communicaverat. Addit ipse forcipem Anglicanam perforatis cochlearibus aliamque pro extrahendo fetu propriam.

(*Ad pag.* 802.) J. FREKE boni senis citatum librum *essay on the art of healing* nunc legi. Theoriam malorum dat, huic superstruit operationes. Pus deducit a sanguine cum aëre in speciem spumæ saponaceæ abeunti. Verrucas sanguini per arterias vehementiori inpulsui tribuit. Medicamenta interna pene ubique rejicit. Venenatam naturam vulnerum sclopetariorum restituit. Sic a bile erysipelas, ab atra bile cancrum iterum cum ulceribus derivat, &c.

Post BEN. GOTTFR. OEHME adde: ANDR. EL. BUCHNER *de abscessibus & ulceribus mammarum*, Hall. 1748. 4. EJ. *de enteroepiplocele*, ibid. 1750. 4. EJ. *de vulneribus cerebri non semper lethalibus*, ibid. 1750. 4. & aliæ disp.

C. CHRISTOPH. DETHARDING *de exclusione fetus inmaturi*, Rostoch. 1748. 4.

Bonæ disputationes sunt quas citavimus J. G. STROSHLEIN & J. FRID. CHRIST. CORVINI.

Adde deinde: ANDR. SEVASTO *de lithogenesia*, Leid. 1749. 4.

D.

D. GOTTLOB THEBESII *ep. chirurgica*, Hall. 1749. de gravi cerebri vulnere curato.

(*Ad pag.* 803.) Tractationi huic de Chirurgia post T. KNIGTH adde: CAR. LINNAEI *de generatione calculi*, Upsal. 1749. 4.

A. HALLER *de herniis congenitis*, Gotting. 1749. aliæque obss.

DESPORT *traité des playes d'armes à feu*, Paris 1749. 12. Mitiorem curandi rationem præfert, rejectis corrosivis, spiritu vini & nimiis incisionibus. Turundas defendit. Glandes tamen inpactas fortissime extrahit etiam ossibus de industria fractis. Novam fracturæ cranii speciem describit *fracture en pente*.

TAILLARD le fils *élémens de la phlébotomie*, Paris 1749. 12. Mechanicam rationem & cautelas in V. S. manus pedisque docet.

J. MONNIKHOF *ontleed en heelkondige samenstelling der oorsaaken, kenteeken, bevallingen en genezingen van de scheurzels*, Amstelod. 1750. 8. Culpat bracheria, hactenus nota, proprium promittit se descripturum; frigida fomenta rejicit, & repositionem sacci non aperti.

S. THEOD. QUELMALZ *de narium incurvatione*, Lips. 1750. 4. *de ileo ex hernia suppurata*, ibid. 1750. 4.

J. B. LUD. CHOMEL *Ergo tumidis hæmorrhoidibus hirudines*, Paris. 1750 4.

RAVATON *traité des plaies d'armes à feu*, Paris 1750. 12. Nondum legi, sed passim lego refutare DESPORTUM.

J. GOTTFR. JANKE *de forfice & forcipe ferramentis a* BINGIO *inventis*, Lips. 1750. 4. Hæc species Anglicanæ forcipis est, quam præfert reliquis JANKIUS, illa ad aperiendum fetus caput excogitata.

JOSEPH. ANTON. STEINMANN *de causis cur frequentius viri præ feminis calculosi fiant*, Argentor. 1750. 4.

GUIL. FRID. JAHN *de insolita ingentis calculi per scrotum exclusione*, Witteb. 1750. 4.

ABRAHAM SZELI *damna graviora ex abortibus*, Altdorf. 1750. 4.

PALLUCCI *Nouvelles remarques sur la lithotomie suivies de plusieurs remarques sur la séparation du penis & sur l'amputation des mammelles*, Paris 1750. 12. Diligenter scriptum opus. Post pelvis anatomen describit varios calculum extrahendi modos, eosque novis nominibus insignit, apparatum minorem tuetur, Gallos accusat, quod alias partes incidant, quam in libris nominent. In apparatu alto perforare imam vesicam suadet, longo *trocart*, ne lotium in cellulositatem effundatur. Laudat GOULARDI secandi rationem, & tubulum in vulnere relictum. Diarium dat aliquot operationum, suarum & FAGETI. STEPHANIÆ medicamentum frustra fuisse monet. In *præfatione* de cataractæ depositione agit, & instrumentum describit, quod ex siphone & ex acu conponitur. Aliqua etiam de penis & mammæ amputatione docet. EJUSD. *description d'un nouvel instrument pour abatre la cataracte*, Paris 1750. 12. Acus lanceolatæ, quam nondum vidi, icon. EJUSD. *histoire de l'opération de la cataracte faite à six invalides*, Paris 1750. 12. Inter alia, etiam capsulam opacam lentis per corneæ incisionem extraxit.

Die gebährende frau samt ihrer leibes frucht in lebens grösse abgebildet, Francof. Lips. 1750. 8. Icon meo specimini deest, qua statua exprimitur ad discendos modos obstetricandi apta, cum præceptis eo pertinentibus.

JOS. MARIA QUADRIO *nuovo metodo per curare sicuramente ogni cancro coperto*, Venet. 1750. 4. Nondum legi.

J. de DIEST *Non ergo in plagis abdominis vulnerato intestino pellionis sutura*, Paris. 1750. 4. Resp. S. LEGER.

HYAC. THEOD. BARON & MOUGUEZ *Ergo in chirurgicis naturæ medicatricis efficaciam adgnoscit medicina militaris*, Paris. 1750. 4.

JOSEPH de JUSSIEU & VANDERMONDE *Ergo a ligatura polypi tutior curatio*, Paris. 1750. 4.

JAC ALB. HAZON & THIERY *Ergo tutior faciliorque datur aneurysmatis curatio*, Paris. 1750. 4.

J. JAC. WELTIN *De aneurysmate vero pectoris externo hemiplegiæ sobole*, Basil. 1750. 4.

PHIL. FRID. GMELIN *de effectibus morsus canis rabidi*, Tubing. 1750. 4.

GUENIN histoire *d'une opération césarienne faite avec succès*, Paris 1750. 8. Nondum legi.

F. COME de lithotome cum le CATIO concertationes, & nova inventa in *diario Eruditorum* describuntur, cum novis instrumentis, & nunc junctim prodierunt Paris. 1751. 12.

CORNELII PLEVIER *gezuiverde Vroedkonst*, Amstelod. 1751. 4. cum præfatione S. D. SCHLICHTING. Nondum legi.

(*Ad pag.* 804.) FORTUNATI FIDELIS L. IV. *de relationibus medicorum* hic dicti, prodierunt etiam Venetiis 1617. 4.

Recensioni libri citati sub titulo *dissolution du mariage pour cause d'impuissance*, &c. adde: Proscriptus

tus denique fuit congressus ob injuriam manifestam nobili viro Marchioni de LANGRES illatam: *Nouvel art de faire les raports* pag. 63.

(*Ad pag.* 805.) PAULUS ZACCHIAS prodiit etiam Venet. 1737. fol. 3. vol.

MELCHIORIS SEBIZ hic citati opusculi plures sunt partes: *Prodromus examinis vulneris singularium partium* P. I. Argentor. 1632. 4. in qua vulnerum nomina. P. II. in qua symptomata vulnerum. P. III. in qua problemata aliqua huc pertinentia, utræque anno 1733. *Examen vulnerum partium similarium* 1635. 4. *Examen vulnerum partium dissimilarium* P. I. *ad capitis vulnera* 1636. P. II. *ad vulnera thoracis & colli* 1637. *Pars* III. *ad vulnera abdominis*, ibid. 1637. *Pars* IV. *ad vulnera artuum*, ibid. 1637. totidem nempe disputationes. Titulus, quem ex LINDENIO citavi, videtur collectioni præfixus esse.

(*Ad pag.* 806.) Post GERH. FELDMANN adde: SAM. FRID. FRENZEL *de cadaveribus humanis ad præsentiam occisoris cruentatis*, Witteberg. 1673. 4.

J. C. AXT etiam est *de partu septimestri*, de quo vide in anatomicis.

(*Ad pag.* 807.) NIC. BLEGNY in libri citati prima parte præcepta respondendi dat, in altera exempla.

Editio JOHANNIS BOHN *de renunciatione vulnerum*, &c. Amstelodamensis 1710. dicta, cum præfatione L. HEISTERI est.

Adde post JOH. BOHN: J. SCHULTZ *de contractu medici cum ægroto*, Gedan. 1689. 4.

(*Ad pag.* 808.) Post J. G. NIC. DIETERICHS adde: J. CASP. WESTPHAL cum *pathologia dæmoniaca* dedit *obss. de prodigiis sanguinis falso hactenus proclamatis* & *de viva jumentorum contagio infectorum contumulatione*, Lipſ. 1707. 4.

(*Ad pag.* 809.) Post LUD. ANT. MURATORIUM adde: IGNATIO CARCANI *considerazioni su le ragioni sperienze ed autorita ch' approvano l'uso innocente delle carni pelli e sero*, &c. Milan. 1714. 8.*

(*Ad pag.* 811.) Post JAN. HOOGVLIET adde: P. MULLER *jura prægnantium*, Jen. 1732. 4.

CHR. ERNEST. CLAUDER *Praxis medico-legalis* citata sunt casus cum auctoris physiologicis notis, & collectione casuum similium.

In GOTTWALD SCHUSTER citato opere casus medico-legales disp. de vulneribus sero lethalibus, & liber de quadrimellis continentur.

(*Ad pag.* 812.) Post J. HELFR. SAGITTARIUM adde: In *Mémoires de l'Académie des Sciences* 1745. per experimenta ostendit MARQUIS de COURTIVRON, coria animalium, quæ ex morbo boum epidemico perierunt, non inficere.

Tractationi de Medicina Forensi post citationem ELLERIANI operis adde: MATTHIÆ GEORGII PFANN *samlung merkwürdiger fälle welche in die ... gerichtliche medicin einschlagen*, Nürnberg. 1750. 8. Octo responsa Facultatis Erlangensis sunt, scripta a CL. VIRO.

BURCHARD DAVID MAUCHART *lethalitas per accidens*, Tubing. 1750. 4.

PHIL. CONR. FABRICII *præcipuæ cautiones in sectionibus & perquisitionibus cadaverum humanorum pro usu fori observandis*, Helmstad. 1750. 4. Percurrit seriem vulnerum lethalium & non lethalium.

ADDENDA AD PARTEM XIV.

(*Pag.* 814. *lin.* 20) Post verba *& aliis:* Quam tamen laudem idoneus auctor PLUTARCHUS *de Iside & Osiride*, in ACRONEM transfert. Plinius vero & HIPPOCRATI & EMPEDOCLI communem facit. L. 36. n. 69. omnino denique detrahit L. a CAPOA I. pag. 251. cum quo, in tanto silentio Thucydidis, vereor ne stare cogamur.

(*Pag. ead lin.* 45.) Post verba *acria videntur*. Et longe magis LEON. a CAPOA *Raggion:* IV. p. 248.

(*Ibid. lin.* 47) Post verba HIPPOCRAT. Prognosin etiam non semper fidam esse neque abesse errores ausus est innuere le FRANÇOIS *Réfléxions* pag. 333.

(*Pag.* 816 *lin.* 7.) Post verbum *initio*. In hunc tanquam omnino genuinum commentatus est J. NARDIUS in *noctibus genialibus*.

(*Ibid. lin.* 36.) Post verba, *Romæ 1626. fol.* & Venet. 1652. fol.

(*Pag.* 818. *lin.* 28.) Post verba *mollis in universum Medicus*, adde: Opium, quod damnaverat, postea in usum recepit. PLIN. L. XX. C. 15.

(*Pag.* 819. *initio.*) Ad NICANDRI versionem gallicam. Imo vero ipse GREVINUS vertit & inscripsit GORRÆO.

(*Ibid lin.* 31.) Post verbum *commendavit:* Humores etiam evertit, & ea quæ ex medicamentis dejiciuntur, ab iis ipsis nasci objecit GAL. & PIS. c. 3.

(*Pag.* 820. *lin.* 20.) Post verba *Augusto imperante vixit* adde: POLENI *Exercitationes Vitruvianæ* & in eo MORGAGNI *in locum medicum* VITR. Patav. 1739.

(*Ibid lin.* 43.) Post verba *Parisiis etiam* 1529. *fol. prodiit*: Quæ editio apud me est, cum SCRIBONIO & epistola atque carmine Vindiciani.

(*Pag.* 821. *lin.* 21.) Eæ nunc apud me sunt 1750. 8. Patavii editæ. Notas CONSTANTINI, quem incomparabilem virum vocat C. GESNERUS *Epist.* pag. 45. valde carpit J. NARDIUS, cujus totus octavus liber *noctium genialium* mera series est animadversionum in CONSTANTINUM, & defensio recepti textus.

(*Pag.* 824. *lin.* 45.) *Fugiens patriam repetiit*: Annos natus 37. (de script. propr.)

(*Pag.* 825. *lin.* 25.) Ad verba, *Paris.* 1538. 4. adde: 1587. 8.

(*Ibid. lin. antepen.*) Post verbum, *Paris* 1578. adde in 8. Quæ mea editio grandi est volumine, duobusque tomis.

(*Pag.* 827. *lin.* 6. *a fine*) Post verba *librum adjutoriorum specialium* adde: Quem promittit Acut. III. c. 4. ASCLEPIADIS fabulosam laryngotomen in eo refutaturus.

(*Pag.* 828. *lin.* 34.) Post verba *exstat Lipsiæ*, & carmen, RHEMNIUS, cum titulo, *collectanea bonorum scriptorum de medicina.*

(*Pag.* 830 *lin.* 33.) Post verba, *Argentor.* 1544, alii 1545. fol.

(*Pag.* 831. *lin.* 22.) Post verba, *Lugduni etiam* 1549. adde: Ex CORNARII versione.

(*Pag.* 833. *lin.* 28.) adde: Et miram suam graviter febrientis hominis curationem narrat, quem vix refocillatum porcinis carnibus nutrivit.

(*Pag.* 836. *lin.* 18. *init.*) Huic titulus est, *practica* JOH. ARCULANI *Veronensis particularium morborum omnium*, fusus omnino & verbosus liber, quem a LINDENIO valde laudari video, neque intelligo, quomodo mereatur.

(*Pag.* 837. *lin.* 40.) Post verba, *Venet.* 1496. *fol.* adde: Cum CERMISONIO *receptarum* nomine.

(*Pag.* 838. *lin.* 41.) Morbos thoracis & abdominis supplevit FRANCISCUS de PEDEMONTIO.

(*Pag.* 839. *lin.* 30.) Adde: Argentor. 1535. 8.

(*Ibid. lin. penult.*) Non tamen combustus, ut CONRINGIUS scripsit.

(*Pag.* 840. *lin.* 6.) Adde: Ejusdem est supplementum ad morborum curationem MESUES cum ejus operibus editum.

(*Ibid. lin.* 7.) Post verba, *Argentor.* 1533. 24. adde: 1535. cum JOHANNITIO.

(*Ibid. lin.* 10.) Adde: Nisi hi libri omnes iidem sunt.

(*Pag.* 841. *lin. ult.*) Adde: 1521. fol. cum ASTARIO..

(*Pag.* 842. *lin.* 34.) Adde: Et cum Consiliis J. MATTH. de *gradibus*, Ver. 1521. fol.

(*Ibid. lin.* 36.) Adde: Est idem in RHAZEN commentarius jam citatus, recusus anno 1560. fol.

(*Pag.* 844. *prope ad fin.*) Ad verba: *Ulrici de Hutten de guajaci medicina* prodiit Anglice Lond. 1539. 12.

(*Pag.* 865. *lin.* 8.) Adde: Ejus in praxin HOLLERII enarrationes video etiam prodiisse Paris. 1611. 4.

(*Pag.* 866. *lin.* 11. *a fine*) Quæ mea est editio.

(*Pag.* 867.) Adde ANTONII MARIÆ BETTI de Rhabarbaro contra communem opinionem quæstio, Bonon. 1591. fol. prodiit: an nempe magis in substantia alvum solvat an infusum.

(*Ibid. lin.* 10. *a fine*) Adde: Et de variolis, Venet. 1586. 4. quæ mea est editio libri mediocriter utilis.

(*Pag.* 868.) Adde PETRI VAEZ *Apologia medicinalis. Acc. Censuræ de Venæsectione in febribus putridis & curatione particularis, denique epistolæ medicinales*, Barcinone 1593. 8. Nondum legi, sed penes me est.

JACOBI TRUNCONII *de curandis puerorum morbis*, Florent. 1593. 4. cum aliis libris in Pathologia citatis.

(*Pag.* 869.) *Universæ medicinæ synopsis ex* L. GAL. *de morborum & symptomatum differentiis & causis, & de sanguinis missione*, Venet. 1595. fol. in tabularum forma prodiit.

(*Pag.* 869. *lin.* 33.) Adde: Consultationes sunt 102 antiquo more scriptæ, cum magno medicamentorum apparatu & longa theoria. Subjectus est brevis libellus de pulsibus.

(*Pag.* 874. *lin.* 41.) Francof. 1609. 8. Et omnino utiliter fecit LÆLIUS, quod eventus addiderit plerumque in libris hujus generis omissos, bonoque cæterum ordine historiam morbi rationesque agendi proposuerit.

(*Pag.* 875.) Adde JOH. ISLEBIIS V. D. M. *Landbüchlein und experiment vieler artzneyen*, Marburg. 1609. 8. empirica collectio formularum.

(*Pag.* 876.) TIB. BAUERSCHMIDT *Verzeichniss der Artzneyen so man in Pestzeiten zu gebrauchen*, Bayreuth. 1612. 4 GANIVET *amicus medicorum astronomus*, Francof. 1614. 12. *

(*Pag.*

(*Pag.* 879.) HENR. PASCHASII *antilogia contra* περίλεξιν ASSUERI *quam evomuit contra medicinas ex ſulfure, vitriolo, ſale & mercurio*, Magdeb. 1619. 8. *

(*Ibid. lin.* 20.) Adde: Inſtitutiones vero Lugduni editæ 1645. grande ſunt opus cum invidioſa cenſura aliorum ſcriptorum.

(*Pag.* 880. *lin.* 7. *a fine*) Adde poſt verba *ſchiriaſſuer und Lehre von der Gicht*.

(*Ibid. lin.* 4. *a fine*) Adde: Et *Magiſche Artzneykunſt*, Francof. 1685. 8.

(*Pag.* 881. *lin.* 6.) Adde: Et variæ exercitationes medicæ, Venet. 1656. 8. Hæc quidem majori parte pathologica ſunt, in quibus Veterum opiniones inter ſe comparat.

(*Ibid. lin.* 30.) Nimia Venæſectione, quam ipſa mors interrupit, uſum eſſe Val. WIGANDUS auctor eſt *itin. philiatr.* pag. 60.

(*Pag.* 881. *lin.* 12. *a fine*) Conſilia & remedia ſunt abſque hiſtoria morbi, aut experimento ſuo.

(*Pag.* 883. *lin.* 4.) adde: Non parum felix practicus fuit WIGAND *Itin. philiatr.* pag. 63.

(*Pag.* 884. *in fine*) GEORGII MAGIRI *Giffijäger*, Arnheim 1636. 8. ſeu de peſtis curatione cum magno numero remediorum.

(*Pag.* 885. *lin.* 8. *a fine*) *Wiederlegung etlicher misbræuche bey der cur der ſauerbrunnen*, Argent. 1647. 8.

(*Pag.* 886. *lin.* 35.) Quarta nempe edita eſt Hagæ 1659. 8.

(*Ibid. lin.* 39.) Et Ultraject. 1680. formulæ nempe quibus plurimum delectabatur.

(*Pag.* 889. *lin.* 6.) Adde: Ej. *Licht und Recht der Apologie* B. LANGWEDELS *entgegen geſezt*, Roſtoch. 1651. 4. *

(*Ibid.*) BERNH. LANGWEDEL *Ehrenrettung gegen* G. F. LAURENTII *Schmähkarten*, Hamburg 1649. 4. *

(*Pag.* 890. *lin.* 34.) Adde: Huc pertinent quæſtiones an ſanguinis miſſio in defectu lochiorum conveniat; ut curandus ſanguinis fluxus e naribus; an venenum veneno pellatur; an in febribus malignis columbi pedibus admoti proſint; hydrops ut curandus.

(*Pag.* 891.) Adde: *Von der Erledigung* ANNÆ GRUN (Anglice GREEN) *welche gehenkt worden*, Nurnberg 1655. 4. WILLISIUS feminam infanticidam, in theatrum de patibulo allatam, refocillavit & conſervavit.

(*Pag.* 845. *init.*) Adde: WENCESLAI BAIER *Conſilium de peſte*, Lipſ. 1522. 4. cum tractatu *de balneis Carolinis* 4. *

(*Pag.* 846. *lin.* 2.) Adde: Inſtitutiones Fuchſii prodierunt 1601. 8. Lugd. 1560. 8. quæ mea editio eſt. Commodum compendium medicinæ ejus ſeculi.

(*Ibid. lin.* 22.) Adde: Ante GALILÆUM Specillis oculariis ſtellas contemplatum eſſe FRACASTORIUM oſtendit SCIPIO MAFFEI de folmini pag. 85.

(*Ibid. lin.* 28.) Adde: OPTATUM recuſum habeo cum *Savanarola*, Venet. 1552. fol. fuſum & antiqui ſaporis librum.

(*Pag.* 847. *lin.* 8.) Adde: PAULI recuſus liber cum opuſculis Academiæ Florentinæ oſtendit, inconſtantem eſſe AVICENNAM, & ſibi & Galeno contradicere.

(*Ibid. lin.* 24.) Adde: *Florentinam Academiam*. Cæterum hac collectione continetur *Barbaromaſtix*, libellus jam dictus PETR. FR. PAULI & LEONARDI GIACHINI *adverſus* MESUEN *& vulgares medicos* tractatus.

(*Pag.* 849. *lin.* 28.) Ad SYLVIUM, Lugdun. 1549. 16. quæ mea editio eſt.

(*Ibid. lin.* 45.) Adde: Anatomici, ut nunc video, argumenti.

(*Pag.* 850. *lin.* 7. *a fine*) Iterumque adhuc plenius HEURNIUS prodiit Genev. 1649. fol. ut audio, nec enim ea editio præſto eſt.

(*Pag.* 851. *lin.* 1.) Adde: *contrad. medicar.* editio mea eſt, Paris 1565. 8.

(*Ibid. lin.* 21.) Ad PATERNUM. Collector locorum ex veteribus.

(*Pag.* 852. *lin.* 16.) Poſt verba *Italiam adiit:* Adde ASTRUCIO teſte.

(*Pag.* 853. *lin.* 18.) BACCHANELLI liber Lexicon reale practicum eſt, ex Græcis & Arabibus.

(*Ibid. lin.* 8. *a fine*) Aliæ editiones RONDELETII ſunt Genevæ 1623. 8. & Lugdunenſis 1575. 8. quæ mea eſt editio. Opera omnia continent Lib. *de dignoſcendis morbis, de febribus & morbo Italico*. In re medicamentaria plurimus eſt.

(*Pag.* 855. *lin.* 31.) PELETARII libri hæc mea eſt editio. Conciliat nempe loca Galeni ſibi contraria.

(*Ibid. lin. antepen.*) Poſt verbum BEYER & 1652. fol. Capivaccium exſcriptorem ARGENTERII fuiſſe, CRATONIS vox eſt.

(*Pag.* 856. *lin.* 13.) Adde: WECKERI ſcripta nuper Baſil. 1750. 8. recuſa ſunt.

(*Ibid. lin.* 40.) Post verbum 1590. quæ mea editio est.

(*Eadem lin.*) Quarum scopus in universum est, GALENUM contra Arabes defendere, & quæ praxin perinde ut reliquas medicinæ partes continent.

(*Pag.* 857. *lin.* 19.) Adde: Discipulus C. AGRIPPÆ fuit. Ejus peculiaria medicamenta laudat CONRING.

(*Pag.* 858. *lin.* 6.) Adde: FERRARIUS non placet, obiter lectus.

(*Ibid. lin.* 13.) Adde: latinam etiam editionem citari video Lipsiæ 4. absque anno editam cum titulo *Brevis & necessaria contagionis & pestis adumbratio.* *

Ibid. lin. 45.) Belgice prodiit Dordraci 1601. fol.

(*Pag.* 859. *lin.* 34.) Sed ab aliis hoc viaticum nunc video ad BLASIUM HOLLERIUM haberi..

(*Ibid. lin.* 39.) Aliter narrat RAMAZZINI in *Oratione iatrici argumenti* VIII. nempe anno. 1578. & ipsum & CAPIVACCIUM Venetias vocatum negasse pestilentiam esse, aut contagium habere, donec ab eventu ablatis centum millibus hominum refutarentur.

(*Pag.* 860. *lin.* 6.) EJUSD. *il tesoro della vita humana* quatuor libris huc pertinet. Continet consilia auctoris, arcana & remedia, literas familiares & curationes, omnia ad ingenium empiricum auctoris accommodata, Venet. 1570. 8.

(*Ibid. lin* 32.) Nunc video CAESALPINI librum esse brevi & bono ordine scriptum compendium ex veteribus Græcis & Arabibus, in re medicamentaria fusiorem & negligentiorem neque parem aliis viri operibus.

(*Ibid. lin.* 45.) Adde: MERCATI Librum *de febre maligna* prodiisse Basil. 1594. 8.

(*Ibid. lin.* 48.) Quem valde laudat LINDENIUS.

(*Pag.* 861. *lin.* 2.) Libro quarto vero curationes percurrit & fidem derogat miris illis PARACELSI sanationibus.

(*Ibid. lin.* 19.) Non huc pertinet STRUPPII Liber.

(*Pag.* 862. *lin.* 20.) GORRAEI melior editio est Paris. 1564. fol.

(*Pag.* 864. *lin.* 9. *a fine*) Adde: SCHEGKIUS Theologus, Jurisconsultus & Medicus fuit, cæterum artem medicam non exercuit AD.

(*Pag.* 892.) Adde: J. CONR. WECHTLER *homo oriens & occidens*, Francof. 1659. fol. Integra praxis parum noto spissoque libro traditur. RAMSEY's *organum salutis* or an *instruction* to *cleanse the stomach*....... Lond. 1685. 8 de excutia ventriculi.

(*Ibid. lin.* 34.) Post verba: *practici argumenti sunt*, adde SCHNEIDERUM & in toto Libro curationem morborum catarrhosorum proponere, & in L. IV. fuse agere de thermis duciisque & balneis.

(*Pag.* 894. *lin.* 9. *a fine.*) In J. B. du HAMEL *de affectibus occultis* Libro II. theoria operationum medicamentorum exstat.

(*Pag.* 895. *lin.* 4. *a fine.*) Adde: EJ. SYDENHAMI *practice of Physic.* ibid. 1695. 4. *

(*Pag.* 897.) *Der stadt Basel bericht wie man sich vor der Pestilenz hüten und die selbe curiren möge*, Basil. 1667. 4.

(*Pag.* 898. *lin.* 9.) Adde ad BRUNONEM: disputatio *de vomitoriorum & purgantium tempore delecto ad aphor.* IV. 5. Altdorff. 1724. 4.

(*Ibid. lin* 32.) De ISLINGIO, adde: Et physici Bremensis.

(*Ibid. lin.* 3. *a fine.*) Ad HUGHESIUM: mere botanicus est.

(*Pag.* 899.) Adde: ZENTGRAF. *de tactu Regis Franciæ quo strumis laborantes restituuntur*, Wittenb. 1675. 4. *

(*Ibid.* Centuriæ quinque curationum morborum, & tractatus quo astrologiam ad medicinam pertinere ostendit, huc spectant: Illæ breves historiæ sunt, cum sanatione fere per RIVERIANA medicamenta.

(*Pag.* 900. *lin.* 4.) EJ. MEIBOMII *theses ex universa arte desumtæ* 1668.

(*Ibid.*) Adde: EL RUD. CAMERER *de acidularum usu externo*, Tubing. 1677.

(*Ibid.*) Adde: FRANCISCI FRIZIMELICA *de balneis metallicis artificio parandis* ex bibliotheca J. RHODII Norimb. 1679. 8. *

(*Pag.* 901. *lin.* 30.) Quibus prima continentur tum medica varia sub titulo *opusculorum & fragmentorum.*

(*Pag.* 902. *lin.* 5.) Adde: MALVICINII liber Index fere in GALENUM est.

(*Pag* 904. *lin* 12.) Ad Iridem febrilem adde Venet. 1702. 8. Acidis & alcalinis acrimoniis sibi placuit.

(*Pag.* 905.) Adde: B. LAMZWEERDE *monita salutaria de thermarum & acidularum abusu*, Colon. 1687. 8.

(*Pag.* 906.) Italice Liber *le médecin de soi-même*, versus est a FR. R. CHIARI, Venet 1743.

(*Pag.*

(*Pag.* 908.) J. CHRISTOPH STURM *de curatione Hiskiæ morbi per ficum*, Altdorf. 1691. 4.

(*Pag.* 909. *lin.* 13. *a fine.*) Adde: ad *traité des médicamens*, Trevoux 1722. 12.

(*Pag.* 915.) CAUFAPE' *refléxions sur la saignée*, Parif. 1696. 12. *

(*Pag.* 918.) Adde ad monumenta Parisina: Du HAMEL de utilitate vitri antimonii cerati. 1745. BOULTON's *examination of* COLBATCH's *works*, Lond. 1699. 8. *

(*Pag.* 919. *lin.* 23.) *de purgantibus selectis minus cognitis* 1704.

(*Ibid.*) *De Mercurio & medicamentis mercurialibus selectis ad expugnandos sine salivatione morbos corporis humani.* 1700. 4.

(*Pag.* 920.) Adde de STHALIO. Superstitiosus passim, ut in laudando hepate canis ad morsum canis rabidi, dissertatio *de animi morbis* p. 54.

(*Ibid. lin.* 23. *a fine*) Post verbum *laudavit*: in qua pugnat pro revulsione & diverso effectu venæ diversis locis sectæ.

(*Pag.* 925. *lin.* 13.) Post verbum *ostendat*. Nempe anno 1701. felicius curari populum quam nobiles an. 1702. veram febrium theoriam & praxin desiderari. 1706. simplicitatem in facienda medicina præferri debere: 1707. Nullum theoriæ in praxin jus esse.

(*Ibid. lin.* 11. *a fine.*) Post verbum *purgantibus*. Qualia in Italia dare non sit tutum observata SCARDONA II. p. 44.

(*Pag.* 931.) Adde: *Heilsame mittel wieder die grassierende seuche unter dem Hornvieh*. Hall. 1716 4.

(*Pag.* 932. *lin.* 14. *a fine.*) Adde: De *medicamentorum modo operandi in corpore vivo*, Hall. 1720. De *resuscitatione mortuorum medica* 1725.

(*Pag.* 933. *lin.* 18.) Adde ad APINUM. Fore ad Physiologiam & historiam animæ.

(*Pag.* 939. *lin.* 17. *a fine*) Post vocem Parif. Adde: 1723. 12. Ediderat J. BESSE anno 1711. thesin qua ostenderat: *febribus malignis minus tuta Alexipharmaca*, non inutilem, ob cadaverum sectiones, & historias. Eam curationem credebat a se sumsisse HELVETIUM, qui perinde ex BOERHAAVIO non citato inflammationis theoriam surripuisset. Inde mota æmulatione varia in adversario carpit, defendit revulsiones ac venæ sectionem in febre secunda pessimarum variolarum, tum repetitam alvi repurgationem.

(*Pag.* 940. *lin.* 32.) Post verbum *podagræ* Adde: Ubi frictiones laudat.

(*Ibid. ad finem.*) Ejusd. *de opio*, Disp. 1749.

(*Pag.* 946. *lin.* 7.) Ad PAPAM adde: Aliqua philosophica sunt, multa pathologica & practica, de vi noxia vernicis sinensis, de expurgatione mercium suspectarum, curatione variolarum aliorumque graviorum morborum.

(*Ibid lin.* 31.) Adde: Recusa est cum notis a CL. WESSEL LINDEN cum tractatu de Visco.

(*Pag.* 947. *lin.* 9.) Adde ad JUCHII disputationem. *De lumbricis terrestribus & eorum usu medico*, Erf. 1742. 4.

(*Ibid. lin.* 33. *a fin.*) cum VALCHARENGHO.

(*Ibid. lin.* 5. *a fin.*) Cum eodem titulo habetur disputatio CLAUD. BURLET, Parif. 1714. 4.

(*Pag.* 956.) ANTONIO FELICE *differtazioni teorico-prattiche di medicina*. Venez. 1748. 8. In *nona* dissertatione defendit mercurium ejusque usum a MOREALI adhibiti. *Racolta del medico carteggio passato fra 'l* D. ANTON. FRANCESCO SIMONELLI el' D. BARTOLLOMEO NOVELLI *intorno alla cura d'una tisichezza* Jesi. 1749. 4. * Defendit alter usum lactis & balsamorum in phthisi, alter refutat. G. PAOLO CAPRESI *Annotazioni medico critiche alla letera apologetica del* D. OTTAVIO NERUCCI *concernente l'uso del bagno tepido nella cura de Vajuoli*. Siena 1749. 8. * ab usu balnei lactis ex hæmorrhagia ægram periisse, male adeo id præsidium adhiberi, &c.

(*Pag.* 957. *lin.* 8.) In Epistola ad RONCALLUM ostendit argentum vivum nihil profuisse.

(*Ibid.*) J. E. BERTINI & J. F. C. MORAND, *Ergo specificum viperæ antidotum alcali volatile*, Parif. 1750. 4.

BOURGELAT *Elemens d'Hippiatrique*, Paris 1750. 8. *

ANTONII RIDIGER *de veritate virtutis medicamentorum*, Lipf. 1750. 4.

ADAMI COS *de damnis ex abusu resinæ Jalappæ*, Hall. 1750. 4.

FRIDERICH WILH. CLÆRICH *observationes Medico-practicæ*, Gœtting. 1750. 4.

(*Pag.* 958.) DAVID SOAME *the case of receiving smallpox by inoculation impartially considered*, Lond. 1751. 8. Posthumum opus edidit DODDRIDGE, quo ostenditur nihil impii aut temerarii huic artis præsidio inesse. JOHN CHESHIRE *gouty man's companion or a dietetical and medicinal regimen*, Lond. 1751. 8. *

ADDENDA AD PARTEM. XV.

(*Ad pag.* 959.) Post recensionem Libri HIPPOCRATIS περὶ ἀρχαίας ἰητρικῆς adde: Epitomen ex Libris HIPPOCRATIS *de nova & prisca arte medendi* fecit MICHAEL ANGELUS BLONDUS, Rom. 1528. 8.*

(*Ad pag.* 962.) MATTHAEI SYLVATICI *opus pandectarum* citatum exstat etiam Venet. 1507. fol. Lugduni etiam 1535. fol.*

(*Ad pag.* 965.) Post ODDUM de ODDIS adde: ABRAH. WERNER *oratio de vita* GALENI Witteb. 1570. 8.*

(*Ad pag.* 969.) JOH. FREYTAG est etiam *novæ sectæ Paracelsicæ detectio & solida refutatio*, Amstelod. 1637. quæ utcunque huc facit, opposita SENNERTO.

(*Ad pag.* 975.) PHILIPPUS LABBEUS hic dictus historiam etiam medicinæ scribere cœperat teste MEIBOMIO, quæ non prodiit.

(*Ad pag.* 976.) Post BOSELLUM adde: Ad historiam medicinæ Indicæ plurimum confert BERNIER in suorum itinerum relatione sæpe excusa.

(*Ad pag.* 983.) SEMPRONIUS GRACCHUS MASSILIENSIS in Libro hic recenso multa etiam miscet ad solam gratiam conciliandam, recti tamen judicii vir, eo inprimis ævo.

(*Ad pag.* 988.) Post AMMANI citationem adde: ABR. van BLEISWYCK *de felicitate mechanicorum*, Leid. 1708. 4.

(*Ad pag.* 991.) BLASII CARYOPHILLI vita ASCLEPIADIS in GIORN. de LETTER. recusa exstat.

(*Ad pag.* 992.) JOH. FREIND *history of physick*, &c. junctim cum aliis operibus sæpe prodiit, & nuper sola 1751. 8. 2. vol. Londini.

(*Ad pag.* 995.) CHRIST. GOTTFR. STENZEL etiam est *defensio* HIPPOCRATIS (*Epid.* VI. S. V. §. 12.) *fuci non mali accusati*, Witteb. 1745. 4.

(*Ad pag.* 996.) J. HENRICO SCHULZE adde: *de justa studii anatomici æstimatione* programma, Altdorf. 1720. 4. EJ. *de periergia in anatome evitanda* progr. ibid. 1720. 4.

Tractationi de Historia Medicinæ adde ad finem: In *dissertazione epistolari del* D. ANTONIO FELICI Venet. 1748. 8. editis *prima* est de augmentis & remoris medicinæ, vitiis medicorum, idea societatis medicæ: *altera*, quod prima principia corporum cognosci nequeant.

CASP. GEORGII MIEG *vita* WILHELMI BERNHARDI NEBEL, Heidelberg. 1748. 4.

Raccolta del medico carteggio passato fra D. ANTON. FRANCESCO SIMONELLI *e* BARTOLOMEO NOVELLI *intorno alla cura d'una tisichezza*, Jesi 1749 4.*

RUDOLF. AUGUST. NOLTEN *de juribus medicorum in Ducatu Brunswicensi*, Wolfenbutt. 1750. 4.

FRIDERICI BOERNER de ALEXANDRO BENEDICTO *medicinæ instauratore*, Brunswic. 1751. 4.

Iatro-rapsodia, Londin. 1751. 8. Satyra, in qua veteres medici laudantur, recentiores exagitantur.

FINIS.

CORRIGENDA

ET

EMENDANDA.

Corrigenda in Parte II.

PAg. 25. l. 14. pro *disciplinarum* lege *disciplinarum usu.*
P. 27. l. 3. a fine pro GRAND lege GRANDI.

Corrigenda in Parte III.

Pag. 32. In inscriptione hujus partis pro PARS III. lege PARS III. MECHANICA.

Pag. 47. l. 2. pro 1738. lege 1747. Sub fin. *not.* (a) adde: (*de unicorn.* p. 324.)

P. 49. l. 58. pro NARDUEI lege NARDUCCI.

Corrigenda in Parte IV.

Pag. 52. l. 29. pro THEOPHRASTI *sensim* lege THEOPHRASTI *quæ seorsim.* l. 38. pro *Græco-Latina*, lege *Græca.* l. 7. a fine pro *variori* lege *vaniori.* l. 9. a fine pro *exemplar ab* lege *exemplar penes me est ab.*

P. 54. l. 17. pro BOBAEUS lege BODAEUS. l. 26. dele *Tolosæ* 1616. & l 37. pro CANTINO lege LANTINO.

P. 55. l. 21. a fine pro *providit* lege *pervidit* & pro *quo* lege *quibus.* l. 28. pro *sciagraphia.* lege *sciagraphiam.*

P. 58. l. 33. pro *primus spatio* lege *primus ex spatio.* l. 7. a fine pro *machina Gerikii perfectior;* lege *machina etiam Gerikii hic habetur perfectior.*

P. 60. l. 20. pro *Oxon.* 1614. lege *Oxon.* 1674. l. 7 a fine pro *the icen* lege *the icey.* l. 5. a fine pro *solubilitas oleis*, lege *solubilitas in oleis.* l. 37. pro *quale animo* lege *qualem animo.*

P. 61. l. 7. pro 1704. lege 1714

P. 63. l. 14. a fine pro MESYI lege MERYI. l. 4. a fine pro *Gener* lege *Generos.*

P. 64. l. 24. pro HAMKEWITZ, TROBENIUS, lege HANKEWITZ, FROBENIUS. l. 25. pro XLIII. lege XLIV. l. 8. & 9. a fine pro REIDIO GRAYO lege REIDIO & GRAYO.

P. 65. l. 28 pro *Tirassum* lege *Tinassum.*

P. 68. l. 16. pro *continentur, cujusque Fundator* PYRRHUS lege *continentur. Fundator fuit* PYRRHUS. l. 31. pro MARROTUS lege MARCOTUS.

P. 69 l. 3. pro GANOTTO lege ZANOTTO. l. 6 pro 1745. lege 1746. l. 7. pro UPSALIÆ *jam ab an.* 1720. *voluntaria societas eruditorum virorum ediderat* lege UPSALIÆ *jam anno* 1712. *nata voluntaria societas ab anno* 1720. *ediderat.* l. 8. pro 1725. lege 1728.

P. 70. l. 2. post *Libelli* adde: (NICERON).

P. 71. l. 9. pro *triginta septem* lege *quadraginta.* l. 44. pro *Quintum volumen* lege *sextum volumen.*

P. 73. l. 34. pro *corrosæ sunt* lege *corrasæ sunt.* l. 40. pro *excellit*, lege *editum excellit.*

P. 74. l. 7. a fine pro I. B *b* lege I B. 6.

P. 75. l. 32. pro *Wa tensium* lege *Waldensium.* l. 41. pro COTTAEO lege COSTAEO. l. 4. a fine a linea poni debuisset *Naturalis hist.* &c. l. 3. Itidem a linea ponendus erat liber *de thermis & Font.* &c.

P. 76. l 14. a fine pro *Scultervi* lege *Scultensi.*

P. 77. l. 10. pro *Moluccam lamiis adfinem in flore* lege *Moluccam Lamiis adfinem ex flore.*

P. 78. l. 15 pro *omnibus* lege *omnibus gemmis.* l. 24. pro *involvulo* lege *in volvulo.* l. 37. pro *Bun*, lege *Been.*

P. 79. l. 14. a fine pro JU. TEWIUM lege J. C. TREWIUM.

P. 81. l. 14. a fine perperam in hanc lineam L. XII *Harmonicorum*, &c. conjecti sunt, cum a linea poni debuissent.

P. 83. l. 10. pro *Hylarchicum* lege *Hylarchicum diss.*, l. 31. pro *addit*, lege *adde.* l. 43. pro *Dæmonibus*, lege *Dæmonibus habet.*

P. 84. l. 20. pro *& seqq.* lege *& seqq.* 8. *tomis.* l. 30. pro *Ex tota physica universa, & miraculis* lege *Ex Physica universa miraculis.* l. 32. pro *Aelopi* lege *Stllopi.*

P. 85. l. 30. pro *stolido* lege *florido.* l. 13. & 14. a fine dele totas.

P. 86. l. 29. conjungenda est cum sequenti.

P. 87. l. 28. a fine pro *n.* 183. lege *n.* 483. l. 8. a fine perperam in hanc conjecta sunt quæ sequuntur post *vortices considerat*, cum a linea poni debuissent.

P. 88. l. 4. pro *visionis.* lege *visionis proposuit.* l. 28. pro 438. lege 436. & dele 459. 460. & 463. l. 32 pro *oleo* lege *olea* & ead. lin. pro *descripsit, &.* lege *descripsit. Est &* l. 33. pro 1845. 4. lege 1745. 4. l. 6. dele in fine lin. 544. & 568. l. ult. pro X^mo^. lege X. *tomo.*

P. 89. l. 3. a fine appone asteriscum.

P. 90. l. 3. pro *Digestor* lege *Digesteur.* l. 6. post 1686 4. subjunge asteriscum. l. 9. sub finem adde asteriscum. l. 26 pro 1735. 12. lege 1735. 8. l. 11. a fine pro *Virgilianas* lege *Virgilianus*, & pro *conquærit* lege *conquirit.*

P. 91. l. 11. deleatur.

P. 92. l. 5. dele *ut.* l. 13. pro *Anledringen* lege *Anledningen.* l. 14. pro *werlde* lege *werldes.* l. 40. pro *Chemnis* lege *Chemniz.* l. 41. pro *Wolblensteinensibus* lege *Wolkensteinensibus.* l. 44. pro *adeo sulphure* lege *adeo & sulphureo.*

P. 93. l. 4. pro G. A. GESNERI lege J. A. GESNERI. l. 6. pro OVELSGUN lege OVELGUN. l. 8. pro DANGOHL lege DAN. GOHL. l. 12. pro SOSES lege SPES, & pro *Furstenencensium* lege *Furstenauensium.* l. 13. pro *Hofheismar.* lege *Hofgeismar.* l. 14. A linea poni debuisset J. F. HENKELII, &c. recensio. l. 20. fin. adde: *in que* & in seq. l. 21. dele: FRANC. BLONEL eamque lineam cum præcedente conjunge. l. 26. pro *spadanæ*, lege *spadacrene.*

P. 94. l. 4. pro *Lincolnshire* lege *Lincolnshire, Derbyshire.* l. 18. pro *Abrerbracensi* lege *Aberbrothocensi.* l. 24. pro *Witham spaw.* lege *Essay upon Witham spaw.* Et in novam lineam refer, qui perperam in hanc conjectus est, citatum libellum J. SCHEBRE. l. 37. pro D. DUCLOS lege SAM. COTEREAU D. DUCLOS

P. 95. l. 9. pro *douches de Vichi.* lege *douche de Vichi, de Bourbon l'Archambault & du mont d'or.* l. 10. pro 1738. 12. lege 1734. 12

P. 96. l. 20. conjunge cum sequenti linea 21. l. 24. Perperam in hanc conjecta sunt: *Denique collectionem*, &c. quæ a linea poni oportuisset. l. 32. pro *a* LL. HWYDII lege a LLHWYDII. l. 37. pro 1714. 4. lege 1714. 8.

P. 98. l. 23 pro 1748. *fol.* lege 1743. *fol.* l. 27. pro LL. WHYD lege LLWHYD l. 31. pro *Becmannus* lege *Bermannus.* l. 40. pro *scripsit*, lege *usus est.* l. 44 pro *forepta* lege *sarepta.* l. 47 pro *Berg-ertzen* lege *Berg-arten.*

P. 99. l. 1. pro 1670. lege 1671. l. 4. pro ALONZO BARBA *acte* lege ALVARO ALONZO BARBA *arte.* l. 8 pro PLATERUS lege PLATEUS. l. 34 pro *Auratia* lege *Auraria.*

P. 101. l. 5 a fine pro 1726 lege 1721.

P. 102. l. 15 a fine pro J. GOTF lege J. GOTS. & pro *Försvanschrift* lege *Försvarschrift* & porro pro S. S. S. lege J. J. S. l. ult. pro *corallia* lege *corollaria.*

P. 103. l. 1. pro *Libello* lege *Libello.* 1732. 4.

P. 104. l. 26. pro *Tinagensi.* lege *Tecayensi.* l. 30. A linea poni oportuisset cum hac perperam conjuncta quæ sequuntur post *materia opus.* l. 5. a fine pro P. WOTTON lege E. WOTTON, & post 1552. adde *fol.* l. penult. pro *historia.* lege *historiam.*

P. 105. l. 9. pro *dissertationes* lege *dissectiones.* l. 46. pro VALDELEBRO. lege VALDECEBRO. l. ult. Pro SAM. lege ALL.

P. 106. l. 12. fin. adde: & SCARAMUCCI. l. 22. pro RUVINI lege RUINI. l. 33. Perperam *valde accurata* litteris Italicis impressæ sunt, cum *antiqua* ut vocant, adhiberi oportuisset. l. 40. pro JOH. RAII lege JOH. CAII.

Pag,

CORRIGENDA ET EMENDANDA.

P. 107. l. 19. pro JOH. BARRERE lege PETRI BARRERE. l. 22. deleatur tota. l. 26. pro *tabulis, a* G. lege *tabulis.* A G. l. 28. adnecte asteriscum. l. 6. a fine pro *descriptio* lege *descriptionem.*

P. 108. l. 47. pro *d'*ADAM lege *d'*ADRIAN.

P. 109. l. 1. pro I. IV. lege I. V. l. 4. pro 1681. lege 1680. 4. l. 24. post *Upsal.* adde: 1741. 1742. l. 29. pro HODIERNÆ lege J. B. HODIERNÆ l. 4. a fine pro *history*, lege *history of serpents.* l. penult. pro *di grue* lege *di* GIOV. & pro *Tarteruge* lege *Tartaruge.*

P. 110. l. 3. pro *Lerniis* lege *herniis.* l. 42. pro *ubi secundum* lege *unde, secundum.*

P. 111. l. 12. a fine pro *plantis quibus* lege *plantas habet quibus.*

P. 112. l. 31 pro *& describit.* lege *& describit animalcula.*

P. 113 l. 3. pro *edita in* 4. lege *edita in* 4. *Amst.* 1662. l. 12. a fine pro *venenatum esse;* lege *venenatum esse demonstrat.*

P. 114. l. 3. a fine pro *del Vermes* lege *del Kermes.*

P. 115. l. 1. pro DE RUUSCHER lege MELCHIOR DE RUUSCHER & post 1749. 8. adde: Belg. & gallice. l. 9. pro *ad Vermes* lege *ad Kermes.* l. 12. pro 1707. 4. lege 1701. 4 l. 13 pro *Lettere di* COSMO BONUOMO *intorno a pellicelli del corpo umano* lege *osservazioni intorno a pellicelli del Corpo umano fatte del* D. G. C. B. *in una lettera al* S. FR. REDI. *Firenza.*

P. 116. l. ult. pro *& de Echinis* lege *& de Echinis Prussicis.*

P. 117. l. 1 pro *subvertit* lege *subjecit.* l. 24. pro *Mastographia. Brest.* lege *Mastographia. Brieg.* l. 26. pro *corallichiis* lege *coralliis* l. 39. dele 1716. 8.

P. 119. l. 26. pro *edit.* 2697. lege *edit. Delph.* 1697. 4.

P. 120. l. 25. pro *Salamanca* 1546. lege *Salamancæ* 1547. & in fin. præfige asteriscum. l. 37. pro *Sevillæ* 1580. lege *Sevillæ* 1590.

P. 121. l. 35. pro *Maldivas insertas* lege *Maldivas insulas*

P. 122. l. 7. pro *Acarettæ Intercetta, valde* lege *Acarettæ, Intorcettæ. Valde.* l. 12. pro *itinere an* 1676. *impresso* lege *itinere, Amst. an.* 1666. *impresso fol.* l. 17. pro *des cetes* lege *des cotes.*

P. 123. l. 4. a fine pro *& plantarum* lege *& plantarum rudiores.*

P. 125. l. 9. pro *Fossilium* lege *Fossilia.*

P. 126. l. 28. pro *olh Gothlandica* lege *och Gothlandica.* l. 45. pro *considerabls* lege *considerable* & pro *adamantum n.* lege *adamantum historia n.*

P. 127 l. 26. pro *Lechos* lege *hechos de los Castellanos.* l. 40. conjungenda est cum sequenti 41. inque hac verba, J. FAB. in HER. in parenthesin includenda sunt. l. 47. pro *sapientiæ*, lege *sapientiæ monumenta.*

P. 128. l. 35. pro *Fere englished.* 1673 lege *Feroe Englished.* Lond. 1676. l. 47. pro PIBBALD lege SIBBALD l. 52. pro *Gregorii Abbatis Abbyssinico* lege *Gregorio Abbate Abyssinico.* l. 2 a fine dele asteriscum, & pro *opera* lege *opera plantas & animalia.*

P. 129. l. 4. dele asteriscum. l. 19. pro *Westerding* lege *Westriding.* l. 21. pro *Wester* lege *Western.* l. 36 pro *bescrifhing* lege *bescrifning*

P. 130. l. 2. pro BRICKWEELL lege BRICKWELL. l. 17. pro *n.* 730. lege *n.* 330.

Corrigenda in Parte V.

Pag. 135. l. 10 a fine pro 1660. lege 1669.

P. 136. l. 6. pro *an.* 1717. lege *an.* 1718. l. 23. dele asteriscum.

P. 137 l. 34. pro *usus est* lege *usus est theoria non bona instructus.*

P. 139. l. 13. pro *nitrove sulfuris* lege *nitri, vi sulfuris.*

P. 140. l. 8. a fine A linea poni debuisset J. ANDR. STISSER, &c. perperam cum hac conjunctus. l. 5. a fine dele totam. l. 4 a fine pro AMBR. GODFREY lege EJUSDEM.

P. 142. l. 20. a fine pro *utraque* 1698. 1704. 4. lege *utraque* 1698. 4.

P. 143 l. 4. a fine pro FR. FLAKE lege FR. SLARE.

P. 144 l. 17. pro *non analyseos parum* lege *analyseos parum.*

P. 145. l. 17. dele in fin. positum *De* & l. 18. pro *analysibus* lege *De analysibus.* Hæc enim cum sequentibus novam lineam incipere debent.

P. 146 l. 8. pro DURAS lege DUFAI. l. 12. pro *Zymologia* lege *Zymotechnia.*

P. 150. l. 3. a fine pro *Lips.* 1607. lege *Paris.* 1607.

P. 151. l. 10. pro *Hunc auctorem* lege *In hunc auctorem.* l. 16. Conjungenda est cum sequenti 17.

Corrigenda in Parte VI.

Pag. 156. not. a. l. 1. pro *Medii* lege *Studii*

P. 159. l. 46. pro MARCTLINO lege MARCOLINO.

P. 160. l. 39. pro *cæterum* lege *cæterum* DIOSCORIDIS.

P. 161. l. 40. pro RAS. lege RAI.

P. 162. l. 46. pro *æmulatio* lege *evolutio.*

P. 163. l. 5. a fine, pro *æstimare nolo* lege *artem æstimare nolo.*

P. 167 l. 45. pro *& omnes* lege *& infideles*

P. 169 l. 38. pro GORRUS lege GORRÆUS. l. 47. pro *connexit* lege *correxit*

P. 171. l. 12. pro *convicto* lege *convictum.* l. 26. pro 1454. lege 1485. l. 31. pro CUBAI lege CUBÆ.

P. 172. l. 29 pro *Mascellum* lege *Marcellum.* l. 43. pro SEGMER lege SEGUIER.

P. 173 l. 20. pro *Vopsum* lege *Vogesum.* l. 28. pro III. lege III. *centum undecim.* l. 38. post *Basileæ* subjunge *prodiit.*

P. 174. l. 44. Perperam WILH. TURNERI *new herbal*, &c. cum priori auctore connectitur, cum a linea incipiendum esset.

P. 175. l. 35. pro STOKHORNIUS lege STOKHORNIAS. l. 49. post 1543. addatur *fol.* l. 2. a fine pro ADAMUS lege ADAMUS *gener* EGENOLPHII.

P. 176. l. 3. Deleatur parenthesis (B. RIV. SEG.) l. 17. Perperam in hanc lineam conjectus est MELCHIOR &c. cum ab initio poni debuisset. l. 22. pro *Hurichnate* lege *Hierichunte.*

P. 177. l. 12. pro *aconito l.* lege *Aconito* I. l. 4. a fine pro *plurimæ* lege *plurimas* & pro *Crepecorianis* lege *Crepacorianis.* l. ult. deleatur asteriscus.

P. 178. l. 16. pro *citriis.* lege *citriis & limoniis.* l. 22. deleatur tota.

P. 179. l. 32. pro L. *colubriori* lege L. *colubrini*

P. 180. l. 4. pro *plantas minores* lege *plantas medicas.* l. 25. pro LYRE lege LYTE. l. 26. pro CAT. HARL. lege AMES. CAT. HARL. l. 39. pro *de citi & del berere.* lege *de cibi e del bere.*

P. 181. l. 5. pro 1568. 8. scribe 1586. 8: l. 5. & 6. a fine deleantur totæ.

P. 183. l. 14. pro *Montisblig.* lege *Montisbelg.*

P. 184. l. 2 a fine dele asteriscum.

P. 185. l. 2. pro *si fides* NEANDRO *& Theatris*) lege *si fides* NEANDRO, & Theatri. l. 34. pro *Clavennæ* lege *Clusii*, & dele asteriscum, qui est post 1611. 4.

P. 187. l. 15. pro DÖRINS lege DÖRING. l. 14. a fine pro MORI lege MORIN.

P. 188. l. 29 pro FURIANII lege FUIRIENII. l. 7. a fine deleatur *Buch* l. ult. perperam a linea inceptum est, cum JACOBUS HORSTIUS, &c cum priori libro conjungi debuisset.

P. 189. l. 5. pro *sed numquam* lege *sed ea unmquam.* l. 13. pro *plantarum* L. lege *plantarum* LIII.

P. 190. l. 4. pro *Ronen* lege *Bonon.* l. 5. pro KARLIX lege KARAIX. l. 26. pro *exortæ inter* lege *exortæ erant inter.* l. 27. pro *paraverant, illis* lege *paraverant. Pro illis.* l. 12. a fine pro BELERI lege BESLERI

P. 191. l. 12. dele BALDUS BALDUS *aliique.* l. 18. & 19. dele totas. l. 33. pro *multæ*, lege *non multæ*, in l. 6. a fine perperam conjectus est GUIL. PISO, &c. cum a linea poni debuisset.

P. 192. l. 4. A linea poni debet JOACH. BURSERUS, &c. delerique punctum, ut legatur: JOACH. BURSERUS *nihil equidem*, &c. l. 12 a fine subjunge asteriscum. l. 3. a fine pro *Warfotiensi* lege *Warsoviensi.*

P. 193. l. 31. pro *aliquæ quam* lege *aliquam.* l. 39. deleatur tota.

P. 194. l. 24. pro *proprias continet.* lege *proprias primus continet.* l. 6 & 7. a fine deleantur totæ.

P. 195. l. 22. pro *Im* lege I. M. l. 37. pro SEBBALDI lege SEB. BALDI. l. 41. pro *Salibianæ* lege *Salitianæ.* l. 3. a fine deleatur tota.

P. 197 l. 17. a fine pro *Thée* lege *Tree.*

P. 198. l. 41. pro P. J. T. J lege P. I. T. I.

P. 199. l. 28. pro 1692. lege 1695.

P. 200 l. 3. pro 1669. 8. *an.* 1635. lege 1669. 8. *mihi, nam an.* 1635. l. 32 pro *Orobande* lege *Orobanche.* l. 44. pro NAGRI lege MAGRI & fini l. 45. subjunge asteriscum.

P. 201. l. 5. pro *history of vegetables* lege *history of propagation and improvement of vegetables*, & post 1672. subjunge 8. l. 8. dele (SEG.) l. 17. pro *fruittery* lege *and ordning fruittrees*, & post 1672. subjunge 8. l. 19. deleas 1679. *

Pag.

CORRIGENDA ET EMENDANDA.

Pag. 202. l. 4. a fine pro *hypernaculis* lege *hibernaculis*

P. 205. l. 4. pro GAL. L. lege GALL & pro 1982. lege 1682. l. 22. pro D. *de* HOCHBERG lege WOLF. HEL. 'HART *de* HOCHBERG & pro 2. *vol* lege 3. *vol*

P. 206. l. 27. pro *Aucta censura* lege *Acerba censura*. l. 41. pro *Naireni* lege *Naironi*.

P. 207. l. 19. pro HEINICHEN lege HERRICHEN. l. 22. pro *Covare* lege *Coave*.

P. 208 l. 7. pro *hinc inutile* lege *hinc non inutile* l. 7 a fine pro GRAVE lege GRAU & pro 1689. 8. lege 1689 12. l. ult. pro J. J. CAMERARII lege RUD. J. CAMERARII.

P 209. l 4 pro *Jenæ* lege *Ferrariæ*. l. 18. pro *Upsaliæ an.* 1690. lege *Ultrajecti an.* 1690 4.

P. 210. l. 13. a fine pro JO. HERARDI lege JO. SHERARDI. l. 7. a fine pro 1674. lege 1694.

P. 211. l 2. pro *etiam stirpium ita versatus*. lege *etiam staminum ita versatus est*. l. 20. dele: *an.* 1717. l. 43. pro CAMER lege CAMERARII.

P. 212 l. 19. pro *Hervis* lege *Newis* l. 24 & 25. deleas seqq.: *Iterum ostendit, arbores a plantis humilioribus non debere separari p.* 128. *&c.*

P. 216. l. 3. pro *Monospermacea* lege *Monospermalthea*. l. 9. pro *Ridino Kaopi* lege *Ricino Karpi*.

P. 217. l. 30. pro *theitang* lege *theizans*. l. 33. pro *supradicta* lege *supradicta* FAGONII. l. 39. dele asteriscum. l. 45 pro *Busserianas* lege *Burserianas*.

P. 218. l. 9. pro *Epistola* lege *Epistola ad* LEIBNIZIUM. l. 9. a fine adde asteriscum post 1703. 12. l. 7. a fine deleatur tota.

P. 219. l. 6. pro CRAUSE lege R. WILH. KRAUSE. l. 26. pro STARKE lege RUD. CHRIST. WAGNER *&* STARKE.

P. 220. l. 3. pro J. ASLEVOGT lege J. A. SLEVOGT. l. 27. pro LECAAN lege JOH. POLY LECAAN. l. 38. dele asteriscum annexum.

P 221. l. 6. fini præfige asteriscum. l. 7. pro R S. lege R. J. l. 8. deleatur tota. l. 10. pro 1710. 4. lege 1720. 4. l. 22. pro J. F AUG. lege J. AUG. & fini lin. annecte asteriscum.

P 222. l. 9. pro 1713. 8. lege 1713. 4. l. 29 pro LANG lege J. J. BAIER *&* LANG.

P. 223. l. 9. pro *art. of husbandry* lege: *whole art of husbandry or the way of menaging and inproving of land*. l. 31. pro *zozella* lege *rorella*. l. 13. a fine pro *Capraria, Peruviana, Agerati* lege *Capraria Peruviana Agerati* duo enim interjecta commata deleri debent. l. ult. deleatur tota.

P. 224 l. 34. pro 3 *vol. fol.* lege 3. *vol.* l. 16. a fine pro PLACK lege BLAIR.

P. 226. l. penult. dele: *Ab anno* 1718. *ad* 1722.

P. 227. l. 33. dele subjunctum asteriscum. l. 8. a fine pro *lint* lege *line*. l. 5. a fine pro S. M. lege J. M.

P 229. l 27. pro *winegard* lege *wineyard*.

P. 230. l. 5. pro *Sirenska* lege *Swenska*. l. 7. pro *Limboræ* lege *Limbowe*. l. 36 pro AMMANNON lege AMMANNO. l. 17. a fine conjungenda est cum sequenti. l. 13. a fine pro COCCEII lege COCCHII.

P. 231. l. 3 dele præfixum asteriscum. l. 4. pro D. lege JOHN & pro *misselæ* lege *misspeltæ*. l. 7. pro *of tea* lege *diss. of tea*. l. 9 pro *history* lege *post history*. l. 15. a fine pro *Plante Keenningen of Elocbemes* lege *Plante-Kaenningen of Elvebemes*.

P. 233. l. 3. pro T. E. lege F. E. & pro D. E. lege D. J. l. 34. pro *versatus est.* * lege *versatus est, brevi tamen omnino*. l. 38. pro HENR. lege HIER.

P. 234 l. 47. pro 1637. lege 1737.

P. 235. l. 26. pro *quam brevissima*. lege *quam brevissima nomina*. l. 35 pro *baccarum laudat* lege *baccarum laudat, varietates in flore recensct*.

P. 236. l. 44. pro *de Belladonna* lege *de Belladonna tamquam specifico in cancro*

P. 237. l. 2. pro *exscribitur* TOURNEFORTIUS *&* VAILLANTIUS, lege *exscribit* TOURNEFORTIUM *&* VAILLANTIUM. l. 25. pro *Dioseram* lege *Droseram*. l penult. pro *ad me*, lege *ad me, ad alios*.

P. 238 l. 6. pro *de vegetabilibus* lege *de vegetabilibus diss.* II. & ead. lin. pro *recusa est* lege *recusæ*. l. 37. pro *mortissime* lege *moltissime*. l. 3. a fine pro *&c.* lege *&*.

Pag. 239. l 10. dele asteriscum.

P. 240 l. 10. pro LEINKER lege L. HEISTER *&* J. SIEGMUND LEINKER. l. 8. a fine, adde *cum maximis erroribus*.

P. 241. l. 7 pro *eos ligneos* lege *earum ligneos*.

Corrigenda in Parte VII.

Pag. 248. l. 12. pro *anatomiæ* lege *anatomicorum*. l. 19. pro *ad priora*, lege *ad priores*.

P. 251. l. ult. pro *cujus vocem* lege *cujus nomen*.

P. 258. l. 31. post verba *uti ipse ediderat eas auctor* pro puncto comma substitue. l. 43 pro *quidem inscripsisse* lege *quidem exscripsisse* l. 44. pro *de sem. ovis* lege *de Fem. ovis*.

P. 259. l. 15. a fine pro *seorsim idem* lege *seorsim ibidem*. l. 8. pro *an.* 1689. lege *an.* 1689. 8.

P. 260. l. 16. pro *of human bones* lege *L. of human bones*. l. 37. pro S. E. HEBENSTREIT lege J. E. HEBENSTREIT. l. 39. pro *mutatio: & aliæ in Progr.* lege *mutatio, & aliæ. In Progr.*

P. 263. l. 23. pro *exsciendi secure*, lege *exscindi securi*.

P. 266. l. 5. a fine pro RUYSCHIUS lege RUYSCHIUM. l. 3. a fine post *demonstravit* comma pro puncto substitue.

P. 267. l. 15. pro *motus jungendi* lege *modus jungendi*.

P 268. l. 19. a fine pro *inter partes* lege *in partes*.

P. 270. l. 4. a fine pro JACCONUS lege TACCONUS.

P. 271. l. 26. pro *distractum* lege *distinctum*.

P. 272. l. 30. pro *& an.* 1558. lege *& an.* 1585.

P. 273. l. 12 post BOERHAAVIANA subjice comma. l. 26. pro COSTERI lege COITERI.

P. 275. l. 1. pro *anno* 1644. lege *anno* 1649. l. 26. pro 1641. & 1647. 4. lege 1641. 12. & 1647. 4.

P. 277. l. 28. pro *of a horse* lege *of a horse quæ*.

P. 278. l. 7. pro J HOFMAN lege M. HOFMAN. l. 10. pro COTTERO. lege COITERO. l. 18. pro *proprii icones*, lege *proprii icones sunt*, & pro *prodiverat*, lege *prodicrant*.

P 279. l. 30. pro *Paris* 1705. lege *Paris.* 1705. 12.

P. 280. l. 12. pro ERNDIL lege ERNDL l. 33. dele præfixum asteriscum. l. 37. pro REISSEISEN lege J. SALZMAN & REISSEISEN

P. 281 l. 21. pro *conprehensi*, lege *conprehensi historiam*.

P. 282. l. 41. pro *beskribfning* lege *beskrifning*. l. 44. pro *alia de ossibus* lege *alibi de ossibus*. l. ult. conjungenda est cum linea 6. p. 283. quæ prima est in notis ad hanc paginam.

P. 285. l. ult. pro J. D. HORII lege J. D. HORSTII.

P. 286. l. 9. pro *Amsteldami editus*, lege *Amstelodami edito*. l. 16. pro *ut argumentum virium* lege *ut augmentum virium*.

P. 289. l. 37. pro in *Belgio & Neapoli* lege *in Belgio a.* 1685. 4. *& Neapoli*

P. 290. l 10. a fin. pro *lumbricales* lege *lumbricales* (*de propr. libr*) l. 9. a fine pro *ex simii*, lege *ex simiis*.

P 291. l. 22. pro *apud Julium* lege *apud Judicem*.

P. 293 l. 16. pro *psoas, temporalis*, lege *psoas, masseter, temporalis*.

P 296 l. 17 *syllabus*, &c perperam in hanc conjectus est, cum a linea poni debuisset.

P. 298. l. 5. a fin. pro GUNLII lege GUNZII.

P. 299 l. 16. a fine pro *rubri & cærulei* lege *rubri, nigri & cærulei*.

P. 300. l. 3. a fine pro *breviter* lege *parum mutata & parum aucta. Breviter*.

P. 301. l. 31. pro EUSTACHIUS *inprimis*, lege EUSTACHIUS *inprimis hic excelluit*.

P. 304. l. 39. pro *de catantiis*, lege *de catarrhis*. l. 40. pro *Lugduni* 1565. 8. *Mea ab* HORNIO *procurata est*. lege *Lugduni* 1565. 16. *Alia cura* J. *van* HORNE *Leidæ prodiit*.

P. 305. l. 8. pro *Cæsenæ* lege *Cæsenæ*. l. 34. *Nervos cordis*, &c. seqq. ad novam lineam referri debent.

P. 307. l. 5. pro *de decussu vasorum*, lege *de decursu vasorum*.

P. 308. l. 21. a fine dele 1747 *fol.*

P. 309. l. 27 pro *in* JACOBI lege JACOBUS l. 36. pro *in fasciculo exstat, annum non novi*. lege *in fasciculo exstat, primum vero prodiit* 1692. 4. l. 7. a fin. pro *aneurysmatibus, Romæ* lege *aneurysmatibus, edito Romæ*.

Dele signum parentheseos, quod in lin. 6. & 7. a fine exstat, & pro *edito anatomen* lege *anatomen*.

P. 310. l. 1. pro *in rudioribus* lege *in vividioribus*. l. 22. pro *experimenta ionibus* lege *exercitationibus* l. 24 pro *fibrasque rectilineas* lege *fibrisque rectilineis*.

Pag. 311. l. 4. pro *in opusculor.* lege *in opusculor. Scientif & Philolog.* l. 5. pro *fr. adv.* lege *Fr. ad Viadr.*

P. 312. l. 32. pro ANT. PETIT *an* lege ANTONII PETIT *& de* VALLUN *Ergo*. l. 14. 15. 16. a fine dele.

P. 313. l. 13. dele asteriscum, & lin. 14 dele vocem nem-

pe DOUGLAS. l. 23. pro *huc spectantia, ut anastomosis* lege *huc spectantia habet, ut anastomoses*. l. 7. a fin. pro *satis vidit*, lege *satis veram esse vidit*.

P. 314. l. 5. pro *in Q. Peripat.* lege *in Q. Peripat.* IV. l. 27. conjungenda est cum seq. 28. & linea 29. cum lin. 30. l. penult. pro OUTHMANNUM, lege GUTHMANNUM.

P. 315. l. 40. dele asteriscum. l. ult. pro BEHRIO *teste in Physiol.* p. 310. lege *& in* BORELLI *calculos de motu cordis animadvertit*.

P. 317. l. 9. pro *habet etiam* lege *habetur etiam*. l. 39. pro L. *Pisani* lege L. *Bononiæ*. l. penult. pro S. POLETUS lege SPOLETUS

P. 318. l. 30 pro *de motu sanguinis per minima. Lond.* lege *de circulatione sanguinis per vasa minima* Leid.

P. 319. l. 6. a fine pro *unice in solidis* lege *unice docet in solidis*.

P. 320. l. 6. pro *Keiliano more, & 55. pro eo adsumit, qua ex corde prosilit* lege *Keiliano more*.

P. 321. l. 8. pro *eructare* lege *mutare*. l. 25. pro *quem ferre possunt* lege *& eo, quem ferre possunt*. l. 6. a fine pro *St. Andest.* lege *St. Andeol*.

P. 322. l. 40. pro MONEITORIUS lege MONGITORIUS.

P. 323. l. 24. pro *& ideo* lege *& adeo*.

P. 324. l. 4. pro *Duo* LEEN, lege *Duc.* LEED. l. 6. pro L. 88. lege *h.* 88.

P. 325. l. 11. pro *Senkinsii* lege *Jenkinsii*.

P. 326. l. 2. pro 1737. lege 1747. l. 19. pro 1741. 8. lege 1714. 8. l. 36. pro P. *le* TONNELIER lege P. *le* TONNELIER *& du* BOIS. l. 46. pro LASSOUETTE lege LALLOUETTE.

P. 327. l. 6. pro *parit* lege *ponit*. l 26. pro *ad finem aliqua reperi*, lege *Adfinia aliqua addo*. l. 50. pro *adduntur* lege *adduntur, & apud* MAFFEIUM *cum epistolis de fulmine*.

P. 328. l. 7. dele asteriscum. l. 8. pro KRAPENSTEIN lege KRATZENSTEIN.

P. 329. l. 30. pro *recusis*. lege *recuso*. l. 4. a fin. pro *in Tr.* lege EJ. *Tr.*

P. 330. l. 23. pro *potius* CASPARI lege *patris* CASPARI l. 24. pro 1671. lege 1641. & pro *in Dissertationibus anatomicis* lege *in Dissertatione anatomica* IV. l. 27. pro *Londinensis* lege *Londinensis editio*. l. penult. pro *denticulatum* lege *denticulatum dixit*.

P. 332. l. 20. pro *fideliter proposuit*. lege *utiliter proposuit*. l. 45. pro *a* COWPERO *picta*, lege *a* COWPERO *picta, ipso in præf.* RIDLEYO *teste*.

P. 333. l. Ad novam lineam referri debent, quæ hac & seq. de COWPERO dicta sunt. l. 18. pro 1939. lege 1739.

P. 334. l. 39. pro *de spiritus* lege *in l. de spiritus*. l. 46. pro *medico juste relegatus, Francf. Viadr.* 1725. 4 lege *medico relegatus Fr. ad Viadr.* 1725. 4. *& spiritus ex foro medico juste relegatus Francof. ad Viadr.* 1728. 4. l. 48. pro *& motum animalis*, lege *& motum animalis, & meningum indispensabilior usus adsertus*.

P. 335. l. 17. a fin. pro *Lond.* 8. lege *Lond.* 1739. 8. l. 50. pro *exstant in Disp.* lege *exstant vestigia in Disp.*

P. 337. l. 4. a fin. pro 7. *&* lege *&*.

P. 338. l. 5. a fine pro *ex scripto* RUYSCHII, lege *exscripto* RUYSCHIO.

P. 340. l. 26. pro RAYMUNUS lege RAYMUNDUS.

P. 343. l. 23. pro POLYCARPUS lege POLYCARPUS GOTTLIEB. l. 36. pro *stylopharyngæum* lege *Mylopharyngæum*. l. 27. dele signum distinctionis quod post *deglutitione* positum est. l. 2. a fin. pro *aliqua* lege *aliquas*

P. 344. l. 38. pro *raglossostomo* lege *aglossostomol*.

P. 345. l. 6. pro *ex n.* 61. lege *in. n.* 61. l. 29. pro 1618. lege 1718. l. 49. pro CL. BERTIN *in* lege CL. BERTIN *scripsit in* l. 4. a fin. pro *eriam* lege *etiam*.

P. 346. l. 5. pro VOG. lege VOGEL. l. 17. pro *de oscitatione* 1728 lege *de oscitatione & pandiculatione* 1720. l. 36. pro JESLII lege TELESII.

P. 347. l. 26. pro *n.* 28. lege *n.* 28. 29.

P. 349. l. 40. dele subjunctum asteriscum.

P. 350. l. 18. pro *contra id experimentum* lege *contra hujus experimenti vim ad demonstrandum vitalem partum fetus*. l 39. pro *Disp. de usu respirat.* lege *&* HENR. CHRISTIAN KRUGER *Disp. de vi respirat.* l. penult. pro *breshurn wyda* lege *bref hurn wyda* & pro *si unkande* lege *siunkande*.

Pag. 351. l. 16. a fin pro *ineunte anno* lege *exeunte anno*.

P. 352. l. 9. pro J. B. CHOMEL lege J. B. LUD. HAZON & J. B CHOMEL.

P. 353. l. 12. pro LUDOV. JUL. lege LUDOV. LUC. l. 24. dele *& in Coll. Disp. T. IV* l. 36 pro FOSSE lege FRID. *de la* FOSSE.

P. 355. l. 17. pro *de fame & siti* lege *de fame & siti* L. III. dele etiam in fine positum asteriscum. l 22. dele asteriscum.

P. 356. l. 15. pro T. I. X. lege T. IX. l. penult. pro *tribuit auctarum suarum* lege *tribuit suarum*.

P. 358. l. 22. pro *ciborum* lege *ciborum habet*.

P. 359. l. 15. pro *de digestione ciborum*, lege *de ciborum in ventriculo confectione*.

P. 360. l. 22. pro *Johes* lege *Johns*. l. 37. pro *ventriculi, &c.* lege *ventriculi proponit, &c.* l. 5. a fin. pro AVATER lege A. VATER.

P. 361. l. 11. pro *distractionem* lege *distinctionem*. l. 18. dele interpunctionem post *Actis*. l. 28. pro 1722. recusa 1728. 4. lege 1722. 4. recusa 1728. 8. l 40. pro SCHMIDT lege GEORG. CHRISTIAN HAHN.

P. 362 l. 15. a fin. pro 1518. lege 1581. l. 7. a fin. pro 1649. lege 1644.

P. 363. l. 7. a fin. pro *scieucas* lege *sciences*.

P. 364. l. 19. pro *sanguinem in* lege *docet sanguinem in*.

P. 365. l. 39. pro *exstat*, lege *exstat anni* 1664. 12.

P. 366. l 28. pro JAC. IGNATII lege FRID. FERD. ILMER *&* JAC. IGNATII & dele asteriscum annexum.

P. 367. l 18. pro 1718. 4. lege 1618 4. l. 25. pro *extensionis* lege *extensi*. l. 26. pro TOLII lege FOLII & pro *Antiquo* lege *Liber antiquo*.

P. 368. l. 18. pro 1725. lege 1728.

P. 369 l. 6. a fine pro E. F. R. HEISTERO lege E. FR. HEISTERO.

P. 370. l. 2. pro *Regiom.* 1738. lege *Erfurt.* 1734. 4.

P. 371. l. 19. pro ANDREÆ lege ADRIANO. l. 5. a fin. dele totam. l. penult. pro *vasculoso*, lege *valvuloso*.

P. 373. l. 5. pro *operis* lege *operis* JEREMIÆ. l. 39. pro *& actione* lege *& actione & bilis natura*. l. 6. a fin. pro *Memorias* lege *Memoriarum*.

P. 374. l. 17. a fine pro *Libro Paris.* lege *Paris.*

P. 375. l. 14. pro *Eo pertinet* lege *Eo pertinent*. l. 17. pro *hepatis* lege *& hepatis* & pro *Eo contra* lege *Eo l. contra*.

P 376. l. 15. a fine pro *Banameda* lege *Barrameda*.

P. 378. l. 40 pro *in Physiol. Ref.* lege *in Phys. Ref. &* WOORWARD *in supplemento*. l. 41. pro LAUNAS lege LAUNAI & pro *essai de botanique*, lege *botan. essais*.

P. 379. l. 10. a fin. pro *in* L. III. lege *in* III.

P. 380. l. 3. pro HENRICUS lege R. WILH.

P. 382. l. 17. pro *Genev.* 1571. lege *Lugduni* 1571. 8. l. 18. pro *Libro* lege *Libros*. l. 33. & 34. pro *de ordine dissectionis* lege *de vulvæ dissectione*.

P. 383. l. 13. pro *de materia* lege *de matrice*. l. 25. pro *recusus cum* PINLAO lege *recusus cum* PINAEO.

P. 384. l. 38. pro HYSTEROTOMOTORIA lege HYSTEROTOMOTOKIA. l. 42. dele exstantem ibi parenthesin (MERCL.)

P. 385. l. 43 expunge asteriscum. l. 44 adde in fine *disp.*

P. 386. l. 33. pro PLATERO lege PAREO. l. 45. pro *oriccoglitrice*, lege *oraccoglitrice*.

P. 387. l. 23. pro *ad historiam fetus* lege *ad historiam fetus nonimestris organici sed emortui parvæ adeo molis ut vix quadrimestris fuerit æstimatus*. l. 37. pro *legitimo* lege *legitimo Madrit.* 162. l. 38. pro FABROTIL lege FABROTI & pro *puerperii* lege *puerperii liber*.

P. 388. l. 22. pro *Iatromæmate* lege *Iatrologismo*. l. 31. dele asteriscum & adde 12. l. 41. pro MENTELII lege MENTELII *opus*. l. 45. dele totam.

P. 393. l. 23. pro *Recusum est* lege *Recusus est*. l 28. pro *solum* lege *solus*.

P. 394. l. 20. pro *modulos, secundum* lege *modulos dari scribit, secundum*. l. 37. pro *minime monstrosa*, lege *maxime monstrosa*. l. 44. verba *an sit legitimus* litteris italicis exprimenda erant.

P. 395. l. 25 & 26. dele totas; ea nempe quæ ibi dicta sunt de P. WOLFARTO.

P. 396. l. 14. pro *a* BERGEN lege *a* BERGER.

P. 397. l. 7. pro *de semine* lege EJ *de semine*. l. 25. pro 1698. 4 lege 1699. 4. l. 33. pro *reperti: non* lege *repertis non*. l. 44. pro *in eodem* lege *in eadem*.

Pag. 398 l. 28. pro *monstrosus & alius* lege *monstrosus, & alia*.

P. 401. l. 34. dele annexum asteriscum.

P. 402. l. 6. pro GOUEY lege L. L. GOUEY & pro 1616. lege 1716. & dele deinde asteriscum. l. 17. pro 1728. *De* lege EJ.

&c.

CORRIGENDA ET EMENDANDA.

de. l. 18. pro 1735. *De pilis in ovariis mulieribus* lege 1728. *De pilis in ovariis muliebribus* 1735. l. 26. pro L. *de* lege LEONH. *de.* l. 31. pro *Argumenta ab* lege *Argumenta sumit ab.* l. 5. a fin. pro *generationis*, lege *generationis in feminis.*

P. 403. l. 17. pro *Libro* lege *Libri.*

P. 404. l. 6. dele totam. l. 19. pro *Gallice* lege *Gallice diss. physique sur la force.* l. 23 dele & 1730. 8. l. 34. dele asteriscum. l. 40. dele etiam asteriscum.

P. 405. l. 10. & 11. totas dele. l. 12. pro *sanguine* lege *sanguine menses.* l. 18 dele totam.

P. 406. l. 11. pro BARFEKNECHT *an* lege OTTO CASIMIR BARFEKNECHT *Ergo.* l. 27. pro SAINT VAST lege J. *de* DIEST & SAINT VAST.

P. 407. l. 10. pro DUVERNOI, lege DUVERNOI *in* T. III. V.

P. 408. l. 36 pro HEISE lege HESSE & ead. lin. pro *secunda* lege *secunda* & pro 1705. lege 1745. l. 40. pro SANSONUM lege SIMSONUM.

P. 409. l. 26. pro *an pro* lege *Ergo pro.* l. 49. pro RARAFFANI lege GARATTANI.

P. 410. l. 23. pro *Genevæ* lege *Genuæ.* l. 28. pro *non satione* lege *aversatione.* l. 30. dele asteriscum. l. 36. dele etiam asteriscum & B. RIV. l. 2. a fine pro COG. ROSSI lege COGROSSI.

P. 411. l. 1. pro RICHTER lege LAUR. THEOPH. LUTHER. l. 14. pro BIRCH lege BERCH. l. 6. a fin. pro *hnmiliori loco* lege *humiliori loco poni.*

P. 412. l. 31. pro *Renem in unum connatum* lege *Renes in unum connatos.*

P. 414. l. 4 a fin. pro *secretione*, lege *secretione & excretione.*

P. 415 l. 3. pro *renis unicam* lege *renis unici.* l. 9. pro *secretionibus*, lege *secretionibus & diabete.*

P. 416. l. 1. pro *compressam* lege *compunctam.*

P. 417. l. 48. pro *Pisauri* lege *Bonon.* l. 51. pro T. II. lege T. XI.

P. 418. l. 4. pro PINELLI lege *Aliqua etiam habet* PINELLI. l. 2. a fin. pro *quo plenior* lege *quo libro plenior.*

P. 419. l. 4. pro *Nullibi plus* lege *Nullibi plura.* l. 20. pro *specimen* lege *in specimine.* l. 37. pro 1681. 1682. lege P. I. 1681. P. II. 1682.

P. 420. l. 15. pro *musculosa duplex* lege *musculosa duplex dicitur.* l. 11. a fin. pro *uberum* lege *ulcerum.* l. 4. a fin. pro LOBN lege LOBB.

P. 421. l. 30. pro *vix quemqaum* lege *atque* DEUSINGIUM *infensum* STENONIS (p. 35.), *vix quemquam.* l. 47. pro *inventum* lege *inventum tribuit.* l. 51. pro *ductiolis* lege *ductulis.*

P. 422. l. 20. a fin. pro *progr.* lege *progr* 1698. l. 11. a fin. pro J. W. PAULI *von* HORNE lege J. W. PAULI *in præf. ad microcosmum* JOH. *van* HORNE.

P. 423. l. 10. pro *hic habet* lege *eam habet.* l. 15. a fin. pro GOURMELIN lege GMELIN.

P. 426. l. 9 pro *de* DAVAL lege PHIL. CARON & *de* DAVAL & pro *nosci* lege *nasci.* l. 27. pro GUILLEL lege GUILL. LE.

P. 429. l. 7. pro ASTRUQUE lege ASTRUC.

P. 430. l. 7. a fin. pro *exstant* lege *reperiuntur.*

P. 431 l. 3. pro BILLOT lege BELLOT. l. 35. pro SCHMIEDLIN lege SCHMIEDEL.

P. 432. l. 13. pro T. IV. lege T. V.

P. 433. l. 16 pro *thesaurus* lege *thesauri.*

P. 434. l. 16. pro S. BERENGARIUS lege J. BERENGARIUS.

P. 435. l. 19. pro *ex vena* lege *ex ea vena.*

P. 437. l. 32 pro *cum arteriis* lege *cum arteriis linguæ.* l. 7. a fin. pro *& spermaticis* lege *& spermaticis describit.*

P. 438. l. 16. a fin. pro *massæ sanguineæ* lege *massæ sanguineæ* L. II. l. 4. a fin. pro *vetato* lege *vetito.*

P. 439. l. 2. pro CONR. *van* lege CONR VICT.

P. 440. l. 1. pro L. lege I. l. 9. pro *theoriam deduxit* lege *& ex stricto & laxo habitu pororum & vasorum eam theoriam deduxit.* l. 3. a fin. pro *aliqua.* IDEM lege *aliqua*, *tum* IDEM.

P. 441. l. 12. pro J. B. lege J. M. l. 16. pro VEITI lege VESTI. l. 21. pro 1727. 4. lege Witteb. 1727. 4. l. 36. pro TEISCHMEYERUS lege TEICHMEYERUS. l. 6 a fin. pro OTTO lege J. H. SCHULZE & CARL JOH. MICH. OTTO.

P. 447. l. 31. pro LANGER MANI lege SANGERMANI. l. ult. pro OL. RUDBEK lege OL RUDBEK *Rostochiensis.*

P. 448. l. 9. pro *quæ addidit* lege *quas addidit.* l. 16. a fin. pro 1653. *prodierunt*, lege 1657. *prodierat.* l. 14. a fin. pro *Amstelod.* 1660. lege *Amstelod.* 1661.

P. 449. l. 6. a fin pro *n.* 357. lege *p.* 447.

P. 450. l. 7. pro *n.* 357. lege *p.* 418. l. 9. a fine pro LITTRE lege LISTER.

P. 451. l. 15. pro BILSINÆ lege BILSIANÆ. l. 19 pro 1667. lege 1687. l. 38. pro *Opere* lege *In opere.*

P. 453. l. 9 pro LE PARINUS lege LEPORINUS l. 38. pro AU. ERBACH lege AUERBACH.

P. 456 l. 21. pro SALUNUM lege SALUSNUM. l. 22. pro *orecchiali* lege *occhiali.*

P. 457. l. 7. pro *patentes vias* lege *patentes vias proponit.* l. 36. pro *opus Latine* 1608. *& Anglice* lege *opus Anglice.* l. 41. pro *in aquilage* lege *in aquila.* l. 47. dele TAYL. l. 4. a fin. pro *legi*, *Londini* lege *legi Londinensem.*

P. 458. l. 13. dele asteriscum, & pro *contendit.* lege *contendit ad* PLATONIS *sensum.*

P. 460. l. 13. pro *opticæ* lege *opticæ & geometricæ in quibus phænomena opticorum explanantur* & pro 1675. lege 1674. l. 29. dele asteriscum. l. 31. pro *papillam* lege *pupillam.* l. 32. pro *observations* lege *observations exstant.* l. 35. pro PL. 1678. lege PL. EJUSDEM *oculus theoscopus* 1678.

P. 462. l. 17 pro *quæ citatitur* D. MONTAGNAT lege *quæ citabitur.* l. 18. pro *in epistola* lege *in epistola* D. MONTAGNAT. l. 33. pro 1705. lege 1703.

P. 463. l. 4. pro *& Italiee* lege *Gallice & Italice.* l. 33. pro J. SIG. GALENHOLTZ lege C. SIG. GAKENHOLTZ. l. 7. a fin. pro 1617. 1. lege 1715. 8.

P. 464. l. 10. pro *fuse sententiam contra* lege *fuse contra.* l. 25. pro *Norimbergæ* lege *Norimbergæ visa.* l. 29. pro *disquisitions* lege *dedit disquisitions.* l. 35. dele asteriscum.

P. 465. l. 4. dele asteriscum. l. 16. pro 1729. 12. lege 1729. 4. & dele asteriscum.

P. 466. l. 13. pro *Epistolam* lege *Epistola.* l. 30. pro ROBINI lege ROBINS.

P. 467. l. 26. pro *Parisiis theses* lege *thesis.*

P. 470 l. 6. pro ANTONIUS lege ANTONIDES.

P. 471. l. 12. a fin. pro *fol.* 14. lege *fig* 14.

P. 474. l. 5. pro 18. 1731. lege LVI. l. 21. pro *successive* lege *successivas.* l. 24. pro BOSC lege BOSE.

P. 475 l. 15. pro *Massei* lege *Maffei.* l. 38. pro ZERBES lege ZERBIS. l. 39. pro *cavitates* lege *cavitates dixit.*

P. 477 l. 13. pro PLATO lege FLATO. l. 15. pro *dubio labor*, lege *dubio labor*, *ipso vindicante in biogr. Altdorf.*

P. 478. l. 11. pro WHARTONUS, lege WHARTONI. l. 12. pro *de int. pass.* lege *de acut. pass.* l. 13. pro *cognitionem* lege *cognationem.* l. 17. dele asteriscum. l. 19 pro *linguæ* lege *linguæ descripsit.* l. 24. pro JOHANNES lege JOHANNI.

P. 479. l. 17 pro *Garellæ* lege *Gazellæ* (*Dorcadis Afr.*)

P. 481. l. 37. pro & 475. lege 475. & 487.

P. 482. l. 3. pro *Torpedinem* lege *Torpedinum.* l. 4. a fin. pro *insensibili* lege *insensibili* C. H.

P. 484. l. 8. pro SANDRE', lege S. ANDRE'. l. 20. pro *ejus materiem* lege *perspirationis materiem* & pro *sudore* lege *sudore nat. nonnat. & præternat.*

P. 485. l. 37. pro *sanguinem rubrum facere nigrorem Aethiopum defendunt* lege *Ergo a globulosa sanguinis ad cutem applicati parte Aethiopum color.* l. ult. pro DRYE lege D. RYE.

P. 486. l. 8. a fin. dele asteriscum.

P. 488. l. 24. pro *de spiritu vitali* lege *de spiritu hominis vitali* 1681.

P. 489. l. 30. pro *de motus* lege *de motibus.*

P. 490. l. 4. pro POLG. lege POLYC. l. 17. pro *de sympathia*, lege *de sympathia seu consensu partium corporis humani*, 8. l. 18. pro *Disp.* lege *Disp. Stahliana* l. 19. pro 1721. lege *Jen.* 1721. 4. *contra* STAHLIUM l. 36 pro MORGAGNI lege MORGANI.

P. 492. l. 7. pro WEISS lege WEISS & SCHAEFFER l. 42. pro PASCHASII BORIE *daturne* lege PASCHASII BORIE & *du* BOURG *Ergo datur.*

P. 494. l. 27. pro J JAC. HOLLERIUS lege BLASIUS HOLLERIUS. l. 28 dele asteriscum. l. 32. pro *Liber* lege *Librum.* l. 36. pro *tumidus* lege *timidus.*

Pag. 495. l. 14. a fine pro 1653. 4. lege 1653. 4. *prodierunt.*

P. 497. l. 16. pro Πολυδέυκης lege Πολυδέυκτης. l. 18 pro *Liber* II. lege *Libro* II. l. 30. pro *Antverp.* 1565. *& Græco-latine* lege *Græco latine Antverp.* 1565. &. l. 44. pro *de pulsu* lege *de urina.* l. 3. a fin. dele asteriscum.

P. 499. l. 8. pro *humani est*, lege *humani est*, *ad* POLLUCIS *morem.* l. 30. pro *Liber de* lege *Liber est de.*

P. 501. l. 10. a fin. pro TARANTIO lege ARANTIO. l. 4. a

fin. pro *Germanica* lege *Germanice*.

P. 503. l. 26. & 27. dele totas; ea nimirum quæ de GERSDORFIO dicta ibi sunt. l. 38. pro *variis* lege *venis*..

P. 504. l. 32. pro *publico* lege *publice*. l. 45. dele asteriscum & pro DOUGL. & B. PL. *Hæ videntur esse institutiones* lege *quæ mea est editio. Hæ eædem sunt institutiones*.

P. 505. l. 21. pro *valere nitorem* lege *valde nitorem* l. 6. a fin. pro 1584. 8. B. PL lege 1564. 8. dele etiam exstantem ibi asteriscum.

P. 506. l. 40 pro *felia* lege *felice*. l. 41. pro *Tiani* lege *Ticini*.

P. 507. l. 3. dele asteriscum. l. 9. & 10. pro *mihi*, *Lipſ.* lege *Lipſ.* 1586. 8. *mihi*. l. 12. pro AREMBERTI lege REMBERTI.

P. 508. l. 20. pro *ex* VESALIO lege *ex* VESALIO *sunt*. l 35. dele asteriscum.

P. 509. l. 7. 8. & 9. dele totas.

P. 510. l. 18. pro WENELAI lege WENCESLAI. l. 9. a fin. pro *editæ* lege *editi*.

P. 511. l 36. pro D. *partem* lege EJUS *partem*. l. 40. pro *dicatur* lege *dicetur*.

P. 514. l. 9. a fine pro *Decade* II. lege *Decade* III.

P. 515. l. 22. pro VOLCAMERI lege VOLCAMERI *prodiit*.

P. 516. l. 21. pro *scripsit breve* lege *edidit breve*.

P. 517. l 19. dele asteriscum. l 32. pro *sex omnium* lege *Fere omnium*,

P. 518. l. 29. dele asteriscum & MERCL. l. 4. a fin. pro *admitterent* lege *admitterent*. PHIL. TRANS. *n*. 265. l. 3. a fine pro 1663. lege 1663. 4.

P. 519. l. 15. pro *Libros sunt* lege *Libros sunt* 4. *Vol. fol. &* 2. *Vol.* 4.

P. 520 l. 2. pro *descriptis* lege *desumtis*. l. 9. pro *integra physiologia* lege *Integra physiologia est*.

P. 521. l. 16. pro *Reposuit* lege *Reposuit* LOWERUS. l. 38. pro *anatome locali* lege *anatomes natura*.

P. 522. l. 13. pro *Amstelod.* 12. lege *Amstelod.* 12. *breve omnino compendium*.

P. 525. l. 1. pro *Pisauri* lege *Pistorii*. l. 12. pro *ad aurem* lege *ad aërem*. l. 45. pro *ut fere ubique* DRELINCOURTIUS lege *quo fere ubique* DRELINCOURTIUS *usus est*.

P. 527. l. 18. a fin. pro *synopticum* lege *syncopticum*.

P. 529. l. 30. dele asteriscum, adde vero *nimis fere brevis*.

P. 530. l. 32. pro *Hollonum* lege *Hottonum*.

P. 533. l. 26. pro *machinam* lege *machinam cum morborum curatione*

P. 543 l. 12. pro BURTON *an.* 1743. *& repetita* lege BURTON *scripta an.* 1743. *repetita est*

P. 545. l penult. pro *Amstelod.* 1723. *Germanice* lege *latine Amstelod.* 1723 8. *Germanice*.

P. 550. l. 34. pro DEMBERSON lege PEMBERTON. l. 4. a fine pro RICHELINI lege REGHELLINI & pro COYROSSI lege COGROSSI.

P. 554. l. 30. dele asteriscum. l. 49. pro *Oeconomy* lege JOH. HUTCHINSONS *œconomy*.

P. 555. l. 1. pro JOH. *de* lege DAVID *de*.

P. 557. l. 2. pro ROUHAULT lege ROUHAULT, SCHEUCHZER.

P. 560. l. 13. pro SANTANELLI lege SANTINELLI.

P. 562. l. 6. pro SARROTI lege SARRIOTI.

Corrigenda in Parte IX.

P. 578. l. 12. pro *per poros* lege *ad poros*.

P 580. l. 20. pro FRANCISCI VALESII lege FRANCISCUS VALESIUS *Porro* GALENI *sunt libelli*.

P. 582. l. 13. pro VALESIUM lege VALESCUM.

P. 583. l. 6. pro BRAKENAO lege BRAKENAU.

P. 586. l. 16. pro FLORENTINI lege FLOREMBENI. l. 9. a fin. pro THOMAS lege THOMAI.

P. 587. l. 6. pro *Lorzolacarum* lege *Zorzolacarum*.

P. 591. l. 31. pro FENI lege FIENI.

P. 595. l. 3. pro RULANDI lege RULANDI *fil*.

P. 599. l. 9. pro *Antisagio* lege *Noctisugio*.

P. 600. l. 20. pro NOSII lege TOSII.

P. 604. l. 39. pro LAYMI lege ALAYMI.

P. 608. l. 44. pro *Pacicum* lege *daucum*.

P. 614. l. 44. pro TIMONIUS lege N. 364. TIMONIUS & refer in novam lineam.

P. 616. l. 35. pro *suervey* lege *scurvey*.

P. 618. l. 34. pro *scorvy* lege *scurvy*.

P. 624. l. 35. pro *Dijon* 1583 lege *Dijon* 1683. l. 36. pro LEONARDO CAPUANO lege LEONARDO da CAPUA. l. 46. pro *ontwerp* lege *antwerp*.

P. 625. l. 37. pro *corunellæ* lege *coccinellæ*.

P. 629 l. 32 pro UCAS lege UCAI. l ult. pro MORGASON lege MORGAGN.

P. 639. l. 9. a fin. pro TAMES lege JAMES.

P. 643. l. 6. pro *Gemntsa* lege *Gemursa*

P. 644. l. 28 pro ACHANTII lege ACHATII.

P. 645. l. penult. pro PETRI HAGUENOT lege HENRICI HAGUENOT.

P. 646. l. 5. pro SLANOLD lege KANOLD.

P. 648. l. 5. a fin. pro GOITTON lege GOIFFON.

P. 649 l. 31. pro FOLONI lege TOLON. l 44. pro FAGUENS lege SAGUENS.

P. 659. l. 11. pro D. DUEGE lege D QUEYE.

P. 663. l. 11. pro RHANCOPH lege *Resp.* HANCOPH.

Corrigenda in Parte X.

P. 672. l. 37. pro FOLLIO lege TOLLIO.

P. 673. l. 31. pro MARISOT lege MORISOT.

P. 676. l. 17. pro PETRI MORALIS lege GEORGII MORALIS.

Corrigenda in Parte XI.

P. 690. l. 37. pro LAURENTII lege INNOCENTII. l. 41. pro PICTOLII lege PICTORII.

P. 691. l. 20. pro PHAYKE lege PHAYRE.

P. 699. l. 13. pro LOWELIANI lege LOWERIANI l. 39. pro WARLILGE lege WARLIDGE.

P. 700. l. 6. a fin. pro HEIT lege KEIL.

P. 706. l. 16. a fin. pro HETZEC lege HETZEL. l. 11. a fin. pro TROIANNEGGER lege TROPANNEGGER.

P. 708. l. 9 a fin. pro SPANIUS lege SPONIUS.

P. 709. l. 2. pro HELMIFARDT lege HELMHARDT & pro LOUIS, LIGER lege LOUIS LIGER.

Corrigenda in Parte XIII.

P. 719. l. 40. pro READA lege READ. *a.* l. 5. a fine pro VALESII lege VALESCI.

P. 730 l. 9. a fine pro PAKEI lege PAREI.

P. 735. l. 25. pro *du* TAU lege *du* FAU.

P. 758. l. 5. pro *pressum* lege *pessum*.

P. 800. l. 16. a fine pro JACCONI lege TACCONI.

P. 812. l. 7 pro ACKELL lege ACRELL.

Corrigenda in Parte XIV.

Pag. 814. l. 28. pro ANDREAM SORANUM lege ANDREAM & SORANUM.

P. 816. l. 19. a fin pro MARTINI lege MARTIANI.

P. 821. l. 18. pro LUBEI lege RUBEI.

P. 835. l. 28. pro HAMUNI AARONIS lege HAARNI (AARONIS)

P. 839. l. 28. pro *apud* LABATAM lege *apud* LABAT *in*.

P. 851. l. 19. pro ARAPPI lege STRUPPE.

P. 864. l. 10. a fin. pro SCHENK lege SCHEGK.

P. 879. l. 30. pro J. BLO lege J. PABLO.

P 899. l. 40. *moxæ caricis* lege *moxæ cuneis*.

P. 907. l. 18. pro *Moxabunren* lege *Moxabrennen*.

P. 958. l 10. pro BEYNOM lege BEYN *von* MECKERNHEIM.

Corrigenda in Historia Medicinæ.

Pag. 963 l. penult. pro PHOCA lege PHACA, & mox iterum.

P. 972. l. 10. pro LU. OR. SCHROECKIO lege LUCA SCHROECKIO. l. 9. a fine pro *imnodibus* lege *kiranidibus*.

P. 975. l. 3. pro MARCELLI lege MARINI.

P. 992. l. 5. a fin. pro GROSSI lege COGROSSI.

F I N I S.